Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

+ *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.

+ *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.

+ *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.

+ *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter `http://books.google.com` durchsuchen.

Digitized by Google

BIBLIOTECA GOVERNATIVA
Si
1
ff
36
GORIZIA

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Si-1-36 II

Deutsch-kroatisches

Wörterbuch

von

Bogoslav Šulek.

II. Band.

M. bis **Ž.** — Pag. 873 bis 1712.

Němačko-hrvatski

RĚČNIK.

Agram, 1860.

Verlag der Franz Suppan'schen Buchhandlung.

Digitized by Google

Druck von Dr. Ludwig Gaj in Agram.

Digitized by Google

M.

Maal, **Maar**, **Maaß** usw. s. Mahl, Mahr, Maß.
Maat, *m.* pomoćnik.
Macaroni, s. Makaroni.
Maceration, *f.* močenje.
Maceriren, *v. a.* močiti, razmočiti.
Macerone, *f.* (*Smyrnium*), lesandra.
Machalleš, *m.* desna ruka, desno krilo.
Machbar, *adj.* učiniv; das iſt nicht —, to se neda učiniti.
Mache, *f.* rabota, posao, dělo; radjevina; etwas in die — nehmen, primiti se, prihvatiti se čega; in der — haben, raditi o čem; (spr.) Einen in der — haben, voštiti koga.
Machó, *f.* gmeždenica, meždenica.
Machen, *v. a.* činiti; was machſt du da? šta radiš ovdě? mache damit was du willſt, razpolagaj tim po volji; čini s tim, što ti je volja; daraus läßt ſich viel —, od toga se može mnogo uraditi, učiniti; damit iſt nichts zu —, to nije ničemu; er hat es danach gemacht, on je to tako uradio; das iſt leicht gemacht, to je lak posao; da iſt nichts zu —, tu neima posla, pomoći; (*fig.*) tu neima dobitka; (ein Kunſtwerk —), praviti, napraviti; Kleider —, oděću skrojiti, krojiti, šivati, napraviti; er ließ Allen Kleider —, pokroji i. poreza na sve čohu; Käſe —, sir graditi, praviti; Butter —, izbijati maslo; s. Buttern; ein Gedicht —, spěvati; Bücher —, pisati knjige; Gold —, zlato praviti; das Bett —, posteljati; Feuer —, ukresati, naložiti vatru; ſich Vermögen —, teći, steći; ich habe mir das zum Geſetze, zur Regel gemacht, to mi je zakon, pravilo; ein Geſetz —, stvoriti zakon; Platz —, učiniti, podati (komu) město; ukloniti se; ustupiti (komu) svoje město; er hat dir (durch ſeinen Tod) Platz gemacht, njemu mrče, a tebi svanu; Einem die Rechnung —, račun s kim načiniti; ſich Rechnung auf etwas —, nadati se čemu; ſich eine Vorſtellung von etwas —, predstaviti si što, pomisliti što; Einwürfe —, prigovarati; ein Geſchrei, Lärm —, s. Geſchrei, Lärm; viel Aufhebens von einer Sache —, veličati što; odviše što na glas iznositi; kokodakati poradi čega; Holz —, cěpati drva; das Eſſen —, gotoviti jelo, ručak; (wdm.) das gemachte Neue, ponovac; den Anfang zu etwas —, započeti što; Einem Luſt zu etwas —, potaknuti čiju dobru volju na što; udobrovoljiti koga na što; privoljavati koga na što; zaslađivati komu što; eine Reiſe —, putovati; täglich ſechs Meilen —, prevaliti šest miljah dnevice; (spr.) Einem Beine —, ubrzati koga; er macht Ernſt, on sbilja kani, misli; Einen zu ſeinem Freunde —, oprijateljiti se s kim; Einen zum Lehrer —, postaviti, imenovati koga učiteljem; zum Sklaven —, zarobiti; zum Gefangenen —, zasužnjiti; er hat ihn erſt zu etwas gemacht, tek on ga je napravio čověkom; er iſt ein gemachter Mann, načiniše ga ljudinom; ništa mu nefali; svega ima dosta; erkann nichts aus ihm —, nemože ga dozvati; neima od njega ništa; er hat mein Glück gemacht, od njega polěže moja sreća; on je moja sreća; ich habe mein Glück gemacht, zakovao sam pataricu, privalilo mi se; das macht ihm keine Ehre, to mu neće osvětlati obraz; gute Beute —, zaplěniti dobar plěn (šićar); ſtreitig —, s. Streitig; einen Verſuch —, pokušati; ſich Luft —, izmotati se; etwas zu Gelde —, unovčiti, prodati što; eine Entdeckung —, obreti; (*fig.*) opaziti, spaziti što; Ausnahme, Friede, Fehler usw. —, s. Ausnahme usw.; Bedingungen —, postaviti uvěte; Schulden —, zadužiti se, dužiti se; ich würde mir ein Gewiſſen daraus —, nepodnosi mi duša; duša bi me boléla; Vorſchläge —, predlagati; gemeinſchaftliche Sache mit Jemand —, sdružiti se, slizati se, poměšati se s kim u čem; Einem eine Verbeugung —, pokloniti se, nakloniti se komu; gute Miene zu böſem Spiele —, nevěšt se činiti nevolji; geſund, krank, arm, reich usw. —, s. Geſund usw.; ſich ſchmutzig —, s. Beſchmutzen; fertig —, dogotoviti; otisnuti kraju; was hat er aus mir gemacht! što ogradi iz mene! ſich breit —, širiti se, šepiriti se; — Sie es kurz! recite i. kažite u kratko! ſeine Sachen gut —, dobro ovršiti posao; etwas wieder gut —, popraviti što; Einen fallen —, učiniti da tko pane; Einen lachen —, natěrati na směh koga; Einen weinen —, razplakati koga; naviti koga na plač; mache, daß du fertig wirſt! pokuri se! popašti se! das Feuer macht das Eiſen ſchmelzen, oganj tali željezo (gvoždje); Sorgen — vor der Zeit alt, od brige ostari čověk prije dobe; d. Sonne macht warm, sunce grije; das macht, weil er ſo leichtgläubig iſt, tomu je uzrok njegova lakověrnost; das macht nicht den geringſten Unterſchied,

Digitized by Google

to nije ništa; kund —, s. Kundmachen; seine Rolle gut —, dobro igrati; dobro zadaću izvesti; einen großen Herrn —, s. Spielen; mache die Sache nicht ärger als sie ist, neguli kore, da nebude gore; er macht die Sache ärger als sie ist, opisuje vraga crnjim nego što je sbilja; Einem etwas leicht —, olakšati komu što; er macht ihm das zum Verbrechen, u grèh mu to piše; er macht sich nichts daraus, nit mu je žao ni jao; on za to haje i nehaje; nemari; es macht nichts, ništa za to; was machts? te što? šta je za to? (wbm.) d. Hirsch hat viel gemacht, jelen ima mnogo parožakah; sich davon —, sich aus dem Staube —, s. Reißaus; er machte sich Gott gleich, gradjaše se jednak Bogu; er machte ihn zum Bettler, uklopio mu je prosjački štap u ruke; sich auf den Weg —, zaputiti, krenuti na put; sich an etwas —, sich über etwas —, primiti se, prihvatiti se, latiti se čega; sich über Einen —, navaliti na koga; die Sache macht sich selbst, stvar sama napreduje; das macht sich gut, to dolikuje, to liči; das macht sich nicht, to neide; zwei und zwei macht vier, dva i dva su četiri; dva i dva nosi četiri; es macht zusammen zehn Gulden, sve skupa iznosi deset forintih; wie viel macht meine Rechnung? koliko sam dužan? wie viel macht es? koliko je to? etwas zum Gesetze —, uzakoniti što; was macht der Kranke? kako je bolestnik? was — Sie? kako ste? er wird es nicht lange mehr —, neće dugo kraha jesti; neće dugo; (spr.) wer sich zum Schafe macht, den fressen die Wölfe, tko se ovcom učini, vuci ga izjedu.

Macherei, *f.* s. Machwerk; Mache.

Macherlohn, *m.* radnina; rukobojina, plaća za ruke; plata za rad, posao, dělo; der Schneider verlangt fünf Gulden —, krojač ište pet forintih za dělo.

Machiniren, s. Intriguiren.

Macht, *f.* moć; (Kraft), alle seine — anwenden, raditi iz sve snage; aus aller — schreien, vikati vikom, vikati iza svega glasa, vikati koliko grlo dade; mit aller — laufen, trčati koliko noge mogu; es steht nicht in meiner —, nije mi u ruci; wenn es in meiner — steht, ako uzmogu; über — essen, preko měre jesti; mit — stürzte d. Wasser gegen den Damm, voda navali silovito na nasip; er hat — zu thun was er will, vlastan je činiti šta mu drago; die — der Liebe, sila ljubavi; der König hat große —, kralj ima veliku vlast; Einem — geben, podati komu vlast (u ruke); Einem — geben, etwas zu thun, ovlastiti i. povladiti koga, da može što učiniti; (Kriegs—), vojska; die himmlischen Mächte, nebeske vlasti; die europäischen Mächte, europejske vlasti, države; weltliche —, světovna vlast; (*poët.*) s. Majestät.

Machtbesitz, *m.* vlastovanje.

Machtblume, *f.* (*Pancratium*), žilj.

Machtbote, *m.* ovlašćen poslanik; s. Bevollmächtigte.

Machtbrief, *m.* ovlastnica; povlastnica; povladica; s. Manifest.

Machteignung, *f.* svojenje (vlasti).

Machtgeber, *m.* ovlastitelj; —in, *f.* ovlastiteljica; s. Vollmachtgeber.

Machtgebot, *n.* ukaz.

Machtgebung, *f.* ovlašćenje; povlašćenje; ovlastica.

Machtgewalt, *f.* silovitost; s. Despotismus.

Machthaber, *m.* oblastnik; (Herrscher), vladalac, vladar; (Ermächtigte), ovlašćenik; povlašćenik; povladjenik.

Machthandlung, *f.* poraba moći; sila, silje.

Machtheil, *n.* s. Goldruthe.

Machtherrisch, Machtherrscher, s. Despotisch, Despot.

Mächtig, *adj.* moćan, uzmožan; (stark), d. Löwe ist —, lav je jak; —er Gott! jakostni Bože! —e Arznei, žestok, jak lěk; einen —en Freund haben, imati uzmožna prijatelja; imati prijatelja, koji mnogo može; ein —es Haus, moguća kuća; ein —es Heer, silna vojska; ein —er Fluß, silna rěka; ein —er König, uzmožan, jakostan kralj; — werden, osiliti, posiliti se; er ist seiner Sinne nicht —, nezna za se; er ist seiner nicht —, nezna se svladati, nezna sobom vladati; seiner Feinde nicht — werden können, nemoći svladati neprijatelje; nicht eines Pfennig — sein, neimati ni prebijene krajcare; einer Sprache — sein, znati koji jezik, vešt biti (kojemu) jeziku; er ist der deutschen Sprache nicht —, nezna němački; eine —e Stirn, veliko čelo; (*mont.*) širok, debeo.

Mächtigkeit, *f.* (*mont.*) debljina; širina.

Machtkraut, *n.* s. Goldruthe.

Machtlos, *adj.* bez moći, vlasti; bezmoćan; slab; bez važnosti.

Machtlosigkeit, *f.* bezvlastica, bezmoćnost, slabost.

Machtruf, *m.* zapověd.

Machtsprecher, *m.* svevlad, diktator.

Machtspruch, *m.* samosežna presuda, odsuda; einen — thun, samosegom što presuditi; silu reći i izreći; es ist ein —, sila reče.

Machtthat, s. Machthandlung.

Machtvoll, *adj.* velemoćan.

Machtvollkommenheit, *f.* svevlast.

Digitized by Google

Máchtwillkühr, *f.* ſ. Despotismus.
Machtwort, *n.* jakostna, krepka réč; ſ. Machtſpruch.
Machtzeichen, *n.* znak vlasti.
Machwerk, *n.* hrdjavo, loso délo; was iſt das für ein —? kakav to stvor? das iſt ein elendes —, to je traljav posao; to je mučak; to je apa drapa.
Macis, ſ. Muskatenblüte.
Mackente, ſ. Moorente.
Maculatur, ſ. Makulatur.
Madame, *f.* gospodja, gospoja, gospa.
Mädchen, *n.* (Jungfrau), děvojka; děva; moma; ein ſchönes —, lěpota děvojka; zum — heranwachſen, zaděvojčiti se; ſich wie ein — betragen, děvojčiti se; den — nachlaufen, děvojčariti; — ſein, děvovati; (ein kleines —), děvojče, děvojčica; mašuta, makinja, mala; ſie iſt von einem — entbunden worden, ženskića, žensko je rodila; eine Schule für junge —, děvojačka učionica (škola); (Geliebte), drugo; ein anderes Stäbtchen, ein anderes —, u svakom gradu drugu mlada.
Mädchenalter, *n.* děvojačko doba.
Mädchenanſtalt, *f.* děvojački zavod.
Mädchenauge, *n.* děvojačko oko.
Mädchenbeäugler, *m.* děvojčar.
Mädchenblume, *f.* ſ. Nabelkerbel.
Mädchenbruſt, *f.* děvojačke prsi.
Mädchenerziehung, *f.* uzgoj, odhranjivanje děvojakah.
Mädchenfreund, *m.* děvoljub.
Mädchengeſchenk, *n.* děvojački dar.
Mädchengeſchwätz, *n.* děvojačko brbljanje.
Mädchengeſtalt, *f.* děvojačka prilika; děvojka.
Mädchenhaft, *adj.* děvojački; er hat ein —es Benehmen, děvojči se; er iſt ein —er Weichling, ženčica je, nevalja koliko děvojčina; mekoljušak, děvojkušak je.
Mädchenhaftigkeit, *f.* děvojaštvo.
Mädchenhoſen, *pl.* děvojačke hlače, gaće.
Mädchenjäger, *m.* děvojčar.
Mädchenkraut, ſ. Immergrün.
Mädchenkrieg, *m.* děvojački rat, boj.
Mädchenkünſte, *pl.* děvojačke spone,
Mädchenleben, *n.* děvovanje. [mreže.
Mädchenlehrer, *m.* děvojački učitelj, učitelj děvojakah; —in, *f.* děvojačka
Mädchenraub, *m.* otmica. [učiteljica.
Mädchenräuber, *m.* otmičar.
Mädchenſchaft, *f.* děvojaštvo; děvičanstvo.
Mädchenſchule, *f.* děvojačka učionica,
Mädchenſeele, *f.* děvojačka duša. [škola.
Mädchenſommer, *m.* babsko lěto; ſ. Frauenſommer.
Mädchenſtand, *m.* děvovanje; děvstvo.
Mädchentreue, *f.* děvojačka věrnost.
Mädchenvolk, *n.* děvojčad.
Mädchenwange, *f.* děvojačko lice.
Mädchenwunſch, *m.* děvojačka želja.
Mädchenzierereí, *f.* nevanje.
Made, *f.* upljuvotak, crvić.
Madenbeere, ſ. Himbeere.
Mädel, ſ. Mädchen.
Mädelbaum, *m.* ſ. Kiefer.
Mademoiſelle, *f.* gospodična.
Madenfreſſer, *m.* (*Crotophaga*), biskalo.
Madenhacker, *m.* (*Buphago*), obadar.
Madenkies, *m.* cěvčasti kućadan.
Madenkraut, ſ. Seifenkraut.
Madenwurm, *m.* (*Ascaris vermicularis*), [glistica.
Madig, *adj.* crvljiv.
Madonna, *f.* bogorodica.
Madonnenbild, *n.* slika bogorodice.
Madonnengeſicht, *n.* (*fig.*) nevino lice, nevin obraz.
Madrepore, *f.* (*Madrepora*), zvězduša.
Madrigal, *m.* madrigal.
Magazin, *n.* spremište, skladište, spravište, magaza.
Magazinbuch, *n.* spremišnik, skladišnik.
Magazinieur, *m.* spremištar, skladištar, magazadžija. [vina.
Magazingeld, *n.* spremišnina, magaza-
Magd, *f.* služkinja, služavka; (ver.) děkla; ſich als — vermiethen, otići za služkinju, děklu; najmiti se kao služavka; ſ. Mädchen. [djumašnica.
Magdalenenbirn, *f.* medjudnevnica, me-
Magdalenentraube, *f.* crna čavka.
Magdalenenwurzel, *f.* (*Valeriana offic.*), Magdarbeit, *f.* děklin posao. [odolěn.
Magddienſt, *m.* služavčenje; — thun, biti služkinjom, služavkom; služavčiti.
Mägdebaum, ſ. Sadebaum.
Mägdeblume, ſ. Kamille.
Mägdekraut, ſ. Mädchenkraut.
Magdlohn, *m.* plata služavke, děkle.
Magdthum, *n.* děvojaštvo.
Mage, Magen, ſ. Rohn.
Magen, *m.* želudac, (stomah); ſich den — überladen, prejesti se; ſich den — verderben, očemeriti se; auf nüchternen —, na tašte, na taština, na še
Magenader, *f.* želudačna žila. [srca.
Magenarznei, *f.* lěk za želudac.
Magenbalſam, *m.* balsam za želudac.
Magenbeſchwerde, *f.* boleština želudca.
Magenblutung, ſ. Blutbrechen.
Magenbrei, *m.* griz, meća.
Magenbrennen, ſ. Sodbrennen.
Magenbruch, *m.* spadnuće želudca; er hat einen —, spao mu je želudac.
Magendrücken, *n.* tištenje na želudcu; er hat —, tišti ga na želudcu. [nica.
Magendrüſe, *f.* želudačna žlězda, slezeMagenelixir, *n.* uvarak, eliksir za želudac.
Magenentzündung, *f.* žar i. uspala želudca.
Mageneſſenz, *f.* okrepa želudca.
Magenfieber, *n.* čemernica, ognjica u želudcu.
Magengeflecht, *n.* želudačni pletež.

Digitized by Google

Magengeschwulst, *f.* nabuhlost i. nadam želudca.
Magengrund, *m.* dno od želudca.
Magenhaut, *f.* želudačna kožica.
Magenhusten, *m.* želudačni kašalj.
Magenklee, *s.* Fieberklee.
Magenkrampf, *m.* grč u želudcu.
Magenkrankheit, *f.* bolest želudca.
Magenkranzschlagader, *f.* věnčasta kucavica i. odihavica od želudca.
Magenkrätzer, *m.* deriguša, bucvarika, cavarika.
Magenmilzband, *n.* sveza želudca i sle[zene.
Magenmittel, *s.* Magenarzneі.
Magenmund, *m.* ušće od želudca.
Magenöffnung, *f.* prorez želudca.
Magenpflaster, *n.* obliž, meč (melem) za želudac.
Magenpille, *f.* vavoljak za želudac.
Magenpulver, *n.* prašak za želudac.
Magenrand, *m.* rub želudca.
Magenreiz, *m.* draženje želudca.
Magensack, *m.* želudčić.
Magensaft, *m.* želudačni sok.
Magensalbe, *f.* pomast za želudac.
Magensäure, *f.* s. Sod.
Magenschlund, *s.* Magenmund.
Magenschmerz, *s.* Magenweh.
Magenschwäche, *f.* slabost želudca; er leidet an —, slab mu je želudac i. slab je na želudcu.
Magenstärkend, *adj.* krěpeći želudac.
Magenstärkung, *f.* okrepa želudca.
Magenstein, *m.* sborbilj. [želudnjaci.
Magenthiere, *pl.* (*Polygastrica*), mnogo-
Magentropfen, *pl.* kapljice za želudac.
Magenwärme, *f.* želudačna toplina.
Magenwasser, *n.* vodica za želudac.
Magenweh, *n.* bol želudca; er hat —, boli ga želudac.
Magenwinde, *pl.* větrovi u želudcu.
Magenwindsucht, *f.* větrovi u želudcu; er hat die —, razpinju ga větrovi od
Magenwurm, *m.* vlas. [želudca.
Magenwurst, *f.* kulěn.
Magenwurz, Magenwurzel, *f.* (*Arum maculatum*), kozlac, želudara.
Magenzipfel, *m.* kapura.
Mager, *adj.* mršav; suhonjav; mledan; propao; —e Hände, mršave, (ver.) džoraste ruke; — werden, mršaviti, mršati, omršaviti, izmršaviti, obhrdjati, mledněti, omledněti; ein —er Boden, mršava zemlja; eine —e Weide, slaba paša; die Saat steht —, žito je omašito; —e Zeiten, gladne, skupe, nesmočne godine; —e Kost, suhotinja, tanka hrana; —e Mahlzeit, tanak, ogodan, oskudan ručak; (bei Maur.) ein —er Stein, gladan kamen; —e Erde, ljuta, žalostna, kukavna zemlja; ein —er Zapfen, gladan čep.
Mager, *m.* crvotoč; s. Magerfisch.
Magere, *m.* mršo, žilo; —, *f.* mrša.
Magerfisch, *m.* mršak.
Magerfleck, *m.* rědčina.
Magerkeit, *f.* mršavost, mrša, suhoća.
Magern, *s.* Mager werden.
Magern, *v. a.* mršaviti.
Magie, *f.* čarobija.
Magier, *m.* iztočni mudarac, vrač, mag.
Magiker, *m.* čarobnik.
Magisch, *adj.* čaroban.
Magister, *m.* magistar, meštar.
Magisterium, *n.* magisterij, meštarstvo.
Magistrallinie, *f.* glavna crta.
Magistrat, *m.* poglavarstvo.
Magistratsperson, *f.* poglavar, poglavarstven čověk.
Magistratur, *f.* (Ort), poglavarnica; (Personen), poglavarstvo.
Magnat, *m.* velikaš, velmoža.
Magnatentafel, *f.* velikaški sto(l).
Magnatenwürde, *f.* velikaštvo.
Magnesia, *f.* gorčika, magnezija.
Magnesiasalz, *n.* gorčikova sol.
Magnesit, *m.* gorčikovac, magnezit.
Magnesium, *n.* gorčik. [gnesia.
Magnesiumoxyd, *n.* gorčikov kis; s. Ma-
Magnet, *m.* gvozdoteg, magnet.
Magneteisenstein, *m.* osmoplohi željezovac, magnetovac.
Magnetisch, *adj.* magnetičan; magnetički; —es Fluidum, magnetina.
Magnetiseur, *m.* magnetar.
Magnetisiren, *v. a.* magnetovati; oma-
Magnetisirt, *adj.* magnetičan. [gnetiti.
Magnetismus, *m.* (Fluidum), magnetina; thierischer o. animalischer —, živinska magnetina; (Zustand), magnetičnost.
Magnetkies, *m.* rubački kučadan.
Magnetmesser, *m.* magnetoměr.
Magnetnabel, *f.* sěvernica, busulja*.
Magneto-Elektricität, *f.* magneto-munjina.
Magneto-Elektrisirmaschine, *f.* magneto-munjilo.
Magnetometer, *s.* Magnetmesser.
Magnetpol, *m.* magnetička stožerina, magnetički pol. [gnetično nado.
Magnetstahl, *m.* magnetična ocěl, ma-
Magnetstein, *m.* magnetovac.
Magnificenz, *f.* velmoštvo.
Magnifik, *adj.* velmožan; (*fig.*) uzmožan; prekrasan, gospodski. [usw.
Magnium, Magniumoxyd, *s.* Magnesium
Magnolie, *f.* (*Magnolia*), šaholjan.
Magot, *m.* (*Innus*), magot.
Magus, *s.* Magier.
Mahagonibaum, *m.* (*Swietenia*), mahagon.
Mahagoniholz, *n.* mahagonovina.
Mahagonitisch, *m.* stol od mahagonovine.
Mahaleb, *s.* Steinweichsel.
Mahd, *f.* kositba, košnja; (das abgemähte Gras), odkos; die —en zerstreuen, razmetati odkose; (was man in einem Tage abmäht), nakos; kosac.

Digitized by Google

Mähder, ſ. Mäher.
Mähderei, *f.* kosci.
Mähen, *v. a.* kositi; pokositi.
Mähend, *adv.* kosimice.
Mäher, *m.* kosac, kosač.
Mähezeit, *f.* kositba, vrême kositbe.
Mahl, *n.* (Zeichen), znak, biljeg; (Fleck), madež; pêga; (Gaſt—), gostba, čast, sobet; (Eſſen), ručak; (Ziel), biljega, cilj; ſ. Mal.
Mahlart, *f.* podbělača.
Mahlbar, *adj.* sameliv; das iſt nicht —, to se neda i. nemože mlěti.
Mahlbarte, ſ. Mahlart.
Mahlbaum, *m.* mlinski prag; ſ. Granzbaum.
Mahlbeere, ſ. Himbeere.
Mahleiſen, *n.* ſ. Mahlart.
Mahlen, *v. a.* mlěti, samlěti, samlěvati, umlěti; ein wenig —, promlěti; (ſpr.) wer zuerſt kommt, mahlt zuerſt, poredom se u vodenici melje; tko prije sedla, prije i jaše.
Mahlen, *n.* meoba, mlitva.
Mählerkraut, *n.* ſ. Sauerklee.
Mahlgang, *m.* melo, vitlo.
Mahlgaſt, *m.* pomiljar, pomeljar, pomeljarac, pomlinar.
Mahlgeld, *n.* mlinarina, meljarina.
Mahlgerinne, *n.* badanj, korito.
Mahlgerüſte, *n.* (mlinski) odar, kotac, krevet.
Mahlgraben, *m.* prěkopa, medjašni jarak (šamac).
Mahlgroſchen, *m.* ſ. Mahlgeld.
Mahlgut, *n.* meljivo, meljava.
Mahlhammer, *m.* ſ. Mahlart.
Mahlhaufen, *m.* humka, anta.
Mahlholz, *n.* štipalica.
Mahlhügel, ſ. Mahlhaufen.
Mählig, ſ. Allmählig.
Mahlkraut, *n.* ſ. Schlüſſelblume; Geißbart.
Mahllente, *pl.* pomiljari, pomeljari.
Mahllohn, *m.* ſ. Mahlgeld.
Mahlmann, ſ. Mahlgaſt.
Mahlmetze, *f.* ujam, ušur*.
Mahlmühle, *f.* mlin (za brašno).
Mahlmüller, *m.* mlinar.
Mahlnoth, *f.* bezmlivnica.
Mahlpfahl, ſ. Gränzpfahl; Eichpfahl.
Mahlprodukt, *n.* mlivo.
Mahlrecht, *n.* pravo meobe.
Mahlſand, *m.* mel, mur.
Mahlſäule, *f.* medjnik (menjik).
Mahlſchatz, ſ. Brautſchatz.
Mahlſtein, *m.* spomenik; ſ. Gränzſtein.
Mahlſtrom, *m.* vir, vrtlog.
Mahlzahn, *m.* kutnjak.
Mahlzeichen, *n.* znamenje; (auf d. Haut), madež, znamenka; (Narbe), brazgotina.
Mahlzeit, *f.* obrok; (Eſſen), ručak; oběd; (Gaſtmahl), gostba, čast; — halten, ručati, ručavati; geſegnete —! na zdravje ručak! (ſpr.) zwei —en ſchlagen ſich nicht, dva se zla člověka mogu svaditi, ma dva ručka nikad.
Mahlzettel, *m.* meljavnica.
Mähmaſchine, *f.* kosilo.
Mahnbrief, *m.* opomenica.
Mähne, *f.* griva.
Mahnen, *v. a.* opomenuti, opominjati; Einen (wegen einer Schuld) —, opomenuti koga da plati dug; iziskivati dug od koga.
Mähnen, *v. a.* ogriviti.
Mähnenbuſch, *m.* perjanica.
Mähnenflechte, *f.* (*Lichen jubatus*), grivast lišajnik.
Mähnentaube, *f.* kukmač.
Mahner, *m.* opominjalac, opominjač, opominjalo; —in, *f.* opominjalica.
Mähner, Mähnjunge, *m.* gončin, volonac.
Mähnig, *adj.* grivnat.
Mahnſchreiben, *n.* ſ. Mahnbrief.
Mahnung, *f.* opominjanje; opomena.
Mahnzettel, *m.* opomenica, opomenka.
Mahomedaner, ſ. Muhamedaner.
Mahr, *m.* mora.
Mährchen, *n.* priča, gatnja; basna; izmišljotina.
Mährchenbuch, *n.* gatalica.
Mährchenhaft, *adj.* poput priče, gatnje, basne; izmišljen.
Mährchenträger, *m.* pričalo.
Mähre, (Mähr), *f.* ich bringe euch frohe —, evo dobra glasa! ſ. Mährchen; (Schind—), kljuverina, mrha, mrcina, raga.
Mähren, *v. n.* (erzählen), pričati; (wühlen), brljati, burljati; in der Erde —, rovati zemlju.
Mährflechte, *f.* ſ. Weichſelzopf.
Mährte, ſ. Kaltſchale.
Mahſch, *m.* (*Asperula odorata*), mirisna brodanica, prvěnac.
Mai, *m.* svibanj, maj; (*fig.*) mladost; (Jahrwuchs), létorast; ſ. Maibaum.
Maibaum, *m.* maj; (*Prunus Padus*), sremza; ſ. Birke.
Maibirke, *f.* (*Betula alba*), běla breza.
Maiblume, *f.* (Maiblümchen), (*Convallaria majalis*), gjurgjic, bokarić; gelbe —, ſ. Dotterblume.
Maiblumenbuſch, Maibuſch, *m.* (*Asalea viscosa*), lěpkav odur.
Maiblumen-Glockenthierchen, *n.* (*Vorticella Convallaria*), gjurgjičarka.
Maibutter, *f.* prolětno maslo.
Maid, *f.* děva; děvojka.
Maidiſtel, ſ. Gänſediſtel.
Maiduft, *m.* svibanjski, prolětni miris.
Maie, *f.* maj; lipovina, sveta grančica; ſ. Birke.
Maiglocke, *f.* Maiglöckchen, *n.* ſ. Maiblume.
Maienkraut, *n.* (*Scrophularia*), strupnik.
Maier, ſ. Meier.
Maifeſt, *n.* svibnjsko, majsko.

Digitized by Google

Maifiſch, *m.* (*Clupea alosa*), ćepa, laska; (*Cyprinus Dobula*), glavonja, bucov.
Maiflur, *f.* svibanjska njiva, cvatuća ru-
Maiforelle, *f.* svibanjska pastrma. [dina.
Maifroſt, *m.* svibanjski mraz.
Maigut, *n.* ſ. Maikirſche.
Maiholz, *n.* ſ. Goldweide.
Maikäfer, *m.* (*Melolontha vulgaris*), hrušt; šljivarka; der blaue —, ſ. Maiwurm.
Maikatze, *f.* Maikätzchen, *n.* (*Amentum*), maca.
Maikirſche, *f.* ranka, ranica, alica.
Maikraut, ſ. Maienkraut.
Mailänder, ſ. Maiwurm.
Maililie, ſ. Maiblume.
Mailing, *m.* ſ. Äſche; Maiwurm.
Mailuft, *f.* svibanjski, prolětni zrak.
Maimond, *m.* svibanj, maj.
Maimücke, *f.* (*Ephemera*), voden cvět.
Maipflanze, *f.* pavlaće, (pavlat).
Maipfrieme, *f.* (*Genista pilosa*), dlakava
Maipilz, ſ. Herrenpilz. [žutilica.
Maire, *m.* glavar občine.
Mairoſe, *f.* rana ruža; ſ. Zimmtroſe.
Mairübe, *f.* rana repa.
Mais, *m.* (*Zea Mays*), kukuruz, golokud, urmetin, furmetin. [lišće.
Maisblatt, *n.* kukuruzni list, (kukuruzno
Maisbrod, *n.* kukuruznica, kukuruzovnica, golokudnica.
Maiſch, ſ. Meiſch. [ska mladina.
Maiſchein, *m.* svibanjski mladj; svibanj-
Maiſcholle, *f.* (*Pleuronectes Platessa*), iverak, ploča, pločica.
Maiſchwamm, *m.* (gljiva-)gjurgjevka, ranka. [čar.
Maisdieb, *m.* (*Gracula quiscala*), pirin-
Maisernte, *f.* trgatba, branje kukuruza.
Maiſeuche, *f.* krvotoč. [ruzi.
Maisfeld, *n.* kukuruzište; —er, kuku-
Maisfolben, *m.* (kukuruzni) klip, struk; ein ausgerippelter —, kukuruzina, okomak, baturica, ajdamak, oklasina, okominja, patuk, otučak, šašarica, kočanj, čokot
Maismehl, *n.* kukuruzno brašno.
Maiſonne, *f.* svibanjsko, prolětno sunce.
Maiſonntag, *m.* srednja (nedělja).
Maiſpecht, *m.* (*Sitta europaea*), brgljez, kovač.
Maisſtengel, *m.* kukuruzna stablika, šašarika, kukuruzno batvo.
Maisſtroh, *n.* kukuruzovina, šašarovina, šašina, šašovina, šašljika, tuluzovina, golokudina, oljvina, perušina, komuša, strnjina, trmunjina, ljuštika.
Maistrockenhaus, *n.* kukuruznjak.
Maiswein, *m.* buza.
Maithau, *m.* svibanjska rosa.
Maitrank, *m.* svibnjevica, majevica.
Maitraube, *f.* ſ. Mondkraut.
Maitreſſe, ſ. Beiſchläferin.
Maiunkraut, *n.* ſ. Feldkamille.
Maiveilchen, *n.* (*Viola canina*), pasja ljubica. [havka.
Maivogel, *m.* (*Sterna nigra*), crna ma-
Maiwurm, *m.* (*Meloë proscarab.*), kokica.
Maiwurz, Maiwurzel, *f.* (*Lathraea*), grozničarka. [vota.
Maizeit, *f.* die — des Lebens, proléće ži-
Majales, ſ. Maifeſt.
Majeſtät, *f.* veličanstvo; Eure —! Vaše veličanstvo! Světla kruno!
Majeſtätiſch, *adj.* veličanstven; ein —er Blick, gospodski pogled; ein —es Anſehen, velebnost, velebitnost.
Majeſtätsbeleidigung, *f.* uvreda veličanstva; Einen wegen — ſtrafen, kazniti koga, što je uvrědio veličanstvo.
Majeſtätsbrief, *m.* carska povlastica, majestat.
Majeſtätsrecht, *n.* pravo veličanstva.
Majeſtätsverbrechen, *n.* zločin uvrede veličanstva; uvreda veličanstva.
Majeſtätsverbrecher, *m.* zločinac s uvrede veličanstva; uvreditelj veličanstva.
Majolik, *f.* milojka, majolika.
Major, *m.* četnik, major; (*Conus Centurio*), čunjac-satnik.
Majors (in Zuſ.) četnikov, majorov; četnički, majorski.
Majoran, *m.* (*Origanum Majorana*), mažurana, madžurana, sanseg.
Majoranblüte, *f.* cvět od mažurane; (getrocknete —), plěvica od mažurane.
Majorat, *n.* bližerodstvo, majorat.
Majoratsgut, *n.* majoratsko dobro.
Majorenn, Majorennität, ſ. Großjährig, Großjährigkeit.
Majorin, Majorsfrau, *f.* četnikovica, četnikova (majorova) gospodja, žena; majorica.
Majorität, *f.* većina. [(majora).
Majorsſtelle, *f.* služba i. čast četnika
Majuskel, Majuskelſchrift, *f.* napisno pismo. [ko.
Makako, *m.* (*Inuus cynamolgus*), maka-
Makaroni, *f.* šurlica, bigula.
Makel, *f.* mrlja, skvrna, maća*; (*mor.*) ljaga, porok, troha, utruha.
Mäkelei, *f.* zavrljivanje, kudnja, manisanje.
Makelgeld, ſ. Mäklergebühr. [sanje.
Makelig, *adj.* mrljav, skvrnav, zamrljan.
Makellos, *adj.* bez mrlje, skorne; čist; (*mor.*) bezporočan, bez mane, utruhe; er iſt —, neima na njem mane.
Makelloſigkeit, *f.* neoskvrnjenost; čistoća; neporočnost.
Makeln, *v. a.* mrljati, skvrniti, zamrljati, oskvrniti; ſ. Bemakeln.
Mäkeln, *v. a.* zavrljivati, manisati; er findet überall etwas zu —, svemu zabavlja; svačemu nalazi manu; (ſpr.) u svakom jaju nalazi trun; (*merk.*) mešetariti, posredovati, samsariti; (b. Getreidehändlern), grožićariti.

Digitized by Google

Maki, *m.* d. fliegende —, (*Galeopithecus volans*), indijanska letuša, maki.
Mäkler, *m.* mešetar, pogadjač, samsar*; (b. Getreideh.), grošićar.
Mäklergebühr, *f.* Mäklerlohn, *m.* mešetarina, samsarina; (b. Getreidehändl.), grošićarina.
Mäklerbureau, *n.* mešetarnica.
Mäklergeschäft, *n.* mešetarija; pogadjačija, samsarija.
Makrele, *f.* (*Scomber Scombrus*), skuša, vretenica, plavica, vrnut; (*S. Colias*), lokarda.
Makrelenfang, *m.* lov skušah, vretenicah.
Makrobiotik, f. Lebensverlängerungskunst.
Makrone, f. Mandelscheibe; Makaroni.
Makulatur, *f.* mrljatak, makulatura.
Mal, *n.* das erste —, prvi put, prvi krat; dieses eine —, ovaj put; sad ovoga puta; kein einziges —, ni jednom; einige —, několiko putah, putih; zum ersten —, prvom, zum zweiten —, drugom usw.; auf ein —, na jedanput, na jedared; manches —, više putih, kadšto; ein für alle —, za svagda; sehen Sie —! gledajte!
Malachit, *m.* malahit.
Maladie, *f.* bolezanja.
Malaga, *m.* malaga.
Malblatt, *n.* f. Patrone.
Malcontent, *m.* nezadovoljnik.
Maledeien, *v. a.* kleti, psovati.
Maleinsäure, *f.* maleinska kiselina.
Malen, *v. a.* slikati (malati, malovati, spengati); naslikati; in Wasser —, slikati vodenimi mastili; sich d. Wangen —, ličiti se; Einem etwas vor Augen —, živo komu što opisati.
Maler, *m.* slikar (živopisac, malar, moler, pengar).
Malerakademie, *f.* slikarska akademija, slikarsko učilište.
Maleratelier, *n.* slikarnica.
Malerauge, *n.* slikarovo i. slikarsko oko.
Malerei, *f.* slikarija (malarija); die — verstehen, umeti slikati.
Malerfarbe, *f.* slikarsko mastilo.
Malergold, *n.* slikarsko zlato.
Malerin, *f.* slikarica.
Malerisch, *adj.* slikovit, kao naslikan; živopisan.
Malerjunge, *m.* slikarski učenik, slikarče.
Malerkunst, *f.* slikarstvo.
Malerleinwand, *f.* slikarsko platno.
Malermuschel, *f.* (*Unio pictorum*), lisanka.
Malerpinsel, *m.* kist; (ein kleiner —), Malerscheibe, f. Palette. [kiščica.
Malerschule, *f.* slikarska učionica (škola).
Malerschwärze, *f.* slikarski gal, slikarsko crnilo.
Malersilber, *n.* slikarsko srebro.
Malerstock, *m.* slikarska podporka.
Malerstube, *f.* slikarnica.
Malertuch, *n.* f. Malerleinwand.
Malerverein, *m.* slikarsko družtvo.
Malerwachs, *n.* slikarski vosak.
Malgrund, *m.* pod slike.
Malheur, *n.* nesgoda, nesreća; —! da zla kolača!
Malheureur, *adj.* zlosrećan, nesrećan.
Malhorn, *n.* slikarski rožčić.
Malice, *f.* pakost, zloba.
Maliciös, *adj.* pakostan, zlopak, zloban.
Maline, f. Bachholder.
Malkern, f. Melken. [tura.
Mallen, *v. n.* der Wind mallt, vètar te-
Mallepost, *f.* tovarna pošta.
Malm, *m.* mlivo; prašina, mulj.
Malmen, f. Zermalmen.
Malmig, *adj.* mlivast.
Malpighie, *f.* (*Malpighia*), mamara.
Malpighisch, *adj.* —e Schleimhaut, Malpigova opna.
Malter, *n.* lèp, malter, mort; (Schutt), mulj, ruševina; (Fruchtmaß), šinik.
Malter-, f. Mörtel- usw.
Malteserammer, *m.* (*Emberiza militaris*), malteški strnad. [dji*jastreb.
Maltesergeier, *m.* (*Vultur fuscus*), sme-
Malteserhündchen, *n.* bolonjac.
Malteserorden, *m.* malteški red.
Malteserritter, *m.* malteški vitez.
Maltraitiren, *v. a.* zlostavljati, mučiti, kiniti (koga).
Malvasier, *m.* (Weintraube), weißer —, morščina; ptičina; (Wein), malvasija.
Malvasierapfel, *m.* malvaska.
Malve, *f.* (*Malva*), slèzovača; —n, *pl.* (*Malvaceae*), slèzovnice.
Malvenartig, *adj.* slèzast; —e Pflanzen, slèzovnice.
Malvenbaum, *m.* (*Lavatera*), stola.
Malvenfalter, *m.* (*Hesperia malvarum*), slèzàk.
Malz, *n.* slad, sladčina; das — schießt, slad klica; (spr.) an ihm ist Hopfen u. — verloren, nevalja mu ni osnova ni poutka; nevalja ničemu; od njega je uzeo vrag ušur.
Malzaccise, f. Malzsteuer.
Malzbaum, *m.* (pivarska) prèčnica.
Malzblüte, *f.* klice od slada.
Malzboden, *m.* sladara.
Malzbottich, *m.* sladnjak.
Malzbrett, *n.* daska za slad, posladnica.
Malzdarre, *f.* sladarnica; pivarska sušnica i. pušnica.
Malzen, *v. n.* sladariti, slad praviti.
Malzer, Mälzer, *m.* sladar.
Malzerbursche, *m.* sladarče. [sladovnica.
Malzhaus, *n.*- Malzkammer, *f.* sladara,
Malzhülse, *f.* sladovna plèva.
Malzkasten, *m.* sladarnik.
Malzkorb, *m.* košarica za slad.
Malzmacher, *m.* sladar.
Malzmühle, *f.* mlin za slad.
Malzmüller, *m.* sladomelja.

Digitized by Google

Malzſack, *m.* vreća za slad.
Malzſchaufel, *f.* lopata za slad.
Malzſchrott, *m.* užrvnan slad.
Malzſtaub, *m.* osèvci od slada.
Malzſteuer, *f.* sladarina.
Malztenne, *f* sladovište.
Malzträber, *pl.* sladovština, sladov kom.
Mama, *f.* mama, mamica, dada.
Mamberziege, *f.* (*Capra mambrica*), mambrička koza.
Maminring, *m.* (brodarska) měšina.
Mämme, *f.* majka, mama; (ver.) baba; eine feige —, kukavica, strašivica, baba; eine — werden, sbabiti se.
Mammeibaum, *m.* (*Mammea*), mamaj.
Mammeluck, *m.* mameluk; (*fig.*) odpadnik.
Mammen, ſ. Saugen.
Mämmerei, *f.* babstvo.
Mammon, *m.* mamon; (*fig.*) blago.
Mammuth, *n.* mamut.
Mamſel, ſ. Mademoiſelle.
Man, *pron.* se; — ſagt, govori se; ljudi govore; — kann nicht Alles wiſſen, nemože čovèk sve znati; — ſucht dich, traže te; wenn — ihn ſieht, ſollte — glauben . . ., kad ga čovèk vidi, rekao bi . . .; — muß, treba, valja, mora se; — hat es mir hinterbracht, dokazano mi je; — fragt nach dir, nètko pita za te; wenn — es eben wollte, da se komu upravo hoće; — mache was — wolle, die Welt wird nicht anders, radili šta vam (nam) drago, svèta nećemo promèniti; — höre! slušajte!
Manati, *m.* (*Manatus*), kupusnjak, manati.
Mancher, *pron.* gdèkoji, nèkoji; — hat es geglaubt, mnogi su pověrovali; Manches hält man für Unglück, was es doch nicht iſt, svèt kojeśta drži za nesrećU, a nije.
Mancherlei, *adj.* svakojak; man erfährt —, čovèk dozna kojeśta.
Manchmal, *adv.* kadšto, kadkad, ponègda, štokad; ich bin ſchon — dort geweſen, više putah i. dosta putah sam već ondè bio; ich habe ihn ſchon — daran erinnert, već sam ga nèkoliko putah opomenuo.
Mancinellenbaum, ſ. Manſchinellebaum.
Manco, *n.* manjak.
Mandant, *m.* povlastitelj, ovlastitelj; ſ. Vollmachtgeber.
Mandarin, *m.* mandarin.
Mandat, *n.* zapovèst; ſ. Vollmacht.
Mandatar, *m.* ovlašćenik; (Bevollmächtigte), ovlašćenik, punomoćnik.
Mandel, *f.* eine — Eier, petnaest jajah; (von Garben), krst, krstača, krstina, konjić; sastavak; kamara, gamara; (*amygdalum*), bademak, bajamak, mendula, mandala; (im Halſe), krajnik, žabica; (*Venus pectinata*), češljasta ladinka; ſ. Menge.
Mandelbaum, *m.* (*Amygdalus*), bademi, bajam, menduo; ſ. Spindelbaum.
Mandelberg, *m.* bademova humka.
Mandelblatt, *n.* bademov listak; (*coll.*) bademovo lišće.
Mandelblume, *f.* (*Pulsatilla*), sasa.
Mandelblüte, *f.* bademov cvět.
Mandelbräune, *f.* gušteri; er hat die —, ima gušterе; spao mu je vrat.
Mandelbrei, *m.* bademova kaša.
Mandelbrod, *n.* bademnjak.
Mandeldrüſe, *f.* krajnik, žabica.
Mandelentzündung, *f.* gušteri.
Mandeleuphorbie, *f.* (*Euphorbia amygdaloides*), bademast mlèčer.
Mandelfalter, *m.* bademnjak. [holz.
Mandelholz, *n.* bademovina; ſ. Mangel-
Mandelfern, *m.* jezgarica od bademka; bademak.
Mandelfleie, *f.* bademova komina, mezga; bademov kom.
Mandelfoch, *m.* bademov povarak.
Mandelfrähe, *f.* (*Coracias garrula*), smrdovranka.
Mandelfrapfen, *m.* bademov uštipak.
Mandelkraut, *n.* (*Silene nutans*), ponikla silenka.
Mandelmilch, *f.* bademovica, bademovaća.
Mandelmuß, *n.* bademov meždenik, bademova papula.
Mandeln, *v. a.* das Getreide —, stavičati snopje; d. Holz —, slagati, sadèvati, vitlati drva; —, *v. n.* das Getreide mandelt gut, jak je nažanj, mnogo je žita snopom; ſ. Mangen.
Mandelnuß, *f.* velik lèšnjak.
Mandelöl, *n.* bademovo ulje.
Mandelpflaume, *f.* bademovka.
Mandelſäure, *f.* bademova kiselina.
Mandelſcheibe, *f.* bademaća.
Mandelſeife, *f.* bademov sapun.
Mandelſpeiſe, *f.* bademovo jelo.
Mandelſtein, *m.* bademovac.
Mandeltaube, ſ. Mandelfrähe.
Mandelteig, *m.* bademovo tèsto.
Mandeltorte, *f.* bademova krustavica i. proha. [demasta vrba.
Mandelweide, *f.* (*Salix amygdalina*), ba-
Mandelzehnte, *f.* desetak od krstinah.
Mandioccamehl, *n.* jamovo brašno.
Mandler, *m.* stavičar.
Mandolette, *f.* bademaća.
Mandoline, *f.* mandolina, tamburica.
Mandril, *m.* (*Cynocephalus mormon*), mandrilj.
Mangan, *n.* smedjik, surik, mangan.
Manganchlorür, *n.* manganit i. suričit hlorid.
Manganerz, *n.* surevica, smedjevica.
Manganhyperoxyd, *n.* suričast i. manganast prèkis.

Digitized by Google

Manganoryd, *n.* suričit i. manganit kis.
Manganoryddydrat, *n.* hydrat surična
Manganoryddul, *n.* suričan kisac. [kisa.
Manganſauer, *adj.* —ure Salze, suričani, manganani. [kiselina.
Manganſäure, *f.* surična i. manganova
Mange, *f.* (Mangel), valja, rolja*, man-
Mangebrett, *n.* roljača. [gan.
Mangelholz, **Mangelholz**, *n.* valjak, roljak, oklagija.
Mangel, *m.* (Abgang), nestaja, nestašica, nedostatak, nestadak, nestanak, nestaša; (Noth), oskudica; nedoskudica; habt ihr — an etwas? eda vam šta nedostade? eda vam je šta malo? — an Waſſer, bezvodnica; — an Brod, bezkrušnica; — leiden, mit — kämpfen, oskuđevati, biti u nuždi; prteno življeti; (ſpr.) vezati liko na uzicu; ſ. Noth leiden; daran iſt kein —, toga neoskuđeva, toga ima dosta; das zeigt von — an Überlegung, to je znak nerazboritosti; (Fehler), mana; kein Menſch iſt ohne Mängel, neima čověka bez poroka; (Wechſ.), — d. Zahlung, neizplata; — der Acceptation, neprihvat; — Zahlung, *sbog* i. radi neizplate; (Ausſtellung), zabavak, zabavljanje (n. p. računu); die Mängel auflaſſen, pustiti mane; Mängel erſtatten, predati, doglasiti zabavke, mane; aus — an Beweiſen, radi nedostatka dokazah.
Mängelaufnahme, *f.* nabrajanje zabavakah, manah; zabavljanje, manisanje.
Mangelbrett, ſ. Mangebrett.
Mängelerläuterung, *f.* odgovor na zabavke, na manisanje i. zabavljanje (n. p. računa).
Mangelhaft, *adj.* nedostatan; (defect), nepodpun, kus; krn; eine —e Kenntniß, krnjavo znanje; eine —e Rechnung, maničav račun.
Mangelhaftigkeit, *f.* nedostatnost; nepodpunost; kusost; maničavost.
Mangelholz, ſ. Mangelholz.
Mangeln, *v. a.* ſ. Mangen.
Mangeln, *v. n.* faliti; es mangelt ihm Weisheit, nedostaje mu mudrosti; es mangelt jetzt überall an Gelde, nigdě neima sada novacah.
Mängelwurz, *f.* ſ. Mangold.
Mangen, *v. a.* d. Wäſche —, valjati (roljati, manganati) prteninu, rubeninu.
Manger, *m.* valjač, roljač. [rublje.
Mängfutter, **Mängforn**, ſ. Mengfutter uſw.
Manglebaum, *m.* (*Rhizophora Mangle*), korenjaš.
Mangold, *m.* (*Beta vulgaris*), blitva; (*Beta Cicla*), cvekla; ſ. Hirſchkohl.
Mangſprache, *f.* mešovit jezik.
Manguſte, *f.* (*Herpestes mungos*), mungos.
Manie, *f.* pomama; běsnilo.
Manier, *f.* način; (Geberde), mašaj; (Betragen), podnošenje (ponašanje); (in bild. Künſt.), posobina. [jan.
Manierlich, *adj.* uljudan, ljudski; pristo-
Manierlichkeit, *f.* uljudnost; ljudskoća; pristojnost.
Manifeſt, *n.* proglas, manifest.
Manifeſtation, *f.* prokaz, očitovanje.
Manifeſtationseid, *m.* prokazna zakletva, prisega.
Manifeſtiren, *v. a.* prokazati; očitovati.
Manifeſtirung, ſ. Manifeſtation.
Maniok, *m.* manjok.
Manipulation, *f.* rukovanje; (Behandlung), postupanje; opravljanje.
Manipuliren, *v. a.* rukovati (čim); (behandeln), postupati (s čim); ein Geſchäftsſtück —, obavljati, opravljati kakov posalak.
Mann, *m.* muž; eine Waare an den — bringen, prodati, proturiti robu; ich kenne meinen —, znam, šta je u njěm; wenn Noth an — geht, kad zatreba, kad bude za nevolju; der — einen Vogel, oka na momka; es fehlt noch der dritte —, trećega još neima; još fali treći; ein junger —, mlad čověk; ein — in ſeinen beſten Jahren, najbolje dobe čověk; sredověk čověk; ein braver —, pošten čověk, poštenjak; ein armer —, siromah (čověk); der gemeine —, prostak, (*coll.*) prostota; ſich — für — ſchlagen, vojevati prsimice i. prsi u prsi; (*mil.*) vojnik; vier — hoch, po četvorica; die Soldaten ſtanden drei — hoch, vojnici stajahu u tri reda i. vrste, eine Schaar von hundert —, četa od sto glavah; Alle bis auf den letzten —, svi do jednoga; es wurden zehn — dazu beordert, za to je odredjeno deset momakah; er hat ſich als ein — gezeigt, pokazao se je mužem; ich ſtehe meinen —, jamčim za se; ein großer —, velik čověk; ein Wort ein —, što reče, neporeče; čověk od rěči; ſie fielen als Männer auf dem Kampfplatze, poginuše u boju kao junaci; ſei ein —! ohrabri se! ein — von Treu' und Glaube, věra; ein treuloſer —, nevěra; mit — u. Maus untergehen, ſ. Maus; (Gemahl), muž; einen — bekommen, omužiti se, udati se; (*mont.*) der alte —, rudište; d. ſchöne —, (*Conus nobilis*), plemenit čunjac.
Manna, *f.* mana.
Mannabrei, *m.* kaša od pirevine.
Mannacicade, *f.* (*Cicada orni*), manarica.
Mannaernte, *f.* skupljanje mane.
Mannaeſche, *f.* (*Fraxinus Ornus*), zimar.
Mannagras, *n.* (*Glyceria*), pirevina.
Mannagrütze, *f.* ſ. Mannabrei. [novac.
Mannäklee, *m.* (*Hedysarum Alhagi*), ma-

Digitized by Google

Mannaschildlaus, *f.* (*Coccus manniparus*), crvac-manar.
Mannaschwingel, *m.* ſ. Mannagras.
Mannazucker, *m.* manovina.
Mannbar, *adj.* dorasao; ſ. Heiratsfähig.
Mannbarkeit, *f.* doraslost.
Männchen, *n.* čovečić, čovečuljak; (v. Thieren), mužkarac; (v. Vögeln), mužjak, samac; der Haſe macht —, zec človi, stoji, raste.
Mannerbe, *m.* mužki naslědnik.
Männerchor, *m.* mužki lik.
Männerehre, *f.* mužko poštenje.
Männergeſchlecht, *n.* muštvo; mužki spol.
Männerhand, Männerkraft uſw., ſ. Manneshand uſw.
Männerlehen, *n.* mužki feud, mužko leno.
Männern, *v. n.* (mannbar werden), postajati muž; (mannbegierig ſein), misliti o udaji.
Männerſcheu, *adj.* plah od mužkinja, od mužke glave; ſie iſt —, běži od mužke glave, kloni se mužke glave.
Männerſcheue, *f.* plahost od mužkinja.
Männertreue, ſ. Mannstreu.
Mannesalter, *n.* mužki věk; vrstno doba.
Mannesbild, *n.* slika muža; ſ. Mannsbild.
Mannesgefühl, *n.* mužko čuvstvo; muževnost.
Manneskraft, *f.* mužka snaga; er iſt in der —, stao je na snagu; opasao se
Mannesmord, *m.* mužomorstvo. [snagom.
Mannesmörder, *m.* mužomor; —in, *f.* mužomorka; krvnica (svoga) muža.
Mannesmuth, Mannesſinn, *m.* muževnost.
Manneswort, *n.* tvrda věra.
Manneswürde, *f.* dostojanstvo muža.
Mannfeſt, *adj.* muževan.
Manngierig, *adj.* željna muža; ſie iſt —, poželila je muža; hlepi za mužem.
Manngut, ſ. Mannlehen.
Mannhaft, *adj.* muževan; hrabar, srčan.
Mannhaftigkeit, *f.* muževnost; hrabrost, srčanost.
Mannheit, *f.* mužnost; Einem die — nehmen, uškopiti koga; (*coll.*) muštvo.
Mannig, ſ. Mancher.
Mannigfach, Mannigfaltig, *adj.* razlik, različit, različan; —e Kenntniſſe, svakojako znanje. [vrstnost.
Mannigfaltigkeit, *f.* različitost; mnogo-
Mannigfarbig, *adj.* raznomanjast, šaren.
Mannigförmig, *adj.* raznolik, različan.
Männiglich, ſ. Jedermann. [mužkara.
Männin, *f.* mužatica; (*fig.*) mužkobana,
Männiſch, *adj.* mužkobanast.
Mannit, *n.* manovina, manit.
Mannlehen, ſ. Männerlehen.
Männlein, *n.* mužkić; ſ. Männchen.
Männlich, *adj.* mužki; —e Linie, mužka loza; ein —es Kind, mužkić, mužko, mužko čedo; eine —e Hand ſchreiben, pisati kao mužka strana i. glava; das —e Geſchlecht, mužki spol, (*gram.*) mužki rod; ſich — wehren, muževno se braniti; ein —es Weib, mužkobana, mužkara. [nost.
Männlichkeit, *f.* muštvo; (*fig.*) muževMännling, *m.* mužčić; (*fig.*) kukavica.
Mannlos, *adj.* bez muža, bezmužna, nemužata.
Mannlosigkeit, *f.* bezmužnost.
Mannsadel, *m.* plemenština po krvi.
Mannsbart, *m.* mužka brada; ſ. Bindweide.
Mannsbild, *n.* mužkarac, mužko; mužka strana i. glava; (Mann), muž; (*coll.*) mužkinje. [kraut.
Mannsblut, *n.* mužka krv; ſ. Johanns-
Mannſchaft, *f.* momčad; momci; die — eines Dorfes, ljudi od sela; (*mil.*) momčad, vojska; (Schiff.) momčad; vojska; ſ. Mannheit.
Mannſchaftsbuch, *n.* imenik vojnikah; momčadnik.
Mannſcheu, ſ. Männerſcheu.
Mannsbaumen, *m.* mužki palac.
Mannsdick, *adj.* debeo kao čověk.
Mannserbe, *m.* mužki naslědnik.
Mannsgedenken, ſ. Menſchengedenken.
Mannsgeſtalt, *f.* mužka prilika; mužki
Mannsgewand, ſ. Mannskleid. [stas.
Manneshand, *f.* mužka ruka.
Mannsharniſch, *m.* oklop (mužki); ſ. Mannsſchild.
Mannshaupt, *n.* (Schiff.) glava.
Mannshoch, *adj.* svrh čověka.
Mannshut, *m.* mužki klobuk, šešir.
Mannsſinn, *m.* muževnost.
Mannskleid, *n.* mužka haljina, oděća.
Mannskleidermacher, *m.* krojač mužke oděće. [stir).
Mannskloſter, *n.* mužki samostan (mana-
Manneskraft, ſ. Manneskraft.
Mannskraut, *n.* (*Pulsatilla*), sasa.
Mannslänge, *f.* visina muža; von —, ſ. Manneslang.
Mannsleute, *pl.* ſ. Mannsvolk.
Mannsloch, *n.* utlina. [mužošika.
Mannsmenſch, *n.* mužatica, děvojčika,
Mannsmütze, *f.* mužka kapa.
Mannsname, *m.* mužko ime. [muž.
Mannsperſon, *f.* mužkarac, mužka glava;
Mannsrock, *m.* haljak. [klop.
Mannsſchild, *n.* (*Androsace*), mužki o-
Mannsſchneider, *m.* krojač mužke oděće; mužki krojač.
Mannsſchuh, *m.* mužka cipela.
Mannsſchuſter, *m.* čizmar.
Mannsſtamm, *m.* mužka loza; mužko koleno; rod po mužu; stežer.
Mannsſtimme, *f.* mužki glas; mužko grlo.
Mannstracht, *f.* mužka nošnja.
Mannstreu, *f.* mužka věra; (*Eryngium*), kotrljan, sikavac, rekeš, kolotrk.
Mannsſucht, *f.* upaljenost (žene); pomama za mužem.

Digitized by Google

Mannssüchtig, *adj.* upaljena (žena); pomamna za mužem; ein —es Weib, upaljenica, hajgiruša, hajkara.
Mannsvolk, *n.* mužkarci, mužkinje.
Mannszucht, *f.* red, zapt.
Mannthier, *n.* mužkarac, mužjak.
Manntoll, **Manntollheit**, ſ. Mannſüchtig, Mannſucht.
Mannvertreter, *m.* pamuž.
Mannweib, *n.* dvospolac; (*fig.*) mužkara, mužkobana.
Mannweiblich, *adj.* dvospolan; (*fig.*) mužkobanast.
Mannweiblichkeit, *f.* dvospolnost; (*fig.*) mužkobanatost.
Mannwerk, *n.* dnina; ein — Wieſen, livada na jednoga kosca.
Manometer, *m.* uzduhomĕr.
Manövre, *n.* kretnja, manevar. [vati.
Manövriren, *v. n.* kretati se, manevro-
Manquiren, *v. n.* (*merk.*) propasti.
Manſarde, **Manſardzimmer**, ſ. Dachzimmer.
Manſardendach, *n.* prekinut i. francezki krov.
Manſch, **Mantſch**, (**Pantſch**), *m.* kalabura, brčkavica, brljaga.
Manſchen, **Mantſchen**, *v. n.* kalaburiti, brčkati; burljati, brljati.
Manſcher, **Mantſcher**, *m.* brčkalo, brljo.
Manſcherei, **Mantſcherei**, *f.* ſ. Gemanſche.
Manſcheſter, *m.* manšestar.
Manſchette, *f.* naručka, taclija; er hat das —fieber, uhvatila ga je čifutska groznica; die —n zittern ihm, strah ga je.
Manſchinellebaum, *m.* (*Hippomane mancinella*), mančinela.
Mantel, *m.* kabanica, plašt, japundže*; mit einem — bekleiden, oplaštiti; (ſpr.) er hängt den — nach dem Winde, okreće opakliju prama vĕtru; kako koji vĕtar puha, tako mu se obrće; (Vorwand), plašt; vid; (Treppenhaus), stubnik; (Samen—), zavijač; (*math.*) oblina; (ein. Rauchfanges), kube.
Mantelbaum, **Mantelbalken**, *m.* (*arch.*)
Mantelbogen, *m.* povitak. [kubećak.
Mantelkind, *n.* ſ. Frühanf.
Mantelkleid, *n.* dalmatinka, dolama.
Mantelkragen, *m.* ogrljak i. vratnik (jaka) od plašta; (Kleidungsſtück), plaštić.
Mantelkrähe, ſ. Mandelkrähe.
Mantelmauer, *f.* platno.
Mantelmöve, *f.* (*Larus*), galeb.
Mantelquaſte, *f.* kita od plašta.
Mantelrock, *m.* anterija.
Mantelſack, ſ. Felleiſen.
Mantelſtock, *m.* vĕšak za plašt.
Mantelthiere, *pl.* (*Tunicata*), plaštenjaci.
Mantelweit, *adj.* širok kao plašt.
Mantille, *f.* plaštić, mantila.
Mantiſſe, *f.* mantisa.
Mantſchen, ſ. Manſchen.
Manual(e), *n.* priručnik; ſ. Strazza; (an d. Orgel), područnjaci.
Manufact, *n.* rukotvorina, rukotvor.
Manufactur, *f.* rukotvornica; ſ. Fabrik.
Manufacturarbeiter, *m.* rukotvorničar.
Manufacturiſt, *m.* rukotvorac.
Manufacturerzeugniß, *n.* } ſ. Manufact.
Manufacturwaare, *f.* }
Manufacturweſen, *n.* rukotvorstvo.
Manul, *n.* (*Felis Manul*), manul.
Manuſcript, *n.* rukopis.
Mappe, *f.* listnica; ſ. Landkarte.
Mappeur, *m.* zemljovidar, mapar.
Mappiren, *v. a.* mapovati.
Mappirungskunde, *f.* zemljovidarstvo.
Marabu, *m.* (*Ciconia marabu*), marabu.
Marabufeder, *f.* marabovo pero.
Maraschino, *m.* raſoljkovica, maraskin.
Marbel, **Marbeln**, ſ. Marmor.
Marchande, *f.* — de mode, modistkinja.
Marchantie, *f.* (*Marchantia*), porastnica.
Marcheſe, *m.* markez.
Marcus-Haarmücke, *f.* (*Bibio Marci*), Markov komarac.
Marder, *m.* (*Mustela Martes*), kuna.
Marbereiſen, *n.* gvoždja za kune.
Marderfalle, *f.* kunolovka, stupa za kune.
Marderfell, *n.* kunina.
Marbergarn, *n.* mreža za kune.
Marderwamme, *f.* kunina nava i. potrbušina.
Marderwurzel, *f.* (*Ophioxylon*), zmijevica.
Märe, ſ. Mähre.
Marelle, ſ. Marille.
Margarethenapfel, *m.* jagodnjača.
Margarethenbirn, *f.* tikvica.
Margarethenblume, ſ. Gänſeblume.
Margarethennelke, *f.* (*Dianthus Carthusianorum*), tintovje.
Margarinfett, *n.* margarin.
Margarinſäure, *f.* margarinska kiselina.
Margaron, *n.* margaron.
Margendiſtel, ſ. Ackerdiſtel.
Margengras uſw., ſ. Maricngras uſw.
Marginalien, *pl.* okrajštine.
Marginiren, *v. a.* okrajčiti.
Maria, *f.* Marija; das Feſt der ſieben Schmerzen Mariä, sedam žalostih blažene dĕvice Marije.
Mariä-Empfängniß, *f.* Gospino začeće.
Mariage, *f.* mariaž.
Mariä-Geburt, *f.* narodjenje (blažene dĕvice) Marije; mala Gospodja (Gospoja, Gospa).
Mariä-Heimſuchung, *f.* pohodjenje (blažene dĕvice) Marije.
Mariä-Himmelfahrt, *f.* uzeće (blažene dĕvice) Marije u nebo; velika Gospodja.
Maria-Magdalenenblume, ſ. Baldrian.
Mariä-Reinigung, *f.* ſ. Lichtmeſſe; (b. Dr.) vavedenije; sretenije.
Mariä-Schneefeier, *f.* Gospa od snĕga.
Mariä-Verkündigung, *f.* blagovĕst.

Digitized by Google

Marienandacht, *f.* Marijoštovje.
Marienapfel, *m.* gospodjinača.
Marienbad, *n.* (*chem.*) vodena kupelj.
Marienbild, *n.* slika blažene dêvice Marije; slika bogorodice i. majke božje; bogorodica.
Marienblume, *f.* Marienblümchen, *n.* (*Bellis*), krasuljak.
Marienbruder, *m.* karmelit.
Marienbiener, *m.* servit.
Marienbiſtel, *f.* (*Cardous Marianus*), ošljebad, badeljka.
Marienborn, *m.* ſ. Hagebutte.
Marieneis, *n.* sljuda, rusko staklo.
Marienfaden, ſ. Sommerfaden.
Marienfeſt, *n.* Marijinje; gospodjina (gospojina); Gospodjin dan.
Marienflachs, *m.* (*Stipa pennata*), kovilje; ſ. Flachskraut.
Marienfarn, ſ. Sommerfaden.
Marienglas, ſ. Marieneis.
Marienglöckchen, *n.* (*Campanula medium*), krupan zvončić.
Mariengras, *n.* (*Trifolium arvense*), bêla i. sitna dêtelina; (*Holcus odoratus*), mirisna pahulja; ſ. Ackerſpergel; Bandmariengulden, *m.* marjaš. [gras.
Marienkäfer, *m.* (*Coccinella bipunctata*), màra, božja ovčica, janjašce.
Marienkraut, *n.* Marienmantel, *m.* (*Alchemilla vulgaris*), vrkuta, lavina; ſ. Wolverei.
Marienmönch, ſ. Marienbruder.
Marienmünze, ſ. Frauenmünze.
Marienneſſel, ſ. Katzenmünze.
Marienroſe, *f.* Marienröschen, *n.* (*Bellis*), puni krasuljak; ſ. Pfingſtroſe; Pechnelke; Sammetnelke.
Marienſchuh, *m.* (*Cypripedium*), crevljac.
Marientag, *m.* ſ. Marienfeſt.
Marienthräne, *f.* (*Lithospermum offic.*), lêkarska biserka.
Marienveilchen, ſ. Marienglöckchen.
Marienwurzel, ſ. Frauenmünze.
Marille, *f.* natipêrka, kajsija.
Marine, *f.* pomorstvo; ſ. Flotte.
Marine- (in Zuſ.) pomorski.
Marine-Obercommando, *n.* glavno pomorsko zapovêdništvo.
Marineſoldat, *m.* pomorski vojnik.
Mariniren, *v. a.* razsoliti.
Marionette, *f.* lutka.
Marionettenſpieler, *m.* lutkar.
Marionettentheater, *n.* lutkarnica.
Mariotte'ſche Flaſche, mariotička sklenica.
Mark, *n.* (in Knochen), moždina (mozak); (an Früchten), meso; (im Stamme), srč, srčika, srce; (im Geſchwüre), stržen; srč; (fig.) das geht durch — u. Bein, to probija srce, od toga se kosti mrznu; Einem das — ausſaugen, piti komu krv, živac komu iztrgnuti; izpiti i. izsisati mozak iz kostih; izpiti komu kosti.
Mark, *f.* (Gränz—), humka; medjnik; (Gränzgebiet), b. windiſche —, slovenska krajina; (Bezirk), kotar; (Gewicht), grivna, marka; eine feine — Goldes, čista grivna (marka) zlata; rauhe —, nečista grivna, marka; ſ.
Markaſit, *m.* velzin, markazit. [Marke.
Markbaum, ſ. Gränzbaum.
Markbein, *n.* moždinava kost.
Markbündel, *n.* svežčić srčike.
Marke, *f.* znak, znamenka, marka; (Brief—), listovna biljega, listovka.
Märkeln, *v. a.* cênjkati.
Marken, *v. a.* bilježiti, obilježiti, označiti; ſ. Märkeln; b. Erz market, ruda meće grivnami.
Markepinſel, *m.* značilo, tovarni kist.
Märker, *m.* krajišnik.
Marketender, *m.* (vojni) živežar; margetan*; —in, *f.* živežarka; margetanica.
Marketenderei, *f.* živežarija, margetanija.
Marketendern, *v. n.* živežariti; margetaniti.
Marketopf, *m.* tovarni mastionik
Markfett, *adj.* (v. Knoch.) moždinav; (v. Pflanz.) srčikav.
Markgefäß, *n.* (b. Thier.) moždinovica; (b. Pflanz.) srčikovica.
Markgewicht, *n.* grivnena vaga.
Markgraf, *m.* krajinski župan, margrof; ſ. Marquis; —in, *f.* margrofica.
Markgräflich, *adj.* krajinsko-županski, margrofov, margroſki.
Markgrafſchaft, *f.* Markgrafthum, *n.* krajinska županija; krajina; margrofija.
Markhaut, *f.* nutrnja pokostnica; ſ. Netz-
Markhöhle, *f.* šupljina od moždine. [haut.
Markholz, *n.* (*Viburnum Opulus*), hudika.
Markicht, *adj.* moždinast, srčikast.
Markig, *adj.* (b. Thier.) moždinav; (b. Pflanz.) srčikav; eine —e Rede, jedra besêda. [(*fig.*) jedrina.
Markigkeit, *f.* moždinavost; srčikavost;
Markiren, *v. a.* bilježiti, obilježiti; markirte Züge, bridki potezi; (hervorheben),
Markirpflock, *m.* ko(l)čić. [iztaći.
Markkörper, *m.* moždinjak.
Markknoten, *m.* uzlina moždine.
Markkraut, *n.* (*Apium graveolens*), pitomi ač, celer.
Markkreuz, *n.* križ-menjik.
Marklinie, ſ. Gränzlinie. [glas.
Marklos, *adj.* —e Stimme, nepostojan
Markloſung, *f.* svêdok.
Markolf, ſ. Holzhäher.
Markordnung, *f.* medjaški red.
Markpalme, ſ. Sagopalme.
Markpfahl, **Markrain**, ſ. Gränzpfahl uſw.
Markrecht, *n.* pravo drvarenja.
Markröhre, *f.* srênica.
Markſaft, *n.* sok od moždine, srčike.

Digitized by Google

Markſcheide, *f.* medjašnica; medja; (*mont.*) razmedja.
Markſcheidekunſt, *f.* rudničko měrstvo
Markſcheiden, *v. a.* razmedjiti (n. p. rud-
Markſcheidend, *adj* razmedjan. [nike).
Markſcheidepfahl, *m.* razmenjik.
Markſcheider, *m.* rudnički měrnik.
Markſcheiderriß, *m.* nacrt rudnika.
Markſcheiderſtufe, *f* menjik rudnika.
Markſcheiderzug *m.* měračina rudnika.
Markſcheidung, *f.* Markſcheide.
Markſchicht, *f.* nasad srčike: srčika.
Markſeifſöpfchen, *n.* valjušćić od moždine.
Markſelnochen, **Markknochen**, *m.* *f.* Markbein
Markſtein, *m.* medjnik (menjik), medjaš.
Markſtoff, *m.* (*bot*) srčikovina
Markſtahl, *m.* (*bot.*) zraka srčike.
Markſtück, *n.* kost s moždinom.
Markſubſtanz, *f.* moždenina.
Markt, *m.* (Jahr—), sajam, vašar*. panadjur; einen — halten, sajmovati: morgen wird da ein — gehalten, sutra će biti ovdě sajam (vašar); d Märkte beriſen, polaziti sajmove (vašare); hoditi po sajmovih; sajmariti; Einem den — verderben, (v. Käufern), nadmetnuti (koga); (v. Verkäufern), pokvariti komu pazar; (ſpr) eine Neuigkeit zu —e bringen, raznositi novost, novinu; (Marktplatz), tržište, trg, sajmište, pijaca, vašarište, pazarište, čaršija; (Marktflecken), trgovište, palanka*: er hat einen guten — gehabt, dobro je pazario.
Marktamt, *n.* sajamnica.
Marktarbeit, *f* pazarija.
Marktaufſeher, *m.* sajamnik; sajamski (vašarski) nadglednik.
Marktbuch, *n.* sajmovnik.
Marktbude, *f.* sajamska koliba i. daščara; šatra, šator, šatrlja.
Markten, *v. n.* tržiti, pazariti; (feilſchen), cěnjkati se. [ski barjak.
Marktfahne, *f.* sajamska zastava, vašar-
Marktfahrer, *m.* sajmar, vašardžija.
Marktflecken, *m.* trgovište, palanka*.
Marktfrau, *f.* sajmarica
Marktfreiheit, *f.* pravo sajmovanja, pravo držanja sajma.
Marktgang, *f.* Marktpreis.
Marktgaſt, *m.* sajmar, vašardžija.
Marktgeld, *n.* sajamnina; (Geſchenk), sajam, vašar. proštenje.
Marktgerechtigkeit, *f.* Marktfreiheit.
Marktgericht, *n.* sajamski sud; (eines Marktfleckens), trgovištni sud.
Marktgetöſe, *n.* sajamska buka.
Marktgut, *n.* sajmovina; sajamska, vašarska roba, sajamski trg.
Markthelfer, *m* sajamski pomagač.
Markthütte, *f.* Marktbude.
Marktkauf, *m.* kupnja na sajmu (vašaru).
Marktleute, *pl.* sajmari, vašardžije.
Marktmeiſter, *f.* Marktaufſeher.
Marktpflicht, *f.* *f* Marktſtandgeld.
Marktplatz, *m.* tržište, trg, sajmište, vašarište, pazarište. (čaršija). [darstvo.
Marktpolizei, *f.* sajamsko (vašarsko) re-
Marktpreis, *m.* sajamska (vašarska) cěna.
Marktpreis-Certificat, *n.* svědočba o sajamskoj cěni.
Marktpreisliſte, *f.* sajamski cěnik.
Marktrecht, *n.* *f.* Marktfreiheit. [gledač.
Marktreviſor, *m.* sajamski (vašarski) pre-
Marktrufer, *m.* sajamski (vašarski) ličnik.
Marktſchild, *n.* *f* Marktfahne [pisar.
Marktſchreiber, *m.* sajamski (vašarski)
Marktſchreier, *m.* glamazja, čerod, čaratan; —in, *f.* glamazica, čarodica, čaratanka [čaratanstvo.
Marktſchreierei, *f.* glamažtvo. čarodija,
Marktſchreieriſch, *adj.* glamažki, čarodski, čaratanski
Marktſchuld, *f.* sajamski dug. [čara.
Marktſtand, *m.* sajamska stojnica, daš-
Marktſtandgeld, *n.* sajamska městovina, vašarska pijačevina. [razpra.
Marktſtreitigkeit, *f.* sajamska (vašarska)
Markttag, *m.* sajamski (vašarski) dan;
Marktwechſel, *f.* M.-ſwechſel. [sajam.
Marktzeichen, *n.* znamenje sajma.
Marktzettel, *m.* sajamska cěnica.
Markung, *f.* razmedjivanje; postavljanje medjah; (Gränze) medja.
Markungsbuch, *f.* Grandbuch.
Markungsſtein, *f* Gränzſtein.
Markuefliege, *f.* (*Tipula Marci*), Markov
Markvoll, *f.* Markig. [komar.
Markwage, *f.* grivnena tezulja.
Markweich, *adj.* mekan kao moždina, srčika, srč.
Markweide, *f.* *f.* Bohnenbaum.
Markzieher, *m.* vadimozak.
Marmor, (Marmer), *m.* mramor, mermer; (*coll.*) mramorje; (ſpr.) ein Herz von —, srce od kamena; eine Säule von —, stup od mramora, mramoran stup. [mera).
Marmoraber, *f.* žica od mramora (mer-
Marmorarbeit, *f.* mramorovina.
Marmorarbeiter, *m.* mramorar.
Marmorart, *f.* vrst (fela) mramora.
Marmorartig, *adj* mramorast.
Marmorband, *n.* mramorast vez.
Marmorbild, *n.* kip od mramora, mramoran kip.
Marmorblock, *m.* balvan mramora; mramoran balvan.
Marmorboden, *m.* mramoran pod.
Marmorbohrer, *m.* klesarski svrdao.
Marmorbruch, *m.* mramornik [na.
Marmorflecken, *m.* mramorasta pěga. skvr-
Marmorgebäude, **Marmorhaus**, *n.* kuća od mramora.
Marmorherz, *n.* srce od kamena.

Digitized by Google

Marmorhorn, *n.* (*Conus marmoreus*), **mramorast čunjac.**
Marmoriren, *v. a.* **mramoriti, pomramo-**
Marmorirer, *m.* **mramorač.** [riti.
Marmorkegel, *m.* **mramorast čunjac.**
Marmorkirsche, *f.* **mramorka.**
Marmorlilie, *f.* ſ. Damenbrettblume.
Marmormühle, *f.* **mramornica.**
Marmorn, *adj.* **mramoran, (mermerli).**
Marmorpalaſt, *m.* **dvor (palača) od mramora.** [pod.
Marmorpflaſter, *n.* **mramoran pločnik,**
Marmorplatte, *f.* **mramorna ploča.**
Marmorſäule, *f.* **mramoran stup, stup od mramora.**
Marmorſchleifer, *m.* **mramorar.**
Marmorſchwamm, *m.* (*Agaricus marmoreus*), **mramorast knjižac.**
Marmortempel, *m.* **mramoran hram.**
Marmortiſch, *m.* **mramoran sto(l).**
Marode, *adj.* **umoran, sustao;** (zurückbleibend), **potragljiv, zaostao;** (krank), **iznemogao, bolestan.**
Marodeur, *m.* **umornik; bolešljivac;** (Nachzügler), **potraguša;** (Plünderer), **pljačkaš.**
Marodiren, *v. n.* **iznemoći, bolovati;** (zurückbleiben), **zaostajati;** (plündern), **pljačkati.**
Marone, Maronenkaſtanie, *f.* **marun.**
Maroquin, ſ. Saffian.
Marotte, *f.* ſ. Steckenpferd.
Marque, Marquiren, ſ. Marke uſw.
Marqueur, *m.* **kavonoša, marker.**
Marquis, *m.* **markez;** —in, *f.* **markezica.**
Mars, *m.* **Mars;** (*astron.*) **Davor.**
Mars, *n.* (Schiff.) **koš;** das große —, **veliki koš.**
Marſch, *m.* **hodja, hoda;** die ſchweren Märſche haben ſeine Füße zerrüttet, **težke hode iztrgaše mu noge;** (Reiſe), **put, marš;** ſich in — ſetzen, **krenuti se; postupiti;** die Armee ſetzte ſich in — gegen Wien, **vojska pregnu put Beča;** zum —e blaſen, **trubiti na pohod;** auf dem —e ſein, **biti na putu;** (Muſikſtück), **poputnica, marš;** —! **stupaj! hodi! marš!** — von hier! **id' odavde! tepi se! put za uši!**
Marſch, *f.* **ploština; cret; izdan, pištalina; bara.**
Marſchall, *m.* (Haushofmeiſter), **dvornik, domovnik, maršal;** (Feld—), **vojvoda, glava vojske, maršal.**
Marſchallamt, *n.* **domovništvo, dvorništvo, maršalstvo.**
Marſchallsgericht, *n.* **maršalski sud.**
Marſchallſtab, *m.* **maršalsko žezlo.**
Marſchallwürde, *f.* **maršalija; maršalstvo.**
Marſchbefehl, *m.* **putna zapověd.**
Marſchcommiſſär, *m.* **pověrenik preselice.**
Marſchfertig, *adj.* **spreman na pohod, put;** ſich — halten, **spreman biti na pohod.**
Marſchiren, *v. n.* **ići, hoditi, maršírati;** (reiſen), **putovati;** (ſpr.) er kann gut —, **dobar je hodac.**
Marſchland, *n.* ſ. Marſch, *f.*
Marſchländer, *m.* **polojar.**
Marſchlinie, ſ. Marſchroute.
Marſchordnung, *f.* **putni red.**
Marſchroute, *f.* **naznaka puta.**
Marſchſäule, ſ. Heerſäule.
Maresgaſt, *m.* **košnjak.**
Marslaterne, *f.* **košna světiljka.**
Marsſegel, *n.* **nadkošnjak.**
Marſtall, *m.* **konjušnica.**
Marſtaller, *m.* **konjušnik.**
Martenholz, *n.* **martensko drvo.**
Marter, *f.* **muka, kina;** (Einem alle — anthun, **mučiti koga svake muke.**
Marterbank, ſ. Folterbank.
Marterdorn, *m.* ſ. Weinroſe.
Marterer, *m.* **mučilac, mučitelj, dželat.**
Märterer, ſ. Märtyrer.
Martergeräth, ſ. Foltergeräth.
Martergeſchichte, ſ. Paſſionsgeſchichte.
Marterholz, *n.* **mučilo;** (*fig.*) **mučenik.**
Marterjagd, ſ. Parforcejagd.
Marterkammer, ſ. Folterkammer.
Marterleben, *n.* **mučenički život.**
Martern, *v. a.* (foltern), **mučiti mukah;** zu Tode —, **umoriti na mukah;** (quälen), **mučiti, kiniti;** der hat mich was gemartert, **ala me se namučio.**
Marterort, *m.* **mučilište.**
Marterrad, *n.* **kolo za mučenje.**
Marterſtube, ſ. Folterkammer.
Marterthum, *n.* **mučeništvo.**
Martertod, *m.* **mučenička smrt;** den — ſterben, **izpustiti dušu na mukah.**
Martervurtheil, *n.* **osuda na muke.**
Martervoll, *adj.* **premučan.**
Marterwoche, *f.* **velika, strastna nedělja.**
Martialiſch, *adj.* **junački.**
Martinsbirn, *f.* **zimnjara, martinovača.**
Martinsfeſt, *n.* **Martinov dan, Martinje.**
Martinsgans, *f.* (**guska-**)**martinjača, martinska guska.**
Martinskorn, ſ. Mutterkorn.
Martinstag, *m.* ſ. Martinsfeſt; —e, *pl.* **Martinski praznici.**
Martinsvogel, *m.* (*Paradisea tristis*), **žalostna rajka;** (*Falco cyaneus*), **sokolić.**
Märtler, *m.* **ugarak.**
Martſch, ſ. Matſch.
Martſtein, *m.* **kučadan.**
Märtyrer, *m.* **mučenik;** —in, *f.* **mučenica.**
Märtyrergeſchichte, *f.* **pověst (čijih) mukah.**
Märtyrerkrone, *f.* **mučenički věnac.**
Märtyrerthum, *n.* **mučeništvo.**
Marunſe, *f.* **sitna natipěrka, kajsija.**
März, *m.* **ožujak, mart, marač.**
Märzbecher, *m.* (*Narcissus Pseudonarcissus*), **zelen-kada.**

Digitized by Google

Märzbier, *n.* ožujnjak, ožujsko pivo.
Märzblume, *f.* Narcisse.
Märzen, *f.* Merzen.
Märzente, *f.* divja patka.
Märzfliege, *f.* (*Ephemera*), vodeni cvět.
Märzgerste, *f.* ječam-dvoredac.
Märzglöckchen, *f.* Schneeglöckchen.
Märzhase, *m.* jarnjak(-zec).
Märzhecht, *m.* štuka-ranilica.
Marzipan, *m.* marcipan.
Märzfuh, *f.* ožujkinja.
Marzmonat, *f.* März.
Marzmücke, *f.* Märzfliege.
Märzschein, *m.* ožujski mladj.
Märzschnee, *m.* iztresine, pozajmenici; (scherz.) babini ukovi, jarci i. kozlići.
Märztage, *pl.* ožujsko vrěme; ožujski prevrat.
Märzveilchen, *n.* (*Viola odorata*), mirisna ljubica, ljubičica.
Märzwurzel, *f.* Nelkenwurzel.
Mäsch, *f.* Fimmel.
Masch, *f.* Marsch, *f.*
Masche, *f.* (Schleife), petlja, šeput, kukalj, zamka, mašlija; eine — bilden, svezati što na kukalj i. šeput; (am Strumpfe), oko, oka; ein Netz mit engen —n, mreža sitnih okah; gusta mreža.
Maschen, *v. a.* svezati, vezati na kukalj, šeput i. zamku (zanku).
Maschente, *f.* Märzente.
Maschig, *adj.* okast.
Maschine, *f.* stroj, makina, mašina; (*fig.*) radilo; (v. Mensch.), grdosija, silesija.
Maschinenbau, *m.* strojarstvo.
Maschinenbauer, *m.* strojar.
Maschinenfabrik, *f.* strojarnica.
Maschinenlehre, *f.* strojoslovje.
Maschinenmäßig, *adj.* poput makine.
Maschinenmeister, *m.* strojnik, makinista.
Maschinenwesen, *n.* strojstvo.
Maschinenzeichnung, *f.* crtanje strojevah; nacrt stroja.
Maschinerie, *f.* strojila; strojstvo.
Maschinist, *f.* Maschinenmeister.
Masculinum, *n.* mužki rod.
Mase, *f.* (auf der Zunge), jašterica; die —n von den Blattern, rape.
Masel, *f.* Maser, *f.*
Maselbeere, *f.* Moosbeere.
Maser, *m.* mlaz; *f.* Maserholz.
Maser, *f.* —n, *pl.* (*morbilli*), dobrac, mrase; *f.* Maser, *m.*
Maserbirke, *f.* mlazna breza.
Maserfleck, **Maserflecken**, *m.* mlaz.
Maserholz, *n.* mlazovina.
Masericht, *adj.* mlazast.
Maserig, *adj.* mlazan, mlazovit.
Maserle, *f.* *f.* Maßholder.
Masern, *v. a.* mlaziti.
Maßholder, *m.* (*Acer campestre*), klen.
Masig, *adj.* mrasav.

Maske, *f.* čarojica, čuvida, buša; krabonosica; (vers.) maskara; *f.* Larve; die — anlegen, načiniti se čuvida; (*fig.*) unter der — der Freundschaft, pod plaštem prijateljstva; das ist Alles nur —, sve je to samo pretvaranje.
Maskenball, *m.* Maskenfest, *n.* Maskerade, *f.* čuvidan ples, maskarada.
Maskenkleidung, *f.* čuvidna oděća, čuvida.
Maskenzug, *m.* buše; provod čuvidah, maskarah.
Maskerade, *f.* čarojice, buše; *f.* Maskenball.
Maskiren, *v. a.* načiniti čuvidu, maskirati; ((*fig.*) kriti, skrivati, utajati; einen Angriff —, uhiniti navalu.
Maskirt, *adj.* zakukuljen; (*fig.*) skriven; (*bot.*) gubičast.
Maskolben, *f.* Rohrkolben.
Masliebe, *f.* Maßliebe.
Maß, *n.* měra; d. — zu ein. Kleide nehmen, uzeti měru na haljinu; d. rechte — treffen, na dlaku izměriti, upravo pogoditi; znati način; d. — überschreiten, prekantariti; prešikati měru, pretěrati se; preko vrha što činiti; das übersteigt das —, to je preko jego; to je preslo raboš; d. — seiner Leiden ist noch nicht voll, još nije sve pretrpio; d. — seiner Leiden ist voll, dostradao je; das — meiner Leiden übersteigt meine Kräfte, više stradam nego mogu podněti; im vollen, im hohen —e, podpuno, podpunoma; Einen nach dem —e seiner Verdienste belohnen, nagraditi koga prema njegovim zaslugam; nach dem —e seiner Kräfte, prema snazi; in dem —e als die Gläubiger sich anmelden, prema broju věrovnikah; mein Dank steigt in dem —e als ihre Wohlthaten sich vermehren, s vašimi dobročinstvi raste i moja zahvalnost; rechtes —, dobra měra; volles —, puna měra; genaues —, cigla měra; gehäuftes —, uvršena měra; drei Klafter Wiener —, tri hvata bečke měre; mit dem —e, wonach ihr messet, soll euch wieder gemessen werden, kojom měrom měrite, měrit će se i vam; (Ordnung), red; (Mäßigkeit), uměrenost; (Schneider—), oměra, oměrka, obuměra; ein — Wein, oka, měrica (polić) vina.
Massa, *f.* (*jur.*) imovina, imaostvo, masa; Maßabgang, *m.* manjak měre; razměrak.
Massacre, *f.* Gemetzel.
Massacriren, *v. a.* mrcvariti, omesiti, iz-
Massa-Curator, *m.* upravnik imovine.
Massa-Gläubiger, *m.* stečajni věrovnik.
Massapfeife, *f.* pasuljara.
Massa-Vertreter, *m.* zastupnik imovine.
Massa-Verwalter, *m.* upravnik imovine.
Maße, *f.* měra; er weiß die —, zna razměrje; er weiß die — nicht, neima u

Digitized by Google

njega načina; in allen Dingen — halten, sve s načinom raditi; über die —n, preko mère, prekomèrno; preko jego i. vrha, suvise; in d. —e wie es befohlen ist, kako je zapovědjeno; einiger —n, ponèšto; das ist gewisser —n heimisch, to je kao domaće; to je rek bi domaće; bekannter —n, kao što je poznato; gebührender —n, kao što se pristoji; solcher —n, tako.

Masse, *f.* gomada; eine ungeheure —, grdosija; eine dicke —, gustiš; eine plumpe —, grudva; balvan; (*jur.*) imovina; (Materie), tvar *f.*; das Volk erhob sich in —, narod se listom dignu; die Soldaten marschirten in — ab, vojska otidje ruljom; eine — Menschen sila, brća ljudstva; die —n, (Volksmasse), světina, ljudstvo, narod (listom); (ein großer Mensch), gromula. | mère.

Maßeinheit, *f.* jednakost mère; jedinka

Massen, s. Singdrossel. | stva.

Massenanhäufung, *f.* nagomilanje ljud-

Massenhaft, *adj* gromoradan, gromoran.

Massenhaftigkeit, *f.* gromoradnost

Massenmoment, s. Trägheitsmoment.

Massenweise, *adv.* gromadom; ruljom;

Maßflasche, *f.* oka. | hrpimice.

Maßgabe, *f.* mèrilo; nach der — der Größe, prema veličini.

Maßgebend, *adj.* — sein, pravilo biti; das ist für Jedermann —, po tom se ima svatko ravnati; svatko se po tom

Maßgeber, *m.* odredilac. | ravna.

Maßgeblich, *adj.* odredjen; zapovědni.

Maßgebung, s. Maßgabe.

Maßglas, *n.* (čaša-)okača.

Maßhältig, *adj.* od oke.

Maßhaltung, *f.* držanje mère; puna mèra; (*fig.*) način; umèrenost.

Massicot, s. Bleigelb.

Massig, *adj.* balvanast.

Mäßig, *adj.* umèren; — essen, jesti s načinom i. na obrok; — leben, umèreno, uredno življeti; življeti po olaci; (frugal), ogodan; (mittel—), srednje ruke, srednji, osrednji; e. —e Wärme, prilična toplina; ein —r Krug, vrč i. krčag od oke.

Mäßigen, *v. a.* umèriti; seine Betrübniß —, utažiti žalost; seinen Zorn —, uztegnuti, uzpreći srčbu; seine Freude —, sapeti radost; d. Strafe —, ublažiti kazan; d. Gerichtskosten —, omaliti sudni trošak; sich —, uzpreći se, uzprezati se; pouztegnuti se, ustručati se; eine gemäßigte Wärme, prilična toplina; die gemäßigte Zone, umèreno podnebje.

Mäßigkeit, *f.* umèrenost; trěznost; — beobachten (z. B. in Speisen), držati se obroka, jesti na obrok; življeti po olaci; — der Forderung, priličnost tražbe. | umè enosti.

Mäßigkeitsverein, *m.* družtvo trěznosti,

Mäßigung, *f.* uzprega, uztega; — einer Forderung, omaljenje tražbine; mit — sprechen, mirno, umèreno govoriti; uzprezati se u govoru.

Massiv, *adj.* krupan; drečan; ein —es Haus, zidana kuća; (nicht hohl), jedar, pun, masivan; —es Gold, suho, čisto zlato; ein —er Mensch, krupan čovèk; (aus ein. Stücke), samotvoran.

Massivität, *f.* krupnoća; jedroća.

Maßkanne, *f.* bardak i. bukara od oke; kupa-okača.

Maßkrug, *m* krčag i. vrč od oke.

Maßkunde, s. Meßkunst.

Maßlade, *f.* (čizmarska) omèrka.

Maßlatte, *f.* hvataća.

Maßliebe, *f.* (*Bellis perennis*), krasuljak; die große —, (*Chrysanthemum Leucanthemum*), ljubljanka; bilica, ivanska ruža, volovsko oko, bratić.

Maßlos, *adj.* neizmèran, bezmèran, preko mère; eine —e Theuerung, skupoća i. dražina bez traga.

Maßlosigkeit, *f.* neizmènost, bezmènost, prekomèrnost.

Maßnahme, Maßnehmung, *f.* uzimanje mère; s. Maßregel.

Maßrad, *n.* mèrečе kolo.

Maßregel, *f.* (Regel), pravilo; (Anordnung), naredba, mèra; —n treffen, nehmen, pripravе učiniti, naredbe učiniti, narediti; durchgreifende —n, krepke, stroge naredbe; (Mittel), sredstvo.

Maßstab, *m.* mèrilo; verjüngter —, manja mèra; in ausgedehntem —e, na veliko.

Maßstange, *f* Maßstock, *m.* mèrilica, mèrilo; (Klafterstange), hvataća.

Maßweise, *adj.* na oke.

Mast, *adj.* s. Fett.

Mast, *m.* jedrilo, jedrenjak, jambor*, jarbuo, katarka; der große —, veliko jedrilo, velik jambor; der hintere —, katarka; (b. Zimmerl.) stožer, stožina.

Mast, *f.* ugoj; (Holz—), žirovina; Schweine in — treiben, těrati krmad u žir; Schweine in die — nehmen, metnuti svinje na žir; Schweine in der — haben, žiriti svinje; die halbe —, slaba žirovina; die — fällt, žiropadja je; žir pada; (d. Mästen), žirenje; (Hausmast), Schweine auf d. — haben, imati hranjenike i. svinje na hrani, na ugoju, na svinjcu; Ochsen auf die — stellen, dati, metnuti volove na ugoj; pitati, gojiti volove; s. Mastzeit.

Mastader, *f.* zlatna žila.

Mastaderfluß, *m.* s. Hämorrhoiden.

Mastband, *n.* obrnč jedrila i. jedrenjaka.

Mastbaum, s. Mast, *m.*

Digitized by Google

Maſtbuche, *f.* bukva.
Maſtdarm, *m.* prohodnjak, gnusno i. guzno crevo; (gem.) gužnjak.
Maſtdarmbremſe, *f.* (*Oestrus haemorrhoidalis*), prnjic.
Maſtdarmfiſtel, *f.* žuljata prohodnjačka.
Maſtdarmgekröſe, *n.* kraljica.
Maſtdarmmade, *f.* ſ. Madenwurm.
Maſtdarmnerve, *m.* živac prohodnjački.
Maſtdarmſchlagader, *f.* kucavica i. odihavica prohodnjačka.
Maſtdarmvorfall, *m.* opad prohodnjaka i. gnusnoga creva.
Maſtdarmwurm, ſ. Madenwurm.
Maſteiche, *f.* žirovan hrast.
Maſten, *v. a.* ein Schiff —, ojedriliti, ojamboriti brod.
Maſten, *v. n.* der Mais maſtet gut, kukuruz dobro goji, tovi; das Schwein maſtet gut, svinjče je gojazno; krme se goji.
Mäſten, *v. a.* gojiti, pitati, toviti, hraniti, ugojiti, uhraniti, utoviti; (mit d. Holzmaſt), žiriti, užiriti, nažiriti.
Maſtenbügel, ſ. Maſtband.
Maſtenkeil, *m.* jedrioni i. jamborni klin.
Maſtenklampe, *f.* jedriona i. jamborna skoba.
Maſtenkofer, *m.* jedrilište.
Maſtenkrahn, *m.* dizalo jedrilah, jambo-
Maſtenmacher, *m.* jedrilar, jamboraš.
Maſtenſpur, *f.* lakota.
Maſtenſtütze, *f.* podporanj jedrila, jedrenjaka, jambora.
Mäſter, *m.* pitač.
Maſtfähig, *adj.* gojazan.
Maſtfiſch, ſ. Potiſiſch.
Maſtfutter, *n.* gojna, žirna krma i. pića.
Maſtgans, *f.* gojena, tovena, ugojena, utovena, pitana guska; hranjenica.
Maſtgeld, *n.* žirovnica.
Maſtgerechtigkeit, *f.* pravo žirovine.
Maſthirt, *m.* nagoničar.
Maſtholz, *n.* žirovno drvo.
Maſthuhn, *n.* tovna kokoš.
Maſtig, *adj.* žiran, tučan, gojan.
Maſtix, *m.* žvatka, mastić.
Maſtixbaum, *m.* (*Pistacia Lentiscus*), trišlja, crnomrta.
Maſtixkorn, *n.* zrno od žvatke.
Maſtixkraut, *n.* (*Thymus mastichina*), trišljanka; ſ. Wirbeldoſt.
Maſtjahr, *n.* žirovna godina.
Maſtkalb, *n.* tovno tele, pitanče.
Maſtkeil, ſ. Maſtenkeil.
Maſtklimmer, *m.* košnjak.
Maſtkorb, *m.* koš (od jedrila, jambora).
Maſtkorn, *n.* zob; (*med.*) šulj.
Maſtkraut, *n.* (*Sagina*), dugokos.
Maſtkuh, *f.* (krava-)pitanica i. hranjenica.
Maſtlos, *adj.* bez jedrila, jambora.
Maſtochs, *m.* (vol-)pitanac, hranjenik, gojenik; tovan, ugojen vol.
Maſtodon, *n.* mastodon.
Maſtordnung, *f.* žirovni red, žirovna uredba.
Maſtoſe, *adv.* jadoliko.
Maſtrecht, *n.* pravo žirovine, žirenja.
Maſtrübe, *f.* žirovna repa.
Maſtſchaf, *n.* (ovca-)gojka.
Maſtſchiff, *n.* brod s jedrili; jedrionjak.
Maſtſchilling, *m.* ſ. Maſtgeld.
Maſtſchwein, *n.* (krmak-)hranjenik, pitanac; krmnjak; (svinja-)hranjenica; hranjeniče.
Maſtſpergel, *m.* (*Sagina*), dugokos.
Maſtſtall, *m.* gojnica, tovnica.
Maſtſtand, *m.* kobaća; kotac.
Maſtſtück, *n.* hranjenik, pitanac.
Maſttrog, *m.* vršak od jedrila (jambora).
Maſtung, *f.* gojenje, hranjenje, pitanje; ſ. Maſt.
Maſtvieh, *n.* hranjenici, pitanci; ugojena stoka, marha (marva).
Maſtwaldung, *f.* žirovište, žirovna šuma.
Maſtwange, *f.* oklop jedrila, jambora.
Maſtwerk, *n.* jedrilje, jamborje.
Maſtwurm, ſ. Madenwurm.
Maſtzeit, *f.* vrème gojenja, žirenja, žirovine; žiropadja.
Maſtzettel, *m.* žirovnica.
Maſurkanz, *m.* mazurka.
Matador, *m.* matador; (*fig.*) čelovodja; moždanik.
Matamata-Schildkröte, *f.* (*Chelis fimbriata*), resasta željva; matamata.
Matapfel, ſ. Pfirſapfel.
Mater, *f.* matica
Material, *n.* tvorivo, gradivo; gradja; sprava; potrebština; —ien, *pl.* gradja; ſ. Materie.
Materialgebahrung, *f.* postupanje s tvorivom, gradivom.
Materialhandel, *m.* trgovina mirodijom.
Materialhändler, *m.* mirodijar.
Materialienbuch, *n.* gradivnik.
Materialien-Rechnung, *f.* račun o gradivu, tvorivu.
Materialismus, *m.* materializam, tvarstvo.
Materialiſt, *m.* materialista; ſ. Materialhändler.
Materialiſtiſch, *adj.* materialistički.
Materialität, *f.* tvarnost, materialnost.
Materialwaare, *f.* mirodija.
Materialwaarenhandlung, *f.* mirodnica.
Materie, *f.* tvar *f.*; — und Form, tvar i lik; (Gegenſtand), predmet; (Stoff), gradivo; (Zeug), latak; (Eiter), gnoj.
Materiell, *adj.* tvaran, materialan; (körperlich), d. geiſtige und —e Wohl, duhovno i tělesno dobro; —e Vortheile, stvarne koristi.
Materien, *v. n.* (Materiiren), gnojiti se.
Mathematik, *f.* oloslovje, matematika.
Mathematiker, *m.* oloslovac, matematik.
Mathematiſch, *adj.* oloslovan, matematički; — ſchön, velekrasan.
Matheſis, ſ. Mathematik.

Digitized by Google

Matkraut, *n.* ſ. Geißwedel.
Matratze, *f.* strunjača, dušek, modrac.
Matratzen, *v. n.* nabiti strunom.
Matrik, Matrikel, *f.* matica, matrikula.
Matrikenauszug, *m.* izvadak, izpis iz matice.
Matrikenführung, *f.* vodjenje matice.
Matrikenſchein, *m.* upisnica.
Matrikentare, *f.* upisna.
Matrize, *f.* kalupak, matica.
Matronalviole, *f.* (*Hesperis matronalis*), proměnljiva večernica.
Matrone, *f.* gospodja, gospa, matrona.
Matroſe, *m.* mornar, mrnar; (*Lymexylon navale*), korabljanka.
Matroſenamber, *m.* crn amber.
Matroſenhoſen, *pl.* mornarske hlače.
Matroſenkappe, *f.* mornarica.
Matroſenkleid, *n.* mornarska odéća.
Matroſenleben, *n.* mornarovanje.
Matroſenmütze, *f.* ſ. Matroſenkappe; (*Patella antiquata*), vetha bljudica.
Matroſenwache, *f.* mornarska straža.
Matſch, *adv.* fuč; — werden, biti fuč i. platka; ostati bukta; — machen, ſ. Matſchen.
Matſch, *m.* gnječak, mečak; (Wetter), brčkavica, kačkavica, blěčkavica.
Matſchen, *v. a.* mečiti, gmežditi, muljati, kljukati; (b. Kart.) napraviti platkom, buktom, lavetom.
Matſchig, *adj.* ugnječen, gnječen, brčkav, blěčkav; (v. Obſte), gnječen, podruckan; —es Wetter, ſ. Matſch, *m.*
Matt, *adj.* mlohav, malaksao, slab; — werden, omlohaviti, oslabiti, malaksati; (nach einer Krankheit), izboléti; er iſt von ſeiner Krankheit ganz —, sasvim ga je bolest obhrvala; eine —e Stimme, slabačak glas; dieſer Wein iſt —, ovo je vino slabo; —es Licht, tavno světlo; —e Augen, mutne oči; —e Farben, tuvna mastila (boje); (nicht polirt), taman; —es Glas, mutno staklo; — ſchreiben, mlitavo pisati; (im Schachſpiel), ſ. Schachmatt.
Mattäugig, *adj.* mlitavih očijuh.
Mattblau, *adj.* blědomodar.
Matté, *m.* mate.
Matte, *f.* (Binſen—), rogožnjara, rogožina, hasura; (Decke), prostirač, zastirač; (eine matte Stelle), tamnina; ſ. Wieſe; (*Ulva*), porast.
Matten, *pl.* gruševina.
Matten, *v. a.* umoriti.
Mattenblume, ſ. Dotterblume.
Mattenflachs, *m.* ſ. Wollgras.
Mattenflechter, *m.* rogožar, hasurar.
Mattenkerbel, *m.* (*Chaerophyllum aromaticum*), mirisna krabilica.
Mattenkraut, ſ. Wollgras.
Mattenkreſſe, *f.* (*Cardamine pratensis*), livadna režuha.
Mattenſafran, *m.* ſ. Herbſtzeitloſe.
Mattenſchrecke, ſ. Heuſchrecke.
Mattenſteinbruch, *m.* (*Peucedanum Silaus*), smudnjak.
Mattenweide, *f.* (*Salix incubacea*), povaljena vrba.
Mattenwolle, *f.* ſ. Wollgras.
Mattgeſchliffen, *adj.* tamno brušen.
Mattgold, *n.* tamno zlato.
Mattheit, *f.* mlohavost, slabost; — empfinden, mlohav, slab biti; (— d. Goldes), tamnoća; (der Farben), tuvnost; (der Gedanken), mlitavost.
Mattig, *adj.* grušav.
Mattigkeit, ſ. Mattheit.
Mattiren, *v. a.* potamniti.
Mattkern, ſ. Strandläufer.
Mattvergoldung, *f.* slaba, tamna pozlata.
Mattwarm, *adj.* mlak.
Maturität, *f.* zrelost, dozrelost, dospělost.
Maturitätsprüfung, *f.* izpit dospělosti, dozrelosti.
Maturitätszeugniß, *n.* svědočba o dospělosti, dozrelosti.
Matz, *m.* (Tölpel), blesan, zvekan, zukvan, tikvelj, bluna; (Quark), urda, skuta; (Bär), martin.
Matze, *f.* mlinac, maca.
Matzfotz, *m.* kukavica, baba.
Maucheln, *v. n.* bašuriti, tapšati; (mauſcheln), ſ. Schachern.
Mauchler, *m.* (*Tantalus loculator*), ne-
Mauen, ſ. Miauen. [nasit-drvar.
Mauer, *f.* zid, platno, duvar*, mir*; eine — aufführen, podići, sagraditi zid; eine — durch d. Hof ziehen, prezidati dvorište (avliju); eine — um die Stadt ziehen, opasati grad platnom; obzidati grad (varoš); die — unter d. Dachſtuhle, podkrovni zid; (ſpr.) feſt wie eine —, tvrd kao stěna.
Maueranker, *m.* sapinjač, vez zida.
Maueranſchlag, *m.* prilěp.
Maueranwurf, *m.* lěp, žbuka.
Mauerraſſel, ſ. Kellerraſſel. [ſchließe.
Mauerband, *n.* porub zida; ſ. Mauer-
Mauerdunk, *f.* pozidnica.
Mauerbartmundmoos, *n.* (*Barbula muralis*), pozidna bradašica.
Mauerbekleidung, *f.* oplata, obtin zida.
Mauerbeſchlag, *m.* pozidnina.
Mauerbiene, ſ. Mauerweſpe.
Mauerblume, *f.* (*Cheiranthus Cheiri*), žuti šeboj.
Mauerbrecher, *m.* zidoder.
Mauerbruch, *m.* ſ. Breſche.
Mauerdurchſpitzung, *f.* šiljenje zida.
Mauereſel, ſ. Kellerraſſel.
Mauerewig, ſ. Epheu.
Mauerfalk, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postolka; (*Falco Cenchris*), mala postolka.
Mauerfeſt, *adj.* uziden, čvrst kao zid.

Digitized by Google

Mauerflechte, *f.* (*Lichen parietinus*), pozidni lišajnik.
Mauerfraß, *m.* muljevina, raztroš zida.
Mauerfronte, *f.* pročelje.
Mauerfuchs, *m.* pozidni lisac.
Mauergänsefuß, *m.* (*Chenopodium murale*), pozidni gjurgjevac.
Mauergiebel, *m.* čelo, štit.
Mauergras, *s.* Dachtrespe.
Mauergypskraut, *n.* (*Gypsophila muralis*), pozidna sadarka.
Mauerhabichtskraut, *n.* (*Hieracium murorum*), pozidna runjavica.
Mauerhaken, *m.* kuka u zidu.
Mauerhammer, *m.* zidarski mlatić, čekić, tukač.
Mauerkalk, *m.* žbuka, lěp.
Mauerkehle, *f.* zidna ležbina.
Mauerkelle, *f.* (zidarska) žlica, kača*,
Mauerkitt, *s.* Mörtel.
Mauerkletter, *s.* Mauerläufer.
Mauerkrätze, *f.* (*Lecanora candelaria*), pozidna krastika.
Mauerkraut, *n.* (*Parietaria offic.*), crkvina, kunčina.
Mauerkreis, *m.* zidni krug.
Mauerlatte, *f.* pozidnica.
Mauerlattig, *m.* (*Prenanthes muralis*), obična gorčika.
Mauerläufer, *m.* (*Certhia muraria*), zidarica.
Mauerlehm, *m.* lěp, mura.
Mauerlos, *adj.* bez zida.
Mauerlücke, *f.* Bresche.
Mauermantel, *m.* obzidje.
Mauermeister, *m.* zidar, zidarski meštar.
Mauermörtel, *s.* Mörtel.
Mauern, *v. a.* zidati, graditi, sazidati.
Mauernachtigall, *f.* s. Blaukehlchen.
Mauernelke, *f.* (*Gypsophila muraria*), pozidna sadarka.
Mauerpfeffer, *m.* (*Sedum acre*), ljut žednjak.
Mauerpflanze, *f.* pozidnica; (*Sherardia muralis*), pozidna věnčanica.
Mauerplatte, *s.* Mauerlatte.
Mauerraute, *f.* (*Asplenium Ruta muraria*), slezinica-rutica; papratka.
Mauersalat, *s.* Mauerlattig.
Mauersalpeter, *m.* pozidni salitar.
Mauersand, *m* (zidarski) pěsak; mel.
Mauerschaft, *m.* medjuprozorje.
Mauerschierling, *s.* Schierling.
Mauerschließe, *f.* sapinjač, spinjač (zida); željezni vez.
Mauerschutt, *m.* ruševina, japnor.
Mauerschwalbe, *f.* (*Hirundo apus*), čopa, argić, piščavac.
Mauerschweinchen, *n.* s. Kelleraffel.
Mauerschweiß, *m.* pozidna rosa; s. Mauerbeschlag.
Mauerspecht, *s.* Mauerläufer.
Mauerspeise, *f.* s. Mörtel.
Mauerspinne, *f.* (*Aranea scenica*), zidni pauk.
Mauerstein, *m.* zidarski kamen; s. Mauerziegel.
Mauerwall, *m.* ozidan obkop.
Mauerwerk, *n.* zidje, zidine.
Mauerwespe, *f.* (*Megachile muraria*), pčela-zidanka.
Mauerwurm, *s.* Kelleraffel.
Mauerziegel, *m.* opeka, cigla.
Maufe, *f.* (Pferdekrankh.) podsěd, pauk, baga; (*Aphis*), ušenac; (*Tipula*), komar; (ein Ort zum Aufbewahren), postava; Obst in die — legen, ostaviti voće.
Maul, *n.* gubica, rilo, žvale; labrta; usta; das Pferd hat ein weiches —, konj je mekoust; das Pferd hat ein hartes —, konj je tvrdoust; das — aufsperren, zinuti; razglaviti vilice; razjaziti ralje; (vor Verwunderung), blejati; ein — machen, bekeljiti se, sklibiti se; pečiti se; Einen auf das — schlagen, pljusnuti, ćanuti koga po ustih; Einem d. — stopfen (mit Speisen), zajaziti koga, (zum Schweigen bringen), ušutkati koga; začepiti komu usta; d. — wässert ihm danach, rastu mu za tim zasubice; sich etwas an d. —e abbrechen, od ustah odvrći; d. — hängen lassen, otoboliti usnu (kao logovski ham); Einem ums — gehen, mazati oko koga; er hat ein grobes, ungewaschenes —, poganih je ustijuh; lajav je; das — zu weit aufthun, zjati kao u mlinu; razjaziti ralje; er redet wie es ihm kommt, govori što mu na usta dodje; sva mu je pamet na jeziku; er nimmt kein Blatt vor d. —, govori bezobzirce; govori na sva usta; sich das — verbrennen, ujesti se za jezik; halt d. —! jezik za zube! brnjicu na gubicu! nelaj! dušu u se! ein großes — haben, torlati; prašiti; — machen, lajati; (*bot. peristoma*), obušće; (am Hobel), ušće; (*Murex anus*), gubica.
Maulaffe, *m.* zijalo, zijak, zurla; —n feil haben, prodavati zjala, zijake, zjačke.
Maulaffen, *v. n.* blejati, zijati, zuriti.
Maulaufreißer, *s.* Maulaffe.
Maulband, *n.* s. Halfter.
Maulbeerbaum, *m.* (*Morus*), dudovo drvo, dud, murva; (*coll.*) dudovje.
Maulbeerblatt, *n.* dudov listak; (*coll.*) dudovo lišće.
Maulbeere, *f.* dudinja, duda; (*Strombus oniscus*), strigast krilac; (*Murex neritoideus*), plovkast volak.
Maulbeerfeige, *f.* egipatska smokva.
Maulbeerfeigenbaum, *m.* (*Ficus Sycomorus*), egipatska smokavnica.
Maulbeerhecke, *f.* dudova medja, živica.
Maulbeerholz, *n.* dudovina.

Digitized by Google

Maulbeermelde, *f.* ſ. Erdbeerſpinat.
Maulbeerpflanzung, *f.* dudovnjak, dudinjak, dudara, murvinjak.
Mäulchen, *n.* ustašca; (Kuß), cělov, po-
Maulchriſt, *m.* ustima i. tobožnji kršćanin; licemĕr, lizimir.
Maulbreſcher, *m.* traskalo, hlapimuha, labrdaš, šklava, pustoslov; ćegrtaš; —in, *f.* klepetuša, blebetuša, talandara.
Maulen, *v. n.* (ſchmecken), ići u tek i. u slast; (ſchmollen), otoboliti usnu, naprĕiti se, obĕsiti nos, naburiti se.
Mauleſel, *m.* mazag, masak.
Mauleſelin, *f.* mazga.
Mauleſelhaut, *f.* mazgovina.
Mauleſelſtall, *m.* mazgovinjak.
Mauleſeltreiber, *m.* mazgar.
Maulfaul, *adj.* er iſt —, govori kao da su mu prebijena usta; ein —er Menſch, tunjkalo.
Maulfletſchen, *n.* sklibnja, bekeljenje,
Maulfletſcher, *m.* sklibnjak, kebeljko.
Maulfreund, *m.* ustima prijatelj.
Maulfreundſchaft, *f.* ustmeno prijateljstvo
Maulfromm, *adj.* ustima pobožan.
Maulfüßer, *pl.* (*Stomatopoda*), ustonožci.
Maulgatter, *n.* razvala.
Maulgerecht, ſ. Mundgerecht.
Maulgeſperr, *n.* zjala, blejenje.
Maulgeſpitzt, *adj.* oštra jezika.
Maulheld, *m.* torlak, nebojša; junak na
Maulflemme, ſ. Maulſperre.
Maulforb, *m.* nagubac, nagubnjak, trub-
Maulmacher, *m.* mutljaga, maži-laža, muti-maža; ſ. Maulbreſcher, Maulheld.
Maulrecht, ſ. Mundgerecht.
Maulſchelle, *f.* tepuška, pljuska; eine — geben, pljusnuti (koga), prišiti komu pljusku.
Maulſchellen, *v. a.* pljusnuti; pljuskati.
Maulſchloß, *n.* brnjica.
Maulſeuche, *f.* slinavka.
Maulſperre, *f.* bagoče; das Pferd hat d. —, pale su konju bagoče.
Maulſtopfer, *m.* šutkalo; (Werkzeug), čep od ustah.
Maultaſche, *f.* (großes Maul), usta kao čarapin početak; usta od uha do uha; (v. Perſon.) rilavac; ſ. Maulſchelle; Plaudertaſche.
Maultbeere, *f.* (*Rubus Chamaemorus*), onizka malina.
Maulthier, *n.* ſ. Mauleſel.
Maultrommel, *f.* drombulja, drombulje, b nkalica, brnkavica, brunda; bronsa; auf der — ſpielen, drombuljati, brnkati, brundati, bronsati.
Maulvoll, *n.* zalogaj.
Maulwerf, *n* (ſpr.) er hat ein gutes —, govori kao ćekalo; nije mu mati jezik izpredala.
Maulwurf, *m.* (*Talpa*), krt, krtina, krtica; (*Cypraea Talpa*), krtac.
Maulwurfblind, *adj.* kratkovid.
Maulwurfmaus, *f.* (*Spalax typhlus*), slĕpac.
Maulwurfsfalle, *f.* krtolovka.
Maulwurfsfang, *m.* lov krticah; krtolovka.
Maulwurfsfänger, *m.* krtolovac, krtičar.
Maulwurfsfell, *n.* krtičnina.
Maulwurfsgrille, ſ. Erdgrille.
Maulwurfshaufen, *m.* krtinjak, krtovinjak, krtičnjak, krtovina, krtorovina.
Maulwurfskäfer, ſ. Maikäfer, Grabkäfer.
Maulzange, *f.* skobina.
Maunzen, ſ. Miauen.
Maur, *m.* arapin.
Mauracke, *f.* smrčak.
Maure, *f.* mrkva, merlin*, kuzmorka.
Mauren, ſ. Mauern.
Maurer, *m.* zidar.
Maurergeſell, *m.* zidarski dĕtić, kalfa.
Maurerhandwerk, *n.* zidarija, zidarstvo.
Maurermeiſter, *m.* zidarski meštar.
Maurerorden, ſ. Freimaurer.
Maurerpinſel, *m.* bĕlača, zidarska kefa.
Maurerpolir, *m.* zidarski prota, polir.
Maurerſpinne, *f.* (*Theraphosa cementaria*), rovač.
Maurerzunft, *f.* zidarski ceh, esnaf.
Maus, *f.* miš; (Weibchen), mišica; eine junge —, mišić; (ſpr.) es müßte eine ſchlechte — ſein, welche nicht mehr als ein Loch hätte, hrdjav je ono miš, koji samo jednu rupu ima; wenn die — ſatt iſt, ſchmeckt ihr das Korn bitter, situ trbuhu i dobar hlĕb nije ugodan; wenn die Katze nicht zu Hauſe iſt, haben die Mäuſe frei tanzen, kad mačka kod kuće nije, onda se miši vesele; der Katzen Scherz iſt der Mäuſe Tod, mački je do igre, a mišu do plača; blinde —, ſ. Blindekuh; (Muskel), mišica; (*Cypraea mus*), mišje uško; (*Mytilus murinus*), mišja klapavica.
Mausader, *f.* ponosna žila.
Mausadler, *m.* (*Falco Buteo*, Mäuſebuſſard), mišolovka, mišar, lunja.
Mausbaum, ſ. Faulbaum.
Mausbeckemaul, *n.* (*Balistes Monoceros*), jednorog.
Mauſcheln, *v. n.* čifutariti, ćariti.
Mäuschen, *n.* mišić.
Mäuschenſtill, *adj.* er iſt —, ćutkac! niti romori, nit govori; ušutio se kao miš (u mućnjaku).
Mausdorn, ſ. Mäuſedorn.
Mauſe, *f.* pipavica, mitarenje; linjanje; die Vögel ſind in der —, ptice se mitare; die Krebſe ſind in der —, raci se svlače.
Mäuſeaar, ſ. Mausadler.
Mäuſebeißer, ſ. Mauſer.
Mäuſebrod, ſ. Feigwarzenkraut.
Mäuſebuſſard, ſ. Mausadler.
Mäuſedarm, *m.* mišjakinja, crĕvce; ſ. Gauchheil.

Digitized by Google

Mäuſedorn, *m.* (*Ruscus aculeatus*), veprinac, veprinjak, breberina, kraljevska metlica; (*Ruscus Hypoglossum*), nadlist; ſ. Stechpalme.
Mäuſedreck, ſ. Mäuſekoth.
Mäuſeerbſe, ſ. Erve.
Mäuſefahl, *adj.* mišast, kulatast; ein —es Pferd, miš-kulaš.
Mäuſefalk, ſ. Mausadler.
Mäuſefalle, *f.* pastulja, mišolovka, lovka, stupica, mišnjak.
Mäuſefallenmacher, *m.* mišolovkar, stupičar, pastuljar.
Mäuſefang, *m.* mišolov.
Mäuſefänger, *m.* mišolovac, mišar; (*Boa murina*), mišolovica.
Mäuſefarbe, *f.* mišja mast (boja).
Mäuſefeder, *f.* omitareno perje.
Mäuſefraß, *m.* mišogrizina; die Felder haben durch — gelitten, miševi su oglodali, oštetili uševe.
Mäuſegedärm, ſ. Mäuſedarm.
Mäuſegeier, *m.* mišolovac. [klasa.
Mäuſegerſte, *f.* (*Hordeum murinum*), sto-
Mäuſegeruch, *m.* mišetina; es hat einen —, zaudara mišetinom.
Mäuſegift, *n.* mišomor.
Mäuſehabicht, ſ. Mäuſegeier.
Mäuſehafer, ſ. Flughafer, Trespe.
Mäuſeholz, ſ. Bitterſüß.
Mäuſekäferchen, *n.* mišja grizlica.
Mäuſekatze, *f.* (macka-)lovica.
Mäuſekönig, ſ. Zaunkönig.
Mäuſekorn, *n.* ſ. Mäuſegerſte.
Mäuſekoth, *m.* mišjak.
Mäuſekraut, *n.* (*Filago*), bêlolist.
Mäuſeloch, *n.* mišja rupa; (v. Feldmäuſe), nado; (ſpr.) er möchte vor Furcht in ein — kriechen, povukao bi se kroz iglene uši, tako se plaši; od straha ni živ se nečini; skočio bi u vatru i. s tavana od straha.
Mauſen, *v. n.* (Mäuſe fangen), loviti miše; (ſpr.) was von Katzen kommt, das mauſet gern, štogod maca omaci, ono sve miše lovi; (ſtehlen), —, *v. a.* vrljati; Einem Geld aus der Taſche —, ćaluknuti komu novce iz džepa; ulipačiti komu novacah iz džepa; das Wild —, šumati se zvěradi; ſich —, *v. r.* (v. Vögeln), mitariti se, tibati se; (v. Krebſen), svlačiti se; (v. and. Thier.), linjati se; (v. Menſch), okrljati, oporavljati se; (ſich neu kleiden), ponoviti se.
Mäuſeneſt, *n.* mišje gnězdo.
Mäuſeohr, Mäuſeöhrchen, *n.* (Mäuſeöhrlein), mišje uho; (*Myosotis*), potočnica; (—Habichtskraut, *Hieracium pilosella*), ovčja bradica; ſ. Hornkraut; (*Helix auricularis*), ušat spuž.
Mäuſepfeffer, *m.* (*Stachys sylvatica*), šumski čistac.
Mäuſepulver, *n.* mišomorni prah; mišomor.
Mauſer, *m.* mitarac; (v. Krebſen), mekušac; (v. Menſchen), noktaš.
Mauſerei, *f.* lipačenje, ćalukanje.
Mauſern, *v. a.* Geld —, ſ. Mauſen.
Mäuſeſchierling, ſ. Schierling.
Mäuſeſchwanz, *m.* Mäuſeſchwänzchen, *n.* (*Myosurus*), mišji rep.
Mäuſeſtill, ſ. Mäuſchenſtill.
Mauſetodt, *adj.* mrtav mrtavcat; er wurde —, pade kao kap; er ſchlug ihn —, ukapio ga je.
Mauseule, *f.* *Strix Aluco*), sova.
Mäuſewächter, ſ. Mausadler.
Mäuſezahn, *m.* sěkutić.
Mäuſezeit, *f.* vrěme mitarenja, linjanja, svlačenja; mitarnja, svlačitba, linja.
Mäuſezwiebel, ſ. Meerzwiebel.
Mausfahl, Mausfalk, Mausfarbe, Mausgerſte uſw., ſ. Mäuſefahl uſw.
Mausfiſch, *m.* miš.
Maushund, *m.* ſ. Ichneumon. [mišetinu.
Mäuſicht, *adj.* — ſchmecken, udarati na
Mauſig, *adj.* ſich — machen, prčiti se.
Mauskopf, *m.* (*Motacilla atricapilla*), crnoglavka.
Mausoleum, *n.* mogila.
Maußeln, *v. n.* raduckati, prljkati; raditi bez navale.
Mausſtill, ſ. Mäuschenſtill.
Mausweihe, *f.* piljug, piljuga, piljuh.
Mausweizen, ſ. Lolch.
Maute, *f.* krušica.
Mauth, *f.* (Zoll), carina; (Weg—), cestarina, mitarina, malta; ſ Mauthamt.
Mauthamt, *n.* cestarnica, mitnica; ſ. Zollamt. [vica.
Mauthbaum, *m.* djeram, pranjga, kima-
Mauthbrief, *m.* ſ. Zolldeclaration.
Mautheinnehmer, *m.* cestarinar, mitar, maltar.
Mauthfrei, *adj.* prost i. slobodan od cestarine, mitarine; ſ. Zollfrei.
Mauthgebühr, *f.* cestarina, mitarina, malta.
Mauthgefälle, *pl.* dohodci od cestarine, **Mauthhaus**, ſ. Mauthamt. [malte.
Mauthner. ſ. Mautheinnehmer; Zöllner.
Mauthumgehung, *f.* mimoilaz cestarnice,
Mauzen, ſ Miauen. [malte.
Mauzenkraut, *n.* (*Chenopodium vul.*), smrdljiva loboda.
Maxime, *f.* uprava; (Grundſatz), načelo.
Maximum, *n.* najviše; (*math.*) najveća, najveća olina.
Mechanik, *f.* giboslovje, mekanika.
Mechaniker, *m* giboslovac, mekanik.
Mechaniſch, *adj.* strojstven, mekanički; (*fig.*) nemisleći; etwas — verfagen, izćegrstati, izćekrkati, izvitlati, izćekrktati što; govoriti što kao klepalo.
Mechanismus, *m.* strojstvo, mekanizam.
Meckerin, *f.* (Ziege), vekavica.
Meckern, *v. n.* meketati, veketati, večati.

Digitized by Google

Meckern, *n.* veka, vek, meket; meketanje, veketanje.
Medaille, *f.* uspomeni novac, kolajna*; pěnez; ſ. Denkmünze.
Medailleur, *m.* novčinar; vajar pěnezah.
Medaillirkunſt, *f.* vajarstvo pěnezah.
Medaillon, *n.* novčina, medaljon.
Medeſüß, *n.* ſ. Geißbart.
Medianoctav, *n.* velika osmina.
Medianpapier, *n.* srednji papir, medijan.
Mediat, *adj.* posredan.
Medicament, Medicamentenkaſten uſw., ſ. Arznei uſw.
Medicin, *f.* (Arznei), lěk, lěkarija; (Arzneiwiſſenſchaft), lěkarstvo.
Medicinal, *adj.* (objectiv), lěčni; (ſubjectiv), lěkarski.
Medicinalanſtalt, ſ. Heilanſtalt.
Medicinalauslagen, *pl.* lěčni trošak.
Medicinalperſonen; *pl.* lěkari; lěkarsko osoblje.
Medicinalpflanze, *f.* lěkovita bilina.
Medicinalpolizei, *f.* lěkarsko redarstvo.
Medicinalrath, *m.* lěkarski savětnik; lěkarsko věće.
Medicinalweſen, *n.* lěkarstvo; ſ. Sanitätsweſen.
Mediciner, *m.* učenik lěkarstva, lěkarstvenik.
Mediciniren, *v. n.* uzimati lěk, lěkovati.
Mediciniſch, *adj.* lěkarski; —e Praxis, lěkarenje; er hat eine große —e Praxis, mnogo bolestnikah lěči; b. —e Praxis ausüben, lěkariti, lěčiti.
Medina-Fadenwurm, Medinawurm, *m.* (*Filaria medinensis*), medinski strunac.
Medio, — Mai, u sredini svibnja.
Meditation, *f.* razmišljanje, razmatranje.
Meditiren, *v. n.* razmišljati, razmatrati.
Medium, *n.* sredstvo.
Medulin, *n.* bazgovina.
Meduſe, *f.* Medusa; (*fig.*) nadžak-baba, ordulja; (Qualle), morski klobuk.
Meduſenhaupt, *n.* (*Elymus caput Medusae*), kosmata ječmika.
Meduſenſtern, *m.* (*Asterias caput Medusae*), kosmurasta križaljka.
Meer, *n.* more; das Caſpiſche —, Hvalinsko more; das todte —, Mrtvo more; d. mittelländiſche —, Sredozemno m.; d. Atlantiſche —, Veliko m.; d. Adriatiſche —, Jadransko m.; d. Baltiſche —, Baltičko m.; ein — von Freude, more od radosti.
Meeraal, *m.* (*Muraena Conger*), gruj, grum, morski ugor.
Meerabgrund, *m.* morski jaz, bezdan; [pučina.
Meeradler, *m.* (*Raja Aquila*), golub; (*Aquila Haliaetus*), postojna; ſ. Beinbrecher.
Meeraffe, *m.* ſ. Meerkatze.
Meeralant, *m.* ſ. Meerälche.
Meeralge, *f.* morska haluga.
Meerampfer, *m.* (*Rumex maritimus*), primorski štavalj.
Meeramſel, *f.* (*Turdus torquatus*), grivnat drozd; (*Labrus Turdus*), drozak (drožak).
Meeranwohnend, *adj.* primorski.
Meeranwohner, *m.* primorac.
Meerapfel, *m.* (*Echinus*), ježinac, morski jež; ſ. Paradiesapfel.
Meerarm, *m.* morski rukav; morska otoka.
Meerälche, *f.* (*Mugil Cephalus*), mulj.
Meeraſſel, *f.* (*Nereis*), dlakuša.
Meeraſter, *m.* (*Aster Tripolium*), primorski zvězdan.
Meerauſter, *f.* prosta kamenica, ostriga.
Meerball, *m.* morska lopta; ſ. Seeball.
Meerbarbe, *f.* Meerbartfiſch, *m.* (*Mullus barbatus*), bradovatica, barbun.
Meerbarſch, ſ. Seebarſch.
Meerbart, ſ. Meerpinſel.
Meerbeere, *f.* ſ. Mangold.
Meerbeherrſcher, *m.* morovlad.
Meerbeifuß, *m.* (*Artemisia maritima*), primorski pelin.
Meerbeſchreibung, *f.* moropis.
Meerbeſegler, *m.* pomorac.
Meerbewohner, *m.* morac.
Meerbinſe, *f.* (*Scirpus maritimus*), primorska silina.
Meerbohne, ſ. Meereichel. [bibavica.
Meerbrandung, *f.* uzvar mora; morska
Meerbraſſen, *m.* (*Sparus*), podlanica.
Meerbucht, *f.* morski zaliv.
Meerbulle, ſ. Meerochs.
Meerbuſen, *m.* morski zaton.
Meerbutte, *f.* obliš.
Meerdattel, *f.* ſ. Dattelmuſchel.
Meerdiſtel, ſ. Mariendiſtel.
Meerdrache, *m.* (*Trachinus Draco*), dragana (pauk).
Meerdroſſel, ſ. Meeramſel.
Meereber, *m.* (*Caprus aper*), rilaš.
Meereiche, *f.* (*Fucus vesiculosus*), měhurovita haluga.
Meereichel, *f.* (*Lepas*), lupar; (*Balanus*), morsko zvono.
Meereinhorn, *n.* (*Monodon*), jednorog.
Meerelſter, *f.* (*Haematopus ostralegus*), ostrižar.
Meerenge, *f.* morska uz, morsko ždrělo, morski prodor.
Meerengel, *m.* (*Squalus Squatina*), sokol, sklač, sklat.
Meerente, *f.* morska patka. [mora.
Meeresboden, *m.* morsko dno; dno od
Meeresel, *m.* (*Gadus merlucius*), oslić, tovar. [ſlačke.
Meeresfläche, *f.* morska površina; ſ. Meer-
Meeresflut, *f.* plima.
Meeresgrund, ſ. Meeresboden.
Meereshorizont, *m.* morski obzor.
Meereslänge, *f.* dužina mora.
Meeresſtille, *f.* tišina (morska), tišma.
Meeresſtrand, *m.* morski kraj; morska
Meerestiefe, *f.* morska dubina. [obala.

Digitized by Google

Meereswelle, Meereswoge, *f.* morski val, talas.
Meerfaden, *m.* (*Fucus flum*), končasta [haluga.
Meerfahrt, *f.* plovitba (po moru).
Meerfarbe, *f.* mast (boja) od mora.
Meerfarben, *adj.* sinji, morske masti [(boje).
Meerfeder, *f.* Seefeder.
Meerfenchel, *m.* (*Crithmum marit.*), šulac, motar, motrika.
Meerferkel, *f.* Meerschwein.
Meerfichte, *f.* (*Pinus maritima*), borika.
Meerfisch, *m.* morska riba.
Meerfischlaus, *f.* *f.* Lachswurm.
Meerfläche, *f.* morska površina i. površ; hundert Klafter über die — erhaben, sto hvatih povrh mora i. iznad mora.
Meerflasche, *f.* (*Tetraodon hispidus*), hrapav četrzubac.
Meerföhre, *f.* Meerfichte.
Meerfräulein, *n.* Sirena.
Meerfrosch, *m.* morska žaba; *f.* Froschfisch.
Meerfuchs, *f.* Spitznase.
Meergans, *f.* Pelikan.
Meergebiet, *n.* morsko područje.
Meergegend, *f.* primorje.
Meergeschöpf, *n.* morac.
Meergetöse, *n.* morska buka.
Meergewächs, *n.* morska bilina.
Meerglocke, *f.* (*Balanus tintinnabulum*), morsko zvonce.
Meergott, *m.* Neptun, bog od mora.
Meergras, *n.* (*Posidonia Caulini*), svilina, svilača; (*Statice Armeria*), travulja; (*Fucus*), haluga; (*Alga*), voga.
Meergrau, *adj.* sinji kao more; *f.* Meergrün. [karska biserka.
Meergries, *m.* (*Lithospermum offic.*), lé-
Meergroppe, *f.* (*Blennius*), ugorova majka.
Meergrün, *adj.* sinji, zelen kao more.
Meergrün, *n.* sinjoća.
Meergrund, *f.* Meeresgrund. [voć.
Meergrundel, *f.* (*Gobius niger*), crni gla-
Meerhafen, *m.* morska luka, porat*.
Meerhase, *m.* (*Cyclopterus Lumpus*), kru-
Meerhecht, *f.* Meeresel. [goperac.
Meerheimchen, *n.* (*Squilla mantis*), vabič.
Meerherrschaft, *f.* gospodstvo nad morem. [jelenja baba.
Meerhirsch, *m.* (*Blennius Gattorugine*),
Meerhirse, *f.* *f.* Meergries.
Meerhorn, *n.* (*Buccinum*), rogač.
Meerhose, *f.* Wasserhose. [genfisch.
Meerhuhn, *n.* (*Totanus*), dular; *f.* Zun-
Meerhund, *f.* Seehund.
Meeribisch, *m.* (*Lavatera arborea*), stablasta stola.
Meerigel, *f.* Meerapfel.
Meerigelstein, *m.* ježevac.
Meerinsel, *f.* morsko ostrvo, morski otok.
Meerjungfer, Meerjungfrau, *f.* Seekuh.
Meerjunker, *m.* (*Labrus Julis*), knez, vladika, ljustrica.
Meerkalb, *n.* (*Phoca vitulina*), tulanj.
Meerkarte, *f.* morovid.
Meerkastanie, *f.* *f.* Meerapfel.
Meerkater, *m.* Meerkatze, *f.* (*Inuus cynamolgus*), makako; die große Meerkatze, (*Squalus canicula*), (morska) mačka.
Meerkiefer, *f.* Meerfichte.
Meerkirsche, *f.* planika.
Meerklippe, *f.* Klippe.
Meerkohl, *m.* (*Crambe maritima*), kuka.
Meerkönig, *m.* (*Hydrarchus*), vodovlad.
Meerkrebs, *m.* morski rak.
Meerkreuzdorn, *f.* Seedorn.
Meerkuh, *f.* Seekuh.
Meerkugelfisch, *f.* Kugelfisch.
Meerlattig, *m.* *f.* Seegras.
Meerlerche, *f.* (*Blennius pholis*), morska ševa; (*Tringa Cinclus*), dulnik.
Meerleuchte, *f.* světilo.
Meerlilie, *f.* (*Pancratium*), žilj; (*Encrinites*), morski lěr.
Meerlinse, *f.* (*Lemna polyrrhiza*), žiličav okrěk.
Meerlöwe, *f.* Seelöwe.
Meerlungenkraut, *n.* (*Pulmonaria maritima*), primorski plućnjak.
Meermaus, *f.* (*Aphrodite aculeata*), bodljikava pustanka.
Meermelde, *f.* (*Atriplex portulacoides*), primorska loboda.
Meermöhre, *f.* primorska mrkva.
Meermoos, *n.* morski mah, (mašina).
Meermuschel, *f.* morska ljuštura.
Meernabel, *m.* (*Ulva umbilicalis*), pupčast porast.
Meernadel, *f.* (*Syngnathus acus*), (mor-
Meernaße, *f.* Zärthe. [ska) igla.
Meernebel, *m.* morska magla.
Meernelke, *f.* (*Statice Armeria*), travulja.
Meerneffel, *f.* (*Actinia*), vlasulja, morska kopriva.
Meernest, *n.* (*Alcyonium*), gljivuša.
Meernuß, *f.* (*Chama antiquata*), orašasta zěvka.
Meerochs, *m.* morski vo(l); *f.* Seekuh.
Meerohr, *n.* (*Haliotis tuberculata*), zlatinka, puzlatka.
Meerorgel, *f.* (*Tubipora musica*), morski cěvnik. [vidra.
Meerotter, *f.* (*Lutra marina*), morska
Meerpapagei, *m.* (*Coryphaena psittacus*), lančeska papigasta.
Meerperlmuschel, *f.* (*Meleagrina margaritifera*), morska bisernica.
Meerpeterlein, *n.* *f.* Meerfenchel.
Meerpfaffe, *m.* (*Uranoscopus*), zvězdar.
Meerpfau, *m.* (*Labrus Pavo*), pavast labrnjak.
Meerpferd, *f.* Seepferd.
Meerpflanze, *f.* morska bilina; —n, *pl.* morke, morsko bilje.
Meerpfriemengras, *n.* (*Arundo arenaria*),
Meerpinsel, *f.* Meerbart. [ševar.
Meerpomeranze *f.* *f.* Meerapfel.

Digitized by Google

Meerquappe, *f.* (*Gadus Mustela*), (morski) miš. [nji potapljač.
Meerrache, *m.* (*Mergus Serrator*), sred-
Meerraute, *f.* (*Sisymbrium mar.*), primorski oranj.
Meerrebe, *f.* (*Clematis maritima*), primorska pavitina. [hren.
Meerrettig, *m.* (*Cochlearia Armoracia*),
Meerrind, *n.* (*Ardea stellaris*), voden-
Meerrohr, *n.* primorska trska. [bika.
Meerröhre, *f.* ſ. Meerorgel.
Meerroß, ſ. Wallroß.
Meerſäbel, ſ. Schwertfiſch.
Meerſalz, *n.* morska so(l).
Meerſamkraut, *n.* (*Potamogeton marinum*), morski mrestnjak.
Meerſand, *m.* morski pěsak, prkina.
Meerſau, *f.* (*Squalus Centrina*), prasac.
Meerſchaft, *m.* (*Holothuria Priapis*), klipast brizgavac.
Meerſcham, ſ. Meerneſt.
Meerſchatten, *m.* (*Umbrina vulg.*), harba.
Meerſchaum, *m.* morska pěna; (*min.*) istiva, stiva.
Meerſchaumen, *adj.* istivan, od stive.
Meerſchaumkopf, *m.* Meerſchaumpfeife, *f.* stiva-lula; lula od stive.
Meerſcheide, *f.* (*Ascidia*), sumanka.
Meerſchilf, *n.* primorski rogoz.
Meerſchildkröte, *f.* (*Chelone*), željva.
Meerſchlägel, *m.* (*Squalus Zygaena*), mlatnjak. [glib.
Meerſchlamm, *m.* morsko blato, morski
Meerſchlange, *f.* (*Syngnathus Ophidion*), šilo. [labrnjak.
Meerſchleie, *f.* (*Labrus Tinca*), linjasti
Meerſchlund, *m.* morski jaz.
Meerſchmetterling, ſ. Schmetterlingfiſch.
Meerſchmied, *m.* (*Zeus faber*), kovač.
Meerſchnepfe, *f.* (*Centriscus Scolopax*), morska šljuka.
Meerſchwalbe, *f.* (*Sterna*), mahavka; (*Trigla Hirundo*), morska lastavica; ſ. Seevogel. [ljina.
Meerſchwall, *m.* uzbujalo more, trbu-
Meerſchwamm, *m.* (*Spongia officinalis*), morska spužva.
Meerſchwein, **Meerſchweinchen**, *n.* (*Cavia Aperea*), zamorče, morsko prase, morski prasić; ſ. Tummler.
Meerſcolopender, *m.* (*Nereis pelagica*), morska dlakuša.
Meerſeite, *f.* pomorje; an der —, do mora; von der —, s mora; od mora; die — einer Stadt, morska strana grada.
Meerſenf, *m.* (*Bunias*), rukevnik.
Meerſtiel, *m.* (*Actinia judaica*), židovska vlasulja. [skarpina.
Meerſforpion, *m.* (*Scorpaena*), škrpina,
Meerſohle, ſ. Meerzunge.
Meerſpargel, *m.* (*Asparagus maritimus*), primorska šparga.
Meerſpinne, *f.* (*Maja Squinado*), kosmak, morski pauk.
Meerſtachelkraut, ſ. Salzkraut. [žaljka.
Meerſtern, *m.* (*Asterias*), križalina, kri-
Meerſtieglitz, *m.* (*Emberiza nivalis*), běli
Meerſtille, ſ. Meeresſtille. [ostrugaš.
Meerſtint, *m.* (*Salmo Eperlanus*), koruša.
Meerſtrand, *m.* (morsko) igalo; ſ. Meerufer.
Meerſtrands-Milchkraut, *n.* (*Glaux maritima*), primorska mlěkorodka.
Meerſtrands-Sternblume, *f.* (*Aster Tripolium*), primorski zvězdan.
Meerſtrands-Wegerich, *m.* (*Plantago maritima*), primorska bokvica.
Meerſtrang, *m.* (*Fucus filum*), končasta
Meerſtraße, ſ. Meerenge. [haluga.
Meerſtrom, *m.* morska struja, rěka.
Meerſtrudel, *m.* morski vir, vrtlog.
Meerſturm, *m.* morska bura, oluja.
Meertang, *m.* (*Fucus*), haluga.
Meertanne, *f.* (*Sertularia abietina*), borasta gobinjica.
Meertaſche, *f.* (*Medusa marsupialis*), morski žep.
Meertaube, *f.* (*Diodon Hystrix*), ježina.
Meerteufel, *m.* (*Fulica aterrima*), sarka; ſ. Froſchfiſch.
Meertiefe, *f.* morska dubljina. [grozd.
Meertraube, *f.* jaja od crnilice; morski
Meertrompete, *f.* ſ. Meerhorn.
Meertulpe, *f.* (*Balanus tintinnab*), morsko zvonce. [ljava čalma.
Meerturban, *m.* (*Cidarites hystrix*), bod-
Meerufer, *n.* morska obala, kraj, žalo,
Meerungeheuer, ſ. Meerwunder. [igalo.
Meerunter, *adv.* pod more.
Meerveilchen, *n.* (*Leucojum maritimum*), primorski drěmak.
Meervielfraß, ſ. Menſchenhai.
Meervogel, ſ. Seevogel.
Meerwage, ſ. Meerſchlägel.
Meerwärts, *adv.* put mora, k moru.
Meerwaſſer, *n.* bočatica, morska voda.
Meerwaſſerläufer, *m.* (*Scolopax Gambetta*), zelen dular.
Meerwegetritt, *m.* (*Plantago maritima*), primorska bokvica, primorski trputac.
Meerweihe, ſ. Meerleuchte.
Meerwinde, *f.* (*Convolvulus Soldanella*), slak-primorac.
Meerwirbel, ſ. Meerſtrudel.
Meerwolf, *m.* (*Anarrhichas Lupus*), morski vuk; ſ. Hyäne.
Meerwunder, *n.* morsko čudovište i. čudilo; das iſt ein wahres —! čudo i
Meerwurm, *m.* morski crv. [pripověst!
Meerwurzel, *f.* (*Eryngium maritimum*), primorski kotrljan.
Meerzahn, *m.* (*Dentalium*), zubac.
Meerzeiſig, ſ. Hänfling. [svoja.
Meerzunge, *f.* morski jezik; (*Solea*),
Meerzwiebel, *m.* (*Scilla maritima*), morski i. pasji luk.

Digitized by Google

Meerzwiebelſaft, *m.* sok od morskoga luka.
Megaſkop, *n.* veljokas.
Megelkraut, *n.* ſ. Bibernelle.
Megerkraut, *n.* (*Asperula*), broćanica, prvenac; (*Galium*), broćika, broćina.
Mehl, *n.* brašno; múka; den Weizen zu — mahlen, samléti pšenicu; ein feines —, sitno brašno (kao pěna); ein grobes —, krupno brašno (kao žir); ſchwarzes —, ſ. Pohlmehl.
Mehl- (in Zuſ.) brašnen.
Mehlapfel, *m.* brašnavka.
Mehlbahn, *f.* okoliš.
Mehlbalken, *m.* stožer (u větrenjači).
Mehlbank, *f.* mučnica.
Mehlbatzen, *m.* brášnavo vapno.
Mehlbaum, *m.* prašnik; ſ. Mehlbeerbaum.
Mehlbeerbaum, *m.* (*Crataegus Aria*), muk; (*C. torminalis*), brek; ſ. Weißdorn.
Mehlbeere, *f.* mukinja, brekinja, gloginja.
Mehlbeerſtaude, *f.* Mehlbeerſtrauch, *m.* ſ. Sandbeere.
Mehlbeutel, *m.* (mlinarska) kesa.
Mehlbirn, *f.* brašnarka, brašnenka.
Mehlblume, *f.* (*Primula farinosa*), brašnava jagorčika.
Mehlbohrer, *m.* vrtočinar.
Mehlbrei, *m.* skrob, mandara.
Mehldorn, ſ. Mehlbeerbaum.
Mehlfaß, *n.* sud za brašno; brašnen sud.
Mehlfäßchen, *n.* sudić za brašno; (Frucht), Mehlfäuſtel, *n.* ſ. Weißdorn. [gloginja.
Mehlflechte, *f.* (*Lichen farinaceus*), brašMehlfleck, *m.* krpica. [nav lišaj.
Mehlfrüchte, *pl.* brašnavi plodovi.
Mehlgewölbe, *n.* ſ. Mehlhandlung.
Mehlgyps, *m.* brášnasta sadra.
Mehlhandel, *m.* brašnarstvo, trgovina brašnom. [brašnarica.
Mehlhändler, *m.* brašnar, mučar; —in, *f.*
Mehlhandlung, *f.* brašnarnica.
Mehlhoſe, ſ. Weißdorn.
Mehlhund, *m.* žabica.
Mehlicht, *adj.* brašnast; —e Kartoffeln, brašnav korun, krumpir.
Mehlig, *adj.* brašnat, brašnav, múčan; ſich — machen, obrašnaviti se, omučiti se; — werden, pobrašnaviti.
Mehlkäfer, *m.* (*Tenebrio molitor*), brašnar, brašnjak.
Mehlkalk, *m.* brašnasto vapno.
Mehlkammer, *f.* brašnara.
Mehlkaſten, *m.* brašnik; (in Mühl.), mučMehlkleiſter, *m.* skrob. [njak.
Mehlkloß, *m.* valjušak.
Mehlkrämer, ſ. Mehlhändler.
Mehlkraut, *n.* ſ. Geißbart.
Mehlkreide, *f.* kredača.
Mehlladen, *m.* brašnarnica. [(šipovka).
Mehlloch, *n.* izpalj, sipačka, sipovka
Mehlmarkt, *m.* brašnarište. [rastoč.
Mehlmilbe, *f.* (*Acarus farinae*), brašnen
Mehlmühle, *f.* mlin.
Mehlmuß, *n.* skrob.
Mehlmutter, *f.* ſ. Mutterkorn.
Mehlpalme, *f.* ſ. Sagopalme.
Mehlpappe, *f.* skrob.
Mehlpilz, ſ. Birkenpilz.
Mehlpulver, *n.* tučenik.
Mehlſack, *m.* brašnena vreća.
Mehlſand, ſ. Formſand.
Mehlſchabe, *f.* žohar. [stavica.
Mehlſchwalbe, *f.* (*Hirundo urbica*), laMehlſieb, *n.* sito (za brašno).
Mehlſpeiſe, *f.* těstenina; (jelo) od brašna.
Mehlſtaub, *m.* paspalj.
Mehlſteuer, *f.* brašnarina.
Mehlteig, *m.* těsto.
Mehlthau, *m.* medljika; der — fiel auf die Bäume, drveće se je omedilo.
Mehltrog, *m.* naćve.
Mehltruhe, *f.* brašnik, brašnica.
Mehlverfälſchung, *m.* izopačivanje, izopaka brašna.
Mehlweiß, *adj.* (*fig.*) běl kao pěna; —, *m.* (Wb.) běla sisa.
Mehlweiße, *f.* drištac.
Mehlwurm, *m.* brašnenjak; ſ. Mehlkäfer.
Mehlwurzel, *f.* (*Manihot*), manjoka.
Mehlzucker, *m.* brašnav slador (cukar, šećer). [nena svećarka.
Mehlzünsler, *m.* (*Asopia farinalis*), braš-
Mehr, *adj.* & *adv.* više; većma; —ere Gründe, više razlogah; —ere Mal, više putah, višekrat, mnogo putah, mnokrat; Mehrere, *pl.* više njih; ich habe mit Mehreren darüber geſprochen, s više njih i. s mnogimi sam se o tom razgovarao; daraus werden Sie des Mehrern erſehen, odanle ćete se potanko obavěstiti; es kommen deren immer —, sve ih više dolazi; er hat — Glück als Verſtand, srećniji je nego pametniji; er hat — als ich, više ima od mene; — als dreißig Jahre, preko trideset godinah; das iſt — denn zu viel, to je odviše i. preko vrha; kein Wort —! jednu manje! viel —, puno više; immer —, sve više; es iſt nichts — da, neima više ništa; es iſt Niemand — da, nikoga već neima; ich kann nicht — gehen, nemogu dalje; es wird nicht lange — dauern, neće za dugo trajati; er iſt — als ich, on je veći (gospodin) od mene; was willſt du — haben? šta će ti više? šta ćeš više? das iſt nicht — als billig, to je baš pravedno; — bieten, nadmetnuti, više ponuditi.
Mehr, *n.* većina; (*plus*) višak; auf das — oder Weniger kommt nicht viel an, da-li je baš više ili manje, do toga nije mnogo stalo; manje više, sve
Mehráftig, *adj.* mnogogran. [jedno.
Mehraufwand, *m.* Mehrausgabe, *f.* veći

Digitized by Google

trošak; der — ist nachträglich zu melden, što se više i. preko toga potroši, ima se kasnije javiti.

Mehrbedarf, *m.* veća potreba; što preko toga uztreba.

Mehrbetrag, *m.* višak.

Mehrbieter, *m.* nadmetalac.

Mehrbietung, *f.* nadmetanje.

Mehrblättrig, *adj.* mnogolistan; (v. Blumenkr.) mnogolatičan.

Mehrblumig, *adj.* mnogocvětan.

Mehrdeutig, *adj.* mnogoznačan; ein —es Wort, rěč od više znamenovanjah; rěč značeća koješta.

Mehrdeutigkeit, *f.* mnogoznačnost.

Mehren, *v. a.* množiti; s. Vermehren; er denkt nur daran wie er mehre, weniger wie er erhalte, sve hoće samo da nateče, a ne da i načuva; sich —, *v. r.* umnožiti se, razmnožiti se; seid fruchtbar und mehret euch, plodite se i razplodjujte se; d. Zahl d. Kinder mehrt sich jährlich, (spr.) sve kupus i děca; seine Einkünfte — sich, raste mu dohodak.

Mehrentheils, *adv.* većinom, ponajviše.

Mehrer, *m.* množitelj, množilac; (*arithm.*)

Mehrere, s. Mehr. [množnik.

Mehrfach, *adj.* viševrstan; višestruk; —, *adv.* na više načinah; više putah.

Mehrgliederig, *adj.* višečlan.

Mehrheit, *f.* većina; — der Stimmen, većina glasovah; (*pluralis*), množina, višebrojnik; (*arith.*) množina.

Mehrjährig, *adj.* višegodišnji, mnogogodišnji, mnogolětan; od više godinah; —e Erfahrung, dugověčno izkustvo.

Mehrmacher, *m.* tudjim bogat.

Mehrmalig, *adj.* višekratan; er kam auf —es Ersuchen, došao je, pošto sam ga više putah zamolio (da dodje); (*fig.*) čest.

Mehrmals, *adv.* više putah, više krat; dosta putah; (oft), često.

Mehrmännig, *adj.* mnogomužan.

Mehrsamig, *adj.* (*polyspermus*), mnogosěmeni.

Mehrseitig, *adj.* višestran.

Mehrseitigkeit, *f.* višestranost.

Mehrstimmig, *adj.* poviše glasan.

Mehrstöckig, *adj.* od više i. několiko spratovah, bojevah, katah.

Mehrstündig, *adj.* od poviše urah, satih.

Mehrsylbig, *adj.* od poviše slovakah.

Mehrtheil, *m.* većina.

Mehrtheilig, *adj.* od poviše i. několiko dělovah; (*bot.*) mnogodělan.

Mehrung, *f.* množitba.

Mehrwerth, *m.* što više vrědi.

Mehrzahl, s. Mehrheit.

Mehrzähnig, *adj.* višezuban, mnogozuban.

Mehrzifferig, *adj.* od poviše brojkah.

Meiden, *v. a.* ukloniti se, uklanjati se (čemu); den Streit —, čuvati se razpre; die Sünde —, běžati od grěha; kloniti se grěha; Eines Menschen Umgang —, kloniti se koga; er muß die Stadt —, nesmě u grad; s. Vermeiden.

Meier, *m.* zapostat, stanar, pristav, majurdžija; (*bot.*) s. Gauchheil, Vogelkraut, Labkraut; (*Phalangium Opilio*), kosac; —in, *f.* zapostatica, stanarica, majurica.

Meierblume, s. Pechnelke

Meierei, *f.* Meiergut, *n.* Meierhof, *m.* zaselak, pristava, majur.

Meierkraut, s. Megerkraut.

Meierland, *n.* zemlje od zaseoka.

Meile, *f.* milja; es ist eine — Weges bis hin, ima jedna milja donde; eine — weit, jednu milju.

Meilenbreit, *adj.* s milje širok.

Meilencertificat, *n.* svědočba o miljah.

Meilengeld, *n.* miljarina.

Meilenlang, *adj.* s milje (dugačak).

Meilenmaß, *n.* měra na milje. [ljokaz.

Meilenseile, *f.* Meilenstein, *m.* miljar, mi-

Meilenweit, *adj.* više miljah; dalek, pre-

Meilenweite, *f.* duljina milje. [dalek.

Meilenzeiger, *m.* s. Meilensäule.

Meiler, *m.* (Kohlen—), ugljevnik.

Meilerdecke, *f.* krov od ugljevnika.

Meilerholz, *n.* drva za ugljevnik.

Meilerkohle, *f.* drven ugalj.

Meilerköhler, *m.* ugljevničar; s. Köhler.

Meilerplatz, *m.* Meilerstätte, *f.* ugljevište.

Mein, *pron.* moj; er liebt —en Sohn, ljubi moga sina; ich liebe —en Sohn, ljubim svoga sina; das hat mir —e Schwester gegeben, sestra mi je dala; — Kind ist krank, děte mi boluje; um —er selbst willen, radi mene; — Herr! gospodine! — Gott! wie ist das möglich! mili Bože, čuda golemoga! nach —er Art, mojski.

Mein, *n.* moje, mojina; svojina; wo es sich um das — und Dein handelt, gdě se o tom radi što je čije; über — u. Dein streiten, prepirati se za svojinu; s. Meinige.

Meineid, *m.* krivorota, kriva kletva, prisega; einen — schwören, krivo se zakleti, priseći; (Eidbruch), prekršaj zakletve, věrolomstvo, pogaz zadate věre; einen — begehen, prekršiti zakletvu, pogaziti věru.

Meineiden, *v. a.* kriviti, běditi koga krivom prisegom, věrolomstvom.

Meineidig, *adj.* krivorotan; (eidbrüchig), věroloman; — werden, krivo se zakleti, priseći; prekršiti zakletvu, prisegu; pogaziti věru.

Meineidige, *m.* krivorotnik, krivokletnik; věrolomnik; —, *f.* krivorotnica, krivokletnica; věrolomnica. [stvo.

Meineidigkeit, *f.* krivorotstvo; věrolom-

Digitized by Google

Meineids-Erinnerung, *f.* opomena na krivu zakletvu, prisegu.
Meineidsklage, *f.* tužba s krivorote i. za krivu zakletvu, prisegu.
Meineln, *v. n.* koješta mudrovati.
Meinen, *v. n.* mniti, mnivati; ich meine nur so, samo mi se tako čini; was meinst du dazu? šta ti se čini? šta kažeš tomu? das will ich —, dakako; was meinst du damit? šta hoćeš tim da kažeš? jetzt weiß ich wie er es meint, sad znam šta želi; so war es nicht gemeint, nemislim toga; wie — Sie? kako to? kako kažete? er meint es gut mit ihm, dobro mu misli, dobro misli po njega i. za njega; wen — Sie damit? koga razuměvate? komu je to naměnjeno? na koga to šiba? (spr.) den Einen schelten und den Andern —, majka kćercu kara, snahi prigovara; ein wohl—der Freund, o dobru misleći prijatelj; ein wohl—der Rath, dobru i. boljku směrajući savět, svět (svjet); er meint es übel, o zlu radi.
Meiner, *pr.* mene; gedenke — o. mein, spomeni se mene; s. Mein.
Meinerseits, *adv.* od moje strane; što se mene tiče; ja.
Meinethalben, Meinetwegen, Meinetwillen, *adv.* radi, poradi mene, zbog mene; s mene; — kannst du es geben, po mene možeš dati; meinetwegen! (es thut nichts), slobodno, neka, nekratim; nemarim.
Meinige, *pr.* moj; s. Mein; die Meinigen, moji; die Meinige, moja (žena); ich thue d. Meinige, činim svoju dužnost.
Meinung, *f.* mněnje; ich hege die —, ja mnim i. mislim; ich bin anderer —, ja drugu smišljam; ich bin nicht d. —, ja mislim drugo; meiner — nach sollte man zuerst . ., po mom umu trebalo bi najprije . .; sie steht noch immer in der —, jednako je u toj misli, da . .; ich bin ganz deiner —, posve i. sasvime se s tobom slažem; ich bin der festen —, za cělo držim; seine — ändern, udariti natrag (od svoje misli); er ist meiner —, on je od moje, on je sa mnom; auch seine — muß man hören, i njegova se mora poslušati; ich werde ihm meine — sagen, kazat ću mu što mislim; seine — abgeben, kazati svoje mněnje; (Absicht), naměra; (Gesinnung), mišljenje; aus böser —, zla-radice.
Meinungsgenoß, *m.* jednomišljenik.
Meinungsverschiedenheit, *f.* raznost mněnja; bei —, ako su razna mněnja; ako nisu svi jedne misli.
Meiran, s. Majoran.

Meisch, *m.* (b. Brauer), kom, komina, drop; trop; (b. Wb.), kljuk, masulj.
Meischbehälter, *m.* komovište, stabanj za kom.
Meischbottich, *m.* komovnjak, kaca za kom.
Meischen, *v. a.* mešati, proměšati; (b. Brauer), komiti.
Meischfaß, *n.* komovnjak.
Meischgrand, Meischgrander, s. Meischbottich.
Meischholz, *n.* Meischkrücke, *f.* grnalo.
Meischkammer, *f.* komovnik.
Meischkufe, *f.* s. Meischbottich.
Meischvorwärmer, *m.* podgrijač.
Meischwärmer, *m.* grionica (pivarska), komovni kotao.
Meise, *f.* sěnica.
Meisel, s. Meißel.
Meisenfang, *m.* lov sěnicah.
Meisenkasten, *m.* sěničarka, klonja, sklopica, labura.
Meisenkönig, *m.* (*Parus palustris*), pičak.
Meisenmönch, *m.* (*Motacilla atricapilla*), crnoglavka.
Meisennuß, *f.* (orah-)mekuš.
Meisenpfeife, *f.* cuvik (za sěnice).
Meisenschlag, s. Meisenkasten.
Meisentanz, *m.* osilo.
Meiß, *m.* (Forstw.) šestar; einen Wald in —e theilen, ošestariti šumu.
Meißel, *m.* dlěto; mit dem — arbeiten, s. Meißeln; (Charpiebäuschchen), vitilj.
Meißelbohrer, *m.* dlětnjak.
Meißeln, *v. a.* dlětiti, dlětisati; ein Loch —, dubsti, izdubsti rupu (dlětom).
Meist, *adj. & adv.* die —en Stimmen, najviše glasovah; die —en Menschen lieben das Geld, ljudi većinom i. ponajviše ljube novac; das —e Ansehen, najveća važnost; er ist die —e Zeit abwesend, ponajviše izbiva; er hat d. Meiste gegeben, on je najviše dao; am —en, ponajviše; er hat am —en gesprochen, on je najviše govorio; die Meisten handeln so, svět ponajviše onako radi.
Meistanbot, *n.* najveća ponuda.
Meistbietend, *adj.* najviše ponudjajući; tko najviše nudja; an den Meistbietenden verkaufen, prodati pod ko da veće; prodati (što) onomu, koji najviše ponudi.
Meistbieter, *m.* najviše ponudjajući.
Meistens, *adv.* ponajviše; (am —), najviše.
Meistentheils, *adv.* većinom, ponajviše; (gemeiniglich), navadno.
Meister, *m.* majstor, mešter; zum — machen, pomajstoriti; (*fig.*) izućnik; den — spielen, gospodovati; gospoditi se; einer Sache — werden, osvojiti što; Einen für seinen — erkennen, poznati čiju pretežnost; er hat seinen — gefunden, došla je kosa na brus; er wird

Digitized by Google

schon auch seinen — finden, i njemu će se kobac naći; naći će se, tko će i njemu stati na rep; (Lehrer), učitelj; der Jünger ist nicht über seinen —, nije učenik nad učiteljem; das Werk lobt den —, zanatliju posao pokazuje; ptice po perju, a ljudi po dělu; (Künstler), umětnik, izvrstnik; dieses Bild ist von einem berühmten —, ovu je sliku glasovit umětnik slikao; (spr.) kein — wird geboren, nitko se nije naučen rodio; er ist ein — im Spielen, majstorski, izvrstno igra; igra kao umětnik.

Meisterarbeit, *f.* majstorija; umětnina.
Meisterbier, s. Meistereſſen.
Meisterbild, *n.* umětna slika.
Meisterbrief, *m.* majstornica, majstorski list.
Meisterei, *f.* živoderstvo.
Meisterer, *m.* kudilac.
Meistereſſen, *n.* majstorska gostba; oběd novoga majstora.
Meistergebühr, *f.* Meistergeld, *n.* majstorovina.
Meistergemälde, s. Meisterbild.
Meistergesang, *m.* umětno pěvanje.
Meisterhaft, *adj.* majstorski, umětan; (ausgezeichnet), izvrstan.
Meisterhaftigkeit, *f.* majstorstvo; umětnina; izvrstnost.
Meisterhand, *f.* majstorska, umětnička ruka; (*fig.*) das ist von einer —, to je umětnik pravio.
Meisterin, *f.* majstorica; sie ist eine — im Sticken, majstorski veze; (Lehrerin), učiteljica.
Meisterknecht, *m.* (b. Handw.) najmladji majstor.
Meisterkunst, *f.* prava umětnost, umětnina; s. Meisterhaftigkeit.
Meisterlade, *f.* cehovski kovčeg, cehovska škrinja, ladica.
Meisterlich, s. Meisterhaft.
Meisterlos, *adj.* bez majstora, učitelja.
Meistern, *v. a.* seine Begierden —, svladati požude; (schul—), artovati, kmetovati; er hat an allen Dingen etwas zu —, svemu zabavlja; zavrljuje; (spr.) u svakom jaju nalazi dlaku; Gott —, Boga nadmudrivati, učiti; popravljati Božje; (tadeln), kuditi.
Meisterpinsel, *m.* majstorski kist; (*fig.*) umětnička ruka.
Meisterprobe, *f.* zanatski ogled.
Meisterrecht, *n.* majstorsko pravo, majstorstvo.
Meisterrechtstaxe, *f.* majstorovina.
Meisterrechtsurkunde, *f.* s. Meisterbrief.
Meisterrechtsverleihung, *f.* pomajstorenje.
Meisterrechtswerber, *m.* prosilac majstorstva.
Meistersänger, *m.* pojac.
Meisterschaft, *f.* majstorstvo; — üben, majstorovati; die — erlangen, postati majstor; (v. d. freien Künsten), umětništvo; (*fig.*) umětnina, izvrština, izvrstnost.
Meistersohn, *m.* majstorski sin.
Meisterspiel, *n.* izvrstna, umětna igra
Meisterstreich, *m.* majstorija.
Meisterstück, *n.* majstorština; — machen, majstorisati; s. Meisterwerk.
Meistertag, *m.* pir, majstorska skupština.
Meisterwerk, *n.* izvrstno, umětno dělo; izvrstnina, umětnina.
Meisterwurz, Meisterwurzel, *f.* (*Imperatoria Ostruthium*), kraljevac.
Meisterzeichnung, *f.* izvrstan, umětan crtež, nacrt.
Meisterzug, *m.* majstorski, umětan potez.
Mekonsäure, *f.* mekonska kiselina.
Mekonsaure Salze, *pl.* mekonani.
Melam, *n.* melam.
Melamin, *n.* melamin.
Melancholie, Melancholisch, s. Schwermuth
Melange, s. Gemisch.
Melanglanz, *m.* crna srebrovica.
Melangraphit, *m.* crna tuha.
Melaphyr, *m.* melafir.
Melasse, *f.* sladorača, melasa.
Melde, *f.* (*Atriplex*), loboda; s. Gänsefuß.
Meldebrief, *m.* doglasnica.
Melden, *v. a.* Einem etwas —, doglasiti, obznaniti, javiti komu što; d. ankommenden Fremden bei der Behörde —, dolazeće inostrance javiti, javljati poglavarstvu; melde mich beim Befehlshaber, prijavi me zapovědniku; der Brief meldet, knjiga glasi, kaže, da..; mit Ehren zu —, da oprostite, da prosti vaš pošteni obraz, da oprosti Bog i Vaše lice; s dopuštenjem govoreć; ohne Ruhm zu —, nehvaleći se; neću da se hvalim; sich —, *v. r.* javnuti se, javiti se, javljati se; sich bei Einem —, najaviti se, prijaviti se (komu); sich zu etwas —, prijaviti se za što; sich auf einen Ruf —, glasnuti se, vesnuti se, odazvati se, odzivati se, oglasiti se; die Gläubiger — sich, věrovnici se javljaju; die oben gemeldete Sache, pomenuta stvar; der Winter meldet sich, zima nastaje, ide; das Fieber meldet sich, groznica nastupa.
Meldeneule, *f.* (*Trachea atriplicis*), lobodnjak.
Meldengewächse, *pl.* (*Chenopodiaceae*), lobodnjače.
Meldenlaus, *f.* lobodni ušenac.
Meldenswerth, *adj.* vrědan da se javi.
Melder, *m.* javljač, doglasnik; prijavnik; —in, *f.* javilja, doglasnica.
Meldeschiff, *n.* ladja-doglasnica.
Meldung, *f.* javljanje, javnja; — d. ankommenden Fremden, prijavljanje dolazećih inostranacah; (e. einzelne Meldung), prijav; — thun, javiti, doglasiti (što); davon thut er keine —, toga nepominje.
Meldungsbogen, *m.* prijavnica.
Meldungsbuch, *n.* prijavnik.
Meldungswesen, *n.* prijavljanje; prijav-

Digitized by Google

Meldzettel, *m.* prijavka, prijavnica.
Melioration, *f.* poboljšica, priboljšica.
Melioriren, *v. a.* priboljšati, poboljšati, popraviti.
Meliren, *v. a.* mešati; melirtes Tuch, mešovite masti sukno; sivasto, melirano sukno.
Meliš, ſ. Meliszucker.
Meliſſe, *f.* (*Melissa officinalis*), matičnjak, pčelinjak.
Meliſſenblatt, *n.* listak od pčelinjaka; (*coll.*) lišće od pčelinjaka.
Meliſſengeiſt, *m.* žesta od pčelinjaka.
Meliſſenkraut, *n.* nat (cima) od pčelinjaka.
Meliſſenthee, *m.* pčelinjački čaj.
Meliſſenwaſſer, *n.* pčelinjakovica
Meliſſinſäure, *f.* melisinova kiselina.
Meliszucker, *m.* probistren slador (cukar, šećer), melis.
Melk, *adj.* muzovan, dojan; eine —e Kuh, (krava-)muza, muzara, dojača, dojnica.
Melke, *f.* muža; pomuz. [ſaß.
Melkeimer, *m.* muzlica, kravljača; ſ. Melk-
Melken, *v. a.* muzti, pomuzti; namuzti, (dojiti); (ſpr.) den Bock —, jalovu kozu muzti; june pod bikom tražiti; (*fig.*) Einen —, muzti, smuditi, globiti, guliti (koga); vaditi komu sladko izza uha.
Melker, *m.* muzac; —in, *f.* muzilja, muzica; (*fig.*) globar.
Melkerei, *f.* mužnja, muža; (Milcherei), muzarnica, muznica.
Melkern, *v. a.* muzkati.
Melkfaß, *n.* Melkgefäß, *n.* Melkgelte, *f.* Melkkübel, *m.* muzlica, kravljača, dižvica, bižica, stružnjak.
Melkkuh, *f.* (krava-)muza, muzara, dojMelkplatz, *m.* muzište. [nica.
Melkſalat, *m.* (*Veronica Beccabunga*), bobovnjak, bobovnik. [nica.
Melkſchaf, *n.* (ovca-)muzara, dojača, dojMelkſchämel, Melkſtuhl, *m.* muzaći stolak.
Melkſtube, *f.* muzarnica, muznica, struga.
Melktuch, ſ. Seihtuch. [ha).
Melkvieh, *n.* muzovna stoka, marva (marMelkzeit, *f.* vrěme mužnje; zur —, kad se muze. [dojača.
Melkziege, *f.* (koza-)muzara, dojnica,
Mellan, *n.* melan.
Mellith, *m.* medac, melit.
Mellithſäure, *f.* medačna kiselina.
Mellon, *n.* melan.
Mellonmetalle, *pl.* melanci.
Melm, ſ. Mulm.
Melodie, *f.* napěv, melodija; nach d. — eines bekannten Liedes, po glasu poznato pěsme.
Melodiſch, *adj.* skladan, miloglasan.
Melodiſt, *m.* (*Turdus polyglottus*), drozdMelodrama, *n.* melodrama. [pojac.
Melone, *f.* (*Cucumis Melo*), dinja. [paja.
Melonenbaum, *m.* (*Carica Papaia*), paMelonenbeet, *n.* dinjište, bostanište, boMelonenbirn, *f.* tikvica. [stan*.
Melonendiſtel, *f.* (*Melocactus*), dinjina.
Melonenfern, *m.* spica od dinje.
Melonenkürbiß, *m.* (*Cucurbita Melopepo*), lubenica. [ski) klobuk.
Melonenqualle, *f.* (*Beroë pileus*), (morMelonenſchale, *f.* kora od dinje.
Melote, *f.* ſ. Steinklee.
Membrane, *f.* opna.
Memme, ſ. Mämme.
Memoiren, *pl.* zapisci.
Memorandum, *n.* memorandum.
Memorial, *n.* pomenik; (*merc.*) dnevnik.
Memoriren, *v. a.* učiti na pamet; eine memorirte Rede halten, besěditi na pamet, iz glave.
Menage, *f.* hrana; eigene — machen, kod kuće kuhati, variti; (*mil.*) zadruga, menaža.
Menagegeld, *n.* zadružni novac.
Menagerie, *f.* zvěrinjak; zvěrnica.
Menagerie-Inhaber, *m.* zvěradar, zvěrničar.
Menagiren, *v. n.* kućiti; (*mil.*) zadrugovati; ſich —, stegnuti se.
Mendicant, *m.* redovnik-prosjak.
Mendicantenorden, *m.* prosjački red.
Menge, *f.* mnoz, množtvo, množina; Geld in — haben, Geldes d. — haben, imati sila i. puno novacah; eine — Geld, silni novci; (Volk), světina; eine — Fiſche, brča ribah; man hat eine — Recepte dagegen, trista se zapisah od toga izmislilo.
Mengekorn, ſ. Miſchkorn.
Mengel, ſ. Mengelwurz; Mangold.
Mengeler, ſ. Trödler.
Mengelhaufen, *m.* krndija.
Mengeling, *m.* měšanac.
Mengelmuß, ſ. Miſchmaſch.
Mengeln, *v. n.* piljariti, tržiti.
Mengelwurz, *f.* (*Rumex acutus*), konjski štavalj.
Mengen, *v. a.* mešati; Roggen unter Weizen —, uměšati raži u pšenicu; gemengtes Getreide, ſ. Miſchkorn; Alles untereinander —, sve izpremešati; ſich —, ſ. Einmengen; ſich unter die Zuſchauer —, uměšati se medju gledaoce; ſich in fremde Händel —, tudje posle raspredati; tudj srab česati; er mengt ſich in Alles, u svašto se měša; svakomu je loncu zaklopac; svakoj je ptici kobac; u svakoj je čorbi mirodija; ſich in ein Geſpräch —, unositi se, pačati se u razgovor.
Mengeneinheit, *f.* gomiona jedinka.
Mengenmaß, *n.* gomiona měra. [Höckerin.
Menger, *m.* mešač; ſ. Höcker; —in, ſ.
Mengfutter, *n.* mešovita krma.
Mengkorn, ſ. Miſchkorn. [Miſchmaſch.
Mengſel, *n.* směs, směsa, mešavina; ſ.

Digitized by Google

Mengtheil, *m.* čest; sastavnina.
Mengwerk, ſ. Miſchmaſch.
Mennig, *m.* crljenka, surik, minej.
Mennigbrenner, *m.* crljenkar. [rika.
Mennigfarbe, *f.* mast (boja) crljenke, su-
Mennighütte, *f.* crljenkara. [surik.
Mennigroth, *adj.* crljen kao crljenka i.
Menſch, *m.* čověk, (čoek); (*fam.*) čovo; ein großer —, čověčina, ljudesina, ljudeskara; ein kleiner —, čověčuljak, čovuljak, čověčić; ein gemeiner —, prostak; die —en, ljudi, svět; jeder —, svaki čověk, svak živ, svatko; es war kein — zu Hauſe, nije bilo nikoga i. žive duše kod kuće; das Leben des —en, čověčji, ljudski život; wer iſt der —? tko je to? man hat vor dieſem —en keine Ruhe, nigdě neima čověk od njega mira; neda čověku mira; — werden, upùtiti se; učověčiti se, počověčiti se.
Menſch, *n.* služkinja; ženština, drolja.
Menſchenabel, *m.* dostojnost čověka.
Menſchenähnlich, *adj.* nalik na čověka.
Menſchenalter, *n.* čověčji, ljudski věk.
Menſchenanblick, *m.* čověčja prilika.
Menſchenangeſicht, *n.* čověčje lice.
Menſchenarm, *adj.* bezpučan; ein —es Land, zemlja o malo ljudih.
Menſchenart, ſ. Race.
Menſchenaſche, *f.* čověčji pepeo.
Menſchenauge, *n.* čověčje oko.
Menſchenbeifall, *m.* pohvala od ljudih.
Menſchenbeobachter, *m.* motrilac ljudih, světa.
Menſchenbild, *n.* čověčja slika, prilika.
Menſchenbildner, *m.* ljudotvor.
Menſchenblut, *n.* čověčja krv; — vergießen, krv proljevati.
Menſchenbruſt, *f.* čověčje grudi.
Menſchendenken, ſ. Menſchengedenken.
Menſchendieb, *m.* ljudokradica; ſ. Menſchenräuber.
Menſchenerzieher, *m.* uzgojitelj, odhranitelj ljudih, čověčanstva.
Menſchenerziehung, *f.* uzgoj, odhranjivanje ljudih.
Menſchenfamilie, *f.* čověčji rod.
Menſchenfeind, *m.* ljudomrzac, neljud; neprijatelj ljudih; —in, *f.* ljudomrzica, neljudka. [ljudski.
Menſchenfeindlich, *adj.* ljudomrzan, ne-
Menſchenfeindlichkeit, *f.* ljudomrzost, ne-
Menſchenfett, *n.* čověčje salo. [ljudnost.
Menſchenfiſcher, *m.* ljudolovac.
Menſchenfleiſch, *n.* čověčje meso, put *f.*
Menſchenfreſſend, *adj.* ljudožderan.
Menſchenfreſſer, *m.* ljudožder; (*Squalus Carcharias*), kučak, kanjia; ſ. Haifiſch.
Menſchenfreſſerei, *f.* ljudožderstvo.
Menſchenfreund, *m.* ljudmio, ljudoljub, čověkoljubac; —in, *f.* ljudmila.
Menſchenfreundlich, *adj.* ljudan, ljudski.
Menſchenfreundlichkeit, *f.* ljudnost, ljudskota, ljudskost.
Menſchenfurcht, *f.* strah od ljudih.
Menſchengattung, *f.* vrst ljudih.
Menſchengebein, *n.* čověčje kosti.
Menſchengebot, *n.* čověčja zapověd.
Menſchengedenken, *n.* ſeit —, od pamtivěka; odkad svět pamti, od vajkada.
Menſchengefühl, *n.* čověčja, ljudska ćut; ſ. Humanität.
Menſchengeiſt, *m.* čověčji duh.
Menſchengemüth, *n.* čověčja duša, čověčje srce.
Menſchengericht, *n.* obći, strašni sud.
Menſchengerippe, *n.* čověčja okostnica i. samokost.
Menſchengeſchlecht, *n.* čověčji rod.
Menſchengeſetz, *n.* čověčji zakon.
Menſchengeſtalt, *f.* čověčja prilika.
Menſchengetümmel, *n.* (čověčja) žurba.
Menſchengewalt, *f.* čověčja moć, sila.
Menſchengewühl, *n.* vreva, vrva.
Menſchengleich, *adj.* jednak s čověkom, s ljudmi; ljudski.
Menſchenglück, *n.* čověčja sreća.
Menſchengröße, *f.* veličina, slava čověka.
Menſchengüte, *f.* čověčja dobrota.
Menſchenhaar, *n.* čověčji vlas; (*coll.*)
Menſchenhai, ſ. Haifiſch. [kosa.
Menſchenhals, *m.* (*fig.* v. Kind.) grlatac.
Menſchenhand, *f.* čověčja ruka; ein Werk der —, rukotvor.
Menſchenhandel, *m.* trgovina ljudmi.
Menſchenhändler, *m.* trgovac ljudih; er iſt ein —, ljudmi trguje.
Menſchenhaß, *m.* mržnja na ljude, na svět.
Menſchenhaſſer, *m.* ljudomrz.
Menſchenhaut, *f.* čověčja koža.
Menſchenheil, *n.* ljudski spas; spasenje.
Menſchenherz, *n.* čověčje srce; (*Cardium cardissa*), srcasta čančica.
Menſchenhilfe, *f.* čověčja pomoć.
Menſchenhold, Menſchenhuld, ſ. Hold, Huld.
Menſchenhülle, *f.* (*fig.*) čověčje tělo.
Menſchenhüter, *m.* čuvar čověčanstva.
Menſchenkenner, *m.* poznavalac ljudih, světa; er iſt ein großer —, proučio je ljude, svět.
Menſchenkenntniß, *f.* poznavanje ljudih, světa. [čověk.
Menſchenkind, *n.* mojčin sin; čeljade;
Menſchenklaſſe, *f.* struka ljudih; dieſe —, ove ruke ljudi.
Menſchenkopf, *m.* čověčja glava.
Menſchenkoth, *m.* svojevina, čověčja po-
Menſchenkraft, *f.* čověčja snaga. [gan.
Menſchenkundig, *adj.* poznajući ljude, svět.
Menſchenkunſt, *f.* čověčja uměština.
Menſchenlaus, *f.* čověčja vaš i. uš.
Menſchenleben, *n.* čověčji život.
Menſchenleer, *adj.* bez ljudih; pust.
Menſchenlehre, *f.* čověčji nauk; (*Anthropologia*), čověkoslovje.

Digitized by Google

Menſchenlehrer, *m.* učitelj světa.
Menſchenliebe, *f.* ljubav čověčanstva; ljubav bližnjega; čověkoljubje.
Menſchenlob, *n.* hvala světine.
Menſchenlos, *adj.* bez ljudih; pust.
Menſchenlos, *n.* udes, sudba, sudbina, sreća (čověka).
Menſchenmenge, *f.* svět, světina, ljudstvo; eine große —, puno světa.
Menſchenmöglich, *adj.* ikomu mogući.
Menſchenmord uſw., ſ. Mord; Seidelbaſt.
Menſchennatur, *f.* čověčja narav; narav čověka.
Menſchenopfer, *n.* žrtvovanje ljudih.
Menſchenpack, *n.* glota.
Menſchenpflicht, *f.* dužnost čověka; čověčja dužnost; čověčanska dužnost.
Menſchenplacker, Menſchenquäler, *m.* ljudomora. [dih.
Menſchenraub, *m.* ljudograb, grabež lju-
Menſchenräuber, *m.* ljudograbac.
Menſchenrecht, *n.* čověčansko pravo, pravo (svakoga) čověka.
Menſchenreich, *adj.* pučan.
Menſchenreich, *n.* čověčanstvo.
Menſchenretter, *m.* spasitelj ljudih, světa.
Menſchenſatt, *adj.* er iſt —, dosadili su mu ljudi; zasitio se je světa.
Menſchenſatzung, *f.* čověčja ustanova,
Menſchenſauger, ſ. Blutſauger. [uredba.
Menſchenſcheu, *adj.* plah od ljudih; er iſt —, běži i. zazire od ljudih.
Menſchenſcheue, *f.* zazor od ljudih.
Menſchenſchinder, *m.* ljudoder.
Menſchenſchlachterei, *f.* pokolj.
Menſchenſchlag, *m.* koljeno; ein ſchöner —, lěpa struka ljudi; (ſpr.) lěpa soja, kao da je iz bělajskog polja; ein ehrlicher —, pošteni ljudi.
Menſchenſeele, *f.* čověčja duša; es war keine — da, nije bilo ondě ni žive
Menſchenſohn, *m.* sin čověka. [duše.
Menſchenſprache, *f.* čověčji jezik.
Menſchenſtimme, *f.* čověčji glas.
Menſchenſtreben, *n.* ljudska težnja.
Menſchenſtrom, *m.* rulja od ljudih.
Menſchenthat, *f.* čověčji čin.
Menſchenthum, *n.* čověčanstvo.
Menſchentochter, *f.* ſie iſt auch eine —, i nju je rodila majka.
Menſchentreiben, *n* čověčji rad.
Menſchentreue, *f.* čověčja, ljudska věrnost.
Menſchenvater, *m.* praotac; (Gott), otac svih ljudih. [gubac.
Menſchenverderber, *m.* ljudogub, čověko-
Menſchenverſtand, *m.* čověčja pamet; der geſunde —, zdrav razum.
Menſchenweiſe, *f.* ich rede auf —, govorim po čověku.
Menſchenweisheit, *f.* čověčja premudrost.
Menſchenwerk, *n.* čověčje dělo; čověčji stvor.
Menſchenwerth, *m.* čověčja vrědnost.
Menſchenwohl, *n.* čověčansko dobro.
Menſchenwürde, *f.* dostojanstvo čověka.
Menſchenwürger, *m.* ljudogušac.
Menſchenzunge, *f.* čověčji jezik.
Menſchheit, *f.* (menſchliche Natur), čověštvo (čojstvo); d. — annehmen, ùputiti se, počověčiti se, učověčiti se; d. — ablegen, izčověčiti se, razčověčiti se; (d. menſchl. Geſchlecht), čověčanstvo; Geſchichte der —, pověstnica čověčanstva.
Menſchheits- (in Zuſ.) čověčanski. [stva.
Menſchheitsfreund, *m.* prijatelj čověčan-
Menſchlich, *adj.* der —e Körper, čověčje tělo; (ſpr.) Irren iſt —, zaći je ljudski; svatko može pokliznuti; —es Gefühl, ljudska ćut; čověčnost; — ſein, čověčan biti.
Menſchlichkeit, *f.* čověčnost; Einen mit — behandeln, čověčno s kim postupati.
Menſchthier, *n.* čověk kao živina.
Menſchwerdung, *f.* upućenje, učověčenje.
Menſtruation, *f.* cvět, žensko vrěme, pranica.
Menſtruiren, *v. n.* prati se, viděti se, imati cvět i. vrěme.
Menſurabel, *adj.* měriv.
Mentor, *m.* nastavnik, mentor.
Menuet, *n.* menuet. [tonja.
Mephitiſch, *adj.* tonjav, kužan; —e Luft,
Mercantil- (in Zuſ.) trgovački.
Mercantil-Beiſitzer, *m.* prisědnik trgovačkoga suda. [govodstvo.
Mercantil-Buchhaltung, *f.* trgovačko knji-
Mercantilgericht uſw. ſ. Handelsgericht uſw.
Mercaptan, *m.* merkaptan.
Mercatorskarte, *f.* merkatorski zemljovid.
Merch, *m.* (*Podiceps cristatus*), velika pandurka; ſ. Taucherganſ.
Merchente, *f.* (*Anas glacialis*), zimska
Mergel, *m.* lapor, marga. [patka.
Mergelboden, *m.* laporača.
Mergelgrube, *f.* lapornik.
Mergelfugel, *f.* laporka; spiljka, špekula.
Mergelland, *n.* laporna zemlja; ſ. Mergelboden. [mergeln.
Mergeln, *v. a.* laporom gnojiti; ſ. Aus-
Mergelnuß, *f.* laporni oblutak.
Mergelſchiefer, *m.* karubica.
Mergelſtein, ſ. Mergel.
Mergenröschen, *n.* ſ. Pechnelke.
Meridian, *m.* podnevnik. [kah.
Meridiandifferenz, *f.* razdaleč podnevni-
Meridianebene, *f.* podnevnička ploha.
Meridianlinie, *f.* podnevnica.
Meridianmarke, *f.* Meridianzeichen, *n.* podnevište; južište.
Merino, *m.* merino.
Merinoſchaf, *n.* prekomorka, merinovka, španjolska ovca.
Merinowidder, *m.* merinovac.
Merinowolle, *f.* merinska vuna.

Digitized by Google

Meritorisch, *adj.* —e Entscheidung, rešenje (same) stvari.
Merk, *m.* (*Sium*), hrenak.
Merk, *n.* znak, biljeg.
Merkblatt, *n.* zaloga (n. p. u knjigi).
Merkbuch, *n.* zabilježnik.
Merkchen, *n.* mrvičak.
Merkeisen, *n.* žig, žigosalo.
Merken, *v. a.* (bezeichnen), bilježiti, zabilježiti, znamenovati; (im Gedächtniſſe behalten), pamtiti, upamtiti, zapamtiti, petiti, upetiti, tuviti, tubiti, utuviti; er hat ſich ſeine Worte gut gemerkt, tvrdo utubi i. utuvi njegove rěči; (acht geben), paziti (na što); wohl gemerkt! upamti! pazi! (be—), opaziti, spaziti, zapaziti; ich merke noch nichts, jošte neosěćam, neopažam; er merkte ſeine Liſt, dosěti se i. osěti se njegovoj lukavštini; er merkt ſeine Abſicht, dosěća se kud šiba; laß dir nichts davon —, učini se tomu nevěšt; etwas — laſſen, nagověstiti, natuknuti (što); (b. Näht.), vezti (ime), merkati.
Merkenswerth, ſ. Merkwürdig.
Merker, *m.* pazilac, badač.
Merkgarn, *n.* vunica, mavez.
Merklich, *adj.* znatan; znamenit; primětan; očevidan; um ein —es, znatno; es iſt kaum —, jedva se opaža.
Merkmal, *n.* znak, biljega; znamenje; ein charakteriſtiſches —, značaj.
Merkpfahl, *m.* znamenik.
Merks, ſ. Gedächtniß.
Merkſam, *adj.* pazljiv; — ſein, paziti.
Merkſatz, *m.* ſ. Maxime.
Merkſtab, *m.* značnik.
Merkſtein, ſ. Markſtein.
Merkur, *m.* (Gott), Merkur, Merkurij; (Queckſilber), živa; (Stern), sunčarica, predhodnica.
Merkurialgeſchwür, *n.* živena rana.
Merkurialkrankheit, *f.* živena bolest.
Merkurialmittel, *n.* živen lěk.
Merkwort, *n.* primětka.
Merkwürdig, *adj.* znamenit, pomenit.
Merkwürdigkeit, *f.* znamenitost, pomenitost.
Merkzeichen, *n.* znamenka, primęta, zamęta; ein — wo machen, oznamenovati što.
Merkzeichen, ſ. Charakteriſiren.
Merlan, *m.* (*Gadus Merlucius*), oslić,
Merle, *f.* ſ. Amſel. [tovar.
Merling, *m.* (*Falco Aesalon*), sokolić.
Merlmeiſe, ſ. Blaumeiſe.
Merung, *f.* provaža.
Merz, *n.* maslarija.
Merzen, ſ. Ausmerzen.
Merzler, *m.* prekupac.
Merzſchaf, *n.* ovca na odmet.
Merzvieh, *n.* izmetak, izmet.
Mesalliance, ſ. Mißheirath.
Meſcheller, ſ. Maßholder.
Meſcherling, *m.* maslenka, žutica.
Meſerich, ſ. Waldmeiſter.
Meſit, *n.* mesit.
Meſoxalſäure, *f.* mesoxalska kiselina.
Meſpel, ſ. Miſpel.
Meßamt, *n.* velika misa; ſ. Meſſe.
Meßapparat, *m.* měrila; měračka sprava.
Meßband, *n.* ſ. Meßkette.
Meßbar, *adj.* měriv; der —e Raum, měrivo.
Meßbezieher, *m.* sajmar. [rivo.
Meßbrief, *m.* měrovnica, potvrdnica měre; ſ. Meßwechſel.
Meßbuch, *n.* misnik, misal.
Meßbude, ſ. Marktbude.
Meßconto, *m.* sajamski račun.
Meßdiener, *m.* podvornik, ministrant.
Meſſe, *f.* (Meßamt), misa (maša); (b. Or.) leturdjija, liturgija; die — leſen, služiti misu, misovati; die hohe —, velika misa; in d. — gehen, na misu, k misi ići; (Markt), (velik) sajam.
Meßeiſen, *n.* željezna měra.
Meſſeleſen, *n.* čitanje mise.
Meſſen, *v. a.* měriti, izměriti, odměriti; (*fig.*) ſich mit Einem —, ogledati se, oblaziti se; ſich mit Einem in Gedanken —, izporediti se, izporedjivati se s kim; wir wollen uns —! da razgrnemo! Einen von Kopf zu Fuß —, izměriti koga uzanj i nizanj; d. Koth —, šljapati po blatu; —, *v. n.* der Balken mißt zehn Schuh, greda ova ima deset stopah (u duljinu); d. Topf mißt fünf Maß, lonac bere i. drži pet
Meſſengeld, *n.* misnina. [okah.
Meſſentlich, *adv.* sajmom.
Meſſenquittung, *f.* misna namira.
Meſſenſtiftung, *f.* misna zaklada i. zadušMeſſer, *m.* měrač, měrčin. [bina.
Meſſer, *n.* nož; (ſpr.) Einem das — an die Kehle ſetzen, donęti komu nož pod grlo i. vrat; das — ſteht ihm an der Kehle, nož mu je pod grlom; dogorio mu je luč do nokatah; došla mu je voda do guše; das große — führen, sěkirom trsku rezati; hvastati se.
Meſſerbeſteck, *n.* sklopnice.
Meſſerchen, *n.* nožić, britvica; (*Solen cultellus*), nožić.
Meſſerer, ſ. Meſſerſchmied.
Meſſerfabrik, *f.* nožarnica.
Meſſerfiſch, *m.* (*Cyprinus cultratus*), sabljar, sabljara, sabljarka.
Meſſerförmig, *adj.* nožast, britvast.
Meſſerfutteral, *n.* nožnica, krnja, tok od noža, korice.
Meſſergurt, *m.* nožarica, nožni remen.
Meſſerheft, *n.* nožni držak, član; tren; ſ. Meſſerſchale; (*Solen vagina*), šljanak.
Meſſerklinge, *f.* nožna lit; nož.
Meſſerklotz, *m.* nožanka.

Digitized by Google

Messerlohn, *m.* měračnina.
Messerrücken, *m.* tilut, teluće; mit dem — schlagen, udariti tilutice, nasatice; (*Coryphaena novacula*), britvasta podlanica.
Messerschale, *f.* trěn; korica, cagrija od noža; s. Messerheft.
Messerscharf, *adj.* bridak.
Messerscheide, *f.* (*Solen*), šljanak.
Messerschmied, *m.* nožar, britvar.
Messerschmiede, *f.* nožarnica. [(kalfa).
Messerschmiedgesell, *m.* nožarski dětić
Messerschmiedhandwerk, *n.* nožarija, nožarstvo. [kljunci.
Messerschnäbler, *pl.* (*Cultrirostres*), nožo-
Messerschneide, *f.* oštrica od noža.
Messerschrank, *m.* nožnik, nožnjak.
Messerspitze, *f.* rat (rt), brk, vrh, oštrlje od noža; gib mir eine — voll Pfeffer, daj mi na vrh noža papra; daj mi na brku od noža bibera.
Messerstich, *m.* bod, ubod nožem; einen — versetzen, ubosti nožem.
Messerstiel, *m.* s. Messerheft.
Meßfahne, *f.* měračka zastavica.
Meßfaß, *n.* měra.
Meßfreiheit, *f.* Marktfreiheit.
Meßgast, *m.* sajmar, vašardžija.
Meßgeld, *n.* měračnina. [ment.
Meßgeräth, *n.* s. Meßapparat; Meßinstru-
Meßgeschenk, *n.* sajam, vašar, proštenje.
Meßgeschirr, *n.* měrna posuda, měra.
Meßgewand, *n.* riza, odežda, misna odéća.
Meßglocke, *f.* Meßglöckchen, *n.* misno zvonce. [ska roba.
Meßgut, *n.* sajmovina, sajamska, vašar-
Meßhemde, *n.* misna košulja; (b. Or.)
Messias, *m.* mesija. [stihar.
Messing, *m.* žuta měd, pirinač.
Messingblech, *n.* žuta tanećka, teneće.
Messingbrennen, *n.* gradjenje žute mědi.
Messingbrenner, *m.* žuto-mědar.
Messingdraht, *m.* žuto-mědena žica; žica od žute mědi i. pirinča.
Messingen, *adj.* od žute mědi, pirinčan.
Messingfabrik, *f.* žuto-mědara.
Messinggelb, *adj.* žut kao žuta měd.
Messinggelb, *n.* žuto mědilo.
Messinggeschirr, *n.* žuto-mědeno i pirinčano posudje.
Messinghammer, *m.* samokov za žutu měd.
Messinghandel, *m.* trgovina žutom mědeninom.
Messinghändler, *m.* žuto-mědarnik.
Messinghütte, *f.* žutomědarska peć.
Messingknopf, *m.* (žuto-mědena) pulica.
Messingplatte, *f.* žuto-mědena (pirinčana) ploča.
Messingsaite, *f.* žuto-mědena žica.
Messingschlager, *m.* tenećkar. [ka.
Messingschlagloth, *n.* žuto-mědarska spaj-
Messingschmied, *m.* žuto-mědar, pirinčar.
Messingschneider, *m.* rezač žute mědi.
Messingtafel, *f.* žuto-mědena pločina.
Messingvogel, *m.* (*Colias Rhamni*), žutak.
Messingwaare, *f.* žuta mědenina; roba od žute mědi.
Messingwerk, *n.* žuto-mědara, pirinčara.
Messingzain, *m.* žuto-měden ostrižak.
Meßinstrument, *n.* měrilo.
Meßkanne, *f.* kostara, kostarica.
Meßkatalog, *m.* sajamski knjigopis.
Meßkette, *f.* měrački lanac.
Meßkettenring, *m.* karika od (měračkoga) lanca.
Meßkorn, *n.* lukno; (b. Or.) bir.
Meßkunde, **Meßkunst**, *f.* měrstvo.
Meßkunden, *pl.* sajamski kupci.
Meßkundige, **Meßkünstler**, *m.* měrnik, měr-
Meßleute, *pl.* sajmari. [čin.
Meßlich, s. Meßbar.
Meßmann, *m.* sajmar.
Meßmarkt, *m.* sajmište, trg.
Meßmetze, *f.* vagan, měrov (za měrenje).
Meßner, *m.* crkvenjak, požup.
Meßopfer, *n.* posvetilište, misa.
Meßplatz, *m.* sajmište.
Meßpriester, *m.* misnik.
Meßruthe, *f.* měrača.
Meßschnur, *f.* omērka, měrački konopac.
Meßstab, *m.* **Meßstange**, *f.* **Meßstock**, *m.* měrača; s. Maßstange.
Meßtisch, *m.* měrište; měrački stol.
Messung, *f.* měrenje, měračina.
Meßwaare, *f.* s. Meßgut.
Meßwechsel, *m.* sajamska měnica.
Meßwoche, *f.* sajamska sedmica.
Meßzeit, *f.* zur —, uz sajam, u vrěme
Meste, *f.* zastružac. [sajma.
Mestize, *m.* melez.
Mestoso, *adv.* jadoliko. [napolica.
Meta, *f.* à —, napola; à — Geschäft,
Metacentrum, *n.* nadsrěda.
Metaceton, *n.* metaceton.
Metagallussäure, *f.* metagalska kiselina.
Metall, *n.* kovina, kov, kovno; edle —e, drage kovine; unedle —, proste kovine; gemischtes —, kovovina; (Kanonen—), topovina; (Glockenspeise), zvonovina; s. Metallgold; (*fig.*) b. — b. Stimme, zvoneći glas.
Metallarbeit, *f.* kovnina.
Metallarbeiter, *m.* kovinar.
Metallartig, *adj.* kovinast.
Metallasche, *f.* pepeo od kovine, kovinski pepeo.
Metallbaum, *m.* srebrno stablo.
Metallbeschickung, *f.* priredjivanje kovi-
Metallblüte, *f.* kovinski cvět. [nah.
Metallbrei, *m.* kovinska kaša.
Metallbuchstabe, *m.* pisme i. slovo od kovine. [vovina.
Metallcomposition, *f.* kovna směsa, ko-
Metalldruck, *m.* kovopis.
Metallen, *adj.* kovinski, od kovine; —e Knöpfe, kovovna puceta.

Digitized by Google

Metallfolie, *f.* kovna lopušina.
Metallgang, *m.* greda.
Metallgeld, *n.* pênezi, kovan novac.
Metallgemiſch, *n.* ſ. Metallcompoſition.
Metallgießer, *m.* kovovinar.
Metallglanz, *m.* kovna svêtlost.
Metallglas, *n.* kovinsko staklo.
Metallglimmer, *m.* (zmajeve) otresine.
Metallgold, *n.* šik.
Metallhorn, *n.* (*Buccinum persicum*), perzijanski rogač.
Metallig, *adj.* kovinav, kovovit.
Metalliques, Metalliques-Obligationen, *pl.* pênezne državnjače, metalike.
Metalliſch, *adj.* kovinast; —er Glanz, kovna svêtlost.
Metalliſiren, *v. a.* skoviniti, okoviniti.
Metallkalk, *m.* kovinsko vapno.
Metallkönig, *m.* kovni kralj.
Metallkorn, *n.* kovno zrnce.
Metallegirung, *f.* slitina, kovna smêsa.
Metallos, *adj.* bez kovine; (von der Stimme), nezvonêći.
Metallmutter, *f.* kovinska majka.
Metalloxyd, *n.* kovni kis.
Metallplatte, *f.* ploča od kovine, kovna [ploča.
Metallreich, *adj.* kovovit, bogat kovinami.
Metallreich, *n.* kovinstvo.
Metallſafran, *m.* kovni žafran.
Metallſand, *m.* kovni pêsak.
Metallſäure, *f.* kovna i. kovinska kiselina.
Metallſilber, *n.* srebrni varak.
Metallthermometer, *m.* kovni toploměr.
Metallurg, *m.* rudoluča, metalurg.
Metallurgie, *f.* rudolučba, metalurgija.
Metallurgiſch, *adj.* metalurgički.
Metallverſetzung, ſ. Metallegirung.
Metallvoll, *adj.* (*fig.*) zvonêći.
Metallzehent, *m.* rudni desetak.
Metamer, *adj.* metameričan.
Metamerie, *f.* metamerija.
Metamorphiſch, *adj.* preměnjen.
Metamorphismus, *m.* preměnba, metamorfizam.
Metamorphoſe, *f.* preobraženje; preměna.
Metamorphoſiren, *v. a.* preobraziti; preměniti.
Metapektinſäure, *f.* metapektinova kiselina.
Metaphor, *f.* prênoska, metafora.
Metaphoriſch, *adj.* prênosan, metaforičan.
Metaphosphorſäure, *f.* metafosforna kiselina.
Metaphraſe, *f.* prêtoč.
Metaphyſik, *f.* metafizika.
Metaphyſiker, *m.* metafizik.
Metaphyſiſch, *adj.* metafizičan.
Metatheſis, *m.* prêmet.
Metazinnſäure, *f.* metacinena kiselina.
Metel, *m.* (*Datura Metel*), metel.
Metempſychoſis, ſ. Seelenwanderung.
Meteor, *n.* zračni pojav, meteor; ſ. Meteorſtein.
Meteoreiſen, *n.* povêtrno željezo.
Meteorolog, *m.* meteorolog; ſ. Witterungskenner.
Meteorologie, *f.* meteorologija; nauka o zračnih pojavih; ſ. Witterungskunde.
Meteorologiſch, *adj.* meteorološki.
Meteorſtein, (Meteorolith), *m.* povêtrni kamen, meteorolit.
Meter, Meterich, Meteram, ſ. Mutterkraut.
Meth, *m.* medica, medovina, medovac.
Methhaus, *n.* Methkeller, *m.* medovnica.
Methode, *f.* način, metoda; (Lehr—), učba.
Methodenbuch, *n.* Methodik, *f.* nauka o učbi, učbenik, metodika.
Methodiſch, *adj.* pravilan, metodičan; [učben.
Methodiſt, *m.* metodista.
Methodologie, *f.* učboslovje, metodologija.
Methſchenke, *f.* medovnica.
Methſieder, *m.* medičar, medovinar.
Methyl, *m.* metilj.
Methylalkohol, *m.* metiljna žesta.
Methylamin, *n.* metilamin.
Methyloxyd, *n.* metiljni kis.
Metier, *n.* zanat, posao.
Metonymie, *f.* prêdêv, metonimija.
Metope, *f.* čelo.
Metre, *m.* metar.
Metrik, *f.* sličnoróčje, metrika.
Metriker, *m.* sličnoróčnik, metrik.
Metriſch, *adj.* sličnoróčan.
Metrologie, *f.* měroslovje.
Metrologiſch, *adj.* —e Tafeln, měroslovne [štice.
Metropolit, *m.* prvostolnik; (b. Or.) mitropolit.
Metropolitankirche, *f.* prvostolna crkva; (b. Or.) saborna crkva.
Metrum, *n.* (Fuß), stopa; (Versmaß), razmêr stopah.
Mett, *n.* krtina, libovina.
Mette, *f.* zornica; jutrenja; ſ. Chriſtmette.
Mettel, ſ. Regenwurm.
Mettengewebe, *n.* ſ. Sommerfaden.
Mettwurſt, *f.* mesnjača.
Metze, *f.* (Metzen, *m.*) vagan, mêrov; Preßburger —, požunac; (v. Weib.) bludnica, ojdana, opajgora, stidguba; ſ. Fleiſchbank.
Metzelbank, *f.* klanica.
Metzelei, *f.* ſ. Gemetzel.
Metzeln, *v. a.* mrcvariti; izsêći, mesiti.
Metzen, *v. n.* ujimati; uzeti, uzimati ujam; ſ. Schlachten.
Metzengeld, *n.* mlinarina.
Metzenhaus, *n.* bludnište.
Metzenweiſe, *adv.* na vagane, mêrove.
Metzge, *f.* klanica; ſ. Fleiſchbank.
Metzgen, *v. a* klati; sêći.
Metzger, *m.* mesar, kasapin*.
Metzgerhund uſw. ſ. Fleiſcherhund uſw.
Metzgaſten, *m.* ujamnik.
Metzler, ſ. Metzger.
Metzner, *m.* ujmar.
Meubeln, *pl.* pokućtvo.
Meubelſtück, *n.* ſ. Möbel.
Meubeltiſchler, *m.* pokućtvar.
Meubliren, *v. a.* naměstiti pokućtvo (n.

Digitized by Google

p. u sobu); ein meublirtes Zimmer, soba s pokućtvom.
Meuchel, *m.* podmuklica, podmukličina, potmimrak. [urota.
Meuchelbund, *m.* Meuchelei, *f.* kovarstvo,
Meuchelmord, *m.* krv iz potaje, iz prěvare, iz zasěde; zaledja; einen — begehen, ubiti iz potaje i. izza ledjah.
Meuchelmörder, *m.* krvnik iz potaje i. prěvare; zasědnik, zaledjica.
Meuchelmörderiſch, *adj.* izza ledjah; krvnički iz potaje; po put zaledjice.
Meucheln, *v. n.* vuhviti, šarati; Einen —, ubiti koga iz potaje, iz prěvare, izza ledjah. [Meuchelmörder.
Meuchler, *m.* podmuklica, himbenik; ſ.
Meuchleriſch, Meuchlings, *adv.* izpod mukla, podmuklo; (z. B. ermorden), iz potaje, iz prěvare, izza ledjah.
Meuforn, ſ. Buchweizen.
Meute, *f.* (v. Hund), hajka; ſ. Meuterei.
Meuten, *v. a.* mutljati, buniti (vojsku).
Meuterei, *f.* (vojnička) buna, punta; eine — anſtiften, pobuniti (n. p. vojsku).
Meuterer, *m.* bunilac, bundžija; mutljivac, puntar.
Mewe, *f.* (*Larus*), galeb, kaleb.
Mewenbüttel, *m.* (*Larus parasiticus*),
Mewenei, *n.* galebove jaje. [govnačka.
Mewentaube, *f.* čigraš.
Mewentaucher, *m.* ſ. Merchente.
Mezzanine, *f.* polu-prozor.
Miasma, *n.* zarazina; kuživo; tonja.
Miau! *int.* mijao!
Miauen, *v. n.* mauknuti, maukati, njaukati, krnjaukati, krmaukati.
Mich, *pron.* mene; ſie liebt —, ljubi me.
Michael, Michel, *m.* Mihajlo, Mijat; ein deutſcher Michel, Švabenda; zalupani, zacopani, zatucani, upisli Švaba; ein grober —, ſ. Grobian.
Michaelsbirn, *f.* (kruška-)miholjača.
Michaelsblume, ſ. Herbſtzeitloſe.
Michaelsfeſt, *n.* Miholj-dan; Miholje.
Michaelspflaume, *f.* (šljiva-)miholjača.
Michaelstag, *m.* ſ. Michaelsfeſt.
Micke, *f.* rašlje, račve, razsohe.
Midasohr, *n.* (*Voluta auris Midae*), golemo uško, ušetina.
Midder, *f.* prasnjak.
Mieder, *m.* ſ. Stockeule.
Mieder, *n.* (Leibchen), zubunac; (Schnürleibchen), uteg, steznik.
Mieke, (Mieze), *f.* maca.
Miene, *f.* obličaj; lice; Einen mit verächtlicher — anſehen, pogrdno i. prezirno koga pogledati; eine freundliche — machen, prijatno gledati; ernſthafte — machen, ozbiljan se činiti; upozoriti se; eine heilige — annehmen, uhiniti se i. učiniti se svet; ich leſe es in ſeinen —n, vidim mu na oku i. lica; das Schaf hat eine fromme —, ovca je blaga vida; er verzog keine —, nije okom trenuo; —n verziehen, kisati, kmeziti se, knježiti se; d. Feind macht — anzugreifen, neprijatelj hoće da udari; er machte — zum Lachen, naměstio je usta da se smije; er macht gute — zum böſen Spiel, daje volju za nevolju; igra za nevolju kno za dobru volju; er iſt ſtets finſterer —, mrkogledja je.
Mienendeuter, Mienenleſer, Mienenkunde, ſ. Phyſiognom uſw.
Mienenſpiel, *n.* měnjanje obličja.
Mienenſprache, *f.* dogovor obličajem; d. — führen, dogovarati se licem.
Miere, *f.* ſ. Gauchheil.
Mieschen, *n.* macica.
Miefel, *m.* trěska.
Miesmuſchel, *f.* (*Mytilus*), klapavica, klapunica.
Miete, ſ. Milbe.
Miethacker, *m.* zakupna njiva.
Miethcontract, *m.* najamski ugovor, najamska pogodba; pogodba o najmu, kiriji.
Miethdienſt, *m.* najamnička služba.
Miethe, *f.* najam, kirija*; in d. — nehmen, najmiti što; in die — geben, iznajmiti, u najam dati; zur — haben, imati u najmu; bei Jemanden zur — wohnen, najmiti stan kod koga; najmicě stanovati kod koga; ſ. Miethgeld; (Fehm), plast.
Miethen, *v. a.* najmiti, najimati.
Miether, *m.* najmitelj; ſ. Miethmann.
Miethfrau, *f.* najmiteljica; (zur Miethe wohnend), ukućanka, stanarica.
Miethgeld, *n.* najmovina.
Miethhaus, *n.* najmljena kuća; najamna
Miethherr, *m.* najmitelj. [kuća.
Miethjahr, *n.* najamska godina.
Miethknecht, *m.* najamnik, najmljenik.
Miethkutſche, Miethkutſcher, ſ. Lohnkutſche
Miethlakei, *m.* kundur. [uſw.
Miethleute, *pl.* ukućani, stanari.
Miethling, *m.* najamnik, najmljenik; (ver.) plaćenik.
Miethlohn, *m.* najamnička plata.
Miethmagd, *f.* kundurica.
Miethmann, *m.* najimač; (zur Miethe wohnend), ukućanin, stanar.
Miethpfennig, Miethpreis, *m.* najmovina.
Miethpferd, *n.* najmljen konj.
Miethsfrau uſw. ſ. Miethfrau uſw.
Miethſtück, *n.* najamština, najmljena stvar.
Miethtruppen, *pl.* najmljena vojska.
Miethung, *f.* naimanje; najam.
Miethvertrag, ſ. Miethcontract.
Miethwagen, *m.* najmljena kola.
Miethweib, *n.* najamnica.
Miethweiſe, *adj.* najmice; etwas — haben, imati što u najmu.
Miethwohner, *m.* ukućanin, stanar.
Miethzeit, *f.* vrěme najma (kirije).

Digitized by Google

Miethzins, *m.* najmovina.
Mietig, ſ. Milbig.
Mieze, *f.* maca.
Mignon, *m.* ljubimac.
Migräne, *f.* bol pola glave, migrena.
Mikrographie, *f.* sitnopis.
Mikrokosmos, *m.* světac.
Mikrolog, *m.* sitničar.
Mikrologie, *f.* sitničarenje, sitničarija.
Mikrologiſch, *adj.* sitničarski.
Mikrometer, *m.* sitnoměr.
Mikrometerſchraube, *f.* sitnoměrni vijak i. [vrtak.
Mikroſkop, *m.* sitnokaz, sitnozor; (Vergrößerungsglas), večalo, povećalo.
Mikroſkopiſch, *adj.* sitnokazan, sitnozoran.
Milan, *m.* (*Milvus*), škanj, kanja.
Milbe, *f.* (*Acarus*), raztoč, grinja.
Milbig, *adj.* crvljiv.
Milch, *f.* mlěko; friſche —, jomuža, jemuža; gekochte —, varenika, varevina; ſaure —, bučevina, kiselina; geronnene —, gruševina, grušalina; zuſammengelaufene —, provareno, svareno mlěko; urda; (Wien.) mledina, mlěč *f.*; — geben, dojiti, mlěčiti; etwas mit der — einſaugen, zadojiti se čim s maternjim mlěkom; ſie hat Wangen wie — u. Blut, lica je běla i rumena; obražčići kan da su joj mlěkom naliveni a ružicom posipani; (*bot.*) mlěčina; (b. Fiſch.) mlěčce.
Milchachat, *m.* mlěkovac.
Milchader, *f.* mlěčnica.
Milchahorn, *m.* (*Acer Platanoides*), mlěč.
Milchanſtalt, *f.* mlěkara, mlěčara, mlěčarnica.
Milcharche, *f.* ſ. Milchboot.
Milchartig, *adj.* mlěčast; — werden, umlěčiti se.
Milchartigkeit, *f.* mlěčnost.
Milchaſch, ſ. Milchnapf.
Milchauge, *n.* mlěčasto oko.
Milchbad, *n.* mlěčna kupelj.
Milchbahn, ſ. Milchſtraße.
Milchbart, *m.* nausnica, naustica, mah, malje *pl.*; (ein milchbärt. Burſche), golobradac, golobrado momče; ſ. Milchmaul.
Milchbärtig, *adj.* (*fig.*) mlad i zelen; er iſt noch —, tek mu probija i. trgla nausnica.
Milchbaum, *m.* (*Galactodendron*), mlěčnik.
Milchbehältniß, *n.* mlěčište.
Milchblume, *f.* (*Polygala*), krestušac, krstušac.
Milchboot, *n.* (*Arca lactea*), mlěčna kost.
Milchborke, *f.* ſ. Milchſchorf.
Milchbranntwein, *m.* kumis.
Milchbrei, *m.* kaša s mlěkom.
Milchbrod, *n.* maslenjača, mlěkom umešen kruh; kolač.
Milchbruder, *m.* sudojak; (*coll.*) sudojčad; mlěčni brat, brat po dojilji i. dojkinji; ſ. Milchmaul.
Milchbruderſchaft, *f.* sudojstvo.
Milchbrühe, *f.* umaka od mlěka.
Milchbrunnen, *m.* mlěčište.
Milchbruſt, *f.* dojci, dojke; prsi bělo kao mlěko.
Milchbruſtgang, *m.* prsni mezgovod.
Milchcur, *f.* lěčitba, lěčenje mlěkom; b. — gebrauchen, lěčiti se mlěkom.
Milchdieb, *m.* mlěkokradica; ſ. Buttervogel.
Milchdiſtel, *f.* (*Sonchus oleraceus*), mlěčika, mlěčić, mlěčavac, kostreč; ſ. Marienditſtel.
Milchdrüſe, *f.* mlěčna žlězda; ſ. Milchbrüſe.
Milcheinſchießen, *n.* nastup i. pristup mlěka.
Milchen, *adj.* —e Kuh, muzovna, dojna krava; — werden, omlěčiti se.
Milchen, *v. n.* mlěčiti; —, *v. a.* ſ. Melken.
Milchen, *m.* (*Lapsana communis*), ognjičina.
Milcher, *m.* mlěčac; (Wb.) weißer —, oštrika, deklino grožđje, javor, okrugljak, okrugljač, šarena bělina.
Milcherei, *f.* stan, katun.
Milcherfüllt, *adj.* pun mlěka.
Milcheſſer, *m.* mlěkopija; ſ. Milchmaul.
Milcheſſig, *m.* kvasina (sirće, ocat) od surutke.
Milchfarbe, *f.* mlěčna mast (boja), mlěčilo.
Milchfarben, *adj.* mlěčast; mlěčne masti (boje).
Milchfaß, *n.* mlěčni sud; koba.
Milchfäßchen, *n.* sukobica.
Milchferkel, *n.* odojče, odojak.
Milchfieber, *n.* mlěčna groznica.
Milchfladen, ſ. Milchkuchen.
Milchflaſche, *f.* staklo i. sklenica (boca) za mlěko.
Milchfleiſch, *n.* prsnjak.
Milchfrau, *f.* mlěkarica, mlěčarica.
Milchgährung, *f.* bučanje mlěka.
Milchgang, *m.* mlěčnica.
Milchgefäß, *n.* mlěčnik; (*anat.*) mlěčnica.
Milchgeld, *n.* mlěkarina, mlěčarina, novci za mlěko.
Milchgelte, ſ. Melkgelte.
Milchgeſchirr, *n.* mlěčno posudje; lambure.
Milchgeſchwulſt, *f.* mlěčni otok.
Milchgeſchwür, *n.* mlěčna rana.
Milchgewölbe, *n.* ſ. Milchkammer.
Milchglas, *n.* mlěčno staklo; (Trinkglas), čaša za mlěko; (ſ. Kind.), sisaljka, rog.
Milchglöckchen, *n.* (*Campanula rotundifolia*), běli zvončić.
Milchgrind, ſ. Milchſchorf.
Milchhaar, *n.* ſ. Milchbart.
Milchhändler, ſ. Milchmann.
Milchharn, *m.* mlěčna mokraća.
Milchhaut, *f.* těna, koža od mlěka.
Milchhirſe, *f.* proso, kaša s mlěkom.
Milchig, *adj.* mlěkovit, mlěčan.
Milchjaspis, *m.* mlěčna jašma.
Milchjunge, *m.* mlěkarče.
Milchkaffee, *m.* kava s mlěkom.
Milchkammer, *f.* mlěčnjak.
Milchkanne, *f.* mlěčnik, mlěčni ibrik.

Digitized by Google

Milchkarpfen, *m.* šaran-mléčac.
Milchkäse, *m.* sir sa skorupom.
Milchkeller, *m.* ſ. Milchkammer.
Milchkern, *m.* skorup.
Milchkitt, *m.* mléčna zamazka.
Milchknabe, ſ. Milchjunge.
Milchknoten, *m.* mléčni čvor.
Milchkoch, *m.* mléčna kaša.
Milchkörperchen, *n.* mléčak.
Milchkoſt, *f.* mléčna hrana.
Milchkraut, *n.* (*Euphorbia Helioscopia*), počist; ſ. Milchblume.
Milchkrug, *m.* krčag i. vrč za mléko.
Milchkryſtall, *m.* mléčni ledac i. kristal.
Milchkübel, *m.* kabao za mléko, mléčni šatar; mléčnik.
Milchkuchen, *m.* kolač.
Milchkuh, ſ. Melkkuh.
Milchlamm, *n.* jaganjac pod ovcom, pod sisom; jaganjčić; ſ. Sauglamm.
Milchlattig, ſ. Milchdiſtel.
Milchleiter, ſ. Milchgang.
Milchling, *m.* (*Agaricus piperatus*), paprenjaća; (Säugling), odojak.
Milchlinſe, *f.* (*Tellina lactea*), mléčna
Milchlöffel, *m.* mléčanka. [zdělica.
Milchmädchen, *n.* mléčarica.
Milchmalerei, *f.* slikanje mlékom.
Milchmangel, *m.* bezmléčnica.
Milchmann, *m.* mlékar.
Milchmarkt, *m.* mlékariště.
Milchmaß, *n.* mléčna měra.
Milchmaul, *n.* mléčar.
Milchmeſſer, *m.* mlékoměr.
Milchmilbe, *f.* (*Acarus lactis*), mléčni
Milchmuß, *n.* ſ. Milchbrei. [raztoč.
Milchnapf, *m.* labura (lambora), latvica.
Milchner, ſ. Milcher. [plavka.
Milchnerite, *f.* (*Nerita plicata*), borna
Milchnützung, *f.* uživanje, ukitak mléka; mlékarenje.
Milchopal, *m.* mléčan opal.
Milchpacht, *f.* zakupnik mléka.
Milchpächter, *m.* zakupnik mléka.
Milchpeterling, *m.* (*Selinum palustre*), barežni selen. [nica.
Milchpilz, *m.* (*Agaricus lactiſluus*), mléč-
Milchpflanze, *f.* mlékača. [užovka.
Milchporcellane, *f.* (*Cypraea lota*), mléčna
Milchpulver, *n.* mléčni prah.
Milchpumpe, *f.* ſ. Bruſtglas.
Milchquarz, *m.* mléčnjak. [kajmak*.
Milchrahm, *m.* skorup, povlaka, vrhnje,
Milchreich, *adj.* mléčan, mlékovit.
Milchreiß, *m.* pirinač s mlékom.
Milchröhre, *f.* (*vas laticis*), mléčnica.
Milchruhr, *f.* běli proljev.
Milchſaft, *m.* (Lymphe), mezga; (*bot.*) mléčina; ſ. Nahrungsſaft.
Milchſatte, *f.* stubljak.
Milchſauer, *adj.* kiseo kao kiselo mléko; milchſaure Salze, mléčani; milchſaure Gährung, bučenje.
Milchſauger, ſ. Ziegenmelker.
Milchſäure, *f.* mléčna kiselina.
Milchſchaf, ſ. Melkſchaf.
Milchſchale, *f.* ſ. Milchnapf.
Milchſchaum, Milchſchnee, *m.* mléčna pěna.
Milchſchorf, *m.* perućac, perućina, svrbeć.
Milchſchotten, *m.* grušalina, gruševina.
Milchſchrank, *m.* mléčni postavac.
Milchſchwamm, ſ. Milchpilz. [dojkinji.
Milchſchweſter, *f.* sudojčica; sestra po
Milchſchweſterſchaft, *f.* sestarstvo po dojkinji. [ſieb.
Milchſeihe, *f.* cědjenje mléka; ſ. Milch-
Milchſieb, *n.* cědioce, cědka, sitce (za mléko).
Milchſohn, *m.* dojak, dojče; er iſt ihr —, ona ga je odojila.
Milchſpeiſe, *f.* mléčno jelo; jelo od mléka.
Milchſtein, *m.* mléčanac.
Milchſtern, *m.* (*Ornithogalum*), ptičje
Milchſtock, ſ. Löwenzahn. [mléko.
Milchſuppe, *f.* mléčna juha (čorba).
Milchſtraße, *f.* mléčni put, rimska cesta, pojas; (*fam.*) kumova i. kumovska
Milchſtrudel, *m.* supita, mutaća. [slama.
Milchtopf, *m.* lonac za mléko; tegla; (ein tiefer —), stubljak.
Milchtreppe, *f.* (*Turbo lacteus*), mléčna
Milchtuch, *n.* mléčno cědilo. [vrtaljka.
Milchverfälſchung, *f.* izopačivanje, izopaka mléka.
Milchvoll, *adj.* mlékovit.
Milchwarm, *adj.* mlak.
Milchwaſſer, *n.* surutka; ſ. Molken.
Milchweib, *n.* ſ. Milchfrau.
Milchweiß, *adj.* mléčast, běl kao mléko.
Milchwirthſchaft, *f.* mléčarstvo; stanarstvo; — führen, mlékariti, stanariti, planinčiti.
Milchwundkraut, ſ. Mauerhabichtkraut.
Milchwurz, ſ. Milchblume.
Milchzahn, *m.* mléčnjak; ſ. Füllenzahn.
Milchzins, *m.* mlékarina.
Milchzucker, *m.* mlékovina; mléčni slador (cukar, šećer).
Mild, (Milde), *adj.* blag; (weich), mek; (zart), nježan; (mürbe), prhak; krt; —es Obſt, mekuše; —er Regen, blaga, tiha kiša; (liebreich), dobrostiv, ljubazan; (freigebig), darežljiv; milostiv, darovit; eine —e Gabe, milostinja; —e Stiftungen, zadušbine, podušja; ſeine —e Hand aufthun, otvoriti darežljivu, podatnu ruku.
Milde, *f.* blagost; mekost; nježnost; prhkoća; gnjilina; tihoća; milokrvnost; dobrostivost; darovitost; ljubaznost.
Milden, *v. n.* meknuti, gnjiliti; upitomiti se; —, *v. a.* ſ. Mildern.
Milderer, *m.* blažilac, blažitelj.
Mildern, *v. a.* blažiti, ublažiti; e. Strafe —, omaliti kazan; (v. Sitten), pitomiti.

Digitized by Google

Mildernd, *adj.* ublažujući; —e Umstände, ublažne okolnosti.
Milderung, *f.* ublaživanje, ublaga, ublaž *f.*; omaljivanje, omala.
Milderungsgrund, *m.* razlog ublage, omale.
Milderungsmittel, *n.* blažilo.
Milderungsumstand, *m.* ublažujuća okolnost.
Milderungswort, *n.* ublažak.
Mildherzig, *adj.* blaga srca, blagosrdan, s božje strane.
Mildherzigkeit, *f.* blagosrdnost.
Mildigkeit, ſ. Milde, *f.*
Mildreich, *adj.* dobrostiv, milostiv.
Mildthätig, *adj.* darovit, dobrotvoran.
Mildthätigkeit, *f.* darovitost, dobrotvornost.
Militär, *n.* vojnici, vojska, vojništvo.
Militär-Administration, *f.* vojna uprava.
Militär-Appellationsgericht, *n.* vojni prizivni sud.
Militärarar, *n.* vojna blagajna i. blagara.
Militärarzt, *m.* vojni lěkar, lěčnik.
Militär-Aſſiſtenz, *f.* vojna pomoć.
Militärausreißer, ſ. Deſerteur.
Militärbeamte, *m.* vojni urednik.
Militärbeitrag, *m.* prinesak za vojsku.
Militärbeurlaubter, *m.* vojnik na dopustu.
Militär-Commandant, *m.* vojni zapovědnik.
Militär-Commando, *n.* vojno zapovědništvo.
Militärdienſt, *m.* vojna služba.
Militärdienſtleiſtung, *f.* vojnovanje.
Militärdienſtordnung, *f.* vojni službovnik.
Militärdienſtzeichen, *n.* znak vojnovanja.
Militär-Erſatzmann, *m.* vojni zaměnik.
Militär-Execution, *f.* vojna ovrha; izvršba po vojsci.
Militärflüchtling, *m.* vojni běgunac, uzběg.
Militärgericht, *n.* vojni sud.
Militärgerichtsbarkeit, *f.* vojna sudbenost.
Militärgerichtshof, *m.* vojno sudište.
Militärgränz- (in Zuſ.) vojno-krajiški.
Militärgränze, *f.* vojna krajina.
Militärgränz-Verwaltung, *f.* uprava vojne krajine.
Militär-Individuum, *n.* vojnik.
Militärinſtitut, *n.* vojni zavod.
Militäriſch, *adj.* vojni, vojnički.
Militärjahr, *n.* vojna godina; (Verwaltungsjahr), upravna godina.
Militärjuſtizbeamte, *m.* urednik od vojnoga pravosudja.
Militärjuſtiznorm, *f.* vojna sudovnost.
Militärkörper, *m.* (Corps), sbor, kor; (Armee), vojska.
Militärmacht, *f.* vojna sila; vojna država.
Militärmannſchaft, *f.* vojničad, vojna momčad.
Militärpflicht, *f.* vojna dužnost; (Militärdienſtpflicht), dužnost vojnovanja.
Militärpflichtig, *adj.* dužan vojnovati.
Militär-Polizeiwache, *f.* vojna redarska straža.
Militärſatzung, *f.* vojno pravilo, vojni propis.
Militärſtellungspflichtig, *adj.* dužan ići u vojnike.
Militärſtyl, *m.* vojni slog.
Militärtransport, *m.* presělica.
Militärvergehen, *n.* vojni prekršaj.
Militärweſen, *n.* vojništvo.
Militärwidmung, *f.* vojna služba.
Miliz, *m.* (*Poa aquatica*), vodena vlasulja.
Miliz, *f.* narodna vojska.
Mill, *n.* smeće, smet.
Milleporen, ſ. Punktkorallen.
Milliarde, *f.* tisuća milionah, miliarda.
Millimeter, *m.* milimetar.
Million, *f.* milion, miliun.
Millionär, *m.* milionar.
Milliontel, *n.* milionina.
Millwürger, *m.* (*Lanius Collurio*), smeđi svrakoper.
Milly-Kerze, *f.* Milly-svěća.
Milord! *m.* majlord! gospodine!
Milz, *f.* slezena, slezina.
Milzader, *f.* slezenska žila.
Milzauftreibung, *f.* plastenica, podrast.
Milzbalſam, *m.* balsam za slezenu.
Milzbeſchwerde, *f.* boleština slezene.
Milzbrand, *m.* bedrenica, bedrenici, prostrel, umavica.
Milzentzündung, *f.* uzpala i. žar slezene.
Milzfarn, ſ. Milzkraut.
Milzgeflecht, *n.* slezenski pletež i. splet.
Milzgegend, *f.* slabina.
Milzgeſchwür, *n.* rana na slezeni.
Milzig, *adj.* slezenav.
Milzkrank, *adj.* bolestan od slezene; er iſt —, boluje od slezene; ima dalak.
Milzkrankheit, *f.* slezobolja, dalak.
Milzkraut, *n.* (*Asplenium Ceterach*), slezenica, slana paprat, slatinčak.
Milzpflaſter, *n.* obliž i. meč (melem) za slezenu.
Milzſchlagader, *f.* slezenska kucavica i. odihavica.
Milzſtechen, *n.* bodež u slezeni; er hat das —, bode ga u slezeni.
Milzſtrang, *m.* slezenska uzica.
Milzſucht, ſ. Hypochondrie; Löſerdürre.
Milzſüchtig, ſ. Hypochondriſch.
Milzverhärtung, *f.* otvrda slezene.
Milzverſtopfung, *f.* zapek slezene.
Milzweh, *n.* slezobolja.
Mimen, *pl.* ſ. Geberden.
Mimik, *f.* mimika.
Mimiker, *m.* mimik.
Mimern, *v. n.* zabezeknuti se.
Mimoſe, ſ. Sinnpflanze.
Minaret, *n.* munara.
Minder, *adj.* manji; der Eine hat nicht — als der Andere, nijedan neima manje od drugoga; die —e Zahl, manjina; er iſt reich und ſein Bruder nicht —, on je bogat, a brat mu takodjer; er iſt — ſtark als du, on nije tako

Digitized by Google

jak kao što si ti; der —e Bruder, mladji brat; s. Mindest.
Minderbruder, s. Minorit.
Minderfatirung, *f.* manje očitovanje (n. p. dohodka).
Minderheit, *f.* manjina.
Minderjährig, *adj.* mladodoban, mladolětan.
Minderjährige, *m.* mladodobnik, mladolětnik; —, *f.* mladodobnica, mladolětnica.
Minderjährigkeit, *f.* mladodobnost, mladolětnost.
Minderjährigkeits-Nachsicht, *f.* oprost mladodobnosti.
Mindern, *v. a.* maliti, omaliti, umaliti, smaliti, umanjiti; s. Vermindern; sich —, *v. r.* umaliti se, umaljavati se; ponestajati; (v. Schmerz), smaniškati, oduminuti, utažiti se, utoliti, odmijati.
Mindertheil, *m.* manji dio, manjina.
Minderung, *f.* maljenje; omala; odumiruće, maniškanje.
Minderzahl, *f.* manjina.
Mindest, *adj.* najmanji; nicht im —en, ni koliko, ni malo, ni ole; zum —en, s. Mindestens.
Mindestbot, *n.* najmanja ponuda.
Mindestens, *adj.* barem, bar; najmanje.
Mindestfordernd, *adj.* najmanje tražeći, ištući.
Mine, *f.* podkop, lagum*; eine — springen lassen, dignuti podkop; (spr.) alle —n springen lassen, kopati i nogama i rukama, i Bogu i vragu; (*mont.*) rudnik.
Minen, *v. a.* podkopati, podjamiti.
Minenauge, *n.* ždrělo od podkopa.
Minenbiene, Minenеule, s. Minirbiene usw.
Minengang, *m.* tamnik (tavnik).
Minengräber, *m.* podkopač, podjamič.
Minenhals, *m.* vrat od podkopa.
Minenkammer, *f.* ognjište podkopa.
Minenladung, *f.* naboj podkopa.
Minenzweig, *m.* rukav podkopa.
Miner, *f.* Mineral, *n.* ruda; neraslina; (Fossil), kopina.
Mineralalkali, *n.* rudno luživo, solajka.
Mineralbad, *n.* rudne toplice.
Mineralblau, *n.* rudno modrilo.
Mineralgelb, *n.* rudno žutilo.
Mineralgrün, *n.* rudno zelenilo.
Mineralien, *pl.* rude, nerasline.
Mineralienbeschreibung, *f.* rudopis.
Mineralienkabinet, *n.* rudara, mineralni kabinet.
Mineralienkenner, *m.* rudoznanac.
Mineralienkunde, *f.* rudoznanstvo.
Mineralisch, *adj.* rudan, mineralan; ne-
Mineralog, *m.* rudoslovac. [raslinski.
Mineralogie, *f.* rudoslovje.
Mineralogisch, *adj.* rudoslovan.
Mineralquelle, *f.* rudno vrelo.
Mineralreich, *n.* rudstvo, neraslinstvo.
Mineralsammlung, *f.* sbirka rudah.
Mineralwasser, *n.* voda-rudnica.
Minerbad, Minerkunde usw., s. Mineral-
Mineur, s. Minengräber. [bad usw.
Miniatur, (Miniaturmalerei), *f.* slikanje u malom, minjatura, minijatura; en — malen, slikati u malom, u sitnom.
Miniaturbild, Miniaturgemälde, *n.* sitnolik.
Miniaturmaler, *m.* sitnolikar, minjaturnik.
Minimalgewicht, *n.* najmanja tež.
Minimum, *n.* najmanje; (*math.*) najmanjina, najmanja olina. [plomer.
Minimumthermometer, *m.* mrazokrajni to-
Minirbiene, *f.* (*Apis cunicularia*), pčelarovica.
Miniren, *v. a.* podkopati, podjamiti.
Minireule, s. Kaninchenеule.
Minirer, s. Mineur.
Minirkäfer, *m.* (*Orchestes*), rovarica; s. Minirspinne.
Minirkunde, *f.* podkopstvo.
Minirpflug, *m.* rovnjak.
Minirspinne, *f.* (*Theraphosa cementaria*), pauk-rovac.
Minister, *m.* popečitelj, ministar; — ohne Portefeuille, popečitelj bez područja; — d. auswärtigen Angelegenheiten, popečitelj izvanjskih poslovah; (*Emberiza cyanea*), modri strnad.
Ministerial- (in Zus.) popečiteljski, ministarski.
Ministerialerlaß, *m.* popečiteljski (ministarski) izdatak.
Ministerialrath, *m.* popečiteljski (ministarski) savětnik.
Ministerialweg, *m.* im —e, preko popečiteljstva, ministarstva. [stvo.
Ministerium, *n.* popečiteljstvo, ministar-
Ministerrath, *m.* popečiteljsko, ministarsko věće; věće popečiteljstva, ministarstva.
Ministrant, *m.* podvornik, ministrant.
Ministriren, *v. a.* dvoriti, podvoriti, po-
Minium, *n.* s. Mennig. [služivati.
Minne, *f.* ljubav.
Minnebarde, s. Minnesänger.
Minneglück, s. Liebeglück.
Minnelied, *n.* začinka; ljuvena i. ljubavna pěsma; ljubavinka.
Minnelohn, *m.* naplata ljubavi.
Minnepreis, *m.* plata, nagrada ljubavi.
Minnesang, *m.* s. Minnelied.
Minnesänger, *m.* ljuveni pěsnik, začinkar.
Mino, *m.* (*Gracula religiosa*), mino.
Minorenn, Minorennität, s. Minderjährig
Minorit, *m.* minorita. [usw.
Minorität, *f.* manjina.
Minoritenorden, *m.* red minoritah.
Minuend, *m.* malitbenik.
Minuendo-Licitation, *f.* jevtinba; mittelst — hintangeben, predati što pod tko će pod manje.
Minus, *n.* manja.

(Šulek's Deutsch-kroatisches Wörterbuch.)

Digitized by Google

Minus, *adv.* manje, manj.
Minuskel, *f.* maleno pismo.
Minuszeichen, *n.* malilo.
Minuta, *f.* alla —, na malo.
Minute, *f.* časak, minuta; ich bleibe keine — länger, ni jednoga časa više neću ostati; neću više ni časa ostati; ich kann keine — länger verweilen, nemogu časa počasiti. [točak.
Minutenrad, *n.* časačko kolice, časački
Minutenring, *m.* časački kolut i. kolobar.
Minutenuhr, *f.* časačka ura, časački dobnjak, sat.
Minutenweiser, Minutenzeiger, *m.* časačka kazaljka. [händler.
Minutirer, *m.* tržac, trgovčić; s. Klein-
Minutlich, *adv.* svaki časak; (*fig.*) svaki
Münze, *f.* maca; s. Münze. [čas.
Mir, *pron.* meni; er gab es mir, dao mi je.
Mirabelle, *f.* okomna trnovača, mirabeljka.
Mirakel, *n.* čudo.
Miere, s. Miere.
Myrrhe, Mirte usw. s. Myrrhe usw.
Mieandrie, *f.* mržnja na mužkinje.
Misanthrop, Misanthrophie, s. Menschen-
Mischbar, *adj.* mešav. [haš usw.
Mischbarkeit, *f.* mešavost.
Mischehe, *f.* mešovita ženitba.
Mischelkorn, s. Mischkorn.
Mischeln, *v. a.* meškati.
Mischen, *v. a.* mešati, pomešati, smešati; Gerſten unter Korn —, umešati ječma u raž; gemiſchtes Getreide, s. Miſchgetreide; gemiſchtes Obſt, mešovito i. svakojako voće; Waſſer unter den Wein —, metati, lěvati, sipati vodu u vino; (ſcherzw.) krstiti vino; den Wein mit Waſſer —, razslaviti vino; razblažiti vino vodom; durcheinander —, izmešati; Gift —, natočiti, nasuti otrova u jelo; otrovati; (b. Bäck.) mešiti; unſere Freuden ſind mit Leiden gemiſcht, gdě je sreća tu je i nesreća; ſich —, s. Mengen, Einmengen, ſich.
Miſcher, *m.* mešaja, mešajica; (b. Bäck.) mesač, mesilac; —in, *f.* mešajica; mesilja.
Miſchfarbe, *f.* mešovita mast.
Miſchfarben, *adj.* izmešane masti (boje).
Miſchfleiſch, *n.* s. Ragout. [sumesa.
Miſchfutter, *n.* mešovita krma i. pića,
Miſchgetreide, *n.* sumesa, sumeša, sumeha, smesa; suvrstina, mešulja.
Miſchkorn, *n.* suražica, napolica; s. Miſch-
Miſchlaut, *m.* mešovit glasac. [getreide.
Miſchling, *m.* sumesa, smesa; (v. Thieren) melez; s. Miſchkorn.
Miſchlingswort, *n.* mešovita rěč.
Miſchmaſch, *m.* mešanija, mešalina, mešanica; (Gemanſche), kalabura.
Miſchmaſchen, *v. n.* kalaburiti, kalamutiti, skalaburiti.
Miſchmaſcher, *m.* kalaburač.
Miſchmaſcherei, *f.* kalaburnja.
Miſchſtein, *m.* sumesac, mešanac.
Miſchtheil, *m.* sumeska; s. Mengetheil.
Miſchung, *f.* mešnja, mešanje; (das Gemiſchte), mešalina, smesa.
Miſchungsverhältniß, *n.* sumesni razmer.
Miſchwein, *m.* mešano vino.
Miſchwerkzeug, *n.* mešalo.
Miſchwort, *n.* mešovita rěč, mešovka.
Miſerabel, *adj.* kukavan, jadan, prten.
Miſere, *f.* nevolja, běda; kukavnost.
Miſerere, *n.* (*theol.*) Gospode pomiluj; (Krankheit), crevni ulozi, miserere.
Miſogam, *m.* neprijatelj ženitbe; er iſt ein —, mrzi na ženitbu.
Miſogamie, *f.* mržnja na ženitbu.
Miſogyn, *m.* ženomrzac; s. Weiberfeind.
Miſpel, *f.* (*Mespilus germanica*), mušmulja, mušmula. [mulja.
Miſpelbaum, *m.* mušmulovo drvo; mušMiſpelbirn, *f.* mušmulka.
Miſpelholz, *n.* mušmulovina.
Miſpelkern, *m* pecka od mušmule.
Miß, *f.* gospodična. [zirati.
Mißachten, *v. a.* neštovati, nečeniti; preMißachtung, *f.* nečena; preziranje.
Miſſal, s. Meßbuch. [preinačiti.
Mißändern, *v. a.* naopako proměniti,
Mißarten, s. Ausarten.
Mißbegriff, *m.* nepravi pojam. [se.
Mißbehagen, *v. n.* negoditi, nedopadati
Mißbehagen, *n.* negoda.
Mißbehaglich, *adj.* negodan, neugodan.
Mißbild, *n.* nelik. [uzobraziti.
Mißbilden, *v. a.* naopako obrazovati,
Mißbildung, *f.* izrod, izmet. [vati.
Mißbilligen, *v. a.* neodobriti, neodobraMißbilligung, *f.* neodobravanje; kudnja.
Mißbrauch, *m.* (unrechter Gebrauch), zloraba; zlo uživanje, upotrebljavanje; zla poraba; — von ſeiner Macht machen, zlo upotrebiti vlast; (ſchädlicher Brauch), zao običaj, adet*.
Mißbrauchen, *v. a.* zlo, naopako rabiti, zlo uživati, upotrebljavati; na zlo upotrebiti, obrnuti (što); zlo se služiti (čim); Einen —, zlo upotrebljavati čiju dobrotu; (spr.) okumiti koga, da ga oguliš; die Zeit —, dangubiti, gubiti danke; den Namen Gottes —, uzimati u zalud Božje ime.
Mißbraucher, *m.* zlorabnik.
Mißbräuchlich, *adv.* zlorabno. [savez.
Mißbund, *m.* Mißbündniß, *n.* nepriličan
Mißcredit, *m.* zao glas; er ſteht in —, u zlu je glasu; in — bringen, ozloglasiti, ogrnuti zlim plaštem; (*merc.*) in — kommen, izgubiti veresiju.
Mißdanken, *v. a.* zlo se (komu) zahvaliti; nehvaliti komu.
Mißdeuten, *v. a.* zlo, naopako tumačiti, protumačiti.

Digitized by Google

Mißdeutung, *f.* zlo, naopako tumačenje.
Missen, ſ. Vermiſſen. [peh.
Mißerfolg, *m.* zao, hrdjav uspěh; neus-
Mißernte, *f.* nerodica, nedaća.
Missethat, *f.* opačina, zločin, grehota, grešina, nedělo, grdno dělo.
Missethäter, *m.* zločinac; zlikovac; grěšnik; —in, *f.* zločinka, grěšnica.
Mißfall, *m.* ſ. Mißgeburt.
Mißfallen, *v. n.* nedopadati se; negoditi.
Mißfallen, *n.* negodovanje, nezadovoljstvo; er hat — daran, to mu se nedopada, to mu negodi.
Mißfällig, *adj.* neugodan, negodan, neprijatan; nepovoljan; — werden, onemiliti (komu).
Mißfälligkeit, *f.* neugodnost, neprijatnost; nepovoljnost, negodovanje.
Mißfarbe, *f.* neprilična mast; mavija.
Mißfarben, **Mißfarbig**, *adj.* nepriličnih mastih; mavijast. [uhvatiti.
Mißfassen, *v. a.* zlo, naopako shvatiti,
Mißform, *f.* neprilika, nepodoba.
Mißformen, *v. a.* neuličiti.
Mißförmig, *adj.* nepriličan, nepodoban.
Mißgang, *m.* zaluta, zabas.
Mißgebären, *v. a.* (fehlgebähren), pometnuti, pobaciti, izmetnuti, izvrći, izbiti děte; ſie hat mißgeboren, izpalo joj je
Mißgebilde, *n.* grdoba. [děte.
Mißgebot, *n.* hrdjava, slaba ponuda.
Mißgeburt, *f.* (*monstrum*), nakaza; (Fehlgeburt), pomet, izmet; pometnuće, iz-
Mißgefallen, ſ. Mißfallen. [metnuće.
Mißgefühl, *n.* nepovoljna, neugodna ćut, neugodno čuvstvo; negoda.
Mißgehen, *v. n.* zaići, zalutati, zabasati.
Mißgelaunt, *adj.* mrzovoljast, zle volje.
Mißgerathen, *adj.* izrodjen, izmetnut, izvrgnut; ſ. Mißrathen.
Mißgeſchenk, *n.* nedar.
Mißgeſchick, *n.* loša, huda sreća; zla kob.
Mißgeſchmack, *m.* nekus, neukus.
Mißgeſchöpf, *n.* nakaza.
Mißgeſtalt, *f.* nepodoba, nagrda, grdoba, grdobština; ſ. Mißgeſchöpf.
Mißgeſtaltet, *adj.* nakazan, nagrdjen, nepodoban.
Mißgeſtaltheit, ſ. Mißgeſtalt.
Mißgewächs, *n.* izrod.
Mißglück, *n.* neruka.
Mißglücken, *v. n.* nedati se, zlo poći i. neizaći za rukom; neuspěti (u čem).
Mißgönnen, *v. a.* zavideti; er mißgönnt ihm ſein Glück, nije mu dobru rad; Einem etwas —, biti komu gladan.
Mißgreifen, ſ. Mißfaſſen; (*fig.*) promašiti.
Mißgriff, *m.* promašaj; (*fig.*) pogreška; —e thun, promašiti; (*fig.*) pogrěšiti,
Mißgunſt, *f.* zavist. [faliti.
Mißgünſtig, *adj.* zavidan; nerad dobru.
Mißhagen, ſ. Mißbehagen.
Mißhall, *m.* nesklad.
Mißhällig, ſ. Mißhellig.
Mißhandel, *m.* naopak, hrdjav pazar.
Mißhandeln, *v. a.* (Einen —, zlostaviti, zlostavljati koga; zlo s kim postupati; mučiti; —, *v. n.* grěšiti, sagrě-
Mißhändler, *m.* zlostavljač. [šiti.
Mißhandlung, *f.* zlostava, zlostavljanje (koga); zlo postupanje (s kim).
Mißheirat, *f.* neprilična ženitba; (vom Weibe), neprilična udaja.
Mißheiraten, *v. n.* oženiti se, udati se neprilikom.
Mißhellig, *adj.* neskladan, nesložan.
Mißhelligkeit, *f.* nesklad; nesloga; neporazumljenje; es herrſchen zwiſchen ihnen —en, nepodudara im se ćud; neslažu se; ſ. Uneinigkeit.
Mißhoffnung, *f.* luda, zaludna nada.
Miſſion, *f.* poslanstvo, misija; věrověst.
Miſſionär, *m.* poslanac; (*theol.*) věroveštnik, misionar.
Miſſionsbericht, *m.* věroveštno (misionarsko) izvěšće. [stvo.
Miſſionsweſen, *n.* věroveštće, misionar-
Mißjahr, *n.* nerodica, nedaća, zla godina; wir hatten ein —, izdala i. omahla je godina.
Mißkauf, *m.* hrdjava, zla kupnja.
Mißkennen, *v. a.* zlo poznavati što; upoznavati se u što.
Mißklang, *m.* nesklad.
Mißkleiden, *v. a.* (*fig.*) nedolikovati (ko-
Mißklingen, *v. n.* zlo zvoniti. [mu).
Mißkredit, ſ. Mißcredit.
Mißlage, *f.* škripac.
Mißlaune, *f.* zla volja; košljivost.
Mißlaunig, *adj.* zlovoljan; — ſein, zle volje biti.
Mißlauniſch, *adj.* mrzovoljast, košljiv.
Mißlaut, *m.* zloglasje, nesuglasje.
Mißlauten, *v. n.* zlo glasiti, zvoniti.
Mißlautig, *adj.* nesuglasan.
Mißleiten, *v. a.* zavesti, zavoditi.
Mißlich, *adj.* opasan; er befindet ſich in einer —en Lage, u škripcu je; za nevolju mu je; —e Umſtände, nepovoljne okolnosti; eine —e Sache, mučna stvar.
Mißlichkeit, *f.* opasnost; dvoumnost.
Mißlingen, *v. n.* nepoći za rukom, nedati se, neizaći za rukom; es iſt ihm mißlungen, nije uspio.
Mißlingen, *n.* promašaj; neruka.
Mißlungen, *adj.* promašen.
Mißmuth, *m.* zla volja, nezadovoljstvo.
Mißmuthig, *adj.* zle volje, zlovoljan; dreseo, neveseo.
Mißmuthigkeit, *f.* zlovljonost.
Mißrathen, *v. n.* zlo roditi, neroditi; ſ. Abrathen.
Mißrathen, *n.* neudaća, nedaća.
Mißrechnen, *v. n.* zaračuniti se.
Mißregierung, *f.* naopaka, hrdjava vlada.
Mißruf, ſ. Mißcredit.

Digitized by Google

Mißschätzen, *v. a.* necěniti.
Mißschießen, *v. a.* promašiti, umašiti; (spr.) ein guter Schütze schießt auch miß, i dobar lovac promaši; (spr.) i pop u knjizi fali.
Mißschlagen, *v. n.* s. Mißrathen; d. Ernte ist ganz mißgeschlagen, lětina je sasvim izdala; hrana je posve omahnula, slagala, pofalila; žito nije ni malo rodilo.
Mißstand, *m.* hrdjavo, zlo stanje; das ist ein großer —, to je velika nevolja.
Mißstimmen, *v. a.* razdesiti; (*fig.*) ozlovoljiti.
Mißstimmung, *f.* zla volja.
Mißton, *m.* grdoglasje; s. Mißklang.
Mißtönen, *v. n.* zlo glasiti.
Mißtrauen, *v. n.* nepověrovati, nepověriti se, nepouzdati se; sehr —, nevěrovati (komu) ni malo.
Mißtrauen, *n.* nevěrovanje; neuzdanje; — hegen, s. Mißtrauen, *v. n.*
Mißtrauisch, *adj.* nevěrujući, neuzdajući se; — sein, s. Mißtrauen, *v. n.*; — um sich blicken, vèrtiti očima; zvěrati.
Mißtreten, s. Fehltreten.
Mißvergnügen, *n.* nepovoljnost; negoda, nezadovoljstvo.
Mißvergnügt, *adj.* neveseo, nezadovoljan; er ist über ihn —, sneveselio se je s njega; nije s njim zadovoljan.
Mißverhältniß, *n.* nerazměr, nerazměrje.
Mißverstand, *m.* nepravi smisao.
Mißverständniß, *n.* nerazumljenje, neporazumljenje; nesloga.
Mißverstehen, *v. a.* zlo, krivo razuměti; nedorazuměti.
Mißwachs, *m.* nerodica, nedaća.
Mißwahl, *f.* hrdjav izbor.
Mißwollen, *v. n.* zlo (komu) želiti; raditi (komu) o zlu.
Mißwuchs, *m.* zločest rast; s. Mißwachs.
Mist, *m.* (Dünger), gnoj, bunina, djubre; (Vieh—), balega; — laden, gnoj nametati; — breiten, razmetati gnoj; (Misthaufen), gnojište; etwas auf den — werfen, baciti što na smet i. buništе; baciti što; (spr.) das ist nicht auf deinem —e gewachsen, nije to iz tvoje glave; jeder Hahn ist kühn auf seinem —e, svaki pěvac na svom buništu jači; er hat Geld wie —, ima novacah kao plěve; (*Chenopodium rubrum*), crven gjurgjevac; (v. schlechten Sachen), smet; (Nebel), magla.
Mistausführer, *m.* vozač gnoja.
Mistbad, *n.* gnojna kupelj.
Mistbahre, *f.* gnojna nosila.
Mistbauer, *m.* gnojar.
Mistbeet, *n.* klilo, gnojnjak, djubrenjak.
Mistbeetrahmen, *m.* obsěk gnojnjaka, klila.
Mistblätterschwamm, s. Mistschwamm.
Mistbret, *n.* gnojna daska.
Mistdungfliege, s. Mistfliege.
Mistel, *f.* (*Viscum album*), imela; s. Wolfelbeere, *f.* imelna jagodica.
Misteldrossel, *f.* Mistelfink, *m.* (*Turdus viscivorus*), imelaš, melaš.
Mistelstoff, *m.* imelovina.
Misten, *v. n.* toriti; (v. Viehe), balegati, baložiti, pobalegati se; (von Ziegen, Schafen), brabonjiti; —, *v. a.* Blut —, točiti krvlju; den Acker —, gnojiti, djubriti njivu; (den Mist aus dem Stalle schaffen), kidati gnoj.
Mister, *m.* kidač (gnoja).
Mistfink, s. Bergfink; Misthammel.
Mistfliege, *f.* (Mistdungfliege, (*Scatophaga stercoraria*), poganica.
Mistforke, s. Mistgabel.
Mistfreund, *m.* (*Philonthus*), gnojar.
Mistfuhr, *f.* voženje, vožnja gnoja.
Mistgabel, *f.* gnojne rogulje, roglje.
Mistgälle, Mistgauche, *f.* gnojnica.
Mistgrube, *f.* gnojište.
Misthaken, *m.* kopača.
Misthammel, *m.* obrljuga, zamazaja.
Misthaufen, *m.* gnojnik, djubrenik.
Misthof *m.* gnojište, buništе.
Mistig, *adj.* gnojan, gnojav.
Mistjauche, s. Mistgälle.
Mistkäfer, *m.* (*Scarabaeus stercorarius*), zujak, zunzak, seribuja, gundevalj, govnovalj, govnač.
Mistkarre, *f.* gnojne taljige.
Mistknecht, *f.* gnojar, djubretar.
Mistkorb, *m.* gnojna košarica.
Mistkraut, *n.* s. Mistmelde.
Mistlache, s. Mistgälle.
Mistlader, *m.* gnojar, tovarač gnoja, djubreta.
Mistleiter, *f.* gnojna lěstva, lojtra.
Mistler, s. Misteldrossel.
Mistmagd, *f.* gnojara, djubretara.
Mistmelde, *f.* (*Chenopodium vul.*), smrdljiva loboda.
Mistpfuhl, *m.* Mistpfütze, *f.* gnojište.
Mistpilz, Mistschwamm, *m.* (*Agaricus fimetarius*), zmijara.
Miststätte, Miststelle, *f.* gnojište, buništе.
Miststrage, *f.* gnojna nosila.
Miststräger, *m.* gnojonoša.
Miststruhe, *f.* gnojnik; smetnik.
Mistvogel, *m.* (*Papilio populi*), topolnjak.
Mistwagen, *m.* gnojna kola.
Mistwasser, *n.* s. Mistgälle.
Mit, *praep.* s, (š), sa, (su); — dir, s tobom; — mir, sa mnom; — ihm, š njim; — einander kommen, zajedno doći; Alle — einander, svi skupa; er ist — sammt dem Gelde davon gegangen, poběže i s novci; — der Feder schreiben, perom pisati; — d. Messer, nožem; — den Augen sehen, očima viděti; — Bitten, molbom; — Gottes Hilfe, s pomoćju Božjom; er ist — vielem Verstande begabt, mnogo ima razuma; vrlo je razuman; ein Mädchen — blauen Augen und schwarzem

Digitized by Google

Haare, děvojka modrih očijuh a crne kose; — einem Sohne niederkommen, roditi sina; — einer Sache zu Ende kommen, dovršiti što; es ist aus — ihm, propade; prošao je; propao je; pokojni je; es steht nicht gut — ihm, po njega je zlo; — Fleiß arbeiten, marljivo raditi; — Freuden empfangen, radostno dočekati; — Fleiß kommt man vorwärts, uz marljivost se napreduje; — einem Male geschah ein Schuß, u jedanput puče puška; — d. Alter verliert sich das, pod starost toga nestaje; — dem Strome, niz rěku; — einem Worte, u jednu rěč, jednom rěči; — dem Winde, s. Wind; — dem Lesen anhalten, prestati čitati; laß mich — Frieden, okani me se, mahni me se; — Sturm erobern, na juriš uzeti; — meinem Wissen, da ja znam; — vier Pferden fahren, na četiri konja se voziti; — Gewalt, na silu; — Vorsatz, hotice, navalice; — Fug und Recht, kako pravo i dostojno jest; — beiden Händen, oběručke; — nächsten, s. Nächstens; mit dem Schlage zehn, uprav u deset satih; — diesen Worten eilte sie davon, to reče, pa odhita; er war — dabei, i on je bio ondě; das gehört — dazu, i ovo spada tamo; — unter, kadšto, kadkada; kojegdě, gděgdě; — nichten, nimalo, nipošto; nije.

Mitächzen, *v. n.* jecati s (kim); sujecati.
Mitabgesandte, *m.* suposlanik.
Mitackern, *v. n.* orati s (kim); ich werde —, i ja ću orati.
Mitälteste, *m.* sustaršina.
Mitangeklagte, *m.* sutuženik, satuženik.
Mitarbeiten, *v. a.* suraditi, raditi s (kim); pomagati.
Mitarbeiter, *m.* suradnik, suposlenik, surabotnik; pomagač, pomoćnik.
Mitaufseher, *m.* sunadzornik, sunadgledatelj.
Mitbaden, *v. n.* kupati se s (kim).
Mitbeauftragte, *m.* sunaručevnik.
Mitbegehren, *v. n.* er begehrt mit, hoće da ide s (vami); —, *v. a.* das begehrt er mit, i ovo iśte.
Mitbegreifen, s. Begreifen.
Mitbegriffen, *adv.* zajedno s (čim).
Mitbeklagte, s. Mitangeklagte.
Mitbekommen, *v. a.* dobiti s (čim); das hat er —, i to je dobio; to je dobio s ostalim.
Mitbelehnte, *m.* sufeudnik, sulenovnik.
Mitbenützung, *f.* sauživanje, suraba, zajednička poraba.
Mitberechtigt, *adj.* suvlastan.
Mitberechtigte, *m.* suvlastnik.
Mitberechtigung, *f.* suvlast.
Mitbeschuldigte, *m.* suokrivljenik, saokrivljenik.
Mitbesitz, *m.* suposěd.
Mitbesitzer, *m.* suposědnik.
Mitbestätigung, *f* pritvrda.
Mitbeten, *v. n.* moliti s (kim).
Mitbetheiligte, *m.* saučesnik.
Mitbevollmächtigte, *m.* punomoćnik; er ist ein —, i on je punomoćnik.
Mitbevollmächtigung, *f.* supunomoć.
Mitbewerben, sich, *v. r.* suprositi.
Mitbewerber, s. Mitwerber.
Mitbewohner, *m.* sažitelj.
Mitbezeugen, *v. n.* posvědočiti, posvědočavati.
Mitbieten, *v. n.* (b. einer Licitation), sumitbitten, *v. a.* moliti s (kim).
Mitblasen, *v. n.* puhati s (kim); er hat mitgeblasen, i on je puhao, duhao.
Mitbleiben, *v. n.* er will —, i on hoće da ostane.
Mitbringen, *v. a.* doněti (sa sobom); poněti; Einen —, povesti koga (sa sobom).
Mitbruder, *m.* brat.
Mitbuhler, s. Nebenbuhler.
Mitbürge, *m.* sujamac, sajemac.
Mitbürgen, *v. n.* sujamčiti, sajemčiti.
Mitbürger, *m.* sugradjanin; sudržavljanin; —in, *f.* sugradjanka.
Mitbürgschaft, *f.* sujamstvo, sajemstvo.
Michrist, *m.* sukršćanin, suhrišćanin; er ist ein —, i on je kršćanin; die —en, ostali kršćani, hrišćani.
Mitdienen, *v. n.* služiti s (kim).
Mitdiener, *m.* saslužák.
Mitdreschen, *v. n.* mlatiti s (kim).
Mitdürfen, *v. n.* er darf nicht mit, nesmě ići s (nami).
Mitdrücken, *v. n.* er hat mitgedrückt, i on je tlačio.
Miteigenthum, *n.* suvlastništvo, zajednička svojina.
Miteigenthümer, *m.* suvlastnik.
Miteinander, *adv.* zajedno, skupa.
Miteinspanner, *m.* sprežnik.
Mitempfinden, *v. a.* saćutěti.
Mitempfinder, *m.* saćutilac.
Mitempfindung, *f.* saćut.
Miterbe, *m.* sunaslědnik; —in, *f.* sunaslědnica.
Miterben, *v. n.* naslěditi s (kim); er hat mitgeerbt, i on je naslědio.
Miterbschaft, *f.* sunaslědstvo.
Mitessen, *v. n.* jesti s (kim); wollen Sie —? hoćete li s nami jesti?
Mitesser, *m.* sujedac; (*med.*) zlohranost.
Mitfahren, *v. n.* vezti se, voziti se s (kim).
Mitfasten, *v. n.* postiti s (kim).
Mitfechten, *v. n.* er hat auch mitgefochten, i on se je bio.
Mitfechter, *m.* subojnik, suhrvač.
Mitfertiger, *m.* supodpisalac.
Mitfinder, *m.* sunaležnik.
Mitfliehen, *v. n.* poběći, utěći s (kim).
Mitfolgen, *v. n.* takodjer ići za kim.
Mitfühlen, *v. n.* saćutěti.
Mitführen, *v. a* povesti (sa sobom).
Mitgabe, s. Mitgift.
Mitgast, *m.* sugost.

Digitized by Google

Mitgeben, *v. a.* dati.
Mitgefährte, *m.* drug, drugar.
Mitgefangene, *m.* sauznik, suzatvorenik.
Mitgefühl, *n.* saćut; *f.* Sympathie.
Mitgehen, *v. n.* ići s (kim); ići zajedno; etwas —lassen, ukrasti što; (spr.) mitgegangen, mitgehangen, pokraj suha drveta i sirovo izgori.
Mitgehilfe, *m.* pomoćnik.
Mitgenosse, *m.* dionik; učestnik; drug; er war ein —, i on je bio dionik.
Mitgenossin, *f.* drugarica.
Mitgesang, *m.* supĕv.
Mitgesell, *m.* sadrug, drug.
Mitgespann, *m.* sprežnik.
Mitgewinnen, *v. a.* takodjer dobiti.
Mitgift, *f.* věno, miraz*.
Mitgiftlos, *adj.* bez věna, miraza.
Mitgläubiger, *m.* suvĕrovnik.
Mitglied, *n.* član. [on je kopao.
Mitgraben, *v. a.* er hat mitgegraben, i
Mithaftung, *f.* saodgovornost; sujamstvo.
Mithalten, *v. n.* Jines Partei —, držati s kim; ich halte mit, nisam s razkide.
Mithandeln, *v. n.* suraditi, sudĕlovati.
Mithelfen, *v. n.* pomagati, pomoći.
Mithelfer, *m.* pomagać, pomoćnik.
Mitherausgeber, *m.* saizdavalac.
Mitherrscher, *m.* suvlad, suvladalac; sugospodar.
Mithin, *adv.* dakle, i tako, (indi, anda).
Mitinteressent, *m.* saučestnik, sudionik; die —en, ostali učestnici, dionici; er ist ein —, i on je učestnik, dionik.
Mitinwohner, *m.* sukućanin.
Mitisgrün, *n.* mitisova zelen.
Mitjagen, *v. n.* loviti s (kim).
Mitkämpfen, *v. n.* boriti se takodjer.
Mitkämpfer, *m.* suborac, subojnik.
Mitkäufer, *m.* sakupac.
Mitkläger, *m.* satužitelj.
Mitknien, *v. n.* er will nicht —, neće s (nami) da kleči.
Mitkommen, *v. n.* doći s (kim).
Mitkönnen, *v. n.* er kann nicht mit, on nemože s (nami, vami itd.).
Mitkrieger, *m.* suvojnik.
Mitlachen, *v. n.* takodjer se smijati; er hat mitgelacht, i on se je smijao.
Mitlaufen, *v. n.* trčati s (kim).
Mitlaut, *m.* suglasac.
Mitlauter, *m.* suglasnik.
Mitlehrer, *m.* saučitelj.
Mitleid, **Mitleiden**, *n* sažao *f*, sažaljenje; — mit Jemand haben, žalostiv biti na koga; žaliti koga; žao biti komu koga; er erregte mein —, sažali mi se na njega; er erregte ihr — im höchsten Grade, dožali joj se; haben Sie — mit mir, smilujte mi se; pomilujte; s. Mitleidenheit.
Mitleiden, *v. n.* stradati, patiti s (kim); —, *v. a.* s. Bemitleiden.
Mitleidenheit, *f.* sustrast, sustradanje; (d. Tragen gleicher Last), subremenovanje; in — sein, subremenovati; in — ziehen, subremeniti (koga).
Mitleidenschaft, s. Mitleidenheit.
Mitleider, *m* sažalitelj, žalitelj; (spr.) besser Neider als —, bolje da ti zavide, nego da te žale.
Mitleidig, *adj.* boleći; sie hat ein —es Herz, milostiva i. žalostiva je srca; (v. Lasten), subremenujući.
Mitleidigkeit, *f.* žalostivost, milostivost.
Mitleidslos, *adj.* nesmiljen.
Mitleidslosigkeit, *f.* nesmiljenost.
Mitleidsvoll, *adj.* vrlo žalostiv, milostiv.
Mitleidswerth, **Mitleidswürdig**, *adj.* sažaljenja dostojan.
Mitlernen, *v. a.* učiti s (kim).
Mitmachen, *v. a.* činiti što i drugi; die Mode —, življeti po modi; er will Alles —, svagdĕ hoće da bude; hoće sve da čini ko i drugi; u svako se kolo hvata.
Mitmeister, *m.* sumajstor; die —, *pl.* (ostali) majstori.
Mitmensch, *m.* bližnji, iskrnji; er ist unser —, i on je čovĕk.
Mitmüssen, *v. n.* er muß mit, mora s
Mitname, *m.* priděvak. (nami).
Mitnehmen, *v. a.* ponĕti, uzeti, povesti (sa sobom); d. Krankheit hat ihn mitgenommen, izbolio je; ocĕdila ga je bolest; diese Arbeit hat mich sehr mitgenommen, ovaj me je posao baš obhrvao.
Mitnennen, *v. a.* er hat ihn mitgenannt, i njega je imenovao.
Mitnichten, *adv.* nikako, nipošto; ne.
Mitnöthigen, *v. a.* siliti i. nagoniti koga da ide s (kim).
Mitpächter, *m.* suzakupnik.
Mitprügeln, *v. a.* er hat mitgeprügelt, i on je tukao.
Mitraschnecke, *f.* (mitra), mitrica.
Mitrauchen, *v. a.* wollen Sie —? hoće-li Vam se s nami pušiti?
Mitrechnen, *v. a.* sračunati, uračunati.
Mitreden, *v. a.* subesĕditi; govoriti s (ostalimi); ein Wort —, prosloviti slovo; da habe ich auch ein Wörtchen mitzureden, to se i mene tuka.
Mitregent, *m.* suvlad, suvladnik.
Mitregentschaft, *f.* suvladstvo.
Mitreisen, *v. n.* putovati s (kim).
Mitreißen, *v. a.* zanĕti.
Mitsammen, *adv.* zajedno.
Mitsammt, *praep.* zajedno s.
Mitsatz, *m.* prisĕdnik.
Mitsaufen, *v. n.* pijančevati s (kim).
Mitschicken, *v. a.* er hat es mitgeschickt, i to je poslao; er hat ihn mitgeschickt, posla ga s (njim); i njega posla.
Mitschreien, *v. n.* vikati s (kim).

Digitized by Google

Mitſchuld, *f.* (im Civilr.) sadug; (im Crim.) sukrivina, sukrivnja.
Mitſchuldig, *adj.* sukriv.
Mitſchuldige, *m.* sukrivac.
Mitſchuldner, *m.* sadužnik. [nica.
Mitſchüler, *m.* saučenik; —in, *f.* sauče-
Mitſehen, *v. a.* sugledati; takodjer gledati. [dahnuti.
Mitſeufzen, *v. n.* takodjer uzdisati, uz-
Mitſingen, *v. n.* pripěvati; pěvati s (kim).
Mitſitzen, *v. n.* susědĕti. [i ja ići.
Mitſollen, *v. n.* ich ſollte mit, imao bih
Mitſpeiſen, *v. n.* sublagovati, jesti s (kim).
Mitſperre, *f.* suzaklop; osebni ključ; zaključavanje; zajedničko zaključanje.
Mitſpielen, *v. n.* igrati, igrati se s (kim); (ſpr.) Einem übel —, uvaliti komu crn komad u torbu; nahuditi komu.
Mitſtimmen, *v. n.* suglasovati.
Mitſtimmende, *m.* suglasovalac.
Mitſuchen, *v. a.* tražiti s (kim).
Mittag, *m.* pódne; es geht auf —, es wird bald — ſein, bit će podne; gegen —, oko podne; kad je bilo (kad bude) oko pola dana; — iſt vorüber, podne je odzvonilo; zu —e eſſen, obědovati, ručati; Einen auf den — zu ſich bitten, pozvati koga na obĕd, ručak; (Süden), jug; gegen —, prama jugu
Mittagen, *v. i.* es mittaget, podne je.
Mittägig, *adj.* podnevan, poludnevan.
Mittäglich, *adj.* južan; ſ. Mittägig; —, *adv.* o podne.
Mittagmahlen, *v. n.* obědovati, ručati.
Mittags, *adv.* u podne, na podne; o podne. [van; južan.
Mittags- (in Zuſ.) podnevan, poludne-
Mittagsblume, *f.* (*Mesembryanthemum*), ledenik, kosmatac.
Mittagsbrod, **Mittagseſſen**, *n.* obĕd, ručak; während des —, beim —, pod obědom.
Mittagsfläche, *f.* podnevna ploha.
Mittagsgaſt, *m.* obědar.
Mittagsgebet, *n.* podnevna molitva.
Mittagsgegend, *f.* južan kraj, južna strana.
Mittagsgeläut, *n.* podnevno zvonjenje.
Mittagsgeſellſchaft, ſ. Tiſchgeſellſchaft.
Mittagsglocke, *f.* podnevno zvono; die — läutet, zvoni podne.
Mittagsglut, **Mittagshitze**, *f.* pripeka (podnevna).
Mittagshimmel, *m.* južno nebo.
Mittagshöhe, *f.* podnevna visina.
Mittagskoſt, *f.* obĕd, ručak; wo haſt du die —? gdě obědueješ, ručaš?
Mittagskreis, *m.* podnevnik, poludnevnik, poludnik.
Mittagsküſte, *f.* južan kraj, južna obala.
Mittagsland, *n.* južna zemlja.
Mittagslicht, *n.* podnevno světlo.
Mittagslinie, *f.* podnevnica, poludnica.
Mittagsmahl, ſ. Mittagsbrod.
Mittagsmahlgebet, *n.* obědovna molitva; molitva pred obědom.
Mittagsmahlzeit, *f.* obědnica, ručanica; ručno doba.
Mittagsmilch, *f.* podnevni pomuz.
Mittagspol, *m.* južna stožerina.
Mittagspredigt, *f.* podnevna propověd
Mittagspunkt, *m.* južište. [(predika).
Mittagsreife, *pl* otražak, otražbine ručka.
Mittagsruhe, *f.* plandovanje; — halten, plandovati.
Mittagsſchicht, *f.* popoldanica.
Mittagsſchichter, *m.* popoldaničar
Mittagsſchlaf, *m.* ſ. Mittagsruhe.
Mittagsſchmaus, *m.* obĕd.
Mittagsſchwüle, *f.* omara.
Mittagsſeite, *f.* južna strana, jug.
Mittagsſonne, *f.* podnevno, poludnevno
Mittagsſpeiſe, *f.* obědno jelo. [sunce.
Mittagsſtunde, *f.* poludnevno doba; um die —, oko podne. [ručak.
Mittagstafel, *f.* Mittagstiſch, *m.* obĕd,
Mittagsuhr, *f.* podnevni i. poludnevni dobnjak (sat, ura). [vind.
Mittagswind, *m* podnevni větar; ſ. Süd-
Mittagszeichen, *n.* znak poldana.
Mittagszeit, *f.* poludnevje, poludnevno i. podnevno doba; um die —, oko
Mittagwärts, *adv.* k jugu. [podne.
Mittanzen, *v. n.* igrati, plesati s (kim).
Mitte, *f.* sréda, sredina; aus der —, izsred; von der —, sasred; in die —, usred; in der — entzweihauen, razpoloviti, razsěći po pola i. po polak; in der — gehen, sredinom ići; Einer aus unſerer —, jedan od nas i. izmedju nas; in der — des Weges, nasred puta; etwas in d. — faſſen, uzeti što po sredini; er faßte ihn um die —, uhvati ga oko pasa. [srednjak.
Mittel, *adj.* srednji; der mittle Finger,
Mittel, *n.* (*medium*), sredstvo; (Mitte), sréda, sredina; man geht am ſicherſten im —, sredinom se ide najsĕgurnije; das — halten, srednji biti; ſich ins — legen o. ſchlagen, posredovati; (zwiſchen Streitenden), razvadjati, razvaditi; (wodurch etwas bewirkt o. erreicht wird), način; alle — verſuchen, sve kušati, pokušati; der Zweck adelt die — nicht, neposveti svrha kletih sredstvah; (spr.) jednu crkvu odkri, a drugu pokri, neima ti zadušbine; ein — erſinnen, domisliti se, izumiti, doviti se; (Heil—), lĕk; ein — wider d. Fieber, lĕk od groznice; die —, *pl.* (Vermögen), imutak; imaće, imuće; (Geld), novac; bei —n ſein, imati novacah; (bemittelt ſein), imućan, imašan biti; (*merc*) osrednji, srednje ruke; gut —, fein —, nadosrednji; arithmetiſches —, računski proměr.
Mittel- (in Zuſ.) srednji.

Digitized by Google

Mittelader, *f.* srednja žila.
Mittelalter, *n.* (*hist.*) srednji vĕk; (Mannesalter), srednja, vrsna doba; sredo-
Mittelalterlich, *adj.* sredovĕčan. [večnost.
Mittelart, *f.* srednja vrst (fela).
Mittelbahn, ſ. Mittelſtraße.
Mittelband, *n.* pouzica; ſ. Mittelgürtel.
Mittelbar, *adj.* posredan, posredstven.
Mittelbarkeit, *f.* posrednost, posredstve-
Mittelbaß, ſ. Violin. [nost.
Mittelbauch, *m.* } opupje.
Mittelbauchsgegend, *f.* }
Mittelbegriff, *m.* srednji pojam.
Mittelbehörde, *f.* srednja oblast.
Mittelbein, *n.* srednja noga.
Mittelbier, *n.* srednje pivo; rĕdina.
Mittelblau, *adj.* srednje modrine.
Mittelboden, *m.* srednji pod, tavan.
Mittelbrachvogel, *m.* srednji škurak.
Mittelbruch, *m.* ustroj, uporak, uzubak.
Mittelbruſt, *f.* srednje grudi.
Mittelbruſtring, *m.* sredogrudni članak.
Mittelbund, *m.* srednja karika.
Mittelbuntſpecht, *m.* (*Picus medius*), srednji dĕtao.
Mittelding, *n.* osrednja stvar.
Mittelbruck-Dampfmaſchine, *f.* sredotlačni parostroj. [patka.
Mittelente, *f.* (*Anas acuta*), dugorepa
Mitteleule, ſ. Steineule.
Mittelfalk, ſ. Geierfalk.
Mittelfarbe, *f.* srednja mast (boja).
Mittelfein, *adj.* osrednji; srednje ruke.
Mittelfeld, *n.* srednje polje.
Mittelfell, *n.* (*mesiastinum*), preponka.
Mittelfinger, *m.* srednjak. [pium.
Mittelform, *f.* srednji oblik; ſ. Partici-
Mittelfurche, *f.* srednja brazda.
Mittelfuß, *m.* grana, lĕsica, splet.
Mittelfußknochen, *m.* predgrana kost.
Mittelgang, *m.* (*anat.*) srednja cĕv.
Mittelgattung, *f.* osrednja-vrsta, ruka
Mittelgebirge, *n.* srednje gore. [(fela).
Mittelglied, *n.* srednji članak.
Mittelgrad, *m.* srednji i. drugi stupanj.
Mittelgroß, *adj.* srednje veličine.
Mittelgröße, *f.* srednja veličina.
Mittelgrund, *m.* središte.
Mittelgürtel, *m.* srednji pojas.
Mittelhand, *f.* pest.
Mittelhandknochen, *m.* pestna kost.
Mittelherz, *n.* (*Cardium medium*), srednja čančica.
Mittelhülſe, *f.* (*Solen Legumen*), bobac.
Mitteljahr, *n.* srednja godina.
Mittelkraut, *n.* plosnat kupus.
Mittelkreis, ſ. Äquator.
Mittelland, *n.* srednja zemlja.
Mittelländer, *m.* sredozemac.
Mittelländiſch, *adj.* sredozeman; — es Meer, sredozemno more.
Mittellandsgebirge, *n.* nutrnje gore.
Mittellaut, ſ. Umlaut.
Mittelleib, *m.* sredina tĕla; (b. Inf.) trup.
Mittelleinwand, *f.* platno od vlasa i. svlaka; osrednje plato.
Mittellerche, ſ. Baumlerche.
Mittellinie, *f.* srednja crta.
Mittellos, *adj.* neimatan, neimašan.
Mittelloſe, *m.* neimatnik, neimalica.
Mittelloſigkeit, *f.* neimanje, neimaština.
Mittelloſigkeits-Zeugniß, *n.* svĕdočba o neimaštini.
Mittelmann, *m.* srednje ruke čovĕk; (Vermittler), posrednik.
Mittelmaß, *n.* srednja mĕra.
Mittelmäßig, *adj.* osrednji, srednji, u srednju ruku.
Mittelmäßigkeit, *f.* osrednost, srednost, srednja ruka.
Mittelmaſt, *m.* veliko jedrilo, veliki, glavni jedrenjak (jarbuo); (Forſtw.) srednja širovina.
Mittelmauer, *f.* prĕzid.
Mittelmeer, *n.* Sredozemno more, Srednje more.
Mittelmehl, *n.* osrednje brašno.
Mittelort, *m.* posredište.
Mittelpreis, *m.* srednja cĕna.
Mittelpunkt, *m.* središte, sredik.
Mittelpunktslinie, *f.* središnja crta, središnica.
Mittelpunktswinkel, *m.* središnji kut.
Mittelrabe, *m.* ſ. Krähe.
Mittelrad, *n.* srednji točak, srednje ko-
Mittelraſt, *f.* srednji zub. [lice.
Mittelreif, *m.* srednji obruč. [rika.
Mittelring, *m.* srednji kolut, srednja ka-
Mittelrippe, *f.* (*bot.*) glavno rebro.
Mittelrücken, *m.* (*mesothorax*), sredina
Mittels, ſ. Mittelſt. [hrbta.
Mittelſalz, ſ. Neutralſalz.
Mittelſatz, *m.* srednji rĕk; umetnuti rĕk.
Mittelſäulchen, *n.* (*columella*), stupčić.
Mittelſäule, *f.* srednji stup.
Mittelſchaft, *m.* srednji usad.
Mittelſchatten, ſ. Halbſchatten.
Mittelſchild, *m.* srednje polje.
Mittelſchlag, *m.* ſ. Mittelgattung.
Mittelſchlich, *m.* srednji mulj. [keta.
Mittelſchnepfe, *f.* (*Scolopax major*), šo-
Mittelſchritt, *m.* srednji korak.
Mittelſchule, *f.* srednja učionica, škola.
Mittelperſon, *f.* ſ. Mittler.
Mittelſeite, *f.* srednja strana.
Mittelſorte, ſ. Mittelgattung.
Mittelſparren, *m.* srednji rog.
Mittelſpruch, ſ. Schiedſpruch.
Mittelſt, *adv.* po, kroz; — ſeines Beiſtandes, njegovom pomoću.
Mittelſtadt, *f.* srednji grad.
Mittelſtand, *m.* srednji stališ.
Mittelſtändig, *adj.* srednji.
Mittelſteg, *m.* srednji obložak.
Mittelſtimme, *f.* ſ. Tenor.
Mittelſtraße, *f.* srednji put; sredina; die

Digitized by Google

— halten, sredinom ići; držati se srednje ruke i. sredine.
Mittelſtreif, m. srednja pruga.
Mittelſtrich, m. spojka.
Mittelſtück, n. srědka; das — eines Faßbodens, srědj.
Mittelſtufe, f. ſ. Mittelgrad.
Mitteltemperatur, f. srednja toplota.
Mitteltiefe, f. srednja dubljina.
Mittelton, m. srednji glas.
Mitteltonig, adj. pola naglasni.
Mitteltreffen, n. srěda. [wall.
Mittelwall, m. srednji nasip; ſ. Zwiſchen-
Mittelwand, f. srednji zid; (Zwiſchenw,), tin, prězid; prětin; ſ. Mittelfell.
Mittelweg, m. srednji put, srednja cesta.
Mittelwegerich, m. (*Plantago media*), srednji trputac; srednja bokvica.
Mittelwerg, n. vlas, svlak.
Mittelweſen, n. srědac.
Mittelwind, m. srednji větar.
Mittelwort, ſ. Particípium.
Mittelzehe, f. srednji prst (od noge).
Mittelzeit, f. srednje vrěme; ſ. Mittel-
Mittelzeitig, adj. obojni. [alter.
Mittelzuſtand, m. srednje stanje.
Mitten, adv. sred; — in der Stadt, nasred grada; — in der Stadt wohnen, stanovati i. stajati usred i. sred grada; — durch, skroz, posred, kroz sred, posred srěde, kroz sred srěde; — heraus, izsred; — durch d. Fluß, sredinom rěke; — entzweibrechen, prelomiti po pola i. po polak; — im Leſen wurde er geſtört, kad je najbolje čitao, bude smeten; — im Schlafe, kad se je razspavao; u najboljem snu.
Mitternacht, f. pónoći, polnoći; gluho doba; gegen —, oko pónoći; kad je bilo (kad bude) oko polak noći; um —, u pónoći, u gluho doba noći; (Nord), sěver, nočaj; gegen — liegen. ležati na nočaju i. prema sěveru.
Mitternachten, v. i. es mitternachtet, ponoći je.
Mitternächtig, adj. ponoćan, polunoćan.
Mitternächtlich, adj. ponoćan; ſ. Nördlich.
Mitternachts, adv. u ponoći; ponoću.
Mitternachtsgang, m. hodja u ponoći.
Mitternachtsgegend, Mitternachtsküſte uſw. ſ. Nordgegend uſw.
Mitternachtsſtille, f. gluho doba (noći).
Mitternachtsſtunde, f. ponoći.
Mitternachtsuhr, f. ponoćni dobnjak, sat.
Mitternachtszeit, f. gluhonoće.
Mittfaſten, pl. sredopošće.
Mittfaſten- (in Zuſ.) sredopostni.
Mitthäter, m. (jur.) sukrivac.
Mittheil, m. sudio.
Mittheilbar, adj. poděliv; (fig) sobćiv; das iſt nicht —, to se neda sobćiti, kazati, pověriti. [ćivost.
Mittheilbarkeit, f. podělivost; (fig.) sob-
Mittheilen, v. a. einem Bettler eine Gabe —, uděliti, poděliti prosjaku; (melden), doglasiti, javiti, obznaniti; ſeine Meinung —, kazati što tko misli; (*communicare*), sobćiti (saobštiti), priobćiti; Einem ſeinen Kummer —, izkazati komu svoje jade; ſchriftlich —, pismeno javiti; Einem einen Brief —, dati komu proštiti pismo; ſich Einem —, pověriti se komu; d. Feuer theilt der Luft ſeine Wärme mit, oganj poděljuje zraku svoju toplinu; (ausfolgen), izdati; predati.
Mittheilend, adj. sobćit, sobćujući.
Mittheiler, m. sobćitelj, priobćitelj.
Mittheilſam, adj. (fig.) govorljiv; pověrljiv. [ljivost.
Mittheilſamkeit, f. govorljivost; pověr-
Mittheilung, f. (fig.) sobćenje, priobćivanje; (Nachricht), doglas; ich danke für die —, hvala na kaži; —en, pl. Mitthun, ſ. Mitmachen. [razprave.
Mittle, ſ. Mittlere.
Mittler, m. srednik, posrednik; (Heiland), spasitelj; —in, f. posrednica,
Mittleramt, n. posredništvo. [srednica.
Mittlere, adj. srednji; —r Gattung, osrednji, srednje ruke; von —m Alter, sredověčan, poluvěčan; der — Finger, srednjak; — Geſchichte, sredověčna pověstnica; — Temperatur, osěćna toplota. [posrednika.
Mittlertod, m. posredujuća smrt; smrt
Mittlerweile, adv. medju tim, u tom, u to.
Mittlerweilig, adj. medjutonji.
Mittnacht, ſ. Mitternacht.
Mittönen, v. n. suglasiti.
Mittragen, v. a. takodjer nositi.
Mittrinken, v. a. piti s (kim).
Mittſommer, m. sredoljéće.
Mittwinter, m. sredozimje.
Mittwoche, f. srěda.
Mittwöchentlich, adj. srednji.
Mittwochs, adv. srědom.
Mitüben, ſich, v. r. takodjer se věžbati.
Mitunter, adv. kadšto; kadkada; medju drugim, ostalim. [se.
Mitunterlaufen, v. n. podkrasti se, uvući
Mitunternehmer, m. sunaimar.
Mitunterzeichnen, v. a. takodjer podpisati, supodpisati.
Mitunterzeichner, m supodpisač.
Mitunterzeichnung, f. supodpis.
Mitурſache, f. sauzrok.
Mitverbrecher, m. suzločinac, ortak.
Mitverſchworene, m. saurotnik. [(kim).
Mitwachen, v. n. takodjer bděti; bděti s
Mitwählen, v. a. takodjer izbirati.
Mitwähler, m. izbirač; die —, pl. drugi izbirači. [s (kim).
Mitwaſchen, v. n. takodjer prati; prati
Mitweide, f. supaša.
Mitweinen, v. n. plakati s (kim).

Digitized by Google

Mitwelt, *f.* sadašnji naraštaj, suvremenici.
Mitwerber, *m.* suprosilac, suprosac; natěcalac; —in, *f.* suprosilja, natěcalica.
Mitwirken, *v. n.* sudělovati (sadějstvovati); (*fig.*) pripomoći, pomagati, pomoći.
Mitwirkend, *adj.* sudělujući, pomažući
Mitwirker, *m.* sudělovač, pomagač.
Mitwirkung, *f.* sudělovanje; (*fig.*) pomoć, pripomoć.
Mitwiſſen, *v. n.* takodjer znati.
Mitwiſſen, *n.* suznanje; ohne mein —, bez moga znanja; das iſt ohne mein — geſchehen, ja za to nisam znao.
Mitwiſſenſchaft, *f.* suznanje.
Mitwiſſer, *m.* suznanac, suznalac.
Mitwohnen, *v. n.* stanovati, stajati s (kim).
Mitwohner, *m.* sustanar.
Mitwollen, *v. n.* er wollte mit, htio je s (nami) ići.
Mitzählen, *v. a.* er wurde nicht mitgezählt, njega nisu brojili.
Mitzechen, ſ. Mittrinken.
Mitzeit, ſ. Mitwelt; suvěk.
Mitzeuge, *m.* susvědok; die —n, ostali, drugi svědoci; er iſt —, i on je svědok
Mitziehen, *v. a.* takodjer vući; vući s (kim); er hat mitgezogen, i on je vukao; —, *v. n.* seliti se, ići s (kim).
Mixtur, *f.* směsa, měšanina, mikstura.
Mnemonik, *f.* pametarstvo, mnemonika.
Mnemoniker, *m.* pamtilo, pametar, mnemonik.
Mnemoniſch, *adj.* pametarski, mnemonički.
Möbel, *n.* pokućak; —n, pokućje.
Möbeln uſw. ſ. Meubliren uſw.
Mobil, *adj.* pokretan; —e Truppen, spremna vojska; — machen, ſ. Mobiliſiren.
Mobilarvermögen, *n.* pokretnina, pokretnina
Mobilien, *pl.* pokretnine; (Hausrath), pokućtvo, naměštaj.
Mobiliſiren, *v. a.* spremiti.
Mobilmachung, *f.* sprema.
Mobiltruppen, *pl.* spremna vojska.
Moblicht, *adj.* prelužen.
Modalität, *f.* način.
Mode, *f.* ukus, moda; (Gebrauch), običaj, adet*; es iſt die — ſo, takav je sada običaj; es iſt — geworden, ušlo je u običaj; das iſt nicht mehr —, das iſt aus der — gekommen, toga je običaja nestalo; (v. Kleid.) nošnja, nošivo; ſich nach d. — kleiden, nositi se po novom kroju; das iſt nicht mehr (in der) —, to se nenosi više; jede — mitmachen, modariti.
Modeartikel, *m.* ſ. Modewaare.
Modedame, *f.* kićenka, modarica.
Modedienſt, *m.* modarenje.
Modegeiſt, *m.* modarstvo.
Modegeck, *m.* gizdelin, modar.
Modehändler, ſ. Putzhändler.
Modehandlung, ſ. Putzhandlung.
Modehut, *m.* Modekleid uſw., klobuk, haljina itd. po novom kroju i. po modi.
Modejournal, *n.* ſ. Modezeitung.
Model, *n.* měrilo, měra.
Modeladen, ſ. Putzhandlung.
Modeland, *n.* zemlja modah. [kalupar.
Modeler, *m.* tvorilar; (Formſchneider),
Modeliren, *v. a.* tvoriliti; kalupiti; po tvorilu praviti, dělati.
Modell, *n.* tvorilo; (Muſter), izgled, obrazac; (Form), kalup.
Modellenkabinet, *n.* Modellenſammlung, *f.* tvorilana; sbirka tvorilah.
Modelleur, ſ. Modeler.
Modelliren, ſ. Modeliren.
Modellkunſt, *f.* tvorilarstvo.
Modellmacher, Modellſchneider, ſ. Modeler.
Modellſtein, *m.* (*Terebratula*), buška.
Modelltiſchler, *m.* stolar-tvorilar.
Modelltuch, *n.* pregledalica.
Modellzeichnung, *f.* nacrt po tvorilu.
Modeln, *v. a.* ličiti, obrazovati; Alles nach ſeinem Sinne —, sve po svom umu dotěrivati; ſ. Modeliren; (b. Weben), izvoditi.
Modenarr, ſ. Modegeck.
Modenärrin, *f.* modača.
Moder, *m.* (Schlamm), glib, grez, blato; (Straßen—), kao, blato; (vermoderter Körper), truhlež.
Moderato, *adv.* uměreno.
Moderduft, *m.* tuhlina, truhlina, memla.
Moderente, *f.* (*Anas Marila*), smodja patka.
Modererde, *f.* blatna, grezna zemlja; (vermodert), truhlača, šljig.
Modererz, ſ. Sumpferz. [zaš.
Moderfiſch, *m.* (*Amia calva*), pléšiv slu-
Moderfleden, *m.* truhlotina, šljaka od tru-
Modergeruch, ſ. Moderduft. [hlotine.
Modergrund, *m.* pištalina, crět.
Moderhamen, *m.* greznjak.
Modericht, *adj.* d. Fiſch ſchmeckt —, riba udara na blato.
Moderig, *adj.* grezan, gliban, blatan; (vermodert), truo, truhli; ſ. Modericht.
Moderiren, ſ. Mäßigen.
Moderkorn, ſ Mutterkorn.
Modermühle, *f.* greznica.
Modern, *v. n.* truhnuti, truhliti; tléti; struhnuti; er modert ſchon im Grabe, već u grobu gnjije; die Bücher ſind halb gemodert, knjige su po gotovu truhle.
Modern, *adj.* novověčan, nov; modern; (v. d. Tracht), nova kroja; po novom kroju (modi); das iſt nicht mehr —, to se više nenosi.
Moderniſiren, *v. a.* onoviti; preraditi na novu.
Moderſtoff, *m.* truhlina. [novu.
Moderwaſſer, ſ. Sumpfwaſſer.
Modeſchneider, *m.* modan krojač.

Digitized by Google

Modeschnitt, *m.* nov kroj.
Modeschönheit, *f.* modna lěpota.
Modesprache, *f.* modni jezik.
Modest, *adj.* čedan, směran.
Modesucht, *f.* modarstvo.
Modesüchtig, *adj.* modarski.
Modethor, s. Modenarr.
Modetracht, *f.* nova nošnja; nošnja po
Modewaare, *f.* ukusna roba, ukusnina. [modi.
Modeweib, *n.* modača.
Modezeitung, *f* novine za mode.
Modification, *f.* preinaka; preměna.
Modificiren, *v. a.* preinačiti, preinačivati.
Modisch, *adv.* po modi; po novom kroju,
Modistin, *f.* modistica. [ukusu.
Moduliren, *v. n.* izvijati (glasom).
Modulus, **Modul**, *m.* měriljka.
Modus, *m.* način.
Mögen, *v. n.* (wollen), hotěti, htěti; (können), moći; für mich mag er es thun, po meni može to učiniti; mag er sagen was er will, neka govori šta mu drago; er mag nun zusehen, wie er ohne mich fertig wird, sada neka gleda kako će bez mene proći; wenn es ihm nicht gefällt, so mag er weiter gehen, ako mu se nedopada, put mu gore, put mu dolje; mögen die Leute sagen was sie wollen, govorili ljudi šta im drago; mag es doch sein, was kümmerts mich? neka, pa šta onda? es mag recht gut sein, daß es so gekommen ist, dobro će biti, da se je to dogodilo; was mag dieß bedeuten? Bog zna šta će to reći! was es auch kosten mag, stajalo šta mu drago; po što, po to; er mag noch soviel wissen, ako će koliko znati; ako će neznam što znati; wie o. was es auch sein mag, što bude da bude; daraus möchte wohl nichts werden, od toga neće valjda ništa biti; er mag kommen wann er will, makar kada došao; došno kad god i. kad mu drago; still, man möchte uns hören, muči, mogli bi nas čuti; es möchte ihm eine so gute Gelegenheit nicht wieder kommen, težko da će mu opet nadoći onakva dobra zgoda; er mag sich nur in Acht nehmen, neka samo pazi; er ließ mich ersuchen, ich möchte zu ihm kommen, dao me je moliti, da k njemu dodjem; sag ihm, er möchte nach Hause gehen, reci mu, da ide kući; ich möchte zu dir kommen, wenn ich könnte, da mogu, došao bih k tebi; er möchte wohl, wenn er könnte, bi, da može; ich möchte wohl wissen, was an der Sache ist, rad sam znati, šta je stvari; das möchte ich nicht gern, toga neželim; to mi nebi bilo drago; er mag das wohl leiden, to mu je drago; ich mag nicht, neću; er mag nicht lernen, neće mu se učiti; ich habe es nicht sagen mögen, nisam htio kazati; man möchte sich zu Tode lachen, čovèk bi puknuo od směha; möchte es doch wahr sein, kamo sreće da je istina; es mag kommen was da will, kud puklo da puklo; möge er glücklich sein, eda Bog da srećan bio! dao mu Bog sreće!
Möglich, *adj.* mogući, možan; das ist —, to može biti; ist's —? e da? nicht —! nije moguće! es ist — daß ich komme, možda ću doći; wenn es dir — ist, ako ti se dá; ako možeš; so viel mir — ist, koliko mogu, uzmogu; — machen, omogućiti; —st bald, što se brže može; — st viel, što se više može; bringe — viel, donesi koliko igda možeš; ich werde mein Möglichstes thun, nastojat ću što se god više može i. koliko god uzmogu; ich that mein Möglichstes, što mogoh, pomogoh.
Möglichkeit, *f.* mogućnost, mogućtvo, možnost; nach —, koliko se može, po mogućnosti; es war keine —, nije bilo moguće; es gehört in das Reich der —en, moguće je.
Möglichmachung, *f.* omogućenje.
Möglichst, s. Möglich.
Mogul, *m.* Mogul; (spr.) — sein, bogat biti kao Gavan.
Mohamedaner, s. Muhamedaner.
Mohn, *m.* (*Papaver*), mak, omak; (*P. dubium*), bula; (*P. Rhoeas*), turčinak.
Mohnanemone, *f.* (*Anemone coronaria*), krunasta sasa.
Mohnbeigel, *m.* makovnjak.
Mohnblütig, *adj.* —e Pflanzen, (*Rhoeadeae*), makovnjače.
Mohnfeld, *n.* makovište.
Mohnfladen, s. Mohnkuchen.
Mohnhaupt, *n.* makovka, makovica; makova glavica.
Mohnklöße, *f.* makovi valjušci.
Mohnkopf, *m.* s. Mohnhaupt.
Mohnkorn, *n.* makovo zrno.
Mohnkraut, *n.* makovina.
Mohnkuchen, *m.* makovnjak; makovača; (Treber), makovština.
Mohnöl, *n.* makovo ulje.
Mohnsaft, *m.* makov sok.
Mohnsamen, *m.* makovo sěme; mak.
Mohnstengel, *m.* makova stabaljika.
Mohnstoff, *m.* makovnina.
Mohntaube, s. Monatstaube.
Mohr, *m.* crnac; arapin; (spr.) einen —en weiß waschen wollen, žali Bože tri oke sapuna, što poharči bula na Arapa; obëliti htěti vranoga gavrana; (*Vanessa Antiopa*), mrtvački plašt; (*Murex morio*), crn volak; (*chem.*) crn *f.*; (Zeug), moar, talasovac; s. Moor.
Mohraffe, *m.* (*Semnopithecus nemaeus*), [nagizdan majmun.

Digitized by Google

Mohrbirke, f. Moorbirke.
Möhre, f. (*Daucus Carota*), mrkva, kuzmorka, merlin; die wilde —, mrkvěla, mrkvalja; (*Conus Daucus*), mrkvast čunjac.
Mohrenbauch, m. (*Cypraea caput serpentis*), zmijoglavka.
Möhrenbeet, n. lěha (lija) za mrkvu.
Möhrenblatt, n. mrkven list.
Moh enbund, m. crna ježina.
Mohrenerbse, f. (*Vicia narbonensis*), narbonski grahor.
Möhrenfeld, n. mrkvište.
Möhrenförmig, adj. mrkvast.
Mohrengesicht, n. crno lice (kao u crnca).
Mohrenhirse, f. (*Sorghum*), sěrak.
Mohrenhuhn, n. (*Phasianus morio*), crn gnjeteo.
Mohrenknabe, m. arapče, crnče.
Mohrenkopf, m. crnoglavac; (*Sylvia atricapilla*), crnoglavka.
Möhrenkraut, n. mrkvina.
Mohrenkraut, n. (*Laserpitium*), gladaš.
Mohrenkrone, f. (*Voluta aethiopica*), crnačko uško.
Mohrenkümmel, f. Königskümmel.
Mohrenland, n. crnačka, arapska zemlja.
Mohrenmeise, f. f. Mohrenkopf.
Mohrenmütze, f. (*Mergus cucullatus*), čubav potapljač.
Mohrennatter, f. (*Coluber maurus*), crna guja.
Mohrentaube, f. (*Columba cucullata*), golub-crnac.
Mohrenente, f. (*Anas Marila*), smedja patka.
Mohrenturban, m. (*Murex morio*), crni volak.
Mohrenvogel, m. f. Mohrenmütze.
Mohrenweizen, m. (*Melampyrum arv.*), poljska urodica.
Mohrenwurzel, f. (*Laserpitium*), gladaš.
Mohrhirse, f. Mohrenhirse.
Mohrisch, adj. crnački, arapski.
Mohrkäfer, m. crnac.
Mohrmann, m. f. Wasserjungfer.
Mohrmeise, f. Mohrenmeise.
Mohrrübe, f. Möhre.
Moirirt, adj. talasovit; es ist —, talasa se.
Mokkakaffee, m. mokanska kava, mokanka.
Mokoko, m. (*Lemur Catta*), muna, maki.
Molasse, f. molasa.
Molassenformation, f. molasna stvorba.
Molch, m. (*Triton*), štur, púpac; f. Erdmolche, f. Mulde.
Moldwurf, m. f. Maulwurfgrille.
Mole, f. Monkalb.
Molk, f. Buttervogel.
Molken, pl. surutka, sirutka, surutva, surutvina.
Molkendieb, f. Buttervogel.
Molkenfaß, n. sud za surutku.
Molkenkur, f. lěčitba surutkom; die — gebrauchen, surutkom se lěčiti.
Molkensack, m. grudnjača.
Molkicht, adj. surutkast.
Molkig, adj. surutkav.
Moll, m. mol; (*mus.*) f. Mollton.
Molle, f. Mulde.
Mollenkraut, n. f. Wunderbaum.
Mollton, m. meki glas.
Molluscen, pl. (*Mollusca*), mekušci.
Molm, f. Mulm.
Molossus, m. molos.
Molte, f. Melde.
Molteebeere, f. (*Rubus chamaemorus*), nizka malina, moroška.
Molter, f. Mulde.
Molton, m. moldon.
Molukisch, adj. —er Krebs, f. Molukkenkrebs, m. (*Limulus molucanus*), oštrorep.
Moly, m. (*Allium Moly*), Moljev luk.
Molybdän, n. žestik, molibden.
Molybdänoxyd, n. žestičan i. molibdenov kis.
Molybdänoxydul, n. žestičan i. molibdenast kisac.
Molybdänsaure, f. žestična i. molibdenova kiselina.
Moment, m. (Augenblick), čas; (Zeitpunkt), dob; (Wichtigkeit), važnost; važna točka, stvar; (Theil), strana.
Momentan, adj. časovit.
Mön, f. Altfisch.
Monade, f. jednica, monada; (*Monas*), Monadelphie, f. jednobratstvo.
Monadologie, f. jedništvo, monadologija.
Monandrie, f. jednomuštvo.
Monarch, m. jednovlad, monarka, monarh; (Herrscher), vladalac.
Monarchie, f. jednovlada, monarkija, monarhija; (Staat), država.
Monarchin, f. jednovladica, monarkinja; vladalica.
Monarchisch, adj. jednovladni, monarkički.
Monat, m. měsec; in einem —e, za měsec danah; drei —e alt, od tri měseca; von diesem —e, ovoměsečni; jeden zweiten —, prez měsec, svaki drugi měsec.
Monatbrief, m. měnica na měsec danah.
Monatlang, adj. više měsecih.
Monatlich, adj. měsečni, die —e Reinigung, f. Reinigung; —, adv. svaki měsec; — zahlen, plaćati na měsec.
Monatmittel, n. — d. Temperatur, osečna měsečna toplota.
Monatsbericht, m. měsečna izvěst, měsečno izvěšće.
Monatsblümchen, n. (*Bellis*), krasuljak.
Monatsblume, f. (*Menyanthes*), trolist.
Monatsbuch, n. měsečnik, měsečar.
Monatserdbeere, f. jagoda-měsečarka.
Monatsfluß, m. f. Reinigung.
Monatsfrist, f. rok od měseca danah; in —, za i. uz měsec danah.
Monatgage, f. měsečna plata.
Monatsgeld, n. měsečnina; (Bezahlung), měsečna plata.

Digitized by Google

Monatskind, s. Monkalb.
Monatsname, *m.* ime meseca.
Monatsradieschen, *n.* Monatsrettig, *m.* rotkvica, rotkva-mesečarka.
Monatsrate, *f.* mesečni dio; in —n, na mesečne obroke.
Monatsrose, *f.* (*Rosa damascena*), mesečica, mesečarka.
Monatsschrift, *f.* mesečnik, mesečni list.
Monatssold, *m.* mesečna plata.
Monatstag, *m.* dan meseca.
Monatstaube, *f.* golub-mesečar; s. Feder-[fuß.
Monatsuhr, *f.* mesečna ura, mesečni sat.
Monatszeiger, *m.* kazaljka meseca.
Monatszimmer, *n.* nameščena soba; soba najmljena na mesec.
Monatszins, *m.* mesečna najmovina.
Monatszeit, s. Reinigung.
Monatweise, *adv.* na mesec.
Mönch, *m.* redovnik, samotnik, fratar; (b. Dr.) kaluđjer, monah; ein — werden, obući se, otići u redovnike, (fratre); pokaluđjeriti se; (*Vultur Monachus*), sivi jastreb; (*Motacilla atricapilla*), crnoglavka; (*Coccus minimus*), majušan čunjac; s. Mönchmeise; Meerengel; (*arch.*) vreteno; (Buchdr.) plaz.
Mönchelei, *f.* fratarenje, kaluđjerenje.
Mönchen, *v. n.* redovničiti, kaluđjeriti.
Mönchente, *f.* (*Anas monacha*), patka-
Möncherei, s. Mönchelei. [samica.
Mönchisch, *adj.* redovnički, fratarski, kaluđjerski.
Mönchmeise, *f.* (*Parus palustris*), pičak.
Mönchsbasilienkraut, *n.* (*Ocymum monachorum*), kaluđjerski bosiljak.
Mönchsblatt, *n.* s. Löwenzahn. [kuljica.
Mönchschuh, *m.* (*Patella fornicata*), co-
Mönchsgeier, *m.* (*Vultur Monachus*), sivi jastreb.
Mönchsgelehrsamkeit, *f.* fratarska učenost.
Mönchsgewand, *n.* redovnička, kaluđjerska odeća.
Mönchskappe, *f.* kamilavka, skufa; (*Arca cuculus*), kukuljasta korabljica; (*Aconitum Napellus*), nalěp; s. Wolverlei.
Mönchskirsche, s. Judenkirsche.
Mönchskloster, *n.* muški samostan, ma-
Mönchskopf, s. Löwenzahn. [nastir.
Mönchskrone, *f.* (*Carduus eriophorus*), vunasta bodljača.
Mönchskutte, *f.* habit, habet, hrka; (b. Dr.) mantija.
Mönchsleben, *n.* redovničenje, samostanovanje; život redovnika.
Mönchsorden, *m.* red.
Mönchspfeffer, s. Keuschbaum.
Mönchsplatte, *f.* kauk redovnika; (*Motac. atricap.*), crnoglavka.
Mönchsrhabarber, *f.* (*Rumex alpinus*), planinski štavelj, štavalj.
Mönchsrobbe, *f.* (*Phoca Monachus*), tulanj-samac.
Mönchsschrift, *f.* samostansko, gotičko pismo.
Mönchsschwan, *m.* (*Didus ineptus*), bena.
Mönchstrick, *m.* povraz, korda*.
Mönchswesen, **Mönchthum**, *n.* redovništvo; kaluđjerstvo. [provac.
Mönchswurz, *f.* (*Arnica montana*), ve-
Mond, *m.* mesec; der — scheint, mesec sja; d. neue —, mladina, mladj, mladjak, mladac, měna; d. — nimmt zu, mesec se popunjuje, puni, obkružuje, uzrasta, porasta, raste; der — nimmt ab, mesec ide na manjak, smanjkaje, manjka; im abnehmenden —e, kad mesec ide na manjak; im zunehmenden —e, kad mesec raste; der halbe —, polumesec; (Monat), mesec; (*Asterias Luna*), mesečić; (*fig.*) unter dem —e, pod suncem.
Mondabend, *m.* mesečina s večera; večer s mesečinom.
Mondalter, *n.* měna.
Mondartig, *adj.* mesečast.
Mondauge, *n.* mesečno oko.
Mondäugig, *adj.* mesečan.
Mondbein, *n.* mesečić.
Mondbeschienen, *adj.* mesecom razsvětljen.
Mondbeschreibung, *f.* opis meseca.
Mondbewohner, *m.* mesečanin.
Mondblind, s. Mondäugig.
Mondblindheit, *f.* mesečno slěpilo; mesečna slěpoća; mesečnost.
Mondcyclus, *m.* obhodja meseca.
Mondepakte, *f.* Mondzahl.
Monderhellt, s. Mondbeschienen.
Mondfarn, s. Mondkraut.
Mondfinsterniß, *f.* pomrčina, pomrčanje meseca; wir hatten gestern eine —, sinoć je mesec pomrčao; sinoć se je mesec uhvatio.
Mondfisch, *m.* (*Orthagoriscus mola*), samoglav; (*Mene*), bucat, mesečara.
Mondflecken, *m.* skvrna, sěnka meseca.
Mondfluß, *m.* s. Mondauge.
Mondförmig, *adj.* mesečast.
Mondgebirge, *n.* gore u mesecu.
Mondgestalt, *f.* oblik meseca.
Mondglanz, *m.* mesečna světlost.
Mondhell, *adj.* mesecom razsvětljen; —e Nacht, mesečina.
Mondhof, s. Hof.
Mondhornkäfer, **Mondkäfer**, *m.* (*Copris lunaris*), srpnjak.
Mondjahr, *n.* mesečna godina.
Mondkalb, s. Monkalb.
Mondkarte, *f.* mesecovid.
Mondklee, *m.* (*Medicago radiata*), srpasta dunjica.
Mondknoten, *m.* uzao meseca.
Mondkrankheit, s. Mondsucht.
Mondkraut, *n.* (*Osmunda lunaria*), mesečina; s. Hungerblümchen.
Mondlauf, *m.* těk meseca.

Digitized by Google

Mondleer, *adj.* bez měseca.
Mondlicht, *n.* měsečna světlost; měsečina.
Mondlos, ſ. Mondleer.
Mondmilch, *f.* ſ. Bergmehl.
Mondnacht, *f.* měsečina po noći.
Mondphaſen, *pl.* sedmaci.
Mondraute, ſ. Mondkraut.
Mondſamen, ſ. Fiſchkörner.
Mondsbahn, *f.* měsečna putanja.
Mondsblick, *m.* pogled měseca.
Mondsbruch, *m.* sedmak.
Mondſchatten, *m.* zasěnak, zasěnac.
Mondſcheibe, *f.* měsečni ko(lo)tur, krug.
Mondſchein, *m.* měsečina; beim —, na měsečini.
Mondſcheinlos, *adj.* bez měsečine.
Mondſchnecke, *f.* (*Nerita*), plavulja, plavka.
Mondsdiſtanz, *f.* daleč měseca.
Mond(s)durchmeſſer, *m.* proměr měseca.
Mond s)fläche, *f.* površina měseca.
Mond(s)knoten, *m.* uzao měseca.
Mond(s)tafeln, *pl.* měsečni pokaz.
Mondſtein, *m.* adular.
Mondſtern, *m.* zaměsečna zvězda.
Mondſtrahl, *m.* měsečna zraka.
Mondſucht, *f.* měsečnost.
Mondſüchtig, *adj.* měsečan.
Mondſüchtige, *m.* měsečnjak, noćnik.
Mond(s)uhr, *f.* měsečni dobnjak, sat; měsečna ura.
Mondsumlauf, *m.* obtěk měseca.
Mondsviertel, *n.* měsečna četvrt.
Mondswandlung, *f.* proměna, měna (měseca).
Mondszahl, *f.* měsečni kazatelj. [seca).
Mondtafel, *f.* štica od měseca.
Mondtaube, ſ. Monatstaube.
Mondtopographie, *f.* opis měseca.
Monduhr, *f.* měsečni dobnjak.
Mondumleuchtet, *adj.* měsecom osvětljen.
Mondveilchen, *n.* (*Pulsatilla*), sasa.
Mondviole, *f.* (*Lunaria*), měsečnica, měsečno zelje.
Mondwechſel, ſ. Mondwandlung.
Mondzahl, *f.* Mondzeiger, *m.* měsečni
Mondzeichen, *n.* znak měseca. [kazatelj.
Mondzirkel, *m.* měsečna obhodja.
Mönig, ſ. Mondäugig.
Monkalb, *n.* potajnica.
Monoact, *m.* dramoleta.
Monochrom, *adj.* jednomanjast.
Monöcie, *f.* jednodomstvo.
Monodie, *f.* jednopěv.
Monodram, *n.* monodrama.
Monogamie, *f.* jednobračje.
Monogramm, *n.* monogram.
Monographie, *f.* monografija.
Monogynie, *f.* jednoženstvo.
Monokarpiſch, *adj.* jednorodan.
Monokliniſch, *adj.* jednoložan.
Monokotyledoneen, *pl.* jednosupnice.
Monolith, *m.* samotvor(-kamen).
Monolog, *m.* samoslovje, monolog, razgovor sa sobom.
Monologiſch, *adj.* samoslovni, monolo-
Monom, *n.* jednočlanik. [gički.
Monomanie, *f.* monomanija.
Monometer, *m.* jednoměr, monometar.
Monomiſch, *adj.* jednočlan.
Mononom, *n.* jedan članak.
Monophagen, *pl.* jednojedje.
Monopodie, *f.* jednostopje.
Monopol, *n.* samotrža, samotrštvo, samotrž *f.*; (Kauf—), samokup; (Verkauf—), samoprodaja.
Monopoliſch, *adj.* samotržan.
Monopoliſt, *m.* samotržac; samokupac; samoprodavac.
Monopolordnung, *f.* samotržna uredba.
Monoſtichon, *n.* jednostih.
Monotheismus, *m.* jednoboštvo.
Monotheiſt, *m.* jednobožac.
Monotom, *adj.* jednodělan.
Monoton, ſ. Eintönig.
Monotonie, *f.* jednoglasje; (*fig.*) jedno-
Monſieur, *m.* gospodin. [ličnost.
Monſtranz, *f.* pokaznica, monstrancija.
Monſtrös, *adj.* nakazan, grdoban.
Montag, *m.* poneděljak, poneděljnik; b. blaue —, mala nedělja, neděljica; b. blauen — halten, poneděljati.
Montäglich, *adj.* poneděljni; —, *adv.* ſ. Montags.
Montags, *adv.* poneděljkom.
Montan, *adj.* rudarski.
Montangewerbe, *n.* rudarski obrt; rudarska obrtnost.
Montaniſt, *m.* rudar, rudoznanac.
Montaniſtiſch, *adj.* rudarski, rudoznanski.
Montiren, *v. a.* oděnuti, oděvati; oružiti; (b. d. Cavall.) okonjiti; Geſchütze —, topove prirediti; (Schiffw.) omom-
Montirungskammer, *f.* oděvnica. [čiti.
Montirungsſtück, *n.* vojnički haljetak; —e, vojničke haljine.
Montur, *f.* vojničko odělo, mundur.
Monturcommiſſion, *f.* oděvno pověrenstvo.
Monturökonomie, *f.* oděvništvo.
Monument, *n.* spomenik.
Moor, *n.* cret, treskavica, blato.
Moorbad, *n.* blatna kupelj.
Moorbeere, ſ. Heidelbeere; Preißelbeere.
Moorbirke, *f.* (*Betula pumila*), brezica.
Moorboden, *m.* cretača, tresetina.
Moorente, *f.* (*Fuligula ferina*), sivka.
Moorerde, *f.* ſ. Moorboden.
Moorerz, ſ. Sumpferz.
Moorgegend, *f.* cretište, treskavište.
Moorgras, *n.* (*Carex caespitosa*), travast
Moorgrund, *m.* ploština, cretište. [šaš.
Moorgrundel, *m.* (*Cobitis fossilis*), čikov, piškor. [list.
Moorheide, *f.* (*Andromeda polifolia*), nad-
Moorhirſe, *f.* (*Sorghum*), sěrak, metlaš, kitaš. [ruzovac.
Moorhuhn, *n.* (*Tetrao Tetrix*), tetrebac,
Moorig, *adj.* cretan, grezovit.

Digitized by Google

Moorkohle, *f.* glibovni ugalj.
Moorkolben, ſ. Froſchwurm.
Moorland, *n.* cretna zemlja.
Moorochſe, *m.* ſ. Rohrdommel.
Moorrosmarin, ſ. Porſch.
Moorſchnepfe, *f.* (*Scolopax Gallinula*), pukljež, vodena šljuka.
Moorſeide, *f.* ſ. Wollgras.
Moorſumpf, *m.* blato.
Moorwaſſer, *n.* blatušina.
Moorweide, ſ. Erdweide.
Moos, *n.* mah, mahovina, mašina; das Dach iſt mit — bewachſen, popao je mah i. uhvatila se mašina po krovu; das isländiſche —, plućnik; ſ. Moor.
Mooſachat, *m.* mašast bezdrak.
Mooſammerling, *m.* (*Emberisa Schoeniclus*), trstni strnad.
Mooſbeere, *f.* (*Vaccinium Oxycoccus*), mahovnica, kljukva.
Mooſbewachſen, *adj.* u mah obrasao.
Mooſbiene, *f.* (*Bombus muscorum*), mahovit bumbar.
Mooſbinſe, *f.* (*Scirpus acicularis*), igla-
Mooſbirke, ſ. Moorbirke. [sta sitina.
Mooſblaſe, *f.* (*Bulla hypnorum*), mahov
Mooſbüchſe, ſ. Mooskapſel. [puljak.
Mooſblume, *f.* (*Caltha palustris*), kaljuž-
Mooſen, *v. n.* obrasti u mah. [nica.
Mooſflechte, ſ. Felſenflechte.
Mooſgrün, *adj.* zelen kao mah.
Mooſgrundel, **Mooſhuhn**, ſ. Moorgrundel
Mooſhaube, *f.* (mahova) kapica. [uſw.
Mooshummel, ſ. Mooſbiene.
Mooſig, *adj.* mahovit; ein —er Platz, mahovište.
Mooskappe, ſ. Mooshaube.
Mooskapſel, *f.* mahovka, mahovica.
Mooskloffmuſchel, *f.* (*Mya byssifera*), mahovita zevka.
Mooskolben, *m.* palacka.
Mooskratze, *f.* mahogreb.
Mooskraut, *n.* (*Ulva*), porast.
Mooskuh, *f.* ſ. Rohrdommel.
Mooslager, *n.* mahova postelja.
Moosling, *m.* (*Agaricus mammosus*), ma-
Mooſmauer, *f.* suhozidina. [hovac.
Mooſpulver, *n.* (*Lycopodium*), crvoto-
Mooſreiher, ſ. Rohrdommel. [čina.
Mooſroſe, *f.* (ruža-)mahovnica, mašnica.
Mooſſchimmel, *m.* (*Byssus lactea*), bela Mpustenka. [hov spuž.
Mooſſchnecke, *f.* (*Limax hyalinus*), ma-
Mooſſchnepfe, ſ. Moorſchnepfe.
Mooſſchraube, *f.* (*Pupa muscorum*), mahov vrtak.
Mooſſchwamm, ſ. Moosling.
Mooſſperling, ſ. Rohrſperling.
Mooſſtein, *m.* mahom porasao kamen.
Mooſſtengel, *m.* badrljica.
Mooſthiere, *pl.* (*Bryosoa*), mahovci.
Mooſweihe, ſ. Sumpfweihe.
Mops, *m.* mops.
Mopsgeſicht, *n.* pasko lice.
Mopshund, ſ. Mops.
Mopſig, *adj.* paski.
Mopsnaſe, *f.* paski nos; uzvrnut nos.
Moquiren, ſ. Spotten.
Moral, *f.* (Wiſſenſchaft), ćudoredba; (Lehre), pouka, poučenje, nauk.
Moraliſch, *adj.* ćudoredan, moralan; (geſammt), ukupni; eine —e Perſon, ukup, moralna osoba; — leben, biti u svom poštenju.
Moraliſiren, *v. n.* predikovati, popovati, učiti, moralizovati.
Moraliſt, *m.* ćudorednik, moralista.
Moralität, *f.* ćudorednost, ćudoredje, moralnost.
Moralphiloſophie, *f.* ćudoredno mudroslovje, moralna filosofija.
Moräne, ſ. Muräne.
Moraſt, *m.* blato, glib, kao; bara, barušina; im —e ſtecken bleiben, zakalati; ogreznuti u blato; ſ. Moor; Sumpf.
Moraſtbirke, ſ. Moorbirke.
Moraſterz, *n.* glibovac.
Moraſtfiſch, *m.* (*Cyprinus Tinca*), linjak.
Moraſt-Heidelbeere, *f.* (*Vaccinium uliginosum*), cretna brusnica. [tetreb.
Moraſthuhn, *n.* (*Tetrao Lagopus*), beli
Moraſtig, *adj.* blatan, blatovit, glibaš; — werden (v. Wege), razkaljati se.
Moraſtkrabbe, *f.* blatna rakovica.
Moraſtlabkraut, *n.* (*Galium uliginosum*), cretna brodina.
Moraſtlerche, ſ. Sumpflerche.
Moraſtſchnecke, *f.* blatni spuž.
Moraſtſtein, *m.* glibovac.
Moratorium, *n.* odgodnica.
Morche, ſ. Nachtſchatten.
Morchel, *f.* Morchelſchwamm, *m.* (*Morchella*), smrčak.
Morchelblume, *f.* (*Eriophorum Polystachion*), suhopernik.
Mord, *m.* krv, umorstvo; ſ. Todtſchlag; einen — begehen, učiniti krv; ſich eines —es ſchuldig machen, učiniti se krvnikom; okrviti se; er beſchuldigt ihn des —es, krvniči ga, duži ga za krv; Zeter und — ſchreien, ſ. Zeter; der — an der Freiheit, zator slobode; einen — an d. Freiheit begehen, ubiti, upropastiti slobodu; ſeinen guten Namen mit — beflecken, skrviti lepo svoje ime.
Mordanfall, *m.* krvnička navala.
Mordanſchlag, *m.* nakana krvi.
Mordanſtifter, *m.* podgovornik krvi.
Mordbefleckt, *adj.* skrvljen, okrvljen.
Mordbegierde, ſ. Mordgier.
Mordbeil, *n.* ubojna sekira.
Mordbeſteller, *m.* najmitelj krvnika(h).
Mordblick, *m.* krvnički pogled.
Mordbrand, *m.* zapala kuće; paléž; palikućtvo; wegen —, što je kuću zapalio.

Digitized by Google

Mordbrenner, m. palikuća, paležnik; —in, f. palikućnica, paležnica.
Mordbrennerei, f. palikućtvo, paléž.
Mordbrennerisch, adj. palikući, paléž-
Mordbrief, m. krvno pismo.
Mordeisen, n. krvno željezo; krvno oružje; sablja-krvnica.
Morden, v. a. činiti, učiniti krv, krviti; (niedermachen), ubiti, poseći, ubijati, klati; die Freiheit —, ubijati, utamaniti slobodu.
Morden, n. klanje, pokolj.
Mörder, m. krvnik; an Einem zum — werden, učiniti krv na kom; der — der Freiheit, zatornik, krvnik slobode; (*Ampelis carnifex*), crven pegam.
Mörderei, f. krvništvo.
Mördergrube, Mörderhöhle, f. razbojnički
Mörderhand, f. er fiel durch —, umorili, ubili su ga.
Mörderin, f. krvnica.
Mörderisch, adj. krvnički; —e Waffe, krvno, ubojno, ubojito oružje; eine —e Schlacht, pokolj, poseк; — schreien, s. Mörderlich.
Mörderlich, adv. strašno, naopako, do zla Boga; — schreien, derati se.
Mörderstahl, m. krvni nož, krvnički nož.
Mordgeschichte, f. pripovest o učinjenoj krvi, o ubojstvu; krvna pripovest.
Mordgeschoß, n. (stréla, puška-)krvnica.
Mordgeschrei, n. vika s krvi; pomaganja; jauk; (*fig.*) strašna vika.
Mordgesell, m. krvnički ortak; krvnik.
Mordgewehr, n. krvničko, krvno, ubojno, ubojito oružje; (Feuergewehr), puška-
Mordgier, f. krvohlepnost. [krvnica.
Mordgierig, adj. krvohlepan; pohlepan
Mordgrube, s. Mörbergrube. [krvi.
Mordio, Zeter — schreien, strašno se de-
Mordknecht, m. najmljen krvnik. [rati.
Mordkerl, m. (scherz.) junačina, glavno momče.
Mordlust, f. krvoradnost, krvoželjnost.
Mordlustig, adj. krvorad.
Mordmann, m. čovek od oka.
Mordmesser, n. krvnički, krvni nož.
Mordnacht, f. krvna noć.
Mordrache, f. krvna osveta; (Rächung eines Mordes), osveta krvi.
Mordrächer, m. osvetnik krvi.
Mordrath, m. krvnički, krvni dogovor.
Mordraupe, f. s. Raupentödter.
Mordschlacht, f. pokolj, zakolj, poseк.
Mordschuld, f. krvna krivica.
Mordschuldig, adj. kriv, dužan krvi.
Mordschwamm, m. (*Agaricus necator*), otrovni knjižak.
Mordschwert, n. krvnički, krvni, ubojni
Mordsinn, m. krvnost. [mač.
Mordstahl, s. Mörderstahl.
Mordstich, m. smrtni ubod.
Mordstoß, Mordstreich, m. smrtni udar.
Mordsucht, f. Mordgier.
Mordthat, f. krvno dělo; s. Mord.
Mordthäter, m. krvnik.
Mordversuch, m. pokušaj krvi. [oružje.
Mordwaffe, f. krvno, ubojno, ubojito
Mordweg, m. krvni put; (*fig.*) hrdjav put, vratolomija.
Mordwehr, s. Mordwaffe.
Mordwurm, s. Tollwurm.
Mordwuth, f. pomama za krvlju.
Morelle, s. Herzkirsche; Marille.
Mores, pl. ich werde dir — lehren, naučit ću te pameti.
Morgalebsamen, m. koštice od raseljke.
Morgen, adv. sutra, sjutra.
Morgen, v. n. jutriti se.
Morgen, m. jutro; der — bricht an, jutri se; d. — graut, sviće; zora zori; es wurde —, odjutrilo se je; heute —, jutros; von heute —, jutrošnji; s. Früh; als der — kam, kad bi u jutro; — Früh, sutra u jutro; eines —s kam er zu mir, jedno jutro dodje k meni; einen guten — wünschen, nazdraviti dobro jutro; des —s, u jutro, u jutru; den — zubringen, jutrovati; (Osten), iztok; (Feldmaß), jutro, dnina, plug zemlje, dan oranja, ral f., ralo.
Morgenandacht, f. (jutrnja) molitva, jutrnjica; jutrenja.
Morgenanzug, m. s. Negligé.
Morgenarbeit, f. jutrnji posao, rad.
Morgenbesuch, m. jutrnji posét; pohod u jutru.
Morgenbetrachtung, f. jutrnje razmišljanje i. razmatranje.
Morgenblatt, n. jutrenik; jutrnji list; jutrnje novine.
Morgenblume, f. jutrnji cvétak.
Morgenbrod, n. zajutrak, doručak.
Morgend, adj. sutrašnji; den —en Tag, sutra.
Morgendämmern, v. i. svitati, jutriti se.
Morgendämmerung, f. prozorje, osvitak, sudanje, svit; mit der —, zorom, u zoru, u praskozorje.
Morgendistel, s. Mariendistel.
Morgendlich, adj. jutrnji, jutren.
Morgeneſſen, s. Morgenbrod.
Morgenfeier, f. Morgenfest, n. jutrnja svetkovina, svečanost.
Morgenfrühe, f. jutro; s. Morgenröthe.
Morgengabe, f. jutrenina, jutrnji dar.
Morgengang, m. jutrnji hod; (*mont.*) iztočni rudnik. [genjegen.
Morgengebet, n. jutrnja molitva; s. Mor-
Morgengedanke, m. jutrnja misao, pomisao.
Morgengegend, f. iztočni kraj, iztok.
Morgengesang, m. jutrnja pésma.
Morgengewand, s. Negligé.
Morgenglocke, f. zvonjenje u jutro.
Morgenglut, f. jutrnji žar.
Morgengöttin, f. Zorana.

Digitized by Google

Morgengruß, *m.* jutrnji pozdrav; dobro
Morgenhaube, *f.* jutrnja kapa. [jutro.
Morgenhelle, *f.* svanuće.
Morgenimbiß, ſ. Morgenbrod.
Morgenkleid, ſ. Negligé.
Morgenkühle, *f.* jutrnji hlad.
Morgenland, *n.* zemlja na iztoku, iztočna zemlja; (Orient), iztok.
Morgenländer, *m.* iztočanin, iztočnjak.
Morgenländiſch, *adj.* iztočni.
Morgenlaute, *f.* budnik.
Morgenleben, ſ. Jugendleben.
Morgenlicht, *n.* prozorje, zora.
Morgenlied, *n.* ſ. Morgengeſang.
Morgenmahl, *n.* zajutrak, doručak.
Morgenmilch, *f.* jutrnje mlěko.
Morgenpfeife, *f.* Morgenpfeifchen, *n.* jutrnja lula; prva lula; ſein — rauchen, pušiti na uranak.
Morgenpunkt, *m* iztočište.
Morgenroth, *adj.* zorolik.
Morgenroth, *n.* Morgenröthe, *f.* zora; d. — geht auf, zora zori i. puca; d. — erhellte den Horizont, zora je zabělila, prasnula, zaplavila, zaruděla.
Morgens, *adv.* u jutro, u jutru; (jeden Morgen), jutrom; — früh aufſtehen, rano raniti, uraniti, podraniti; bis Früh —, do běloga dana, do jutra.
Morgenſchein, *m.* osvitak.
Morgenſchimmer, *m.* sěrak, prozorje, praskozorje, cik od zore. [trnji san.
Morgenſchlaf, Morgenſchlummer, *m.* ju-
Morgenſchön, *adj.* lěp kao zora.
Morgenſchuß, *m.* jutrenjak.
Morgenſegen, *m.* jutrnica; molitva.
Morgenſeite, ſ. Oſtſeite.
Morgenſonne, *f.* sunce na izhodu i. iztoku; jutrnje sunce.
Morgenſprache, *f.* dogovor.
Morgenſtändchen, *n.* jutrenka.
Morgenſtern, *m.* (*astr.*) danica, zornjača; (Waffe), šestoper; (*Voluta ceramica*), lončarsko uško; ſ. Bocksbart.
Morgenſtrahl, *m.* osvit, osvitak; mit dem erſten —, u praskozorje, u cik od zore.
Morgenſtunde, *f.* jutrnje doba; (ſpr.) die — hat Gold im Munde, tko rano ustaje, nikad se nekaje; tko rano ustane, vas dan mu dobar nastane; die — des Lebens, zora od života.
Morgenthau, *m.* jutrnja rosa.
Morgenthauen, *n.* padanje rose.
Morgentiſch, ſ. Toilette; Morgenbrod.
Morgentraum, *m.* jutrnji sanak.
Morgenwache, *f.* (*mil.*) die — ſchlagen, bubnjati na uranak.
Morgenwange, *f.* zorolik obraz.
Morgenwaſſer, *n.* (voda-)jutrošnjica.
Morgenwecker, *m.* budnik.
Morgenwehen, *n.* jutrnji větric i. lahor.
Morgenweite, *f.* iztočna daleč; udaljenost od iztoka.
Morgenwerk, *n.* ſ. Morgenarbeit.
Morgenwind, *m.* jutrnji větar; ſ. Oſtwind.
Morgenwunſch, ſ. Morgengruß.
Morgenzeit, *f.* jutro.
Morgig, *adj.* sutrašnji.
Morille, ſ. Marille.
Moritzpalme, *f.* (*Mauritia*), vinovac.
Mörk, ſ. Merk. [bič.
Mornell, *m.* Mornelle, *f.* lakrdijaš; ſ. Kis
Morphin, Morphium, *n.* drěmovina, morfin.
Morphologie, *f.* likoslovje.
Morſch, *adj.* prhak; —es Holz, truhlo drvo; — werden, sprhnuti; —, *adv.* sasvim; es brach — entzwei, ode na dvě pole.
Morſche, *f.* prhkoća, prhlina, truhlina.
Morſchen, *v. n.* prhnuti; sprhnuti.
Morſel, ſ. Mörſer.
Morſelle, *f.* motčica, morzelja.
Mörſer, *m.* mužar, avan; (hölzerner —), stupa; (Feuer—), mužar, prangija.
Mörſerblock, *m.* mužarište.
Mörſerkeule, *f.* tučak, tucanj, tucalo.
Mörſerkuchen, ſ. Kugelhopf.
Mörſerlaffette, Mörſerſchleife, *f.* mužarski stalak.
Mörſerſtößel, *m.* ſ. Mörſerkeule.
Mortalität, ſ. Sterblichkeit.
Mörtel, *m.* mazka, malter, mort, orozan, melta. [tera, morta).
Mörtelarbeit, *f.* nakit od mazke (mal-
Mörtelbewurf, *m.* žbuka.
Mörtelfaß, *n.* malternjak.
Mörtelhaue, *f.* grnalo, grn, greblica (za
Mörtelkaſten, *m.* mortarnica. [mort).
Mörtelkelle, ſ. Mauerkelle.
Mörtelknecht, *m.* mazkar, mortaš, meltar.
Mörtelpfanne, *f.* ſ. Mörtelfaß.
Mörtelpflaſter, *n.* pod od maltera.
Mörtelträger, ſ. Mörtelknecht.
Mörtelwäſche, *f.* mura.
Mörten, *v. a.* utući, stući, tući.
Mortificiren, *v. a.* mrtviti, umrtviti.
Mortuar, *n.* mrtvarina.
Moſaik, *f.* mosaika, musivno dělo.
Moſchbeere, ſ. Vogelbeere.
Moſche, *f.* junica, telica.
Moſchee, *f.* mečet, džamija.
Möſchkraut, ſ. Gliedkraut.
Moſchroſe, *f.* moškata ruža.
Moſchus, *m.* mošak, misk.
Moſchusbock, *m.* (*Cerambyx moschatus*), moškata strižibuba.
Moſchuskäfer, *m.* (*Calosoma Sycophanta*), kranjac; ſ. Biſamkäfer.
Moſchusmaus, *f.* moškat miš. [škat tur.
Moſchusochs, *m.* (*Bos moschatus*), mo-
Moſchusratte, *f.* (*Myogale moschata*), moškata tekunica; (*Fiber moschatus*), moškat dabar.
Moſchusſäure, *f.* moškova kiselina.
Moſchusſchnacke, *f.* (*Tipula moschata*), moškat komar.

Digitized by Google

Moschusthier, *n.* (*Moschus moschiferus*),
Moselbeere, f. Moosbeere.
Möseln, *v. n.* zaudarati po zemlji.
Moseethräne, *f.* s. Thränengras.
Moskovade, *f.* moskovada.
Mosler, *m.* (Wb.) weißer —, tvrdina, pitoma bělina, světlika, debela šiprina, katanica.
Mosquito, *m.* moskito, moskit.
Most, *m.* šira, mast, mastika, must; (Masch), kljuk, masulj; (gekochter —),
Mostapfel, s. Honigapfel.
Mosteln, Mosten, *v. a.* muljati, kljukati, drucati, mečiti, možditi, izmuljati, omečiti, smuljati, ostručiti (grožđje).
Mostig, *adj.* — schmecken, zaudarati po
Mostkappe, *f.* puljevina, dlen.
Mostkelter, s. Kelter.
Mostler, *m.* gnječilac, muljalac, mečilac.
Mostmesser, *m.* širomer.
Mostmeth, *m.* madžun.
Mostpresse, f. Kelter.
Möstrich, *m.* oslač.
Mostrose, f. Moosrose.
Mostsuppe, *f.* širna juha (čorba).
Mostsüß, *adj.* sladak kao šira, mast.
Mostwurst, *f.* sudžuk, čurduk.
Mostzuber, *m.* kljuknjak, kaca za kljuk.
Mothbeißer, s. Schlammbeißer.
Motion, *f.* predlog; s. Commotion.
Motiv, *n.* razlog.
Motiviren, *v. a.* razložiti; orázložiti, podupréti i. podkrépiti što) razlozi; navesti razloge; womit wollen Sie das —? koje ćete za to razloge navesti? s. Bewegen.
Motivirt, *adj.* razložit, s razlozi; nicht —, bez razlogah.
Motor, *m.* micalo.
Motsche, *f.* krava; kobila.
Motte, *f.* (*Tinea*), molj, moljac; s. Milbe.
Mottenartig, *adj.* moljast.
Mottenblume, *f.* (*Gnaphalium Stoechas*),
Mottenfliege, *f.* s. Blattwickler.
Mottenfraß, *m.* grinje, moljčevina, moljotočina.
Mottenfräßig, *adj.* izgrinjan, grinjav.
Mottenkäfer, s. Pelzkäfer.
Mottenkraut, *n.* (*Verbascum Blattaria*), mrkovina; s. Mottenblume; Porsch.
Mottensame, *m.* s. Mottenkraut.
Motthuhn, *n.* (*Glareola*), tekica
Mottig, *adj.* moljav.
Motto, *n.* povodak; s. Wahlspruch.
Mouillirt, *adj.* mekan.
Mousselin, *m.* mušulin; s. Nesseltuch.
Mousse, *m.* pěnušica.
Mousiren, *v. n.* pěnušiti se; —es Bier,
Moutarde, *f.* s. Möstrich.
Möwe, s. Meve.
Much, *m.* plěsan; tuhlina.
Mucheln, *v. n.* tuhnuti.
Muchlig, *adj.* tuhljiv; užežen.
Muchsen, s. Muckſen.
Müchzen, s. Meucheln.
Muck, Mucks, *m.* bek, piskac; einen — thun, beknuti, bebeknuti; nicht einen — von sich geben, nepisnuti.
Mucke, *f.* hir, mušica, zla volja; das Pferd hat —n, konj je čudljiv; die Sache hat ihre —n, ima tu kvačicah.
Mücke, *f.* (*Culex*), komarac; (*Tipula*), komar; (*fig.*) šušica; (am Gewehre), mušica.
Mucken, Muckſen, *v. n.* beknuti, bebeknuti; pisnuti; er darf nicht —, nedaju mu ni beknuti i. bebeknuti; nedaju mu běla zuba pomoliti; nicht — dušu u se! ni piskac! d. Hund muckt, pas ževka, reži; die Sache muckt, zapinje; s. Schmollen.
Mücken- (in Zuſ.) komarčev.
Mückenbaum, *m.* (*Populus nigra*), jagněd.
Mückenbein, *n.* komarčeva noga; (*fig.* v. Menſch.) štrkljo.
Mückeneinſchnitt, *m.* izrez za mušicu.
Mückenente, Mückente, *f.* (*Anas clypeata*), kličarica, muharka.
Mückenfang, *m.* hvatanje komarah; s.
Mückenfänger, s. Fliegenſchnäpper.
Mückenfliege, *f.* (*Tipula Marci*), Markov komar.
Mückengarn, Mückengitter, *n.* komarnik.
Mückenglas, *n.* komarnjak.
Mückenkraut, *n.* (*Polygonum Hydropiper*), papričnjak; s. Flohalant; Dürrwurz.
Mückenleicht, *adj.* (*fig.*) lak kao pero.
Mückenmotte, *f.* komaruša.
Mückennetz, s. Mückengarn.
Mückenpulver, *n.* prah od komarah.
Mückenſchwamm, s. Fliegenſchwamm.
Mückenſehen, *n.* mušičanje.
Mückenſeiger, *m.* cěpidlaka.
Mückenſtachel, *m.* komarčje sisalo.
Mückenſtecher, s. Fliegenſchnäpper.
Mückenſtich, *m.* komarčji ubod.
Mückenvogel, s. Fliegenvogel.
Mückenwanze, s. Baumwanze.
Mückenwedel, s. Fliegenwedel.
Mückenwürger, *m.* s. Fliegenfalle.
Mucker, *m.* podmuklica; bogomoljac, licemérac.
Muckerei, *f.* bogomoljstvo, licemérstvo.
Muckerin, *f.* bogomoljka, licemérka.
Muckiſch, *adj.* podmukao, potmuo.
Mücklich, *adj.* komarast.
Muckſen, s. Mucken.
Muckſer, *m.* bekač, mrmljač; (Muck), bek, piskac; (Bewegung), makac.
Mudde, s. Schlamm.
Müde, *adj.* trudan, umoran; (v. Gehen), sustao; — werden, umoriti se, utruditi se, sustati; ſie ſind Alle nach einander — geworden, posustali su; ſich — gehen, arbeiten, ſprechen, nahoditi se, naraditi se, nagovoriti se; ich bin nun

Digitized by Google

— ihn länger anzuhören, već mi je dosadilo slušati ga; man muß nicht — werden zu lernen, neumorno treba učiti; (spr.) čověku valja do smrti učiti; er ist — des Lebens, život mu je do-
Müden, s. Ermüden. [sadio, dodijao.
Müdigkeit, *f.* umornost, trud, sustalost; umor; ein vor — zurückgebliebenes Thier, sustalica.
Muff, Muffen, *m.* rukovnica, micica, kolčak; (Geruch), tuhlina; (Laut), reg.
Muffel, *m.* labrnjak; (Hund), mops; (*chem.*) kapa.
Muffelig, s. Muchlig.
Muffelkäfer, *m.* (*Bruchus pisi*), žižak.
Muffeln, *v. n.* prcati, puckati, opuckati; s. Mucheln; —, *v. a.* zakukuljiti, zamumuljiti; (*fig.*) omesti.
Muffelofen, *m.* kapasta peć. [ovca.
Muffelthier, *n.* (*Ovis Musimon*), vlaška
Muffen, *v. n.* (v. Hund.) čevkati, ževkati; (v. Tabak) mirisati; s. Mucheln; Schmollen.
Muffig, *adj.* labrnjav; s. Muchlig.
Muflon, s. Muffelthier.
Mufti, *m.* muftija. [lajati.
Mufzen, Müfzen, *v. n.* truhnuti; (v. Hund.)
Müger, *m.* s. Spitzmaus.
Muglig, s. Muchlig.
Muh! *int.* mu!
Muhamedaner, *m.* muhamedovac.
Mühe, *f.* trud, muka, nastojanje; sich — geben, truditi, nastojati (oko čega); große — mit etwas haben, imati s čim mnogo posla; oznojiti se oko čega; Einem — machen, zadati komu posla, zatruditi koga; keine — sparen, scheuen, nepožaliti truda; mit großer —, s velikim naporom; jedva jedvice; es ist nicht der — werth, nevrědi truda; nije vrědno (da se čověk muči); für gehabte —, za (tvoj, vaš) trud; die — n des Lebens, nevolje života.
Mühseleben, *n.* mučan život.
Mühelos, *adj.* bez truda, muke.
Mühelosigkeit, *f.* beztrudnost.
Mühen, *v. n.* mukati.
Mühen, *v. n.* s. Bemühen; —, *v. i.* es müht mich, muči, peče me; žao mi je.
Müher, *m.* trudbenik; —in, *f.* trudbenica.
Mühevoll, *adj.* premučan, pretrudan; mu-
Mühewaltung, *f.* trudba, nastojanje. [čan.
Mühgebühr, *f.* trudbenina; (spr.) jabuka.
Mühl- (in Zus.) mlinski, vodenični.
Mühlarzt, s. Mühlbauer.
Mühlbach, *m.* mlinski potok.
Mühlbauer, *m.* mlinograd ar; gradilac, graditelj mlinovah.
Mühlbaum, s. Mehlbank.
Mühlberg, *m.* brdo od větrenjače.
Mühlbeschauung, *f.* pregled mlina.
Mühlbeutel, *m.* mlinska kesa.
Mühlbottich, *m.* obod.
Mühlbrett, s. Streichbrett.
Mühlbursche, *m.* mlinarče.
Mühlchen, *n.* mlinčić.
Mühldamm, *m.* gat.
Mühle, *f.* mlin; (Wasser—), vodenica; (Roß—), suhača (suvača); (Wind—), větrenjača, větrni mlin; (Stampf—), stupa; Getreide zur — schicken, poslati žito u mlin; die — geht, mlin melje; die — stellen, zusammenlassen, nadići, spustiti gornjaka; (spr.) das ist Wasser auf seine —, to mu je voda na mlin; dem Tuche die — geben, uvaljati, svaljati sukno; (Mühlenspiel), mice, mlin, kozalica, trilja; — spielen, lokati se, kozati se na kozalicu; (Zwick—), smicaljka, gungalica.
Mühleisen, *n.* senj. [sidro.
Mühlenanker, *m.* mlinska kotva, mlinsko
Mühlenarbeiter, *m.* (*mont.*) grušar.
Mühlenbach, s. Mühlbach.
Mühlenbau, *m.* gradjenje mlina, vodenice; (—kunst), mlinograd arstvo.
Mühlenfachbaum, *m.* mlinski prag.
Mühlengerechtigkeit, *f.* s. Mühlrecht.
Mühlengerüst, *n.* (mlinski) pod, grušt.
Mühlenhaus, *n.* mlinica.
Mühlenknappe, *m.* mlinarski prota.
Mühlenordnung, *f.* mlinski red i. rednik.
Mühlenpferd, *n.* suhačnik (suvačnik), suvačarski konj; (von ein. Stutte), suhačnica.
Mühlenschau, s. Mühlenbeschauung.
Mühlenschleuße, *f.* (mlinska) ustava.
Mühlenspiel, *n.* s. Mühle.
Mühlensteinchen, *n.* s. Meerlilie.
Mühlenteich, *m.* mlins
Mühlenwasser, Mühlenwerk, s. Mühlwasser usw.
Mühler, s. Müller; Kaulquappe.
Mühlesel, s. Müllersel.
Mühlgang, Mühlgast, s. Mahlgang usw.
Mühlgebiet, *n.* žrvnjište, krevet.
Mühlgerechtigkeit, *f.* s. Mühlrecht.
Mühlgerinne, *n.* žlěb, korito.
Mühlgetöse, *n.* mlinska buka, huka.
Mühlgold, *n.* žeženo zlato.
Mühlgraben, *m.* jaža.
Mühlhaus, s. Mühlenhaus.
Mühlheimchen, *n.* s. Hausgrille.
Mühlherr, *m.* mlinar; gospodar mlina, vodenice; —en, redovnici, poredovnici, keteuši*.
Mühlkäfer, s. Mehlkäfer.
Mühlklapper, *f.* čekalo.
Mühlknappe, s. Mühlenknappe.
Mühlkrapp, *m.* obroćine.
Mühllauf, *m.* obod, okolišnice.
Mühlmeister, s. Müllermeister.
Mühlmetze, s. Mahlmetze.
Mühlos, s. Mühelos.
Mühlordnung, *f.* mlinarski red, rednik, mlinarska uredba.

Digitized by Google

Mühlpfahl, *m.* pragovac.
Mühlpfanne, *f.* žabica, ponjvica.
Mühlpferd, ſ. Mühlenpferd.
Mühlplatz, *m.* mlinište, vodeničište.
Mühlpolſter, *m.* glava (od vode).
Mühlrad, *n.* mlinsko, vodenično kolo.
Mühlradwelle, *f.* vreteno u mlinskoga (vodeničnoga) kola.
Mühlrechen, *m.* mlinski greben, mlinska [rešetka.
Mühlrecht, *n.* mlinsko pravo.
Mühlroß, ſ. Mühlenpferd.
Mühlſchaff, *n.* zasipač.
Mühlſpindel, *f.* mlinska preslica.
Mühlſtange, *f.* ſ. Mühleiſen.
Mühlſtänder, *m.* stup od větrenjače.
Mühlſtaub, *m.* paspalj.
Mühlſteg, *m.* brv, prečaga.
Mühlſtein, *m.* žrvanj, (mlinski) kamen.
Mühlſteinähnlich, *adj.* žrvnjast.
Mühlſteinbruch, *m.* žrvnjik.
Mühlſteinfiſch, *m.* (*Tetraodon Mola*), sa- [moglav.
Mühlwagen, *m.* mlinska kola.
Mühlwaſſer, *n.* vodenična voda.
Mühlwehr, *n.* brana, slap, bent.
Mühlwelle, ſ. Mühlradwelle.
Mühlwerk, *n.* mlilo.
Mühlzwang, *m.* namet mlivenja.
Muhme, *f.* (Verwandte), rodica, rodjakinja; (Kinder—), dadilja; teta, tetka; (Geſchwiſterkind), bratučeda; ſ. Sumpf- [meiſe.
Mühmling, *m.* tetčić.
Muhmſee, *f.* morska pučina.
Mühſal, *f.* nevolja.
Mühſam, *adj.* mučan, tegotan, trudan, težak; —e Arbeit, tvrd posao; krvosalija; kostolomina; ſich — ernähren, ſ. Kümmerlich; ein —er Menſch, trudbenik.
Mühſamkeit, *f.* (v. Sachen), mučnost, tegotnost; (v. Perſ.), trudbenost, trudba.
Mühſelig, *adj.* mučan, tegotan; (elend), jadan, nevoljan, kukavan.
Mühſeligkeit, *f.* muka, tegoba, težkoća; [nevolja.
Mühvoll, Mühwaltung, ſ. Mühevoll uſw.
Mulatte, *m.* melez, polutan, mulat.
Muldbret, Mullbret, *n.* koritnjača.
Mulde, *f.* korito; kopanja.
Muldenförmig, *adj.* koritast.
Muldengewölbe, *n.* koritast svod.
Muldenmuſchel, ſ. Napfmuſchel.
Mull, *m.* Mulle, *f* (*Mullus barbatus*), bradovatica, barbun; ſ. Kaul.
Mull, *n.* mulj, melj, meljavina.
Mullen, ſ. Malmen.
Müllen, *m.* ſ. Reuſchbaum.
Müller, *m.* mlinar, vodeničar; ſ. Kaulquappe; — ſein, mlinariti; (*Tenebrio molitor*), brašnar; (*Melolontha Fullo*), mlinar.
Müllerart, *f.* (mlinarska) sěkirica.
Müllerblau, *adj.* bělomodar.
Müllerburſch, ſ. Müllerknappe.
Müllerchen, *n.* (*Garrula*), sivoperka.
Müllereſel, *m.* mlinarski magarac.
Müllerfarbe, *f.* bělomodrina.
Müllerfarben, Müllerfarbig, *adj.* bělomodar.
Müllergeſell, *m.* mlinarski dětić (kalfa).
Müllerhandwerk, *n.* mlinarija, mlinarstvo; das — treiben, mlinariti.
Mülleringwer, *m.* ſ. Gelbwurz.
Müllerin, *f.* mlinarica, mlinarka, vode- [ničarka.
Mülleriſch, *adj.* mlinarski.
Müllerjunge, *m.* mlinarče, mlinarić.
Müllerkäfer, *m.* (*Tenebrio molitor*), brašnar; (*Melolontha Fullo*), mlinar.
Müllerknappe, Müllerknecht, ſ. Mühlen- [knappe.
Müllerlohn, *m.* mlinarina.
Müllermeiſter, *m.* mlinarski majstor, mli- [nar.
Müllermetze, ſ. Mahlmetze.
Müllerſack, *m.* brašnena vreća.
Müllerſchabe, *f.* žohar, švaba.
Müllersfrau, *f.* mlinarova žena.
Müllersſohn, *m.* mlinarić.
Müllerwage, *f.* razulja.
Müſling, *m.* ſ. Elritze.
Mullkrapp, *m.* Müllenroth, *n.* obročine.
Müllner, ſ. Müller.
Mulm, *m.* troševina; (v. Holz), truhladak; d. Baum hat d. —, drvo truhne.
Mulmen, *v. a.* ſ. Malmen; —, *v. n.* trošiti se, prhnuti.
Mulmig, Multerig, *adj.* raztrošen; prhak, sipak; (v Bäum.), truo; — werden, prhnuti.
Multiplicand, *m.* množitbenik.
Multiplication, *f.* množitba.
Multiplicationskreis, *m.* množeći krug.
Multiplicationszeichen, *n.* množilo.
Multiplicator, *m.* množnik.
Multipliciren, *v. a.* množiti, stručiti.
Mumie, *f.* očajnik, mumija.
Mumme, *f.* obrazina, krinka, čuvida.
Mummel, (Mummelak, Mummelmann), *m.* bauk.
Mummeln, *v. n.* (v. Küh.) mukati; (murmeln), mrmljati, mumljati; (eſſen), premizgivati; ſ. Mummen.
Mummen, *v. a.* zamumuljiti; ſ. Maskiren.
Mummengeſicht, *n.* ſ. Larve.
Mummenſchanze, *f.* Mummenſpiel, *n.* Mummerei, *f.* čarojice, buše, maškarada; (Verſtellung), pretvora.
Mummergold, ſ. Katzengold.
Mummler, *m.* mumljač, mrmljač, mum- [ljalo.
Mund, *m.* usta (usti); ein Glas zum —e führen, priněti čašu k ustima; nagnuti čašu; ein Glas vom —e führen, odagnuti, odujmiti čašu; ein kleiner —, ustašca; er hat einen ſehr großen —, (ſpr.) usta su mu kao čarapin početak; — und Naſe aufſperren, blejati (kao june); zinuti; ſich etwas am —e abbrechen, od ustah odvrći, odkinuti; mit trockenem —e weggehen, neomastiti brka; der — läuft ihm voll Waſſer, rastu mu zazubice; miču mu se

Digitized by Google

oskomine; ide mu voda izza zubah; Einem den — wässerig machen, s. Wässerig; er hat den — nicht aufgethan, nije ni beknuo; nije ni zuba obělio; den Finger auf den — legen, metnuti prst na usta; mramorkome mučati; reinen — halten, čuvati tajnu; er ist in Aller —e, sve govori o njem; die Nachricht ging von —e zu —e, glas otide od ustah do ustah; Einem zu —e sprechen, govoriti komu po ćudi; du hast mir das Wort aus dem —e genommen, preoteo si mi rěč iz ustijuh; e. Wort im —e haben, imati rěč na vrh jezika; ich hatte d. Wort im —e, došla mi je rěč na čelo ustah; cvětahu mi usta, da to rečem; Einem die Worte in den — legen, naučiti koga što da govori; er legt ihm seine eigenen Worte in den —, podmeće mu svoje rěči; sich mit dem —e gut behelfen können; den — auf dem rechten Flecke haben, imati dobar njisak; kein Blatt vor den — nehmen, govoriti na sva usta; vollen — nehmen, bahati se; etwas immer im —e führen, zaintačiti, zapovrnuti; es geht kalt und warm bei ihm aus Einem —e, govori kako tko hoće; Einen in der Leute — bringen, izněti koga na glas; ich habe heute noch nichts in den — genommen, danas nisam jošte ni okusio šta; jošte se danas nisam odtaštio; (Mündung), ušće; (an Kanon.), grlo.

Mundart, *f.* narěčje.

Mundartisch, *adj.* narěčni.

Mundarznei, *f.* lěk za usta.

Mundarzt, *m.* ustar, lěčnik ustah.

Mundbäcker, *m.* mešaja, potornik.

Mundbecher, *m.* obična čaša; das ist mein —, iz ove čaše pijem.

Mundbedarf, *m.* hrana.

Mundbissen, *m.* zalogaj; okusak.

Mündchen, *n.* ustašca; (*Bulla verrucosa*), bradavičasti puljak.

Munde, *f.* ušće.

Mündel, *m.* & *f.* nedobnik; štićenik; pupil; (Waise), sirota, strotće.

Mündelamt, *n.* štitnički, pupilarni ured.

Mündelgeld, *n.* štićenički, pupilarni novci.

Mündelgut, *n.* štićeničko dobro.

Mündeln, *v. n.* opijati usnama. [sao.

Mündelsache, *f.* štićenički, pupilarni po-

Munden, *v. n.* ići u tek; račiti se; (behagen), goditi.

Münden, *v. n.* izlěvati se (u..).

Mundfaul, *adj.* bolestnih ustah; er ist —, bole ga usta, (*fig.*) neće mu se govoriti.

Mundfäule, *f.* ustobolja; s. Scharbock.

Mundfäulkraut, *n.* smrdeća loboda; s. Schlüsselblume.

Mundfisch, *m.* (*Cyprinus Jeses*), zelenklen, ješevka.

Mundgerecht, *adj* prilagodjen; — machen, prilagoditi.

Mundgeschwür, *n.* ràna od ustah.

Mundglaube, *m.* věra od ustah i. na jeziku.

Mundhöhle, *f.* ustnik, šupljina od ustah.

Mundholz, *n.* s. Hartriegel. [rasti.

Mündig, *adj.* dorasao; — werden, do-

Mündigen, *v. a.* proglasiti doraslim.

Mündigkeit, *f.* doraslost.

Mündigkeitsbrief, *m.* dorasnica.

Mündigmachung, Mündigsprechung, *f.* proglašenje doraslim.

Mundiren, *v. a.* prepisati na čisto.

Mundklemme, *f.* brnjica; (Krankh.) sklopac; škripac; er hat die —, pale su mu bagoče. [(kuhač).

Mundkoch, *m.* gospodski, osobni varnik

Mundkloß, *m.* čep.

Mundkrampf, *m.* grč u ustijuh.

Mundkuß, *m.* poljubac, cělov (na usta).

Mundlack, *m.* s. Oblate.

Mundleich, *m.* točak, lula.

Mundleim, *m.* ribja klija.

Mündlich, *adj.* ustmen; —es Verfahren, ustmeni postupak.

Mündlichkeit, *f.* ustmenost.

Mündling, s. Mündel.

Mundloch, *n.* ušće; (ein. Kanone usw.), grlo, grlić; (ein. Ofens), ždrělo, zjalo.

Mundlos, *adj.* bez ustah, bezust.

Mundmehl, *n.* mûka, brašneni cvět, cvět od brašna, puh

Mundnagel, *m.* šindrenjak.

Mundöffnung, *f.* zěv.

Mundpfropf, *m.* zapušač (topa).

Mundpomade, *f.* pomast za usne.

Mundportion, *f.* obrok, tain, porcija.

Mundreif, *m.* krajnji pojas.

Mundrose, s. Rosenpappel.

Mundsalbe, s. Mundpomade.

Mundsaum, *m.* okrajac ustah.

Mundschenk, *m.* čašnik, peharnik.

Mundschließer, *m.* (*anat.*) zatvarač ustah.

Mundschraube, *f.* razklopnjak ustah.

Mundschwamm, *m.* žabica.

Mundsemmel, *f.* běla žemljička, zemička.

Mundspalte, *f.* ušće.

Mundsperre, s. Mundklemme.

Mundspiegel, *m.* s. Mundschraube.

Mundspitze, *f.* strcaljka za usta.

Mundspruch, *m.* poslovica.

Mundstück, *n.* (ein. Pfeife), pisak; (ein. Trompete), dulac; (ein. Tabakspfeife), zarog(a), pipa, imam; (am Zaume), žvale; (ein. Kanone), grlenjak; (an d. Säbelscheide), ušće; (Mund), usta, gubica; s. Mundwerk.

Mundstückform, *f.* kalup piska.

Mundstücklocheisen, *n.* probojac žvalah.

Mundtheil, *m.* s. Mundportion; —e, *pl.* česti ustah.

Mundtuch, *n.* s. Serviette.

Digitized by Google

Mundum, *n.* čistopis.

Mündung, *f.* zjalo; (ein. Flusses), ušće, utok; (ein. Gefäßes), grlo, grlin, grlić; (einer Kanone), grlo, usti; (eines Thales), ždrělo. [ušće.

Mündungsbefatz, *m.* (*peristominm*), ob-

Mündungsfries, *m.* grleni obruč, pojas.

Mündungsland, *n.* obušće.

Mundvoll, *m.* puna usta; gutac; gutljaj; (v. Speisen), zalogaj.

Mundvorrath, *m.* živež, hrana, zaira.

Mundwasser, *n.* voda za usta.

Mundweite, *f.* s. Hartriegel.

Mundwein, *m.* gospodsko vino, vino za gospodu; (Lieblingswein), najmilije vino.

Mundwerk, *n.* usta; er hat ein gutes — (Mundstück). ima dobar njisak; nije mu mati jezik izpredala.

Mundwinkel, *m.* ustni kut.

Municipal, *adj.* městni, občinski, pokrajinski, municipalni.

Municipalamt, *n.* městni ured.

Municipalbeamte, *m.* městni urednik.

Municipalität, *f.* občinsko věće, poglavarstvo.

Municipalrecht, *n.* městno pravo.

Municipalverfassung, *f.* městni ustav.

Munition, *f.* strelivo, prah i olovo, dže-

Munitionär, *m.* strelivnjak. [bana*.

Munitionsfarren, Munitionswagen, *m.* kola za strelivo, strelivnjača.

Munitionsmagazin, *n.* strelivnik.

Munk, *m.* (*Arctomys*), svizac, surak.

Munkelig, *adj.* košljiv, potmuran, sumoran; —es Wetter, tmura.

Munkeln, *v. i.* es munkelt (als wenn es regnen wollte), natuštilo se vrěme, stuštilo se je, nahumorilo se je, nasumorilo se je (kao da hoće kiša da udari); man munkelt etwas, ljudi nèšto guču; svět buba; —, *v. n.* (spr.) im Dunkeln ist gut —, u mraku se je dobro šiljkati; po tmini se miši love; tamnoj noći neima svědoka.

Munken, *v. n.* uhoditi.

Munker, *m.* uhoda. [crkva.

Münster, *m.* stolna, (b. Or.) saborna

Munter, *adj.* budan, na javi; — werden, probuditi se, razabrati se oda sna; (v. Geiste), bodar; (lebhaft), živahan, živ; (aufgeweckt), veseo. dobre volje; — machen, razveseliti, razgaliti; —e Farbe, živa mast (boja); ein —es Pferd, čio konj; immer —! vesело! ein —er Kopf, bistra glava.

Munterkeit, *f.* budnost; bodrost; živost, živahnost; veselost; čilost.

Münzabfall, *m.* novčane okujine.

Münzamt, *n.* kovnički ured; kovnica.

Münzanstalt, *f.* kovnica.

Münzausfuhr, *f.* izvoz novacah.

Münzbalsam, *m.* (*Tanacetum Balsamita*), kaloper. [novnik).

Münzbeamte, *m.* kovnički urednik (či-

Münzbeschickung, *f.* primèsa.

Münzbuch, *n.* pěneznik.

Münze, *f.* novac, pěnez; eine alte —, babka; — prägen, kovati novce; (spr.) Einen mit gleicher — bezahlen, dati komu žao za sramotu; dati komu šilo za ognjilo; (Münzanstalt), kovnica; s. Muschelmünze; (*Mentha*), metvica; die grüne —, kaloper; s. Dürrkraut.

Münzeinheit, *f.* novčana jedinka.

Münzeisen, *n.* s. Münzstempel.

Münzen, *v. a.* kovati novce; (*fig.*) darauf war es gemünzt, onamo je šibalo, směralo; das war auf mich gemünzt, to je bilo meni naměnjeno; neue Wörter —, kovati nove rěči.

Münzenbeschreibung, *f.* pěnezopis.

Münzenkenner, *m.* pěnezoznanac, pěnezoslovac, pěnezar.

Münzenkenntniß, Münzenkunde, *f.* pěnezoznanstvo; pěnezoslovje, pěnezar-

Münzenkette, *f.* ukovnica. [stvo.

Münzenkundig, *adj.* poznajući pěneze.

Münzensammlung, *f.* sbirka pěnezah; s. Münzkabinet.

Münzer, *m.* kovničar, novcokov; ein falscher —, s. Falschmünzer. [münzer.

Münzfälscher, *m.* kvarinovac; s. Falsch-

Münzfälschung, *f.* kvari-novčenje, kvarenje novacah.

Münzfreiheit, *f.* pravo kovnice.

Münzfuß, *m.* novčano měrilo.

Münzgefräß, *n.* novčane okujine, novčani opiljci.

Münzgepräge, *n.* novčani oblik.

Münzgerechtigkeit, s. Münzfreiheit.

Münzhaus, *n.* kovnica. [zara.

Münzkabinet, *n.* Münzkammer, *f.* pěne-

Münzkenner usw., s. Münzenkenner usw.

Münzkräß, s. Münzgekräß.

Münzkraut, *n.* (*Lysimachia Numularia*),

Münzkunde, s. Münzenkunde. [pěnezak.

Münzkunst, *f.* novcokovstvo.

Münzliste, *f.* kazalo novacah.

Münzmeister, *m.* nastojnik kovnice.

Münzordnung, *f.* novčana uredba.

Münzort, *m.* kovalište.

Münzpräger, *m.* novcokov.

Münzpresse, *f.* těsak za novce.

Münzprobe, *f* ogled novacah.

Münzprobiramt, *n.* oglednica novacah.

Münzprüfer, *m.* ogledalac novacah.

Münzrand, *m.* okrajne novca.

Münzrecht, *n.* pravo kovnice.

Münzregal, *n.* kraljevština kovnice.

Münzschein, *m.* novčanica.

Münzschlag, *m.* kovanje novca; oblik

Münzschläger, *m.* novcokov. [novca.

Münzschreiber, *m.* pisar kovnice.

Münzschröter, *m.* plojkar

Digitized by Google

Münzsorte, *f.* vrst novca.
Münzsortenzettel, *m.* popis novacah.
Münzstadt, *f* grad s kovnicom. [nica.
Münzstatt, Münzstätte, *f.* kovalište; kov-
Münzstempel, *m.* novčani kalupac.
Münzstück, *n* novac, pěnez.
Münzvaluta, *f.* vrednota novca.
Münzverfälscher, s. Münzfälscher.
Münzverfassung, *f.* uredba novca.
Münzwäger, *m.* potegač.
Münzwährung, *f.* vrednota novca.
Münzwardein, s. Münzprüfer.
Münzwart, *m.* nadstojnik kovnice.
Münzwerk, *n.* kovala; kovnica; s. Münz-
Münzwesen, *n.* novčanstvo. [buch.
Münzwissenschaft, *f.* pěnezoslovje, pěne-
Münzzettel, s. Münzschein. [zarstvo.
Münzzeichen, *n.* znak kovnice.
Münzzusatz, *m.* primĕsa novca.
Muraal, *m.* (*Cobitis fossilis*), čikov, piškor; s. Muräne.
Muräne, *f.* (*Conger*), gruj, grum.
Mürbe, *adj.* mek, mekan; (vom Obst), mekan, gnjio; (v. Fleisch), krt, uprhao; (v. Stein), prhak; (v. Holze), truo; (spr.) ich werde ihn schon — machen, umekšat, pokorit ću ga; ukrotit ću ga; — werden, s. Mürben.
Mürbe, *f.* mekanost, gnjilost; krtoća, krtina; prhkoća, truhlost.
Mürben, *v. n.* omeknuti; (v. Obste), ugnjivati se, gnjiliti, ugnjiliti; (v. Stein), sprhnuti; (*fig.*) omeknuti; —, *v. a.* umekšati; (Erde —), ukrtiti; (*fig*) ukrotiti; pokoriti.
Mürblich, *adj.* mekan.
Murchel, s. Kelleraffel.
Murchente, s. Moderente.
Mureran, *n.* mureksan.
Murindo, *m.* murindo.
Murk, *m.* križka kruha, hlĕbca; (*fig.*) šušica, sgeba.
Murkolbe, s. Kaulquappe.
Murks, *int.* gurit.
Murks, *m.* šušica, sgeba; s. Murrkopf.
Murksen, s. Murren.
Murkstein, *m.* žuljak. [potok.
Murmelbach, *m.* žuber-voda; žuboreći
Murmelbrassen, s. Murmelfisch.
Murmelfall, *m.* slapac.
Murmelfisch, *m.* (*Sparus Mormyrus*), mrmorica.
Murmelgetös, *n.* žubor.
Murmeln, *v. n.* (v. Bache), žuboriti, žuberiti, romoniti; (v. Quellen), bobutiti; (*fig.*) man murmelt davon, ljudi guču; (Murren), mumljati, mrmljati; promumljati, promrmljati; (v. Unzufriedenheit), s. Murren; ins Ohr —, šapnuti, prišapnuti.
Murmelquelle, *f.* žuber-vrelo.
Murmelthier, *n.* (*Arctomys*), svizac, su-
Murre, *f.* usov. [rak.
Murren, *v. n.* mrmljati, mumlati, mrndžati, čangrizati, gunjdjati; (v. Mißvergnügten), vrnčati, vrčiti, vikati,
Murrer, s Murrkopf. [roptati (na što).
Mürrisch, *adj.* čangrizav, čantrav, uzkošen, košljiv, namrgodjen, mrznovoljast; —es Wesen, košljivost, namrgodjenost; — werden, namrgoditi se; — sein, mrgoditi se, čangrizati, drmiti.
Murrkopf, *m.* mrmljalo, mrmljavac, gunjdjalo; čangrizalo, mrznovoljavac.
Murrköpfig, s. Mürrisch.
Murrmeise, s. Sumpfmeise.
Murrsinn, *m.* čangrizavost, čantravost. košljivost; mrmljavost.
Murrsinnig, s. Mürrisch.
Mus, s. Muß.
Muscardine, *f.* plĕsnivoća, muskardina.
Muschel, *f.* ljuštura, školjka, škrabica, kućica; (*anat.*) školjka.
Muschelachat, *m.* ljušturast bezdrak.
Muschelartig, *adj.* ljušturast.
Muschelbank, *f.* ljušturište, ljušturna greda.
Muschelblume, *f.* (*Pistia stratiotes*), obični babuljac.
Muschelbruch, *m.* ljušturast lom.
Muschelerz, *n.* ljušturast gvozdac.
Muschelfloh, *m.* (*Cypris conchacea*), ljušturovac.
Muschelförmig, *adj.* ljušturast.
Muschelgehäuse, *n.* s. Muschelschale.
Muschelgold, *n.* pozlata u ljušturi.
Muschelig, s. Muschelförmig.
Muschelkabinet, *n.* ljušturnica.
Muschelkalk, *m.* ljušturno vapno.
Muschelkalkformation, *f.* stvorba ljušturnoga vapna. [ljušturka.
Muschelkrebs, *m.* (*Cypris conchacea*),
Muschelkunde, *f.* poznavanje ljušturah.
Muschelkürbiß, *m.* s. Melone.
Muschellage, *f.* vrsta i. nasad ljušturah.
Muschelmarmor, *m.* ljušturni mramor.
Muschelmünze, *f.* (*Cypraea moneta*), nov-
Muschelreich, *adj* ljušturav. [čić.
Muschelsammler, *m.* kupilac ljušturah.
Muschelsammlung, *f.* sbirka ljušturah.
Muschelschale, *f.* ljuštura, čašinka, školjka.
Muschelscheide, *f.* (*Ascidia conchilega*), ljušturava sumanka.
Muschelschlucker, *m.* (*Mergus rupricapilus*), potapljač ridjoperac.
Muschelseide, *f.* morska svila.
Muschelsilber, *n.* posrebrina u ljušturi.
Muschelsperling, s. Baumsperling.
Muschelthiere, *pl.* (*Conchifera*), ljušturi-
Muschelwächter, s. Pinnenwächter. [njaci.
Muschelwerk, *n.* ljušturje.
Muse, *f.* Muza; s. Pisang.
Musel, *m.* panj; taslak.
Muselmann, *m.* musloman.
Musenberg, *m.* Parnas.
Musenfreund, *m.* prijatelj Muzah, znanostih, umĕtnostih.

Digitized by Google

Muſengott, *m.* Apollo.
Muſenſchaar, *f.* sbor Muzah.
Muſenſohn, *m.* učenik, djak.
Muſeum, *n.* umětovnica, muzej.
Muſiciren, *v. n.* glasbovati, svirati, mu-
Muſig, ſ. Mußig. [zicirati.
Muſik, *f.* glasba, svirba, muzika; — machen, svirati.
Muſikalien, *pl.* glasbovine, kajde, note.
Muſikalienhandel, *m.* trgovina glasbovinami, notami.
Muſikalienhändler, *m.* glasbovinar, notar.
Muſikalienhandlung, *f.* tržnica glasbovinah, notah. [note.
Muſikalienimpoſt, *m.* namet na glasbovine,
Muſikalienverlag, *m.* skladište glasbovinah, notah.
Muſikaliſch, *adj.* glasben, muzikalan; ich bin nicht —, nerazumĕm se u glasbu, nisam věšt glasbi. [rin.
Muſikant, *m.* glasbar, muzikant, mekte-
Muſikbande, *f.* glasbeni sbor, glasbina, dambulhana*, muzikalna banda.
Muſikcompoſition, *f.* glasbotvor, glasbena.
Muſiker, *m.* glasbar, muzikant. [skladba.
Muſikfeſt, *adj.* věšt glasbi, muziki.
Muſikfeſt, *n.* glasbena svetkovina.
Muſikfreund, *m.* prijatelj glasbe, muzike.
Muſikinſtrument, *n.* glasbovilo.
Muſiklehrer, Muſikmeiſter, *m.* učitelj glasbe, Muſiknote, *f.* kajda, nota. [muzike.
Muſikſchule, *f.* glasbena (muzikalna) učionica, glasbarnica.
Muſikſtück, *n.* glasbena pĕsma; ſ. Tonſtück.
Muſikunterricht, *m.* obuka u glasbi (muziki); — nehmen, učiti glasbu (muziku).
Muſikverein, *m.* glasbeno (muzikalno) druſtvo.
Muſiren, *v. a.* cvětovati.
Muſivarbeit, *f.* ſ. Moſaik.
Muſivgold, *n.* zlatna pĕna.
Muſivſilber, *n.* srebrna pĕna.
Muskat, ſ. Muskateller.
Muskatblüte, ſ. Muskatenblume.
Muskate, *f.* orašak, orišak, muškat.
Muskateller, *m.* muškat.
Muskatellerbirn, *f.* (kruška-)mirisavka.
Muskatellerkirſche, *f.* (trešnja-)tamjanika.
Muskatellerkraut, *n.* (*Salvia Sclarea*), Ivanje zelje.
Muskatellertraube, *f.* mirisavka, tamjanika, muškat; blaue —, crna miri-
Muskatellerwein, *m.* muškat. [savka.
Muskat(en)baum, *m.* (*Myristica offic.*), oraškovac, muskatno drvo.
Muskatenbirn, ſ. Muskatellerbirn.
Muskat(en)blume, Muskat(en)blüte, *f.* oraškov cvět, macis, muškapli; ſ. Nachtviole.
Muskatenholz, *n.* muskatno drvo.
Muskatenhyacinthe, *f.* (*Muscari*), prela, prosličina, presličetina, vilin luk.
Muskat(en)nuß, *f.* orašak, orišak, muškat; (*Buccinum murex*), volkasti rogač.
Muskatennußbaum, ſ. Muskatenbaum.
Muskatenöl, *n.* oraškovo, muskatno ulje.
Muskatenroſe, *f.* ruža muskatnica.
Muskatwein, *m.* muškat.
Muskel, *m.* mišica, mišić, miš, ribić; gefiederter —, perasta mišica.
Muskelblutader, *f.* mišična žila.
Muskeleindruck, *m.* trag mišice.
Muskelfaſer, *f.* vlakno od mišice.
Muskelfibrin, *n.* mesna vlaknina.
Muskelhaut, *f.* mišična mezdra.
Muskelhüpfen, *n.* igranje mišicah.
Muskelig, *adj.* mišičav; mesnat; (*fig.*) žilav, čio.
Muskelkraft, *f.* žilavost, čilost.
Muskellehre, *f.* mišcoslovje, nauka o mi-
Muskelnerve, *m.* mišični živac. [šicah.
Muskelſchlagader, *f.* mišična kucavica i.
Muskelſtark, *adj.* žilav, čio. [odihavica.
Muskelſtärke, ſ. Muskelkraft.
Muskelſyſtem, *n.* mišičje.
Muskelzergliederung, *f.* razsudba mišicah.
Muskelzweig, *m.* grana mišice.
Muskete, *f.* muškета, glonta; puška.
Musketier, *m.* muškетir.
Muskochs, Muskroſe uſw. ſ. Moſchusroſe.
Muskus, ſ. Moſchus.
Muslinet, *m.* muslinet.
Muspel, ſ. Rohrdommel.
Muß, *n.* (Mus), skrob, kaša, papula, gmeždenik, meždenik; (von müſſen), moranje, sila; es iſt eben kein —, nije baš pod moraš; (ſpr.) — iſt eine harte Nuß, sila kola lomi, sila je nemila.
Mußapfel, *m.* papulica.
Muße, *f.* dokolica, lazno; — haben, lastan, dokolan biti, biti na dokolici (tenanu), imati lazno; wenn ich — dazu finden werde, ako dospĕm, dokolim; ich habe keine — zum Bücherleſen, nedospĕvam za čitanje; mein Amt läßt mir wenig —, slabo dospĕvam od službe; služba mi ostavlja malo prosta vremena.
Müſſelig, *adj.* spor.
Müſſelin, *m.* mušulin. [kašom.
Mußen, *v. a.* ein Kind —, pitati dĕte
Müſſen, *v. n.* morati; der Menſch muß eſſen, čovĕk mora jesti; čovĕk mora da jede; (ſollen), imati; du mußt nicht Alles wiſſen, netreba ti sve znati; das ſoll und muß geſchehen, to mora da bude; es muß wohl nichts an der Sache ſein, valjda nije stvari; wer muß es wohl geweſen ſein, Bog zna tko je bio; er kommt ſicher, er müßte denn abgehalten werden, jamačno će doći, van ako ga što zapriči; der Schwächere muß unterliegen, nejačica pravdu gubi; Sie — es aber auch nicht vergeſſen, ne vemojte zaboraviti; Sie — aber auch kommen, al svakako dodjite; das — Sie von mir nicht ver-

Digitized by Google

langen, nemojte toga od mene zahtěvati; man muß, valja, treba.
Mufferon, *m.* (*Agaricus prunulus*), brašnavac, majevka.
Mußeſtunde, *f.* ſ. Muße; in —n, pripadom, na dokolici.
Mußfladen, ſ. Mußkuchen.
Mußicht, *adj.* skrobast, kašast.
Mußig, *adj.* skroban, kao kaša; (*mont*) gvaljav.
Müßig, *adj.* (unthätig), bezposlen, bez posla, dangubeć; — gehen, čepati, šunjati; — ſein, bezposličiti, lastovati, dangubiti; — ſtehen, klinčiti; (frei von Geſchäften), dokolan; prost; —e Zeit, dokolica, lazno, pripad; —es Capital, mrtva glavnica; er läßt ſein Geld — liegen, novci mu badava leže; neplode mu se novci; (unwirkſam), zaludan; (*stil.*) zaludan.
Müßigen, *v. a.* ich ſehe mich gemüßigt, prisiljen sam.
Müßiggang, *m.* bezposlenost, danguba; praznost, lěnost; ſein Leben im —e zubringen, prozujati sav život; jednako bezposličiti; provoditi danke u bezposlici; (ſpr.) — iſt aller Laſter Anfang, bezposlica je mati svake opačine; der geſchäftige —, bavrljanje, švrljanje; (ſpr.) trla baba lan, da joj prodje dan. [ležak, lěnština.
Müßiggänger, *m.* bezposlica, danguba;
Müßiggängeriſch, *adj.* bezposlen.
Müßiggehen, *n.* bezposličenje, lastovanje.
Müßigſtehen, *n.* klinčenje.
Mußkleber, ſ. Haſenklee.
Mußkraut, *n.* (*Corchorus*), logova.
Mußkuchen, *m.* kolač s pekmezom, pek-
Mußpflanze, *f.* ſ. Mußkraut. [mezniak.
Mußthier, ſ. Elenthier.
Mußtopf, *m.* lonac za pekmez.
Mußtorte, *f.* pita s pekmezom.
Muſter, *n.* (Vorbild), izgled, ugled, uzor; er iſt ein — der Treue, izgled je věrnosti; (Modell), tvorilo, kalup; obrazac; (Strick—), pregledalica, početak, urnek; (Kleider—), terak; (Probe), ogled, muštra; (Zeichnung), crtež; nach dem — thun, preglédati; Alles nach einem — thun, sve na jedan kalup dotěrati; ſich ein — nehmen, ugledati se u što; — einweben, iverati.
Muſterbild, *n.* uzor.
Muſterblatt, *n.* pregledalica. [smo.
Muſterbrief, *m.* izgledni list, izgledno pi-
Muſterbuch, *n.* izgledna knjiga; (z. B. z. Sticken), pregledaličnik; (v. Probeſtücken), ogledovnik.
Muſterform, *f.* pralik.
Muſterfrau, *f.* adamsko koleno.
Muſterhaft, *adj.* izgledan; uzorit.
Muſterhauptſchule, *f.* izgledna, glavna
Muſterkarte, *f.* ogledak. [učionica.
Muſterkopf, *m.* uzorita glava.
Muſterlich, ſ. Muſterhaft.
Muſterlos, *adj.* bez izgleda.
Muſtermacher, *m.* kalupar, tvorilar.
Muſtern, *v. a.* einen Zeug —, kléčati; das Heer —, pregledati vojsku; ein Buch —, razgledati knjigu.
Muſterort, Muſterplatz, *m.* věšbalište.
Muſterſchönheit, *f.* uzorita lěpota.
Muſterſchrift, ſ. Vorſchrift. [pisac.
Muſterſchriftſteller, *m.* izgledan, izvrstan
Muſterſchule, *f.* izgledna učionica.
Muſterſtück, *n.* izgledak.
Muſterung, *f.* pregledba, muštra; eine — halten, pregledati.
Muſterwaare, *f.* roba za ogled.
Muſterweber, *m.* kléčar.
Muſterwerk, *n.* izgledno, izvrstno dělo.
Muſterwirthſchaft, *f.* izgledno gospodar-
Muſterwort, *n.* primérak, primér. [stvo.
Muſterzeichner, *m.* pregledaličar.
Mutation, *f.* měna.
Mutecke, ſ. Seekugel.
Müterich, *m.* ſ. Mutterkraut.
Mutern, Mütern, *v. n.* (v. Krebſen), svlačiti se, svući se.
Muth, *m.* hrabrost, hrabrenost, hrabrenstvo; — haben, hrabar biti, srce imati; voll —es, hrabren; Einem — machen, einflößen, hrabriti, bodriti, sokoliti, sloboditi; ſ. Ermuthigen; — faſſen, ohrabriti se, usloboditi se, osloboditi se; er hat den — verloren, izgubio je srce, (ſpr.) stisnuo je rep; er hat keinen —, nedrži mu potlja; slabe je petlje; er hat nicht den — ihm es zu ſagen, nesmě mu kazati; den — ſinken laſſen, klonuti duhom; guten —es ſein, dobre volje biti; zdravo i. veselo biti; wie mag ihm zu —e ſein? kako-li mu je oko srca, pri srcu i. pri duši? wie iſt dir in der Einſamkeit zu —e? kako ti je samomu (samoj)? ſeinen — o. ſein Müthchen an Jemand kühlen, izkaliti srce na kom; es ward ihm dabei nicht wohl zu —e, nešto se je pobojao; (Maß), mut.
Muthanreizend, *adj.* hrabreći, slobodeći.
Muthanreizer, *m.* hrabritelj, hrabrič.
Mutharm, *adj.* bez srca, hrabrosti.
Muthbeſeelt, *adj.* hrabren.
Muthbewilligung, *f.* dopust rudokopnje.
Muthe, *f.* zahtěvanje, tražitba.
Mutheln, ſ. Mauſen. [rudokopnje).
Muthen, *v. a.* zahtěvati, tražiti (dopust
Muther, *m.* tražilac (rudokopnje).
Muthfällig, *adj.* klonuvši duhom.
Muthgeber, *m.* hrabritelj.
Muthgeld, *n.* majstorovina.
Muthig, *adj.* (herzhaft), hrabar, hrabren, srčan; (munter), bodar, veseo; — machen, ſ. Ermuthigen; ein —es Pferd, žestok konj.

Digitized by Google

Muthigen, ſ. Ermuthigen.
Muthjahr, *n.* tražitbena godina.
Muthlos, *adj.* bez hrabrosti, bez srca; nehrabren; (furchtſam), plašljiv; — werden, klonuti duhom, pobojati se; — machen, uplašiti.
Muthloſigkeit, *f.* plašljivost, bojažljivost.
Muthmacher, ſ. Muthgeber.
Muthmaßen, *v. n.* nagadjati što; mnivati, mniti, misliti; (vermuthen), sumnjati (se).
Muthmaßer, *m.* mnivalac.
Muthmaßlich, *adj.* mnivan; vérovětan (vérojatan); —, *adv.* po svoj prilici, vérovětno.
Muthmaßlichkeit, *f.* mnivnost; vérovětnost (vérojatnost).
Muthmaßung, *f.* mnivanje; sumnjanje; (Conjecturen), nagadjanje.
Muthreich, ſ. Muthvoll.
Muthſchein, *m.* dopustnica rudokopnje.
Muthtrank, *m.* hrabrivo, hrabrilo.
Muthung, *f.* (*mont.*) molba rudokopnje.
Muthungsgeſuch, *n.* molbenica za rudokopnju.
Muthvoll, *adj.* prehrabren, hrabren.
Muthwille, *m.* obĕst, samovolja; (Leichtfertigkeit), nestašnost; —n treiben, vragovati, vragolisati, vragoliti.
Muthwillig, *adj.* obĕstan, samovoljan, vragolast, nestašan.
Muthwillige, *m.* obĕstnik, nestašnik, vragulan, vragulin, samovoljnik.
Muthwilligkeit, *f.* obĕstnost, samovoljnost.
Muthzettel, ſ. Muthſchein.
Mutſchel, *m.* ſ. Baumſperling.
Mutſchel, *f.* krava.
Mutſchel, *n.* komad kruha.
Mutter, *f.* mati; (*fam.*) mama, majka, nena, male; — werden, nazvati se majka; poroditi se; ſie iſt — von neun Söhnen, rodila je devet sinovah; (ſpr.) der — ſchenk ich, d. Tochter denk ich, tko kćer hoće da dobije, materi valja da se umiljava; er nennt ſie —, materi ju; (Schrift—, Metall—), stelja, matica; (Gebär—), plodilo, materica, utroba; (Eſſig—), matica; (Hefen), droždje, droždina, trop, stelja; den Wein auf d. — liegen laſſen, ostavlti vino na matici; ſ. Schraube.
Mutterader, ſ. Frauenader.
Mutterallein, *adv.* sam samcit i. samcat.
Mutterarm, *m.* (*fig.*) materinska njega.
Mutteraft, *m.* stup.
Mutterband, *n.* veza utrobe.
Mutterbaum, ſ. Samenbaum.
Mutterbeſchwerde, *f.* materinska poteškoća; (Mutterbeſchwerung), maternica, matra.
Mutterbett, ſ. Wochenbett.
Mutterbiene, *f.* matica.
Mutterblatt, *n.* list pod granom.
Mutterblume, *f.* izvoda; (*Pulsatilla*), sasa.
Mutterbruch, *m.* izvala materice.
Mutterbruder, *m.* ujak.
Mutterbruſt, *f.* sisa; ſ. Venusbruſt.
Mütterchen, *n.* mamica, majka, majčica; altes —, babica, starica, stara starica.
Mutterbrüſe, *f.* plodvica.
Muttereiſen, *n.* navojkar, matica navojka.
Mutterende, *n.* kraj materice.
Mutterentzündung, *f.* žar i. zapala materice.
Muttererde, *f.* zemlja-mati; ſ. Gartenerde.
Muttereſſig, *m.* kvasina od matice.
Mutterflecken, ſ. Muttermahl.
Mutterfluß, *m.* slúženje materice; (weißer Fluß), bělotok, běla pranica, běli cvět.
Mutterfreude, *f.* materinska, majčina radost.
Mutterfüllen, *n.* ždrebica.
Muttergefühl, *n.* materinska ćut, materinsko čuvstvo.
Muttergerſte, ſ. Mutterkorn.
Muttergeſchlecht, *n.* rod po materi.
Muttergeſtein, *n.* matica.
Muttergewächs, ſ. Monkalb.
Muttergottes, *f.* bogorodica.
Muttergottesbild, *n.* slika bogorodice; bogorodica.
Muttergrimmen, *n.* ſ. Darmgicht.
Muttergrund, *m.* dno materice.
Muttergut, *n.* materinstvo.
Mutterhalb, *adv.* po materi.
Mutterhals, *m.* grlić materice.
Mutterhammer, *m.* probojnjak.
Mutterhäring, *m.* ſ. Aloſe.
Mutterharz, *n.* galban.
Mutterhaſe, *m.* zečica.
Mutterherz, *n.* materinsko srce.
Mutterholz, *n.* ſ. Hundskirſche.
Mutterkalb, *n.* telica; ſ. Monkalb.
Mutterkamille, *f.* ſ. Mutterkraut.
Mutterkind, *n.* čovĕk; (Lieblingskind), materino zlato, milinak, šeća.
Mutterkirche, *f.* župna crkva.
Mutterkorn, *n.* (*Secale cornutum*), glavnica.
Mutterkrampf, *m.* grč materice.
Mutterkrankheit, *f.* bolest materice; ſ. Mutterbeſchwerung.
Mutterkraut, *n.* (*Matricaria*), titrica; materičnjak; ſ. Kamille; Bienenkraut; Porſch.
Mutterkrautöl, *n.* titrično ulje.
Mutterkrebs, *m.* račica; (Muter), mekušac; (Krankh.) rak u utrobi.
Mutterkuchen, *m.* (*bot.*) supka; ſ. Nachgeburt.
Mutterkümmel, ſ. Gartenkümmel.
Mutterfuß, *m.* poljubac i. cĕlov majke.
Mutterlamm, *n.* jagnjica.
Mutterland, *n.* domovina; (Stammland), majka; pradomovina.
Mutterlauge, *f.* cĕdjina.
Mutterlaut, *m.* majčin glas.
Mutterleber, ſ. Nachgeburt.
Mutterleib, *m.* (*fig.*) (materina) utroba.
Mutterleiden, *n.* materinska patnja, muka.
Mütterlein, ſ. Mütterchen.
Mütterlich, *adj.* materin; —e Pflege, ma-

Digitized by Google

terinska njega; von —er Seite, po materi; das —e Vermögen, materinstvo; — lieben, ljubiti kao majka.
Mütterlicherſeits, *adv.* po materi.
Mütterlichkeit, *f.* maternost.
Mutterliebe, *f.* materinska ljubav.
Mutterlos, *adv.* bez matere; — ſein, neimati matere.
Mutterloſe, *m.* bezmatak.
Mutterluſt, ſ. Mutterfreude.
Muttermahl, *n.* madež, znamenka.
Muttermenſch, *m.* hat wohl je ein — dergleichen geſehen? je-l takva šta itko Božji vidio?
Muttermilch, *f.* materinsko, maternje mlěko; sisa; er hat das mit der — eingeſogen, tim je i zadojen.
Muttermord, *m.* krv na materi (učinjena), umorstvo matere; einen — begehen, učiniti krv na materi; ubiti mater.
Muttermörder, *m.* krvnik matere (svoje); er iſt ein —, ubio je svoju mater; —in, *f.* krvnica (svoje) matere.
Mutternmund, *m.* ušće materice.
Muttern, *v. n.* vrći se, metnuti se na mater; —, *v. a.* ſ. Säugen.
Mutternackend, *adj.* gol golcat (gó gócat), gol i nag, gol kao od majke
Muttername, *m.* materino ime. [rodjen.
Mutternelke, *f.* zrela gvozdika, zrio karanfilć; (Samennelke), klinčac-izvodac.
Mutterpferd, *n.* kobila.
Mutterplage, *f.* (*fig.*) maternica, matra.
Mutterrecht, *n.* materino, materinsko pravo.
Mutterriß, *m.* proder materice. [vo.
Mutterſchaf, *n.* ovca.
Mutterſchaft, *f.* materstvo.
Mutterſcheide, *f.* prohod materice.
Mutterſcheide-Vorfall, *m.* izvala materičnoga prohoda.
Mutterſchmerz, *m.* materinska bol, tuga, žalost; ſ. Mutterplage.
Mutterſchooß, *m.* materino, majčino krilo; (Mutterleib), materina utroba; (*fig.*) krilo; utroba.
Mutterſchwein, *n.* krmača, prasica.
Mutterſchweſter, *f.* teta, tetku (po materi).
Mutterſeele, *f.* es iſt keine — da, neima žive duše; —allein, sam samcat.
Mutterſegen, *m.* materinski, majčin blagoslov.
Mutterſinn, *m.* maternost. [goslov.
Mutterſöhnchen, *n.* majkin sin; máza, mazonja; ſ. Mutterkind.
Mutterſorge, *f.* materina, materinska briga, njega. [terština.
Mutterſprache, *f.* materinski jezik, ma-
Mutterſtaat, *m.* država-matica.
Mutterſtadt, *f.* rodni grad.
Mutterſtelle, *f.* město majke; — bei einem vertreten, biti komu majka; an — erkieſen, pomajćiti.
Mutterſtimme, *f.* materin, materinski glas.
Mutterſtock, *m.* (Wb.) čokot; (Bien.) prěšěd.
Muttertheil, *m.* materinstvo.
Mutterthräne, *f.* materina, materinska suza; —n, *pl.* (*fig.*) plač matere.
Muttertod, *m.* smrt matere.
Muttertreue, *f.* materina věrnost.
Muttertrompete, *f.* materičnik.
Mutterveilchen, *n.* (*Hesperis matronalis*), preměnita večernica, materna.
Mutterweh, *n.* maternica, matra; ſ. Wehen.
Mutterwitz, *m.* prirodjen, naravski um, razum. [želja.
Mutterwunſch, *m.* materina, materinska
Mutterwurz, *f.* (*Athamanta Meum*), nevěsika; ſ. Wolverlei.
Mutterwuth, *f.* bludna pomama.
Mutterzelle, *f.* matičnjak.
Mutterzimmt, *m.* divja korica.
Mutterzwiebel, *f.* lukovica-izvodka.
Mutz, *m.* kusak; (v. Thier.) kusonja, kusalj; ſ. Dummbart.
Mützchen, *n.* kapica; ſ. Haſenklee; (*Patella barbara*), divja bljudica.
Mütze, *f.* kapa; (d. 2. Magen), kapura; (an Mooſen), kapica; (*Patella chinensis*), kitajska bljudica.
Mutzen, ſ. Stutzen, *v. a.*
Mützenaloe, *f.* kapast aloj. [kapu.
Mützenband, *m.* vezanka (pantljika) za
Mützenfleck, *m.* latak za kapu.
Mützenförmig, *adj.* kapast.
Mützenmacher, *m.* kapar.
Mützenmuſter, *n.* terak od kape.
Mützer, ſ. Spitzmaus.
Mützohr, *n.* ćula; ćulo.
Mykologie, *f.* gljivoslovje.
Mylord, *m.* gospodin.
Myologie, *f.* mišcoslovje.
Myriade, *f.* deset tisućah (hiljadah), miriada; (*fig.*) tušta.
Myriameter, *m.* miriametar.
Myriſtinſäure, *f.* miristinska kiselina.
Myrobalan, *m.* (*Emblica*), nazadák.
Myrrhe, *f.* mirha, smirna.
Myrrhenbaum, *m.* (*Balsamodendron mirrha*), mirhovac.
Myrrhenöl, *n.* smirneno ulje.
Myrſine, *f.* (*Myrsine*), lahar.
Myrte, *f.* (*Myrtus communis*), mrča, mrćika, mrtva, mrtvina.
Myrtenbeere, *f.* mrćka, mrkinja.
Myrtenblatt, *n.* listak od mrće.
Myrtenblüther, *m.* (*Myrtinae*), mrćike.
Myrtendorn, ſ. Stechdorn.
Myrtenhain, *m.* mrćik.
Myrtenkranz, *m.* věnac od mrće.
Myrtenlaube, *f.* sěnica od mrće.
Myrtenſtrauch, *m.* mrćjak.
Myrtenzweig, *m.* mrćena grana.
Myſterien, *pl.* otajstva; svetotajstvo.
Myſteriös, *adj.* otajstven. [zam.
Myſticismus, *m.* otajstvarstvo, misticiMyſtik, *f.* mistika. [stvar.
Myſtiker, *m.* mistik, otajstvenjak, otaj-

Digitized by Google

Mystisch, Mysterios, *adj.* otajstven, mistički.
Mythe, *f.* baj, bajka.
Mythenlehre, Mythologie, *f.* bajoslovje.
Mythenlehrer, Mythолog, *m.* bajoslovac, bajoznanac.
Mythisch, *adj.* bajevni.
Mythologisch, *adj.* bajoslovan.

N.

Na, s. Nun.
Nabe, *f.* glavina, glavčina, trupac, trupina.
Nabel, *m.* pupak; (*Buccinum napus*), repasti rogač.
Nabelband, *n.* Nabelbinde, *f.* zavoj od pupka.
Nabelblatt, *n.* štitast listak.
Nabelblutader, *f.* žila od pupka.
Nabelbruch, *m.* pupčija kila; er bekam einen —, spao mu je i. razvio mu se.
Näbelchen, *n.* pupčić.
Nabelflechte, *f.* (*Lichen omphalodes*), pupčasti lišaj.
Nabelfleck, *m.* (*chalaza*), okica.
Nabelförmig, *adj.* pupčast.
Nabelgegend, *f.* opupje, opupčina.
Nabelgeschwulst, *f.* otok pupka.
Nabelgrund, *m.* (*omphalodium*), pupčište.
Nabelherz, *n.* (*Cardium retusum*), tubasta čančica.
Nabelig, *adj.* pupčast, pupčan.
Nabelkörper, *m.* (*Tubularia acetabulum*), pupčasta cěvuša.
Nabelkraut, *n.* (*Cotyledon*), pupakvica, pupčić; s. Bruchkraut, Flachskraut.
Nabelkreisel, *m.* (*Trochus umbilicatus*), pupčasta vrtaljka.
Nabellinie, *f.* šav.
Nabeln, *v. a.* pupčiti; (b. Kind.) povezati pupak; genabelt, pupčast, pupčan.
Nabelöffnung, *f.* ušće pupka.
Nabelpflanze, *f.* s. Nabelkraut.
Nabelrinne, *f.* žlěbac od pupka.
Nabelsame, *m.* s. Klebkraut.
Nabelschild, *m.* pupčast štit.
Nabelschlagader, *f.* pupčana kucavica i.
Nabelschnecke, *f.* (*Natica canrena*), pupčić.
Nabelschneidend, *adj.* pupkorezan.
Nabelschnur, *f.* tračak od pupka; (*bot.*) pupčanik.
Nabelschwein, *n.* (*Dicotyles labiatus*), moškat prasac, pekari.
Nabelsteinbrech, *m.* (*Saxifraga Cotyledon*), pupčasta kamenika.
Nabelstelle, *f.* pupčište; s. Nabelgegend.
Nabelstrang, *m.* s. Nabelschnur.
Nabelstreif(en), *m.* (*rapke*), šav.
Nabelvorfall, *m.* razvitak i. izvala pupka.
Nabelwurm, *m.* rana na pupku; s. Fadenwurm.
Nabeln, *v. a.* glavčiniti.
Nabenbohrer, *m.* trupinjaš, tulijak.
Nabeneiche, *f.* hrast-osovnjak.
Nabengeld, *n.* osovnina.
Nabenholz, *n.* drvo za glavčinu.
Nabenloch, *n.* tulija, rupa od glavčine.
Nabenring, *m.* karika od glavčine.
Näber, s. Nabenbohrer; Bohrer.
Naberschmied, *m.* svrdlar.
Näbiger, s. Näber.
Nach, *prp.* — Agram, u Zagreb; — Hause, kući; sich mit dem Gesichte — Abend wenden, okrenuti se k zapadu; — dem Stocke greifen, mašiti se palice; — dem Kopfe schlagen, po glavi biti; sich — etwas umsehen, osvrnuti se i. obazreti se na što; — etwas ringen, boriti za što; hlepiti za čim; — Wasser gehen, na vodu i. po vodu ići; — dem Arzte schicken, poslati po lěčnika; sich — etwas bücken, sagnuti se za čim; sagnuti se, da se što digne; — etwas fragen, pitati za što; sich — etwas richten, ravnati se, vladati se po čem; — dem Leben trachten, s. Leben; Alle — einander, s. Nacheinander; einer — dem Andern, jedan za drugim; mir —! hajd za mnom! immer der Nase — (gehen), na pravac, upravcem (ići); er ist der erste — dem König, prvi je do kralja; doglavnik je kraljev; — der Regel, po pravilu, praviono; — seinem Sinne, po svom umu; dies ist — meinem Wunsche, to mi je po volji; meiner Meinung —, po mome mnenju, po mojoj misli; dem Körper — bin ich gesund, těla sam zdrava; dem Namen — kennen, poznavati koga po imenu; dem Anscheine —, po vidu; dem Alter —, po dobi; wenn es — meinem Ginge, da je na moju; — einem Muster arbeiten, raditi što po izgledu; — dem französischen Originale, po francuzkom izvorniku; — d. Elle verkaufen, na lakte prodavati; — unserem Gelde gerechnet, u našem novcu; — Stand und Würden, po gospodstvu i po starěšinstvu; — seinem Vater arten, metnuti se, vrći se, turiti se na svog otca; es riecht — Wein, zaudara po vinu; etwas allen seinen Theilen — kennen, poznavati što potanko; etwas — allen Umständen wissen, znati sve što je i kako je; etwas der Länge — erzählen, kazivati sve po redu; — d. Reihe, redom, redomice; — d. Essen, poslě oběda; — dem Tode, po smrti; — dem, izza toga; hinten —, s traga, ostrag; hinten — ward er flug, došla mu je pamet po tragu; — und —, malo po malo; — und — Alles vergessen, sve pozaboravljati; — wie vor,

Digitized by Google

prije i poslije; — gerade wird es Zeit, baš je hora; einen Brief — dem andern schreiben, pisati list izza lista; — Schätzen graben, kopati blago.

Nachachten, *v. n.* dem sollet ihr —, toga da se držite, po tom da se vladate.

Nachachtung, *f.* zur —, za ravnanje; da se toga drži(te).

Nachackern, *v. n.* pooravati; Einem —, orati za kim.

Nachäffen, *v. n.* oponašati (koga); pritucati; majmuniti; er afft Alles nach, pravi je majmun.

Nachaffer, *m.* majmun; pritucalo.

Nachaffisch, *adj.* majmunski.

Nachahmbar, *adj.* naslědovan.

Nachahmbarkeit, *f.* naslědovnost.

Nachahmen, *v. n.* Einem —, ugledati se u koga; naslědovati koga; der Natur —, povesti se za prirodom; —, *v. a.* Einen —, nalikovati; er ahmt ihre Stimme nach, govori poput nje; die Turteltaube —, gukati kao grlica; s. Nachmachen.

Nachahmend, *adj.* naslědovan, nalik; (*min.*) —e Gestalt, naličina.

Nachahmer, *m.* naslědovalac, naslědovnik; (ver.) pritucalo; —in, *f.* naslě-

Nachahmerei, *f.* pritucanje. [dovnica.

Nachahmlich, s. Nachahmbar.

Nachahmung, *f.* naslědovanje; nalikovanje; (die Sache) naličina.

Nachahmungsgabe, *f.* věština naslědovanja; er besitzt die —, umě nalikovati, naslědovati.

Nachahmungssucht, *f.* pohlepa naslědo-

Nachahmungswort, *n.* parěč. [vanja.

Nachahmungswürdig, *adj.* dostojan, vrědan naslědovanja i. da se naslěduje.

Nachähren, *v. n.* pabirčiti klasje (za kim).

Nachalbern, *v. n.* Einem —, činiti ludorije koje tko čini.

Nachalten, *v. n.* takodjer stareti.

Nacharbeit, *f.* poradnja; doradnja.

Nacharbeiten, *v. n.* poradjivati; doradjivati; raditi za kim.

Nacharbeiter, *m.* poradnik.

Nachären, s. Nachackern.

Nacharten, *v. n.* Einem —, vrći se, metnuti se, turiti se na koga.

Nachängeln, *v. n.* Einem —, pogledivati za kim.

Nachbabbeln, Nachbacken, Nachbaden, *v. n.* Einem —, blebetati, peći, kupati se za kim.

Nachbar, *m.* susěd, komšija, kono; —in, *f.* susěda, komšijnica, kona; — sein, susěditi, susědovati, medjašiti, medjiti (s kim).

Nachbardienst, *m.* susědska usluga.

Nachbardorf, *n.* susědno, bližnje selo.

Nachbarglied, *n.* bližnji članak.

Nachbarland, *n.* susědna, bližnja zemlja.

Nachbarlich, *adj.* susědan; komšijinski; die —en Beschwerden, susědske žaobe.

Nachbarrecht, *n.* susědsko pravo.

Nachbarschaft, *f.* susědstvo, komšiluk; die — besuchen, posětiti susěde.

Nachbarsleute, *pl.* susědi, komšije.

Nachbarstaat, *m.* susědna država.

Nachbarstern, *m.* bližnja zvězda.

Nachbarstube, *f.* susědova soba.

Nachbarsweise, *adv.* susědski.

Nachbarwerth, *m.* s. Nachbarglied.

Nachbauen, *v. a.* pogradjivati, kasnije graditi; (hinten nach bauen), dogradjivati; —, *v. n.* Einem —, graditi po kom, graditi kao tko.

Nachbauer, *m.* pograditelj.

Nachbeben, *v. n.* nach dem Griffe bebt d. Saite noch nach, žica drmi još i izza darnuća.

Nachbedenken, *v. n.* kasnije razmišljati; (spr.) vorgethan und nachbedacht, hat Manchem schon groß Leid gebracht, bolja je jedna razmišljena nego stotina učinjenih.

Nachbedingen, Nachbegehren, Nachbeißen, *v. n.* kasnije i. izza toga uvětovati, zahtěvati, grizti; nach einer Arznei etwas nachbeißen, založiti što za lěkom.

Nachbellen, *v. n.* lajati za kim; einem Hunde —, lajati kao pas.

Nachbenannt, *adj.* slědeći.

Nachbereiten, *v. a.* kasnije priugotoviti, priugotavljati.

Nachbericht, *m.* doglas.

Nachberufen, *v. n.* popucivati.

Nachberufen, *v. a.* postaviti koga za kim; ein —er Erbe, podpostavljeni naslědnik.

Nachbessern, *v. a.* poizpravljati, popravljati.

Nachbeten, *v. n.* Einem —, moliti za kim; (*fig.*) govoriti za kim, ponavljati čije rěči.

Nachbeter, *m.* pogovornik; pogovoruš, pritucalo; er ist mein —, sve govori za mnom; —in, *f.* pogovoruša.

Nachbeterei, *f.* pogovorština; govorenje za drugim.

Nachbezahlen, *v. n.* poplaćivati.

Nachbiegen, *v. a.* pognuti, poginjati.

Nachbier, *n.* rědčina, pivna patoka, ficka.

Nachbieten, *v. n.* zaponudjivati, kasnije

Nachbild, *n.* palik. [nuditi.

Nachbilden, *v. a.* paličiti; patvoriti; (vollends ausbilden), doobrazovati; s. Nachahmen; Copiren.

Nachbildner, *m.* palikar.

Nachbildung, *f.* paličenje; s. Nachahmung.

Nachbiß, *m.* zalogaj, zakusak. [liti.

Nachbitten, *v. n.* kasnije, izza toga mo-

Nachbittern, *v. n.* kasnije gorčiti.

Nachblasen, *v. n.* popuhivati.

Nachblättern, *v. n.* premetati, prelistati.

Nachblauen, *v. a.* pomodrivati.

Digitized by Google

Nachblechen, ſ. Nachzahlen.
Nachblecken, *v. n.* cěriti se za kim.
Nachbleiben, *v. n.* zaostati, zaostajati (za kim); ostati (od koga).
Nachbleibſel, *n.* zaostavština, otrakina.
Nachbleichen, *v. n.* poběljivati.
Nachblicken, Nachblinken, Nachblinzeln, *v. n.* pogledivati, gledati; sěvati; žmirati (za kim).
Nachblöken, *v. n.* blejati za kim.
Nachblühen, *v. n.* pocvětkivati.
Nachbohren, *v. a.* pobušivati.
Nachbohrer, *m.* pobušač.
Nachborgen, *v. a.* priduživati se; po-
Nachbot, ſ. Nachgebot. [zajmljivati.
Nachbraten, *v. a.* popěcati.
Nachbräu, *n.* privarak.
Nachbrauchen, *v. a.* potrebovati.
Nachbrauen, *v. a.* povarivati; noch Bier —, jošte privariti piva. [kim).
Nachbrauſen, *v. n.* odhujati, pohujati (za
Nachbrechen, *v. r.* ſich —, jošte se povratiti; (v. Schwein.) roviti za . . .
Nachbreiten, *v. a.* kasnije proestrti.
Nachbrennen, *v. n.* pogorěvati; (v. Gewehren), posastavljati; —, *v. a.* Kaffee —, pripržiti kave; Branntwein —, pripeći rakije.
Nachbringen, *v. a.* pridonĕti, pridonositi; ſ. Nachholen.
Nachbrocken, *v. a.* podrobljivati.
Nachbruch, *m.* polom; dolom.
Nachbrühen, *v. a.* poparivati.
Nachbrüllen, *v. n.* rikati; bukati; dreljiti se (za kim).
Nachbrummen, *v. a.* ein Liedchen —, gundoriti pěsmicu za kim; —, *v. n.* mrmljati, pomrmljivati za kim.
Nachbrunſt, *f.* poupala.
Nachbruſt, *f.* zaprsje.
Nachbrut, *f.* pomladina, poznija mladina.
Nachbrüten, *v. n.* kasnije léći.
Nachbügeln, *v. a.* pogladjivati.
Nachbürge, *m.* pod-jamac.
Nachbürgſchaft, *f.* pod-jamstvo.
Nachbürſten, *v. a.* početkivati, jošte po-
Nachbuße, *f.* poglobica. [kefati.
Nachbüßen, *v. n.* kasnije platiti, patiti.
Nachbuttern, *v. n.* domesti maslo, primesti masla.
Nachdämpfen, *v. a.* popridušiti.
Nachdanken, *v. n.* pozahvaliti se.
Nachdarren, *v. a.* prisušiti, poprisušivati.
Nachdecken, *v. a.* pripostavljati.
Nachdem, *adv.* potom; wir wollen es — ſchon ſehen, vidět ćemo poslije i. potlje; — es ſich trifft, kako se nadă; je — ſie es verabreden, kako se pogode; prema pogodbi; —, *conj.* pošto, počem, pok, pokle, izza kako; (weil), budući; — ich das Feld beſehen hatte, razgledav polje; — er ſah, daß . . ., videć da . . .; — er das geſagt hatte, verſchied er, to izusti, pa dušicu pusti.
Nachdenken, *v. n.* umiti umom; (*poët.*) zavesti se u misli; einer Sache —, über etwas —, promisliti, promišljati, premišljati o čem; er denkt nach, was er nun beginnen ſolle, misli, što će i kako će.
Nachdenken, *n.* mišljinja; promišljavanje; ohne — handeln, raditi bez razbora; nepromišljati što se radi.
Nachdenkend, *adj.* razmišljajući; misaoni; sětan. [mišljanka.
Nachdenker, *m.* promišljan; —in, *f.* pro-
Nachdenklich, *adj.* ſ. Nachdenken; — ſein, zamisliti se, zamišljati se; ſ. Bedenklich.
Nachdichten, *v. n.* za drugim spěvati; —, *v. a.* prispěvati. [vati.
Nachdingen, *v. a.* prinajmiti; ponajmlji-
Nachdonnern, *v. n.* grmiti, zagrmiti za kim.
Nachdörren, *v. a.* posušivati; prisušiti.
Nachdrängen, ſich, *v. r.* trpati se, turati se za . . .
Nachdrechſeln, *v. a.* děljkati za kim.
Nachdreſchen, *v. a.* premlatiti, pomlaćivati.
Nachdringen, *v. n.* dem Feinde —, navaliti za neprijateljem.
Nachdrohen, *v. n.* zaprećivati, poprećivati (komu).
Nachdröhnen, *v. n.* potutnjivati.
Nachdruck, *m.* (Kraft), krepkost, krepčina; mit — reden, krepko govoriti; einer Sache — geben, važnost čemu dati; auf ein Wort — legen, krepko koju rěč izgovoriti; er legt großen — darauf, to mu se vrlo važno čini; (Wb.) pretiščanje; (ein. Buches), patiskanje; (das Nachgedruckte), patisak, patiskovina.
Nachdrucken, *v. a.* ponatisnuti, patiskati; pretiskati tudju knjigu.
Nachdrücken, *v. a.* popritisnuti.
Nachdrucker, *m.* patiskar.
Nachdrücklich, *adj.* krepak. [pak.
Nachdrucksvoll, *adj.* vrlo krepak, prekre-
Nachdruckzeichen, *n.* znak važnosti.
Nachdruſch, *m.* premlata; premlatak.
Nachdudeln, *v. n.* dudati za kim.
Nachdunkeln, *v. a.* potamniti; —, *v. n.* potamnĕti. [smě za . . .
Nachdürfen, *v. n.* er darf nicht nach, ne-
Nachdurſt, *m.* požedjca.
Nacheggen, *v. a.* podrljavati.
Nacheifer, *m.* natěcanje, revnovanje.
Nacheiferer, *m.* natěcalac, revnovalac; —in, *f.* natěcalja. [(s kim).
Nacheifern, *v. n.* revnovati, natěcati se
Nacheiferung, *f.* ſ. Nacheifer.
Nacheile, *f.* poteć *f.*; potěra; die — haben, imati pravo poteći.
Nacheilen, *v. n.* pohitati, poteći (za kim);

Digitized by Google

einem Flüchtigen —, otići za kim u potéru i. potoč.

Nacheinander, *adv.* zasebice, zasobce, zasobice, zasob, uzasobice, zapored, uzamance, zamance, suslédice; jedan za drugim; — herabwerfen, auffitzen, binden, aufschreien usw., pobacati, posédati, povezati, povikati itd.; sich — ergeben, izpredati se; — zerbrechen, polomiti; — entzwei brechen, izprelamati; — zerhauen, izpresécati; — folgend, uzastopan; suslédan.

Nacheinanderfolge, *f.* izred, izredica, su-

Nacheinanderſein, *n.* zasebica. [slěd.

Nacheitern, *v. n.* pognojivati se.

Nachempfinden, *v. n.* kasnije osećati;

Nachempfindung, *f.* priosěta. [priosětiti.

Nachen, *m.* čun, čunac, kaik*.

Nachenförmig, *adj.* čunast, ladjast.

Nachenkraut, *n.* (*Cymbaria*), čunkovica.

Nacherbe, *m.* ponaslědnik.

Nacherben, *v. a.* ponaslěditi.

Nacherfinden, *v. a.* kasnije izumiti.

Nacherhalten, *v. a.* zadobiti.

Nacherkennen, *v. a.* zapoznati.

Nachernte, *f.* pabirak, palětak; pabirčenje, palětkovanje; — halten, pabirčiti, palětkovati.

Nacherobern, *v. a.* pridobiti. [mišljati.

Nacherwägen, *v. a.* popremisliti, poraz-

Nacherwähnen, *v. a.* ponapomenuti; kasnije napomenuti.

Nacherzählen, *v. n.* pripovědati po (kom).

Nacherzähler, *m.* popričalo.

Nachessen, *v. n.* jesti za (kim), pojedati.

Nachessen, *n.* paručak; pavečera; ſ. Nachtiſch.

Nachfabeln, Nachfahren, *v. n.* naklapati; voziti, voziti se (za kim).

Nachfahrer, ſ. Nachfolger.

Nachfahrt, *f.* vožnja za kim.

Nachfährte, *f.* zadnji trag.

Nachfallen, *v. n.* pasti za čim.

Nachfang, *m.* pohvatak.

Nachfangen, *v. a.* kasnije pohvatati.

Nachfärben, *v. a.* pomašćivati; domašći-

Nachfegen, *v. a.* pometati za kim. [vati.

Nachfeier, *f.* prislavljanje; prislava, prislužba.

Nachfeiern, *v. n.* prislavljati. [rivati.

Nachfeilen, *v. a.* popilivati; (*fig.*) dotě-

Nachfertigen, *v. a.* kasnije dogotoviti.

Nachfeuern, Nachflehen, Nachflattern, Nachfliegen, Nachfliehen, Nachfließen, Nachfluchen, Nachflüſtern, *v. n.* (einem —, pucati, guděti, prhnuti, pršiti, letěti, poletěti, trčati, potrčati, teći, kleti, šaptati (za kim).

Nachfodern, *v. n.* noch Geld —, jošte poiskivati novacah.

Nachfolge, *f.* naslědovanje; naslědba; (Folge), poslědica.

Nachfolgen, *v. n.* Einem —, ići i. pristati za kim; poslědovati; Einem auf dem Fuße —, ići za kim ustopce i. ustopice; Einem mit den Augen —, gledati za kim; (*fig.*) Einem —, ugledati se na koga; povesti se za kim; ići čijim tragom; (nachahmen), naslědovati; slědovati; das Nachfolgende, ono što slědi; der —de, slědeći; potonji; Einem in einem Amte —, slěditi koga u službi; nastupiti za kim službu.

Nachfolger, *m.* slědnik, poslědnik, pristalac, pristaša; nastupnik; ſein Gottes —, ugledajte se na Boga.

Nachfolgerecht, *n.* pravo naslědbe.

Nachformen, ſ. Nachbilden.

Nachforſchen, *v. n.* einer Sache —, razpitivati, popitivati, razbirati, propitati za što; (ausfundſchaften), proznati, doznati za što; dem Grunde —, tražiti, iztraživati uzrok.

Nachforſcher, *m.* razpitalac; potražnik; —in, *f.* razpitalica, potražnica.

Nachforſchung, *f.* razpitivanje, razpit; potraživanje, iztraživanje, potraga; —en anſtellen, razpitivati, tražiti.

Nachforſchungsgabe, *f.* razpitnost; er beſitzt die —, umě razpitati.

Nachforſchungsproteſt, *m.* razpitni prosvěd.

Nachfrage, *f.* popit; (*merc.*) tražnja; es iſt keine — nach dieſer Waare, ove robe nitko netraži i. nepita; ich danke für die —, hvala na pitanju.

Nachfragen, *v. a.* popitivati, propitivati, propitkivati (za što).

Nachfrager, *m.* propitalac, popitalac; —in, *f.* propitalja, popitalja.

Nachfreude, *f.* paveselje.

Nachfrühling, *m.* podlětak.

Nachfühlen, *v. a.* kasnije osećati, čutiti.

Nachführen, *v. a.* povesti za sobom.

Nachführer, *m.* povodič. [lěvak.

Nachfülle, *f.* dopunak; (v. flüßigk.) do-

Nachfüllen, *v. a.* dopuniti, nadopuniti, dopunjivati; (v. flüßigk.) doliti, do-

Nachfüttern, *v. a.* ponakrmiti. [lěvati.

Nachgackern, Nachgaffen, *v. n.* Einem —, gakati; blejati, buljiti (za kim).

Nachgähren, *v. n.* kasnije, opeta vreti.

Nachgang, *m.* pristaja; hod (za kim).

Nachgänger, *m.* pristalac, pristaša; ſ. Nachfolger.

Nachgäten, *v. n.* poplěvljivati.

Nachgeahmt, *adj.* naslědovan, nalikovan; das Nachgeahmte, naličina.

Nachgeben, *v. a.* noch Geld —, jošte dodavati novacah; (nachlaſſen), popuſtiti, popuštati; den Bitten nachgeben, popustiti se; (erlauben), dopustiti; —, *v. n.* popustiti, popuštati; podati se; der Boden gibt nach, zemlja se podaje, ugiba i. uginje; er gibt ihm an Geſchicklichkeit nichts nach, nije ostao vě-

Digitized by Google

štinom od njega; věštinom se može s njim izporediti; den billigen Forderungen eines Andern —, povoléti čijemu zahtěvanju; (v. d. Spannkraft), oslabiti.

Nachgeben, *n.* popuštanje; popust.

Nachgebilde, *n.* naličina.

Nachgeboren, *adj.* posmrtan; ein —rnes Kind, posmr(t)če, (*coll.*) posmr(t)čad.

Nachgeborne, *m.* posmrtnik; posmrtče.

Nachgebot, *n.* potonja ponuda.

Nachgebrauch, *m.* kasnija poraba.

Nachgebrauchen, *v. a.* poslije rabiti; das Bad —, kasnije se kupati.

Nachgebung, *f.* popuštanje.

Nachgeburt, *f.* posteljica, pometina, plodva; potlědak; (b. Thier.), loža, plodnica. [za...

Nachgedenken, *v. n.* er gedenkt rach, misli

Nachgefühl, *n.* paćut.

Nachgehen, *v. n.* ići, pristati za (kim); Einem auf dem Fuße —, *f.* Nachfolgen; der Spur —, ići po tragu; Einem überall —, sve za kim hoditi; (*fig.*) podpaziti koga; těrati čiji trag; einem Mädchen —, zapristajati za děvojkom; seinen Geschäften —, gledati svoj posao; ići za svojim poslom; den Vergnügungen —, tražiti razkošje; dem Müßiggange —, bezposličiti; dem Trunke —, podati se, predati se vinu, propiti se; dem Spiele —, dati se na igru; dem Handel —, ići po trgovini; einem Befehle —, izvršiti zapověd; es soll Alles ihm —, sve da bude po njegovoj ćudi; dem Rechte —, tražiti

Nachgehends, *f.* Nachher. [pravo.

Nachgeigen, *v. n.* guděti za kim.

Nachgeld, *n.* ostali novac; doplata.

Nachgenießen, *v. a.* poslije uživati.

Nachgenuß, *m.* paužitak; kasniji užitak.

Nachgerathen, *v. n.* za rukom poći, izaći; *f.* Nacharten.

Nachgerben, *v. a.* postrojivati.

Nachgeruch, *m.* duška; duha (duva), pavonj; zaudaranje; es hat einen —, zaudara po čem drugom.

Nachgesang, *m.* popěvka.

Nachgeschehen, *v. n.* poslije se dogoditi.

Nachgeschlecht, *n.* slědeći naraštaj.

Nachgeschmack, *m* pakus; es hat einen —, tudja je kusa.

Nachgesetz, *n.*-uzgredni zakon.

Nachgewinnen, *v. a.* kasnije dobiti.

Nachgiebig, *adj.* popustljiv, ustupačan; podatan; mekan; er ist —, popušta, ustupa; *f.* Nachsichtig. [nost.

Nachgiebigkeit, *f.* popustljivost, ustupač-

Nachgießen, *v. n* doliti, dolěvati; prilěvati, priliti.

Nachgirren, *v. n.* gukati za (kim)

Nachglanz, *m.* pasěvak.

Nachglänzen, *v. n.* posvětljivati se, pasěvati, poslije se světliti.

Nachglätten, *v. n.* pogladjivati.

Nachglauben, *v. a.* věrovati za kim.

Nachglimmen, *v. n.* poslije tinjati; još te tinjati.

Nachglotzen, *v. n.* buljiti za kim.

Nachglühen, *v. n.* kasnije se žariti; požarkivati se.

Nachglut, *f.* požarak.

Nachgraben, *v. a.* Schätzen —, kopati blago; (hinzugraben), prikopati.

Nachgrämen, sich, *v. r.* kasnije se jesti,

Nachgrapsen, *f.* Nachgreifen. [grizti.

Nachgras, *n.* otava.

Nachgreifen, *v. a.* sčepati, uhvatiti za kim.

Nachgrinsen, *v. n.* sklibiti se za kim.

Nachgrübelei, *f.* mozganje.

Nachgrübeln, *v. n.* mozgati, mudrovati

Nachgrübler, *m*, mozgalo. [(o čem).

Nachgrummet, *n.* otavić.

Nachgründen, *v. n.* tražiti, iztraživati razlog; —, *v. a.* prisnovati.

Nachgrünen, *v. n.* pozelenjivati se; poslije se zeleněti. [kim.

Nachgrunzen, *v. n.* guritati, gurikati za

Nachgrüßen, *v. n.* odzdraviti.

Nachgurgeln, *v. n.* kasnije grgotati.

Nachguß, *m.* dolěv; prilěv.

Nachhaben, *v. a.* kasnije imati; du sollst es —, dobit ćeš kasnije.

Nachhacken, *v. a.* još te sěći.

Nachhall, *m.* jeka, odziv; poglas, odzivanje, razléganje. [se.

Nachhallen, *v. n.* razlégati se, odzivati

Nachhalt, *m.* potrajnost.

Nachhalten, *v. a.* podržavati, pridržavati; držati za kim, držati kasnije; *f.* Anhalten.

Nachhalter, *m.* (b. Seil.) podrška.

Nachhaltig, *adj.* potrajni.

Nachhaltigkeit, *f.* potrajnost.

Nachhämmern, *v. a.* pokivati.

Nachhandeln, *v. n.* poslije se pogadjati.

Nachhang, *m.* dodatak; im —e . . ., dodatno.

Nachhangen, *v. n.* viseti o čem; (*fig.*) prianjati za što; seinen Gedanken —, zavesti se u misli, predati se mislim.

Nachhänger, *m.* prišipetlja.

Nachhänglich, *f.* Anhänglich.

Nachhären, *v. n.* pažmati, strugati.

Nachharken, *v. n.* pogrecivati.

Nachhärten, *v. n.* pokaljivati.

Nachhauchen, *v. n.* dahnuti, disati za kim; podisivati.

Nachhauen, *v. n.* sěći za kim; (*mil.*) ostrag sěći (koga); goneć sěći.

Nachhausegehen, *n.* hod kući; beim —, kad (sam) polazio, išao kući.

Nachhausekunft, *f.* dolazak kući.

Nachhausereise, *f.* put kući.

Nachheben, *v. n.* pridići, pridizati.

Digitized by Google

Nachhecheln, *v. a.* pogrebljivati. [češljati.
Nachhecken, Nachheilen, *v. n.* poslije leći,
Nachheizen, *v. n.* podložiti, priložiti.
Nachhelfen, *v. n.* pripomoći, dopomoći; pomagati.
Nachhelfer, *m.* pripomagač, dopomoćnik.
Nachher, *adv.* zatim, potom, poslě, potle, izza toga; weder vor noch —, niti prije niti kasnije.
Nachherbst, *m.* podzimak, ozim.
Nachherbstlich, *adj.* podziman, oziman.
Nachherig, *adj.* potonji, potlanji.
Nachhetzen, *v. a.* Einem die Hunde —, podrškivati pse za kim.
Nachheulen, *v. n.* vijati, urlikati za kim.
Nachhieb, *m.* sěk-ostrag; sěk na potěri.
Nachhinken, *v. n.* pohramljivati za kim.
Nachhinker, *m.* pohramljivac.
Nachhobeln, *v. a.* poblanjivati. [popir.
Nachhochzeit, *f.* mala svatba, posvatbica,
Nachhöhnen, *v. n.* porugivati se za kim.
Nachholen, *v. a.* (Beweise —), donĕti poslije, nadonĕti; (einholen), stići, pristići; das Versäumte —, nadoknaditi nerad i. nedĕlo; nadoknaditi, što se je zanemarilo i. zapustilo.
Nachhopsen, *v. n.* poskakivati za kim.
Nachhülfe, *f.* zapomoć, podpomoć.
Nachhüpfen, ſ. Nachhopsen.
Nachhusten, *v. n.* pokašljivati.
Nachhut, *f.* popaša; (*mil.*) zastava, za-
Nachhüten, *v. n.* popasivati. [pleće.
Nachimpfen, *v. a.* poslije cĕpiti.
Nachirren, *v. n.* lutati, basati za kim.
Nachjachtern, *v. n.* pohrliti za kim.
Nachjagd, *f.* palovak.
Nachjagen, *v. n.* dem Diebe —, naklopiti se, natisnuti se za tatom; goniti tata; dem Vergnügen —, letĕti za zabavom; hlepiti za radošću; —, *v. a.* potĕrati za . . .
Nachjager, *m.* potočnik. [jahr.
Nachjahr, *n.* slĕdeća godina; ſ. Wittwen-
Nachjammern; Nachjauchzen, Nachjubeln, *v. n.* jadikovati; klikovati za kim.
Nachkalben, *v. n.* poslije se oteliti.
Nachkauen, *v. n.* požvakivati.
Nachkauf, *m.* pakup, prikup.
Nachkaufen, *v. a.* prikúpiti; prikupovati.
Nachkehren, *v. n.* Einem —, pometati za kim. [nicati.
Nachkeimen, *v. n.* poslije kliti, klijati,
Nachkeltern, *v. n.* potiskivati, poslije prešati.
Nachkeuchen, *v. n.* dahtiti, šikariti za kim.
Nachkichern, *v. n.* kikotati se za kim.
Nachkind, *n.* posmrtče.
Nachklage, *f.* potonja tužba; naricanje.
Nachklagen, *v. n.* tužiti poslije; (Einem Todten), naricati.
Nachklang, *m.* poglas, odziv.
Nachklatschen, *v. n.* Einem —, pljeskati za kim; (*fig.*) poklepavati čiji govor; (von Einem Böses —), prišivati komu krpice; klevetati na koga.
Nachklauben, *v. n.* (*fig.*) darüber wird er lange —, namučit će se oko toga.
Nachkleben, Nachkleistern, *v. n.* poprilĕpljivati.
Nachklettern, *v. n.* penjati se za kim.
Nachklimpern, *v. n.* pobrenkivati.
Nachklingen, *v. n.* poglasivati se, oglasivati se, odzivati se.
Nachklirren, *v. n.* pozveckivati.
Nachkneten, *v. n.* pognječivati, pomĕšivati.
Nachkochen, *v. n.* povarivati; —, *v. a.* privariti.
Nachkomme, *m.* potomak; ſ. Nachfolger; —n, *pl.* potomstvo, potomci; er hat keine —n, neima poroda.
Nachkommen, *v. n.* poslije doći, nadoći; er kommt mir nach, doći će za mnom; za mnom ide; (einholen) er kann uns nicht —, nemoše nas sustići, pristići; d. Argste kommt nach, jadi su s traga; die Reue wird —, pokajat će se; einem Befehle —, izvršiti zapovĕd; seinem Versprechen —, održati rĕč.
Nachkommenschaft, *f.* potomstvo; porod, natraga; (junge —), omladina, pod-
Nachkömmling, ſ. Nachkomme. [mladina.
Nachkönnen, *v. n.* ich kann nicht nach, nemogu za (tobom itd.); nemogu pristići.
Nachkost, *f.* ſ. Nachtisch.
Nachkrämpeln, *v. n.* pogargivati.
Nachkranken, *v. n.* poboljĕvati.
Nachkratzen, *v. n.* pogreckivati.
Nachkriechen, Nachkritzeln, Nachkugeln, *v. n.* puziti, piskarati i. švrakati, krugljati se za kim. [[schaft.
Nachkunft, *f.* nadolazak; ſ. Nachkommen-
Nachkünsteln, *v. n.* majstoriti za kim.
Nachkur, *f.* doljĕčivanje, doljĕčba; die — brauchen, doljĕčivati se.
Nachlachen, *v. n.* smijati se za kim.
Nachladen, *v. a.* pritovariti.
Nachlaß, *m.* prestanak; ohne —, bez prestanka; neprestano; (Verzeihung), oprost; (Rabatt, Erlassung), popust; (gänzliche Erlassung), odpust; ſ. Nachlassenschaft.
Nachlassen, *v. n.* ostaviti, ostavljati; (hinterlassen), ostaviti nakon sebe; namirati; die nachgelassenen Kinder, sirotčad, zaostala dĕca; die Kälte, Krankheit läßt nach, zima, bolest jenja, prejenja; die Wärme läßt nach, zahladjuje; der Regen läßt nach, patiše kiša; der Sturm läßt nach, bura tanja; der Regen hat nachgelassen, patihnula je kiša; sein Schmerz hat nachgelassen, uminula, odminula i. oduminula mu je bol; odlanulo mu je; sein Fleiß hat nachgelassen, malaksala mu je marljivost; popustio je u pomnji; (v. Preise), popustiti; er will nichts —,

Digitized by Google

neće da popusti; ſein Zorn hat nachgelaſſen, odljutio se je; ein nachlaſſendes Fieber, mahovita groznica; (nachgeben), popustiti, popuštati; das Salz läßt nach, sol se taloži; —, *v. a.* ſie wollten mich dir nicht —, nisu me htěli pustiti za tobom; die Hunde —, napustiti pse; (v. Flüſſigkeit.) pritočiti; ein Seil —, oslabiti, razslabiti, popustiti uže; Einem eine Schuld —, odpustiti komu dug; vom Preiſe etwas —, odpustiti šta od cěne; (*fig.*) er läßt ihm zu viel nach, odviše mu popušta.

Nachlaſſenſchaft, *f.* ostat *f.*, ostavština, ostavina; ostavak. [ostavštine.

Nachlaſſenſchafts-Gläubiger, *m.* věrovnik

Nachlaſſenſchafts- (in Zuſ.) ſ. Nachlaß-.

Nachläſſig, *adj.* nemaran, nehajan; — binden, ovlaš i. mlitavo svezati; — ſein, nemariti, nehajati ni za što; življeti bez brige; eine Sache — betreiben, slabo nastojati oko čega; — gehen, bravati, gegati se, lěno hoditi; ſich — kleiden, haljkavo se nositi, oděvati; ein —er Menſch, nemarnik.

Nachläſſigkeit, *f.* nemar, nemarnost, nehatnja, nehajstvo; ſich —en zu Schulden kommen laſſen, mnogo koješta zanemariti.

Nachlaſſung, *f.* popuštanje, popust; (v. Kräften), malaksanje, mlohavost; (d. Schmerz), uminuće, lanuće.

Nachlaßvertrag, *m.* pogodba o popustu.

Nachlauf, *m.* patoka; plavić; (Liebestrank), samdokas.

Nachlaufen, *v. n.* Einem —, potrčati, trčati za kim; er kam ihm nachgelaufen, dotrči za njim; (*fig.*) hoditi, pristajati za kim; navrzti se oko koga; Einem Mädchen —, pomamiti se za děvojkom; den Mädchen —, děvojčariti; ihm läuft d. Glück auf dem Fuße nach, svagdě ga sreća sreta.

Nachläufer, *m.* potrkač; —in, *f.* potrkača.

Nachlaut, *m.* poglasac; ſ. Nachahmung.

Nachläuten, *v. n.* pozvonjivati.

Nachleben, *v. n.* življeti za kim, izza koga; Eines Befehle —, življeti, vladati se po čijoj zapovědi; ſeinem Vater —, ugledati se na svog otca.

Nachleben, *n.* potonji život.

Nachlebende, ſ. Nachkomme.

Nachlegen, *v. a.* popriložiti; Holz —, podlagati, podložiti, doložiti.

Nachleihen, *v. a.* Geld —, pridužiti se, priduživati se.

Nachleiſten, *v. a.* den Eid der Treue —, poslije se zavěrovati, poslije věru dati.

Nachleiten, *v. a.* voditi za kim.

Nachlenken, *v. a.* ravnati za kim.

Nachlenkgarn, *n.* navodnjača.

Nachlernen, *v. a.* poslije učiti, naučiti; **popriučiti.**

Nachleſe, *f.* pabirčenje, pabirkovanje, biračenje; pabirak, paljetak, pokupak; — halten, ſ. Nachleſen.

Nachleſen, *v. n.* pabirčiti, pabirkovati, biračiti, palětkovati, slědkovati; er hat viel nachgeleſen, mnogo je toga napabirčio; (einem Vorleſenden —), čitati za kim. [čica.

Nachleſer, *m.* pabirač; —in, *f.* pabira-

Nachleuchten, *v. n.* posvětliti, posvětljivati (komu). [dobaviti.

Nachliefern, *v. a.* poslije dati, davati,

Nachlocken, *v. a.* pomamiti, povabiti.

Nachlöſchen, *v. a.* pogasivati.

Nachlöſen, *v. n.* poslije ždrebati.

Nachlügen, *v. n.* polagivati, polagati.

Nachlügner, *m.* polaža.

Nachmachen, *v. n.* (Einem etwas —), činiti što za kim; etwas —, ponačiniti, prečiniti, pačiniti, patvoriti; es iſt nichts ſo künſtlich, das er nicht — könnte, što mu oči vide, to mu ruke tvore; što mu oči vide, ruke mu načine; nachgemachte Perlen, načinjen biser; (ſpäter machen), poslije načiniti, činiti.

Nachmacher, *m.* pačinitelj, patvorac.

Nachmachung, *f.* ponačinba, patvorenje.

Nachmahd, *f.* otava.

Nachmähen, *v. n.* poslije kositi. [mlěti.

Nachmahlen, *v. n.* poslije mlěti; za kim

Nachmalen, *v. a.* preslikati, kopirati.

Nachmalig, *adj.* potonji, potlanjši.

Nachmals, ſ. Nachher.

Nachmann, *m.* slědnjak, slědnik.

Nachmarſchiren, *v. n.* ostraga, za ostalimi doći, dolaziti.

Nachmaſt, *f.* požirnica; Schweine in der —, potraguše; Schweine in die — treiben, těrati krmad u pabirak od žira.

Nachmäſten, *v a.* Schweine —, dožirivati krmad.

Nachmauern, *v. a.* pozidjivati; (d. Gewölbe), nadzidjivati.

Nachmeckern, *v. n.* meketati za kim.

Nachmehl, *n.* izsěvci.

Nachmeiſtern, ſ. Nachkünſteln.

Nachmelken, *v. a.* popridojiti.

Nachmengen, *v. a.* poprimĕšiti.

Nachmeſſen, *v. a.* premĕravati.

Nachmiſchen, *v. a.* primĕšati, poprimĕšati.

Nachmiſten, *v. n.* pognojivati.

Nachmittag, *m.* poslĕ podne, po podne; den — zu Hauſe zubringen, po podne biti kod kuće.

Nachmittägig, *adj.* ein —er Beſuch, pohod poslĕ podne.

Nachmittäglich, *adj.* popo(l)dnevni.

Nachmittags, *adv.* poslĕ podne, po podne, za podne. [černicu.

Nachmittagsgeläute, *n.* zvonjenje na ve-

Nachmittagskirche, *f.* večernica.

Nachmittagspredigt, *f.* propověd na večernici.

Digitized by Google

Nachmittagsruhe, ſ. Mittagsruhe.
Nachmittagsſchicht, *f.* popoldanica.
Nachmittagsſchlaf, *m.* ſ. Mittagsruhe.
Nachmittagsſtunde, *f.* in einer —, koju uru poslě podne.
Nachmittagszeit, *f.* ſ. Nachmittag.
Nachmitternacht, *f.* popónoćje.
Nachmitternächtlich, *adj.* poslě ponoći.
Nachmodeln, ſ. Nachbilden.
Nachmögen, *v. n.* er mag nicht nach, neće mu se za (u. p. nami).
Nachmünzer, ſ. Falſchmünzer.
Nachmurren, ſ. Nachbrummen.
Nachmüſſen, *v. n.* ich muß nach, moram za (njim).
Nachnahme, *f.* — der Speſen, naplata
Nachnehmen, *v. a.* d. Speſen —, odpravninu naplatiti.
Nachnippen, *v. n.* posrkivati.
Nachordnen, *v. a.* rediti za kim; poredjivati; podredjivati.
Nachpachten, *v. a.* prizakupiti.
Nachpacken, ſich, *v. r.* prtljati za kim.
Nachpatſchen, Nachpfeifen, *v. n.* šljapati, zviždati za kim.
Nachpfand, *n.* podzalog.
Nachpfänden, *v. a.* uzeti podzalog.
Nachpflanzen, *v. a.* prisadjivati.
Nachpflücken, *v. n.* pabirčiti.
Nachpflügen, ſ. Nachackern.
Nachpfuſchen, *v. n.* potuckati, potuckivati.
Nachplappern, Nachplaudern, *v. n.* brbljati za kim.
Nachpreſſen, *v. a.* prožeti, prežimati.
Nachprüfen, *v. n.* poslije, za drugim izpitivati; poizpitivati.
Nachputzen, *v. a.* počišćivati.
Nachquellen, *v. n.* povirati.
Nachraffen, *v. n.* pograbljivati.
Nachrafiren, *v. a.* izbrijati, izbrijavati, pobrijati.
Nachrathen, *v. n.* poslije světovati.
Nachräuchern, *v. n.* pokadjivati.
Nachraum, *m.* okresci, okresine, paseč.
Nachräumen, *v. n.* pospremljivati.
Nachrechen, *v. n.* pograbljivati.
Nachrechen, *m.* grabilo.
Nachrechnen, *v. n.* pregledati račun; prera-
Nachrecht, *n.* popravica. [čunati.
Nachrede, *f.* pogovor; (üble —), ogovor, ogovaranje, kleveta; Einen in üble — bringen, ozloglasiti, iznositi na glas.
Nachreden, *v. n.* pogovarati; govoriti što za kim; ſo wie ich es gehört habe, rede ich es nach, kako sam čuo, onako i kažem, (ſpr.) pošto kupio, po to i prodao; (übel reden), obnositi, ogovarati, klevetati; man redet ihm viel Böſes nach, vrlo se zlo za njim govori; vuče se rep za njim.
Nachredig, *adj.* ogovorljiv.
Nachredner, *m.* pogovornik; (im übeln Sinne), ogovornik, klevetnik.
Nachregnen, *v. n.* podaždjivati.
Nachreichen, *v. a.* dodavati, pododatk; pridokučiti.
Nachreifen, *v. n.* dozrěvati.
Nachreiſe, *f.* poputak, drugi put.
Nachreiſen, *v. n.* putovati za kim; (*fig.*) otići za kim u potěru.
Nachreißen, *v. a.* za sobom povući.
Nachreiten, *v. n.* Einem —, pojahati za kim. [kim.
Nachrennen, *v. n.* pohrliti, posurlati za
Nachreue, *f.* pokaja.
Nachricht, *f.* glas, věst; — erhalten über wen, razabrati, doznati za koga; es kam d. —, stiže i. dopade glas; ſchlimme —, ern glas; bringſt du gute —en? jesi-li mi za muštuluk? was bringſt du für —en? koji glasi? (Aviſo), doglas.
Nachrichtbrief, *m.* doglasnica.
Nachrichter, ſ. Scharfrichter.
Nachrichtgeber, *m.* doglasnik.
Nachrichtlich, *adv.* Einem — etwas zu wiſſen thun, doglasiti komu što.
Nachriechen, *v. n.* poudarati; zaudarati.
Nachringen, *v. n.* boriti se za kim.
Nachrinnen, *v. n.* meine Thränen rinnen ihr nach, za njom teku moje suze.
Nachrollen, *v. n.* kotrljati se za kim.
Nachrücken, *v. n.* pomaći se, pomicati se, ići za kim.
Nachrudern, *v. n.* veslati za kim.
Nachruf, *m.* dovikivanje; (von Todten), doziv.
Nachrufen, *v. n.* vikati za kim; dovikivati, dozivati koga; odzivati se komu.
Nachruhm, *m.* glas, ime, slava (po smrti); posmrtna slava.
Nachrühmen, *v. a.* Einem etwas —, dobro za kim govoriti; hvaliti koga za što. [žati.
Nachrüſten, *v. n.* poslije spremati, oru-
Nachrütteln, *v. n.* potresivati; podrmljiNachſaat, *f.* posětvica. [vati.
Nachſäen, *v. n.* sijati za kim; presijati, prisijati.
Nachſagen, *v. a.* govoriti za kim.
Nachſalzen, *v. a.* prisoliti, posoljivati.
Nachſammeln, *v. a.* pabirčiti, pabirkovati.
Nachſammler, *m.* pabirač.
Nachſatz, *m.* zaręk; povět.
Nachſetzen, *v. a.* prisaditi.
Nachſäubern, *v. n.* počišćivati.
Nachſäuern, *v. n.* pokisivati.
Nachſchaffen, *v. a.* etwas —, nadobaviti, pridobaviti; poslije dobaviti; Einem etwas —, ſ. Nachſchicken.
Nachſchaffung, *f.* nadobavljanje, nadobava.
Nachſchall, uſw. ſ. Nachhall.
Nachſchärfen, *v. n.* pooštravati.
Nachſcharren, *v. n.* im Sande —, čoprkati u pěsku. [gled.
Nachſchau, *f.* pripazka, prigledba, priNachſchauen, *v. n.* pripažati, prigledati.

Digitized by Google

Nachschauer, *m.* prigledač.
Nachschein, *m.* posévak.
Nachscheinen, *v. n.* posjajivati.
Nachschicken, *v. a.* poslati, opremiti za
Nachschieben, *v. a.* poliskivati. [kim.
Nachschieber, *m.* panožica.
Nachschielen, *v. n.* škiljiti za kim.
Nachschießen, *v. a.* strěliti, strěljati za kim; Geld —, doplatiti, priplatiti; nachgeschossenes Geld, *s.* Nachschuß; —, *v. n.* srnuti za kim.
Nachschiffen, *v. n.* broditi za kim.
Nachschimmer, *m.* pabléšak.
Nachschimpfen, *v. a.* psovati koga; ružno za kim govoriti.
Nachschirrhaken, *m.* razmetalo.
Nachschlag, *m.* priglas.
Nachschlagebuch, *n.* obavěštnik.
Nachschlagehaken, *m.* natezač.
Nachschlagen, *v. a.* poudariti; (*mus.*) priglasiti; Geld —, prikovati novčah; (falschmünzen), pakovati novce; einem Erze —, tražiti kakvu rudu; in einem Buche —, potražiti što, pogledati za što u knjizi; *s.* Nachartten.
Nachschlager, *m.* pakovač.
Nachschläger, *m.* poudarač; tražilac.
Nachschlagsprotokoll, *n.* pokaznik.
Nachschlagsregister, *n.* pokazalo; ključ.
Nachschlängeln, *v. n.* vijugati se za čim.
Nachschleichen, *v. n.* vući se, šuljati se, šumati se, verati se za kim.
Nachschleicher, *m.* šumalo; *s.* Nachzügler.
Nachschlendern, Nachschlenkern, *v. n.* bavrljati za kim.
Nachschleppen, *v. a.* ein Schiff —, tegliti ladju; ein Kleid —, vući za sobom haljinu; sich —, vrludati za kim.
Nachschleudern; Nachschließen, *v. n.* vrljiti, zatvoriti za kim.
Nachschlürfen, *v. n.* posrkivati.
Nachschlüssel, *m.* odpirač.
Nachschmaus, *m.* paručak, pavečera.
Nachschmecken, *v. n.* süß —, posladjivati; bitter —, pogorčavati.
Nachschmerz, *m.* pobolica.
Nachschmerzen, *v. n.* pobolěvati.
Nachschmieden, *v. a.* pokivati.
Nachschmücken, *v. a.* ponakititi.
Nachschneiden, *v. a.* ponarezati; prirezati.
Nachschnitt, *m.* porezaj; porezac.
Nachschnitzeln, *v. a.* děljati za kim.
Nachschreiben, *v. n.* pisati za kim; —, *v. a.* prepisati; poslije pisati; pripisati.
Nachschreiber, *m.* prepisar.
Nachschreien, *v. n.* vikati za kim; dovikivati koga.
Nachschrift, *f.* pripisak.
Nachschuld, *f.* potonji dug, poduzica.
Nachschuldner, *m.* poddužnik.
Nachschur, *f.* postrig.
Nachschuß, *m.* hitac za kim; dodatak, nadometak; (v. Gelde), priplata, doplata.
Nachschütten, *v. a.* prisipati, prisipavati.
Nachschwanken, *v. n.* kudecati, tirtati za kim.
Nachschwarm, *m.* parojak.
Nachschwärmen, *v. n.* parojčiti se.
Nachschwärzen, *v. a.* pocrnjkivati.
Nachschwatzen, *s.* Nachplaudern.
Nachschwellen, *v. n.* pootěcati.
Nachschwimmen, *v. n.* plivati za kim.
Nachsegeln, *v. n.* jedriti za kim.
Nachsehen, *v. n.* gledati za kim; (spr.) er hat das —, došao je na opahane; (nachsichtig sein), prezreti, odpustiti (komu što); gledati komu kroz prste; odbiti komu što na daru; d. Schuldner —, pričekati dužnika; sie soll —, wo die Kinder sind, neka gleda, pogleda, gdě su děca; in seiner Wirthschaft —, prigledati gospodarstvu; e. Rechnung —, pregledati račun.
Nachseher, *m.* prigledač.
Nachsehnen, sich, *v. r.* čeznuti za kim.
Nachsenden, *s.* Nachschicken.
Nachsetzen, *v. a.* metnuti za . .; noch ein Wort —, još jednu rěč primetnuti; Einen in der Achtung —, manje koga štovati; zapostaviti; eine Zeile —, prislagivati, prislokiti redac; e. Erben —, poslije postaviti naslědnika; —, *v. n.* Einem —, naklopiti se, natisnuti se, stisnuti se, pustiti se, naturiti se za kim; těrati, goniti koga.
Nachsetzer, *m.* potěrač, potěrnik.
Nachsetzung, *f.* potěra; zapostavljanje.
Nachseufzen, *v. n.* uzdisati za kim.
Nachsicht, *f.* — einer Rechnung, pregled računa; — haben, *s.* Nachsehen; (Verzeihen), praštanje; — des Alters, odpust godinah; er hat mit ihm viel —, mnogo mu gleda kroz prste; mit Eines Jugend — haben, odbijati komu što na mladost; einem Schuldner — beweisen, pričekati dužnika; — der Strafe, oprost kazni; ich rechne auf Ihre —, nadam se, da ćete mi oprostiti; nadam se, da ćete mi kroz prste gledati.
Nachsichtig, *adj.* milostivan; — sein, popuštati, gledati kroz prste.
Nachsichtsantrag, *m.* predlog oproštenja.
Nachsichtsgesuch, *n.* molba za oproštenje.
Nachsichtsvoll, *adj.* vrlo milostivan; er ist zu — gegen seine Kinder, u svem popušta svojoj děci.
Nachsingen, *v. n.* pěvati za kim; pripěvati.
Nachsinn, *m.* domišao.
Nachsinnen, *v. n.* razmišljati (o čem), domišljavati se čemu; *s.* Nachdenken.
Nachsinner, *m.* razmišljan.
Nachsitzen, *v. n.* sěděti za kim.
Nachsommer, *m.* babje ljeto, poléćo.
Nachsommertag, *m.* palětni dan.
Nachsorge, *f.* potonja briga; (spr.) Vor-

Digitized by Google

sorge verhütet —, prva muka potonja oblast.
Nachspähen, *v. n.* uhoditi (koga).
Nachspäher, *m.* uhoda. [šteditи.
Nachsparen, *v. a.* prištedjivati; poslije
Nachspeien, *v. n.* pljuvati za kim.
Nachspeise, *f.* potonje jelo. [essen.
Nachspeisen, *v. n.* poručkovati; s. Nach-
Nachspenden, *v. n.* poslije dati.
Nachspiel, *n.* poigra; doigra. [igrati.
Nachspielen, *v. n.* igrati za kim; poslije
Nachspinnen, *v. a.* pripresti, pripredati.
Nachspötteln, *v. n.* Einem —, podrugivati se komu. [komu.
Nachspotten, *v. n.* Einem —, rugati se
Nachsprechen, s. Nachsagen, Nachreden.
Nachsprengen, *v. n.* pojuriti za kim.
Nachsprießen, *v. n.* ponicati.
Nachspringen, *v. n.* skočiti za kim; nachgesprungen kommen, doskakati za kim; (einen größern Sprung bekommen), sve više pucati.
Nachspritzen, *v. n.* prskati, štrcati (ostraga).
Nachsproß, *m.* ponikao.
Nachsprung, *m.* poskok. [kim.
Nachspucken, *v. n.* Einem —, pljuvati za
Nachspülen, *v. a.* poplakivati.
Nachspüren, *v. n.* tražiti, potraživati; (v. Hund.), njušiti.
Nachspürer, *m.* cunjalo.
Nachsputen, sich, *v. r.* paštiti se za kim.
Nächst, *adv.* blizu; er saß zu — bei mir, sědio je tik do mene; er wohnt hier —, taki ovdě stanuje; — Gott, za Bogom; — dem, za tim; osim toga; die — vergangene Woche, prošasta sedmica i. nedělja; s. Nächste.
Nachstaar, *m.* pomrenica.
Nachstammeln, *v. n.* tepati, mucati za kim.
Nachstand, Nachständig, s. Rückstand usw.
Nachstärken, *v. a.* poškrobljivati.
Nachstäuben, *v. n.* poprašivati.
Nächste, *adj.* bližnji, najbližnji; —er Tage, ovih dana; — Woche, buduće nedělje i. sedmice; bei der —n Gelegenheit, prvom zgodom i. prilikom; das — Jahr, do godine; das — Jahr darauf, druge i. slědeće godine izza toga; der — Weg, prěki put; das — Fest, praznik što ide; er ist der — nach ihm, prvi je za njim; das steht der Wahrheit am —n, to najbolje dolikuje istini; der — Preis, zadnja cěna; die — Umgebung, okolina; mit Nächstem, s. Nächstens, Nahe.
Nächste, *m.* bližnji, bližnjik, iskrnji; (spr.) Jeder ist sich selbst der —, svak je sebi najbliži; svak sebi voli; svak je sebi ponajprěči.
Nachstechen, *v. n.* bosti za kim; (b. Kart.) poslije ubiti; (*mont.*) prigledati; ein Wappen —, prevajati grb.
Nachstecher, *m.* prevajač.
Nachstehen, *v. n.* stajati za kim; der —de Satz, slědeći rěk i. stavak; (*fig.*) gorji biti; er steht hierin Niemanden nach, u tom nikomu neustupa; u tom se nikoga neboji; der Mensch steht den Thieren an Stärke nach, čověk je slabiji od živine.
Nachstehlen, *v. n.* pokradjivati; sich —, *v. r.* prikrasti se.
Nachsteigen, *v. n.* penjati se, popeti se za kim; popinjati se.
Nachstellen, *v. a.* metnuti, postaviti izza ... (za što); (wdm.) ponaměštati; d. Vögeln —, loviti, hvatati ptice; Einem —, raditi komu o glavi; narediti komu zasědu; zametnuti komu mrežu; einem Mädchen —, raditi děvojci o sramoti. [nica.
Nachsteller, *m.* zasědnik; —in, *f.* zasědNachstellerisch, *adj.* zasědan. [zamka.
Nachstellung, *f.* (*fig.*) zasěda; mreža;
Nachstempeln, *v. a.* pobiljegovati; poslije biljegovati; (nachmachen), pabiljegovati.
Nachstempelung, *f.* potonje biljegovanje.
Nächstenliebe, *f.* ljubav bližnjega.
Nächstens, *adv.* skoro, do skora; prvom prilikom, na skorom, do koji dan, skorih danah.
Nachsterben, *v. n.* poslije umrěti; pomrěti.
Nachsteuer, *f.* prirez.
Nachsteuern, *v. n.* platiti prirez.
Nächstgelegen, *adj.* obližnji, bližnji.
Nachstich, *m.* prevajak.
Nachstichel, *m.* dovajaljka.
Nachsticken, *v. n.* povezivati; vezti za ..
Nachstimmen, *v. a.* die Geige —, poudesivati, pougadjati, poslagivati gusliee.
Nächstkünftig, *adj.* den —en Sonntag, u nedělju koja prva dodje; u nedělju što će prva doći.
Nachstopfen, *v. a.* ponaděvati, popunjivati.
Nachstoppeln, *v. n.* pabirčiti, pabirkovati.
Nachstoppler, *m.* pabirač, klasober.
Nachstoß, *m.* periv; (Fecht.) poudarac.
Nachstoßen, *v. n.* poturkivati, porivati; Pfeffer —, još utući bibera.
Nachstrafen, *v. n.* poslije kazniti.
Nachstrahlen, *v. n.* sěvati; posjaivati.
Nachstraucheln, *v. n.* posrnuti, poertati (za čim).
Nachstreben, *v. n.* težiti za čim; nastojati oko čega; den Kenntnissen —, za naukom ići.
Nachstreber, *m.* težilac.
Nachstrebung, *f.* težaja; nastojanje.
Nachstrecken, *v. a.* Einem die Arme —, pružati za kim rake.
Nachstreuen, *v. a.* sipati za kim; posipavati; prisipavati.
Nachstrich, *m.* zatezac, zapis.
Nachstricken, *v. n.* pripletati; ein Muster —, po pregledalici plesti. [čim.
Nachströmen, *v. n.* navreti, povrvljeti za

Digitized by Google

Nachstürmen, Nachstürzen, *v. n.* navaliti, grinuti za kim; d. Fliehenden —, naklopiti se za bežanju i. za begućimi.
Nächstvergangen, *adj.* poprošli.
Nächstvorgesetzt, *adj.* neposredno pred-
Nachsuche, *f.* pravo potére. [stavljen.
Nachsuchen, *v. a.* potraživati, poiskivati.
Nachsucher, *m.* potražnik.
Nachsuchung, *f.* potraga; —en anstellen, s. Nachsuchen.
Nachsudbier, *n.* pivna patoka.
Nachsudler, *m.* mazalo.
Nachsünde, *f.* potonji grêh.
Nachsündigen, *v. n.* pogrešivati; prigrê-
Nachsüßen, *v. n.* posladjivati. [šiti.
Nachsylbe, *f.* dočetak.
Nacht, *f.* noć; es ist —, noć je; es wurde —, mrče; die — bricht an, es wird —, noći se, noć nastaje; mrak se hvata; wenn die — hereinbricht, kad se unoća; die — überfiel uns im Walde, zamrkosmo u šumi; uhvati nas mrak u šumi; die ganze — hindurch, svu noć; die vergangene —, heute —, noćas; von heute —, nočašnji; Tag und — arbeiten, noć i dan, dnem i noći raditi; in der —, bei —, —s, po noći, noći, noćom, ob noć, s noći (n. p. otići); in der — sind alle Katzen grau, s. Katze; er hat schlaflose Nächte, nemože noći spavati; bis auf die —, do mraka; bis spät in die —, do něko doba noći; do duge noći; bis spät in die — wo verweilen, unoćati gdě; bei anbrechender —, auf die —, pod noć; gute —! laka noć! (*fig.*) s Bogom! der Welt gute — sagen, prestaviti se s ovoga světa; bei — und Nebel davongehen, uprcati u mrak; otići kad psi spavaju; vor —, za vida; zu — essen, večerati; über — wo bleiben, prenoćiti, zanoćiti gdě; in seinem Kopfe ist es —, lak je izpod kape; glava a! a u glavi na; das Reich der —, carstvo mraka.
Nachtaar, s. Kauz.
Nachtaffe, *m.* noćnjak.
Nachtangel, *f.* noćna udica.
Nachtanzen, *v. n.* poplesivati, poigravati; plesati za kim. [*f.* pritucalja.
Nachtänzer, *m.* pritucalo, zavrčkola; —in,
Nachtanzug, *m.* noćno odělo.
Nachtappen, *v. n.* tumarati za kim.
Nachtarbeit, *f.* noćna radnja; noćni rad, posao.
Nachtarbeiter, *m.* noćni radnik, poslenik; (*fig.*) provažar, zahodar.
Nachtaufen, *v. a.* pokršćivati; das Bier —, razvodnjivati pivo.
Nachtäuschen, *v. a.* posênjivati.
Nachtbecken, s. Nachtgeschirr.
Nachtbedeckt, Nachtbehangen, Nachtbelastet, *adj.* (*fig.*) mrakom obastrt, noćju zakriljen.
Nachtbehen, *m.* noćna gušavica.
Nachtbild, *n.* noćolik.
Nachtblatter, *f.* noćni prišt.
Nachtblau, s. Dunkelblau.
Nachtblindheit, *f.* kokošinji mrak.
Nachtblume, *f.* (*Nyctanthes*), jadikovina.
Nachtbogen, *m.* noćni luk.
Nachtbrod, *n.* večera.
Nachtdepesche, *f.* noćna věst.
Nachtdieb, *m.* noćni tat.
Nachtdieberei, *f.* noćna tatbina.
Nachtdunkel, *n.* noćni mrak.
Nachtdüster, *adj.* mrk kao noć.
Nächtelang, *adv.* čitave i. cěle noći.
Nachten, *v. i.* unoćati se; es nachtet, noći se; (*fig.*) sein Verstand nachtet noch, još je tup; još se nije pameti
Nächten, *adv.* sinoć. [dokopao.
Nachterscheinung, *f.* noćna utvara; noćni
Nachtessen, s. Nachtbrod. [pojav.
Nachteule, *f.* (*Strix Aluco*), bukoč, ćuk; er sieht aus wie eine —, pravo je ruglo; (spr.) háßlich wie eine —, ružan kao vrag; kao da ga je vrana na prudu izbljuvala.
Nachteulenauge, *n.* (*Nerita glaucina*), siva plavka i. plavulja.
Nachtfalter, *m.* věštica, noćnjak.
Nachtfeuer, *n.* noćna vatra. [zeba.
Nachtfink, *m.* (*Fringilla noctis*), noćna
Nachtfisch, *m.* (*Salmo albula*), bělkast losos.
Nachtfliegen, *m.* (*Nycteris*), mračić.
Nachtfrost, *m.* noćni mraz.
Nachtgang, *m.* noćna hodja; noćna šetnja.
Nachtgänger, s. Nachtwandler.
Nachtgarn, *n.* noćna mreža.
Nachtgebet, *n.* noćna molitva; (*nocturna*), noćnica.
Nachtgebilde, *n.* noćna utvara.
Nachtgedanke, *m.* noćna misao.
Nachtgeist, *m.* noćna sablast.
Nachtgemälde, s. Nachtbild.
Nachtgesang, *m.* noćna pěsma, pěvka.
Nachtgeschäft, *n.* noćni posao.
Nachtgeschirr, *n.* vrčina, nokšir*.
Nachtgesicht, *n.* noćna utvara.
Nachtgespenst, *n.* s. Nachtgeist.
Nachtgewand, *n.* noćna odéća.
Nachtgleiche, *f.* jednač dana i noći.
Nachtgleichenpunkt, *m.* jednačište dana i
Nachtglocke, *f.* večernje zvono. [noći.
Nachtgrab, *n.* tamni grob. [dušica.
Nachthase, *m.* (*Lagomys pusillus*), zvi-
Nachthaube, *f.* spavaća kapa.
Nachtheil, *m.* šteta, kvar; ubitak; ich leide dabei —, tim sam na kvaru; tim štetujem; er ist dabei im —, po njega je krivo, grbavo; ohne — meines Rechtes, bez uštrba moga prava; zum —, na štetu; ohne — der Gesundheit, bez oslede zdravja; (Beschädigung), oštetа.

Digitized by Google

Nachtheilig, *adj.* štetan, kvaran, škodljiv; dies ist der Gesundheit —, to škodi, hudi zdravlju; Stimmen die für den Angeklagten — sind, glasovi proti tuženiku.
Nachtheiligkeit, *f.* štetnost, škodljivost.
Nachthemd, *n.* spavaća košulja.
Nachtherberge, *f.* noćište.
Nachthirt, *m.* noćni pastir, čobanin.
Nachthun, ſ. Nachmachen.
Nachthut, *m.* noćna straža.
Nachthütte, *f.* noćnica.
Nächtig, *adj.* noćni.
Nachtigall, *f.* (*Motacilla Luscinia*), slavić; die ungariſche —, (*Mot. Lusc. major*), slavulj, noćni slavulj.
Nachtigallfnecht, *m.* (*Motacilla modularis*), mala pěvka.
Nachtigallton, *m.* glas slavuljev.
Nachtimbiß, *m.* večera.
Nachtiſch, *m.* zasłada, poslastice.
Nachtiſchwein, *m.* vino za zasladu.
Nachtjacke, *f.* noćni zobun.
Nachtjagd, *f.* noćni lov.
Nachtkälte, *f.* noćna studen.
Nachtkerze, *f.* (*Oenothera*), pupaljka.
Nachtkleid, *n.* spavaća haljina; ſ. Negligé.
Nachtkönig, *m.* provažar, zahodar.
Nachtkoſt, *f.* ſ. Nachtimbiß.
Nachtkugel, *f.* čizmarska k(r)uglja.
Nachtlager, *n.* (Ort), noćište; prěnoć, prespalo; (Aufenthalt), noćanje, noćivanje; Einem ein — bei ſich geben, primiti koga na konak i. da prenoći; — halten, noćiti; pasti na prěnoć.
Nachtlampe, *f.* noćna světiljka; ſ. Nacht-
Nachtlänge, *f.* duljina noći. [licht.
Nachtleibchen, *n.* ſ. Nachtjacke.
Nachtleimkraut, *n.* (*Silene noctiflora*), noćna silenka.
Nächtlich, *adj.* noćni; —, *adv.* obnoć.
Nächtlichkeit, *f.* noćnost.
Nachtlicht, *n.* žižak.
Nachtliebſte, *f.* (*Polyanthes*), noćnica.
Nachtlied, *n.* noćna pěsma.
Nächtling, *m.* (*Vespertilio noctula*), netopir-noćnjak.
Nachtluft, *f.* noćni zrak, uzduh.
Nachtluſtbarkeit, *f.* noćna zabava.
Nachtmahl, *n.* večera; (*theol.*) pričest.
Nachtmännchen, *n.* mora.
Nachtmantel, ſ. Sinau.
Nachtmarſch, *m.* noćna hoda; hodja obnoć.
Nachtmeiſter, *m.* noćni pregledač
Nachtmonat, *m.* noćni měsec.
Nachtmotte, *f.* molj, moljac.
Nachtmücke, *f.* ſ. Johanneswurm.
Nachtmuſchel, *f.* (*Venus literata*), pisana ladinka.
Nachtmuſik, *f.* noćna svirka.
Nachtmütze, ſ. Schlafmütze.
Nachtnebel, *m.* noćna magla; (*med.*) kokošinji mrak.
Nachtnetz, ſ. Nachtgarn.
Nachtnymphe, *f.* (*Hemerobius*), ušenčar.
Nachton, *m.* pazvuk, pozveka.
Nachtönen, *v. n.* pozvekivati.
Nachtpatrouille, *f.* ponoćnica, noćni oblaz.
Nachtpelz, *m.* noćni kožuh.
Nachtpfauenauge, *f.* (*Saturnia Pyri*), noćni paunac, noćno paun-pero.
Nachtphilomele, *f.* (*Motacilla Philomela*), slavić.
Nachtpocher, *m.* noćni krušar. [slavić.
Nachtquartier, *n.* prěnoć, prespalo, noćiste. [četa.
Nachtrab, *m.* zastava, zapleće, zadnja
Nachtrabe, *m.* (*Ardea nycticorax*), prava čaplja, kvakva; ſ. Nachtſchwalbe; (*fig.*) noćnjak. [skivati.
Nachtraben, *v. n.* kasati za kim; poka-
Nachtrachten, *v. n.* einem Dinge —, težiti za čim, nastojati oko čega.
Nachtrag, *m.* dodatak; (Ergänzung), doknada; im —e zu meinem Berichte, dodatno k mojoj izvěsti; dopunjujuć svoju izvěst; (v. Gelde), doplata.
Nachtragen, *v. a.* Einem etwas —, nositi što za kim; (*fig.*) zapovrnuti; pamtiti komu što; (v. Geld), domiriti, doplatiti; noch Holz —, još drva nositi; etwas in ein Buch —, pripisati što u knjigu; eine Prüfung —, poslije podleći pod izpit, biti izpitan; (Verſäumtes —), nadoknaditi.
Nachträger, *m.* donosac; nosac.
Nachträglich, *adj.* doknadan; (ſpäter), potonji; —, *adv.* doknadno, još dopunjujuć; —e Zahlung, potonji platež.
Nachtragsband, *m.* doknadni svezak.
Nachtragsclauſel, *f.* dodata naredba.
Nachtragsgebühr, *f.* doknadna plata; doplata; dodata pristojba.
Nachtragsoffert, *n.* poznija ponuda.
Nachtragsprüfung, *f.* potonji izpit; (Ergänzungspr.), doknadni izpit.
Nachtragsverordnung, *f.* dodata naredba.
Nachtrapp, ſ. Nachtrabe, Nachteule.
Nachtrappeln, *v. n.* pokaskivati.
Nachtraub, *m.* obnoćni odor, obnoćna lupežtina.
Nachtrauern, *v. n.* žaliti za kim.
Nachträufeln, *v. n.* pokackivati.
Nachtreffer, *m.* manji, drugotni zgoditak.
Nachtreiben, *v. n.* těrati za kim; potěrivati.
Nachtreich, *n.* carstvo tame i. mraka.
Nachtreif, *m.* noćni mraz.
Nachtreiher, ſ. Nachtrabe.
Nachtreiſe, *f.* obnoćni put.
Nachtreten, *v. n.* stupiti, ići, pristajati za kim; (nachahmen), naslědovati koga; ugledati se na koga.
Nachtreter, *m.* pristalac, pristaša; (ver.) pritucalo, prišipetlja; —in, *f.* pristalica. [Gärtn.) ponikao.
Nachtrieb, *m.* pogon; ſ. Nachtut; (b.

Digitized by Google

Nachtriefen, *v. n.* pokapljivati.
Nachtrift, *f.* popaša.
Nachtrinken, *v. n.* piti za čim; popijati; Waſſer auf eine Arznei —, piti vodu na lěk; napiti se vode na lěk.
Nachtrippeln, *v. n.* trupkati za kim.
Nachtritt, *m.* postupak.
Nacht-ritt, *m.* jahanje obnoć.
Nachtrock, *f.* Schlafrock.
Nachtrocknen, *v. n.* postušivati.
Nachtropfen, *f.* Nachtriefen.
Nachtroth, *n.* noćna zažara. [san.
Nachtruhe, *f.* noćna tišina; (*fig*) noćni
Nachtrunde, *f.* ponoćnica; noćna oblaz-
Nachtrunk, *m.* poplak. [nica.
Nachtrupp, *m.* Nachtruppen, *pl.* *f.* Nach-
Nachts, *f.* Nacht. [trab.
Nachtſänger, *m.* noćna pěvica; *f.* Gras-
Nachtſchabe, *f.* žohar, žvaba. [mücke.
Nachtſchade, *f.* Nachtrabe.
Nachtſchatten, *m.* (*Solanum*), pomoćnica; *f.* Bitterſüß; Tollkirſche; Waldrebe; b. gemeine —, (*Sol. nigrum*), crna pomoćnica; *f.* Nachtſchwalbe.
Nachtſchein, *m.* zažara.
Nachtſcherben, *m.* *f.* Nachtgeſchirr.
Nachtſchicht, *f.* obnoćnica.
Nachtſchichter, *m.* obnoćnik.
Nachtſchlackenläufer, *m.* noćni stresač.
Nachtſchläger, *f.* Sproſſer.
Nachtſchlüſſelblume, *f.* Nachtkerze.
Nachtſchmaus, *m.* večera.
Nachtſchmelzer, *m.* noćni talilac.
Nachtſchmetterling, *f.* Nachtfalter.
Nachtſchnabel, *m.* *f.* Saatkrähe.
Nachtſchnur, *f.* noćna udica. [ćurak.
Nachtſchön, *n.* (*Mirabilis Jalappa*), no-
Nachtſchreier, *m.* (*Rana typhonia*), noćna kreketuša.
Nachtſchwalbe, *f.* (*Caprimulgus europaeus*), leganj, ljiljak, kozodoj.
Nachtſchwärmen, *n.* noćna skitnja, noćarenje.
Nachtſchwärmer, *m.* noćurak, noćnjak, noćir, noćar, noćni klatež; —in, *f.* noćirka, noćarka.
Nachtſchwärmerei, *f.* *f.* Nachtſchwärmen.
Nachtſchwarz, *adj.* crn kao mrak.
Nachtſchweiß, *m.* noćni znoj, pot.
Nachtſitzel, *n.* noćevina; *f.* Nachtlager.
Nachtſignal, *n.* noćni znak, noćna navěst.
Nachtſitzen, *n.* noćna java, radnja.
Nachtſitzer, *m.* noćnik. [noćnjak.
Nachtſpinne, *f.* (*Aranea nocturna*), pauk-
Nachtsſehend, *adj.* noćovidan.
Nachtſtändchen, *n.* *f.* Nachtmuſik.
Nachtſtellen, *n.* noćna vreba, prežnja.
Nachtſtille, *f.* noćna tišina.
Nachtſtück, *f.* Nachtbild.
Nachtſtuhl, *m.* odsebnik, nuždnik.
Nachtſtunde, *f.* noćna ura, noćni sat.
Nachtſünde, *f.* noćni grěh.
Nachttiſch, *f.* Toilettetiſch.
Nachttopf, *m.* *f.* Nachtgeſchirr.
Nachttrunk, *m.* noćni napitak.
Nachttuch, *n.* spavaći rubac.
Nachtumflort, Nachtumgeben, *adj.* mrakom zastri.
Nachtveilchen, *n.* Nachtviole, *f.* (*Hesperis tristis*), turobna večernica.
Nachtvogel, *f.* Nachtfalter.
Nachtvoll, *adj.* mrčan.
Nachtwache, *f.* noćna straža; — thun, straživati obnoć.
Nachtwachen, *n.* noćna java; das — hat mich ſehr heruntergebracht, noć me je pojela.
Nachtwächter, *m.* noćni stražar, ponoćnik, bokter*.
Nachtwächterhorn, *n.* ponoćnički (bokterski) rog. [ska) pěsma.
Nachtwächterlied, *n.* ponoćnička (bokter-
Nachtwächterſtimme, *f.* gromak glas.
Nachtwandeln, *v. n.* hoditi u snu; měsečariti.
Nachtwandler, Nachtwanderer, *m.* měsečnjak; *f.* Nachtſchwalbe; —in, *f.* mě-
Nachtwärmer, *f.* Bettwärmer. [sečnica.
Nachtwärts, *adv.* k sěveru; prama sěveru, put sěvera; na nocaj.
Nachtwerk, *n.* noćni rad, noćno dělo.
Nachtwind, *m.* noćnjak, noćni větar; sěver.
Nachtwolke, *f.* noćni oblak; (*fig.*) crn
Nachtwurm, *m.* svitac. [oblak.
Nachtzeichen, *f.* Nachtſignal.
Nachtzeit, *f.* noćno doba; zur —, obnoć; po noći.
Nachtzeug, *n.* spavaće ruho; noćna sprava.
Nachübel, *n.* potonje zlo.
Nachurtheilen, *v. n.* suditi po čem.
Nachverwandte, *m.* potomak.
Nachverwandſchaft, *f.* potomstvo, natraga.
Nachwachſen, *v. n.* podrasti. [kim.
Nachwagen, *v. n.* usuditi se, směti za
Nachwägen, *v. a.* preměriti, protežiti.
Nachwaiſe, *f.* posmrtče.
Nachwalken, *v. a.* prevaljati.
Nachwälzen, *v. a.* valjati za kim.
Nachwandel, *m.* hodja za kim; naslědovanje.
Nachwandeln, *v. n.* ići, pristajati za kim; (*fig.*) ugledati se na koga; naslědovati koga.
Nachwandler, *m.* pristaša, pristalac.
Nachwärmen, *v. a.* pogrěvati.
Nachwärts, *adv.* na zad.
Nachwaſchen, *v. a.* popirati.
Nachwaten, *v. n.* gaziti za kim.
Nachweh, *n.* pobolica; potonja bol; die —en ein. Krieges, jadne poslědice rata.
Nachwehen, *v. a.* duhati za kim.
Nachweiden, *v. n.* popasivati. [ger.
Nachwein, *m.* vodovrelina, polovnik, čin-
Nachweinen, *v. n.* plakati za kim.
Nachweiſeamt, *n.* obavěstnica. [nik.
Nachweiſebuch, *n.* obavěstnik; pokazov-

Digitized by Google

Nachweiſen, *v. n.* pokazivati za kim; Einem einen Mañer —, naputiti koga na slikara; (ausweiſen), izkazati; ſein Recht —, dokazati svoje pravo.

Nachweiſer, *m.* pokazivalac; dokazivalac; naputnik, obavěštnik.

Nachweiſung, *f.* pokaz; dokazivanje; izkaz; naputa; obavěst; — liefern, dokazati.

Nachweiſungszeichen, *n.* naputka.

Nachwelken, *v. n.* povehnjivati.

Nachwelt, *f.* potomstvo; budući naraštaj; budućnost.

Nachwenden, *v. a.* poobrnuti.

Nachwerben, *v. a.* posnubiti.

Nachwerfen, *v. a.* baciti, bacati za kim; (hinzu w.), pribacivati, primetnuti; ſich Einem —, krzati se oko koga.

Nachwetzen, *v. a.* pobrusivati.

Nachwichſen, *v. a.* povoštivati.

Nachwiegen, ſ. Nachwägen.

Nachwiehern, *v. n.* hrzati, njištati za kim.

Nachwimmern, *v. n.* cikati za kim.

Nachwinden, *v. a.* ponavijati; (Wäſche), prežimati.

Nachwinſeln, *v. n.* kvečati, cičati za kim.

Nachwinter, *m.* pozimak. [lovati.

Nachwirken, *v. n.* poslije dělovati, padě-

Nachwiſchen, *v. a.* pobrisivati, pootirati.

Nachwollen, *v. n.* er will mir nach, hoće mu se za mnom.

Nachwort, *n.* slědeća rěč; (*fig.*) pogovor.

Nachwuchs, *m.* poraštaj; (*fig.*) omlada, omladak, omladina, podmladak, mlad naraštaj. [što.

Nachwühlen, *v. a.* einer Sache —, rovati

Nachwunſch, *m.* poželja, potonja želja.

Nachwünſchen, *v. a.* Einem alles Gute —, želiti komu sve dobro.

Nachwürzen, *v. a.* pozačinjati.

Nachzahlen, *v. a.* doplatiti, nadoplatiti, doplaćivati; priplatiti.

Nachzählen, *v. a.* prebrojiti.

Nachzähler, *m.* prebrojnik. [platnica.

Nachzahler, *m.* doplatnik; —in, *f.* do-

Nachzahlung, *f.* doplata, nadoplata.

Nachzaubern, *v. a.* pribajati.

Nachzeichnen, *v. a.* pacrtati, crtati po..; precrtati; ſ. Copiren.

Nachzeichner, *m.* precrtalac.

Nachzeichnung, *f.* prěcrt.

Nachzeigen, *v. a.* pokazivati za kim; (nachweiſen), dokazati.

Nachzeugen, *v. a.* ein nachgezeugtes Kind, poslije rodjeno děte.

Nachziehen, *v. a.* za sobom vući; den Wagen —, kola vući; (*fig.*) das zieht wichtige Folgen nach ſich, to ima važnih poslědicah; —, *v. n.* slěditi koga; (ein Los), poslije ždrebati; nachgezogenes Los, potonji ždreb; viel Volks zog ihm nach, mnoštvo naroda je za njim išlo, pristalo; der Jäger zieht der Fährte nach, lovac těra trag; Einem in dasſelbe Haus —, preseliti se za kim u istu kuću; noch —, jošte

Nachziſchen, *v. n.* piskati za kim. [vući.

Nachzucht, *f.* pripatak; priplodak.

Nachzuckern, *v. a.* prisladoriti, pocukri-

Nachzug, ſ. Nachtrab. [vati.

Nachzügler, *m.* potraguša, potragljivac.

Nachzürnen, *v. n.* poslije se ljutiti, srditi.

Nachzwitſchern, *v. n.* cvrkutati za kim.

Nacken, *m.* šija; (Rücken), krka, krkača; (spr.) er liegt mir auf dem —, zajahao mi je na vrat i. na glavnju; popeo mi se na dušu; Einem den — ſchmieren, namazati komu ledja; d. — beugen, podviti šiju; Einem den — beugen, skučiti komu vrat, ukrotiti koga; er hat einen ſtarren —, tvrde je glave.

Nackenband, *n.* šijna veza.

Nackenblutader, *f.* šijna žila.

Nackend, ſ. Nackt.

Nackengeſchwulſt, *f.* otok šije.

Nackengrube, *f.* babina rupa.

Nackenhaar, *n.* kosa, dlaka od šije.

Nackenloch, *n.* šijna rupa.

Nackenmuskel, *m.* mišica od šije.

Nackenſchenkel, *m.* (Wb.) krak.

Nackenſchlag, *m.* udarac po šiji; zašijak; einen — geben, udariti po šiji; (*fig.*) ogovor. [havica.

Nackenſchlagader, *f.* šijna kucavica i. odi-

Nackenzitzenmuskel, *m.* šijo-sisna mišica.

Näckiſch, *adj.* šaljiv, smešan; ein —er Menſch, lakrdijaš.

Nackt, *adj.* (Nacket), go(l); (ein wenig —), golišav, golušav, goluždrav; ganz —, gol golcit, gol nag; — herumgehen, ſein, nagotovati; — werden, ogoléti; Einen — ausziehen, ogoluzniti koga; eine —e Geſtalt, goluš, goljo; —er Weizer, pšenica-golica; —e Gegend, golět *f.*; —es Schwert, golěš; ein —er Vogel, golić; —e Wahrheit, puka istina.

Nacktbauch, *m.* (*Gymnogaster*), golotrba.

Nacktbeinig, *adj.* golokrak, [ružina.

Nacktfliege, *f.* (*Psila rosae*), golušavka

Nackthals, *m.* (*Gymnoderus*), golovratac.

Nackthäuter, *pl.* (*Reptilia nuda*), golokožci, goliši. [nagost.

Nacktheit, *f.* goloća, golotinja; nagota,

Nacktkeimer, ſ. Kryptogamen. [vac.

Nacktkopf, *m.* (*Gymnocephalus*), gologla-

Nacktrücken, *m.* (*Gymnotus*), gololedjac.

Nacktſamig, *adj.* golosěmeni.

Nackſchwanz, Nackſchweif, *m.* (*Pagurus Bernhardus*), golorepka.

Nadel, *f.* igla; eine feine —, iglica; (Spen—), čioda, špiuda; (*bot.*) četina; gekerbte —, (*Buccinum crenulatum*), rovašeni rogač.

Nadelarbeit, *f.* švelo, šivanje.

Nadelbaum, *m.* četinavo drvo; Nadelbäume, *pl.* crnogorica.

Digitized by Google

Nadelbereit, *adj.* posve gotov, gotov gotovcit.
Nadelbinse, *f.* (*Scirpus acicularis*), igli-
Nadelblatt, *n.* četina. [časta sitina.
Nadelblei, *n.* iglena olovnica.
Nadelbrief, *m.* list igalah.
Nadelbüchse, *f.* iglenica, iglenik.
Nadeldraht, *m.* žica za igle.
Nadeldruse, *f.* iglast kukanac.
Nadelfabrik, *f.* iglara.
Nadelfabrikant, *m.* iglar.
Nadelfall, *m.* četinopad.
Nadelfeile, *f.* piljačić; (*Murex radula*), iglasti volak.
Nadelfisch, *m.* (*Syngnathus acus*), igla.
Nadelflechte, *f.* (*Umbilicaria*), pupačica.
Nadelförmig, *adj.* iglast.
Nadelgeld, *n.* iglarina. [bokvica.
Nadelgras, *n.* (*Plantago alp.*), planinska
Nadelhafer, s. Sandpfriemenhafer.
Nadelhalter, *m.* iglenjak.
Nadelhecht, s. Hornhecht. [crnogorica.
Nadelholz, *n.* drvo od crnogorice; (*coll.*)
Nadelkerbel, *n.* (*Scandix*), iglenjača; (*Anthriscus*), krosuljica.
Nadelkissen, *n.* iglenik, jastučić za igle.
Nadelknopf, Nadelkopf, *m.* glavica od igle.
Nadelkopfschneider, *m.* glavičar.
Nadelkohle, *f.* iglast ugalj.
Nadelkolbenmoos, *n.* (*Lycopodium Selago*), iglasta crvotočina.
Nadelkraut, *n.* s. Nadelkerbel.
Nadelloch, *n.* iglene ušice.
Nadelmacher, s. Nadler.
Nadelmöhre, *f.* s. Nadelkerbel.
Nadeln, *v. a.* pribadati; s. Nähen.
Nadelöhr, s. Nadelloch.
Nadelpolster, *m.* s. Nadelkissen.
Nadelschaft, *m.* iglište.
Nadelschnecke, *f.* (*Strombus fuscus*), smeđji krilac.
Nadelschwanz, *m.* s. Spitzente. [igle.
Nadelspitze, *f.* rt i. rât, šiljak, oštrlje od
Nadelstich, *m.* ubod igleni; (v. Nähen), einen — thun, jedanput prodësti iglom.
Nadelstreu, *f.* četina za nastelj.
Nadelwacht, *m.* s. Pfriemengras.
Nadelwald, *m.* crnogorica; šuma od crnogorice. [pavo uško.
Nadelwalze, *f.* (*Voluta scabricula*), hra-
Nadelwanze, *f.* (*Cimex stagnorum*), barežna stěnica.
Nadelwerk, *n.* šivo.
Nadelwickler, s. Fichtenspanner.
Nadelwurm, *m.* iglasta glista.
Nadir, *m.* petnik, petlšte, nadir.
Nadler, *m.* iglar; —in, *f.* iglarica.
Nadlerwaare, s. Quincaillerie.
Nadling, *m.* razteglјaj (konca).
Nagel, *m.* (am Finger), nokat; v. Nägel abschneiden, srezati, srezivati nokte; der — blüht, nokat cvati; etwas bis auf den — abglätten, sasvime što u-gladiti; (*bot.*) nokat; (*clavus*), klinac, gvozd, čavao*, ekser; mit Nägeln befestigen, priklinčiti, prigvozditi, pribiti klincl; den Hut an d. — hängen, obësiti klobuk; (*fig.*) etwas an d. — hängen, obësiti što na smokvu; metnuti što na gredu; Einem den — niederklopfen, povrsiti koga; d. Wissenschaften auf den — hängen, vrći knjigu na policu; sein Gewerbe an d. — hängen, ostaviti zanat; s. Nagelfell.
Nagelauszieher, *m.* vadiklin.
Nagelbank, *f.* greben.
Nagelbein, s. Thränenbein.
Nagelblume, *f.* (*Calendula*), žutelj.
Nagelblüte, *f.* cvět od nokta.
Nagelbohrer, *m.* svrdlić, čivinjak, ekservnjak, čavlenjak.
Nageldocke, *f.* klinčanica.
Nägelein, *n.* s. Gewürznelke.
Nägeleinbaum usw. s. Nelkenbaum.
Nägeleingras, *n.* Nageleinschmiele, *f.* (*Carex digitata*), prstat šaš.
Nageleisen, *n.* klinčanica; eksernjak.
Nageler, s. Nagelschmied.
Nagelfell, *n.* navlaka, biona. [kovan.
Nagelfest, *adj.* pribijen; niet- u. —, pri-
Nagelstecken, *m.* cvět od nokta.
Nagelfluе, *f.* špilatac.
Nagelförmig, *adj.* klinčast; noktast.
Nagelgeschwür, *n.* kukac, poganac, tru-
Nagelglied, *n.* noktat članak. [tovi.
Nagelhammer, *m.* klinčara.
Nagelhandel, usw. s. Nagelkram.
Nagelherz, *n.* (*Cardium aculeatum*), bodljava čančica.
Nagelholz, *n.* klinčanica.
Nagelkopf, *m.* glavica od klinca, čavla,
Nagelkram, *m.* klinčarnica. [eksera.
Nagelkrämer, *m.* klinčar.
Nagelkraut, *n.* (*Illecebrum*), nokatac; s. Nelkenwurz; Becherblume; Hunger-
Nagelkuppe, *f.* s. Nagelkopf. [blümchen.
Nagelloch, *n.* rupa od klinca (čavla), rupa za klinac.
Nagelmahl, *n.* znamenje od klinca.
Nagelmuschel, *f.* (*Chama gigantea*), golema zëvka.
Nageln, *v. a.* priklinčiti; ein Schloß an die Thüre —, pribiti bravu na vrata.
Nagelneu, *adj.* nov novcit; (v. Kleid.) nov od konca.
Nagelplatte, *f.* s. Nagelkopf.
Nagelroche, *f.* (*Raja clavata*), raža, go-
Nagelsarder, s. Sardonix. [lubinac.
Nagelsäugethiere, *pl.* (*Digitata*), prstaši.
Nagelschere, *f.* nožice za nokte.
Nagelschmied, *m.* klinčar.
Nagelschmiede, *f.* klinčara.
Nagelschmiedhandwerk, *n.* klinčarija.
Nagelschnecke, *f.* (*Murex cornutus*), rogati volak.
Nagelschneider, *m.* klinčar.

Digitized by Google

Nagelschnitz, *m.* onoktine.
Nagelschraube, *f.* (*Turbo ungulinus*), pap-
Nagelschrote, *f.* sèkač. [kasta vrtaljka.
Nagelschwamm, *m.* (*Agaricus clavatus*), klinčasti knjižak.
Nägelschwamm, *m.* (*Agaricus cinnamomus*), mirisni knjižak.
Nagelstein, *s.* Onyx.
Nagelwerk, *n.* žiočnik. [gel.
Nagelwurzel, *f.* korên nokta; *s.* Nietna-
Nagelzange, *f.* klèšte za klince.
Nagelzieher, *m.* vadiklin.
Nagelzwang, *m.* noktobolja.
Nagemaul, *n.* usta za glodanje.
Nagen, *v. a.* glodati, grizti; (ver.) glabati; an einem Knochen —, oglabati kost; (*fig.*) am Hungertuche —, suhotovati, gladovati, kuburiti; er wird daran zu — haben, imat će s tim odkapanja; Kummer nagt an seinem Herzen, tuga mu je pala na srce; tuga mu se na srce savila.
Nagend, *adj.* glodjući, grizući; —er Schmerz, ljuta bol.
Nager, *m.* grizac; *s.* Nagethier; —. *pl.* (*Corrodentia*), grizci.
Nagethier, *n.* (*Rosores*), glodavac, glo-
Nagewurm, *m.* glodavica. [dar.
Nagezahn, *m.* glodaći zub.
Nagler, *s.* Nagelschmied.
Nähbrett, *n.* *s.* Nähkolben.
Nahe, *adj.* blizki; im —n Dorfe, u bližnjem i. susědnom selu; *s.* Nächste; er ist mein nächster Nachbar, on mi je prvi susěd; — wobei stehen, tik do čega stajati; näher kommen, približiti se, primaći se; približavati se, primicati se; kommt mir nicht zu —! k sebi ruke děvěre! dieß ist der nächste Weg, ovo je najpreći put; das kommt der Wahrheit am nächsten, to je najvěrovětnije; Einem etwas — legen, nagověstiti komu što; Einem zu — treten, povrěditi koga; es geht mir —, boli me; žao mi je; der Frühling ist —, proléće se primiče; mit nächster Post schreiben, pisati komu prvom poštom; sie ist — an sechszig Jahren, ima joj gotovo i. jedno šestdeset godinah; er ist dem Tode —, bori se s dušom; ich war — daran einen Fehler zu begehen, mal da ne pogrěših; ein —r Verwandter, bližnji rodjak, bližik; er ist mir — verwandt, blizu smo rod, blizu i. na blizu mi je u rodu; bližnji mi je rod; etwas näher bestimmen, potanko što ustanoviti, odrediti; nähere Aufklärung, potanja ubavěst; sich näher mit Jemand bekannt machen, bolje se s kim upoznati; (spr.) das Hemd ist näher als der Rock, bliža je košulja nego haljina; diese Farbe kommt der gelben —, ova se mast (boja) proléva u žuto; nähern Kaufs, näher, cěnije, jevtinje; — an d. Gränze, blizu granice; von — u. fern, iz bliza i daleka; ein —r Freund, glavni prijatelj; — an sich kommen lassen, blizu napustiti; er läßt sich nicht zu — treten, neda nikomu na se.
Nähe, *f.* bližina; er wohnt in der —, stanuje u susědstvu; in der — sein, na blizu biti; in d. — gut sehen, dobro viděti s bliza; in der — besehen, s bliza, iz bliza razgledati; (*fig.*) dobro razgledati.
Nahedabei, Nahehin, *s.* Beinahe.
Nähemädchen, *n.* švalica.
Nahen, *v. n.* dolaziti; sich —, *v. r.* približiti se, približavati se, prikučivati se; *s.* Nähern, sich.
Nähen, *v. n.* & *a.* šiti; sašiti.
Nähen, *n.* šivanje, šivnja; im — unterrichten, učit šivati; den Faden beim — reißen, zakinuti konac u švu.
Näher, *m.* šilac, šivalac; —in, *f.* švelja,
Näher, *adv.* bliže; *s.* Nahe. [švalja.
Näherei, *f.* šivanja, švelo.
Näherkauf, *m.* *s.* Näherrecht.
Nähern, *v. a.* približiti, približavati; das Buch den Augen —, primaći knjigu k očima; sich —, *v. r.* približiti se, primaći se; prikučivati se; (sich ganz —), pristupiti; sich langsam —, bliž po bliže približiti se; der Frühling nähert sich, proléće se primiče.
Näherrecht, *n.* jače pravo.
Näherung, *f.* približnost. [ulomak.
Näherungsbruch, *m.* približni lomak i.
Näherungsformel, *f.* obrazac približnosti.
Näherungsweise, *adv.* približke.
Näherungswerth, *m.* približna vrědnost.
Nahesäulig, *adj.* blizo-stupni.
Nahezu, *adv.* gotovo, malo ne; do blizu.
Nähfaden, *m.* šivaći konac.
Nähgarn, *n.* šivaća predja; šivaći konci.
Nähkästchen, *n.* šivatnik.
Nähkissen, *n.* šivanka, šivaći jastuk.
Nähkolben, *m.* *s.* Nähbrett.
Nähkörbchen, *n.* šivaća košarica.
Nähkunst, *f.* šavstvo.
Nähling, *s.* Nadling.
Nähmaschine, *f.* šivalo.
Nahme, Nahmlich usw., *s.* Name.
Nähnadel, *f.* šivatka, šivatica, šivaća igla.
Nähpolster, *m.* *s.* Nähkissen.
Nähpult, *s.* Nähtisch.
Nähren, *v. n.* & *a.* hraniti; pitati; die Brüste die mich nährten, prsi koje su me odojile; sich kümmerlich —, prteno življeti; vezati liko na uzicu; tavoriti; sich durch seiner Hände Arbeit —, hraniti se desnicom rukom; die Leidenschaften —, gojiti strasti; ein Feuer —, nětiti vatru; podticati, dolagati vatru; den Geist —, pitati um.

Digitized by Google

Nährer, *m.* hranitelj; —in, *f.* hraniteljica.
Nährgeschäft, *n.* hranitba; (Unterhalt), kruh.
Nahrhaft, (Nahrhaftig), *adj.* pićan, hranivan; probitačan; die Erde — machen, otuštiti, opretiliti zemlju.
Nahrhaftigkeit, *f.* pićnost, hranivost; pro-
Nährriemen, *m.* oputa. [bitačnost.
Nährung, *m.* lula.
Nährkraft, *f.* Nahrhaftigkeit.
Nährlich, *adj.* hraneći; *f.* Nahrhaft; Kümmerlich.
Nährling, *m.* nahranče; pitomac.
Nahrlos, *adj.* bezhran; (*fig.*) zlohran; bez živeža; oskudan; —e Zeiten, oskudne godine; zla vremena.
Nahrlosigkeit, *f.* bezhranost; (*fig.*) zlohranost; oskudnost; bezhlěbnica.
Nährmittel, *f.* Nahrungsmittel.
Nährmutter, *f.* hraniteljica.
Nahrsaft, *f.* Nahrungssaft.
Nahrsam, *adj.* hraneći; *f.* Nahrhaft.
Nahrsamkeit, *f.* Nahrhaftigkeit.
Nährstand, *m.* zaradni stališ, zaradnici.
Nährstoff, *f.* Nahrungsstoff.
Nahrung, *f.* hrana, pića; Milch gibt gute —, mleko dobro hrani; (Erwerb), seiner — nachgehen, s trbuhom za kruhom ići; Einem seine — entziehen, oteti komu kruh; — des Feuers, nětilo; dem Feuer — geben, nětiti vatru; podložiti; die — geht schlecht, svět se zlo hrani; es ist keine — unter d. Leuten, neima zaslužbe, zarada. [živeža.
Nahrungsbedürfniß, *n.* potreba hrane,
Nahrungserwerb, *m.* zaslužba, zaradnja.
Nahrungsfähigkeit, *f.* hranivost.
Nahrungsgeld, *n.* hranarina.
Nahrungskraft, *f.* Nahrhaftigkeit.
Nahrungslos usw., *f.* Nahrlos.
Nahrungsmangel, *m.* bezhranica; bezhlěbnica.
Nahrungsmittel, *n.* jestivo, hrana, živež.
Nahrungsquelle, *f.* hranište; izvor hrane; der Ackerbau ist eine ergiebige —, ratarstvo dobro hrani. [menga.
Nahrungssaft, *m.* probavina; (Lymphe),
Nahrungssorge, *f.* briga i. skrb za hranu; er hat —n, mora skrbiti za hranu, kruh.
Nahrungsstand, *f.* Nährstand.
Nahrungssteuer, *f.* hranarina.
Nahrungsstoff, *m.* hranivo.
Nahrungstheil, *m.* hraneća čest.
Nahrungswaare, *f.* živež.
Nahrungswerkzeug, *n.* hranilo. [radnje.
Nahrungszweig, *m.* način zaslužbe, za-
Nährvater, *m.* hranitelj.
Nähschule, *f.* šivaonica.
Nähseide, *f.* šivaća svila.
Nähstunde, *f.* obuka u šivanju; —n geben, učit šiti.
Naht, *f.* šav; (b. Knochen) sven.
Nahteidechse, *f.* obšiven gušter. [šivanja.
Nähterei, *f.* šivnja; šivo; švelo; (ver.)
Nähterin, *f.* švalja, švelja, šilja, šivalja.
Nähtern, *v. n.* švaljiti.
Nahthaken, *m.* zakačka.
Nähtisch, *m.* šivaći stol.
Nahtnadel, *f.* Nähnadel.
Nähzeug, *n.* šivala, šivaća sprava.
Nähzwirn, *m.* šivaći konac.
Naide, Nais, *f.* (*Nais*), vlasovka.
Naiv, *adj.* prostosrdan, čistosrdan, čistosrdačan, naiv. [naivnost.
Naivität, *f.* prostosrdnost, čistosrdačnost,
Najaden, *pl.* Najade; *f.* Wassernymphe.
Name, *m.* ime; eigener —, svojstveno, vlastito ime; dem Kinde einen —n geben, naděsti i. naděnuti dětetu ime; sich einen —n geben, einen —n annehmen, nazvati se; dem —n nach, po imenu; Einen mit —n *s.* bei seinem —n nennen, zvati koga imenom, po imence; seinen —n verändern, proděsti si ime; Einen d. —n nach kennen, poznavati koga po imenu; wie ist dein —? kako ti je ime? kako se zoveš po imenu? Viele sind nur dem —n nach Christen, mnogi se samo zove kršćanin; seinen —n zu etwas hergeben, (spr.) vezati svoje zvono na tudjeg ovna; auf Eines — borgen, uzajmiti što na čije ime; der gute —, dobar glas; ein guter — ist besser als Reichthum, bolji je dobar glas nego zlatan pás; unter meinem —n, na moje ime; er hat darin einen —n, u tome je glasovit; er hinterließ einen berühmten —n, spominje mu se ime; er hat einen berühmten —n, veliko ime nosi; proslavio si je ime, proslavio se je; auf einen ehrlichen —n halten, držati do poštenja; ein Feind des christlichen —s, neprijatelj kršćanstva; in Gottes —n, u ime Božje; im —n des Gesetzes, u ime zakona; reise in Gottes —n, s Bogom pošao! nimm es in Gottes —n, nosi, nek ti bude; im —n eines Dritten Proceß führen, preti se u ime tre-
Namen- (in Zus.) imeni. [ćega.
Namenbuch, *n.* (Namenbüchlein), bukvar, abecedar; (*nomenclator*), imenik.
Namenchrist, *m.* nazovi-kršćanin, kršćanin po imenu.
Namendeutung, Namenerklärung, *f.* tumačenje imena.
Namenfürst, *m.* nazovi-knez.
Namengeber, *m.* naděvalac imena.
Namengebung, *f.* naděvanje imena.
Namengedicht, *n.* akrostih.
Namengefährte, Namengenoß, *m.* imenjak; —in, *f.* imenjaka. [imenu.
Namenheld, *m.* nazovi-junak; junak po
Namenlehn, *n.* *f.* Namenwechsel.
Namenliste, *f.* imenik.

Digitized by Google

Namenlos, *adj.* bezimeni; (*fig.*) —er Schmerz, neizkazana bol; (unberühmt), Namenlose, *m.* bezimenjak. [nečuven.
Namenlosigkeit, *f.* bezimenost.
Namennennung, *f.* imenovanje.
Namenräthsel, *n.* kalambur.
Namenregister, *n.* imenik. [nom.
Namensruf, *m.* imenovanje; zvanje imeNamensbruder, *f.* Namensgefährte.
Namensschänder, *m.* klevetnik, opadač.
Namensfest, *n.* Namenstag, *m.* god, imendan, godovno, godovni dan; krstno ime; *v.* — feiern, slaviti krstno ime; slaviti svetca.
Namensveränderung, *f.* predêvak.
Namensvetter, *f.* Namensgefährte.
Namenszug, *m.* imenovka, imenopis.
Namentausch, *m.* predêvanje, izmêna imena.
Namentlich, *adj.* imenit; ein —es Verzeichniß, imenik; —, *adv.* imenito, imenice, po imenu, po imence, imenom.
Namenträger, *m.* poslovodja. [naime.
Namenunterfertiger, *m.* podpisalac.
Namenverwechselung, *f.* promêna imenah.
Namenverzeichniß, *n.* imenik.
Namenwechsel, *m.* predêvanje imena; predêvak.
Namenzeichen, *n.* znak imena.
Namenzeichnung, *f.* podpisivanje.
Namhaft, *adj.* imenit; — machen, imenovati; (bekannt geben), javiti; ein —er Befehl, naročita zapovêd; (berühmt), glasovit; e. —e Summe Geldes, znamenita i. znatna svota novacah.
Namhaftmachung, *f.* imenovanje; (Bekanntgebung), javljenje, javljanje.
Namkundig, *adj.* naročit; — machen, obznaniti.
Nämlich, *adv.* naime, poimenu; to jest; to će reći (sirêč). [to je isto.
Nämlich, *adj.* isti; das ist die —e Sache, Nämlichkeit, *f.* istovetnost.
Namlos, *f.* Namenlos.
Nandu, *m.* (*Rhea*), nandu.
Nankin, *m.* kitajka, nankin. [tepsija.
Napf, *m.* bljuda, labora; sdêla; činija*;
Näpfchen, *n.* bljudica, laborica, sdêlica; (spr.) bei Jemand ins — treten, zamêriti se komu; (*bot.*) sdêlica, kupica.
Napfkuchen, *m.* nadavka.
Napfmorchel, *f.* Becherschwamm.
Napfmuschel, Napfschnecke, *f.* (*Patella*), bljudica, prilêpak, dagna.
Napfstein, *m.* okamenjen prilêpak.
Naphtha, *f.* nafta.
Naphthalin, *n.* naftalin.
Narbe, *f.* okiljak, pokiljak, svaja, zarastica; (Blatter—), rapa, hrapa; (Gras—), pašut; (am Leder), lice; (*bot.*) brazga, usta; (an Thüren), šip; (im Eie), oko.
Narben, *v. a.* die Wunde narbet, rana se zarasta, zamladjuje, cêli; —, *v. a.* brazgotiniti; ein Fell —, strugati, linjati, guliti dlaku.
Narbenkraut, *f.* Schwarzkümmel.
Narbenlos, *adj.* bez rapah; (v. Fell), bez lica.
Narbenseite, *f.* lice (od kože).
Narbicht, *adj.* hrapast; das Tuch — machen, kudraviti sukno. [rohav.
Narbig, *adj.* brazgotinav, rapav, hrapav,
Narbigkeit, *f.* rapavost, hrapavost.
Narcisse, *f.* Narzisse.
Narcotin, *n.* narkotin.
Narde, *f.* (*Nardus stricta*), bêlous, smiljka; celtische —, *f.* Nardenbaldrian; (*Nardostachys*), nard. [despik.
Nardenbaldrian, *m.* (*Valeriana celtica*),
Nardengras, *n.* *f.* Narde.
Nardenkraut, *n.* *f.* Schwarzkümmel.
Nardenöl, *n.* nardovo ulje.
Nardenwurz, *f.* *f.* Narde; Nelkenwurz.
Närgeln, *f.* Nörgeln. [djeluk.
Narkotikum, *n.* obamljilo, omamilo; benNarkotisch, *adj.* obamljiv, omamljiv.
Narkotisiren, *v. a.* obamliti, omamiti, obendjelučiti.
Narr, *m.* (nicht klug), luda, ludjak, ludov, ludonja, bedak, bena; Einen zum —en machen, zaluditi, zaludjivati koga; zum —en werden, zaluděti, poluděti; (ein Possentreiber), budala, budalaš; ein ganzer —, prêko lud; budalina; sei doch kein —! muč, neluduj, kad budala nisi; sich einen —en an einer Sache gefressen haben, zabubati se u što; einen —en abgeben, biti čija budala; ein — läßt sich nicht rathen, tko će ludu dati pamet? (*fig.*) ein guter —, dobričina; (verrückt), mahnitac; ein — sein, mahnitati; ein — werden, obezumljeti; (spr.) jedem —en gefällt seine Kappe, čeg se mudar stidi, tim se lud ponosi; so lange ein — schweigt, hält man ihn für klug, budala kad šuti, misle ga da je mudar; ein — kann mehr fragen, als sieben Weise beantworten, što lud zaludi, sto mudrih neće; što jedan lud zamrsi, sto mudrih nemogu razmrsiti; više budala misli, nego more nosi; mit den —en hat man d. Weg, ludim se brod kuša; es gibt mehr —en als Pfundbrötlein, lud se sa svećom potraži; ein — macht ihrer hundert, jedna luda zaludi stotine.
Närrchen, *n.* budalica.
Narren, *v. n.* ludovati; budalisati; —, *v. a.* Einen —, zaluditi, zaludjivati koga.
Narrengeschwätz, *n.* trabun, zanovêt.
Narrenhaus, *n.* ludnica, ludinjak.
Narrenheil, *f.* Gaucheil. [hut.
Narrenkappe *f.* ludjačka kapa; *f.* Sturm-
Narrenkleid, *n.* ludjačka odêća.

Digitized by Google

Narrenkolbe, *f.* (*Typha*), palacka.
Narrenmütze, ſ. Narrenkappe.
Narrenpoſſe, *f.* ludorija, budalaština, mazgalija; —n treiben, budalisati; kopati trice.
Narrenſcherz, *m.* luda, budalasta šala.
Narrenſeil, *n.* Einen am —e führen, voditi koga za nos.
Narrenſprache, *f.* lud, mahnit govor.
Narrentheidung, ſ. Narrenpoſſe.
Narrenvogel, ſ. Grauſpecht.
Narrenwerk, Narrenzeug, *n.* ſ. Narrenpoſſe.
Narrer, *m.* zaludar.
Narrerei, *f.* zaludjivanje.
Narrheit, *f.* ludost, budalost; —en begehen, budalisati, ludovati.
Närrin, ſ. Narr.
Närriſch, *adj.* lud; budalast; mahnit; — werden, obezumiti se; — machen, izbezumiti, obezumiti, obezpametiti; ſich — ſtellen, benaviti se, luditi se, činiti se benav; ein —er Menſch, ſ. Närrſchen, ſ. Narren. [Narr.
Narwall, *m.* (*Monodon monoceros*), zuban; rogozub; ſ. Einhorn.
Narziſſe, *f.* sunovrat; d. weiße —, (*Narcissus poëticus*), ovčica; (*N. pseudonarcissus*), zelen-kada.
Narziſſenblatt, *n.* list od sunovrata.
Narziſſenblüte, *f.* cvět od sunovrata.
Narziſſenlauch, *m.* (*Allium senescens*), ostarěli luk.
Narziſſenzwiebel, *f.* lukovica od sunovrata.
Narzißlilie, *f.* (*Amaryllis*), zvanika.
Naſalbuchſtabe, Naſallaut, ſ. Naſenlaut.
Naſalirung, *f.* hunjkanje.
Naſche, *f.* krmača, prasica.
Näschen, *n.* nosić.
Naſchen, *v. n.* & *a.* lizati; štrvoljčiti; mrsiti, omrsiti; (*fig.*) popašan biti; lakomiti se (na jelo); ſich ſatt —, namrsiti se, nalizati se.
Näſcher, *m.* oblizan, oblizija, lizalo, sladoustac, popašnik; —in, *f.* lizalja, oblizanka.
Näſcherei, *f.* lizanje, mršenje; popašnost; —en, ſ. Naſchwerk.
Naſchhaft, Naſchhaftig, *adj.* oblizljiv, omrsan, popašan, lakom na jelo.
Naſchhaftigkeit, *f.* oblizljivost, omrsnost, popašnost, lakomost (na jelo).
Naſchhunger, *m.* velika popašnost.
Näſchig, Näſchigkeit, ſ. Naſchhaft uſw.
Naſchkatze, *f.* (ſpr.) popašan kao mačka.
Näſchlein, *n.* ſ. Naſe.
Naſchluſt, ſ. Naſchhaftigkeit.
Naſchplatz, *m.* voćarište.
Naſchmaul, *n.* ſ. Näſcher.
Naſchwerk, *n.* slastice, poslastice, sladkiš, oblaznica, oklizotine.
Naſe, *f.* nos; eine große —, nosina; etwas vor die — halten, držati što pod nosom; durch die — reden, ſ. Näſeln; auf d. — fallen, razbiti si nos; (ſpr.) Einen bei der — herumführen, držati koga za budalu; vući koga za nos; zaludjivati koga; Einem etwas auf die — binden, oběsiti komu što na nos; Einem eine — drehen, nasaditi, omesti koga; dati komu crno za bělo; zupfe dich an deiner —! poteži se za nos! es liegt ihm vor der —, stoji mu pred nosom; Einem an die — lachen, smijati se komu u zube; es fehlt ihm zwei Finger über d. —, neima treće daske u glavi; den Finger an die — legen, motnuti kažiput na nos; (Geruch), njuh; die — in Alles ſtecken, svuda nosom zabosti; uvlačiti nos svuda; das ſticht ihm in die —, rastu mu zazubice za tim; Einem etwas unter die — reiben, natrti komu hrena pod nos; die — rümpfen, naprćiti nos; die — aufwerfen, dignuti nos; d. — hoch tragen, dizati nos; držati se na visoko; die — hängen laſſen, pokunjiti se, okljusiti se; mit einer langen — abziehen, vratiti se otoboljena nosa; sramotno proći; eine lange —, ukor; eine — bekommen, ukoren biti; eine — geben, ukoriti; ſich die — begießen, nakvasiti se, natrusiti se; (am Dachziegel), kuka, piplica; (am Schiffe), kljun; ſ. Pflugnaſe, Naſefiſch.
Naſefiſch, *m.* (*Cyprinus Nasus*), nostvica, patuca.
Naſehorn, *n.* (*Rhinoceros*), nosorog.
Naſeiſen, *n.* brnjica; ſ. Kluppe.
Naſehornkäfer, *m.* (*Geotrupes nasicornis*), nosorošac.
Naſehornvogel, *m.* (*Buceros Rhinoceros*), kljunorog.
Näſelbuchſtabe, Näſellaut, ſ. Naſenlaut.
Näſeln, *v. n.* šunjati, hunjkati, huntati; (wdm.) šunjati, cunjati.
Näſelnd, *adj.* šunjav, hunjkav.
Näſelnde, *m.* hunjkavac, huntalo.
Naſen, *v. n.* njušiti; —, *v. a.* onositi; genaſet, nosat; (*fig.*) Einen —, ukoriti koga.
Naſen= (in Zuſ.) nosan. [riti koga.
Naſenaſt, *m.* nosurina, nosetina, nosina.
Naſenausſchnitt, *m.* izrez nosne kosti.
Naſenband, *n.* nagubac, nagubnjak.
Naſenbein, *n.* nosna kost.
Naſenblut, *n.* krv iz nosa.
Naſenbluten, *n.* ich habe —, krv mi ide iz nosa; ich bekam —, krv mi se je odvrsla na nos; krv mi je potekla i. udarila na nos. [kalj.
Naſenbremſe, *f.* (*Oestrus ovis*), ovčji štr-
Naſenbuchſtabe, *m.* hunjkavo pismo.
Naſenbutzen, *n.* hrkotina, šmrkalj, pěto.
Naſeneiſen, ſ. Naſeiſen.
Naſenfeder, *f.* nadkrivka.
Naſenfiſch, ſ. Naſefiſch.
Naſenfläche, *f.* podnosna ploha.

Digitized by Google

Nasenfledermaus, *f.* (*Vespertilio Nasus*), nosat netopir.
Nasenflügel, *m.* krilo od nosa.
Nasenflügel-Blutader, *f.* žila nosnoga krila.
Nasenfortsatz, *m.* nastavak nosne kosti.
Nasenfrett, *n.* (*Viverra nasua*), nosat
Nasengang, *m.* nosna jaža. [puholj.
Nasengegend, *f.* obnosje.
Nasengeschwür, *n.* poganac u nosu.
Nasengewächs, *n.* s. Nasenpolyp.
Nasengrübchen, *n.* prolisina.
Nasengrundel, *m.* (*Gobius Plumieri*), nosat glavoč.
Nasenhaar, *n.* nosna dlaka.
Nasenhai, *m.* (*Squalus cornubicus*), nosat prasac.
Nasenhaut, *f.* nosna koža.
Nasenhautnerve, *m.* živac nosne kože.
Nasenhöhle, *f.* nozdra.
Nasenhöhlenblutader, *f.* žila nozdre.
Nasenhöhlennerve, *m.* živac nozdre.
Nasenhorn, s. Nashorn; (*Testudo Caretta*), crepovita željva.
Nasenkeil, *m.* nosat klin.
Nasenklügling, s. Nasenweise.
Nasenknorpel, *m.* nosna hrusta i. hrska-
Nasenkraut, s. Löwenmaul. [vica.
Nasenkriecher, *m.* s. Nasenbremse.
Nasenkuppe, s. Nasenspitze.
Nasenlappen, s. Nasenflügel.
Nasenlaut, *m.* hunjkav glasac.
Nasenloch, *n.* nosnica; nozdrva.
Nasenmuschelbein, *n.* nosna školjka.
Nasenöffnung, *f.* nosna rupa.
Nasenpolyp, *m.* krak, nahod, polip u nosu.
Nasenpöpel, s. Nasenbutzen.
Nasenriemen, *m.* nosnjak.
Nasenring, *m.* hripeljnica.
Nasenrücken, *m.* vrh od nosa.
Nasenrückenblutader, *f.* žila nosnoga vrha.
Nasenrümpfen, *n.* prčenje nosa; podru-
Nasenscheidewand, *f.* hripelj. [givanje.
Nasenschiene, *f.* (am Pfluge), oplata.
Nasenschlagader, *f.* nosna kucavica i. odihavica.
Nasenschleim, *m.* sopolj, bale.
Nasenschleimfluß, *m* sopoljenje; er hat den —, cèdi mu iz nosa, (scherzw.) peče rakiju.
Nasenschleimhaut, *f.* sopoljnica.
Nasenschmerz, *m.* nosobolja.
Nasenschneller, Nasenstüber, *m.* zvrčka, skrpuša; Einem — geben, čvrknuti, zvrcnuti, zvrcati koga.
Nasenspitze, *f.* štrlj, čelo od nosa.
Nasenstachel, *m.* nosni trn.
Nasenstüber, s. Nasenschneller.
Nasenstück, *n.* nosna kost.
Nasenthier, *n.* (*Nasua*), nosan.
Nasenton, *m.* hunjkav glas.
Nasentropfen, *m.* kaplja iz nosa.
Nasentuch, s. Schnupftuch.
Nasenwurzel, *f.* korèn nosa.
Nasenzweig, *m.* nosovedjna grana (živca).
Nase(n)rümpfer, *m.* prčica.
Naseweis, *adj.* prpošan.
Naseweis, Naseweiser, *m.* prpoša.
Naseweisheit, *f.* prpošnost.
Nasführen, *v. a.* votati, vući za nos.
Nashorn, s. Nasehorn.
Nasig, *adj.* nosat.
Näsling, s. Naseefisch.
Nasrümpfen, s. Nasenrümpfen.
Naß, *adj.* mokar; (naß gemacht), nakvašen; nasses Jahr, močna godina; nasses Wetter, moča, močar, močina; — werden, smokriti se; (v. Regen), kisnuti, zakisnuti, okisnuti, pokisnuti; durch und durch — werden, prokisnuti; — machen, pokvasiti, nakvasiti; nasse Waare, židka roba, židčina; nasses Holz, sirovo drvo, sirovina; nasser Bruder, izpičutura; im nassen Wege, [na mokro.
Naß, *n.* mok.
Nässe, *f.* mokrina; moča; moć; es ist der — ausgesetzt, kisne; s. Feuchtigkeit.
Nassel, s. Assel.
Nässeln, *v. n.* vugnuti.
Nassen, *v. n.* promakati, probijati; die Wunde nasset, rana curi.
Naßhaufen, *m.* nakvasina.
Naßkalt, *adj.* mokrohladan; —e Witterung, sklota.
Naßkittel, *m.* izpičutura.
Näßlich, *adj.* vlažan.
Naßmachen, *n.* kvašenje.
Naßpochwerk, *n.* mokra krušara.
Naßwarm, *adj.* mokro-topao.
Nast, s. Ast.
Nath, s. Naht.
Näther, *m.* pogat; s. Näher.
Nation, *f.* narod; von einer andern —, inonarodni; von einer —, jednonarodni, jednorodni.
National- (in Zus.) narodni.
National, *adj.* narodnji; narodan.
Nationalbank, *f.* narodna novčara, banka.
Nationalcharakter, *m.* narodnji značaj; značaj naroda.
Nationale, *n.* rodovnica; (Angabe der persönl. Eigenschaft), opis osobnosti.
Nationalehre, *f.* narodno poštenje; poštenje naroda.
Nationalfarbe, *f.* narodna mast (boja).
Nationalgarde, *f.* narodna straža.
Nationalgardeofficier, *m.* častnik narodne straže.
Nationalgardist, *m.* narodni stražanin.
Nationalgeist, s. Volksgeist. [mržnja.
Nationalhaß, *m.* mržnja naroda; narodna
Nationalindustrie, *f.* narodna obrtnost.
Nationalinteresse, *n.* narodna korist.
Nationalisiren, *v. a.* ponarodit; unarodit; podomaćiti.
Nationalismus, *m.* narodovnost. [narod.
Nationalität, *f.* narodnost; (Volksstamm),

Digitized by Google

Nationalitätsstreit, m. razpra za narodnost.
Nationalökonomie, f. narodnje gospodarstvo.
Nationalpartei, f. narodna stranka.
Nationalreichthum, m. narodnje bogatstvo.
Nationalschatz, m. narodnje blago.
Nationalschuld, f. narodnji dug.
Nationalsprache, f. narodan jezik.
Nationalstolz, m. narodnji ponos.
Nationaltheater, n. narodnje, narodno kazalište.
Nationaltracht, f. narodna nošnja.
Nationaltugend, f. narodnja krepost.
Nationalversammlung, f. narodna skupština; narodni sabor.
Nativität, f. s. Abkunft; Geburt; (Horoskop), proricanje iz zvězdah; Einem die — stellen, proricati komu sudbinu iz zvězdah; (Fruchtbarkeit), rodnost.
Natrium, n. sodik.
Natriumoxyd, n. soden kis.
Natrolith, m. sodenac.
Natron, n. solajka, soda; s. Natriumoxyd.
Natronalaun, m. soden kocelj.
Natronglas, n. sodeno staklo.
Natronlauge, f. soden lug.
Natronsalpeter, m. soden salitar.
Natronsalz, n. sodenac.
Natronseife, f. soden sapun.
Nätsch, m. (*Carex acuta*), oštrljat šaš.
Natschen, v. n. mljeskati.
Natter, f. (*Coluber*), už, guž; s. Otter; glatte —, gladiš.
Natteraal, m. s. Natterschlange.
Natterbiß, m. ujed guje.
Natterblume, f. Kreuzblume. [leglo.
Nattergeschlecht, Nattergezücht, n. gujino
Natterhals, s. Wendehals.
Natterknöterich, n. (*Polygonum Bistorta*), račjak, kačnik.
Natterkopf, m. gujina glava; (Natterkraut, n. *Echium*), lisičina, kunducina, lisičji rep; s. Fettehenne; Schlangenmorb.
Nattermilch, f. (*Scorzonera*), zmijak.
Nattern, *adj.* zmijnji.
Natternhemd, n. (zmijina) košuljica.
Natterschlange, f. slěpić-guževac.
Natterstich, s. Natterbiß. [račjak.
Natterwurz, m. (*Polygonum Bistorta*),
Natterzunge, f. (*Ophioglossum*), zmijin jezik, jedan list.
Natur, f. (die ursprüngliche Einrichtung eines Dinges), narav; die — d. Dinge untersuchen, iztraživati narav stvarih; die — der Sache bringt das mit sich, to potrebuje narav stvari; das ist seiner — gemäß, to je prema njegovoj naravi; das Eis ist seiner — nach kalt, led je od naravi mrzao; die — des Menschen, čověčja narav; es liegt in der — der Sache, naravno je; (Substanz), sućstvo; (Naturell), eine gute — haben, dobre naravi biti; das Band der —, naravna sveza; im Stande der — leben, življeti u naravnom stanju; der — gemäß leben, življeti naravski; in — (*in natura*) leisten, geben, davati same stvari; die Arbeit in —a leisten, odraditi rabotu; drei Metzen Weizen in —a, tri vagana pšenice; ein Dukaten in —a, žućak u tvrdu; (die sichtbare Schöpfung), priroda; der Stimme der — folgen, povesti za prirodom; die drei Reiche der —, tri državine prirode.
Naturalabstattung, f. plaćanje u stvarih.
Naturalgiebigkeit, f. danjak u stvarih.
Naturalien, *pl.* prirodnine; s. Naturprodukt. [prirodninah.
Naturalienhauptbuch, n. glavnik plodinah,
Naturalienkabinet, n. Naturaliensammlung, f. sbirka prirodninah.
Naturalienrechnung, f. račun o plodinah, prirodninah.
Naturalisiren, s. Nationalisiren.
Naturalismus, m. umověrje.
Naturalist, m. samouk; (*phil.*) umověrac, naturalista.
Naturalleistung, f. činitba.
Naturalwohnung, f. stan.
Naturanlage, f. prirodjeno svojstvo; prirodjena sposobnost.
Naturbegebenheit, f. prirodni dogodjaj.
Naturbeobachter, m. motritlac prirode.
Naturbeobachtung, f. motrenje prirode.
Naturbeschreiber, m. prirodopisac.
Naturbeschreibung, f. prirodopis.
Naturbetrachtung, f. razmatranje prirode.
Naturbild, n. prirodna slika.
Naturblind, *adj.* slěp od narodjenja i. od poroda.
Naturblume, f. pravi cvětak.
Naturdichter, m. naravni, samouki pěsnik.
Naturell, n. narav; ćud.
Naturereigniß, n. prirodni dogadjaj.
Naturerscheinung, f. prirodni pojav.
Naturerzeugniß, s. Naturprodukt.
Naturfehler, m. prirodjena mana.
Naturforscher, m. prirodoslovac, izpitivalac prirode.
Naturforschung, f. izpitivanje prirode; prirodoslovje.
Naturfreund, m. prirodnik. [(duha).
Naturgabe, f. prirodjeni, naravski dar
Naturgang, m. tečaj, hod prirode.
Naturgegenstand, m. prirodnina.
Naturgemälde, n. slika prirode.
Naturgemäß, *adj.* prema naravi, prirodi; naravski; uputan.
Naturgeschichte, f. pověstnica prirode; s. Naturbeschreibung. [zakon.
Naturgesetz, n. zakon prirode; prirodni
Naturgestalt, f. prirodna, naravna prilika.
Naturgetreu, *adj.* & *adv.* naravski.
Naturgewalt, f. sila prirode, naravi.

Digitized by Google

Naturglaube, *m.* prirodna věra; ſ. Naturalismus.
Naturgut, *n.* prirodno dobro.
Naturhang, *m.* naravno, prirodjeno nagnuće.
Naturjüngling, *m.* naravski mladić.
Naturkenner, *m.* prirodoznanac.
Naturkenntniß, *f.* prirodoznanstvo; poznavanje prirode.
Naturkind, *n.* ſ. Naturmenſch.
Naturkörper, *m.* prirodnina.
Naturkraft, *f.* moć, snaga prirode; prirodna, naravna snaga.
Naturkunde, *f.* prirodoznanstvo.
Naturkunſt, *f.* samorodna umětnost.
Naturlaut, *m.* prirodni glasac.
Naturlehre, *f.* naravoslovje; (Phyſik), fizika.
Naturlehrer, *m.* naravoslovac, fizik.
Natürlich, *adj.* (der Natur gemäß), naravski; die —en Eigenſchaften des Menſchen, naravna svojstva čověka; die Sünde iſt dem Menſchen —, grěšenje je čověku prirodjeno; —er Tod, naravska smrt; die —e Religion, prirodna věra; —e Strafe, naravna kazan; aus der Sache konnte — nichts werden, od toga da kako nije bilo ništa; —e Verbindung, naravna sveza; —es Weſen, naravnost; —e Rechte, naravna, prirodjena prava; —es Jahr, prirodna godina; ein —es Kind, nezakonsko děte; eine —e Blume, naravni, prirodni cvětak; —e Schreibart, naravski slog; —es Haar, svoja kosa; (nicht künſtlich), samorodan; ſ. Naiv; —e Begebenheit, prirodni događaj; das geht nicht mit —en Dingen zu, to nije čist posao; to su čarolije.
Natürlichkeit, *f.* prirodjenost; samorodnost; ſ. Naivetät.
Naturlocken, *pl.* samorodni rudež.
Naturmäßig, ſ. Naturgemäß.
Naturmenſch, *m.* naravnik, samorodnik.
Naturoffenbarung, *f.* prirodno objavljenje.
Naturordnung, *f.* prirodni, naravni, naravski red.
Naturpapier, *n.* promaščen papir.
Naturpflicht, *f.* naravna dužnost.
Naturphiloſoph, *m.* samorodni mudroslovac.
Naturphiloſophie, *f.* filozofija prirode.
Naturpoeſie, *f.* samorodno pěsništvo.
Naturprodukt, *n.* plodina; plod; prirodnina.
Naturrecht, *n.* naravno pravo.
Naturreich, *n.* prirodna državina; carstvo prirode.
Naturreligion, *f.* naravna věra.
Naturrobot, *f.* robota, tlaka.
Naturſchätze, *pl.* prirodno blago.
Naturſchauplatz, *m.* prirodište.
Naturſchönheit, *f.* lěpota prirode; prirodna lěpota.
Naturſeltenheit, *f.* rědka prirodnina.
Naturſinn, *m.* er hat keinen —, nemari za prirodu.

Natursohn, *m.* samorodnik; naravnik.
Naturſpiel, *n.* igra prirode.
Naturſprache, *f.* prirodjen jezik.
Naturſtand, *m.* naravno stanje.
Naturſyſtem, *n.* prirodopisni sustav.
Naturtrieb, *m.* ostan; naravni nagon.
Naturvolk, *n.* naravski narod; (*fig.*) děca prirode.
Naturvoll, *adj.* posve naravan, naravski.
Naturwaffe, *f.* naravno oružje.
Naturwerk, *n.* dělo prirode; prirodnina.
Naturweſen, *n.* prirodnina.
Naturwidrig, *adj.* nenaravan.
Naturwirkung, *f.* naravni učinak.
Naturwiſſenſchaft, *f.* prirodoznanstvo.
Naturwiſſenſchaftlich, *adj.* prirodoznanstven.
Naturwüchſig, *adj.* samorodan.
Naturwunder, *n.* prirodno čudovište, čudo.
Naturzuſtand, *m.* naravno, prirodno stanje.
Naturzweck, *m.* naravna naměra.
Naufahrt, *f.* plovitba niz vodu.
Nautik, *f.* brodarstvo.
Nautiker, *m.* brodar.
Nautilus, ſ. Papiernautilus.
Nautiſch, *adj.* brodarski.
Navigation, *f.* plovba, plovitba.
Navigationsſchule, *f.* pomorska učionica.
Neapelgelb, *n.* napuljsko žutilo.
Nebel, *m.* magla; magluština, izmaga; der — fällt, magla pada, magla se hvata; ein dichter — bedeckte d. Land, gusta magluština prikri zemlju; (ſpr.) bei Nacht und — davongehen, otići izpod žita; odhladiti; Einem einen — vor den Augen machen, zavarati komu oči; es iſt mir wie ein — vor den Augen, magli mi se pred očima; trockener —, čadj; der — der Augen, maglenost; ſ. Nebelartig, *adj.* maglast.
Nebelbank, *f.* maglena greda.
Nebelbild, *n.* maglena prilika.
Nebelblau, *adj.* sinji.
Nebelbogen, *m.* maglena duga.
Nebeldunſt, *m.* izmaga.
Nebelfarbig, *adj.* siv; sinji.
Nebelfencht, *adj.* omagljen.
Nebelfleck, *m.* (*astr.*) maglica.
Nebelform, *f.* maglen lik.
Nebelgewölk, *n.* magluština.
Nebelgrau, *adj.* siv kao magla.
Nebelicht, *adj.* maglast.
Nebelig, *adj.* maglen; —es Wetter, maglovito vrěme; das Wetter iſt —, zamaglilo se je; es iſt —, ſ. Nebeln.
Nebelkleid, *n.* magleno ruho.
Nebelkrähe, *f.* (*Corvus Cornix*), siva vrana.
Nebelland, *n.* maglovita zemlja.
Nebelluft, *f.* maglovit uzduh.
Nebelmaſſe, *f.* magluština.
Nebeln, *v. n.* es nebelt, magla je, magli se, magla pada; —, *v. a.* magliti.
Nebelnacht, *f.* maglovita noć; (*fig.*) magluština.
Nebelrauch, *m.* čadj.

Digitized by Google

Nebelregen, m. (Nebelreißen, n.) izmaglica, izmaga, tmora; es fällt ein —, kiša ide iz magao, izmaga pada.
Nebelschleier, m. zastor od magle.
Nebelstein, s. Chalcedon.
Nebelstern, m. maglena zvězda, maglenica.
Nebelstreif, m. pramen magle.
Nebeltag, m. maglovit dan.
Nebelumwebt, *adj.* zamagljen.
Nebelzeichen, n. znak u magli.
Neben, *prp.* pokraj, polag, pored, do, uz, nuz, ukraj; — Einem vorbeigehen, proći kraj koga; (*fig.*) — der Wahrheit vorbeigehen, mimoići istinu; (außer), razma, van, izim, osim; du sollst keine andere Götter haben — mir, da neimaš Boga do mene.
Neben- (in Zuf.) drugi, drugotan; po-
Nebenabgabe, *f.* podanjak, podaća.
Nebenabsicht, *f.* druga namèra; (*fig.*) sebična namèra.
Nebenaccidenzen, *pl.* nuzprihodci; nuzgredni, drugotni prihodci.
Nebenadresse, s. Nothadresse.
Nebenanführer, m. dovodja.
Nebenangelegenheit, *f.* nuzposao; nuzgredan posao; drugotna radnja.
Nebenarbeit, *f.* nuzrad; pripadan, drugotan posao; drugotna radnja.
Nebenartikel, m. drugotan članak.
Nebenast, m. ogranak, prigranak.
Nebenauge, n. očica, paočica, suočica.
Nebenausgabe, *f.* drugotan, pomanji trošak.
Nebenaxe, *f.* osica, osovinica.
Nebenbahn, *f.* poputak.
Nebenband, n. povezica.
Nebenbau, m. nuzgradnja.
Nebenbedeutung, *f.* drugo znamenovanje.
Nebenbedingung, *f.* nuzuvět; nesućan, drugotan uvět.
Nebenbegriff, m. drugotan pojam.
Nebenbei, *adv.* nuzgred, mimogred.
Nebenbeschäftigung, *f.* nuzgredan posao, nuzposao.
Nebenbestandtheil, m. drugotna čest.
Nebenbeweis, m. drugotan dokaz.
Nebenbitte, *f.* nuzmolba.
Nebenblatt, n. (*stipula*), palist, (*coll.*)
Nebenblätterig, *adj.* palisnat.
Nebenblick, m. nuzgled.
Nebenbruder, m. brat.
Nebenbuch, s. Hilfsbuch.
Nebenbuhler, m. nuzljub; (Rival), takmac.
Nebenbuhlerin, *f.* nuzljubica; takmica.
Nebenbuhlerisch, *adj.* nuzljuban.
Nebenbuhlerschaft, *f.* nuzljubje.
Nebenbürge, m. nuzjamac.
Nebenbürgschaft, *f.* nuzjamstvo.
Nebenclasse, *f.* pokrajnji red.
Nebencolonne, *f.* pokrajnji stupac.
Nebendach, n. pokrovje.
Nebendienst, m. poslužbica.
Nebending, n. s. Nebensache.
Nebendrüse, s. Nebenniere.
Nebenein, *adv.* uza to.
Nebeneinander, *adv.* uza se; poredom, uporedo, uzporedo, naporedo; jedno do drugoga; — stellen, poredjati.
Nebeneinandersein, n. bide uza se.
Nebeneinanderstellung, *f.* poredjivanje, poredjaj.
Nebeneinfahrt, *f.* Nebeneingang, m. po-
Nebeneinkünfte, *pl.* padohodci; pripadci.
Nebeneinnahme, *f.* nuzprijam; nuzprihod.
Nebeneintheilung, *f.* sudělba.
Nebenerbe, m. drugotni naslědnik.
Nebenerzeugniß, n. nuztvorina, drugotna tvorina.
Nebenessen, s. Beiessen.
Nebenfach, n. suvrst, pastruka.
Nebenfarbe, *f.* sumast.
Nebenflügel, m. sukrilo, pakrilo.
Nebenfluß, m. pritok.
Nebenfortsatz, m. drugotan pristavak.
Nebenfrage, *f.* nuzpit; drugotno, nuzgredno pitanje.
Nebenfrau, *f.* inočica, inoča.
Nebengang, m. nuzhod.
Nebengasse, *f.* pokrajnja ulica.
Nebengattin, s. Nebenfrau.
Nebengebäude, n. prigradak, kućar.
Nebengebirge, n. pogorje.
Nebengebrauch, m. drugotna poraba, nuz-
Nebengebühr, *f.* nuzpristojba; drugotna pristojba; (Accidentien), pripadci.
Nebengedanke, m. primisalje.
Nebengefäße, *pl.* pačevke.
Nebengegend, *f.* pokrajak, prikrajak.
Nebengemach, n. prisobak; bližnja, pokrajnja soba.
Nebengenuß, m. paužitak, nuzužitak, drugotni užitak.
Nebengeruch, m. es hat einen —, zaudara po něčem.
Nebengeschäft, n. drugotan, nuzgredan posao.
Nebengeschmack, m. patek.
Nebengestalt, *f.* pokrajnja prilika.
Nebengetränk, n. drugotno piće.
Nebengewerbe, n. drugotni zanat, nuzza-
Nebengewinnst, m. nuzdobit; uzgredan dobitak.
Nebengraben, m. nuzjarak.
Nebengrund, m. drugotan, manji razlog.
Nebengruppe, *f.* pokrajnji skup.
Nebengut, n. drugotno dobro.
Nebenhalm, m. suvlat.
Nebenhandel, m. patrg.
Nebenhandlung, *f.* pačin; s. Nebenhandel.
Nebenhaus, n. bližnja kuća.
Nebenhäutchen, n. pakožica.
Nebenher, *adv.* uzgred, mimogred.
Nebenherd, m. malo ognjište.
Nebenhode, *f.* (*epididymis*), nadmudce.
Nebenhof, m. pokrajnje dvorište.
Nebenhöhle, *f.* (*anat.*) nosdrvica.
Nebenhügel, m. pokrajnji brežuljak.
Nebenkammer, *f.* (*anat.*) predsrdje.
Nebenkette, *f.* (eines Gebirges), prigorje, kosanjica.
Nebenkind, n. nezakonsko děte, kopile.

Digitized by Google

Nebenkirche, *f.* područna crkva.
Nebenklage, *f.* nuzstužba.
Nebenkoch, *m.* parakuhar.
Nebenkosten, *pl.* pomanji trošak.
Nebenkrankheit, *f.* pobolica.
Nebenkreis, *m.* pokrajnji krug.
Nebenkrone, *f.* (*paracorolla*), pavěnac.
Nebenkunst, *f.* drugotna umětnost.
Nebenlaut, *m.* drugotan glasac.
Nebenlehrer, *m.* nuzučitelj, drugi učitelj.
Nebenleistung, *f.* manja, drugotna činitba.
Nebenlinie, *f.* pokrajnja crta; sucrta; ſ. [Seitenlinie.
Nebenlohn, *m.* nuzplata.
Nebenmacht, *f.* područna vlast.
Nebenmagd, *f.* druga služkinja.
Nebenmann, *m.* drugi muž; pokrajnik.
Nebenmenſch, *m.* bližnji.
Nebenmond, *m.* slěpi měsec.
Nebenniere, *f.* ribica. [bice.
Nebennierenſchlagader, *f.* kucavica od ri-
Nebenort, *m.* bližnje město. [nik.
Nebenperſon, *f.* drugotna osoba; drugot-
Nebenpfeiler, *m.* pokrajnji pilov; stublić.
Nebenpferd, *n.* povodnik, logov, konj u povodu.
Nebenpflicht, *f.* drugotna dužnost.
Nebenpforte, *f.* mala vrata.
Nebenplanet, ſ. Trabant (*astr.*).
Nebenpreis, *m.* druga nagrada.
Nebenpunkt, *m.* drugotna točka.
Nebenrechnung, *f.* drugotan račun.
Nebenrecht, *n.* drugotno pravo.
Nebenregel, *f.* drugotno pravilo.
Nebenreihe, *f.* pokrajnji niz.
Nebenreiſe, *f.* nuzput.
Nebenriefen, *pl.* pokrajnja rebra.
Nebenrolle, *f.* drugotna zadaća.
Nebenſaal, *m.* pokrajnja dvorana.
Nebenſache, *f.* nuzgredica; malenkost; nevažna stvar. [redjen rěk.
Nebenſatz, *m.* nasrěk; (ſubordinirt), pod-
Nebenſatztheil, *m.* drugotna čest rěka.
Nebenſäule, *f.* stupac.
Nebenſchaden, *m.* drugotna šteta.
Nebenſchanze, *f.* nuzkop. [brod.
Nebenſchiff, *n.* pokrajnja ladja, pokrajnji
Nebenſchoß, Nebenſchößling, *m.* ptić, pridružak; —e treiben, ptićiti se, raz-
Nebenſchuld, *f.* podušica. [ptićiti se.
Nebenſchrift, *f.* drugotno pismo.
Nebenſchüſſel, *f.* pokrajnja zděla.
Nebenſeite, *f.* prikrajak.
Nebenſohn, *m.* nezakonski sin, kopilan.
Nebenſonne, *f.* pasunce; slěpo sunce.
Nebenſorge, *f.* manja briga.
Nebenſpiel, *n.* nuzigra.
Nebenſpieler, ſ. Figurant.
Nebenſporteln, ſ. Nebenaccidentien.
Nebenſproſſe, *m.* izdanak.
Nebenſtation, *f.* pokrajnja, bližnja postaja. [bližnji.
Nebenſtehend, *adj.* primetnut, priložen;
Nebenſtern, *m.* bližnja, pokrajnja zvězda.
Nebenſteuer, *f.* podanjak, podaća.
Nebenſtiege, *m.* manje stube.
Nebenſtraße, *f.* pokrajnja cesta.
Nebenſtreit, *m.* drugotna, nuzgredna raz-
Nebenſtrich, *m.* crtak. [pra.
Nebenſtube, *f.* prisobak.
Nebenſtück, *n.* gatka.
Nebenſtunde, *f.* pripad; in —n, pripadom.
Nebenthal, *n.* pridolje. [lica.
Nebentheil, *m.* drugotan dio, děl; sudě-
Nebenthor, *n.* Nebenthür, *f.* mala vrata.
Nebenton, *m.* mali naglasak.
Nebenumſtand, *m.* drugotna okolnost.
Nebenurſache, *f.* drugotan uzrok.
Nebenverdienſt, *m.* nuzgredna zaslužba.
Nebenvermächtniß, *n.* nuzzapis.
Nebenvertrag, *m.* nuzpogodba, drugotna pogodba. [korist.
Nebenvortheil, *m.* drugotna, nuzgredna
Nebenwand, *f.* pokrajnji zid. [tica.
Nebenweg, *m.* pokrajnja cesta; stranpu-
Nebenweib, *n.* ſ. Nebenfrau.
Nebenweibig, *adj.* (*bot.*) uzplodni.
Nebenwerk, *n.* drugotno dělo; pridělak.
Nebenwind, *m.* pokrajnji větar.
Nebenwinkel, *m.* pokrajnji kut.
Nebenwohner, *m.* nuzdomac.
Nebenwort, *n.* prislov.
Nebenzeuge, *m.* drugotan svědok.
Nebenziel, *n.* drugotan cilj, drugotna svrha.
Nebenzimmer, *n.* pokrajnja soba; prisobak.
Nebenzollamt, *n.* mala carinara, divona.
Nebenzweck, *m.* ſ. Nebenziel.
Nebenzweig, *m.* ogranak.
Nebenzwiebel, *m.* lučica. [mnom.
Nebſt, *prp.* s, sa; — mit, zajedno sa
Necken, *v. a.* zadirkivati. bockati, zabadati, peckati, zajedati, zagrizati, zaděvati (u koga); einen Hund —, draziti, podraživati psa; (ſpr.) was ſich liebt, das neckt ſich, svadilo se milo i drago.
Necker, *m.* zadirkivalo, zaděvica, peckalo.
Neckerei, *f.* zadirkivanje, zabadanje, zagrizanje, draženje.
Neckhaft, Neckiſch, *adj.* zaděvan, zabodljiv, zajedljiv, draživ; er iſt ſehr —, u svakoga zadirkuje, zaděva; (ſpr.) zabada trn u zdravu nogu.
Neffe, *m.* (des Bruders Sohn), sinovac; (der Schweſter Sohn), nećak; (*Aphis*),
Neffengunſt, *f.* ſ. Nepotismus. [ušenac.
Neffenſchaft, *f.* sinovaštvo, nećaštvo.
Negation, *f.* nijek.
Negativ, *adj.* niječan; (*fig.*) protivan.
Neger, *m.* Negar; Crnac, Arap; —in, *f.* Negarkinja; Crnka, Arapkinja.
Negerfink, *m.* (*Fringilla Aethiops*), crna
Negerkorn, *n.* ſ. Mohrenhirſe. [zeba.
Negerpfeffer, *m.* (*Capsicum annuum*), paprika.
Negiren, *v. a.* nijekati, zanijekati.

Digitized by Google

Negligé, *n.* jutrnja, sobna odéća; er ist noch im —, još nije obučen. [itd.
Negligéhaube, usw. jutrnja, sobna kapa
Negotiant, s. Handelsmann; Unterhändler.
Negoziren, *v. a.* (Wechs.) prodati; (ein Anlehen), ugovarati, ugovoriti.
Negozirung, *f.* prodaja; ugovaranje, ugovorenje.
Nehmen, *v. a.* uzeti, uzimati; etwas in die Hand —, uhvatiti što; auf den Rücken —, uprtiti što; uzeti što na krkače; etwas in den Mund —, založiti što; Feder und Papier —, dohvatiti pero i papir (hartiju); Einem etwas aus der Hand —, oteti komu što iz ruke; Einen bei der Hand —, prihvatiti, uzeti koga za ruku; etwas zu sich —, metnuti što u džep; Speise u. Trank zu sich —, jesti i piti; ich habe heute noch nichts zu mir genommen, još se danas nisam odtaštio; ničega se danas još nisam okusio; ein Kind zu sich —, primiti k sebi dête; ein Kind auf d. Arm —, prihvatiti dête na ruke; etwas auf sich —, zaprtiti se čim, naprtiti si što; das kann ich nicht über mich —, nemogu pod to podleći; ein Werk in Arbeit —, primiti se, latiti se éega; Maß —, odměriti što; uzeti měru; Maß auf ein Kleid —, izměriti haljinu; Abschrift —, prepisati; prepisat učiniti; Einen in die Mitte —, postaviti, posaditi koga u sredinu; Einen an seinen Tisch —, posaditi koga za stol; in die Kost —, primiti na hranu; Einen in seinen Schutz —, staviti koga pod svoje okrilje; zakriliti koga; in Acht —, s. Acht; das Wort —, prihvatiti (réč); Einem das Wort —, prekinuti, zabraniti komu besédu; er hat mir das Wort aus dem Munde genommen, s. Mund; sich ein Beispiel an Einem —, s. Beispiel; er nimmt sich Zeit dazu, (spr.) dvaput měri, trećom kroji; ich habe mir die Freiheit genommen das zu thun, uslobodio i. usudio sam se to učiniti; in Besitz —, posésti (što); in Pacht —, zakupiti (što); — Sie Platz, izvolite sésti; seinen Sitz oben an —, u začelje sésti; Postpferde —, voziti se poštom; voziti se na poštanskih konjih; frische Pferde —, měnjati konje; izměniti konje; Unterricht, Stunden —, učiti se; Einen in die Lehre —, primiti koga u nauk; er nimmt viel für seine Waare, mnogo ište za robu; ein Mädchen zur Frau —, oženiti se dévojkom; die Feinde nahmen ihm Alles, neprijatelji su mu sve oteli; er nimmt was er findet, što mu oči vide, ruke mu neostave; Einem seine Freiheit —, zasužnjiti, zarobiti koga; d. Flucht —, s. Flucht ergreifen; seine Zuflucht zu Jemand —, utéći se komu; seinen Weg wohin —, saputiti kamo; sein Nachtlager an einem Orte —, prenoćiti, noćiti gdě; Abschied, Urlaub —, s. Abschied, Urlaub; gute Nacht —, želiti laku noć; sich ein Herz —, usloboditi se; sich die Mühe —, potruditi se; Anstand, Anlauf —, s. Anstand, Anlauf; keinen Umgang — können, nemoći obići; er muß damit fürlieb —, mora mu biti dosta, mora se s tim zadovoljiti; in Augenschein —, razgledati, razvidéti; Dienst bei wem —, najmiti se u koga; stupiti u službu kod koga; Theil an etwas —, dionik biti; etwas zu Herzen —, primiti što k srcu; Antheil —, s. Antheil; übel —, zaměriti, za zlo primiti; — Sie es wie Sie wollen, tumačite kako Vam drago; ein Wort in einem andern Sinne —, u drugom smislu réč upotrebljavati; eine Sache für die andere —, uzeti jedno za drugo; (spr.) uzeti krušku za jabuku; wenn man es von dieser Seite nimmt, sko s ove pogledaš; man mag die Sache — wie man will, uzeo stvar kako mu drago; man muß es nicht mit Allem so genau —, svašta nevalja na kraj iztérivati; nevalja mak na konac těrati; eine Festung —, uzeti, osvojiti tvrdjavu; er nahm sich das Leben, učinio si je smrt; er nahm ihm das Leben, razstavio ga je s dušom; —, *v. n.* Schaden —, štetovati, kvarovati; oštetiti se, pokvariti se; einen Anfang —, započeti se; ein Ende —, s. Ende; die Sache nahm eine gute Wendung, stvar je na bolje okrenula; es nimmt mich Wunder, čudim se; sich —, *v. r.* s. Benehmen, Ausnehmen.
Nehmer, *m.* uzimalac, uzimalo; (Wechs.) s. Remittent; —in, *f.* uzimalja.
Nehmlich, s. Nämlich.
Nehrung, *f.* poloj, polojina.
Neid, *m.* zavist, jal; — empfinden, zavidéti (komu što); — blicken lassen, očitovati zavist; das spricht d. — aus ihm, od zavisti to govori.
Neiden, Neidenswerth, s. Beneiden usw.
Neider, *m.* zavistnik, zavidnik; (spr.) besser — als Mitleider, bolje da ti zavide, nego da te žale; —in, *f.* zavidnica.
Neidesblick, *m.* zavidljiv pogled.
Neidhammel, Neidhart, s. Neider.
Neidisch, *adj.* zavidan, zavidljiv; — sein, zavidéti; er wurde ihm —, stade mu zavidéti; etwas mit —en Augen ansehen, zavidno što gledati; ein —er Mensch, zavidnik.
Neidlos, *adj.* nezavidan.
Neidnagel, s. Nietnagel.
Neidsucht, *f.* zavidljivost.

Digitized by Google

Neidsüchtig, *adj.* zavidljiv.
Neidvoll, *adj.* vrlo zavidljiv, zavidan.
Neife, *f.* komina.
Neifen, *v. a.* komiti (n. p. drabe).
Neigbar, *adj.* nakloniv.
Neige, *f.* izmak, nestadak; d. Wein geht auf die —, pribira se, nestaje vina; es geht mit ihm auf die —, spao je na dolnje grane; (Überbleibſel eines Getränkes), omućine; izkapina; d. —n aus Gläſern zuſammengießen, slěvati stidkove; die — austrinken, izkapiti (čašu), piti na izkap; — des Berges, nagib gore.
Neigen, *v. a.* nagnuti, nagibati, prignuti; ein Faß —, nagnuti, naginjati bure; d. Haupt —, prekloniti, oboriti glavu; ſich —, prikloniti se, nakloniti se; prignuti se; skloniti s (k...), naginjati se; (um zu trinken), priniknuti (da se napije); (ſich ver—), nakloniti se, pokloniti se (komu); ſich zu einer Sache —, naginjati se čemu; d. Baum neigt ſeine Äſte, grane od drveta se savijaju; Eines Willen zu etwas —, privoliti koga na što; das Haus neigt ſich, kuća klone; kuća stoji na hero; die Linien — ſich gegen einander, crte se sklanjaju; der Tag neigt ſich, dan naginje; dan je na izmaku, sunce se naginje na zapad.
Neigewein, *m.* omućine od vina.
Neigung, *f.* nagibanje, naginjanje, prigibanje; (Inclination), priklon, sklon, nagib; d. — zweier gerader Linien gegen einander, sklonost od dva pravca; (Hang), nagnuće, sklonost, naklonost; er hat — zum Böſen, sklonit je zlu; sklon je na zlo; — zu etwas haben, naginjati na što; — gegen eine Perſon empfinden, naviděti koga; ſ. Verneigung; (Luſt), želja.
Neigungsehe, *f.* ženitba s ljubavi.
Neigungswinkel, *m.* kut sklonosti.
Nein, *adv.* ne; willſt du es haben? —; hoćeš-li? Neću; iſt er dort? —; je-l' ondě? Nije; haſt du es? —; imaš-li? Neimam; — —! aja, jok vala; mit — antworten, zanijekati.
Neinfrau, *f.* nijekača; neća.
Neinherr, *m.* nijekač; neće.
Neinwort, *n.* nijek.
Neiſwer, *m.* čadič; ſ. Leucit.
Nekrolog, *m.* osmrtnica.
Nektar, *m.* nektar; Božje piće.
Nelke, *f.* (*Dianthus*), klinčić, karanfilj, garofan; ſ. Gewürznelke.
Nelkenartig, *adj.* klinčast.
Nelkenbaum, *m.* (*Caryophyllus*), gvozdika.
Nelkenblüte, *f.* gvozdika, karanfić.
Nelkenbraun, *adj.* gvozdičast.
Nelkenflor, *m.* cvatući klinčići.
Nelkengärtner, *m.* klinčićar.
Nelkengewächſe, *pl.* (*Caryophyllinae*), klinčevnice.
Nelkengras, ſ. Hornkraut.
Nelkengrün, *adj.* modrozelen.
Nelkenkoralle, *f.* (*Caryophyllia calicularis*), gvozdičasti koralj.
Nelkenkraut, *n.* ſ. Nelkenwurz.
Nelkenmyrte, *f.* gvozdičasta mrča.
Nelkenöl, *n.* ulje od gvozdike.
Nelkenpfeffer, *m.* ſ. Neugewürz.
Nelkenröschen, *n.* (*Agrostemma coron.*), krunast kukolj.
Nelkenſäure, *f.* kiselina od gvozdike.
Nelkenſtock, *m.* struk, bokor od klinčića, karanfilja.
Nelkenviole, *f.* ſ. Goldlack.
Nelkenwurz(el), *f.* (*Geum urbanum*), blaženak.
Nelkenzimmt, *m.* gvozdičasta mrča.
Nelumbie, *f.* (*Nelumbium*), orašinac.
Nennart, *f.* neodredjeni način.
Nennbar, *adj.* imenovni.
Nennbarkeit, *f.* imenovnpost. [iznosak.
Nennbetrag, *m.* pisana svota, imenovan
Nennen, *v. a.* imenovati; d. Kind wurde nach ſeinem Vater genannt, dětetu je naděnuto otčevo ime; nenne mir ihn, kaži mi ga; er nannte es ſchön, kazao je, da je lěpo; er nannte ihn einen Narren, nazvao ga je budalom; Einen bei ſeinem Namen —, zvati koga imenom i. poimence; er nennt ſich Johann, zove se Ivan; nenne mir ihn nicht mehr, nemoj mi ga više napominjati; er nennt ihn Vater, zove ga otcem; Peter genannt der Große, Petar prozvan Velikim; ſogenannt, tobož, tobožnji; oft genannt, više putah pomenuti; vorher genannt, pomenuti; er nennt ihn Freund, prijatelja se s njim; er nennt ihn Vetter, rodjaka se s njim; Alle nach der Reihe —, sve poimenovati.
Nenner, *m.* imenovalac; (*arith.*) nazivnik; allgemeiner —, zajednički nazivnik.
Nennfall, *m.* prvi padež, nominativ.
Nennung, *f.* imenovanje; proziv, nazov.
Nennwerth, *m* pisana i. imenovana vred-
Nennwort, *n.* ime, imenilo. [nota.
Neograph, *m.* novopisac.
Neographie, *f.* nov pravopis.
Neolog, *m.* novotar.
Neologiſiren, *v. n.* novotariti.
Neologismus, *m.* nova rěč, skovana rěč.
Neophyt, *m.* novověrac.
Nephelin, *m.* maglenac.
Nephryt, ſ. Nierenſtein.
Nepotismus, *m.* rodbinstvo, nepotizam.
Neptunismus, *m.* neptunizam.
Neptuniſt, *m.* neptunista.
Neptunsdoſe, *f.* rizkećana kamenica.
Neptunslöffel, *m.* žličasto uško.
Neptunswagen, *m.* (*Cymbium Neptuni*), Neptunova ladjica.

Digitized by Google

Nereide, *f.* (*Nereis*), dlakuša.
Nerve, *m.* živac; (Sehne), žila; (*bot.*)
Nerven, *v. a.* natetiviti. [rebro.
Nerven= (in Zuſ.) živčan, živački.
Nervenaſt, *m.* grana živca. [cah.
Nervenauszehrung, *f.* suša, vehnuće živa-
Nervenbau, *m.* sustav živacah.
Nervenbeſchreibung, *f.* živcopis.
Nervenbüſchel, *m.* čuperak živacah.
Nervenfaden, *m.* živčano vlakance.
Nervenfieber, *n.* (debela) ognjica; vrućica.
Nervengeflecht, *n.* pleteż od živacah.
Nervengeiſt, ſ. Nervenſaft.
Nervengras, *n.* (*Arundo arenaria*), traka.
Nervenhaut, *f.* koža od živca.
Nervenknoten, *m.* živčan uzao.
Nervenkrank, *adj.* bolestnih živacah; er iſt —, boluju mu živci, bole ga živci.
Nervenkrankheit, *f.* živcobolja. [slovje.
Nervenlehre, *f.* nauka o živcih, živco-
Nervenlos, *adj.* bez živacah.
Nervenmittel, *n.* krěpilo živacah.
Nervenreich, *adj.* pun živacah.
Nervenreiz, *m.* draženje, darnuće, podir živacah.
Nervenſaft, *m.* živčevina, sok od živca.
Nervenſalbe, *f.* pomast za živce.
Nervenſcheide, *f.* paživac.
Nervenſchlag, *m.* mrtvica živacah.
Nervenſchlinge, *f.* zasuk živacah. [cah.
Nervenſchwach, *adj.* slabih, nježnih živa-
Nervenſchwäche, *f.* slabost živacah.
Nervenſtamm, *m.* živčano stablo.
Nervenſtark, *adj.* jakih živacah.
Nervenſtärkend, *adj.* krěpeći živce; —es Mittel, ſ. Nervenmittel. [vacah.
Nervenſtärkung, *f.* krěpljenje, okrepa ži-
Nervenſubſtanz, *f.* živčevina.
Nervenſyſtem, *n.* živčevlje.
Nervenvoll, ſ. Nervenreich.
Nervenwarze, *f.* živčana bradavica.
Nervenwurm, *m.* vlasac.
Nervenzittern, *n.* drhat živacah.
Nervenzufall, *m.* bolětica živacah.
Nervenzweig, *m.* ogranak živca.
Nervicht, *adj.* živčast.
Nervig, *adj.* žilav, čio; (*fig.*) krepak; (*bot.*) rebren.
Nervös, *adj.* (čověk) vredovnih živacah; nervozan.
Nerz, *m.* ſ. Sumpfotter.
Neſpel, ſ. Miſpel.
Neſſel, *f.* (*Urtica dioica*), kopriva; die kleine —, (*U. urens*), žara, žigavica; die taube —, (*Lamium*), medić, mrtva kopriva; (ſpr.) was eine — werden will, brennt bald, iz jutra se vidi, kakav će dan biti; —n brennen Feinde und Freunde, bodljiva krava bode i svoje teoce; kluge Hühner legen auch wohl in die —n, i konj od sto dukatah posrne.
Neſſelausſchlag, *m.* divlji osip.
Neſſelbaum, *m.* (*Celtis*), koprivić.
Neſſelblaſe, *f.* (*Voluta persicula*), drenjina.
Neſſelbrand, *m.* žarenje.
Neſſelbrennend, *adj.* žareć.
Neſſelfieber, *n.* ſ. Neſſelausſchlag.
Neſſelfink, *m.* ſ. Braunkehlchen.
Neſſelfliege, *f.* koprivnica.
Neſſelfrieſel, ſ. Neſſelausſchlag.
Neſſelgarn, *n.* koprina, koprenica.
Neſſelgeſträuch, *n.* koprivnjak. [njače.
Neſſelgewächſe, *pl.* (*Urticinae*), koprivn-
Neſſeling, *m.* (*Cyprinus alburnus min.*), bezribica; ſ. Ukelei.
Neſſelkönig, ſ. Zaunkönig.
Neſſelkrankheit, *f.* ſ. Neſſelausſchlag.
Neſſellaus, *f.* (*Aphis urticae*), koprivni
Neſſeln, *v. a.* žariti, nažariti. [ušenac.
Neſſeln, *n.* žarenje.
Neſſelſäuger, *m* (*Chermes urticae*), koprivni sisač.
Neſſelſpanner, *m.* koprivnjak.
Neſſelſtaude, *f.* (Neſſelſtrauch *m.*), koprivnjak; (*Prasium*), slanovitak.
Neſſelſucht, *f.* ſ. Neſſelausſchlag.
Neſſeltuch, *n.* koprina, koprenica.
Neſſelvogel, *m.* koprivnjak.
Neſſelwanze, *f.* koprivna stěnica.
Neſſelzwirn, *m.* predja od koprive.
Neſt, *n.* gnězdo; das — bauen, graditi gnězdo, gnězditi se; ſich ein — aufbauen, nagnězditi se; ein — ausnehmen, izsěći, izvaditi ptiće; (ver.) leže, brlog; (v. Haaren), věnac, vrkoč; (v. ein. Dorfe), ein elendes —, pravo vranjsko gnězdo.
Neſtchen, *n.* gnězdašce.
Neſtei, *n.* polog, položak.
Neſtel, *n.* oputa; vrnčanica; (an Schuhen), obuvača; (v. Haaren), ſ. Neſt.
Neſtelbeſchlag, *m.* naperak. [kočiti.
Neſteln, *v. a.* navrnčati; (Haare), navr-
Neſtelnadel, *f.* igla, sabljica; ſ. Haarnadel.
Neſtelſtift, *m.* šiljak, naperak od oputa.
Neſtelwurm, ſ. Medina-Fadenwurm.
Neſterweiſe, *adv.* gnězdimice.
Neſtfeder, *f.* klica.
Neſtflüchter, *m.* kličavac, poletarac.
Neſthocker, *m.* golić, golušavac.
Neſtkammer, *f.* hrčkovo gnězdo.
Neſtküchen, Neſtküchlein, *n.* izležak; (v. Kind.) mezimac, mezimica.
Neſtler, *m.* oputar; ſ. Bentler.
Neſtling, *m.* golić, golis; ſ. Neſtküchlein; Neſtnadel, ſ. Neſtelnadel. [Neſſeling.
Neſtraupe, *f.* gusěnica-gnězdašica.
Neſttaube, *f.* golubić.
Neſtwurzel, *f.* (*Neottia nidus avis*), gnězdovica. [ſ. Netto.
Nett, *adj.* ovijan, opran; pristao; čist;
Netterneſſel, *f.* žara, žigavica.
Nettheit, *f.* ovijanost, opranost; pristalost; čistoća.
Nettlich, ſ. Wähleriſch.

Digitized by Google

Netto, *adj.* čist; bez dare; —, *adv.* upravo; — zehn Gulden, deset forintih u god.
Nettobetrag, *m.* čist iznosak.
Nettoerlös, *m.* čist utržak.
Nettoertrag, *m.* čist dohodak.
Nettogewicht, *n.* čista teža; vaga bez dare.
Nettogewinn, *m.* čist dobitak.
Netto-Tara, *f.* prava dara.
Netz, *n.* mreža; predja; das — auswerfen, baciti, metati mrežu; ein — stellen, zapeti, razapeti mrežu; mit —en umstellen, zamrežiti; Einem d. — über den Kopf werfen, zamaći komu mrežu za vrat; (b. Zeichnen), mrežotina; mit einem — überziehen, premrežiti; das große —, (*mesenterium*), plena; das kleine —, plenica; (Darmhaut), crevnjak; s. Zwerchfell; (*Voluta reticulata*), premreženo uško, mrežanka.
Netzauge, *n.* složeno, mrežasto oko.
Netzbaum, *m.* podlimak.
Netzbecken, *n.* kvasionica.
Netzbeutel, *m.* mrežasta kesa, mrežka.
Netzbruch, *m.* proder plene.
Netzchen, *n.* mrežica.
Netzbattel, *f.* omreženo uško.
Netze, *f.* kvasilo.
Netzen, *v. n.* mrežiti; mrežkati; s. Benetzen; (b. Färbern) popirati; (*geom.*) razastrti.
Netzentzündung, *f.* žar i. zapala plene.
Netzer, *m.* močilac; —in, *f.* močilja; kvasilja.
Netzfaltenschwamm, *m.* mrežasti knjižak; s. Thränenschwamm.
Netzfaß, *n.* popiralo.
Netzflechte, *f.* Netzflechtling, *m.* (*Reticularia*), mrežalja.
Netzflügelig, *adj.* mrežastih krilah.
Netzflügler, *pl.* (*Neuroptera*), mrežnjaci.
Netzförmig, *adj.* mrežan; mrežast.
Netzgabel, *f.* mrežne rašlje.
Netzgefäß, *n.* mrežnica.
Netzgewebe, *n.* mrežotina.
Netzhaut, *f.* (*retina*) mrežnica, mrena.
Netzhorn, *n.* s. Netzrolle.
Netzkammer, *f.* kvasionica.
Netzkante, *f.* mrežna čipka.
Netzkessel, *m.* močionik.
Netzkoralle, *f.* (*Retepora cellulosa*), mrežika.
Netzmacher, *m.* mrežar.
Netzmagen, *m.* kapura.
Netzmelone, *f.* dinja.
Netznatter, *f.* smeđi už i. guž.
Netzpalme, *f.* (*Manicaria saccifera*), kesnica.
Netzpatelle, *f.* (*Patella reticulata*), premrežena bljudica.
Netzquadrat, *n.* četvorna mreža.
Netzring, *m.* kolut od mreže.
Netzrolle, *f.* (*Conus textilis*), premrežen čunjac.
Netzschlange, *f.* (*Anguis reticul.*), premrežen slepić.
Netzschnecke, *f.* (*Murex reticularis*), mrežast volak.
Netzschwamm, *m.* spužva-kvasilica.
Netzsehen, *n.* mreženje vida.
Netzspindel, *f.* Netzschnecke.
Netzspinne, *f.* (*Theridium benignum*), bolětnik.
Netzständer, *m.* močionik.
Netzstange, *f.* motka od mreže.
Netzstern, *m.* (*Asterias reticulata*), mrežna
Netzstich, *m.* mrežkanje.
Netzstricker, *m.* mrežar; —in, *f.* mrežarica.
Netzstrickerei, *f.* mrežarija.
Netztute, *f.* premreženo čunjac.
Netzwasser, *n.* voda za kvašenje; poškrop.
Netzwerk, *n.* mrežje.
Netzwurst, *f.* frikandelja.
Neu, *adj.* nov; das —e Jahr, nova godina; mlado lěto; —es Brod, mekan kruh; —er Wein, novo, lětošnje vino; —er Mond, s. Neumond; —er Schnee, ponovac; etwas Neues erzählen, pripovědati što novo; was hört man Neues? koji su glasi? što ima novoga? —en Muth fassen, opet se ohrabriti; —e Kräfte sammeln, sěknuti snagom; die Sache ist mir —, ta mi je nova; toga neznam; eine Sache wieder — machen, obnoviti, ponoviti što; (spr.) es geschieht nichts Neues unter der Sonne, ništa nije novo na světu; —, *adv.* aufs Neue machen, na novo raditi; von —em anfangen, iznova (iznovice) početi; es regnet von Neuem, opeta pada kiša.
Neu- (in Zus.) novo-.
Neuanbauer, *m.* novoselac, doselac; s. Colonist.
Neuangekommen, *adj.* upravo došao.
Neuaufgelegt, *adj.* pretiskan, nanovo
Neuaufgegangen, *adj.* nov.
Neubacken, *adj.* istom pečen, vruć; ein —es Brod, toplik; er ist ein —er Ebelmann, pokondirena je tikva; najela se gladnica, pa se nazvala banica.
Neubau, *m.* novi sad; s. Colonie; Neu-
Neubauer, s. Colonist.
Neubaute, *f.* nova gradjevina.
Neubegierde, s. Neugierde usw.
Neubekehrte, Neubekenner, *m.* novověrac; (b. Christen), pokrštenjak, novokrštenik; —, *f.* pokrštenica.
Neubelaubt, *adj.* der Wald ist —, gora se je preoděla listom.
Neubelebung, *f.* oživljanje.
Neubruch, *m.* krčevina, krč, trebešina.
Neubruchzehent, *m.* krčevnina; gornica.
Neue, *m.* novak.
Neue, *f.* novost.
Neue, *n.* ponovac; s Neumond.
Neuen, Neuern, *v. a.* noviti.
Neuerdings, *adv.* (vor Kurzem), nedavno, skorice; (wieder), opet; (von Neuem), nanovo, iznova, iznovice, istekar.

Digitized by Google

Neuerer, *m.* novar, novotar; *f.* Neograph; Neolog; —in, *f.* novarica.
Neuerlich, *adv.* u novije vrême; *f.* Neulich.
Neuern, *f.* Neuen.
Neuerthum, *n.* novi vêk; sadanjost.
Neuerung, *f.* novota, novština; novina; —en anfangen, novariti, novotariti.
Neuerungs- (in Zuſ.) novotni.
Neuerungsfitzel, *m.* novotarstvo.
Neuerungsluſtig, *adj.* novotan.
Neuerungsſcheu, *adj.* plah od novštine.
Neuerungsſcheu, *f.* plahost od novštine.
Neuerungsſucht, *f.* novarstvo, novotarstvo.
Neuerungsſüchtig, *adj.* pohlepan na novštinu; *f.* Neuſüchtig.
Neuerungsvertrag, *m.* obnovljena pogodba.
Neufänger, Neufinder, *m* nov rudničar.
Neugebacken, *f.* Neubacken.
Neugebildet, *adj.* —e Wörter, nove rêči.
Neugeboren, *adj.* istom, upravo, sada rodjen; novorodjen; (*fig*) pre(po)rodjen.
Neugeborne, *m.* novorodjenik.
Neugeburt, *f.* prêporod.
Neugeprägt, *adj.* nov.
Neugereut, *n.* *f.* Neubruch.
Neugeſchenkt, *adj.* iznova darovan.
Neugeſetz, *n.* nov zakon.
Neugeſtaltung, *f* preuredba, nova uredba, preuredjenje.
Neugetauft, *adj.* upravo sada krštен; nanovo krštен.
Neugewürz, *n.* krupni papar, glavičice.
Neugier, Neugierde, *f.* znatiželjnost (ljubopitnost); aus —, od čuda.
Neugierig, *adj.* znatiželjan (ljubopitan); ich bin — zu hören, željan sam čuti; er iſt ſehr —, sve hoće da znade.
Neugieriae, *m.* znalica.
Neuglaube, *m.* nova vêra.
Neugläubig, *adj.* novovêrski.
Neugläubige, *m.* novovêrac.
Neugroſchen, *m.* novi grošić.
Neuheit, *f.* novost.
Neuigkeit, *f.* novina, novinka; er weiß alle —en, (ſpr.) zna šta je car večerao.
Neuigkeitskrämer, *m.* novinkar.
Neuigkeitskrämerei, *f.* novinkarstvo.
Neujahr, *n.* nova godina; (Neujahrsfeſt), mlado lêto; Einem zum —e Glück wünſchen, čestitati komu novu godinu i. mlado lêto; ich wünſche ein glückliches —! čestita Vam nova godina! srećno Vam mlado lêto!
Neujahrsfeſt, *n.* mlado lêto.
Neujahrsgeſchenk, *n.* koleda, dobra ruka.
Neujahrsgratulant, *m.* koledjanin.
Neujahrsgratulation, *f.* kolednica, čestitka za novu godinu.
Neujahrslied, *n.* koleda, kolednica.
Neujahrsnacht, *f.* in der —, u oči mladoga lêta.
Neujahrstag, *m.* mlado lêto.
Neujahrsumgang, *m.* koledovanje.
Neujahrswunſch, *m.* *f.* Neujahrsgratulation.
Neuland, *n.* *f.* Neubruch.
Neulehre, *f.* nov nauk.
Neulich, *adj.* onomadnašnji, onomadnji, skorašnji, prvašnji; —, *adv.* nedavno, onomad, onomadne, skorice, ovih dana.
Neulicht, *n.* *f.* Neumond.
Neuling, *m.* novajlija, novak, novljak.
Neumacher, *m.* obnovilac.
Neumannsfraft, *f.* (*Verbascum Lychnitis*), svećnjak.
Neumarkt, *m.* novi trg.
Neumilchen, *adj.* —e Kuh, mladačna krava; opaša.
Neumodiſch, *adj.* novokrojni, po novom kroju.
Neumond, *m.* mladina, mladj, mladac, mladjak, mlad mêsec; wir haben —, mêsec se mladi, pomladjuje, mênja, novi.
Neun, *num.* devet; — Männer, devetorica; — Kinder, devetoro dêce; es waren ihrer —, bilo ih je devet, bila su devetorica; es iſt — Uhr, devet je satih, deveta je minula; es hat — geſchlagen, izbilo je devet satih i. urah.
Neun, *f.* devetica.
Neunauge, *n.* (*Petromyzon marinus*), okatica; (*P. fluviatilis*), migulja, devetooka.
Neunbatzner, *m.* devetak.
Neunblätterig, *adj.* devetolist.
Neuneck, *n.* devetonuglica; (—winkel), devetokuće, devetokutnik; (*min.*) devetorina.
Neuneckig, *adj.* na devet uglah; devetonugli, devetokutan.
Neuneimerig, *adj.* od devet vedarah; ein —es Faß, devetakinja, devetačka.
Neuner, *m.* devetka, devetica; (Münze), devetak.
Neunerlei, *adj.* devetovrstan, od devet vrstih.
Neunfach, Neunfältig, *adj.* devetogub, devetorostruk; devetorni; das —e, devet putah onoliko.
Neunfach, *n.* devetorac.
Neunhämmerlein, *n.* *f.* Allermannsharniſch.
Neunheil, *n.* *f.* Bärlapp.
Neunhundert, *num.* devet stotinah.
Neunhundertel, *n.* devetostotnina.
Neunhundertjährig, *adj.* od devet stolêća.
Neunhundertſte, *adj.* devetostoti.
Neunjährig, *adj.* devetolêtan, devetogodan, od devet godinah.
Neunjährige, *m.* devetak; —, *f.* devetakinja.
Neunjährlich, *adv.* svake devete godine.
Neunfantig, *adj.* devetosrh.
Neunklappig, *adj.* devetoklopan.
Neunkraftwurzel, *f.* Peſtilenzwurzel.
Neunlappig, *adj.* devetokrp.
Neunlöthig, *adj.* devetolotan.
Neunmal, *adv.* devet putah, devet krat.
Neunmalig, *adj.* devetoputan, devetokratan.
Neunmonatig, *adj.* devetomêsečan, od devet

Digitized by Google

Neunmonatlich, *adv.* svaki deveti mesec.
Neunmörder, ſ. Neuntödter.
Neunpfündig, *adj.* od devet funtih.
Neunſeitig, *adj.* devetostran.
Neunſtärke, *f.* ſ. Geißfuß.
Neunſtimmig, *adj* devetoglasan.
Neunſtrahl, *m.* devetorka.
Neunſtrahlig, *adj.* od devet zrakah.
Neunſtündig, *adj.* devetosatan, od devet satih, urah. [vakah.
Neunſylbig, *adj.* od devet slovkih, slo-
Neuntägig, *adj.* devetodnevan, od devet danah.
Neuntäglich, *adv.* svaki deveti dan.
Neuntauſend, *num.* devet tisućah, hilja-
Neuntauſendſte, *adj.* devetotisući. [dah.
Neunte, *adj.* deveti.
Neuntehalb, *adv.* osam i pol(a).
Neuntel, *n.* devetina; (Abgabe), deve-tina, deveto.
Neuntel-Einnehmer, *m* devečar.
Neuntens, *adv.* deveto; devetom.
Neuntheilig, *adj.* devetodelan.
Neuntödter, *m.* (*Lanius collurio*), smeđji svrakoper.
Neunundzwanzig, *num.* dvadeset i devet; —ſte, dvadeset i deveti. [miee.
Neunwöchentlich, *adv.* svake devete sed-
Neunwöchig, *adj.* od devet sedmicah.
Neunzackig, *adj.* devetoperan, devetorog.
Neunzählig, *adj.* devetorni, devetoričan.
Neunzehn, *num.* devetnaest; Einer von —, jedan od devetnaestorice; — Enkel, devetnaestoro unučadi. [stak.
Neunzehner, *m.* devetnaestka; devetnae-
Neunzehnerlei, *adj.* od devetnaest vrstih.
Neunzehnfach, **Neunzehnfältig**, *adj.* devetnaestogub. [nah.
Neunzehnhundert, *num.* devetnaest steti-
Neunzehnjährig, *adj.* od devetnaest godinah.
Neunzehnmal, *adv.* devetnaest putah, devetnaest krat.
Neunzehnmalig, *adj.* devetnaestoputan.
Neunzehnmonatlich, *adj.* od devetnaest mesecih.
Neunzehnte, *adj.* devetnaesti.
Neunzehntehalb, *adv.* osamnaest i pol.
Neunzehntel, *n.* devetnaestina.
Neunzehntens, *adv.* devetnaesto.
Neunzig, *num.* devetdeset; — Menſchen, devetdesetorica; — Schweine, devet-desetoro krmadi.
Neunzigeimerig, *adj.* od devetdeset vedarah; ein —es Faß, devetdesetačka, devetdesetorka.
Neunziger, *m.* devetdesetak; (Zahl), de-vetdesetka; —in, *f.* devetdesetakinja.
Neunzigerlei, *adj.* devetdesetovrstan, od devetdeset vrstih.
Neunzigjährig, *adj.* devetdesetoletan, od devetdeset godinah.
Neunzigjährige, *m.* devetdesetak.
Neunzigmal, *adv.* devetdeset putah, de-vetdeset krat.
Neunzigmalig, *adj.* od devetdeset putah.
Neunzigſte, *adj.* devetdeseti. [pol.
Neunzigſtehalb, *adv.* osamdeset devet i
Neunzigſtel, *n.* devetdesetina, devetde-seti dio.
Neunzigſtens, *adv.* devetdeseto.
Neunzigſtündig, **Neunzigtägig**, **Neunzig-wöchig**, *adj.* od devetdeset urah (sa-tih), danah, sedmicah. [palacah.
Neunzöllig, *adj.* devetpalački, od devet
Neureut, *n.* Neurode, *f.* ſ. Neubruch.
Neurilem, ſ. Nervenſcheide.
Neuſatz, *m.* sad, mladj, novi sad.
Neuſtadt, *f.* novi grad, novo město.
Neuſtift, *n.* novoselje; novi sad.
Neuſucht, *f.* novotarstvo.
Neuſüchtig, *adj.* novotan; ein —er Menſch, novar, novotar; er iſt —, na novštinu hlepi. [zakoni.
Neuteſtamentlich, *adj.* novo-zavětni, novo-
Neuthum, ſ. Neuerthum.
Neutral, *adj.* nijednostran; (*chem.*) oboj-ni, neutralan.
Neutraliſiren, *v. a.* neutralizovati.
Neutralität, *f.* nijednostranost.
Neutralſalz, *n.* obojna sol.
Neutrum, *n.* srednji rod (spol).
Neuverjüngt, *adj.* pomladjen.
Neuvermählte, *f.* mlada; die —en, mla-
Neuvogel, ſ. Schneeammer. [dënci.
Neuwahl, *f.* nov izbor.
Neuweit, *f.* novi svět.
Neuzeit, *f.* novi věk.
Neveu, ſ. Neffe. [na živce.
Nevritiſch, *adj.* krěpeći živce; dělujući
Nevrologie, *f.* živceoslovje.
Niccoline, *f.* (*Prasium*), slanovitak.
Nicht, *adv.* ne; er kann — ſchlafen, nemože spavati; er war nicht, nije ga bilo; auch — ein einziges Mal, niti jedanput; — lange darauf, malo bilo za dugo nebilo; — doch, nemoj, ne-mojte; — einmal er, niti on, ni on; — gar viel, — gar oft, slabo; gar —, ſ. Gar; durchaus —, nipošto, nikako; ni počem; in Ewigkeit —, nikad ni do věka; — im geringſten, ni malo; will er — kommen? zar neće da dodje? — der Verluſt iſt es was ihn ſchmerzt, neboli njega gubitak (nego . . .); er iſt immer — zu Hauſe, wenn . ., nikada ga neima kod kuće, kad . .; er iſt — immer zu Hauſe, wenn . . ., nije uvěk kod kuće, kad . .; er mag wollen oder —, il mu se hoće il neće; hoće neće, sve jedno; — wahr? je-li? jel'de? zar nije? — ſo gelärmt, ne-moj(te) tako halabučiti; habe ich dir — geſagt, du ſolleſt — hingehen? je-sam-li ti kazao, da tamo neideš? war-um — gar, a da kako; aja; wie ſchlau

Digitized by Google

ein alter Dieb — ist, ala je lukav star tat; evo lukavštine staroga tata! mit —en, s. Keineswegs; zu —e machen,
Nicht, *m.* ništ. [uništiti.
Nichtachtung, *f.* neštovanje, nečast; (der Gesetze), nedržanje.
Nichtannahme, *f.* neprihvat.
Nichtarzt, *m.* nelèkar. [nenadje.
Nichtauffindungsfall, *m.* im —e, ako se
Nichtbeachtung, *f.* nedržanje (čega); nemarenje (za što).
Nichtbesitz, *m.* neimanje; neimaština.
Nichtbetrieb, *m.* — des Gewerbes, neširenje obrta.
Nichtchrist, *m.* nekršćanin.
Nichtdasein, *n.* nebitnost.
Nichtdenker, *m.* nerazmišljač.
Nichte, *f.* (der Schwester Tochter), nećaka, nećakinja, nećačica; (des Bruders Tochter), sinovica, sinovkinja.
Nichteinbringung, *f.* — der Klage, nedanje, nepodnos tužbe.
Nichterscheinen, *n.* Nichterscheinung, *f.* nedolazak; izostanak, izostaja. [ljenje.
Nichtgebrauch, *m.* neporaba, neupotreb-
Nichtgelehrte, *m.* neuk.
Nichtgenuß, *m.* neuživanje.
Nichtgewesen, *adj.* nebio.
Nichthaltung, *f.* nedržanje.
Nichtig, *adj.* ništetan; (*fig.*) sujetan; —er Schatten, tašta obsèna; s. Vergänglich; es ist null und —, nevalja ništa; etwas für — erklären, izreći, da što nevalja; — werden, izgubiti valjanost; etwas null und — machen, ništiti, uništiti što. [nevaljanosti.
Nichtigerklärung, *f.* izreka uništenosti,
Nichtigkeit, *f.* niština, ništoća, ništavnost, ništeta; (*fig.*) taština, sujetnost; (*jur.*) uništenost, nevaljanost; bei sonstiger —, inače bit će uništen(o), inače izgubit će valjanost, inače će se uništiti; (Nullität), niština.
Nichtigkeitsbeschwerde, *f.* žaoba i. pritužba za uništenje.
Nichtigkeitsgrund, *m.* razlog ništine.
Nichtkenner, *m.* nevèštak; neznalac, neznaja, neznajša.
Nichtleistung, *f.* nečinitba; wegen —, što nije učinio . . .
Nichtleiter, *m.* nevodič.
Nichtmeßwechsel, *m.* nesajmovska mènica.
Nichtmetall, *n.* nekovina.
Nichtminder, *adv.* isto tako.
Nichts, *adv.* ništa; besser etwas als —, bolje išta nego ništa; er will durchaus — damit zu thun haben, nikako neće da se u to mèša, da s tim ima posla; es ist — an der Sache, nije stvari; wenn es weiter — ist, ako nije drugo što; ako nije što više; das ist ihm wie —, to mu je ništa; er hob es wie —, podiže kao perce; mir — dir —, nikomu ništa; ni pet ni devet; das hat — zu sagen, macht —, ništa za to; er hat gar —, neima nigdè ništa; neima ni mrake; neima satvarice; neima baš ni cvoke; um — und wieder —, nizašto, utaman, ban badava; sich wegen — zerzanken, zavaditi se ni oko šta; er ist zu —, ničemu nije; (spr.) wo — ist hat d. Kaiser sein Recht verloren, čega nije, ni car nedobije; um — und wieder — leiden, platiti suhu bèdu; aus — wird —, od ničega nemoše ništa biti; das heißt —, to nije ništa; — weniger als das, to nimalo; mit ihm ist — anzufangen, nemoše se s njim ništa opraviti.
Nichts, *n.* ništavilo; Gott rief die Welt aus dem — hervor, Bog stvori svèt od ničega; weißes —, bèli ništ.
Nichtsdarüber, *n.* es ist —, lèpo do Boga; ni što ti u Boga krasnije!
Nichtschuld, *f.* nedug; er hat eine — gezahlt, platio je čega nije dužan.
Nichtschuldige, *m.* nekriv, nekrivac.
Nichtsdestoweniger, *adv.* ipak, opet (ni-
Nichtsein, *n.* nebitak. [štanemanje).
Nichtsgültig, *adj.* nevaljan.
Nichtsnutz, Nichtsnutzig, Nichtsnützig, *adj.* nevaljao; za ništa; ein —er Mensch, ništavac, ništarija, nevaljalac.
Nichtsnützigkeit, *f.* nevaljaostvo, nevaljaoština, nevaljalost.
Nichtsthuer, *m.* bezposlica, zaludnik, danguba. [nje.
Nichtsthun, *n.* bezposlenost; plandova-
Nichtswisser, *m.* neznalica. [valjao.
Nichtswürdig, *adj.* ništav, ništaran; ne-
Nichtswürdige, *m.* ništavac, ništarija, hrdja, hrdja i čadja, hrdjobitina, ništavilo.
Nichtswürdigkeit, *f.* ništavilo; nevaljaostvo, ništarnost.
Nichtthat, *f.* nečin.
Nichttheilnahme, *f.* neučešće.
Nichtübereinstimmung, *f.* nesudaranje.
Nichtwissen, *n.* neznan, neznanja, neznana.
Nichtwollen, *n.* nehtènje, neća.
Nichtwollende, *m.* nećo, nehtèša.
Nichtzahlung, *f.* neplatež; im Falle der —, ako se neplati.
Nick, *m.* klimac, kimac; s. Genick.
Nickel, *m.* nikalj; (*fig.*) loća, smucka.
Nickelblume, *f.* nikaljski cvèt. [čadan.
Nickelerz, *n.* Nickelkies, *m.* nikaljski ku-
Nickelkönig, *m.* nikaljski kralj.
Nickeloxyd, *n.* nikaljski kisac.
Nickelvitriol, *m.* nikaljska galica.
Nicken, *v. n.* mit dem Kopfe —, klimati, kimati glavom; (als Zeichen der Bejahung), mahnuti glavom, magnuti; (schlummern), drèmati, kunjati.
Nickend, *adj.* ponikao.

Digitized by Google

Nicker, *m.* kimavac, klimavac; ſ. Nick; einen — machen, malo trenuti; spavanje.
Nickhaut, *f.* žmurnica.
Nickiſch, *m.* (*Carex acuta*), oštrljat šaš.
Nickſchnepfe, *f.* (*Scolopax nutans*), šljuka-kimavica.
Nickſtuhl, *m.* dremajak.
Nickſtunde, *f.* drěmnica.
Nicotin, *n.* duhanovina.
Nie, *adv.* nikad, nigda; —, —, nikada do věka; noch — wüthcten ſie ſo wie dieſes Jahr, tako su lětos běsnili kao
Niece, ſ. Nichte. [nikad.
Nieden, *adv.* dolě.
Nieder, *adj.* nizak, snizak; eine —e Gegend, niz *f.*; die —e Jagd, mali lov; das —e Wildpret, sitna divljač; die —n Gerichte, niži sudovi; die —n Schulen, dolnje učionice; —e Metalle, prosto, malocěne kovine; —er Preis, omala cěna; —, *adv.* auf und — gehen, žetati se, hoditi gore i dolě; — mit ihm! udri po njem!
Niederbegeben, ſich, *v. r.* sići.
Niederbeten, *v. a.* Segen auf Einen —, izmoliti komu blagoslov.
Niederbeugen, *v. a.* sagnuti, sagibati; einen Aſt —, saviti, pokučiti, prignuti granu; (*fig.*) das Unglück hat ihn niedergebeugt, nesreća ga je oborila, slomila, porazila.
Niederblaſen, *v. a.* spuhnuti.
Niederblicken, *v. n.* zur Erde —, pogledati zemlji, oboriti oči k zemlji, nikom poniknuti.
Niederblinken, *v. n.* treptěti nad kim.
Niederbohren, *v. a.* Einen —, skoliti koga.
Niederbord, *m.* ladja.
Niederbrechen, *v. a.* slomiti, polomiti; ein Haus —, porušiti, razgraditi kuću.
Niederbreiten, *v. a.* prostrti.
Niederbrennen, *v. a.* spaliti, popaliti, požeći, požditi; —, *v. n.* izgorěti.
Niederbringen, ſ. Herabbringen.
Niederbücken, ſich, *v. r.* sagnuti se, prignuti se.
Niederbügeln, *v. a.* prigladčati.
Niederbürſten, *v. a.* skefati, sčetkati.
Niederdonnern, *v. a* gromom poraziti.
Niederdrücken, *v. a.* pritisnuti, potlačiti; Einen —, povrěiti, pripušiti, skrkljušiti, vrěljati koga; ſ. Niederbeugen.
Niederdruck-Dampfmaſchine, *f.* parostroj nizka tlaka. [se.
Niederducken, *v. n.* ščunjiti se, ščučunjiti
Niedere, *m.* Hohe und —, visoki i mali.
Niedere, *f.* niz *f.*, niza, dolja; ſ. Niederei.
Niedereilen, *v. n.* pohitati dolě. [rigkeit.
Niederfahren, *v. n.* sići; ein Blitz fuhr nieder, puče munja; mit der Hand —, mašiti se rukom dolě; —, *v. a.* einen Menſchen —, pogaziti i. pregaziti koga kolima; pregnati kola preko koga.
Niederfahrt, *f.* silazak.
Niederfall, *m.* pad; pripadanje.
Niederfallen, *v. n.* opasti, pasti; etwas — laſſen, ispustiti što; vor Einem —, pasti nica i. ničice pred koga; pripasti ka komu; (wdm.) pasti (na...).
Niederfällen, *v. a* oboriti, obarati; posěći, pososěcati.
Niederfeuern, *v. a.* oboriti iz puške.
Niederflattern, *v. n.* sprhnuti, slepršati.
Niederflehen, ſ. Niederbeten.
Niederfließen, *v. n.* steći, stěcati; teći; (*fig.* v. Haaren uſw.) pasti po...
Niederführen, *v. a.* svesti, svoditi.
Niedergang, *m.* zahod, zapad; ſ. Niedergehen.
Niedergebeugt, *adj.* pokunjen. [fahrt.
Niedergebogen, *adj.* prignut.
Niedergedrückt, *adj.* oboren, porašen.
Niedergehen, *v. n.* (v. d. Sonne), zapadati, smiriti se; zalaziti; sěsti; ſ. Sinken.
Niedergelangen, *v. n.* sići, dolě doći. [ken.
Niedergericht, *n.* niži sud.
Niedergeſchlagen, *adj.* porušen, snuždon; sětan, dresco; potučen; poklopljen, poparen, pokunjen; er iſt ganz —, sasvim se je poklopio; — ſein, poluniti se, pokunjiti se, skunjiti se, snužditi se, sklunjiti se; obneveseliti se.
Niedergeſchlagenheit, *f.* porušenost, oborenost; dreselje.
Niedergeſtreckt, *adj.* (*bot.*) povaljen.
Niedergießen, *v. a.* slěvati; —, *v. i.* es gießt nieder, kiša lěva.
Niedergleiten, Niederglitſchen, *v. n.* skliznuti se, spuziti se.
Niederhacken, ſ. Niederhauen.
Niederhalten, *v. a.* dolě, ničice držati; Einen —, držati koga u škripcu.
Niederhang, *m.* strmen; strana.
Niederhangen, ſ. Herabhangen.
Niederhauen, *v. a.* posěći; (*fig.*) okrnuti pod sablju, poklati.
Niederhauen, *n.* posěka.
Niederheben, *v. a.* skinuti, snimiti.
Niederhocken, *v. n.* čučnuti, čepnuti, ščučuriti se.
Niederholder, ſ. Attich.
Niederholz, *n.* sitnogorica.
Niederjagd, *f.* mali lov.
Niederkämpfen, *v. a.* obhrvati, nadhrvati.
Niederkauern, ſ. Niederhocken.
Niederklappen, *v. a.* poklopiti.
Niederklettern, *v. n.* spuziti, spuzati.
Niederknien, *v. n.* kleknuti (na kolěna), pokleknuti.
Niederkommen, *v. n.* roditi; poroditi se; mit einem Knaben —, roditi mukko dětę; razstati se s mužkim dětetom.
Niederkriechen, *v. n.* spuziti.
Niederkunft, *f.* porodjaj.
Niederlächeln, *v. n.* der Mond lächelt auf uns nieder, měsec se na nas smeši.
Niederlage, *f.* (Magazin), skladište; (Waarenvorrath), skladnja; (*mil.*) poraz, po-

Digitized by Google

lom; eine — leiden, polomiti se; dem Feinde eine völlige — beibringen, hametice smesti, polomiti neprijatelja; hametom potući neprijatelja.
Niederlagsgebühr, *f.* s. Lagergeld.
Niederlagsverwandte, *m.* sukladnik.
Niederland, *n.* dolja.
Niederlaß, *m.* s. Niederlassung.
Niederlassen, *v. a.* spustiti, spuštati; sich —, *v. r.* spustiti se; die Vögel lassen sich nieder, ptice padaju (n. p. na zemlju); d. Vögel ließen sich nieder, ptice popadoše (po...); (sich setzen), sěsti; sich in Agram —, nastaniti se u Zagrebu; sich häuslich —, okućiti se, naseliti se, utemeljiti se.
Niederlassung, *f.* naseoba, nastana; s. Colonie.
Niederlaufen, *v. n* strčati, strkati; sletěti; —, *v. a.* trčeć obaliti, svaliti.
Niederlegen, *v. a.* položiti, polagati; dolě metnuti; metnuti, povaliti na zemlju; sich —, leći; lěgati; prileći; povaliti se; er legte sich nieder um nie mehr aufzustehen, dolě leže, gore neustade; (um zu schlafen), leći spavati; eine Sache bei Jemand —, dati komu što na ostavu; ostaviti što kod koga; Waaren —, skladati robu; ein Amt —, ostaviti se službe; ostavku dati, podněti.
Niederleger, *m.* položnik; s. Deponent.
Niederlegung, *f.* polaganje, pologa; ostava; (d. Amtes), ostavka.
Niederleuchten, *v. n.* dolě posvětliti.
Niederliegen, *v. n.* logom ležati; ein —der Stengel, povaljena stablika; der Handel liegt nieder, trgovina je stala, zapela; —, *v. a.* povaliti.
Niedermachen, *v. a.* spustiti, spuštati; s. Niederhauen.
Niedermähen, *v. a.* pokositi, pokašati, skositi, oboriti, obarati.
Niedermalmen, *v. a.* pogaziti.
Niedermetzeln, *v. a.* sasěći, posěći, izsěći; okrenuti pod sablju; razuněti na sablje.
Niederplumpen, *v. n.* ljusnuti (na zemlju).
Niederpoltern, *v. n.* stropoštati se.
Niederpurzeln, s. Herabpurzeln.
Niederrechen, *v. a.* sgrecati.
Niederreden, *v. a.* nadgovoriti.
Niederregnen, *v. n.* daždeti.
Niederreißen, *v. a.* poraziti, povaliti; ein Haus —, porušiti, razrušati kuću; einen Ast vom Baume —, očehnuti, ulomiti granu s drveta; (*fig.*) s. Vernichten.
Niederreiten, *v. n.* sjahati; —, *v. a.* pregaziti, pogaziti konjem; das Getreide —, potrti usěve.
Niederrennen, s. Niederlaufen.
Niederringeln, sich, *v. r.* saviti se na uvojke.
Niederringen, *v. a.* obhrvati.
Niederrollen, *v. n.* skotrljati se, skoturati se; der Vorhang rollte nieder, zastor se odmota; das Haupthaar rollte über Nacken und Schulter nieder, kosa mu je pala niz lodja; —, *v. a.* skoturati, skotrljati.
Niedersäbeln, *v. a.* pod sablju okrenuti.
Niedersägen, *v. a.* spiliti.
Niedersatz, s. Bodensatz.
Niederscheinen, *v. n.* (v. d. Sonne), sijati na zemlju.
Niederschießen, *v. a.* ubiti iz puške, ustrěliti; postrěljati; ein Haus —, razstrěljati kuću; —, *v. n.* ein Blitz schoß zwischen uns nieder, munja puče medju nas; ein Raubvogel schoß auf d. Taube nieder, ptica-grabilica grinu na goluba.
Niederschlag, *m.* der — des Regens, lěvanje kiše; (*chem.*) oborina; talog; (*mus.*) Aufschlag und —, usmah i pomah.
Niederschlagen, *v. n.* prasnuti; —, *v. a.* oboriti, obaliti, povaliti; einen Baum —, s. Fällen; die Augen —, oboriti oči (k zemlji); nikom poniknuti; die Krämpe —, oklopiti klobuk; das Getreide —, potrti usěve; (*chem.*) oboriti, utaložiti; die Wallung —, utaširi krv; ein Rechtsstreit —, potužiti pru, parnicu; einen Beweis —, pobiti dokaz; Eines Hoffnung —, oteći komu ufanje; Eines Muth —, oteći komu srce; s. Entmuthigen; Einen —, poklopiti, skljuniti, pokunjiti, uplašiti koga.
Niederschlagen, *adj.* s. Niedergeschlagen.
Niederschlagend, *adj.* nevesco, tužan, žalostan.
Niederschlagkupfer, *n.* měd od měđnice.
Niederschlagmittel, *n.* taložilo, obaralo.
Niederschlängeln, *v. n.* Blitze schlängeln aus der Wolke nieder, munje su ukrstile; ein schmaler Pfad schlängelt sich von d. Bergen nieder, tanka staza vijuga se niz goru.
Niederschleudern, *v. a.* brečiti, lupiti (n. p. o tle, o zemlju).
Niederschloßen, *v. a.* das Getreide ist niedergeschloßt, led je pobio usěve.
Niederschlucken, *v. a.* progutnuti; eine Beleidigung —, pregorěti uvredu.
Niederschlüpfen, *v. n.* šmignuti, šmrcnuti
Niederschlürfen, *v. a.* posrkati. [dolě.
Niedermettern, *v. a.* brečiti, vrljiti.
Niederschreiben, *v. a.* napisati.
Niederschreiten, *v. n.* sašetati.
Niederschwemmen, *v. a.* splaviti.
Niederschwimmen, *v. n.* splivati; zaplivati.
Niedersehen, s. Niederblicken.
Niedersein, s. Niederkommen.
Niedersenden, *v. a.* dolě poslati.
Niedersenken, *v. a.* in's Grab —, spustiti u grob; sich —, s. Niedersinken.

Digitized by Google

Niederſetzen, *v. a.* posaditi; (e. Laſt —), položiti, metnuti dolě; ſich —, posaditi se; sěsti; einen Ausſchuß —, odroditi, postaviti odbor.
Niederſetzen, *n.* sědanje.
Niederſinken, *v. n.* klonuti; (in die Tiefe ſinken), ponirati, tonuti; zu Boden —, srušiti se na tle; pasti ničice; auf d. Knie —, klecati; die Nacht ſinkt nieder zur Erde, mrak se hvata; mrak na zemlju pada; noć je pritisnula i. priklapa zemlju; die Nacht ſank nieder zur Erde, noć je omrknula; (von der Sonne), smiriti se, smirivati se.
Niederſitzen, *v. a.* usěsti; —, *v. n.* Einen — heißen, reći komu da sědne.
Niederſpringen, *v. n.* skočiti na tle.
Niederſpülen, *v. a.* splaknuti.
Niederſtämmig, *adj.* nizak.
Niederſtampfen, *v. a.* pogaziti, potrti, utrti.
Niederſtändig, *adj.* nizek.
Niederſtechen, *v. a.* skoliti, zaklati.
Niederſteigen, *v. n.* sići, silaziti; dolě stupiti.
Niederſteigend, *adj.* —e Linie, nizgredna, silazeća loza.
Niederſtellen, *v. a.* postaviti (dolě).
Niederſtoßen, ſ. Niederſtechen.
Niederſtrahlen, *v. n.* sijati na . . .
Niederſtrecken, *v. a.* oboriti, sbaliti, povaliti; skoliti.
Niederſtürzen, *v. n.* pasti, srušiti se; ein Wolkenbruch ſtürzte nieder, provalio se je oblak; auf die Knie —, na kolěna pasti; —, *v. a.* oboriti; ſ. Herabſtürzen; ſich —, strmoglaviti se; d. Waſſer ſtürzen ſich ins Thal nieder, voda leti niz stranu.
Niedertanzen, *v. a.* die Schuhe —, razgaziti cipele igrajuć.
Niedertauchen, *v. a.* potopiti.
Niederträchtig, *adj.* podao, potišten; bezobrazan; ein —er Schuft, preizpodnja hulja.
Niederträchtigkeit, *f.* podlost, potištenost; [bezobraznost.
Niedertreiben, *v. a.* těrati, stěrati dolě; das Vieh —, iztěrati stoku; —, *v. n.* das Schiff treibt nieder, ladja plovi niz vodu.
Niedertreten, *v. a.* pogaziti; potlačiti; Schuhe —, izvrnuti pete; izkriviti cipele; ein Maulwurfshügel —, prigaziti krtinjak; das Gras —, utrti travu; ein Menſchen —, poraziti koga.
Niedertriefen, *v. n.* kapati dolě.
Niedertrinken, *v. a.* Einen —, nadpiti koga.
Niedertritt, *m.* pogaz.
Niedertropfen, *v. n.* kackati dolě.
Niederung, *f.* niza, niz *f.*, nizina, do(l).
Niederwald, *m.* sitnogorica, koloseк.
Niederwaldwirthſchaft, *f.* sitnogoričenje.
Niederwälzen, *v. a.* svaliti, svaljati; obaliti.
Niederwall, *m.* podsip.
Niederwärts, *adv.* dolě; niz; na tle.
Niederwaſſerrad, *n.* podlěvaće kolo.
Niederwehen, *v. a.* spuhnuti.
Niederwelt, ſ. Unterwelt.
Niederwerfen, *v. a.* baciti na tle; oboriti, sbaciti; Einen —, sbaliti, povaliti koga; ſich vor Einem —, ſ. Niederfallen.
Niederwurf, *m.* povala.
Niederzerren, *v. a.* stezmati, potezati.
Niederziehen, *v. a.* povući, svući, svlačiti.
Niedlich, *adj.* sitan; ubav; ſ. Nett; Hübſch; ein —es Mädchen, ubavica.
Niedlichkeit, *f.* ubavost; milota; sitnost; ſ. Nettigkeit.
Niednagel, ſ. Nietnagel.
Niedrig, *adj.* nizak; snizak; ziemlich —, onizak; —es Waſſer, mala voda; —es Land, niz *f.*, niza; — liegen, premizko ležati; eine —e Stimme, dubok glas; ein —er Preis, omala cěna; von —er Geburt, prosta roda; tamnik; e. —es Wort, prostačka rěč; ein —er Menſch, podao, potišten čověk; potištenjak; — ſpielen, igrati se na novčiće, na
Niedrigen, *v. a.* niziti, poniziti. [malo.
Niedrigkeit, *f.* nizkoća, nizost; (d. Landes), nizina; (d. Stimme), dubokost; (des Preiſes), maloća; (des Standes), prostota; (d. Ausdruckes), prostačina; (d. Geſinnung), podlost, potištenost.
Niedrigſtämmig, *adj.* nizak.
Niedrigung, *f.* niza, niz *f.*
Niele, *f.* ſ. Schlingbaum.
Niemals, *adv.* nikada, nigda.
Niemand, *pron.* nitko; —s Freund, ničiji prijatelj; es iſt — dort, neima ondě nikoga; neima ondě žive duše; (als Scheltwort), nitkov, nitković.
Niere, *f.* bubreg.
Nierenausſchnitt, *m.* zarez bubrega.
Nierenbaum, *m.* (*Anacardium occident.*), zapadni bubrežnjak.
Nierenbecher, *m.* bubrežna talajica.
Nierenbecken, *n.* mokraćnik.
Nierenbeſchwerung, *f.* bolja bubrežja.
Nierenblutader, *f.* bubrežna žila.
Nierenbraten, *m.* bubrežnjaci, pečenica.
Niereneiſen, ſ. Klapperſtein. [gah.
Nierenentzündung, *f.* žar i. zapala bubre-
Nierenfett, *n.* pečenica.
Nierenfetthaut, *f.* opna pečenice.
Nierenförmig, *adj.* bubrežast.
Nierengeflecht, *n.* bubrežni pleteж.
Nierengeſchwür, *n.* rana u bubregu.
Nierengries, *m.* bubrežna prašina.
Nierenhaut, *f.* bubrežna opna.
Nierenkapſel, *f.* bubrežnjak.
Nierenkrank, *adj.* bolan, bolujući od bubregah; er iſt —, boluje od bubregah; bubrezi ga bole.
Nierenkrankheit, *f.* bolest bubregah.
Nierennerve, *m.* bubrežni živac.
Nierenpräſer, *m.* (*fig.*) ispijalac srca.

Digitized by Google

Nierensand, ſ. Nierengries.
Nierenſchlagader, *f.* bubrežna kucavica i. odihavica.
Nierenſchmerz, *m.* bol bubregah.
Nierenſchnitte, *f.* bubrežni krišak.
Nierenſtein, *m.* bubrežni pěsak; (*min*) grohotuša.
Nierenſtück, *n.* pečenje s bubregom; ſ. Nierenbraten.
Nierenſucht, ſ. Nierenkrankheit.
Nierentalg, *m.* loj od bubregah.
Nierenwarze, *f.* bubrežna bradavica.
Nierenweh, *n.* ſ. Nierenſchmerz.
Nierenweiſe, *adv.* bubrežke.
Nieſeblatt, Nieſekraut, *n.* (*Achillea ptarmica*), rebrac; ſ. Bertram; (*Serapias*), kukavica; falſches —, (*Sedum acre*), [žednjak.
Nieſeln, ſ. Näſeln.
Nieſemittel, *n.* kihalo (kijalo).
Nieſen, *v. n.* kihnuti; kihati (kijati).
Nieſen, *n.* kihanje; kihavica; (einmaliges —), kih, kihaj.
Nieſepulver, *n.* kihavka.
Nieſer, *m.* kih, kihaj; (der Nieſende), kihač, kihalac.
Nieſewurz, Nieſewurzel, *f.* d. ſchwarze —, (*Helleborus niger*), sprk, spreč; die grüne —, (*H. viridis*), kukurěk; die weiße —, (*Veratrum album*), čemerika, kihavka, kihavac; die wilde —, ſ. Nieſeblatt.
Nießbar, Nießbarkeit, ſ. Genießbar.
Nießbrauch, *m.* uživanje, užitak; den — von etwas haben, uživati što.
Nießbrauchen, *v. a.* uživati.
Nießbraucher, ſ. Nutznießer.
Nießbrauchsbeſitz, *m.* užívni poseď.
Nießbrauchsgläubiger, *m.* užívni věrovnik.
Nießbrauchsgut, *n.* uživaoština.
Nießbrauchsſicherheit, *f.* uživna jamčevina.
Nießbrauchsverpfändung, *f.* žaložba užitka.
Nießen, Nießer, ſ. Genießen uſw.
Nießling, *m.* oblaporac.
Niet, *n.* zagvozde, zakovica.
Niete, *f.* praznica, ništica.
Nieteiſen, *n.* zagvozdač.
Nieten, *v. a.* zagvozditi, zakovati, sklinčiti; (einen Nagel —), zavrnuti, zanoktica, nakojedja, nokilj, noktilj.
Nietfeſt, *adj.* prikovan. [vraćati.
Nietnagel, *m.* ſ. Niet; (am Finger), za-
Nietneu, *adj.* nov novcit.
Niffeln, ſ. Riffeln.
Nigelle, *f.* (*Nigella*), crnika.
Nikawitz, *m.* nikavac.
Nilbörs, *m.* (*Perca nilotica*), nioski okun.
Nileidechſe, *f.* (*Lacerta nilotica*), nioski gušter.
Nilente, *f.* (*Anas nil.*), nioska patka.
Nilgau, *m.* (*Antilope picta*), pisana sajga.
Nilkarpfen, *m.* (*Cyprinus nilot.*), nilski
Nilkieſel, *m.* prosta jašma. [šaran.
Nilkrokodil, *n.* (*Crocodilus niloticus*), obična pseglavka; ſ. Krokodil.
Nil-Lilie, ſ. Nelumbie.
Nilling, ſ. Iltis. [labrnjak.
Nillippfiſch, *m.* (*Labrus nilot.*), nioski
Nilpferd, *n.* (*Hippopotamus amphibius*), begemot, vodeni konj.
Nilreiher, *m.* (*Tantalus Ibis*), nejasit.
Nilſalm, *m.* (*Salmo nilot.*), nioski losos.
Nilſchildkröte, *f.* (*Trionyx aegyptiaca*), nioska žeļva.
Nilſtein, ſ. Nilkieſel.
Nilwelš, *m.* (*Sylurus mystus*), brkat som.
Nilwinde, *f.* večerni slak.
Nimbſch, *m.* (*Carex acuta*), oštrljat šaš.
Nimbus, ſ. Heiligenſchein.
Nimmer, *adv.* nikada, nigda.
Nimmermehr, *adv.* nigda ni do věka; ſ. Nimmer; (durchaus nicht), nipošto.
Nimmernüchtern, *m.* koji se nikada neiztrězni; jednako žedan.
Nimmerſatt, *adj.* nesit; er iſt —, nemože ga čověk zajaziti; tko bi ga zajazio, dušu bi stekao.
Nimmerſatt, *m.* nenasit; gladuš, gladnica; ſ. Pelikan.
Nimmerstag, *m.* auf Sankt —, na svetoga nikada; o škripovu dne; o Gjurinu petku.
Ninſtwurzel, *f.* (*Sium Ninsi*), nimsinga.
Niobium, *n.* niobij. [pen.
Nipp, *m.* srkalj; einen — thun, ſ. Nip-
Nippen, *v. n.* pijucnuti, pijuckati; srknuti; (koſten), okusiti; (hacken), kljuNippſuth, *f.* plitka plima. [cati.
Nipps, *m.* sgeba, šušica, manjo.
Nippweiſe, *adv.* srčuć, srkom, srčimice.
Nirgend, Nirgends, Nirgendswo, *adv.* nigdě; für mich iſt — Troſt, za me neima utěhe.
Niſche, *f.* izdubak, uložina, okapina.
Niſchel, *m.* tikva, lubanja.
Niß, *f.* Niſſe, *pl.* gnjida.
Niſſelſalat, *m.* motoviljac.
Niſſig, *adj.* gnjidav.
Niſſamm, *m.* gnjidak.
Niſteln, Niſten, *v. n.* gnězditi; gnězditi se; graditi gnězdo; ugnězditi se.
Nitrat, *n* tonjan, nitrat.
Nitrobenzid, *n.* nitrobenzid.
Nitrobutterſäure, *f.* nitromaslena kiselina.
Nitrogen, *n.* tonjik, dušik, azot. [lina.
Nitrophanesſäure, *f.* nitrofanesna kise-
Nitroſchwefelſäure, *f.* nitrosumporna kiselina.
Nitroverbindung, *f.* slučenina od tonjika.
Nitrumſalz, *n.* salitar.
Niveau, *n.* raz, razina; au — ſein, razom (čega) biti; (Waſſerwage), razulja, liver.
Niveaudifferenz, *f.* razlika razine.
Niveauſchichte, *f.* razovit nasad, vitao,
Nivellement, *n.* rasanje; raža. [tavan.
Nivellirdiopter, *m.* razarska ziraljka.
Nivelliren, *v. a.* razati, nivelirati.

Digitized by Google

Nivellirer, *m.* razar.
Nivellirinſtrument, *n.* razalo, razulja, liver.
Nivellirkunſt, *f.* razarstvo.
Nivellirlatte, *f.* razak.
Nivellirwage, *f.* razulja, liver.
Nixblume, *f.* (*Nymphaea lutea*), lokuta; žuti lokvanj; s. Froſchbiß.
Nixe, *f* Rusaljka.
Nixenkraut, *n.* (*Hydrocharis*), vodarka.
Nixhaar, *n.* s. Fuchsſchwanz.
Nixwurzel, *f.* Nixblume.
Noaharche, *f.* (*Aroa Noae*), opitnjak, korabljica Noina.
Noahmuſchel, *f.* Rieſenmuſchel.
Nobbe, *f.* Noppe.
Nobel, *adj.* gospodski.
Nobilitiren, *f.* Adeln.
Nobleſſe, *f.* plemstvo; gospoda.
Noch, *conj.* weder eins — das andere, ni jedno, ni drugo; weder Glück — Unglück, niti sreća, niti (nit) nesreća; —, *adv.* još te, još; weißt du wohl — wie es kam? znaš-li i pametuješ-li kako... ? wenn du mich auch — ſo ſehr bitteſt, ſo..., molio me koliko ti drago; wenn es mir auch — ſo ſauer werden ſollte, makar kako se mučio; das laſſe ich — gelten, to dopuštam; ich ſehe kaum den Thurm — weniger die Kirche, i toranj samo nazirem, nekmoli da crkvu vidim.
Nochmalig, *adj.* opetaji, opetovan, ponovljen.
Nochmals, *adv.* još te jedan put, opet; [iznova.
Nock, *m.* nogalj.
Nocke, *f.* (Nockel), žličnjak.
Nolken, *v. n.* dutiliti.
Nomade, *m.* selilac, nigdêselac, čergaš.
Nomadenlager, *n.* pučalište selilacah, čergašah.
Nomadenvolk, *n.* selioci; selilački, čergaški narod.
Nomadiſch, *adj.* nigdêselački; ein —es Leben führen, uvêk seliti, čergašiti; netemeljiti; seliti a nesêsti.
Nomen, *n.* ime, imenilo.
Nomenclator, *m.* (*fig.*) kazalo; imenik.
Nomenclatur, *f.* nazivlje; s. Namenverzeichniß.
Nominal, *adj.* imenovni; imenovan.
Nominalfrage, *f.* predmetno pitanje.
Nominalwerth, s. Nennwerth.
Nominativ, *m.* prvi padež, nominativ.
None, *f.* devetina.
Nonius, *m.* sitnilo, nonij.
Nonne, *f.* duvna (duhovna), kaludjerica, kolundrica; monahinja; eine — werden, otići u duvne; weiße —, s. Eisente; (*Liparis monacha*), duvna, borov prelac; (v. Schwein.) jalovka.
Nonnenabtei, *f.* ženska opatija.
Nonnenäuglein, *n.* (*Nigella*), crnika.
Nonnendroſſel, *f.* (*Turdus monacha*), drozag-samac.
Nonnengans, *f.* Baumgans.
Nonnenkleid, *n.* odêća, habit duvne; mr-
Nonnenkleppel, *m.* s. Grindkraut.
Nonnenkloſter, *n.* ženski samostan (manastir); ins — gehen, otići u duvne.
Nonnenkraut, *n.* s. Erdrauch.
Nonnenleben, *n.* duvnovanje.
Nonnenmeiſe, *f.* Sumpfmeiſe.
Nonnennelke, *f.* (*Nigella damasc.*), pitoma crnika.
Nonnenorden, *m.* red duvnah; duvne.
Nonnenſchleier, *m.* koprena duvne; den — nehmen, obući se.
Nonnenſtand, *m.* duvništvo; duvnovanje.
Nonnentaube, *f.* Schleiertaube.
Nonnenweihe, *f.* redjenje duvne, zaduhovnjenje.
Nonnenzelle, *f.* stanica (ćelija) duvne.
Nopalpflanze, *f.* (*Opuntia coccinellifer*), crvačnica; košeniljarka.
Noppe (Nobbe), *f.* upoćak; d. Leinwand hat viele —n, platno je upotljivo.
Noppeiſen, *n.* upotka.
Noppen, *v. a.* upoćke štipati; die Pferde — ſich, konji se glockaju.
Nopper, *m.* upoćkar. [noćaj.
Nord, *m.* sêver; (Weltgegend), sêver,
Nord- (in Zuſ.) sêverni.
Nordbahn, *f.* sêverna željeznica.
Nordbahnactie, *f.* dionica od sêverne željeznice.
Nordbär, *m.* (*Ursus maritimus*), bêli, morski, sêverni i. ledeni medvêd.
Norden, *f.* Nord.
Norden, ſich, *f.* Orientiren.
Norderbreite, *f.* sêverna širina.
Norderſonne, *f.* sêverno sunce.
Nordgans, *f.* (*Anas Bernicla*), kazarka.
Nordgegend, *f.* sêverni kraj; sêver.
Nordgränze, *f.* sêverna granica, medja.
Nordiſch, *adj.* sêverni.
Nordkante, *f.* sêverni breg.
Nordkaper, *m.* (*Balaena glacialis*), ledeni kit.
Nordkreis, *m.* sêverni obratnik.
Nordland, *n.* sêverna zemlja, sêverija.
Nordländer, *m.* sêveranin, sêvernjak.
Nordländiſch, *adj.* sêverni.
Nordleute, *pl.* sêverani.
Nördlich, *adj.* sêverni; —, *adv.* k sêveru, na sêver, prama sêveru.
Nordlicht, *n.* sêverna luča i. svêtlost.
Nordluft, *f.* sêverni zrak.
Nordmeer, *n.* sêverno more.
Nordmöve, *f.* (*Procellaria glacialis*), sêverni galeb.
Nordnordoſt, *m.* sêverni sêvero-iztok.
Nordnordweſt, *m.* sêverni sêvero-zapad.
Nordoſt, *m.* sêvero-iztok.
Nordoſtering, *m.* sêvero-iztočni odklon.
Nordoſtlich, *adj.* sêvero-iztočni.
Nordoſtwind, *m.* kozomor, oblačnjak, grk.
Nordpol, *m.* sêverna stožerina.

Digitized by Google

Nordpunkt, *m.* sěverište.
Nordschein, *m.* sěverna zažara; ſ. Nordlicht.
Nordſee, *f.* sěverno more.
Nordſeite, *f.* sěverna strana.
Nordſtern, ſ. Polſtern.
Nordvolk, *n.* sěverni narod.
Nordwärts, *adv.* k sěveru, na sěver, prama sěveru, put noćaja, na noćaju.
Nordwaſſer, *n.* sěverna struja.
Nordweiſer, *m.* sěvernica.
Nordweſt, *m.* sěvero-zapad.
Nordweſtering *f.* sěvero-zapadni odklon.
Nordweſtlich, *adj.* sěvero-zapadni.
Nordweſtwind, *m.* večerina, provenac.
Nordwind, *m.* sěver, sěverin; dem —e ausgeſetzt, sěverljiv; sěveru na udarcu.
Nörgeln, *v. n.* mumljati, mrmljati; vrnčati; mrčati (na koga).
Nork, *m.* bleštnik.
Norm, *f.* pravilo.
Normal, *adj.* pravilan; po pravilu.
Normale, *f.* (Linie), pravionica.
Normale, *n.* pravilo; (Vorſchrift), propis.
Normalgröße, *f.* propisana veličina.
Normaljahr, *n.* praviono lěto.
Normalienbuch, *n.* pravionik.
Normalſchule, *f.* početnica; normalna škola; ſ. Muſterſchule.
Normalſchüler, *m.* početnik.
Normatag, *m.* praznik.
Normativ, *adj.* das iſt —, to je pravilo; —, *adv.* za pravilo.
Normiren, *v. a.* dati i. načiniti pravilo za što; urediti što po pravilu.
Nörz, *m.* vidrica.
Noſologie, *f.* boljoslovje; nauka o bolestih.
Noſologiſch, *adj.* boljoslovan.
Nößel, *n.* měrica, litra.
Nößelfink, ſ. Peſtvogel.
Nößelweiſe, *adv.* na měrice, litre.
Noſtoch, *n.* (*Nostoc*), nostok.
Nota, *f.* (*merc.*) račun; ſ. Note.
Notabene, *n.* opazka.
Notabeln, *pl.* prednjaci; velikaši; gospoda.
Notar, *m.* bilježnik.
Notariat, *n.* bilježništvo.
Notariatsact, *m.* bilježničko dělo; (Schrift), bilježnički spis.
Notariatsarchiv, *n.* bilježnička pismara.
Notariatsgebühr, *f.* bilježnina.
Notariatsgeſchäft, *n.* bilježnički posao; bilježništvo.
Notariatsinſtitut, *n.* bilježništvo.
Notariatsinſtrument, *n.* bilježnička isprava.
Notariatsordnung, *f.* bilježnički red i. rednik; bilježnička uredba.
Notariatsprüfung, *f.* bilježnički izpit.
Notariatsſtelle, *f.* služba bilježnička.
Note, *f.* (Anmerkung), bilježka, opazka; (Dienſtſchreiben), službeno pismo; dopis; eine — ſchreiben, službeno (komu) pisati; —n wechſeln, dopisivati (o čem); (*mus.*) kajda, nota; —n, *pl.* ſ. Muſikalien; (*merc.*) ſ. Banknote.
Notenblatt, *n.* list od notah.
Notenbuch, *n.* glasbovnik, knjiga od notah.
Notendruck, *m.* tiskanje notah.
Notendruckerei, *f.* notarnica.
Notenemiſſion, *f.* izdavanje bankah.
Notenfeder, *f.* pero za note.
Notenhandel uſw. ſ. Muſikalienhandel.
Notenkopf, *m.* glavica od note, kajde.
Notenlernen, *n.* učenje notah.
Notenlinie, *f.* crta za note.
Notenpapier, *n.* papir i. hartija za note.
Notenplatte, *f.* ploča od notah.
Notenpult, *n.* stalnica za note.
Notenſchnecke, *f.* (*Voluta musica*), kajdanka.
Notenſchreiber, *m.* notar.
Notenſchwanz, *m.* rep od note.
Notenſtecher, *m.* vajač notah.
Notenſtein, *m.* kajdaš.
Notentute, *f.* pisan čunjac.
Notenumlauf, *m.* kolanje, okolovanje bankah.
Notenwechſel, *m.* dopisivanje.
Noth, *adv.* treba; es thut ihm —, trebuje, treba; Geld iſt mir —, novacah trebam, novacah mi treba; es thut —, treba, valja; es thut nicht —, nije trěbe; Eines thut —, jedno je potrebno; das thut —, to je ono što se hoće; es iſt mir —, navaljuje mi na polje; natužuje mi; došla mi je sila; navalilo i. natužilo mi je na polje.
Noth, *f.* potreba; nevolja, nuždа; ich brauche es zur höchſten —, vrlo mi toga treba; die — hat mich dazu getrieben, nevolja me je natěrala; wenn — an Mann geht, kad dodje do nevolje i. do gusta; kad dodju vile k očima; kad se tko nadje u nevolji; Einem ſeine — klagen, kazivati komu svoje jade; jaditi se komu; Einem aus der — helfen, izvaditi koga iz nevolje; pomoći koga u nuždi; izporučiti koga; (spr.) privezati komu glavu; (spr.) — kennt kein Gebot, potreba zakona neima; Einem in der — beiſtehen, biti komu u nevolji; — bricht Eiſen, sila kola lomi; im Falle d. —; zur —, za nevolju; ako ustreba; kad dodje do glave; er thut es ohne —, bez nevolje to učini; nije mu bila sila, da ..; er hat zur — zu leben, ima svoju potrebicu; mit genauer —, jedva jedvice; ich bin mit genauer — davongekommen, malo ne pogiboh; (Mühe), muka, trud; man wird — damit haben, bit će muke s tim; das macht mir viele —, to me vrlo muči; in — gerathen, opotrebiti, u potrebi se naći; er iſt in — gerathen, potreba ga je našla i zaokupila; ukuburio je; er iſt plötzlich in — gerathen, našla ga je běda na suhu putu; (Gefahr), opasnost, pogibio; es iſt —

Digitized by Google

vorhanden, za glavu je; es hat keine —, nije sile, preše; — leiden, oskuđevati, suhotovati; er leidet —, mori ga nevolja, u potrebi živi; Einem viel — machen, zadavati komu puno jada i. tuge; die ſchwere —, ſ. Fallſucht.

Nothachſe, *f.* osovina za nevolju, nuždu.

Nothadreſſat, *m.* nuždovnik.

Nothadreſſe, *f.* nuždopis.

Nothanker, *m.* izbavno sidro.

Notharbeit, *f.* posao za nevolju.

Nothauswurf, *m.* izbacivanje za nevolju.

Nothbau, *m.* gradnja za nevolju; das iſt nur ein —, to se samo za nevolju gradi.

Nothbehelf, *m.* okrpa, krpež, podpomoć.

Nothbrüchig, *adj.* — machen, razbiti.

Nothbrücke, *f.* most za nevolju.

Nothdamm, *m.* nasip na brzu ruku sa-

Nothdrang, *m.* sila. [gradjen.

Nothdringen, ſ. Nothgedrungen.

Nothdringend, *adj.* silan, napresan.

Nothdurft, *f.* potreba; oskudica; natega; es reicht zur — hin, dosta je za nevolju; nach — zu leben haben, imati svoju potrebicu; — leiden, ſ. Noth leiden; (*jur.*) obrana; dokazala; ſeine — verrichten, od sebe i. radi sebi ići; na polje ići.

Nothdürftig, *adj.* potreban; (dürftig), oskudan; — leben, oskuđevati; natezati; es reicht ſo — zu, ogodno je; dosta je za nevolju; —, *adv.* s nategom.

Nothdürftigkeit, *f.* oskudica, oskudnost, potreba; neimaština.

Nothdurftsfabinet, *n.* odsebnica.

Nothdurftsverhandlung, *f.* razprava dokazalah; ročište.

Notheimer, ſ. Feuereimer.

Notheiſen, *n.* utorno dlěto.

Nother, *m.* potrebnjak.

Notherbe, *m.* zakonski naslědnik.

Notherbſchaft, *f.* zakonsko naslědstvo.

Nothfall, *m.* im —, für den —, za nevolju.

Nothfreund, *m.* prijatelj u potrebi.

Nothfriſt, *f.* konačni rok.

Nothgedrungen, *adv.* od nevolje; za ne-

Nothgedrungenheit, *f.* sila. [volju.

Nothgeld, *n.* Nothgroſchen, *m.* prištedak za crn petak; běli groši za crne dane.

Nothgeſchrei, *n.* pomaganja.

Nothherd, *m.* ognjištance, malo ognište.

Nothhelfer, *m.* pomoćnik; —in, *f.* po-

Nothhobel, *m.* utornica. [moćnica.

Nothhülfe, *f.* pomoć u nevolji; pomoć za nevolju.

Nöthig, *adj.* potreban, potrebit, (nuždan); Geld — haben, trebati, trebovati, potrebovati novacah; ſ. Nothwendig; —en Falls, ako uztreba; es wurde für — gefunden, našlo se je, da treba . . .

Nöthige, *n.* potreboća, potrebština; das — beſorgen, oskrbiti što treba.

Nöthigen, *v. a.* natěrati, nagoniti, natěrivati; prinuditi; primorati; mit Gewalt —, siliti, prisiliti; (zum Eſſen —), nuditi, nu(t)kati, ponuditi; genöthigt, prisiljen; ich ſehe mich genöthigt das zu thun, vidim da to treba učiniti.

Nöthiger, *m.* nukač.

Nöthigung, *f.* nudjenje, nukanje.

Nothjahr, *n.* oskudna, potrebna godina.

Nothknecht, *m.* pomagač. [bědan.

Nothleidend, *adj.* potreban, nevoljan,

Nothleidende, *m.* potrebnjak, bědnik; d. —n, *pl.* siromaš, golotinja.

Nothlüge, *f.* laž od nevolje; eine — ſagen, slagati od nevolje.

Nothmaſt, *m.* zaliho jedrilo.

Nothmittel, *n.* sredstvo u nevolji.

Nothnagel, *m.* za nevolju drug; eines Andern — ſein, (ſpr.) biti komu kum, ako nigdje kuma nenadje.

Nothpeinlich, *adj.* zaglavan.

Nothpfennig, *m.* ſ. Nothgeld; ſich einen — erſparen, učuvati bèle novce za crne dane.

Nothreif, *m.* pomoćni obruč.

Nothruf, *m.* pomaganja.

Nothreiſe, *f.* put od nevolje.

Nothſchilling, *m.* ſ. Nothgeld.

Nothſchott, *m.* propust.

Nothſchrei, ſ. Nothruf.

Nothſchuß, *m.* hitac s pogibije.

Nothſtall, *m.* obor.

Nothſtand, *m.* nevolja, nužda.

Nothſtein, ſ. Kragſtein.

Nothtaufe, *f.* silni krst.

Noththeil, ſ. Pflichttheil.

Nothübel, *n.* neuklonivo zlo.

Nothweg, *m.* cesta za nevolju. [obrana.

Nothwehr, *f.* obrana od sile; nužda

Nothwendig, *adj.* potrebit; es iſt —, daß ein Dreieck drei Ecken habe, trokutnik mora i. treba da ima tri kuta; an dem zum Leben Nothwendigen Mangel leiden, neimati svoje potrebice.

Nothwendigkeit, *f.* trěba; potrebitost; (Unumgänglichkeit), neobhodnost.

Nothwerk, *n.* dělo za nevolju; potrebito

Nothwort, *n.* rěč za nevolju. [dělo.

Nothwurf, ſ. Nothauswurf.

Nothzeichen, *n.* znamen opasnosti.

Nothzucht, *f.* silovanje, sila; — begehen, ſ. Nothzüchtigen.

Nothzüchtigen, *v. a.* silovati.

Nothzüchtiger, *m.* silovač.

Nothzüchtigung, *f.* silovanje.

Nothzwang, *m.* sila.

Notification, *f.* obznana; ſ. Meldung.

Notificiren, *v. a.* obznaniti, dojaviti (komu što). [presuda.

Notion, *f.* gefällsämtliche —, dohodarska

Digitized by Google

Notioniren, *v. a.* izreći dohodarsku pre-
Notiren, *v. a.* bilježiti, zabilježiti. [sudu
Notiz, *f.* bilježka; obavěst; — nehmen, uvažiti (što).
Notizenblatt, *n.* obavěstnik.
Notorisch, *adj.* obće znan; javan; es ist —, svatko znade.
Notre Dame, *f.* bogorodica.
Novation, *f.* novota; obnavljanje; obnova; (Novations-Vertrag), ſ. Neuerungs-Vertrag.
Novelle, *f.* pripovědka, novela.
Novellist, *m.* pripovědnik; novelista.
November, *m.* studeni, novembar.
Novität, *f.* novina.
Noviz, *m.* novak; —in, *f.* novačica.
Noviziat, *n.* novaštvo.
Nu, *n.* in einem —, za tili i. tinji časak; na jedan bitac; dok bi dlan o dlan udario; in dem nämlichen —, u isti časak.
Nüance, *f.* osěn; (*fig.*) odlika.
Nüanciren, *v. a.* osěniti; odsěniti.
Nüancirung, *f.* osěnjivanje.
Nüchtern, *adj.* tašt; ich bin noch —, jošte sam na tašte; ich bin nicht mehr —, odtaštio sam se; mit —em Magen, na tašte, na šte srca; (unſchmackhaft), suhoparan; (nicht betrunken), trězan; er ist nie —, nikada se neotrězni; — werden, otrězniti se; raztrězniti se; — machen, otrězniti, raztrězniti; ein —es Leben führen, trězno, uměreno življeti; (ſpr.) — gebacht, voll geſagt, što trězan misli, pijan divani.
Nüchternheit, *f.* taština, naština; (v. Trinken), trezноća, treznost; (Mäßigkeit), uměrenost.
Nucken, *v. a.* glockati.
Nuckern, *v. n.* vrnčati.
Nudel, *f.* rezanac; (Maccaroni), šurlica.
Nudelbäcker, *m.* rezančar.
Nudelbäckerei, *f.* rezančara.
Nudelbrecke, *f.* měsilo.
Nudelbrett, *n.* mlinčanica, daska.
Nudelbrühe, ſ. Nudelſuppe.
Nudelform, *f.* kalup za rezance.
Nudelholz, *n.* tržnica, sukalica, lazanja, takač, mlinčar, palica, valjak, mlinčenjak, oklagija*.
Nudelkoch, *m.* varenina od rezanacah.
Nudelmacher, *m.* rezančar.
Nudelmehl, *n.* brašno za rezance.
Nudeln, *v. a.* kljukati; (*fig.*) nabiti.
Nudelrädchen, *n.* kovrtač, zvězda.
Nudelſpeiſe, *f.* jelo od rezanacah.
Nudelſpritze, *f.* štrcaljka za rezance.
Nudelſuppe, *f.* rezanci u juhi (čorbi).
Nudelteig, *m.* těsto za rezance.
Nudelwalger, *m.* Nudelwalze, *f.* ſ. Nudel-
Rüffeln, ſ. Räfeln. [holz.
Null, *adv.* es ist — und nichtig, ništa nevalja; für — und nichtig erklären, ſ. Nichtig.
Null, *f.* ništica, nula; er ist eine —, on je nitkov.
Nullificiren, *v. a.* uništiti, proglasiti ne-
Nullität uſw., ſ. Nichtigkeit. [valjanim.
Nullpunkt, *m.* ništište.
Nülmaus, *f.* (*Mus orvalis*), voluharica.
Numer, ſ. Nummer.
Numeralien, *pl.* brojnici.
Numerärwerth, *m.* množtvena vrědnost.
Numerator, *m.* brojnik.
Numeriren, *v. a.* brojiti; obrojiti.
Numerirung, *f.* obroj.
Numeriſch, *adj.* brojni. [mer.
Numero, *a.* brojem. pod brojem; ſ. Num-
Numervogel, *m.* (*Papilio Atalanta*), admiral.
Numerus, *f.* (im Styl), suměrnost.
Numismatik, *f.* pěnezoslovje, pěnezopis.
Numismatiker, *m.* pěnezoslovac; pěnezopisac.
Numismatiſch, *adj.* pěnezoslovan.
Nummer, *f.* broj; b. Häuſer mit —n verſehen, obrojiti kuće; pometsti brojeve na kuće; er wohnt — 10, stanuje pod brojem 10.; (ſpr.) Einen durch alle —n loben, hvaliti koga na sva usta.
Nummerbuch, *n.* brojevnik.
Nummereiſen, *n.* brojnjak.
Nummerpfahl, *m.* kolac s brojem.
Nummulit, *m.* gazetina, gazetnjača.
Nun, *adv.* (jetzt), sada; — ist es zu ſpät, po nehari je; was ist — zu thun? šta ćemo sad? von — an, od sada, odsele, posele, posad; — und nimmermehr, nigda ni do věka; —, *conj.* wenn ich — Recht habe, ſo folge auch, ako daklo pravo govorim, a ti poslušaj; — es mit der Sache ſo weit gekommen ist, kad je do toga došlo . .; — lebte aber damals noch ſein Vater, no njegov je otac onda jošte živio; geſetzt —, postavimo, da . . .; je —, istina, doduše; — gut, dobro, dobro; es ist — einmal nicht anders, ele nije drugčije; — wie lange ſoll ich warten? ama dokle ću čekati? —, —, übereile dich nicht, nemoj se prenagliti; —, —, wenn er dich auch einmal ſchlug, pa šta je, ako te je jedanput udario; — es ſoll ſo ſein, hajde, neka bude tako; — das muß ich ſagen, istina je, da . .; als er — nach Hauſe kam, kad-li domu dodje.
Nunen, *v. a.* ljuljati.
Nuner, *m.* kunjalo.
Nunmehr, *adv.* sada; sad već.
Nunmehrig, *adj.* sadanji, sadašnji.
Nünne, *f.* naprsče.
Nuntiatur, *f.* papinsko poslaništvo.
Nuntius, *m.* (der päpſtliche —), papinski poslanik.
Nur, *conj.* samo, tek; was er — verlangt, das bekommt er, štogod zaište,

Digitized by Google

dobiva; fteh —, was du gethan haſt, evo, što si počinio!
Nürnberger, *adj.* nürnberski; — Waaren, nürnberska roba; sitniž.
Nuſcheln, *v. n.* huntati, hunjkati.
Nuß, *f.* orah; d. wälſche —, babac; (Haſel—), lešnik; eine harte —, koštunjavac, koštunjak; (*fig.*) tvrd posao; eine harte — aufbeißen, krvavi zalogaj izjesti; (am Gewehre), kolo; čarak*; (am Meßtiſche), orah; (am Pfeile), zarezotina.
Nuß- (in Zuſ.) orahov.
Nußbaum, *m.* orahovo drvo; orah.
Nußbäumen, *adj.* orahov; od orahovine.
Nußbaumholz, *n.* orahovina.
Nußbein, *n.* (*os naviculare*), ladjica.
Nußbeißer, ſ. Nußheher; Kernbeißer.
Nußblatt, *n.* orahov list.
Nußbogen, *m.* lučac.
Nußbohrer, *m.* (*Balaninus nucum*), buša-čar.
Nußbraun, *adj.* orahove masti, orahov.
Nußbrecher, *m.* krcalo; ſ. Nußheher.
Nußbutzen, ſ. Nußfattel.
Nüßchen, *n.* oraščić; (*caryopsis*), golac.
Nußdolde, *f.* (*Cachrys*), kadilovica.
Nußeiſen, *n.* kolarica.
Nuſſeln, ſ. Näſeln.
Nußfarbe, *f.* orahovo mastilo.
Nußfarbig, ſ. Nußbraun.
Nußförmig, *adj.* orašast.
Nußgartner, *m.* orašik.
Nußgebüſch, *n.* orašje.
Nußgelenk, *n.* orašast zglob.
Nußgras, *n.* (*Ligeum*), nažkovac, alvar-din.
Nußgrus, *m.* orahov trop.
Nußhacker, ſ. Nußheher.
Nußhäher, ſ. Nußheher.
Nußhändler, *m.* orašar.
Nußhäpel, *f.* orahova komina.
Nußheher, *m.* (*Corvus Caryocatactes*), kreja, kreštelica, orahovka.
Nußholz, *n.* orahovina.
Nußhülſe, *f.* orahova komina.
Nußkamm, *m.* grebenac.
Nußkern, *m.* jezgra od oraha; (d. ganze —), kokoška.
Nußknacker, *m.* krcalo; (Nußkrähe), ſ. Nußheher.
Nüßleinſalat, ſ. Rapunzel.
Nußöl, *n.* orahovo ulje.
Nußölfirniß, *m.* pokost od orahova ulja.
Nußſattel, *m.* ujezgrina.
Nußſchale, *f.* orahova ljuska; (*Patella porcellana*), porculanska bljudica.
Nußſchnur, *f.* grotulja od orahah.
Nußſtift, *m.* (am Feuergew.), klinac za kolu; kolni klinac.
Nußſtiftenloch, *n.* ušica za kolni klinac.
Nußſtrauch, *m.* orašje.
Nußſtrudel, *m.* orašnica, orahovica, oraš-njača.
Nußviereck, *n.* četvorac (u puške).
Nußwand, *f.* bok od kola.
Nußwald, ſ. Nußgarten.
Nußwurm, *m.* crv od oraha.
Nuſt, *m.* slěv, oluk.
Nüſter, *f.* nozdrva, nozdra.
Nüſtern, *v. a.* njušiti, šunjati.
Nuth, *f.* utora; etwas mit einer — verſehen nautoriti što; mit —en ausfahren, utoriti.
Nuthen, *v. a.* utoriti.
Nuthenreißer, *m.* utorka.
Nuthhobel, *m.* utornjak, taranj.
Nutrition, *f.* hranjenje.
Nutritionsgeſchäft, *n.* hranitba.
Nutſch, ſ. Lutſchbeutel.
Nutſcheln, Nutſchen, *v. a.* smukati, pijukati, sisati.
Nutſcher, *m.* smukač.
Nutſchläppchen, *n.* ſ. Lutſchbeutel.
Nutz(e), Nütz(e), *adj.* koristan; —, *adv.* das iſt zu nichts nutze, to nije ničemu.
Nutz, *m.* ſ. Nutzen.
Nutzanwendung, *f.* poraba; (*fig.*) pouka, poučenje; die — machen, uporaviti.
Nutzbar, *adj.* koristan; ein —er Boden, teživa zemlja.
Nutzbarkeit, *f.* korisnost.
Nutzberechnung, *f* proračun koristi.
Nutzbringend, *adj.* uharan, probitačan.
Nutzeigenthum, *n.* svojina uživanja.
Nutzen, *v. n.* koristiti, hasniti; (dienen), služiti (čemu); es nützt nichts, neima fajde.
Nutzen, *m.* korist, hasna*, fajda; — bringen, koristiti; prinositi korist; (Profit), probitak; was nützt mir meine Schönheit? zaludu mi sva lěpota! ich ſehe dabei nicht auf meinen —, neglédam u tom na dobitak; ſich etwas zu Nutze machen, okoristiti se čim; — ziehen, izvaditi, vaditi korist; das iſt mir von keinem —, to mi nije koristno.
Nützen, *v. a.* použiti (što); koristiti se, okoristiti se (čim); ſein Geld —, uharno uložiti novce.
Nutzgarten, *m.* koristan vrt.
Nutzgenuß, *m.* uživanje.
Nutzgewächs, *n.* koristna, porabna bilina.
Nutzholz, *n.* lěs, gradja; kleines —, sitna gradja.
Nutzjahr, *n.* uživna godina.
Nützlich, *adj.* koristan, hasnovit, probitačan; — ſein, koristiti.
Nützlichkeit, *f.* korisnost, probitačnost, hasnovitost.
Nutzlos, *adj.* nekoristan, bez koristi; zaludan.
Nutznießer, *m.* uživalac; —in, *f.* uživalica.
Nutznießung, *f.* ſ. Nießbrauch.
Nutznießungsvertrag, *m.* pogodba za uživanje.
Nutzreich, *adj.* prekoristan.
Nutzung, *f.* uživanje; užitak; (Ertrag), dohodak; (Gebrauch), poraba.
Nutzungsanſchlag, *m.* procěna užitka.
Nutzungseigenthum, *n.* svojina užitka.
Nutzungseigenthümer, *m.* užitnik.

Digitized by Google

Nutzungsrecht, *n.* pravo uživanja; pravo na užitak.
Nutzungssache, *f.* uživnina, uživna stvar.
Nutzungsverpfändung, *f.* založba uživanja.
Nutzvieh, *n.* uživna stoka, marva.

Nymphe, *f.* vila; (*Libellula*), želik-žena; (Puppe), kukuljica, bebka.
Nymphenfalter, *m.* vilenski konj; konjic.
Nymphenwuchs, *m.* vilenski struk, stas, rast.

O.

O! *int.* o! ah! oh! O Freund! prijatelju! o, wie groß ist dieser Baum! ala je veliko ovo drvo! o, herrlich! prekrasno! o, wenn es doch geschähe! kamo sreće da se zbude! o, Schade! šteta! o, ich Thor! lude moje glave! o, nicht doch! nemoj(te)! o, ja, da, da.
Ob, *praep.* ob dem Haupte, nad glavom, povrh glave; Oesterreich ob der Enns, Austrija preko Enze; ob der Höhe, od visine.
Ob, *conj.* frage ihn, ob er es gesehen hat, pitaj ga, da-li je vidio; ich weiß nicht, ob ich ihm glauben soll, neznam, bih-li mu vérovao; sage mir, ob er dort ist, kaži mi, jel' ondè; ob du es etwa gar verloren hast? da nisi izgubio? es kommt mir heute gerade so vor, als ob es Sonntag wäre, čini mi se danas kao da je nedèlja.
Obacht, *f.* pazka, pozor; — auf etwas haben, paziti na što; s. Obhut.
Obachten, *v. n.* paziti (na što).
Obangezogen, Obbemeldet, Obbenannt, Obberührt, Obbesagt, *adj* pomenut, Obbeschrieben, *adj.* gori opisan. [rečen.
Obbieten, *v. a.* vladati (čim).
Obdach, *n.* podstrešje; unter — bringen, donèti pod krov; (*fig.*) zaklonište; Einem — geben, primiti na stan, konak; gib mir ein wenig —, daj mi malo suhote.
Obdachlos, *adj.* bez kuće i kućišta; er ist —, neima stana ni pristanka.
Obducent, *m.* paralac (mrtvaca).
Obduciren, *v. a.* pareti (mrtvaca).
Obduction, *f.* paranje; (Leichenbeschau), razgled mrtvaca.
Obductionsbefund, Obductionsbericht, *m.* izvèšće o paranju (mrtvaca).
Obelisk, *m.* obelisak.
Oben, *adv.* gorè; — auf der Spitze, na vrhu; von — herab, ozgor; Einen von — bis unten besehen, razgledati koga od glave do pete; die — erwähnte Sache, pomenuta stvar; —an, gorè; —an sitzen, sèdèti u začelju i. u vrh stola i. sofre; sich —an setzen, u začelje sèsti; bis — an, do vrha; —an gehen, prvi ići, prednjačiti.
Oben, *n.* vrh.
Obenan, s. Oben.
Obenauf, *adv.* — sein, gorè biti.
Obenaus, *adv.* — wollen, visoko kućati; na visoko letèti.
Obendrein, *adv.* saviše; joste.
Obenhin, *adv.* kojekako, na brzu ruku; Obenwerf, *n.* nadvedac. [površno.
Ober, *adj.* gornji; die —e Fläche, površina, površje; —e Schulen, višje učionice; —, *praep.* — uns, nad nami.
Ober, *m.* gornjak; die —n, *pl.* poglavari, poglavarstvo.
Oberadmiral, *m.* glavni pomorski vojvoda, veliki admiral.
Oberalte, Oberälteste, *m.* staršina, nadstaršina (ceha).
Oberamt, *n.* glavni ured.
Oberamtmann, *m.* glavni urednik.
Oberarm, *m.* nadrame.
Oberarmbein, *n.* nadlaktica.
Oberarmkopf, *m.* jabuka od pazuha.
Oberarmverrenkung, *f.* izčašenje pazuha.
Oberarzt, *m.* nadlèkar, nadlèčnik.
Oberaufseher, *m.* glavni nadglednik i. nadzornik.
Oberaufseheramt, *n.* glavno nadgledstvo i. nadzorništvo.
Oberaufsicht, *f.* glavni nadgled, nadzor; die — führen, glavni nadglednik biti.
Oberaugenbraue, *f.* obrva. [rez očišta.
Oberaugenhöhlenausschnitt, *m.* gornji iz-
Oberaugenhöhlenblutader, *f.* gornja žila
Oberbalken, *m.* gornja greda. [očišta.
Oberbau, *m.* nadzemna gradnja; gornja gradnja.
Oberbauch, *m.* gornja strana trbuha.
Oberbauchgeflecht, *n.* (*plexus coeliacus*), trbušni pletež. [nadtrbušje.
Oberbauchgegend, *f.* (*regio epigastrica*),
Oberbauer, *m.* gornjak.
Oberbaum, s. Garnbaum.
Oberbefehl, *m.* vrhovno zapovědništvo.
Oberbefehlhaber, *m.* glavni, vrhovni zapovědnik.
Oberbefehlhaberstelle, Oberbefehlhaberwürde, *f.* glavno, vrhovno zapověd-
Oberbegriff, *m.* višji članak. [ništvo.
Oberbehörde, *f.* višja, glavna oblast.
Oberbeichtvater, *m.* glavni izpovědnik.
Oberbein, s. Überbein.
Oberbeisitz, *m.* gornji primak.
Oberbereiter, *m.* glavni lačov.
Oberbergamt, *n.* glavni rudarski ured.

Digitized by Google

Oberberghauptmann, *m.* vrhovni rudarski čeonik.
Oberbergrath, *m.* rudarski nadvěćnik.
Oberbett, *n.* gornja duhaja, perina, bla-
Oberbeute, *f.* gornje saće. [zina.
Oberbischof, *m.* nadbiskup.
Oberblatt, *n.* pošijak.
Oberblech, *n.* poosnica, morokvaša*.
Oberblinde, *f.* vrhovno jedarce.
Oberboden, *m.* gornji tavan; (Zimmerdecke), strop.
Oberboje, *f.* gornja griplja.
Oberbotmäßigkeit, s. Oberherrschaft.
Oberbürge, *m.* glavni jamac.
Obercommando, *n.* s. Oberbefehl.
Oberdach, *n.* gornji krov.
Oberdecke, *f.* strop, tavan.
Oberdeckel, *m.* poklopac.
Obere, *m.* poglavar.
Obere, *n.* ovršak; skorup; vrh.
Obereigenthum, *n.* nadvlastitost; (als Sache), nadsvojina.
Obereigenthümer, *m.* nadvlastnik.
Obereigenthümlich, *adj.* nadvlastit.
Obereingelese, s. Oberfach.
Obereinnehmer, *m.* glavni pobirač.
Obereisen, *n.* paprica, babura.
Oberenke, *m.* prvi gončin.
Oberfach, *n.* gornji pretin. i. pregradak; (b. Web.) gornji nit.
Oberfalkenmeister, *m.* nadsokolar.
Oberfelber, *m.* (Wb.) blauer —, hrustavka, krka crnina.
Oberfeldherr, *m.* pravojvoda.
Oberfeldherrnwürde, *f.* pravojvodstvo.
Oberfinanzrath, *m.* glavni financialni savětnik.
Oberfläche, *f.* povrha, površina, površica, površje, površaj; lice.
Oberflächlich, *adj.* površan; (*fig.*) —e Gelehrsamkeit, plitka učenost; —, *adv.* površno; (*fig.*) plitko, kojekako, na brzu ruku. [koća.
Oberflächlichkeit, *f.* površnost; (*fig.*) plit-
Oberflügel, *m.* prednje i. gornje krilo.
Oberförster, *m.* nadšumar.
Oberforstmeister, *m.* veliki šumar.
Oberführer, *m.* nadvodja. [Oberrist.
Oberfuß, *m.* (Fußwurzel), predgranje; s.
Obergährung, *f.* vrenje ozgor.
Obergebiß, *n.* gornji zubi.
Obergelese, *n.* gornje niti.
Obergemach, *n.* gornja soba.
Obergerhab, *m.* nadštitnik, nadtutor.
Obergericht, *n.* glavni sud; s. Appellationsgericht.
Obergerichtlich, *adj.* —es Urtheil, presuda glavnoga suda.
Obergerichtsrath, *m.* věćnik glavnoga suda.
Obergerinne, *n.* gornji žlěb.
Obergeschoß, *n.* gornjica; gornji sprat, boj (kat).
Obergeschühe, s. Oberleder.
Obergesell, *m.* prota.
Obergesimse, *n.* gornji kvir.
Obergespan, *m.* veliki župan.
Obergewalt, *f.* vrhovna vlast.
Obergewand, *n.* gornja oděća.
Obergewehr, *n.* puška; koplje.
Obergrad, s. Superlativ.
Obergurt, *m.* gornji poprug.
Oberhalb, *prp.* nad (čim), iznad, povrh, svrh, više (čega).
Oberhand, *f.* (Handwurzel), zapest; (*fig.*) pretežnost; die — gewinnen, preobladati; nadvladati; održati mejdan; (höhere Macht), preimućtvo; Einem die — geben, posaditi koga uz desno rame.
Oberharnisch, *m.* s. Siegwurz.
Oberhaupt, *n.* glava, glavar; poglavica, poglavar.
Oberhauptmann, *m.* nadvojvoda.
Oberhaus, *n.* gornja sabornica.
Oberhaut, *f.* gornja koža; (*epidermis*), Oberhäutchen, *n.* těnica. [těna.
Oberheerführer, *m.* vrhovni vojvoda, pra-
Oberhefen, *pl.* pěnice. [vojvoda.
Oberhemd, *n.* košuljac.
Oberherd, *m.* gornje ognjište.
Oberherr, *m.* nadvlastelj; nadvlad; vrhovni gospodar.
Oberherrlich, *adj.* nadvlasteljski.
Oberherrlichkeit, *f.* vrhovno gospodstvo.
Oberherrschaft, *f.* nadvlasteljstvo; nadvlada.
Oberherrschen, *v. n.* vladati (nad kim).
Oberhirt, *m.* vrhovni pastir.
Oberhofgericht, *n.* vrhovno sudište.
Oberhofrichter, *m.* věćnik vrhovnoga sudišta. [vědnik.
Oberhofprediger, *m.* prvi dvorski propo-
Oberhoheit, *f.* veličanstvo.
Oberhölle, *f.* s. Fegefeuer. [legorica.
Oberholz, *n.* granje; (Stammbaum), ve-
Oberhüttenamt, *n.* nadtaoničarnica.
Oberhüttenaufseher, *m.* glavni nadtaoničar.
Oberhüttenvorsteher, *m.* nadstojnik taoOberin, *f.* glavarica. [nice.
Oberingenieur, *m.* nadměrnik.
Oberirdisch, *adj.* nadzemni.
Oberjäger, *m.* nadlovac, prvi lovac.
Oberjägermeister, *m.* nadlovnik.
Oberjunker, *m.* prvi dětić (kalfa).
Oberkammer, *f.* gornja komora.
Oberkämmerer, *m.* nadkomornik, nadpo-
Oberkanonier, *m.* nadtopnik. [steljnik.
Oberkellner, *m.* nadpivničar.
Oberkiefer, *m.* gornja čeljust i. vilica.
Oberkieferbein, *n.* gornja čeljustnica.
Oberkiefer-Schlagader, *f.* kucavica gornje čeljusti.
Oberkieme, *f.* gornja škrga.
Oberkinn, *n.* gornja čeljust.
Oberkirchenrath, *m.* crkveni nadvěćnik.
Oberklasse, *f.* gornji razred.
Oberklaue, *f.* pačak, paponjak.

Digitized by Google

Oberkleid, *n.* gornja haljina.
Oberknecht, *m.* nadslužak.
Oberkommandant, Oberkommando, *f.* Oberbefehl usw.
Oberküchenmeister, *m.* nadpitar.
Oberland, *n.* gornja zemlja, gornji kraj.
Oberländer, *m.* gornjozemac; --in, *f.* gornjozemica.
Oberlandesgericht, *n.* glavni zemaljski sud; (in Kroatien), banski stol.
Oberlandesgerichtsrath, *m.* većnik glavnoga zemaljskoga suda; (in Kroat.), većnik banskoga stola.
Oberländisch, *adj.* gornjozemski.
Oberlandrichter, *m.* vrhovni sudac.
Oberlänge, *f.* gornja visina.
Oberlast, *f.* gornji tovar.
Oberlauf, *m.* gornji sprat (broda).
Oberleder, *n.* nadplat (naplat), obraz.
Oberlefze, *f.* gornja labrnja; *f.* Oberlippe.
Oberlehen, *n.* nadleno, nadfeud.
Oberlehenéherr, *m.* nadlenik, nadfeudnik; feudni nadvlastelj.
Oberlehrer, *m.* nadučitelj; —in, *f.* nadučiteljica.
Oberleib, *m.* gornja strana trupa.
Oberleine, *f.* glavno uže.
Oberlieutenant, *m.* nadporučnik, obrlaćman.
Oberlippe, *f.* gornja usna.
Oberlippen-Blutader, *f.* žila u gornjoj usni.
Oberlippengegend, *f.* brčište.
Oberlippennerve, *m.* živac u gornjoj usni.
Oberlitze, *f.* gornja obrvka.
Oberluft, *f.* zrak.
Obermacht, *f.* premoć, prevlast.
Obermagenmund, *m.* gornje ušće želudca.
Obermann, *m.* (Ober), gornjak; (*mil.*) dešnjak; *f.* Obmann.
Obermeister, *m.* starešina.
Obermühlstein, *m.* gornji žrvanj; gornjak.
Oberofficier, *m.* nadčastnik.
Oberpelz, *m.* krzno.
Oberplatz, *m.* začelje, pročelje, gornje čelo; den — einnehmen, sěsti u začelje; sěsti navrh stola.
Oberpostamt, *n.* glavna pošta.
Oberpostverwalter, *m.* glavni upravitelj poštah.
Oberpostverwaltung, *f.* glavno upraviteljstvo poštah.
Oberprediger, *m.* prvi propovědnik.
Oberpriester, *m.* veliki svećenik.
Oberpriesterthum, *n.* veliko svećenstvo.
Oberprofoß, *m.* nadtamničar.
Oberrand, *m.* gornji rub.
Oberrang, *m.* višji čin; (Vorrang), prvenstvo.
Oberrichter, *m.* veliki sudac.
Oberrichterlich, *adj.* velesudački.
Oberrinde, *f.* gornja kora.
Oberriß, *m.* nožna grana.
Oberrock, *m.* gornja suknja; gornji kaput; *f.* Überrock.
Obers, *n.* *f.* Sahne.
Obersatz, *m.* nadrěk, gornji rěk.
Obersaum, *m.* gornji rub.
Oberschale, *f.* Obertasse.
Oberschatzmeister, *m.* glavni blagajnik.
Oberschenk, *m.* nadčašnik.
Oberschenkel, *m.* but.
Oberschenkelknochen, *m.* bedreni gnjat.
Oberschiffamt, *n.* glavni brodarstveni ured.
Oberschiffer, *m.* nadbrodar.
Oberschild, *n.* gornji štit.
Oberschlächtig, *adj.* —e Mühle, nalěvači, nalěvačit mlin; nalěvač; —es Rad, nalěvnjak.
Oberschmied, *m.* nadkovač.
Oberschreiber, *m.* glavni pisar.
Oberschule, *f.* višja učionica, gimnazija.
Oberschüler, *m.* gimnazijalac.
Oberschulrath, *m.* glavni školski savětnik.
Oberschutzherr, *m.* vrhovni zaštitnik, pokrovitelj.
Oberschweif, *m.* pobrdnjača.
Oberschwelle, *f.* gornji prag.
Obersegel, *n.* gornje jedro.
Oberseite, *f.* gornja strana.
Oberstz, *m.* prvo město, začelje, pročelje, gornje čelo.
Oberspruug, *m.* gornji nit.
Oberschöpfer, *m.* skorupnjača, vrhnjača.
Oberst, *adj.* najgornji (n. p. sprat); die —e Behörde, najviša, višnja oblast; der —e Apostel, prvi apoštol; der —e Gerichtshof, vrhovno sudište; das Unterste zu — kehren, sve izprevrnuti; početi dar mar.
Oberst- (in Zus.) višnji, vrhovni.
Oberst, Oberste, *m.* pukovnik, obrstar.
Oberstaatsanwalt, *m.* državni nadodvětnik, veliki državni odvětnik.
Oberstadt, *f.* gornji grad i. varoš.
Oberstallmeister, *m.* veliki konjušnik.
Oberständig, *adj.* nadstojni.
Oberstburggraf, *m.* naddvornik.
Oberste, *n.* površica, skorup; (von der Milch), *f.* Sahne.
Oberstelle, *f.* prvo město; *f.* Oberstz.
Oberstempel, *m.* gornji biljeg.
Oberstenermann, *m.* nadkrmar, (nadkormanjoš).
Obersthoffammerer, *m.* veliki posteljnik i. komornik.
Obersthoffammeramt, *n.* veliko posteljništvo i. komorništvo.
Obersthofmarschall, *m.* veliki domovnik.
Obersthofmarschallamt, *n.* veliko domovništvo.
Obersthofmarschallgericht, *n.* veliko-domovnički sud.
Obersthofmeister, *m.* veliki dvornik.
Obersthofmeisteramt, *n.* veliko dvorništvo.
Obersthofrichter, *m.* vrhovni sudac.
Obersthofrichteramt, *n.* vrhovno sudstvo.
Oberstimme, *f.* Sopran.
Oberstin, *f.* pukovnica, obrstarica.
Oberstjägermeister, *m.* veliki lovnik.
Oberstküchenmeister, *m.* veliki pitar.
Oberstlehenrichter, *m.* vrhovni feudski sudac.

Digitized by Google

Oberſtlieutenant, *m.* podpukovnik.
Oberſtſtallmeiſter, *m.* veliki konjušnik.
Oberſtrich, *m.* gornji pis.
Oberſtück, *n.* gornji komad.
Oberſtufe, *f.* gornja stuba.
Oberſtwachtmeiſter, ſ. Major.
Obertaſſe, *f.* čaška, findžan.
Obertheil, *m.* gornji dio; vrh.
Oberthor, *n.* } gornja vrata.
Oberthür, *f.* }
Obertuchet, *f.* duhnja. [paluba.
Oberverdeck, *n.* gornji boj, tavan; gornja
Oberverwalter, *m.* nadupravitelj.
Oberverweſamt, *n.* glavno upravništvo.
Oberverweſer, *m.* glavni upravnik.
Obervormund, *m.* nadštitnik, nadtutor.
Obervormundſchaft, *f.* nadštitništvo, nadtutorstvo.
Obervormundſchaftlich, *adj.* nadštitnički, nadtutorstven.
Obervorſteher, *m.* glavni nadstojnik.
Oberwähnt, *adj.* pomenut, rečen.
Oberwärts, *adv.* uz, gorě; u vis.
Oberwaſſer, *n.* rěčna voda; (ſpr.) — haben, zapreti koga.
Oberweibig, *adj.* (*epigynus*), nadplodan.
Oberwelt, *f.* ovaj svět.
Oberwuchs, *m.* velegorica; granje.
Oberwundarzt, *m.* nadvidar.
Oberwurf, *m.* gornja čeljust (vepra).
Oberzahn, *m.* gornji zub.
Oberzehnter, *m.* glavni desečar.
Oberzeug, *n.* (am Kleide), nadstava; lice (u haljine).
Oberzeugbier, *n.* gornjo-kvasaš.
Oberziehe, *f.* pavlaka.
Obgedacht, Obgemeldet, ſ. Oberwähnt.
Obgenannt, *adj.* gori imenovan; pomenut.
Obgleich, *conj.* akoprem, premda, premako; za sve da, ma da . . .
Obhaben, *v. a.* imati.
Obhalt, *m.* ſ. Obhut.
Obhalten, *v. a.* zaklaniti, zaklonjati, štititi.
Obhalter, *m.* zaštitnik.
Obhand, ſ. Oberhand.
Obhanden, ſ. Vorhanden.
Obherrſchen, *v. n.* vladati čim.
Obhut, *f.* pazka; etwas in ſeine — nehmen, staviti što pod svoje okrilje i. pod svoju zaštitu; Einen d. göttlichen — empfehlen, preporučiti koga u Božju obranbu.
Obig, *adj.* gori naveden; napomenut; aus Obigem iſt klar, iz onoga, što kazasmo i. navedosmo, vidi se; odavde vidiš.
Object, *n.* (Gegenſtand), predmet; stvar; das iſt ein — der Steuer, to je pod porezom; ein emphyteutiſches —, naslědno-zakupno zemljište.
Objection, *f.* prigovor.
Objectiv, *adj.* predmetan; die —e Welt, predmetstvo.
Objectiv, *n.* predmetnica, objekt.
Objectiv-Diopter, *m.* predmetna ziraljka.
Objectivglas, *n.* predmetna sočka.
Objectiviren, *v. a.* predmetiti.
Objectivität, *f.* predmetnost, objektivnost.
Objectivlinſe, *f.* ſ. Objectivglas.
Objectſatz, *m.* predmetni rěk.
Oblaſt, *f.* dužnost.
Oblate, *f.* oblanta, oblija, hostija; (Briefſiegel), oblatka.
Oblatenbäcker, *m.* oblantar.
Oblatorien, *pl.* obznanica.
Oblei, *f.* pisanija; prilog.
Obleiſchreiber, *m.* pisanijar.
Obliegen, *v. n.* nastojati oko čega; baviti se čim; den Wiſſenſchaften —, učiti knjigu; es liegt mir ob, dužan i. držan sam; moja je dužnost.
Obliegenheit, *f.* dužnost, držansvo; er hat die —, držan je.
Obligat, *adj.* dužan; —er (Lehr-)Gegenſtand, propisana nauka; (*mus.*) uz; mit —er Violine, uz gusle.
Obligation, *f.* dužnost, zavez; (Schuldſchein), zadužnica.
Obligationsbuch, *n.* zadužničnik.
Obligationsconto, *m.* račun o zadužnicah.
Obligatoriſch, *adj.* dužeći, obvezujući.
Obligiren, *v. a.* dužiti, obvezati.
Obligo, *n.* ohne mein —, (*senza obligo*), nevežuć i. nezavezujuć sebe; in — ſein, zavezan biti.
Obliteriren, *v. a.* sbrisati.
Obmacht, *f.* převlast. [richter.
Obmann, *m.* pročelnik, prvaš; ſ. Schieds-
Obmaus, *f.* hrčkast miš.
Obrigkeit, *f.* poglavarstvo.
Obrigkeitlich, *adj.* poglavarstven; mit —er Bewilligung, s dopuštenjem poglavarstva.
Obriſt, Obriſtlieutenant, ſ. Oberſt uſw.
Obſchon, ſ. Obgleich.
Obſchweben, *v. n.* nastajati.
Obſcön, *adj.* gnjusan; ſ. Unzüchtig.
Obſcur, *adj.* mračan; (*fig.*) nepoznat.
Obſcurant, *m.* mračnjak.
Obſcurantismus, *m.* mračnjaštvo.
Obſehen, *v. a.* vidjati; prigledati.
Obſeher, ſ. Aufſeher.
Obſekriren, *v. a.* zaklinjati; kumiti.
Obſervanz, *f.* običaj; ſ. Kloſterregel.
Obſervation, *f.* motrenje, pažnje.
Obſervationscorps, *n.* pazeća, motreća vojska.
Obſervationsflotte, *f.* pazeće brodovlje.
Obſervationspoſten, *m.* pazeća straža.
Obſervatorium, *n.* ſ. Sternwarte.
Obſerviren, ſ. Beobachten.
Obſicht, ſ. Aufſicht.
Obſidian, *m.* žegalj, obsidijan.
Obſieg, *m.* poběda nad . . .

Digitized by Google

Obſiegen, *v. n.* nadvladati; die —de Partei, dobitna, nadvladala stranka; (im Proceſſe), dobiti (parnicu); sapravdati, sapreti koga.
Obſieger, *m.* nadvladalac; dobitnik.
Obſolet, *adj.* zastario.
Obſorge, *f.* skrb; staranje; — für etwas tragen, skrbiti, starati se za što.
Obſorger, *m.* skrbnik, staratelj.
Obſt, *n.* voće, miva*; gepflücktes —, branice; gedörrtes —, ošap, suho voće; veredeltes —, pitomo voće; in dieſem Jahre wächſt viel —, letos ima mnogo voća; letos je rodilo voće; Äpfel ſind ein dauerhaftes —, jabuke se dugo drže; mit — handeln, voćariti.
Obſtand, *m.* odpor.
Obſtart, *f.* vrst voća.
Obſtbär, *m.* obični medvěd.
Obſtbau, *m.* voćarstvo. |kalem.
Obſtbaum, *m.* voćka; gepfropfter —, cěp,
Obſtbaumzucht, Obſtcultur, *f.* voćarstvo.
Obſtblüte, *f.* cvět voćakah.
Obſtboden, *m.* voćara.
Obſtbrecher, *m.* beračka.
Obſtbrei, *m.* ſ. Compot.
Obſtbude, *f.* voćarnica.
Obſtdarre, *f.* pušnica, pećnica.
Obſter, *m.* voćar; ſ. Obſthüter.
Obſternte, *f.* branje voća.
Obſteſſer, *m.* voćar.
Obſteſſig, *m.* kvasina od voća.
Obſtflecken, *m.* mrlja od voća.
Obſtfrau, *f.* voćarica.
Obſtfreund, *m.* voćar.
Obſtfrucht, *f.* voće.
Obſtgarten, *m.* voćnjak.
Obſtgärtner, *m.* voćkar.
Obſthamen, *m.* beračka.
Obſthandel, *m.* voćarija, trgovina voćem.
Obſthändler, *m.* voćar; —in, *f.* voćarica.
Obſthaus, *n.* voćarnica.
Obſthocke, Obſthockin, ſ. Obſthändler uſw.
Obſthüter, *m.* pudar (voća).
Obſtjahr, *n.* voćna godina.
Obſtkäfer, *m.* (*Scarabaeus horticola*), vrtni hrušt.
Obſtkammer, *f.* voćnica, voćara.
Obſtkaſten, *m.* voćnik.
Obſtkeller, *m.* voćnica.
Obſtkenner, *m.* voćar.
Obſtkern, *m.* jezgarica.
Obſtkorb, *m.* voćnik.
Obſtkrämer, *m.* voćar.
Obſtkuchen, *m.* voćnjača.
Obſtkunde, *f.* voćarstvo.
Obſtler, Obſtmann, *m.* voćar.
Obſtleſe, ſ. Obſternte.
Obſtleſer, *m.* berač voća.
Obſtmangel, *m.* bezvoćnica.
Obſtmarkt, *m.* voćarište.
Obſtmonat, ſ. September.
Obſtmoſt, *m.* jabukovača.
Obſtmuß, *m.* pekmez.
Obſtpflanzung *f.* voćnjak; sad.
Obſtreich, *adj.* voćan.
Obſtruction, ſ. Verſtopfung.
Obſtſaft, *m.* sok od voća.
Obſtſchale, *f.* ljupina, oljup, oljupak, gulina od voća.
Obſtſchiff, *n.* jabučara(-ladja).
Obſtſpannraupe, *f.* ſ. Froſtſchmetterling.
Obſtſtängel, *m.* stapka, strčak.
Obſtſtein, *m.* pečka, pica, pačica, špica.
Obſtſtengel, ſ. Fruchtſtiel.
Obſtwächter, ſ. Obſthüter.
Obſtwein, *m.* jabukovača, jabukovik; |kruškovača.
Obſtwerk, *n.* voće.
Obſtwurm, *m.* crv u voću.
Obſtzeit, *f.* voćno doba.
Obſtzucht, *f.* voćarstvo.
Obtus, *adj.* tubast, zatubast.
Obwalten, *v. n.* über Einen —, vladati, gospodovati nad kim; es waltet kein Zweifel ob, neima sumnje, dvojbe; d. —de Gefahr, prěteća opasnost i. pogibio; —de Umſtände, okolnosti; aus —den Urſachen, s nastalih uzrokah.
Obwohl, ſ. Obgleich.
Oca, *f.* (*Oxalis tuberosa*), gomoljasti cecelj, oka.
Occaſionell, *adj.* prigodan.
Occident, *m.* zapad.
Occidentaler, *m.* zapadnjak.
Occidental(iſch), *adj.* zapadni.
Occultation, *f.* zaslon.
Occupation, *f.* zauzeće, zauzetak; (Zueignung), osvojenje.
Occupationsarmee, *f.* posědna vojska.
Occupiren, *v. a.* zauzeti; ſ. Zueignen, ſich; ich bin ſehr occupirt, puno imam posla.
Ocean, *m.* veliko more, ocean, okean.
Ochelbeze, ſ. Ukelei.
Ocher, *m.* Ocherfarbe, *f.* Ochergelb, *n.* hrdjac, hrdjina, okra.
Ocherfarbig, Ochergelb, *adj.* hrdjast.
Ochs, (Ochſe), *m.* vo(l); ſ. Stier; (ſpr.) die —en hinter den Pflug ſpannen, ſ. Spannen; da ſtehen d. —en am Berge, nezna se kud ni kamo; ein dummer |—, pravi vol.
Ochschen, *n.* volak.
Ochſen- (in Zuſ.) volovski, volujski.
Ochſen, ſ. Rindern.
Ochſenauge, *n.* volovsko oko; (*fig.*) okina, očetina; (in Küchen), čimbur; (Bauw.), oblok; (Traube), volovščak, volovsko oko; ſ. Färberfamille; Rindsauge.
Ochſenäugig, *adj.* buljook; der e. die Ochſenäugige, buljioka.
Ochſenäuglein, ſ. Goldhähnchen.
Ochſenbauer, *m.* volnik. |šaš.
Ochſenbeutel, *m.* (*Carex acuta*), oštrljast
Ochſenblume, *f.* (*Melampyrum nemorosum*), gajska urodica.

Digitized by Google

Ochsenbrech, *n.* s. Hauhechel.
Ochsenbreme, *f.* (*Tabanus bovinus*), obad.
Ochsenbremse, *f.* (*Oestrus bovis*), volujski štrkalj.
Ochsenbarm, *m.* (*Serpula arenaria*), pěščana gmizavica.
Ochsendeichsel, *f.* oje.
Ochsendumm, *adj.* pravi vol, lud kao govedče; er ist —, (spr.) samo da nepase travu.
Ochsenfell, *n.* volovska koža; (*fig.*) er hat ein —, koža mu je (na obrazu) tvrda kao u vola.
Ochsenfleisch, *n.* govedina.
Ochsenfrosch, *m.* (*Rana boans*), žaba bukačica.
Ochsenfuß, *m.* volovska noga.
Ochsengalle, *f.* volujska žuč; (v. Gläs.) žučnjak.
Ochsengaum, *m.* (*Nerita albicilla*), běločela plavulja.
Ochsengeld, *n.* bikovina.
Ochsengespann, *n.* plug volovah.
Ochsenhaft, *adj.* volovski; govedski.
Ochsenhandel, *m.* volarstvo.
Ochsenhändler, *m.* volar.
Ochsenhaut, *f.* s. Ochsenfell.
Ochsenherz, *n.* (*Chama cor*), srdolika zèvka; (*Isocardia cor*), srdačnik.
Ochsenhirt, *m.* volar, govedar, vologon.
Ochsenhorn, *n.* volovski rog.
Ochsenhuf, *m.* volujski papak
Ochsenjoch, *n.* volovski jaram.
Ochsenjunge, *m* gončin, govedarče.
Ochsenkalb, *n.* telac
Ochsenkette, *f.* lanac za vola.
Ochsenklaue, *f.* s. Ochsenhuf.
Ochsenknecht, *m.* volar.
Ochsenkopf, *m.* volovska glava; (*Buccinum cornutum*), rogačica; s. Dummkopf.
Ochsenköpfig, *adj.* vologlav.
Ochsenkraut, *n.* s. Hauhechel.
Ochsenleder, *n.* s. Ochsenfell.
Ochsenmarkt, *m.* volovski trg, sajam.
Ochsenpeitsche, *f.* volovača, hajkača.
Ochsenpeitschenstiel, *m.* hajkalo.
Ochsenpost, s. Schneckenpost.
Ochsenrippe, *f.* s. Hasenohr.
Ochsensehne, *f.* s Ochsenziemer.
Ochsenspalte, *f.* s. Ochsenhuf.
Ochsenstall, *m.* volarica.
Ochsentreiber, *m.* gončin, govedar, vologon.
Ochsenweide, *f.* volovska paša.
Ochsenziemer, *m.* volovska žila.
Ochsenzunge, *f.* volovski jezik; (*Anchusa*), volujak, volučak, volovski i. volujski jezik; (*A. tinctoria*), steležica; (*Cynoglossum*), mišjak; wilde —, s. Otternkopf; gelbe —, s. Schmerwurzel.
Ochsig, *adj.* volovski.
Ocker, s. Ocher.
Octant, *m.* osmar.
Octave, October usw., i. Oktave usw.
Ocular, *n.* očnica, okular.
Oculariglas, s. Objectivglas.
Oculariglas, *n.* očevidac.
Oculi, bezimena (nedělja).
Oculiren, *v. a.* (v. Bäum.) naočiti, pupati, pupčati, podlistiti, cěpiti na oko; (v. Pocken), cěpiti.
Oculist, *m.* očar.
Ode, *f.* oda.
Öde, *adj.* pust, pustošan; e. —er Grund, pustoselina; einen Acker — liegen lassen, zapustiti njivu.
Öde, *f.* pustinja; (öde Gegend), pustara, pustoš; e. — Hube, pustoselina, pušta.
Odem, s. Athem.
Öden, *v. n.* opustěti; —, *v. a.* s. Verödenei, *f.* pustoš.
Oder, *conj.* ili, il, oli, ali; (sonst) inače.
Oder, s. Holzbirn.
Oderlenge, *f.* (*Scabiosa arv.*), prženica.
Odermennig, *m.* (*Agrimonia Eupatorium*), turica, turika, sažinica.
Odmüthig, s. Demüthig.
Odometer, *n.* cestoměr.
Odung, *f.* pustošenje; pustoš.
Ofen, *m.* peć, furuna*; den — ablassen, ausbrennen, doložiti; den — beschicken, peć prirediti; d. hohe —, visoka peć; hinter dem — sitzen o. liegen, ležati u zapečku; (*Buccinum rufum*), ridji
Ofenanker, *m.* pećni vez.
Ofenbank, *f.* banak; auf der — liegen, ležati na banku; (spr.) ležati pokraj peći; ležati u zapečku; ležačiti.
Ofenblase, *f.* s. Ofenkessel.
Ofenbrand, *m* peć.
Ofenbruch, *m.* sadja.
Ofenbruchkönig, *m.* mědivo.
Ofenbruder, s. Ofensitzer.
Ofener, s. Ofner.
Ofenform, *f.* oblik peći; (zu ein Ofen), pećni kalup.
Ofenfuß, *m.* noga od peći.
Ofenfutter, *n.* pozid (peći).
Ofengabel, *f.* regulje, bruklje.
Ofengalmei, *m.* kalamina od sadje.
Ofengeld, *n.* pećarina.
Ofengeslins, *n.* pećni kvir.
Ofengewölbe, *n.* pećni svod.
Ofenheizer, *m.* grijač, furundžija; —in, *f.* grijačica.
Ofenherd, *m.* ognjište od peći.
Ofenhocker, Ofenhüter, s. Ofensitzer.
Ofenkachel, *f.* pećnjak, lončić.
Ofenkessel, *m.* vodogrija; kotlić u peći.
Ofenkranz, *m.* věnac od peći.
Ofenkrone, *f.* kapić u peći; šlěme od peći.
Ofenkrücke, *f.* ožeg, žarilo; grnalo, ogreblo, grebla.
Ofenlehm, *m.* pećni lěp; ilovača za peć.
Ofenloch, *n.* zjalo, ždrělo (od peći).
Ofenmeister, *m.* pećnik.
Ofenplatte, *f.* pećna ploča.
Ofenröhre, *f.* pećna cěv.

Digitized by Google

Ofenroſt, *m.* pećni roštelj.
Ofenruß, *m.* pećna čadja.
Ofenſchacht, *m.* pećište.
Ofenſchaufel, *f.* vatralj.
Ofenſchirm, *m.* pećni zaslonjač.
Ofenſetzer, *m.* pećar.
Ofenſitzer, *m.* pećar; zapećkar, hladoleš.
Ofenſtange, *f.* žarač, žarilo, požarač.
Ofenſtaub, ſ. Hüttenrauch.
Ofenſumpf, *m.* dno od peći.
Ofentafel, ſ. Ofenplatte.
Ofenthür, *f.* vrata od peći; pećna vrata.
Ofentopf, *m.* vodogrija.
Ofenverkohlung, *f.* pougljenje u peći.
Ofenwiſch, *m.* omelo, pomelo, umeta, pometača.
Ofenzins, *m.* pećarina.
Offen, *adj.* otvoren, odprt; weit —, širom i. širimice otvoren; —es Feld, puklo polje; er ließ d. Thür —, nije zatvorio vrata za sobom; ostavio je otvorena vrata; er hat den Mund —, zjá; (spr.) prodaje zijake; Einen mit —en Armen empfangen, ruke širiti (prama komu); mein Haus ſteht Ihnen jederzeit —, dobro ćete mi uvěk doći; ich ſehe den Himmel —, kao da sam u nebu; ein —er Brief, otvoreno pismo; ein —er Gang, trěm; d. Welt ſteht dir —, otvoren ti je svět na sve strane; der Weg ſteht dir —, put ti goreš, put ti dolě; die Erde iſt —, zemlja se je razkravila; —er Froſt, suhomrazica, golomrazica; mit —em Buſen, razgaljenima prsima; ein —er Platz (z. B. an einem Tiſche), prazno město; —en Leib haben, otvoren biti; —e Rechnung, nepodmiren račun; in —er Rechnung mit Jemand ſtehen, razplaćati se s kim na obroke; ich habe bei ihm —e Kaſſe, otvorena mi je njegova kesa; —es Geſchäft, ſ. Kleinhandel; er hält —e Tafel, svakoga časti; kuća mu je od brašna; (öffentlich), javan; auf —er Straße, na ulici (sokaku); na javnoj cesti; die Einſicht ſteht ihm —, može pogledati, pregledati; der Partei ſteht der weitere Rechtszug —, stranki je dopušteno i. prosto dalje těrati pravdu i. parnicu; stranka može dalje těrati parnicu; es ſteht ihm der Weg der Appellation —, prosto mu je prizvati višji sud; može prizvati viši sud; dieſe Frage ſteht noch —, to je pitanje još na vršaju; den Rücktritt — halten, naredbu učiniti, da moreš odstupiti; (*fig.*) otvoren, prostodušan; iskren; ein —er Kopf, bistrić, bistre glave; es liegt ſeinem Blicke —, očevidno je; — ſprechen, govoriti od komada; ein —es Amt, upražnjeno město; ein —er Feind, očit neprijatelj; ſein Herz ſteht jedem Eindruck —, svašta mu u srce dira; —e See, debelo, puklo more; pučina morska.
Offenbar, *adj.* očit, očevidan; izvěstan; — werden, odkriti se, objaviti se; es iſt —, daß er es gethan hat, bělodano i. očevidno je, da je on to počinio; es wird einmal Alles — werden, svako će dělo izaći na vidělo; —e See, ſ. Offen.
Offenbaren, *v. a.* očitovati; obělodaniti; ein Geheimniß —, odkriti, prokazati tajnu; ſich Einem —, pověriti se komu; Gott hat ſich geoffenbaret, Bog se je objavio; die geoffenbarte Religion, objavljena věra.
Offenbarer, *m.* objavitelj, očitnik.
Offenbarlich, ſ. Offenbar.
Offenbarung, *f.* očitovanje; (*theol.*) objavljenje; die — Johannis, objavljenje svetog Ivana.
Offenbarungsglaube, *m.* objavljena věra.
Offenheit, *f.* otvorenost; iskrenost.
Offenherzig, *adj.* čistosrd; iskren, prostodušan; er iſt ſehr —, srce mu je na jeziku.
Offenherzigkeit, *f.* čistosrdje; iskrenost; prostodušnost.
Offenkundig, *adj.* obće poznat.
Offenſiv, *adj* napadni.
Offenſiv-Allianz, *f.* napadni savez.
Offenſtehen, *v. n.* ſ. Offen.
Öffentlich, *adj.* javan; ſich nicht — ſehen laſſen, neizlaziti napolje i. medju ljude; — bekannt machen, objaviti, obnaroditi; —e Bücher, javne knjige; (offenbar), očit.
Öffentlichkeit, *f.* javnost; očitost.
Offerent, *m.* ponuditelj, ponudilac.
Offeriren, *v. a.* ponuditi, ponudjati.
Offertbrief, *m* ponudnica; pisana ponuda.
Offerte, *f.* ponuda.
Offertorium, *n.* prikazanje.
Offertſumme, *f.* svota ponude.
Official, Officiant, *m.* službenik; (Betraute), odredjenik; (Beamte), urednik, činovnik.
Official-Prüfung, *f.* službovni izpit.
Officiell, *adj.* služben, uredovni.
Offizier, *m.* častnik.
Offizierscorps, *n.* častništvo.
Offiziersfrau, *f.* častnikova žena.
Offiziersgage, *f.* častnička plata.
Offiziersrang, *m.* častnički čin.
Offizierſtelle, *f.* častničko město, oficija.
Offizin, *f.* dělaonica; (b. Buchdr.), tiskarnica; (b. Apoth.), lěkarnica; ſ. Barbierſtube.
Offizinell, *adj.* lěkarski, lěkovit; (gebräuchlich), porabni.
Offiziös, *adj.* uredovni, služben.
Öffnen, *v. a.* otvoriti, otvarati; odprěti, odpirati; eine Flaſche —, odčepiti

Digitized by Google

sklenica (bocu); d. Mund —, zinuti; (um zu sprechen), zaustiti; d. Thür —, otvoriti vrata; die Thür weit —, razjaziti, odjaziti, odjapiti vrata; d. Himmel öffnete sich, nebo se razklopi; einen Beutel —, razkriliti tobolac i. kesu; einen Brief —, otvoriti, raspečatiti pismo; einen Ballen —, razvezati denjak; ein Geschwür —, proseći ranu; ein Leichnam —, razporiti, parati mrtca; eine Ader —, žilu seći; pustiti krv; ein Schloß —, odključati bravu; die Laufgräben —, prikope dokopati; die Augen —, progledati; Einem die Augen —, otvoriti komu pamet i. oči; d. Erde öffnet sich, zemlja se razkravljuje; e. Buch —, razklopiti knjigu; die Knospe öffnet sich, pupoljak puca; Einem eine Gasse —, učiniti komu ulicu (sokak); sich eine Bahn —, prokrčiti si stazu; dem Laster Thür und Thor —, utrti put opačinam; ogreznuti u zločah; Einem sein Herz —, odgaliti pred kim svoje srce; eine Wiese —, dopustiti pasti na livadi.

Öffnen, *n.* (d. Frucht), pucanje.

Öffner, *m.* otvarač; (b. Web.) greblica.

Öffnung, *f.* (als Handlung), otvaranje, otvor, odpiranje, razklapanje, odčepljivanje; progledanje; zinuće; ſ. Öffnen; (*apertura*), zjalo; (*perithecium*), ušće; (Stuhlgang), stolica; ich hatte keine —, nisam išao od sebe i. radi sebe; ich habe keine —, zatvoren i. zaprt sam; eine — in der Mauer, rupa u zidu; die — einer Flasche, usta od stakla (boce).

Öfling, ſ. Nasenfisch.

Ofner, *m.* pećar.

Oft, *adv.* često; man sagt — ein Wort, više putah čovek kaže što; so — ich ihn sehe, kad ga god vidim; wie — war er hier? koliko je putah ovdě bio? sehr —, sila putah, vrlo često; nicht gar —, ne baš često; ziemlich —, dosta putah; mehr als zu —, prečesto; Unverhofft kommt —, (spr.) iznenada često gosti dolaze; am öftesten, najčešće, najviše putah.

Öfter, *adj.* česti; (*comp.*) češći; mnogokraten, više-kraten.

Öfters, *adv.* češće; više putah; ſ. Oft.

Ofterwähnt, *adj.* (više putah) pomenut.

Oftmal, *adv.* ſ. Oft.

Oftmalig, ſ. Öfter.

Oftmaligkeit, *f.* čestina, čestoća.

Oftmals, *adv.* ſ. Oft.

Oh, Oha, ſ. O.

Oheim, *m.* (des Vaters Bruder), stric; (der Mutter Bruder), ujak.

Oheimlich, *adj.* stričev; ujakov; ujački.

Oheimschaft, *f.* ujaštvo; ſ. Verwandten.

Ohiothier, *n.* (*Mastodon*), ohiovac, mastodon.

Ohl, ſ. Öl.

Ohlkirsche, ſ. Aalkirsche.

Ohm, *f.* (Spreu), plěva; (Ahm), akov; —, *m.* ſ. Oheim.

Ohmblatt, *n.* (*Arctium Lappa*), čičak.

Ohmchen, *n.* ſ. Heimchen.

Ohmer, *m.* ſ. Himmelsgerste.

Ohmkraut, *n.* (*Alchemilla vulg.*), vrkuta, lavina.

Ohnblatt, *n.* (*Monotropa*), vrtljanica.

Ohne, *prp.* bez (brez); sei — Sorge, nebrini se; er ist — Rettung verloren! za njega neima spasa; — Umstände, nemoj(te) okolišiti, šeprtljiti! — Scham reden, bezsramno govoriti; — Unterlaß, neprestance; — Ansehen d. Person, negledajuć tko je tko; ich scheide von dir nicht — Besorgniß, baš sam se zabrinuo, opraštajuć se s tobom; er kam — daß er gerufen war, došao je nepozvan; er besitzt Geld — daß er es gebraucht, ima novacah, a neuživa ih; — ein Wort zu sagen ging er davon, ode, nereče rěči i. nerekav rěči; er nahm es — Jemand zu fragen, uze neupitav nikoga; — weiters, dakako; bez okolišenja; slobodno; — zu wissen, warum, neznajuć zašto; es ist nicht —, nije to bez něke; — zu sehen, nevidom; ſ. Ausgenommen.

Ohnedem, Ohnedies, Ohnehin, *adv.* i tako, i onako.

Ohnehaupt, *n.* Ohnekopf, *m.* bezglavac.

Ohnehose, *m.* goloput, golać, goli sin; (gem.) gologuzan.

Ohnerachtet, Ohngeachtet, ſ. Ungeachtet.

Ohnesorge, *m.* Hans —, nebriga, nemariš, nehajko.

Ohngefähr, Ohnlängst, ſ. Ungefähr usw.

Ohnmacht, *f.* (Machtlosigkeit), die — der Feinde, slabost, nemoć neprijateljah; (Krankheitszustand), nesvěst, nesvěstica; in — fallen, von einer — befallen werden, onesvěstiti se, onesvěsnuti, prenemoći se, obeznaniti se, u nesvěst pasti; er wurde von einer — befallen, uhvatilo ga je nesvěstilo; er liegt in —, leži u neznani; nezna za se; aus einer — in die andere fallen, prenemagati se; in — versetzen, onesvěstiti.

Ohnmächtig, *adj.* nemoćan, slab; iznemogao; — werden, iznemoći; (Krankh.) obeznanjen, onesvěšćen; — werden, onesvěstiti se, obeznaniti se, prenemoći se.

Ohnmächtigkeit, *f.* slabost, nemoć.

Ohnschattig, *adj.* bezsěn.

Ohnvogel, *m.* ſ. Kropfgans.

Ohnweit, ſ. Unweit.

Oho! *int.* oho!

Ohr, *n.* uho; die —en, uši; ine — flü-

Digitized by Google

ſtern, ša(p)nuti na uho; die —en klingen mir, ſ. Klingen; er ſchreit, daß Einem die —en gellen, viče, da mi pišti u ušijuh; viče, da mi uši šumeću i. zvrče; Einen hinter die —en ſchlagen, zaušiti koga; Einem die Haut über die —en ziehen, oderati koga na mešine; (*fig.*) oguliti koga smrtimice; oglobiti koga do gole duše; Einen beim —e kriegen, uhvatiti koga; bis über die —en in Schulden ſtecken, dužan biti i kosom na glavi; er hat es (fauſtdick) hinter den —en, ſ. Fauſtdick; die —en hangen laſſen, pokunjiti se, skljuniti se; er iſt noch nicht trocken hinter den —en, mlad je još i zelen; mokiš je; ſich auf das — legen, leći spavat; ſich hinter den —en kratzen, češati se i. češkati se za ušima; ſich etwas hinter die —en ſchreiben, zarezati što na nos; utuviti, pamtiti što; die —en ſpitzen, načuliti uši, naperiti uši (kao zec); die —en aufthun, napeti uši; dicke —en haben, puštali što kroz uši; šupljivih ušijuh biti; Einen beim —e zupfen, otegnuti komu uho; auf den —en ſitzen, sěděti na ušijuh; er hat keine —en dazu, neće ni da sluša; (*fig.*) auf dem —e höre ich nicht wohl, nečujem; ſeine —en vor Jemand verſtopfen, oglušiti se koga; Bohnen in den —en haben, kupiti ogluške; etwas zu einem —e hinein und zum andern wieder hinaus laſſen, na jedno uho primiti, na drugo pustiti; ušati a neslušati; dünne —en haben, tankouh, čutak biti; Jemanden die —en vollſchreien, nakričivati komu, kliniti koga; Einem beſtändig in d. —en liegen, čavrzgati; zaintačiti; zaglúšati komu; Einem einen Floh ins — ſetzen, metnuti komu crva u glavu; Einem etwas ins — blaſen o. zu —en tragen, doušati komu što; es iſt mir zu —en gekommen, dočuo sam, došlo mi je u uši; doušali su mi; man predigt tauben —en, kao da kamenu govoriš; ein offenes — finden, uslišan biti; ſein — zu Jemanden neigen, prikloniti komu uho; ich bin ganz —, sluhom slušam; das — der Diana, (*Strombus auris Dianae*), Dianino uho; (*techn.*) uši; (in einem Buche), zalog; (*auricula*), ušce.

Ohr, *n.* uši *pl.*; (eines Strickes), petlja; (Henkel), uho; (Öhſe), kopča (kovča),

Ohraffe, *m.* (*Otolicnus*), ušan.

Ohrbammel, *f.* ſ. Ohrgehenk.

Ohrband, ſ. Ortband.

Ohrbeichten, *v. n.* Einem —, pověriti se

Ohrblatt, *n.* ſ. Ohrbock.

Ohrblutader, *f.* ušna žila.

Ohrbock, *m.* pousje.

Ohrbohrer, ſ. Ohrwurm.

Ohrbolzen, *m.* ušat svornjak.

Ohrbuckel, *f.* ſ. Ohrgehänge.

Öhrchen, *n.* (v. Ohr), ušce; (v. Öhr),

Ohrchenſalbei, *m.* (*Salvia auriculata*), ušata kadulja.

Ohrdrüſe, *f.* (*parotis*), zaušnik, zaušnica, zaušnjak, podušnica.

Ohrdrüſenblutader, *f.* zaušnjačka žila.

Ohrdrüſenbräune, *f.* žar i. zapala zaušnicah.

Ohrdrüſengang, *m.* (*ductus stenonii*), stenonov slinovod.

Ohre, *f.* ſ. Ahorn.

Ohrecke, *f.* kut od uška.

Ohreiſen, *n.* ſ. Ohrbolzen.

Öhren, *v. a.* ušiti, naušiti; ein ſchön geöhrtes Pferd, lěpouh konj.

Ohrenausſchnitt, *m.* izrez uška.

Ohrenband, *n.* ušna veza.

Ohrenbeichte, *f.* ušna izpověd.

Ohrenbläſer, *m.* šaptač; klevetnik; —in, *f.* šaptačica; klevetnica.

Ohrenbläſerei, *f* prišaptivanje.

Ohrenbrauſen, *n.* hučac.

Ohrendeckel, *m.* poklopac uha.

Ohrendiener, *m.* ulašica, mazalica, ulizija.

Ohrendrüſe, ſ. Ohrdrüſe.

Ohrenentzündung, *f.* žar i. zapala uha

Ohrenfluß, *m.* curenje sliha; er hat den —, curi mu iz ušijuh.

Ohrengrübler, ſ. Ohrwurm.

Ohrenhöhle, ſ. Ohrhöhle.

Ohrenkitzel, *m.* škakljenje u uhu; (*fig.*) ugodne rěči; novosti.

Ohrenklingen, Ohrenläuten, *n.* zvonjenje, pištanje ušijuh.

Ohrenlos, ſ. Ohrlos.

Ohrenmuſchel, *f.* uššto.

Ohrenpflanze, *f.* (*Heliotis*), ušatica.

Ohrenqualle, *f.* (*Medusa aurita*), ušat

Ohrenräumer, ſ. Ohrlöffel.

Ohrenſauſen, ſ. Ohrenbrauſen.

Ohrenſchlag, *m.* ſ. Ohrfeige.

Ohrenſchmalz, *n.* slih, žuhčac (žukčac).

Ohrenſchmalzdrüſe, *f.* slihovnica.

Ohrenſchmaus, *m.* naslada za uho.

Ohrenſchmerz, *m.* uhobolja.

Ohrenſchwamm, *m.* (*Exidia*), babino uho.

Ohrenſpitzend, *adv.* načuljenima ušima; načuliv uši.

Ohrentaucher, *m.* (*Colymbus auritus*), ušatka, uhata pandurka.

Ohrenträger, ſ. Ohrenbläſer.

Ohrentrommel, *f.* bubnjić u uhu.

Ohrenzart, *adj.* nježna sluha.

Ohrenzeuge, *m.* čulac, svědok po čuvenju.

Ohrenzwang, ſ. Ohrenſchmerz.

Ohrenzweig, *m.* grana poušnoga živca.

Ohreule, *f.* die große —, (*Strix Bubo*), ušara, sovuljaga; die mittlere —, (*S. Otus*), ušarica; die kleine —, (*Strix Scops*), ćuk.

Digitized by Google

Ohrfeige, *f.* zaušnica, zaušak, priušak, zaklepak; eine — geben, zaušiti, priušiti koga, dati komu za uho.
Ohrfeigen, *v. a.* zaušavati, priušavati.
Ohrfinger, *m.* mezimac, mezinac.
Ohrfisch, *m.* (*Pomotis*), ušata.
Ohrflügel, *m.* krilo uška.
Ohrförmig, *adj.* uhat.
Ohrgegend, *f.* obušje.
Ohrgehänge, Ohrgehenk, *n.* nauška, naušnica, ušnjak, obodac, mindjuša, recina.
Ohrgeschwür, *n.* rana i. čir u uhu; (ein kleines —), knezić.
Ohrgriebel, *f.* Ohrlöffel.
Ohrhabichtskraut, *n.* (*Hieracium auricula*), ušata runjavica.
Ohrhänger, *m.* klempo.
Ohrhöhle, *f.* poušna jamica.
Ohrkäfer, *f.* Ohrwurm.
Ohrkauz, *m.* (*Ephialtes*), ćukac.
Ohrkissen, *n.* poduška.
Ohrknochen, *m.* ušna koštica.
Ohrknorpel, *m.* ušna hrskavica.
Ohrläppchen, *n.* Ohrlappen, *m.* resa, jagodica od uha.
Ohrleiste, *f.* navoj.
Ohrling, *f.* Ohrwurm.
Ohrloch, *n.* rupa od uha, ušnica. [ilal*.
Ohrlöffel, *m.* Ohrlöffelchen, *n.* ušatka,
Ohrenlöffelkraut, *n.* (*Cucubalus otides*), ušata gušavica.
Ohrlos, *adj.* bezuh.
Ohrmahl, *n.* ušni biljeg; rovaš.
Ohrmalen, *v. a.* rovašiti (uho).
Ohrmuschel, *f.* uško, obuška; *f.* Seeohr.
Ohrnagel, *m.* petljak.
Ohrnerve, *m.* ušni živac.
Ohrring, *m.* obodac; *f.* Ohrgehänge.
Ohrrobbe, *f.* Seelöwe. [kljun.
Ohrrüsselkäfer, *m.* (*Otiorhynchus*), uho-
Ohrschlagader, *f.* ušna kucavica.
Ohrschlammschnecke, *f.* (*Limnaeus auricularius*), ušata blatanka.
Ohrschnecke, *f.* *f.* Seeohr.
Ohrspeicheldrüse, *f.* Ohrdrüse.
Ohrtüte, *f.* egije.
Ohrtaube, *f.* ušata grlica.
Ohrtrommel, *f.* Ohrentrommel.
Ohrtrompete, *f.* die Eustachische —, Eustahova trubljica, cěv.
Ohrwachs, *n.* *f.* Ohrenschmalz.
Ohrwaschel, *f.* Ohrläppchen.
Ohrwerk, *n.* ušnik.
Ohrwidrig, *adj.* mrzak, nepovoljan uhu.
Ohrwurm, *m.* (*Forficula auricul.*), uholaša (avolaša); (*Scolopendra forficula*), strižavka.
Ohrzipfel, *m.* *f.* Ohrläppchen.
Okelei, Oker, *f.* Ukelei, Ocher.
Ökonom, *m.* gospodar, ganda, kućanik.
Ökonomie, *f.* gospodarstvo, kućanstvo; *f.* Sparsamkeit; (*fig.*) die — der Natur, uredba prirode.
Ökonomisch, *adj.* gospodarstven; *f.* Haushälterisch.
Ökonomisiren, *v. n.* gospodariti; šteditи.
Oktaëder, *n.* osmorac.
Oktav, *n.* osmina; in —o, u osmini.
Oktavband, *m.* svezak u osmini.
Oktave, *f.* osmina, oktava.
Oktavformat, *n.* osmina.
Oktavschein, *m.* osmina měsečine.
Oktober, *m.* listopad, oktobar, oktovrij.
Oktobertag, *m.* listopadni dan.
Oktogon, *n.* osmorina.
Oktroi, *n.* namet.
Oktroiren, *v. a.* nametnuti, oktroirati.
Ökumenisch, *adj.* obćenit.
Öl, *n.* ulje, olaj, zejtin; d. geweihte —), masla; svete pomasti; — schlagen, tištiti ulje; (spr.) — ins Feuer gießen, tuliti vatru uljem; gasiti vatru slamom; in — malen, maslenimi mastili slikati.
Öl- (in Zus.) uljani.
Ölantbaum, *f.* Ölbaum.
Ölb, *f.* Schwan.
Ölbad, *n.* kupelj od ulja.
Ölbaum, *m.* (*Olea*), maslina; der wilde —, *f.* Oleaster; Lebensbaum.
Ölbäumen, *adj.* maslinov; maslinski; od maslinovine.
Ölbeerdrossel, *m.* (*Turdus olivaceus*), drozak-maslinar.
Ölbeerammer, *m.* (*Emberiza olivacea*), strnadica-maslinarka.
Ölbeere, *f.* maslinka, maslina, uljika.
Ölbeerernte, *f.* branje, berba maslinah.
Ölbeererz, Ölbeerfarbe usw., *f.* Olivenerz
Ölberg, *m.* maslinska gora. [usw.
Ölbild, *n.* maslena slika.
Ölbildend, *adj.* uljotvoran.
Ölblase, *f.* kotlić za ulje.
Ölblatt, *n.* list, listak od masline.
Ölbächse, *f.* maslica.
Ölbruse, *f.* mezga.
Öldurstig, *adj.* žedan ulja; d. Lampe ist —, světiljki se hoće ulja.
Oleander, *m.* (*Nerium Oleander*), zlolěsina, kundiš, leandra.
Oleandervogel, *m.* zlolěsinar.
Oleaster, *m.* (*Elaeagnus augustifolia*), maslinovica, mašljuga, olika, dafina.
Olein, *n.* uljevina, olein.
Oleinsäure, *f.* Ölsäure.
Olen, *v. a.* masliti, uljiti, nauljiti, obuljiti, zejtiniti.
Olenzen, *v. n.* zaudasati po ulju.
Oler, *m.* maslinar, uljar.
Ölfarbe, *f.* masleno mastilo; maslena mast; in —n malen, *f.* Öl.
Ölfarben, *adj.* na maslinu, murgast*.
Ölfaß, *n.* uljenica, zejtinica; (*Buccinum olearium*), bačvast rogač.

Digitized by Google

Ölfett, *n.* (*Elain*), maslenina.
Ölfirniß, *m.* uljana pokost.
Ölflasche, *f.* uljenka.
Ölflecken, *m.* mrlja od ulja.
Ölfrucht, *f.* Ölbeere.
Ölgang, *m.* *f.* Ölmühle.
Ölgarten, *m.* maslinik.
Ölgas, *n.* uljani plin.
Ölgefäß, *n.* uljenik, pilo, uljarica.
Ölgemälde, *n.* maslena slika.
Ölgeschmack, *m.* uljani tek.
Ölgetränkt, *adj.* nauljen.
Ölglas, *n.* staklo za ulje; *f.* Ölflasche.
Ölhandel, *m.* uljarstvo; trgovina uljem.
Ölhändler, *m.* uljar; —in, *f.* uljarica.
Ölhefe, *f.* uljana drožđina; uljani talog, mezga; *f.* Ölbruse.
Ölhorn, *n.* (*Turbo olearius*), vrtavka-uljenica.
Ölhülsen, *f.* Ölkuchen.
Öllicht, *adj.* uljast.
Öllig, *adj.* uljan, uljav, uljevit; sich — machen, zauljiti se, obuljiti se.
Oligarch, *m.* oligarh.
Oligarchie, *f.* vlada nekolicine.
Oligarchisch, *adj.* oligarhički.
Olium, *s.* Vitriolöl.
Olive, *f.* maslinka, maslina; (*zool. Oliva*), maslinka.
Olivenbaum, *m.* maslina.
Olivenblüte, *f.* maslinov cvet.
Olivenernte, *f.* berba maslinah.
Olivenerz, *n.* maslinovac.
Olivenfarbe, *f.* zelên masline.
Olivenfarbig, *adj.* maslinkast, na maslinu, murgast, murgovast, zejtuni.
Olivenförmig, *adj.* maslinkast.
Olivengarten, *m.* maslinik.
Olivengesenk, *n.* škovrtnjak.
Olivengrün, *s.* Olivenfarbig.
Olivenholz, *n.* maslinovina.
Olivenkern, *m.* koštica od maslinke.
Olivensenke, *f.* Olivengesenk. [kica.
Ölkäfer, *m.* (*Meloë proscarabaeus*), ko-
Ölkammer, *f.* Ölkeller, *m.* uljara, uljanište.
Ölkelter, *f.* uljarska stupa.
Ölkitt, *m.* uljani lem.
Ölkohl, *s.* Raps.
Ölkrämer, *m.* uljar.
Ölkraut, *n.* uljevita bilina; uljarica.
Ölkrug, *m.* pilo (za ulje), uljanica.
Ölkuchen, *m.* uljenjak; (Trestern), mezga, komina od maslinah; uljani trop; (*Murex ol.*), mezgast volak.
Öllade, *f.* koš od teška.
Öllampe, *f.* uljenica.
Öllese, *f.* branje maslinah.
Öllig, *s.* Zwiebel.
Ölm, *m.* (*Proteus*), močarila, čovečja ribica; (Rulm), grez.
Ölmacher, *m.* uljar.
Ölmagazin, *n.* uljara, uljarnica.
Ölmaler, *m.* slikar.
Ölmalerei, *f.* maslena slikarija; slikarstvo maslenimi mastilt.
Ölmann, *m.* uljar.
Ölmaß, *n.* mêra od ulja.
Ölmühle, *f.* uljana, toš, uljani mlin.
Ölmüller, *m.* uljar.
Ölmüllerei, *f.* uljarija.
Ölmyrte, *f.* (*Myrica Gale*), voskovac.
Ölnuß, *f.* krpuša.
Ölnußbaum, *m.* (*Ricinus communis*), skočac, arepka.
Ölpalme, *f.* (*Elais*), uljanika.
Ölpflanze, *f.* uljevita bilina; (*coll.*) uljevito bilje; *f.* Ölkraut.
Ölplatz, *m.* uljenjak.
Ölpresse, *f.* uljani têsak, tisak.
Ölrappe, *s.* Kalquappe.
Ölreich, *adj.* uljevit.
Ölrettig, *m.* uljevita rodakva.
Ölröschen, *n.* *s.* Nießwurz.
Ölruß, *m.* uljana čadja.
Ölsame, *m.* uljevito sême; *s.* Rübsame.
Ölsauer, *adj.* ölsaures Salz, uljan.
Ölsäure, *f.* uljana kiselina.
Ölschlag, *m.* tištenje ulja.
Ölschläger, *m.* uljar. [selen.
Ölsenich, *n.* (*Selinum sylvestre*), šumski
Ölstampfe, *f.* muljalo, gnječak, mećilo maslinah; (Stampfmühle), uljana stupa.
Ölstein, *m.* belegija.
Ölstrauch, *m.* (*Amyris elemifera*), elemac, elemnjak.
Ölsüß, *n.* *s.* Glycerin.
Öltbaum, *m.* *s.* Kalkirsche.
Öltonne, *f.* bačva za ulje.
Öltreber, Öltreſter, *pl.* *s.* Ölkuchen.
Öltwurz, *f.* *s.* Alant.
Ölung, *f.* uljenje; die letzte —, poslêdnje pomazanje; (b. Dr.) masla; die letzte — ertheilen, krizmati (koga), (b. Dr.) svetiti (sveštati) komu masla.
Ölvergoldung, *f.* pozlata na ulju.
Ölzweig, *m.* maslinova grana.
Olympiade, *f.* olympijada, četrgodje.
Ölzucker, *m.* *s.* Glycerin.
Omalgie, *f.* ledjobolja. [čunjac.
Omatute, *f.* (*Conus amaicus*), amaički
Ombrometer, *m.* daždoměr, kišoměr.
Omen, *n.* kob.
Ominös, *adj.* koban; zlokoban.
Onanie, *f.* samoblud, rukoblud.
Onanist, *m.* rukobludnik.
Onanthäter, *m.* vinovina.
Onanthsäure, *f.* vinova kiselina.
Oneriren, *v. a.* obteretiti; (*jur.*) zadužiti.
Onkel, *s.* Oheim. [
Onolog, *m.* vinoslovac.
Ontologie, *f.* sućtvoslovje, bitoslovje, ontologija.
Onomatopöia, *f.* sličnoglasje.
Onomatopöisch, *adj.* sličnoglasan.
Onyx, *m.* rivalj; oniks; *s.* Schlangenkopf.
Onze, *s.* Unze.

Digitized by Google

Dolith, *m.* ikrovac.
Dolithformation, *f.* ikrovačka stvorba.
Opal, *m.* opal.
Opalisiren, *v. n.* talasati se.
Opalisiren, *n.* talasanje.
Oper, *f.* pěvokaz, opera.
Operat, *n.* děla, spisi; izradak.
Operateur, *m.* operator.
Operation, *f.* rad, ukon; posao; operacija; ſ. Unternehmung.
Operationsarmee, *f.* vojujuća vojska.
Operationsbaſis, *f.* radište; (*mil.*) vojevište.
Operationslinie, *f.* medja vojevanja.
Operationsmeſſer, *n.* sěcalica.
Operationsplan, *m.* osnova rada, vojevanja.
Operativ, *adj.* radan, operativan.
Operette, *f.* operica, opereta.
Operiren, *v. n.* (wirken), dělovati; (*chir.*) sěći, operovati; (*mil.*) vojevati.
Operiſt, ſ. Opernſänger.
Operment, ſ. Auripigment.
Operndichter, *m.* pěsnik operah.
Opernhaus, *n.* opera.
Opernmuſik, *f.* glasba opere.
Opernſänger, *m.* pěvač, operista; —in, *f.* pěvačica (od opere).
Opfer, *n.* posvetilište, prikazalište; (Brand—), žrtva; (Opfergeld), prilog; (*fig.*) žrtva; — bringen, zum — bringen, žrtvovati (komu što).
Opferaltar, *m.* žrtvenik.
Opferbrand, *m.* zapala žrtve, oganj žrtve.
Opferbrauch, *m.* žrtveni običaj.
Opferbrod, *n.* ſ. Oblate.
Opferdienſt, *m.* prinošenje žrtvah.
Opferer, *m.* žrtac, žrtvitelj.
Opferfeſt, *n.* žrtvena svetkovina.
Opferfeuer, *n.* oganj žrtve.
Opferflamme, *f.* plamen žrtve.
Opfergabe, *f.* prinos, prilog.
Opfergänger, *m.* priložnik.
Opfergefäß, *n.* žrtvenica.
Opfergeld, *n.* prilog.
Opferherd, *m.* žrtvenik.
Opferhorn, *n.* (*Voluta pyrum*), kruška.
Opferlamm, *n.* jagnjac zaklan u žrtvu.
Opfermeſſer, *n.* žrtveni nož.
Opfern, *v. a.* priněti, prinositi (prinos); (z. B. dem Prediger), priložiti (komu); priněti (dar); posvetiti; (e. Thier —), žrtvovati, zaklati u žrtvu; ſein Glück —, žrtvovati sreću; ſich —, žrtvovati se.
Opferpfennig, *m.* ſ. Opfergeld.
Opferprieſter, ſ. Opferer.
Opferrauch, *m.* dim od žrtve.
Opferſchale, *f.* plitica.
Opferſtätte, *f.* žrtvište.
Opferſtock, *m.* škrabica.
Opferthier, *n.* živinče za zaklanje; žrtva.
Opfertiſch, *m.* žrtvenik.
Opfertod, *m.* žrtvovanje svoga života; den — ſterben, žrtvovati život.
Opferung, *f.* žrtvovanje; žrtva.
Opfervieh, *n.* govedo za zaklanje.
Opferwein, *m.* žrtveno vino.
Opferwilligkeit, *f.* pripravnost na žrtve.
Opferwolke, *f.* oblak od žrtve.
Ophit, *m.* zmijevac.
Ophthalmie, *f.* okobolja, bol očijuh.
Ophthalmiſch, *adj.* okobolan.
Opian, *n.* opian.
Opianſäure, *f.* opianska kiselina.
Opiat, *n.* drěmkovac, opiat.
Opium, *n.* drěmak, afiun.
Opiumtinktur, *f.* drěmačka tinktura.
Opobalſam, *m.* opobalsam.
Opodeldof, *m.* opodeldok.
Opoſſum, *n.* (*Didelphys opossum*), opossum.
Opponent, *m.* protivnik.
Opponiren, *v. n.* suprotnuti se, suprotiti se, protiviti se; prigovarati (komu).
Oppoſition, *f.* suprota, suprotiva; suprocěnje; opozicija.
Oppoſitionsmann, *m.* suprotnik.
Oppoſitionspartei, *f.* suprotna stranka; suprotnici.
Optativ, *m.* želji način, optativ.
Optik, *f.* optika, světlarstvo, nauka o světlu.
Optiker, *m.* optik, světlar; (Brillenſchleifer), naočar.
Optimat, *m.* boljar.
Optimismus, *m.* nauka o najboljem světu.
Optimiſt, *m.* optimista; dobrokob.
Optiſch, *adj.* optičan; optički; světlen; —e Inſtrumente, gledala.
Optometer, *m.* vidoměr.
Opus, *n.* dělo.
Orakel, *n.* proročište, gatalište, orakuo.
Orakelmäßig, *adj.* gonetljiv, otajstven.
Orakelſpruch, *m.* gonetljiva izreka.
Orange uſw., ſ. Pomeranze.
Orangeadmiral, *m.* (*Conus aurisiacus*), narančasti čunjac.
Orangerie, *f.* narančik.
Orangeſchildlaus, *f.* (*Coccus hesperidum*), narančev crvac.
Orangutang, *m.* (*Pithecus satyrus*), divji čověk, orangutan.
Orant, ſ. Löwenmaul.
Orator uſw., ſ. Redner.
Oratorium, *n.* bogomolja; (*mus.*) oratorij.
Orbispictus, *m.* svět u slikah.
Orcein, *m.* orcein.
Orcheſter, *n.* glasba; glasbište.
Orcheſterdirektor, *m.* ravnatelj glasbe.
Orchideen, Orchisgewächſe, *pl.* (*Orchidinae*), kaćunovice.
Orcin, *n.* orcin.
Orbalien, *pl.* Božji sud; mazija.
Orden, *m.* red.
Ordensalter, *n.* redovna doba.
Ordensband, *n.* redovna vezanka; (*Catocala fraxini*), jasenar.
Ordensbrauch, ſ. Ordensgebrauch.

Digitized by Google

Ordensbruder, *m.* redovnik; (b. Or.) ka-
Ordenscapitel, *n.* sbor reda. [ludjer.
Ordensgeistliche, *m.* redovnik, frater.
Ordensgeistlichkeit, *f.* redovništvo; (b. Or.) kaludjerstvo.
Ordensgelübde, *n.* redovni zavět.
Ordensgenoß, *m.* Ordensglied, *n.* član reda.
Ordensinsignien, *pl.* s. Ordenszeichen.
Ordenskanzlei, *f.* pisarnica reda.
Ordenskanzler, *m.* pečatnik reda. [ljina.
Ordenskleid, *n.* redovna, redovnička ha-
Ordenskreuz, *n.* redovni križ, krst.
Ordensmeister, *m.* načelnik reda.
Ordensmitglied, *n.* član reda.
Ordensregel, *f.* pravilo i. zakon reda; samostansko pravilo; red.
Ordensritter, *m.* vitez reda.
Ordensschwester, *f.* duvna, kolndrica; kaludjerica.
Ordensstand, *m.* redovništvo.
Ordensstatuten, *pl.* pravila reda.
Ordenssternn, *m.* zvězda reda.
Ordensverleihung, *f.* poděljenje reda; —en, *pl.* děljenje redovah.
Ordenszeichen, *n.* znamen reda; redovno obilězje.
Ordentlich, *adj.* uredan, redan; —er Lehrer, redovit učitelj; e. —er Mann, pristao, vrstan, čestit čověk; —e Wohnung, obični stan; (förmlich), pravi; —er Weise, obično; —, *adv.* uredno; po redu, redomice; (*fig.*) kako treba i. valja; ljudski, pošteno; ich bin — erschrocken, čisto sam se uplašio.
Ordentlichkeit, *f.* uredost; običnost.
Ordinalien, *pl.* s. Ordnungszahl.
Ordinär, *adj.* prost; sebičan; loš; gut —, ološ.
Ordinariat, *n.* duhovno poglavarstvo; biskupski ured.
Ordinate, *f.* (*math.*) rednica.
Ordination, *f.* zapovědanje; (*med.*) prepis, zapis; (*theol.*) redjenje; rukopolaganje.
Ordiniren, *v. a.* zapovědati; narediti; (*med.*) prepisati (lěk); einen Geistlichen —, rediti; (b. Or.) rukopoložiti, osveštati.
Ordnen, *v. a.* redjati, urediti; uredjivati, udesiti; eine Gesellschaft nach d. Range —, poredjati družtvo po gospodstvu (činu); die Schüsseln —, naredjati sdèle; das Haar —, razpraviti kosu; (verordnen), narediti; (ordiniren), rediti; (classificiren), razrediti.
Ordner, *m.* redjač, poredник; zavnatelj.
Ordnung, *f.* red; (das Ordnen), redjanje; in — bringen, urediti; d. — der Wörter (in einer Rede), suslěd rěčih; nach der —, redomice; d. — eines Zuges bestimmen, odrediti eko će za kim ići; die Truppen in — stellen, uvrstati vojsku; (Reihe), reda; das Gewehr ist in —, puška je naredna; — beobachten, paziti red; dabei soll diese — beobachtet werden, u tom se ima ovim redom postupati; Ruhe und —, pokoj i poredak; auf — halten, držati se reda; prijatelj biti redu; zur — rufen, opomenuti na red; im Essen — halten, jesti na obrok; aus seiner — kommen, (spr.) izaći iz vjere; die Truppen in — halten, držati vojsku u redu; (Classe), red, razred; das ist wider alle gute —, to je u natoč poredku; to nevalja baš nikako; to nije u redu; (Vorschrift), Gottes —, Božja
Ordnungsaufsicht, *f.* redarstvo. [uredba.
Ordnungsexponent, *m.* kazac reda.
Ordnungsfreund, *m.* redoljub, prijatelj reda.
Ordnungsgemäß, *adv.* redom; u redu.
Ordnungsliebe, *f.* urednost. [dan.
Ordnungsliebend, *adj.* ljubeći red; ure-
Ordnungslos, *adj.* bezredan; neuredan.
Ordnungslosigkeit, *f.* bezredje; neurednost. [nungsgemäß.
Ordnungsmäßig, *adj.* uredan; s. Ord-
Ordnungssinn, *m.* urednost.
Ordnungswidrig, *adj.* neuredan, suproti redu; das ist —, to nije u redu.
Ordnungszahl, *f.* redni broj.
Ordonanz, *f.* poslužnik, ordonanc; auf — sein, čekati naredbe; posluživati; s. Ordonanzreiter.
Ordonanzreiter, *m.* listonoša.
Ordonanzstation, *f.* listonosno stanište.
Ordre, *f.* zapověd; naredba; (Wechs.) auf eigene —, po mom naredu; — de Bataille, naměštaj vojske; bojni red.
Oreade, *f.* vila-pogorkinja.
Orego, *m.* (*Origanum creticum*), kretski mažuran.
Orelbaum, *m.* (*Crataegus Aria*), mak.
Orf, *m.* Orfe, *f.* (*Sparus aurata*), zlatobrov, komarča, ovratnica, podlanica.
Organ, *n.* ustroj; (Stimme), glas, grlo; (Werkzeug), orudje; (Mittel), sredstvo; (Mittheilungsmittel), obćilo; (v. Person.) ud, organ; ámtliche —e, uredovnici; er ist das — der Gesellschaft, on je glava družtvu; (Vermittler), posrednik. [slovje.
Organenlehre, Organologie, *f.* ustrojo-
Organisation, *f.* ustrojba; ustrojavanje; s. Organismus.
Organisator, *m.* ustrojilac.
Organisch, *adj.* ustrojan, organički; ein —es Gesetz, ustrojbeni zakon; —e Körper, ustrojbine. [urediti.
Organisiren, *v. a.* ustrojiti, ustrojavati;
Organisirung, s. Organisation.
Organisirungs-Commission, *f.* ustrojbeno pověrenstvo.
Organisirungsnorm, *f.* ustrojbeno pravilo.

Digitized by Google

Organiſirungsoperat, *n.* ustrojbeni izradak.
Organiſirungsplan, *m.* osnova ustrojbe.
Organiſirungswerk, *n.* ustrojavanje, uredjivanje.
Organismus, *m.* ustrojstvo.
Organiſt, *m.* organista; (*Euphone musica*), glasbar.
Organiſtenſtelle, *f.* služba organiste.
Organographie, *f.* udopis.
Orgaſinſeide, *f.* prepredena svila.
Orgel, *f.* cěvnik, orgulje; die — ſpielen, udarati u orgulje.
Orgelbalg, *m.* měhovi od orguljah.
Orgelbank, *f.* klupa od orguljah.
Orgelbau, *m.* gradjenje orguljah.
Orgelbauer, *m.* orguljar.
Orgelbaukunſt, *f.* orguljarstvo.
Orgelchor, *m.* orguljište.
Orgeler, *m.* orguljaš.
Orgelkaſten, *m.* kuća od orguljah.
Orgelkoralle, *f.* (*Tubipora musica*), orguljice, cěvnik.
Orgelkunſt, *f.* věština orguljanja.
Orgelmacher, ſ. Orgelbauer.
Orgeln, *v. n.* orguljati; udarati u orgulje.
Orgelpedal, *n.* podnožnici od orguljah.
Orgelpfeife, *f.* cěv od orguljah.
Orgelregiſter, ſ. Orgelzug.
Orgelſpiel, *n.* orguljanje; ſ. Orgelwerk.
Orgelſpieler, ſ. Orgeler.
Orgelſtein, *m.* ſ. Orgelkoralle.
Orgelthür, *f.* vrata od orguljah.
Orgelton, *m.* glas orguljah.
Orgeltreter, *m.* gazilac měhovah.
Orgelwerk, *n.* orguljice; ſ. Orgelkoralle.
Orgelzug, *m.* poteg (od orguljah).
Orgien, *pl.* orgije, noćne gostbe.
Orient, *m.* iztok.
Orientale, *m.* iztočnjak.
Orientaliſch, *adj.* iztočni.
Orientaliſt, *m.* znalac iztočnih jezikah, orientalista.
Orientiren, ſich, *v. r.* iznaći se; —, *v. a.* Einen —, uputiti koga; (d. Meßtiſch —), naměstiti.
Original, *n.* matica; prvotnik; (Urweſen), prvotvor; (Urbild), prvolik; (Urſchrift), prvopis, prapis, izvornik; ich habe es in —, imam od toga prvopis; ſ. Sonderling.
Originalausgabe, *f.* prvopisno izdanje.
Originalbild, *n.* prvolik.
Originalcharakter, *m.* osobit značaj; ſ.
Originaldichter, *m.* izvoran pěsnik.
Originalität, *f.* izvornost, prvotvornost, samorodnost; prvotnost.
Originallos, *n.* izvorna srećka.
Originalprotokoll, *n.* izvorni, prvopisni zapisnik.
Originalſchein, *m.* prvopiska.
Originalſprache, *f.* prvotan, izvoran jezik.
Originaltext, *m.* prvopis.
Originalurkunde, *f.* prvopis izprave; izvornik.
Originalwechſel, *m.* prvopisna měnica.
Originalwerk, *n.* izvorno dělo.
Originalzeichnung, *f.* prvotan, izvoran crtež.
Originell, *adj.* prvotan, izvoran; prvopisan; (eigenthümlich), osobit; (ſonderbar), čudnovat.
Orion, *m.* (*astr.*) štapi, babini štapi.
Orkan, *m.* vihar (vijor), bura.
Orlean, *m.* orlean.
Ornament, *n.* ures.
Ornamentenzeichnung, *f.* crtanje uresah.
Ornamentik, *f.* uresarstvo.
Ornamentiſt, *m.* uresar.
Ornat, *m.* svečano odělo; (d. Geiſtl.) odežda.
Ornitholith, *m.* ptičnjak.
Ornitholog, *m.* pticoslovac.
Ornithologie, *f.* pticoslovje.
Orognoſie, *f.* goroznanstvo.
Orograph, *m.* goropisac.
Orographie, *f.* goropis.
Orographiſch, *adj.* goropisan.
Orſeille, *f.* orselja.
Ort, *m.* město; eine Sache am rechten —e angreifen, shvatiti stvar kako valja; an allen —en ſuchen, svagdě tražiti; an einem andern —e, drugdě; aller —en, na sve strane; ein Scherz am unrechten —e anbringen, u nevrěme se pošaliti; (d. Schuſter), šiljak; šilo; (*mont.*) kraj; prokop; (Flecken), město, selo; d. Prediger des —es, městni propovědnik; hieſigen —s, ovdě; an — und Stelle, městimice; etwas gehörigen —s melden, dojaviti što kamo treba; es iſt höhern —s befohlen worden, višja je oblast zapovědila.
Ortband, *n.* okovica.
Ortbeſchreibend, *adj.* městopisan.
Ortbeſchreiber, *m.* městopisac.
Ortbeſchreibung, *f.* městopis.
Ortbrett, *n.* (eines Bettes), bočnica.
Orte, *f.* revena; ſ. Elritze.
Ortengeſell, *m.* prota.
Ortern, *v. a.* opiliti, prirezati.
Orterſäge, *f.* krajnja pila.
Ortfeder, *f.* brčno pero.
Orthauer, *m.* rudokop.
Orthobel, *m.* krajnjak.
Orthodox, *adj.* pravověran; pravoslavan.
Orthodoxe, *m.* pravověrnik.
Orthodoxie, *f.* pravověrstvo.
Orthoepie, *f.* pravoreka.
Orthogonal, *adj.* pravonuglen.
Orthographie, *f.* pravopis.
Orthographiſch, *adj.* pravopisan; — ſchreiben, pravo pisati.
Orthoklashaloid, *n.* prismatiſches —, bezvodac.
Orthometriſch, *adj.* pravoosan.
Orthotyp, *n.* pravolik.
Ortkind, *n.* nedaća.
Ortkegel, *m.* krajnji čunj.
Örtlich, *adj.* městan, poměstan.
Örtlichkeit, *f.* městnost; (Ort), město.

Digitized by Google

Ortlieber, *m.* (Wb.) weißer —, drobna bělina, běla bělina; blauer —, čavka; grüner —, děvičina, ciganka, sapaljaga, grešika.
Ortolan, ſ. Gartenammer.
Ortpäuſchel, *n.* rudarski malj.
Ortpfahl, ſ. Eckpfahl.
Ortpflock, *m.* kolčić.
Ortpoſe, ſ. Ortfeder.
Orts- (in Zuſ.) městni. [(seoski).
Ortsältеſte, *m.* glavar, staréšina, knez
Ortsangabe, *f.* kazanje, ime města.
Ortsbedarf, *m.* městna potreba; městni potrošak.
Ortsbehörde, *f.* městno poglavarstvo.
Ortsbeſchaffenheit, *f.* kakvoća města.
Ortsbeſchreibung, *f.* městopis.
Ortsbevölkerung, *f.* městno žiteljstvo; městanstvo.
Ortsbewohner, *m.* městanin, městnik.
Ortſchaft, *f.* město; (Dorf), selo.
Ortſcheit, *n.* ždrebčanik.
Ortſchief, *adj.* kosonuglen, kosa ugla.
Ortsgeiſtliche, Ortspfarrer, *m.* městni župnik.
Ortsgeiſtlichkeit, *f.* městno (ovdašnje, ondašnje) svećenstvo.
Ortsgemeinde, *f.* seoska občina.
Ortsgeſchichte, *f.* městna pověstnica.
Ortsobrigkeit, *f.* městno poglavarstvo.
Ortspolizei, *f.* městno redarstvo.
Ortsſeelſorger, ſ. Ortsgeiſtliche.
Ortsſinn, *m.* městno sětilo.
Ortſtein, ſ. Eckſtein.
Ortſtock, *m.* rožac.
Ortsveränderung, *f.* preměštaj.
Ortswächter, *m.* občinski (seoski) stražar.
Ortweiſe, *adv.* městavo; kojegdě.
Ortziegel, *m.* krajnji crěp.
Oryktograph, *m.* rudopisac.
Oryktographie, *f.* rudopis.
Oryktographiſch, *adj.* rudopisan.
Oryktologie, *f.* rudoslovje.
Oscillation, *f.* njihanje.
Oscilliren, *v. n.* njihati se, ljuljati se.
Öſe, *f.* strěha; ſ. Öhr.
Öſen, *v. a.* izpaljati, paljati.
Öſfaß, *n.* izpolac, palj.
Ösling, ſ. Räsling.
Osmid, *n.* vonjičnik.
Osmig, *adj.* —e Säure, vonjička, osmijeva kiselina.
Osmium, *n.* vonjik, osmij
Osmiumoxyd, *n.* vonjički kis.
Osmiumoxydul, *n.* vonjički kisac.
Osmiumſäure, *f.* vonjička kiselina.
Osmunde, *f.* (*Osmunda*), pujanik.
Oſt, Oſten, *m.* iztok; der Wind kommt aus —, od iztoka duva větar; gegen — gränzt Europa an Aſien, na iztoku graniči Europa s Azijom.
Oſt- (in Zuſ.) iztočni.
Oſtenſibel, *adj.* pokazan; na oko.
Oſtentation, *f.* hvalisanje, hvastanje.
Oſteographie, *f.* kostopis.
Oſteologie, *f.* kostoslovje.
Öſter, ſ. Auſter.
Oſter- (in Zuſ.) uzkrsni, uzkršnji.
Oſterabend, *m.* uzkršnje nadvečerje; am —, u oči uzkrsa.
Oſterblümchen, *n.* (*Bellis*), krasuljak.
Oſterblume, *f.* (*Anemone Pulsatilla*), sasa; ſ. Schlüſſelblume, Narciſſe.
Oſtercirkel, *m.* uzkršnja obhodja.
Oſterdienſtag, *m.* uzkršnji utorak.
Oſterei, *n.* uzkršnjak, pisanica.
Oſterfeier, *f.* uzkrsovanje.
Oſterfeiertag, *m.* Oſterfeſt, *n.* blagdan uzkrsa i. vazma; ſ. Oſtern.
Oſterferien, *pl.* uzkršnji praznici.
Oſterfladen, (Oſterfleck), *m.* uzkršnji kolač; uzkršnjak. [krsni lišaj.
Oſterflechte, *f.* (*Lichen paschalis*), uz-
Oſtergränze, *f.* uzkršnja medja.
Oſterkerze, *f.* uzkrsna svěća; (Oſterkraut), ſ. Königskerze.
Oſterkuchen, ſ. Oſterfladen.
Oſterlamm, *n.* uzkršnji jaganjac, vazmena svedba, pasha; — bereiten, ugotoviti uzkršnjega jaganjca.
Öſterlich, *adj.* uzkršnji, uzkrsni, vazmen.
Oſterlicht, *n.* ſ. Oſterkerze.
Oſterlied, *n.* uzkrsna pěsma.
Oſterlilie, *f.* (*Narcissus pseudonarc.*), zelen-kada.
Oſterluzei, *f.* (*Aristolochia*), jabučnjak; vučja jabuka. [jam.
Oſtermarkt, *m.* Oſtermeſſe, *f.* uzkrsni sa-
Oſtermontag, *m.* vazmenac, uzkršnji i. vazmeni poneděljak.
Oſtern, *pl.* uzkrs (vazkrs, vazkresenije), vazam; — feiern, uzkrsovati; der Sonntag nach —, mlado-uzkrsna, vodena i. světla nedělja.
Oſternacht, *f.* velika noć.
Oſterpalme, *f.* maca, mačica, vrbica.
Oſterpredigt, *f.* uzkršnja propověd.
Oſterrechnung, *f.* uzkrsni razbroj.
Oſterſamſtag, *m.* velika subota. [runo.
Oſterſchelle, *f.* (*Anemone nemorosa*), ovčje
Oſterſonntag, *m.* uzkršnja nedělja.
Oſterſtock, *m.* ſ. Oſterkerze.
Oſtertag, *m.* uzkrs, vazam.
Oſtervеilchen, *n.* (*Viola tricolor*), sirotica.
Oſtervollmond, *m.* uzkršnji uštap.
Oſterwoche, *f.* světla nedělja.
Oſterzeit, *f.* uzkrs; zur —, o uzkrsu.
Oſtgegend, *f.* iztočna strana.
Oſtkante, *f.* iztočni brěg.
Oſtland, *n.* iztočna zemlja; iztok.
Oſtländer, *m.* iztočnjak.
Oſtländiſch, *adj.* iztočni.
Öſtlich, *adj.* iztočni; —, *adv.* ſ. Oſtwärts; d. Wind kommt —, větar duva od iztoka.

Digitized by Google

Oſtluft, *f.* ſ. Oſtwind.
Oſtnordoſt, *m.* iztočno-sěverni iztok.
Oſtpunkt, *m.* iztočište.
Oſtrand, *m.* iztočno obzorje.
Oſtſee, *f.* iztočno more.
Oſtſeite, *f.* iztočna strana.
Oſtſüdoſt, *m.* iztočno-južni iztok.
Oſt- und Weſtmuſchel, *f.* (*Cardium pectinatum*), češljasta čančica.
Oſtvogel, *m.* (*Charadrius Hiaticula*), grivnat daždevnik.
Oſtwolf, *n.* iztočni narod.
Oſtwärts, *adv.* k iztoku, na iztok, put iztoka.
Oſtwelt, *f.* iztok.
Oſtwind, *m.* iztočnjak, uztoka, krivac.
Oſyris, *f.* (*Osyris alba*), metlina.
Othem, ſ. Athem.
Otte, *f.* Ottenbaum, Otterbaum, *m.* ſ. Erle.
Otter, *f.* (*Vipera*), guja, ljutica, aspida; er iſt giftig wie eine —, ljut je kao guja; (*Lutra*), ſ. Fiſchotter.
Otterbalg, *m.* gujina měšina; vidrovina.
Otterbrut, *f.* ſ. Otterngezücht.
Otterfang, *m.* lov vidarah; (Ort), vidrište.
Otterfänger, *m.* vidrenjak.
Otterfell, *n.* ſ. Otterbalg.
Otterfuß, *m.* (*Ostraea pes lutrae*), vidronožka.
Ottergift, *n.* gujin otrov.
Otterhaut, *f.* ſ. Otterbalg.
Otterhund, *m.* vidrenjak.
Otterjagd, *f.* lov na vidre.
Otterkopf, *m.* vidrina glava; (Otterköpfchen, *Cypraea moneta*), novčić, pěnezić; ſ. Natterkopf.
Otterlauch, ſ. Allermannsharniſch.
Otterling, *m.* vidrenac.
Otterngezücht, *n.* gujino leglo, porod aspidin.
Otternſtich, *m.* gujin ujed.
Otternwurz, ſ. Natterwurz.
Otternzahn, *m.* gujin zub.
Otternzunge, *f.* gujin jezik; (*fig.*) pogan jezik; ſ. Schlangenzunge.
Ottilienkraut, *n.* (*Delphinium Consolida*), obični jadić.
Ottomane, *f.* dušeci, divan.
Outriren, *v. a.* pretěrivati.
Ouverture, *f.* uvod, uvertura.
Oval, *adj.* jajast.
Ovallinie, *f.* jajnica.
Ovalrund, *adj.* na jaje, kao jaje.
Oxalſauer, *adj.* oxalſaures Salz, ceceljan.
Oxalſäure, *f.* ceceljna kiselina.
Oxamid, *n.* oksamid.
Oxaminſäure, *f.* oksaminska kiselina.
Oxhoft, *n.* oksoft.
Oxybromid, *n.* bromski kis.
Oxychlorid, *n.* solički kis.
Oxyd, *n.* kis.
Oxydation, *f.* okis.
Oxydationsſtufe, *f.* stupanj okisa.
Oxydhydrat, *n.* voden kisac.
Oxydiren, ſich, *v. r.* okisiti, kisiti.
Oxydul, *n.* kisac.
Oxygen, *n.* kiselik, kisivo.
Oxygenpol, *m.* kiselička stožerina.
Oxygon, *n.* oštrokutnik.
Oxyjodid, *n.* kiso-resičnik.
Oxymel, *n.* ſ. Honigeſſig.
Oxyſulfid, *n.* kiso-sumpornik.
Ozean, ſ. Ocean.
Ozelot, *m.* (*Felis Pardalis*), ocelot.
Ozon, *n.* ozon.

P.

Paar, *adj.* (v. Zahl.) tâk; — oder unpaar ſpielen, kolikati se, takati se; dieſe Handſchuhe ſind nicht —, ove rukavice nisu parice, nisu s parom.
Paar, *n.* dvoje, dvojstvo, par; ein — Menſchen, dvojica; ein — Pferde, dva konja; ein — Augen, oči; ein — Ohren, uši; ein — Schuhe, jedne cipele; ein — Ochſen, jaram volovah; (*bot.*) jaram; zwei — Tauben, dva para golubah; ein — werden, uzeti se; ein ſchönes —, lěp sglob; ſie folgten einander in —, išli su dva i dva; zu —en kommen, dva po dva doći, dolaziti; zu —en treiben, pokoriti, doći vrha, ukrotiti, sbiti u tulac; ſeit ein — Tagen, od několiko i. od skorih danah; ein — Worte, dvě tri rěči; ein — Gulden mehr oder weniger, koji forint više manje; ein — Leute, několicina.
Paaren, *v. a.* udvojiti, spariti; (*bot.*) gepaart, dvojni; ſich —, *v. r.* (v. Vög.) mrěstiti se, pariti se; (verbinden), in ihm paart ſich Gefühl und Verſtand, u njega se druži čuvstvo s razumom; (b. Gärtn.), ſ. Copuliren.
Paarholz, *n.* Paarhölzer, *pl.* dvojci.
Paarig, *adj.* — gefiedert, tâko perast.
Paarlich, ſ. Paarweiſe.
Paarling, *m.* sdružênac.
Paarmal, *adv.* několiko putah.
Paarung, *f.* mrěšćenje, parenje.
Paarweiſe, *adv.* po dvoje; dva u dva, dva i dva, par u par.
Paarzeher, *pl.* (*Zygodactili*), tâkoprstaši.
Pabſt, ſ. Papſt.
Pacht, *m.* zakup, (arenda); in — nehmen, zakupiti (što od koga); uzeti pod zakup; in — geben, dati pod zakup; (—geld), zakupnina; — bekommen, dobivati zakupninu.
Pachtabgabe, *f.* zakupnina, arenda.

Digitized by Google

Pachtanschlag, *m.* začěna zakupnine.
Pachtbauer, *m.* zakupnjak.
Pachtbedingung, *f.* zakupni uvět.
Pachtbehandlungs-Protokoll, *n.* zapisnik o zakupljivanju.
Pachtbrief, *m.* zakupovnica.
Pachtcontract, *m.* zakupna pogodba.
Pachten, *v. a.* zakupiti, uzeti pod zakup; s. Miethen.
Pächter, *m.* zakupnik, (arendator); —in, *f.* zakupnica.
Pachtfrau, *f.* zakupnica; s. Verpächterin.
Pachtgeld, *n.* zakupnina, zakupovina.
Pachtgeschäft, *n.* zakupnja.
Pachtgrund, *m.* zakupno, zakupljeno zemljište.
Pachtgut, *n.* zakupno, zakupljeno dobro; zakupština.
Pachtherr, s. Verpachter.
Pachthof, *m.* zakupni dvor.
Pachtjahr, *n.* zakupna godina.
Pachtleute, *pl.* zakupnici; zakupnjaci.
Pachtlustig, *adj.* —e, koji hoće da zakupe; želeći zakupiti.
Pachtmann, s. Pächter.
Pachtmühle, *f.* zakupljen mlin.
Pachtschilling, *m.* s. Pachtgeld.
Pachtstück, *n.* zakupština.
Pachtvertrag, *m.* zakupna pogodba.
Pachtvieh, *n.* zakupna stoka; (—, auf dessen halben Ertrag der Pächter und auf den andern Theil der Eigenthümer den Anspruch hat), napolično blago.
Pachtweise, *adv.* zakupke; pod zakup; — etwas überlassen, dati komu što pod zakup.
Pachtzins, *m.* s. Pachtgeld. [zemlju.
Pacificiren, *v. a.* ein Land —, umiriti
Paciscent, *m.* pogodbenik.
Pacisciren, *v. n.* pogadjati se.
Pack, *m.* smot, omot, svežanj, vežanj; čom; rukovět; (Ballen), denjak; mit Sack und — ausziehen, odprtljati.
Pack, *n.* smet, glota; smeće.
Packbengel, s. Packstock.
Packboot, s. Packetboot.
Packbrett, *n.* prtljažnjača.
Päckchen, *n.* zamotuljak, smotuljak; zamotak, umotak; zavežljaj, zavitak, zavitak.
Packdarm, s. Mastdarm. [uvitak.
Packdecke, *f.* tovarnjača.
Packen, *m.* s. Pack, *m.*
Packen, *v. a.* (ergreifen), uhvatiti, uhititi, sgrabiti, sčepati, spodbiti, spopasti, skopati; Einen —, sjakariti, slapiti; er packte ihn bei der Gurgel, dokopa ga za grlo i. gršu; (einpacken), spravljati; smotavati, zavezivati; tovariti; (in eine Kiste), slagati; Einem die Taschen mit Kuchen voll —, natuškati, natrpati komu žepove kolačah; sich —, *v. r.* nositi se, tornjati se; packe dich deiner Wege! hodi s Bogom! packe dich von dannen! odlazi! tepi se! nosi se! šikaj! troljaj se! hibaj! šupaj! izdiri! vuci se odatle! okreni ledja! kini mi se s očijuh! prtljaj, prtljaj! packe dich aus meinem Hause! mići mi se s upreta!
Packer, *m.* tovarač, tovarkola, slágalo.
Packerei, *f.* spravljanje.
Päckerei, *f.* s. Gepäck.
Packerlohn, *m.* tovarnina.
Packesel, *m.* tovar; (spr.) eines Andern — sein, biti čiji torbonoša.
Packet, *n.* zamotak, smotak, ometak; s. Pack, Päckchen. [štar.
Packetboot, *n.* ladja-poštarica; brod-poPackfaß, *n.* bačva za prtljag.
Packfong, *m.* běla měd, pakfon.
Packfongwaare, *f.* pakfonina.
Packfutter, *n.* zamotnina.
Packgeräth, *n.* prtljag, pratež.
Packhaus, *n.* Packhof, *m.* tovarnica.
Packhülle, *f.* s. Emballage. [robu.
Packkiste, *f.* kovčeg, složina za prtljag.
Packknecht, s. Packer.
Packlade, *f.* svežanj (kožah).
Packleder, *n.* koža za prtljag.
Packleinwand, *f.* kober.
Packlohn, s. Packerlohn.
Packmatte, *f.* tovarnjača.
Packmeister, *m.* pratežar, pratežnik.
Packnadel, *f.* samaruša, čuvalduz.
Packpapier, *n.* zamotni papir.
Packpferd, *n.* samarnjak, sehsana.
Packraum, *m.* tovarište.
Packriemen, *m.* samarnica.
Packsattel, *m.* samar.
Packstock, *m.* povezač.
Packstrick, *m.* prtilica, oprtnica.
Packstroh, *n.* zamotna slama.
Packträger, *m.* prtljažar.
Packtuch, *n.* s. Packleinwand; Packdecke.
Packwagen, *m.* tarnice, pratežna kola.
Packwesen, *n.* prtljag, prateš; pratežtvo.
Packzeug, s. Packfutter.
Packzwirn, *m.* zamotni konac.
Pachydermen, *pl.* debelokožci.
Pädageg, s. Erzieher.
Pädagogie, s. Erziehungskunst.
Pädagogisch, *adj.* uzgojni, odgojni.
Padde, *f.* žaba; s. Trommelsucht.
Paddengras, *n.* (*Triticum rep.*), pirika.
Padmapflanze, s. Nelumbie.
Paff! *int.* puć!
Paffen, *v. n.* pućkati, cmokati.
Page, s. Edelknabe.
Pagina, *f.* strana. [brojem
Paginiren, *v. a.* straniti, naznačiti strane
Pagode, *f.* pagoda.
Pah! *int.* be!
Paille, *adj.* slamast.
Pair, *m.* pér.
Pakfong, s. Packfong.
Pakt, *m.* pogodba.

Digitized by Google

Palais, *n.* ſ. Palaſt.
Paläograph, *m.* drevnopisar, paleograf.
Paläographie, *f.* drevnopis, paleografija.
Paläographiſch, *adj.* drevnopisni, paleografički.
Paläontologie, *f.* nauka o okaminah.
Palamide, *f.* polanda.
Palankin, *m.* tetrivan.
Palaſt, Pallaſt, *m.* palača, palata, dvor; der Tod verſchont die Paläſte der Großen ſo wenig, wie die Hütten der Armen, jednako se od smrti tlače siromaške kućarice i kraljevske te palače.
Palaſtdame, *f.* dvoranka, dvoranica.
Palaſtvorſteher, *m.* nadstojnik dvora, palače; dvornik.
Palatin, *m.* naddvornik, naddvorni župan.
Palatinat, *n.* naddvorništvo.
Pale, *f.* ljuska.
Palen, *v. a.* ljuštiti.
Palette, *f.* mastilovka, paleta.
Palingeneſie, *f.* prěporod.
Palladium, *n.* (*chem.*) paladik; (Heiligthum), svetinja; ſ. Schutzbild.
Palladiumoxyd, *n.* paladičan kis.
Palladiumoxydul, *n.* paladičan kisac.
Pallaſch, *m.* palош, pala.
Palletot, *m.* haljak.
Palliativ, *n.* potrpušica, šeprtlja; (*med.*) odgadjalo.
Palliſade, *f.* kolje.
Palliſadenwurm, *m.* (*Strongylus gigas*), vitica golema.
Palliſadiren, *v. a.* okoliti.
Pallium, *n.* plašt.
Palmbaum, *m.* paoma, poma, palma.
Palmblatt, *n.* paomen list, list od pome.
Palmblüte, *f.* paomen cvět.
Palmbohrer, *m.* (*Calandra palmarum*), paomotoč.
Palmbutter, *f.* paomeno maslo.
Palme, *f.* poma, paoma; (an Weinſt.) oko; (Oſterpalme), maca, vrbica.
Palmeichhörnchen, *n.* paomena věverica.
Palmendroſſel, *f.* drozak-pomar.
Palmengarten, Palmenhain, Palmenwald, *m.* paomik.
Palmenfarnbaum, *m.* (*Cicas circinalis*), uvojiti bujadovac.
Palmfrucht, *f.* plod od paome.
Palmhirn, *n.* paomena srčika.
Palmitinſäure, *f.* palmitinska kiselina.
Palmkäſe, *m.* paomen sir.
Palmkätzchen, *n.* ſ. Oſterpalme.
Palmkohl, *m.* paomeno zelje.
Palmmehl, *n.* sago.
Palmöl, *n.* paomeno ulje.
Palmſonntag, *m.* cvětnica, cvětovi; cvěti *f.*
Palmwachs, *n.* paomen vosak.
Palmweide, *f.* vrbica; ſ. Sahlweide.
Palmweihe, *f.* svećenje vrbicah.
Palmwein, *m.* paomeno vino, paomenica.
Palmwoche, *f.* cvětna i. velika nedělja.
Palmzucker, *m.* paomenac.
Palmzweig, *m.* paomena grana; ſ. Oſterpalme.
Pampelblume, *f.* ſ. Löwenzahn.
Pampfen, *v. n.* gumati.
Pamphlet, *n.* pamflet; knjižica.
Panacee, *f.* svećěl.
Panade, *f.* panada.
Panax, *m.* (*Panax*), stosilje.
Pandore, *f.* bandura.
Pandur, *m.* pandur.
Pandurenklinge, *f.* handžar.
Panegyriker uſw., ſ. Lobredner uſw.
Pangolin, *m.* (*Manis macroura*), dugorepi ljuskavac; pangolin.
Panier, *n.* bojna zastava, bojni barjak.
Paniſch, *adj.* —er Schrecken, strava; strah i trepet; in —en Schrecken gerathen, prestraviti se; e. —en Schrecken verbreiten, prestraviti.
Panner, ſ. Panier.
Pannerführer, *m.* zastavnik, barjaktar.
Pannerſtock, *m.* kopljača.
Panorama, *n.* svezor; světozor.
Panſch, *m.* Panſche, *f.* kalabura; ſ. Manſch; in die Panſche kommen, naći se u zapari; ſ. Banſen.
Pänſchel, ſ. Geſchlinge.
Panſchen, *v. n.* burljati, brljati, brboljiti (n. p. po vodi); kalaburiti.
Panſen, ſ. Banſen.
Panſlaventhum, *n.* Panſlavismus, *m.* sveslavenstvo, sveslavjanstvo.
Panſlaviſt, *m.* sveslav.
Panſlaviſtiſch, *adj.* sveslavenski, sveslavjanski.
Panſoph, *m.* sveznadar.
Panſter, *n.* vitlovac.
Panſtergatter, *n.* šute od vitlovca.
Panſtergerinne, *n.* žlěb u vitlovače.
Panſtermühle, *f.* vitlovača.
Panſterrad, ſ. Panſter.
Panſterwelle, *f.* vreteno od vitlovca.
Panſterzeug, *n.* vitlovačka sprava.
Pantalons, *pl.* navlače, šarvare, pantaloni.
Pantheismus, *m.* svebožtvo, panteizam.
Pantheiſt, *m.* svebožac, panteista.
Pantheiſtiſch, *adj.* svebožki, panteistički.
Pantheon, *n.* panteon; slavohram.
Panther, *m.* (*Felis Pardus*), pardosan, bars.
Pantherfell, *n.* ſ. Pantherhaut, *f.* barsovina.
Pantherkatze, *f.* ſ. Ozelot.
Pantherſtein, *m.* kolasta jašma.
Pantherthier, *n.* ſ. Panther.
Pantoffel, *m.* papuča, hlamina; unter d. — ſein, nositi suknju, roklju; bojati se žene.
Pantoffelbaum, *m.* (*Quercus Suber*), pluta.
Pantoffelblume, *f.* (*Calceolaria*), papučica.
Pantöffelchen, *n.* papučica; ſ. Marienſchuh.
Pantoffelförmig, *adj.* papučast.
Pantoffelholz, *n.* pluta, šuvor; ſ. Korkbaum.

Digitized by Google

Pantoffelmacher, *m.* papučar.
Pantoffelmuſchel, *f.* (*Calceola sandalina*), papučica.
Pantoffeln, *v. a.* plutati.
Pantoffelpaar, *n.* ein —, jedne papuče.
Pantoffelſchwarz, *n.* pluten gal.
Pantoffelſtein, *m.* papučnjak.
Pantoffelthierchen, *n.* (*Colpoda*), sěnuška.
Pantograph, *m.* svepis.
Pantographie, *f.* obće pismo.
Pantomime, *f.* pantomima.
Pantomimik, *f.* kretoslovje, pantomimika.
Pantomimiſch, *adj.* kretoslovan, pantomimičan.
Pantomimiſt, *m.* pantomimista.
Pantſch uſw., ſ. Panſch.
Panzer, *m.* oklop, pancier; (b. Schildkr.) štit; —, *n.* ſ. Panſter uſw.
Panzerärmel, *m.* željezni rukav.
Panzerfiſch, ſ. Kofferfiſch. [oklop.
Panzergeſchmeide, *n.* oklopna kitnica;
Panzerhahn, *m.* (*Trigla cataſracta*), kokot-oklopnik.
Panzerhandſchuh, *m.* željezna narukvica, rukavica.
Panzerhemd, *n.* željezna košulja.
Panzerhoſe, *f.* željezna nanogvica i. nogavica.
Panzern, *v. a.* oklopiti; (*fig.*) oboružati.
Panzerrad, ſ. Panſter.
Panzerreiter, *m.* oklopnik. [oklop
Panzerrenner, Panzerſtecher, *m.* mač na
Panzerthier, *n.* (*Dasypus*), pasanac; (*Manis*), ljuskavac. [njak.
Panzerwels, *m.* (*Cataphractus*), oklop-
Panzerzeug, *n.* oklopje.
Päonie, *f.* (*Paeonia*), božur. [japica.
Papa, *m.* babajko, ćaća, ćaćko, japa,
Papagei, *m.* papiga, delkušica; er ſchwatzt wie ein —, govori kao čekalo; bunca kao baba u bolesti.
Papageiammer, *m.* (*Emberiza psittacea*), papigasti strnad.
Papageiananas, *f.* (*Bromelia nudicaulis*), goli ananas.
Papageichen, *n.* (*Psittacula*), papižica.
Papageien, *v. n.* klaprnjati, landariti, troparіti.
Papageienbauer, *m.* krletka za papige.
Papageienmäßig, *adj.* kao papiga, poput papige.
Papageiente, *f.* ſ. Papageitaucher.
Papageifeder, *f.* pero od papige.
Papageifiſch, *m.* (*Scarus creticus*), papigovac.
Papageigrün, *adj.* papigast, na papigu.
Papageinatter, *f.* papigasti guž.
Papageiſchnabel, *m.* (*Anomia terebratula*), svrdlica.
Papageitaucher, *m.* (*Alca artica*), sěverni ronac.
Papchen, *n.* papižica. [maul.
Papelhans, *m.* Papelliese, *f.* ſ. Plauder-
Papeln, *v. n.* (v. Kind.) mrndžati, čavrljati; ſ. Plappern. [uſw.
Papenblume, Papenkraut, ſ. Pfaffenblume
Papern, ſ. Papeln.
Papier, *n.* papir, hartija; etwas zu — bringen, staviti što na pismo, napisati što; —e, *pl.* pisma; (Staats—e), državne zadužnice; državnjače; (Wechſel), měnice; das türkiſche —, (*Conus minim.*), sićušni čunjac; (*Buccinum tuber*), gomoljasti rogač.
Papierabel, ſ. Briefadel.
Papierasbeſt, *m.* kameni papir.
Papierbaum, *m.* (*Morus papyrifera*), papirnjak. [papirnica.
Papierbirke, *f.* (*Betula papyrifera*), breza
Papierblatt, *n.* listić papira.
Papierblume, ſ. Strohblume.
Papierbogen, *m.* list papira, tabak i. arak hartije.
Papierboot, *n.* ſ. Papiernautilus.
Papierchen, *n.* papirčić.
Papier-Cypergras, *n.* ſ. Papierſtaude.
Papierdicke, *f.* debljina papira; von —, tanko kao papir.
Papierdünn, *adj.* tanan kao papir.
Papierdüte, *f.* papirna kesica.
Papiereffekten, *pl.* državne zadužnice, državnjače. [tije.
Papieren, *adj.* papiran; od papira, har-
Papieren, *v. a.* zamotati u papir.
Papierfabrik, *f.* papirana.
Papierfabrikant, *m.* papirar.
Papierfenſter, *n.* papiran prozor.
Papierform, *f.* kalup za papir.
Papierformat, *n.* veličina papira.
Papiergeld, *n.* papirni novac.
Papiergras, *n.* ſ. Papierſtaude.
Papierhandel, *m.* trgovina papirom, papirna trgovina; trgovina državnjačami.
Papierhändler, *m.* papirničar.
Papierhandlung, *f.* papirnica.
Papierhaube, *f.* (*Buccinum pennatum*), perast rogač.
Papierkammer, *f.* papirnica.
Papierknochen, *m.* lopuška.
Papierköcher, *m.* (*Tubularia papiracea*), papirasta cěvuša.
Papierladen, *m.* papirnica.
Papierlaterne, *f.* papirna světiljka.
Papierlaus, ſ. Büchermilbe.
Papierlumpen, *pl.* tralje za papir.
Papiermaché, Papiermaſſe, *f.* papirština.
Papiermacher, *m.* papirar.
Papiermaß, *n.* papirna oměra.
Papiermaulbeerbaum, ſ. Papierbaum.
Papiermühle, *f.* papirana.
Papiermütze, *f.* papirna kapa.
Papiernautilus, *m.* (*Argonauta Argo*), jedrilac.
Papierrolle, *f.* svitak od papira; (*Bulla lignaria*), papirasti puljak. [tija.
Papierſchachtel, *f.* papirna zaklopica (ku-

Digitized by Google

Papierſcheere, *f.* nožice (škare, makaze) za papir.
Papierſchnitzel, Papierſpäne, *pl.* papirni [ostrižci.
Papierſpeculant, *m.* državnjačar.
Papierſtaude, *f.* (*Cyperus Papyrus*), šilj-papir.
Papiertapete, *f.* papiran sag.
Papierteig, *m.* ſ. Papiermaché.
Papiertorf, *m.* ljuskav treset.
Papierweſpe, ſ. Pappweſpe.
Papillargewebe, *n.* mezdra.
Papillarkörper, *m.* Papille, *f.* mezdrika.
Papillotte, *f.* ſ. Haarwickel.
Papiniſch, *adj.* —er Topf, papinski lonac; brzovar.
Papiſt, *m.* papinac.
Papiſtiſch, *adj.* papinački. [ćiriš.
Papp, *m.* skrob, pomaz; (Schuſter—), lepenka.
Papparbeit, *f.* lěpenkovina.
Papparbeiter, *m.* lěpenčar.
Pappband, *m.* vez u lěpenku; tvrd vez.
Pappbogen, *m.* list od lěpenke.
Pappbrett, *n.* lěpnica.
Pappe, *f.* (Brei), kaša, papica; (Papier), lěpenka; ſ. Papp.
Pappel, *f.* (Pappelbaum), die weiße —, (*Populus alba*), topola; die ſchwarze —, (*P. nigra*), jagnjed, janja; d. italieniſche —, (*P. pyramidalis*), jablan; die kleine —, ſ. Eſpe.
Pappel, *f.* (Pappelkraut, *Malva*), slězovača; d. Wald—, (*M. sylvestris*), hu-
Pappelallee, *f.* jablanov sured. [dogled.
Pappelartig, *adj.* slězast; —e Blumen, slězovnice.
Pappelbaum, *m.* ſ. Pappel (*Populus*).
Pappelblatt, *n.* topolov list; list od slězovače.
Pappelblattkäfer, *m.* (*Chrysomela populi*), topolova zlatica.
Pappelblattlaus, *f.* (*Pemphigus bursarius*), topolov ušenac.
Pappelblume, ſ. Pappel (*Malva*).
Pappelbock, *m.* (*Cerambyx populi*), topolova strižibuba. [njedovac.
Pappelfalter, *m.* (*Limenitis populi*), jag-
Pappelgang, *m.* ſ. Pappelallee.
Pappelhain, *m.* topolik, topoljak.
Pappelholz, *n.* topolovina; jagnjedovina; jablanovina.
Pappelkäſe, *m.* slězova pogačica.
Pappelknospen, *pl.* jagnjedovo pupje.
Pappelkohl, *m.* (*Corchorus*), logova.
Pappelkraut, *n.* ſ. Pappel (*Malva*).
Pappellaus, *f.* (*Aphis populi*), topolov
Pappelmotte, *f.* topolnjak. [ušenac.
Pappeln, *adj.* topolov; jagnjedov; ja-
Pappeln, ſ. Pappen. [blanov.
Pappelöl, *n.* jagnjedovo ulje.
Pappelpflanzung, *f.* topolik; jablanik.
Pappelreihe, *f.* red topolah, jablanah.
Pappelroſe, *f.* (*Alcea rosea*), trandovilje.
Pappelſalbe, *f.* jagnjedova mast.
Pappelſchwärmer, *m.* (*Smerinthus populi*), topolov djipač.
Pappelſtaude, *f.* ſ. Schlingbaum.
Pappelvogel, ſ. Pappelfalter.
Pappelwald, *m.* topolik, topoljak.
Pappelweide, *f.* (*Salix alba*), běla vrba.
Pappen, *v. a.* (eſſen), papati; (kleben), lěpiti.
Pappen, *adj.* od lěpenke.
Pappendeckel, *m.* korica (knjige); (Pappe), lěpenka.
Pappenform, *f.* kalup lěpenke.
Pappenmacher, *m.* lěpenčar.
Pappenpreſſe, *f.* těsak i. tisak za lěpenku.
Pappenſtiel, *m.* das iſt keinen — werth, nije vrědno ni lule duhana (duvana).
Pappenteig, *m.* papirština.
Pappicht, *adj.* kašast.
Pappig, *adj.* mekan kao kaša.
Pappkäſtchen, *n.* spremka od lěpenke.
Pappſchachtel, *f.* zaklopica (kutija) od
Pappus, *m.* kunadra. [lěpenke.
Pappweſpe, *f.* (osa-)lěpenčarica.
Papſt, *m.* papa; der römiſche —, rimski papa, rim-papa; — werden, opapiti se.
Päpſtiſch, ſ. Papiſtiſch; die —en, *pl.* papinci.
Papſtkrone, *f.* papinska mitra, kruna; tiara; (*Mitra papalis*), papinska mitra.
Päpſtler, ſ. Papiſt.
Päpſtlich, *adj.* papin; papinski.
Papſtlos, *adj.* bez pape. [šoſomütze.
Papſtmütze, ſ. Papſtkrone; (*zool.*) ſ. Bi-
Papſtſtadt, *f.* papinski grad.
Papſtthum, *n.* papinstvo.
Papſtwahl, *f.* izbor pape.
Papſtweide, *f.* (*Prunus Padus*), sremza.
Papſtwürde, *f.* papinstvo.
Papusmuſchel, *f.* (*Mytilus*), klapavica, klapunica.
Papyrusſtaude, ſ. Papyrusſtaude.
Paquet, ſ. Packet.
Par, Paren, ſ. Paar uſw.
Parabanſäure, *f.* parabanska kiselina.
Parabel, *f.* prilika, priča; (*geom.*) hitnica, parabola.
Paraboliſch, *adj.* u prilici, priči; (*geom.*) parabolski.
Paraboliſiren, *v. n.* govoriti u prilikah, pričah.
Paraboloid, *n.* paraboloid.
Parachlorcyan, *n.* paraklorcian.
Parachroniſmus, *m.* lětoslovna i. lětobrojna pogreška.
Paracyan, *n.* paracian.
Parade, *f.* parada, jordam; velikolěpje; in — erſcheinen, u svečanom odělu doći; — machen, sjati; (*mil.*) parada.
Parabebett, *n.* odar.
Parabekleid, *n.* svečano odělo.
Parabepferd, *n.* jedek.
Parabeplatz, *m.* paradište.
Parabezimmer, ſ. Prunkzimmer.
Paradies, *n.* raj; (*fig.*) nebo.

Digitized by Google

Paradiesammer, *m.* (*Emberisa paradisea*), rajska strnadica.
Paradiesapfel, *f.* Liebesapfel.
Paradiesbaum, *f.* Oleaster.
Paradiesblume, *f.* *f.* Pfauenschwanz.
Paradiesfeige, *f.* (*Musa*), banan.
Paradiesfisch, *m.* (*Polynemus paradiseus*), rajski nitar.
Paradiesgarten, *m.* rajski vrt.
Paradiesheher, *f.* Paradiesvogel.
Paradiesholz, *n.* (*Cordia Sebestena*), jabukovac; (*Aloë*), rajsko drvo, aloje-
Paradiesisch, *adj.* rajski. [vina.
Paradieskorn, *n.* (*Amomum Granum paradisi*), rajsko zrno.
Paradiespapagei, *m.* rajska papiga.
Paradiesrabe, *m.* (*Muscicapa paradisi*), rajski muhar.
Paradiesvogel, *m.* (*Apoda paradisea*), rajka, gospin pěvac; rajska ptica; d. goldene —, (*Oriolus aureus*), zlatna vuga.
Paradieswittwe, *f.* (*Vidua paradisea*), rajska ptica.
Paradieszeit, *f.* (*fig.*) rajski život.
Paradigma, *n.* primĕr.
Paradigmatisch, *adj.* primĕran.
Paradiren, *v. n.* sjati, odlikovati se, paradirati; d. Pferd parabirt, konj igra.
Parador, *adj.* neobičan; čudnovit, čudan, paradoks.
Paradoron, *n.* čudna rĕč, paradokson.
Paraffin, *n.* parafin.
Paragraph, *m.* paragraf.
Paraguai-Theestrauch, *m.* (*Ilex paraguaiensis*), paraguajska česmina.
Parallare, *f.* mimogled, paralaksa.
Parallel, *adj.* poredan, jednako razdalek.
Parallele, *f.* poredica; (*fig.*) sravnjivanje; eine — ziehen, sravnjivati, srav-
Parallelepiped, *n.* pakocka. [niti.
Parallelismus, *m.* porednost.
Parallelkreis, *m.* poredan krug.
Parallellineal, *n.* poredičnjak.
Parallellinie, *f.* poredica.
Parallelmethode, *f.* poredična mĕračina.
Parallelogramm, *n.* pačetver, pačetverina.
Parallelstelle, *f.* naličina.
Paralogisiren, *v. n.* opako zaključiti, izvoditi, um(stv)ovati.
Paralogismus, *m.* opak zaključak, zaključaj, izvodak.
Paralysiren, *f.* Lähmen.
Paralytisch, *adj.* uzet.
Parameter, *m.* nuzmĕr, parametar.
Paramid, *n.* paramid.
Paramythie, *f.* paličen baj.
Parapete, *f.* prislon, okana, parapet; *f.* Brustwehr.
Parapetemauer, *f.* zidac.
Paraphe, *m.* imenovka. [novku.
Paraphiren, *v. a.* parafirati; udariti ime-
Paraphrase, *f.* razgovĕst.
Paraphrasiren, *v. a.* razgovĕstiti.
Parapluie, *n.* *f.* Regenschirm.
Parasit, *f.* Schmarotzer.
Parasitisch, *adj.* nametan.
Parasol, *n.* *f.* Sonnenschirm. [gavica.
Parasolpilz, *m.* (*Agaricus procerus*), šu-
Paratom, *adj* sklonodĕlni.
Paraweinsäure, *f.* grozdena kiselina.
Parcelle, *f.* cĕpac, lapat. [cĕpce.
Parcelliren, *v. a.* razcĕpkati, podĕliti na
Parchent, *f.* Barchent.
Pard, *f.* Panther.
Pardauz! *int.* ljoskac!
Pardel, Parder usw., *f.* Panther usw.
Pardervogel, *m.* (*Charadrius plurialis*), daždenik.
Pardon, *m.* milost; oprost, pardon, aman; — geben, *f.* Pardoniren.
Pardoniren, *v. a.* prostiti, praštati; pomilovati.
Pardune, *f.* parduna.
Pare, *n.* sugubka, istopis.
Parenchym, *n.* (*zool.*) mezdra, mrežica; (*bot.*) libovina, srčikovina.
Parentation usw., *f.* Leichenrede usw.
Parenthesezeichen, *n.* zaporka.
Parenthesis, *f.* umetak.
Parere, *n.* mnenje.
Parforce, *adv.* silom, pod silu.
Parforcehund, *m.* ogar.
Parforcejagd, *f.* hajka.
Parfüm, *m.* miris, mio miris; mirisje.
Parfümeur, *m.* mirisar.
Parfümerichandlung, *f.* mirisarnica.
Parfümeriewaare, *f.* mirisavka.
Parfümiren, *v. a.* mirisavkom pokropiti, namazati.
Pari, al —, razom, na ravni; d. Staatspapiere stehen —, državne zadužnice stoje razom.
Parilin, *n.* parilovina.
Pariren, *v. n.* slušati, poslušati; (Fechtf.) dočekati, uzbiti, odvrnuti (udarac); ševrdnuti; *f.* Wetten.
Parirstange, *f.* dočekaljka.
Parisapfel, *f.* Teufelsapfel.
Parisbirn, *f.* parižka.
Pariserblau, *n.* parižko modrilo.
Parisbraut, *n.* *f.* Einbeere.
Parisvogel, *m.* (*Coccotraustes aurantia*), narančasta dluska.
Parität, *f.* jednakost.
Park, *m.* perivoj; (Artillerie—), topovište; topovje.
Parlament, *n.* sabor, parlamenat.
Parlamentär, *m.* uvĕrnik, neprijateljski poslanik, ugovornik.
Parlamentärschiff, *n.* ladja-uvĕrnica.
Parlamentiren, *v. n.* dogovarati se, pogadjati se.
Parlamentsmitglied, *n.* član sabora.
Parlamentswahl, *f.* izbor saborskoga po-
Parlatorium, *f.* Sprachzimmer. [slanika.

Digitized by Google

Parmeſankäſe, *m.* parmezanac.
Parochialgebäude, *n.* župna kuća.
Parochialkirche, *f.* župna crkva.
Parodie, *f.* parodija.
Parodiren, *v. a.* pod smešno prečiniti, parodirati.
Parole, *f.* reč, lozinka*.
Paronomaſie, *f.* sličnorečje. [bešnilo.
Paroxiſmus, *m.* nastup, uhvat; (b. Wahnſ.)
Parquet, *n.* sudnica; (—boden), uklađan pod.
Parquetiren, *v. a.* ukladati, pločati.
Part, *m.* (Theil), dio; — an etwas haben, dionik, učestnik biti; ich für meine —, što se mene tiče; ſ. Partei.
Partei, *f.* stranka; ſich zu Einem — ſchlagen, zu Einem — übergehen, pristrančiti se komu; ich bin von ſeiner —, s njegove sam (strane); er nahm ſeine —, zauzeo se je za njega; ſich eine — machen, sakupiti stranku; ſ. Partie.
Parteianſicht, *f.* mnenje, mišljenje stranke.
Parteiführer, *m.* kolovodja stranke, stranovodja.
Parteigänger, *m.* stranjanin, postranica; (der von einer Partei zur andern übergeht), svestranica; ſ. Parteiführer; (*mil.*) četovodja, četedžija. [stvo.
Parteigeiſt, *m.* strančarstvo, postraničarParteigenoß, *m.* sustranjanin, sustranac.
Parteihang, ſ. Parteigeiſt.
Parteihaupt, *n.* glava i. kolovodja stranke.
Parteiiſch, Parteilich, *adj.* pristran, pristrastan; — urtheilen, suditi pristrano, po hateru*; ein —er Menſch, pristranac, haterdžija; postranica.
Parteilichkeit, *f.* pristranost, pristrast; ſich —en zu Schulden kommen laſſen, pristrano, pristrastno postupati; raditi po hateru.
Parteilos, *adj.* nijednostran, nestran.
Parteiloſigkeit, *f.* nijednostranost, nestranost.
Parteimann, *m.* postranica; strančar.
Parteinahme, *f.* pristranjivanje.
Parteinehmer, *m.* postranica, pristranica.
Parteiſache, *f.* daš iſt eine —, to ide stranku; to je osobnička (privatna)
Parteiſchrift, *f.* strankopis. [stvar.
Parteiſucht, *f.* strančarstvo, razkida.
Parteiſüchtig, *adj.* strančarski; razdoran.
Parteiung, *f.* razkida; razdor.
Parteiwuth, *f.* bešnilo stranke, stranakah.
Parten, *v. a.* dĕliti.
Partenblatt, *n.* (*Plantago major*), velika bokvica, veliki trputac.
Parter, *m.* dĕlič; ſ. Partner.
Parterre, *n.* prizemlje; im —, pri zemlji, razi zemlje.
Parterreloge, *f.* prizemna stanica, loža.
Partial, *adj.* čestan, dĕlan; —, *adv.* od česti.
Partialdiviſion, *f.* dioba od česti.
Partial-Los, *n.* diona srećka, dio srećke.
Partial-Obligation, *f.* diona zadužnica.
Partialprodukt, *n.* čéstni umnožak.
Partialquotient, *m.* čestni količnik.
Partialſumme, *f.* čestna svota.
Partialzahlung, *f.* plaćanje na česti.
Participations-Conto, *m.* račun o zadruzi.
Participations-Geſchäft, *n.* zadružni posao; zadružna trgovina. [tvovati).
Participiren, *v. n.* dionik biti (udioniš-
Particulär, *adj.* (theilweiſe), čestan; dĕl po dĕl; (einzelnweiſe), jedan po jedan; (privat), osebnički; für —e Rechnung, na osobit račun.
Particular-Acceptation, *f.* prihvat od česti.
Particular-Congregation, *f.* mala skupština, malo spravište. [račun.
Particular-Conto, *n.* osebnički, osobit
Particulare, *n.* izkaz.
Particular-Friede, *m.* osebni mir.
Particular-Geſchichte, *f.* čéstna povĕstnica.
Particularien, *pl.* osobite okolnosti
Particular-Rechnung, *f.* dioni račun; ſ. Particular-Conto.
Particular-Schreiben, *n.* osobno pismo.
Particulier, *m.* osebnik, sukromnik; en —, na ruke.
Partie, *f.* (*merc.*) množina; kup; komad; in —n kaufen, kupovati na hrpe; (Partei), stranka; Einen — nehmen, pristrančiti se komu, zauzeti se za koga; ich bin von der —, nisam s razkide; (Spiel), igra; (Luſtfahrt), putak; (Heirath), eine vortheilhafte — machen, dobro se oženiti, udati; eine reiche — machen, oženiti se na blago; oženiti se blagaricom; warte bis ſich eine — für dich trifft, čekaj dok ti se sreća javi; (Theil), dio; (Rolle), zadaća; (*mus.*) glas; (Mal.) strana.
Partiell, ſ. Partial.
Partikel, *f.* čestica.
Partiſan, ſ. Parteigänger.
Partiſane, *f.* partizanac, oštroperac.
Partite, *f.* himba, varka.
Partition, *f.* razdĕlba.
Partitiv, *adj.* dĕleći; razdĕlan.
Partitur, *f.* partitura.
Partkrämer, *m.* tržac.
Partner, *m.* dionik, učestnik.
Parvenu, *m.* novičica, skorovečernjak.
Parzelle, ſ. Parcelle.
Parzen, ſich, *v. r.* šepiriti se.
Paš, *m.* korak.
Paſch, *m.* jednak broj, paš.
Paſcha, *m.* pasha.
Paſcha, *m.* paša; — von zwei Roßſchweifen, paša od dva tuga; — von drei Roßſchweifen, učtuglija.
Paſchalik, *n.* pašaluk.
Päſcheln, *v. a.* šuškati, prljkati.
Paſchen, *v. n.* kockati se; (flatſchen), pljeskati; ſ. Schmutzeln.

Digitized by Google

Paſcher, *m.* kockar; ſ. Schmuggler.
Paſeng, *m.* (*Capra aegagrus*), (koza-) sborbiljica.
Paſpoil, *n.* zakrcka, modraš.
Paſquill, *n:* brukavica, rugopis, paskvila.
Paſquillant, *m.* brukavičar, paskvilant.
Paſquilliren, *v. n.* pisati brukavice; brukati se komu.
Paß, *adv.* zu — kommen, u dobar čas [doći.
Paß, *m.* (enger Weg), ždrělo, klanac, bogaz*; ſ. Meerenge; (Durchgang), prolaz; er hat freien —, prosto mu je i. vlastan je prolaziti; (Reiſe—), putovnica, putni list, pasoš; einen — löſen, izvaditi putovnicu; (b. Pferd.), kljus, kas, trupkalica; der halbe —, mali kas.
Paſſabel, *adj.* priličan; —, *adv.* prilično; hajde de, hajd hajd, može podněti, i Bože pomozi.
Paſſage, *f.* prolaz; hier iſt eine ſtarke —, ovuda prolazi mnogo světa; (*mus.*)
Paſſagier, *m.* putnik. [prělaz.
Paſſagierſtube, *f.* putnička soba.
Paßamt, *n.* putovni ured.
Paſſant, *m.* prolaznik, mimohodac.
Paſſanten-Protokoll, *n.* upisnik prolaznikah.
Paſſatwind, *m.* pasat, vazdašnja uztoka.
Paßbrief, *m.* putovnica, putni list.
Paßcertificat, *n.* svědočba o putovnici.
Paſſe, *f.* trlja; prežnja; auf der — ſtehen, trliti; vrebati, prežati; (im Kart.) propust, pas.
Paſſen, *v. n.* (angemeſſen ſein), prilikovati, dolikovati, odgovarati; d. Kleid paßt ihm nicht gut, nedolikuje, neodgovara mu odéća; der Deckel paßt nicht auf den Topf, poklopac nemože prileći na lonac; (ſpr.) das paßt wie die Fauſt aufs Auge, to liči kao pesnica na oko; das paßt nicht hieher, to neide amo; tomu neima ovdě města; ſie paßt nicht zu mir, nije prema meni; (im Kart.), propustiti, propuštati; neigrati; (warten), čekati; (auf—), vrebati, prežati; das paßt ſich nicht, to nije jedno prema drugomu; —, primĕriti, priljubiti, prilagoditi; einen Pfropf auf die Flaſche —, pridĕljati čep za staklo (bocu); (taugłich ſein), valjati, prikladovati.
Paſſend, *adj.* priličan, prikladan, pristao; primĕren; —es Mittel, udesno sredstvo; eine —e Antwort geben, sgodno i. shodno odgovoriti.
Paſſeport, *m.* putovnica, putni list.
Paſſer, *m.* vrebač, vrebalo.
Paßfeſtung, *f.* tvrdjava od klanca.
Paßgang, *m.* kljus, kas.
Paßgänger, *m.* kljusač, prusac.
Paſſiflora, ſ. Paſſionsblume.
Paſſig, *adj.* odubljen.
Paſſion, *f.* strast; das iſt eine —, prava je slast; das iſt ſeine —, to najvoli (n. p. učiniti); (*theo'.*) muka (Isukrstova), (b. Or.) strasti Hristove.
Paſſionale, *n.* mukopis.
Paſſionirt, *adj.* strastan.
Paſſionsblume, *f.* (*Passiflora*), mukokaz.
Paſſionsgeſchichte, *f.* pověstnica Isukrstove muke. [voj muci.
Paſſionspredigt, *f.* propověd o Isukrsto-
Paſſionsweg, *m.* križni put.
Paſſionswoche, *f.* velika nedělja.
Paſſiren, *v. n.* prolaziti, proći; prelaziti; er paſſirte unſere Stadt, prošao je našim gradom; es iſt ein Unglück paſſirt, nesreća se je dogodila; es mag —, neka bude; neka je pročka; es paſſirt, može podněti; hajde de; es paſſirt für Wahrheit, prolazi pod istinu; (bewilligen), dopustiti.
Paſſirgewicht, *n.* laka teža, vaga.
Paſſirlich, *adj.* prohodan. [propustka.
Paſſirſchein, *m.* prolaznica, propustnica,
Paſſirung, *f.* dopust; odměra.
Paſſirzettel, ſ. Paſſirſchein.
Paſſiv, *adj.* trpan (trpni); (*gram.*) trpeći; (*merk.*) dugovni.
Paſſiva, *pl.* dugovi.
Paſſivforderung, *f.* dug; ſ. Paſſivſchuld.
Paſſivform, *f.* (*gram.*) trpni način.
Paſſivhandel, *m.* kupovna trgovina.
Paſſivität, *f.* trpnost; dugovnost; (*fig.*)
Paſſivſchuld, *f.* dugovina, dug. [nerad.
Paſſivſtand, *m.* dužbina; dugovi.
Paſſivvermögen, *n.* dugovi, dužbina.
Paſſivum, *n.* trpeći glagolj.
Paßkugel, *f.* udesno zrno.
Paßlich, ſ. Paſſend. [sgodnost.
Paßlichkeit, *f.* primĕrenost, shodnost,
Päßlich, *adj.* priličan; es geht ganz —, može podněti.
Paßlos, *adj.* bez putovnice.
Paßport, ſ. Paſſeport.
Paßſchreiber, *m.* putovničar.
Paſſualamt, *n.* prolaznički ured.
Paſſualiſt, *m.* prolazničar. [nice.
Paßwerber, *m.* prosac (molitelj) putov-
Paßweſen, *n.* putovnički poslovi.
Paßzettel, ſ. Paſſirſchein.
Paſſus, *m.* korak; (in Büchern), město.
Paſte, *f.* (Teigſtein), těstina; (Afterſtein), litak; rukotvorni dragac; (Abdruck),
Paſtel, ſ. Färberwaid. [otisak.
Paſtell, *m.* Paſtellfarbe, *f.* suho mastilo, pastelj.
Paſtellgemälde, *n.* slika od suhih mastilah. [ljar.
Paſtellmaler, *m.* suho-mastionik, paste-
Paſtellmalerei, *f.* slikanje suhimi mastili.
Paſtenei, ſ. Paſtinak.
Paſtete, *f.* těstonica, pašteta; (ſpr.) er will lauter —n haben, izvoléva kao trudna žena.

Digitized by Google

Paſtetenbäcker, *m.* těsteničar, paštetar; —in, *f.* těsteničarka.
Paſtetenbäckerei, *f.* těsteničarnica.
Paſtetenboden, *m.* dno od těstenice.
Paſtetendeckel, *m.* poklopac od těstenice.
Paſtetenform, *f.* kalup od těstenice.
Paſtetenofen, *m.* pećka za těstenice.
Paſtetenwerk, *n.* těsteničje.
Paſtetlein, *n.* (*Arca pectunculus*), češljasta korabljica.
Paſtinak, *m.* ℄ *f.* (*Pastinaca*), pastrnjak; der wilde —, mrkvac, mrkvěla.
Paſtinakfiſch, *m.* (*Raja pastinaca*), žutuga, žutica, slinavac.
Paſtinakſaus, *f.* (*Aphis pastinacae*), pastrnjački ušenac.
Paſtor, *m.* duhovni pastir; evangelički župnik.
Paſtoralia, *pl.* župnički poslovi.
Paſtoralklugheit, Paſtoraltheologie, *f.* pastirsko bogoslovje.
Paſtorat, *ſ.* Pfarramt.
Paſtorin, *f.* župnikova žena; župnikovica.
Patas, *m.* (*Cercopithecus ruber*), patas.
Patchoullykraut, *n.* grbavka.
Patelle, *ſ.* Napfſchnecke.
Patene, *f.* plitica.
Patent, *n.* ukaz; (Bevorrechtigungsurkunde), povelja.
Patental, *adj.* poveljni.
Patentalinvalid, *m.* nemoćnik s platom.
Patentgeld, *ſ.* Standgeld.
Patentiren, *v. a.* dati povelju (na što).
Patentirt, *adj.* poveljni.
Patentmäßig, *adj.* po povelji.
Patentwaare, *f.* poveljna roba.
Patentwidrig, *adj.* proti povelji.
Pater, *m.* otac, (*fam.*) otco; pater.
Paternoſter, *n.* otčenaš; (Roſenkranz), brojanice, čislo, patrice, krunica; (*arch.*) grotulja.
Paternoſterbaum, *m.* ſ. Pimpernuß.
Paternoſterwerk, *n.* čislenjak.
Pathe, *m.* kum; ſ. Taufpathe; (Täufling), kumić, kumče.
Pathengeld, Pathengeſchenk, *n.* povojnica, krstni dar.
Pathenſchaft, *f.* kumstvo.
Pathenſtelle, *f.* kumstvo, kumovanje; — vertreten, kumovati.
Pathetiſch, *adj.* strastljiv, patetičan.
Pathin, *f.* kuma.
Pathogenie, *f.* bolorodje, nauka o postanku bolestih, patogenija.
Pathognomik, *f.* nauka o znakovih bolesti, patognomika.
Pathognomiſch, *adj.* patognomičan, patognomički.
Pathолog, *m.* boljoznanac, patolog.
Pathologie, *f.* boljoznanstvo, patologija.
Pathologiſch, *adj.* boljoznanstven, patologički.
Pathos, *m.* strastljivost, patos; (Leidenſchaft), strast.
Patient, *m.* bolestnik, bolnik; —in, *f.* bolestnica.
Patois, *n.* prostački govor, jezik.
Patriarch, *m.* patriarh, praotac.
Patriarchaliſch, *adj.* patriarhalan; patriarhov; otcovladan; (*fig.*) priprost.
Patriarchat, *n.* patriarhat, dostojanstvo patriarha; (*b. Or.*) patriaršestvo; (Sprengel), patriarhija; patriaršija.
Patriarchenſitz, *m.* stolica patriarska.
Patrimonialgericht, *n.* vlasteoski, gospodski sud.
Patrimonialgut, *n.* Patrimonialherrſchaft, *f.* otčevina.
Patrimonium, *n.* baština, otčevina.
Patriot, *m.* domoljub, rodoljub, domorodac.
Patriotiſch, *adj.* domoljuban, rodoljubiv,
Patriotismus, *m.* domoljublje, rodoljublje,
Patriſtik, *f.* patristika.
Patrize, *f.* ſ. Stempel.
Patriziat, *n.* vlasteljstvo.
Patrizier, *m.* vlastelj.
Patriziſch, *adj.* vlasteljski, vlasteoski.
Patrolle, Patrouille, *f.* obhodja, oblaz; oblaznica, patrola.
Patrouilliren, *v. n.* oblaziti, patroliti.
Patron, *m.* zavětnik, čuvadar; (*merk.*) gospodar; ein ſauberer —! lěpa mi čověka; ſ. Schutzheiliger; —in, *f.* zavětnica.
Patronat, *n.* zavětništvo.
Patronatsrecht, *n.* zavětničko pravo.
Patrone, *f.* fišek; naboj; —n machen, savijati fišeke; (Modell), pregledalica.
Patronenform, *f.* savijača.
Patronenmacher, *m.* nabojar, fišekar.
Patronentaſche, *f.* nabojnjača, fišekluk, kehar, keharac, ker, kulete, patrontaš; pripojasnice.
Patronymikon, *n.* rodno ime.
Patronymiſch, *adj.* rodno-imeni.
Patrouille, *ſ.* Patrolle.
Patſch, *int.* pljus! pljusk! pljes! pljeskac! puć! pućkac! — da hatte er eine Ohrfeige, a on njega pljus po obrazu.
Patſch, *m.* pljuska; ſ. Patſche.
Patſche, *f.* (zu Tennen), bat, naboj, malj; (b. Dachdeckern) uzbijač; (b. Kindern) pac; eine — geben, paciti; (Koth), bléčkavica, brčkavica, kačkavica; (Verlegenheit), neprilika, smeća; Einen aus der — ziehen, izvući koga iz blata; Einen in die — führen, opremiti koga u suho grožđje; in die — kommen, nagraisati, nalěpiti, nasěsti.
Patſchen, (Patſcheln), *v. n.* pljuštati, pljuskati; es regnet, daß es patſcht, pljušti kiša; (im Kothe —), pljeskati, šljapati; (im Waſſer), brčkati, brčnuti, pljesnuti, bléčkati; eine Ohrfeige geben, daß es patſcht, pljusnuti, šljapiti koga; —, *v. a.* (ſchlagen), plje-

Digitized by Google

skati, pljesnuti, šakesati, šakatati; d. Tenne —, nabijati, pobijati, pobiti
Patſcher, m. pljeskač, pljuskač. [gnmno.
Patſchfuß, m. čota, sukta; ſ. Schwimmfuß.
Patſchfüßig, adj. čotav; plosnonog.
Patſchhand, f. Patſchhändchen, n. pac; — geben, paciti. [čionica.
Patſchnaß, adj. mokar kao snop i. mo-
Patte, f. suvratak; zalistak.
Patzen, ſ. Batzen.
Patzen, m. gvalja, šljoka, tipa.
Patzig, adj. naprćen; kičeljiv; — thun, prćiti se, kočiti se; kicošiti se; (trotzig), košljiv, prěk, usovan.
Pauen, v. n. kaukati, glogotati.
Pauke, f. talambas; (ſcherzw.) tumbalumba; die —en ſchlagen, ſ. Pauken; (anat.) bubanj; (bubo), bunja; (ſpr.) der — ein Loch machen, preseći uzao.
Pauken, v. n. bubati talambase, udarati u talambase; (fig.) Einen —, bubati, lupati koga.
Paukenfell, ſ. Trommelfell.
Paukengang, m. zavoj bubnja.
Paukengeſtell, n. stalak talambasah.
Paukenhöhle, f. bubnjište.
Paukenklang, m. udaranje, bubanje, jeka talambasah.
Paukenring, m. kolutić bubnja.
Paukenſaite, f. žica bubnja.
Paukenſchall, m. jeka talambassh.
Paukenſchlag, ſ. Paukenklang.
Paukenſchlägel, m. šibalo, šibka od ta-
Paukenſchläger, m. talambasar. [lambasa.
Paukenſchraube, f. Paukenwirbel, m. čekrk od talambasa.
Paukenſpanner, m. navijač talambasa.
Paukenſtock, ſ. Paukenſchlägel.
Paukentreppe, f. stubice bubnja.
Pauker, ſ. Paukenſchläger.
Pauliner, m. Paulinac. [(manastir).
Paulinerkloſter, n paulinski samostan
Paulinie, f. (Paulinia), pavlija.
Pausback, ſ. Bausback.
Pausblume, ſ. Schlüſſelblume.
Pauſch, ſ. Bauſch.
Pauſchale, n. odsečnica, plata odsěkom.
Pauſchalien-Quittung, f. namira na od-
Pauſchalgelder, pl. odsečnina. [sečninu.
Pauſchaliren, v. a. učiniti što odsěkom; oseći.
Pauſchgeding, n. oseći pridržaj.
Päuſchel, ſ. Bäuſchel.
Pauſchen, v. a. gruhati; krušiti; (ſchmelzen), taliti.
Pauſe, f. stanka, pauza; (Verpauſe), odmor; (fig.) predušak; eine — machen (im Singen), stati; (fig.) odmoriti se, odmarati se.
Pauſen, Pauſiren, v. n. stati, prestajati; oddahnuti. [briti.
Pauſen, Pauſten, v. n. nabuhnuti, nabu-
Pauſepapier, n. papir za snimanje.
Pavian, m. (Cynocephalus), pavijan, čakma. [pridvorak.
Pavillon, m. paviljon; (Nebengebäude),
Peccothee, ſ. Pekothee.
Pech, n. pakao, paklenjača, paklina; (Harz), smola; ein Kahn mit — dichten, pakliti čun; (ſpr.) wer — angreift beſudelt ſich, tko se sigra tiganjem, ogaravit će se.
Pechartig, adj. smolast.
Pechbärme, f. smoleste pěnice.
Pechbaum, m. ſ. Föhre; Kiefer.
Pechblende, f. pakluština.
Pechblume, ſ. Pechnelke.
Pechbraun, adj. sur, u crno smeđ.
Pechbrenner, m. smolar, paklar.
Pechbrennerei, f. paklara, smolara.
Pechdampf, m. dim od pakline.
Pechdraht, m. dretva.
Pechen, v. n. (Pech bereiten), paklariti; (Harz abſcharren), smolariti; (kleben), lěpiti se; (fig.) prilěpiti se, prianjati; —, v. a. ſ. Pichen.
Pecher, ſ. Pechbrenner.
Pecherde, f. zemlja-paklenjača.
Pecherz, n. smolinac.
Pechfackel, f. smolenica.
Pechfaden, m. dretvica.
Pechfaß, n. bačva za pakao, smolu.
Pechflechte, f. smolovit lišaj.
Pechgeruch, m. es hat einen —, zaudara po smoli.
Pechgriebe, f. čvarak od pakla, smole.
Pechhauer, ſ. Pechbrenner.
Pechholz, n. drvo za pakao, smolu.
Pechhütte, f. paklara, smolarnica.
Pechicht, adj. paklinast.
Pechig, adj. paklinav, smolav; ſich — machen, osmoliti se.
Pechkappe, Pechmütze, f. (fig.) podkapak; ulěpak.
Pechkerze, f. crna svěća.
Pechkeſſel, m. kotao za paklinu.
Pechklumpen, m. gruda pakline, smole.
Pechkohle, f. smolast ugalj; ſ. Gagat.
Pechkranz, m. smolan věnac.
Pechkrücke, f. paklarka.
Pechkuchen, m. gruda pakline, smole.
Pechlicht, n. ſ. Pechkerze.
Pechlöffel, m. smolna žlica.
Pechmann, m. paklar, smolar.
Pechmeſte, f. kolomaznica.
Pechmütze, ſ. Pechkappe.
Pechnelke, f. (Lychnis viscaria), prilěpača, lěpčarica.
Pechofen, m. smolna, paklinska peć.
Pechöl, n. paklinsko ulje.
Pechpfanne, f. smo(l)nica.
Pechpflaſter, n. smolenica.
Pechrauch, ſ. Pechdampf.
Pechrinne, f. smolni žlěbić.
Pechſcharre, f. ſ. Harzmeſſer.
Pechſchwarz, adj. crn kao pakao; vran.

Digitized by Google

Pechsieder, m. smolar, paklimar.
Pechstein, m. smolac.
Pechtanne, f. (*Pinus picea*), omora,
Pechtonne, f. smolna bačva.
Pechtorf, m. paklinav treset.
Pechtrog, m. smolno korito.
Pechwerg, n. paklovina.
Pectin, n. pektin.
Pectinsäure, f. pektinska kiselina.
Pecuniär, *adj.* novčan; —, *adv.* novcem.
Pedal, n. podnožnici.
Pedant, m. pedant, sitničar; čepidlaka.
Pedanterie, f. Pedantismus, m. pedanterija; čepidlačenje; sitničarenje.
Pedantisch, *adj.* pedantički; sitničarski, čepidlački.
Pedantisiren, *v. n.* čepidlačiti, sitničariti.
Pedell, m. školski poslužnik, pedel.
Pegasus, m. pegaz; krilaš.
Pegasusfisch, m. (*Pegasus*), krilaš.
Pegel, m. vodoměr; (Eichpfahl), pragovac, jažoměr.
Pegeln, *v. n.* měriti dubljinu vode.
Peil, n. vodokaža; s. Pegel.
Peilen, s. Pegeln.
Peilstock, m. s. Peil.
Pein, f. muka; ewige —, věčna muka; ich leide —, muka me mori; — anthun, mučiti.
Peinbank, s. Folterbank.
Peingefühl, n. mučno čuvstvo.
Peingericht, n. zaglavni sud.
Peinigen, *v. a.* mučiti, kiniti, moriti.
Peinigend, *adj.* mučan.
Peiniger, m. mučitelj, mučilac.
Peinigung, f. mučenje; muka, kina.
Peinlich, *adj.* mučan; (criminal), —es Gericht, zločinstveni, zaglavni sud; —es Recht, zločinstveno pravo; ein —er Mensch, težak, mučan čověk; — thun, mučiti se, pečaliti se.
Peinlichkeit, f. mučnost.
Peinvoll, *adj.* vrlo mučan.
Peißker, Peitschker, Peizker, s. Beißker.
Peitsche, f. bič, kandžija; mit der — flatschen, bičkarati; puckati bičem; mit der — hauen, s. Peitschen; (*bot.*) živić, mlaz, rozga.
Peitschen, *v. a.* (einmal —), ošinuti, šinuti bičem; bičevati, šibati bičem; mit Ruthen —, šibati; die Wellen — an das Ufer, voda udara o bregove; den Wein —, šibati vino; das Schicksal peitscht ihn, udes ga goni, bije.
Peitschendistel, f. djijotaljka.
Peitschenförmig, *adj.* bičast.
Peitschengeknall, Peitschengeschnalz, n. bičkaranje.
Peitschenhieb, m. švig; udarac bičem; einen — versetzen, ošvignuti, pošvignuti, ošinnuti, švignuti, šicnuti bičem.
Peitschenknall, m. puckanje biča; šickac; s. Peitschengeknall.
Peitschenknecht, m. šibač, bičevalac.
Peitschenmacher, m. bičar.
Peitschenstab, Peitschenstiel, Peitschenstock, m. bičalje, bičalo.
Peitschenstrauch, m. (*Flagellaria*), pleti-
Peitschenstreich, s. Peitschenhieb.
Peitschentrieb, m. mlaz, rozga.
Peitschenwurm, m. (*Trichocephalus*), tan-
Peitscher, m. bičevalac.
Peitschschlange, f. (*Coluber ah.*), bičast už.
Pekari, s. Nabelschwein.
Pekesche, f. bekeš.
Pekothee, m. pekanski, ruski čaj.
Pektinit, m. okamenjena pokrovača.
Pektisch, *adj.* —e Säure, kiselina srčPelagisch, *adj.* morski.
Pelargonium, n. žeravac.
Pelargonsäure, f. žeravačka kiselina.
Pelekan, s. Pelikan.
Pèle-mèle, dar-mar, tandara mandara.
Pelerine, s. Pelzkragen.
Pelikan, m. (*Pelecanus Onocrotalus*), nejasit, nesit, nenasit, bučac, gem; (*med.*) vadizub.
Pelle, f. komina.
Pelop, n. pelop.
Peloton, n. povorka, uzvod.
Pelotonfeuer, n. zaredomno pucanje, plePeltschen, s. Vogelwicke.
Pelz, m. krzno; koža; einen Rock mit — füttern, postaviti haljetak krznom; (Kleidungsst.) kožuh, šuba, ćurak; (Schafwolle), runo; (auf der Milch), těna; (dicke Schleimhaut), dlen; (auf d. Wein), budja; (spr.) Einem den — ausklopfen, svetiti komu drvena masla; izbiti komu moljce iz kožuha; wasch' mir den — und mach mich nicht naß, i sve ovce, i siti vuci; operi se, a nepokvasi se.
Pelzaffe, m. (*Callitrix*), lěpodlak.
Pelzart, f. način čepljenja.
Pelzbein, n. čepiljka.
Pelzbesetz, m. perema, pervaz.
Pelzen, *v. n.* čepiti, navrnuti, navrtati; —, *v. a.* Einen —, lupati, devetati
Pelzer, m. čepilac; s. Kürschner.
Pelzflatterer, s. Flatterthiere.
Pelzfleck, m. komad kože, krzna.
Pelzfresser, *pl.* (*Mallophaga*), čeperi.
Pelzfutter, n. postava od krzna.
Pelzhandel, m. trgovina krznom.
Pelzhändler, m. krznar-trgovac.
Pelzhandschuh, m. kosmata, krznena, krznom postavljena rukavica.
Pelzhaut, f. koža za krzno; (a. d. Milch), těna.
Pelzhose, f. krznena nogavica.
Pelzicht, *adj.* kožušast; —e Birne, tvrPelzig, *adj.* kosmat.
Pelzjacke, Pelzjupe, f. ćurče, kožušak, kožuščić.
Pelzkäfer, m. (*Dermestes Pellio*), kožojed.
Pelzkamm, m. krznarski greben.

Digitized by Google

Pelzkappe, *f.* šubara.
Pelzkern, *m.* (*Tarchonanthus*), kafrika.
Pelzkirſche, *f.* (trešnja-)cěpljenica.
Pelzkragen, *m.* krznen ogrtač, pelerina.
Pelzmantel, *m.* krznom postavljen plašt; bunda.
Pelzmeiſe, *f.* (*Parus caudatus*), dugorepa sěnica, dugorepka.
Pelzmeſſer, *n.* cěpilo.
Pelzmotte, *f.* (*Tinea pellionella*), grinja, grizlica, tarica, sušac.
Pelzmütze, *f.* šubara, kalpak.
Pelzraupe, *f.* kosmatica.
Pelzreis, *n.* cěpak, kalam*, kalamak.
Pelzrock, *m.* ćurak, kožuh.
Pelzſame, ſ. Pelzkern.
Pelzſchuh, *m.* krznena, krznom postavljena cipela.
Pelzſchule, *f.* cěpilište, cěpionik.
Pelzſtiefel, *m.* krznom postavljena čizma.
Pelzüberrock, *m.* bekeš.
Pelzwaare, *f.* krznenina.
Pelzwachs, *n.* vrtlarski vosak.
Pelzwerk, *n.* krzno; zvěr *f.*
Pelzwolle, *f.* runo.
Pemmeln, *v. n.* trčkarati.
Pendant, *m.* gatka.
Pendel, *n.* klimalica, njihalica, njihalo; ſ. Perpendikel. [malice.
Pendelbeobachtungen, *pl.* motrenje klima-
Pendellinſe, *f.* puce u šetaljke.
Pendelſchlag, *m.* klimavica; klimanje, njihanje. [halice.
Pendelſtange, *f.* prut od klimalice, njima-
Pendeluhr, *f.* ura i. sat sa šetaljkom.
Penetrant, *adj.* probijajući; žestok.
Penn, *m.* klin, zapornjak.
Pennal, *n.* pernjak, pernik.
Penſion, *f.* (das Ausgedienthaben), doslužba; doslužnost; (Gehalt), doslužbina, penzija; (Koſtgeld), hranovina; ſ. Penſionat. [Penſioniſt.
Penſionär, *m.* (Pflegling), pitomac; ſ.
Penſionat, *n.* pitomnica, pitomište; ſ. Erziehungsanſtalt.
Penſioniren, *v. a.* Einen —, staviti koga u doslužnost, u mir, u penziju; dati komu doslužbinu, penziju; penzionirati koga.
Penſionirung, *f.* stavljanje u mir, penziju; penzioniranje. [Penſionär.
Penſioniſt, *m.* doslužnik, penzionar; ſ.
Penſionsanſtalt, *f.* ſ. Penſionat.
Penſionsdecret, *n.* doslužna postavnica; odrednica doslužbine, penzije.
Penſionsgehalt, *m.* doslužbina, penzija.
Penſionsgeſuch, *n.* molba doslužbine, penzije.
Penſionsquittung, *f.* namira na doslužbinu, penziju.
Penſionsſtand, *m.* doslužnost.
Penſionsverbot, *n.* obustava doslužbine,
Penſum, *n.* zadaća. [penzije.
Pentaeder, *n.* petorac.
Pentaglotte, *f.* petojezična knjiga.
Pentagon, *n.* petokutnik; petonuglica; petorina; (Fünfflach), petorac.
Pentagonaldodekaeder, *m.* petorni dvanaestorac.
Pentameter, *m.* petomĕr, pentametar.
Pentaphthong, *m.* petoglasac.
Pentapodie, *f.* petostopje.
Pentarch, *m.* petovlad.
Pentarchie, *f.* petovlada, vlada petorice.
Pentas, *f.* petina.
Pentateuch, *m.* Mojsijine knjige.
Pentathionſäure, *f.* pentationska kiselina.
Pepſin, *n.* probavnina, pepsin.
Per, *prp.* na, preko.
Percent, *n.* postotak; Geld mit fünf — verzinſen, dati novce pod dobit (kamatu) s pet na sto.
Percent- (in Zuſ.) postotan.
Percentualgebühr, *f.* postotnina.
Perception, *f.* prijam, primanje; (*phil.*) zamětba, zaměta.
Percipient (Perceptor), *m.* primac; (der Steuern), pobirač.
Percuſſion, *f.* kucanje.
Percuſſionsgewehr, *n.* samokres; (puška-)
Percuſſionspulver, *n.* praskav prah.
Pereat, *n.* Einem ein — bringen, vikati komu propao, (gem.) krepao.
Peremtoriſch, *adj.* konačan, poslědnji, neprodužan; —e Friſt, zabašni rok.
Perennirend, *adj.* dugověčan.
Perfect, *adj.* savršen.
Perfectibilität, *f.* savršljivost.
Perfectioniren, *v. a.* usavršiti.
Perfectum, *n.* prošlo vrěme.
Pergament, *n.* kvěr, pergamenat.
Pergamentartig, *adj.* kvěrast.
Pergamentband, *m.* vez u kvěru, od kvěra.
Pergamentbirn, *f.* tvrdokorka.
Pergamentblume, ſ. Strohblume.
Pergamenten, *adj.* kvěran.
Pergamenter, *m.* kvěrar.
Pergamentform, *f.* pozlatarski kvěr.
Pergamenthaut, *f.* opna.
Pergamenthäutchen, *n.* opnica.
Pergamentmacher, *m.* kvěrar.
Perhorrescenz, *f.* odvrg, povrg, zabačaj.
Perhorresciren, *v. a.* odvrći, povrći, zabaciti.
Peridium, *n.* zavoj.
Perigon, *n.* ocvěće, ocvětak.
Perigonblume, *f.* ocvětnica.
Perigyniſch, *adj.* oblopdan.
Perichelbiſtanz, *f.* daleč prisunja.
Perichelium, *n.* prisunje.
Perimeter, *m.* ſ. Peripherie uſw.
Periode, *f.* (Zeitraum), doba, razdoblje; (Zeitkreis), obdobje; (*rhet.*) perioda; ſ. Reinigung, monatliche.
Periodenglied, *n.* članak periode.
Periodenlehre, *f.* nauka o periodah.
Periodenweiſe, *adv.* na periode.

Digitized by Google

Periodiſch, *adj.* obdoban; periodički; —e Schrift, povremeni list.
Periosteum, *n.* ſ. Beinhaut.
Peripetie, *f.* prekret.
Peripherialmethode, *f.* obodna měračina.
Peripherie, *f.* obod.
Peripheriewinkel, *m.* kut u obodu.
Peripheriſch, *adj.* obodan.
Periphraſe, *f.* razgovĕst.
Periphraſtiſch, *adj.* razgovĕstan.
Periſkopiſch, *adj.* obagledan.
Periſtaltiſch, *adj.* zavojit.
Periſtyl, *n.* stupovje.
Perkan, *m.* (Perkal), pargal.
Perlaloe, *f.* (*Aloë margaritifera*), biserasto rajsko drvo, biserast aloj.
Perlartig, *adj.* biserast.
Perlaſche, *f.* čista pepeljika.
Perlbirn, ſ. Honigbirn.
Perlbohne, *f.* grah-oblić.
Perlchen, *n.* (*Bulla verrucosa*), bradavičasti puljak; (*Cypraea globulus*) krugljasta užovka; ſ. Waſſerjungfer.
Perldruck, *m.* sićušno pismo.
Perle, *f.* biserovo zrno; *coll.* biser; (v. ein. Mädchen), biserče.
Perleidechſe, *f.* (*Lacerta ocellata*), grahorasti gušter.
Perlen= (in Zuſ.) biserov, biserni.
Perlen, *v. n.* biseriti se, iskre bacati; der Wein perlt, vino kreše; der Thau perlt, rosa blista.
Perlenauſter, ſ. Perlenmuſchel.
Perlenband, *n.* biserna vezanka; ſ. Perlenſchnur.
Perlenbank, *f.* biserište.
Perlenblaſe, *f.* (*Bulla fontinalis*), izvorni puljak.
Perlenbohrer, *m.* svrdao za biser.
Perlenfang, *m.* Perlenfiſcherei, *f.* vadjenje bisera.
Perlenfänger, Perlenfiſcher, *m.* biserar.
Perlenhandel, *m.* biserništvo.
Perlenhändler, *m.* bisernik.
Perlenhell, *adj.* kao staklo.
Perlenkegelſchnecke, *f.* biserni čunjac.
Perlenkleid, *n.* biserna haljina.
Perlenkranz, *m.* biser-vĕnac.
Perlenkraut, *n.* (*Lithospermum arvense*), biserka.
Perlenkrone, *f.* biser-kruna.
Perlenkupfer, *n.* biserasta mĕd.
Perlenküſte, *f.* biserište.
Perlenmaß, *n.* mĕra bisera.
Perlenmuſchel, Perlenmutter, ſ. Perlmuſchel uſw.
Perlennadel, *f.* biser-igla.
Perlenreich, *adj.* biserovit; (z. B. ein Kleid), biserom nakićen.
Perlenreihe, *f.* niz bisera.
Perlenruhrpflanze, *f.* (*Gnaphalium margaritaceum*), biserasto smilje.
Perlenſamen, *m.* sićušan biser.
Perlenſchatz, *m.* blago od bisera.
Perlenſchaum, *m* biserasta pĕna.
Perlenſchnur, *f.* niz bisera.
Perlenſieb, ſ. Perlenmaß.
Perlenſtickerei, *f.* vezenje biserom; biserni vez.
Perlenthau, *m.* biser-rosa.
Perlenvogel, *m.* (*Papilio Latonia*), biserovac.
Perlenwarze, *f.* biserna bradavica.
Perlenwaſſer, *n.* biserova voda.
Perlenweiß, *adj.* bĕl kao biser.
Perlenzahn, *m.* biser-zub.
Perleule, ſ. Schleiereule.
Perlfarbe, *f.* bisernost; biserova mast.
Perlfarbig, *adj.* biseran.
Perlfliege, *f.* (*Hemerobius Perla*), ušenčar, vašičar.
Perlengerſte, *f.* prekrupica.
Perlengeſchmeide, *n.* biserni nakit.
Perlglanz, *m.* bisernost.
Perlgras, *n.* (*Melica*), zona.
Perlgrau, *adj.* biserast.
Perlgraupe, ſ. Perlgerſte.
Perlhirſe, *f.* (*Lithospermum*), biserka.
Perlhuhn, *n.* (*Numidia Meleagris*), pĕgatka, biba, biserka, morska kokoš.
Perlicht, *adj.* biserast.
Perlit, *m.* bisernjak.
Perlkerat, ſ. Silberhornerz.
Perlkirſche, *f.* bisernjača.
Perlmoos, *n.* (*Sphaerococcus crispus*), kudrava puljavica.
Perlmuſchel, *f.* (*Mya margaritifera*), biserica.
Perlmutter, *f.* sedev, sedef.
Perlmutterarche, *f.* (*Arca nucleus*), sedevasta korabljica.
Perlmutterartig, *adj.* sedevast.
Perlmutterfalter, *m.* (*Argynnis aglaia*), sedevica.
Perlmutterglanz, *m.* světlost bisera, sedeva.
Perlmutterhorn, *n.* ſ. Perlmutterſchnecke.
Perlmuttermuſchel, *f.* (*Mytilus margaritifera*), sedevnica.
Perlmuttern, *adj.* sedevan.
Perlmutterſchnecke, *f.* (*Nautilus pompilius*), ladjica.
Perlmutterſtein, *m.* sedevast uběl.
Perlmuttervogel, ſ. Perlenvogel.
Perlpflanze, *f.* (*Margaritaria*), biserovica.
Perlreiher, *m.* (*Ardea brasiliensis*), braziljska čaplja.
Perlſchnur, ſ. Perlenſchnur.
Perlſchrift, *f.* sićušno pismo.
Perlſtein, *m.* biserovac.
Perlthee, *m.* čaj.
Permanent, *adj.* neprestan.
Permanenz, *f.* neprestaja.
Permiſch, *adj.* —es Syſtem, permički
Permiß, *n.* dopustnica.
Permiſſiv, *adj.* dopustljiv.
Permutationsform, *f.* izpremĕštaj.
Permutiren, *v. a.* izpremĕstiti.
Peroriren, *v. n.* besědovati.
Perpendiculär, *adj.* kom, okom, sunovit, kalamiran; —, *adv.* komice, okomice, nakomice, sunovice.

Digitized by Google

Perpendicularität, *f.* komost, sunovitost.
Perpendiculärlinie, *f.* okomica, sunovica; komac.
Perpendikel, *m.* komilica, kalamir; (an d. Uhr), šetaljka, šetalica; ſ. Pendel.
Perpetuell, Perpetuirlich, *adj.* věkovit; —e Renten, věkovit prihod.
Perpler, *adj.* smućen. [proteſt.
Perquiſitionsproteſt, ſ. Nachforſchungs-
Perſico, *m.* breskovača.
Perſiflage, *f.* tobožnja hvala; podsměh, perziflaža.
Perſifliren, *v. a.* podsměvati se (komu); perziflirati (koga).
Perſing, ſ. Barſch.
Perſio, *n.* lišajno modrilo, perzio, perzij.
Perſiſch, *adj.* perzijanski; —e Erbe, englezko smedjilo; — blau, zagasito-modar; — roth, koraljast.
Perſon, *f.* osoba (sobstvo, lice); eine — männlichen Geſchlechtes, muška glava; e. Geſellſchaft von dreißig —en, družtvo od trideset ljudih; jede — zahlt einen Gulden, svaki i. svako čeljade plaća forint; in eigener —, in höchſteigener —, glavom; es kommt ſoviel auf jede —, toliko zapada svaku glavu; ich für meine —, ja; ein Wagen für ſieben —en, kola za sedmoricu; die — anſehen, gledati što i. tko je tko; (*gram.*) osoba; (Geſtalt), stas; klein von —, maloga rasta; ich kenne ihn von —, poznajem ga licem, u glavu; eine lächerliche — machen, smešno se vladati; was will die —? što želi ovaj (ova)? [ſonale.
Perſonal, *m.* kraljevski zaměnik; ſ. Per-
Perſonal- (in Zuſ.) osoban.
Perſonalangelegenheit, *f.* osobni posao.
Perſonalarreſt, *m.* zatvor (radi duga).
Perſonalbefugniß, *f.* osobno pravo.
Perſonalbeſchreibung, *f.* opis osobe.
Perſonalbezeichnung, *f.* oznaka osobe.
Perſonalconto, *m* osobni račun.
Perſonalcredit, *m.* veresija na poštenje.
Perſonale, *n.* osoblje; čeljad.
Perſonalerwerbſteuer, *f.* osobna tečevnina.
Perſonalexecution, *f.* ovrha i. ovršba na
Perſonalgewerbe, *n.* osobni obrt. [osobi.
Perſonalgericht, *n.* sud na osobe.
Perſonalgläubiger, *m.* dužnik osobom.
Perſonalhaftung, *f.* osobna odgovornost; — leiſten, odgovarati osobom.
Perſonalien, *pl.* osobnosti; (*gram.*) osobna zaimena, osobnici.
Perſonalinſtanz, *f.* sudbenost za osobe.
Perſonalität, *f.* osobnost.
Perſonaliter, *adv.* glavom.
Perſonalrichter, *m.* sudac osobe, osobah.
Perſonalſtand, Perſonalſtatus, *m.* osoblje.
Perſonalſtands-Ausweis, *m.* izkaz osoblja.
Perſonalſteuer, ſ. Kopfſteuer.
Perſonalſtreitſache, *f.* osobna pra, parnica.
Perſonalunion, *f.* osobno sdruženje; sdruženje po osobi.
Perſonalzulage, *f.* dodatak na osobu.
Perſonenbeſchreibung, *f.* opis osobah.
Perſonenbeziehung, *f.* odnošaj k osobi.
Perſonenfall, ſ. Dativ. [ime.
Perſonenfürwort, *n.* osobnik, osobno za-
Perſonenrecht, *n.* pravo osobah.
Perſonenregiſter, *n.* imenik (osobah).
Perſonenverhältniß, *n.* odnošenje osobah.
Perſonenwagen, *m.* kola za ljude; putnička kola.
Perſonenwort, ſ. Perſonenfürwort.
Perſonenzahl, *f.* broj osobah.
Perſonenzug, *m.* putnički vlak.
Perſonification, *f.* poosobljenje.
Perſonificiren, *v. a.* poosobiti; ſie iſt die perſonificirte Unſchuld, ova je nevinost.
Perſönlich, *adj.* osoban, sobstven; — erſcheinen, glavom doći; Einen — kennen, poznavati koga u glavu, lično, uglavice.
Perſönlichen, ſ. Perſonificiren.
Perſönlichkeit, *f.* osobnost, sobstvenost.
Perſpectiv, *n.* očalin, durbin*.
Perſpective, *f.* perspektiva. [kovidan.
Perſpectiviſch, *adj.* perspektivan, dale-
Perſpectivſchnecke, *f.* (*Solarium perspectivum*), očalinac.
Pertinentien, Pertinenzſtücke, *pl.* pripadci.
Perturbation, *f.* pomršaj.
Perücke, *f.* vlasulja, baroka, paroka.
Perückenbaum, *m.* (*Rhus cot.*), jelenski rog.
Perückenfutter, *n.* postava od vlasulje, za vlasulju.
Perückenkopf, *m.* vlasuljača, (drvena) glavina; (*fig.*) ſ. Dummkopf.
Perückenmacher, *m.* vlasuljar, barokar; —in, *f.* vlasuljarica.
Perückenneß, *n.* mrežica od vlasulje.
Perückenſchachtel, *f.* zaklopica za vlasulju, tok od vlasulje.
Perückenſtock, *m.* vlasuljak.
Perückentaube, *f.* (Haubentaube), kaporka.
Pernrinde, ſ. Fieberrinde.
Pervigilien, *pl.* bdenije.
Peſel, *m.* volujska žila.
Peſelbeere, ſ. Preiſelbeere.
Peſo, *n.* težina.
Peſt, *f.* kuga, čuma; die — iſt in der Armee ausgebrochen, kuga je udarila u vojsku; d. — herrſcht, kuga je zavladala; daß dich die —! kuga te umorila! die — bekommen, okužiti se; (*fig.*) kuga.
Peſtartig, *adj.* kužan.
Peſtartigkeit, *f.* kužnost
Peſtarzt, *m.* lěčnik od kuge.
Peſtbeule, *f.* kužna micina.
Peſtblaſe, *f.* kužni měhur.
Peſtcordon, *m.* stega (kordun) od kuge.

Digitized by Google

Peſtdunſt, *m.* kužna para.
Peſteſſig, *m.* kvasina od kuge.
Peſtgeruch, *m.* kužni smrad.
Peſthaft, *adj.* kužan.
Peſthauch, *m.* kužna para; kužni smrad.
Peſthof, *m.* kužnica.
Peſtilenz, ſ. Peſt.
Peſtilenzialiſch, *adj.* kužan.
Peſtilenzkraut, *n.* ſ. Geißraute.
Peſtilenzvogel, ſ. Peſtvogel.
Peſtilenzwurzel, *f.* (*Tussilago Petasites*), repuh, repušina.
Peſtkirchhof, *m.* kužničko groblje.
Peſtkrank, *adj.* okužen; er iſt —, boluje od kuge.
Peſtkranke, *m.* kužnik.
Peſtlich, *adj.* kužan.
Peſtluft, *f.* kužni uzduh.
Peſtmittel, *n.* lěk od kuge.
Peſtnagel, *m.* ſ. Möhre.
Peſtordnung, *f.* kužni red.
Peſtqualm, *m.* kužna para.
Peſtſtoff, *m.* kuživo.
Peſtvergiftung, *f.* okuženje.
Peſtvogel, *m.* (*Ampelis Garrula*), sviristelj, pegam.
Peſtvorſchrift, *f.* propis o kuzi.
Peſtwurzel, ſ. Peſtilenzwurzel.
Peſtzeit, *f.* zur —, za kuge, u kužno doba.
Petalit, *m.* petalit.
Petarde, *f.* stěnolom, petarda; (Froſch), žabica.
Petardiren, ſ. Sprengen.
Petechen, *pl.* crnci, peteći.
Petent, *m.* molitelj, prosac.
Peter, *m.* Petar; Petri Kettenfeier, Petar u lancih; Petri Stuhlfeier, prěstol svetoga Petra.
Peterlein, *n.* (*Apium macedonicum*), macedonski ač; ſ. Peterſilie; Gleiße.
Petermännchen, *n.* (*Trachinus draco*), dragana, pauk.
Petersbart, *m.* (*Geum montanum*), gorski blaženak.
Petersblume, *f.* (*Melampyrum arv.*), poljska urodica.
Petersfiſch, *m.* (*Zeus Faber*), kovač, sampiero.
Petersgerſte, *f.* ječam-brkac.
Peterſilie, *f.* (*Apium Petroselinum*), peršun, peršin; petrusin; wilde —, (*Aethusa*), kokoriš; wälſche —, ſ. Paſtinak.
Peterſilien- (in Zuſ.) peršinov, peršunov.
Peterſilienholder, *m.* (*Sambucus laciniata*), izdrpana zova i. bazga.
Peterſilienkraut, *n.* peršinova nat, peršunova cima.
Peterſilienöl, *n.* peršinovo ulje.
Peterſilienſchierling, *m.* ſ. Gleiße.
Peterſilienvogel, *m.* peršinovac.
Peterſilienwurzel, *f.* peršinov korěn; peršin, peršun.
Petersforn, *n.* ſ. Dinkel.
Petersfraut, *n.* (*Parietaria*), crkvina; ſ. Abbiß; Kreuzenzian.
Petersſchlüſſel, *m.* Petrov ključ; (*Primula*), jagorčika, jaglac, jagočevina.
Petersſtab, *m.* ſ. Goldruthe.
Petersſtag, *m.* Petrov dan.
Petersvogel, *m.* (*Procellaria*), zlogodica.
Peterswurz, *f.* (*Hypericum Ascyron*), askirska pljuskavica.
Peteſchen, ſ. Petechen.
Petinin, *n.* petinin.
Petiren, ſ. Petitioniren.
Petit, **Petitſchrift**, *f.* sitno pismo, četvorka, petit.
Petition, *f.* molba; (Petitionsſchrift), molbenica.
Petitioniren, *v. n.* moliti.
Petitionsrecht, *n.* pravo molbe.
Petitum, *n.* molba; ono što se moli.
Petrefact, *n.* okamina.
Petrificiren, *v. n.* okamiti se.
Petſchaft, *n.* pečat.
Petſchaftring, *m.* pečatnjak.
Petſchaftſtecher, *m.* pečatar.
Petſchier uſw., ſ. Petſchaft uſw.
Petſchieren, *v. a.* pečatiti.
Petſchierwachs, *n.* pečatnji vosak.
Pettern, *v. n.* čačkati.
Petto, *m.* ſ. Buſen; etwas in — haben, snovati něšto.
Petulant, *adj.* nestašan, prokšen.
Petz, *m.* medo, medjed.
Petze, *f.* kučka, kuja; (*fig.*) loća.
Peuſchel, *n.* utrobica.
Pfad, *m.* staza; putanja; oputina; ein ſchlanker —, vita staza; ein ſchmaler —, puteljak.
Pfadeiſen, *n.* stežnica.
Pfaden, *v. n.* prtiti.
Pfadler, *m.* rubinar, prtištar.
Pfadlos, *adj.* bez staze, bezputan
Pfadloſigkeit, *f.* bezputnost
Pfäffchen, *n.* ſ. Fliegenſchnäpper.
Pfaffe, *m.* (ver) pop.
Pfaffen- (in Zuſ.) popovski.
Pfaffenbaum, *m* (*Evonymus europaeus*), kurika, mašljika.
Pfaffenbeere, *f.* (*Ribes nigrum*), grozdić, crni
Pfaffenbirn, ſ. Königsbirn.
Pfaffenbißchen, *n.* ſ. Pfaffenſchnitt.
Pfaffenblut, *n.* (*Arum maculatum*), kozlinac.
Pfaffenchriſt, *m.* popar; (*zool.*) ſ. Nachtſchwalbe, Dompfaffe.
Pfaffendiſtel, *f.* ſ. Löwenzahn.
Pfaffenfeind, *m.* neprijatelj popovah.
Pfaffenfiſch, *m.* (*Uranoscopus*), zvězdar.
Pfaffenfreund, *m.* popar.
Pfaffengut, *n.* popovina.
Pfaffenherrſchaft, *f.* popovska vlada.
Pfaffenholz, *n.* kurikovina, mašljikovina.
Pfaffenhütchen, **Pfaffenkäppchen**, **Pfaffenmützchen**, *n.* (*fig.*) kurikovka.
Pfaffenlaus, *f.* (*Perca fluviatilis minor*), grgečić.
Pfaffenſack, *m.* (ſpr.) — hat keinen Boden, u svakoga popa torbica duboka.

Digitized by Google

Pfaffenschnitt, *m.* Pfaffenstück, *n.* popin
Pfaffenschuh, *f.* Marienschuh. [zalogajić.
Pfaffenstinn, *m.* poparstvo.
Pfaffenthum, *n.* popovstvo.
Pfaffentrug, *m.* poparija.
Pfafferei, *f.* poparstvo, popovština.
Pfäffisch, *adj.* popovski; poparski.
Pfäffling, *m.* popar.
Pfahl, *m.* kol; *coll.* kolje; (ein kleiner —), kolac; ein vorgeschuhter —, zakovan kolac; zakovanac; zwischen meinen vier Pfählen, u mojoj kući; *f.* Pfahlwurzel.
Pfahlbrücke, *f.* Jochbrücke.
Pfahleiche, *f.* hrast za kolje.
Pfahleisen, *n.* željezni kol.
Pfählen, *v. a.* koliti, nakoliti, okoliti; *f.* Bestocken; (ein Verbrecher —), udariti, nabiti, natáći na kolac.
Pfahlgraben, *m.* okoljen jarak.
Pfahlhaus, *n.* čardaklija(-kuća).
Pfahlhäuschen, *n.* čardak.
Pfahlholz, *n.* kolosĕk.
Pfahlmast, *m.* samotvorno jedrilo.
Pfahlmühle, *f.* mlin na stupovih.
Pfahlmuschel, *f.* *f.* Schiffsbohrer.
Pfahlramme, *f.* malj za kolje.
Pfahlrohr, *n.* (*Arundo Donax*), trst.
Pfahlruthe, *f.* cĕpac, štapić.
Pfahlschlägel, *m.* maljuga za kolje.
Pfahlschläger, *m.* zabijač kolja.
Pfahlschlagung, *f.* zabijanje kolja.
Pfahlschuh, *m.* zakovanac.
Pfahlwall, *m.* nakoljen obkop.
Pfahlweide, *f.* (*Salix amygdalina*), bademasta vrba.
Pfahlwerk, *n.* kolje.
Pfahlwurm, *m.* (*Teredo nav.*), šašanj.
Pfahlwurzel, *f.* svrdao; žila-srčanica.
Pfahlzaun, *m.* plot.
Pfaidler, *m.* vetašnik, starinar.
Pfalz, *f.* dvor, palača.
Pfalzgraf, *m.* pfalcgrof; naddvornik; naddvorni župan.
Pfalzgrafenwürde, *f.* Pfalzgrafschaft.
Pfalzgräfin, *f.* pfalcgrofica. [dvornički.
Pfalzgräflich, *adj.* pfalcgrofovski; nad-
Pfalzgrafschaft, *f.* pfalcgrofija; naddvorništvo.
Pfand, *n.* zalog; anvertrautes —, amanet; (Faust—), pokretni zalog; unbewegliches —, *f.* Hypothek; auf Pfänder leihen, uzaimati (komu što) na zalog; ein — einlösen, odkupiti zalog; das — ist verfallen, zalog je propao; — geben, založiti što, zalog dati; zum —e setzen, založiti; Pfänder spielen, igrati se zalogah.
Pfandbar, *adj.* založan.
Pfändbar, *adj.* plĕnjav.
Pfandbesitz, *m.* posĕd zaloga.
Pfandbesitzer, *m.* posĕdnik zaloga.
Pfandbestellung, *f.* založba; — auf ein unbewegliches Gut, založba nepokretnine.
Pfandbrief, *m.* založnica, založno pismo.
Pfandbuch, *n.* založnik.
Pfandbürge, *m.* *f.* Geißel.
Pfandcapital, *n.* založena glavnica, založno glavno.
Pfändegeld, *f.* Pfandgeld.
Pfändemann, *f.* Pfänder.
Pfanden, *v. n.* biti zalogom; —, *v. a.* *f.* Pfänden.
Pfänden, *v. a.* plĕnjati; plĕniti, zaplĕniti, rubati; Vieh —, zajmiti marhu (marvu).
Pfänder, *m.* plĕnjač, rubač; (Feldhüter), poljar, pudar. [porube.
Pfänderecht, *n.* pravo plĕnitbe, rubačino,
Pfänderspiel, *n.* igra na zaloge.
Pfandersuchung, *f.* molba plĕnitbe i. ru-
Pfandgeber, *m.* založitelj. [bačine.
Pfandgeld, *n.* odkupnina zaloga.
Pfandgewähr, *f.* založna sĕgurnost.
Pfandgläubiger, *m.* vĕrovnik na zalog; založni vĕrovatelj.
Pfandhaber, *f.* Pfandherr.
Pfandhalter, *m.* čuvalac zaloga.
Pfandhaus, *n.* založište, založionica.
Pfandherr, Pfandinhaber, *m.* držac zaloga.
Pfandhof, *m.* *f.* Pfandhaus.
Pfandinhaber, *f.* Pfandherr.
Pfändlich, *adj.* založan.
Pfandlösung, *f.* odkup zaloga.
Pfandmann, *m.* talac.
Pfandmäßig, *adv.* poput zaloga, založkĕ.
Pfandnehmer, *m.* primac zaloga.
Pfandpflichtig, *adj.* zalogom obvezan.
Pfandrecht, *n.* založno pravo; pravo sa zaloga, pravo na zalog. [stvar.
Pfandsache, *f.* zalog, založtina, založena
Pfandsaß, *f.* Pfandherr.
Pfandsatz, *m.* založba; (Sache), zalog.
Pfandschaft, *f.* založnost; zalog.
Pfandschein, *m.* založnica.
Pfandschilling, *m.* založbina.
Pfandschuld, *f.* založni dug.
Pfandschuldner, *m.* založni dužnik; —in, *f.* založna dužnica. [ćevina.
Pfandsicherheit, *f.* založna sĕgurnost, jam-
Pfandspiel, *f.* Pfänderspiel.
Pfandstück, *n.* *f.* Pfandsache.
Pfändung, *f.* plĕnitba, rubež, rubačina; (das Pfänden), plĕnjanje, rubanje.
Pfändungs-Bewilligung, *f.* dopust plĕnitbe, rubačine, rubeža.
Pfändungskosten, *pl.* plĕnitbeni trošak.
Pfändungsprotokoll, *n.* plĕnitbeni i. rubežni zapisnik.
Pfändungstaxe, *f.* plĕnitbina.
Pfändungsverzeichniß, *n.* popis plĕna.
Pfandverkauf, *m.* prodaja zaloga.
Pfandverschreibung, *f.* zapis zaloga.
Pfandvertrag, *m.* založna pogodba.
Pfandwehrung, *f.* zakrata plĕnitbe.

Digitized by Google

Pfandweise, *adj.* —er Inhaber einer Sache, držac kakve stvari pod zalog; —, *adv.* založke; zalogom.
Pfandzettel, *m.* založnica.
Pfännchen, *n.* tavica.
Pfanne, *f.* (in Küchen), prosulja, sura, tava, tiganj, ponjva; (in Bräuhäus.), kotao; (Zapfen—), žabica, tavica; (am Gewehr), prašnik, prašnica, čanak, čašica, tavica; (an Thür.), stopica; (an Knochen), čašica; (Büchse), puška; (spr.) d. Feind in d. — hauen, izsěći neprijatelja na peke.
Pfanneisen, *n.* željezo za gvozdenjake.
Pfannenbaum, *m.* kotlovac.
Pfannenblech, *n.* kotlena pločevina.
Pfannenbock, *m.* konj za kotao.
Pfannenbrett, *n.* daska za kotao.
Pfannendeckel, *m.* poklopac od prosulje, tave, tiganja; (am Gew.), poklopac; s. Batterie.
Pfanneneisen, s. Pfanneisen.
Pfannenflicker, *m.* kotlokrp.
Pfannengeld, *n.* kotlarina.
Pfannengestell, *n.* tronožac.
Pfannengras, *n.* (*Paspalum*), paspalj.
Pfannengrube, *f.* (*Fovea acetabuli*), jamić zdělice.
Pfannenhaus, *n.* kotlara.
Pfannenherr, s. Pfänner. [tave, sure.
Pfannenknecht, *m.* podpirač prosulje,
Pfannenkolben, *m.* dubilo prašnika.
Pfannenkuchen, s. Pfannkuchen.
Pfannenloch, *n.* kotlište.
Pfannenmeister, *m.* nadstojnik solinah.
Pfannennuthe, *f.* utora od prašnika i. tavice.
Pfannenrand, *m.* (*anat.*) okrajac zdělice.
Pfannenschmied, *m.* prosuljar, tavar; kotlar. [vice.
Pfannenscherbe, *f.* dno u prašnika i. ta-
Pfannenstein, s. Salzstein.
Pfannenstiel, *m.* držak od prosulje, tave, tiganja; (*Parus caudatus*), dugorepka, dugorepa sěnica.
Pfannenstolpe, *f.* strěha.
Pfannenträger, *m.* čašinjak.
Pfannenziegel, *m.* crěp.
Pfänner, *m.* solinar.
Pfännerschaft, *f.* solovarstvo.
Pfannkuchen, *m.* ulěvuša; (Plinsen), palačinka, savijača. [Laufkäfer.
Pfannkuchenfresser, *m.* palačinkar; s.
Pfannkuchenkraut, *n.* (*Tanacetum Balsamita*), kaloper.
Pfannwerk, *n.* solovara.
Pfannwerken, *v. n.* variti sol.
Pfänzel, *n.* panjak; s. Pfannkuchen.
Pfarracker, *m.* župnička, župnikova oranica.
Pfarramt, *n.* župni, (b. Or.) parohialni ured; sein — treu verwalten, věrno upravljati župom.
Pfarrämtlich, *adj.* župnički, parohialni.
Pfarraufseher, *m.* nadžupnik.
Pfarrbeneficiant, *m.* župnik, paroh.
Pfarrbenefícium, *n.* župnički, parohijalni dohodak; s. Pfarre.
Pfarrbesetzungsrecht, *n.* pravo postavljanja župnika; er hat d. —, ima pravo postaviti župnika.
Pfarrdienst, *m.* župništvo.
Pfarrdorf, *n.* župno selo.
Pfarre, *f.* župa, parokija, plovanija; (b. Or.) parohija; nurija.
Pfarreinkünfte, *pl.* župni, župnički dohodci; (b. Or.) popovina.
Pfarren, *v. n.* spadati na župu; —, *v. a.* privaliti župi.
Pfarrer, *m.* župnik, parok, plovan; (b. Or.) paroh; (gem.) popo, popa; —in, Pfarrfrau, *f.* župnikovica; (b. Or.) parokovica, popadija, pošenica.
Pfarrfeld, *n.* župno, župničko, župnikovo polje.
Pfarrfrohne, *f.* župna tlaka, robota.
Pfarrgarten, *m.* župni, župnikov vrt.
Pfarrgebäude, s. Pfarrhaus.
Pfarrgebühr, *f.* župnikovina. [parokija.
Pfarrgemeinde, *f.* župna občina; župa,
Pfarrgenoß, *m.* s. Pfarrkind. [pravica.
Pfarrgerechtsame, *f.* župna, župnička
Pfarrgrundstück, *n.* župno, župničko, parokovo zemljište.
Pfarrgut, *n.* župno, župnikovo, parokovo dobro; župnina; (b. Or.) popovina.
Pfarrhaus, *n.* Pfarrhof, *m.* župna kuća; parokova kuća.
Pfarrholz, *n.* župna, župnikova, parokova šuma.
Pfarrkind, *n.* župljanin, parohijan; (des Pfarrers Kind), župnikovo děte.
Pfarrkirche, *f.* župna, parohijalna crkva.
Pfarrknecht, *m.* župnikov sluga.
Pfarrleute, *pl.* župljani, parohijani.
Pfarrmagd, *f.* župnikova, parokova služkinja.
Pfarrpfründe, *f.* s. Pfarrbenefícium.
Pfarrrock, *m.* halja, reverenda.
Pfarrsache, *f.* župnički posao.
Pfarrsiegel, *n.* župni pečat. [kov stan.
Pfarrsitz, *m.* župnička stolica; župni-
Pfarrsprengel, *m.* župni kotar; (b. Or.) nurija.
Pfarrtemporalien, *pl.* župni užitci.
Pfarrverleihung, *f.* podělba, davanje župe, parohije.
Pfarrwahl, *f.* izbor župnika, paroka.
Pfarrwitwe, *f.* župnikova, župnička, parokova udovica.
Pfarrwohnung, *f.* župnikov stan; parokovo obitalište; s. Pfarrhaus.
Pfarrzehnte, **Pfarrzins**, *m.* bir, birovina,
Pfatt, *n.* ograda, vrljika. [lukno.
Pfau, *m.* paun; stolz wie ein — sein,

Digitized by Google

kokotiti se, kopuniti se, šepiriti se; s. Meerpfau; Epheu.
Pfauen= (in Zuſ.) paunov.
Pfauenartig, *adj.* paunast.
Pfauenauge, *n.* (*Vanessa Jo*), paunovac, paun-pero; (*Labrus ocellaris*), paunast labrnjak; (*Chaetodon ocellatus*), paunast nosatac.
Pfauenblau, *adj.* modar kao paun; pau-
Pfauenei, *n.* paunovo jaje; (*Ulva pavonia*), paunast porast.
Pfauenfeder, *f.* paunovo pero, paun-pero.
Pfauenfleiſch, *n.* paunovina.
Pfauenfuß, *m.* paunova noga.
Pfauengleich, *adj.* nalik na pauna; poput pauna.
Pfauenkamm, *m.* (*Adenanthera pavonia*), paunasta žlězdika.
Pfauenkraut, *n.* s. Waſſerpfeffer.
Pfauenkrone, *f.* (*Poinciana*), paunova
Pfauenpracht, *f.* paunova gizda.
Pfauenſchwanz, Pfauenſchweif, *m.* paunov rep; s. Pfauenkrone.
Pfauenſpiegel, *m.* paun-perce; s. Zweizahn; Waſſerpfeffer.
Pfauenſtolz, *m.* šepirenje, kokoćenje.
Pfauentreiber, *m.* paunar; s. Kuppler.
Pfauenwedel, *m.* paunova mahaljka.
Pfaufaſan, *m.* (*Phasianus pavoneus*), paunast gnjeteo.
Pfaufiſch, *m.* s. Pfauenauge
Pfaufliege, *f.* želik-žena.
Pfauhahn, *m.* paun.
Pfauhenne, *f.* paunica.
Pfauhuhn, *n.* paunić, paunče; Pfauhühner, paunići, paunčad.
Pfaunelke, *f.* (*Dianthus superbus*), gizdav klinčić.
Pfaurad, *n.* paunovo kolo, razšepiren rep u pauna.
Pfaureiher, *m.* (*Ardea pavonis*), paunasta čaplja.
Pfauſchwanz, s Pfauenſchwanz.
Pfauſen, *v. n.* naduti se.
Pfautaube, *f.* paunast golub.
Pfebe, *f.* dinja; s. Kürbiß uſw.
Pfeffer, *m.* biber, papar; mit — würzen, začiniti biberom, s. Pfeffern; ſpaniſcher —, (*Capsicum annuum*), paprika; (ſpr.) wäre er doch wo der — wächſt! daleko mu lěpa kuća! daleko odavde bio! das brennt wie der —, peče kao vatra; da liegt der Haſe im —, u tom grmu zec leži; er blieb im — ſitzen, ostao je na cědilu; der jamaiſche —, s. Neugewürz; d. deutſche —, s. Keuſchbaum; (Speiſe), s. Pfefferbrühe.
Pfefferart, *f.* vrst bibera.
Pfefferbaum, *m.* bibernjak; (*Schinus Molle*), vinovac; s. Kellerhals.
Pfefferblatt, *n.* biberov listak; (Frauenmünze), kaloper.
Pfefferbrühe, *f.* paprikaš.
Pfefferbüchſe, *f.* bibernica, bibernjača, paprenka, paprenjača.
Pfefferbude, *f.* mirodijnica.
Pfefferfäßchen, *n.* burence za biber; s. Pfefferbüchſe.
Pfefferfraß, Pfefferfreſſer, s. Pfeffervogel.
Pfeffergewächſe, *pl.* (*Piperinae*), biber-
Pfefferhaft, *adj.* biberast. [njaci.
Pfefferholz, *n.* biberina; (*Evonymus*), kurika, mašljika.
Pfefferkorn, *n.* biber-zrno, biberovo zrno.
Pfefferkornſtrauch, s. Pfefferbaum.
Pfefferkraut, *n.* (*Satureia*), čubar.
Pfefferkuchen, *m.* paprenjak, gurabija.
Pfefferkuchenbäcker, *m.* paprenjar, gurabijar.
Pfefferkuchenform, *f.* kalup od paprenjakah, gurabijah.
Pfefferküchler, *m.* paprenjar.
Pfefferkümmel, *m.* rimski i. pitomi kumin.
Pfefferlecker, *m.* (*fig.*) čankoliz.
Pfefferling, s. Pfefferſchwamm.
Pfeffermühle, *f.* mlinac za biber i. papar.
Pfeffermünze, *f.* (*Mentha piperita*), paprena metva.
Pfeffermünzöl, *n.* ulje od paprene metve.
Pfeffermünzwaſſer, *n.* metvenica. [papar.
Pfeffermyrte, *f.* (*Myrta Pimentum*), krupni
Pfeffern, *v. n.* peći; žeći; —, *v. a.* biberiti, papriti, zabiberiti, zapapriti; gepfefferte Worte, ljute, oštre rěči; ein gepfefferter Schlag, žestok i. ljut udarac.
Pfeffernuß, *f.* (*Arca nucleus*), orašasta [korabljica.
Pfefferöl, *n.* biberno ulje.
Pfefferpflanze, *f.* s. Pfefferſtrauch.
Pfefferpint, s. Aronwurzel.
Pfefferſack, *m.* (*fig.*) paprikar, maslar.
Pfefferſchwamm, *m.* (*Agaricus piperatus*), paprenjača; s. Milchſchwamm.
Pfefferſtaub, *m.* biberni prah.
Pfefferſtaude, *f.* s. Pfefferſtrauch.
Pfefferſtein, *m.* raženjak; ikrovac.
Pfefferſtoff, *m.* biberovina.
Pfefferſtrauch, *m.* (*Piper*), biber, papar; s. Kellerhals.
Pfefferthymian, *m.* (*Thymus piper*), paprena dušica.
Pfeffervogel, *m.* (*Rhamphastos Toco*), tukan, biberaš.
Pfefferwurzel, s. Bibernelle.
Pfeifammer, *f.* pěgava strnadica.
Pfeifchen, *n.* sviralica; (Tabak—), lulica.
Pfeifdroſſel, *f.* (*Turdus iliacus*), běli drozak.
Pfeife, *f.* svirka, svirala, sopila; (Röhre), cěv; (Tabak—), lula; feine — anzünden, zapaliti lulu; (am Feuergew.) šibčište; (Röhrknochen), cěvanica; (b. Web.) cěvka; er muß nach eines Andern — tanzen, kako mu se svira onako mu valja igrati; die — einziehen, zaděsti i. zataći sviralu za po-

Digitized by Google

jas; —n schneiden weil man im Rohre sitzt, nek prione, dok je na vršaju; igraj, dok si u kolu; er hat sich dabei eine — geschnitten, uhvatio je za debeli kraj.

Pfeifen, *v. n.* zviždati, zviždukati, ficukati; der Wind pfeift, větar fijuče; (auf einer Pfeife), svirati; (spr.) wer gern tanzt, dem ist leicht gepfiffen, tko rad igra, lako mu se svira; auf dem letzten Loche —, poimati, mirisati na koljivo; ich werde dir etwas —! hoćeš stisak!

Pfeifenbaum, s. Pfeifenstrauch.

Pfeifenbeschlag, *m.* okov od lule.

Pfeifenbohrer, *m.* kamišar.

Pfeifenbrenner, *m.* lular.

Pfeifenbrennerei, *f.* lularnica.

Pfeifenbrett, *n.* sviralište.

Pfeifendeckel, *m.* poklopac od lule.

Pfeifenerde, *f.* s. Pfeifenthon.

Pfeifenfabrik, *f.* lularnica.

Pfeifenfisch, s. Röhrenfisch.

Pfeifenform, *f.* kalup od lule.

Pfeifenformer, *m.* lular.

Pfeifenfutter, *n.* tok od lule.

Pfeifenglaser, *m.* caklar lulah.

Pfeifengras, *n.* (*Melica*), zona, zonica.

Pfeifenhändler, *m.* lular.

Pfeifenholz, *n.* s. Pfeifenstrauch.

Pfeifenknochen, *m.* cěvanica.

Pfeifenkopf, *m.* lula.

Pfeifenkoralle, *f.* (*Tubipora musica*), cěv-nik.

Pfeifenloch, *n.* rupa od lule, svirale.

Pfeifenmacher, *m.* lular.

Pfeifenmaul, s. Röhrenfisch.

Pfeifenmundstück, *n.* pisak.

Pfeifenmuschel, *f.* (*Solen*), šljanak.

Pfeifenquaste, *f.* kita od lule.

Pfeifenräumer, *m.* iglica i. čistilica za lulu.

Pfeifenrohr, *n.* kamiš.

Pfeifenrohrbohrer, *m.* žig.

Pfeifenspitze, *f.* pisak.

Pfeifenstopfer, *m.* punilula, čibukdžija.

Pfeifenstrauch, *m.* (*Philadelphus coronarius*), pustorilj; (*Syringa vulgaris*), jergovan.

Pfeifenstück, *n.* okrnjak lule.

Pfeifente, *f.* (*Anas Penelope*), zviždavka.

Pfeifenthon, *m.* ilo za lule.

Pfeifenwerk, *n.* sviralje.

Pfeifenzünder, *m.* palilula.

Pfeifer, *m.* svirac, svirač; zviždalac; (*Trigla Lyra*), brkaš, lucerna.

Pfeiferei, *f.* zviždukanje.

Pfeiferfisch, s. Hornfisch.

Pfeiferle, *n.* (*Perca asper*), hrapav grgeč.

Pfeifhase, *m.* (*Lagomys alpinus*), pištavac.

Pfeifholder, *m.* (*Oriolus Galbula*), vuga.

Pfeiflerche, s. Piplerche.

Pfeifschlange, *f.* cikuša.

Pfeil, *m.* strěla; einen — abschießen, odapeti strělu; wie ein — geschossen kommen, doletěti kao strěla; (spr.) er hat seine —e verschossen, izpraznio je tulac; on ti je već prazna puška; nestade mu praha i olova; (*sinus verus*), dostava; (*Callionymus Sagitta*), strělac.

Pfeilblume, *f.* (*Steris*), strělarica.

Pfeilbogen, *m.* luk za strěle.

Pfeilbrache, *m.* (*Chimaera monstrosa*), s. Seeratze.

Pfeileisen, *n.* šip (u strěle).

Pfeiler, *m.* stubao (stubla), stubok, pilov*; stup.

Pfeilern, *v. a.* podupréti pilovi.

Pfeilerstein, s. Säulenstein.

Pfeilerweite, *f.* razdaleč pilovah.

Pfeileule, *f.* (*Acronycta psi*), strělasta

Pfeilevoll, *adj.* pun strělah. [mora.

Pfeilfisch, *m.* s. Meernadel.

Pfeilförmig, *adj.* strělast.

Pfeilfutter, *n.* tul, tulac.

Pfeilgerade, *adj.* uprav kao strěla.

Pfeilgeschwind, s. Pfeilschnell.

Pfeilhecht, *m.* strělasta štuka. [zatoka.

Pfeilhöhle, *f.* (*sinus sagittalis*), strělna

Pfeilköcher, *m.* tul, tulac. [Froschlöffel.

Pfeilkraut, *n.* (*Sagittaria*), strelara; s.

Pfeilmaus, s. Springmaus.

Pfeilnaht, *f.* strělast svez. [lanka.

Pfeilnatter, *f.* (*Coluber jaculatrix*), strě-

Pfeilrand, *m.* strělast porub.

Pfeilreich, *adj.* strelovit.

Pfeilrohr, *n.* trst.

Pfeilschießen, *n.* strěljanje.

Pfeilschlange, s. Pfeilnatter.

Pfeilschnecke, *f.* (*Bulla terebellum*), puljak-vrtalac.

Pfeilschnell, *adj.* brz kao strěla; strelovit; —, strelimice, strelimke.

Pfeilschnelle, *f.* strelovitost.

Pfeilschuß, *m.* strělomet.

Pfeilschütze, *m.* strělac.

Pfeilschwanz, *m.* (*Raja Pastinaca*), žutulja, žutuga; (*Sciurus sagitta*), strělasta věverica; s. Spitzente.

Pfeilspringer, *m.* (*Jaculus sagitta*), strelovit skokan.

Pfeilstein, *m.* strěla. [dlakuša.

Pfeiltausendbein, *n.* (*Nereis lacustris*),

Pfeilträger, *m.* strělonoša.

Pfeilwunde, *f.* rana od strěle.

Pfeilwurf, *m.* strělomet.

Pfeilwurz, *f.* (*Sagittaria*), strelara.

Pfeilwurzel, s. Pfahlwurzel.

Pfelle, s. Elritze.

Pfenne, *f.* žučna grudvica.

Pfennich, s. Fennich.

Pfennig, *m.* fenig; (*fig.*) dinar, para, tuc; (spr.) Einen bei Heller und — bezahlen, naplatiti koga do poslědnje krajcare; (*Chamit*), okamenjena zěvka; versteinte —e, s. Pfennigstein.

Digitized by Google

Pfennigerz, ſ. Sumpferz. [gagrica.
Pfennigfuchſer, *m.* šmukljar, dramožder,
Pfennigkraut, ſ. Pfennigkraut.
Pfennigkoralle, *f.* novčast koralj.
Pfennigkraut, *n.* (*Lysimachia Nummularia*), pěnezak, novčić; (*Thlaspi arvense*), mošnjak.
Pfennigkinſe, *f.* lećak.
Pfennigmeiſter, *m.* pěnezničar.
Pfennigſalat, *m.* (*Chelidonium minus*), rosopas.
Pfennigſtein, *m.* škriljka, gazetina.
Pfennigwerth, *m.* nach dem — verkaufen, tržiti, prodavati na malo.
Pfennigwinde, *f.* (*Convolvulus Nummularia*), slak-novčić.
Pfennigzins, *m.* novčana daća.
Pferch, *m.* balega, bunina; ſ. Pferche.
Pferchacker, *m.* torina, pobojina.
Pferche, *f.* tor; obor; (das Pferchen), tornja, torenje.
Pferchen, *v. n.* toriti, balegati; —, *v. a.* ein Feld —, toriti, djubriti polje; (*fig.*) sbiti, sbijati.
Pferchhütte, *f.* čobanska koliba.
Pferchlager, *n.* toriste.
Pferchſchlag, *m.* torenje.
Pferchzeit, *f.* tornja.
Pferchzins, *m.* plata za torenje.
Pferd, *n.* konj; ein eingefahrenes —, vozak konj; ein zugerittenes —, jahaći konj; —e halten, držati, hraniti konje; friſche —e nehmen, izměniti konje; zu —e reiſen, jahati; zu —e kommen, dojahati; er kommt nicht vom —e, jednako jaše; zu —e dienen, služiti u konjici; konjik biti; (ſpr.) ſich vom —e auf den Eſel ſetzen, usěsti s konja na magarca; die —e hinter den Wagen ſpannen, ſ. Spannen; er wurde auf dem fahlen — betroffen, pohvatali mu se krajevi (od laži); (*mil.*) konjik, konjanik.
Pferdchen, *n.* konjic. [aloj.
Pferdealoe, *f.* (*Aloë caballina*), konjski
Pferdeameiſe, *f.* (*Formica herculanea*), mravina. [štavelj.
Pferdeampfer, *m.* (*Rumex acutus*), velji
Pferdeapfel, *m.* konjska balega.
Pferdearbeit, *f.* konjski posao, rad; (*fig.*) tvrd posao, krvosalija
Pferdearznei, *f.* konjski lěk.
Pferdearzneikunde, *f.* konjsko lěkarstvo.
Pferdearzt, *m.* konjski lěčnik.
Pferdeauge, *n.* konjsko oko.
Pferdebahn, *f.* konjska željeznica.
Pferdebändiger, *m.* konjokrot.
Pferdebär, ſ. Honigbär.
Pferdebauer, *m.* konjar.
Pferdebaum, ſ. Stallbaum.
Pferdebeſchlag, *m.* podkov; podkova.
Pferdebinſe, *f.* (*Scirpus palustris*), blatna
Pferdeblume, *f.* ſ. Löwenzahn. [sitina.
Pferdebohne, *f.* bob; (*Solen Legumen*), morski bob.
Pferdebremſe, *f.* (*Oestrus equi*), konjski štrk i. štrkalj; (*Oestrus haemorrhoidalis*), prnjic.
Pferdebube, ſ. Pferdejunge. [bračе.
Pferdedecke, *f.* konjski pokrovac; ſ. Schabrake.
Pferdedieb, *m.* konjokradica.
Pferdediebſtahl, *m.* kradja konja(h); einen — begehen, ukrasti konja.
Pferdedienſt, *m.* konjska tlaka, robota.
Pferdedille, *f.* (*Seseli Hippomarathrum*), konjski štrbac. [vukodržica.
Pferdedorn, *n.* (*Hippophaë rhamnoides*), Pferdeegel, ſ. Roßegel.
Pferdeeſel, *m.* mazga.
Pferdefeige, *f.* konjska balega.
Pferdefenchel, *m.* (*Phellandrium aquaticum*), konjski morak.
Pferdefleiſch, *n.* konjsko meso, konjevina.
Pferdefliege, *f.* konjska muha.
Pferdefreund, *m.* konjoljub, konjar.
Pferdefrohne, *f.* ſ. Pferdedienſt.
Pferdefüllen, *n.* ždrěbe.
Pferdefuß, *m.* konjska noga; (*fig.*) nečastivi; (*Chama hippopus*, kopitnjak.
Pferdefüßig, *adj.* konjonog.
Pferdefüßler, *m.* konjonožac.
Pferdefutter, *n.* konjska hrana, krma.
Pferdegeräth, *n.* konjska sprava.
Pferdegeruch, *m.* zaudaranje na konjaru.
Pferdegeſchirr, *n.* konjska oprava; orma, konjski rat; (Wagengeſchirr), hamovi; ſ. Pferdegeräth.
Pferdegeſchirrmeſſing, *n.* hamovština.
Pferdegeſtüt, *n.* ergela, konjarnica.
Pferdegift, *n.* konjski otrov.
Pferdegöpel, *m.* konjski vitao.
Pferdegras, *n.* (*Holcus lanatus*), vunasta pahulja.
Pferdegurt, *m.* podprug, poprug, kolan*.
Pferdehaar, *n.* konjska struna, dlaka.
Pferdehaarflechter, *m.* strunar, mutavdžija.
Pferdehai, *m.* (*Squalus maximus*), velji
Pferdehalter, *m.* konjodržac. [kučak.
Pferdehandel, *m.* trgovina konji, konjska trgovina.
Pferdehändler, *m.* konjski trgovac, konjotržac; trgovac-konjar. [dlake.
Pferdehären, *adj.* od konjske strune,
Pferdehaut, *f.* konjska koža.
Pferdeherde, *f.* rulja konjah. [nje.
Pferdeheu, *n.* konjsko sěno, sěno za ko-
Pferdehirſch, *m.* (*Cervus hippelaphus*), jelen-bradaš.
Pferdehirt, *m.* konjuh [kopito.
Pferdehuf, *m.* konjska kopita, konjsko
Pferdehufnatter, *f.* (*Coluber Hippocrepis*), guž-kopitnjak.
Pferdehüter, *m.* konjuh, konjar.
Pferdejunge, *m.* konjušče.
Pferdekäfer, ſ. Pillenkäfer.
Pferdekamm, *m.* konjski češalj.

Digitized by Google

Pferdekaſtanie, ſ. Roßkaſtanie.
Pferdekatze, ſ. Tigerkatze.
Pferdekauf, *m.* kupovanje, kupnja konjah.
Pferdekenner, *m.* poznavalac konjah,
Pferdeklaue, *f.* ſ. Huflattich. [džambas.
Pferdeklemmer, *m.* (*Lucanus Cervus*), jelenak, rogač.
Pferdeknecht, *m.* konjuh, konjušar.
Pferdekopf, *m.* konjska glava.
Pferdekoppel, *f.* povorka konjah.
Pferdekraft, *f.* konjska sila, snaga; ein Dampfſchiff von hundert —, parobrod za stotinu konjah.
Pferdekrankheit, *f.* konjska bolest.
Pferdekräpfel, ſ. Pferdeapfel.
Pferdelaus, *f.* (*Hippobosca equina*), konj-
Pferdeleber, *n.* konjska koža. [ski klop.
Pferdeleine, *f.* povod; ſ. Leitſeil.
Pferdelenker, *m.* kočijaš, voznik.
Pferdeliebhaber, ſ. Pferdefreund.
Pferdelien, *f.* konjski konop, jedek;
Pferdemähne, *f.* konjska griva. [restov*.
Pferdemäkler, *m.* konjski mešetar, poga-
Pferdemangel, *m.* bezkonjica. [djač.
Pferdemarkt, *m.* konjski sajam, vašar*.
Pferdemäßig, *adj.* konjski; — arbeiten, raditi kao vol.
Pferdemiethe, *f.* najam konjah.
Pferdemilch, *f.* kobilje mlěko.
Pferdemiſt, *m.* konjska balega, konjski gnoj, konjsko djubre; krkaljina.
Pferdemücke, *f.* (*Tipula pratensis*), livadni komar.
Pferdemühle, *f.* suhača (suvača).
Pferdemünze, ſ. Roßmünze.
Pferdenarr, *m.* er iſt ein —, pomamio se je za konji.
Pferdenetz, *n.* konjska mreža.
Pferdenuß, *f.* babac, hrgača.
Pferdepolei, *m.* ſ. Roßpolei.
Pferdeputzzeug, *n.* konjska čistila.
Pferdequaſt, *m.* kita za konja.
Pferderennen, *n.* konjanički trk.
Pferderücken, *m.* greben od konja.
Pferdeſaat, *f.* Pferdeſame, *m.* ſ. Pferde-
Pferdeſattel, *m.* (konjsko) sedlo. [fenchel.
Pferdeſchaufel, *f.* prahača.
Pferdeſcheu, *adj.* konjoplah.
Pferdeſcheue, *f.* plahost od konjah.
Pferdeſchinder, *m.* koljikonjević.
Pferdeſchmuck, *m.* konjski rat, nakit; konja orma.
Pferdeſchopf, *m.* konjska počelica.
Pferdeſchrape, *f.* češagija.
Pferdeſchwanz, *m.* (*Equisetum*), hvošće; (*Hippuris*), borak; ſ. Roßſchweif.
Pferdeſchwanzſtein, *m.* (*kippurites*), hvostovac.
Pferdeſchwefel, *m.* konjski sumpor.
Pferdeſchweif, ſ. Roßſchweif.
Pferdeſchwemme, *f.* konjsko kupalo.
Pferdeſilge, *f.* (*Smyrnium Olusatrum*), konjska lesandra.
Pferdeſtall, *m.* konjušnica, konjara.
Pferdeſtecher, *m.* (*Stomoxys*), ljutobod;
Pferdeſtriegel, *f.* češngija. [ſ. Horniß.
Pferdetag, *m.* konjska robota.
Pferdeverleiher, Pferdevermiether, *m.* iznajmitelj konjah.
Pferdewache, *f.* konjska straža. [njah.
Pferdewechſel, *m.* promĕna, izmĕna ko-
Pferdewieſe, *f.* konjska livada.
Pferdewurmkraut, *n.* ſ. Wieſenknopf.
Pferdewurz, *f.* (*Carlina acaulis*), veliki
Pferdezahn, *m.* konjski zub. [kravljak
Pferdezeug, ſ. Pferdegeſchirr.
Pferdezeug, Pferdezoll, *m.* konjarina.
Pferdezucht, *f.* konjarstvo.
Pferdiſch, *adj.* konjski.
Pferdner, ſ. Pferdebauer.
Pferdpauſchalien, *pl.* oseĕnica za konje.
Pferſich, ſ. Pfirſich.
Pfetzpfennig, ſ. Pfennigfuchſer.
Pfiff, *m.* zvižd; einen — thun, zviznuti, zazviždati; (*fig.*) varka.
Pfifferkraut, *n.* (*Gentiana Centaureum*), crvena kitica.
Pfifferling, ſ. Pfefferling.
Pfiffig, *adj.* hitar, putonogast, lukav; er iſt —, valja mu pamet; ein —er Streich, varka.
Pfiffigkeit, *f.* hitroća; lukavština.
Pfiffikus, *m.* hitrac, lukavac.
Pfingſtabend, *m.* duhovsko navečje; am —, u oči duhovah.
Pfingſtbirn, *f.* duhovska kruška.
Pfingſtblume, ſ. Pfingſtroſe.
Pfingſtdienſtag, *m.* duhovski utorak.
Pfingſten, *pl.* Pfingſtfeiertage, *pl.* Pfingſtfeſt, *n.* duhovi, rusalje; blagdan du-
Pfingſtlich, *adj.* duhovski. [hovah.
Pfingſtmonat, *m.* svibanj.
Pfingſtmontag, *m.* duhovski poneděljak.
Pfingſtnacht, *f.* duhovska noć.
Pfingſtnelke, *f.* (*Dianthus plumaria*), pahuljasti klinčić; rani klinčić.
Pfingſtoche, *m.* (ſpr.) er iſt geputzt wie ein —, načinio se kao dodola.
Pfingſtpfrieme, *f.* ſ. Pfriemenkraut.
Pfingſtpredigt, *f.* duhovska propověd.
Pfingſtroſe, *f.* (*Poeonia*), božur.
Pfingſtſonntag, *m.* duhovska nedělja; duhovi. [duhovah.
Pfingſtag, *m.* am erſten —e, prvi dan
Pfingſtviole, *f.* (*Hesperis matronalis*), večernica.
Pfingſtvogel, *m.* (*Oriolus Galbula*), vuga.
Pfingſtwoche, *f.* duhovska nedělja.
Pfingſtzeit, *f.* duhovi.
Pfipps, ſ. Pipps. [kva.
Pfirſich, *m.* (Pfirſche, *f.*) breskva, pras-
Pfirſichbaum, *m.* (*Amygdalus persica*), breskovo drvo; breskva.
Pfirſichblatt, *n.* breskov listak; listak od breskve; (*Venus orbicularis*), ladinka krugljasta.

Digitized by Google

Pfirſichblüte, *f.* breskov cvět. [cvěta.
Pfirſichblütfarbe, *f.* mast (boja) breskova
Pfirſichblütroth, *adj.* crven kao cvět od breskve.
Pfirſichblütſyrup, *m.* sladorača od breskova cvěta. [kovača.
Pfirſichbranntwein, *m.* breskovača, prasPfirſichholz, *n.* breskovovina.
Pfirſichfern, *m.* breskova jezgerica.
Pfirſichfernſchwarz, *n.* gar od breskovih jezgaricah.
Pfirſichkraut, *n.* (*Polygonum Persicaria*), breskovac; ſ. Waſſerpfeffer.
Pfirſichlaub, *n.* breskovo lišće.
Pfirſichſchildlaus, *f.* (*Coccus persicae*), breskov crvac. [kve.
Pfirſichſtein, *m.* koštica i. pećka od bresPfiſterſchabe, ſ. Küchenſchabe.
Pfitzer, *m.* kikot.
Pflanzbar, *adj.* sadljiv.
Pflänzchen, *n.* biljka, bilinica.
Pflanze, *f.* bilina, rastlina; (gem.) trava; (*coll.*) bilje, rastež; (—n zum Verpflanzen), razsad, presada.
Pflanzen, *v. a.* saditi, zasaditi, posaditi, usaditi; einen Garten —, nasaditi vrt; eine Fahne auf den Thurm —, razviti zastavu (barjak) na tornju; Kanonen auf die Wälle —, naměstiti topove po nasipih; Liebe in Eines Herz —, posaditi komu ljubav u srce.
Pflanzenabdruck, *m.* otisak bilja.
Pflanzenalbumin, *n.* biljsko bělance.
Pflanzenalkali, *f.* biljsko luživo.
Pflanzenanatomie, *f.* čestoslovje bilja.
Pflanzenaſche, *f.* biljevni pepeo.
Pflanzenauswuchs, *m.* kvrga u bilja.
Pflanzenbaſe, *f.* biljska podloga.
Pflanzenbeet, *n.* razsadnik.
Pflanzenbeſchreibend, *adj.* biljopisan.
Pflanzenbeſchreiber, *m.* biljopisac.
Pflanzenbeſchreibung, *f.* biljopis.
Pflanzenbildung, *f.* ustrojstvo bilja.
Pflanzenbuch, *n.* biljaruša.
Pflanzencaſein, *n.* biljska sirina.
Pflanzenchemie, *f.* lučba bilja.
Pflanzenerde, ſ. Gartenerde.
Pflanzenceſſer, *m.* biljojedac.
Pflanzenfarbe, *f.* biljsko mastilo.
Pflanzenfaſer, *f.* biljevno vlakno.
Pflanzenfett, *n.* biljevna mast.
Pflanzenfibrin, *n.* biljevna vlaknina.
Pflanzenfloh, *m.* buhača; ſ. Waſſerfloh.
Pflanzenforſcher, *m.* biljar. [šcule.
Pflanzengarten, *m.* biljarski vrt; ſ. Pflanz-
Pflanzengeographie, *f.* stanoslovje bilja.
Pflanzengeologie, *f.* nauka o prabilju.
Pflanzenkäfer, *m.* (*Mordella*), štipavica.
Pflanzenkalender, *m.* biljevni dobnjak.
Pflanzenkeim, *m.* zametak (bilja; klica.
Pflanzenkenner, *m.* biljoznanac, biljar.
Pflanzenkenntniß, *f.* poznavanje bilja; ſ. Pflanzenkunde.
Pflanzenkohle, *f.* biljski ugalj. [koralji.
Pflanzenkorallen, *pl.* (*Phytocorallia*), bilo-
Pflanzenkörper, *m.* biljevna stvar; bilina.
Pflanzenkoſt, *f.* biljevna hrana.
Pflanzenkunde, *f.* biljoznanstvo, biljarstvo.
Pflanzenkundige, *m.* biljoznanac, biljar.
Pflanzenlaus, *f.* (*Aphis*), ušenac.
Pflanzenleben, *n.* život bilja, biljevni; ein — führen, ſ. Vegetiren.
Pflanzenlehre, ſ. Pflanzenkunde.
Pflanzenleim, *m.* biljska klija.
Pflanzenleſe, *f.* biljarenje.
Pflanzenlos, *adj.* bez bilja. [od bilja.
Pflanzenmilch, *f.* biljevno mlěko; mlěko
Pflanzenöl, *n.* biljevno ulje.
Pflanzenorgane, *pl.* ustroji bilja.
Pflanzenphyſiologie, *f.* životoslovje bilja.
Pflanzenproduktionslehre, *f.* nauk o razplodu bilja.
Pflanzenreich, *n.* bilinstvo.
Pflanzenreich, *adj.* biljevit.
Pflanzenreichthum, *m.* biljevitost, obilatost bilja.
Pflanzenſaft, *m.* biljevni sok.
Pflanzenſäger, *m.* (*Phytotoma*), pilarica.
Pflanzenſalz, *n.* biljevna sol. [bilja.
Pflanzenſammlung, *f.* biljevnik, sbirka
Pflanzenſäure, *f.* biljska kiselina.
Pflanzenſchlaf, *m.* sanak bilja.
Pflanzenſchleim, *m.* biljska sluz.
Pflanzenſchmarotzer, *m.* nametnik bilja.
Pflanzenſtein, ſ. Phytolith.
Pflanzenſtoff, *m.* biljevna tvar.
Pflanzentheil, *m.* čest bilja.
Pflanzenthiere, *pl.* (*Zoophyta*), koralji.
Pflanzenunterſuchung, *f.* izpitivanje bilja.
Pflanzenwiſſenſchaft, *f.* biljarstvo.
Pflanzenzelle, *f.* stanica biljska.
Pflanzenzellſtoff, *m.* biljevna staničevina.
Pflanzenzone, *f.* pojas bilinstva.
Pflanzer, *m.* (Perſon), sadar; ſ. Coloniſt; (Werkzeug), ſ. Pflanzholz.
Pflanzgarten, *m.* razsadnik, přesadnik.
Pflanzholz, *n.* sadaljka, sadilica, sadjenjak.
Pflanzjahr, *n.* sadovna godina.
Pflänzling, *m.* přesadnica; —e, *pl.* přesad, razsad.
Pflanzort, *m.* naseobina.
Pflanzſchule, *f.* ſ. Pflanzgarten; (Seminarium), sěmenište.
Pflanzſtadt, *f.* grad naseobine.
Pflanzſtatt, Pflanzſtätte, *f.* rastilo.
Pflanzſtock, *m.* (Mutterſtock), přesěd; ſ. Pflanzholz.
Pflanzung, *f.* (Handlung), sadjenje; posad, zasad; (das Gepflanzte), nasad; (Plantage), sad; ſ. Colonie.
Pflaſter, *n.* (Heilmittel), meč, obliž, melem; ein — (auf eine Wunde) auflegen, priviti obliž; obložiti (ranu) mečem i. melemom; das — aufſtreichen, namazati melema (n. p. na krpicu); (Straſſen—), hölzernes —, pomost;

Digitized by Google

steinernes —, tarac, pločnik, kaldrma; das — legen, ſ. Pflaſtern; es iſt hier ein theures —, ovdě je skupo; d. — treten, čepati; obijati ulice.
Pflaſterarbeit, *f.* taracanje.
Pflaſterblei, *n.* mazavo olovo.
Pflaſterer, *m.* pločar, taracar, kaldrmdžija.
Pflaſtergeld, *n.* pločarina, taracovina.
Pflaſterhammer, *m.* bat taracarski.
Pflaſterkäfer, ſ. Fliege, ſpaniſche.
Pflaſterkocher, ſ. Quackſalber.
Pflaſtermeiſter, *m.* nadstojnik taraca.
Pflaſtern, *v. a.* obližati, melemiti; das Geſicht —, priviti meč i. melem na obraz; eine Kugel —, podlöpiti zrno; eine Straße —, (überhaupt), taracati, kaldrmiti; (mit Holz), pomostiti; (mit flachen Steinen), pločati, popločati; (mit Eſtrich), štrletati.
Pflaſterramme, *f.* nabijač.
Pflaſterrücken, *m.* površina od taraca, pločnika.
Pflaſterſchere, *f.* nožica za meč i. melem.
Pflaſterſchlägel, *m.* taracarski malj.
Pflaſterſetzer, ſ. Pflaſterer.
Pflaſterſpatel, *m.* mazaljka, lopatičica.
Pflaſterſtein, *m.* jabuka; (platter —), ploča.
Pflaſterſtößel, *m.* ſ. Pflaſterramme.
Pflaſterſtraße, *f.* taracana, pločana ulica.
Pflaſterſtreicher, *m.* obližar.
Pflaſtertreter, *m.* gaziblato, blatogazica, kalogaža, vucibatina.
Pflaſterweg, *m.* pločnik.
Pflaſterwerk, *n.* obližje; tarac.
Pflaſterzähne, *pl.* taracasti zubi.
Pflaſterzeug, *n.* taracarska sprava.
Pflaſterziegel, *m.* pločanica.
Pflaum, ſ. Flaum.
Pflaumbaum, ſ. Pflaumenbaum.
Pflaumbäumen, *adj.* od šljivovine.
Pflaume, *f.* (*Prunus*), šljiva; die ungariſche —, požeškinja, madžaruša; gekochte —n, šljivnica, šljivaš; die ſyriſche —, (*Sebestena Myxa*), sebesten; (*Voluta glabella*), gladjahno uško.
Pflaumenbaum, *m.* šljiva, šljivovo drvo; ein junger —, šljivić.
Pflaumenbaumholz, ſ. Pflaumenholz.
Pflaumenblatt, *n.* šljivov listak.
Pflaumenblattſpinner, *m.* (*Phalaena pruni*), šljivov prelac.
Pflaumenblüte, *f.* šljivov cvět.
Pflaumenbranntwein, *m.* šljivovica.
Pflaumenfalter, *m.* šljivnjak.
Pflaumenfarbe, *f.* mast od šljive; šljivova modrina.
Pflaumengarten, *m.* šljivik, šljivak.
Pflaumenhändler, *m.* šljivar.
Pflaumenholz, *n.* šljivovina.
Pflaumenkern, *m.* jezgra šljivova; jezgra od šljive.
Pflaumenkernöl, *n.* ulje od šljivovih jezgara.
Pflaumenmuß, *m.* (šljivov) pekmez, madžun od šljivah.
Pflaumenrüſſelkäfer, *m.* (*Magdalis pruni*), šljivov kljunak.
Pflaumenſaft, *m.* šljivov sok.
Pflaumenſcheide, *f.* (*Ascidia prunum*), šljivasta sumanka.
Pflaumenſchlehe, ſ. Haferſchlehe.
Pflaumenſpanner, *m.* (*Ennomos prunaria*), šljivova grba.
Pflaumenſtamm, *m.* šljivovo stablo, deblo.
Pflaumenſtein, *m.* šljivova pečka, koštica.
Pflaumenſtock, *m.* šljivovac.
Pflaumenſyrup, *m.* bestilj.
Pflaumentorte, *f.* šljivova pita.
Pflaumenwaſſer, *n.* šljivovača.
Pflaumkuchen, *m.* pekmezača.
Pflaumnelke, ſ. Pfaunelke.
Pflaumpalme, *f.* (*Elate*), jelina, šljivan
Pflaumſchnitte, *f.* kruh s pekmezom.
Pflaumtunke, *f.* umaka od pekmeza.
Pflegbefohlene, *m.* skrbljenik, skrbstvenik.
Pflege, *f.* (Fürſorge), skrb, nastojba, gledanje; (z. B. ein. Kranken), ugodba, godba; (zärtliche —), njega, njegovanje; wegen Mangel an —, od negleda; — des Viehes, ogoja; ein Kind in der — haben, gajiti děte; — der Blumen, ogoja, gajenje; — der Nationalität, njegovanje narodnosti; skrb za narodnost.
Pflegebedürftig, *adj.* potreban njege, ugodbe.
Pflegebedürftigkeit, *f.* negled.
Pflegebefohlene, ſ. Pflegbefohlene.
Pflegebeſtellung, *f.* postavljanje skrbnika i. staratelja.
Pflegeeltern, *pl.* hranitelji.
Pflegegericht, *n.* skrbstveni sud.
Pflegekind, *n.* nahranče.
Pflegekoſten, *pl.* trošak na hranjenje.
Pflegelos, *adj.* bez njege, ogoje; negledan.
Pflegempfohlene, ſ. Pflegbefohlene.
Pflegemutter, *f.* hraniteljica, hraniteljka.
Pflegen, *v. a.* (verwalten), upravljati; des Amts —, uredovati; Rathes mit Jemand —, posavětovati se; Unterhandlungen —, dogovarati se, pregovarati se; pogadjati se; Gerechtigkeit —, děliti pravdu; činiti što je pravo; Unterſuchung —, iztraživati; eine Verhandlung —, razpravljati; d. Freundſchaft —, prijateljovati, biti prijatelj, družiti se, měšati se (s kim); d. Ruhe —, počivati, lastovati; der Wolluſt —, bluditi; einen o. eines Kranken —, gledati bolestnika, ustati oko bolestnika; ſeiner Wunden —, vidati rane; baviti se ranami; (Sorge tragen), skrbiti, nastojati, starati se; zärtlich —, njegovati (koga), lebditi (oko koga); einen Kranken ſorgſam —, kapati nad bolnikom; den Boden gut —, milovati zemlju; einen Ochſen gut —, mititi vola; ſeinen Leib —, ugadjati, goditi tělu; ſeiner Geſundheit —, nastojati

Digitized by Google

oko zdravlja; der Blumen —, gojiti, gajiti cvěće; der Bäume —, težati, težiti stabla; der Pferde —, držati konje na dobroj ogoji; Erhebungen —, f. Erhebung; gut —, držati (što) na dobroj ogoji; seines Amtes —, opravljati ured, službu; —, v. n. (gewohnt sein), običavati, imati običaj; wie er zu thun pflegte, kao što je naučio, kao što se je navadio, kao što se je obiknuo; er pflegt zu gehen, thun, geben, schauen, schlafen usw., hodi, radi, daje, gleda, spava itd.; so pflegt es denen zu gehen, die . . ., tako biva onim, koji . . .; die gepflogenen Unterhandlungen, dogovaranje, dogovori.

Pfleger, m. (Curator), skrbnik, staratelj; (Richter), sudac; (Vorgesetzte), nastojnik; (eines Kranken usw.), njegovatelj; gojitelj; gledatelj; —in, f. skrbnica, nastojnica, njegovalja, gojilja.

Pflegesinn, m. njega.

Pflegesohn, m. hranjenik, nahranko.

Pflegetochter, f. hranjenica, nahrankinja.

Pflegevater, m. hranitelj.

Pflęglich, adj. nastojan, pomnjiv; običan.

Pflegling, m. nahranče, nahranko; hranjenik.

Pflegniß, f. njega; ogoja, godba.

Pflegschaft, f. skrbstvo. [posao.

Pflegschafts-Angelegenheit, f. skrbstveni

Pflegschaftlich, adj. skrbstveni.

Pflegung, f. gojenje, gojstvo; s. Pflege.

Pflicht, f. dužnost; držanstvo; es ist — sein Versprechen zu halten, dužni smo održati zadatu rěč; obećanje valja održati; ich werde meine — thun, izvršit i. izpunit ću dužnost; učinit ću što sam dužan; Einem etwas zur — machen, dužiti koga čim; ich habe es mir zur — gemacht, to će mi dužnost biti; Einem Verstorbenen die letzte — erweisen, učiniti poslědnju ljubav; die eheliche —, ženitbeni dug; d. Pfarrer sammelt seine —, župnik pobira lukno; porok kupi bir; (Steuer), daća, porez; (Eid), prisega, zakletva; zavěrak; in Eid und — nehmen, zarotiti, zapriseći; — leisten, zavěriti se; wider Eid und — handeln, pogaziti věru, krenuti věrom. [sidro.

Pflichtanker, m. glavna kotva, glavno

Pflichtankertau, n. glavni ganac, sidrenjak.

Pflichtaufgabe, f. naložena dužnost.

Pflichtbar, s. Pflichtig.

Pflichtbeitrag, m. s. Contingent.

Pflichtbruch, m. prekršenje dužnosti; věrolomstvo.

Pflichtbrüchig, adj. činoći proti dužnosti; ein —er Beamte, věrolomni urednik; —, adv. proti dužnosti.

Pflichtenlehre, f. nauk o dužnostih.

Pflichtenmäßig, s. Pflichtmäßig.

Pflichtenstreit, m. sraz, skosnuće dužnostih.

Pflichterlassung, f. oprost dužnosti.

Pflichterweisung, f. izvršenje dužnosti.

Pflichtexemplar, n. dužan otisak.

Pflichtfrei, adj. prost od dužnosti.

Pflichtgebot, n. zapověd dužnosti.

Pflichtgebühr, f. zakonska pristojba.

Pflichtgefühl, n. ćućenje dužnosti.

Pflichtgeld, s. Salar.

Pflichtgemäß, s. Pflichtmäßig.

Pflichtgenoß, m. sudužnjak, sudržanik

Pflichtig, adj. dužan; sich gegen Jemand — machen, obvezati se, zavezati se, zadužiti se komu; —e Unterthanen, robotaši; steuer—, pod porezom.

Pflichtigkeit, f. dužnost; držanost.

Pflichtleistung, f. izvršivanje dužnosti; (v. Eide), prisizanje, prisega.

Pflichtlos, adj. bez dužnosti.

Pflichtmäßig, adj. po dužnosti.

Pflichtmäßigkeit, f. dužnost.

Pflichtruf, m. glas dužnosti.

Pflichtschuldig, adj. po dužnosti.

Pflichtschuldigkeit, f. dužnost.

Pflichttheil, m. zakonski dio.

Pflichttheilnehmer, m. zakonski naslědnik.

Pflichttreu, adj. věran u izvršivanju dužnostih. [stih.

Pflichttreue, f. věrno izvršivanje dužno-

Pflichtübung, f. izvršivanje dužnosti(h).

Pflichtvergessen, adj. nemaran u dužnosti; er ist —, nemari za dužnost; (treulos), nevěran; —, adj. smetnuo s očiju dužnost.

Pflichtvergessenheit, f. nemar dužnosti(b); sich eine — zu Schulden kommen lassen, smetnuti s uma dužnost.

Pflichtverletzung, f. prekršaj dužnosti.

Pflichtwidrig, adj. proti, protiva dužnosti.

Pflitschen, v. n. pljeskati.

Pflock, m. kolčić (kočić), kolić; (b. Schust.), klinac; (b. Messen), žiljak.

Pflöcken, v. a. nakolčiti, prikolčiti; (Fischolen —), nakoliti, pritaći (grah, pa-

Pflockfisch, m. grbav kit. [sulj).

Pflöckort, m. žilo za klince.

Pflöckschwanz, m. dvoratan kostrěš.

Pflückeisen, n. štipaljke.

Pflücken, v. a. eine Gans —, čerupati, skubsti, peruljati, perušati gusku; Einen —, opuljiti koga; Kirschen —, brati trešnje; eine Blume —, ubrati cvětak; Salat —, trěbiti loćiku, salatu; (mus.) trgati; gepflücktes Obst, branice.

Pflücker, m. berač; —in, f. beračica.

Pflückfel, n. čerupina, perušina.

Pfluder, m. s. Haferschlehe.

Pflug, m. (Ackergeräth), plug; (spr.) die Pferde hinter d. — spannen, s. Spannen; das ist meine Egge und mein —, to me hrani; to je moj krušac; (Wasserbau),

Digitized by Google

ralo; (ein bespannter —), plug; (Gesellschaft), družtvo, kolo.
Pflugart, *f.* vrst pluga; (die Art des Ackerns), brazda.
Pflugbalken, Pflugbaum, *m.* gredelj.
Pflugbar, *adj.* oran, oraći; —es Feld, oraćica, oraća zemlja, oranica.
Pflugbeil, *n.* plužna sekirica.
Pflugdeichsel, *f.* rudica.
Pflugdienst, *m.* oranje.
Pflugeisen, *n.* crtalo.
Pflügelohn, *m.* oračina.
Pflügen, *v. a.* orati; (den Pflug halten), plužiti; (spr.) er pflügt mit meinem Kalbe, njegovo je nazivalo, a moje izdiralo; das Meer —, orati more.
Pflüger, *m.* rataj, ratar, orač.
Pflugfrohne, *f.* plužna tlaka.
Pflugfurche, *f.* orba.
Pflughafen, *m.* ralica.
Pflughalter, *m.* plužilac.
Pflughaupt, *n.* plaz.
Pflugkehre, *f.* uvratine.
Pflugkrümme, *f.* s. Pflugsterze.
Pflugland, *n.* oranica, ornica, oraćica.
Pflugmacher, *m.* plugar.
Pflugmaschine, *f.* oralo.
Pflugmesser, s. Pflugeisen.
Pflugmuschel, *f.* (*Chama rugosa*), smeđ žurana zevka.
Pflugnase, *f.* podporka, stojka.
Pflugochs, *m.* vol-plužnjak.
Pflugpferd, *m.* s. Ackergaul.
Pflugrad, *n.* kolečka.
Pflugrecht, *n.* plužno pravo; (Rain), sklad.
Pflugreute, *f.* (Pflugröbel, *n.*) otik, otka, oritak, orićak, otikač.
Pflugroß, *n.* s. Ackergaul.
Pflugsäge, *f.* s. Pflugeisen.
Pflugschar, *f.* raonik, lemeš; (*Zeus Faber*), kovač.
Pflugscharbein, *n.* ralo.
Pflugscharre, s. Pflugreute.
Pflugschatz, *m.* plugovina.
Pflugschnabel, *m.* (*Phoenicopterus ruber*), plamenac.
Pflugschoß, s. Pflugschatz.
Pflugsech, s. Pflugeisen.
Pflugsterze, *f.* ručica, rog, rukodrž.
Pflugstöckchen, *n.* oje u pluga.
Pflugstürze, *f.* plaz; s. Pflugsterze.
Pflugtag, *m.* plužna robota.
Pflugtreiber, *m.* plužilac.
Pflugwage, *f.* plužni jarmak.
Pflugwende, *f.* uvratine.
Pflugwetter, *n.* rašak.
Pflugwurz, *f.* s. Rosenpappel.
Pflugzeit, *f.* orno vrěme, orba.
Pfneifchen, s. Schnaufen.
Pfortader, *f.* (*vena portae*), žila-vratnica.
Pförtchen, *n.* vratašca.
Pfortdrempel, *m.* pošva.
Pforte, *f.* vrata, kapija*; (Rebenthor), mala vrata; die ottomanische —, otmanska porta; s. Pfortgat.
Pfortgat, *n.* toparnica.
Pfortluke, *f.* poklop toparnice.
Pförtner, *m.* vratar; (*pylorus*), desno ušće (želudca); —in, *f.* vratarica.
Pforttau, *n.* konop od toparnice.
Pfosch, *m.* meka, mamac.
Pfoschherd, *m.* golo gumno.
Pfoste, *f.* stubao, stup; (an Thüren), dovratnik, poboj; (Stütze), podpornjak; (Brett), platina, trenica.
Pfötchen, *n.* šapica; (Maß), štipac.
Pfote, *f.* šapa, čaponjak; mit der — einen Schlag versetzen, šapom (koga) šopnuti; (spr.) sich die —n verbrennen, opeći se; Einem auf die —n klopfen, biti koga po prstih.
Pfoteln, *v. a.* gladiti (koga).
Pfotig, *adj.* šapav.
Pfriem, *m.* Pfrieme, *f.* Pfriemen, *m.* šilo, derviš; (Land), oklisak; (*Strombus palustris*), blatan krilac; (*Buccinum maculatum*), pěgav rogač.
Pfriemeisen, *n.* šilo; s. Räumnadel.
Pfriemborant, *m.* (*Antirrhinum Spartium*), žukasta zovalica.
Pfriemenförmig, s. Pfriemförmig.
Pfriemengras, *n.* (*Stipa pennata*), kovilje; s. Borstengras.
Pfriemenholz, s. Pfriemenkraut.
Pfriemenhörner, *pl.* (*Subulicornia*), šilo-rožci.
Pfriemenkraut, *n.* (*Spartium Scoparium*), žuka, žuk; s. Ginster.
Pfriemenseil, *n.* žukovac.
Pfriemenschnäbler, *pl.* (*Subulirostres*), šilo-kljunci.
Pfriemenschwanz, *m.* (*Oxyurus vermicularis*), šilac.
Pfriemensetzer, *m.* šilovka.
Pfriemenstich, *m.* šilobod.
Pfriemente, s. Spitzente.
Pfriemförmig, *adj.* šilast.
Pfriemhorn, *n.* s. Pfriemschnecke, *f.* (*Strombus*), krilac.
Pfrill, *m.* s. Elritze.
Pfropf, *m.* (Stöpfel), čep; (auf die Ladung), stupa, sukija; den — aufsetzen, sabiti stupu; zastupati, zasukijati (n. p. pušku); s. Pfropfreis.
Pfropfbein, Pfropfbeinchen, *n.* riljac.
Pfropfen, *v. a.* (stopfen), trpati; voll —, natrpati, nabiti, napuniti, sabiti, zabijati; gepfropftvoll, pun puncit; sich voll —, nabiti se, nadekati se, nabokati se, nabubati se, nakresati se, natući se, nalupati se, nakrhati se, nabalati se; Einen voll —, nakljukati koga; die Flasche —, čepiti, začepiti, zapušiti staklo (bocu); (pelzen), čepiti, navrnuti; kalamiti*; in d. Spalt —, čepiti na razčep i. razkol; in die Krone —, čepiti na věnac; navrnuti na krunu; in die Rinde —, čepiti u koru; in den Kerb —, s. Impfen;

Digitized by Google

(*fig.*) in Einen etwas —, ubiti i. uvrtěti komu što u glavu.

Pfropfen, *n.* cěpnja, navrt, kalamljenje.

Pfropfer, *m.* cěpilac, cěpar, navrtalac; (der Flaschen), čepilac.

Pfropfhammer, *m.* začepnjak.

Pfropfkeilchen, *n.* jezičac, zaglavčić.

Pfropfmeißel, *m.* razkolica.

Pfropfmeſſer, *n.* cěpilo, kalamilo, cěparski nožić.

Pfropfreis, *n.* cěpak, kalam, kalamak.

Pfropfſäge, *f.* cěparska pila.

Pfropfſchule, *f.* cěpnik, cěpnjak.

Pfropfwachs, *n.* vrtlarski vosak.

Pfropfwerkzeug, *n.* cěpilo, kalamilo.

Pfropfzieher, *m.* vadičep.

Pfründe, *f.* (Stiftungsgenuß), zadušbovina; geiſtliche —, nadarbina, nadarje; (Pfarre), župa; (Rente), prihod.

Pfründelos, *adj.* ein —ſer Geiſtlicher, svećenik bez nadarja.

Pfründen, *v. n.* donositi.

Pfründenertrag, *m.* dohodak nadarbine.

Pfründenjäger, *m.* kruhoborac.

Pfründenkauf, *m.* ſ. Simonie.

Pfründer, ſ. Pfründner.

Pfründgeld, *n.* dohodak nadarbine.

Pfründhaus, *n.* prebendarska kuća.

Pfründler, *m.* zadušbinar; (Spitalmann), ubožničar.

Pfründner, *m.* zadušbinar; nadarenik; ſ. Prebendär.

Pfründnerei, *f.* prebenda.

Pfudeiſen, *n.* petlja.

Pfuhl, *m.* kaljuža, kaljuga, pljošta, pljoštara; (Miſt—), pil, osoka; d. feurige —, pakleni jaz; ſ. Pfühl.

Pfühl, *m.* perina, uzglavje, jastuk; (Bauk.), oblac.

Pfuhlbaum, *m.* stožer.

Pfuhlen, *v. n.* zaudarati po blatu.

Pfuhlfiſch, ſ. Schlammbeißer.

Pfuhlhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus Flammula*), iskrica.

Pfuhlicht, *adj.* blatast; — riechen, zaudarati po blatu. [žanj.

Pfuhlſchnepfe, *f.* (*Scolopax limosa*), ra-

Pfui, *int.* pi, fi; von Außen hui, von Innen —, izvana lěpo, iznutra slěpo; — ſchäme dich! sram te bilo!

Pfuien, *v. n.* pikati, fikati.

Pfund, *n.* funta; nach —en verkaufen, na funte prodavati; ſechs — Tabak, šest funtih duhana; (*fig.*) kesa.

Pfundapfel, *m.* zukva.

Pfundbirn, *f.* batvača.

Pfünde, *f.* ſ. Bachbunge.

Pfunden, *v. n.* težiti funtu.

Pfünden, *v. a.* potegnuti, važiti.

Pfünder, *m.* funtar; (ein Pfund ſchwer), funtaš.

Pfundgewicht, *n.* funtaška tež; funtaški utez; funta.

Pfundholz, *n.* funtaško drvo.

Pfündig, *adj.* od funte; ein—, funtaš.

Pfundkartoffel, *m.* golem korun.

Pfundleder, *n.* podplatnjača, funtuš.

Pfundnuß, *f.* golem lěšnjak.

Pfundſohle, *f.* ſ. Pfundleder.

Pfundſtein, *m.* funtaš-kamen.

Pfundwage, *f.* funtaš(-kantar).

Pfundweiſe, *adv.* na funte, funt po funt.

Pfuſch, *m.* pražnja; einen — thun, pražiti.

Pfuſchen, *v. n.* krpariti, krpačiti, prtljati; pešnjati, pačuhati. klopariti; in e. Handwerk —, udariti u tudj posao; kvariti zanat; in etwas —, pačati se u što; etwas pfuſchern, pačkati što; (v. Schießpulver), pražiti, pražkati.

Pfuſcher, *m.* pačuha, klopar, pešnjar, sdepalo, nadrimajstor, kvari-zanat, petljar; (v. Schießpulver), pražnja.

Pfuſcherei, *f.* krparija, pešnjavina.

Pfuſcherhaft, *adj.* kloparski, pačuharski, petljarski.

Pfuſcherleben, *n.* petljarija.

Pfuſchern, ſ. Pfuſchen.

Pfuſchmäkler, *m.* grošićar. [potina.

Pfuſchwerk, *n.* krparija, sdepotina, skr-

Pfüſter, *m.* (*Lycoperdon Bovista*), puša, prhavica.

Pfütze, *f.* mlaka, bara, splaka, kalilo.

Pfützeimer, *m.* vedrica. [prsnuti.

Pfützen, *v. a.* paljati, izpaljati; —, *v. n.*

Pfützenwanze, *f.* (*Cimex stagnorum*), blatna stěnica.

Pfützenwaſſer, *n.* blatušina.

Pfützig, *adj.* barovit.

Pfützmade, *f.* blatan crvić.

Pfützmeiſe, ſ. Sumpfmeiſe. [kao čep.

Pfütznaß, *adj.* mokar kao močionica i.

Pfützſchale, **Pfützſchüſſel**, *f.* izpolac, izpol, palj.

Phaëton, *m.* dvokolice, faeton.

Phaläne, *f.* věštica.

Phalanx, *f.* alaj; (*poët.*) konj do konja junak do junaka.

Phanerogamen, *pl.* javnocvětke.

Phanerogamie, *f.* javnobračje.

Phänomen, *n.* pojav; ſ. Lufterſcheinung.

Phantaſie, **Phantom** uſw., ſ. Fantaſie uſw.

Phantasmagorie, *f.* utvara, privid, snatrenje, fantasmagorija.

Phantaſt, *m.* maštatelj; ſ. Fantaſt.

Pharao, *n.* Pharaobank, *f.* Pharaoſpiel, *n.*

Pharaohuhn, *n.* biba, pěgatka. [farao.

Pharaoſchnecke, *f.* (*Trochus Pharaonis*), faraunova vrtaljka. [banan.

Pharaosfeige, *f.* (*Musa paradisiaca*),

Pharaosmaus, **Pharaosratte**, *f.* (*Ichneumon*), promčica.

Pharaoſpieler, *m.* igrač farao.

Phariſäer, *m.* farizej; (*fig.*) liceměr.

Phariſäiſch, *adj.* farizejski; liceměrski.

Phariſäismus, *m.* liceměrstvo.

Digitized by Google

Pharmaceut, *m.* lékarnik.
Pharmaceutik, Pharmacie, *f.* lékarništvo, farmacevtika.
Pharmakochemie, *f.* lékarska lučba.
Pharmakolog, *m.* lékoslovac.
Pharmakologie, *f.* lékoslovje, farmako-
Pharus, *f.* Leuchtthurm. [logija.
Phaſe, *f.* měna; (Mond—n), sedmaci.
Phaſeole, *f.* Bohne.
Phatagin, *m.* (*Manis brachyura*), kusi ljuskavac, fatagin.
Phelloplaſtik, *f.* plutotvorba.
Phenakit, *m.* salivac.
Phenyl, *n.* fenilj.
Phenylſäure, *f.* feniljeva kiselina.
Phiale, *f.* Phiole.
Philabelphie, *f.* bratoljubje.
Philander, *m* (*Didelphys dorsigera*), ledjonoša.
Philanthrop, *m.* čověkoljub, ljudoljub.
Philanthropie, *f.* čověkoljubje, ljudo-
ljubje. [doljuban.
Philanthropiſch, *adj.* čověkoljuban, lju-
Philharmonie, *f.* glasboljubje.
Philharmoniſch, *adj.* glasboljuban.
Philiſter, *m.* filistar.
Philolog, *m.* jezikoslovac, filolog.
Philologie, *f.* jezikoslovje, filologija.
Philologiſch, *adj.* jezikoslovan.
Philomele, *f.* slavulj. [mudarac.
Philoſoph, *m.* mudroslovac, filosof; (*fig.*)
Philoſophaſter, *m.* mudrac, mudrijaš.
Philoſophie, *f.* mudroslovje, filosofija.
Philoſophiren, *v. n.* umstvovati, filoso-
fovati. [fički
Philoſophiſch, *adj.* mudroslovan, filoso-
Phiole, *f.* gostara.
Phlegma, *n.* hladnokrvje, flegma; (*fig.*) tromost; ſ. Trägheit.
Phlegmatiker, *m.* hladnokrvac, flegmatik; (*fig.*) tromo, drenjo.
Phlegmatiſch, *adj.* hladnokrvan, flegmatičan; (*fig.*) trom; ſ. Träg.
Phloretin, *n.* floretin.
Phokenſäure, *f.* tulanjska kiselina.
Phokenin, *n.* tulanjevina.
Phonetiſch, *adj.* glasan.
Phönicin, *n.* ćivitno rumenilo.
Phoniſch, *adj.* glasan.
Phönix, *m.* samolet.
Phönixſchwärmer, *m.* samoletac.
Phonolith, ſ. Klingſtein.
Phosgen, *n.* fosgen.
Phosphor, *m.* pranik, prahnik, fosfor; —e, *pl.* světlonoše.
Phosphorcalcium, *n.* vapnen praničnik.
Phosphoreſcenz, *n.* světlucanje; (— des Holzes), vučja vatra.
Phosphoreſciren, *v. n.* světlucati se.
Phosphorfeuerzeug, *n.* praničnik užeg.
Phosphorig, *adj.* praničan; —e Säure, pranikovci, fosforani.
Phosphormetall, *n.* praničnik, fosforid.
Phosphororyd, *n.* praničnik kis.
Phosphorſäure, *f.* praničnika kiselina.
Phosphorwaſſerſtoff, *m.* praniko-vodik.
Photogen, *n.* světlik.
Photograph, *m.* světlopisac, fotograf.
Photographie, *f.* světlopis, fotografija.
Photographiſch, *adj.* světlopisni.
Photometer, *m.* světloměr.
Photophobie, ſ. Lichtſcheu.
Photoſphäre, *f.* světliště.
Phraſe, *f.* izraz, rěč; leere —n, prazne rěči, pustoslovje.
Phraſenmann, *m.* naměštalo; pustoslov.
Phraſeologie, *f.* izraznik, frazeologija.
Phraſeologiſch, *adj.* frazeologički.
Phraſtik, *f.* rěkoslovje.
Phrenolog, *m.* lubanjoslovac, frenolog.
Phrenologie, *f.* lubanjoslovje, frenologija.
Phthiſis, ſ. Auszehrung.
Phyſik, *f.* naravoslovje, fizika.
Phyſikaliſch, *adj.* naravoslovan, fizikalan.
Phyſiker, *m.* naravoslovac, fizik.
Phyſikotheologie, *f.* prirodno bogoslovje.
Phyſikus, *m.* léčnik.
Phyſiognom, *m.* licoslovac, fiziognom.
Phyſiognomie, *f.* lice, (*fig.*) obličje.
Phyſiognomik, *f.* licoslovje, fiziognomia.
Phyſiognomiſch, *adj.* licoslovan, fiziognomički.
Phyſiognomiſiren, *v. n.* gatati u lice.
Phyſiographie, *f.* prirodopis.
Phyſiolog, *m.* životoslovac, fiziolog.
Phyſiologie, *f.* životoslovje, fiziologija.
Phyſiologiſch, *adj.* životoslovan, fiziologički.
Phyſiſch, *adj.* naravan, prirodan, fizički, fizičan; (*fig.*) tělesan; —e Perſon, pojedina osoba, pojedinac.
Phytobiologie, *f.* životoslovje bilja.
Phytochemie, *f.* lučba bilja.
Phytogen, *adj.* biljevni (kamen).
Phytogeographie, *f.* stanopis bilja.
Phytogeologie, ſ. Pflanzengeologie.
Phytognoſie, *f.* biljoznanstvo, biljarstvo.
Phytographie, *f.* biljopis.
Phytolith, *m.* bilokam.
Phytologie, *f.* biljoslovje.
Phytonomie, *f.* biljevno naravoslovje.
Phytotomie, *f.* biljevno čestoslovje.
Piacere, *n.* (Wechſ.) à —, po volji.
Piano, *adv.* tiho.
Pianoforte, ſ. Fortepiano.
Piariſt, *m.* piarista.
Piaſter, *m.* (ſpaniſche Münze) piastar; (türk.) groš.
Picamar, *n.* pikamar.
Piccolo, *n.* pištaljka.
Picheln, *v. n.* piti; lokati.
Pichen, *v. a.* pakliti, smoliti; —, *v. n.* ſ. Harzen; (*fig.*) piti, lokati.
Pichholz, *n.* šikalica.
Pichleinwand, *f.* smolenica.
Pichnelke, ſ. Pechnelke.

Digitized by Google

Pichurimsäure, *f.* pihurimova kiselina.
Pichwachs, *n.* voština.
Pick, *m.* kljuc.
Pickart, *m* ſ. Rohrdommel.
Picke, *f.* Pickel, *m.* kljuna, kuka, čaklja; (b. Müll.) klepac, sěčivica.
Pickelflöte, *f.* ſ. Piccolo.
Pickelhäring, *m.* lakrdijaš, tamašnik, čauš.
Pickelhaube, *f.* kaciga.
Pickeln, *v. a.* kljuckati, backati.
Picken, *v. a.* kljunuti, kljuvati, pipati; (ſanft —), kljucnuti, kljucati; Steine —, kljesati, klepati kamenje.
Picker, *m.* kljucalo.
Picket, *n.* (Spiel), piket; (*mil.*) ſ. Feld-wache.
Picketſpiel, *n.* piket.
Pickmeiſe, ſ. Brandmeiſe.
Picknick, *n.* snosci; pokladnica.
Picolin, *n.* pikolin.
Piece, *f.* komad; (Gemach), soba; (Schriftchen), knjižica.
Piedeſtal, *n* podnožje, podstavak.
Piek, *f.* podkrmak; (in Kart.), zelena boja
Piekaß, *n.* zeleni kec.
Piekblatt, *n.* zelena karta.
Piekbube, *m.* zeleni dolnjak.
Piekdame, *f.* zeleni gornjak.
Piekdaus, *m.* zeleni kec.
Piekdrei, *f.* zelena trojka.
Pieke, *f.* koplje, sulica; eine — (Pick) auf Jemand haben, kivan biti, ki(v)nuti, uzeti i. imati zub, režati, žedan biti (na koga).
Piekeiſen, *n.* kopljača.
Piekeln, *v. a.* uspraviti.
Piekenfähnchen, *n.* zastavica u koplja.
Piekenförmig, *adj.* suličast, kopljast.
Piekenier, *m.* kopljanik.
Piekenſtoß, *m.* kopljobod, udar kopljem.
Piekentief, *adj.* dva hvata dubok.
Piekenträger, *m.* kopljanik; (*Scarabaeus lancifer*), kopljanik.
Piekfünf, *f.* zelena petica.
Piekkönig, *m.* zeleni kralj.
Piekſechs, *f.* zelena šestica.
Piekſtock, *m.* kopljište.
Pieken, *m.* nikavac.
Piep, Piepen uſw., ſ. Pip uſw.
Pier, ſ. Sandwurm.
Pietät, *f.* bogoljubje; dětinja pažnja.
Pietismus, *m.* bogomoljstvo.
Pietiſt, *m.* bogomoljac; svetoš; —in, *f.* bogomoljka, svetoška.
Pietiſtiſch, *adj.* bogomoljski.
Pież, ſ. Bież.
Piff! Paff! (v. Gewehr.), cik! prask! très! tù! dupa, dupa!
Pigment, *n.* mastilo, boja.
Pignole, *f.* pinjol.
Pignolenbaum, *m.* ſ. Pinie.
Pik, ſ. Piek, Pieke.
Pikant, *adj.* rezak; (*fig.*) sadrcljiv, oštar, rezak, pikant; — ſein, zabadati, peckati.
Pikanterie, *f.* bockanje, peckanje, zabadanje.
Piket, ſ. Picket.
Pikiren, *v. a.* peckati, dražiti; ſich auf etwas —, kivan biti i. kinuti na što; (durchſtechen), izbockati.
Pikirt, ſ. Empfindlich.
Pikrinſäure, *f.* pikrinova kiselina.
Pikromel, *n.* gorkoslad, pikromel.
Pilaſter, *m.* (stupast) pilov; ſ. Wandpfeiler.
Pilau, *m.* pilav.
Pilbeere, ſ. Vogelbeere.
Pilch, ſ. Bilchmaus.
Pilger, *m.* putnik; (Wallbruder, hodočastnik, romar, pobožni putnik; ein — nach dem h. Grabe, poklonik, hadžija; —in, *f.* putnica; hodočastnica.
Pilgerfahrt, *f.* hodočašće; (*fig.*) ſ. Pilgerreiſe.
Pilgerflaſche, *f.* tikva.
Pilgergang, *m.* ſ. Pilgerfahrt.
Pilgerhut, *m.* hodočastni klobuk.
Pilgerin, *f.* ſ. Pilger.
Pilgerkleid, *n.* hodočastna, romarska oděća i. haljina.
Pilgerleben, *n.* put života.
Pilgermantel, *m.* hodočastni plašt.
Pilgermuſchel, *f.* (*Ostrea Jacobaea*), pokrovača.
Pilgern, *v. n.* putovati k svetomu městu, hodočastiti, romariti; durchs Leben —, věk věkovati.
Pilgerfchaft, *f.* hodočašće, pobožno putovanje; hadžiluk; die — durchs Leben, věkovanje na světu.
Pilgerſchar, *f.* pobožni putnici, hodočastnici, romari.
Pilgersmann, ſ. Pilger.
Pilgerſtab, *m.* putnička, romarska palica.
Pilgertaſche, *f.* putnička torba.
Pilgrim, Pilgrimen, Pilgrimsmuſchel uſw., ſ. Pilger uſw.
Pilgrimfalk, *m.* (*Falco migratorius*), sokol-selac.
Pille, *f.* vavoljčić, valjka, bobica, pilula; —n machen, vavoljiti; (*fig.*) eine bittere —, krvavi zalogaj; viele bittere —n ſchlucken, nagutati se jeda; Einem eine — zu verſchlucken geben, natrti komu hrena pod nos; Einem die — vergolden, karati koga medenimi rěčmi; (b. Müll.), ſ. Bille.
Pillenblume, *f.* (*Cleome*), ljuštenica.
Pillendreher, *m.* vavoljčar.
Pillenfarn, *m.* (*Pilularia*), loptarka.
Pillenform, *f.* vavoljalo; in —, poput bobicah; vavoljkě.
Pillenkäfer, *m.* (*Byrrhus pilula*), grudobalj.
Pillenmacher, *m.* vavoljčar.
Pillenneſſel, *f.* (*Urtica pilulifera*), rimska kopriva.
Pillentang, ſ. Blaſentang.
Pillenteig, *m.* těsto za vavoljčiće.

Digitized by Google

Pilot uſw., ſ. Lothſe.
Pilote, *f.* kol; stup.
Pilotenſchuh, *m.* okovica stupa.
Pilotiren, ſ. Lothſen; (v. Pfählen), zabiti stupovje.
Pilſe, ſ. Krieche.
Pilz, *m.* (*Boletus*), grib; ſ. Schwamm; in die —e gehen, ići u gljive.
Pilzicht, *adj.* gljivast.
Pilzkoralle, *f.* (*Fungia*), gljivnjak.
Pilzſäure, *f.* gljivna kiselina.
Pilzſtamm, *m.* stručak (gljive).
Piment, ſ. Neugewürz.
Pimpelith, *m.* kreman.
Pimpelig, *adj.* švrćav, gingav.
Pimpelmeiſe, ſ. Blaumeiſe.
Pimpeln, *v. n.* praporčiti, zveketati; (*fig.*) ološ biti.
Pimpernelle, ſ. Pimpinelle. [baum.
Pimpernuß, *f.* klokočika; ſ. PimpernußPimpernußbaum, *m.* (*Staphylea pinnata*), klokoč, klokočika.
Pimpernußholz, *n.* klokočevina.
Pimpernußſtrauch, ſ. Pimpernußbaum.
Pimpinelle, *f.* (*Pimpinella saxifraga*), bedrenac, bedrenik; jarčja trava; ſ. Becherblume.
Pimpinellroſe, *f.* bedrenica(-ruža).
Pimpinellwurz, *f.* korěn od bedrenika; ſ. Pimpinelle.
Pimpler, *m.* kamkalo.
Pin, *m.* omora, omorika; ſ. Fichtenza-
Pinaſſe, *f.* pinasa. [pfen; Pinie.
Pincette, *f.* procěpak.
Pineau, *m.* (Weintraube), jankovčina, jankovčića; violetter —, crljenika, zibušica, plavac, plavača.
Pinelmeiſe, ſ. Blaumeiſe.
Pinge, *f.* grotlo.
Pingel, *f.* praporac.
Pinguin, *m.* ſ. Fettgans.
Pinie, *f.* pinjol, pinjuo.
Pinienbaum, *m.* (*Pinus Pinea*), pitomi bor, pinjol.
Pinienkern, *m.* Piniennuß, *f.* ſ. Pinie.
Pinienſäure, *f.* pinjolova kiselina.
Pinienzapfen, *m.* pinjolova šešarka.
Pink, *m.* pokres.
Pinke, *f.* pinka.
Pinkel, ſ. Maſtdarm.
Pinken, *v. n.* kresati; (hämmern), kovati.
Pinkert, *m.* zeba-vabica.
Pinne, *f.* klinac; (b. Feldm.), kolčić; (am Hammer), kljun; (*Pinna*), butovka.
Pinnenbaum, *m.* prsno vratilo.
Pinnen, *v. a.* sčepiti. [ljušturak.
Pinnenwächter, *m.* (*Pinnotheres veterum*),
Pinnhammer, ſ. Finnhammer.
Pinſel, *m.* (Maurer—), běljača; kefa za běljenje; (Maler—), kist; pemzla*; (*fig.*) zvekan, blesan, glupan; (wdm.) puzdra.
Pinſelaffe, *f.* (*Hapale Jacchus*), svilaš.
Pinſelchen, *n.* kiščica.
Pinſelei, *f.* mazanina; kamkanje.
Pinſeler, *m.* mazalo; kamkalo.
Pinſelförmig, *adj.* kao kist, kistolik.
Pinſelhaft, *adj.* blesanski, zvekanski; er ſieht — aus, kao zvekan je.
Pinſelhaftigkeit, *f.* suludost.
Pinſelköcher, *m.* (*Tubularia Penicillus*), morsko pero.
Pinſelmäßig, ſ. Pinſelhaft. [kičica.
Pinſelmoos, *n.* (*Corallina penicillus*),
Pinſeln, *v. a.* mazati; —, *v. n.* cviléti, jaukati, jadikovati.
Pinſelpfeffer, *m.* (*Peperomia*), biberovac.
Pinſelſchimmel, *m.* (*Penicillium*), kistac.
Pinſelſchwanz, *m.* kitnjasta babura.
Pinſelſtiel, *m.* kotište, držalo od četke; (am Malerp.), kistište, držak od kista.
Pinſelſtrich, *m.* pis kistom; einen — thun, potegnuti kistom.
Pinſeltrog, *m.* kistarka. [klas.
Pint, *m.* (*Orontium aquaticum*), vodo-
Pintchen, *n.* (*Phallus impudicus*), pupa.
Pinte, *f.* pinta; oka, vrč.
Pinthaken, *m.* kuka.
Pionier, *m.* obkopar, obkopnik, pionir.
Pioniercorps, *n.* obkopari, obkopnici.
Pip! *int.* piju!
Pip, *m.* pijuk; einen — von ſich hören laſſen, pijuknuti.
Pipe, *f.* fučija.
Pipen, *v. n.* pijuknuti; pijukati.
Pipen, *n.* pijuk.
Pipenſchilf, ſ. Schilfgras.
Pipenſtab, *m.* duga.
Piper, *m.* piplić; (v. Kind.), njurgalo.
Piperin, *n.* biberovina.
Piperling, *m.* švrća, peka.
Pipette, *f.* pipeta.
Pipfliege, *f.* (*Musca pipiens*), pijučuća muha, pijukalica.
Pipgans, *f.* guščе.
Piphahn, *m.* kokot.
Piphuhn, *n.* koka. [cičeći.
Pipig, *adj.* pijučući; (v. Kind.), pištеći,
Piplerche, *f.* (*Alauda trivialis*), cipica.
Pippau, *m.* (*Crepis*), skrda.
Pippe, *f.* slavina.
Pippel, ſ. Neſtflüchter.
Pippenbohrer, *m.* čepnjak.
Pippen, ſ. Pipen.
Pipps, *m.* pipa, pijuk, kika, popita; b. — reißen, skinuti pijuk, popitu itd.
Pippſen, *v. n.* imati popitu, pijuk, pipu.
Pippſig, *adj.* pijukav, popitav.
Piquant, ſ. Pikant.
Piquiren, *v. a.* bockati.
Piquirnabel, *f.* bockalica.
Piquet, ſ. Picket.
Pirat, *m.* gusar.
Piraterie, *f.* gusarstvo.
Pirol, *m.* (*Oriolus Galbula*), vuga.
Pirouettiren, *v. n.* obrtati se.

Digitized by Google

Piſang, *m.* (*Musa paradisea*), banan.
Piſangblatt, *n.* bananov list.
Piſangdohle, *f.* (*Gracula barita*), bananova kreja.
Piſangfreſſer, *m.* (*Musophaga*), bananar.
Piſangfrucht, *f.* rajska smokva, bananak.
Piſchten, Piſten, *v. n.* psikati.
Piſolith, *m.* graškovac.
Piſperling, *m.* ſ. Piplerche.
Piſpern, *v. n.* šuškati, šaptati.
Piſſe, *f.* mokraća; (gem.) pišaća.
Piſſen, *v. n.* mokriti; (gem.) pišiti, pišati, mižati.
Pißpott, *m.* ſ. Nachttopf.
Pißwinkel, *n.* mokrište, pišalište.
Piſtazie, *f.* pistać; ſ. Pimpernuß.
Piſtazienbaum, *m.* (*Pistacia vera*), pistać.
Piſtaziengrün, *adj.* zelen kao pistać.
Piſtill, *n.* stapalo; (Mörſerkeule), tučak; (*bot.*) pestić.
Piſtole, *f.* (Waffe), mala puška, pištolja, pištolj; Einen auf —n fordern, zazvati koga na malu pušku; (Münze), pistolja. [tovka.
Piſtolenholfter, *f.* kubura; (*Pinna*), bu-
Piſtolenkappe, *f.* poklopac od kubure.
Piſtolenkugel, *f.* purak i. zrno od male puške (pištolja). [štolja).
Piſtolenlauf, *m.* cěv od male puške (pi-
Piſtolenſchuß, *m.* hitac iz male puške (pištolja); (Piſtolenſchußweite), mali puškomet; einen — weit, na domet maloj puški.
Piſton, *n.* sisak.
Pitſche, *f.* kondŏr, bardak.
Pittauer, ſ. Rohrdommel.
Pittoresk, ſ. Maleriſch.
Pitzeln, ſ. Bitzeln.
Pitzker, ſ. Schlammbeißer.
Placat, *n.* oglas, prilĕp.
Plache, *f.* ploha; (v. Leinw.), plahta.
Placiren, *v. a.* naměstiti, naměštati; (anbringen), prodati; Geld —, uložiti
Plack, *m.* krpa. [novce.
Placken, *v. a.* pljoštiti, spljoštiti; (kleben), prilĕpiti; Einen —, kostolomiti koga; ſich für Andere —, izdirati za drugoga; die Unterthanen —, guliti, globljavati podložnike; (*mil.*) pucarati.
Placker, *m.* kinač, globar, kostolomac.
Plackerei, *f.* kinba, muka; ſ. Klecks.
Pladdern, *v. n.* pljuskati, pljuštati; es regnet, daß es nur ſo pladdert, pljušti kiša; —, *v. a.* pljuskati.
Plafond, *m.* strop.
Plage, *f.* muka; bĕda, zlo; ich habe damit viele —, to mi zadaje mnogo muke; (Land—), bič.
Plagegeiſt, *m.* trapič; ljudomora, dodijavalo, napastnik; er iſt ein rechter —, prava je dosada.
Plagen, *v. a.* mučiti; napastovati; Einen —, dosadjivati komu; popeti se komu na dušu; er wird vom Hunger geplagt, glad ga mori; ſich —, *v. r.* mučiti se, izdirati; er muß ſich damit viel —, ima s tim mnogo glavobolje; ſich mit den Kindern —, vojštiti s dĕcom, mučiti se oko dĕce; vom Teufel geplagt, bĕsomučan.
Plager, Plageteufel, ſ. Plagegeiſt.
Plagerei, ſ. Plackerei.
Plagge, *f.* busen.
Plaggen, *v. a.* buseniti.
Plaggras, *n.* (*Carex acut.*), oštrljast šaš.
Plagiat, ſ. Plagium.
Plagiator, *m.* književni tat, kradiknjiga.
Plagisder, *n.* kosolik.
Plagium, *n.* književna kradja.
Plaidiren, *v. n.* braniti (na sudu).
Plakat, ſ. Placat.
Plampe, *f.* spada.
Plämpel, *n.* moća, bljutavilo; kalabura.
Plämpelig, *adj.* bljutav. [jasan.
Plan, *adj.* ravan; (deutlich), razgovĕtan,
Plan, *m.* (Ebene), ravan; ravnica; (Kampfplatz), mejdan, megdan; (Entwurf), osnova; (Grundriß), nacrt; ſeinen — ausführen, izvesti svoju nakanu, naměru; Pläne ſchmieden, snovati; alle meine Pläne ſind geſcheitert, sve su mi šajke potonule; Einen in ſeinen Plänen ſtören, pomrsiti komu osnovu; Eines Pläne durchkreuzen, pretĕrati komu tragove; razbiti čije naměre.
Planche, *f.* ploča.
Planchette, *f.* ſ. Meßtiſch.
Planconcav, *adj.* plosno-jamast.
Planconver, *adj.* plosno-pupčast.
Plane, *f.* plahta, ponjava.
Pläne, *f.* ravnica. [niren.
Planen, *v. n.* (Pläneln), snovati; ſ. Pla-
Planenherd, *m.* plenovište.
Planer, *m.* ploča; ſ. Planmacher.
Planerfalk, *m.* opuka.
Planet, *m.* prĕhodnica(-zvězda), planet.
Planetarium, *n.* planetarij.
Planetenbahn, *f.* putanja prĕhodnice (prĕhodnicah).
Planetenbuch, *n.* planetnik.
Planetenjahr, *n.* godina prĕhodnice.
Planetenlauf, *m.* tĕk prĕhodnice.
Planetenleſer, *m.* gatalac u prĕhodnice.
Planetoiden, *pl.* planetoide, drobne prĕhodnice. [nacrtu.
Plangemäß, Plangerecht, *adj.* po osnovi,
Planhammer, *m.* gladčak.
Planiglob, *n.* zemljokrug, planiglob.
Planimetrie, *f.* plohomĕrstvo. [mĕrni.
Planimetriſch, *adj.* plohomĕrski, ploho-
Planiren, *v. a.* (einen Platz), ravniti, uravniti, izravniti; (glätten), gladčati; (b. Buchb.) klijati.
Planirhammer, ſ. Planhammer.
Planirwaſſer, *n.* klijenica.

Digitized by Google

Planisphäre, *f.* s. Planiglob.
Planke, *f.* trenica, platnica, taraba; s.
Plankeisen, *n.* šuperilo. [Plankenzaun.
Plänkelei, *f.* puškaranje, puckaranje.
Plänkeln, *v. n.* puškarati se, puckarati se, puškati se.
Planken, *v. a.* tarabiti.
Plankenzaun, *m.* tarabe, talpa, stobor.
Plankugel, *f.* gladilica.
Plankwerk, *n.* tarabe.
Plankwerkspflanze, *f.* pogrednica.
Planlos, *adj.* bez osnove, naměre; u buk.
Planlosigkeit, *f.* bezosnovnost, beznaměr-
Planmacher, *m.* osnovar. [nost.
Planmäßig, *adj.* po osnovi, naměri; osnovni, namerni.
Plansch! *int.* pljuskac! ljoskac! krkac!
Plansch, *m.* pljusak; es that einen —, ljosnulo je, pljesnulo je.
Planſche, Planſche, *f.* ploča.
Planſchen, *v. n.* pljuštati, pljuskati; es regnet daß es planſcht, pljušti kiša; —, *v. a.* pljuskati; im Waſſer —, brčkati, baljezgati, burljati, blječkati po vodi.
Planſcheneinguß, *m.* pločast kalup.
Planſchenhammer, *m.* plošnjak.
Planſcher, *m.* brčkalo, blječkalo.
Planſcherei, *f.* brčkavica.
Planſpiegel, *m.* ploho ogledalo, zrcalo.
Plantage, *f.* sad.
Plantagenbeſitzer, *m.* sadar.
Planvoll, *adj.* t. —er Kopf, glava puna svakojakih osnovah; — verfahren, raditi po tankoj osnovi.
Planwechſel, *m.* proměna osnove, na-
Plapperei, s. Plauderei. [crta, nakane.
Plapperer, *m.* (*zool.*) indijanski čvorak; s. Plauderer. [berhaſt.
Plapperhaft, Plapperhaftigkeit, s. Plau-
Plapperhans, Plappermatz, *m.* Plappermaul, *n.* s. Plauderer.
Plapperkäte, Plapperlieſe, Plappertaſche, s. Plaudertaſche.
Plappern, s. Plaudern.
Plapperwerk, *n.* blebet, brbot.
Plarer, *m.* talilac.
Plärrauge, *n.* drljavo oko.
Plärräugig, *adj.* drljav.
Plärräugige, *m.* drljavac.
Plarre, *f.* pljuskavica.
Plärre, *f.* & *n.* drljavost; s. Plärrmaul.
Plärren, *v. n.* drečati, dreljiti se, guliti se, brižditi, ruljati; derati se, plači-
Plärrhahn, s. Kampfhahn. [njati.
Plärrmaul, *n.* (ver.) rilo, ćubanja, žvale, gubica.
Plaſtik, *f.* (Thonbildnerei), ilarstvo; (*fig.*) tvorba, plastika.
Plaſtiſch, *adj.* ilarski; (bildend), tvoran, tvorben, plastički; —e Poeſie, tvorno, predmetno pěsničtvo; —er Künſtler, tvorben umětnik; (Thonbildner), ilar.

Platane, *f.* (*Platanus*), makljen.
Plate, s. Sandbank; Platte.
Plateau, *n.* visočina, gorska ravnica.
Plätengras, *n.* (*Triticum repens*), pirika.
Plätern, s. Plaudern.
Platin, *n.* Platina, *f.* platina.
Platinchlorid, *n.* platinav soličnik.
Platinchlorür, *n.* platinav soličnjak.
Platincyan, *n.* platinav cianid.
Platinfeuerzeug, *n.* platinen užeg.
Platinglühlampe, *f.* platinena žarilica.
Platiniren, *v. a.* platinovati.
Platinlöſung, *f.* platinena otopina; otopljena platina.
Platinmohr, *m.* s. Platinſchwarz.
Platinoxyd, *n.* platinav kis.
Platinoxydkalk, *m.* platinavo-vapnen kis.
Platinoxydſalz, *n.* platinava sol.
Platinoxydul, *n.* platinav kisac.
Platinſalmiak, *m.* platinav nišador.
Platinſchwamm, *m.* platinena guba.
Platinſchwarz, *n.* platinen gal.
Platoniker, *m.* platonac.
Platoniſch, *adj.* platonički; platonov.
Platſch, Platſchen, s. Patſch, Patſchen, Plantſchen.
Plätſchen, *v. n.* pljusnuti; —, *v. a.* pljesnuti; die Thür —, zalupiti, prilupiti vratima.
Plätſcher, *m.* pljuskac; s. Enterich.
Plätſchern, *v. n.* pljuskati, brčkati; die Quelle plätſchert, vrelo žubori, žamori; (Spiel), prevesti, prevoditi babu; —, *v. a.* pljuskati.
Plätſcherſpiel, *n.* prevodjenje babe.
Platſchfuß, s. Patſchfuß.
Platt, *adj.* plosan, plosnat; etwas — drücken, spljoštiti; ein —er Fuß, čotava, čotasta noga; die —e Bande (b. Gärt.) porub; (b. Vogelſt.) golo gumno; s. Flach; (gemein), prost; ein —er Menſch, prostačina; — reden, prostački govoriti; Einem etwas — abſchlagen, odbiti koga naprećac; das iſt — unmöglich, to nije nikako moguće, to nemože nikako biti.
Plattbauch, *m.* (*Libellula depressa*), plosnata želik-žena.
Plattblank, *adj.* gladak i světao.
Plattboden, *m.* plosnat pod; (*zool.*) plosnat spuž.
Plattboot, *n.* plosnata ladjica.
Plättbrett, *n.* daska za gladčanje.
Plättchen, *n.* plojka, ploska, škrilac, škriljica.
Plattdecke, *f.* strop.
Plattdeutſch, *adj.* dolnjo-němački; prosto-němački.
Platte, *f.* ploča, škrilja; s. Glatze; (ebene Fläche), ploha, plosnina; den Fußboden mit —n belegen, pločati, popločati pod; (in Münz.) plojka; (an Uhren), daska; (am Nagel), glavica; (*bot.*

Digitized by Google

lamella), plojka; (Schiffw.) splata; (flache Schüffel), plitica; ſ. Bügeleiſen.

Plätte, *f.* (Handlung), gladčanje; (Beſchaffenh.), gladčina.

Plattehrke, *m.* (*Colymbus podiceps*), amerikanska pandurka.

Platteiſen, Plätteiſen, *n.* ſ. Bügeleiſen; (d. innere Eiſen davon), duša.

Platteiße, *f.* (*Pleuronectes Platessa*), iverak, švolja.

Platten, *v. n.* splasnuti; geplattet, spljošten; —, *v. a.* (ein. Draht), tanjiti, plosniti, razplosniti, pljoštiti, spljoštiti; (Wäſche), gladčati, utleisati; tiglati, peglati; (b. Zimm.) splatiti; (b. Lohg.) guliti.

Plattenfeile, *f.* gladji pilak.

Plattenhammer, *m.* plošnjak.

Plattenſchläger, *m.* pločar.

Plätter, *m.* pljoštilac, tanjilac; (d. Wäſche), gladčar

Platterbſe, *f.* (*Lathyrus*), grahovica; (*L. sativus*), sastrica; (*L. Cicer*), rothe —, cacor; knollige —, (*L. tuberosus*), oraščić; (*L. Aphaca*), grahzavrč.

Platterdings, *adv.* posve, upravo; das iſt — unmöglich, ſ. Platt; ich will es — nicht, neću te neću; podnipošto

Plattfiſch, *m.* ſ Platteiße. [neću.

Plattflügler, *pl.* (*Planipennia*), gladko-

Plattform, *f.* plosnica. [krilci.

Plattfuß, *m.* stopa, stopalo; (platter Fuß), čotava, čotasta noga; (*Lepas palmipes*), čotav lupar; (Plattfüßige), plosnonožac.

Plattfußgänger, *m.* (*Plantigrada*), stopohodci, stopaoci. [nja.

Plattfüßig, *adj.* plosnonog; (ver.) čota-

Plattfüßige, *m.* ſ. Plattfuß.

Plattgerſte, *f.* ječam-dvoredac, jari ječam.

Platthalmig, *adj.* plosnovlatan.

Plätthammer, *m.* gladionjak.

Platthaupt, *n.* plosnoglavac.

Plattheit, *f.* plosnoća, plosnatost; plosnina; die — eines Ausdruckes, prostota izraza; lauter —en ſprechen, prostački govoriti.

Plattholz, *n.* gladilica.

Platthorn, *n.* plosnorožac.

Platthuf, *m.* plosno-kopitar. [tah.

Platthufig, *adj.* plosnatih, širokih kopi-

Plattig, *adj.* pločast.

Platting, *n.* plosnat konop.

Plattiren, *v. a.* poplatiti, platirovati.

Plattirer, *m.* poplatar.

Plattirung, *f.* poplata. [mapa.

Plattkarte, *f.* plosnat zemljovid, plosnata

Plättkiſſen, *n.* jastuk za gladčanje.

Plattkopf, *m.* plosnoglavac; (*fig.*) prostoglavac.

Plattköpfig, *adj.* plosnoglav; prostoglav.

Plattlack, *m.* pločast lak.

Plattlaus, *f.* plavac, pljoštica.

Plattling, ſ. Plattkopf.

Plattmühle, *f.* tanjilo, pljoštilo; (b. Pap.) gladčalo.

Plattnagel, *m.* nokat. [plosnonosac.

Plattnaſe, *f.* plosnat nos; (v. Perſon.)

Plattnaſig, *adj.* plosnonos.

Plattner, ſ. Plätter.

Plättquehle, *f.* plahta za gladčanje.

Plattreif, *m.* plosnat obruč.

Plattroſe, *f.* ſ. Mauerpfeffer.

Plättſchen, *v. a.* plosniti, pljoštiti, razplosniti, raztanjiti, razpljesnuti.

Plattſchiff, *n.* plosnata ladja, gabara.

Plattſchlagung, *f.* pljoštenje, tanjenje.

Plattſchnabel, ſ. Todvogel.

Plattſchnauze, *f.* (ver.) raljan.

Plattſpiegel, *m.* plosnato zrcalo.

Plattſtampfer, *m.* gladčak.

Plattſtein, *m.* ploča, škrilja; mit —en belegen, poploćati.

Plattſtich, *m.* pošav.

Plattſtoßkugel, *f.* kožarska kruglja.

Plattſtrecken, *n.* raztezanje.

Plattſtück, *n.* platak.

Plätteller, *n.* podgladčak. [nje).

Plätttiſch, *m.* stol za gladčanje (utleisa-

Plätttuch, *n.* ſ. Plattquehle.

Plättwäſche, *f.* rubje i. prtenina za gladčanje (utleisanje). [čunjac.

Plättwirbel, *m.* (*Conus vulpinus*), lisast

Plattwurm, *m.* (*Planaria*), plosnatac.

Plattziegel, *m.* plosnat crép.

Platz, *int.* ljoskac! es ging Plitz —, ode u prsak.

Platz, *m.* (Schall), puk, prasak, praska; es that einen —, prsnù; einen — thun, ljosnuti, ljusnuti; Einem einen — geben, pljesnuti, ljopiti koga; (Forſtw.) podbělak.

Platz, *m.* (Ort), město; ein freier —, otvoreno (město); öffentlicher —, trg, pljaca; ein großer —, prostorina; den — behaupten, održati mejdan; auf d. —e bleiben, poginuti u boju; alle Plätze ſind beſetzt, sve je zapremljeno; hier iſt — für zehn Perſonen, ovdě ima města za desetoricu; — machen, razčistiti; Einem — machen, razpremiti komu; podati komu město; (weichen), ukloniti se komu; — gemacht! na stranu! u kraj! kraju! das nimmt vielen — weg, to zaprema mnogo města; Eines Bitte — geben, uslišati čiju molbu; nehmen Sie —! izvolite sěsti! dort iſt ſein —, ondě mu je město; es iſt kein — mehr, neima više prostora; einen — belegen, zapremiti, zauzeti město; (Amt), služba; Einen aus ſeinem —e vertreiben, krenuti koga iz službe; ein offener —, neutvrdjeno město; ein feſter —, utvrdjeno město; tvrdja; tvrdište; (Handels—), trgo-

Digitized by Google

vište, tržište; es sind jetzt keine englischen Waaren auf diesem —e, ovdě neima sada englezke robe; Waaren von diesem —e, ovdašnja roba; (Fladen), lepinja.

Platzadjutant, *m.* městni pobočnik.

Platzbäcker, ſ. Schwarzbäcker.

Platzbüchſe, Platze, ſ. Klatſchbüchſe.

Plätzchen, *n.* městance.

Platzcommandant, *m.* městni zapovědnik.

Platzcommando, *n.* městno zapovědništvo.

Plätze, *f.* (wdm.) nerastova lopatica; (in Küchen), lopatica.

Platzen, *v. n.* (knallen), prasnuti, ljosnuti; ich höre etwas —, něšto prašti i. trěska; es regnet daß es platzt, pljuskom pada kiša, pljušti kiša; die Blase iſt geplatzt, měhur se je razpuknuo; d. Naht platzt, šav puca; man möchte vor Lachen —, ſ. Berſten; in den Koth —, pljusnuti u blato; er platzte auf einmal ins Zimmer, banù u sobu.

Plätzen, *v. a.* razpući; razpučiti; ein Kind —, pljeskati, izpljeskati; einen Baum —, podběliti drvo; —, *v. n.* pucati, puckarati, puckati.

Plätzer, *m.* (Platz, Schall), puk, prasak; (der Platzende), pucar; (Prahler), torlak, hvastavac, hvališa; (v. Nelken), klinčić-pucavac; (Schlag), pljesak, pljuska.

Platzgeld, *n.* městarina, piačovina.

Platzgold, ſ. Knallgold.

Platzgras, ſ. Berſtgras.

Platzhalter, *m.* zaměnik.

Platzhauptmann, *m.* městni satnik. [kar.

Platzkäfer, *m.* (*Carabus crepitans*), puc-

Platzkenntniß, *f.* poznavanje města.

Platzknecht, ſ. Platzmeiſter.

Platzkugel, *f.* prštovka; ſ. Bombe.

Platzmajor, *m.* městni četnik.

Platzmeiſter, *m.* kolovodja.

Platzpreis, *m.* městna cěna.

Platzpulver, ſ. Knallpulver.

Platzregen, *m.* pljusak, pljuska, ploha, hljust, plaha kiša; es kam ein —, pljusnù, gruhnù kiša.

Platzregnen, *v. i.* pljušti kiša.

Platzſilber, ſ. Knallſilber.

Platzſpeſen, *pl.* městni trošak.

Platzwechſel, *m.* městna měnica.

Plauderei, *f.* brbljanje, blebetanje, naklapanje; zanovětanje; (*fig.*) kleveta.

Plauderer, *m.* jezičnik, brbljavac, blebetalo, blebetaš, brbljo, brgljalo, brbora, traskalo, prtljaš, naklapalo, govoraš, mutljaga, naradalo, priklapalo, časkalo, čegrtaš, klapimuha, labrda, benetalo.

Plauderfertig, *adj.* jezičan, brbljav, blebetav, landav, lapatljiv.

Plauderhaft, Plauderig, *adj.* proliven; ſ. Plauderfertig. [nost.

Plauderhaftigkeit, *f.* brbljavost; prolive-

Plauderliese, Plauderkäte, ſ. Plaudertaſche.

Plaudermarkt, *m.* blebetište. [derer.

Plaudermatz, *m.* Plaudermaul, *n.* ſ. Plau-

Plaudern, *v. n.* brbljati, blebetati, benetati, baljezgati, bljutiti, buncati, drndati, vrndati, čavrzgati, klaprnjati, landariti, landati (jezikom), naklapati, naradati, prtljati, priklapati, tandrkati, troparіti, časkati, čaprdati, čepurkati, čavrljati, šandarati, šklaviti, trtositi, brboriti, brgljati, čepljuskati, frfljati, čeretati; in der Kirche —, brbljati u crkvi; ein Langes und Breites —, zanovětati; mit einander —, razgovarati se; divaniti; ſie plaudert gern, velika je govoruša; (klatſchen), razglasivati.

Plauderſack, ſ. Plauderer.

Plauderſtündchen, *n.* Plauderſtunde, *f.* divan, divanisanje.

Plaudertaſche, *f.* govoruša, čakaljuša, brbljavica, blebetuša.

Plauſchen, *v. n.* brbljati, blebetati, klaprnjati; ſ. Ausplaudern.

Plauſcher, ſ. Plauderer.

Plauſibel, *adj.* dobrodošao, priličan.

Plaute, *f.* (ver.) krivača.

Plautz, ſ. Patſch.

Plautze, *f.* pluća.

Plebejer, *m.* pučanin.

Plebejiſch, *adj.* pučanski.

Plejaden, *pl.* ſ. Siebengeſtirn.

Plenarſitzung, *f.* občenita sědnica; (ein. Gerichtes), pun stol; in —, u punu stolu. [skupština.

Plenarverſammlung, *f.* občenita, velika

Plenipotenz, *f.* puna moć, punomoćje.

Plenipotentiär, *m.* punomoćnik.

Pleno Titulo, podpuna naslova.

Plenum, *n.* pun stol; in Pleno, u punu stolu; der Rath war in Pleno verſammelt, sve je bilo věće sakupljeno.

Plenterwirthſchaft, *f.* neuredna sěčnja.

Pleochroismus, *m.* mnogomanjatost.

Pleonasmus, *m.* pustoslovje.

Pleonaſtiſch, *adj.* pustoslovan.

Plethi, Crethi und —, dar mar, tandara

Pleura, *f.* plućna opna. [mandara.

Pleurenchym, *n.* likovina.

Pliiren, *v. a.* savliti.

Plinken, ſ. Blinzen.

Plinſe, Plinze, *f.* palačinka.

Plinſenbäcker, *m.* palačinkar.

Plinthe, *f.* podstavak.

Plitt, ſ. Ukelei.

Plochtaube, ſ. Holztaube, Ringeltaube.

Plombe, *f.* ſ. Bleiſiegel.

Plombiren, *v. a.* naoloviti, oloviti; hohle Zähne —, šuplje zube popunjati, po-

Plone, *f.* utroba. [puniti.

Plott, *m.* šukta.

Digitized by Google

Plotz, *m.* pljes, pljus, ljos; ſ. Plaute.
Plötze, *f.* (*Cyprinus erythrophthalmus*), krupatka; ſ. Rothfeder.
Plötzlich, *adj.* prěk, naprasit, nenadan; —, *adv.* u jedan put; na mah, iznenada, nenadom, iz ubaha, iz nebuha, iz obušice, iz nebušice; — ſterben, umrěti naprečac.
Pluderhoſe (Plunderhoſe), *f.* pelengaće, dimlije, šalvare, plundre.
Pludern, *v. n.* naljkati, haljkav biti.
Plümage, *f.* perjanica.
Plumbochalcit, *n.* olovomědac.
Plümenſchwänzel, *n.* (*Turdus cristatus*), krunast drozd.
Plümente, *f.* (*Anas cristata*), krunasta [patka.
Plump! Plumps! *int.* pljus! pljusk! buć! puć! pućkac!
Plump, *adj.* sdepast, nespretan, nesgrapan; stepen; ein —er Menſch, sklata, suklata, sumlata, nespretnjak; e. —es Weibsbild, nespretnica; dunda, dundara, dundaća, depna, cuncupa; — werden, sdepati se; (ungebildet), neotesan, sirov; ein —er Scherz, prostačka šala.
Plumpe, *f.* ſ. Froſchbiß.
Plumpen, *v. n.* pljusnuti, ljosnuti; ins Waſſer —, bućnuti u vodu; (v. Fiſchern), bućkati (po vodi), mutiti vodu; in das Zimmer, bahnuti, munuti u sobu; ſ. Pumpen.
Plumpheit, *f.* sdepnost, nesgrapnost, nespretnost; (v. Reden uſw.), neotesanost, neokrcsanost.
Plumpkeule, *f.* bućkalo.
Plumpſack, *m.* tura, miš; (*fig.*) ſ. Plumper Menſch; den — geben, mišati se.
Plumpſen, ſ. Plumpen.
Plumpſtock, *m.* ſ. Plumpkeule.
Plumpſtolz, *adj.* lud i ohol.
Plunder, *m.* (alte Wäſche uſw.), odrpina, odrpulja, andravolji, dronjci, tralje, prnje; (altes Geräth), starež, staretine; ropotarija; (*fig.*) trice; weg mit all dieſem —! jami sve te nakarade!
Plünderei, *f.* pljačkarija, deračina.
Plünderer, *m.* plěnilac, pljačkaš; —in, *f.* plěnilja, pljačkašica. [potarnica.
Plunderkammer, *f.* Plunderkaſten, *m.* ro-
Plunderkram, ſ. Plunder.
Plundermann, *m.* traljar, prnjar, cunjar.
Plundermarkt, *m.* starežište.
Plündern, *v. a.* plěniti, pljačkati, opljačkati, oplěniti; die Kaſſe —, porobiti pěneznicu; ſeinen Freund —, opuljiti prijatelja; ein Buch —, pokrasti knjigu; nakititi se tudjim cvěćem.
Plunderſack, *m.* vreća traljah.
Plünderung, *f.* plěnjenje, pljačkanje, deračina, pljačka; eine Stadt der — preisgeben, dati grad oplěniti, opljačkati.
Plünderungsſucht, *f.* pohlepa na plěn.
Plünderungsſüchtig, *adj.* pohlepan plěna.
Plunderweisheit, *f.* kukavna mudrost.
Plunderwerk, *n.* ſ. Plunder.
Plunz, *m.* kulje.
Plunzen, *m.* kulěn.
Plural, *m.* množina.
Pluralität, *f.* množina; (d. Stimmen), većina (glasovah).
Plus, *adv.* više.
Plus, *n.* višak.
Plüſch, *m.* pliš.
Plüſchen, *adj.* plišan, od pliša. [kadifa.
Plüſchſammt, *m.* plišan baršun, plišna
Pluſen, *v. n.* viriti na polje; pršiti.
Plüſen, *v. a.* činkati; trěbiti; —, *n.* ſ. Handklauben.
Pluſmacher, *m.* tudjim bogat; nadometalo, pridodavalo; veličaja.
Pluſquamperfectum, *n.* davno minulo i. prošlo vrěme.
Plutoniſch, *adj.* plutonski.
Plutonismus, *m.* plutonizam.
Plutoniſt, *m.* plutonista.
Plutz, Plutzen, ſ. Platz, Platzen.
Plutzer, *m.* stučka.
Plutzerbier, *n.* pivo u stučki; kamenjak.
Pluviale, *n.* plašt.
Pluviometer, *m.* daždoměr.
Pneumatik, ſ. Aerodynamik.
Pneumatologie, *f.* duhoslovje.
Pöbel, *m.* (prosti) puk; (ver.) ljudinstvo, prostota.
Pöbelanführer, *m.* pukovodja.
Pöbelglaube, *m.* prostačka věra.
Pöbelhaft, *adj.* prostački.
Pöbelhaftigkeit, *f.* prostačina.
Pöbelhaufe, *m.* ljudinstvo; ſ. Pöbel.
Pöbelherrſchaft, *f.* pukovlada.
Pöbelkäfer, *m.* (*Carabus vulg.*), običan
Pöbelmäßig, ſ. Pöbelhaft. [crevljac.
Pöbelſinn, *m.* prostačina.
Pöbelſprache, *f.* prostački jezik.
Pöbelvolk, *n.* ſ. Pöbel.
Pöbelwort, *n.* prostačka rěč. [nah.
Poch, *m.* kuc; —e kriegen, dobiti bati-
Pochbank, *f.* ſ. Pochherd.
Poche, *f.* pratljača; (z. Lein), tepalja.
Pocheiſen, *n.* grušak.
Pochen, *v. n.* kucati; das Herz fing mir an zu —, srce mi je zaigralo; das Herz pochte lebhaft, srce se je razigralo; an die Thür —, lupati na vrata; ſ. Poltern; auf ſeinen Reichthum —, hvastati se bogatstvom; ponositi se svojim doimlukom; auf ſein Glück —, oslanjati se na svoju dobru sreću; —, *v. a.* kucati; Einen —, lupati, tući koga; das Erz —, grušiti, stupati rudu.
Pocher, *m.* grušar, krušar; (Prahler), torlak, hvališa.
Pocherei, *f.* kucanje; grušanja.

Digitized by Google

Pocherz, *n.* ruda za grušenje i. krušenje.
Pochgerinne, *n.* Pochgraben, *m.* žlěb od grušare i. krušare.
Pochhammer, *m.* ſ. Pochſchlage.
Pochhaus, *n.* grušara, krušara, rudna stupa.
Pochheie, *f.* tokmak.
Pochherd, *m.* plavište.
Pochjunge, *m.* grušarče.
Pochkäfer, *m.* (*Hypophloeus*), podkornjak.
Pochkammer, *f.* grušnica.
Pochkaſten, *m.* grušnik, krušnik.
Pochkiel, *m.* klin od grušaka.
Pochklotz, *m.* topalja.
Pochlaſche, *f.* oseк u korita.
Pochmehl, *n.* grušotina.
Pochmühle, *f.* ſ. Pochwerk.
Pochrad, *n.* kolo od grušare.
Pochriegel, *m.* prěčnica (u grušari, krušari).
Pochſäule, *f.* stup od grušila.
Pochſchlage, *f.* grušnjak.
Pochſohle, *f.* grušište, krušište.
Pochſtempel, *m.* krušilo, grušilo.
Pochtrog, *m.* korito u grušari.
Pochwaſſer, *n.* voda od grušare, krušare.
Pochwerk, *n.* grušara, krušara, rudna stupa.
Pochwerks-Conceſſion, *f.* dopust grušare.
Pochzins, *m.* grušarina.
Pocke, *f.* boginja, koza; ſ. Blatter.
Pocken, *v. n.* imati boginje, koze; okrastati se; —, *v. a.* cěpiti koze.
Pockenblatt, *n.* ſ. Waſſerampfer.
Pockenfieber, *n.* groznica uz boginje.
Pockengift, *n.* boginjevina.
Pockengrube, *f.* hrapa, rapa.
Pockengrübig, *adj.* hrapav, boginjav, kozičav, rohav, šorav.
Pockenholz, *n.* (*Guajacum*), negnjila.
Pockenimpfung, *f.* cěpljenje boginjah.
Pockenkrank, ſ. Blatterkrank.
Pockenkrankheit, *f.* koze, boginje.
Pockennarbe, Pockennarbig, ſ. Pockengrube
Pockenporzellane, *f.* (*Cypraea caurica*), kaurička užovka.
Pockenraute, ſ. Geißraute.
Pockenrücken, *m.* (*Balistes papillosus*), puličav inorog.
Pockenſtein, ſ. Blatterſtein.
Pockenwanze, *f.* (*Cimex variolatus*), rapava stěnica.
Pockenwurzel, ſ. Fieberrinde.
Pockerl(e), ſ. Truthuhn.
Pockig, *adj.* boginjav.
Podagra, *n.* ulozi (u noguh), kostobolja, podagriſch, *adj.* nožno-uložni.
Podagriſt, *m.* kostobolnik, ulogar; podaPoeſie, *f.* pěsništvo; poezija; ſ. Gedicht.
Poet, *m.* pěsnik.
Poetik, *f.* pěsmarstvo.
Poetiſch, *adj.* pěsnički; poetičan.
Poetiſiren, *v. n.* pěsmariti; spěvati.
Pofel, ſ. Brack.
Poffeſen, *pl.* stuče, ćufteta.
Poggengras, *n.* (*Juncus bufonius*), žabji šaš.
Pohl, *m.* af (u kadife).
Pohl, Pohlmehl, ſ. Pollmehl.
Pöhlen, *v. a.* briciti.
Pohlkamm, *m.* kadifarsko brdo.
Pohlkette, *f.* osnova od kadife.
Point, *m.* bod, piknja; (im Kart.) oko; — d'honneur, poštenje.
Pointiren, *v. a.* (*mil.*) naperiti (top); (im Kart.) stavljati, metati; ſ. Punktiren.
Pokal, *m.* kupa, bokal.
Pökel, *m.* razsol, salamura.
Pökelfleiſch, *n.* posolje, razsolje.
Pökelhäring, *m.* razsoljena sled (renga).
Pökeln, *v. a.* razsoliti, usoliti, metnuti u salamuru, salamuriti; gepökeltes Fleiſch, ſ. Pökelfleiſch; —, *v. n.* das Salz pökelt ſchon, sol se već topi; d. Fleiſch pökelt gut, meso se da dobro razsoliti.
Pökelrogen, *m.* avgutar, hajvar.
Pokuliren, *v. n.* sušiti čaše; nazdravljati.
Pol, *m.* stožerina, pol.
Polake, *f.* poljaka.
Polar- (in Zuſ.) stožerinski, stožerni,
Polarbär, ſ. Eisbär.
Polarcoordinaten, *pl.* polarne surednice.
Polardiſtanz, *f.* daleč od stožerine, pola.
Polardreieck, *n.* polaran trokutnik.
Polardurchmeſſer, *m.* polaran proměr.
Polarfuchs, ſ. Eisfuchs.
Polariſation, *f.* polarizacija, polarizovanje.
Polariſationsebene, *f.* ravan polarizacije.
Polariſationsinſtrument, *n.* polarizovalo.
Polariſiren, *v. a.* polarizovati.
Polariſkop, *n.* polariskop.
Polarkreis, *m.* stožerni, polaran krug.
Polarländer, *pl.* nuzstožerne zemlje.
Polarlicht, ſ. Nordlicht.
Polarmeer, *n.* stožerno, polarno more.
Polarſtern, *m.* kolo, zvězda-sěvernica, polarica.
Polaruhr, *f.* polaran dobnjak.
Polarzone, *f.* polaran pojas.
Polbär, ſ. Eisbär.
Polder, *m.* podgatnica.
Poldiſtanz, ſ. Polardiſtanz.
Polei, *m.* (*Mentha Pulegium*), poljačak, puliš.
Polei-Gamander, *m.* (*Teucrium Pulegium*), janjetina.
Poleimünze, *f* ſ. Polei.
Poleiöl, *n.* ulje od poljačka.
Polemik, *f.* prěpor, boj na peru, polemika.
Polemiker, *m.* prepirač, polemik.
Polemiſch, *adj.* prěporan.
Polemiſiren, *v. n.* prepirati se, boriti se perom.
Polemoſkop, *n.* vojni očalin.
Polenta, *f.* polenta, kačamak, kulja, maljuga.
Polente, *f.* (*Anas glacialis*), zimska patka.
Polarfuchs, ſ. Polfuchs.
Polhöhe, *f.* visina stožerine, pola.
Police, *f.* polica; ſ. Verſicherungsſchein.
Poliramboß, *m.* nakovanj za laštenje.
Polireiſen, *n.* laštilica.

Digitized by Google

Poliren, *v. a.* laštiti, ulaštiti, zalaštiti, světlati, usvětlati, otvoriti.
Polirer, *m.* laštilac; (Polir), zidarski prota, palir.
Polirerde, *f.* lašteća zemlja.
Polirfeile, *f.* lašteći piljak.
Polirglas, *n.* laštilo.
Polirhammer, *m.* laštinjak.
Polirpulver, *n.* prah za laštenje.
Polirroth, *n.* lašteće crvenilo.
Polirſtahl, Polirſtein, Polirſtock, *m.* laštilo.
Polirt, *adj.* ulašten; ugladjen.
Polirzahn, *m.* lašteći zub.
Poliſch, *adj.* poljski; der —e Hammer, (*Ostrea malleus*), kladivasta ostriga, kladivac; der —e Sattel, (*Ostrea ephippium*), sedlenica; —er Säbel, (*Solen ensis*), sabljica.
Politeſſe, *f.* ugladjenost; udvornost.
Politik, *f.* državništvo, politika.
Politiker, *m.* državnik, politik; (*fig.*) ſ. Schlaukopf. [ugladiti.
Politiren, *v. a.* laštiti, ulaštiti; (*fig.*)
Politiſch, *adj.* državnički, političan; politički; (*fig.*) hitar, lukav; opipan.
Politiſiren, *v. n.* politizovati, govoriti o politici. [djenost.
Politur, *f.* laština, gladčina; (*fig.*) ugla-
Polize, ſ. Police.
Polizei, *f.* redarstvo, policija.
Polizeiamt, *n.* redarstveni ured.
Polizeiämtlich, *adj.* redarstven.
Polizeiaufſicht, *f.* redarstvena pazka; er ſteht unter —, redarstvo ga podpaža; redarstvo pazi na njega. [redar.
Polizeibeamte, *m.* redarstven urednik;
Polizeibehörde, *f.* redarstvena oblast, vlast; oberſte —, vrhovno redarstvo.
Polizeibezirk, *m.* redarstveni kotar.
Polizeicommiſſär, *m.* redarstveni pově-
Polizeidiener, *m.* redar. [renik.
Polizeidirection, *f.* ravnateljstvo redarstva.
Polizeigericht, *n.* redarstveni sud.
Polizeilich, *adj.* redarski; redarstven.
Polizeimäßig, *adj.* po redarstvenom redu.
Polizeimeiſter, *m.* načelnik redarstva.
Polizeiordnung, *f.* redarstvena uredba; redarski rednik.
Polizeipräſident, *m.* predsědnik redarstva.
Polizeiſache, *f.* redarski posao. [pak.
Polizeiübertretung, *f.* redarstven prestu-
Polizeiverordnung, *f.* naredba redarstva, redarstvena naredba.
Polizeiwache, *f.* redarstvena straža.
Polizeiweſen, *n.* redarski poslovi, redarstvo.
Polk, *m.* bravac; (*fig.*) sklata, suklata.
Polkreis, ſ. Polarkreis.
Poll, *n.* ſ. Pollmehl.
Pollak, *m.* (*Gadus Pollachius*), crnoustac.
Polle, *f.* vršika.
Pöllen, *v. a.* razvršiti, razvršivati.
Pollendrüſe, *f.* peludna žlězda.
Pollenkorn, *n.* peludno zrnce.
Pollenmaſſe, *f.* peludština.
Pöller, *m.* mužar, prangija.
Pöllerſchuß, *m.* hitac iz mužara, prangije; Einen mit Pöllerſchüſſen begrüßen, pozdraviti i. dočekati koga pucnjavom mužarah i. prangijah.
Pollig, ſ. Bollig.
Pollkuttel, ſ. Blackfiſch.
Pollmehl, *n.* osrednje brašno.
Pollution, *f.* (nehotinji) prosutak sěmena; er hat —en, prosipa mu se sěme. [Polel.
Pollux, *m.* (*astr.*) Caſtor und —, Lel i
Polnacht, *f.* stožerinska noć.
Polonaiſe, *f.* poljska.
Polſt, *m.* petak.
Polſtein, ſ. Magnetſtein.
Polſter, *m.* jastuk; ſ. Kiſſen; (*arch.*) blazina.
Polſteraloe, *f.* (*Aloë refusa*), suvraćen aloj. [klupa.
Polſterbank, *f.* postavljena, naložena
Polſterbett, ſ. Sofa.
Polſterholz, *n.* blazinka.
Polſtern, *v. a.* jastučiti, naložiti, obložiti, postaviti.
Polſtern, *m.* ſ. Polarſtern.
Polſterſeſſel, Polſterſtuhl, *m.* obložen, postavljen stolac.
Polſterüberzug, *m.* (d. äußere), pavlaka; (der innere), navlaka. [děvičnjak.
Polterabend, *m.* zapoj, jabuka, oručica,
Polterer, *m.* torokač, larmadžija, larmaš.
Poltergeiſt, *m.* tintilin, malik, maličac; (v. Menſch.), halabura.
Polterhammer, *m.* drven bat.
Polterkammer, *f.* ropotarnica.
Poltern, *v. n.* štropotati, tandrkati, lomotati, tarlabukati, glomazati, luparati, treskati; immer — und lärmen, vas dan torokati, bučiti; in d. Stube —, banuti u sobu; von d. Treppe —, stropoštati se niz stube.
Polternuß, *f.* hrgača.
Polterſchlägel, ſ. Polterhammer.
Polterſinn, *m.* torokanje.
Polterſtock, *m.* jargola.
Poltron, *m.* nebojša, torlak.
Polvolk, *n.* nuzstožerni, polarni narod.
Polyadelphie, *f.* mnogobratstvo.
Polyandrie, *f.* mnogomuštvo.
Polybaſit, ſ. Melanglanz. [dělan.
Polychotomiſch, *adj.* mnogoděan, više-
Polychromatiſch, *adj.* mnogomanjast.
Polyeder, *n.* mnogoplošac.
Polyedriſch, *adj.* mnogoploh.
Polygamie, *f.* mnogobračje, višebračje.
Polygamiſch, *adj.* mnogobračan, višebračan. [jezičan.
Polyglottiſch, *adj.* mnogojezičan, više-
Polygon, *n.* višekutnik, mnogokutnik; višenuglica, mnogonuglica, poligon.

Digitized by Google

Polygonalzahlen, *pl.* mnogokutnički, poligonski brojevi. [ksh.
Polygonometrie, *f.* mĕrstvo mnogokutni-
Polygraph, *m.* mnogopisar.
Polyhiſtor, *m.* veleznanac, sveznadar.
Polykarpiſch, *adj.* čestorodan.
Polymer, *adj.* polimeran.
Polymerie, *f.* polimerija.
Polynom, *n.* višečlanik.
Polynom, *adj.* višečlan, mnogočlan.
Polynomialformel, *f.* višečlani obrazac.
Polynomiallehrſatz, *m.* višečlani rĕk.
Polynomiſch, ſ. Polynom.
Polyopter, *m.* mnogozor.
Polyp, *m.* polip.
Polypenkalk, *m.* koraljsko vapno.
Polypenſtock, *m.* polipovo stablo.
Polypetal, *adj.* mnogolatičan.
Polyphag, *m.* ždera, žderonja; —en, *pl.* raznojedje.
Polyſyllabon, *n.* rĕč od više slovkih.
Polytechniſch, *adj.* politehnički; —e Schule, politehnika.
Polytheismus, *m.* mnogoboštvo.
Polytheiſt, *m.* mnogobožnjak.
Polytheiſtiſch, *adj.* mnogobožni.
Polzirkel, ſ. Polarkreis.
Pomade, *f.* pomast, ckvara, pomada.
Pomadetiegel, *m.* pomastnica, lončić za pomast.
Pomeranze, *f.* (*Citrus Aurantium*), naranča, nera, pomarandža, (portokal).
Pomeranzenbaum, *m.* naranča, nerandža.
Pomeranzenblatt, *n.* listak od naranče.
Pomeranzenblüte, *f.* cvĕt od naranče.
Pomeranzenfarben, Pomeranzenfarbig, Pomeranzengelb, *adj.* narančast, žut kao
Pomeranzenfrucht, *f.* naranča. [naranča.
Pomeranzenhändler, *m.* narančar.
Pomeranzenholz, *n.* narančevina.
Pomeranzenkürbiß, *m.* narančica.
Pomeranzenlaus, *f.* (*Coccus Hesperidum*), crvac-narančar. [zlatan.
Pomeranzenlilie, *f.* (*Lilium bulbiferum*),
Pomeranzenmünze, *f.* (*Mentha gentilis*), pitoma metvica.
Pomeranzenöl, *n.* narančeno ulje.
Pomeranzenſaft, *m.* sok od naranče.
Pomeranzenſchale, *f.* kora, ljuska od na-
Pomeranzenſchnäbler, *m.* sivi kos. [ranče.
Pomeranzenſchwamm, *m.* žut vrganj.
Pomeranzentrank, *m.* narančevica.
Pomeranzenvogel, *m.* (*Papilio Hyale*), narančac.
Pomeranzenwaſſer, *n.* narančevica.
Pomeranzenweib, *n.* narančarica.
Pommer, *m.* (*ſtg.*) buin; (v. Hunden), ſ.
Pommerhund, ſ. Spitz. [Spitz.
Pomolog, *m.* voćar.
Pomologie, *f.* voćarstvo.
Pomologiſch, *adj.* voćarski.
Pomp, *m.* gizda, velelĕpje, jordam*; mit großem —e, velelĕpno.
Pompe, ſ. Pumpe; Eſelsgurke.
Pompelblume, *f.* ſ. Löwenzahn. [pelj.
Pompelmuſe, *f.* (*Citrus decumana*), pom-
Pomphaft, *adj.* gizdav, velelĕpan.
Pomphaftigkeit, *f.* gizdavost, velelĕpnost.
Pompös, ſ. Pomphaft. [ljen.
Ponceau, *adj.* precrven, vrlo crven, cr-
Pön, *f.* kazan, kaštiga, pedepsa.
Pönalien, *pl.* globa.
Pönderabilien, *pl.* težnine.
Pongo, *m.* pongo.
Pönitentiär, *m.* pokorničar.
Pönitenz, *f.* pokora.
Pontifex, *m.* prasvećenik, veliki-svećenik.
Pontifical, *n.* biskupski odrednik, pontifikal.
Pontificalien, *pl.* (biskupska) riza, odežda.
Pontificalmeſſe, *f.* velika i. pĕvana misa.
Pontificat, *n.* prasvećeništvo.
Pontificieren, *v. n.* pĕvati misu; (b. Dr.) činodĕjstvovati.
Ponton, *n.* (ladja-)mostovnica.
Pontonier, *m.* (vojni) mostar, mostovnik.
Pontoniercorps, *n.* mostari, pontoniri; mostarska četa.
Pontonierwagen, *m.* mostarska kola.
Popanz, *m.* strašilo, bauk.
Pope, *m.* popa.
Pöpel, *m.* ſ. Nasenbutzen; (Popel), srž *f.*
Popenblume, *f.* ſ. Löwenzahn.
Popo, *m.* varka, prkance.
Poppelchen, *n.* ſ. Seeblume.
Populär, *adj.* pučki; —er Styl, prostonarodan slog; ein —es Buch, knjiga za puk, pučka knjiga; (beliebt), narodu mio; ein —er Menſch, narodnjak; svačije čeljade; — werden, omiliti puku, narodu.
Populariſiren, *v. a.* (etwas —), orazumiti, orazgovĕstiti puku (što); (Einen —), umiliti (koga) puku, narodu; ſich —, umiljati se, umiliti se narodu, puku.
Popularität, *f.* prostonarodnost; (Beliebtheit), pučja milost.
Population, *f.* pučanstvo.
Populations-Zuwachs, *m.* prirašaj pu-
Por, ſ. Porree. [čanstva.
Porcelaine, ſ. Porzellan.
Poren, *pl.* šupljinice, pori. [koralj.
Porenkoralle, *f.* (*Pocillopora*), šupljikav
Porkirche, ſ. Emporkirche.
Porlaube, *f.* trĕm.
Porodin, *adj.* drhčast.
Porös, *adj.* šupljikast, šupljikav.
Porosität, *f.* šupljikavost.
Porphyr, *m* porfir.
Porphyren, Porphyriſch, *adj.* porfiran.
Porphyrſchnecke, Porphyrwalze, *f.* (*Voluta porphyrea*), rumeno uško.
Porphyrſchiefer, *m.* porfirov škriljavac.
Porree (Porri), *m.* (*Allium Porrum*), pras, pori luk, purjan.

Digitized by Google

Porſch, Porſt, *m.* (*Ledum palustre*), bagulja; ſ. Bärenklau.
Pörſcheln, Pörſeln, ſich, *v. r.* stršiti; ježiti se.
Pörſchkohl, ſ. Wirſing.
Porſchüſſig, *adj.* na vidělu.
Porſt, ſ. Porſch.
Port, *m.* luka.
Portal, *n.* vratnik, kapić, portal.
Portativ, ſ. Tragbar.
Porte, *f.* vrata; (Schiffw.), toparnica.
Porte-epée, *n.* kita od sablje, portepé.
Portefeuille, *n.* listovnik; ein Miniſter ohne —, popečitelj (ministar) bez osobitoga područja.
Portelettre, *n.* listnica.
Porter, *m.* porter. [ſ. Präſentant.
Porteur, *m.* donosac, pokaznik; (Wechſ.)
Portfolio, *n.* listovnik.
Porticus, *m.* trěm, hodnica.
Portier, *m.* vratar.
Portion, *f.* dio; obrok; (v. Futter), metalo, porcija. [porcije.
Portionweiſe, *adv.* na dělove, obroke,
Portlandſtein, *m.* portlandovac.
Porto, *n.* poštarina; (Brief—), listarina, listovina.
Portobuch, ſ. Briefportobuch.
Porto-Entrichtung, *f.* plaćanje poštarine, listarine.
Portofrei, *adj.* prost, oprošten od poštarine, listarine; —, *adv.* bez poštarine, listarine.
Portofreiheit, *f.* oprost od poštarine; dieſe Schriften genießen —, ova su pisma prosta od poštarine.
Portogebühr, *f.* poštarina.
Portopflichtig, *adj.* pod poštarinom; das iſt —, za to se plaća poštarina.
Portrait, *n.* obraz, portret; ſ. Bildniß.
Portraitiren, *v. a.* Einen —, naslikati, slikati koga. [zarica.
Portraitmaler, *m.* obrazar; —in, *f.* obra-
Portraitmalerei, *f.* obrazarstvo.
Portugieſer, *m.* (Wb.) rother —, imbrina, kraljevina; blauer —, vranik.
Portulak, *m.* (*Portulaca officinalis*), tušak, tušac.
Portulakartig, *adj.* —e Pflanzen, (*Portulaceae*), tušakovice.
Portulakbaum, *m.* (*Crassula portulacaria*), tušt-tušakovac.
Portulakmelde, *f.* (*Atriplex portulacoides*), tuščolika loboda.
Portunus, *m.* ſ. Krabbe.
Porwiſch, *m.* dugačak i. nasadjen ometač.
Porzellan, *n.* porculan, porculana.
Porzellandoſe, *f.* porculanska zaklopčica
Porzellanen, *adj.* porculanski, od porcu-
Porzellanerde, *f.* porculanača. [lana
Porzellanfabrik, *f.* porculanara.
Porzellanfabrikant, *f.* porculanar.
Porzellanflechte, *f.* (*Lichen diaphanus*), zračan lišaj.
Porzellangefäß, *n.* posuda od porculana; porculansko posudje.
Porzellanglas, *n.* porculanasto staklo; porculanasta čaša.
Porzellanglaſur, Porzellanglätte, *f.* porculanska ostaklica, gledja.
Porzellangut, *n.* porculanština.
Porzellanhändler, *m.* porculanarnik.
Porzellanhandlung, *f.* porculanarnica.
Porzellanit, *m.* okamenjena ušovka.
Porzellanjaspis, *m.* porculanasta jašma.
Porzellankopf, *m.* porculansko puce.
Porzellanmacher, ſ. Porzellanfabrikant.
Porzellanmaler, *m.* slikar na porculanu.
Porzellanmalerei, *f.* slikarstvo, slika na porculanu.
Porzellanmaſſe, *f.* ſ. Porzellangut.
Porzellanmuſchel, ſ. Porzellanſchnecke.
Porzellannapf, *m.* porculanska zděla.
Porzellannapfmuſchel, *f.* porculanasta bljudica.
Porzellanniederlage, *f.* porculanarnica; skladište porculana.
Porzellanofen, *m.* porculanska peć.
Porzellanſchecke, *m.* šarac(-konj).
Porzellanſchnecke, *f.* (*Cypraea*), ušovka.
Porzellanſchüſſel, *f.* porculanska zděla, činija. [tanjir.
Porzellanteller, *n.* porculanski tanjur i.
Porzellanſtein, ſ. Porzellanjaspis.
Porzellanthon, *m.* ſ. Porzellanerde.
Porzellanvergoldung, *f.* zlaćenje, pozlaćivanje porculana.
Porzellanwaare, *f.* porculanovina.
Porzellanweiß, *adj.* porculanast, běl kao
Poſament, *n.* ſ. Borte. [porculan.
Poſamentierarbeit, *f.* podkitarina.
Poſamentierer, *m.* podkitar, pozamentar, kazaz.
Poſamentierwaare, ſ. Poſamentierarbeit.
Poſaune, *f.* trublja; in die — ſtoßen, zatrubiti; die — blaſen, trubiti; in die — blaſen, torlačiti; ſ. Poſaunenſchnecke.
Poſaunen, *v. n.* trubiti; (aus—), raztru-
Poſaunenbaß, *m.* bas od trublje. [biti.
Poſaunenbläſer, *m.* trubač.
Poſaunenhorn, *n.* (*Murex Tritonis*), trubljast volak.
Poſaunenruf, *m.* trubnja; glas trublje.
Poſaunenſchnecke, *f.* (*Buccinum*), rogač.
Poſaunenſtück, *n.* pěsma na trublju.
Poſaunenton, *m.* glas trublje.
Poſauner, ſ. Poſaunenbläſer.
Poſe, *f.* (Flachs—), ručica; (Feder—), cěv od pera, pero.
Poſition, *f.* (Lage), položaj, ležaj; (Stellung), stav; (Zuſtand), stanje; (*gram.*) pozicija; (*phil.*) stavak.
Poſitionsmikrometer, *m.* sitnoměr položaja.
Poſitionswinkel, *m.* ugao položaja.
Poſitiv, *adj.* postavljen; (feſtgeſetzt), odredjen, ustanovljen; eine —e Antwort, naročit odgovor; (gewiß), jamačan;

Digitized by Google

ich weiß es —, za stalno znadem; (bejahend), ječan.
Positiv, *n.* orguljice.
Positiv, *m.* položitelj, pozitiv.
Positivität, *f.* postavljenost; ječnost.
Posito, *adv.* stavimo, uzmimo.
Positur, *f.* položaj; stav; sich in — setzen, pregnuti.
Posse, *f.* lakrdija; gluma; (Scherz), šala; —n reißen, lakrdijašiti, sbijati lakrdije, glumiti, vragolisati; —n, *pl.* budalaštine! ludorije! trice!
Possekel, *m.* kladivo, boros.
Possen, *m.* Einem einen — spielen, (spr.) podmetnuti komu lubeničnu koru pod noge; metnuti komu crn komad u torbu; Einem etwas zum — thun, učiniti komu (što uz) prkos.
Possendichter, s. Possenschreiber.
Posseneule, *f.* (*Strix Scops*), ćukac.
Possenhaft, *m.* tamašan, smešan.
Possenhaftigkeit, *f.* tamašnost, smešnost.
Possenmacher, Possenreißer, *m.* lakrdijaš; tamaša, glumac; —in, *f.* lakrdijašica, tamašnica.
Possenreißerei, *f.* lakrdijašenje, tamašenje.
Possenschreiber, *m.* pisac lakrdijah.
Possenspiel, Possenstück, *n.* lakrdija.
Possentreiber, s. Possenmacher.
Posseß, *m.* posed.
Possessiv, *adj.* posědovni.
Possessor, *m.* posědnik.
Possessorienklage, *f.* posědovna tužba.
Possirlich, *adj.* tamašan, smušen.
Possirlichkeit, *f.* tamašnost.
Post, *m.* (*Chara vulgaris*), paroznica.
Post, *f.* stavak; (Geld—), svota; s. Posten.
Post, *f.* pošta, (in d. Türk.) mezil, mezul; mit der —, auf der —, poštom; sich auf die — setzen, sěsti u poštansku kola, u poštu; — nehmen, pogoditi poštanske konje; die — bezahlen, platiti poštarinu; (spr.) es geht bei ihm Alles auf der —, kod njega biva sve brzo i. na vrat, na nos; (Posthaus), poštarnica, pošta; (Station), postaja; (Nachricht), gute —, dobar glas; —en tragen, stokućariti, raznositi.
Post- (in Zus.) poštanski, poštarski.
Postabgang, *m.* odlazak pošte; vor —, prije neg otidje pošta.
Postadministration, *f.* poštanska uprava.
Postament, *n.* podstavak.
Postamt, *n.* poštanski ured; pošta, poštarnica.
Postamtsvorsteher, *m.* poštar.
Postanstalt, *f.* poštarstvo, pošta.
Postanweisung, *f.* poštanska naputica.
Postaspirant, *m.* poštanski nadežnik.
Postattest, *n.* poštanska svědočba.
Postaufgabs-Journal, *n.* poštanski dnevnik.
Postbeamte, *m.* poštanski urednik.
Postbedienstete, *m.* poštanski službenik.
Postbedienstung, *f.* poštanska služba.
Postbote, *m.* poštanski glasnik.
Postchaise, *f.* poštanska kola.
Postcommissär, *m.* poštanski pověrenik.
Postconducteur, *m.* poštovodja, kondukter.
Postconvention, *f.* poštanski ugovor.
Postcours, *m.* hod pošte; der — ist offen, pošte hode.
Postdatiren, *v. a.* poslije nadneviti.
Postdienst, *m.* poštarska služba.
Poste restante, ostaje na pošti.
Posteinrichtung, *f.* uredba poštah.
Posteleve, *m.* poštanski pitomac.
Postement, s. Postament.
Posten, *m.* město; der — eines Lehrers, učiteljska služba; (*mil.*) opaza; (Wachplatz), stražište; einen — vertheidigen, braniti postavište; e. verlorner —, smrtno postavište, smrtna pošta; (*merc.*) stavak, stavka, članak; (Geld—), svota; (Schuld), dug.
Postenlauf, s. Postcours.
Postennummer, *f.* broj stavka, članka.
Postenträger, *m.* stokućanin, stokuća; —in, *f.* stokućanka, abronoša*.
Postenzahl, s. Postennummer.
Posteriorität, *f.* potomnost.
Posterität, s. Nachkommenschaft.
Posterpedition, *f.* poštansko odpravništvo; poštanska odpravionica.
Posterpeditor, *m.* poštanski odpravitelj.
Postfach, *n.* poštanska struka; poštarstvo.
Postfelleisen, *n.* poštanska torba.
Postfrei, Postfreiheit, s. Portofrei usw.
Postführer, *m.* poštovodja.
Postgebühr, *f.* Postgeld, *n.* poštarina.
Postgefäll, *n.* poštanski dohodak.
Postgerechtigkeit, *f.* poštanska pravica.
Postgesetz, *n.* zakon o pošti.
Posthalter, *m.* poštar; (in d. Türk.) mezuldžija.
Posthaus, *n.* poštarnica, pošta.
Posthorn, *n.* poštanski rog; (*Helix unigulina*), nokatast spuž.
Posthörnchen, *n.* (*Planorbis corneus*), rožasti svitak.
Posthornsignal, *n.* poštanski trubljaj.
Posthuma, *pl.* posmrtna děla.
Posthumus, *m.* Posthuma, *f.* posmrtče.
Postille, *f.* postilja.
Postillion, Postillon, *m.* poštovoz, postiljon.
Postinspector, *m.* nadglednik poštah.
Postiren, *v. a.* postavljati, postaviti.
Postirung, *f.* postav; položaj.
Postkalesche, *f.* poštanska kola.
Postkarte, *f.* poštovid.
Postkasse, *f.* poštanska pěneznica.
Postknecht, *m.* poštanski sluga; s. Postillion.
Postkraut, *n.* s. Porsch.
Postkutsche, *f.* poštanska kočija.
Postkutscher, s. Postillion.
Postmeile, *f.* poštanska milja.
Postmeister, *m.* poštar; —in, *f.* poštarica.
Postmeisteramt, *n.* Postmeisterstelle, *f.* služba poštara.

Digitized by Google

Posto, *n.* — fassen, postaviti se; odapréti
Postofficial, *m.* poštarski odredjenik. [se.
Postordnung, *f.* poštanski red, rednik; uredba poštah.
Postort, *m.* město s poštom.
Postpapier, *n.* poštanski, listovni papir; poštanska hartija.
Postpferd, *n.* poštanski konj.
Postpflichtig, *f.* Portopflichtig.
Postporto, *f.* Postgeld.
Postraste, *f.* postaja, pošta.
Postrecepisse, *n.* poštanska primka.
Postrecht, *n.* pravo, pravica pošte.
Postregale, *n.* poštanska kraljevština.
Postreise, *f.* putovanje poštom.
Postreisende, *m.* poštanski putnik.
Postrelais, *n.* poštansko prepreženište.
Postrittgeld, *n.* poštanska odpremnina.
Postroute, *f.* poštanska putanja.
Postsäule, *f.* miljokaz, miljnjak.
Postschein, *m.* poštanska primka.
Postschiff, *n.* brod-poštar; ladja-poštarica.
Postschreiber, *m.* poštarski pisar.
Postscriptum, *n.* pripisak.
Postsecretair, *m.* poštanski tajnik.
Poststation, *f.* postaja, pošta, štacija.
Poststraße, *f.* poštanska cesta.
Poststube, *f.* poštarnica.
Posttag, *m.* poštanski dan; heute ist —, danas dolazi, ide pošta; an jedem —, kadgod ide, dolazi pošta.
Posttäglich, *adv.* svakom poštom.
Posttaube, *f.* golub-listonoša.
Postulant, *m.* zahtévalac.
Postulat, *n.* zahtév.
Postulaten-Landtag, *m.* zahtévni sabor.
Postuliren, *v. a.* zahtévati. [Postverkehr.
Postverbindung, *f.* poštanska sveza; s.
Postvergehen, *n.* poštanski prestupak.
Postverkehr, *m.* poštansko občenje.
Postvertrag, *m.* poštanski ugovor.
Postverwalter, *m.* upravitelj poštah.
Postverwaltung, *f.* upraviteljstvo, uprava poštah. [okružje.
Postverwaltungs-Bezirk, *m.* poštansko
Postwagen, *m.* poštanska kola; pošta.
Postwechsel, *m.* poštanska měna; izměna konjah.
Postwesen, *n.* poštanstvo, poštarstvo.
Postzahl, *f.* Postennummer.
Postzeichen, *n.* poštanski biljeg.
Postzettel, *f.* Postschein.
Postzug, *m.* poštanski povoz.
Potage, *f.* juha.
Potagelöffel, *m.* izkladnjača, velika žlica.
Potamographie, *f.* rěkopis.
Potentat, *m.* vladalac.
Potentiand, *m.* uzmnoženik, potenciand.
Potentiator, Potenzexponent, *m.* uzmnožitelj, potenciator.
Potentille, *f.* (*Potentilla*), petoprst.
Potenz, *f.* (*arithm.*) uzmnož *f.*, uzmnog, potencija.
Potenziren, *v. a.* uzmnožiti, uzmnažati,
Potenzirung, *f.* uzmnožba. [potencirati.
Potenzreihe, *f.* povorka uzmnožih.
Potenztafel, *f.* uzmnožni pregled.
Poterne, *f.* poterna.
Potpourri, *n.* (*fig.*) měšavina, směsa.
Potscherbe, *f.* Traubenkirsche.
Pottasche, *f.* pepeljika, potaša, lušija; calcinirte —, pečena pepeljika.
Pottaschfaß, *n.* posuda, sud pepeljike, za pepeljiku.
Pottaschsieder, *m.* pepeljar.
Pottaschsiederei, *f.* pepeljarnica.
Pottfisch, *m.* (*Physeter macrocephalus*), obični vrvanj.
Potthaken, Potthalter, *m.* kuka u verigah.
Pottkäse, *m.* (sir-)gnjilavac.
Pottkucker, *f.* Topfgucker.
Pottloth, *f.* Reißblei.
Pottschuh, *m.* papuča.
Pottwall, *f.* Pottfisch.
Pottweide, *f.* běla vrba.
Potz! — tausend! — Henker! — Wetter! nut gledaj! nuto nut! čuda Boże! nuto djavola! koga běsa!
Potzenstecher, *f.* Rebenstecher.
Potzmännchen, *n.* *f.* Popanz.
Poularde, *f.* kopun.
Poussiren, *v. a.* pomagati, podpomoći; *f.* Bossiren. [okolišiti.
Präambuliren, *v. a.* pripravljati; (*fig.*)
Präambulum, *n.* priprava; uvod.
Präbendar, *m.* zadušbenik, prebendar.
Präbende, *f.* zadušbina, prebenda; *f.*
Präcaution, *f.* oprez. [Pfründe.
Präcentor, *m.* propěvac.
Präceptor, *m.* učitelj.
Präcession, *f.* postup.
Prachen, *v. n.* smoliti.
Pracher, *m.* prosjak, žebrak.
Pracht, *f.* dika; (Pomp), gizda; velelěpje; das ist eine —, to ti je krasota! (Glanz), sjajnost. [juka.
Prachtaloe, *f.* (*Yucca gloriosa*), gizdava
Prachtaufwand, *f.* Luxus.
Prachtausgabe, *f.* nagizdano, sjajno izda-
Prachtbau, *m.* velelěpna sgrada.
Prachtbett, *n.* (svečan) odar.
Prachtblume, *f.* krasan cvět.
Prächteln, Prachten, *v. n.* gizdati se.
Prachterleuchtung, *f.* sjajna razsvěta.
Prachtgarten, *m.* perivoj.
Prachtgebäude, *n.* krasna kuća.
Prachtgeschenk, *n.* sjajan dar.
Prachtgeschirr, *n.* sjajno posudje.
Prachtgeschoß, *n.* glavni boj, sprat.
Prachtgewand, *n.* (*fig.*) dika, gizda.
Prachtglanz, *m.* dika, gizda.
Prachthans, *m.* gizdelin.
Prachthimmel, *f.* Baldachin.
Prächtig, *adj.* gizdav; dičan; velelěpan;

Digitized by Google

gospodski; sjajan; ein —er Mensch, krasan čovêk; (sehr —), prekrasan.
Prachtkäfer, m. (*Buprestis*), krasac.
Prachtkegel, f. Obelisk.
Prachtkegelschnecke, f. (*Conus cedo nulli*), gizdav čunjac.
Prachtkleid, n. stajaća odêća.
Prachtkutsche, f. Staatskutsche.
Prachtleben, n. razkošan život.
Prachtliebe, f. gizdavost, gizdoljubje.
Prachtliebend, adj. gizdoljubiv.
Prachtlilie, f. (*Gloriosa*), krasota.
Prachtlos, adj. bez gizde, dike.
Prachtlust, f. gizdavost.
Prachtnelke, f. (*Dianthus superbus*), gizdavi klinčić, karanfil. [gizdu.
Prachtsucht, f. gizdavost, pohlepa na
Prachtsüchtig, adj. pohlepan na gizdu;
Prachtvoll, adj. prekrasan. [gizdav.
Prachtwagen, s. Staatswagen.
Prachtwerk, n. gizdavo, sjajno dêlo; gizdava knjiga, slika.
Prachtzimmer, s. Prunkzimmer.
Präcipitant, adj. prenagao.
Präcipitat, n. oborina.
Präcipitiren, v. a. (*chem.*) oboriti, obarati; (*fig.*) strmoglaviti, prenagliti.
Präcis, adj. (genau), točan; (gedrängt), jedar; (Wechs.) točan; —, adv. upravo; s. Abgemessen.
Präcision, f. (Genauigkeit), točnost; mit großer —, vrlo točno; (Bündigkeit), jedroća.
Präcludiren, v. a. Einen —, izključiti koga; die Frist —, dokinuti dalje ro-
Präclusiv, s. Peremtorisch. [čenje.
Practisch usw., s. Praktisch.
Prädestination, f. unapredna odredba, predodredba.
Prädestinationslehre, f. nauk o unaprednoj odredbi.
Prädestiniren, v. a. unapréd odrediti.
Prädialist, m. predialista.
Prädicant, m. propovêdnik.
Prädicantenorden, m. propovêdnički, dominikanski red. [naslov.
Prädicat, n. priděvak, pogovor; (Titel),
Prädicativ, adj. priděvan.
Prädicatsfrage, f. priděvni upit.
Prädiciren, v. a. priděvati, prisuditi
Prädium, n. zasełak, predij. [(komu što).
Prädominiren, v. n. mah imati.
Präexistenz, f. predbiće.
Präfect, m. nadstojnik; s. Statthalter.
Präferenz, f. s. Vorzug; (Kart.) prefe-
Präfixum, n. začetak, predtvorka. [ranc.
Prägeeisen, n. (gornji) čakan.
Prägel, m. (v. Mensch.) hraponja; (v. Speis.) papula; (unangenehmes Geschäft), nepovoljan posao.
Prägeln, v. n. cvrčati; (v. Wasser), strujati, ključati; —, v. a. prevariti; (dämpfen), podušiti.
Prägen, v. a. čakaniti; Geld —, kovati novce; (*fig.* ein—), sich etwas ins Gedächtniß —, zabiti što u glavu, utuviti, upotiti što; sich etwas ins Herz —, zasêći što u srce.
Präger, m. novcokov.
Prägestempel, m. čakan.
Prägestock, m. (dolnji) čakan.
Prägewerk, n. kovalo, čakanilo.
Pragmatik, f. pragmatika. [tički.
Pragmatisch, adj. pragmatičan; pragma-
Prägnant, adj. (*fig.*) puncit, sočan.
Prägnanz, f. puncitost.
Prägung, f. (v. Geldes), kovanje (novca).
Prägungskosten, pl. kovni trošak.
Prahlen, v. n. torlati; hvastati se, veličati se; hrustiti se; mit seinem Gelde —, hvalisati se svojim novcem.
Prahlend, adj. hvastav; hvastajući se.
Prahler, m. torlak, hvastalac, hvališa, hvalisav; —in, f. torlakinja, hvastalica, hvalisava.
Prahlerei, f. hvasta; hvastanje, hvalisanje.
Prahlerhaft, adj. torlački, hvastalački.
Prahlerisch, adj. torlav, hvastav; — reden, torlati.
Prahlgeschwätz, n. torlanje; hvasta.
Prahlhaft, adj. torlav, hvastav; in einem —en Tone sprechen, hvastavo govoriti.
Prahlhaftigkeit, f. torlavost, hvastavost.
Prahlhans, s. Prahler.
Prahlhansen, v. n. torlati; hvastati se.
Prahlsucht, s. Prahlhaftigkeit.
Prahlwort, n. hvasta.
Prahm, m. splata, prêvoz, kompa, skela.
Prahme, f. vrêža; s. Prahm.
Prairie, f. preria.
Prairiehund, m. (*Arctomys ludovicianus*), štektač.
Präjudicat, n. prijašnja presuda.
Präjudiciren, v. n. predsuditi; unapred, prije suditi; (nachtheilig sein), biti na štetu, uštrb; (v. Wechs.) izgubiti valjanost. [bav.
Präjudicirlich, adj. škodljiv, štetan, gr-
Präjudicirung, f. predsudba; šteta.
Präjudiz, n. šteta, uštrb.
Prakticiren, v. n. vêšbati se; vêštiti se; prakticirati; (v. Arzten) lêčiti; (v. Advoc.) odvêtovati.
Praktik, f. vêšba; —en, pl. spletke.
Praktikabel, adj. das ist nicht —, to se neda izvesti, učiniti; es ist —, može se izvesti, učiniti; die Straße ist nicht —, cestom se nemožeš voziti; s. Gang-
Praktikabilität, f. izvodnost. [bar.
Praktikant, m. vêšbanik.
Praktiker, m. vêštak.
Praktisch, adj. tvorben, praktičan; (angewendet), poraban; —er Arzt, lêčnik.
Prälat, m. prelat.
Prälatur, f. prelatura.
Prälegat, n. predzapis.

Digitized by Google

Präliminär, *adj.* predtečan.
Präliminar(e), *n.* (z. B. einer Rechnung), proračun.
Präliminarien, *pl.* nacrt ugovora.
Prall, *adj.* pružak; napregnut; napet; s. Elastisch.
Prall, *m.* odskok, odraz.
Prallen, *v. n.* odbrecati, odskočiti, odskakati, odraziti se; odbiti se.
Praller, s. Prall, *m.*
Prallheit, *f.* pružkoća.
Prallig, *adj.* pružak; (steil), strm.
Prallkraft, *f.* odrazivost; s. Elasticität.
Prallkräftig, s. Elastisch.
Prallschlag, s. Prellschlag.
Prallschuß, *m.* odražen, odudaren hitac; er wurde durch einen — verwundet, rani ga zrno odskočkê.
Prallstein, *m.* (am. Hause), zub; (am Wege), čunj, kolobran.
Prallstoß, s. Prall, *m.*
Präludium, *n.* uvod.
Prämeditiren, *v. a.* promišljati, premisliti.
Prämie, *f.* (Belohnung), nagrada; (Ersatz), naknada; (Taxe), odredbina; (Assecuranz—), sĕgurnina.
Prämiengeschäft, *n.* Prämienhandel, *m.* trgovina naknadom.
Prämienzettel, *m.* sĕgurnica.
Prämisse, *f.* prorĕk, provĕt.
Pramme, *f.* utis.
Prämonstratenser, *m.* bĕlac.
Prang, *m.* gizda; dika.
Prangen, *v. n.* sjati, svĕtliti se; s. Prahlen.
Pranger, *m.* trlica, kara, brlina; (*fig.*) Einen an den — stellen, podići koga na ruglo.
Pranghaft, s. Prahlhaft.
Pranke, *f.* medvedja šapa.
Pränotant, *m.* zabilježitelj.
Pränotat, *m.* zabilježnik.
Pränotat, *n.* zabilježje.
Pränotation, *f.* zabilježba. [zabilježbe.
Pränotations-Rechtfertigung, *f.* opravda
Pränumerant, *m.* predplatac.
Pränumeration, *f.* predplata.
Pränumerationsbetrag, *m.* predplaća.
Pränumerationsschein, *m.* predplatnica.
Pränumeriren, *v. n.* predplatiti, naprĕd platiti.
Präoccupiren, *v. a.* Einen —, preteći, prestići, podsĕsti koga; er ist präoccupirt, obuzet mu je um.
Präparand, *m.* učiteljnik, preparand.
Präparande, *f.* učiteljište, učiteljnica, preparanda. [rat.
Präparat, *n.* gotovak, napravak, prepa-
Präparation, *f.* priprava.
Präpariren, *v. a.* pripraviti, pripravljati; eine Arznei —, gotoviti, sgotoviti lĕk.
Präparirstein, s. Reibestein.
Präponderanz, *f.* preteg, pretežnost.
Präponderiren, *v. n.* pretezati.
Präposition, *f.* predlog.
Präpositional-Endung, *f.* predložni padež, preposicional, lokal.
Präpositus, *m.* predstavnik, prepošt.
Präpositur, *f.* predstavništvo, prepoštija.
Präpotenz, *f.* prĕmoć.
Prärogative, *f.* preimućtvo, prednost.
Prasch, *m.* šum; s. Lärm. [jähren usw.
Präscribiren, Präscription usw., s. Ver-
Prasem, *m.* prazem.
Präsens, *n.* (*gram.*) sadašnje vrĕme.
Präsent, *n.* dar, poklon; ein kostbares —, od zlata jabuka. [predočnik.
Präsentant, *m.* predlagalac; (Wechs.)
Präsentation, *f.* (zu einem Amte) predložba; (Vorstellung), predstava, prikaz; (Wechs.) predočba.
Präsentationsfrist, *f.* rok za predočbu.
Präsentationsrecht, *n.* pravo predložbe.
Präsentatum, *n.* predatba; kad je što predato.
Präsentiren, *v. a.* predstaviti, predstavljati; (zu einem Amte), predložiti, predlagati; einen Wechsel —, mĕnicu predočiti; sich —, prikazati se; er präsentirt sich gut, pristao je; lĕpa je vida; lĕpo ga je pogledati; (*mil.*) präsentirt! poštuj!
Präsentirteller, *n.* podnos, služavnik.
Präsentirtellerförmig, *adj.* plitičast.
Praser, s. Prasem.
Präservativ, Präservativmittel, *n.* odvraćalo, čuvalo, odbijalo.
Präserviren, *v. a.* odvratiti, sačuvati.
Präses, Präsident, *m.* predsĕdnik, pročelnik.
Präsidenten- (in Zus.) predsĕdnički.
Präsidentenwürde, *f.* predsĕdništvo.
Präsidiren, *v. n.* predsĕdati.
Präsidium, *n.* predsĕdja; predsĕdništvo.
Praß, *m.* gostba; s. Lärm.
Praßbruder, s. Prasser.
Praßelbeere, s. Preiselbeere.
Praßelgold, s. Knallgold.
Praßelhart, *m.* prŝljivac, naprzica.
Prasseln, *v. n.* prŝtiti, praskati; (z. B. Nüsse), grohitati, gromilati se.
Prassen, *v. n.* pirovati, gostbovati, raskošno življeti; oblaporiti; die Nelken —, klinčići pucaju.
Prasser, *m.* oblaporac; s. Verschwender.
Prasserei, *f.* pirovanje, gostbovanje, oblaporenje.
Prästation, *f.* podatak; činitba.
Präsumiren, *v. a.* (voraussetzen), predumiti; misliti; s. Muthmaßen.
Präsumtion, *f.* predumje.
Präsumtiv, s. Muthmaßlich.
Präsupponiren, s. Voraussetzen.
Prätendent, *m.* svojatalac.
Prätendiren, *v. a.* svojatati; svojiti.
Prätension, *f.* tražba; zahtĕv; s. Anma-
Prätensiv, s. Anmaßend. [ßung.

Digitized by Google

Präteriren, *v. a.* **minuti; preskočiti.**
Prätext, *m.* **izlika.**
Prätor, *m.* **pretur.**
Pratze, *f.* **šapa.**
Prävalenz, *f.* **prevažnost.**
Präveniren, *v. a.* **pretећi, prestići; prije obavěstiti.**
Präventiv, *adj.* **prestižni, preodvratni.**
Präventiv-Maßregel, *f.* **prestižna, preodvratna naredba.**
Pravität, *f.* **opakost.**
Praxis, *f.* **tvorba; (Übung), věžba; — nehmen, věžbati se; (Gewohnheit), — der Gerichtsbehörden, običaj sudovah; dieser Arzt hat eine große —, ovaj lěkar ima mnogo posla i. bolestnikah; — ausüben, ſ. Prakticiren.**
Praz! *int.* prask!
Precair, *adj.* **nestalan.**
Precarium, *n.* **naruč** *f.*
Precaution, *f.* **oprez.**
Preciös, *adj.* **dragocěn.**
Predigen, *v. a.* **propovědati, predikati; Alles predigt uns das Daſein eines Gottes, sve nam navěšćuje, da ima jedan Bog; man predigt tauben Ohren, kao da kamenu besediš; Aufruhr —, uzbunjivati; Unglauben —, nevěru razprostranjivati (besědom); (ermahnen), immer und ewig —, jednako opominjati.**
Prediger, *m.* **propovědnik, predikatur, predikač; ein — der Wahrheit, učitelj istine; (in d. Bibel), propovědalac; —in, *f.* propovědnikovica.**
Predigerkloſter, *n.* **dominikanski samostan, manastir.**
Predigerklugheit, ſ. **Paſtoralklugheit.**
Predigerorden, *m.* **dominikanski red.**
Predigerſchule, *f.* **propovědničko sěmenište.**
Predigerſtand, *m.* **propovědnički stališ; Predigerwitwe**, *f.* **propovědnička udovica.**
Predigt, *f.* **propověd, predika; (b. Or.) poučenije; — halten, propovědati; (*fig.*) Einem eine — halten, izkarati koga.**
Predigtamt, *n.* **propovědništvo; er hat ein — erhalten, postao je propovědnik; das — verwalten, propovědnikovati.**
Predigtband, *m.* **Predigtbuch**, *n.* **knjiga od propovědih; propovědnik.**
Predigtentwurf, *m.* **osnova propovědi.**
Predigthören, *n.* **slušanje propovědi.**
Predigtſammlung, *f.* **sbirka, sbornik propovědih.**
Predigtweſen, *n.* **propovědstvo.**
Pregeln, *v. a.* **prevariti.**
Preis, *m.* **cěna; den — einer Sache beſtimmen, udariti cěnu čemu; den — angeben, kazati cěnu (čemu), začěniti što; vom —e etwas ablaſſen, popustiti; dieſe Waare ſteht hoch im —e, ova se roba skupo prodaje; laufender —, tržna cěna; wirklicher —, prava cěna; ein billiger —, prilična cěna; hoher —, skupo; das iſt der genaueſte —, najmanja je cěna; od toga nemogu dati; unter dem —e, izpod cěne; um jeden —, bud za što; pošto, po to; um keinen —, ni po što, ni za glavu; ni za živo moje oči; ein übermäßiger —, precěnje; etwas — geben, pustiti, ostaviti što; eine Stadt — geben, dati grad (varoš) u vojničke šake; ſich — geben, izvrći se; postajati na strašnu městu; (ſich opfern), žrtvovati se; ſeine Habe — geben, pokloniti šteti imutak; ſich dem Laſter — geben, predati se grěhu; Einen dem Geſpötte — geben, staviti koga na ruglo; (Belohnung), nagrada; den — davon tragen, dobiti nagradu; den — zuerkennen, dosuditi, dopitati nagradu; (im Turnier), obdulja; einen — auf Jemandes Kopf ſetzen, učiniti čiju glavu; Gott ſei Ehre und —, čast i slava Bogu; (Saum), obtoka; (am Hufe), kičica.**
Preisansatz, *m.* **začěna.**
Preisaufgabe, *f.* **nagradna zadaća.**
Preisausſetzer, Preisausſteller, *m.* **razpisalac nagrade.**
Preisausſetzung, Preisausſtellung, *f.* **razpis nagrade.**
Preisaustheiler, Preisertheiler, *m.* **podělnik nagrade; —in, *f.* podělnica nagrade.**
Preisaustheilung, Preisertheilung, *f.* **poděla nagrade.**
Preisbewerber, *m.* **natěcalac za nagradu.**
Preisbewerbung, *f.* **natěcanje za nagradu.**
Preischen, *n.* **prsnjak.**
Preiscourant, *m.* **cěnik.**
Preiſelbeere, *f.* (*Vaccinium Vitis Idaea*), **brusnica**; ſ. **Sandbeere.**
Preiſelbeeren- (in Zuſ.) **brusničan.**
Preiſen, *v. a.* **Gott loben und —, Boga hvaliti i slaviti i. veličati; Einen glücklich —, držati koga za sretna; ich preiſe mich glücklich, blago meni; ein geprieſener Mann, obćenito hvaljen čověk; (spr.) ein jeder Krämer preiſet ſeine Waare, svak svoju robu hvali; (*merc.*) die Waare —, cěniti, začěniti robu; ſ. Anpreiſen.**
Preisfrage, *f.* **nagradno pitanje**; ſ. **Preis-**
Preisgeben, ſ. **Preis.**
Preisgebung, *f.* **ostavljanje; žrtvovanje.**
Preisgeſang, *m.* **hvalopěv, slavopojka.**
Preislauch, ſ. **Porree.**
Preislich, ſ. **Preiswürdig.**
Preisliſte, *f.* **cěnik.**
Preisnehmer, *m.* **nagradjenik.**
Preisrichter, *m.* **dosudac nagrade.**

Digitized by Google

Preisſatz, ſ. Preisanſatz.
Preisſchrift, *f.* knjiga za natečaj; eine gekrönte —, nagradjena knjiga.
Preiſer, *m.* cěnjač; ſ. Preisausſetzer.
Preisſtück, *n.* nagradjeno dělo.
Preistabelle, *f.* Preisverzeichniß, *n.* cěnik.
Preiswürdig, *adj.* hvale vrědan; vrědan; (*merc.*) cěne vrědan; es iſt —, vrědi cěnu.
Preiswürdigkeit, *f.* hvale vrědnost; (*merc.*) cěne vrědnost.
Preiszettel, *m.* cěnica.
Preisziegel, *m.* crěpac.
Preiszuerkennung, *f.* dosuda nagrade.
Prell, *m.* razapeta mreža.
Prellbeere, ſ. Moosbeere.
Prelle, *f.* pračanje, praćakanje.
Prellen, *v. a.* pračiti, praćnuti, praćati; den Ball —, udariti, udarati loptu; einen Fuchs —, praćakati lisicu; Einen —, zakinuti, zakidati; omesti; oglobiti koga.
Preller, *m.* zakidač, mami-jaspra; (Prallſtoß), praćaj, odraz, odboj.
Prellring, *m.* odrazan kotur.
Prellſchlag, *m.* odudar.
Prellſchuß, ſ. Prallſchuß.
Prellſtock, *m.* odrazač.
Premier, *adj.* prvi.
Prems, *m.* Premſe, *f.* ſ. Bremſe; Preſſe.
Premſen, *v. a.* čkati, puniti.
Presbyter, *m.* svećenik.
Presbyterianer, *m.* presbiteran.
Presbyterium, *n.* svećeničko sědalište,
Preſenning, *f.* smolenica. [presbiterij.
Preß, *adj.* pritisnut; těsan.
Preßangelegenheit, *f.* tiskarski, štamparski posao.
Preſſant, ſ. Dringend. [ski posao.
Preßarm, *m.* krak od těska, tiska.
Preßbank, *f.* šiba (u těska).
Preßbar, *adj.* stisljiv; die Luft iſt —, zrak i. uzduh se može stisnuti.
Preßbarkeit, *f.* stisljivost. [kalo.
Preßbaum, *m.* kobila, šiba od tiska; tis-
Preßbengel, *m.* ruča, teljig.
Preßbrett, *n.* daska od tiska.
Preßburger, *adj.* požunski, bretislavski; — Metzen, požunac.
Preßdeckel, *m.* gornja pogača, pah.
Preſſe, *f.* tisak, těsak, preša; (Buchdruckerei—), tisak, pečatnja, štampa; ein Buch unter die — geben, tiskati dati knjigu; das Buch kommt eben aus der —, knjiga je upravo sada izpod tiska izašla; (*fig.*) Einen in die — nehmen, metnuti koga u škripac; (v. Tuche), světlost; — haben, světliti se.
Preßeiſen, ſ. Bügeleiſen.
Preſſen, *v. a.* tištiti, těštiti, stisnuti; der Saal war gepreßt voll, dvorana je bila dubkom puna; den Saft aus der Citrone —, cěditi, iscěditi, ěeti, ožimati, ožeti limun; Wein —, tištiti, cěditi, prešati, torkulati grozdje; Öl (aus Oliven) —, tištiti masline; die Bruſt iſt mir gepreßt, nešto mi prsa steše; d. Schmerz preßte Thränen aus ſeinen Augen, oko mu je zasuzilo od boli; die Noth preßt mich, pritužilo mi je, za nevolju mi je; Soldaten —, hvatati u vojsku.
Preſſer, *m.* tiskalac; tlačitelj.
Preſſerlohn, *m.* tiskarina.
Preßfrechheit, *f.* razuzdanost tiska, pečatnje, štampe. [štampe.
Preßfreiheit, *f.* sloboda tiska, pečatnje,
Preßgefäß, *n.* posuda od těska.
Preßgericht, *n.* tiskarski sud.
Preßgeſetz, *n.* zakon o tisku, pečatnji.
Preßglanz, *m.* světlost s těska.
Preßhaus, *n.* tiskara; prešnica.
Preßhaut, *f.* tištena koža.
Preſſiren, *v. a.* siliti; navaliti; nuditi; die Sache preſſirt, sila je.
Preßkeil, *m.* klin od těska. [zavrtom.
Preßkelter, *f.* těsak s lozom; cědnik sa
Preßknecht, ſ. Preſſer.
Preßkopf, *m.* orah, glava od loze.
Preßkuchen, *m.* ožimak, ožotak, trop.
Preßling, *m.* jagodnjača.
Preßmeiſter, *m.* tiskalac.
Preßmoſt, *m.* prešovina.
Preßſchraube, *f.* loza, vreteno od těska.
Preßſchwengel, ſ. Preßbengel. [těska).
Preßſpindel, *f.* loza, vreteno, svéća (u
Preßſtange, *f.* kobila (od těska).
Preßtuch, *n.* grudnjača.
Preßvergehen, *n.* tiskarski prestupak; prestupak zakona o tisku, pečatnji.
Preßverordnung, *f.* naredba o tisku.
Preßwand, *f.* strana u těska.
Preßwein, *m.* sbojina, prešovina.
Preßwurſt, *f.* tištenica(-kobasica).
Preßzeug, *n.* tiskala, tištila; (*tourinquet*), stištalo.
Preßzober, *m.* kada pod těskom.
Preßzwang, *m.* stega tiska, pečatnje.
Preſt, *m.* ſ. Vorſt; Bärenklau.
Preſto, *adv.* brzo
Pretiös, *adj.* dragocěn.
Pretioſen, *pl.* dragocěnosti.
Preußiſch, *adj.* — blau, prusko modrilo.
Preußiſch-Courant, *n.* pruski novac.
Prezel, *f.* kovrtanj, porec.
Prick, *m.* točka; auf den —, do diake.
Pricke, *f.* ostan; (*Petromyzon fluviat.*), migulja, devetoka; ſ. Aalgabel.
Prickelei, *f.* peckanje, bockanje.
Prickeln, Pricken, *v. a.* bockati, peckati; (v. Speiſen) reziti; —de Reden, bockave rěči; —der Geſchmack, rezkoća; von —dem Geſchmack, rezak.
Prieſter, *m.* svećenik; (Meß—), misnik, (b. Or.) sveštenik; (*coll.*) svećenstvo.
Prieſteramt, *n.* svećeništvo; das — verwalten, svećenikovati.

Digitized by Google

Priesterehe, *f.* ženitba svećenikah.
Priestergewand, *n.* odežda.
Priesterhaupt, *n.* glavar svećenikah.
Priesterhemde, *s.* Chorhemde.
Priesterherrschaft, *f.* vlada svećenstva.
Priesterhut, *m.* svećenički klobuk.
Priesterin, *f.* svećenica.
Priesterkappe, *f.* biret.
Priesterkleid, *n.* svećenička oděća.
Priesterkragen, *m.* svećenički ovratnik, **Priesterlich**, *adj.* svećenički. [kolar.
Priesterlichkeit, *f.* svećeništvo.
Priestermacht, *f.* svećenska vlast.
Priesterorden, *m.* red.
Priesterreich, *n.* svećenska država.
Priesterrock, *m.* svećenička haljina.
Priesterschaft, *f.* svećeništvo; (*coll.*) svećenstvo.
Priestersegen, *m.* svećenički blagoslov.
Priesterstaat, *m.* odežda; *s.* Priesterreich.
Priesterstand, *m.* svećenički stališ; in d. — treten, obući se, otići u svećenike; (d. Or.) zapopiti se.
Priesterthum, *n.* svećeništvo.
Priesterweihe, *f.* redjenje; sveti red; (d. Or.) rukopolaganje.
Priesterweisheit, *f.* svećenička mudrost.
Priesterwürde, *f.* *s.* Priesterthum.
Priezeln, *v. a.* čvariti; —, *v. n.* cvrčiti.
Prima, *f.* prvi razred, prima.
Primabuch, *n.* měničnik.
Prima Donna, *f.* prva pěvačica.
Primage, *f.* sěgurnina.
Primaner, *m.* prvogodac, priman.
Prima-Nota, *f.* dnevnik.
Prima-Qualität, *f.* prva vrst.
Primär, *adj.* prvi, glavni; —er Strom, prvotna rěka.
Primärschüler, *s.* Primaner.
Primas, *m.* prabiskup, primas.
Prima-Sorte, *f.* prva vrst, fela.
Primaswürde, *f.* prabiskupstvo.
Primat, *n.* prvenstvo.
Primatial- (in Zuſ.) prabiskupski.
Prima-Wechsel, *m.* prva měnica.
Prime, *f.* prvi; prva; (*mus.*) prvica; (Buchdr.) prva strana; (Schöndruck), **Primel**, *s.* Schlüsselblume. [lice.
Primfactor, *m.* prvi činbenik.
Primitiv, *adj.* prvotan.
Primitivum, *n.* prvotna rěč.
Primiz, *f.* prvenci, mlada misa, primicije.
Primogenitur, *f.* prvorodstvo.
Primzahl, *f.* prvotan broj.
Princip, *n.* (Grundsatz), načelo; (Gesetz), zakon; (erster Anfang), početak.
Principal, *adj.* glavni.
Principal, *m.* gospodar; principal; —in, gospodarica, gospodja.
Principalbaß, *m.* glavni bas.
Principalbücher, *pl.* redovite knjige.
Principal(e), *n.* principal.
Principalschuldner, *m.* glavni dužnik.
Principalstimme, *f.* glavni glas.
Principat, *n.* prvenstvo.
Principist, *m.* početnik, principista.
Prinz, *m.* (Fürst), knez; fürstlicher —, knežević; königlicher —, kraljević; kaiserlicher —, carević; die —en vom Geblüt, kraljevići; (spr.) wie ein — leben, življeti kao beg na Hercegovini; ein glücklicher —, srećko.
Prinzapfel, *m.* kneževka.
Prinzenbegräbniß, *n.* (*Voluta sepultura principis*), mogilica.
Prinzenerzieher, Prinzenhofmeister, *m.* uzgojilac, odbranitelj, odgojitelj kneževićah.
Prinzenkirsche, *f.* kneževica(-trešnja).
Prinzenkopf, *m.* kneževska ločika.
Prinzenleben, *n.* knezovanje.
Prinzenlehrer, *m.* učitelj kneževićah.
Prinzessin, *f.* (Fürstin), kneginja; fürstliche —, kneginjica; königliche —, kraljovna; kaiserliche —, carevna; (*Turbo marmoratus*), mramorasta svrdlica.
Prinzessinbohne, *f.* grah-čučavac.
Prinzlich, *adj.* knežev; kneževski.
Prinzmetall, *n.* kneževska kovina, princ.
Prior, *m.* nadstojnik, priur; (d. Or.) iguman.
Priorat, *n.* nadstojništvo, priorat, priurstvo; (d. Or.) igumanstvo.
Priorin, *f.* nadstojnica, priurica; (d. Or.) igumanija.
Priorität, *f.* prednost.
Prioritätisch, *adj.* prednostan.
Prioritäts-Abtretung, *f.* ustup prednosti.
Prioritätsklage, *f.* tužba s prednosti.
Prioritätsrecht, *n.* pravo prednosti.
Prise, *f.* štipac, čup, pratovet; (v. Schiff.) plěn; šićar; ein Schiff für eine gute — erklären, proglasiti brod zakonitim plěnom.
Priselbeere, *f.* (*Berberis vulgaris*), žutika.
Prisma, *n.* bridnjak, bridnik, prizma.
Prismatisch, *adj.* bridnjački, bridnički, prizmatički.
Prismatoidisch, *adj.* — theilbar, osodělan.
Prismenkreis, *m.* bridnjački krug.
Pritsch, *m.* pljesak.
Pritsche, *f.* pljeskavica; (Scheibe), križka; in —n schneiden, izkrižati; (Soldatenbett), věštac, kavalet; (a. Schlitten), zakošak; (b. Zinng.) lopatica.
Pritschen, *v. a.* (britschen), pljesnuti, pljeskati, klopnuti; (mit der Peitsche), šikati; —, *v. n.* tvarizati, tvarickati.
Privat, *adj.* oseban, zaseban; sukroman, privatan; (geheim), tajni.
Privatangelegenheit, *f.* oseban, osebnički posao.
Privatanstalt, *f.* oseban, sukroman zavod.
Privataudienz, *f.* osobit sasluh, osobita audiencija.
Privatcorrespondenz, *f.* oseban dopis.

Digitized by Google

Privatdiener, *m.* oseban sluga, momak.
Privatdocent, *m.* kućni učitelj. [svojina
Privateigenthum, *n.* osebna, osebnička
Privatgelehrter, *m.* zasebni učenac.
Privatier, *m.* osebnik, sukromnik. [rist.
Privatinteresse, *n.* osebna, osebnička ko-
Privatisiren, *v. n.* osebovati; zasebovati; življeti bez službe.
Privativ, *f.* Ausschließlich.
Privatklage, *f.* osebnička tužba.
Privatleben, *n.* osebovanje; zasebovanje; osebnost; sich ins — zurückziehen, osebiti se.
Privatmann, *m.* osebnik, sukromnik.
Privatnachricht, *f.* osebnički glas.
Privatnutzen, *m.* osebna korist.
Privatperson, *f.* osebnik, sukromnik; osebnica, sukromnica.
Privatrecht, *n.* osebno pravo.
Privatrechtlich, *adj.* osebno-pravni.
Privatrechtstitel, *m.* osebno-pravno ime.
Privatsache, *f.* osebna, osebnička, privatna stvar. [smo.
Privatschreiben, *n.* osebno, sukromno pi-
Privatschule, *f.* sukromna učionica.
Privatstudium, *n.* domaći nauk.
Privatstunde, *f.* Privatunterricht, *m.* osebna obuka; —, Privatstunden geben, učiti osebice, učiti na privat. [imovina.
Privatvermögen, *n.* osebna, osebnička
Privatzeugniß, *n.* osebničko svědočanstvo, sukromna svědočba.
Privet, *n.* zahod, prohod, nužnik, hala.
Privilegien- (in Zus.) povlastični.
Privilegien-Angelegenheit, *f.* povlastični posao. [stice.
Privilegien-Eingriff, *m.* povreda povla-
Privilegien-Erlöschung, *f.* dospětak, prestanak povlastice.
Privilegien-Erweiterung, *f.* povećanje, razširenje povlastice. [stice.
Privilegien-Inhaber, *m.* vlastnik povla-
Privilegien-Taxe, *f.* povlastnina.
Privilegien-Urkunde, *f.* povlastnica.
Privilegien-Verlängerung, *f.* produženje povlastice.
Privilegien-Verleihung, *f.* podělba, davanje povlastice.
Privilegiren, *v. a.* povlastiti.
Privilegirt, *adj.* povlašćen.
Privilegium, *n.* povlastica, privilegija.
Pro, *prp.* — et contra, za i proti; za obě strane; — rata, razměrno; — mille, na tisuću, hiljadu.
Probabel, Probabilität, *f.* Wahrscheinlich, Wahrscheinlichkeit.
Probat, *adj.* dokazan; izkušan.
Probation, *f.* Probe.
Probe, *f.* (Versuch), ogled, pokus, pokušaj, proba; die — bestehen, obastati na kušnji; d. Farbe hält die —, mast (boja) nepušta; Einen auf die — stellen, izkušavati koga; (Muster), ogled, mustra; —n des Fleißes, dokazi marljivosti; (*arith.*) ogled; — machen, ogledati; (Zeichen, z. B. am Silber), biljeg; (Beweis), dokaz; die Beweismittel machen eine halbe —, dokazala čine polovinu dokaza.
Probearbeit, *f.* ogledna, pokusna radnja.
Probebacken, *n.* pecivo za kušnju.
Probeblatt, *n.* list za ogled; oglednica.
Probeblei, *n.* ogledno olovo. [ogled.
Probebogen, *m.* popravni list; list za
Probebuch, Probirbuch, *n.* ogledovnik.
Probedreschen, *n.* ogledna mlatnja.
Probeeid, *m.* dokazna zakletva, prisega.
Probeeisen, *n.* ogledno željezo.
Probefahrt, *f.* vožnja za ogled; ogledna vožnja.
Probefest, *adj.* izkušan, prokušan.
Probegeräth, *n.* kušala; ogledala.
Probegesang, *m.* pokusno pěvanje.
Probegewicht, *n.* ogledni utez.
Probegold, *n.* izkušano, prokušano zlato.
Probehaltend, Probhaltig, Probehaltig, *adj.* obastao na kušnji; prokušan; ein —er Wechsel, měnica u redu.
Probehammer, *m.* kušarski, ogledni mlatić.
Probejahr, *n.* godina od kušnje.
Probekluft, *f.* Probezange.
Probekorn, *n.* ogledno zrno.
Probekunst, *f.* kušarstvo.
Probelöffel, *m.* ogledna žlica.
Probemaß, *n.* ogledna měra.
Probemäßig, *adj.* kao ogled; jednak s ogledom.
Probemuster, *n.* ogledac; pregledalica.
Proben, *v. a.* kušati, izkušavati, obidovati, probirati; ich will einmal —, pokušat ću; das Gewehr —, prokušati pušku; d. Wein —, kušati, ogledati vino; einen Menschen —, izkušati koga.
Probenadel, *f.* ogledna igla.
Probeofen, *m.* ogledna peć.
Probeplatte, *f.* kušnica. [nja.
Probepredigt, *f.* propověd za ogled, kuš-
Prober, *m.* kušar; izkušač, probirač.
Probergebühr, *f.* kušarina.
Probering, *m.* ogledni kolutić.
Proberöhre, *f.* ogledna cěv.
Probeschreibe, *f.* ogledni koturac.
Probeschrift, *f.* pismo za ogled; pregledalica. [bro.
Probesilber, *n.* izkušano, prokušano sre-
Probestab, *m.* ogledna palica, motka.
Probestein, *m.* kušnik; (*fig.*) kušnja.
Probestock, *f.* Probestab.
Probestube, *f.* kušarnica.
Probestück, *n.* ogledac.
Probetiegel, *m.* kušarski lončić.
Probetute, *f.* kušarski tulac.
Probeuhr, *f.* dobnjak (ura, sat) na kušnji; izgledni dobnjak.
Probewage, *f.* ogledna tezulja.
Probewerkzeug, *n.* kušalo.

Digitized by Google

Probezange, *f.* kušarske klěšte.
Probezeit, *f.* vrěme kušnje. [kositer.
Probezinn, *n.* izkušan, prokušan cin i.
Probirblei, **Probiren** usw., ſ. Probeblei, Proben uſw.
Probität, *f.* poštenje.
Problem, *n.* zadaća, zadatak, problema.
Problematiſch, *adj.* mogući; neizvěstan, problematičan.
Pröbling, *m.* izkušanik
Probſt, *m.* predstavnik, prepošt, prepozit.
Probſtei, *f.* predstavništvo, prepoštija.
Procedur, *f.* postupak.
Procent, *n.* postotak, nastotak, procent; (Gewinn), dobitak; ſ. Percent.
Procentenabzug, *m.* odbitak postotakah.
Procentenrechnung, *f.* postotni račun.
Procentual, *adj.* postotan.
Procentzahl, *f.* stotni broj.
Procentzeichen, *n.* znak stotine.
Proceß, *m.* parnica; — führen, preti se, suditi se (s kim); — machen, zapreti (koga); kurzen — machen, neokolišiti mnogo; (*chem.*) postupak.
Proceßacten, *pl.* parnični spisi.
Proceßerneuerung, *f.* iznovica.
Proceßführung, *f.* parba.
Proceßhandlung, *f.* parbeno dělo.
Proceſſion, *f.* provod, prěnos, obhod, procesija; (b. Dr.) litija.
Proceſſionsraupe, *f.* Proceſſionsſpinner, *m.* (*Gastropacha processionea*), četnjak.
Proceſſiren, *v. n.* preti se; těrati (koga) po sudovih.
Proceſſirung, *f.* parba.
Proceßkoſten, *pl.* parben trošak.
Proceßmacher, *m.* parničar.
Proceßordnung, *f.* parben red; (Procedur), postupnik.
Proceßſache, *f.* parbena stvar, parben posao; pra.
Proceßſüchtig, *adj.* er iſt ſehr —, velik je parničar.
Proceſſualiſch, *adj.* parben.
Proceßverhandlung, *f.* razprava parnice.
Proclamation, *f.* proglas.
Proclamiren, *v. a.* proglasiti; ein Brautpaar —, navěstiti, oznaniti, napověditi zaručnike.
Procura, *f.* punomoćje; per —m, po ovlasti, punomoćjem; — führen, ovlašćen biti.
Procuraführer, **Procuraträger**, **Procurant**, *m.* ovlašćenik; zastupnik. [nika.
Procura-Indoſſament, *n.* naledja ovlašćeno-
Procurator, *m.* (Bevollmächtigte), punomoćnik; (Anwalt), odvětnik.
Prodotto, *n.* čist dobitak.
Producent, *m.* (v. Naturproduct.) dobivalac, izvodič; (v. Kunſtpr.) tvorilac, gotovilac; (Vorzeiger), pokaznik.
Producíren, *v. a.* (beibringen), pokazati, doněti; dovesti; ſich —, izkazati se; (v. d. Natur), plodíti, roditi; (v. Naturproduct.) dobivati, izvoditi; (v. Kunſtprduct.) tvoriti, praviti, gotoviti, načinjati.
Product, *n.* izvod, (proizvod), plod; ein — der Fantaſie, izmišljotina; (*arith.*) umnožak; (Natur—), plodina, plod; (Kunſt—), tvorina; (Reſultat), poslědak.
Productenhandel, *m.* trgovina plodinami.
Productenpreis, *m.* cěna plodinah, plodovah; tvorinah.
Production, *f.* (v. Naturpr.) dobivanje, izvodjenje plodinah i. plodovah; (v. Kunſtpr.) tvorenje, gotovljenje, načinjanje; (alle Producte), plodstvo; tvorstvo; (Beibringung), pokaz; (Darſtellung), izkaz.
Productionscapital, *n.* izvodna glavnica.
Productionsfähigkeit, **Productionskraft**, *f.* plodnost; izvodnost; tvornost.
Productionskoſten, *pl.* izvodni trošak.
Productionspreis, *m.* izvodnina; tvorina; izvodna cěna.
Productiv, *adj.* plodan; plodovit; tvorljiv.
Productivfähigkeit, ſ. Productionsfähigkeit.
Productivität, *f.* plodovitost; tvorljivost.
Profan, *adj.* světski, mirski; neposvećen.
Profanation, *f.* oskvrna.
Profane, *m.* neposvećenik.
Profaniren, *v. a.* oskvrniti.
Profeß, *f.* zavět; — thun, zavětovati se.
Profeß, *m.* zavětnik.
Profeſſion, *f.* (Handwerk), zanat; (Beſchäftigung), posao.
Profeſſionell, *adj.* zanatnički.
Profeſſioniſt, *m.* zanatnik, zanatlija.
Profeſſionsmäßig, *adj.* zanatnički.
Profeſſo, ex —, nahvalice.
Profeſſor, *m.* naučitelj, učitelj, profesor.
Profeſſorat, *n.* naučiteljstvo, učiteljstvo, profesorat, profesura.
Profeſſoren-Collegium, *n.* sbor naučiteljah.
Profeſſorfrau, *f.* naučiteljeva žena, profesorovica.
Profeſſorſtelle, **Profeſſur**, *f.* naučiteljstvo, učiteljstvo, služba naučitelja, profesura.
Profil, *n.* bok, strana; en — zeichnen, sa strane nacrtati; (*arch.*) prosěk; (Profilriß, Profilzeichnung), nacrt prosěka. [korist.
Profit, *m.* dobitak, uhar, profit; (Nutzen), **Profitabel**, *adj.* uharan; koristan; — ſein, za uhar biti.
Profitchen, *n.* dobitac.
Profitiren, *v. a.* dobiti, oklapiti, fajdisati.
Profos, *m.* vojni tamničar, profos; Einen zum —en ſchicken, dati koga zatvoriti.
Profoſenwache, *f.* uznička straža.
Profund, *adj.* dubok.
Profundimetrie, *f.* dubomĕrstvo.

Digitized by Google

Prognoſe, Prognoſis, *f.* navěšt.
Prognoſticiren, *v. a.* proricati.
Prognoſtikon, *n.* proročanstvo; Einem ein gutes — ſtellen, proricati komu sreću i napredak.
Prognoſtiſch, *adj.* navěšten; proročanski.
Programm, *n.* (in Schulen), izvěšt, program; (Überſicht), pregled; (Vorrede), [proslov.
Progreß, *m.* napredak.
Progreſſion, *f.* napredovanje; (*arith.*)
Progreſſiſt, *m.* naprednjak. [postupica.
Progreſſiſtiſch, *adj.* naprednjački.
Progreſſiv, *adj.* napredujući; —, *adv.* (*math.*) postupkě.
Progreſſivität, *f.* postupačnost.
Prohibiren, *v. a.* zabraniti.
Prohibition, *f.* zabrana.
Prohibitiv, *adj.* zabranjujući (uvoz i izvoz), zabranski, prohibitivan.
Prohibitivſyſtem, *n.* zabrana tudje trgovine (u zemlji), zabranstvo, prohibitivna sistema.
Prohibitivzoll, *m.* carina za zabranu tudje trgovine; prohibitivna carina.
Prohne, *f.* medja.
Project, *n.* (Entwurf), nacrt; (Plan), osnova; (Vorhaben), nakana.
Projectil, *n.* hitalo.
Projectmacher, *m.* osnovar.
Projection, *f.* uzmet; nacrt.
Projectionsachſe, *f.* uzmetna os.
Projectionsebene, *f.* uzmetna ravan.
Projectionslehre, *f.* uzmetba.
Projectionsmethode, *f.* uzmetni način.
Projiciren, *v. a.* uzmetnuti, uzmetati.
Prokeln, *pl.* prokolice.
Prolaphus, *m.* izvala.
Proletariat, *n.* bezkućanici.
Proletarier, *m.* bezkućanik.
Proletariſmus, *m.* bezkućanstvo.
Prolog, *m.* proslov. [měnice).
Prolongation, *f.* otega, produšenje (u. p.
Prolongiren, *v. a.* otegnuti; odročiti; produžiti.
Promemoria, ſ. Memorandum.
Promenade, *f.* šetalište.
Promeniren, *v. n.* šetati, šetati se.
Promeſſe, *f.* obećajka, obećanica, promesa.
Promeſſengeſchäft, *n.* obećanisanje.
Promeſſenverkäufer, *m.* obećanisar.
Promotion, *f.* povišnja; uzvišnja; promak.
Promoviren, *v. a.* uzvisiti; povisiti; promicati; er hat promovirt, postao je doktor (magister). [uredan.
Prompt, *adj.* brz; (pünktlich), točan,
Promulgation, *f.* proglašivanje.
Promulgiren, *v. a.* proglasiti.
Pronomen, *n.* zaime.
Pronunciren, *v. a.* izgovoriti, izgovarati.
Propädeutik, *f.* preduka, propedevtika.
Propädeutiſch, *adj.* predučan.
Propaganda, *f.* razplodište, propaganda.
Propagandiſt, *m.* razplodilac, propagandista. [niti.
Propagiren, *v. a.* razploditi, razprostra-
Propellet, *m.* gonjač.
Prophet, *m.* prorok; (*Mantis*), bogomoljka; —in, *f.* proročica.
Prophetenapfel, *m.* ſ. Prophetengurke.
Prophetengabe, *f.* proročanski dar.
Prophetengeiſt, *m.* proročanski duh.
Prophetengurke, *f.* (*Cucumis propheta-rum*), proročanski krastavac.
Prophetenkraut, ſ. Bilſenkraut.
Prophetenſchaft, *f.* proroštvo.
Prophetiſch, *adj.* prorokov; proročki; proročanski. [proricati.
Prophezeien, *v. a.* prorokovati; proreći,
Prophezeiung, *f.* proročanstvo; ſeine — iſt eingetroffen, urodila mu je rěč; (das Prophezeien), prorokovanje.
Propination, *f.* točenje; vinotočje.
Propinationsrecht, *n.* pravo točenja.
Propionſäure, *f.* propionska kiselina.
Propoliſt, *m.* prěkupac.
Proponent, *m.* predlagalac.
Proponiren, *v. a.* predložiti, predlagati.
Proportion, *f.* razměr(a); — haben, razměran biti.
Proportionalität, *f.* razměrnost. [rilo.
Proportional-Maßſtab, *m.* razměrno mě-
Proportional-Winkel, *m.* razměrni ugao.
Proportionalzahl, *f.* razměrni broj.
Proportionalzirkel, *m.* razměrni šestar.
Proportionirlich, Proportionirt, *adj.* raz-
Propoſition, *f.* predlog. [měran.
Proprehandlung, ſ. Eigenhandlung.
Proprewechſel, *m.* svoja, vlastita měnica.
Proprietär, *m.* vlastnik.
Propſt, ſ. Probſt.
Propyläen, *pl.* preddvorje.
Prorector, *m.* poduprav itelj, prorektor.
Prorogation, *f.* odgoda.
Prorogiren, *v. a.* odgoditi.
Proſa, *f.* prostoreka, proza.
Proſaiker, *m.* prozaik.
Proſaiſch, *adj.* prostorečan, prozaičan.
Proſcenium, *n.* predak pozorišta.
Proſcribiren, ſ. Ächten. [sektor.
Proſector, *m.* nadstojnik razudbe, pro-
Proſelyt, *m.* obraćenik; pokršteník, pokrštenjak.
Proſelytenmacher, *m.* odpadilac.
Proſelytenmacherei, *f.* Proſelytismus, *m.* odpadjivanje, prevěravanje.
Proſenchym, *n.* vlaknina.
Proſit! na zdravje!
Proſodie, Proſodik, *f.* glasoměrje; stihotvorstvo, prozodija.
Proſodiſch, *adj.* glasoměran, prozodijski.
Proſpect, *m.* pogled, razgled; (Überſicht), pregled.
Proſpectmalerei, *f.* slikanje razgledah.
Proſperität, ſ. Wohlfahrt.
Proſthese, *f.* predmetak.

Digitized by Google

Prostituiren, *v. a.* osramotiti.
Prostitution, *f.* sramoćenje; bludilo, bludništvo
Protasis, *f.* prorek.
Protection, *f.* zaštita; okrilje.
Protector, *m.* čuvadar, pokrovitelj; za-
Protectorat, *n.* čuvadarstvo, pokroviteljstvo.
Proteengewächse, *pl.* (*Proteinae*), dvoličnice.
Protegé, *m.* zaštićenik, zakriljenik; s. Günstling.
Protegiren, *v. a.* štititi, zakriljivati, zakriliti, zaštititi; s. Begünstigen.
Protein, *n.* protein.
Protest, *m.* (Wechs.) prosvěd, protest; — erheben, prosvědovati; — wegen Nichtannahme, prosvěd radi neprihvata; (Widerspruch), protivljenje; prigovor; s. Verwahrung.
Protestant, *m.* prosvěditelj, protivnjak; (*theol.*) protestant; —in, *f.* protestan-
Protestantisch, *adj.* protestantički.
Protestation, *f.* prosvědovanje; protestacija; s. Protest.
Protestaufnahme, *f.* zapisanje prosvěda; zapisnik o prosvědu.
Protesterhebung, *f.* prosvědovanje.
Protestgebühr, *f.* prosvědnina.
Protestiren, *v. a.* einen Wechsel —, prosvědovati měnicu; (widersprechen), protiviti se, prigovarati, ograditi se, protestovati.
Protestkosten, *pl.* prosvědni trošak.
Protestprotokoll, *n.* prosvědni zapisnik.
Protestspesen, s. Protestkosten.
Protesttag, *m.* dan (od) prosvěda.
Protesturkunde, *f.* prosvědnica.
Protokoll, *n.* zapisnik, napisnik, protokol; etwas zu — geben, zapisati što u zapisnik; ein — aufnehmen, napisati, pisati (o čem) zapisnik.
Protokollarisch, *adj.* zapisnički; —e Vernehmung, saslušanje na zapisnik.
Protokolliren, *v. a.* zapisati u zapisnik; zapisati, zapisivati.
Protokollist, *m.* zapisivalac; protokolista,
Protokolls-Aufnahme, *f.* pisanje zapisnika; zapisivanje.
Protokolls-Ausfertigung, *f.* zapisnički od-
Protokolls-Auszug, Protokolls-Extract, *m.* izvadak zapisnika.
Protokollsführer, *m.* pisalac zapisnika; zapisivalac.
Protokollsführung, *f.* pisanje zapisnika.
Protokollsnummer, Protokollszahl, *f.* broj zapisnika, podnesnika.
Protomartyr, *m.* prvomučenik.
Protomedicus, *m.* praléčnik.
Protonotär, *m.* prabilježnik.
Protorer, *m.* prvověnčanik.
Prototyp, *m.* pralik.
Protoxyd, *n.* prvokis.
Protozoon, *n.* praživ.
Protraktion, *f.* odgadjanje, odtezanje;
Protzen, *v. n.* prkositi; —, *v. a.* (*mil.*) pomaći, dići.
Protzig, *adj.* prkosit; ein —er Mensch, prkosica; — thun, prkositi.
Protzkette, *f.* topovski lanac.
Protznagel, *m.* topovski svornjak.
Protzrad, *n.* topovsko kolo.
Protzring, *m.* kolut od poduške.
Protzwagen, *m.* topovske kolečke, topovska kola.
Prove, s. Ableger.
Proventen, *pl.* dohodci.
Proventen-Casse, *f.* dohodna pěneznica.
Provenzeröl, *n.* provans.
Proviant, *m.* živež, hrana, komore, zaira, proviant.
Proviantamt, *n.* živežarnica.
Proviantbaus, Proviantmagazin, *n.* živežnik, hambar.
Proviantiren, *v. a.* nabavljati (komu) živež, hranu.
Proviantmeister, *m.* živežar.
Proviantpferd, *n.* (konj-)živežnjak.
Proviantschiff, *n.* ladja-živežnica.
Proviantverwaltung, *f.* uprava živežarstva.
Proviantwagen, *m.* živežna kola.
Proviantwesen, *n.* živežarstvo.
Providenz, *f.* promisao.
Provinz, *f.* pokrajina.
Provincial, *adj.* pokrajinski.
Provincial, *m.* (Ordens—), državnik, provincial.
Provincial-Hauptstadt, *f.* glavni grad pokrajine.
Provincial-Interesse, *n.* korist pokrajine.
Provincialismus, *m.* provincializam.
Provincialregierung, *f.* pokrajinska vlada.
Provincialzahlamt, *n.* pokrajinska platara.
Provinzrose, *f.* stoperka.
Provision, *f.* (Vorrath), zaliha; (Mundvorrath), živež; (*merc.* Gebühr), opravnina; (Entgelt), odbitak.
Provisionsconto, *m.* račun o opravnini.
Provisor, *m.* oskrbnik, upravnik, provi-
Provisorisch, *adj.* privremeni.
Provisorium, *n.* privremena uredba, na-
Provocant, *m.* zazivač.
Provocat, *m.* zazvanik.
Provocation, *f.* zaziv; zazivanje.
Provociren, *v. a.* zazvati, zazivati.
Prozent, Prozeß, s. Procent usw.
Prudel, *m.* para, sapa; (wdm.) kao, kaljuža; s. Sprudel.
Prudeln, *v. n.* pariti se; s. Sprudeln.
Prüderie, *f.* kicošenje.
Prüfeisen, *n.* s. Sonde.
Prüfejahr, *n.* izkušna godina.
Prüfen, *v. a.* (probiren), kušati, izkušati, prokušati; ein Maß —, podměriti, podměravati; Wein —, izkušavati, kušati vino; einen Freund —, prijatelja kušati; prüfet Alles und das Gute behaltet, sve kušajte, a dobro zadržite; einen Vorschlag —, promotriti,

Digitized by Google

razmotriti, pretresati predlog; den Schüler —, izpitati, izpitivati učenika; sich selbst —, izpitivati se; eine Urkunde —, pregledati izpravu (je-li prava).
Prüfer, *m.* izpitalac, razsudnik.
Prüfling, *m.* izpitanik.
Prüfnadel, *f.* kušaljka.
Prüfstein, s. Probestein.
Prüfung, *f.* izkušavanje; kušanje; promatranje; izvid; (ein. Schülers), izpitivanje, izpit.
Prüfungsabtheilung, *f.* izpitni razred.
Prüfungsausschuß, *m.* izpitni odbor.
Prüfungscandidat, *m.* izpitavanik; izpitanik.
Prüfungscommission, *f.* izpitno povjerenstvo.
Prüfungsform, *f.* način izpitivanja.
Prüfungsgegenstand, *m.* predmet izpita, izpitni predmet.
Prüfungsgeist, *m.* izpitovnost.
Prüfungsmittel, *n.* izpitivalo; kušalo.
Prüfungsprotokoll, *n.* izpitni zapisnik.
Prüfungssaal, *m.* izpitaonica.
Prüfungstag, *m.* izpitni dan; am —e, na dan izpita.
Prüfungstaxe, *f.* izpitovina, izpitnina.
Prüfungsvorschrift, *f.* propis o izpitu.
Prüfungszeit, *f.* kušnja; vrême kušnje.
Prüfungszeugniß, *n.* izpitna svědočba.
Prügel, *m.* klip, bilja; s. Knüttel; man muß ihn mit d. — dazutreiben, batinom ga treba nagoniti, natěrati; (Schläge), batine; Einem — geben, batinati (koga); udariti komu batine; izlupati (koga); da wird's — geben, bit će poklepakah; bit će pun tur batinah; er sucht —, svrbe ga ledja; eine Tracht —, desetak, dosta i. puna kola batinah.
Prügbank, *f.* dereš, macko, klupa.
Prügelei, *f.* boj, batine, oklepci.
Prügelholz, *n.* klipovje, oblice.
Prügeln, *v. a.* biti, batinati, tući, mlatiti, derati, devetati, toljagati, telebati, makljati, lěmati; sich —, potući se, polupati se; Einen zu Tode —, primlatiti, umlatiti koga; einen Hund —, s. Knütteln.
Prügelstrafe, *f.* batinanje.
Prügelsuppe, *f.* lěskova mast, oklepci
Prügelweg, *m.* fašinast put.
Prügler, *m.* lemanja.
Prümmel, *m.* mrvica.
Prunelle, *f.* oljuštena šljiva; s. Brunelle.
Prungnagel, *m.* žimač.
Prunk, *m.* gizda, velelěpje; sjajnost; parada.
Prunkadder, *m.* (*Elaps corallinus*), koraljasta zmija.
Prunkaufzug, *m.* svečan provod.
Prunkbett, *n.* nagizdana postelja.
Prunkblume, *f.* gizdav cvětak.
Prunkbohne, *f.* duhovski grah.
Prunken, s. Prangen.
Prunker, *m.* gizdelin.
Prunkgewand, *n.* svečana oděća, odělo od dike.
Prunkhaft, *adj.* gizdav, nagizdan, velelěpan.
Prunkpferd, *n.* povodnik.
Prunkredner, s. Declamator.
Prunksaal, *m.* velelěpna dvorana.
Prunksucht, *f.* pohlepa na gizdu.
Prunksüchtig, *adj.* pohlepan na gizdu.
Prunkvoll, *adj.* gizdav, nagizdan, velelěpan, paradan.
Prunkwerk, s. Prachtwerk.
Prunkzimmer, *n.* gizdava, svečana soba.
Prüsel, *m.* dolnji parožčić.
Prusten, *v. n.* frcati.
Psalm, *m.* psalam.
Psalmbuch, *n.* psaltir, salti.
Psalmdichter, *m.* spěvač psalamah.
Psalmen, *v. n.* pěvati psalme.
Psalmgesang, *m.* psalam.
Psalmist, *m.* psalmista; s. Psalmdichter.
Psalmodiren, s. Psalmen.
Psalmsänger, s. Psalmdichter.
Psalter, *m.* psaltir, saltir; (Blättermagen), knjižnjak, knjižci, knjižavci.
Psellophastik, *f.* plutarstvo.
Pseudofürst, *m.* suknežica.
Pseudokönig, *m.* tobožnji kralj, nazovikralj.
Pseudokrystall, *m.* paledac, suledac.
Pseudomorphosen, *pl.* naličine, palikovi; s. Pseudokrystall.
Pseudonym(isch), *adj.* tudjo-imeni.
Pseudonymus, *m.* tudjo-imenjak.
Pseudophilosoph, *m.* tobožnji i. nazovimudarac.
Pseudoschwefelcyan, Pseudorhodan, *m.* pseudosulfocian.
Psittomelan, *n.* galovac.
Psittig, *m.* papiga.
Pst! *int.* pst! ps!
Psychisch, *adj.* duševan.
Psycholog, *m.* dušoslovac, psiholog.
Psychologie, *f.* dušoslovje.
Psychologisch, *adj.* dušoslovan.
Psychrometer, *m.* močoměr.
Ptyalinum, *n.* slinovina.
Pubertät, s. Mannbarkeit.
Publication, *f.* proglašivanje, proglas.
Publiciren, *v. a.* proglasiti, objaviti, oznarodovati.
Publicist, *m.* publicista.
Publicistik, *f.* publicistika; novinstvo.
Publicistisch, *adj.* publicistički.
Publicität, *f.* javnost.
Publicum, *n.* občinstvo.
Pucht, *f.* sušnica.
Puck! *int.* puc!
Puckel, s. Buckel.
Pucken, *v. n.* pucati.
Pud, *n.* pud.
Pudding, *m.* puding.
Puddingstein, *m.* oblutak.
Puddeln, Puddlen, *v. a.* pudlovati.
Puddleisen, *n.* pudlovano željezo.
Puddlofen, *m.* pudlovnica.

Digitized by Google

Puddlingsproceß, *m.* pudlovanje.
Pudel, *m.* bradaš, kudrov, kudronja, pudla; (spr.) so naß wie ein —, mokar kao snop i. močionica; (Fehler), maša; s. Kegelbahn.
Pudelfisch, s. Wels.
Pudelmütze, *f.* šubara.
Pudeln, *v. a.* mučiti, kostolomiti; —, *v. n.* promašiti, umašiti; (wackeln), gegati se, pendeljiti.
Pudelnärrisch, *adj.* tamašan, smešan.
Pudelschnepfe, s. Pfuhlschnepfe.
Puder, *m.* prah (za kosu).
Puderbeutel, *m.* kesa za prah (za kosu).
Puderbüchse, *f.* prašnica.
Puderig, *adj.* naprašen.
Pudermantel, *m.* ogrnjač.
Pudern, *v. a.* prašiti, naprašiti.
Puderpüster, *m.* prašilo.
Puderquaß, *m.* prašilica.
Puderſalm, *m.* (*Salmo pulverulentus*), uprašen losos.
Puderſchachtel, s. Puderbüchse.
Puderzucker, *m.* utučen slador (šećer, cukar); s. Moslovače. |dupa!
Puff! *int.* lup! tresk! (v. Gewehren),
Puff, *m.* bubac; bubotak; es that einen —, bubnù; Püffe austheilen, bubati; Püffe, *pl.* bubatak; s. Puffärmel.
Puffärmel, *m.* nabušen rukav, nabušak.
Puffbohne, *f.* bob.
Puffen, *v. n.* puktati, pući; —, *v. a.* bubnuti, bubati, bubati; d. Ärmel —, nabušiti rukave.
Puffer, *m.* s. Terzerole.
Puffern, *v. n.* puktati.
Pule, s. Henne.
Pulpet, s. Pult.
Pulroß, *n.* (*Tringa squatarola*), crni dular.
Puls, *m.* bilo; nach dem — e fühlen, an den — fühlen, obaći bilo.
Pulsader, *f.* kucavica, odihavica, dihavica, treptivica; —n, *pl.* žile-odvodnice.
Pulsadergeſchwulſt, *f.* nabuhlost kucavice.
Pulſation, *f.* kucanje bila.
Pulſen, Pulſiren, *v. n.* kucati.
Pulsmeſſer, *n.* bilomèr.
Pulsſchlag, *m.* kucanje, kucaj bila.
Pulsſtillſtand, *m.* Pulsſtockung, *f.* bilostaja.
Pulszittern, *n.* trepćenje bila.
Pult, *n.* stalnica; (Leſe—), štionik; (Schreibe—), pisaonik.
Pultdach, *n.* strehać, slon.
Pulver, *n.* (Arznei), prah, prašak; ein — einnehmen, uzeti prah; (Schieß—), prah, barut; — und Blei, prah i olovo; (spr.) er iſt keinen Schuß — werth, nevalja ni za što; nije vrědan, da se batine latiš; nebih ga bio, da ga nadjem u kupusu; ſie haben d. — verſchoſſen, nestade im praha; er kann das — nicht riechen, smrdi mu barut; der hat das — nicht erfunden, nije bio na vrzinu kolu.
Pulverbeutel, *m.* barutnjača, barutna kesa.
Pulverbüchſe, *f.* prašnica.
Pülverchen, *n.* prašak
Pulverdampf, *m.* dim, magla od praha.
Pulverfabrik, s. Pulvermühle.
Pulverfaß, *n.* bure (od) praha, baruta.
Pulverflaſche, *f.* s. Pulverhorn. |hom).
Pulvergang, *m.* podkop napunjen (pra-
Pulverhaus, s. Pulvermagazin.
Pulverholz, *n.* s. Faulbaum.
Pulverhorn, *n.* barutnjača, basma, vezma, rog za prah.
Pulvericht, *adj.* prašast.
Pulverig, *adj.* prašan.
Pulveriſation, *f.* meljava, meljavljenje, satiranje (u prah). |ljaviti.
Pulveriſiren, *v. a.* satrti (u prah), pome-
Pulverkammer, *f.* ognjište, torna, hazna; (in Schiff.) barutnica.
Pulverkarren, *m.* barutna kola.
Pulverkorn, *n.* zrno od praha, baruta.
Pulvermagazin, *n.* prašara, barutana.
Pulvermaß, *n.* ćila, mertuk, puščana
Pulvermaſſe, *f.* prašivo. |měrica.
Pulvermühle, *f.* prašarnica, barutni mlin.
Pulvermüller, *m.* prašar.
Pulvern, *v. n.* uzimati prahe.
Pulvern, *v. a.* s. Pulveriſiren.
Pulverprobe. *f.* ogledanje, kušanje praha, baruta; (Werkzeug), čarak.
Pulverrauch, *m.* dim od praha.
Pulverröllchen, *n.* s. Patrone.
Pulverſack, *m.* vreća (od) praha; (an Feuerröhren), ognjište.
Pulverſatz. *m.* s. Pulvermaſſe.
Pulverſcheu, *adj.* plah od praha; ein —er Menſch, kukavica.
Pulverſchwamm, *m* uprašena guba.
Pulverſieb, *n.* sito za prah. |gumom.
Pulverſprengen, *n* dizanje prahom, la-
Pulverthurm, *m.* s. Pulvermagazin.
Pulvertonne, *f.* s. Pulverfaß. |ruta.
Pulververkäufer, *m.* prodavac praha, ba-
Pulverwagen, *m.* barutna kola.
Pulverwurſt, *f.* barutna kobasica.
Pulverzeug, *n.* s. Pulvermaſſe.
Puma, *m.* (*Felis concolor*), crveni lav, puma.
Pump! s. Plump! |
Pumpbaiken, *m.* obravnjača.
Pumpbrunnen, *m.* zdenac na smrk i. cmrk.
Pumpe, *f.* smrk, cmrk, sisalo, sisaljka.
Pumpen, *v. n.* bušiti, bućnuti, ljosnuti; šobotati; —, *v. a.* smrkati, cmrkati, vaditi na cmrk i. sisalo |sala.
Pumpenärmel, *m.* rukav od cmrka i. si-
Pumpenbohrer, *m.* cmrčar, sisaljčar
Pumpengat, *n.* ušće od cmrka i sisala.
Pumpengeſtänge, *n.* crpala.
Pumpenherz, *n.* s. Pumpenſchuh.
Pumpenkaſten, *m.* cmrkovnik.
Pumpenkeſſel, *m.* kotao od cmrka i. sisala.

Digitized by Google

Pumpenkette, *f.* lanac od cmrka i. sisala.
Pumpenklappe, *f.* zalistak od cmrka i. sisala. [sisala.
Pumpenkolben, *m.* stapalo od cmrka i.
Pumpenmacher, *m.* cmrčar, sisaljčar.
Pumpenmicke, *f.* soha od cmrka i. sisala.
Pumpenrohr, *n.* Pumpenröhre, *f.* cěv od cmrka i. sisala; sisak.
Pumpenſauger, ſ. Pumpenſchuh.
Pumpenſchlag, *m.* poteg cmrka.
Pumpenſchraper, *m.* čistilica cmrka.
Pumpenſchuh, *m.* sisač; golěn od cmrka i. sisala. [sisala.
Pumpenſchwengel, *m.* ručica od cmrka i.
Pumpenſood, *n.* cmrkovište.
Pumpenſpiel, *n.* cmrkanje.
Pumpenſtange, *f.* vucanj (od cmrka).
Pumpenſtempel, *m.* stapalo, stapajica (od
Pumpenſtiefel, ſ. Pumpenſchuh. [cmrka).
Pumpenſtock, *m.* ſ. Pumpenſtange.
Pumpentopf, *m.* ſ. Pumpenſood.
Pumpenwerk, *n.* sisalje, cmrčje, cmrk.
Pumper, *m.* cmrkač.
Pumpern, *v. n.* bubati, lupati; ein Wagen pumpert, kola štropoću.
Pumpernickel, *m.* profunta; ſ. Spaßvogel.
Pumphoſen, ſ. Pluderhoſen.
Pumpkeule, ſ. Plumpkeule.
Pumps, *m.* větar; einen — laſſen, pustiti větar, izpustiti se.
Pumpſen, *v. n.* bušiti, bućnuti.
Pumpskeule, *f.* palacka.
Pumpſtange, *f.* potegača; ſ. Plumpſtock.
Pumpwerk, ſ. Pumpenwerk.
Punct, Punkt, *m.* (Stich), bod, bodac; (*punctum*), pik, piknja, bodica, točka; den — über das i ſetzen, nadmetnuti nad i; einen — machen, piknuti, napraviti piknju; es iſt — zehn, upravo je deset satih; das trifft auf den — zu, to se je do dlake sbilo; und hiermit mache ich —um, pak sad amin svatovi; pa s tim kraj i konac; der erſte — des Vertrages, prvi članak i. prva točka pogodbe; was dieſen — betrifft, što se toga tiče; ein wichtiger —, važna stvar; im — der Ehre, gledeć na poštenje; er iſt auf dem —e abzureiſen, hoće da krene na put i da otidje; nakan je putovati; — für — etwas beantworten, odgovarati na svaku točku napose; es darf daran kein — (o. Pünktchen) fehlen, da nebude ni za dlaku manje; die Erde iſt nur ein — gegen die ganze Welt, zemlja je samo pikac prema cělomu světu; einen feſten — ſuchen, tražiti stanište; (Ort), město; die höchſten —e des Gebirges, vrhunci gorah; (*Serpula planorbis*), plosnata gmizavica.
Punktachat, *m.* piknjast bezdrak.
Punktation, *f.* nacrt.
Punktband, *n.* (*Lycaena pruni*), šljivar.
Pünktchen, *n.* (spr.) es darf kein — fehlen, da nije ni dlaku manje. [ren.
Punkten, *v. a.* bosti, bockati; ſ. Punktiren.
Punktfarn, ſ. Tüpfelfarn.
Punktiren, *v. a.* praviti točke, bodice, piknje; pikati; punktirt, piknjast, pikmast; punktirte Noten, note s bodicom; (Buchhalt) sravniti, sravnjivati; (*bot.*) punktirte Gefäße, piknjatice.
Punktirfeder, *f.* pikaljka.
Punktirnadel, *f.* ſ. Punktireiſen.
Punktirrad, *n.* pikalo.
Punktirt, ſ. Punktiren.
Punktkoralle, *f.* (*Millepora*), piknjatac.
Pünktlich, *adj.* točan; —, *adv.* točno, upravo; do dlake.
Pünktlichkeit, *f.* točnost.
Punktmäßig, *adj.* točan.
Punktrad, ſ. Punktirrad.
Punktſchale, *f.* (*Venus punctata*), piknjasta ladinka.
Punktſtein, ſ. Granit. [prvak.
Punktthier, Punktthierchen, *n.* (*Monas*),
Punktur, *f.* bodac.
Punkturloch, *n.* bodačina.
Punktweiſe, *adv.* točka po točka; članak po članak.
Punktwurm, *m.* ſ. Punktthier.
Punſch, *m.* punč.
Punſchen, *v. n.* punčevati, punč piti.
Punſchertrakt, *m.* Punſcheſſenz, *f.* punčevina.
Punſcheule, ſ. Nachteule. [punčari.
Punſchgeſellſchaft, *f.* punčari.
Punſchglas, *n.* čaša za punč; punčevica.
Punſchiren, ſ. Punſchen.
Punſchlöffel, *m.* žlica za punč.
Punſchnapf, *m.* punčevac.
Puntermahl, *n.* ſ. Salamander.
Punzen, ſ. Bunzen.
Punziren, *v. a.* puncovati.
Punzirung, *f.* puncovanje.
Pup, ſ. Pumps.
Pupill, *m.* (Waiſe), sirota; nedobnik; ſ. Mündel.
Pupillar, *adj.* sirotinjski.
Pupillargeld, *n.* sirotinjski novac.
Pupillarmäßig, *adj.* sirotinjski, pupilaran.
Pupillarrechnung, *f.* račun o sirotinjskom imutku.
Pupillarſubſtitution, *f.* postavljanje naslědnika nedobniku.
Pupillartabelle, *f.* sirotinjski izkaz.
Pupillarvermögen, *n.* sirotinjski imutak, sirotinjska imovina.
Pupille, *f.* sirota; nedobnica; (im Auge) gledac, gledeće, zornica, vidica.
Pupillencollegium, *n.* nadstojništvo sirotah.
Pupillengeld usw., ſ. Pupillargeld.
Pupillenrath, ſ. Waiſenvater.
Pupin, *m.* pozemni galeb.
Puppe, *f.* lutka, beba, pupa; (*zool*) kukuljica, bebka.

Digitized by Google

Puppen, *v. n.* igrati se lutkami; lutkati, lutkovati; —, *v. a.* zamotati.

Puppenbohrer, *m.* (*Pteromalus puparum*), kukuljarka.

Puppengesicht, *n.* (*fig.*) lutka, beba.

Puppenhaft, *adj.* lutkast.

Puppenhändler, *m.* lutkar.

Puppenhülle, *f.* } svlačac bebke.
Puppenhülse, *f.* }

Puppenkirsche, ſ. Judenkirſche.

Puppenkrämer, ſ. Puppenhändler.

Puppenräuber, *m.* (*Colosoma sycophanta*), kukuljičar.

Puppenſpiel, *n.* lutkovanje, igra lutkami; lutke; (*fig.*) dečarija.

Puppenſtand, *m.* kukuljstvo.

Puppenwerk, **Puppenzeug**, *n.* lutke; (*fig.*) dečarija.

Pur, *adj.* čist; —e Lügen, sve gola laž; —er Wein, čelo vino; —es Waſſer trinken, samu vodu piti.

Purganz, *f.* pročist; čistilo.

Purgation, *f.* (*jur.*) opravdanje.

Purgatorium, *n.* očistac.

Purgiren, *v. a.* terati na polje, čistiti; (*jur.*) oprati, opravdati; —, *v. n.* čistiti se.

Purgirflachs, ſ. Bergflachs.

Purgirkörner, *pl.* (*Semen Ricini*), krpuša; (*Euphorbia Lathyris*), počist.

Purgirkraut, *n.* ſ. Purgirwinde.

Purgirlein, *m.* (*Linum catharticum*), lan-čistilac.

Purgirmittel, *n.* čistilo.

Purgirnuß, ſ. Brechnuß.

Purgirwinde, *f.* (*Convolvulus Scamonia*), povojnica; skamonij.

Purification, *f.* čišćenje.

Purificiren, *v. a.* čistiti, očistiti.

Purismus, *m.* trebljenje jezika, purizam.

Purist, *m.* trebilac jezika, purista.

Puritaner, *m.* puritan.

Purpeln, ſ. Maſern.

Purpur, *m.* (Färbeſtoff), grimiz, bagar; mit — färben, obagriti, ogrimizati; der Wangen —, rumenilo lica; (Purpurgewand), ſich in — kleiden, oblačiti se u skrlet; mit d. — bekleiden, ogrnuti bagrenicom; imenovati stožernikom.

Purpurammer, *f.* (*Emberiza mexicana*), meksikanska strnadica.

Purpurapfel, *m.* (*Anona asiatica*), aziatski tikvan.

Purpurbeere, *f.* grimizna bobica.

Purpurbekleidet, *adj.* bagren, grimizan; **Purpurblume**, ſ. Mehlblume. [skrletan.

Purpurblut, *n.* crvena krv.

Purpurbraſſen, *m.* (*Sparus Synagris*), grimizan spar.

Purpurbraun, *adj.* u grimizno smedj.

Purpurbruſt, *f.* grimizna, bagrena prsa.

Purpurdohle, *f.* (*Monedula purpurea*), grimizna čavka.

Purpurdroſſel, *f.* (*Oriolus phoeniceus*), rumena vuga.

Purpurfarbe, *f.* bagar, grimiz; rumenilo.

Purpurfarben, **Purpurfarbig**, *adj.* bagren, grimizan; rumen, rumenit.

Purpurfeuer, *n.* rumena vatra.

Purpurflamme, *f.* rumen plamen.

Purpurgewand, *n.* bagreno, grimizno odělo. [lost.

Purpurglanz, *m.* bagrena, rumena svě-

Purpurglänzend, *adj.* bagreno i. rumeno světao.

Purpurglut, *f.* grimizan i. rumen žar.

Purpurhuhn, *n.* (*Fulica porph.*), grimizna liska.

Purpurhut, *m.* kardinalski klobuk.

Purpurin, *n.* purpurin.

Purpurklee, *m.* crvena dětelina.

Purpurkleid, *n.* bagrena, grimizna, skrletna haljina.

Purpurklepper, *m.* (*Coccothraustes purpurea*), rumena dlaska.

Purpurkliette, *f.* ſ. Purpurvogel.

Purpurköpfchen, *n.* rumenglavka.

Purpurlippe, *f.* rumene usne.

Purpurmantel, *m.* bagrenica, binjiš*.

Purpurmeer, *n.* zoroliko more.

Purpurmiſtel, *f.* (*Viscum purpureum*), rumena imela.

Purpurmund, *m.* rumena usta.

Purpurmuſchel, ſ. Purpurſchnecke.

Purpurn, *adj.* grimizan, bagren; rumen.

Purpurn, *v. a.* rumeniti, bagriti, grimiziti.

Purpurnatter, *f.* (*Coluber tyria*), rumen guž i. už.

Purpurpfirſich, *m.* rumena breskva.

Purpurrand, *m.* rumen okrajac.

Purpurreiher, *m.* (*Ardea purpurea*), rumena čaplja.

Purpurroſe, *f.* (*fig.*) rumen obraz.

Purpurroth, **Purpurröthe**, ſ. Purpurfarben, Purpurfarbe.

Purpurröthlich, *adj.* rumenkast.

Purpurſaft, *m.* rumen sok.

Purpurſaum, *m.* rumen rub i. porub.

Purpurſchein, *m.* rumena světlost.

Purpurſchiefer, *m.* rumen škriljavac.

Purpurſchimmer, *m.* rumena blěska.

Purpurſchnecke, *f.* (*Murex brandaris*), volak; (*Helix ianthina*), bagrenka.

Purpurſeide, *f.* grimizna, bagrena svila.

Purpurſonne, *f.* zoroliko sunce.

Purpurſtoff, *m.* bagrenina.

Purpurſtrahl, *m.* rumena zraka, rumen trak.

Purpurtraube, *f.* kraljevina.

Purpurvogel, *m.* (*Porphyrio*), bagrenac.

Purpurwange, *f.* rumen obraz.

Purpurweide, *f.* (*Salix purpurea*), vrba-crvenica.

Purpurweiderich, *m.* (*Lythrum Salicaria*), obična vrbica.

Purpurwolke, *f.* rujan oblak. [navrkati.

Purren, *v. n.* vrndati; —, *v. a.* vrkati,

Digitized by Google

Purren, *m.* landa, djavrk.
Pürschen, Purzel usw., s. Bürschen, Burzel usw.
Pussel, Pusseln, Pussen, s. Kuß, Küssen.
Pustblume, *f.* s. Löwenzahn.
Pustel, *f.* bubuljica, čibuljica; glänzende —, svilarica.
Pusten, *v. n.* hukati.
Pusten, *m.* mozol, čir.
Pustern, *v. n.* šaptati.
Püstern, *v. n.* pirkati.
Pustulös, *adj.* bubuljičav, čibuljičav.
Pute, *f.* pura, tuka, ćura, pujka, ćurka, budija; (spr.) dumm wie eine —, lud kao guska.
Putenbraten, *m.* pečen puran, pečena pura, tučevina.
Putenfeder, *f.* purje, budinje, ćurje pero.
Putenhuhn, *n.* s. Pute.
Putenhuhnchen, *n.* tuče, purče, budče, purica.
Putenhüter, (Putenjunge), *m.* tučar, purar; —in, *f.* tučarica.
Putenjunker, *m.* šljivar.
Putenstall, *m.* tučnjak.
Putenzucht, *f.* tučarstvo.
Puter, Puterhahn, Puthahn, *m.* puran, ćurak, tukac, budac; (spr.) er ist böse wie ein —, napućio je pućak; pući se kao ćurak.
Puthenne, s. Pute.
Putrescenz, *n.* gnjiloća.
Putsch! *int.* puc puc! drž! uc!
Putt! *int.* pur pur! ćur ćur!
Puttchen, *n.* pile.
Putte, *f.* kaljuža.
Putting, *f.* putnica.
Puttingtau, *n.* putan konop.
Putz, *m.* nakit, ures; (das Aufputzen), kitnja, gizdanje; in seinem —e erscheinen, nagizdati se; (b. Maur.) s. Verputz.
Putzbecken, *n.* sapunjača.
Putzdocke, *f.* kaćipera, kaćiperka.
Putze, *f.* mosur; (Posse), lakrdija.
Putze, s. Putte.
Putzel, *m.* kvasac; (klein. Mensch), žušica, sgeba.
Putzen, *m.* grumen (rude).
Putzen, *v. a.* čistiti, očistiti; (blank machen), světliti; das Licht —, useknuti, ukresati, useknjivati svěću; sich —, seknuti se; den Bart —, bradu brijati, briti, bričati; die Bäume —, drveće kresati, podkresavati; (*fig.*) Einen —, osapunati, izčešljati, izkarati koga; (in einer Kritik), šibati, prošibati koga; d. Mauer —, žbukati zid; (schmücken), sich —, kititi se, gizdati se, gladiti se, cifrati se; die Sterne — sich, zvězda se na nebu prosù i. proli; die Vögel — sich, ptice se vi-
Putzen, *n.* s. Schmücken, *n.* [vaju.
Putzer, *m.* čistilac; (Verweis), prěkor, kar, prěkorka.
Putzgegenstand, *m.* ures, kitnica.
Putzgemach, *n.* ličionica.
Putzgewand, *n.* kićena oděća.
Putzhandel, Putzhändler usw., s. Galanteriehandel.
Putzhans, *m.* gladac, gladun, gladionica, gladibrk.
Putzholz, *n.* šikalica.
Putzig, *adj.* sgebast.
Putzigel, *m.* šušica, sgeba, maljenica.
Putzjungfer, *f.* kićenka; s. Putzdocke.
Putzkasten, *m.* nakitnik.
Putzkopf, s. Haubenstock.
Putzladen, *m.* kitničarnica.
Putzmacherin, *f.* kitničarica.
Putzmeißel, *m.* probojac.
Putzmesser, *n.* kosa (kožarska).
Putznarr, s. Putzhans.
Putzquehle, *f.* ličnjak, peškir*.
Putzsache, *f.* kitnica.
Putzschachtel, *f.* nakitnica.
Putzschere, s. Lichtschere; (b. Seidenweb.) nožice.
Putzstein *m.* plovućac.
Putzsucht, *f.* pohlepa na kitnju.
Putzsüchtig, *adj.* pohlepan kitnje.
Putztisch, *m.* ličionik.
Putzwaare, *f.* kitnica.
Putzwaarenhändler, *m.* kitničar.
Putzwaarenhandlung, *f.* kitničarnica.
Putzwäsche, *f.* tanko rubje.
Putzwerk, *n.* nakit.
Putzzange, *f.* štipaljke.
Putzzeug, *n.* čistila.
Putzzimmer, s. Putzgemach.
Puzen, *m.* muzga.
Puzzolanerde, *f.* pucolanka.
Pylorus, s. Pförtner.
Pyramidal(isch), *adj.* piljast, šiljast.
Pyramide, *f.* šilj, pilj, piramida; (*mil.*) —n formiren, ponaslanjati puške stu-
Pyramidenförmig, s. Pyramidal. [bočice.
Pyramidenpappel, *f.* jablan.
Pyrochlor, *m.* žućenac.
Pyrit, s. Schwefelkies. [lina.
Pyrocitronsäure, *f.* smudocitrunova kise-
Pyrogallussäure, *f.* smudošiščana kiselina.
Pyrogen, *adj.* ognjorodan.
Pyrol, *m.* s. Goldamsel.
Pyrologie, *f.* ognjoslovje.
Pyroluft, *m.* siva smedjevica.
Pyromantie, *f.* gatanje u vatru.
Pyrometer, *m.* ognjoměr, žaroměr.
Pyrop, *m.* crljenak.
Pyrophan, *m.* s. Weltauge.
Pyrophor, *m.* ognjonoša.
Pyrosmalit, *m.* kisotaj.
Pyrosäure, *f.* smudna kiselina.
Pyrotechnik, *f.* ognjarstvo. [selina.
Pyrotraubensäure, *f.* smudo-grozdena ki-
Pyroweinsäure, *f.* smudo-vinska kiselina.

Digitized by Google

Q.

Quaal, ſ. Qual.
Quabbe, *f.* ſ. Quappe; (Quabbel), pod-
Quabbelfett, *n.* drhćuća mast.
Quabbelig, *adj.* drhćuć, trepećuć; drh-
Quabbeln, *v. n.* drhtati, tresti se; libati.
Quackelbeere, ſ. Quakelbeere.
Quackelei, *f.* prevrtljivost, nepostojanost.
Quackelhaft, *adj.* prevrtljiv, nestalan.
Quackeln, *v. n.* kolebati se, prevrtljiv biti.
Quackenkraut, *n.* (*Convolvulus sepium*), hladolež.
Quackſalber, *m.* nadri-lèkar, packar, mazalo; ſ. Charlatan.
Quackſalberei, *f.* nadri-lèkarstvo; ſ. Char-
Quackſalbern, *v. n.* packati, mazati.
Quad, *adj.* es iſt mir —, stužuje mi se, mučno mi je.
Quadheit, *f.* ljutina.
Quadder, ſ. Quader.
Quader, *m.* skrila, ploča; sèčen kamen.
Quadermauer, *f.* zid od sèčena kamena.
Quadersandſtein, *m.* pločevac.
Quaderſtein, *m.* Quaderſtück, *n.* ſ. Quader.
Quaderwerk, *n.* sèk.
Quadrageſima, *f.* čista nedèlja.
Quadrant, *m.* četvrtac (kruga); (Werkzeug), četvrtar, kvadrant.
Quadrat, *n.* četvorina, četver; (b. Buchdruckern) četvorac.
Quadrat- (*adj.*) četverovetan, četvorni.
Quadratfuß, *m.* četverovetna, četvorna
Quadratiſch, *adj.* četverovetan.
Quadratklafter, *f.* četverovetan hvat.
Quadratmeile, *f.* četverovetna milja.
Quadratnetz, *n.* četverovetna mrèža.
Quadratur, *f.* četvorenje.
Quadratwurzel, *f.* četvorni korèn.
Quadratzahl, *f.* četvornjak.
Quadriennium, *n.* četrgodje.
Quadrille, *f.* četvorka, kadrilja.
Quadrillirt, *adj.* kockast.
Quadrinom, *adj.* četrčlan.
Quadriren, *v. a.* učetvoriti; —, *v. n.* das quadrirt nicht, neliči, nedolikuje.
Quadrupel, *adj.* četvoran.
Quadrupel-Allianz, *f.* četvorni savez; savez četvorice.
Quadruplum, *n.* četvorina.
Quadſch, *adj.* er ſpricht —, es Zeug, brblja i. drnda koješta.
Quagga, *n.* (*Equus Quagga*), pakonj,
Quai, *n.* obrežina, obrežje.
Quaimann, *m.* obrežnik.
Quak, *int.* kre, kre!
Quakeln, *v. n.* brbljati, brbosati.
Quaken, *v. n.* kreknuti, kreketati, krkotati; (v. Gänſ.) gakati.
Quäken, *v. n.* kvečati; Einem die Ohren voll —, nakrečati komu uši.
Quäkenfrosch, *m.* kreketuša.
Quakente, *f.* (*Anas querquedula*), regljica.
Quaker, *m.* kreketač; (Frosch), kreketuša.
Quäker, Quäker, *m.* kveker; ſ. Bergfink.
Quäkerei, *f.* kreket, kreketanje.
Quakerente, ſ. Quakente.
Quäkergemeinde, *f.* kvekerska obćina.
Quäkerglaube, *m.* kvekerska vèra.
Quäkeriſch, *adj.* kvekerski.
Quakfink, *m.* (*Fringilla montana*), nika-
Quakfröte, *f.* (*Rana musica*), kreketuša.
Quakreiher, *m.* (*Ardea Nycticorax*), kvaka, prava čaplja.
Quakſen, *v. n.* kreketati.
Qual, *f.* muka, kina, patnja; — empfinden, mučiti se.
Qualbelaſtet, *adj.* umučen, utrapljen.
Quale, *f.* ličnjak, ručnik, peškir.
Quale, *n.* kakvoća.
Quälen, *v. a.* mučiti, kiniti, trapiti; das heißt nur die Leute —, samo se ljudi muče; mit Bitten —, dosadjivati molbom; die Farben —, rastrti mastila (boje); ſich —, mučiti se.
Quälend, *adj.* mučan.
Qualentlaſtet, *adj.* oprošten od muke.
Qualenvoll, ſ. Qualvoll.
Quäler, *m.* mučitelj.
Quälerei, *f.* mučenje.
Quälgeiſt, ſ. Plagegeiſt.
Qualification, *f.* sposobnost, vrsnoća.
Qualificatione-Ausweis, *m.* izkaz sposobnosti.
Qualifications-Gutachten, *n.* mnenje o sposobnosti (čijoj).
Qualificationé-Tabelle, *f.* pregled sposob-
Qualificiren, ſich, *v. r.* osposobiti se, usposobiti se; ſ. Qualificirt.
Qualificirt, *adj.* — ſein, sposoban biti; biti čemu; biti za što.
Qualität, *f.* kakvoća (kačestvo); in der — eines Bevollmächtigten, kao ovlašćenik; (Eigenſchaft), svojstvo; (Beſchaffenheit), narav; (v. Waaren), beste —, najbolje vrsti; (Güte), dobrota.
Qualitativ, *adv.* po kakvoći; kakvoćom.
Qualitätszeichen, *n.* znak kakvoće.
Qualkorn, *n.* (*Triticum Spelta*), pir.
Quall, *m.* var; klokunj.
Qualle, *f.* (*Medusa*), morski klobuk; —n, *pl.* (*Acephala*), klobučnjaci.
Quallenboot, *n.* (*Helix ianthina*), bagrenka.
Qualm, *m.* gusta para, gust dim; kurnjava; magluština.
Qualmdampf, *m.* gusta para.
Qualmen, *v. n.* (v. Waſſer), pariti se; sukljati; (v. Rauchen), pušiti se; —,

Digitized by Google

v. a. zakurnjaviti, kurnjaviti; zamagliti, magliti, zadimiti.
Qualmig, *adj.* zadimljen.
Qualort, *m.* mučište, trapište.
Qualster, *m.* hrakotina, hrakalj; (*Cimex baccarum*), smrdljivi martin.
Qualsterbaum, *m.* s. Ebereſche; Mehlbaum.
Qualſterbeere, *f.* brekinja; mukinja.
Qualſterig, *adj.* hrakotinav.
Qualſtern, *v. n.* hrakati.
Qualteufel, s. Plagegeiſt.
Qualvoll, *adj.* premučan; ein —er Zuſtand, golema nevolja.
Quandel, Quandelpfahl, *m.* Quandelruthe, *f.* stožer od ugljevnika.
Quandelbaum. Quandelbeerbaum, *m.* (*Mespilum Amelanchier*), hrašac.
Quandelkohle, *f.* srednji ugalj.
Quant, *m.* prividnost. [kati.
Quänteln, Quäntern, *v. a.* šašoljiti, šuš-
Quantität, *f.* količina; (*math.*) olina; (Hylbenmaß), měra; (Menge), mnoš, mnoštvo; (Großheit), veličina.
Quantitativ, *adv.* po količini; količinom.
Quantitätsanker, *m.* sidro i. kotva obilnosti.
Quantitätsverſe, *pl.* glasoměrni stihovi.
Quantitirend, *adj.* glasoměran. [aki bi.
Quantsweiſe, *adv.* rad oka; samo tako;
Quantum, *n.* količina; (*merc.*) mnoštvo; (*math.*) veličina.
Quänzel, *m.* povraz.
Quappe, *f.* (*Gadus Lota*), manjak, manjić; s. Froſchwurm.
Quappig, *adj.* kuljav.
Quappe, s. Quatſch.
Quarantaine, s. Contumazanſtalt.
Quarber, s. Queber.
Quargkäſe, s. Quarkkäſe.
Quark, *m.* (Topfen), skuta, urda; (spr.) in jedem —e rühren, u svašto se měšati; biti svake pečke žarilo; svakomu loncu biti zaklopac; den alten — aufrühren, (staru razpru) podirati, podadrěti; was ſoll ich mit dem —? šta ću s tom žalosti? koji će mi běs te trice? (Plunder), trice; (Koth), blato, kao; einen — bekommſt du, dobit ćeš žalost; dobit ćeš suhu bědu; odmahnut će ti; pohvalit ćeš se dobitkom.
Quarkbrod, *n.* kruh sa skutom, sirom.
Quarken, s. Quaken.
Quarkfaß, *n.* sirno bure.
Quarkfliege, s. Schmeißfliege.
Quarkhänge, *f.* polica za sir.
Quarkig, *adj.* urdav, siran; s. Quatſchig.
Quarkkäſe, *m.* prosti sir.
Quarkkloß, *m.* sirni valjušak.
Quarkkorb, *m.* koš za sir.
Quarknudel, *m.* sirni rezanac.
Quarkringel, s. Neuntödter.
Quarkſack, *m.* grudnjača.
Quarkſchnitte, *f.* s. Quarkbrod.
Quarkſpitze, *f.* (spr.) er ſoll auch nicht eine — bekommen, dobit će od komarca rebarca; dobit će kurusni klip.
Quarkſtein, *m.* pritisak (sira).
Quarre, *f.* (v. Rind.) njurgalo, derište; (v. Erwachſ.) zakeralo, čangrizalo; (spr.) d. Pfarre mit der — bekommen, kupiti kvočku s pilići.
Quarrée, *n.* (*mil.*) šuplje kolo; ein — bilden, naměstiti se na četiri ugla.
Quarren, *v. n.* njurgati, kmisati, kisati.
Quarrer, *m.* mrmljalo, mumonja; s. Quarre; —in, *f.* mrmljalica; njurgalica.
Quart, *n.* četvrt; in —o, na četvrtini; (Maß), četvrtalj, četvrtinka.
Quartal, *n.* četvrtgodje, četvrt godine, tri měseca; im erſten —, u prvo četvrtgodje, prva tri měseca; (Beſoldung), četvrtlětna plata. [lětan.
Quartal- (in Zuſ.) četvrtgodan, četvrt-
Quartalausweiſ, *m.* četvrtgodni i. četvrtlětni izkaz.
Quartalgeld, *n.* četvrtgodna plata.
Quartaliter, *adv.* četvrtgodno, svake četvrti godine, svaka tri měseca.
Quartalſitzung, *f.* četvrtgodni i. četvrtlětni sastanak.
Quartanfieber, *n.* četvrtača.
Quartaner, *m.* četrgodac, četvrtak.
Quartant, Quartband, *m.* četvrtnik, knjiga na četvrtini.
Quartblatt, *n.* četvrt lista, tabaka.
Quarte, *f.* četvrtica; (b. Fecht.) četvrti mah.
Quartett, *n.* četrpojka; (v. Tonwerk.) četrglasje, kvartet.
Quartformat, *n.* četvrtina.
Quartier, *n.* stan, konak*; (Wohnung), stan, stanbina, obitalište; wo iſt dein —? gdě stanuješ? — geben, primiti (koga) na stan i. konak; in — ſtehen, stanovati, konakovati; — machen, gotoviti stan i. konak; — anweiſen, nastaniti (koga); s. Nachtquartier; (an Schuhen), zapetnjak; s. Stadtviertel.
Quartierbeitrag, *m.* doplata za stan.
Quartierbillet, *n.* s. Quartierzettel.
Quartieren, s. Einquartiren.
Quartiergeld, *n.* stanovina.
Quartiermacher, *m.* stanič, konakdžija.
Quartiermeiſter, *m.* stanoredja, kvartirmajstor.
Quartiermeiſterſtab, *m.* stanoredstvo.
Quartierträger, *m.* gospodar stana; gazda.
Quartierzettel, *m.* stanovnica.
Quarz, *m.* bělutak.
Quarzartig, *adj.* bělutčast.
Quarzbruſe, *f.* kukanac od bělutka.
Quarzen, *adj.* od bělutka.
Quarzfels, *m.* kremenovac.

Digitized by Google

Quarzgang, *m.* kremena greda.
Quarzgranatſtein, *m.* granatast bělutak.
Quarzicht, *adj.* bělutčast.
Quarzig, *adj.* bělutkav.
Quarzit, *n.* kremenovac.
Quarzkryſtall, *m.* ledac od bělutka.
Quarzoid, *n.* kremolik.
Quarzſand, *m.* bělutkav pěsak.
Quarzſteinart, *f.* kremenina
Quaſen, ſ. Schmauſen.
Quaſer, ſ. Schwätzer.
Quaſi, *adv.* tobožnji, tobože.
Quaſigelehrter, *m.* nadriknjiga. [dělja.
Quaſimodogeniti, *pl.* vodena, světla ne-
Quaſſelei, *f.* blebet. [trapariti.
Quaſſeln, *v. n.* klapranjati, blebetati,
Quaſſie, *f.* (*Quassia*), gorkun.
Quaſſienholz, *n.* gorkunovina.
Quaſſienrinde, *f.* gorkunova kora.
Quaſt, *m.* Quaſte, *f.* kita, kista, rojta*.
Quäſtchen, *n.* kitica, kistica, rojtica.
Quäſteln, *v. a.* kistiti, namazati.
Quaſtenfiemer, *pl.* (*Lophobranchii*), kitnješkrge.
Quaſtenſeide, *f.* svila za kite.
Quaſtgras, ſ. Straußgras.
Quäſtion, *f.* zapit; upit. [(za što).
Quäſtioniren, *v. a.* zapitati, zapitivati
Quäſtionsſchreiben, *n.* zapitnica.
Quäſtor, *m.* kvestor.
Quäſtur, *f.* kvestura.
Quatember, *m.* četvrtgodje, četvrtlěće, četvrt godine; (*theol.*) kvatre, kvatri.
Quatembergeld, *n.* Quatemberſteuer, *f.* četvrtlětnina, četvrtgodnina.
Quatembertag, ſ. Quatember.
Quaterne, *f.* (Quaterno), Quaternion, četvornica, kvaterno.
Quatrillion, *f.* kvatriljon.
Quatſch, ſ. Patſch.
Quatſchelig, *adj.* mekan.
Quatſchen, *v. n.* blječkati; brčkati; im Kothe —, kačkati po blatu.
Quatſchig, *adj.* —es Wetter, kačkavica, blječkavica, brčkavica.
Quatte, *f.* ſ. Engerling.
Quebbe, *f.* lap, treset.
Queck, *adj.* bodar.
Queckbeere, ſ. Vogelbeere. [revina.
Quecke, *f.* (*Triticum repens*), pirika, pi-
Quecken, *v. n.* kopititi se, razkopititi se; —, *v. a.* patiti, zakopititi.
Queckenegge, *f.* drljača za piriku.
Queckengras, *n.* ſ. Quecke.
Queckenſaft, *m.* pirikovica.
Queckenwurzel, *f.* korěn od pirike; pirika; ſ. Hundsgras.
Queckig, *adj.* pun pirike, pirikav.
Queckſilber, *n.* živa, živo srebro; (ſpr.) er iſt wie —, kao živa je.
Queckſilber- (in Zuſ.) živen, živni.
Queckſilberauflöſung, *f.* živna otopina.
Queckſilberborax, *m.* buro-živa
Queckſilbererz, *n.* živna ruda.
Queckſilbereſſigſalz, *n.* živni kvasinac.
Queckſilberhaltig, *adj.* živni.
Queckſilberhorizont, *m.* obzorje žive.
Queckſilberhornerz, *n.* živna rogovača.
Queckſilberkalk, *m.* živno vapno.
Queckſilbermittel, *n.* živni lěk.
Queckſilbermohr, *m.* živna crn, živni gal.
Queckſilbern, *adj.* živen, živni.
Queckſilberniederſchlag, *m.* talog od žive, živna oborina.
Queckſilberöl, *n.* živno ulje.
Queckſilberoxyd, *n.* živni kis.
Queckſilberoxydſalz, *n.* živna sol.
Queckſilberoxydul, *n.* živni kisac.
Queckſilberpflaſter, *n.* živni obliž (melem).
Queckſilberſalbe, *f.* živna mast.
Queckſilberthermometer, *m.* živni toplomĕr.
Queckſilberweinſtein, *m.* srĕžna živa.
Queckтreſpe, *f.* (*Bromus inermis*), bezosjav ovsik; (*Festuca speciosa*), pristala vlasulja.
Queckweizen, *m.* ſ. Quecke.
Queder, *n.* porub.
Quehle, *f.* ličnjak, ručnik, peškir*; (*mont.*) žlĕb.
Quehlenrolle, *f.* ručnjak.
Queiſlache, *m.* (*Ranunculus aquaticus*), vodeni žabnjak.
Quell, *m.* ſ. Quelle.
Quellader, *f.* žica od izvora.
Quellbinſe, *f.* (*Scirpus acicularis*), čekinjasta sitina.
Quellbrunnen, *m.* zdenac.
Quellchen, *n.* vrutčić.
Quelle, *f.* izvor, vrelo, vrutak, izvir; studenac, hladenac, (kladenac); nach der — graben, tražiti ključ; eine — faſſen, ograditi izvor; (*fig.*) — des Reichthums, izvor bogatstva; etwas an der — erfahren, iz prve ruke što doznati.
Quellen, *v. n.* (v. Waſſer), izvirati, provrĕti; die Erbſen — im Waſſer, grašak nabrekne i. nabubri se u vodi; die Augen — ihm aus dem Kopfe, oči je izbuljio; es quollen ihr Thränen aus den Augen, suze su ju propanule, suze je lila, ronila (niz bĕlo lice); Ströme Blutes quollen aus den Wunden, krv mu je kutljala i. šikljala iz ranah; das ſeidene Haar quoll vom Haupte bis zum Gürtel, rusa joj je kosa do pojasa pala; d. Waſſen quillt ihm im Munde, premiguje; —, *v. a.* d. Samen —, sĕme močiti; d. Waſſer —, vodu ustaviti. [vora.
Quellenabſtand, *m.* udaljenost, daleč izQuellenbezirk, *m.* područje izvorah.
Quellen-Blaſenſchnecke, *f.* (*Physa fontinalis*), vrcoski mĕhurac.
Quellenhell, *adj.* bistar kao voda.
Quellenland, *n.* izvorište.

Digitized by Google

Quellenlehre, *f.* nauka o izvorih.
Quellenmäßig, *adv.* po izvorih.
Quellenmerk, *m.* (*Sium nodiflorum*), uzlat hrenak.
Quellenreich, *adj.* vrelovit, pun izvorah.
Quellenstück, *n.* izvor.
Quellerz, *n.* vrelovac, vrutac.
Quellgras, *n.* (*Aira aquatica*), voden [bus.
Quellgrasleder, *n.* (*Conferva fontinalis*), zdenčana okrečina.
Quellgrund, *m.* vrelovita zemlja; pišta-
Quellig, *adj.* vrelovit. [lina, lap.
Quellmaß, *n.* nabrek.
Quellmoos, *n.* (*Fontinalis*), zdenčina.
Quellsalz, *n.* varena sol, tuzla*.
Quellsand, *m.* pěsak iz vrela; izvorni
Quellsimse, *f.* Quellbinse. [pěsak.
Quellsprung, *m.* ključ, vir.
Quellstock, *m.* bubrište.
Quellstrahl, *m.* mlaz od izvora.
Quellwasser, *n.* izvor-voda, voda-vrelica i. studenica.
Quendel, *m.* (*Thymus*), dušica; (*Th. Serpyllum*), majkina i. babina dušica; (*Th. vulgaris*), s. Thymian
Quendelgeist, *m.* žesta od majkine dušice.
Quendelöl, *n.* ulje od majkine dušice.
Quendelwolle, *f.* (*Cuscuta Epithymum*), predenica, poponac.
Quengelei, *f.* kamkanje.
Quengeln, *v. n.* kamkati; dětinjiti.
Quengler, *m.* kamkalo. [kvintl.
Quent, Quentchen, Quentlein, *n.* dram,
Quer, *adj.* prěk, poprečan; einer —en Hand breit, s podlanice širok; eine —e Linie, ein —es Holz, s. Querlinie, Querholz; —, *adv.* popreko, poprečke; — über den Weg laufen, preko puta i. ceste trčati; ein Holz — über das andere legen, prepręčati, ukrstiti drvlje; metnuti drvo u prěko; (spr.) mit einem Balken — durch die Thüre wollen, nemogao se miš provući kroz jamu, pak svezao tikvicu za rep; — auf dem Pferde sitzen, popręko jahati.
Querabtheilung, *f.* poprečan pregradak.
Queracker, *n.* razoravanje.
Queranqriff, *m.* einen — machen, navaliti iz prěka. [sti).
Queraxt, *m.* poprečna grana (stidne ko-
Querare, *f.* prěka os, osovina.
Querart, *f.* keser. [vornica.
Querbalken, Querbaum, *m.* prečaga; prě-
Querband, *n.* prěčnica. [šlca.
Querbauchmuskel, *m.* prěčna trbušna mi-
Querbinde, *f.* opasac.
Querbrett, *n.* (am Bette), ličnica.
Querbügel, *m.* krsnice.
Quercitrin, *n.* kvercitrin.
Quercitron(rinde), *f.* kvercitron.
Querdamm, *m* poprečan nasip, gat.
Querder, *m.* (*Ammocoetes branchialis*), minoga.
Querduodez, *n.* poprečna dvanaestina.
Querdurchschnitt, *m.* poprečan prorez.
Quere, *f.* prěčina; poprečnost; in die —, u prěko; prečimice; in die Länge und in die —, uzduž i popręko; etwas in die — legen, ukrstiti, skrstiti što; in die — ackern, razoravati, razorati; es geht mir Alles der —, sve mi ide u nazadak i. naopako; Einem in die — kommen, smetati komu, stati komu na put, metnuti komu granu na put; ins Kreuz und in die — reden, govoriti nasumce, u tomah i. u tartanj.
Queren, sich, *v. r.* prěčiti se.
Querfaltig, *adj.* u prěko nabran.
Querfeld, Querfeldein, *adv.* iz preko polja; (*fig.*) iz ubaha, iz obušice.
Querflöte, *f.* frula.
Querfolio, *n.* upręko list.
Querformat, *n.* poprečan oblik.
Querfortsatz, *m.* (*processus transversus*), poprečan nastavak.
Querfurche, *f.* poprečna brazda.
Quergang, *m.* poprečna hodnica; (*mont.*) poprečna greda.
Quergasse, *f.* poprečna ulica.
Quergesichtsschlagader, *f.* poprečna lična kucavica.
Quergestein, *n.* poprečno kamenje.
Quergiebel, *m.* postrani zabat.
Quergraben, *m.* poprečna jama, poprečan jarak.
Quergrimmdarm, *m.* debelo crěvo.
Querhaus, *n.* poprečna kuća.
Querholz, *n.* prěčnica, poprečnica; (am Rechen), bilo.
Querkopf, *m.* smetenjak, Rajko.
Querköpfig, *adj.* smeten.
Querl, *m.* mećavica, mećavica, brkljača, drača; (*bot.*) prešljen.
Querlatte, *f.* Querleiste.
Querlauf, *m.* poprečan těk.
Querlaufend, *adj.* poprečan.
Querleiste, *f.* prěčka; poprečnica.
Querlen, *v. a.* brkljati, razbrkljati, razmutiti; Mehl in die Suppe —, zamesti brašna u juhu (čorbu).
Querlförmig, *adj.* prešljenast. [nica.
Querlinie, *f.* prěčac, prěčnica, popreč-
Quermauer, *f.* poprečan zid. [ustice.
Quermäuler, *pl.* (*Plagiostomi*), prěčno-
Quermuskel, *m.* poprečna mišica.
Quernaht, *f.* poprečan šav.
Querpfeife, *f.* Querflöte.
Querpfeifer, *m.* frular.
Querprofil, *n.* poprečni proseč.
Querquart, *n.* poprečna četvrtina.
Querriß, *m.* poprečna pukotina; poprečni nacrt.
Quersack, *m.* dvojače, dvanke, bisage*.
Quersattel, *m.* žensko sedlo.
Quersaum, *m.* poprečni rub.
Querschämel, *m.* poprečni podnožak.

Digitized by Google

Querſcheidewand, ſ. Querwand.
Querſchenkel, *m.* poprečan krak.
Querſchnitt, *m.* poprečan rěz, sěk; einen — thun, u prěko prerezati, preseći.
Querſchwelle, *f.* prěčnjak.
Querſproſſe, *f.* prěčka.
Querſprung, *m.* poprečan skok; Querſprünge machen, zečki, poprěko skakati.
Querſtange, *f.* prěčnica.
Querſtraſſe, ſ. Quergaſſe.
Querſtreif, *m.* poprečan trak.
Querſtrich, *m.* poprečan pis, potez; (ſpr.) Einem einen — durch etwas machen, pokvariti komu račun.
Querſtütze, *f.* poprečan podpor.
Querthal, *n.* preseka, uvala.
Querüber, *adv.* u prěko, po prěko; prečimice.
Querulant, *m.* tužilica; parničar.
Querwall, *m.* poprečan obkop.
Querwand, *f.* (*bot.*) branica.
Querwind, *m.* poprečan větar; větar iz prěka, iz rebra.
Querzug, *m.* poprečan pis.
Queſe, *f.* měhur; (*Coenurus cerebralis*), brvica.
Queſtenkraut, *n.* (*Ononis spinosa*), Queſtern, *v. n.* trkati.
Quetſch, ſ. Quietſch.
Quetſchbirn, *f.* pljuskača.
Quetſche, *f.* ſtiska; in der — ſein, biti u škripcu, zapari; ſ. Quetſchmaſchine; (Bündel), svezak; ſ. Zwetſche.
Quetſcheiſen, *n.* škripac; ſ. Brenneiſen.
Quetſchen, *v. a.* (z. B. den Finger), prištrnuti, uškrinuti, nagnječiti, prignječiti, omečiti, primečiti, prištunuti; ſich —, omečiti se; Trauben —, mečiti, gmežditi, drucati grozdje; Hanf —, konoplje trti; (das Metall —), raztanjiti; (die Unterthanen —), gnječiti, guliti, globiti.
Quetſcher, *m.* mečilac, gnječilac.
Quetſchfleck, *m.* ſ. Quetſchung.
Quetſchform, *f* mečivo.
Quetſchgeld, *n.* plojka.
Quetſchhammer, *m.* pljoštak.
Quetſchmaſchine, *f.* mečilo; gnječilo.
Quetſchung, *f.* ubiotina, škripotina, omečina, stučka; —en bekommen, nagnječiti se, omečiti se, pobiti se.
Quetſchwerk, *n.* razsutak.
Quetſchwunde, *f.* rana od ubiotine, omečine; ſ. Quetſchung.
Quetſchzange, *f.* škripac.
Queue, *m.* tukač.
Quick, *adj.* živ.
Quickarbeit, *f.* živenje.
Quickborn, *m.* živa voda.
Quickbrei, *m.* živena kaša, amalgam.
Quicken, *v. a.* živiti; sa živom měšati.
Quickerz, *n.* živena, živna ruda.
Quickmetall, *n.* ſ. Amalgam.
Quickſand, ſ. Triebſand.
Quickwaſſer, *n.* živnica, živena voda.
Quiek, *m.* skika; cika.
Quieken, Quieſſen, *v. n.* skičati, skiknuti; (v. Kind.) ciknuti, cičati.
Quieren, *v. a.* razorati, razoravati.
Quieścent, *m.* počivnik.
Quieścentengehalt, *m.* počivnina; mirovina.
Quieścenz, *f.* počivak; mir.
Quieściren, *v. n.* primiriti se, smiriti se.
Quietſch, Quietſchen, ſ. Quiek, Quieken.
Quietſchfink, *m.* (*Fringilla mont.*), nikavac; ſ. Gimpel.
Quillen, ſ. Quellen.
Quincaillerie, *f.* sitniš.
Quincailleriehändler, *m.* sitničar.
Quincailleriehandlung, *f.* sitničarnica.
Quinion, ſ. Quinterne.
Quinkeln, *v. n.* cičati.
Quinoapflanze, *f.* (*Chenopodium Quinoa*), Quinquageſima, *f.* petdesetača, bèla (nedèlja).
Quinquennium, *n.* petogodje.
Quintaner, *m.* petogodac, petàk.
Quinte, *f.* petina; (*fig.*) —n, spletke, Quintenmacher, *m.* pletkaš.
Quinterne, *f.* petornica, kvinterno.
Quinteſſenz, *f.* jezgra.
Quintett, *n.* petopěv, petoglasje, kvintet.
Quintillion, *f.* kvintiljon.
Quirl uſw., ſ. Querl uſw.
Quiſſelbeere, *f.* sitnica.
Quitſch, ſ. Quecke.
Quitſche, *f.* brekinja; ſ. Ebereſche.
Quitſche(r)nbaum, *m.* brek.
Quitſcheln, *v. n.* ciktati; (mit d. Ruthe), žicnuti, žickati, šikati.
Quitt, *adj.* prost, oprošten; jetzt ſind wir —, razkrstismo; razkrstio sam s njim; klic i. gotovi smo; namirili smo se.
Quitte, *f.* (*Pyrus Cydonia*), gunja, dunja, tunja, dgunja; die wilde —, (*Cotoneaster*), pigva; (ſpr.) gelb wie eine —, žut kao vosak.
Quitten, ſ. Quittiren.
Quittenapfel, *m.* gunjanka, tunjevska jabuka.
Quittenbaum, *m.* ſ. Quitte.
Quittenbirn, *f.* gunjača.
Quittenblatt, *n.* listak od gunje.
Quittenblüte, *f.* cvět od gunje.
Quittenbranntwein, *m.* gunjevica.
Quittenbrod, *n.* ſ. Quittenkäſe.
Quittenfarbe, *f.* žut *f.*) od gunje.
Quittenfarben, Quittengelb, *adj.* gunjast, žut kao gunja.
Quittenholz, *n.* gunjevina, dunjevina.
Quittenkäſe, *m.* pekmez od gunjah i. tunjah.
Quittenkern, *m.* jezgarica od gunje.
Quittenlatwerge, *f.* pekmez i. madžun od gunjah.
Quittenmiſpel, *f.* (*Cotoneaster*), pigva.
Quittenmuß, *m.* ſ. Quittenlatwerge.
Quittenpflrſich, *m.* gunjica(-breskva).

Digitized by Google

Quittenſaft, m. sok od gunje. [garicah.
Quittenſchleim, m. sluz od gunjinih jes-
Quittenwein, m. gunjevača, gunjevik.
Quitter, m. namiritelj.
Quittiren, v. a. eine Summe Geldes —, dati i. napisati (komu) namirnicu zarad kakvih novacah; den Dienſt —, izstupiti iz službe, ostaviti se službe, kvitirati. [ka, izstup.
Quittirung, f. namira; (Abſchied), ostav-
Quittirungs-Revers, m. izstupni zavez, revers.
Quittung, f. namira; (Schrift), namirnica, kvitancija; — über zehn Gulden, namira na deset forintih.
Quittungs- (in Zuſ.) namirni.
Quodlibet, n. smêsa; svaštica; svačivo; svašta poněšto.
Quotation, f. razdêlba.
Quote, f. dio; razdêlak; zapadak.
Quoter, adj. — Theil, několiki dio.
Quotidianfieber, n. svakdanica, svakdanja groznica.
Quotient, Quotus, m. količnik.

R.

Raa, f. križak, okrišica, ragno.
Raafang, m. konopac od križka.
Raaſch, ſ. Zitterwels.
Raaſegel, n. jedro od križka.
Raaſeil, n. uže od križka.
Rabatt, m. popust; (Sconto), odbitak.
Rabatte, f. suvratak; (b. Gärt.) lêšica, gredica.
Rabattiren, v. a. popustiti; odbitkovati.
Rabatrechnung, f. račun o popustu; odbitku.
Rabbelei, Rabbeln uſw., ſ. Plapperei uſw.
Rabbiner, m. rabin.
Rabbiniſch, adj. rabinski.
Rabbiniſt, m. rabinista.
Rabe, m. (*Corvus Corax*), gavran, galovran; (ſpr.) ſchwarz wie ein —, vran kao gavran; weißer —, bêla vrana; er ſtiehlt wie ein —, što mu oči vide, ruke mu neostave.
Rabenaas, n. mrcina.
Rabenart, f. nesmiljenost.
Rabenei, n. gavranovo jaje; (*Lycoperdon Bovista*), puša, puhara, puhavica.
Rabeneltern, pl. neroditelji, nečovêčni roditelji.
Rabenfeder, f. gavranovo pero.
Rabenfell, n. (ver.) ordulja.
Rabenfuß, m. gavranova noga; (*Plantago maritima*), primorska bokvica; ſ. Krähenfuß.
Rabengekrächze, Rabengeſchrei, n. graja, graktanje (gavranah).
Rabenhaar, n. vrana kosa.
Rabenkiel, m. gavranovo pero.
Rabenkrähe, f. (*Corvus Corone*), vranka, crna vrana.
Rabenmutter, f. nemati.
Rabenneſt, n. gavranovo gnêzdo.
Rabenpoſe, f. ſ. Rabenkiel.
Rabenſchnabel, m. gavranov kljun; (*Murex Aluco*), kljunast volak; (*anat.*) kljunast nastavak; (*med.*) kljunac.
Rabenſchwarz, adj. vran.
Rabenſchwärze, f. vranilo.
Rabenſchweſter, f. nesestra.
Rabenſohn, m. nesin.
Rabenſpule, f. ſ. Rabenkiel.
Rabenſtein, m. stratište.
Rabentuch, n. jedrenina.
Rabenvater, m. neotac.
Rabenvolk, n. skakavci.
Rabiat, adj. goropadan.
Rabiner, ſ. Rabbiner.
Rabiſch, m. rovaš.
Rabisgras, n. (*Agrostis Spica venti*), svrakoperac.
Rabracker, ſ. Neuntödter.
Rabuliren, v. n. mutljati, zapletati.
Rabuliſt, m. mutljaga; (v. Advok.) zapletalica, zapletavica, rabulista.
Rabuliſterei, f. mutljanje, zapletanje.
Rabuliſtiſch, adj. mutljažki, zapletački.
Rabzahn, ſ Raffzahn.
Race, f. traga, pasma, pasmina, pleme, bagra, fajta, soj.
Racenkrieg, m. rat plemenah.
Rachabkühlung, f. nadovolje srca.
Rachauge, n. osvetom plamteće oko.
Rachbeere, f. ſ. Seidelbaſt.
Rachblick uſw., ſ. Racheblick uſw.
Rache, f. osveta; aus —, od osvete; zur osvetu; auf — denken, sinnen, osvetu nositi u srcu; die — an ihm, osveta nad njim; — an Einem nehmen, osvetiti se; vor — glühen, goréti, plamtêti osvetom; (*poët.*) zakrvaviti očima.
Racheblick, m. osvetan pogled.
Rachebrennend, adj. goreć osvetom; (*poët.*) zakrvavio očima.
Rachedurſt, m. želja osvete; ſ. Rachgier.
Rachedürſtend, Rachedürſtig, adj. željan osvete; ſ. Rachgierig.
Racheengel, m. andjeo osvete.
Rachegebet, n. molitva za osvetu.
Rachegedanke, m. miſljenje o osveti; — hegen, misliti o osveti.
Rachegericht, n. osvetan sud.
Racheglühend, ſ. Rachebrennend.
Rachegott, m. Bog od osvete.

Digitized by Google

Racheluſt, ſ. Rachluſt.
Rachemittel, *n.* sredstvo osvete.
Rachen, *m.* ždrélo, ralje, žvalo; (Schlund), zjalo; den — aufſperren, razjaziti i. razšepatiti čeljusti; aus d. — reißen, izvaditi iz čeljustih; (*v.* Menſch.) den — aufſperren, razvaliti usta, zinuti; Einem den — füllen, zajaziti koga; der — des Todes, jaz smrti; (*bot.*) ždrélo.
Rächen, *v. a.* osvetiti, osvećivati, kajati, okajati; e. Beleidigung —, osvetiti se (na kom) za uvredu; odmastiti (komu) uvredu; ſich an Einem —, osvetiti se komu; Einen —, osvetiti koga (na kom); ich bin gerächt, osvetio sam se; ſ. Vergelten.
Rachenblume, *f.* (*Mimulus*), glumarica.
Rachenblüther, *pl.* (*Personatae*), gubič-
Rachenbräune, *f.* gronica. [nice.
Rächend, *adj.* osvećujući; osvetan.
Rachenförmig, *adj.* (*ringens*), zěvajući.
Rach(e)opfer, *n.* žrtva osvete.
Rächer, *m.* osvetitelj, osvetnik; —in, *f.*
Rächeriſch, *adj.* osvetljiv. [osvetnica.
Racheſchreiend, *adj.* osvetu ištući.
Racheſchweſter, *f.* furija.
Rachgeiſt, *m.* Rachgier, *f.* osvetljivost, pohlepa za osvetom i. na osvetu.
Rachgierig, *adj.* osvetljiv.
Rachgierigkeit, *f.* osvetljivost.
Rachglut, *f.* plamen i. žar osvete.
Rachhand, *f.* osvetna ruka.
Rachig, ſ. Rachenförmig.
Rachluſt, ſ. Rachgeiſt.
Rachluſtig, *adj.* osvetljiv. [mač.
Rachſchwert, *n.* mač osvete; osvetan
Rachſinn, *m.* osvetljivost.
Rachſucht, Rachſüchtig, ſ. Rachgeiſt uſw.
Rachvoll, *adj.* preosvetljiv; vrlo željan osvete.
Rack, *m.* rakija; ſ. Arak; Racker.
Rack, *n.* polica; (Kleiderrechen), čiviluk.
Rackeln, *v. n.* škripati.
Racke, *f.* Racker, *m.* (*Coracias garrula*), smrdovranka, zlatovranka; (Abtritträumer), provažar; ſ. Hund.
Rackern, ſich, *v. r.* izdirati, mučiti se.
Rackete, ſ. Rakete.
Rackſchlitten, *m.* saonice.
Rad, *n.* kolo, točak, kotač, tekun; ein — ſchlagen, (*v.* Menſch.) skočiti, skakati u kovitlac; (*v.* Pfaue) razšepiriti se; (ſpr.) das fünfte — am Wagen, deveti u plugu, devete pečke žarilo; ihm iſt ein — vom Wagen gelaufen, izgubio se je; pade mu drvo, nestade i hlada; Einen auf das — flechten, udariti koga na kolo.
Radabweiſer, *m.* zub, kolobran.
Radachſe, *f.* os i. osovina od kola; (Nabe), glavina; (Welle), vreteno.
Radähnlich, *adj.* kolast.
Radarm, *m.* motoruga; —e, *pl.* križ.
Radband, *n.* vez kola.
Radbekleidung, *f.* obkolnica, obuća.
Radbohrer, ſ. Nabenbohrer.
Radbrechen, ſ. Rabebrechen.
Radbrunnen, *m.* zdenac (bunar) na kolo.
Rädchen, *n.* kolice, kolašce.
Raddiſtel, *f.* (*Eryngium*), kotrljan.
Rade, ſ. Gerade.
Radebrechen, *v. a.* eine Sprache —, natucati, nakrpati, štrbekati, štrbencati jezik; einen Verbrecher —, ſ. Rädern.
Radebrecher, *m.* natucalo.
Radehacke, Radehaue, *f.* kuka, kljuna, capun; rovica.
Radehaspel, *m.* motovilo na točak.
Radehobel, *m.* kolarski žlěbnjak.
Radekopf, *m.* ſ. Radeſchere.
Rädel, *n.* kolice; ſ. Raden. [ſ. Lolch.
Rädel, *m.* rešeto; sito; (*mont.*) odbijač;
Rädeln, *v. a.* okretati; namotavati; (ſieben) prosijati.
Rädelführer, *m.* kolovodja, četovodja.
Rademacher, *m.* kolar.
Räden, ſ. Sieben.
Raden, *m.* (*Agrostemma Githago*), kukolj.
Radendiſtel, ſ. Raddiſtel.
Radenſieb, *n.* ſ. Räder.
Räder, *m.* rešetalo; rešeto.
Räderfeile, *f.* piljak za kolica.
Räderheber, *m.* vag s kolesi.
Rädermacher, ſ. Rademacher; Siebmacher.
Rädern, *v. a.* kolom trti, gaziti; er gerieth unter den Wagen und wurde gerädert, pao je pod kola, te su ga pregazila i. te su preko njega prešla; einen Verbrecher —, kolesovati, kolom satrti zločinca; gerädertes (geradebrechtes) Kroatiſch, hrvatsko natucanje; izopačena hrvaština; auf einem Wege gerädert werden, struckati se na putu; ſ. Sieben.
Räderſchneidezeug, *n.* zubilo.
Räderſtein, *m.* (*Trochili*), točkovac.
Räderſtempel, *m.* kolarski čakan.
Räderthiere, *pl.* (*Rotatoria*), virnjaci.
Räderwelle, ſ. Sichtwelle.
Räderwerk, *n.* kolesje, kolesa, točkovje.
Radeſchere, *f.* pružač.
Radezange, *f.* klěšte za šinje.
Radezirkel, *m.* kolarski šestar.
Rad(e)felge, *f.* gobela, naplatak; —n, *pl.* oplat.
Radfeuer, ſ. Schmelzfeuer.
Radfluder, *n.* korito.
Radförmig, *adj.* kolast.
Radgeleiſe, *n.* kolotečina, vagaš*.
Radgrube, *f.* podkolje.
Radhemmung, *f.* paočenje, zavir kola.
Radial, *adj.* zrakast; zrakav.
Radical, *adj.* korěnit.
Radical, *n.* (*chem.*) korěnika.
Radicalcur, *f.* temeljit lěk; eine — vornehmen, posve izlěčiti; lěčiti s temelja.

Digitized by Google

Radicaler, *m.* razvratnik, radikalac.
Radicalgröße, *f.* korênita olina.
Radicalismus, *m.* razvratništvo, radikalizam.
Radicalwort, *n.* korênika.
Radicand, *m* uvěčnik, utemeljnik.
Radication, *f.* uvěčenje, temeljenje.
Radicator, *m.* uvěčilac, temeljilac.
Radiciren, *v. n* uvěčiti, utemeljiti.
Radicirt, *adj.* uvěčen, ukorênjen.
Radieß, *m.* Radießchen, *n.* rotkvica, rodakvica, měsečarka.
Radießchenfliege, *f.* (*Anthomyia radicum*), rotkvičarka.
Radikal, ſ. Radical.
Radireiſen, *n.* gujba.
Radiren, *v. a.* strugati; izstrugati; in Kupfer —, ſ. Ätzen.
Radirgummi, *n.* strugaća pruževina.
Radirkunſt, ſ. Ätzkunſt.
Radirmeſſer, *n.* strugaći nož.
Radirnadel, *f.* gujba; pisaljka.
Radirpulver, *n.* strugaći prah.
Radkaſten, *m.* obkolnica.
Rädker, ſ. Rademacher.
Radkranz, *m.* oblog, okrug, oplat.
Radkrümme, *f.* zavoj kola.
Radkuppe, *f.* ſ. Radnagel.
Radlinie, *f.* kružnica, obod.
Radlinig, *adj.* kružan.
Radmantel, *m.* kolobar.
Radnabe, *f.* glavina.
Radnagel, *m.* šinjak.
Radotage, *f* zanovět, trabun.
Radſchaufel, *f.* pero, lopatica.
Radſcheibe, *f.* kotač.
Radſchiene, *f* šinja.
Radſchuh, *m.* cokla, hlapac.
Radſpeiche, ſ. Speiche.
Radſperre, ſ. Hemmkette.
Radſpur, *f.* ſ. Radgeleiſe.
Radſtock, *m.* kolni stalak.
Radſtößer, ſ. Radabweiſer.
Radſtube, *f.* kolnica.
Radſtuhl, *m.* kolonoša.
Radtheer, *n.* kolomaz.
Radtreter, *m.* kologaža.
Radtumpf, *m.* mlinski buk.
Radwelle, *f.* vreteno, glava (od kola).
Radwinde, *f.* vitao na kolo. [kola).
Radzapfen, *m.* štrekalj, šiljak, čep (od
Raff, *n.* ſ. Reiholz.
Raffel, *f.* ogreblo.
Räffeln, *v. a.* šaptati.
Raffeln, Raffen, *v. a.* grabiti, pograbiti, prigrabiti; ſich ſatt —, nagrabiti se; (v. Tode), grabiti, ugrabiti.
Raffer, *m.* grabilac, grabilo.
Raffgut, *n.* grabež.
Raffholz, ſ. Reisholz.
Raffinade, *f.* Raffinat-Zucker, *m.* čistac, čist slador (šećer, cukar), rafinada.
Raffinerie, *f.* čistionica, bistrionica; (*fig.*)
Raffineur, *m.* čistilac. [varka.
Raffiniren, *v. a.* bistriti, čistiti; (*fig.*)
Raffinirfeuer, *n.* bistrište. [izvijati.
Raffinirt, *adj.* bistar, čist; (*fig.*) ovijan, previjan.
Raffzahn, *m.* sěkutić.
Raffzähnig, *adj.* imajući sěkutiće.
Ragen, *v. n.* brěiti, stršiti; in die Höhe —, strmiti; penjati se u vis; d. Spitzen der Alpen — in die Wolken, vrhovi Alpah (planinah) dopiru i. otežu se do oblakah; er ragt über Alle, sve nadvisuje.
Ragewurz(el), *f.* (*Ophrys*), mačkovo uho, kokica.
Ragezahn, *m.* kao; ſ. Raffzahn.
Ragionenbuch, *n.* nazivnik.
Ragout, *n.* polěvka, ragu; (*fig.*) směsa.
Ragwurz, ſ. Ragewurz.
Rah, Rahe, ſ. Raa.
Rahl, ſ. Raben.
Rahm, *m.* (Milch—), skorup, smetana, vrhuje, povlaka, pavlaka, kajmak*; den — von der Milch nehmen, ſ. Rahmen; (z. B. Kalk—), skorup; (Ruß), čadja; ſ. Rahmen; ſ. Schmutz.
Rahmapfel, *m.* (*Anona reticulata*), mrežni tikvan.
Rahmbaum, *m.* věšalo, mesna gredica.
Rähmchen, *n.* okvirac.
Rahmeiſen, *n.* okvir.
Rähmeln, *v. n.* es rähmelt, prismudjeno i. zasmudjeno je, zaudara po zagorěli.
Rahmen, *m.* okvir, kvir, svàža; mit einem — umfaſſen, okviriti; unter Glas und — bringen, metnuti pod staklo; (b Schuſt.) rom; (Fenſter—), ćerčivo; (Stick—), djerdjev, palice; (Geſtell), stalak; (Säge—), nasad; (b. Wb.) kosa.
Rahmen, *v. a.* ein Bild —, okviriti, metnuti u okvir sliku; Milch —, splaviti, snimiti, pokupiti skorup (s mlěka), skinuti kajmak; d. Milch rahmt, hvata se skorup; (wdm.) stići; uhvatiti.
Rahmenſchau, *f.* razgled razapetoga sukna.
Rahmenſchenkel, *m.* rame.
Rahmenſchuh, *m.* cipela na rom.
Rahmenſohle, *f.* podplat na rom.
Rahmenſtiefel, *m.* čizma na rom.
Rahmenſtück, *n.* (b. Schloſſ.) strěla (od
Rahmhobel, *m.* okvirnjak. [rešetke).
Rahmig, *adj.* čadjav; ſ. Schmutzig.
Rahmkäunchen, *n.* skorupnica.
Rahmkanne, *f.* skorupnjak, vrhnjak.
Rahmkäſe, *m.* škripanac; mastni sir.
Rahmkehrer, ſ. Schornſteinfeger.
Rahmkuchen, *m.* kolač sa skorupom.
Rahmlöffel, *m.* mlěčanka, skorupnjača.
Rahmnähterei, *f.* vez, vezenje na djer-
Rahmſack, *m.* cědilo za skorup. [djevu.
Rahmſcheibe, *f.* prěčina od sterala.
Rahmſpeiſe, *f.* jelo od skorupa.
Rahmſtänder, *m.* skorupnik.

Digitized by Google

Rahmſtatt, *f.* steralo.
Rahmſtrudel, *m.* skorupača.
Rahmſtück, *n.* (b. Tiſchl.) dio okvira; (*mont.*) šute.
Rahmſuppe, *f.* juha od skorupa.
Rahmtopf, *m.* lonac za skorup.
Rahn, Rahne, ſ. Rahnig, Rahnigkeit.
Rahnen, *v. a.* raztezati, tanjiti.
Rahnig, *adj.* vitak.
Rahnigkeit, *f.* vitkoća.
Rahſegel, ſ. Raaſegel.
Rai, ſ. Rochen.
Raifler, ſ. Reifler.
Raifling, *m.* prpoljak, prporak, sadje-nica.
Raigras, ſ. Raygras.
Raike, ſ. Dohle.
Rail, *f.* šinja.
Rain, *m.* (Feld—), ogon, jedinica, sklad; (Grenze), medja; (Anger), travnjak, tratina, ledina.
Rain, *m.* & *f.* šerpa, šerpinja, kozica.
Rainchen, *n.* šerpinjica.
Rainbalken, *m.* oplaz.
Rainbaum, *m.* medjnik, menjik.
Rainbeere, *f.* ſ. Kreuzdorn.
Rainblümchen, *n.* (*Bellis*), krasuljak.
Rainblume, *f.* (*Gnaphalium arenar.*), smilj, smilje.
Rainen, *v. n.* medjašiti, graničiti.
Rainfarn, *m.* (*Tanacetum vulgare*), vratič, vratika, povratič; münzenartiger —, (*T. Balsamita*), kaloper.
Rainfarn-Blattlaus, *f.* (*Aphis tanaceti*), vratičev ušenac.
Rainkohl, *m.* (*Lampsana*), ognjičina, sisava; ſ. Haſenkohl.
Rainpflanze, *f.* ledinjača.
Rainrecht, *n.* medjno pravo.
Rainſchwalbe, ſ. Rheinſchwalbe.
Rainſchwamm, *m.* ledinjača.
Rainſtein, *m.* medjnik, menjik.
Rainweide, *f.* (*Ligustrum vulgare*), zimolez, zimolozina.
Raiſon, *f.* (Vernunft), razum, pamet; zur — bringen, opametiti; (Grund), er hat dazu keine —, neima za to razloga; er nimmt keine — an, neuputan je; neda se orazumiti; (Großmuth), velikodušje, veledušje.
Raiſonnabel, *adj.* plemenit, veledušan; (freigebig), darežljiv.
Raiſonnement, *n.* razumovanje; (ver.) mudrovanje.
Raiſonneur, *m.* mudrak, mudrijaš.
Raiſonniren, *v. n.* razumovati; (vernünfteln), mudrovati; (ſchwatzen), zanovětati, troparіti.
Rait- (in Zuſ.) računarski.
Raiter, *m.* rešeto.
Raitern, *v. a.* rešetati.
Raittaxe, *f.* računarina.
Raiweizen, *m.* ſ. Labkraut.
Rak, Rake, ſ. Racke.
Rakete, *f.* prskavac, raketla, roket.
Raketenfabrik, *f.* prskavčara, raketlara.
Raketenhülſe, *f.* cěv od prskavca (raketle).
Raketenkappe, *f.* kapica u prskavca (raketle).
Raketenladeſtock, *m.* šibka za prskavce.
Raketenmacher, *m.* prskavčar, raketlar.
Raketenruthe, *f.* pero od prskavca, raketle.
Raketenſatz, *m.* prskavčevina, raketlovina.
Raketenſetzer, *m.* šibka za prskavce, raketle.
Raketenſtab, *m.* ſ. Raketenruthe.
Raketenſtock, *m.* kalup za prskavce, raketle; ſ. Raketenſtab.
Raken, Ralken, ſ. Raben, Rammeln.
Ralle, *f.* (*Rallus Crex*), prdavac, hariš.
Rallenreiher, *m.* (*Ardea comata*), gnjeda
Ralliiren, *v. a.* sakupiti.
Ramaſſirt, *adj.* krepak, čio, trsnat.
Ramen, ſ. Rammen.
Ramfenwurzel, *f* (*Scrophularia nodosa*), strupnik.
Ramm, ſ. Rammler.
Rammbär, *m.* bak, bik, jarac.
Rammblock, *m.* glava od bijače i. malja; ſ. Rammel.
Rammbock, ſ. Schafbock; Rammbär.
Ramme, *f.* zabijanje, udaranje; ſ. Rammel.
Rammel, *m.* malj; bijača; ſ. Schafbock.
Rammelig, *adj.* — fein, těrati se.
Rammeln, *v. n.* im Bette —, valjati se po postelji; die Haſen —, zecovi se gone, těraju; —, *v. a.* udarati, zabijati.
Rammelochs, *m.* bik, bak.
Rammelzeit, *f.* gonitba.
Rammen, *v. a.* udariti, zabiti; udarati, zabijati (maljem); —, *v. n.* štropotati, glomotati.
Rammer, *m.* zabijač.
Rammklotz, ſ. Rammblock.
Rammler, *m.* zec; (Widder), ovan, škulj.
Ramm-Maſchine, *f.* zabijalo; maljina.
Rammſeil, *n.* konop i. uže od malja, maljine.
Rammshorn, *n.* ovnujski rog; (*zool.*)
Rammskopf, *m.* ovnujska glava; (v. Pferd.) ovnoglavac.
Rammsnaſe, *f.* ovnujski nos; ein Pferd mit einer —, konj ovnogubac.
Rammtau, ſ. Rammſeil.
Rammwerk, *n.* ſ. Ramm-Maſchine.
Rampe, *f.* (*arch.*) greben; (b. Kamm.) ljupinje.
Rampfe, *f.* (*Sempervivum*), čuvikuća, čuvarkuća, netresak.
Ramſch, ſ. Bärenlauch.
Ramſel, *m.* (*Allium ursinum*), pasji luk; (Ramſenwurz, *Alliaria*), češnjača.
Rand, *m.* kraj, okrajak, okrajac; krajak, prikrajak; (eines Ankers), okrajak; vom —e, s kraja; am —e gehen, krajem iči; okrajčiti; der äußerſte —, zakrajak; am äußerſten —e, na kraj

Digitized by Google

krajka; am —e des Abgrundes ſtehen, stajati nad propašću; er ſteht am —e des Grabes, jednom je nogom stao u grob; (ein. Topfes), podvršje; (ein. Schüſſel), věnac; ein Glas bis an den — füllen, napuniti čašu do vrha.

Rand- (in Zuſ.) skrajnji, okrajnji.

Randader, *f.* okrajnja žila.

Randanmerkung, *f.* primětba; ſ. Gloſſe.

Randboden, *m.* rojnjak, sito.

Randdukaten, *m.* nareckan dukat.

Rändeleiſen, *n.* kovrtač.

Rändeln, ſ. Ränden.

Rändelwanze, *f.* (*Cimex erosus*), narecckana stěnica.

Rändelwerk, ſ. Kräuſelwerk.

Randen, *v. a.* dokrajčiti.

Ränden, Rändern, *v. a.* obrubiti, rubiti; (eine Münze), obreckati.

Randfach, *n.* obodnjak.

Randfiſch, *m.* ſ. Bleihe.

Randgebirge, *n.* okrajnje gore.

Randgeländer, *n.* ograda.

Randgloſſe, *f.* ſ. Gloſſe.

Ränd̈ig, *adj.* obrubljen; s krajem.

Randmahl, *n.* (*stigma*), bilješka.

Randmuſter, *n.* srednji podplat.

Randpfahl, *m.* krajnji kol.

Randſchnecke, *f.* (*Marginella lineata*), prujava porubica.

Randſchrift, *f.* napis okrajca.

Randſchüſſel, *f.* sděla s věncem.

Randſel, *n.* krajak.

Randſtändig, *adj.* okrajnji.

Randſtielig, *adj.* (*palaceus*), lopatast.

Randſtreifen, *m.* okrajac.

Randſtück, *n.* okrajika.

Randwanze, *f.* (*Coreus marginatus*), porubljeni martin.

Randwurſt, *f.* krajnja kobasa.

Randzeichnung, *f.* okrajnji crtež.

Ranft, *m.* okrajak, okrajac; rub; (v. Brode), okrajika.

Ränftchen, *n.* korica (n. p. kruha).

Rang, *m.* (Reihe), vrsta; ein Staat erſten —es, država prvoga reda; (Würde), čin; ein Mann von —, veliki gospodin; (Vorrang), prvenstvo; Einem d. — geben, pustiti, naměstiti koga preda se; ſ. Rankforn.

Rangbeſtimmung, *f.* ustanovljenje čina.

Rangclaſſe, *f.* činovni red.

Range, *m.* (ver.) zinzov; deran; —, *f.* ogota, ogotina; ſ. Rain.

Range, *f.* ſ. Mangold; Flachsfraut.

Rangen, *v. a.* raztezati, tanjiti, pružati.

Rangiren, *v. a.* redjati; rediti; poredjati po činu; ſich —, *v. r.* urediti se.

Rangliſte, *f.* činovnica.

Ranglos, *adj.* bez čina, dostojanstva.

Rangmäßig, *adv.* prema činu.

Rangordnung, *f.* činovni red i. poredak; (*gram.*) red.

Rangſchiff, ſ. Linienſchiff.

Rangſtolz, *m.* oholost s dostojanstva, s časti.

Rangſtreit, *m.* razpra za prvenstvo i. prednost.

Rangſtufe, *f.* stupanj časti; čin.

Rangſucht, *f.* pohlepa za prednosti.

Rangſüchtig, *adj.* pohlepan prednosti; er iſt ſehr —, sve hoće da prednjači.

Ranſt, *adj.* vitak; (v. Schiffen), vrtljiv.

Rank, *m.*, *pl.* Ränke, pletke, zapletke, kovarstvo; Ränke ſchmieden, pletke plesti; zapletati; voller Ränke ſein, velik pletkaš biti; ſ. Rankforn.

Ranke, *f.* vrěža; (v. Weinreb.), loza, rozgva; (*cirrhus*), vitica, vilice, stržaja.

Rankegeiſt, *m.* pletkarstvo, vuhvenstvo.

Rankemacher, *m.* petljanac, petljarac; pletkaš; zapletica; kovar; —in, *f.* pletkašica.

Ranken, *v. n.* ſich —, *v. r.* viti se, penjati se (po . . .); priticati se; (v. Gurken uſw.), vrěžiti se; —de Gewächſe, penjalice, pletenice, zapletače; (ſich ſchmiegen), uvijati se, povijati se.

Ranken, ſ. Runge.

Rankenbaum, *m.* brajdaš.

Rankend, *adj.* uspužni; ſ. Ranken.

Rankenfüße, *pl.* stržajke.

Rankenfüßler, *pl.* (*Cirrhopoda*), stržajnjaci.

Rankengewächs, *n.* penjalica.

Rankenwurz, ſ. Ramkenwurzel.

Ränkerei, *f.* pletkarenje.

Ränkeſchmied, Ränkeſpieler, ſ. Ränkemacher.

Ränkevoll, *adj.* kovaran, pletkav, hinben; er iſt ein —er Menſch, zavadio bi i oči u glavi (takovi je pletkaš).

Ränkig, *adj.* pun vrěžah; vrěžav; (*cirrhosus*), vitičav.

Rankforn, *n.* umavica.

Rankmade, *f.* trlac.

Ranunkel, *f.* (*Ranunculus*), iskrica, žabljak.

Ranz, *m.* buro.

Ränzchen, *n.* Ränzel, *m.* torbica; zavežanje, *f.* suprasna krmača.

Ranzen, *m.* (Felleiſen), torba, telećak; (Wanſt), kulje; ſeinen — füllen, nabokati se, nabubati se; (ſpr.) Einem etwas auf den — geben, namazati komu ledja; ſchnüre deinen —! haljku na bataljku! veži torbu!

Ranzen, *v. n.* (ranzig riechen), zaudarati; im Bette —, kobacati se, crvoljiti se, migoljiti se u postelji; (ſich herumtreiben), potucati se, tepsti se, klatariti se; ſ. Rammeln.

Ranzeule, ſ. Schleiereule.

Ranzig, *adj.* užežen, ranketiv; — werden, užeći se, sranketiviti; ein —er Menſch, loncija, bećar; (v. Frauenz.) luncupa, copa, upaljenica.

Ranzigkeit, *f.* užežnost, ranketivost.

Ranzion, *f.* odkup; učěna.

Ranzioniren, *v. a.* odkupiti.

Digitized by Google

Ranzionirte, m. odkupljenik.
Ranzzeit, f. gonitba; s. Brunftzeit; es ist —, sad se těraju (n. p. zecovi).
Rapé, m. krupan burmut, rape.
Rapert, m. kolica (od topa), kolotra.
Rapfink, s. Grünfink.
Rapp, m. host; s. Räppe. [bucov.
Rappe, m. vranac; (*Cyprinus aspius*), Rappe, f. trenica; (Kräțe), svrab; (b. Pferd.) pauk.
Rappel, m. smušenost; zlopadja; den — haben, smušen, ćanut biti; zlopaditi.
Rappel, f. s. Klapper.
Rappelig, s. Rappelköpfig.
Rappelkopf, m. smetenik, smetenjak, pometenik; suludnjak, zlopadnik.
Rappelköpfig, Rappelköpfisch, adj. sulud, suludast, ćanut, ćaknut; (zornig), goropadan, drnovan; — werden, šenuti; sgranuti se; ein —es Pferd, žurav konj.
Rappeln, v. n. es rappelt bei ihm, smušen, smeten, sulud, ćanut je; (spr.) neima četvrte daske u glavi; (v. Zornigen), zlopadi; es rappelt etwas, něšto grohiće, štropoće; mit Gelde —, zveckati novci; sich —, v. r. žuriti se, paštiti se.
Rappen, v. a. grabiti; s. Schaben; Reiben.
Rappfuß, Rappfink, s. Krähenfuß, Grünfink.
Rapper, m. rukovetač, rukovedač.
Rappier, n. rapira.
Rappiren, sich, v. r. biti se na rapire.
Rapport, m. (Meldung), prijava; (Bericht), izvěst, izvěšće; (Austragung), raznos; sich mit Jemand in — setzen, započeti obćenje, zaobćiti; dogovarati se.
Rapporteur, m. prijavljač, izvěstilac; (Angeber), dojavljač.
Rapportiren, v. a. (Einem etwas —), prijaviti, prijavljati, javljati (komu što); izvěstiti (koga o čem); (zutragen), dojaviti, dokazati (komu što); (merc.) prepisati, preněti.
Rapportzettel, m. prijavnica.
Rapps, m. (Rapsame, *Brassica camp. oleifera*), repica, repušika; s. Rappel.
Räppe, m. suškovina.
Räppse, (Rappuse), f. grabuš, grabac, grabilo, jagma. [ujagmiti.
Rappsen, v. a. šćapiti, sgrabiti, slapiti,
Rappskäfer, m. (*Nitidula aenea*), repičar.
Rappsame, s. Rapps.
Rapunzel, m. (Rapunzel = Glockenblume, *Campanula Rapunculus*), repušac; (*Phyteuma spicata*), zečica; (*Valeriana Locusta*), motovilac; gelbe —, (*Oenothera biennis*), pupaljka.
Rapunzelsellerie, Rapunzelwurzel, f. korěn od repušca; repušac.
Rapzahn, s. Raffzahn.
Rar, adj. rědak; (fig.) skup; das ist etwas Rares, to je rědko bilje; rědko (je) kao běla vrana.
Raren, v. n. derati se; s. Plärren.
Rarität, f. rědkoća, rědkost; —en, pl. znamenitosti. [tostih.
Raritätensammlung, f. sbirka znameni-
Räs, s. Räß.
Rasch, adj. brz, nagao; žustar; —es Feuer, žestoka vatra.
Rasch, m. raša.
Raschel. f. palandra. [šušanj.
Rascheln, v. n. šuškati; das —de Laub,
Raschfabrik, f. rašara.
Raschheit, f. brzost, brzina, naglost.
Raschmacher, Raschweber, m. rašar.
Rasekopf, s. Rappelkopf.
Rasen, v. n. běsniti; běsnovati; (v. d. Jugend), plahovati; vor Zorn —, goropaditi se.
Rasen, m. busen; (ein Platz), tratina, travnik; — stechen, busenje kopati; mit — bekleiden, pobusati, pobušavati.
Rasenaltar, m. oltar od busenja.
Rasenartig, adj. busast.
Rasenbank, f. busenka.
Rasenbekleidung, f. busanje.
Rasenbinse, s. Rasensimse.
Rasend, adj. běsan, běsnovit, goropadan, drnovan, smušen; (viel), puno, sila; ein —er Schmerz, strašna, strahovita bol; — verliebt, pomaman, pomamio se s ljubavi; — sein, s. Rasen, v. n.; — werden, poběsněti; pomamiti se, drnuti se.
Rasende, m. běsnik, goropadnik; drnov.
Raseneisenstein, m. Rasenerz, n. glibovac.
Rasengrab, n. busenit grob.
Rasenhacke, f. busenjača.
Rasenhopfen, m. prost hmelj.
Rasenhügel, m. busenita, zelena glavica.
Rasenkur, m. neradjen kus. [Abdecker.
Rasenmeister, m. živoder, derenčin; s.
Rasenpatzen, m. Rasenplägge, f. s. Rasenplatz, m. busište, travnjak. [senstück.
Rasenrain, s. Rain.
Rasenreich, adj. busenit.
Rasenried, Rasenriedgras, n. (*Carex caespitosa*), travast šaš.
Rasenschicht, f. nasad od busena.
Rasenschmiele, f. (*Agrostis Spica venti*),
Rasensegge, f. s. Rasenried. [troskot.
Rasensimse, f. (*Scirpus caespitosus*), busenita sitina.
Rasenstz, m. busenka.
Rasenstecher, m. busenar.
Rasenstein, s. Raseneisenstein.
Rasensteinbrech, m. (*Saxifraga caespitosa*), busenita kamenika.
Rasenstück, n. busenica, bus; (coll.) busenje, busje.
Rasenteppich, m. (fig.) sich auf einen — niederlassen, u zelenu travu pasti, sěsti.
Rasentreppe, f. busenite stube.

Digitized by Google

Raſenweg, *m.* obrasla cesta (u travu).
Raſer, ſ. Raſende.
Raſerei, *f.* bĕsnilo, bĕs, bĕsnoća, goropadja; in — gerathen, pobĕsniti, pogoropaditi se.
Raſewurzel, ſ. Tollkirſche; (Bilſenkraut), bun, bunika.
Raſig, *adj.* busenit.
Raſir- (in Zuſ.) ſ. Barbier-.
Raſirbecken, *n.* sapunjača.
Raſiren, *v. a.* (Einen —), brijati, briti, briĉiti, obrijati, obritviti, obriĉiti; eine Feſtung —, urvati, oburvati, razoriti tvrdjavu; (ſtreifen), brcnuti; zahvatiti, dohvatiti (malo).
Raſirmeſſer, *n.* brijača, britva, brijaĉica, ustra; (*Xyrichthis*), britva.
Raſirſtube, ſ. Barbierſtube.
Raſirzeug, *n.* brijaća sprava; brijala.
Räsling, ſ. Dornſchwamm.
Raspe, *f.* ſ. Riſpe; Flughafer.
Raspel, *f.* trenjak, turpija, raŝpa; (*Ostrea Lima*), piljak; (*Nerita radula*), pilasta plavulja.
Raspelbärs, *m.* (*Perca radula*), pilast grgeč.
Raspelfeile, *f.* kiparski piljak.
Raspelhauer, *m.* piljačar.
Raspelhaus, *n* radionica, rabotalište.
Raspelmeißel, *m.* dlĕto za trenjake.
Raspeln, *v. a.* treniti, turpijati, raŝpati; (*fig.*) sgrabiti.
Raspelſpan, *m.* trenotina, tarotina, raŝotina.
Räß, *adj.* rezak, kaštar; — ſchmecken, rezbrunnen, ſ. Sauerbrunnen.
Räße, *f.* kaštrina, rezkoća.
Raſſe, ſ. Race.
Raſſel, *f.* čagrtaljka.
Raſſelblume, *f.* (*Catananche*), samdokas.
Raſſeler, *m.* čagrtač; ſ. Eſpe.
Raſſelgold, ſ Rauſchgold.
Raſſelmaus, *f.* (*Myoxus Glis*), puh.
Raſſeln, *v. n.* čagrtati, škrebetati; (v. Ketten), zveketati; (v. Rüſſen), grohitati; (v. Waffen), zveketati; (v. Wagen), štropotati; der Wagen kam geraſſelt, doštropotala su kola.
Raſſeln, *n.* ſ. Geraſſel.
Raſſelnd, *adj.* čagrĉuć; štropotom.
Räßen, *v. n.* reziti.
Räßlich, *adj.* rezkav.
Raſt, *m.* polazak; den — ſchlagen, bubnjati na polazak.
Raſt, *f.* (Ruhe), pokoj; weder Ruhe noch — haben, neimati mira ni pokoja; er läßt ihm keine — und Ruh, neda mu oddahnuti; (Ruhe nach e. Bewegung), odmor, počinak; počitak; počivak; eine kurze —, odmorica, odmorak; ohne —, bez odduška; ſ. Raſtlos; (a. Gewehre), zub (od puške).
Raſtelbinder, *m.* loncokrp.
Raſten, *v. n.* odmoriti se, počinuti, oddahnuti, odmarati se; — laſſen, odmarati.
Raſtlos, *adj.* neumoran; —, *adv.* neumorno, neprestance; bez odmora, prestanka, odduška, počivka.
Raſtloſigkeit, *f.* neumornost.
Raſtort, *m.* danište, danik, danovište.
Raſtplatz, *m.* odmorište.
Raſtpunkt, *m.* počivalište.
Raſtral, *n.* ſ. Raſtrirmaſchine.
Raſtriren, *v. a.* grebuljati (papir za note).
Raſtrirmaſchine, *f.* grebuljica.
Raſtſitz, *m.* počivalište.
Raſtſtatt, *f.* postaja.
Raſtſtunde, *f.* odmor.
Raſttag, *m.* dan odmora; (*mil.*) dan ište; — halten, daniti, danovati, biti na daništu.
Raſur, *f.* strugotina, izstružak; ſ. Tonſur.
Rata, Rate, *f.* obrok; (Theil), dĕl; (Termin), rok; (Flachsröſte), močilo.
Ratanhiawurzel, *f.* (*Krameria*), ratanija.
Ratenmäßig, *adj.* obročan.
Ratenweiſe, *adv.* na obroke, na dĕlove, dĕlove; obročno plaćanje.
Ratenzahlung, *f.* plaćanje na obroke, dĕlove; obročno plaćanje.
Rath, *m.* svĕt, savĕt (sĕt); mit Jemand zu —e gehen, svĕtovati se, posvĕtovati se s kim; mit ſich ſelbſt zu —e gehen, promisliti u sebi; — halten, — pflegen, vĕćati; um — fragen, Einen zu —e ziehen, svĕtovati se s kim; er hat mir den — gegeben, on me nasvĕtova; Gottes —, Božja odluka; hier iſt kein anderer — als . . ., ovdĕ nema drugoga lĕka, već . . .; tu nije druga, već . . .; dafür weiß ich —, tomu znam lĕka, pomoći; hier muß ſchnell — geſchafft werden, tu valja pomoći na brzu ruku; ovdĕ treba brza pomoć; ich weiß mir keinen — mehr, neznam šta ću, neznam ni kud ni kamo, neznam si pomoći; kommt Zeit, kommt —, vrĕme zna svaćemu lĕka; das wird der beſte — ſein, najbolje će biti; ništa bolje, van . . .; hier iſt guter — theuer, tomu je težko pomoći; — ſchaffen, domisliti se, doviti se (čemu); Einem guten — geben, u dobri čas koga svĕtovati; Einen um — fragen, ſich bei Jemand —s erholen, iskati u koga svĕta; svĕtovati se; za put, za pamet pitati koga; mit — und That beiſtehen, pomagati rĕčju i činom; folge meinem —e, slušaj mene; (ſparen), das Seinige zu —e halten, gospodariti, šteditи; Jedermann ſoll das Seinige zu —e halten, tko što ima, nek ćuva; (Verſammlung), vĕće; — halten, vĕćati, učiniti i. načiniti vĕću; (*poët*) sbor sboriti; zu —e gehen, ići u vĕće; ići na divan; im —e ſitzen, član biti

Digitized by Google

věća; věćnik biti; věćnikovati; der hohe —, veliko věće; der geheime —, tajno věće; d. äußere —, veliko věće; der innere o. engere —, malo věće; Mitglied des innern —es, malověćnik; (eine Person), kaiserlicher —, carski savětnik; — d. obersten Gerichtshofes, věćnik vrhovnoga sudišta.

Rathen, *v. a.* Einem —, světovati, (sětovati), savětovati koga; etwas Gutes —, dobro světovati; dem Klugen ist leicht zu —, mudra je lasno světovati; wem nicht zu — ist, dem ist nicht zu helfen, tko nesluša drugih ljudih, kaje se; tko se sam světuje, djavo mu odgovara; koga nenauči, tomu nepomože; ich rathe dir nicht ihn zu beschimpfen, nebi ti bilo probitačno, da ga grdiš; nebih ti reko, da ga opsuješ; nebi bilo u dobri čas, psovati ga; ich weiß mir nicht zu —, neznam što ću; neznam što da činim; neznam se pomoći; ich rathe dir nicht hinauszugehen, nevelim ti tamo ići; ja ti tamo kolača nespremam; gerathen, probitačan; s. Gerathen; — Sie einmal, wie alt ich bin, pogodite, koliko mi ima; hin und her —, nagadjati; s. Errathen.

Rathend, *adj.* světujući; nagadjajući.

Rather, *m.* pogadjač; s. Rathgeber.

Rathfertig, *adj.* spreman na savět; znajući světovati; domišljat.

Rathfragen, *v. a.* světovati se (s kim).

Rathfragen, *n.* pitanje (savěta).

Rathfragend, *adj.* —er Brief, pismo za savět.

Rathgebend, *adj.* —er Brief, světujuće pismo, světnica.

Rathgeber, *m.* savětnik, světnik; —in, *f.* savětnica.

Rathgebung, *f.* světovanje, sětovanje.

Rathhaus, *m.* věćnica, varoška kuća.

Räthin, *f.* světnica, savětnica.

Rathkammer, *f.* věćnica.

Rathkreis, *m.* věća, divan.

Räthlich, *adj.* probitačan; s. Sparsam.

Räthlichkeit, s. Rathsamkeit.

Rathlos, *adj.* bezputan, neznajući se pomoći; er ist —, nezna što da čini; nezna se pomoći; —er Zustand, s. Rathlosigkeit.

Rathlosigkeit, *f.* es herrscht —, nitko nezna kazati, što da se čini; nitko nezna pomoći.

Rathmann, *m.* savětnik; s. Rathsherr.

Rathsam, *adj.* probitačan; das Rathsamste ist, najbolje je; mit etwas — umgehen, štediti što.

Rathsamkeit, *f.* probitačnost, korist; (Sparsamkeit), štedljivost, gospodarstvo.

Rathsbedürftig, *adj.* potreban savěta.

Rathsbefehl, *m.* zapověd věća.

Rathsbeisitzer, *m.* prisědnik věća; věćnik.

Rathsbote, *m.* glasnik věća.

Rathsbuch, *s.* Rathsprotokoll.

Rathschlag, *m.* svět, savět; uput; Rathschläge geben, světovati (koga); (*jur.*) uput, odluka; stupac od odlukah i. od rěšenjah; Jemanden etwas mittels —s o. rathschlägig verständigen, obavěstiti koga o čem uputno.

Rathschlagen, s. Berathschlagen.

Rathschlager, *m* věćalac.

Rathschlägig. *adj.* znajući světovati; domišljat; —, *adv.* s. Rathschlag.

Rathschlagung, *f.* věćanje.

Rathschluß, *m.* zaključak; d. — Gottes, Božja odluka.

Rathscollegium, *n.* věće.

Rathsdiener, *m.* sluga věća.

Räthsel, *n.* zagonetka, goneta; ein — auflösen, odgonenuti zagonetku; Auflösung eines —s, odgonetljaj; ein — aufgeben, gonenuti, zagonenuti; zagonetati; einander — aufgeben, gonetati se; (*fig.*) das ist mir ein —, to mi je za čudo; toga nedokučujem, nepostižem; sein Betragen ist mir ein —, nerazbirem, zašto se tako vlada.

Räthselbild, *n.* zagonetna slika.

Räthselbuch, *n.* gonetalica.

Räthseldeuter, *m.* odgonetalac.

Räthseldichter, *m* gonetalac.

Räthselfrage, *f.* zagonetno pitanje.

Räthselhaft, *adj.* zagonetan; (*fig.*) otajstven; utajen.

Räthseln, *v. n.* zagonetati.

Räthselspiel, *n.* zagonetanje.

Räthselvoll, *adj.* vrlo zagonetan.

Räthselwort, *n.* zagonetna rěč.

Rathsenge, *f.* malo věće.

Rathsfähig, *adj.* vrstan za věće.

Rathsfreund, *m.* prijatelj věća.

Rathsgeschlecht, *n.* vlasteoski rod.

Rathsglied, *n.* věćnik.

Rathshaupt, *n.* predsědnik věća.

Rathsherr, *m.* věćnik.

Rathsherrlich, *adj.* věćnički.

Rathsherrnstelle, Rathsherrnwürde, *f.* služba i. čast věćnika; věćništvo.

Rathsmann, *m.* savětnik, světnik.

Rathsmantel, *m.* divan-kabanica.

Rathsperson, *f.* s. Rathsglied.

Rathspersonale, *n.* osoblje věća.

Rathsprotokoll, *n.* zapisnik věća.

Rathsprotokollist, *m.* pisalac, zapisivalac věća.

Rathssaal, *m.* dvorana věćnice, věćnica.

Rathsschluß, *m.* zaključak věća.

Rathsschreiber, s. Rathsprotokollist.

Rathssitz, *m.* město u věću.

Rathssitzung, *f.* sědnica věća; sborna sědnica.

Rathsspruch, *m.* izreka věća; s. Rathsschluß.

Rathsstand, *m.* věćničko sědalo.

Rathsstelle, s. Rathsherrnstelle.

Digitized by Google

Rathsſtube, *f.* věćnonica.
Rathsſtuhl, ſ. Rathsſtand.
Rathstag, *m.* heute iſt —, danas će biti, danas je sědnica věća; danas se sastaje věće.
Rathsverordnung, *f.* naredba věća.
Rathsverſammlung, ſ. Rathsſitzung.
Rathsverwandte, *m.* član věća.
Rathswahl, *f.* izbor věća.
Rathszimmer, *n.* ſ. Rathsſtube.
Ratification, *f.* potvrda, odobrenje.
Ratificationsurkunde, *f.* potvrdnica.
Ratificiren, *v. a.* potvrditi, odobriti.
Ration, *f.* obrok, metalo, tain*.
National, Rationell, *adj.* uman, umstven.
Nationalismus, *m.* umarstvo, racionalizam.
Nationaliſt, *m.* umar, racionalista.
Ratſch! *int.* prask!
Ratſche, *f.* regetaljka, čekrkalo, praskarica, kreja, škrebetaljka, regež.
Rätſche, *f.* trlica.
Ratſchen, *v. n.* čagrtati, regetati, čekrkati, škrebetati; die Enten —, patke dreće; ſ. Plaudern. [Plaudern.
Rätſchen, *v. a.* Flachs —, trti lan; ſ.
Ratſchente, *f.* divlja patka.
Ratte, *f.* parcov, pacov, štakor; d. ägyptiſche —, ſ. Pharaomaus. [ſchen.
Rattel, Ratteln, ſ. Raſſel, Raſſeln, Rat-
Rattenbirn, *f.* dugodrška.
Rattenfahl, ſ. Rattengrau. [cove).
Rattenfalle, *f.* stupica, pastulja (za par-
Rattenfänger, *m.* pacovar.
Rattenfreſſer, *m.* (zmija-)pacovarka.
Rattengift, *n.* trovilo pacovah; (Arſenik), mišomor.
Rattengrau, *adj.* siv kao pacov.
Rattenkönig, *m.* spleteni pacovi.
Rattenkraut, ſ. Mottenkraut.
Rattenneſt, *n.* gnězdo od pacovah.
Rattenpfeffer, ſ. Roßpolei. [šomor.
Rattenpulver, *n.* mišomorni prašak; mi-
Rattenſchwanz, (Rattenſchweif, *m.* pacovski rep; (*Ophrys*), mačkovo uho,
Rattern, *v. n.* čagrtati. [kokica.
Rättich, ſ. Flöhkraut.
Ratz, *m.* (Ratte), pacov, parcov; (Bilchmaus), puh; wie ein — ſchlafen, spavati kao puh i. kao zaklan.
Ratze, *f.* (*Procellaria pelagica*), zlogodnica, strakoš; ſ. Ratz.
Rätzen, *v. n.* kveknuti, kvekati.
Ratzen, *v. n.* čagrljati; ſ. Raſſeln.
Ratzen- (in Zuſ.) ſ. Ratten-.
Ratzwolf, *m.* (*Acerina cernua*), okuk.
Raub, *m.* grabež, odor, odora, razboj; lupežtina; pohara; einen — begehen, odrěti, porobiti koga; (d. Geraubte), grabež, odor, plěn; die Katze lauert auf den —, mačka vreba plěn; viele Thiere leben vom —e, mnoge se životinje lovom hrane; er wurde ein — des Todes, smrt ga ugrabi; poginù; ein — der Flammen werden, ognjem izgorěti; etwas auf den — thun, raditi što na brzu ruku i. trkmicě; ſ.
Raubaal, *m.* ſ. Aalraupe. [Rappſe.
Raubameiſe, *f.* ſ. Ameiſenlöwe.
Raubanfall, *m.* razbojnička navala.
Raubbegier, Raubbegierde, *f.* grabljivost, grabežljivost, grabša.
Raubbegierig, *adj.* grabežljiv, grabljiv.
Raubbein, *n.* noga-grabilica.
Raubbiene, *f.* (pčela-)tudjica, kradica.
Rauben, *v. a.* grabiti, ugrabiti; Einem das Herz —, zarobiti, zapleniti komu srce; zavladati čijim srcem; Einem die Ehre —, oteti komu poštenje, izštetiti komu obraz; er hat mir die Ruhe geraubt, lišio me je mira, pokoja; Einem d. Zeit —, vrěme komu krasti; eine Jungfrau —, oteti děvojku; (v. Räubern), odirati, robiti, plěniti.
Rauben, *n.* grabež, deračina, lupeština, lupeštvo, odor; razbojništvo.
Räuber, *m.* razbojnik, lupež, hajduk, haramija, pustaija; er iſt der — meiner Ruhe, ſ. Rauben; ein — ſein, razbijati, hajdukovati; ein — werden, pohajdučiti se, otići u hajduke, odvrći se u goru; er fiel unter die —, zapao je hajdučkih šakah; hajduci su na njega navalili; (am Lichte), tat; ſ. Räuberaſt.
Räuberanführer, *m.* harambaša.
Räuberaſt, *m.* ptić, kradiša, odtoka.
Räuberbande, *f.* razbojnička, hajdučka četa, šereg hajdukah.
Räuberei, *f.* razbojništvo, lupeštvo, deračina, odor; eine — begehen, ſ. Raub.
Räubergenoß, *m.* surazbojnik, suhajduk.
Räubergeſchichte, *f.* pripověst o hajducih, razbojnicih.
Räuberhaar, *n.* razcěpljen vlas.
Räuberhand, *f.* razbojnička ruka; er fiel in Räuberhände, zapao je hajdučkih rukah; er fiel von —, razbojnici su ga ubili.
Räuberhandwerk, *n.* hajdučina, hajduštvo.
Räuberhaupt, *n.* Räuberhauptmann, *m.* harambaša. [gnězdo.
Räuberhöhle, *f.* hajdučište; razbojničko
Räuberhorde, ſ. Räuberbande. [dučica.
Räuberin, *f.* razbojnica, lupežkinja, haj-
Räuberiſch, Räubermäßig, *adj.* razbojnički, lupežki, hajdučki.
Räuberleben, *n.* hajdukovanje.
Räubernеſt, *n.* ſ. Räuberhöhle.
Räuberſchar, ſ. Räuberbande.
Räuberſtand, *m.* ſ. Räuberhandwerk.
Räubertrieb, *m.* hajdučka potěra.
Räuberunweſen, *n.* razbojnički běs.
Räubervolk, *n.* razbojnički, lupežki narod; lupežčija, skakavci.
Raubfalk, ſ. Geierfalk.

Digitized by Google

Raubfisch, *m.* riba-grabilica.
Raubfliege, *f.* (*Asilus*), zoljarica.
Raubfuß, *m.* noga-grabilica.
Raubgeflügel, *n.* ptice-grabilice.
Raubgenoß, *m.* surazbojnik, sulupež.
Raubgesindel, *n.* lupežčad, skakavci.
Raubgier, Raubgierde, Raubgierig, s. Raubbegier usw.
Raubgut, *n.* lupeština, grabež.
Raubkäfer, *m.* (*Staphylinus*), bubomorka.
Räubler, *m.* lupežić.
Räubling, *m.* ozimak.
Raubmord, *m.* krvnički grabež.
Raubmörder, *m.* krvnički razbojnik.
Raubmöve, *f.* (*Lestris*), govnačka.
Raubneſt, *n.* razbojničko, hajdučko gnězdo; s. Räuberhöhle.
Raubschiff, *n.* (ladja-)gusarica.
Raubschiffer, *m.* gusar.
Raubschloß, *n.* hajdučki, razbojnički grad.
Raubschütz, s. Wildschütz.
Raubstaat, *m.* gusarska zemlja.
Raubstück, *n.* ugrabak, odorak.
Raubsucht, Raubsüchtig, s. Raubbegier usw.
Raubthat, *f.* odora, grabež, razbojstvo.
Raubthier, *n.* grabeživljivac; —e, *pl.* (*Ferae*), zvěr, zvěrinje, zvěrad.
Raubtruppen, *pl.* razbojnička, lupeška vojska.
Raubvogel, *m.* ptica-grabilica i. grabljivica.
Raubvolk, s. Räubervolk.
Raubwespen, *pl.* (*Rapientia*), grabežnice.
Raubwild, s. Raubthier.
Raubzug, *m.* četa; auf einen — ausziehen, četovati.
Rauch, *adj.* kosmat, rutav, dlakav; die —e Seite (d. Felles), dlaka; s. Rauh.
Rauch, *m.* dim; einen — geben, dimiti se; pušiti se, kaditi se; — erregen, zadimiti, dimiti; in — aufgehen, ognjem izgoréti; Fleisch in den — hängen, obésiti meso u dimnjak; nach —e schmecken, riechen, dimljiv biti, zaudarati dimom; (spr.) wo — ist, muß auch Feuer sein, gdě se god puši, ondě vatre ima; aus dem —e in das Feuer kommen, udariti sa zla na gore; wer das Feuer genießen will, muß auch den — vertragen können, tko se dima nenadimi, on se ognja nenagrija; (Rauchfang), dimnjak, odžak; seinen eigenen — haben, imati svoje ognjište.
Rauchableitungs-Apparat, *m.* dimogon.
Rauchaltar, *m.* žrtvenik.
Rauchapfel, s. Stechapfel.
Rauchbad, *n.* podkadja.
Rauchbart, *m.* (*Myxine glutinosa*), sluz.
Rauchbeere, *f.* dlakav ogrozd.
Rauchbeinig, *adj.* kosmatih noguh, dlakonog; (z. B. eine Taube), gaćast.
Rauchbuche, s. Rothbuche.
Rauchcanal, *m.* dimnjak, dimnik.
Rauchdampf, *m.* kad.
Rauchdicht, *adj.* neprodimljiv.
Rauche, *f.* s. Rauhe; Rauke.
Rauchen, *v. a.* kosmatiti; s. Rauhen.
Rauchen, *v. n.* dimiti se, pušiti se, kaditi se; d. Ofen raucht, peć se dimi; wo Feuer ist da raucht es, u svake vatre ima dima; es raucht im Zimmer, puši se, dimi se u sobi; die Speise raucht noch, jelo se jošte puši; er arbeitet daß ihm der Kopf raucht, puši mu se kika; er lügt daß ihm d. Kopf raucht, laže, sve da se magla diže; —, *v. a.* dimiti, zadimiti; Tabak —, pušiti, piti duhan i. lulu, duhaniti.
Raucher, *m.* pušilac, duhandžija; er ist kein starker —, malo i. slabo puši; (d. Kohlbr.) nedožeg.
Räucherbüchse, *f.* kadilovka.
Räucherer, *m.* kadilac.
Räucherfaß, s. Rauchfaß.
Räucherfleisch, *n.* suho meso.
Räucherholz, *n.* kadovac.
Raucherig, Räucherig, *adj.* (z. B. eine Wand), zadimljen, zakadjen; (v. Speisen), dimljiv; zagorio.
Räucherkammer, *f.* dimnica.
Räucherkerze, *f.* kadiljka.
Räuchern, *v. a.* kaditi, pokaditi, zakaditi, nakaditi; Fleisch —, sušiti meso; geräuchertes Fleisch, sušeno, udjeno meso.
Räucherpfanne, *f.* kadionica.
Räucherpulver, *n.* kadioni prašak; prah za kadjenje.
Räucherung, *f.* kadjenje, kadja; sušenje (n. p. mesa).
Räucherwerk, *n.* kâd, kadivo.
Räucherwurst, *f.* sušena, suha kobasica.
Rauchfang, *m.* dimnjak, čadjak, odžak*, komin.
Rauchfanggeld, *n.* dimnica.
Rauchfangkappe, *f.* kapa od dimnjaka.
Rauchfangkehrer, *m.* dimnjačar, čadjar, čadjavac, odžačar, badžomet; —in, *f.* dimnjačarica, čadjarica.
Rauchfangkehrer-Gewerbe, *n.* dimnjačarija.
Rauchfangkragen, Rauchfangmantel, *m.*, poddimnjak.
Rauchfangröhre, *f.* grlo u dimnjaka.
Rauchfangsteuer, *f.* dimnica.
Rauchfarbe, *f.* čadjavilo.
Rauchfarben, Rauchfarbig, *adj.* čadjav, čadjast.
Rauchfärber, *m.* mastilac krzna.
Rauchfaß, *n.* kadionik, kadilo.
Rauchfeuer, s. Schmauchfeuer.
Rauchflügel, *m.* rutavac.
Rauchfrost, s. Rauchreif.
Rauchfuß, *m.* (*Petrao Lagopus*), sněžnica; s. Trommeltaube.
Rauchfüßig, *adj.* kosmatih noguh, dlakonog; (z. B. eine Taube), gaćast.
Rauchfutter, *n.* postava od krzna; ein Rock mit —, kaput postavljen krznom.
Rauchgans, *f.* sušena, udjena guska.
Rauchgar, *adj.* sušen; —es Fell, (učinjeno) krzno, runa koža.
Rauchgelb, *adj.* čadjavo-žut.

Digitized by Google

Rauchgelbkies, *m.* mišomorski kučadan.
Rauchgeld, ſ. Rauchfanggeld.
Rauchgewölbe, *n.* dimnik. [suljača.
Rauchgras, *n.* (*Poa tenella*), tanana vla-
Rauchgrau, *adj.* čadjast.
Rauchhaarig, *adj.* runjav; kosmat.
Rauchhafer, ſ. Barthafer.
Rauchhandel, *m.* trgovina krznom.
Rauchhändler, *m.* trgovac od krzna.
Rauchhandlung, *f.* krznarnica.
Rauchhäutig, *adj.* kosmate, runjave kože.
Rauchholz, *n.* sirovo drvo, gašljika.
Rauchhonig, ſ. Rauhhonig. [cherig.
Rauchicht, Rauchig, *adj.* dimljiv; ſ. Räu-
Rauchkammer, Rauchkerze uſw., ſ. Räucherkammer uſw.
Rauchkaſten, *m.* dimnjača.
Rauchkohle, *f.* nedožeg, ugarak.
Rauchkopf, ſ. Eisvogel.
Rauchleder, *n.* hrapava koža.
Rauchlinde, *f.* ſ. Rüſter.
Rauchloch, *n.* sklad, vidělica, somić; badža; (eines Ofens), sopot, žukno, sulo, djulo; duška, fur, oduška; (*fig.* rauchende Stube), dimljivica, dimnica.
Rauchmeier, *m.* ſ. Kreuzkraut.
Rauchopfer, *n.* tamjan,
Rauchpfanne, ſ. Räucherpfanne.
Rauchpfennig, *m.* ſ. Rauchfanggeld.
Rauchpulver, ſ. Räucherpulver.
Rauchſäule, *f.* stup od dima.
Rauchſchwalbe, *f.* (*Hirunda rustica*), čadjava lastavica.
Rauchſchwanz, ſ. Schweifbeutler.
Rauchſeide, ſ. Floretſeide.
Rauchſpinne, *f.* čadjav pauk.
Rauchſtein, ſ. Rauchtopas.
Rauchſteuer, ſ. Rauchfangſteuer.
Rauchſtreif, *m.* pramen dima.
Rauchſtrom, *m.* rěka od dima.
Rauchſtube, *f.* dimljivica.
Rauchtabak, *m.* pušenac, duhan (duvan).
Rauchtopas, *m.* smedjac.
Rauchtopf, *m.* kurnjavac.
Rauchumhüllt, *adj.* dimom obavit.
Rauchwaare, *f.* ſ. Rauchwerk.
Rauchwehr, *n.* (vrbljakom) obrasao brěg.
Rauchwelš, *m.* (*Silurus asp.*), hrapav som. [cherwerk.
Rauchwerk, *n.* krzno; zvěr *f.*; ſ. Räu-
Rauchwerker, *m.* krznar.
Rauchwolke, *f.* oblak od dima.
Rauchwurz, ſ. Braunwurz.
Rauchzeug, *n.* kadilo; pušilo.
Raude, *f.* krasta. [ſ. Grind.
Räude, *f.* guba, šuga*; (Krätze), svrab;
Räudig, *adj.* gubav, šugav; ein —es Pferd, gubavac, gubalj; (ſpr.) e. —es Schaf ſteckt die ganze Herde an, jedna šugava ovca cělo stado ošuga; — werden, ogubaviti.
Räudige, *m.* gubavac; —, *f.* gubavica.
Räudigkeit, *f.* gubavost, šugavost.
Raufbold, *m.* bojnik, bojdžija.
Raufdegen, *m.* sabljetina; poseklica; ſ. Raufbold.
Raufe, *f.* čupanje (n. p. kose); er hat — bekommen, prodrmali su ga; (Raufel), greblo, ogreblo; strgulja; (in Ställen), jasle. [gati lan.
Räufeln, *v. a.* Flachs —, ogrebati, str-
Raufen, *v. a.* čupati, pročupati, izčupati; der Kamm rauft, češalj skube; (Einem d. Kopf —, čupati komu kosu; Flachs —, čupati lan; eine Gans —, perušati, perutati, čupati gusku; Gras —, čupati travu; ſich —, *v. r.* čupati se, počupati se, počeprljati se, sdrpiti se; (*fig.*) noslti se, potezati se, tući se, klati se, hrvati se, pobiti se, izklati se, saklati se; (blutig —), krviti se, izkrviti se, zakrviti se.
Raufer, ſ. Raufbold; Raufdegen.
Rauferei, *f.* boj, kavga, hrvanja; (blutige —), krvljenje; (ſcherz) šakapere; es entſtand eine —, potukli su se; počupali su se; bilo je šakapere.
Rauffeder, ſ. Schwungfeder.
Raufhandel, *m.* ograšje.
Raufholz, *n.* skubalo.
Raufmeſſer, *n.* kosa.
Rauffucht, *f.* sdrpljivost.
Rauffüchtig, *adj.* — ſein, zametati boj.
Raufwolle, *f.* guljevina.
Raufzange, *f.* klěštine.
Raufzeit, *f.* vrěme čupanja.
Rauh, *adj.* (nicht glatt), hrapav, (*asper*). drapav; —es Futter, suha krma i. pića; — werden, odrpaviti, ohrapaviti; (heiſer), promukao, mukao; ein —er Wind, oštar větar; —es Wetter, košljivo, ružno vrěme; —e Kälte, brid; ljuta zima; ein —er Himmelsſtrich, košljivo podnebje; —e Verſe, neskladni stihovi; —e Ausſprache, tvrd izgovor; —e Sitten, oporita ćud; ein —er Menſch, osoran, sirov čověk; —es Weſen, osornost; sirovost; — ſein, drmiti; —e Worte, prěke rěči; ein —er Ort, goletno město, golet.
Rauharbeit, *f.* krupno dělo.
Rauhbank, *f.* strug. [bradac.
Rauhbart, *m.* rutava brada; (*fig.*) ruto-
Rauhbärtig, *adj.* rutobrad, rutave brade.
Rauhblätterig, *adj.* drapava lišća.
Rauhbuckel, *m.* (*Aphrodite scabra*), ru-
Rauhdiſtel, ſ. Kardendiſtel. [tavica.
Rauhe, *f.* ſ. Rauheit; Mauſe.
Rauheiſen, *n.* sirovo željezo.
Rauheit, *f.* hrapavost, drapavost; hrapavica; (Heiſerkeit), promuklost; (der Kälte) bridost, ljutost; (d. Witterung) košljivost; (der Verſe) nesklad; (der Sitten) osornost; sirovost.
Rauhen, *v. a.* (Leder —), hrapaviti; (v. Bög.), ſich —, mitariti se.

Digitized by Google

Rauhfroſt, ſ. Rauhreif.
Rauhfutter, *n.* suha krma.
Rauhhaarig, *adj.* runjav.
Rauhhaarigkeit, *f.* runjavost.
Rauhhobel, *m.* postružnjak.
Rauhhonig, *m.* kljuk.
Rauhigkeit, *f.* ſ. Rauheit; die —en (ein. Körpers), hrapotine.
Rauhkopf, *m.* ſ. Borwiſch.
Rauhreif, *m.* inje.
Rauhſchleifer, *m.* prost brusar.
Rauhſtein, *m.* neseč̌en kamen.
Rauhung, *f.* mitarenje.
Rauhwaare, ſ. Rauchwaare.
Rauhwacke, *f.* opočnjak. [kašica.
Rauhweizen, *m.* pšenica-brkulja i. br-
Rauhzeit, ſ. Mauſezeit.
Raute, *f.* (*Sisymbrium*), oranj; (*Erysimum Barbarea*), poplotni trizalj.
Raum, *m.* prostor; der leere —, praznina; šupljina; die Räume des Himmels, nebesa; keinen — haben, neimati mesta; großen — einnehmen, zapremiti mnogo mesta; es hat keinen — mehr im Sacke, nemože više da stane u vreću; der — einer Flaſche, držina sklenice (boce); einer Bitte — geben, uslišiti molbu; der Hoffnung — geben, nadati se; dem Verdachte — geben, posumljati; einem Gedanken — geben, pomisliti; böſen Gedanken — geben, podati se opakim mislim; misliti o zlu; ſ. Schiffsraum. [nje sidro.
Raumanker, *m.* najdolnja kotva; najdol-
Räumauf, *m* izjelica; izjedi-pogača.
Raumbohrer, *m.* razvrtač.
Raumeinheit, *f.* jedinka prostora.
Raumeiſen, *n.* izgrtač.
Räumen, *v. a.* Bücher vom Tiſche —, maknuti, jamiti knjige sa stola; aus dem Wege —, ukloniti s puta; alle Hinderniſſe aus dem Wege —, dignuti sve zapreke; Einen aus dem Wege —, smaknuti koga; einen Platz —, uspremiti, razpremiti gdě; einen Keller —, izručiti pivnicu; (Wb.) izgrnuti, izgrtati (vinograd); (reinigen), očistiti; das Zündloch —, pročačkati falju; die Tabakpfeife —, pročistiti lulu; einen Graben —, kidati jarak; einen Brunnen —, čistiti zdenac (bunar); ein Loch —, razširiti, prostraniti, razvrtati rupu; Einem das Zimmer —, ustupiti komu sobu; d. Feld —, ukloniti se; der Feind mußte das Land —, neprijatelj je morao otići iz zemlje; das Land — müſſen, morati seliti iz zemlje.
Räumen, *n.* Räumung, *f.* uklanjanje; čišćenje; ostavljanje; seljenje.
Räumer, *m.* (e. Perſon), razpremuč; čistilac; kidač; (Werkz.) čistilica; ſ. Raumbohrer.
Raumgröße, *f.* količina, veličina prostora.
Räumig, *adj.* ſ. Geräumig.
Rauminhalt, *m.* prostor, držina; der — des Gefäßes iſt klein, posuda malo drži i. bere; malo ide u posudu.
Räumlich, *adj.* prostoran; ſ. Geräumig.
Räumlichkeit, *f.* prostornost; (*fig.*) prostorište, prostorina; (Localität), měsnost, stan.
Raumlos, *adj* bez prostora.
Raumnadel, *f.* čistilica, iglica.
Raumpfahl, *m.* bušač.
Räumte, *f.* pučina morska. [tina.
Raumundkraut, *n.* (*Chrysosplenium*), žu-
Räumung, ſ. Räumen, *n.*
Räumungsrecht, *n.* pravo čišćenja.
Raunen, *v. n.* šaptati; gukati; Einem etwas ins Ohr —, prišapnuti, zuknuti, guknuti komu što; mit einander —, šurovati; ſ. Verſchneiden.
Rauner, *m.* šaptač.
Raunzen, *v. n.* drančiti, drljančiti; njurgati, kenjkati, kaježiti se.
Raupe, *f.* gusěnica; (*fig.* —n im Kopfe), hir, muha, mušica; (Krankh. d. Viehes), strup.
Raupeiſen, *n.* ſ. Raupenſchere.
Raupen, *v. n.* opinjati, trěbiti, pudjati, skidati gusěnice.
Raupenei, *n.* jajce od gusěnice.
Raupenfadenwurm, *m.* (*Filaria erucarum*), gusěnički strunac.
Raupenfliege, *f.* (*Tachina*), gusěničarka.
Raupenfraß, *m.* obrst od gusěnicah; die Bäume litten dieſes Jahr durch —, gusěnice su lětos obrstile drveće.
Raupengras, *n.* (*Phalaris*), světlika; ſ. Lieſchgras.
Raupenhülſe, *f.* svlačak gusěnice.
Raupenjäger, *m.* (*Carabus inquisitor*), prežalac.
Raupenklee, *m.* Raupenkraut, *n.* (*Scorpiurus*), štipavčac.
Raupenleben, *n.* gusěnovanje.
Raupenleſer, *m.* gusěničar.
Raupennetz, *n.* gusěnjak.
Raupenſäure, *f.* gusěnička kiselina.
Raupenſchere, *f.* nožice za gusěnice.
Raupenſchmeißer, *m.* leptir-ženka.
Raupenſtand, *m.* gusěništvo; im —e, dok je gusěnica.
Raupenſtein, *m.* gusěničnjak.
Raupentödter, *m.* (*Ichneumon*), najezdnik; (*Pteromalus pupparum*), gusěničar; (*Sphex*), pěščarka; (Purpurdohle), rumena čavka.
Rauper, ſ. Raupenleſer.
Raupfüßig, *adj.* strupav.
Raupig, *adj.* gusěničav.
Rauſch, *m.* mamura; er hat einen —, pijan je; ſich im —e befinden, pijan biti; er hat einen tüchtigen —, pijan je kao čep; ſich einen — trinken, opiti

Digitized by Google

se; den — ausſchlafen, ſ. Ausſchlafen; Einem d. — vertreiben, otrězniti koga; im —e der Freude, opojen radošću; im —e, u vinu; ſ. Rauſchbeere; Preiſelbeere.

Rauſchbeere, *f.* (*Empetrum*), šiha, golubica, pjanica; ſ. Preiſelbeere.

Räuſchchen, *n.* er hat ein —, djornut je, nakvašen je; ſich ein — antrinken, nakititi se, podnapiti se.

Rauſchen, *v. n.* (v. Laube), šuškati, šuškotati, šušnuti, šuštiti; (v. Waſſer), šuštati, žuboriti, žamoriti, krčati; (v. Kleid.) škripati; (Geräuſch machen), šumljeti; (v. Schweinen) bukariti se; ſ. Berauſchen.

Rauſchend, *adj.* šuškav, škripav; (*fig.*) halabučan, bučan.

Rauſchflügel, *m.* postranica.

Rauſchgelb, ſ. Auripigment.

Rauſchgold, ſ. Flittergold.

Rauſchgrün, ſ. Saftgrün; Moosbeere.

Rauſchig, *adj.* opojan.

Rauſchmittel, *n.* opajalo.

Rauſchſilber, *n.* běla šljoka.

Rauſchwerk, *n.* šumilo.

Rauſchwurz, *f.* (*Alliaria*), češnjača.

Räuſperlaut, *m.* hrakav glasac.

Räuſpern, ſich, *v. r.* hraknuti, hrakati.

Räuſpern, *n.* hrakavica.

Raute, *f.* (*Ruta graveolens*), rutvica; (an Edelſteinen), četvorina, kocka; (*rhombus*), rumbac, kosa četvorina; (in Kart.) ſ. Carreau.

Räute, *f.* ručka (u ključa).

Rauten, *v. a.* četvoriti; nakockati.

Rautenbalſam, *m.* balsam od rutvice.

Rautenblatt, *n.* listak od rutvice.

Rautenessig, *m.* kvasina od rutvice.

Rautenfläche, *f.* četvorina. [bast.

Rautenförmig, *adj.* koso-četvorni, rum-

Rautenglas, *n.* nakockano staklo.

Rautenkörbchen, *n.* (*Archa rhombea*), kockasta korabljica.

Rautenmuskel, *m.* četvorna mišica.

Rautenöl, *n.* ulje od rutvice.

Rautenſchlange, *f.* (*Lachesis rhombeata*), sukuruk.

Rautenſtein, *m.* kocka; ſ. Roſette.

Rautenſtich, *m.* kockast šav.

Rautenſtrauch, *m.* struk od rutvice.

Rautenwaſſer, *n.* vodica od rutvice.

Rautenwein, *m.* rutvičnjak.

Rautenweiſe, *adv.* koso-četvorno.

Räutern, *v. a.* rešetati.

Ravelin, *n.* predkop.

Raygras, *n.* franzöſiſches —, (*Holcus avenaceus*), pahovka, krakosača; (*Lolium perenne*), ljuljica.

Rayon, *m.* okoliš.

Razion, ſ. Portion.

Razzia, *f.* četa, četovanje.

Reaction, *f.* uztucanje, protivno dělovanje; reakcija; ſ. Gegenwirkung; (*pol.*) natražnjaštvo; natražnjaci; (*med.*) dělovanje. [natraghodja.

Reactionär, *m.* natražnjak, nazadnjak,

Reactionskraft, *f.* uzdělovnost.

Reactionsrad, *n.* natražno kolo.

Reactiv, *adj.* uztucajući; dělujući.

Reagentien, *pl.* izpitala.

Reagenzpapier, *n.* izpitni papir.

Reagiren, *v. n.* izpitivati; uzdělovati, uztucati, reagovati.

Real, *m.* (Münze), real.

Real, *adj.* stvaran; (wirklich), istini.

Realbeſitz, *m.* pošed nepokretnine.

Realdefinition, *f.* stvarna oznaka i. obiljega. [pokretnini.

Realexecution, *f.* izvršba i. ovrha na ne-

Realgar, *n.* crveni mišomor.

Realgericht, *n.* sud za stvari.

Realgerichtsbarkeit, *f.* sudbenost za stvari.

Realgrund, *m.* stvarno načelo.

Realhypothek, *f.* nepokretan zalog.

Realinder, *m.* kazalo stvarih.

Realinjurie, *f.* uvreda činom.

Realiſation, *f.* obistinjenje.

Realiſiren, *v. a.* obistiniti; izvesti; Waaren —, unovčiti, upěneziti robu.

Realismus, *m.* realizam.

Realiſt, *m.* realista.

Realität, *f.* stvarnost; (Wirklichkeit), istinost; (Grundbeſitz), nepokretnina; (*math.*) mogućnost.

Realkenntniß, *f.* stvarno znanje.

Reallexikon, *n.* stvarnik.

Realmethode, *f.* pragmatički način.

Realprincip, *n.* ſ. Realgrund.

Realrichter, *m.* sudac za stvari.

Realſchule, *f.* stvarnica, realka.

Realunion, *f.* stvarno, pravo sjedinjenje.

Realwerth, *m.* prava vrědnost.

Reambulation, ſ. Gränzbegehung.

Reambulations-Urkunde, *f.* razvodnica.

Reaſſecuranz, ſ. Wiederverſicherung.

Reaſſumiren, *v. a.* preuzeti, priuhvatiti.

Rebbelwurm, *m.* ſ. Maulwurfsgrille.

Rebbinde, ſ. Waldrebe.

Rebe, *f.* loza, rozgva; (Wein—), vinova loza; (Weinſtock), trs, čokot; (Sproß), potomak. [tovnik.

Rebell, *m.* odmetnik; (Aufrührer), bun-

Rebellen- (in Zuſ.) odmetnički; buntovnički. [odmetnikah.

Rebellenhäuptling, *m.* bunovodja; vodja

Rebellion, *f.* odmetnuće; buna. [se.

Rebelliren, *v. n.* odmetnuti se, pobuniti

Rebelliſch, *adj.* odmetnički; buntovni; pobunjen.

Rebenaſche, *f.* pepeo od vinove loze.

Rebenauge, *n.* vinovo oko.

Rebenberg, ſ. Weinberg.

Rebenbinder, *m.* vezač, vezilac.

Rebenblatt, *n.* vinov listak. [ſaft.

Rebenblut, *n.* crvenika(-vino); ſ. Reben-

Digitized by Google

Rebenbogen, *m.* kondër. [bulja.
Rebendolde, *f.* (*Oenanthe*), kropilo, tr-
Rebengang, *m.* Rebengelánder, *n.* (vino-va) brajda.
Rebengerauf, *n.* vinovo lozje.
Rebenhain, *m.* vinograd.
Rebenholz, *n.* rožđje.
Rebenhügel, *m.* vinograd.
Rebenlaub, *n.* lastar, vinovo lišće.
Rebenlaube, *f.* virnica.
Rebenmeſſer, *n.* kosër, vinjak, kučen.
Rebenmilbe, *f.* (*Acarus vitis*), vinov raz-
Rebenpfahl, *m.* lozni kolac. [toč.
Rebenreich, *adj.* lozovit.
Rebenſaft, *m.* lozovina, vinska kapljica.
Rebenſatz, *m.* sadnja vinograda; nasad.
Rebenſchnitt, *m.* rezatba vinograda.
Rebenſchnitter, *m.* rezač; ſ. Hirſchkäfer.
Rebenſchoß, *m.* mutvica, loza.
Rebenſchule, *f.* loznik.
Rebenſchwarz, *n.* lozov gal.
Rebenſpitze, *f.* zalomak, okresina, ovršina.
Rebenſproß, ſ. Rebenſchoß.
Rebenſtab, *m.* evenjka.
Rebenſtecher, *m.* (*Curculio Bachus*), vinova pipa.
Rebenſtock, *m.* čokot, trs.
Rebenthräne, *f.* Rebenwaſſer, *n.* krmelj, suza (u loze).
Rebentragend, *adj.* lozonosan.
Rebenwelle, *f.* snop rožđja. [škarice.
Rebenzinke, *f.* vinove vilice, vitinice,
Rebgewächs, *n.* vinograd.
Rebhuhn, *n.* (*Tetrao Perdix*), jarebica.
Rebhühnerfleiſch, *n.* meso od jarebice.
Rebhühnerkraut, ſ. Glaskraut.
Rebhuhnſchnepfe, *f.* jarebičnica.
Rebkreſſe, *f.* ſ. Rapunzel.
Rebland, *n.* vinogorica.
Reblaub, Reblaube uſw., ſ. Rebenlaub.
Rebus, *n.* gonetka od znakovah, rebi.
Rebwinde, ſ. Waldrebe.
Rebwurm, ſ. Rebenſtecher.
Recapitulation, *f.* prëglavak, prëglava.
Recapituliren, *v. a.* preglaviti, u kratko opetovati. [cenzent.
Recenſent, *m.* razsudac, prosudnik, re-
Recenſion, *f.* razsuda, prosuda, recenzija, kritika. [razsudjivati.
Recenſiren, *v. a.* razsuditi, prosuditi,
Recepiſſe, *n.* (poštanska) primka.
Recepiſſe-Gebühr, *f.* plata za primku.
Recept, *n.* (lëkarski) predpis, (prepis), zapis; (*fig.*) lëk.
Receptiren, *v. a.* predpisati, predpisivati, (prepisati).
Receptirkunde, *f.* predpisarstvo.
Receptiv, *adj.* unimav; ſ. Empfänglich.
Receptivität, *f.* unimavost; ſ. Empfänglichkeit.
Receß, *m.* pogodba; (Rückſtand), zaostatak; (*jur.*) tužba.
Receßſchuld, *f.* dug rudnika.

Rechbeere, *f.* ſ. Kellerhals.
Rechen, *m.* grablje, grabulje, grebulje; zubače; (in Teichen), rešetka; (Kleider—), klinčenjak, čiviluk.
Rechen, *v. n.* grabljati, pograbljati, pogrecati, grebuljati, zubljati.
Rechenamt, *n.* računarnica.
Rechenbogen, *m.* računski otisak.
Rechenbohrer, *m.* svrdao za grablje.
Rechenbrett, *n.* (Rechenbank, *f.*), računska štica.
Rechenbuch, *n.* računica, rakamica.
Rechenfehler, Rechenkammer uſw., ſ. Rechnungsfehler uſw.
Rechenhaupt, *n.* bilo u grabuljah.
Rechenknecht, *m.* računalo.
Rechenkunſt, *f.* računstvo.
Rechenkünſtig, *adj.* računstven.
Rechenkünſtler, *m.* računik.
Rechenmaſchine, *f.* računalo. [stva.
Rechenmeiſter, *m.* računar, učitelj računRechenpfennig, *m.* tantuz.
Rechenſchaft, *f.* račun; (*fig.*) Einem — von etwas geben, dati komu razlog o čem; Einen zur — ziehen, povući i. pozvati koga na odgovor.
Rechenſchaftspflicht, *f.* dužnost polaganja računah; dužnost odgovaranja.
Rechenſchaftspflichtig, *adj.* dužan polagati račune; pod odgovorom.
Rechenſchule, *f.* računstvenica; računica.
Rechenſchüler, *m.* računičar.
Rechenſtab, Rechenſtiel, *m.* računaljka; (am Rechen), grabljište.
Rechenſtift, *m.* (škriljevna) pisaljka.
Rechenſtube, *f.* računara.
Rechenſtunde, *f.* računski nauk.
Rechentafel, *f.* računska štica, djačka tablica; ſ. Schiefertafel.
Rechentiſch, *m.* računište.
Rechenzahn, *m.* zub od grabaljah.
Rechenziffer, *f.* brojka. [ljačica.
Recher, *m.* grabljač; zubljač; —in, *f.* grab-
Rechkamm, *m.* bilo od grabaljah; gre-
Rechling, ſ. Börſe. [ben.
Rechnen, *v. a.* računiti, računati, esapiti; eins zum andern —, pribrojiti i. priračunati jedno k drugomu; eins in's andere gerechnet, jedno s drugim; im Kopfe —, računati na pamet; mit Jemand —, računiti se s kim; ich rechne ihn unter meine Freunde, medju svoje prijatelje ga brojim; meine Mühe nicht gerechnet, osim moga truda; man rechnet ſein Alter auf ſechszig Jahre, drži se, da mu ima šestdeset godinah; ich rechne es mir für eine Ehre, za čast držim, uzimam; das rechne ich für nichts, to nedržim ni za što; na to i neglédam; Einem etwas für Gerechtigkeit —, primiti i. pisati komu što u pravdu; ſo hoch rechnet er ſeinen Verluſt, toliko misli da je izgubio; am geringſten ge-

Digitized by Google

rechnet, najmanje računajuć; ich rechne auf Sie, na Vas se oslanjam; nadam Vam se.

Rechner, *m.* računalac; er iſt ein guter —, dobro umě računati.

Rechnung, *f.* račun; rakam, esap; — führen, voditi račune; in — bringen, in die — einbeziehen, uračunati (što), staviti u račun; — ablegen, polagati, dati račun o čem; eine — durchſehen, pregledati račun; Einem die — abnehmen, primiti od koga račun; auf meine —, na i. pod moj račun, (*fig.*) pod moj odgovor; für eigene —, za sebe; (ſpr.) er machte die — ohne Wirth, prevario se je u računu; Jemanden einen Strich durch die — machen, pomesti, pokvariti komu račun; pretirati komu tragove; nach meiner —, po mom računu, mnenju; kako ja sudim; ſeine — trifft nicht ein, nije mu rěč urodila; ſich — auf etwas machen, nadati se čemu; er findet dabei ſeine —, donosi mu; plaća mu; — tragen, gledati (na što), zadovoljiti (komu); auf — kaufen, kupovati na poček; mit Einem in — ſtehen, biti s kim u poslu.

Rechnungsabſchluß, *m.* svršetak i. dovršetak računah.

Rechnungsabſolutorium, *n.* računska odrěšnica.

Rechnungsacten, *pl.* računski spisi.

Rechnungsagnoscirung, *f.* odobrenje računah.

Rechnungsamt, *n.* računarnica.

Rechnungsanſtand, *m.* nedostatak, mana računah; ſ. Rechnungsbemängelung.

Rechnungsart, *f.* vrst računa.

Rechnungsaufgabe, *f.* računska zadaća.

Rechnungsauszug, *m.* izvadak računah; ſ. Conto.

Rechnungsbeamte, *m.* računarski urednik (činovnik); računar.

Rechnungsbehelf, *m.* računski prilog.

Rechnungsbeiſpiel, *n.* računski primĕr.

Rechnungsbeleg, *m.* računski dokaz, računska dokaznica.

Rechnungsbemängelung, *f.* manisanje, zabavljanje računa; zabavak računu.

Rechnungsbetrag, *m.* računski iznosak.

Rechnungsbuch, *n.* računovnik.

Rechnungscenſur, ſ. Rechnungsprüfung.

Rechnungscolonne, *f.* izkazni stupac.

Rechnungsdifferenz, *f.* razlika u računu.

Rechnungserläuterung, *f.* razjasnjenje, razložba računa(h).

Rechnungserledigung, *f.* rěšenje računa(h).

Rechnungserſatz, *m.* naknada s računa(h).

Rechnungsfach, *n.* računarska struka; računarstvo.

Rechnungsfehler, *m.* pogreška u računu; einen — begehen, pogrěšiti u računu.

Rechnungsführer, *m.* računovodja; računar.

Rechnungsführung, *f.* vodjenje računah.

Rechnungsgegenſtand, *m.* predmet računa.

Rechnungsgeld, *n.* računski novac.

Rechnungsgleiche, *f.* računska razměra i. obravnjača.

Rechnungshof, *m.* oberſter —, vrhovna računara.

Rechnungsjahr, *n.* računska, upravna godina.

Rechnungskammer, *f.* računara; računarnica.

Rechnungskunſt, *f.* računstvo.

Rechnungsleger, *m.* davalac računah.

Rechnungslegung, *f.* davanje računah.

Rechnungsmangel, *m.* mana računa.

Rechnungsmünze, *f.* ſ. Rechnungsgeld.

Rechnungsprax, *f.* računarska věština; (Gewohnheit), računarski običaj.

Rechnungsprobe, *f.* ogled računa.

Rechnungsproceß, *m.* parnica za račune.

Rechnungsprüfung, *f.* pretres računah.

Rechnungsrath, *m.* računarsko věće; (Perſon), računarski savětnik.

Rechnungsregiſter, *n.* računsko kazalo.

Rechnungsreſt, *m.* računski preostatak, višak.

Rechnungsrevident, *m.* pregledalac računah.

Rechnungsreviſion, *f.* pregledba računah.

Rechnungsreviſor, ſ. Rechnungsrevident.

Rechnungsſchluß, ſ. Rechnungsabſchluß.

Rechnungsſyſtem, *n.* računski sustav.

Rechnungsſtare, *f.* računarina.

Rechnungsverſtändige, *m.* věštak u računstvu.

Rechnungsverſtoß, *m.* računska pogreška.

Rechnungswährung, *f.* računska vrednota.

Rechnungsweſen, *n.* računarstvo.

Rechnungswiſſenſchaft, ſ. Verrechnungswiſſenſchaft.

Rechnungszweig, *m.* grana računstva.

Rechſtroh, *n.* sgrebine.

Recht, *adj.* prav; eine —e Linie, prěčac, pravac; — ſtehen, uzpravo, izpravo stajati; dubiti; d. Kleid ſitzt —, oděća dobro stoji; ein Wort — ausſprechen, izgovoriti rěč pravo i. kako valja; hore ich —? jel' moguće! eine Sache bei ihrem —en Namen nennen, kazati što izrěkom; kazati što upravo kako jest; der —e Vater, pravi otac; —er Bruder, rodjeni, pravi brat; er hatte eine —e Freude darüber, baš se je tomu radovao i. obradovao; da wäre er ein —er Narr, ala bi bio lud! ich bin — begierig darauf, vrlo želim (n. p. znati); etwas — aus dem Grunde verſtehen, razuměti što kako valja; ich kann mich nicht — darein finden, nemogu to nikako uvěšbati; er iſt nicht — bei Verſtande, něšto je ćanut; heute will ich einmal — luſtig ſein, danas ću se pošteno veseliti, zabavljati; ich bin ihm — herzlich gut, vrlo ga navidim; das ſehe ich — gern, to mi je vrlo drago; es iſt — kalt, baš je hladno; du biſt mir auch der Rechte, i ti si mi pravi pravcati; da biſt du an den Rechten gekommen, baš si se (do-

Digitized by Google

bro) naměrio; mir iſt nicht —, stužilo mi se, služuje mi se; das iſt mir nicht —, to mi nije po ćudi, po volji i. u volju; es geſchieht ihm ſchon —, pravo mu je, ak mu je; ihm kann Niemand etwas — machen, nitko mu nemože ugoditi, ugověti; mir iſt Alles —, sve mi je jedno; Sie kommen eben —, baš ste dobro došli; das kam mir eben —, to mi je došlo u dobri čas, na tulac, na sgodu i. na ruku; ſo —, ta valja; thue —, tvori pravdu; komme ich hier — bei Herrn N.? stanuje-li ovdě gospodin N.? Sie gehen hier nicht —, zlo ste zaputili; zur —en Zeit, u vrěme, u (pravo) doba, u dobri čas (n. p. doći); es ſteht nicht am —en Orte, nestoji gdě bi trebalo; d. —en Gebrauch von einer Sache machen, pravo se čim služiti; er hat d. Maul auf dem —en Flecke, ima dobar njisak; nije mu mati jezik izpredala; die —e Seite, (z. B. d. Tuches) lice; ſ. Gerecht; —e Kinder, zakonska děca; das geht nicht mit —en Dingen zu, to nisu čitave stvari; das iſt nicht —, to nevalja; da haſt du — daran gethan, pravo si uradio i. učinio; etwas für Recht erkennen, priznati što za pravo; (im Gegenſatze von link), desni; d. —e Hand, desnica, desna ruka; ſich —er Hand wenden, okrenuti se desno; iſt es etwas Rechtes? valja-li što? wo mir — iſt, ako se nevaram; ich weiß es ſelbſt nicht —, neznam ni sam pravo; wir haben — gelacht, nasmijali smo se; was — und billig iſt, što je pravo i pravedno.

Recht, *n.* (*jur.*) právo; Einem — geben, dati komu za právo; pristati uz koga; er hat —, razlog i. pravo ima; pravo je kazao; er hat d. — zu fordern, vlastan je iskati; er will immer — haben, uvěk se pravda; von —s wegen, pravom; po pravdi; po pravoj pravici; (ſpr.) wo nichts iſt, da hat d. Kaiſer ſein — verloren, čega nije, ni car nedobije (neije); Einen bei ſeinen —en ſchützen, braniti čija prava; das — über Leben und Tod, vlast nad životom i smrti; er hat d. — über Leben und Tod, vlastan je svěsit i oběsit; mit welchem —e? kojim pravom? u koje ime? kakvim razlogom? die —e des Blutes, rodno pravo; das — der Erſtgeburt, prvorodjenstvo; (Geſetz), in den —en iſt dieß verordnet, zakoni to naredjuju; von —s wegen, po zakonu; d. — verdrehen, zakone izvrnuti, izvrtati, izkrenuti; izvijati zakon; es iſt —ens, zakonito je; pravo je; das kirchliche —, crkveno pravo; ſich d. —en widmen, učiti prava i. pravoslovje; die —e verſtehen, znati, poznavati prava; Einem — widerfahren laſſen, pravedno s kim postupati; dati komu pravo; hier geht Gewalt vor —, čija (ovdě) sila, toga i pravda; d. Weg —ens ergreifen, utečí se sudu; im Wege —ens, parbom; nach Urtheil u. —, po sudu i presudi; — ſprechen, suditi; sud suditi, sudovati, pravdu děliti; zu — ſtehend, pravobitan; zakonit; was —ens iſt, što je pravo; pravda; što pravda ište; Gnade für — ergehen laſſen, nesuditi već pomilovati.

Rechtbetonung, *f.* pravo zanošenje; prav naglasak.

Rechte, *f.* desnica; ſetze dich zu meiner —n, sědi meni s desne strane, uz desno kolěno.

Rechteck, *n.* pačetvorina.

Rechteckig, *adj.* pravokutan.

Rechten, *v. n.* (vor Gericht, preti se, suditi se (s kim); (ſtreiten), prepirati

Rechter, *m.* prepirač; parničar. [se.

Rechterkenntniß, *n.* presuda, sud.

Rechtfallen, *n.* kosina.

Rechtfertig, ſ. Rechtmäßig.

Rechtfertigen, *v. a.* pravdati, opravdati; ſich über eine Anſchuldigung —, opravdati se i. oprati se od kakve okrive; (ſich ausweiſen), izkazati se; (*fig.*) odobriti; izgovoriti; (*theol.*) opráviti, opravdati.

Rechtfertiger, *m.* opravdač, pravdač; —in, *f.* pravdačica.

Rechtfertigung, *f.* opravda; (Entſchuldigung), izgovor; (das Rechtfertigen), pravdanje; (*theol.*) opravljenje, opravdanje.

Rechtfertigungsklage, *f.* pravdajuća tužba.

Rechtfertigungsſchrift, *f.* opravednica; obrana.

Rechtfinden, *n.* (*merc.*) odobrenje.

Rechtflüchtig, *adj.* poběgao od suda.

Rechtfuchs, *m.* ridjo.

Rechtgläubig, *adj.* pravověran; (orthodox), pravoslavan. [pravověrnica.

Rechtgläubige, *m.* pravověrnik; —, *f.*

Rechtgläubigkeit, *f.* pravověrnost; (Orthodoxie), pravoslavje.

Rechthaber, *m.* pravdaš, pravdač. [vost.

Rechthaberei, *f.* pravdašenje, pravdačlji-

Rechthaberiſch, *adj.* pravdačljiv; uporan; er iſt ſehr —, u svem hoće da ima pravo; uvěk se pravda.

Rechtigen, ſ. Rechten.

Rechtläufig, *adj.* pravotečan, redovita těka; eine —e Uhr, dobro iduća ura (sat).

Rechtlehen, *n.* pravo leno, pravi feud.

Rechtlehrig, *adj.* pravoučan; ſ. Rechtgläubig.

Rechtlich, *adj.* pravedan; pravotan; (*jur.*) pravni; die —en Behelfe, pravna do-

Digitized by Google

kazala; d. —e Verfahren, uredni postupak; Einen — belangen, tužiti koga sudu; —e Entscheidung, presuda; (ehrenwerth), pošten; (anständig), pristojan; —erweise, *adv.* po pravdi, po pravoj pravici.

Rechtlichkeit, *f.* pravednost; pravota; pravnost; (*fig.*) poštenje; pristojnost.

Rechtliebend, *adj.* pravoljub.

Rechtlinig, *adj.* upravih crtah.

Rechtlos, *adj* bezpravan, bez prava.

Rechtlosigkeit, *f.* bezpravnost; bezpravje.

Rechtmäßig, *adj.* d. —e Gebrauch, prava poraba; (gesetzmäßig), eine —e Ehe, zakonska ženitba.

Rechtmäßigkeit, *f.* pravost; (Gesetzmäßigkeit), zakonitost.

Rechtortig, *adj.* pravokutan.

Rechts, *adv.* desno, na desno; — und links, desno i lěvo; — um, okreni se desno; — sein, dešnjak biti.

Rechtsabtretung, *f.* ustup prava.

Rechtsact, *m.* pravni čin.

Rechtsähnlichkeit, *f.* pravna nalika.

Rechtsakademie, *f.* pravoslovno učilište, pravoslovna akademija.

Rechtsam, *adj.* pravni; ſ. Rechtmäßig.

Rechtsangelegenheit, *f.* pravni posao; pravna stvar; pra.

Rechtsansicht, *f.* mnenje o pravu.

Rechtsanspruch, *m.* pravo na što; Rechtsansprüche machen, zahtěvati svoje pravo na što.

Rechtsauftrag, *m.* sudbeni nalog.

Rechtsausführung, *f.* dokazivanje, dokazanje prava.

Rechtsausſpruch, ſ. Rechtsſpruch.

Rechtsbefeſtigung, *f.* utvrda prava.

Rechtsbefliſſen, *adj.* učeći prava. [nik.

Rechtsbefliſſene, *m.* učenik pravah; prav-

Rechtsbehelf, *m.* dokaz, dokazalo prava.

Rechtsbehörde, *f.* sudbena oblast.

Rechtsbeiſtand, *m.* odvětnik.

Rechtsbeſtändig, *adj.* pravobitan; zakonit.

Rechtsbeſtändigkeit, *f.* pravobitnost; za-

Rechtsbeweis, *m.* dokaz prava. [konitost.

Rechtsbildung, *f.* pravoslovno obrazovanje; pravoslovna obrazovanost.

Rechtsbuch, *n.* pravnik. [vrědan.

Rechtſchaffen, *adj.* pravi; (*fig.*) pošten,

Rechtſchaffenheit, *-f.* pravost; (*fig.*) po-

Rechtſchreibung, *f.* pravopis. [štenje.

Rechtsconſulent, *m.* pravnik; ſ. Advokat.

Rechtsdreher, ſ. Rechtsverdreher.

Rechtsdreherei, *f.* izvrtanje, izvijanje

Rechtſeitig, *adj.* pravostran. [prava.

Rechtſeitigkeit, *f.* pravostranost.

Rechtserkennung, *f.* presuda.

Rechtserwachſen, *adj.* pravomoćan.

Rechtserweis, *m.* dokaz prava.

Rechtsfall, *m.* pra; pravni slučaj.

Rechtsfolge, *f.* pravna poslědica.

Rechtsforderung, *f.* zahtěvanje prava.

Rechtsfrage, *f.* das iſt eine —, to se tiče prava, zakona.

Rechtsfreund, *m.* pravoljub.

Rechtsführung, *f.* těranje parnice; parba.

Rechtsgang, *m.* zavoj na desno; (*jur.*) těk parnice; parba.

Rechtsgebäude, *n.* pravoslovni sustav.

Rechtsgebrauch, *m.* pravni običaj.

Rechtsgefühl, *n.* pravnost, pravoljubje.

Rechtsgelehrſamkeit, *f.* pravoznanstvo.

Rechtsgelehrt, *adj.* vešt pravu.

Rechtsgelehrte, *m.* pravoznanac.

Rechtsgeſchäft, *n.* pravni posao.

Rechtsgeſchichte, *f.* pověstnica prava, pravoslovja.

Rechtsgeſchichtlich, *adj.* pravno-pověstni.

Rechtsgeſuch, *n.* molba presude.

Rechtsgiltig, *adj.* valjan po pravu, pred sudom; ſ. Rechtskräftig.

Rechtsgiltigkeit, *f.* valjanost po pravu, pravna; ſ. Rechtskraft.

Rechtsgleichheit, *f.* jednakost pravah; jednakost pred sudom.

Rechtsgrund, *m.* pravni razlog.

Rechtsgrundſatz, *m.* pravno načelo.

Rechtsgültig, ſ. Rechtsgiltig.

Rechtshandel, *m.* pra.

Rechtshängig, *adj.* pod sudom.

Rechtshörer, *m.* pravnik.

Rechtshülfe, *f.* sudbena pomoć.

Rechtsinſtitut, *n.* pravna uredba.

Rechtsirrthum, *m.* pravna zabluda.

Rechtskenner, *m.* pravoznanac.

Rechtskniff, *m.* pravna spletka; varka; —e machen, zapletati, izvrtati.

Rechtskoſten, *pl.* parben trošak.

Rechtskraft, *f.* pravna moć i. krepost; zakonska sila; in — erwachſen, zadobiti pravnu moć i. krepost.

Rechtskräftig, *adj.* pravomoćan; ein —es Urtheil, tvrd sud; — werden, zadobiti pravnu moć i. krepost.

Rechtskunde, *f.* pravoslovje.

Rechtskundig, *adj.* vešt pravu.

Rechtskundige, *m.* pravoslovac.

Rechtsleben, *n.* pravni život. [slovje.

Rechtslehre, *f.* nauka o pravih; pravo-

Rechtslehrer, *m.* učitelj pravah.

Rechtslehrig, *adj.* pravoučan.

Rechtsliebe, *f.* pravoljubje.

Rechtsmann, ſ. Rechtsgelehrte. [lěk.

Rechtsmittel, *n.* pravno sredstvo; pravni

Rechtsmündel, *m.* branjenik.

Rechtsobject, *n.* predmet prava.

Rechtspflege, *f.* pravosudje.

Rechtspraktikant, *m.* pravni věšbanik.

Rechtſprechend, *adj.* pravo izgovarajući rěči; (*jur.*) pravodajni. [govaranje.

Rechtſprechung, *f.* pravoreka, pravo iz-

Rechtsprincip, *n.* pravno načelo.

Rechtsregel, *f.* pravničko, pravoslovno pravilo.

Rechtsſache, *f.* pra; (Proceß), parnica.

Digitized by Google

Rechtsschluß, *m.* svršetak parnice.
Rechtsschuldigkeit, *f.* sudna dužnost.
Rechtsschutz, *m.* zaštita práva, zakona.
Rechtsschwindler, *m.* zapletalica.
Rechtssinn, *m.* ſ. Rechtsgefühl.
Rechtssphäre, *f.* pravno, sudbeno područje.
Rechtssprache, *f.* pravoslovni jezik.
Rechtssprecher, *m.* sudac.
Rechtsspruch, *m.* presuda.
Rechtsstaat, *m.* pravna država.
Rechtsstand, *m.* podsudnost; ſ. Gerichtsſtand.
Rechtsſtändig, *adj.* podsudan, pod sudom.
Rechtsstelle, *f.* réči zakona.
Rechtsstillstand, *m.* sudostaja.
Rechtsstreit, *m.* ſ. Rechtssache.
Rechtsstudium, *n.* nauka pravah.
Rechtsstuhl, *m.* višje sudište.
Rechtstag, ſ. Gerichtstag.
Rechtstitel, *m.* pravno ime; unter welchem —? po čem? u kakvo ime?
Rechtſucher, ſ. Sollicitant.
Rechtsum, *adv.* — machen, pleći dati; er ließ ihn — machen, povrati ga.
Rechtsurkunde, *f.* pravulja, pravna izprava, pravno pismo.
Rechtsverbindlich, *adj.* vežući pravno, pred sudom.
Rechtsverbindlichkeit, *f.* pravna obveza.
Rechtsverdreher, *m.* zapletalica.
Rechtsverdrehung, *f.* izvrtanje, izopačivanje prava, zakona.
Rechtsverfahren, *n.* pravosudno postupanje.
Rechtsverfassung, *f.* pravosudna uredba.
Rechtsverhältniß, *n.* pravni odnošaj; (*coll.*) pravno odnošenje.
Rechtsverhandlung, *f.* sudbeni, parbeni postupak; parbena razprava.
Rechtsverletzer, *m.* vrědilac práva.
Rechtsverletzung, *f.* uvreda práva.
Rechtsvermuthung, *f.* pravna domněva.
Rechtsverständig, *adj.* věšt pravu.
Rechtsverständige, *m.* věštak u pravu; pravoznanac.
Rechtsvertreter, *m.* pravni zastupnik.
Rechtsverwahrung, *f.* pravna ograda.
Rechtsverwalter, ſ. Juſticiär.
Rechtsverwaltung, *f.* sudovanje.
Rechtsvorbehalt, *m.* pravni pridržaj.
Rechtsvorsicht, *f.* pravni opaz.
Rechtsweg, *m.* parba; im —e, parbom; (putem pravde); auf den — verweiſen, odputiti na parbu; von —en, ſ. Recht, *n.*
Rechtswesen, *n.* pravje.
Rechtswidrig, *adj.* protupravan, protuzakonitost.
Rechtswidrigkeit, *f.* protupravnost, protuzakonitost.
Rechtswirkung, *f.* pravni učinak; (Folge), pravna poslědica.
Rechtswiſſenſchaft, *f.* pravoznanstvo; pravoslovje.
Rechtswiſſenſchaftlich, *adj.* pravoznanstven; pravoslovan.
Rechtswohlthat, *f.* pravno dobročinstvo, dobročinstvo prava.
Rechtszug, *m.* weiterer —, utok i. pritužba višjemu sudu.
Rechtszuſtand, *m.* pravno stanje.
Rechtszwang, *m.* pravni, sudbeni namet
Rechtthun, *n.* tvorenje pravde, pravočinstvo.
Rechtwinkel, *m.* pravi kut.
Rechtwinkelig, *adj.* pravokutan.
Rechtzeitig, *adj.* udoban; —, *adv.* u doba, u (pravo) vrěme, u pravi čas, po vremenu.
Rechtzeitigkeit, *f.* udobnost; pravo vrěme.
Recidiv, *adj.* odvala; povratak bolesti; er iſt — geworden, odvalio se je; bolest mu se je povratila.
Recipient, *m.* sprema, spremka.
Reciprocität, *f.* zaměnitost; uzajamnost.
Reciprok, *adj.* zaměnit; uzajamni; (*gram.*)
Recitativ, *n.* recitativ.
Recitiren, *v. a.* kazivati.
Reck, *n.* ſ. Recke, *f.*
Reckbaum, ſ. Wachholder.
Recke, *m.* div, gorostas, oriaš.
Recke, *f.* (Stange), srg; lěnka; (Gewehrrecken), čukalj; ſ. Reckwerk.
Reckeiſen, *n.* kovano željezo.
Recken, *v. a.* die Hand —, pružiti, pružati ruku; d. Schweif —, napeti rep; den Kopf in die Höhe —, ſ. Reckhalſen; das Leder —, kožu raztezati, perdašiti*; das Eiſen —, željezo tanjiti, kovati; ſich —, protegnuti se, pružati se; ſ. Ausrecken.
Reckhalſen, *v. n.* izvitoperiti se.
Reckholder, ſ. Holunder; Wachholder.
Reckſcheit, *n.* nategač.
Reckwerk, *n.* vrljika.
Reckzeug, *n.* raztezala; (*fig.*) mučila.
Reclamant, *m.* prigovornik; (Widerrufer), porečnik; (Zurückfordernde), potraživalac.
Reclamation, *f.* (Einſpruch), prigovor; (Widerruf), poreka; (Zurückforderung), potraživanje, potražba; zahtěvanje natrag; (Beſchwerde), pritužba, žaoba; (Gegenerklärung), očitovanje proti (čemu).
Reclamationsfriſt, *f.* rok za prigovor, potražbu.
Reclamationsverhandlung, *f.* razprava prigovorah.
Reclamiren, *v. n.* prigovarati (čemu); poreći (što); —, *v. a.* potraživati (što), zahtěvati (što) natrag.
Recognition, *f.* priznanje, priznaja.
Recognitionsſchein, ſ. Interimsſchein.
Recognosciren, *v. a.* izviděti, pretražiti, pretraživati, uhoditi.
Recognoscirung, *f.* pretraga.
Recommandation, *f.* preporuka.
Recommandationsgebühr, *f.* preporučnina.
Recommandationsſchreiben, *n.* preporučnica.
Recommandiren, *v. a.* preporučiti, preporučivati; recommandirt, preporučen.

Digitized by Google

Recompense, *f.* naknada; nagrada.
Recompensiren, *v. a.* naknaditi; nagraditi.
Reconstruction, *f.* prenaprava.
Reconstruiren, *v. a.* prenapraviti. [nik.
Reconvalescent, *m.* oporavnik, oporavlje-
Reconvalescenz, *f.* oporava, ozdrava.
Reconvalesciren, *v. n.* oporavljati se, ozdravljati.
Reconvenient, s. Gegenkläger.
Recordiren, *v. n.* koledovati.
Recreation, *f.* zabava; (b. Studir.) praznik, igracija*, regracija.
Recreationsgeld, *n.* džepaš.
Recrut, *m.* novak (u vojnikah).
Recrutiren, *v. n.* novačiti; kupiti, brati novake. [novakah
Recrutirung, *f.* novačenje, kupljenje
Recrutirungsflüchtig, *adj.* er ist —, utekao je od novačenja. [i. uskok.
Recrutirungsflüchtige, *m.* novački uzbeg
Recrutirungsflüchtigkeit, *f.* poběg od novačenja.
Recrutirungsgesetz, *n.* zakon o novačenju
Recrutirungskosten, *pl.* trošak novačenja.
Recrutirungspatent, *n.* ukaz (patent) o novačenju. [dužnosti.
Recrutirungspflichtig, *adj.* pod novačkom
Recrutirungsvorschrift, *f.* propis kod novačenja.
Recta, *adj.* na pravac, na prěčac.
Rectangulum, *n.* pravokutnik.
Rectascension, *f.* uzpravni uzlaz.
Recta-Wechsel, *m.* uprava mènica.
Rectificabel, *adj.* izpravljiv.
Rectification, *f.* (*geom.*) izprava; (Berichtigung), poprava, popravak.
Rectifications-Nueweis, *m.* popravni izkaz.
Rectificirbrett, *n.* popravljaća daska.
Rectificiren, *v. a.* (*geom.*) izpraviti; (berichtigen), popraviti; (*chem.*) prepicati, prepeći; rectificirt, prepečen; prěpek. [vrtak.
Rectificirschraube, *f.* popravljaći vijak i.
Rector, *m.* ravnatelj, rektor.
Rectorat, *n.* Rectorwürde, *f.* ravnateljstvo, rektorat.
Recuperation, s. Wiedererlangung.
Recurrent, *m.* utočnik; (Beschwerdeführer), žalbenik. [vratan.
Recurrent, Recurrirend, *adj.* (*math.*) po-
Recurriren, *v. n.* uteći se višemu sudu; (sich beschweren), žaliti se na koga.
Recurs, *m.* utok, utečaj; (Berufung), priziv; den — ergreifen, uteći se višemu sudu; es steht ihm der — offen, prosto mu je uteći se višemu sudu; prosto mu je prizvati viši sud; (Beschwerde), žaoba; (Gesuch), molba, molbenica; s. Regreß. [be.
Recurs-Anmeldung, *f.* prijava utoka, žao-
Recurs-Ergreifung, *f.* utěcanje, utok.
Recursfrist, *f.* utočni rok.
Recursrecht, *n.* pravo utoka, pritužbe.
Recursschrift, *f.* utočnica; pritužnica, žaobenica.
Recusation, *f.* uzkrata, nećanje. [ćanja.
Recusationsgrund, *m.* razlog uzkrate, ne-
Recusiren, *v. a.* uzkratiti, zakratiti; neprimiti; zanećati se.
Redacteur, *m.* urednik (novinah, časopisa); — en Chef, glavni urednik.
Redaction, *f.* uredništvo.
Redactions- (in Zuſ.) uredništva.
Redactionsbureau, *n.* posaonica uredništva.
Redart, s. Redensart. [datovati.
Redatiren, *v. a.* natražke nadneviti, re-
Rede, *f.* (Sprache), jezik; d. Sprechen), govor; eine laute — haben, glasno govoriti; in der — nicht wohl fortkommen können, zapinjati u govoru; die — fiel bald auf dieses, bald auf jenes, o svačem se je govorilo; gebundene —, sličnorěčje; ungebundene —, prostorěčje; davon ist die — nicht, o tom neima govora; das ist der — nicht werth, o tom nije vrědno govoriti; nije vrědno, da se spominje; die — fiel gerade darauf, baš se je o tom zametnula rěč; die in — stehende Sache, dotična, upitna stvar; stvar o kojoj rěč vodimo; stvar o kojoj se govori; Einem in die — fallen, uletěti komu u rěč; utěcati, zatěcati komu u besědu; zakršiti i. preseći komu rěč; vergessen Sie Ihre — nicht, nezabudite na kojoj ste; er achtet nicht auf meine —, nehaje za moje rěči; unnütze —n führen, govoriti kao u tartanj; davon ist keine —, za to i. od toga ni pomena neima; es geht d. —, govori se, čuje se; kažu ljudi i pričaju; Einen in die — bringen, s. Gerede; Einen zur — stellen, potegnuti i. povući koga na odgovor, na račun; Einem — stehen, odgovarati komu; odgovarati se komu; — und Antwort geben, odgovarati; (Vortrag), besěda; slovo; eine — halten, besěditi, pobesěditi, govoriti besědu, slovo; eine — an das Volk halten, besěditi, govoriti narodu; — führen, besěditi.
Redebild, *n.* besědnička slika; s. Figur.
Redeblume, *f.* cvětak besěde.
Redebühne, *f.* besědište.
Redefigur, s. Figur.
Redefluß, *m.* lěporěčje. [način.
Redeform, *f.* vrst besěde, govora; (*gram.*)
Redefreiheit, *f.* sloboda govorenja.
Redeführer, s. Wortführer.
Redekunst, *f.* besědništvo.
Redekünstig, *adj.* besědnički.
Redekünstler, *m.* besědnik.
Redelehre, s. Rednerkunst.
Redelust, *f.* govorljivost.
Redelustig, *adj.* govorljiv; razgovoran.
Redelustige, *m.* govorljivac, govorčin,

Digitized by Google

govordžija; —, *f.* govornja, govorljivica.

Reden, *v. n.* govoriti; anfangen zu —, progovoriti, prosboriti, probesèditi; mit Jemand —, razgovarati se s kim; Einem zu nahe —, dojmiti se koga; auf Jemand —, ogovarati koga; iznositi zlo na koga; von wem redet er das? za koga to govori? rede mir nichts davon, nemoj o tom više govoriti i. toga spominjati; er läßt gar nicht mit sich —, neda se sobom ni progovoriti; (spr.) neda se ni vilama sedlati; Einem etwas aus dem Sinne —, odvratiti koga od čega; (spr.) razbiti na vile na kule; Einem das Wort —, zagovarati koga; in den Wind —, govoriti u tomah; Einem ins Gewissen —, dušu komu potresati; Einem nach dem Munde —, sladko i. po ćudi komu govoriti; du hast gut —, lasno je tebi; (v. Redner), besèditi; vor dem Volke —, besèditi narodu; von der Kanzel —, propovědati; durch die Nase —, s. Näseln; verwirrt —, trabuniti, troparati; Anders denken, Anders —, jedno misliti, a drugo govoriti; Einen zu Schanden —, nadgovoriti koga; sich müde —, nagovoriti se, prekamikati.

Reden, *n.* govorenje, besèdjenje; govor; rěči; s. Gerede; um nicht viel —s zu machen, neću duljiti lakrdiju.

Redend, *adj.* govoreći; ein Thier — einführen, navoditi, navesti životinju, gdě govori; das ist ein —es Bild, evo živolike slike; slika, mislič sad će prosboriti; —e Künste, slovesne umětnosti

Redensart, *f.* izraz; rěč; das sind nur —en, to je praznoslovje, to su prazne

Redepunkt, *m.* gizda (od govora). [rěči.

Rederei, *f.* s. Gerede

Redesaal, *m.* besědionica.

Redesang, *m.* s. Recitativ.

Redesatz, *m.* rěk, vět.

Redeschen, *adj.* er ist —, boji se govoriti.

Redeschmuck, *m.* nakit (govora).

Redeschwulst, *m.* nadutost.

Redetheil, *m.* čest govora.

Redeton, *m.* naglasak.

Redeübung, *f.* věžbanje u govoru.

Redeverbindung, *f.* sveza besědе.

Redevortrag, *m.* govorenje besědе; be-

Redeweise, *f.* izraz; rěč. [sědjenje.

Redewendung, *f.* zakret govora.

Redewerkzeug, *n.* govorilo.

Redezeichen, *n.* znak govora.

Redhibiren, *v. a.* eine Waare —, uzeti robu natrag.

Redigiren, *v. a.* uredjivati.

Redlich, *adj.* pošten; ein —er Mensch, poštenjak; ich will nicht — sein, wenn . . ., tako mi poštenja!

Redlichkeit, *f.* poštenje.

Redner, *m.* besědnik; govornik; ein guter — sein, dobro besěditi; —in, *f.* besědnica, govornica.

Rednerblume, *f.* besědnički cvětak.

Rednerbühne, *f.* besědište.

Rednerei, *f.* s. Gerede.

Rednergabe, *f.* besědnički dar (duha).

Rednergeberde, *f.* besědnički kret.

Rednerisch, *adj.* besědnički.

Rednerkunst, *f.* besědništvo; Rednerkünste, besědnička sredstva; besědničke majstorije.

Rednerstimme, *f.* glas besědnika, besěd-

Rednerstuhl, *m.* s. Rednerbühne. [nički.

Rednerstyl, *m.* besědnički slog.

Rednertalent, *n.* s. Rednergabe.

Redoute, *f.* (Ball), ples; (*mil.*) sběg.

Redoutenball, *m* ples (u plesalištu).

Redoutensaal, *m.* plesonica, plesalište.

Redressiren, s. Storniren.

Redselig, Redselige, Redseligkeit, s. Redelustig, Redelustige, Redelust.

Reducibel, *adj.* stežljiv.

Reduciren, *v. a.* Truppen —, (vermindern), omaliti; (abdanken), odpustiti vojsku; (ein Preis —), obaliti; fremdes Geld auf einheimisches —, izračunati koliko vrědi tudji novac prema domaćemu; (*arith.*) stegnuti, stezati; (*geom.*) preněti; (*chem.*) odkisiti; okoviti; s. Vereinfachen.

Reducirung, **Reduction**, *f.* (*mil.*) omala; (*arith.*) stezanje, stega; izračunanje; s. Reduciren.

Reductionslineal, *n.* prěnosno pravilo.

Reductionsmittel, *n.* kovilo, odkisilo.

Reductionsrechnung, *f.* izračunanje.

Reductionstabelle, *f.* štica za izračunanje.

Reductionszahl, *f.* steznik.

Reductionszirkel, *m.* prěnosno šestilo.

Redupliciren, *v. a.* predvostručiti.

Reede, s. Rhede.

Reel, *adj.* (wirklich), istini, pravi; (wesentlich), sućni, glavni; (*math.*) mogući; ein —er Mann, pouzdan čověk; —le Kenntniß, stvarno, temeljito znanje; (rechtlich), pošten.

Refectorium, *n.* blagovalište, trapezarija.

Referat, *n.* izvěst, izvěšće; izvěšćivanje; er hat das — in diesem Fache, on je izvěstilac od ove struke; on izvěšćuje o ovoj struci.

Referatsbogen, *m.* izvěstnica.

Referendär, *m.* } izvěstitelj, izvěstnik.
Referent, *m.* }

Referendum, *ab* —, za izvěst.

Referiren, *v. a.* izvěstiti, izvěšćivati (koga o čem); ein Eid —, uzvratiti zakletvu.

Referirkunst, *f.* izvěstništvo.

Reff, *n.* (an ein. Segel), tolja; (Trage—), krošnje; (Schiffw.) revak; s. Riff.

Reffband, *n.* konop od revaka.

Reffgat, *n.* rupa od revaka.

Digitized by Google

Reffträger, *m.* krošnjar, furlan; —in, *f.* krošnjarica.
Reffen, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozdasta zova.
Reflectiren, *v. n.* (*phys.*) odraziti; (v. Lichte), odsěvati, odsjaivati; (*phil.*) razmišljati (o čem); ogledati se (na što); (*merc.*) želiti; auf ein Anerbieten —, uvažiti, primiti ponudu.
Reflector, *m.* odsěvač, reflektor.
Reflex, *m.* odsěv.
Reflexion, *f.* (*phys.*) odraz; (v. Lichte), odsěvanje, odsjaivanje; (*phil.*) razmišljanje; razmisao; ogled, obzir; pomisao.
Reflexionsbegriff, *m.* razmisaoni pojam.
Reflexionsgoniometer, *m.* odsěvni ugloměr.
Reflexionsinstrumente, *pl.* odsěvala.
Reflexionslicht, *n.* odsěvno světlo.
Reflexionsvermögen, *n.* odraznost; (des Lichtes), odsěvnost; (*phil.*) razmisaonost.
Reflexionswinkel, *m.* odrazni, odsěvni ugao.
Reform, *f.* (Umbildung), preobraz, preobrazivanje; (Verbesserung), popravak; reforma.
Reformation, *f.* preobrazovanje (crkve), reformacija.
Reformationsgeschichte, *f.* pověstnica crkvenoga preobrazovanja.
Reformator, *m.* preobrazivalac, popravljač.
Reformiren, *v. a.* preobrazivati, preobrazovati; (verbessern), popraviti, popravljati; (umändern), preinačiti (n. p. presudu).
Reformirt, *adj.* preobrazovan; reformatski.
Reformirte, *m.* reformat.
Refosco, *m.* rebulica.
Refraction, *f.* lom lučah, zrakah (ždrakah), lučolom.
Refractionstabelle, *f.* lučo-lomna štica.
Refractor, *m.* lučolomac, refraktor.
Refrain, *m.* pripěv.
Refrigerantia, *pl.* hladila.
Refugie, *m.* uzběg.
Refusiren, *v. a.* (abschlagen), uzkratiti, odbiti; (ablehnen), zanečati se.
Refutation, Refutiren, s. Widerlegung, Widerlegen.
Regal, *n.* (Gestell), polica; (in Buchdr.), stalak, tezga; (im Verkaufsladen), pokaz, tezga*; (in der Orgel), regal; (ein Orgelregister), čověčji glas.
Regal-Benefiz, Regale, *n.* kraljevština.
Regalfolio, *n.* velik list.
Regalisiren, *v. a.* počastiti, poslužiti.
Regalpapier, *n.* regalpapir.
Rege, *adj.* mičući se, krečući se; gibljući se; — sein, micati se, gibati se; — werden, ganuti se, probuditi se; — machen, ganuti; (z. B. den Zorn), probuditi; das Wild — machen, krenuti zvěr; (fleißig), promećuran; neumoran; marljiv; seine — Fantasie, njegova živa mašta; ein —es Leben, prometnost, promećurnost.
Regel, *f.* pravilo; Einem eine gute — geben, dati komu dobar nauk; in der —, obično, redovito; seine — ohne Ausnahme, neima pravila bez iznimke; (spr.) neima puta bez rapuštice; s.
Regelbuch, *n.* pravionik.
Regel-de-Tri, *f.* trojno pravilo.
Regeler, *m.* ravnač.
Regelhaft, s. Regelmäßig.
Regellos, *adj.* bez pravila, bezpravilan.
Regellosigkeit, *f.* nepravionost.
Regelmann, *m.* pravilar.
Regelmäßig, *adj.* pravilan; ein —er Mensch, uredan čověk; — essen, na obrok jesti; —, *adv.* praviono; po pravilu; uredno.
Regelmäßigkeit, *f.* pravionost; urednost.
Regeln, *v. a.* rediti, urediti; geregelt, uredjen; pravilan.
Regelrecht, *adj.* pravilan; (*fig.*) uredjen, Regelschmied, s. Regelmann.
Regelung, *f.* redjenje, uredjenje.
Regelwidrig, *adj.* protivan pravilu; —, *adv.* protiva pravilu.
Regen, *v. a.* ganuti, maknuti, pomaći, micati; d. Mund — (um zu sprechen), zaustiti; er kann nicht Hand und Fuß —, nemoše se maći; Einem die Galle —, razljutiti koga; sich —, *v. r.* micati se, maći se; die Feinde — sich, neprijatelj diže uši; (*fig.*) buditi se.
Regen, *m.* kiša, dažd; ein sanfter —, mlakaica, kišica; ein starker —, grozna kiša; am — stehen, kisnuti; es kam ein —, zadaždělo je; udarila kiša; es kommt ein — an, kiša hoće da udari; wir wurden vom — überrascht, kiša je na nas iznenada udarila; kiša nas je zatekla; (spr.) aus dem — in die Traufe kommen, udariti sa zla na gore; s konja na magarca doći; wer dem — entlaufen will, fällt oft ins Wasser, běžao od vaške, pak pao medvědu u šake.
Regenbach, *m.* bujica.
Regenblase, *f.* kišna pulica.
Regenbogen, *m.* dúga, puga; (*Trochus iridis*), dužasta vrtaljka.
Regenbogen-Achat, *m.* dužast bezdrak.
Regenbogen-Farbe, *f.* mast duge.
Regenbogenfarbig, *adj.* dužast, šaren kao duga.
Regenbogenhaut, *f.* (*Iris*), (očinja) šarenica.
Regenbogenstein, *m.* dugovac.
Regenbreme, *f.* (*Haematopota pluvialis*), Regenbringend, *adj.* daždonosan.
Regenbach, *n.* streha.
Regendicht, *adj.* neprokišljiv; das Dach ist —, neprokisuje kuća; das Dach ist nicht —, prokisuje kuća.
Regeneration, *f.* prěporod, prěrod.

Digitized by Google

Regeneriren, *v. a.* preporoditi, preroditi.
Regenfang, *m.* čatrnja, gustèrna.
Regenfeuer, *n.* vatrena kiša.
Regenfliege, *f.* Stechfliege.
Regenfrei, *adj.* bez kiše; suh. [ženica.
Regenfrosch, *m.* (*Rana temporaria*), hr-
Regengalle, *f.* polu-duga, kusa duga.
Regengeflirn, *n.* (Plejaden), vlašići, daž-
Regengewölk, *n.* kišoviti oblaci. [dice.
Regenguß, *m.* pljusak.
Regenhaft, *f.* Regnerisch.
Regenhut, *m.* kišni klobuk.
Regenkappe, *f.* kapak u dimnjaka.
Regenkatze, *f.* (*Oriolus Galbula*), vuga.
Regenkleid, *n.* kišna haljina, haljina za kišu. [puh.
Regenkraft, *f.* (*Tussilago Petasites*), re-
Regenkreis, *m.* kišovit okrug.
Regenkrinne, *f.* žlěbić za kišu.
Regenkröte, *f.* s. Regenfrosch.
Regenland, *n.* kišovita zemlja.
Regenloch, *n.* kišište.
Regenmangel, *m.* bezdaždje.
Regenmantel, *m.* plašt, kàbanica.
Regenmaß, *n.* Regenmesser, *m.* daždoměr, kišoměr.
Regenmonat, *m.* kišovit měsec. [čaran.
Regennaß, *adj.* nakisao, prokisao; mo-
Regennässe, *f.* močar *f.*, močarina, moča.
Regenpfeifer, *m.* (*Charadrius pluvialis*), daždevnik, prosenka; der goldgrüne —, s. Goldregenpfeifer.
Regenpfütze, *f.* mlaka, jarača.
Regenputzen, *m.* s. Regenfeuer.
Regenringel, *m.* Regenringelblume, *f.* (*Calendula pluvialis*), žutelj-daždokaz.
Regenrinne, *f.* postrešnica; žlěb od krova; s. Regenkrinne.
Regens, *m.* ravnatelj; — Chori, ravnatelj pěvališta.
Regenschauer, *m.* škropac; s. Regenbach.
Regensänger, *m.* (*Squatarola*), dular.
Regenschirm, *m.* štita, štitnica, kišobran, ambrela*.
Regenschirmbaum, *m.* (*Magnolia tripetala*), trolatični šeboljan.
Regenschlag, *m.* razpod.
Regenschlucht, *f.* jaruga, vododerina.
Regenschnecke, *f.* s. Judasohr.
Regenschnepfe, *f.* (*Scolopax Glottis*), zo-
Regenschwer, *adj.* kišovit. [len-noga.
Regenstrom, *m.* bujica.
Regent, *m.* (Staatsverweser), vladar; vladnik; doglavnik; (Monarch), vladalac; —in, *f.* vladarica; vladalica.
Regentag, *m.* kišovit dan; an jedem —e, svaki dan, kad jde kiša.
Regentenpflicht, *f.* dužnost vladaoca.
Regentropfen, *m.* kapija od kiše, daždа; kišna kap.
Regentschaft, *f.* vladarstvo.
Regentschaftsrath, *m.* vladarsko věće.
Regentuch, *n.* ogrtač.
Regenvogel, *m.* (*Numenius arquatus*), veliki škurak; s. Wendehals.
Regenvoll, *adj.* kišovit.
Regenwasser, *n.* kišnica, daždevica, daždevina, primoča.
Regenwasserrecht, *n.* pravo na kišnicu.
Regenwetter, *n.* moča, kišovito vrěme.
Regenwind, *m.* kišonosni větar.
Regenwolf, s. Regenvogel.
Regenwolke, *f.* kišni, kišovit oblak.
Regenwurm, *m.* (*Lumbricus*), gujavica, glista; (Speise), svrčak.
Regenwurmöl, *n.* ulje od gujavicah.
Regenzeit, *f.* primoča; kišno, kišovito doba; daždovi, kiše.
Regheit, *f.* pokretnost.
Regie, *f.* uprava; etwas in eigener — haben, sám čim upravljati.
Regieaufwand, *m.* Regieauslagen, Regiekosten, *pl.* upravni trošak.
Regieren, *v. a.* Pferde —, s. Lenken; ein Schiff —, krmiti (kormaniti) brod; ein Land —, vladati zemljom; gerecht —, vladati po pravdi; (herrschen), gospodovati; (verwalten), upravljati.
Regierer, *m.* vladalac.
Regierte, *m.* podložnik.
Regierung, *f.* vladanje; die — des Landes, zemaljska vlada; unter d. — Josephs des Zweiten, za vladanja Josipa drugoga; die — antreten, zavladati; primiti se vladanja; (königliche —), kraljevanje; (kaiserliche —), carevanje.
Regierungsantritt, *m.* nastup vlade; bei seinem —e, kad je zavladao; kad se je primio vladanja.
Regierungsart, s. Regierungsform.
Regierungsblatt, *n.* vladni list.
Regierungsbote, *m.* vladni glasnik.
Regierungserlaß, *m.* izdatak vlade.
Regierungsform, *f.* način vladanja.
Regierungsgewalt, *f.* vladna vlast.
Regierungskunde, *f.* vladoznanstvo.
Regierungskunst, *f.* věština vladanja.
Regierungslast, *f.* breme vladanja.
Regierungslos, *adj.* bezvlad.
Regierungslosigkeit, *f.* bezvladje.
Regierungsorgan, *n.* organ vlade.
Regierungspräsident, *m.* predsědnik vlade.
Regierungsrath, *m.* savětnik vlade; (als Collegium), vladno věće.
Regierungsrecht, *n.* pravo vlade.
Regierungssorge, *f.* skrb vlade.
Regierungszeit, *f.* vrěme vladanja.
Regierungszeitung, *f.* vladne novine.
Regime, *n.* vlada.
Regiment, *n.* s. Regime; (*mil.*) pukovina, puk, regimenta, regementa.
Regimenterweise, *adv.* na pukovine, regimente. [mentski.
Regiments- (in Zus.) pukovinski, regi-
Regimentsadjutant, *m.* pukovinski (regimentski) pobočnik.

Digitized by Google

Regimentsarzt, *m.* pukovinski (regimentski) lěčnik.
Regimentsbezirk, *m.* kotar pukovine (regimente).
Regimentscaplan, *m.* pukovinski svećenik.
Regimentscaſſa, *f.* pukovinska pěneznica.
Regimentscommandant, *m.* Regimentscommando, *n.* zapovědnik, zapovědništvo pukovine (regimente).
Regimentsinhaber, *m.* držac (vlastnik) pukovine.
Regiments-Quartiermeiſter, *m.* pukovinski (regimentski) stanoredja.
Regimentsſchule, *f.* pukovinska (regimentska) učionica.
Regimentsſtab, *m.* sto(l) pukovine, štop regimentski.
Regimentstambour, *m.* glavni bubnjar.
Region, *f.* strana; preděl.
Regiſſeur, *m.* (b. Theat.) prirednik, reziser.
Regiſter, *n.* (Verzeichniß), kazalo; upisnik; (ſpr.) das gehört ins alte —, to je starina; an d. Orgel) igra; (*mont.*) račun.
Regiſteraufſtand, *m.* (*mont.*) četvrtělno izvěšće.
Regiſterpapier, *n.* računski papir.
Regiſterſtimme, *f.* glas igre (od orguljah).
Regiſtertaxe, *f.* uknjižnina.
Regiſterwelle, *f.* vreteno (od orguljah).
Regiſterzahl, *f.* upisni broj.
Regiſtrator, *m.* pismorednc; upisar, registratur, *f.* pismoredja; upisara, registratura.
Regiſtratur- (in Zuſ.) upisarni.
Regiſtriren, *v. a.* rediti pisma; upisivati.
Regkraft, *f.* pokretnost.
Reglement, *n.* rednik; propis.
Reglementsmäßig, *adv.* po propisu, redu.
Regler, *m.* redjač, redilac.
Regliſe, *f.* weiße —, šlězovo těsto.
Regnen, *v. i.* es regnet, kiša pada i. ide; daždi, kiši; —, *v. n.* dažděti; es fing an zu —, zadaždělo je; udari kiša; es hat ein wenig geregnet, škromulo je malo kišice, podaždělo je, porosila je kiša; es hat hinlänglich geregnet, dobro je nakislo.
Regneriſch, *adj.* kišovit, kišljiv, daždovit; es ſieht — aus, kiša hoće da udari; es iſt jetzt ſehr —, okišalo se je, zategla je kiša.
Regreß, *m.* zavrata; — auf Sicherſtellung, zavrata za osiguranje; — auf Zahlung, zavrata za izplatu; — d. Honoranten, zavrata počastnika; — nehmen, ſ. Regreſſiren, ſich; (Erſatz), naknada.
Regreßanſpruch, *m.* pravo zavrate.
Regreſſiren, ſich, *v. r.* — an Einen, zavratiti se komu; naplatiti se na kom.
Regreſſiv, *adj.* silazan.
Regreßnahme, *f.* zavraćanje.
Regreßnehmer, *m.* zavratnik.
Regreßpflichtig, *adj.* pod zavratom.
Regreßpflichtige, *m.* zavraćenik.
Regſam, *adj.* okretan; živ; (thätig), promećuran, marljiv; ein —es Herz, ganutljivo srce.
Regſamkeit, *f.* pokretnost; marljivost; promećurnost; ſ. Erregbarkeit.
Regulär, *adj.* pravilan; —e Truppen, uredna vojska.
Regularität, ſ. Regelmäßigkeit.
Regulator, *m.* ravnatelj, regulator.
Regulativ, *n.* měrilo; (Vorſchrift), naredba.
Reguliren, *v. a.* rediti, urediti; regulirte Truppen, uredna vojska.
Regulirung, *f.* (eines Fluſſes), uredjivanje, uredjenje.
Regulirwechſel, ſ. Meßwechſel.
Regulus, *m.* (*chem.*) kralj.
Regung, *f.* ganuće; gibanje, micanje; er lag ohne — da, ležao je kao zaklan; nit se trenu, nit se prenu; die —en der Liebe, povodjaj ljubavi.
Regungslos, *adj.* nepomičan.
Regungsloſigkeit, *f.* nepomičnost.
Reh, *adj.* ukočen; (v. Pferden), bagav, bangav, banjgav.
Reh, *n.* srna; ſ. Rehbock.
Reh- (in Zuſ.) srneći.
Rehabilitation, *f.* povratak (u. p. prava).
Rehabilitiren, *v. a.* povratiti; opet naměstiti; ſich —, povratiti se u čiju milost.
Rehbaum, *m.* (rudarsko) vratilo.
Rehbock, *m.* (*Capreolus*), srndać, srnjak.
Rehbraten, *m.* pečena srnetina.
Rehbrunſt, *f.* těranje srnah.
Rehe, ſ. Reh, *adj.*
Rehe, *f.* ukočenost noguh; bangavost; die — bekommen, obangaviti.
Rehegras, *n.* ſ. Quecke.
Rehfarbe, *f.* mast (boja) srne.
Rehfarben, Rehfarbig, *adj.* srnast.
Rehfell, *n.* srneća koža.
Rehfleiſch, *n.* srnetina.
Rehfuß, *m.* srneća noga; (—ſchnitt), srez, pisak.
Rehfüßig, *adj.* (*fig.*) brz kao zec; list
Rehgeiß, *f.* srna; ſ. Gierſchwamm.
Rehhaar, *n.* srneća dlaka.
Rehhaut, *f.* ſ. Rehfell.
Rehheide, *f.* Rehkraut, *n.* ſ. Ginſter; Pfriemenkraut.
Rehjäger, *m.* srnar.
Rehkalb, *n.* srnče; (*coll.*) srnčad.
Rehkeule, *f.* srneći but.
Rehzieze, *f.* ſ. Rehkalb.
Rehleder, *n.* srneća koža.
Rehledern, *adj.* od srneće kože.
Rehling, *m.* (*Agaricus piperatus*), mlěčnjak.
Rehrücken, *m.* srneća polodjina.
Rehſchlägel, *m.* ſ. Rehkeule.
Rehſchrot, *m.* kukinja, dramnjak.
Rehſpießer, *m.* srndać.
Rehwildbret, *n.* srnetina.

Digitized by Google

Rehzicklein, *n.* s. Rehkalb.
Rehziege, s. Rehgeiß.
Rehziemer, *m.* srneća trtica.
Reibahle, *f.* protirač. [taljka.
Reibe, *f.* tronica; (z. Verschließen), okre-
Reibebrett, *n.* blazinica.
Reibefaß usw., s. Reibfaß usw.
Reibeisen, *n.* tronica, strgulja, ribež.
Reiben, *v. a.* trti, ribati; (frottiren), trljati, potrljati; sich die Hände —, trti si ruke; sich die Augen —, ruliti oči; die Schweine — sich an den Bäumen, svinje se hrnjaju o drveću; sich an Einem —, zadévati u koga; Einem etwas unter die Nase —, natrti komu hrena pod nos; (scheuern), den Boden —, žuljiti, ribati pod; das Küchengeschirr —, kuhinjsko posudje prati, světlati; etwas zu Pulver —, satrti što u mlivo; sich —, *v. r.* trti se; potrti se; (*phys.*) kositi se; gerieben, utrt; geriebene Gerstein, tarana.
Reiber, *m.* tarilac; (b. Schloss.) okretaljka, obrtaljka; —in, *f.* tarilja.
Reibfaß, *n.* sudoper.
Reibfeuer, *n.* izviti i. živi oganj.
Reibfeuerzeug, *n.* tarno ognjilo.
Reibhammer, *m.* trenik.
Reibholz, s. Reibscheit; Reibbrett.
Reibhölzchen, *n.* žigica, šibica.
Reibisch, *m.* (*Equisetum fluviatile*), potočni hvost.
Reibkessel, *m.* tarionica.
Reibkeule, *f.* tarilo.
Reiblappen, *m.* izpirača, izpirak, šmak, opirnjača, sudopera.
Reibnagel, *m.* svornjak.
Reibpfanne, *f.* } tarionica.
Reibplatte, *f.* }
Reibsand, *m.* běli pěsak; pěsak za ribanje.
Reibschale, *f.* tarionica.
Reibscheit, *n.* podložanj.
Reibstein, *m.* (mastilarska) tarionica.
Reibstock, *m.* s. Reibbrett.
Reibling, s. Reißker.
Reibtabak, s. Rapé.
Reibteig, *m.* tarana, trenci.
Reibtuch, *n.* otirač.
Reibung, *f.* tronje; trljanje; (Friction), košnja; — der Ruhe, košnja u miru; — der Bewegung, košnja u kretnji; —en zwischen Parteien, razpre stranakah.
Reibungscoefficient, *m.* razměr košnje.
Reibungselektricität, *f.* izvita munjina.
Reibungsexponent, *m.* kazac košnje; razměra košnje.
Reibungsfläche, *f.* površina košnje; —n, *pl.* izkošena površina; izkošene plohe.
Reibungsmesser, *m.* košnjoměr.
Reibungswinkel, *m.* ugao košnje.
Reibwisch, *m.* periljak.
Reibzeug, *n.* trljalo.

Reich, *adj.* bogat; — an Geld, bogat novcem; blagovit; eine —e Sprache, bogat jezik; (koštbar), ein —es Kleid, dragocěna haljina; ein —er Mann, bogat čověk, s. Reiche, *m.*; — werden, bogatěti, obogatiti; — machen, obogatiti, bogatiti; (in Überfluß), obilan, obilat; die Ernte ist sehr — ausgefallen, lětina je vrlo obilata; mnogo je urodilo; (spr.) rodilo je kao guba; eine —e Erbschaft, veliko naslědstvo, velika baština; ein —es Bild, obilata slika.
Reich, *n.* (Staat), država; (Kaiser—), carstvo, carevina; (König—), kraljevstvo, kraljevina; (das deutsche —), Němačka; (Naturgesch.) carstvo; das — der Thiere, živinstvo; das — der Pflanzen, bilinstvo; das — der Mineralien, rudstvo; (*bot.*) državina; das — Gottes, carstvo i. kraljestvo nebesko; (Herrschaft), gospodstvo; sein — hat nun ein Ende, dogospodovao je.
Reichbeere, *f.* s. Kellerhals.
Reichblei, *n.* olovica.
Reiche, *m.* bogatac, bogatun, bogataš, bogatoš; wie der —, bogataški.
Reichen, *v. n.* doseći, dosizati; d. Wasser reicht ihm bis an die Knie, voda mu je do koléna; d. Baum reicht bis an das Dach, drvo je do krova; meine Arme — nicht so weit, dotle mi ruke nedopiru; toga nemogu dohvatiti, dokučiti; sein Bart reicht über den Gürtel, brada mu je pojas premašila i. prošla; so weit sein Auge reicht, dokle može očima viděti; es reicht bis zum Himmel, do neba dotiče; (hinreichen), doteći, dotěcati, dostajati; —, *v. a.* Einem etwas —, podati komu što; reiche mir den Hut, dohvati, podaj, dodaj mi klobuk; Einem ein Almosen —, uděliti (komu); einem Kranken d. Abendmahl —, pričestiti bolestnika; hülfreiche Hand —, podpomoći (koga); dem Kinde d. Brust —, zadojiti děte; Einem Nahrung —, dati, davati komu hranu; hraniti koga; die Kosten zu etwas —, trošiti na što; Einem die Hand —, podati komu ruku; sich die Hände —, rukovati se, ručiti se; (spr.) er reicht ihm das Wasser nicht, nije mu do koléna dorasao.
Reichen, *v. a.* s. Reich machen.
Reichgabel, s. Heugabel.
Reichgeschmückt, *adj.* prenakićen.
Reichhaltig, *adj.* obilat; bogat; ein —es Buch, jezgrovita knjiga. [vitost.
Reichhaltigkeit, *f.* obilatost; (*fig.*) jezgro-
Reichhard, *m.* (*Verbaena*), sporiš.
Reichheit, *f.* bogatost.
Reichlich, *adj.* obilan, obilat; —e Geschenke, mnogi darovi; sein —es Aus-

Digitized by Google

kommen haben, imati dovoljan dohodak; ſ. Reich; —, *adv.* obilato; — beſchenken, bogato darivati; es ſind — ſechs Jahre, ima tomu podpunice šest godinah.

Reichlichkeit, *f.* obilnost, obilatost.

Reichs- (in Zuſ.) državni.

Reichsacht, *f.* prognanstvo (iz države); in die — thun, prognati (koga) iz države.

Reichsächter, *m.* prognanik (zatočenik).

Reichsadler, *m.* carski orao.

Reichsamt, *n.* državna služba.

Reichsangelegenheit, *f.* državni posao.

Reichsanſtalt, *f.* državni zavod.

Reichsapfel, *m.* carska jabuka.

Reichsarchiv, *n.* državna pismara.

Reichsarmee, *f.* državna vojska.

Reichsbaron, *m.* višnji častnik.

Reichsbaute, *f.* državna gradnja, gradje-

Reichsbergwerk, *n.* državne rude. [vina.

Reichsbürger, *m.* državljanin.

Reichsbürgerrecht, *n.* državljanstvo.

Reichſchlackenblei, *n.* olovo od troske.

Reichsdomaine, *f.* državna gospoština.

Reichſein, *n.* bogatovanje.

Reichsfeind, *m.* neprijatelj države.

Reichsfolge, ſ. Thronfolge.

Reichsforſt, *m.* državna šuma.

Reichsfuß, *m.* ſ Reichswährung.

Reichsgericht, *n.* državni sud.

Reichsgeſetz, *n.* državni zakon.

Reichsgeſetzblatt, *n.* državni zakonski list.

Reichsgeſetzſammlung, *f.* sbor državnih zakonah.

Reichsgewalt, *f.* vlast, sila države; državna sila. [nica države.

Reichsgränze, *f.* državna granica; gra-

Reichsgrundgeſetz, *n.* glavni državni zakon; ustav.

Reichsgulden, *m.* nemačka forinta.

Reichshaupt, *n.* glava državi.

Reichshaushalt, *m.* državno gospodarstvo.

Reichsheer, *n.* ſ. Reichsarmee.

Reichshiſtoriograph, *m.* državni pověstnik.

Reichsinſtitut, *n.* ſ. Reichsanſtalt.

Reichskleinodien, *pl.* državni zakladi.

Reichskrone, *f.* carska kruna.

Reichsmacht, *f.* državna vojska.

Reichsminiſterium, *n.* državno popečiteljstvo, ministarstvo.

Reichsmonopol, *n.* državno samotrštvo.

Reichsoberhaupt, *n.* glava državi; car.

Reichsrath, *m.* državni věćnik; (als Collegium), državno věće.

Reichsräthlich, *adj.* državno-věćni.

Reichsſchatz, *m.* državno blago; državna blagajnica.

Reichsſchatzſchein, *m.* državna blagovnica.

Reichsſchuld, ſ. Staatsſchuld.

Reichsſiegel, *n.* državni pečat.

Reichsſtände, *pl.* državni stališi.

Reichstag, *m.* državni sabor.

Reichstäglich, *adj* Reichstags- (in Zuſ.) (državno-)saborski. [bornik.

Reichstags-Abgeordnete, *m.* državni sa-

Reichstags-Angelegenheit, *f.* posao državnoga sabora.

Reichstags-Beſchluß, *m.* saborska odluka.

Reichstags-Eröffnung, *f.* započetak državnoga sabora.

Reichstags-Mitglied, *n.* član državnoga sabora; državni saborník.

Reichstags-Präſident, *m.* predsědnik državnoga sabora.

Reichstags-Sitzung, *f.* sědnica državnoga sabora; saborska sědnica.

Reichsthaler, *m.* němačka škuda, němački dolar, talěr; reichsthaler.

Reichsunmittelbar, *adj.* neposredno državi podložen.

Reichsverfaſſung, *f.* državni ustav.

Reichsverſammlung, *f.* ſ. Reichstag.

Reichsverweſer, *m.* vladar, vladnik države.

Reichsvertreter, *m.* državni zastupnik.

Reichsvertretung, *f.* državno zastupništvo.

Reichswährung, *f.* němačka vrednota.

Reichswappen, *n.* državni grb.

Reichszeitung, *f.* državne novine.

Reichszepter, *m.* državno žezlo. [cilj.

Reichszweck, *m.* državna svrha, državni

Reichthum, *m.* bogatstvo; ein großer —, bogaština; das iſt für ihn ein —, to ga bogati; (Überfluß), izobilje; obilje; Reichthümer ſammeln, kupiti blago; (ſpr.) Geſundheit iſt der größte —, bez zdravlja neima bogatstva.

Reichweizen, *m.* (*Triticum compositum*), složita pšenica.

Reif, *adj.* zrio, zreo, zoren; —es Obſt, zrelo voće; d. Obſt iſt ſchon —, voće je već dozrelo; ein —es Mädchen, dospěla děvojka; das —e Alter, dospělost, dotupavnost; —en Verſtandes, dotupavan; — wozu ſein, dorasti do cega; —es Salz, gotova sol.

Reif, *m.* (d. gefrorene Thau), slana; (d. gefrorene Nebel), inje; mit — bedeckt, injav; es fiel ein —, pala je slana; pao je mraz; (a. Obſte), pahalj, mašak, pepeljak; (*fig.* v. Haaren), mraz; (Riefe), brazda; (d. Kürſchn.), pobočina.

Reif, (Reifen), *m.* obruč; (*coll.*) obručje; —e um ein Faß legen, udariti obruče na bačvu; obručati bačvu; (Ring).

Reifbahn, *f.* sukalište. [kolut.

Reifbeuge, *f.* pregibnica.

Reifblume, *f.* (*Saraca*), injavica.

Reife, *f.* zrelost, zrelina, zazor; dozrelost; (*fig.*) dospělost; dorastost, dotupavost; zur — gelangen, dozreti, sazreti, uzreti; (*fig.*) dospěti, prispěti.

Reifeleiſen, *n.* kostilo.

Reifen, *v n.* zreti, (zreliti), dozrěvati; prispěti, dospěti, dospěvati; das Obſt

Digitized by Google

ist schon gereift, voće je već dozrelo i. uzrelo; er ist nun zum Jünglinge gereift, sad je od njega mladić narastao; —, *v. a.* zoriti.

Reifen, *v. a.* ein Faß —, obručati, naobručati, nabiti bačvu; (v. Schloss.) obrubiti.

Reifen, *v. i.* es hat gereift, pade inje, slana.

Reifen, (Reifeln), *v. a.* brazditi; žlěbiti.

Reifhaken, *m.* (b. Faßbind.) natega, nategač, navlaka, vuk.

Reifholz, *n.* drvo za obruče.

Reifkloben, *m.* krivi procěpnjak, krive mendjele.

Reifler, *m.* (Wb.) schwarzer —, čavka, crni grašac; weißer —, běla čavka.

Reiflich, *adj.* zreo; —e Überlegung, dovoljno promišljanje; nach —er Überlegung, promisliv se dovoljno; eine Sache — prüfen, razmatrati, izpitivati što, kao što treba.

Reifling, *m.* mlaz, zaperak.

Reifmacher, *m.* obručar.

Reifmeißel, *m.* dlěto za šaru, šarilo.

Reifmesser, *s.* Bandmesser.

Reifring, *m.* vitica, vera, burma*.

Reifrock, *m.* ričjak.

Reifschlagen, *n.* gonjenje obruča.

Reifschläger, *s.* Seiler.

Reifstab, *m.* Reifstange, *f.* kolac za obruč.

Reifzange, *f.* (b. Faßb.) *s.* Reifhaken.

Reifzieher, *m.* (b. Schmied) *s.* Reifhaken.

Reigen, *s.* Reihen, *m.*

Reihdraht, *m.* njamak.

Reihe, *f.* (v. Häusern), red; (v Sold.), vrsta; (v. Perlen, Zähnen), niz, niza; (Zeile), redak, redac, vrsta; e. lange — Menschen, čitava povorka, grotulja i. gerga ljudih; drei —n Schnüre, tri kata gajtana; die — schließen, završiti povorku; der Becher geht in der — herum, čaša je zaredila; obredjuju se čašom; in der — der irdischen Wesen, medju zemaljskimi stvorovi; (Reihenfolge), izred, čreda, redak, reda; nach der —, redom, redomice, izredom, na izred, naizredice, po čredi, čredomice; uzamanice; die — trifft mich, die — ist an mir, na meni je red, meni je redak, moj(a) je red(a); an wem ist die —? čij(a) je red(a)? als die — an ihn kam, kad je došlo na njega, kad je na njega red pao; nach der — gehen, obrediti, zarediti; sie haben es so Alle nach d. — gethan, svi su izredili; die Truppen in Reih' und Glied aufstellen, vrstati, navrstati vojsku; (*poet.*) narediti alaj za alajem.

Reihefuhre, *f.* rednjâ voženja.

Reihehaken, *m.* uvodiljka.

Reihen, *v. a.* redjati, poredjati, izrediti, izredjati; (Soldaten —), vrstati; (Perlen —), nizati, nanizati; sich —, vrstati se.

Reihen, *m.* kolo; den — führen, kolo voditi; (*fig.*) kolovodja biti; predjačiti.

Reihenfolge, *f.* čreda, susled; izred; red; in ununterbrochener —, sustupice, susledice; neprekidnim redom.

Reihenführer, *m.* kolovodja.

Reihengesang, *m.* pěsma od kola.

Reihenglied, *n.* članak niza, povorke.

Reihensetzer, *m.* vrstač.

Reihentanz, *m.* kolo.

Reihenvorstellungen, *pl.* povorke predsta-vah.

Reihenweise, *adv.* vrstimice, redomice.

Reiher, *m.* (*Ardea*), čaplja; d. gesternte —, *s.* Rohrdommel.

Reiherbeize, *f.* lov na čaplje.

Reiherbusch, *m.* perjanica od čaplje.

Reiherfeder, *f.* čapljino pero.

Reiherfleisch, *n.* čapljevina.

Reihergras, *n.* (*Stipa pennata*), kovilje.

Reiherjagd, *s.* Reiherbeiz.

Reihernest, *n.* čapljino gnězdo.

Reiherschnabel, *m.* (*Erodium ciconium*), čapljan.

Reiherstand, *s.* Reihernest.

Reiherstrauß, *s.* Reiherbusch.

Reihezanst, *f.* veliki ceh.

Reihgras, *n.* (*Poa bulbosa*), gomoljava vlasnjača.

Reihig, *adj.* redan.

Reihschank, *m.* izredna, rednja krčma.

Reihweise, *s.* Reihenweise.

Reim, *m.* slog, srok, rěz, rima, rižma; (Vers), stih.

Reimart, *f.* vrst sloga, sroka.

Reimen, *v. a.* slagati, sročiti, rimati; wie reimt sich das? slaže-li se to? (Verse machen), stihotvoriti.

Reimer, *m.* stihotvorac.

Reimerei, *f.* stihotvorenje.

Reimfall, *m.* padanje glasa.

Reimfrei, *s.* Reimlos.

Reimfüller, *m.* prazna složka.

Reimgedicht, *n.* složena, rimana pěsma.

Reimkunst, *f.* složtvo.

Reimler, *s.* Reimer.

Reimlich, *adj.* složiv, sročan.

Reimlos, *adj.* nesročen, neriman.

Reimregel, *f.* pravilo o složtvu.

Reimsatz, *m.* *s.* Strophe.

Reimschmied, *s.* Reimer.

Reimspruch, *m.* rěč u stihovih; (Spruch), prekoročica.

Reimsylbe, *f.* slog, srok.

Reimwort, *n.* složka.

Reimzeile, *f.* stih.

Rein, *adj.* čist; opran; sich — waschen, dobro se oprati; den Mund — halten, usta prati; —en Mund halten, neprokazati, mučati; — machen, očistiti; — halten, čistiti; ein —es Blatt Papier, list čista, (unbeschrieben), běla papira; etwas in's Reine schreiben, prepisati što na čisto; etwas in's Reine bringen, urediti što; wir sind noch nicht auf's Reine gekommen, još ni-

Digitized by Google

smo u redu; još̆te se nismo pogodili; auf's Reine kommen, na čistinu doći, na čistu biti; —e Luft, čist zrak, uzduh; ein —er Himmel, vedro nebo; —es Waſſer, bistra voda; čista voda kao staklo; —es Gold, suho zlato; ein —er Edelſtein, bistar dragac; —er Wein, čelo, golo, (echter) pravo vino; (spr.) Einem —en Wein einſchenken, kazati komu kao na izpovĕsti; kazàti komu kao svoj svomu; —es Gewicht, čista też, vaga bez dare; die —e Wahrheit, prava, gola istina; die —e Wahrheit ſagen, pravo kazivati; ein —es Kroatiſch, čista hrvatština; — umſonſt, bambadava; d. —e Vernunft, puki razum; —e Mathematik, čisto oleslovje, čista matematika; —e Liebe, čista ljubav; eine —e Gleichung, čista jednačba; (völlig) podpun; (*mor.*) čistoćudan; er weiß ſich —, zna da je nedužan; — ſprechen, nedužnim proglasiti; er hat —e Hände, čist je od toga, neima tu njegove sutrŭhe; eine —e Jungfrau, čista, poštena dĕvojka; —es Vieh, zdrava stoka, marha (marva); —e Thiere (*bibl.*) čiste životinje; das iſt — unmöglich; to nije nikako moguće; ein Glas — ausleeren, izkapiti čašu, izpiti čašu na izkap; er iſt — verrückt, posve je mahnit; —en Tiſch machen, opuckati sve do truna.

Rein, *m.* Reinblume, *f.* ſ. Rain usw.

Reinbel, ſ. Reinel.

Reinbreſchen, *n.* izmlačivanje, izmlata.

Reine, *f.* čistoća, čistota.

Reineclaude, *f.* bardaklija, pintara.

Reineke, *m.* (Fuchs), tela; (vdm.) lisac.

Reinel, *n* šerpa, šerpinja, kozica.

Reinen, ſich, ſ. Reinigen; Rainen.

Reiner, ſ. Reineke; Rennthier.

Reinertrag, *m.* čist dohodak.

Reinertrags-Berechnung, *f.* izračunanje čista dohodka.

Reinette, *f.* (Apfelſorte), ružica.

Reinfarn, ſ. Rainfarn.

Reingehalt, *m.* čistina.

Reingeiſt, *m.* čista vinovica, alkohol.

Reingeiſtig, *adj.* čistoduh; (v. Weingeiſt) od čiste vinovice.

Reingewinn, *m.* čist dobitak.

Reinglaube, *m.* čista vĕra.

Reinglâubig, *adj.* čistovĕran.

Reingut, *adj.* dobar kao dobar dan u [godini.

Reinhanf, *m.* redjene konoplje.

Reinheit, *f.* čistoća, čistota, čistinja; (— des Herzens, der Sitten), čistoćudnost.

Reinherzig, *adj.* čista srca; čistoćudan.

Reinigen, *v. a.* čistiti, očistiti; (eine Wunde), izpirati; das Küchengeſchirr —, posudje i. sudove prati, oprati; das Gold —, čistiti, lučiti zlato; die Bücher vom Staube —, opahati, oprašiti knjige; ſkinuti prah s knjigah; den Stall —, kidati gnoj iz stajo; izkidati bolegu; den Magen —, ſ. Purgiren; die Straße vom Feinde —, okrĕiti put od neprijatelja; ſich —, (von einer Beſchuldigung), práviti se, prati se, čistiti se, oprati se, pravdati se; ſich von einem Verdachte —, oprati se od sumnje; ſkinuti sa sebe sumnju.

Reiniger, *m.* čistilac; —in, *f.* čistilja.

Reinigkeit, *f.* čistota, čistoća, čistinja; (*fig.*) vedrina, bistroća.

Reinigung, *f.* čišćenje; pranje; (v. ein. Verbrechen), pravdanje; ſ. Entlaſſung; d. monatliche —, mĕsečina, cvĕt, ženſko vrĕme i. pranje, pranica; ſie hat die monatliche —, ima cvĕt i. vrĕme; pere se, vidi se.

Reinigungsdiener, *m.* kolibaš.

Reinigungseid, *m.* opravedna prisega.

Reinigungsmittel, *n.* čistilo, pročist.

Reinigungsopfer, *n.* trebina.

Reinigungswinde, **Reinigungswurzel**, *f.* (*Convolvulus Jalappa*), jalapa; (*C. Scammonia*), povojnica, skamonij.

Reinkraute, *f.* prašitba.

Reinlich, *adj.* čist; (Reinlichkeit liebend), čistoljubiv; e. —er Menſch, čistoljub.

Reinlichkeit, *f.* čistoća, čistota.

Reinlichkeitspolizei, *f.* redarstvo za čistoću.

Reinmacher, *m.* čistilac.

Reinſchreiber, *m.* prepisar.

Reinſchrift, *f.* čistopis; prĕpis (na čisto).

Reinvieh, *n.* zdrava stoka.

Reinweide, ſ. Rainweide; Rheinweide.

Reis, **Reiſer**, *m.* grančica, ogranak, mladica; (v. Birken), šiba; (*coll.*) pruće; granje; bŭrreš —, suharak; (*coll.*) šušljovina; suhor; suhar; suhad; (suha) šuma.

Reis, *m.* ſ. Sumpfbinſe.

Reis, *m.* (*Oryza*), ſ. Reiß usw.

Reisbar, *adj.* dieſer Weg iſt nicht —, ovim se putem nemože putovati; to je neput.

Reisbund, *m.* **Reisbündel**, *n.* lomača, olomača, poluvača.

Reiſe, *f.* put; eine kleine —, putak; eine — thun, machen, putovati; eine beſchwerliche — machen, težak put putovati; eine — unternehmen, poći na put; ſich auf die — machen, zaputiti, otisnuti se na put; glückliche —! sretno pošno! u dobri čas pošao! sretan put! wo geht die — hin? kamo si zaputio? ako Bog dà si zaputio? kamo si se podigao? kuda ti je put? kud te vodac vodi? auf —n ſein, putovati, biti za putom.

Reiſe- (in Zuſ.) putni.

Reiſeabenteuer, *n.* putna zgoda; —, *pl.* putne zgode i nesgode.

Digitized by Google

Reiſealtar, *m.* putni oltar.
Reiſeanſtalt, *f.* oprema; —en treffen, opremati se, spremati se (na put).
Reiſeapotheke, *f.* putna lèkarnica.
Reiſeaufnahmskarte, *f.* putna primalnica.
Reiſebedarf, *m.* putne potrebšine.
Reiſebeginn, *m.* početak i. nastup puta, putovanja.
Reiſebeſchreiber, *m.* putopisac.
Reiſebeſchreibung, *f.* putopis, opis puta.
Reiſebeſteck, *n.* sklopnice.
Reiſebett, *n.* putna postelja.
Reiſebuch, *n.* putni dnevnik; (Handbuch), putni naputak; ſ. Reiſebeſchreibung.
Reiſebündel, *n.* putnički svežanj; torba.
Reiſe-Certificat, *n.* putna svědočba.
Reiſediäten, *pl.* poputnina.
Reiſeeffekten, *pl.* prtljag.
Reiſeerzählung, *f.* putopis.
Reiſefertig, *adj.* spreman na put.
Reiſeflaſche, *f.* čutura, ploska. [selje.
Reiſefreude, *f.* putna radost, putno ve-
Reiſefreund, *m.* putovalo; ſ. Reiſegefährte.
Reiſegaul, *m.* ſ. Reiſepferd.
Reiſegebühr, *f.* ſ. Reiſediäten.
Reiſegefährte, *m.* putnik, putni drug.
Reiſegefährtin, *f.* putnica, putna drugarica.
Reiſegefolge, *n.* (putna) pratnja.
Reiſegeld, *n.* poputbina, poputnina, put-
Reiſegenoß, ſ. Reiſegefährte. [nina.
Reiſegepäck, *n.* prtljag, prtljaga. [sprava.
Reiſegeräth, *n.* Reiſegeräthſchaft, *f.* putna
Reiſegeſellſchaft, *f.* putujuće, putno društvo, putna družba.
Reiſegeſellſchafter, ſ. Reiſegefährte.
Reiſegewand, *n.* putna oděća.
Reiſehaft, *adj.* putnički.
Reiſehut, *m.* putni klobuk (šešir).
Reiſekappe, *f.* putna kapa.
Reiſekarte, *f.* cestovid.
Reiſekaſten, *m.* putni kovčeg, sanduk.
Reiſekiſte, *f.* putna slažina.
Reiſekleid, *n.* putna haljina.
Reiſekoffer, *m.* putni kovčeg. [njenik.
Reiſekoſt, *f.* brašnjenica, brašanica, braš-
Reiſekoſten, *pl.* putni trošak.
Reiſekoſten-Entſchädigung, *f.* naknada putnoga troška.
Reiſekutſche, *f.* putna kola, kočija.
Reiſelied, *n.* poputnica.
Reiſeluſt, *f.* putoljubje.
Reiſeluſtig, *adj.* putoljubiv.
Reiſemantel, *m.* putni, putnički plašt.
Reiſemüde, *adj.* umoran od puta.
Reiſemütze, ſ. Reiſekappe.
Reiſen, *v. n.* putovati; zu Pferde —, jahati; zu Wagen —, voziti se; zu Waſſer —, na brodu putovati; ploviti; wo reiſeſt du hin? kamo putuješ? ako Bog dà si zaputio? er iſt ein viel gereiſeter Mann, mnogo je světa obišao; dieſen Weg bin ich ſchon gereiſt, ovim sam putem već išao; ovuda sam već putovao; ſich müde —, naputovati se; jeden Tag ſechs Meilen —, prevaliti dnevice po šest milja; ſchon mancher Groſchen iſt dahin gereiſt, mnogi je već grošić onamo od-
Reiſen, *n.* putovanje. [letio.
Reiſende, *m.* putnik; —, *f.* putnica.
Reiſenecéſſaire, *n.* putna sprava. [nine.
Reſeparticulare, *n.* izkaz putovni, poput-
Reiſepaß, *m.* putovnica, putni list, pasoš, pasaport.
Reiſepauſchalien, *pl.* odšěčna poputnina, putna o(d)sěčnica; putovina.
Reiſepfennig, *m.* ſ. Reiſegeld.
Reiſepferd, *n.* putni konj.
Reiſepolſter, *m.* putni jastuk.
Reiſerkohle, *f.* ugalj od granja.
Reiſerock, *m.* putni kaput, putna haljina.
Reiſeroute, *f.* směr puta; put.
Reiſeſack, *m.* vališ, bisage.
Reiſeſchreibzeug, *n.* putna pisala.
Reiſeſitzen, *pl.* putosilnice.
Reiſeſtab, **Reiſeſtock**, *m.* putnička palica.
Reiſeſtiefel, *m.* putna čizma.
Reiſeſucht, *f.* pomama za putovanjem.
Reiſeſüchtig, *adj.* pomaman za putovanjem.
Reiſetag, *m.* putni dan, dan putovanja.
Reiſetaſche, *f.* prtenjača, putna torba.
Reiſetaſchenbuch, *n.* putnička knjižica.
Reiſeurkunde, *f.* putovnica.
Reiſevorſchuß, *m.* putna predplata, vadjevina; einen — geben, predplatiti komu poputninu; einen — nehmen, izvaditi poputninu.
Reiſewagen, *m.* putna kola.
Reiſewerk, *n.* putopis.
Reiſewetter, *n.* vrěme na putu.
Reiſezeit, *f.* doba za putovanje; vrěme putovanja. [puta.
Reiſeziel, *n.* Reiſezweck, *m.* svrha, cilj
Reisholz, **Reiſig**, *n.* kiće, šuljevina, lomača, suhor, roždje, granje, ogranci, suhad, suhar.
Reiſige, *m.* konjanik.
Reiſigholz, ſ. Reisholz.
Reiß, *m.* (*Orysa sativa*), pirinač, pirnić, oriz; der deutſche —, (*Hordeum zeocritum*), pirinčast ječam; der ſchleſiſche —, (*Glyceria fluitans*), pirevina, pačja trava. [pirinčar.
Reißammer, *m.* (*Emberisa oryzivora*),
Reißartig, *adj.* pirinčast.
Reißaus, *n.* — nehmen, uzeti utrenik, podati se u běg, otisnuti se běžati, zagrebsti, izadrěti, strugnuti, udariti nokat u ledinu, uzeti sugreb, podbrusiti pete, ugrabiti čistac, zabosti papak u ledinu, nadrěti u potok, uz dolinu strugati.
Reißbank, *f.* greblo.
Reißbau, *m.* sijanje pirinča, pirinčarstvo.
Reißbeere, *f.* žutikovica.
Reißbeſen, *m.* sěrčana metlica.

Digitized by Google

Reißbesteck, *n.* crtala.
Reißblatt, *n.* listak od pirinča.
Reißblei, *n.* tuha.
Reißblume, *f.* cvêt od pirinčena brašna.
Reißblüte, *f.* cvêt od pirinča.
Reißbranntwein, *m.* arak.
Reißbrei, *m.* kaša od pirinča; (*Bucoinum papillosum*), kašast rogač.
Reißbrett, *n.* crtnica.
Reißbrod, *n.* kruh od pirinča.
Reißbrühe, *f.* juha (čorba) s pirinčem.
Reißdieb, ſ. Reißammer.
Reißdinkel, *m.* jari pir.
Reißeiſen, *n.* šestar.
Reißen, *v. n.* pretrgnuti se; trgati se; (v. Stricke uſw.) pući; d. Faden reißt, konac se kida, trga, konac je kidljiv; der Zeug reißt, ovaj se latak dere, cêpa; in Stücke —, izderati se; die Erde reißt, zemlja puca; d. Plage riß unter den Israeliten, bêda udari u Izraelce; es reißt mich in allen Gliedern, trga i. cêpa me u svem têlu; der Strom reißt, voda dere; —, *v. a.* trgati, kidati, derati; drpnuti, drpati, pretrgnuti, razkinuti; in Stücke —, izderati, izdrpati, izcêpati; Federn —, čehati (čijati) perje; ein. Karpfen —, razplastiti, razporiti šarana; Holz —, cêpati drva; geriſſene Latten, cêpane žioke; einen Hengſt —, ſ. Verſchneiden; einen Baum —, podsêći drvo; einen Acker —, parati njivu; ſich an einem Nagel —, zadrêti se o klinac; ein geriſſenes Blatt, izcêpan list; die Saiten —, trzati žice; (zeichnen), crtati, risati; nacrtati, narisati; Poſſen —, ſ. Poſſe; Einen vom Stuhle —, sklnuti koga sa stolca; Einen mit ſich —, odnêti, odvući, (*fig.*) zanêti koga; Einem etwas aus den Händen —, odadrêti, ugrabiti što komu; izguliti komu što iz šakah; Einem die Kleider vom Leibe —, slindračiti s koga haljine; ſich die Haare aus dem Kopfe —, čupati si kosu; Einem d. Herz aus dem Leibe —, izvaditi komu srce; ſich aus Eines Armen —, izviti se iz čijih rukuh; izmaći se iz šakah; oprostit se čijega grljenja; otisnuti se od koga; ſich um etwas —, grabiti se, trzmati se, grabanjati se, bahtati se, otimati se oko čega, jagmiti se za čim; etwas an ſich —, posvojiti, presvojiti, osvojiti što; die Herrſchaft an ſich —, zavladati; Einen aus der Noth —, izbaviti, izvaditi koga iz nevolje; izporučiti koga iz bêde; (aus der Erde —), iztrgnuti, izčupati; ſich aus ſeiner Unthätigkeit —, proraditi se; d. Zorn riß ihn dazu, srčba ga je zanêla; einen Zahn —, vaditi zub.
Reißen, *n.* deranje, trganje, drpanje; (im Leibe), zavijanje; (in Gliedern), drav; trzanje, cêpanje; er hat — im Leibe, oxlotrbio se; zavija ga u trbuhu; (in Gliedern), trza ga, cêpa ga.
Reißend, *adj.* ein —er Strom, plahovita rêka; rêka-brzica; ein —er Schmerz, trzanje; —e Gicht, trzajući ulozi; —e Thiere, grabljiva, drpljiva, ljuta zvêrad; die Waare geht — ab, roba prolazi kao alva; grabac i. grabilo je na robi; pograbiše robu u jagmu.
Reißer, *m.* derač; (b. Korbm.) cêpalo; (b. Faßb.) šestar; —in, *f.* deračica.
Reißern, *v. n.* (wdm.) šunjati, cunjati.
Reißernte, *f.* žetva pirinča.
Reißfaß, *n.* bure od pirinča.
Reißfeder, *f.* crtaljka.
Reißfeld, *n.* pirinčište.
Reißfreſſer, *m.* (*Loxia oryzivora*), dlaska pirinčarka.
Reißgerſte, *f.* (*Hordeum zeocritum*), pirinčasti ječam.
Reißkamm, *m.* greben.
Reißker, *m.* (*Agaricus deliciosus*), rujnica.
Reißkoch, *m.* povarak od pirinča.
Reißkluppe, *f.* škripčić.
Reißkoralle, *f.* Reißkörnchen, *n.* (*Cypraea nucleus*), zrnasta užovka.
Reißkohle, *f.* crtarski ugalj, risarski ugljen.
Reißkorn, *n* zrno pirinča.
Reißkraut, ſ. Eiſenkraut.
Reißkrempel, *f.* greben.
Reißlatte, *f.* cêpana žioka.
Reißlauben, *m.* (*Cyprinus bipunctatus*), bucov.
Reißlineal, *n.* crtarsko pravilo.
Reißling, *m.* (*Phalaena betul.*), grbasa brezova
Reißmäher, ſ. Reißfreſſer.
Reißmehl, *n.* pirinčeno brašno.
Reißmodel, *n.* kalamir.
Reißmuß, ſ. Reißbrei.
Reißnagel, ſ. Nietnagel.
Reißpapier, *n.* pirinčasti papir.
Reißpflanze, *f.* pirinač.
Reißſchiene, *f.* Reißſcheit, *n.* crtarsko pravilo.
Reißſchwaben, *m.* (*Phalaris oryzoides*), pirinčasta svêtlika.
Reißſpeiſe, *f.* jelo od pirinča.
Reißſtift, *m.* crtaljka.
Reißſtroh, *n.* pirinčena slama.
Reißſuppe, *f.* juha (čorba) s pirinčem.
Reißvogel, ſ. Reißammer.
Reißzahn, *m.* očnjak.
Reißzeug, *m.* crtala, crtarska sprava.
Reißzirkel, *m.* crtarsko šestilo.
Reiſte, *f.* povêsmo; ručica.
Reiswelle, *f.* šibača; ſ. Reisbund.
Reiswerk, *n.* šibačje.
Reit, *n.* ſ. Ried.
Reit- (in Zuſ.) jahaći, jašaći.
Reitbahn, *f.* jašionica, jezdionica.
Reitbar, *adj.* jašiv, jahav, jezdiv.
Reitburſche, ſ. Reitjunge.
Reitdecke, *f.* pokrovac.

Digitized by Google

Reitel, *m.* vezalo.
Reiteln, *v. a.* (vezalom) svezati.
Reiten, *v. n.* jahati, jašiti, jezditi; auf einem Pferde —, jahati na konju; er kam geritten, dojahao je, dojezdio je; —de Post, jezdeća pošta; ein —der Bote, tatarin, ulak; im Schritte —, korakom jahati; auf diesem Pferde reitet sich gut, ovaj konj se dobro jaše; einen Weg zum ersten Male —, jahati prvi put kojim putem; desselben Weges —, istim putem jahati; ein wenig —, pojahati; spazieren —, projahati se; (v. Hengste), opasti; (v. Schiffe), propinjati se; —, *v. a.* ein Pferd —, jahati konja; ein Pferd müde —, zatruditi, zamoriti konja; Einen zu Boden —, prejahati koga, pregaziti koga konjem; sich müde —, najahati se; sich einen Wolf —, nabiti se; dobiti vuka; einen Schriftsteller —, izvaditi sve iz kakve knjige; der Teufel reitet ihn, vrag ga je podsio; něki mu je běs.
Reiten, *n.* jah, jezda; jahanje.
Reitend, *adj.* jašući, jezdeći; —, *adv.* jašuć na konju.
Reiter, *m.* jahač, jezdac; er ist ein guter —, dobro jaše; (Cavalerist), konjik, konjanik, katana*; (*Calandra granaria*), žižak; (*Tringa Gambetta*), zeleni dular; s. Widder; (z. Kleetrocknen), kozao; s. Räuter.
Reiter- (in Zuf) konjički.
Reiteraufzug, *m.* jezda.
Reiterbüchse, *f.* konjička puška.
Reiterdienst, *m.* služba na konju.
Reiterei, s. Reiten, *n.*; Cavalerie; leichte —, brzokonjanici; schwere —, oklopnici; (Kunst—), jezdilište, jahalište.
Reiterfahne, *f.* stěg.
Reiterfähnrich, *m.* stěgonoša.
Reiterflinte, s. Reiterbüchse.
Reitergar, *adj.* napola varen, kuhan.
Reiterhaufen, *m.* četa konjikah.
Reitermarsch, *m.* konjička poputnica.
Reitermäßig, *adj.* konjički, konjanički.
Reitern, *v. a.* rešetati.
Reiterpferd, *n.* konjički konj.
Reiterregiment, *n.* konjička pukovina, regimenta.
Reiterrock, *m.* konjička haljina.
Reitersalbe, *f.* šarena mast, mast od svraba.
Reiterschlacht, *f.* konjička bitka. [činac.
Reiterskraut, *n.* (*Stratiotes*), rězan, ma-
Reiterstiefel, *m.* konjička čizma.
Reitervogel, *m.* velika rajka.
Reitervolk, *n.* konjadija.
Reiterwache, *f.* konjička straža.
Reiterwechsel, s. Wechselreiter.
Reiterzug, *m.* povorka konjikah.
Reitgabel, *f.* cinarske vilice.
Reitgefährte, *m.* sujezdac.
Reitgerte, *f.* jahačka šiba.
Reitgras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti šaš.
Reithaus, *n.* jašionica.
Reithengst, s. Springhengst.
Reithosen, *pl.* jahačke hlače, nogavice.
Reitjunge, *m.* stremenik.
Reitknecht, *m.* konjuh; stremenik.
Reitkröte, s. Erdgrille. [šcnje.
Reitkunst, *f.* jahaostvo, jezdiostvo; ja-
Reitkünstler, *m.* věšt jahalac.
Reitlaus, s. Filzlaus.
Reitlings, *adv.* jašimice, jezdimice; — sitzen, jahati.
Reitmaus, *f.* (*Mus arvalis*), voluharica; (*M. terrestris*), voluhar; s. Spitzmaus.
Reitmilbe, s. Krätzmilbe.
Reitoche, *m.* bik, bak.
Reitpeitsche, *f.* jahački bič.
Reitpferd, *n.* jahač, jahalica, jahaći konj, jezdenik, jašenik.
Reitplatz, *m.* jahalište.
Reitpost, *f.* jezdeća pošta.
Reitrock, *m.* jahačka haljina.
Reitroß, s. Reitpferd.
Reitsattel, *m.* sedlo.
Reitscheibe, *f.* klašnja (u hama).
Reitschmied, s. Hufschmied.
Reitschule, *f.* jašionica.
Reitstange, *f.* žvala.
Reitstiefel, *m.* jahačka čizma.
Reittasche, *f.* tarčug.
Reittenne, *f.* gumno.
Reitvolk, s. Reitervolk.
Reitwurm, *m.* s. Erdgrille.
Reitzaum, *m.* jahačka uzda.
Reitzeug, *n.* jahačka sprava.
Reitzug, *m.* jezda.
Reiz, *m.* (Erregung), draženje; podražak; ugrijanje; upala; milina; — erregen, verursachen, ugrijati, dražiti; ich empfinde — auf der Haut, srbi me koža; (das Anziehende), dragost; milota; ihre —e, njezina lěpota.
Reizart, *f.* način i. vrst draženja.
Reizbar, *adj.* podražljiv; (*fig.*) gnjevljiv, prsljiv; ein —er Mensch, prsljivac, nakrajsrca; nagao, těsan čověk.
Reizbarkeit, *f.* podražljivost, dražljivost; (*fig.*) prsljivost, gnjevljivost.
Reizen, *v. a.* dražiti, podražiti, podraživati; razdražiti; (erregen), buditi; nukati, poticati (na što), uzigrati, ugrijati; upaliti; (locken), mamiti, vabiti; die Nerven —, dražiti, poticati živce; zum Zorne —, ljutiti, srditi (koga); eine Wunde —, ranu zleditи, pozlediti.
Reizend, *adj.* dražeći, poticav; ein —es Mädchen, dragostna, dragostiva, lěpa děvojka; lěpota-děvojka.
Reizer, *m.* dražitelj; —in, *f.* dražilica.
Reizfähig, **Reizfähigkeit**, s. Reizbar, Reizbarkeit.
Reizker, *m.* (*Agaricus deliciosus*), rujnica.

Digitized by Google

Reizlos, *adj.* bez dragosti.
Reizmittel, *n.* dražilo.
Reizung, *f.* draženje; poticanje, nukanje; (*fig.*) dragost.
Reizvoll, *adj.* predragostan.
Rejolen, ſ. Riolen.
Reke, ſ. Recke. [stačina.
Rekel, *m.* geak, mamlaz, horjatin, pro-
Rekelei, *f.* geačenje. [jatski.
Rekelhaft, *adj.* geački, prostački, hor-
Rekeln, ſich, *v. r.* geačiti se.
Relais, *n.* izmêna konjah.
Relation, *f.* (Anzeige), izvêst; (Bericht), doglas; (Beziehung), odnos, odnošaj, odnošenje. [odnosnost.
Relationsbegriff, *m.* pojam odnošenja;
Relativ, *adj.* odnosan.
Relativſatz, *m.* odnosni rêk.
Relegation, *f.* odprava.
Relegiren, *v. a.* odpraviti.
Relevant, *adj.* važan, znamenit; odlučan
Relief, *n.* propup; en —, na odskoke; izpupio, propupio.
Religion, *f.* zakon; chriſtliche —, kršćanska vêra; ſich zu einer — bekennen, einerlei — haben, jedne vêre i. jednakoga zakona biti; die — ändern, prevêriti vêru; (von einem chriſtlichen Glaubensbekenntniß zum andern übergehen), prekrstiti se; (Gottesfurcht), bogoljubje; (Gottesverehrung), bogoštovje.
Religions- (in Zuſ.) vêrski.
Religionsangelegenheit, *f.* vêrski posao.
Religionsbedrückung, *f.* ugnjetavanje radi vêre; ugnjetavanje vêre.
Religionsbekenntniß, *n.* vêroizpovêd; vêra, vêrovanje.
Religionsbeſchwerde, *f.* vêrska potežkoća.
Religionsedikt, *n.* zakaz, ukaz o vêri.
Religionseifer, ſ. Glaubenseifer.
Religionseiferer, ſ. Fanatiker.
Religionsfond, *m.* crkveno glavno, crkvena zaklada. [dobro.
Religionsfondsgut, *n.* crkveno zakladno
Religionsfreiheit, Religionsgenoß uſw., ſ. Glaubensfreiheit uſw. [zakona.
Religionsgeſchichte, *f.* povêſtnica vêre,
Religionsgeſellſchaft uſw., ſ. Glaubensgeſellſchaft.
Religionskrieg, *m.* rat za vêru.
Religionslehre uſw., ſ. Glaubenslehre.
Religionsmeinung, *f.* vêrsko mnenje.
Religionspartei, *f.* vêrska stranka.
Religionsſache, ſ. Religionsangelegenheit.
Religionsſecte, *f.* razkolništvo; vêrska slêdba; ſ. Religionspartei. [konu.
Religionsſpaltung, *f.* razdor u vêri, za-
Religionsſpötter, *m.* huljitelj vêre.
Religionsſtifter, *m.* početnik vêre. [vêre.
Religionsſtörung, *f.* smetanje bogoštovja,
Religionsſtreit uſw., ſ. Glaubensſtreit uſw.
Religionsübung, *f.* bogoštovje, bogoslužje.
Religionsunterricht, *m.* nauk vêre, obuka u vêri, zakonu.
Religionsverfolgung, *f.* progonstvo vêre, radi vêre, zakona. [wandt uſw.
Religionsverwandt uſw., ſ. Glaubensver-
Religionswahrheit, *f.* istina vêre.
Religionswechſel, *m.* prevêra. [vêre.
Religionsweiſer, *m.* (b. Israel.) učitelj
Religionswiſſenſchaft, *f.* vêroznanstvo.
Religionszwang, *m.* stega, stezanje vêre,
Religiös, *adj.* pobožan. [zakona.
Religiöſe, *m.* pobožnik; (*fig.*) zakonoša.
Religioſität, *f.* pobožnost.
Reliquien, *pl.* moći; (b. Dr.) mošti.
Reliquienkäſtchen, *n.* moćnica; kovčežić od svetih moćih, moštih.
Relicitacion, *f.* nova dražba. [zova.
Relkel, *m.* (*Sambucus racem.*), grozdasta
Rellmaus, *f.* (*Myoxus avellanarius*), orašar; (*M. glis*), puh.
Reluiren, *v. a.* odkupiti.
Reluition, *f.* odkup.
Reluitionspreis, *m.* odkupnina.
Reluitionsvertrag, *m.* odkupna pogodba.
Rembours, *m.* povratba; naknada.
Rembourſiren, *v. a.* povratiti; (erſetzen), naknaditi.
Remel, *m.* bilja. [naknaditi.
Remeſſe, ſ. Rimeſſe.
Reminiscenz, *f.* opomena.
Remis, *n.* remi.
Remiſe, *f.* kolnica.
Remiß, ſ. Rimeſſe.
Remittenda, *pl.* povratine.
Remittent, *m.* (Wechſ.) poslatai.
Remittiren, *v. a.* einen Wechſel —, poslati mênicu.
Remittirung, *f.* poslanje (n. p. mênice).
Remonſtration, *f.* pritužba, remonstracija.
Remonſtriren, *v. a.* pritužiti se, remonstrirati.
Remonte, *f.* Remontepferd, *n.* doknadnjak, doknadni konj, remonta.
Remontiren, *v. a.* doknadjivati konje (vojski); nabavljati doknadnjake.
Remontirungs-Commiſſion, *f.* povêrenstvo za nabavu doknadnjakah.
Remorqueur, *m.* teglača, teglећi brod.
Remuneration, *f.* nagrada.
Remuneriren, *v. a.* nagraditi.
Rencontre, *n.* sukob; (Zwiſt), zadorica, zadêvica; ſie haben ein — gehabt, spôrečili su se; (*mil.*) okršaj.
Rendezvous, *n.* ročište; Einem e. — geben, ročiti koga kamo.
Renegat, *m.* (Abtrünnige), odpadnik, odmetnik; (ein Chriſt der zur muhamedaniſchen Religion übertrat), poturčenjak, poturica.
Renette, ſ. Reinette.
Renitent, *adj.* uporan, odporan.
Renitenz, *f.* upor, odpor.
Renn, ſ. Rennthier.
Rennbahn, *f.* trkalište.

Digitized by Google

Rennbaum, *m.* vratilo u vitla.
Rennе, *f.* badanj.
Rennen, *v. n.* surlati; srljati; (laufen), trčati, teći; potegnuti, potegliti; um die Wette —, utrkivati se; er rennt als wenn ihm der Kopf brennte, leti kao muha bez glave; mit dem Kopfe wider die Wand —, glavom o zid zamlatiti; gerannt kommen, dojuriti; dotrčati; in sein Verderben —, srnuti u propast; nach etwas —, letěti za čim; —, *v. a.* Einem das Schwert durch d. Leib —, prosukati, proburaziti koga mačem; die Lanze in den Boden —, udariti koplje u zemlju; Einen zu Boden —, trkimice oboriti koga; Eisen —, taliti željezo.
Renner, *m.* trkalo; surlača; (v. Pferd.), brzac(-konj); ſ. Rennpferd.
Rennfeuer, *n.* taleći oganj.
Rennfuß, *m.* noga za tĕk.
Rennherd, *m.* talište.
Rennhirſch, *m.* ſ. Rennthier.
Rennjagd, ſ. Hetzjagd.
Rennkäfer, *m.* (*Carabus*), crevljac.
Rennpferd, *n.* konj za trku.
Rennplatz, *m.* trkalište.
Rennſau, *f.* cvilovna, bucovna krmača.
Rennſchiff, *n.* brod-lovac.
Rennſchlitten, *m.* lovačke saonі.
Rennſpiel, *n.* trka.
Rennſtein, *m.* izlĕvak.
Rennthier, *n.* (*Cervus Tarandus*), sob, sĕverni jelen.
Rennthierbremſe, *f.* (*Oestrus Tarandi*), sobov obad.
Rennthierflechte, *f.* (*Cladonia rangiferina*), jagalj, sobov dutoglav.
Rennthierfleiſch, *n.* sobovina.
Rennthierhaut, *f.* sobova koža, sobovina.
Rennthierherde, *f.* stado sobovah.
Rennthierkalb, *n.* sobče.
Rennthierleder, *n.* sobovina.
Rennthiermoos, *n.* ſ. Rennthierflechte.
Rennthierzucht, *f.* sobarstvo.
Rennziel, *n.* biljega trke.
Renommee, *n.* glas.
Renommirt, *adj.* glasovit. [bold.
Renommiſt, *m.* hvasta; nebojša; ſ. Raufs
Renonce, *f.* (im Kart.) neimanje (boje).
Renonciren, *v. n.* ſ. Rennuntiren; ſich —, oprostiti se.
Renovation, *f.* obnova.
Renoviren, *v. a.* obnoviti; einen Wechſel —, ſ. Repariren.
Rent- (in Zuſ.) prihodni.
Rentabilität, *f.* uharnost.
Rentamt, *n.* dohodarnica, prihodarnica.
Rentämtlich, *adj.* prihodarstven, dohodarstven.
Rentbar, *adj.* uharan. [darstven.
Rentbarkeit, *f.* uharnost.
Rente, *f.* prihod, renta; v. ſein. —n leben, življeti o prihodu, o svojoj dobiti (hamatah); e. Kapital auf —n legen, dati glavnicu na dobit.
Renten, *v. a.* donositi.
Rentenanſtalt, *f.* prihodarnica.
Rentencapital, *n.* prihodna glavnica.
Rentenei, *f.* ſ. Rentamt.
Rentenforderung, *f.* iskanje prihoda.
Rentenverſchreibung, *f.* zapis prihoda.
Rentier, *m.* prihodnjak.
Rentiren, *v. n.* plaćati, biti za uhar.
Rentkammer, *f.* ſ. Rentamt.
Rentmeiſter, *m.* prihodar.
Rentmeiſterei, *f.* prihodarnica.
Rentner, ſ. Rentier. [hoda.
Rentpacht, *f.* zaimanje, zajmljenje pri-
Rentrechnung, *f.* račun o prihodu.
Rentſchreiber, *m.* pisar prihodarstveni.
Rentverwalter, *m.* prihodar.
Renuiren, *v. a.* uzkratiti.
Renuntiation, *f.* odreka.
Renuntiren, *v. n.* odreći se (čega).
Reorganiſation, *f.* preustrojba.
Reorganiſations-Plan, *m.* osnova preustrojbe.
Reorganiſiren, *v. a.* preustrojiti.
Reorganiſirung, *f.* preustrojavanje, preustrojba.
Reparabel, *adj.* popravan.
Reparatur, *f.* poprava; popravak; (ein. Gebäudes), pogradnja.
Reparaturlaſt, *f.* dužnost poprave.
Reparaturs-Aufwand, *m.* popravni trošak.
Repariren, *v. a.* popraviti, popravljati; opravljati; (ein Gebäude), pograditi, pogradjivati.
Repartiren, *v. a.* razdĕliti; razgoditi; (eine Steuer), porezati; razrezati.
Repartition, *f.* razdĕlba; razgoda; (ein. Steuer), razrez.
Repartitions-Ausweis, *m.* izkaz razdĕlbe.
Repartitions-Schlüſſel, *m.* razdĕlbeni ključ. [toar.
Repertoir, *n.* predstavni igrokazi, reper-
Repertorium, *n.* ključ.
Repetent, *m.* ponavljač, opetovalac.
Repetiren, *v. a.* ponavljati, opetovati.
Repetiruhr, *f.* ponavljača(-ura).
Repetition, ſ. Wiederholung.
Repetitionskreis, *m.* opetovni krug.
Repetitorium, *n.* opetovna pouka.
Repliciren, *v. a.* odgovoriti.
Replik, *f.* odgovor tužitelja, replika; Friſten der —, rokovi za odgovor tu-
Reponiren, *v. a.* opet položiti. [žitelja.
Repoſitorium, *n.* polica. [opasti.
Reppen, *v. n.* micati se; (v. Hengſt.)
Repphuhn, *n.* jarebica; ſ. Rebhuhn.
Repräſentant, *m.* zastupnik.
Repräſentanz, *f.* zastupništvo.
Repräſentation, *f.* (Vorſtellung), predstava; (Adreſſe), pismo, predstavka, reprezentacija; (Vertretung), zastupanje, zastup.

Digitized by Google

Repräsentationsrecht, *n.* pravo zastupanja; zastupno pravo.
Repräsentativ, *adj.* zastupni.
Repräsentiren, *v. a.* (vorſtellen), predstavljati; (vertreten), zastupati.
Repreſſalien, *pl.* uzsilje; — ausüben, vračati silu, odmastiti.
Repreſſiv, *adj.* uzprežni.
Repreſſivgeſetz, *n.* uzprežni zakon.
Reprobation, *f.* zabaćenje.
Reprobiren, *v. a.* zabaciti. [doknaditi.
Reproduciren, *v. a.* obnoviti, ponoviti;
Reproduction, *f.* obnova, ponova; (v. Körp.) doknada; nadorastanje.
Reproductionskraft, *f.* obnovnost, ponovnost; (v. Körpertheilen), doknadnost, nadoraslost. [doknadan.
Reproductiv, *adj.* obnovan, ponovan;
Reproteſt, *m.* reprotest.
Reproteſtiren, *v. n.* reprotestovati.
Reps, ſ. Räpps.
Reptilien, *pl.* plazavci, gmazovi.
Republik, *f.* slobodna država, sloboda, republika.
Republikaner, *m.* republikanac; (*Ploceus socius*), zadružnjak.
Republikaniſch, *adj.* republikanski; slobodno-državni.
Repuls, *m.* ſ. Abweiſung.
Repulſion, ſ. Abſtoßung.
Repulſiv, *adj.* odrivni, pudni.
Reputation, *f.* poštenje, dobar glas.
Requiem, *n.* zadušnice; (b. Dr.) parastos.
Requiriren, *v. a.* (Einen —), zamoliti (koga za što); etwas —, zaiskati što (natrag); (*mil.*) izgoniti.
Requiſiten, *pl.* potrebštine.
Requiſitenmeiſter, *m.* (b. Theat.) dobavljač.
Requiſition, *f.* iskanje, mo(l)ba; (*mil.*) iz-
Requiſitionsſchreiben, *n.* zamolnica. [gon.
Reſch, *adj.* hrskav.
Reſconto, *n.* reskonto.
Reſcontriren, ſ. Scontriren.
Reſcript, *n.* odpis.
Reſede, *f.* (*Reseda graveolens*), ljubimac, rezeda.
Reſedeblüte, *f.* cvět od ljubimca.
Reſedegeruch, *m.* miris ljubimca.
Reſedepflanze, *f.* strućak ljubimca.
Reſedeſame, *m.* sěme od ljubimca.
Reſervat, *n.* Reſervation, *f.* pridržaj; uvět.
Reſerve, *f.* pričuvak; pričuva; (Reſervecorps, *n.*) zastava, zapleće.
Reſervfond, *m.* pričuvak. [ren.
Reſerviren, *v. a.* pridržati; ſ. Aufbewah-
Reſervoir, *n.* sprema, spremnica.
Reſervtruppen, *pl.* ſ. Reſerve.
Reſident, *m.* rezident.
Reſidenz, *f.* stolica.
Reſidenzſtadt, *f.* stolni, stojni grad.
Reſidiren, *v. n.* stolovati.
Reſignation, *f.* (Amtsniederlegung), ostavka; ſ. Selbſtverläugnung; Hingebung.
Reſigniren, *v. a.* ſein Amt —, odreći se službe. [man biti.
Reſignirt, *adj.* — ſein, pripravan, spre-
Reſinös, *adj.* smolav.
Reſiſtenz, *f.* odpor.
Reſolut, *adj.* rěšit; odvažan. [ſchluß.
Reſolution, *f.* rěšenje; ſ. Entſchluß; Be-
Reſolventia, *pl.* raztapala. [Auflöſen.
Reſolviren, *v. a.* (entſcheiden), rěšiti; ſ.
Reſolvirt, ſ. Reſolut.
Reſolvir-Tabelle, *f.* pregled pěnezah, merah.
Reſonanz, *f.* oziv.
Reſonanzboden, *m.* ozivnica, zujište.
Reſonanzbrett, *n.* ozivna daska.
Reſonanzloch, *n.* ozivna rupa.
Reſonanzlos, *adj.* bez oziva.
Reſoniren, *v. n.* ozivati se.
Reſorbentia, *pl.* srkala, upijala.
Reſorbiren, *v. a.* upiti, usisati, usrknuti.
Reſpect, *m.* štovanje, čast, poštenje; mit — zu melden, s dopuštenjem, s oproštenjem govoreć.
Reſpectabel, *adj.* važan; štovan; vidjen.
Reſpectiren, *v. a.* poštovati, poštivati; einen Wechſel —, prihvatiti měnicu.
Reſpective, *adv.* odnoso.
Reſpecttag, *m.* dan od oduhe, od počeka.
Reſpectwidrig, *adj.* nepristojan.
Reſpizient, *m.* priglednik.
Reſpiration, *f.* disanje, dihanje.
Reſpirationsmittel, *n.* dišivo.
Reſpirationsorgan, *n.* dihalo, disalo.
Reſpirationsſyſtem, *n.* disala; dištvo.
Reſpiro, *n.* odgoda plateža.
Reſpondent, *m.* branitelj, odgovornik.
Reſponsgeld, ſ. Verſicherungsgeld.
Reſponſorium, *n.* pripěvka.
Reß, ſ. Räß.
Reßbaum, *m.* podvala, podvalak.
Reſſen, *v. a.* kopati, vaditi.
Reſſort, *m.* (Behörde), oblast; (Fach), struka; područje.
Reſſortiren, *v. n.* spadati, podpadati (pod kakvu oblast).
Reſſource, *f.* sělo; ſ. Hilfsmittel.
Reſt, *m.* ostanak, ostatak; die —e vom Eſſen, otražak, otražina; (rückſtändige Zahlung), zaostatak, kusur*; den — zahlen, izmiriti, izkusuriti; in — bleiben, zaostati, dužan ostati; (*arith.*) ostatak; bleibt zwei —, ostaju dva; (spr.) Einem d. — geben, dotući, doklati, priklati, doraziti koga; er hat ſeinen —, nebole ga više zubi; (von Bektrunk.) pijan je kao zemlja.
Reſtant, *m.* zaostalac.
Reſtanz, *f.* zaostatak, kusur*.
Reſtaurateur, *m.* gostionik.
Reſtauration, *f.* gostionica, blagovalište; (— des Magiſtrats), obnova, reštau-
Reſtaurator, ſ. Wiederherſteller. [racija.
Reſtauriren, *v. a.* (erfriſchen), okrěpiti; počastiti; (einen Magiſtrat), obnoviti;

Digitized by Google

(wiederherſtellen), ponačiniti, ponoviti, popraviti; (ein Gebäude), pograditi.
Reſtbetrag, *m.* iznesak ostatka; ostatak.
Reſtchen, *n.* ostatčić; krpica.
Reſten, *v. n.* es reſtet, ostaje na dugu; er reſtet noch mit zehn Gulden, još je deset forintih dužan.
Reſter, *m.* krpa.
Reſtfracht, *f.* zaostatak vozarine.
Reſtiren, ſ. Reſten.
Reſtiſuiren, *v. a.* (erſetzen), naknaditi; *in integrum* —, povratiti u prvašnje stanje.
Reſtitution, *f.* povrata, povraćaj; — *ob noviter reperta*, povrata (u prvašnje stanje) zbog (nadjenih) novih dokazah.
Reſtnahme, *f.* primitak ostatka.
Reſtort, *m.* poslědnje izkrcalište.
Reſtriction, *f.* stega; stezanje.
Reſtrictiv, *adj.* stežući.
Reſtringentia, *pl.* skupila.
Reſtzahlung, *f.* izmira; izplata (zaostatka.
Reſtzettel, *m.* pismo o ostatku; (*mont.*) popis ostatka.
Reſultat, *n.* (Ergebniß), poslědak; poslědstvo; (Erfolg), uspěh; theile mir das — mit, javi mi, što će iz toga izpasti; (*arith.*) iznosak.
Reſultiren, *v. n.* es reſultirt daraus, odatle izvire, teče.
Reſumé, *n.* pregled.
Reſumiren, *v. a.* u kratko ponoviti, opetovati; pregledati.
Reſurrection, *f.* uskrsnuće.
Retabliren, *v. a.* povratiti; (wieder einſetzen), opet postaviti, naměstiti.
Retardaten, *pl.* starodužine.
Retardation, *f.* zaustavljanje.
Retardats-Erklärung, *f.* očitovanje radi zakašnjenja.
Retardiren, *v. a.* zaustavljati; —, *v. n.* zaustavljati se; ſ. Verzögern.
Retention, *f.* zadržaj; pridržaj. [vo.
Retentionsrecht, *n.* zadržno, pridržno pra-
Retirade, *f.* uzmak; ſ. Abtritt.
Retiriren, *v. n.* uzmicati, uzmaći; o(d)stupati; povući se.
Retorſion, *f.* odmast, odmašćivanje.
Retorte, *f.* (*chem.*) krivulja, retorta.
Retour, *f.* povratak; —en, *pl.* (Wechſ.) naknada; (Rückladung), tovar na povratku.
Retour, *adv.* natrag; — kommen, vratiti se; — geben, vratiti.
Retour- (in Zuſ.) povratni.
Retourbrief, *m.* povraćen list, povraćeno pismo.
Retourfracht, *f.* tovar na povratku; povraćajni tovar.
Retourhandel, *m.* trampa.
Retourniren, *v. a.* vratiti, povratiti.
Retour-Recepiſſe, *n.* povratna primka; povratnica.
Retourrechnung, *f.* povratni račun.
Retourwechſel, *m.* povraćena měnica.
Retouſchiren, *v. a.* obnoviti; (eine Kupferplatte), povazivati.
Retract, ſ. Wiederkauf. [uzmak.
Retraite *f.* uzmak; — blaſen, trubiti na
Retraiteſchuß, *m.* hitac na uzmak.
Retratto, *m.* uzměnica,
Retrograd, *adj.* natraghodan, nazadovan.
Retroſpectiv, *adj.* ogledan.
Rettbar, *adj.* spasiv; er iſt —, može se izbaviti, spasiti.
Rette, *m.* kučak, pas.
Rettel, *m.* (*Leuciscus fluviatilis*), bělica.
Retten, *v. a.* vom Tode —, spasiti, izbaviti od smrti; er iſt nicht zu —, neima mu lěka, spasa; kaum hat er das Leben gerettet, jedva je glavu iznio; ſich durch Flucht —, uteći, uskočiti; rette dich! běži (kuda koje znade)! Einem das Leben —, sačuvati, učuvati, spasiti komu život; das Vaterland —, izbaviti domovinu.
Retter, *m.* spasitelj, izbavitelj; —in, *f.* spaſiteljica, izbaviteljica.
Rettgebühr, *f.* spasovina.
Rettig, *m.* (*Raphanus*), rotkva, rodakva, andrkva, povrtnica; ſ. Radieschen.
Rettigbeet, Rettigfeld, *n.* rotkvište.
Rettigförmig, *adj.* rodakvast.
Rettigmann, *m.* rotkvar, rodakvar.
Rettigrübe, *f.* ſ. Rettig.
Rettigſalat, *m.* ssalata od rotkve.
Rettigſame, *m.* rotkveno sěme.
Rettung, *f.* spasenje, izbavljenje; spas; ihm habe ich die — meines Lebens zu danken, život mi je spasio; od smrti me je izbavio; ohne —, ſ. Rettungslos.
Rettungsboot, *n.* (ladjica-)izbavnica.
Rettungsbrücke, *f.* ſ. Rettungsmittel.
Rettungshaus, *n.* izbavište.
Rettungslos, *adj.* neizbavan; er iſt — verloren, neima mu spasa.
Rettungsloſigkeit, *f.* neizbavnost.
Rettungsmittel, *n.* izbavilo, spasilo.
Rettungsſprung, *m.* izbavni skok.
Rettungsverſuch, *m.* pokus izbavljenja.
Reue, *f.* kajanje, pokajanje, kajba; — empfinden, kajati se; d. — wird nachkommen, pokajat će se; von ein. That aus — abſtehen, pokajav se odustati od čega; es bemächtigte ſich — ſeines Herzens, razkaja se.
Reuelos, *adj.* nekajući se.
Reuen, *v. n.* ſ. Bereuen; —, *v. a.* kajati se, razkajati se (za što); d. That reuet mich, žao mi je, žalim i. kajem se što sam to učinio.
Reuend, Reuevoll, *adv.* kajući se; pokajni.
Reugeld, *n.* raskupina.
Reuig, *adj.* razkajan; ſ. Reuend; — in ſich gehen, razkajati se.
Reukauf, *m.* raskup; razkupina.

Digitized by Google

Reumüthig, *adj.* ſ. Reuig; skrušen.
Reumüthigkeit, *f.* pokajnost.
Reunion, *f.* sêlo, posêlo.
Reuſe, *f.* vrša, vrška; koš, košar.
Reüſſiren, *v. n.* uspêti, uspêvati.
Reuſtimme, *f.* pokajni glas.
Reut, *n.* krčovina, trebežina.
Reute, *f.* (Handlung), krčitba; ſ. Pflugreute; Reuthacke.
Reuten, *v. a.* krčiti; (ſieben), rešetati.
Reuter, *m.* krčilac, trebežnik; (Sieb), rešeto.
Reuthaue, *f.* trnokop, budak, capun.
Reutkorn, *n.* lêtina iz krčovine.
Reutkratze, *f.* strugalj
Reutſpaten, *m.* velik badilj.
Reutzehnte, *m.* gornica.
Reuvoll, ſ. Reuevoll.
Revanche, *f.* odvratak; osveta; (ſpr.) čast u zajam; an Einem — nehmen, odvratiti, odplatiti komu što; vratiti komu zajam.
Revanchiren, ſich, *v. r.* odmastiti; dati komu šilo za ognjilo; vratiti komu zajam i. žao za jao; (im Kartenſp.) doći na svoje.
Reveille, *f.* uranak; — ſchlagen, bubnjati na uranak; buditi bubnjem (vojnike).
Revenüen, *pl.* dohodak; (Renten), prihod.
Reverberation, *f.* odraz, odrazivanje (svê-
Reverbere, *m.* odsaznik. [tla).
Reverberiren, *v. a.* odraziti, odrazivati.
Reverberirofen, *m.* reverberaća peć.
Reverende, *f.* (svećenička) halja, haljina; reverenda.
Reverendiſſimus, *m.* prečastnik.
Reverenz, *f.* priklon, poklon.
Revers, *m.* (Gegenſchein), priznanica; zavez; revers; (an Münzen), naličje.
Reverſalien, *pl.* (Handlung), odmêna; (Schrift), odmênica; — anwenden, odmêniti; ſ. Revers.
Reverſion, *f.* povratak.
Reverſionspendel, *m.* obrtna klimalica.
Reverſiren, ſich, *v. r.* zavezati se, dati revers.
Revident, *m.* pregledalac.
Revidiren, *v. a.* pregledati.
Revier, *n.* (Bezirk), srez; (Stadtbezirk), predêl (grada); (Waldbezirk), kotar, gajište, šumsko okružje.
Revierförſter, *m.* gajnik.
Revieren, *v. a.* slêditi.
Reviſion, *f.* pregledba, prêgled; (*jur.*) molba za razsudu.
Reviſionsamt, *n.* pregledni ured.
Reviſionsanmeldung, *f.* prijav razsude.
Reviſionsbefund, *m.* nalaz pregleda.
Reviſionsbogen, *m.* pregledanica.
Reviſions-Erkenntniß, *n.* razsudna od-
Reviſions-Inſtanz, *f.* razsudni sud. [luka.
Reviſionsſache, *f.* stvar za prêgled; (*jur.*) razsudna parnica.
Reviſionsſchrift, *f.* molbenica za razsudu.
Reviſionszug, *m.* prisiv razsudnoga suda.
Reviſor, *m.* pregledač.
Revocatorien, *pl.* oporavnica.
Revolte, *f.* pobuna.
Revoltiren, *v. n.* pobuniti se, buniti se; ustati (na . . .).
Revolution, *f.* prêvrat.
Revolutionär, *m.* prevratnjak.
Revolutionär, *adj.* prevratni.
Revolutioniren, *v. a.* učiniti prêvrat; poticati na prêvrat.
Revue, *f.* prêgled; — halten, pregledati; — paſſiren, pregledan biti.
Rhabarbarin, *n.* ravednina, revanjevina.
Rhabarber, *f.* (*Rheum*), raved, ruved,
Rhabarber- (in Zuſ.) ravedni. [revanj.
Rhabarberbaum, ſ. Faulbaum.
Rhabarberpulver, *n.* prašak od raveda.
Rhabarberwurzel, *f.* korêa od raveda;
Rhachitis, *f.* englezka bolest. [raved.
Rhapontik, *f.* (*Rheum rhaponticum*), rapontik.
Rhapſodie, *f.* ulomak, kus, rapsodija.
Rhapſodiſch, *adj.* kus, rapsodički.
Rhapſodiſt, *m.* rapsodista.
Rhede, *f.* pristanište, rada*.
Rhedelos, *adj.* nespreman (n. p. brod).
Rheder, *m.* brodnik, vlastnik broda, ladje, ladjenik.
Rhederei, *f.* (Rhedung), oprema broda; (Geſellſchaft), brodničke družtvo.
Rheinbeere, Rheinblume, Rheinfarn uſw., ſ. Rainbeere uſw.
Rheiniſch, Rheinländiſch, *adj.* rajnski.
Rheinlachs, *m.* (*Salmo Salar*), losos.
Rheinſchwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*), bre-
Rheinſchnake, ſ. Eintagsfliege. [gunica.
Rheinvogel, *m.* (*Fulica Porphyrio*), rumena liska.
Rheinweide, *f.* (*Populus nigra*), jagnjed; (*Hippophaë rhamnoides*), vukodrika; ſ. Rainweide.
Rheinwein, *m.* rajnsko vino.
Rhetor, Rhetorik, Rhetoriſch, ſ. Redner, Rednerkunſt, Redneriſch.
Rheuma, *n.* Rheumatismus, *m.* nasleba, nahlada; der vage —, šetavac.
Rheumatiſch, *adj.* nazebao; nazebni, nahladni.
Rhinesmus, *m.* huntavica, huntanje.
Rhinoceros, *n.* nosorog.
Rhinochelis, *f.* hakulja.
Rhinoplaſtik, *f.* nosotvorstvo.
Rhiſophag, *m.* korênar.
Rhoballin, *n.* rodalin.
Rhoban, *m.* rodan.
Rhodiſerholz uſw., ſ. Roſenholz uſw.
Rhodium, *n.* rumenik.
Rhodiumoxyd, *n.* rumenički kis.
Rhodiumoxydul, *n.* rumenički kisec.
Rhodizinſäure, *f.* rodicinova kiselina.
Rhodizit, *m.* rodicit.
Rhodochroſit, *m.* rodohrozit.

Digitized by Google

Rhododendron, *n.* čimišnik.
Rhombendodekaeder, *n.* koso-četvorni dvanaestorac; granatolik.
Rhombisch, *adj.* koso-četvorni, rombički.
Rhomboeder, *n.* kosa kocka.
Rhomboidal, *adj.* koso-pačetvorni, rom-
Rhomboid, *n.* Rhomboide, *f.* kosa pačetvorina, romboid. [rombus.
Rhombus, *m.* kosa četvorina, rumbac,
Rohne, ſ. Rübe, rothe.
Rhythmik, *f.* ritmika.
Rhythmiſch, *adj.* oměren, ritmički.
Rhythmus, *m.* oměrnost, ritam.
Ribeln, *v. a.* trljati; (Wäſche), žuljiti, šu-
Ricambio, ſ. Rückwechſel. [ljati.
Richtbaum, *m.* pik.
Richtbeil, *n.* stratilo.
Richtblech, *n.* měra dragacah.
Richtblei, *n.* komilo, kalamir, flajba.
Richtbühne, *f.* stratište.
Richtdiele, *f.* izpravljač.
Richte, *f.* pravac; etwas in die — bringen, izpraviti što; ſich in die — gehen, na pravac ići; (Reihe), red.
Richteiſen, *n.* ravnilica.
Richten, *v. a.* (wohin wenden), obratiti, okrenuti, ugoditi; ſeinen Lauf nach d. Dorfe —, trčati, teći selu, ugoditi put sela; die Augen v. den Blick auf etwas —, opŕeti, opirati oči u što; svrnuti okom u što; zamĕriti što okom; pogledati u što; die Augen gen Himmel —, podignuti oči k nebu; die Kanonen —, namĕstiti, naperiti topove; eine Uhr —, naravnati, udesiti dobnjak (sat, uru); ſeine Gedanken auf etwas —, razmišljati o čem, stati o čem misliti; ſeine Aufmerkſamkeit auf etwas —, stati što motriti, na što paziti; ſein Gebet zu Gott —, upraviti molitvu k Bogu; das Geſuch an den Vorſteher —, upraviti pismo na načelnika; ſich nach den Vorſchriften —, držati se zapovĕdi, propisah; ſich nach Umſtänden —, vladati se prema okolnostim; ſich nach Einem —, povesti se za kim, gledati na koga; richtet euch nicht nach der Welt, nevladajte se prema světu, nemojte se povesti za světom; ſein ganzes Streben iſt dahin gerichtet, sva mu težnja na to směra; die auf ein Verbrechen gerichtete Abſicht, naměra zločinu směrajuća; das iſt gegen ihn gerichtet, njemu je naměnjeno; eine Klage gegen Jemanden —, tužiti koga; (urtheilen), suditi (komu); falſch —, krivo suditi, (*poët.*) sĕdati u krivo kmetstvo; richtet nicht, auf daß ihr nicht gerichtet werdet, nesudite, da i vam se nesudi; über eine ſtreitige Sache —, suditi, presuditi pru; (richteln), presudjivati (komu); (hinrichten), pogubiti (n. p. mačem); (etwas Krummes gerade richten), izpraviti, izpravljati (što); den Körper gerade —, izpraviti se; etwas in die Höhe —, izdići, osoviti, izdizati što; ſich in die Höhe —, izdići se, (im Bette), dignuti se, podići se; ein Haus —, sastavljati, udesiti gradju; kuću dići; die Netze —, zametnuti, namĕstiti mrežu; die Segel nach dem Winde —, razširiti jedra prema větru; einen Weg —, ravniti cestu; Einen zu Grunde —, ſ. Grund; ſeine Schritte wohin —, uputiti noge, zaputiti (kamo).
Richter, *m.* sudac, sudija, sudnik, sudja, sudjaja; ſich zum — aufwerfen, nametnuti se za sudca; ſei du — zwiſchen uns! sudi nam ti!
Richter- (in Zuſ.) sudački, sudni, sudijski; sudčev.
Richteramt, *n.* sudstvo; abeliges —; — außer Streitſachen, neparbeno sudstvo; ſtreitiges —, parbeno sudstvo; das — ausüben, suditi, sudovati, sudstvovati; Ausübung des —es, sudovanje, sudstvovanje; sudba.
Richteramtsdecret, *n.* sudačka postavnica.
Richteramtsdienſt, *m.* sudovanje; sudačka služba.
Richteramtseid, *m.* sudačka zakletva.
Richteramtspraxis, *f.* sudačka vĕšba.
Richteramtsprüfung, *f.* sudački izpit; izpit za sudačku službu.
Richterbank, *f.* sudačko sĕdalo.
Richtercollegium, *n.* sbor sudacah.
Richterin, *f.* sudinja.
Richteriſch, *adj.* sudački; —es Weſen, presudarstvo.
Richterlich, *adj.* sudački; —e Functionen, sudački poslovi; sudovanje; die —e Gewalt, sudna vlast; ein —er Ausſpruch, ſ. Richterſpruch.
Richtern, *v. a.* presudjivati, kmetovati.
Richterperſonale, *n.* sudno osoblje.
Richterſpruch, *m.* sudačka izreka; sud; presuda.
Richterſtand, *m.* sudaštvo.
Richterſtelle, *f.* sudačka služba.
Richterſtellvertreter, *m.* zaměnik sudca; naměstni sudac.
Richterſtuhl, *m.* (*fig.*) sud; vor dem —e Gottes, (*poët.*) na Božjem divanu.
Richterwage, *f.* sudna měrila.
Richtgewalt, *f.* sudbenost.
Richthammer, *m.* (mlatac-)izpravljač.
Richthaus, *n.* sudnica.
Richtholz, *n.* izpravljača.
Richtig, *adj.* prav; — ſchreiben, pravo pisati; —e Rechnung, prav račun; —e Schuld, istinit dug; — bezahlen, točno platiti; — machen, podmiriti, naplatiti (n. p. dug); d. Uhr geht —, pravo ide dobnjak (ura, sat); mit Jemand — werden, pododariti se, slo-

Digitized by Google

žiti se, pogoditi se s kim; die Sache iſt ſchon —, to je već u redu; es geht hier nicht — zu, nije ovdě kao što bi valjalo; er iſt nicht — im Kopfe, nije čiste pameti; (ſpr.) nije treću noć dočuvan; čanut je; es iſt hier nicht —, ovdě nije sěgurno; ovdě ima sablastih; er hat es — vergeſſen, sbilja je zaboravio; eine — Abſchrift, izpravni prěpis; — befunden, nadjeno u redu; — ſtellen, (verbeſſern), popraviti; (begleichen), izravnati.

Richtigbefund, *m.* nalaz pravosti.

Richtigbefunds-Clauſel, *f.* zasvědočenje pravosti.

Richtigkeit, *f.* pravost; (d. Schuld), istinitost; in — bringen, platiti; wir ſind in —, u redu smo; ſeine Sachen in — bringen, urediti svoje stvari; die Sache iſt nunmehr in —, stvar je sad uredjena i. u redu; es hat damit ſeine —, istina je, tako je sbilja.

Richtigkeitsbefund, ſ. Richtigbefund.

Richtigſtellen, ſ. Richtig.

Richtigſtellung, *f.* izpravljanje, izprava; potvrdjivanje.

Richtkeil, *m.* odmetak (od topa).

Richtkorn, *n.* očnik, sěnjaj, puce, nišan.

Richtleiſten, *m.* razklopno kopito.

Richtlinie, *f.* sěčnica.

Richtmahl, ſ. Richteſſen.

Richtmaß, ſ. Eichmaß.

Richtpfennig, *m.* izpravni tantuz.

Richtplatz, *m.* stratište.

Richtpunkt, *m.* směrište.

Richtſaal, *m.* sudnica.

Richtſchacht, *m.* okomno okno.

Richtſcheit, *n.* pravilo.

Richtſchnur, *f.* (b. Zimmerl.) konac, cimorača; (*fig*) pravilo.

Richtſchwert, *n.* stratilo.

Richtſpindel, *f.* žičarski svrdao.

Richtſtab, *m.* ravnalo.

Richtſtange, *f.* kaža.

Richtſtatt, Richtſtätte, *f.* ſ. Richtplatz.

Richtſteig, *m.* prěčac, pravac.

Richtſtein, *m.* kaža.

Richtſtock, *m.* oměra; (b. Büchſenm.) izpravljač.

Richtſtuhl, ſ. Richterſtuhl.

Richtung, *f.* (das Richten), ravnanje, upravljanje; (*directio*), směr; eine andere — nehmen, drugamo se okrenuti; d. Handel eine andere — geben, odbiti trgovinu na drugu stranu; einer Sache eine andere — geben, drugčije okrenuti; preokrenuti stvar; in gerader —, pravo, upravo, na pravac, na prečac; nach jeder —, na sve četiri strane; nach der —, směrom; — haben, směrati.

Richtungslinie, *f.* směrnica.

Richtungswechſel, *m.* měna i. měnjanje

Richtungswinkel, *m.* kut, ugao směra.

Richtwage, *f.* razulja; ravnilo.

Richtweg, *m.* prěki put, prěčac, pravac.

Richtzange, *f.* velike klěšte.

Richtzeug, *n.* stratila.

Ricinoſtearinſäure, *f.* ricino-stearinova [kiselina.

Ricinusöl, *n.* skočevo ulje.

Ricinusſamen, *m.* skočevo sěme.

Rick, *m.* polica, raf; (Rechen), čivilak, věšalo; (Stange), tačka, trklja, kolac.

Rickbohne, *f.* pritčanik, tačkaš.

Ricke, *f.* srna.

Ricochetſchuß, ſ. Prallſchuß.

Riebs, Riebes, Riebiſel, ſ. Johannisbeere.

Riechbar, *adj.* mirišljiv; vonjav.

Riechbarkeit, *f.* mirišljivost; vonjavost.

Riechbein, ſ. Siebbein.

Riechbüchſe, *f.* mirisav zaklopčić.

Riechdorn, *n.* (*Rosa eglanteria*), hrdjava šipčanica.

Riechen, *v. n.* angenehm —, mirisati, miriti, disati, (dihati); übel o. widerlich —, vonjati, zadisati; zadajati (čim), ružno oddisati; ſehr angenehm —, mirom mirisati; es riecht nach Rauch, zaudara dimom i. na dim; d. Fleiſch riecht ſchon, meso tuhne (tukne), zadaje, paši, zaudara; der Todte riecht ſchon, mrtvac (za)udara već na mrtavštinu; etwas ſchon von weitem —, iz daleka što njušiti, nanjušiti; die Hunde — fein, psi lako i. brzo nanjuše; an eine Blume —, mirisati, omirisati cvětak; (ſpr.) die Lunte —, d. Braten —, onjušiti dim, doščtiti se jadu; er hat die Lunte gerochen, zasmrdilo mu je; er hat noch nicht das Pulver gerochen, još nije boja vidio; er kann kein Pulver —, běži od puške.

Riechend, *adj.* mirisav, mirisan; vonjav.

Riecher, *m.* mirisalo; njuhalo; šunjalo; (Naſe), njuška.

Riechfläſchchen, *n.* mirisavo stakalce; mirisnica.

Riechſalz, *n.* vonjava sol.

Riechſtoff, *m.* mirisnina, mirivo.

Riechwaſſer, *n.* mirisna vodica.

Ried, *n.* (moorige Gegend), cret, rit; (Schilf), šovar; (Rohr), trska; (Weberkamm), brdo; (Weingebirg), preděl, gora.

Riedanker, *m.* trstenik, trščak.

Riedbinder, *m.* trstar, trščar.

Riedblatt, *n.* brdo.

Riedbrack, *n.* trstenik.

Riedbach, *n.* rogozni krov.

Riederſtein, *m.* siga.

Riedgenſter, *m.* (*Spartium scop.*), žuka.

Riedgras, *n.* (*Carex*), šaš; d. kleine —, (*Phalaris arundinacea*), trstolika světlika.

Riedgrasſänger, *m.* (*Curruca cariceti*), [loča.

Riedhaar, *n.* (*Erpum hirsutum*), kosmata lisasta pěnica.

Digitized by Google

Riedhahn, ſ. Auerhahn.
Riedhafen, m. (igla-)uvodiljka.
Riedkamm, m. brdo.
Riedknospe, f. Riedkraut, n. ſ. Igelskolbe.
Riedkolbe, f. palacka.
Riedmeiſe, f. (*Parus palustris*), sivić, [muza.
Riedrohr, n. trska.
Riedſchnepfe, ſ. Heerſchnepfe.
Riedſperling, ſ. Rohrſperling.
Rieſe, f. brazda, žlěbić; (*bot.*) rebro.
Rieſeln, Rieſen, v. a. brazditi, žlěbčiti; e. geriefelte Büchſe, ubrazdjena puška; ein gerieftes Blatt, rebren list.
Riegel, m. (Querholz), prečaga, prěčnica; (am Faſſe), djam; (Forſtw.) vag; ein — Seife, blek sapuna; (b. Schneider), obrubac; (an d. Thür), prěvornica, prěvora; (ein kleiner —), zavor, zavornica, zavornjača, kračun, krakun; (am Schloſſe), ključanica; den — vorſchieben, prevući prěvornicu; zamandaliti; (v. kleinen —), pustiti zapor; zasunuti zavor, ključanicu; zaključati; Einem einen — vorſchieben, zavarčiti koga; (wbm.) ometina; (am Pfluge), podmetača, podbijača.
Riegelband, n. prěčnica.
Riegelfeſt, *adj.* zaključan; zamandaljen.
Riegelhaken, m. zavor.
Riegelloch, n. utora.
Riegelmauer, f. zid u kanatu.
Riegeln, v. a. zamandaliti; zakračunati, kračunati; zaključati.
Riegelſchaufel, f. lopatica,
Riegelſchloß, n. brava sa zavornicom.
Riegelwerk, n. kanaće. [grille.
Riehwurm, Rielwurm, m. trlac; ſ. Erd-
Riemchen, n. (am Schuhe), oputa; vrnčanica; die Schuhe mit — binden, izprěčati cipele; (Bartgrundel), brkica.
Riemen, m. remen, kaiš*, kajas; (*coll.*) remenje; — ſchneiden, kaišati; aus Eines Haut — ſchneiden, rezati komu čapru na remike; (ſpr.) aus andrer Leute Haut iſt gut — ſchneiden, lasno je tudjima rukama za gvoždje hvatati; ſ. Haarſeil; (Ranke), stržaja, vitica; (v. Fiſchen), razplatuša, lopar, trakanac.
Riemen, v. a. remeniti; —, v. n. veslati.
Riemenbein, n. (*Haematopus ostrilegus*), ostrigar.
Riemenblume, f. (*Loranthus*), omela.
Riemenfuß, m. ſ. Riemenbein. [(od . . .).
Riemengehenk, n. kaiš, kajas, remen
Riemenmoos, n. (*Hypnum loreum*), remenasta mašina.
Riemenpferd, n prednjak, prednji konj, pogonaš, poganjaš.
Riemenſchnalle, f. predjica od remena.
Riemenſchneider, ſ. Riemer.
Riemenſeil, n. vodjice od remena.
Riementang, m. (*Laminaria*), kapusina
Riemenwage, f. prednji jarmak.
Riemenwurm, m. (*Ligula*), oputa.
Riemenzeug, n. remenje.
Riemer, m. remenar, uzdar, sarač.
Riemer- (in Zuſ.) remenarski, uzdarski, sarački.
Riemerarbeit, f. remenarina, uzdarina.
Riemergeſell, m. remenarski dětić, kalfa
Riemerhandwerk, n. remenarija, uzdarije.
Riemerinnung, f. remenarski ceh.
Riemernadel, f. remenarska igla. [nica.
Riemerwerkſtätte, f. remenarnica, uzdar-
Riemfiſch, m. (*Trichiurus*), šilorep.
Riemklappe, f. skoba za veslo.
Riemloch, n. rupa (u remena). [uſw.
Riemſeil, Riemwage uſw., ſ. Riemenſeil
Riepel, m. mačak; (*fig.*) potucnja, loncija, pangaloz.
Ries, ſ. Rieß.
Rieſe, m. div, velikan, gorostas, vrhnoga, velnoga, orijaš.
Rieſe, f. (Rieſel, Holzrieſe), plazajica, puzalica, točilo; (Sommerſproſſe), pěga.
Rieſelig, *adj.* pěgav.
Rieſelmeiſter, m. naplavljač, naplavilac.
Rieſeln, v. n. (v. Sande uſw.), roniti se, sipati se; (v. Regen), rominjati, romoniti, gronuti, pršiti; (v. d. Quelle), žamoriti, žuboriti; —de Quelle, žamoreće vrelo; ſ. Rieſelwelle.
Rieſelregen, m. porosnica, porosica.
Rieſelwelle, f. žuber-voda.
Rieſen, v. n. roniti se. [lem.
Rieſen- (in Zuſ.) divski, gorostasan; go-
Rieſenameiſe, f. (*Formica herculana*), mravina.
Rieſenampfer, m. (*Rumex maximus*), golemi štavelj.
Rieſenarbeit, f. golem, grdan, strašan, ogroman posao.
Rieſenarm, m. ramenina. [trglja.
Rieſenbarbe, f. (*Mullus surmuletus*), trilja,
Rieſenbau, m. golema, ogromna gradje-
Rieſenbaum, m. drvetina. [vina.
Rieſenbeherrſcher, m. divski starěšina.
Rieſenberg, m. divska, golema gora.
Rieſenboviſt, m. (*Lycoperdon bovista*), puša, prhavica. [moradka.
Rieſenblume, f. (*Rafflesia Arnoldi*), gro-
Rieſenbruſt, f. prsina.
Rieſenbuch, n. knjižurina.
Rieſendamm, m. gatina, nasipina.
Rieſenerdbeere, f. (*Fragaria chiloensis*), čiljska jagoda. [moran.
Rieſenfaulthier, n. (*Megatherium*), gro-
Rieſenfiſch, m. ribetina.
Rieſenfliege, f. (*Musca grossa*), muština.
Rieſenförmig, *adj.* divski, gorostasan; velikanski; golem, ogroman.
Rieſenfroſch, m. baburača.
Rieſenfuß, m. nožina, nožurina, nožurda.
Rieſengans, f. (*Anas grandis*), velika patka

Digitized by Google

Riesengebieter, ſ. Riesenbeherrſcher.
Riesengeier, *m.* jastrebina.
Riesengeiſt, *m.* veleduh.
Riesengeſchlecht, *n.* divsko koléno.
Riesengeſpenſt, *n.* (*Mantis Gigas*), golema bogomoljka.
Riesengeſtalt, *f.* gorostasina; gromula.
Riesenglocke, *f.* (*Campanula latifolia*), širolisti zvončić.
Riesengroß, *adj.* gorostasan; golem.
Riesengröße, *f.* gorostasnost; golemost.
Riesenhaft, ſ. Riesenförmig.
Riesenhand, *f.* ručina, ručetina, ručurina.
Riesenharfe, ſ. Windharfe.
Riesenhaupt, *n.* ſ. Riesenkopf.
Riesenherz, *n.* (*Cardium magnum*), golema čančica.
Riesenhoch, *adj.* gorostasan.
Riesenhund, *m.* (*mont.*) dvokolice.
Riesenkäfer, *m.* (*Scarabaeus Hercules*), Riesenkampf, *m.* divski boj. [breljo.
Riesenkerl, *m.* ljudina, ljudesina.
Riesenkohl, *m.* golem kelj.
Riesenkörper, *m.* tělesina.
Riesenkraft, *f.* golema snaga; er hat eine —, jak je kao vědogonja.
Riesenkräftig, *adj.* jak kao vědogonja.
Riesenkratzer, *m.* (*Echinorhynchus gigas*), veliki čičkovac.
Riesenkrieg, *m.* divski boj. [ševa.
Riesenlerche, *f.* (*Alauda magna*), golema
Riesenmächtig, ſ. Riesenkräftig.
Riesenmährchen, *n.* priča o divovih.
Riesenmäßig, ſ. Riesenförmig.
Riesenmeernesſel, *f.* (*Actinia gigantea*), golema vlasulja. [marina.
Riesenmücke, *f.* (*Tipula gigantea*), ko-
Riesenmuſchel, *f.* (*Tridacna gigas*), ledjenac.
Riesennabelſchnecke, *f.* (*Natica gigas*), golem pupčić; pupčina.
Riesennaſe, *f.* nosina.
Riesenohr, *n.* (*Haliotis Midae*), golema zlatinka i. puzlatka.
Riesen-Palliſadenwurm, *m.* (*Strongylus gigas*), golema vilica.
Riesenpinguin, *m.* (*Aptenodytes patagonica*), golemi tučnjak.
Riesenprachtkäfer, *m.* (*Buprestis gigantea*), golemi krasac.
Riesenrad, *n.* kolesina.
Riesenſalamander, *m.* (*Salamandra gigantea*), golemi daždevnjak.
Riesenſäule, *f.* stupina. [betina.
Riesenſchabe, *f.* (*Blatta gigantea*), šva-
Riesenſchildkröte, *f.* (*Testudo Midas*), golema željva. [carska zmija.
Riesenſchlange, *f.* (*Boa constrictor*), udav,
Riesenſchnurwurm, *m.* (*Nemertes gigas*), golemi upletak.
Riesenſchritt, *m.* velik korak; (*fig.*) er nähert ſich mit —en, ide kao oštra sablja; —e machen, vrlo napredovati.
Riesenſchuh, *m.* cipelina.
Riesenſchulter, *f.* plećina.
Riesenſchwamm, *m.* (*Agaricus giganteus*), golem vrganj.
Riesenſchwert, *n.* mačina; sabljetina.
Riesenſchwingel, *m.* (*Festuca gigantea*), golema vlasulja.
Riesenſtaat, *m.* golema, ogromna država.
Riesenſtark, ſ. Riesenkräftig.
Riesenſtärke, ſ. Riesenkraft.
Riesenſtäubling, ſ. Riesenbovišt.
Riesenſtimme, *f.* glasina.
Riesenthat, *f.* Riesenwerk, *n.* golemo, ogromno dělo.
Riesenweeſpe, *f.* (*Sirex gigas*), strizaljka.
Rieſig, *adj.* gorostasan, orjaški; golem, ogroman.
Rieß, *n.* konac (papira), rizma. [ogroman.
Rießhänge, *f.* věšaljka. [rizmu.
Rießweiſe, *adv.* na rizme; rizmu po
Rießwerk, *n.* gat.
Rieſt, ſ. Riſt.
Rieſten, *v. a.* den Flachs —, močiti lan.
Rieſter, *m.* (an d. Hand), grana; (am Pfluge), ručica, rukodrk; (Grendel), Rieſter, *f.* ſ. Rüſter. [gredelj.
Rieth uſw., ſ. Ried uſw.
Riff, *m.* (Felſenbank), morski greben; (Sandbank), prud.
Riffe, Riffel, *f.* greblo.
Riffelbaum, *m.* grebliště.
Riffelfeile, *f.* ogrebača.
Riffelgras, *n.* (*Festuca ovina*), vlasulja.
Riffelkamm, *m.* ſ. Riffe.
Riffeln, *v. a.* den Flachs —, ogrebati, ogrebsti, grečanjiti lan; Einen —, čošljati, izkarati koga; d. Mais —, kukurux kruniti, ruljiti, muliti, zrnuti, smanuti, okruniti, rušiti; ſ. Rieſeln.
Riffelſenſe, ſ. Geſtellſenſe.
Rigid, *adj.* strog.
Rigolen, ſ. Riolen.
Rigoroſiren, *v. n.* polagati strog izpit.
Rigoroſiſt, *m.* rigorosista.
Rigoroſum, *n.* strog izpit.
Rille, *f.* (*bot.*) brazda.
Rillenkernig, *adj.* (*campylospermus*), brazdo- i. žlěbno-sljubni.
Rimeſſe, *f.* poslatak; poslatica; einen Wechſel als — erhalten, dobiti měnicu město plaće.
Rimm, *n.* prečaga.
Rimpeln, *v. a.* značiti zubce.
Rimpler, *m.* zubčilo.
Rind, *n.* govedo, govedče.
Rinde, *f.* kora; (an einer Wunde), krasta; die Wunde bekommt eine —, rana se krasti; die — eines Baumes ablöſen, oguliti koru s drveta, oguliti drvo; (Kruſte), korepina, ljuska.
Rindenartig, *adj.* korast. [sta iva.
Rindenbaum, *m.* (*Iva frutescens*), grma-
Rindenhöckerchen, *n.* (*Lenticella*), pěga.
Rindenkäfer, *m.* kornjak.

Digitized by Google

Rindenkahn, *m.* čun od luba. [puzavac.
Rindenkleber, *m.* (*Certhia familiaris*),
Rindenkoralle, *f.* (*Flustra*), korača.
Rindenmotte, *f.* (moljac-)podkornjak.
Rindenraupe, *f.* kornica(-gusènica).
Rindenschicht, *f.* nasad od kore; kora.
Rindenstein, *m.* okorèpina.
Rindenwanze, *f.* (*Cimex corticalis*), podkorna stěnica.
Rinderbraten, *m.* govedje pečenje; pečena govedina.
Rinderbremse, ſ. Ochſenbremſe.
Rinderherde, *f.* gulja, buljuk, čorda.
Rinderhirt, **Rinderknecht**, *m.* govedar.
Rinderhirten (in Zuſ.) govedarski.
Rindern, *adj.* govedji.
Rindern, *v. n.* voditi se; voditi; v. Kuh rindert, krava se vodi; krava vodi.
Rinderſtall, *m.* govedara, hlěv.
Rinderſtar, *m.* (*Sturnus pratorum*), livadni čvorak. [vědarka.
Rinderſtelze, *f.* (*Motacilla boarula*), go-
Rindertalg, **Rinderunſchlitt**, *m.* govedji loj.
Rinderweizen, *m.* (*Melampyrum*). urodica.
Rinderzunge, *f.* govedji jezik.
Rindfällig, *adj.* (Forſtw.) podlupljiv; — ſein, podlupiti se, podlupljivati se.
Rindfälligkeit, *f.* podlupljivost, podlupak.
Rindfleiſch, *n.* govedina.
Rindfleiſchbrühe, ſ. Rindsſuppe.
Rindfleiſchtopf, *m.* govedji lonac.
Rindfliege, ſ. Viehbremſe. [šaš.
Rindgras, *n.* (*Carex muricata*), oštrljasti
Rindig, *adj.* kornjav, korav, krastav.
Rindleder, *n.* govedja koža; (ſpr.) er hat ein —, koža mu je tvrda kao u vola.
Rindledern, *adj.* od govedje kože.
Rinds- (in Zuſ.) govedji.
Rindsauge, *n.* (*Buphthalmum*), volujac; ſ. Rindsblume, Maßliebe; (Weintraube), volujar, volujarka.
Rindsblaſe, *f.* govedji měhur.
Rindsblume, *f.* (*Anthemis tinctoria*), mastilački raman; volovjak.
Rindsblut, *n.* govedja krv. [štrkalj.
Rindsbreme, *f.* (*Tabanus bovinus*), štrk,
Rindschälig, ſ. Rindfällig uſw.
Rindſchmalz, *n.* pretopljeno maslo.
Rindsſteck, *m.* ſ. Kalbaunen.
Rindshaar, *n.* govedja dlaka.
Rindshaut, *f.* govedja koža. [fopf.
Rindskopf, *m.* govedja glava; ſ. Dummkopf.
Rindsleder uſw., ſ. Rindleder uſw.
Rindsſuppe, *f.* govedja juha (čorba).
Rindvieh, *n.* goveda, marha (marva); — halten, imati goveda.
Rindviehbremſe, ſ. Ochſenbremſe.
Rindviehwurzel, *f.* (*Hyoscyamus*), bun,
Rindviehzucht, *f.* govedarstvo. [bunika.
Ring, *m.* kolut, kolutac, kotač, karika; ein. — um etwas legen, opasati kolutom, karikom; naobručati što; (Kreis), kolo, kolobar; (um den Mond), ograda; (im Auge), kolobar; blaue —e um die Augen, podočići, kapnice; (am Baume), god; (am Ohre), ſ. Ohrring; (Finger—), prsten; —e wechſeln, prstenovati se; (am Thore), biočug, halka, zvekir; (am Gewehre), karika, lama, pavta; (*bot.*) prsten; (*Cypraea annulus*), vitičasta užovka; (Marktplatz), trg; (Wb.) članak; (b. Inſect.) članak, zglavak; (an Pilzen), prstenak.
Ringachat, *m.* kolutasti bezdrak.
Ringamſel, ſ. Ringdroſſel.
Ringartig, *adj.* kolutast, vitičast.
Ringband, *n.* vitičasta sveza.
Ringbauch, *m.* (*Cyclopterus liparis*), brkati krugoperac.
Ringbein, *n.* obruči. [targok.
Ringblume, *f.* (*Anthemis Pyrethrum*),
Ringdroſſel, *f.* (*Turdus torquatus*), grivasti drozak.
Ringelkunſt, *f.* věština hrvanja; hrvaostvo, borstvo.
Ringel, *n.* prstenak; (v. Haaren), uvojak, uvojka.
Ringel, *m.* Ringelbiene, *f.* (Bien.) ulivak.
Ringelamſel, ſ. Ringdroſſel.
Ringelbär, *m.* grivast medvěd.
Ringelblume, *f.* (*Calendula offic.*), žutelj.
Ringelbohne, *f.* (grah-)pletenac.
Ringelbrod, *n.* kovrčac.
Ringelfalk, *m.* grivasti sokol.
Ringelfliege, *f.* (*Musca annulata*), kolutasta muha.
Ringelfuß, ſ. Weidenſpinner. [patka.
Ringelgans, *f.* (*Anas Tadorna*), morska
Ringelhaar, *n.* kovrčasta, ruda kosa; rudež.
Ringelicht, *adj.* vitičast. [dast.
Ringelig, *adj.* kolutast; (v. Haaren), ru-
Ringelfette, *f.* lanac od kolutića.
Ringelkraut, ſ. Springkraut. [děteo.
Ringelfuckuck, *m.* (*Picus auratus*), grivasti
Ringellocke, *f.* uvojak, kovrčica.
Ringellockig, *adj.* rudokos, rudav; ein —er Menſch, rudac, rudan. [vitičar.
Ringelmotte, *f.* (*Gastropacha neustria*),
Ringelmöve, *f.* (*Larus hibernus*), grivasti galeb.
Ringeln, *v. a.* das Haar —, ruditi, uvijati kosu; den Schweif —, kovrčiti, zakovrčiti rep; geringelter Zeug, kolast latak, kolasta tkanina; (*bot.*, *annulatus*), kolutav, kolutast; e. Schwein —, provući svinji kolutić kroz rilo; ſich —, *v. r.* (v. Pflanz.), uvijati se, na uvojke rasti; (v. Haaren), kovrčiti se.
Ringelnatter, *f.* (*Coluber natrix*), bělouška, vodnica.
Ringelperfing, ſ. Flußbarſch.
Ringelrabe, *m.* (*Corvus torquatus*), gri-
Ringelreim, *m.* pripěv. [vasti gavran.
Ringelreimen, **Ringelſtechen**, *n.* trčanje halke.

Digitized by Google

Ringelschlange, *f.* (*Amphisbaena*), dvoužka; ſ. Ringelnatter.
Ringelschote, *f.* (*Nautilus fascia*), trakasta ladjica.
Ringelschwanz, *m.* kolutav rep; (e. Taube), kolutav golub.
Ringelspatz, ſ. Baumſperling.
Ringelspiel, *n.* obrtalo, vrtikolo.
Ringelspinner, *m.* ſ. Ringelmotte.
Ringelstechbahn, *f.* halkarska biljega.
Ringelstechen, ſ. Ringelrennen.
Ringelstecher, *m.* halkar.
Ringelstock, ſ. Löwenzahn.
Ringelstück, *n.* pripévka, rondo.
Ringeltanz, *m.* kolo.
Ringeltaube, *f.* (*Columba Palumbes*), grivnjaš, grlaš; ſ. Lachtaube.
Ringelvers, *m.* pripév.
Ringelvogel, *m.* ſ. Ringelmotte.
Ringelwalze, *f.* (*Voluta monilis*), grivica.
Ringelwanze, *f.* (*Cimex annulatus*), kolutava stěnica.
Ringelweizen, ſ. Kuhweizen.
Ringelwürmer, *pl.* (*Annulata*), vitičnjaci.
Ringen, *v. a.* (mit Einem —), hrvati se, boriti se, jačati se, nositi se (s kim); (ſpr.) uhvatiti se s kim u koštac; nach etwas —, vojštiti za čim; boriti se za što; Jedermann ringt nach Beſitz, svak se bije, da dobije; nach Ehre —, vojštiti za čašću; mit dem Tode —, boriti se s dušom; —, *v. a.* d. Wäſche —, ožimati, izvijati, cěditi rublje; Einem etwas aus den Händen —, izviti, izguliti, izadrěti, odadrěti komu što iz rukuh; ſich wie ein Wurm —, uvijati se i previjati; die Hände —, ruke lamati, plesti; einen Baum —, podguliti drvo; ſich —, *v. r.* uvijati se.
Ringen, *n.* hrvanje, borba.
Ringente, *f.* (*Anas Glaucion*), zvonilja, svrakarica.
Ring(e)platz, *m.* hrvalište, borište.
Ringer, *m.* hrvač, hrvalac, borac.
Ringfassung, *f.* okov dragca.
Ringfinger, *m.* prstenjak.
Ringfisch, *m.* (*Chaetodon annularis*), kolutast nosatac.
Ringförmig, *adj.* kolutast, vitičast.
Ringfutter, Ringfutteral, *n.* prstenik, tok za prstenje.
Ringgang, *m.* kolanje.
Ringgefäß, *n.* vitičasta cěvčica.
Ringgießbeckenband, *n.* kolutasta veza
Ringhaltig, ſ. Geringhaltig. [ledjenicě.
Ringhorn, *n.* (*Conus marmoreus*), mramorasti čunjac.
Ringkästchen, ſ. Ringfutter. [skavica.
Ringknorpel, *m.* kolutasta hrusta i. hr-
Ringkragen, *m.* (*Muscicapa torquata*), grivasti muhar. [petorika.
Ringkräutig, *n.* (*Potentilla verna*), jara
Ringkuchen, *m.* kolač, kovrtanj.
Ringlerche, *f.* (*Alauda Calandra*), velika
Ringlo, ſ. Reine-Claude. [ševa.
Ringluftröhrenband, *n.* kolutasta veza
Ringmacher, *m.* prstenar. [dušnika.
Ringmaß, *n.* měra prstenja.
Ringmauer, *f.* platno, obzid; mit einer — umgeben, obzidati.
Ringmerle, ſ. Ringdroſſel.
Ringpanzer, *m.* oklop od kolutićah.
Ringplatz, Ringrennen, ſ. Ringeplatz, Ringelrennen.
Rings, *adv.* — herum, — umher, oko, okolo, u okolo, na okolo. [prstenik.
Ringſchachtel, *f.* zaklopica za prstenje;
Ringſchätzig, ſ. Geringſchätzig. [veza.
Ringſchildknorpelband, *n.* koluto-štitna
Ringſchule, *f.* hrvaonica, jačaonica, jačište.
Ringſchwamm, *m.* mramorasti vrganj.
Ringsher, *adv.* iz okola; ſ. Rings.
Ringſonnenuhr, *f.* kolutast sunčanik.
Ringſpiel, *n.* prsten, prstenak.
Ringſpindel, *f.* kolutasto vreteno.
Ringſtein, *m.* kamen od prstena.
Ringsum, *adv.* na okolo, u okolo.
Ringtanz, *m.* kolo. [okuka.
Ringung, *f.* hrvanje; borba; (Windung),
Ringweiſe, *adv.* na okrug.
Rinke, *f.* čvarak od kita.
Rinken, *m.* karika.
Rinmanns Grün, *n.* rinmansko zelenilo.
Rinnäugig, *adj.* suzav; ſ. Triefäugig; er iſt —, oči mu suze.
Rinnbaum, *m.* klada za žlěb. [šljanak.
Rinne, *f.* žlěb; oluk; (*Solen vagina*),
Rinneiſen, *n.* kuka za žlěb.
Rinneln, *v. a.* žlěbiti, brazditi.
Rinnen, *v. n.* curiti; wenn es zu — anfängt, kad zacuri; (fließen), teći; Thränen — ihm über d. Wangen, suze roni niz lice; d. Waſſer rinnt aus den Weinreben, čokot zaléva; d. Faß rinnt, bure curi; der Keſſel rinnt, protekao je, tavi kotao; die Kerze rinnt, svěća klapi; ſ. Gerinnen.
Rinnenblatt, *n.* Rinnenblume, *f.* (*Hydrophyllum*), vodolist.
Rinnenförmig, *adj.* žlěbast. [nice.
Rinnenfugig, *adj.* (*bot.*) žlěbaste sljub-
Rinnenknecht, *m.* žlěbák.
Rinnenmuſchel, *f.* (*Solen vagina*), šljanak.
Rinnenzahn, *m.* brazdast zub.
Rinnenzirkel, *m.* utornjak.
Rinnholz, *n.* drvo za žlěb.
Rinnleiſte, *f.* šima.
Rinnſaal, Rinnſel, *m.* struga; —, *n.* ſ. Bak.
Rinnſtein, *m.* oluk; žlěb.
Riole, *f.* rov.
Rioten, *v. a.* roviti, preroviti.
Riolpflug, *m.* rovilo.
Rippe, *f.* rebro; wahre —n, grudna rebra; falſche —n, vita rebra; (Seite), bok; Einen in die —n ſtoßen, podku-

Digitized by Google

piti koga; auf den —n, porebarke; (Schiffw.) rebro; (*bot.*) rebarce, rebro.
Rippeln, *v. a.* ſ. Riffeln; ſich —, *v. r.* micati se, ševeljiti se.
Rippen, *v. a.* narebriti; izbrazditi; rebriti, brazditi; e. geripptes Blatt, rebren list.
Rippenapfel, *m.* prutovača.
Rippenblaſe, *f.* (*Holothuria pentactes*), petokraki brizgavac.
Rippenbraten, *m.* (pečena) pobočina.
Rippenbruch, *m.* rebrolomina; prelom rebra.
Rippenfarn, *m.* (*Blechnum*), rebrenjača.
Rippenfell, *n.* (*pleura*), rebrača.
Rippenfellentzündung, *f.* žar i. zapala rebrače.
Rippenfellwaſſerſucht, *f.* vodnica rebrače.
Rippenfleiſch, *n.* porebrina.
Rippengeſchirr, *n.* rebrast ham.
Rippenhals, *m.* vratac od rebra.
Rippenhalter, *m.* rebrodrž.
Rippenhaut, *f.* ſ. Rippenfell.
Rippenheber, *m.* (*musculus levator costae*), dizač rebra.
Rippenknorpel, *m.* rebrena hrupta i. hr-
Rippenköpfchen, *n.* rebrena glavica. [skavica.
Rippenkuchen, ſ. Herzgeſpann.
Rippenlos, *adj.* bez rebra.
Rippenqualle, *f.* rebrasti klobučnjak.
Rippenſtoß, *m.* udar pod bok; podkupa; Einem einen — verſetzen, podkupiti koga; deknuti koga u rebra.
Rippenſtück, *n.* rebro; od rebra.
Rippentheil, *m.* porebrena čest.
Rippenweh, *n.* rebrobolja.
Rippenweiche, *f.* bočina.
Rippenwirbel, *m.* rebreni kralježak.
Rippenwinkel, *m.* rebreni kut.
Rippig, *adj.* rebren, rebrovit; ein —es Blatt, rebren list.
Rippſpeer, ſ. Rippenbraten.
Rippsrapps, *int.* grabus; es ging dann —, učinišo grabus; a oni onda gra-
Rippſtangenkraut, ſ. Leudenfraut. [bus!
Riſch, *adj.* brz, žustar.
Riſch, *m.* strmina; (Gefälle), skok, pad; ſ. Sumpfbinſe.
Riſchdrähtig, *adj.* uzduž prutarast.
Riſcht, *n.* podložanj.
Riſico, *n.* opasnost, rizik; auf —, na sreću; što Bog dá; auf mein —, na moj rovaš; pod moju opasnost.
Riskant, (Risquant), *adj.* opasan, rizičan.
Riskiren, (Risquiren), *v. a.* raditi na sreću; rizikati; ſein Leben —, rizikati glavom, metnuti glavu u torbu; ſ. Wagen.
Riſpe, *f.* (*panicula*), metlica.
Riſpen, *v. a.* metličiti; ſ. Kräuſen.
Riſpenförmig, *adj.* metličast.
Riſpengras, *n.* (*Poa*), vlasnjača. [zob.
Riſpenhafer, *m.* (*Avena sativa*), pitoma
Riſpenhirſe, *f.* metljak.
Riſpenreich, Riſpig, *adj.* metličav.
Riß, *m.* (d. Reißen), deranje; zador; ein. — thun, zadrěti, nadrěti, drpnuti, natrgnuti; einen — bekommen, pući; Riſſe bekommen, izpucati; (die durch Reißen gemachte Öffnung), proder, prodor; (Sprung, Ritze), razderina, razdrtak; puč, pukotina, puklosina; (am Glaſe), strěka; (d Erde), prosělina; (a. Kleide), nader, izder; es hat einen —, puklo je; (ſpr.) vor den — treten, podleći pod što; er hat Riſſe bekommen, izderali su ga; das machte einen gewaltigen — in meine Rechnung, to mi je pomrsilo, pokvarilo račun; die Krankheit hat einen — in meinen Beutel gemacht, ujela me bolest za kesu; jako me je posěkla ova bolest; (wbm.) strv; (Zeichnung), nacrt, procrt; einen — zu etwas machen, nacrtati, procrtati što; ſ. Riſt.
Rißbank, *f.* naper.
Riſſe, ſ. Reiſte.
Riſſig, *adj.* izpucao; razpucao; izdrt.
Riſſigkeit, *f.* izpucalost.
Rißplatte, *f.* crtak.
Riſt, *m.* (b. Pferden) šija; tiljak; (b. Menſch.) grana, splet, lěsica, plesnica.
Riſte, ſ. Reiſte.
Riſten, *v. a.* vezati u ručice.
Riſtorniren, ſ. Storniren.
Ritratta, *f.* ſ. Rückwechſel.
Ritſch, Ritſchratſch, *int.* prask. [šljivov.
Ritſcheiner, *m.* (Wb.) blauer —, crni
Ritſcher, *m.* (Speiſe), ričet.
Ritt, *m.* jezda, jah; jahanje; einen — machen, projahati se; (Spazier—), projaha; (Poſtw.) odpremak.
Rittbüchel, *n.* hodokaz(nik).
Rittelweihe, *f.* (*Falco Tinnunculus*), postojka, postolka.
Ritteln, ſ. Röthеln.
Ritten, Rittenfroſt, *m.* zimnica.
Ritter, *m.* (Reiter), jahač; konjanik; (Würde), vitez, (kavalěr); zum — ſchlagen, povitezиti; ein irrender —, leventa, pustolovac, srećolovac, větrogonja; (Speiſe), arme —, kvašenica; (ſpr.) er bäckt arme — in Elendsfett, veže liko na uzicu; um den — ſchießen, nadstreljavati se; (Schmetterlinge), vitezi; (*Salmo Umbla*), crvenjak; (*Murex ramosus*), granati volak.
Ritter- (in Zuſ.) vitezov; vitezovski; viteški; plemenit; plemićki.
Ritterakademie, *f.* plemićko učilište.
Ritteralter, *n.* vitezovsko doba.
Ritterart, *f.* viteštvo; nach —, viteški.
Ritterbild, *n.* konjanička slika; (Statue), konjanički kip.
Ritterblume, *f.* ſ. Ritterſporn.
Ritterbrauch, *m.* običaj vitezovah.
Ritterbuch, *n.* vitezovnik.

Digitized by Google

Ritterburg, *f.* viteški grad.
Ritterbürtig, *adj.* viteškoga, plemenita roda, kolena.
Ritterbürtigkeit, *f.* plemenština.
Ritterbank, *m.* nagrada.
Ritterdienst, *m.* konjanička služba.
Ritterding, *s.* Rittergericht.
Ritterehre, *f.* viteško poštenje.
Ritterfest, *n.* viteška svetkovina.
Rittergeist, *m.* viteštvo.
Rittergericht, *n.* sud vitezah.
Rittergeschichte, *f.* pripovest o vitezih.
Rittergeschlecht, *n.* viteško koleno, viteški rod.
Rittergut, *n.* plemićko, plemenito dobro, imanje; plemština.
Ritterhaft, *adj.* viteški. [vljač-vitez
Ritterkäfer, *m.* (*Carabus Eques*), cre-
Ritterkreuz, *n.* viteški križ, krst.
Ritterlich, *adj.* viteški; plemenit; (tapfer), junački.
Ritterlichkeit, *f.* viteštvo.
Rittermäßig, *s.* Ritterlich.
Rittermuth, *m.* hrabrost, hrabrenost.
Ritterorden, *m.* viteški red.
Ritterpferd, Ritterroß, *n.* vitezov, konjanički konj; *s.* Heupferd.
Ritterroman, *m.* roman o vitezih.
Rittersaal, *m.* plemićka sabornica.
Ritterschaft, *f.* viteštvo; die — ertheilen, poviteziti, imenovati vitezom; (*theol.*) eine gute — ausüben, ratovati dobar rat; (*coll.*) viteževi.
Ritterschaftlich, *adj.* viteževski.
Ritterschlag, *m.* viteženje.
Ritterschloß, *n.* plemićki dvor.
Ritterschule, *f.* plemićka učionica.
Ritterschwert, *n.* viteški mač.
Ritterstand, *m.* viteštvo.
Ritterstatt, *f.* viteški običaj; viteštvo.
Rittersitz, *m.* plemićki dvor.
Rittersprel, *n.* viteška igra; obdulja.
Rittersporn, *m.* (*Delphinium*), kokotić, jadić; (*D. Ajacis*), čelebijin perčin.
Ritterstand, *m.* viteštvo; in den — erheben, poviteziti, imenovati vitezom; in den — erhoben werden, postati vitez.
Ritterstück, *n.* igrokaz o vitezih.
Rittertag, *m.* sabor vitezovah.
Ritterthum, *n.* viteštvo. [njac.
Rittertute, *f.* (*Conus Eques*), viteški ču-
Ritterwaffe, *f.* viteško oružje.
Ritterweise, *s.* Ritterart.
Ritterwesen, *s.* Ritterthum.
Ritterwort, *n.* poštena reč; bei meinem —, teško mi poštenja!
Ritterwürde, *f.* viteštvo.
Ritterzeit, *f.* vitezovsko doba.
Ritterzug, *m.* vojna vitezovah.
Rittgeld, *n.* odpremnina.
Rittig, *adj.* jahaći.
Rittlings, *s.* Reitlings. [petan).
Rittmeister, *m.* konj(an)ički satnik (ka-
Rittmeisters (in Zus.) konjičko-satnički.
Rittmeisterstelle, *f.* služba konjičkoga sat-
Rittstroh, *n.* oklepine, tar. [nika.
Rittual(e), *n.* trebnik, službovnik, ritual.
Ritus, *m.* obred.
Ritz, *m.* Ritze, *f.* (z. B. in der Wand), pukotina, puklosina; (in der Haut), parotina, parotak; grebotina, ogreb, čeprljaj; (*mont.*) cepotina.
Ritzeisen, *n.* cepotinjak.
Ritzen, *v. a.* (z. B. die Haut), krznuti, okrznuti, gracnuti, grecnuti, ogrebsti, očrbsnuti; (mit ein. Messer), parnuti; (mit Zähnen), drnuti; den Tisch —, parnuti, parakati, parati, crtarnuti, crtarati, čeprljati (nožem) po stolu; (*mont.*) cepotinje dubsti; sich —, ogrebsti se, priškrniti se, okačiti se; sich die Wange mit der Feder —, udariti perom u lice; zadrapiti perom u lice; žacnuti perom u obraz.
Ritzig, *adj.* izpucao; izparan; ogrebljen.
Ritzmesser, *n.* bodka.
Ritzschnecke, *f.* (*Emarginula*), hrnjavica.
Ritzwurz, *f.* *Pulsatilla pratensis*), sasa.
Rival, *m.* takmac; *s.* Nebenbuhler.
Rivalisiren, *v. n.* natěcati se. [schaft.
Rivalität, *f.* natěcanje; *s.* Nebenbuhler-
Roastbeef, *n.* pržolica.
Robbe, *m.* (*Phoca*), tulanj.
Robbenfang, *m.* lov na tulanje.
Robbenfell, *n.* tulanjevina.
Robbenklopfer, *m.* tulanjar.
Robbenschiff, *n.* tulanjarica.
Robbenspeck, *m.* slanina, tuk od tulanja.
Robbenthran, *m.* maśća od tulanja.
Robber, *m.* rober.
Robertskraut, *n.* (*Geranium Robertianum*), smrdljivi ždralinjak.
Robinie, *f.* (*Robinia pseudacacia*), nerod, bagrena.
Roborantia, *pl.* krěpila.
Roboriren, *v. a.* krěpiti, okrěpiti.
Robot, (Roboth), *f.* robota, tlaka.
Robotablösung, *f.* odkup robote, tlake.
Robotabolitions-Vertrag, *m.* pogodba o dokidi robote.
Robotgeld, *n.* robotnina. [dan.
Robottag, *m.* dan robote, tlake; robotni
Robotverzeichniß, *n.* popis robote.
Robust, *adj.* čio, krosnat, trsnat, zadrigao; ein —er Mensch, zadrijaka.
Rocambole, *f.* (*Allium Scorodoprasum*), ljutika, kozjak.
Roche, *f.* (*Raja*), skat, raža; *s.* Rocher; (im Schachsp.) toranj.
Röcheln, *v. n.* sopisati, krčiti; (v. Sterbenden), hropati, hripati; er fing an zu —, došao mu je hropac.
Röcheln, *n.* hripanje, hropnja, hropac.
Rochenadler, *m.* (*Raja aquila*), (morski) golub. [njem.
Rochiren, *v. n.* preměstiti (kralja s tor-

Digitized by Google

Rock, *m.* haljina, halja; kaput; (Weiber—), suknja, skute.

Röckchen, *n.* haljica, haljinica; kaputić;

Rocken, *m.* (Spinn—), preslica; gib mir einen — Flachs, daj mi jedan uvitak, jednu kudělju i. jedno pověsmo lana.

Rocken, (Roggen), *m.* (*Secale cereale*), raž, hrž; der gemeine —, ražulja; wilder —, (*Elymus arenarius*), ražuljica.

Rockenähre, *f.* ražan, hržan klas.

Rockenapfel, *m.* ražanka.

Rockenblatt, *n.* pouz, pouzak; Rockenblätter, *s.* Roßampfer.

Rockenblume, *s.* Kornblume.

Rockenbrod, *n.* ražovnica, hržanica.

Rockenfeld, *n.* ražište; raž.

Rockengerſte, *f.* (*Hordeum secalinum*), ražast ječam.

Rockengras, *s.* Sandhaargras.

Rockenkorn, *n.* ražno zrno; raž.

Rockenmacher, *m.* presličar.

Rockenmehl, *n.* ražno brašno, hržna muka.

Rockenmutter, *f.* *s.* Mutterkorn.

Rockenſaaten, *pl.* raži.

Rockenſtein, *m.* hrženac.

Rockenſtock, *m.* zvrka, čekrklija.

Rockenſtroh, *n.* ražna slama.

Rockenſtube, *f.* predionica; prelo, supre-

Rockentrespe, *f.* (*Bromus secalinus*), ovsik.

Rockenwurm, *s.* Kornwurm.

Rockenzunft, *f.* prelo.

Rockfalten, *pl.* nabor u suknje.

Rockfiſch, *m.* (*Gobius*), glavoč.

Rockknopf, *m.* puce od haljine, kaputa.

Rockſchoß, *m.* skut od kaputa, suknje.

Rocktaſche, *f.* džep od kaputa, suknje.

Rococo, *n.* starina.

Rodaun, *m.* *s.* Rothaage.

Rode, *f.* krč, krševina, trebežina; (Werkzeug), krčilo; *s.* Fuchs.

Rodeacker, *m.* krčevina.

Rodehacke, **Rodehaue**, *f.* trnokop, trebežnjača, capun.

Rodeland, *n.* *s.* Rode.

Rödelapfel, *m.* zukvara.

Rodeln, *v. n.* zveckati; —, *v. a.* truckati, struckati.

Roden, *v. a.* krčiti, izkrčiti.

Roden, *m.* lojnjak, razsolnica.

Rodenkopf, *m.* (*Coryphaena Hippurus*), podlanica.

Roder, *m.* krčilac, trebežnik.

Rodeweg, *m.* krčanik.

Rodewerk, *n.* krčitba.

Rödler, *m.* *s.* Trommeltaube.

Rödling, *s* Reizker.

Roffel, *s.* Schrufhobel.

Röſken, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozRogate-Sonntag, *m.* peta nedělja po uskrsu.

Rogel, *adj.* —es Erdreich, prhka zemlja; der Zahn iſt —, zub klamliće.

Rogeln, *v. n.* klamitati.

Rogen, *m.* ikra; (Leich), mrěst.

Rogenbörſe, *m.* grgeč-ikraš.

Rogener, *m.* ikraš.

Rogenkarpfen, *m.* šaran-ikraš.

Rogenkrebs, *m.* bobarac, bobara, bobarica.

Rogenſtein, *m.* ikrovac.

Rogner (Rogener, Rögner), *m.* ikraš.

Roggen, *s.* Rocken.

Rögling, *s.* Rogner.

Rogwurz, *f.* (*Ophrys*), mačkovo uho,

Roh, *adj.* (unbearbeitet), neuradjen; —e Erzeugniſſe, prirodnine, plodine; —es Fleiſch, Fell, prěsno meso, prěsna koža; —e Leinwand, rovečno platno; e. —es Buch, nesvezana knjiga; —er Ertrag, nečist dohodak; —es Eiſen, neuradjeno, sirovo željezo; — er Schwefel, nečist sumpor; (*fig.*) — er Menſch, sirov, neotesan, grub čověk; — werden, osiroviti.

Roharbeit, *f.* prvotalina.

Roheiſen, *n.* sirovo željezo; sirovina; *s.* Gußeiſen.

Roheinnahme, *f.*
Rohertrag, *m.* } nečist dohodak.

Rohgut, *n.* neuradjena roba.

Rohheit, *f.* neuradjenost; prěsnoća, sirovost; (*fig.*) sirovost, grubost.

Rohhöpfig, *adj.* nedovaren(o, n. p. pivo).

Rohlech, *m.* prvotal.

Rohling, *f.* sirovac.

Rohm, *s.* Rahm.

Rohofen, *m.* prvotalište.

Rohr, *n.* cěv; (*coll.*) cěvlje; (Lauf), (puščana) cěv; (Gewehr), puška; (Tabaks—), kamiš, čibuk; (Schilf), rogoz; (*Arunda Donax*), trst; (*Phragmites*), trska; kalem*; ein Haus mit — decken, pokriti kuću trskom; ſpaniſches —, trstina; (Pfeife), duda, dudaljka, duduk, karablje; (am Dudelſacke), karablje; (fpr.) im — iſt gut Pfeifen ſchneiden, lasno je u ritu svirati (u karablje).

Rohrammer, *m.* (*Emberiza Schoeniclus*),

Rohrart, *f.* (*bot.*) trskovica.

Rohrbein, *n.* cěvara, cěvanica, cěv.

Rohrblatt, *n.* brdo. [(od peći).

Röhrblech, *n.* pločevina (lim) za cěvi

Röhrbohrer, *m.* (svrdao-)cěvnjak.

Rohrbrüller, *s.* Rohrdommel.

Röhrbrunnen, *m.* točak; zdenac (bunar) na cmrk; (Waſſerleitung), česma.

Röhrbüchſe, *f.* cěvni prsten.

Rohrbund, *m.* snop trske.

Rohrbuſch, *m.* trščak.

Röhrchen, *n.* cěvka, cěvčica.

Rohrdach, *n.* krov od trske; das Haus hat ein —, kuća je trskom pokrivena.

Rohrdecke, *f.* prostirač od trske; (Schilf—), rogoznica, rogožnjara, hasura*; (*arch.*) potršten strop, tavan.

Digitized by Google

Rohrdickig, Rohrdicht, s. Röhricht.
Rohrdommel, *f.* (*Ardea stellaris*), bukavac, bukač, voden-bika, vodeni bik.
Rohrdrossel, *f.* (*Turdus arundinaceus*), ritski drozd.
Röhre, *f.* cěv; (eines Fuchses), rupa; (ein. Pumpe), točak; (Wasser—), čunak; (im Holze), cěvčica; s. Röhrbein; (an der Blumenkrone), tulajica; (am Stiefel), sara; golěn; (Brat—), pečonjarka; (Ofen—), pećna cěv; (*Dentalium*), zubovka.
Rohreif, *m.* inje.
Rohreisen, *n.* prljača.
Röhreln, *v. a.* cěpiti na věnac.
Rohren, *adj.* trsten, od trske, trsta.
Rohren, *v. a.* trsku rezati, srezati; ein. Teich —, orezati baru; eine Wand —, potrstiti, trskom pošiti, šibljati, našibljati zid.
Röhren, *v. n.* roniti se; (v. Hirsch.) riknuti, rikati; —, *v. a.* cěviti, načěviti, očěviti.
Röhrenbeutelig, *adj.* suprašnički; —e Pflanzen, (*Synantherae*), suprašničad.
Röhrenblei, *n.* olovo u trubicah.
Röhrenblume, *f.* (*Siphonanthus*), trubljica.
Röhrenblüther, *pl.* (*Tubiflorae*), cěvkovice.
Röhrenbohrer, *m.* (svrdao-)cěvnjak; (v. Perf.) cěvar.
Röhrenbohrerei, *f.* cěvarnica.
Röhrenbüchse, s. Rohrbüchse.
Röhrenfahrt, *f.* čunkovlje, cěvlje.
Röhrenfisch, *m.* (*Fistularia*), sopilo.
Röhrenförmig, *adj.* cěvast.
Röhrenholz, s. Rohrholz.
Röhrenhülse, *f.* kalup cěvi; s. Hartriegel.
Röhrenkern, *m.* cěvna jezgra.
Röhrenkessel, *m.* cěvast kotao.
Röhrenkitt, *m.* cěvni lem.
Röhrenknochen, s. Röhrknochen.
Röhrenköcher, *m.* (*Tubularia fistulosa*), cěvuša.
Röhrenkolm, *m.* cěvni valjak.
Röhrenkoralle, *f.* (*Tubipora*), cěvnik.
Röhrenkrabbe, *f.* (*Cancer tubularis*), cěvasta rakovica.
Röhrenleitung, *f.* cěvlje, čunkovlje.
Röhrenloth, *n.* spajka za cěvi, čunke.
Röhrenmacher, *m.* cěvar.
Röhrenmäuler, *pl.* (*Aulostomi*), dudače.
Röhrenmeister, *m.* česmar.
Röhrenmodel, *n.* tvorilo cěvi.
Röhrenpilz, *m.* (*Boletus*), vrganj, grib.
Röhrenplatte, *f.* ploča za cěv.
Röhrenquallen, *pl.* (*Siphonophora*), pasrusnici.
Röhrenschnecke, *f.* (*Serpula*), gmizavica; (*Dentalium*), zubovka.
Röhrenschwamm, *m.* (*Spongia fistularis*), cěvasta spužva.
Röhrenweide, *f.* s. Hartriegel.
Röhrenwürmer, *pl.* cěvuše.
Röhrerz, *n.* šupljikasti glibovac.
Rohrfalk, *m.* (*Raja Aquila*), golub (morski).
Rohrfeller, *m.* světlač (puščanih cěvih).
Rohrflechte, *f.* s. Rohrgeflecht.
Rohrflöte, *f.* duda, dudaljka.
Rohrgebüsch, *n.* trščak.
Rohrgeflecht, *n.* trsten pleter.
Rohrgeschwür, *n.* žuljata světlika.
Rohrglanz, *m.* (*Phalaris arundinacea*), Rohrgras, *n.* (*Carex*), šaš; (*Calamagrostis*), trska.
Rohrhahn, *m.* s. Rohrhuhn.
Rohrhalm, *m.* batvo.
Rohrheide, *f.* s. Färberginster.
Rohrhenne, *f.* s. Rohrhuhn.
Rohrhirse, *f.* (*Sorghum*), sěrak.
Rohrhohlschnauze, *f.* s. Blindfisch; Röhrenfisch.
Rohrholz, *n.* drvo za cěvi.
Rohrhörnchen, *n.* (*Serpula lumbricalis*), cěvasta gmizavica.
Rohrhuhn, *n.* (*Fulica*), sarka.
Rohrhütte, *f.* trskača, ševarica.
Rohricht, *adj.* trstast.
Röhricht, *adj.* cěvast.
Röhricht, Röhrig, *n.* trstenik, trščak; rit, džomba; ševarik.
Rohrig, *adj.* trstan; ein —er Teich, s. Röhricht, *n.*
Röhrig, *adj.* cěvit.
Rohrkäfer, *m.* (*Donacia*), trsteš.
Rohrkamm, *m.* brdo.
Röhrkanne, *f.* kanta s cěvlju.
Rohrkasten, *m.* čatrnja, gustěrna, vodojam.
Röhrknochen, *m.* cěvara, cěvanica, cěv; gnjat.
Rohrkolben, *m.* palacka, palačnik; (*Typha occident.*), ševar.
Rohrkraut, *n.* s. Löwenzahn.
Röhrlein, *n.* cěvčica.
Röhrleinbaum, *m.* (*Cassia fistulosa*), cěvasta kasija.
Röhrleinwurm, *m.* (*Phryganea*), vodeni moljac.
Rohrmeise, s. Sumpfmeise.
Rohrmeister, *m.* česmar.
Rohrmesser, *n.* cěpač (trstine).
Rohrmöve, *f.* (*Sterna Hirundo*), čigra, mahavka.
Rohrmilbe, *f.* (*Hippobosca ovina*), ovčji klop.
Rohrnagel, *m.* klinac za trsku.
Rohrpfeife, s. Rohrflöte.
Rohrreiher, *m.* s. Rohrdommel.
Rohrsänger, *m.* (*Turdus arundinaceus*), pěnica-drozdovica, veliki trstenjak.
Rohrschilf, *n.* (*Phragmites*), trska.
Rohrschlag, *m.* trstište, trstenik.
Rohrschmied, *m.* cěvar.
Rohrschnepfe, *f.* (*Scolopax Gallinula*), cretski prilegač, pukleš.
Rohrschwalm, *m.* s. Röhrmöve.
Rohrspalter, *m.* trstocěp.
Rohrspatz, Rohrsperling, *m.* (*Motacilla arundinacea*), trstenjak; s. Rohrammer.
Rohrstab, Rohrstock, *m.* trstika, trskovac.
Rohrstein, *m.* trstovac.
Rohrstift, *m.* zubac u brdu.

Digitized by Google

Rohrstoße, *f.* trščarica.
Rohrstraußgras, *n.* (*Phalaris arund.*), [svetlika.
Rohrstuhl, *m.* stolac od trstine.
Rohrstuhlflechter, *m.* opletač stolacah.
Rohrteich, *m.* ribnjak zarasao trskom, trstenjak.
Röhrteich, *m.* ribnjak s čunkovi.
Rohrtrog, *s.* Rohrkasten.
Rohrvogel, *m.* (*Ardea minuta*), čapljica; *s.* Rohrdrossel.
Rohrwand, *f.* potršćen zid.
Röhrwasser, *n.* voda iz česme.
Röhrweide, *f.* *s.* Hartriegel. [trstara.
Rohrweihe, *f.* (*Circus rufus*), postolka-
Rohrwerk, *n.* trstenina.
Rohrwiese, *f.* ševarna livada.
Rohrwurz, *s.* Ruhrwurz.
Rohrzahn, *s.* Rohrstift.
Rohrzirkel, *m.* puškarski šestar.
Rohrzucker, *m.* trskovina, slador (cukar) od trske.
Rohsalpeter, *m.* nečist salitar.
Rohschmelzen, *n.* *s.* Roharbeit.
Rohschwefel, *m.* sirov, nečist sumpor.
Rohstahl, *m.* sirova ocio, ocao.
Rohstein, *m.* prvotalina. [zeugniß.
Rohstoff, *m.* neuradjena tvar; *s.* Roher-
Rohzucker, *m.* *s.* Moscovade.
Rojebank, Rojer, *s.* Ruderbank, Ruderer.
Roland, *m.* poldrugač.
Röling, *m.* zelena žaba.
Rollapfel, *m.* zukvaja.
Rollaffel, *f.* (*Armadillo vulgaris*), smotak.
Rollbank, *f.* kotačnica.
Rollbar, *adj.* svitak.
Rollbaum, *m.* vratilo.
Rollbett, *n.* postelja na kotačih.
Rollbrett, *s.* Mangebrett.
Rolle, *f.* kolce, kolašce; ein Stuhl mit —n, stolac na kotačih; (Zug—), koloturica; (Kloben), kluba; einen Felsen auf —n fortbewegen, prevlačiti stěnu na prekretih; (am Spinnrade), kotač; eine — (Röllchen) Seide, vitlić (jumak) svile; (z. Rollen d. Wäsche), valjka, rolja, rolača, mangan; eine — Leinwand, truba platna (beza); eine — Dukaten, zamotuljak dukatah, cekinah; eine — Tabak, smotak, svitak duhana; eine — Papier, svitak papira, hartije; (am Theater), zadaća; seine — gut geben, dobro igrati; die — des Helden spielen, predstavljati junaka; er spielt hier eine (große) —, on je ovdě veliki bakonja; mnogo se ovdě do njega drži; on je ovdě kosbaša; Sie haben Ihre — dabei am besten gespielt, Vi ste se ondě najbolje vladali; er spielte dabei eine erbärmliche —, on je bio ondě samo prituculo; (*mont.*) plazajica; (*Voluta*), uško; (stehendes Sieb), redkosija.
Rollen, *v. n.* (von ein. Kugel), koturati se, kotrljati se; ein Stein vom Berge — lassen, skotrljati kamen s brda; d. Wagen rollt, kola idu, teku; der Wagen rollt über eine Brücke, kola stropoću po mostu; die Erde rollt um die Sonne, zemlja teče i. okreće se oko sunca; seine Augen —, oči mu igraju; eine Thräne rollte aus seinem Auge über d. Wange, suza mu se odroni od obraza; Thränen — über seine Wangen, suze roni niz lice; die See rollt, more se valja; d. Donner rollt, grom tutnji; (wdm.) těrati se; sich —, *v. r.* (v. Haaren), kovrčiti se, uvijati se; —, *v. a.* saviti, savijati; etwas auf eine Walze —, naviti, navijati što na valjak; eine Kugel —, koturati, kotrljati kruglju; (wälzen), kobeljati, valjati; die Augen im Kopfe —, krlještiti, zakrlještiti, prevraćati očima; Nudeln —, sukati rezance; Wäsche —, valjati, roljati, manganati rublje; (zusammen—), saviti, smotati.
Rollenblase, *f.* (*Bulla canaliculata*), brazdav puljak.
Rollenblech, *n.* savito taneće.
Rollenblei, *n.* savito olovo. [daće.
Rollenfach, *n.* struka predstavljanja; za-
Rollenförmig, *adj.* svitkast.
Rollenpapier, *n.* savit papir.
Rollenschnecke, *f.* (*Voluta*), uško.
Rollentabak, *m.* savit duhan.
Rollenwickler, *m.* (*Attelabus coryli*), zavijač lěštaka.
Roller, *m.* (des Pfeifenthones), valjač; (Katter), maćak; (e. altes Ding), olupak, olupina, olupanica.
Rollerde, *f.* sipka zemlja.
Rollfuß, *m.* noga s kotačem.
Rollgerste, *f.* (*Hordeum hexastichon*), ječam-šestoredac.
Rollholz, *n.* valj, valjak.
Rollhügel, *m.* obrtac.
Rollig, *adj.* sipak.
Rolliren, *v. n.* kolati.
Rollkammer, *f.* roljnica. [sipalo.
Rollkasten, *m.* škrinja u rolače; (*mont.*)
Rollkuchen, *m.* svrčak.
Rollmaus, *f.* puh.
Rollmuskel, *m.* savijača(-mišica).
Rollofen, *m.* vozna peć.
Rollpferd, *n.* konj s kotači.
Rollpochwerk, *n.* grušara sa sipalom.
Rollrad, *n.* kluba.
Rollrüssel, *m.* uvojit sisak; *s.* Saugerüssel.
Rollschacht, *m.* izvozno okno.
Rollschicht, *f.* uzdužni nasad.
Rollschlange, Rollschleiche, *f.* (*Ilusia scytale*), uvojiti už. [pirac.
Rollschnecke, *f.* (*Voluta vespertilio*), to-
Rollschwanz, *m.* kovrčast, uvojit rep.
Rollsessel, *s.* Rollstuhl. [Gerölle.
Rollstein, *m.* kameni valjak; —e, *pl.* *s.*

Digitized by Google

Rollstock, *m.* valjalo.
Rollstube, *f.* Rollkammer.
Rollstuhl, *m.* stolac na kotačih.
Rolltabak, *f.* Rollentabak.
Rollvorhang, *m.* svaljak.
Rollwagen, *f.* Gängelwagen.
Rollwäsche, *f.* rublje za valjanje, roljanje.
Rollwerk, *n.* koloturje.
Rollzeit, *f.* vrème od těranja.
Rollzunge, *f.* uvojit jezik.
Roman, *m.* roman; (*fig.*) ljuvezna zgoda.
Romanendichter, *m.* pisac romanah, ro-
Romanenhaft, *adj.* romanski. [manista.
Romanenheld, *m.* ljuvezni junak.
Romanenlesen, *n.* čitanje romanah.
Romanenleser, *m.* romanar; —in, *f.* romanarka.
Romanenschreiber, *f.* Romanendichter.
Romanensammlung, *f.* sbirka romanah.
Romantisch, *adj.* divan, romantički, romantičan.
Romantische, *n.* divota, romantičnost.
Romanze, *f.* romanca. [trica.
Romei, *m.* (*Matricaria Chamomilla*), ti-
Römer, *m.* zelena čaša. [skvica.
Römerin, *f.* (*Atropa Belladonna*), pa-
Römerzinszahl, *f.* Indiction.
Römisch, *adj.* rimski; (*med.*) bad —e *S*, zasuk dnice; der —e Wermuth, (*Artemisia pontica*), (pelen-)sědac; der —e Kümmel, pitomi kumin; die —e Wage, *f.* Schnellwage.
Römisch-katholisch, *adj.* rimo-katolički.
Rompennuß, *f.* Muskatennuß.
Ronde, *f.* oblaznica, oblaz.
Rondeau, *n.* pripěvka, rondo.
Rondel, *n.* kruglina.
Ronne, *f.* tečenje, tok.
Rooß, *n.* sat, sače.
Rooßfeule, *f.* voština, turica, voskovarina.
Roquelaure, *m.* putni plašt.
Rorate, *f.* zornica.
Rosa, *adj.* ružičast.
Rösch, *adj.* hrstav; (*mont.*) prhak.
Rösche, *f.* pad, skok; (*mont.*) jarak; *f.* Röste.
Röschen, *v. a.* kopati jarak; *f.* Rösten.
Röschen, *n.* ružica.
Rose, *f.* ruža, rusa, djul; die wilde —, šipak; d. hundertblättrige —, stoperka; die — von Jericho, (*Anastatica*), razvijuša; die —n ihrer Wangen, rumenilo njezina lica; (Rothlauf), požarica, vrbanac, jarbolac, crveni větar; (*Tellina laevigata*), gladka telinka; (spr.) Zeit bringt —, i smrekinjo vrěme prodaje; trpljen, spašen; keine — ohne Dornen, svaka ruža ima trnje.
Rosenader, *f.* děvojačka žila.
Rosenaffe, *m.* (*Hepale Jacchus*), svilasti kosman, mirikina.
Rosenakazie, *f.* (*Robinia hispida*), ružičasti nerod, bagren.
Rosenaloe, *f.* ružični aloj. [lice.
Rosenangesicht, Rosenantlitz, *n.* rumeno
Rosenapfel, *m.* djulabija; (Hagebutte), šipak, šipurak; *f.* Rosenschwamm.
Rosenartig, *adj.* ružast, ružolik; (*med.*)
Rosenathmend, *adj.* ružodušan; mirišući kao ruža.
Rosenau, *f.* ružičnjak, djulistan.
Rosenbahn, *f.* veseo put.
Rosenbalsam, *m.* ružična dragomast, ružični balsam.
Rosenband, *n.* ružičasta vezanka, ružičast tračić.
Rosenbaum, *m.* ružično drvo; (*Rhododendron*), čimišnik; *f.* Oleander.
Rosenbeere, *f.* šipak, šipurak.
Rosenbeet, *n.* ružična lěha, greda.
Rosenbekränzt, *adj.* ružami ověnčan.
Rosenberg, *m.* ružična glavica.
Rosenbiene, *f.* Teppichbiene.
Rosenbirn, *f.* ružanka.
Rosenblatt, *n.* listak od ruže; (Blumenblatt), ružična latica, ružično perce.
Rosenblattwespe, *f.* (*Hylotoma rosarum*), ružina pilatka.
Rosenblume, *f.* (*Echinus rosaceus*), ružični ježinac.
Rosenblüte, *f.* cvět od ruže.
Rosenblütler, *pl.* (*Rosiflorae*), ružatice.
Rosenbohrer, *m.* *f.* Rosengallwespe.
Rosenbock, *m.* (*Cerambyx moschatus*), strmeh; ružična strižibuba.
Rosenbusch, *m.* grm, čbun od ruže.
Rosenborn, *m.* šipak, šipurak.
Rosendrossel, *f.* (*Turdus roseus*), ružičasti drozak; (*Pastor roseus*), skakavčar.
Rosenessig, *m.* ružata i. ružična kvasina, ružati ocat. [ružičast.
Rosenfarb, Rosenfarben, Rosenfarbig, *adj.*
Rosenfarbe, *f.* ružičilo, ružičasta mast
Rosenfeige, *f.* ružičasta smokva. [(boja).
Rosenfest, *n.* ružičalo, ružična svetkovina.
Rosenfingerig, *adj.* —e Eos, rujna zora.
Rosengallwespe, *f.* (*Cynips Rosae*), ružin šiškar.
Rosengarten, *m.* ružičnjak, djulistan.
Rosengebüsch, Rosengebüft, *f.* Rosenbusch, Rosenduft.
Rosengeländer, *n.* baras, brajda od ružah.
Rosengesicht, *n.* rumeno lice.
Rosengewand, *n.* ružičasta oděća.
Rosengewinde, *n.* gobinja od ružah.
Rosengewölf, *n.* rumen oblak.
Rosenglanz, *m.* ružičasta, rumena světlost.
Rosenglut, *f.* rumenilo.
Rosengrille, *f.* (*Cicada Rosae*), ružin krěš.
Rosengut, *n.* ružasta galica.
Rosenhauch, *m.* duša od ruže. [ružah.
Rosenhecke, *f.* ružična živica, živica od
Rosenholder, *m.* (*Viburnum roseum*), ružičasta hudika.

Digitized by Google

Rosenholz, *n.* ružino drvo; (Rhodiserholz), ružovo drvo.
Rosenhonig, *m.* ružični med.
Rosenhügel, *m.* ružična glavica.
Rosenjugend, *f.* cvatuća mladost.
Rosenjüngling, *m.* cvatući mladić.
Rosenkäfer, *m.* (*Cetonia aurata*), zlata
Rosenkehlchen, *n.* rumenvoljka. [mara.
Rosenkleid, *n.* ružičasta haljina; *fig.*) cvatuće odělo.
Rosenknospe, *f.* pupoljak od ruže; gondže; (*fig.*) ružica; napupila ruža.
Rosenkoralle, *f.* ružičasti koralj.
Rosenkranz, *m.* věnac od ružah; (zum Beten), číslo, brojanice, brojenice, otčenaši; (b. d. Dr.) krunica, patrice. (*mech.*) číslenjak.
Rosenkranzförmig, *adj.* brojaničast.
Rosenkranzmühle, *f.* ſ. Paternoſterwerk.
Rosenkranzſtaude, *f.* klokoč, klokočika.
Rosenkupfer, *n.* rumena měd.
Rosenlaube, *f.* sěnica od ružah. [luk.
Rosenlauch, *m.* (*Allium roseum*), ružičasti
Rosenlaus, ſ. Rosenblattlaus.
Rosenlicht, *n.* rumenilo.
Rosenlippe, *f.* rumena usna; —n, (*fig.*) rumena usta.
Rosenmädchen, *n.* ružarica.
Rosenmelde, *f.* (*Atriplex Rosae*), ružičasta loboda. [měsec.
Rosenmonat, *m.* srpanj; (*fig.*) blažen
Rosenmund, *m.* rumena usta; (*Bulla achatina*), ružičasti puljak; (*Helix oblonga*), duguljast puž.
Rosenmündig, *adj.* rumenih ustijuh.
Rosennachtfliege, *f.* (*Psila rosae*), ružina golušavka.
Rosennarziſſe, *f.* puni sunovrat.
Rosenöl, *n.* ružično, ružato ulje.
Rosenpappel, *f.* (*Alcea rosea*), trandovilje; (*Malva Alcea*), drvoliki slěz.
Rosenquarz, *m.* ružinac.
Rosenreich, *adj.* ružovit, ružat.
Rosenroth, *adj.* ružičast.
Rosenroth, *n.* rumenilo ruže.
Rosenſaft, ſ. Rosenſtrup.
Rosenſalbe, *f.* ružata mast.
Rosenſchein, Rosenſchimmer, *m.* rumenilo.
Rosenſchleier, *m.* ružičasti prěvěs, ružičasta koprena.
Rosenſchneider, *m.* (*Megachile centuncularis*), listoreža.
Rosenſchwamm, *m.* ružina šiška.
Rosenſirup, *m.* sladko od ruže.
Rosenſpath, *m.* ružičasta dvrsta.
Rosenſtahl, *m.* štajerska ocěl i. ocao.
Rosenſtein, *m.* ružica.
Rosenſtich, *m.* ružičast šav.
Rosenſtock, *m.* stablo ruže, ružično stablo.
Rosenſtrauch, *m.* grm ruže, ružični grm.
Rosenſtrauß, *m.* kita od ružah.
Rosenthal, *n.* ružodol.
Rosenwange, *f.* rumen obraz.
Rosenwangig, *adj.* rumena lica, rumen.
Rosenwaſſer, *n.* ružovica, ružična vodica,
Rosenweg, *m.* ſ. Rosenbahn. [djula.
Rosenwegerich, *m.* ružasta bokvica.
Rosenweide, ſ. Bachweide.
Rosenweiderich, *m.* (*Epilobium palustre*), blatna vrbovka. [runka.
Rosenwermuth, *m.* (*Artemisia Scoparia*),
Rosenwickler, *m.* (*Phalaena rosaria*), ružin zavijač.
Rosenzeit, *f.* blaženo doba; mlado doba.
Rosenzinn, *n.* ružati cin i. kositer.
Rosenzucker, *m.* ružični slador (cukar,
Roſette, *f.* ružica. [šećer).
Roſettenförmig, *adj.* ružast, poput ružice.
Roſettenkupfer, *n.* čišćena měd.
Roſicht, *adj.* ružast.
Roſig, *adj.* ružast, ružovit; (*fig.*) rumen; ein —er Schein, rumenilo.
Roſine, *f.* sušak; —n, *pl.* suši; kleine —n, suhvice, sitno groždje; große —n, suhve, morsko i. krupno groždje; (*Ribes alpinum*), planinski grozdić.
Roſinenbrühe, *f.* polěvka (čorba) s grož-
Roſinenkäfer, ſ. Rosenkäfer. [djem.
Roſinenkuchen, *m.* kolač s grožđjem.
Roſinenmann, *m.* suškar. [sušakah.
Roſinenmeth, *m.* medica i. medovac od
Roſinenwein, *m.* suškovo vino.
Röslicht, ſ. Roſicht.
Rosmarin, *m.* (*Rosmarinum officinale*), zimorad, ružmarin; wilder —, ſ. Rosmarinheide; (*Ledum palustre*), bagulja.
Rosmarinapfel, *m.* ružmarinka.
Rosmarinblatt, *n.* ružmarinov listak.
Rosmarineſſig, *m.* ružmarinova kvasina, ružmarinov ocat.
Rosmaringeiſt, *m.* ružmarinova žesta.
Rosmarinheide, *f.* (*Andromeda*), nadlist.
Rosmarinöl, *n.* ružmarinovo ulje.
Rosmarinſtengel, *m.* stručak ružmarina.
Rosmarinwaſſer, *n.* ružmarinovica, ružmarinova vodica.
Rosmarinweide, *f.* (*Salix rosmarinofolia*), ružmarinasta vrba.
Rosmarinzweig, ſ. Rosmarinſtengel.
Roſoglio uſw., ſ. Liqueur uſw.
Roſomak, *m.* (*Rosomacus*), rosomak.
Roß, *n.* konj, parip, hat; (*mech.*) konj, magarac; (Wien.) ſ. Rooß.
Roßader, *f.* konjska tetiva, žila.
Roßaloe, Roßameiſe, Roßarznei uſw., ſ. Pferdealoe uſw.
Roßampfer, *m.* (*Rumex acutus*), štavljak, velji štavalj. [ska meta.
Roßbalſam, *m.* (*Mentha sylvestris*), konj-
Roßbeere, ſ. Heidelbeere.
Roßbeſpannt, *adj.* ein —er Wagen, zapregnuta kola.
Roßbreme, ſ. Pferdebremſe.
Roßbuſch, ſ. Pferdeſchweif.
Roßdienſt, *m.* služba na konju.
Roßdroſſel, *f.* grivasti drozak.

Digitized by Google

Roßdumpf, *m.* s. Rohrdommel.
Roßebändiger, *m.* konjokrot.
Rößel, s. Rößlein. [kutanje.
Rößelsprung, *m.* skok konjica; (*fig.*) ska-
Roßen, *v. n.* têrati se, pasti se.
Roßente, *f.* divlja patka.
Rocheppich, *m.* (*Hipposelinum*), konjski ač.
Roßeslauf, *m.* konjski trk.
Roßfarn, *m.* (*Pteris aquilina*), bujad; s. Engelsüß.
Roßfenchel, s. Saufenchel. [usw.
Roßfleisch, Roßfuß usw., s. Pferdefleisch
Roßgeier, *m.* lešinar.
Roßgurt, *m.* po(d)prug, kolan*.
Roßhaar, *n.* konjska struna.
Roßhändler, *m.* konjski trgovac, konjar.
Roßhären, *adj.* od konjske strune.
Roßhärenzeug, *n.* strunjevina.
Roßhaut, *f.* konjina, konjska koža.
Roßhirt, *m.* konjar, konjuh.
Roßig, *adj.* cviona, vodna; die Stutte ist —, kobila se têra, pase.
Roßkäfer, *m.* (*Scarabaeus stercorarius*), govnovalj. [händler.
Roßkamm, *m.* konjski češalj; s. Roß-
Roßkastanie, *f.* (*Aesculus Hippocastanum*), madjal, divji kesten.
Roßkastanienspanner, *m.* (*Cossus Aesculi*), madjalova grba.
Roßklette, *f.* (*Arctium Lappa*), lopuh.
Roßkopf, *m.* konjska glava; s. Quappe.
Roßkümmel, *m.* (*Laserpitium Siler*), konjski gladiš; s. Silau. [konje.
Roßkundig, *adj.* er ist —, razumê se u
Roßlattig, s. Huflattig. [kalište.
Roßlauf, *m.* konjski trk; konjsko potr-
Roßleder, *n.* konjska koža.
Roßleiher, *m.* konjaš.
Rößlein, *n.* konjče, konjic.
Roßlenker, *m.* kočijaš.
Roßlinnen, *n.* gober, oplate, guba.
Roßmalve, *f.* (*Malva sylvestris*), hudogled.
Roßmarkt, *m.* konjski trg.
Roßmaul, *n.* s. Wallroß.
Roßmühle, *f.* suhača (suvača).
Roßmüller, *m.* suhačar, suvadžija.
Roßmünze, *f.* s. Roßbalsam.
Roßnagel, *m.* počinak, konjski klinac; (*Gentiana acaulis*), bezstruka vladi-
Roßnessel, *f.* (*Stachys*), čistac. [savka.
Roßpappel, s. Käsepappel, Waldpappel.
Roßpfahl, *m.* kolac za konja.
Roßpflaume, *f.* jajara.
Roßpolei, *f.* (*Mentha Pulegium*), pohačak; s. Roßnessel.
Roßramme, *f.* konjska bijača.
Roßrippe, *f.* (*Plantago lanceolata*), oštrljasta bokvica.
Roßrübe, s. Zaunrübe.
Roßschiff, *n.* konjska ladja.
Roßschwanz, s. Roßschweif; Kannenkraut.
Roßschweif, *m.* konjski rep, tug; an den — binden, svezati konju za rep; ein Pascha von drei —en, paša od tri tuga, učuglija; s. Kannenkraut; stinkender —, (*Ceratophyllum demersum*), ponoren rožkovac.
Roßtauscher, *m.* konjski trgovac.
Roßveilchen, *n.* (*Viola canina*), pasja ljubičica; blaue Roßveiel, s. Frühling-
Roßwagen, *m.* kola s konjma. [cnzian.
Roßwärter, *m.* konjuh.
Roßwedel, *m.* konjski ogon.
Roßweide, s. Bruchweide.
Roßwicke, *f.* (*Vicia sativa*), pitomi grahor.
Roßwurm, *m.* konjski crv.
Roßwurz, *f.* (*Carlina acaulis*), bezstruki
Roßwurzel, s. Zaunrübe. [kravljak.
Roßzähmer, *m.* konjokrot.
Roßzahn, *m.* konjski zub; (*Hyoscyamus niger*), bun, bunika.
Rost, *m.* rešetka; (in Küchen), roštilj; (*mont.*) prženik; (Kalk—), peć (vapna); (am Eisen), hrdja; das Eisen ist dem —e ausgesetzt, za željezo se hrdja prima; der — zerfrißt das Eisen, hrdja jede željezo; (*bot.*) pikac, snêt; s. Rooß.
Rostband, *n.* (*Helix gothica*), hrdjast puž.
Rostbeet, *n.* pržište.
Rostboden, *m.* pod od rešetke.
Rostbraten, *m.* pržolica.
Rostbraun, *adj.* hrdjast, gnjad.
Rostbrenner, *m.* pržilac. [močilo.
Röste, *f.* (*met.*) pržnja, pržitba; (*oek.*)
Rosten, *v. n.* hrdjati, zahrdjati; (spr.) alte Liebe rostet nicht, što omili, neomrznu.
Rösten, *v. a.* (das Getreide —), sušiti (rukovêti); (Flachs —), močiti; in Butter —, pržiti, sprkiti na maslu; (Kaffee —), pržiti, izpržiti; (Erze —), pržiti, spržiti, raztrošiti.
Rösten, *n.* s. Röste.
Röster, *m.* pržilac; s. Rüster.
Rosterig, Rostern, s. Rostig, Rosten.
Rösterwerk, *n.* rešetka.
Rostfarbe, *f.* hrdjavilo.
Rostfarben, Rostfarbig, *adj.* hrdjast.
Rostfleckchen, *n.* (*fig.* Drachenkopf), ivulja, zmajić.
Rostflecken, *m.* mrlja od hrdje.
Rostfleisch, *n.* pržolica.
Röstgestell, *n.* roštilj.
Rösthaus, *n.* pržara.
Rostholz, *n.* drvo za pržnju.
Rosthütte, *f.* s. Rosthaus.
Rostig, *adj.* hrdjav, zahrdjao; — werden, zahrdjati, pohrdjati.
Rostigkeit, *f.* hrdjavost.
Rostjunge, *m.* pržioče.
Rostkäfer, *m.* (*Dermestes ferrugineus*), hrdjast kožnjak.
Rostlaufer, *m.* prženičar.
Rostmeister, *m.* pržar.
Rostofen, *m.* pržnica.

Digitized by Google

Roſtpfahl, *m.* sošica, stupac.
Roſtpfanne, *f.* prženica, pržnica.
Roſtſcheibe, *f.* prženica, topljenica.
Roſtſchläger, *m.* razbijač (prženika).
Roſtſchwamm, *m.* (*Agaricus ochraceus*), hrdjasti knjižac.
Roſtſtab, *m.* motka, šibka od roštilja.
Roſtſtätte, *f.* pržište; ſ. Roſtofen.
Roſtſtute, *f.* (*Conus ferrugineus*), hrdjasti čunjac.
Roſtweide, ſ. Bruchweide.
Roſtwender, *m.* prevraćar (prženika).
Rotang, *m.* (*Calamus Rotang*), trstina.
Rotation, *f.* kolanje, vrtnja, vrtača.
Rotationsaxe, *f.* kolovratna os.
Rotationsfläche, *f.* kolovratna ploha.
Rotationsgeſchwindigkeit, *f.* brzina kolanja.
Rotationsmaſchine, *f.* kolalo.
Rotationszeit, *f.* vrême kolanja.
Rotatoriſch, *adj.* kolovratni.
Roth, *adj.* crven, crljen; —e Farbe, crvenilo; —e Wangen, rumeno lice; —er Mund, rumene usne; —e Naſe, crven nos; (ſpr.) heute —, morgen todt, danas čovêk, sutra crna zemlja; — werden, pocrvenêti; (v. d. Geſichtsfarbe), porumenêti, zarumeniti se; — ſein, crveniti se; (v. Geſicht), rumeniti se; — färben, crveniti, pocrveniti; die Eier — färben, varziliti, ovarziliti jajeta; (im Kart.) crven; die —e Ruhr, srdobolja; d. —e Hahn, ſ. Hahn; eine —e Kuh, ridjava; (v. Haaren), ridj; das —e Wild, visoka divljač; (*mont.*) željezit.
Roth, *n.* crven; (Farbenkörper), crvenilo; (*fig.*) rumenilo; ein glühendes — überzog ſein Geſicht, jarom se je zajario; zajaprio se je.
Rothafter, ſ. Goldkäfer.
Rothantimonerz, *n.* crven raztok.
Rothauge, *n.* (*Cyprinus erythrophthalmus*), krupatka.
Rothäugig, *adj.* crvenook.
Rothbacke, *f.* Rothbäckchen, *n.* rumenjak; rumenika.
Rothbäckig, *adj.* rumena lica.
Rothband, *n.* crven puljak.
Rothbart, *m.* ridjobradac; (*Mullus barbatus*), bradovatica, barbun; ſ. Rothbärtig, *adj.* ridjobrad.
Rothbauch, *m.* (*Motacilla Phoenicurus*), crvenrepka.
Rothbaum, ſ. Lerchenbaum; Rothknopf.
Rothbeere, *f.* jagoda.
Rothbein, *n.* (*Totanus Gambetta*), zelena prudka; crvennoga.
Rothbeinholz, *n.* (*Cornus sanguinea*), svib.
Rothbeinig, *adj.* crvennog.
Rothbirke, *f.* crvenkasta breza.
Rothbirn, *f.* dugorepka.
Rothbläßchen, *n.* (*Totanus Glottis*), zeleno-noga prudka; zelen-noga.
Rothbleierz, *n.* rumeni olovac.
Rothblühend, *adj.* crvena cvêta, crvenocvêtan.
Rothblütig, *adj.* crveno-krvan; crvene krvi; —e Thiere, crven-krvci.
Rothbraun, *adj.* u crvene smedj, gnjad.
Rothbruch, *m.* krkoća u vrućini.
Rothbrüchig, *adj.* vrućo-krk; (v. Bäumen), ſ. Rothfaul.
Rothbrüſtchen, ſ. Rothkehlchen.
Rothbrüſtig, *adj.* crvenih prsijuh.
Rothbuche, *f.* (*Fagus sylvatica*), bukva.
Rothbüchen, *adj.* bukov.
Rothbutte, *f.* (*Pleuronectes punctatus*), piknjasti iverak.
Rothdöbel, *m.* stari bucov, glavonja.
Rothdroſſel, *f.* (*Turdus iliacus*), bêli drozak.
Röthe, *f.* crvên; eine ſchamhafte —, stidno rumenilo; (Farbenkörper), crvenilo; (vom Obſte), zaruda; (*Galium mollugo*), mekana broćika; ſehr kleine —, (*Sherardia arvensis*), vênčanica.
Rothe, *n.* crvenina.
Rotheibe, *f.* (*Taxus baccata*), tisa.
Rotheiche, ſ. Wintereiche.
Rotheiſenerz, *n.* crvenica.
Rotheiſenſtein, *m.* crveni željezovac.
Röthel, *m.* crljenak, vap, rudka; ſ. Rothröthelerde, *f.* crvenjača.
Röthelfeder, *f.* rudilo.
Röthelfarben, Röthelfarbig, *adj.* rud.
Röthelgeier, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postojka, postolka.
Röthelja ſpis, *m.* ruda jašma.
Röthelkreide, *f.* ſ. Röthel.
Röthen, *v. n.* zarudjivati, rudêti; —, Röthen, *pl.* ospina.
Röthelſtein, Röthelſtift, ſ. Röthel.
Röthen, *m.* sirovica, sirnjaga.
Röthen, *v. n.* (Rothen), crvenêti se, crljeniti se; rumeniti se; (v. Obſte), rudêti, zarudêti, zarudjivati se; ſich —, *v. r.* crvenêti se; rudêti, rumeniti se; (v. d. Morgenröthe), zoriti; —, *v. a.* crveniti; (*fig.*) rumeniti; von Blut geröthet, krvlju omašćen, krvav; (glühend machen), usjati.
Rothente, *f.* ſ. Rothhals; Kriechente.
Rotherle, *f.* (*Betula Alnus*), joha, jošić, jova (jalša).
Röthern, ſ. Rothbeinholz.
Rothfahl, *adj.* sinjo-crven.
Rothfärber, *m.* crvenilac.
Rothfarbig, *adj.* crven.
Rothfaul, *adj.* truhle srki.
Rothfeder, *f.* (*Cyprinus rutilus*), crvenperka.
Rothfichte, *f.* (*Pinus picea*), omora, omorika.
Rothfichtenholz, *n.* omorikovina.
Rothfink, *m.* (*Fringilla montana*), nikavac; ſ. Gimpel.
Rothfiſch, *m.* (*Salmo Hucho*), pastruga; (*Salmo alpinus*), planinska pastrma; ſ. Röthling.

Digitized by Google

Rothfleckig, *adj.* crljeno-pẽgav.
Rothflosse, *f.* (Rothflosser), (*Sparus erythrinus*), arbun; ſ. Rothfeder.
Rothfohre, Rothforelle, *f.* (*Salmo Umbla*), crvenjak; (*Salmo salvelinus*), crvena pastrma.
Rothfuchs, *m.* ridja lisica; (v. Pferd.) ridjo, ridja, ridjan.
Rothfuß, *m.* crven-noga; ſ. Rothbein.
Rothfüßig, *adj.* crven-nog.
Rothgans, *f.* (*Anas Bernicla*), kazarka.
Rothgar, *adj.* ustrojen, učinjen.
Rothgärber, *m.* kožar, tabak*.
Rothgärberei, *f.* kožarnica.
Rothgebirge, *n.* crven kamen.
Rothgelb, *adj.* u crveno žut; crveno-žut.
Rothgefiedert, *adj.* crvena perja.
Rothgerſte, *f.* ječam-šestoredac.
Rothgerte, *f.* ſ. Rothbeinholz.
Rothgeſchnäbelt, *adj.* crvena kljuna.
Rothgeſchwulſt, *f.* (*Phlegmone*), plamenik.
Rothgeſtreift, *adj.* crvenih prugah.
Rothgießer, *m.* mẽdolĕv.
Rothgiltigerz, *n.* crveni srebrnjak.
Rothgimpel, ſ. Gimpel.
Rothglühend, *adj.* vruć.
Rothglühhitze, *f.* vrućina.
Rothgüldenerz, ſ. Bluterz.
Rothgünſel, *m.* ſ. Ruhrwurz.
Rothhaar, *n.* ridja kosa.
Rothhaarig, *adj.* ridjokos, ridj.
Rothhaarigkeit, *f.* ridjavost.
Rothhafer, ſ. Rothwildhafer.
Rothhals, *m.* ſ. Tafelente.
Rothhalſig, *adj.* crvena vrata.
Rothhänfling, *m.* (*Fringilla Linaria*), pomorska konopljarka.
Rothhaut, *m.* rudokožac.
Rothhäutig, *adj.* rude, ridje, crvene kože.
Rothheizen, *n.* vrućenje.
Rothhirſch, ſ. Edelhirſch.
Rothholz, *n.* crveno drvo [djorožac.
Rothhorn, *n.* (*Harpalus ruficornis*), ri-
Rothhuhn, *n.* (*Tetrao rufus*), ridji tetrĕb; ridja jerabica.
Rothkappe, *f.* crvena kapa; (Rothkäppler), crven-kapa.
Rothkarauſche, *f.* ſ. Rothauge.
Rothkehlchen, *n.* (*Motacilla rubecula*), crvendać, crvenvoljka, krvavac.
Rothkehlchenholz, *n.* ſ. Schlingbaum.
Rothkehle, *f.* (*Murex rubecula*), crven volak.
Rothkehlig, *adj.* crvena grla, crvene guše.
Rothknopf, *m.* (*Cercis canadensis*), amerikanski judić.
Rothkohl, *m.* crven kelj, crveno zelje.
Rothkölblein, *n.* (*Amaranthus*), trator.
Rothkopf, *m.* ridjoglavac, ridjo; (*Sparus orphus*), sparić-crvenglavac; ſ. Rothente.
Rothköpfchen, *n.* (*Boletus aurantiacus*), rujni grib.
Rothköpfig, *adj.* ridjoglav, ridj.
Rothkraut, *n.* ſ. Rothkohl.
Rothkupfer, *n.* crvena mĕd.
Rothkupfererz, *n.* crveni mĕdovac.
Rothlachs, *m.* (*Salmo salvelinus*), crvena pastrma.
Rothlauf, *m.* požarica, jarbolac, vrbanac, crveni vĕtar; (b. Pferd.) domuz; (b. Schaf.) oganj.
Rothlaufkraut, ſ. Robertskraut.
Rothlein, ſ. Rothföhre. [menkast.
Röthlich, *adj.* crvenkast, crljenkast, ru-
Röthlichbraun, Röthlichgelb, *adj* crvenkasto smeđ, crv. žut.
Rothliegende, *n.* crvena pĕščina.
Röthling, *m.* (*Labrus anthias*), crveni labrdanj; (*Agaricus rufus*), rujnica; (Wein), rujno vino; ſ. Rothſchwänzchen.
Rothlinie, *f.* (*Murex succinctus*), opasani volak.
Rothlippe, *f.* (*Patella neritoidea*), pẽgava bljudica.
Rothluchs, *m.* ridji ris.
Rothmantel, Rothmäntler, *m.* crven-kabanica; šerežanin.
Rothmaus, *f.* ſ. Lemming.
Rothmetall, *n.* rujna mĕd. [crvenusiac.
Rothmund, *m.* (*Buccinum haemastoma*),
Rothmündig, *adj.* crvenih ustijuh.
Rathmütze, ſ. Rothkappe; Raben.
Rothnaſe, *f.* crven-nosac.
Rothnaſig, *adj.* crvena nosa.
Rothnetzen, ſ. Blutharnen.
Rothnuß, *f.* crven lĕšnjak.
Rothpilz, ſ. Birkenpilz.
Rothrock, *m.* crven-haljac.
Rothring, *m.* opasana bljudica.
Rothrüſter, *m.* crveni brĕst.
Rothſchenkel, ſ. Rothbein.
Rothſchimmel, *m.* ridji sivac.
Rothſchlägel, ſ. Gimpel.
Rothſchlinge, *f.* ſ. Schlingbaum.
Rothſchnabel, *m.* (*Passer cristatus*), krunasti vrabac; (*Larus minor*, galebac.
Rothſchnäbelig, *adj.* crveno-kljun, crvena kljuna.
Rothſchnur, *f.* (tosarska) nit, konac. [bun.
Rothſchuppe, *f.* (*Sparus erythrinus*), ar-
Rothſchwanz, *m.* Rothſchwänzchen, *n.* (*Motacilla Phoenicurus*), crvenrepka, žutovoljka.
Rothſchwänzel, *m.* (Wb.) mirkovać.
Rothſchwelken, Rothſpatz, ſ. Schlingbaum, Braunſtein.
Rothſpecht, *m.* šaren dĕtao.
Rothſpießglanzerz, ſ. Rothantimonerz.
Rothſtein, Rothſtift, ſ. Röthel.
Rothſtoff, *m.* crvenina, crvenilo.
Rothſtreifig, *adj.* crvenih prugah.
Rothſtrunk, *m.* (*Rumex acutus*), štavalj, velji štavalj.
Rothſtrumpf; Rothtanne; Rothvogel, ſ. Kuhpilz; Rothfichte; Gimpel.

Digitized by Google

Rothwälsch, *n.* kozarski, gegavački, poslovički jezik.
Rothwangig, *adj.* rumena lica, rumen.
Rothwein, *m.* crvenika, crvenjak.
Rothweide, *f.* (*Salix purpurea*), (vrba-) crvenica.
Rothschwanz.
Rothwenzel, Rothwürfling, Rothzagel, ſ.
Rothwerden, *n.* crvenjenje.
Rothwild, Rothwildpret, *n.* visoka divljač.
Rothwildhafer, *m.* (*Lolium perenne*), ljulj-ozimac.
wurz.
Rothwurſt; Rothwurz, ſ. Blutwurſt; Ruhr-
Rothziegel, *f.* (*Chiton ruber*), crvena bajdarka, babuška.
Rothzirkel, *m.* (*Medusa aequorea*), morski krušnik.
Rothzinkerz, *n.* crvena tutija.
Rotiren, *v. n.* kolati, kotati se.
Rötſchel, ſ. Pfirſichkraut.
Rottbirn, *f.* dugorepka.
Rotte, *f.* eine — Räuber, hajdučka četa; (*mil.*) povorka, uzvod; (wdm.) čopor.
Rotten, ſich, *v. r.* sakupiti se, sdružiti se, načetiti se; urotiti se; —, *v. a.* ſ. Ausrotten.
Rottengeiſt, *m.* urotnost.
Rottenmacher, Rottenſtifter, *m.* urotar.
Rottenweiſe, *adv.* četimice; na povorke.
Rotterei, *f.* urota.
Rottgans, ſ. Baumgans.
cher.
Rottiren, Rottirer, ſ. Rotten, Rottenma-
Rottland, ſ. Rodeland.
Rottmann, Rottmeiſter, *m.* desetnik.
Rottmeiſterſchaft, *f.* desetništvo.
Rotulation, *f.* skladanje.
Rotuliren, *v. a.* skladati.
Rotulus, *m.* skladnik, savoj.
Rotz, *m.* sopolj, šmrkalj, bale*, (sline); (Pferdekrankh.), sakaga, sakagija, se-
Rotzbart, Rotzbube, ſ. Rotzling.
kendija.
Rotzdrüſe, *f.* sopoljka, sopoljna slězda.
Rotzen, *v. n.* sopoljiti, baliti, zabaliti, sliniti, zasliniti; (den Rotz in die Höhe ziehen), šmrkati; (v. Pferd.) imati sakagiju.
Rotzfiſch, *m.* (*Cottus Gobio*), glavočina.
Rotzig, *adj.* sopoljav, sopoljast, šmrkav, balav, slinav; (v. Pferd.) sakagljiv.
Rotzigkeit, *f.* sopoljavost, šmrkavost, balavost.
Rotzkober, Rotzkolben, ſ. Rotzfiſch.
Rotzling, Rotzlöffel, Rotzmaul, *m.* Rotznaſe, *f.* šmrkavac, sopljivac, slino, balavac, balo, balonja; (v. einem Mädchen), balavica.
Rotzſchlägel, *m.* mosur, šmrkalj, balac.
Rotzſchnecke, *f.* prpolj, balavac.
Rotzzapfen, ſ. Rotzſchlägel.
vijača.
Roulade, *f.* (*mus.*) rulada; (Speiſe), za-
Rouleau, *n.* svaljak.
lovati, ići.
Rouliren, *v. n.* kolati; (v. Gelde), oko-
Route, *f.* (Richtung), smĕr; (Weg), put.
Routine, *f.* uvěšbanost; věština; er hat noch keine —, još se nije uvěžtio, uvěšbao.
štiti se.
Routiniren, ſich, *v. r.* uvěštiti se, izvě-
Routinirt, *adj.* izvěšten, uvěšban; věšt.
Rovert, ſ. Bergfink.
Royaliſt, *m.* kraljevac.
Royalpapier, *n.* regal-papir.
Rubbe, ſ. Robbe.
Rübchen, *n.* repica; (spr.) — ſchaben, brusiti prste.
Rübe, *f.* weiße —, repa; gelbe —, mrkva; rothe —, cvekla*, (spr.) Kraut und —n, tandara mandara; (*Bulla rapa*), repica; ſ. Schweinrübe.
Rübenanwaſſerſtoff, *m.* rubeano-vodik.
Rübel, *m.* rubalj.
Rübenacker, *m.* repište.
Rübenartig, *adj.* repast.
Rübenbau, *m.* sijanje repe.
Rübenbaum, *m.* (*Dolichos bulbosus*), gomoljasti dugonja.
Rübenbeet, *n.* rèpna lĕha (lija).
Rübenfeld, *n.* ſ. Rübenacker.
Rübenfliege, *f.* repnica.
Rübenförmig, *adj.* repast.
Rübenhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus bulbosus*), gomoljav žabnjak.
Rübenkerbel, *m.* (*Chaerophyllum bulbosum*), gomoljasta krabilica.
Rübenkohl, *m.* ſ. Kohlrübe.
Rübenkraut, *n.* nat (cima) od repe.
Rübenland, *n.* ſ. Rübenacker.
Rübenſamen, *m.* repno sĕmě.
Rübenſcheibe, *f.* (*Aecidia rapa*), repasta sumanka.
njak.
Rübenweißling, *m.* (*Papilio rapae*), rep-
Rübenſchnitz, *m.* križka repe.
Rübeſaat, *f.* Rübeſamen, *m.* (*Brassica Napus*), ogrštica; repica.
Rübeſamenöl, ſ. Rüböl.
Rübezahl, *m.* Zlatoglav.
Rubiacin, *n.* broćevina.
Rubian, *n.* rubijan.
Rubicell, Rubiciell, *m.* rubinac.
Rubin, *m.* rubin.
Rubinapfel, Rubiner, *m.* crvenjača.
Rubinbalaß, *m.* blĕd rubin.
Rubinblende, ſ. Zinnober; (rhomboedriſche —), ſ. Rothgiltigerz.
Rubinfarbe, *f.* rubinska mast (boja).
Rubinfarben, Rubinfarbig, *adj.* rubinske masti (boje), kao rubin.
Rubinfluß, *m.* rubinasti slitak, ledac.
Rubinglanz, *m.* světlost rubina; (*Merops brasiliensis*), braziljska žuna.
Rubinglas, *n.* rubinasto staklo.
Rubinlippe, *f.* rumena usna.
Rubinring, *m.* prsten s rubinom.
Rubinroth, ſ. Rubinfarben.
Rubinſchwefel, *m.* crveni mišomor.
Rubinſtein, ſ. Rubin.
Rüböl, *n.* ulje od repice, ogrštice; repično ulje.

Digitized by Google

Rubriciren, *v. a.* predĕliti; razrediti.
Rubrik, *f.* (Spalte), stupac, predĕlak; (Abtheilung), razred; s. Rubrum.
Rubrikenrechnung, *f.* račun u stupcih.
Rubrum, *n.* naglavje; nadpis; rubrika.
Rübsen, Rübsenöl, s. Rübesaat, Rüböl.
Ruch, *m.* s. Krähe.
Ruchbar, *adj.* poznat, razglašen; es wurde —, otidje i. puče glas o tom; pročuhlo, pročulo i. razglasilo se je; svuda se bilo oglasilo; izišlo je na veliki větar; — machen, razglasiti; dati, izněti na glas.
Ruchbarkeit, *f.* poznatost.
Rücheln, *v. n.* (v. Esel), revati; njakati; (*fig.*) s. Murren.
Ruchen, *v. n.* ruljati, rukati.
Ruchert, *m.* čavka.
Ruchgras, *n.* (*Anthoxanthum odoratum*), zlatno koléno.
Ruchlos, *adj.* bezzakon, bezbožan; opak; ein —er Mensch, bezzakonjak.
Ruchlosigkeit, *f.* bezzakonje, bezbožnost; opačina.
Ruchsaat, *f.* s. Klebkraut. [slica.
Ruchstert, *m.* (*Equisetum*), hvoščе, pre-
Ruchtbar, Ruchtbarkeit, s. Ruchbar.
Ruck, *m.* makac; einen — thun, maknuti, šenuti, pomaknuti; auf Einen — v. mit Einem —e aufheben, na jedan mah dići.
Rück, *m.* hrbat, kičma, ledja; (in Zus.) natrag. [naslědstva.
Rückanfall, *m.* — der Erbschaft, ošašće
Rückanspruch, s. Regreß; Rückansprüche machen, s. Regreß nehmen.
Rückanzeige, *f.* uzjava.
Rückberufungsschreiben, *n.* opozivnica.
Rückbetagen, s. Postdatiren.
Rückbezüglich, *adj.* povratni.
Rückbleibsel, *n.* ostatak.
Rückblick, *m.* obzir, osvrtak; einen — thun, s. Rückblicken.
Rückblicken, *v. n.* obazreti se, osvrnuti se, ogledati se (na . . .).
Rückbrett, *n.* šupljača.
Rückbringen, *v. a.* doněti, dovesti natrag.
Rückbürge, *n.* uzporuk; pojamac; drugi poruk.
Rückbürgschaft, *f.* uzporuč, uzporučanstvo, pojamstvo.
Rückdenken, *v. a.* an sein früheres Leben —, pomisliti na prijašnji život.
Rückdeutend, *adj.* povratni. [vrana.
Rücke, *f.* (*Corvus frugilegus*), poljska
Rückempfang, *m.* uzprijam; — des Vorschusses, primanje povraćene predplate; er soll den — bestättigen, neka zasvědoči, da mu je povraćeno.
Rückempfangsbestättigung, *f.* uzprijamnica, svědočba o povratu.
Rucken, *v. n.* gukati, gugutati.
Rücken, *v. n.* maći se, maknuti se, pomaći se, pomicati se; näher —, primaći se, primicati se; weiter —, odmaći; rücke hinauf, pomakni se više; die Sonne rückt immer höher, sunce oskače sve više; höher — (im Amte), promaći se; popeti se više; es will nicht —, neće da napreduje; die Zeit rückt näher, vrěme se primiče, približava; die Truppen rückten ins Land, vojska je ulězla, unišla, stupila u zemlju; ins Feld —, ići, otići na vojsku; an die Donau —, krenuti vojsku na Dunav; aus dem Lager —, dignuti tabor; krenuti se; mit dem Gelde aus d. Tasche —, izvaditi kesu; —, *v. a.* maći, šenuti, krenuti; (von der Stelle —), pomaći, pokrenuti, poměriti, poměstiti, pošenuti; pomicati; den Tisch an die Wand —, primaći stol k zidu; auf die Seite —, odmaći; den Zeiger —, pomaći skazaljku.
Rücken, *m.* (d. Gebirges), sléme, bilo; (eim. Beetes), vrh; (eines Messers), teluće, telut, tilut; mit dem — (z. B. eines Messers), tilutice; (Heu—), naviljak; das Heu in — legen, naviljčiti sěno; (d. Thieren), hrbat, povor, sapi; (d. Mensch.), ledja, kičma, hrbat; einen krummen — machen, guriti se, poguriti se; er hat einen steifen —, krute je kičmenice; Einem den — streichen, namazati, protrti komu ledja; izmazati koga; svetiti komu drvena masla; Einem den — kehren, okrenuti komu ledja; Einem den — kratzen, sve oko koga lile mile; etwas hinter Jemandes — thun, činiti što krišom i. tajom od koga; činiti što izza ledjah komu; dem Feind in den — fallen, zapasti neprijatelju za ledja; er hat den Feind im —, zašao mu je neprijatelj za ledja; er hat den — gedeckt, vruć je s ledjah; er hat den — nicht gedeckt, studen je s ledjah; das Glück wandte ihm den —, zla i. loša mu je sreća priskočila; auf dem —, naledjaške, nalecke; auf dem — liegen, ležati na uznak; längs dem —, poledjaške; auf den — laden, zaprtiti, uprtiti (što); auf dem — tragen, na uprt što nositi; (suknjak) na krkači nositi; er hat einen breiten —, mnogo može nositi, podněti.
Rückenader, *f.* hrbtena žila.
Rückenband, *n.* hrbtena veza.
Rückenbirn, s. Pfundbirn.
Rückendarre, *f.* hrbtena suša.
Rückendrüse, *f.* hrbtena žlězda.
Rückenfell, *n.* s. Rückenhaut.
Rückenfläche, *f.* poledjina.
Rückenfloße, *f.* hrbtena peraja.
Rückenflosser, *pl.* hrbtoperke. [tonožac.
Rückenfüßer, *m.* (*Dromia Rumphii*), hrb-

Digitized by Google

Rückengegend, *f.* hrbtište, povorje.
Rückengelenk, *n.* ſ. Rückenwirbel.
Rückengranne, *f.* hrbtena osina.
Rückenhalt, *m.* zapleče; Einen — ſein, biti komu štit.
Rückenhalter, *m.* zaplečnik.
Rückenhaut, *f.* poledjina.
Rückenhöcker, *m.* grb.
Rückenkäfer, *m.* (*Zabrus gibbosus*), grban.
Rückenkamm, *m.* greben.
Rückenklinge, *f.* ostrac s tilutom.
Rückenkorb, *m.* krošnja.
Rückenlähmung, *f.* uzma ledjah.
Rückenlehne, *f.* zastolje; naslon.
Rückenmark, *n.* hrbtenjača.
Rückenmarksentzündung, *f.* žar hrbtenjače.
Rückenmarksgang, *m.* Rückenmarksloch, *n.* Rückenmarkskanal, *m.* kraljeznica.
Rückenmuskel, *m.* hrbtena mišica.
Rückennaht, *f.* hrbteni, zadnji šav.
Rückennerve, *m.* hrbteni živac.
Rückennetz, *n.* mreža zapešća.
Rückenrabe, *m.* ſ. Saatkrähe.
Rückenriemen, *m.* povornjak.
Rückenrippe, *f.* rebro na naličju (lista).
Rückenschild, *m.* gornji štit.
Rückenschlag, *m* udar po ledjih.
Rückenschmerz, *m.* ledjobolja.
Rückenschwimmer, *m.* ſ. Ruderwanze.
Rückenseite, *f.* naličje; (*bot.*) hrbat.
Rückenständig, *adj.* hrbteni.
Rückenstreif, *m* povor.
Rückenstreifraupe, *f.* povornica.
Rückenstück, *n.* (Rückentheil), poledjina.
Rückenweh, *n.* ſ. Rückenschmerz.
Rückenwind, *m.* vêtar u krmu.
Rückenwirbel, *m.* kralježak.
Rückenwolle, *f.* povorina(-vuna).
Rückenzweig, *m.* ogranak hrbtene kucavice.
Rücker, *m.* pomicaljka.
Rückerinnern, ſich, *v. r.* spomenuti se, opominjati se; uspomenuti se.
Rückerinnerung, *f.* uspomena; spomen; eine angenehme —, sladka uspomena.
Rückerl, *n.* (*Bellis perennis*), krasuljak.
Rückerlag, *m.* — der Klage, povrata tužbe.
Rückersatz, *m.* povrata.
Rückersatzrecht, *n.* pravo na povratu.
Rückfahren, *v. n.* voziti se natrag.
Rückfahrt, *f.* vožnja natrag; auf der —, kad (smo se) natrag vozili.
Rückfall, *m.* (eines Lehns), povratak; (einer Krankheit), odvala; einen — bekommen, odvaliti se; der Fieberkranke bekam einen —, groznica mu se je povratila; — zur Sünde, povratak u grêh; — zum Verbrechen, povratak ka zločinstvu.
Rückfallen, *v. n.* povratiti se; (v. Kranken), odvaliti se.
Rückfallgeld, *n.* povratbina; (Annaten), prvogodišnje.
Rückfällig, *adj.* povraćen; povratan; — werden, ſ. Rückfallen; Recidiv.
Rückflug, *m.* natrag lečenje.
Rückfluß, *m.* uztok.
Rückfodern, Rückfordern, ſ. Zurückfordern.
Rückfracht, *f.* tovar za povratak.
Rückfrage, *f.* priupit; — halten, priupitati.
Rückgabe, *f.* vraća, povraćaj.
Rückgang, *m.* povratak; (einer Sache), nazadak; ſ. Regreß.
Rückgänger, *m.* povratnik.
Rückgängig, *adj.* (rückwärts gehend), nazadan; — werden, razvrći se; — machen, razvrći.
Rückgängigkeit, *f.* nazadnost.
Rückgehen, *v. n.* nazadovati; ſ. Zurückgehen.
Rückgewalt, *f.* ſ Repreſſalien.
Rückgrath, *m.* hrbtenica, kičma, kičmenica, kičmenjača, kraljež, grbina, grbača.
Rückgrathbein, *n.* kralježak.
Rückgrathsmuskel, *m.* mišica hrbtenice.
Rückgrathsthiere, *pl.* kralježnjaci, kosturnjaci, kičmenjaci.
Rückgrathstrecker, *m.* pružac hrbtenice.
Rückgriff, *m.* nazadnji poseg.
Rückgurt, *m.* poram.
Rückhafen, *m.* pomakalj.
Rückhall, *m.* jeka.
Rückhallen, *v. n.* odzivati se.
Rückhalt, *m.* uzteg; ohne —, ſ. Rückhaltlos; ohne — ſprechen, govoriti na Rückhalten, ſ. Zurückhalten.
Rückhaltlos, *adj.* bez obzira; —, *adv.* bezobzirce.
Rückkauf, *m.* nazadnja kupnja
Rückkaufen, *v. a.* kupiti što nazad.
Rückkäuflich, *adj.* es iſt —, može se nazad kupiti.
Rückkehr, Rückkunft, *f.* povratak.
Rücklabung, ſ. Rückfahrt.
Rücklauf, *m.* nazadni têk.
Rücklaufen, ſ. Zurücklaufen.
Rückläufig, *adj.* nazada tekući; povraćajući se; ſ. Retrograd.
Rückleine, *f.* razpinjalo.
Rücklings, *adv.* natražke; — fallen, nauznak, na uznako, nauznačice, na uznač pasti; — gehen, nazadovati; Einen — anfallen, navaliti na koga s traga, izza ledjah.
Rückmarſch, *m.* nazadna hodja; povratak; auf dem — e der Truppen, kad se je vojska vraćala.
Rücknahme, *f.* uzimanje natrag.
Rückprall, *m.* odskok, odraz.
Rückrechnung, *f.* račun druge stranke.
Rückreiſe, *f.* putovanje natrag; povratak; auf der —, nazad grede; für Hin- und —, za put tamo i ovamo.
Rückruf, *m.* opoziv.
Rückrufen, ſ. Zurückrufen.
Rückrufſchreiben, *n.* opozivnica.
Rückſchein, ſ. Revers.

Digitized by Google

Rückschlag, *m.* odraz, odboj; (*fig.*) nazadak; f. Rückwirkung.
Rückschließen, *v. n.* nazadkè suditi.
Rückschluß, *m.* nazadni sud; etwas gegen — fenden, poslati što uz povrat i. na povrat; unter — des Communicats . ., uz povrat priobćena pisma.
Rückschreiben, *v. a.* odpisati.
Rückschreiben, *n.* odpis.
Rückschreiten, *v. n.* uzmaći, uzmicati, nazadovati; udariti, trgnuti natrag.
Rückschritt, *m.* nazadak; —e machen, nazadovati.
Rückseite, *f.* zadnja strana; (an Münz.) [naličje.
Rückſicht, *f.* obzir; (Rückblick), ogled, osvrtak; auf etwas — nehmen, ogledati se, osvrtati se na što; uvažiti što; er nimmt darauf keine —, neobraća za to glave, negleda toga; in — auf ſeine geleiſteten Dienſte, poradi njegove službe; gledeć na njegovu službu; (Achtung), Einem die ſchuldige — verſagen, uzkratiti komu dužno štovanje; ohne — auf Perſonen, negledajuć tko je tko; f. Nachſicht.
Rückſichtig, f. Discret.
Rückſichtlich, *adv.* glede, gledeć, gledajuć (na što); — ſeiner anderweitigen Verdienſte, radi njegovih drugih zaslugah.
Rückſicht(s)los, *adj.* bezobziran; neustručan; —, *adv.* bezobzirce, bezobzirno; negledajuć ni na što, ni na što se neobziruć. [stručnost.
Rückſichtsloſigkeit, *f.* bezobzirnost; neu-
Rückſichtsnahme, Rückſichtsnehmung, *f.* obziranje, gledanje na što.
Rückſichtswürdig, *adj.* uvaženja, poštede
Rückſiegel, *n.* uzpečat. [vrědan.
Rückſitz, *m.* zadnje sědalo, zadnje město.
Rückſprache, *f.* dogovor, dogovaranje; , — halten, nehmen, dogovoriti se, dogovarati se (s kim).
Rückſprung, *m.* uzskok.
Rückſtand, *m.* zaostatak, kusur*; im —e ſein, zaostati; dužan biti; den — bezahlen, izmiriti, izplatiti (n. p. dug); — einer Zahlung, neizplatak, neizplata; Rückſtände von Amtsgeſchäften, zaostatci, ostatci uredovnih poslovah.
Rückſtändig, *adj.* zaostao; —e Steuern, neizmiren porez; —er Gehalt, neizplaćena, neprimljena, nedobivena plaća.
Rückſtändige, *m.* zaostalac.
Rückſtandsausweis, *m.* izkaz zaostatka.
Ruckstaube, f. Ringeltaube.
Rückſtehen, *v. n.* zaostati, dužan biti; f. Zurückſtehen.
Rückſtellig, *adj.* — machen, razvrći; f.
Rückſtrahl, *m.* odsěv. [Rückſtändig.
Rückſtrahlen, *v. n.* odsěvnuti, odsěvati.
Rückſtrich, *m.* nazadni pis; (v. Vögeln), povratak.

Rücktreten, *v. n.* odstupiti, odstupati.
Rücktritt, *m.* odstup; uzmak.
Rückung, *f.* pomak; šenuće. [potoč.
Rückverfolgung, *f.* uzgon gonitelja; uz-
Rückverkauf, *m.* nazadnja prodaja; prodaja natrag.
Rückverkaufsrecht, *n.* pravo nazadnje prodaje; er genießt d. —, vlastan je natrag prodati.
Rückverrechnung, *f.* račun druge stranke.
Rückverwandlung, *f.* navratna promèna.
Rückwälzen, *v. a.* uzvaljati.
Rückwärts, *adv.* natrag, natražke; (von hinten), s traga, odzad; — fallen, f. Rücklings; — kommen, povratiti se; — gehen, natražke ići, nazadovati; er kann weder vor- noch —, ni kud natrag, ni kud naprěd; Einem die Hände — binden, svezati komu ruke naopako.
Rückwärtsdreher, *m.* uzvratica.
Rückwärtszieher, *m.* uzteznica.
Rückwechſel, *m.* uzměnica.
Rückweg, *m.* povratak; povratište; einen andern — nehmen, drugim se putem vratiti; auf dem —e ſein, vraćati se.
Rückweichung, *f.* odmak.
Ruckweiſe, *adv.* na mahove; — arbeiten, raditi na oduške.
Ruckwind, *m.* wir hatten einen —, větar je duhao na saganak i. na mahove.
Rückwirken, *v. n.* uztucati; nazad dělovati.
Rückwirkung, *f.* uztucanje, protivno dělovanje; — ausüben, f. Rückwirken.
Rückzahlen, *v. a.* povratiti (novce); naplatiti.
Rückzahlung, *f.* povrata; naplata.
Rückzoll, *m.* uzvratna carina.
Rückzug, *m.* povratak; (*mil.*) uzmak, uzmicanje.
Rückzugsordnung, *f.* red uzmaka.
Ruddik, *n.* grmlje, čbun.
Rude, f. Raute; Ráube.
Rüde, *m.* (b. Hunden) pas; (b. Wölfen) vuk; (b. Füchſen) lisac; (Hetzhund), samosov.
Rudel, *n.* (z. Umrühren), měšaljka; (Gerege), motka; ein — Schweine, čopor svinjah.
Rudeln, *v. n.* gibati se; —, *v. a.* měšati, izměšati.
Rudelweiſe, *adv.* na čopore.
Ruden, *m.* (*Cyprinus gibelio*), karasac.
Rüdenhund, *m.* samosov.
Rüdenknecht, *m.* samosovar.
Rüdenpartei, *f.* samosovari.
Ruder, *n.* veslo; das — führen, veslati, (*fig.*) krmiti, krmaniti (čim), ravnati (što); (vdm.) plovaće noge.
Rudera, f. Trümmer.
Ruderband, *n.* uže od krme.
Ruderbank, *f.* (veslarska) klupa.

Digitized by Google

Ruderblatt, *n.* pero u vesla.
Ruderbursche, *m.* veslarče. [tapljica.
Ruderente, *f.* (*Anas mersa*), patka-po-
Ruderer, *m.* veslar, vozar.
Ruderfeder, ſ. Schwungfeder.
Ruderfiſch, *m.* (*Perca sectatrix*), branzin-slědnik.
Ruderfloße, *f.* plovca.
Ruderfüße, *pl.* veslaste noge.
Ruderfüßer, *pl.* (*Pinnipeda*), plitvonožci.
Rudergabel, *f.* soha (od vesla).
Rudergänger, *m.* krman, kormanoš.
Rudergat, ſ. Ruderloch.
Rudergeräth, *n.* veslala.
Rudergriff, *m.* rucalj (u vesla).
Ruderhaken, *m.* samac (u krmila).
Ruderkahn, *m.* čun s krmilom.
Ruderknecht, ſ. Ruderer.
Ruderleute, *pl.* veslari, vozari.
Ruderloch, *n.* rupa za veslo.
Ruderlos, *adj.* bez vesla.
Rudermeiſter, *m.* nadveslar.
Rudern, *v. a.* veslati, voziti; (*fig.* mit den Armen im Gehen —), mahati rukama kao konj (kobila) repom; (v. Wirkhahne), grajati.
Rudern, *n.* veslanje.
Rudernachen, ſ. Ruderkahn.
Rudernagel, *m.* palac, škaram.
Ruderpfoſte, *f.* stup od krme.
Ruderrad, *n.* veslaće kolo.
Ruderpinne, *f.* argola.
Ruderring, *m.* strop (od vesla).
Ruderſchiff, *n.* (ladja-)veslarica.
Ruderſchlag, *m.* mah vesla; mahanje vesalah.
Ruderſchwanz, *m.* rep za veslanje.
Ruderſklave, *m.* galijaš. [djarska).
Ruderſtange, *f.* Ruderſtock, *m.* štica (la-
Ruderſtropp, *n.* ključ, strop od vesla.
Ruderwanze, *f.* (*Notonecta*), uznačarka.
Ruderwerk, *n.* veslovje.
Rudolf, *m.* Rudolfsſchnecke, *f.* (*Buccinum persicum*), perzijanski rogač.
Ruf, *m.* zov, poklič, klik; der — der Natur, glas prirode; (zu ein. Amte), poziv; einen — erhalten, pozvan biti; (d. Rufen), vapaj; povik; vik; (*mil.*) den — blaſen, trubiti na izkup; (Gerücht), es geht der —, glas je i. ide, glasa se; einen guten — haben, im guten —e ſein, imati dobar glas; er ſteht in üblem —e, na zlu je glasu; zlim je plaštem ogrnut; rep se za njim vuče; razvikan je; zlo se za njim govori; in böſen — bringen, ozloglasiti; (Renommee), slava; in — kommen, izaći na glas; er ſteht in einem unverdienten —e, slovi, a nije zaslužio; er ſteht in großem —e, na glasu je, glasovit je; glas mu leti i. cvati; in — bringen, proslaviti; (wdm.) vabac;
Rufe, *f.* krasta. [ſ. Rufe.
Rufen, *v. a.* pokliknuti, klicati, vikati; es ruft Jemand, nětko viče, vapi; (ſpr.) rufe nicht Juch bis du über den Graben biſt, najprije skoči, pa onda reci hop; laut —, vikom vikati; zu Gott —, zazivati Boga; um Hilfe —, pomagaisati; udariti u pomaganju; zaoriti pomaganju; zvati u pomoć; vapiti za pomoć; Feuer —, vikati, da je vatra; ins Gewehr —, zvati pod puške; —, *v. a.* zvati, zovnuti, pozvati; Einen —, zvati, vikati koga; zu ſich —, dozvati, dozivati, dovikati, dovikivati koga; Stunden —, glasiti, ozivati ure; beim Namen —, imenovati, poimence zvati; du kommſt wie gerufen, u dobri čas si došao; u sto dobrih časah si došao; Einen zum Zeugen —, zvati koga za svědoka; Einem etwas ins Gedächtniß —, opomenuti koga na što; spomenuti komu što; —d, *adv.* povikom.
Rufendung, *f.* peti padež, vokativ.
Rufer, *m.* pozovič, dozivač.
Ruffall, *m.* ſ. Rufendung.
Ruffel, Ruffhobel, ſ. Schrupphobel.
Rüffelbaum, Rüffelkamm, Rüffeln, ſ. Riffelbaum uſw.
Rufferig, Rüffig, *adj.* okoreo; skorušen; — werden, skorušiti se.
Ruffkraut, *n.* (*Erigeron acre*), ljut turan.
Rufolk, *m.* ſ. Aalquappe.
Rügbar, *adj.* ukoriv, ukoran.
Rügbarkeit, *f.* ukornost, prěkornost.
Rüge, *f.* ukor, korba, prekuda, prěkorka; das verdient eine —, to valja ukoriti; eine — anſtellen, iztraživati; ſ. Rügegericht.
Rügeamt, *n.* mali sud.
Rügebar, *adj.* — werden, tužiti.
Rügeblick, *m.* zazorni, koreći pogled.
Rügegericht, *n.* mali redarstveni sud.
Rügen, *v. a.* ukoriti, prekoriti, prekoravati; skuditi; (ahnden), ein Vergehen —, globiti (koga) za prestupak.
Rüger, *m.* karač, kudilac.
Rügerichter, *m.* mali sudac.
Rügeſtrafe, *f.* globa.
Ruhe, *f.* mir, pokoj; (am Gewehre), ſ. Raſt; der Hahn (eines Gewehres) ſteht in —, odapet je orlić, vuk, kokot, oroz; der Knabe hat keine —, děčak se jednako vrpolji, migolji i. meškolji; er kann nicht zur — kommen, nemože da se izpokoji i. odmori; er hat keine — vor dem Knaben, děčak mu neda mira, děčak ga jednako napastuje; laß die Mädchen in —, prodji se děvojakah; stoj s mirom od děvojakah; laß mich in —! ostavi me s mirom! nediraj u me! daß Einer den Andern in — laſſe! da sědite s mirom jedan od drugoga! ſich in — begeben,

Digitized by Google

primiriti se; ein. Beamten in —(stand) setzen, urednika (činovnika) u mir postaviti; er liebt die —, prijatelj je mira, pokoja; sein Gemüth ist noch nicht in —, još mu se nije smirila duša; Niemand hat — vor ihm, nitko nemože od njega ostanuti; mit —, in —, mirno; in — und Friede, u miru i pokoju; die — einer Familie stören, narušiti mir u kući; öffentliche —, javni, obći mir; d. nächtliche —, noćni počinak; —! mir! primiri! der — pflegen, počivati; (die — ein. Ackers), prělog, parlog; izpokoj; er hat weder — noch Rast, neima mira ni pokoja; sich zur — legen, smiriti se; eine angenehme — wünschen, laku noć želiti; zur — eingehen, upokojiti se; (wdm.) lože, leže; s. Ruhepunkt.

Ruhebank, *f.* počivalo.

Ruhebedürftig, *adj.* potreban mira.

Ruhebett, *n.* počivaljka, zofa.

Ruhebock, *m.* konjic.

Ruhebühne, *f.* počivalište.

Ruhefeind, *m.* nemirko.

Ruhefeld, *s.* Brachfeld.

Ruhefreund, *m.* ljubomir.

Ruhegehalt, *m.* primirnica; *s.* Pension.

Ruhejahr, *n.* godina od počinka.

Ruhekammer, *f.* ložnica.

Ruhekissen, *n.* (spr.) ein gutes Gewissen ist ein gutes —, mirno srce Boga moli, a nemirno suze roni; blago dobromu činu i světlomu obrazu!

Ruhelos, *adj.* nemiran; bez pokoja.

Ruhen, *v. n.* (aus—), počivati od posla; er ruhete von seinen Werken, odpočinu od svojih dělah; die Wage ruhet, tezulja je na ravni; die Pferde ein wenig — lassen, izpokojiti konje; sanft —, mirno počivati; sanft ruhe seine Asche! laka mu zemljica! die Leidenschaft ließ ihn nicht —, nedade mu strast mira; er ruhte nicht, bis er gefangen wurde, nije si dao mira i. nije mirovao, dok ga nisu uhvatili; er läßt einen nicht —, neda čověku mira; das Schwert ruht in der Scheide, mač spava u koricah; der Acker ruhet, njiva je na ugaru; wie haben Sie geruht? kako ste spavali? jeste-li mirno osvanuli? sein Vater ruht schon im Grabe, otac mu već leži u grobu; ihr Arm ruhte auf seiner Schulter, na pleće mu se je naslonila; der Geist Gottes ruhet auf ihm, duh Božji je na njem; sein Blick ruhte unverwandt auf dem Greise, nije smetnuo oka sa starca.

Ruheort, *m.* počivalište.

Ruheplatz, *m.* počivalište; (auf Treppen), stanka; (Bewegungspunkt), podporište.

Ruheriegel, *m.* srednji savor.

Ruhesaat, *f.* prěložki i. ugarski usěv.

Ruhesessel, *m.* počivanj; naslonjač.

Ruhestz, *m.* mirogoj; gomirje; *s.* Ruhe-

Ruhesitzer, *m.* mirovac. [bank.

Ruhestab, *m.* (slikarska) podporka.

Ruhestand, *m.* primirstvo; mirovanje; in — versetzen, primiriti koga, staviti koga u mir. [grob.

Ruhestatt, Ruhestätte, *f.* počivalište; (*fig.*)

Ruhestein, *m.* počivak.

Ruhestelle *f. s.* Ruheplatz.

Ruhestifte, *m.* miritelj; razvadjač.

Ruhestiftung, *f.* mirenje; razvadja.

Ruhestörer, *m.* smutljivac, mutilac, prznica, nemirnik; —in, *f.* smutljivica; nemirnica. [nemir.

Ruhestörung, *f.* narušaj pokoja, mira;

Ruhestunde, *f.* ura od počinka; odmor.

Ruhetag, *m.* dan od počinka.

Ruhevoll, *adj.* prepokojni. [stanka.

Ruhezeichen, *n.* znak počinka; (*mus.*)

Ruhezeit, *f.* odmor; počinak.

Ruhig, *adj.* ein —es Leben, pokojni život; — stehen, mirno stojati; — werden, umiriti se, smiriti se; — sein, sich — verhalten, mirovati; sei doch —! miruj već jedanput! — sitzen, sědeti s mirom; — seiner Wege gehen, s mirom proći; das —e Grab, tihi grob.

Rühlen, *v. n.* kreketati.

Ruhm, *m.* slava; glas; sich — mit etwas erwerben, proslaviti se čim; dies vermehrt seinen —, s toga mu slava raste; dies gereicht ihm zum —, to ga dići; ohne — zu melden, bez hvalisanja; neću da se hvalim, nu . . .; nehvaleć se; sich mit — bedecken, proslaviti se; *s.* Gerücht.

Ruhmbedeckt, *adj.* proslavljen.

Ruhmbegier, Ruhmbegierde, *f.* slavoljubje, želja za slavom.

Ruhmbegierig, *adj.* slavičan; slavoljuban, željan slave; ein —er Mensch, slavica, slavoljub.

Ruhmbekränzt, *adj.* slavom slavan.

Ruhmdurst, Ruhmdurstig, *s.* Ruhmbegier, Ruhmbegierig.

Rühmen, *v. a.* slaviti; man rühmt ihn als einen rechtschaffenen Mann, slovi s poštenja; sich —, hvaliti se, zahvaliti se, pohvaliti se, dičiti se; sich seiner Vorzüge —, hvaliti svoju vrsnoću; ich rühme mich dessen nicht, neponosim se tim; viel Rühmens von einer Sache machen, hvalisati, velesigati, veličati

Rühmend, *adj.* pohvalan. [sto.

Rühmer, *m.* hvalilac.

Ruhmgekrönt, *s.* Ruhmbekränzt.

Ruhmgier, Ruhmgierig, *s.* Ruhmbegier, Ruhmbegierig.

Ruhmgöttin, *f.* Slava.

Rühmlich, *adj.* slavan, dičan; das ist

Digitized by Google

nicht —, to nije dostojno hvale, pohvale, slave; sein Amt — verwalten, dično, pohvalno službovati.
Rühmlichkeit, *f.* pohvalnost; dostojnost pohvale, hvale; dičnost.
Rühmling, *m.* hvališa, hvalislav.
Ruhmlos, *adj.* bezslavan, bez slave, hvale.
Ruhmlosigkeit, *f.* bezslavje.
Ruhmneid, *m.* zavist slave.
Ruhmneider, *m.* zavistnik slave.
Ruhmredig, *adj.* hvališav, hvalislavan; torlav, hvastav; — sein, hvalisati se, hvastati se; e. —er Mensch, s. Rühmling. [hvalisanje.
Ruhmredigkeit, *f.* hvastavost, torlavost; Ruhmreich, *adj.* preslavan.
Rühmseln, Rühmsen, Rühmser, Rühmsam, s. Prahlen, Prahler, Prahlerisch.
Ruhmsucht, *f.* slavohlepje, pohlepa na slavu.
Ruhmsüchtig, *adj.* slavičan, slavohlepan; pohlepan na slavu; ein —er Mensch, slavohlep, slavica.
Ruhmvoll, *adj.* vrlo slavan, preslavan.
Ruhmwürdig, Ruhmwürdigkeit, s. Rühmlich usw.
Ruhr, *f.* (rothe), srdobolja; srčana, slaba, griža; (b. Schwein.) prostreo; weiße —, s. Durchfall; (d. letzte Hacke), prašitba, prašak. [od srca.
Ruhmalant, *m.* (*Inula dysenterica*), oman
Ruhrartig, *adj.* srdobolan.
Rührbar, *adj.* ganutljiv, ganiv.
Rührbarkeit, *f.* ganutljivost.
Rührei, s. Eierrührr.
Rühreisen, *n.* (želježna) mešaljka.
Rühren, *v. a.* krenuti, maknuti, šenuti; ich kann mich nicht —, ich kann kein Glied —, nemogu se ni maknuti, ganuti; rühre dich nicht! da se nisi makao (odatle)! ni makac (s mesta)! er rührte sich nicht, nije se pomerio; nit se maknu, nit pomaknu; niti trenu, niti se prenu; Einen —, ganuti, tronuti, pomaći koga; es rührte sie, dožali joj se; das hat mich gerührt, to mi je palo na srce; er wurde gerührt, razžalilo mu se je; Einem das Herz —, dirnuti komu u srce; zu Thränen —, rasplakati (koga); er wurde zu Thränen gerührt, proplaka od milinja; es würde einen Stein —, iz kamena bi suza udarila; (be—), taknuti, tegnuti, taknuti; die Trommel —, bubnjati, udariti u bubanj; er wurde vom Blitze gerührt, munja ga je ošinula, grom ga je udario, ošinuo; er wurde vom Schlage gerührt, kaplja mu je pala; (um—), mešati, promešati; (arbeiten), raditi, truditi se; s. Ruhren.
Ruhren, *v. a.* (Wb.) prašiti, prahati, sebičiti, oprašiti; izgrnuti, izgrtati; d. Acker —, prašiti, premekotiti njivu.
Rühren, *n.* gibanje; mešnja; s. Rührung.
Rührend, *adj.* žalostiv, ganovit, u srce dirajući.
Ruhrfurche, *f.* prašitba, sebica; d. Acker die — geben, s. Ruhren.
Rührfaß, s. Butterfaß.
Rührgabel, *f.* vilice za mešanje.
Rührgerte, *f.* šiba za vabca.
Rührhaken, *m.* mešalo; (Hakenpflug), ralo, ralica.
Rührholz, *n.* grnalo; (d. Gärber) veslo.
Rührig, *adj.* rušan, žustar; provrtan; er ist noch —, još je držeć; eine —e Stadt, živ grad; Prag ist eine —e Stadt, u Pragu je sve žurba; e. —er Mensch, provrtalo; — sein, prometati se.
Rührigkeit, *f.* okretnost; provrtnost; vrtnja, promećurnost; živahnost.
Rührkelle, *f.* mešaljka, mešalo, mešajica; s. Rührlöffel.
Ruhrkirsche, s. Cornelkirsche.
Ruhrkrank, *adj.* srdobolan; er ist —, ima srdobolju.
Ruhrkranke, *m.* srdobolac.
Ruhrkraut, *n.* (*Gnaphalium*), smilje; s. Ruhralant; Dürrwurz; Ruhrwurz.
Rührkübel, *m.* mešaonik.
Rührlerche, *f.* ševa-vabica.
Rührlöffel, *m.* varjača; s. Rührkelle.
Rührlöffelbrett, *n.* žličnjak.
Rührmichnichtan, s. Springkraut.
Rührmilch, *f.* gruševina, grušalina.
Ruhrmittel, *n.* lek od srdobolje.
Rührnagel, *m.* čekalo, čektalo.
Ruhrnuß; Ruhrpflanze; Ruhrecht, s. Lambertsnuß; Ruhrkraut; Strandrecht.
Rührsam, *adj.* okretan.
Rührsamkeit, *f.* okretnost.
Rührscheit, *n.* Rührstange, *f.* Rührstecken, *m.* mešalo, mešajica.
Rührung, *f.* mešanje, mešnja; (Bewegung), gibanje, micanje; — des Herzens, diranje srca; ganuće, tronuće; er weinte vor —, plakao je od milinja.
Rührungslos, *adj.* nepomičan; (*fig.*) neganut, netronut, nežalostiv.
Rührvogel, *m.* vabica.
Ruhrwurz(el), *f.* (*Tormentilla*), steznik; die brasilische —, s. Brechwurzel.
Ruin, *m.* propast, razsap, poguba, pogibija; er ist mein —, on je moj zator, zatornik.
Ruine, *f.* razvala, razvalina, podrtina, podor; zidine, mirine; (einer Burg), gradina.
Ruiniren, *v. a.* zatrti, upropastiti, stromorom okrenuti; razkućiti; (e. Haus), razoriti.
Ruke, s. Runke. [razoriti.
Rukubaum, *m.* (*Bixa orellana*), orlean.
Rülps(er), *m.* podrig.
Rülpsen, Rülzen, *v. n.* rigati; er rülpst, podriguje mu se; er rülpste, podrignu mu se.

Digitized by Google

Rülpfen, *n.* rigavica; podrigivanje.
Rülpfer, *m.* rigalo.
Rum, *m.* rum.
Rummel, *m.* (Geräuſch), štropot, buka; (Haufen), krndija, hrpa; (Plunder), starež, staretine, ropotarija; im — kaufen, kúpiti na poprêk, djuture.
Rümmel, *m.* žlêb; (Forſtw.) panj; ſ. Rummelkauf.
Rummelei, *f.* štropotanje; (alte Sachen), olupine, ropotarija; (altes Haus), kućerina.
Rummelkauf, *m.* kupnja učênice, odsêkom, djuturice.
Rummeln, *v. n.* štropotati; šobotati; bubati; ſ. Rumpeln.
Rummelrübe, ſ. Runkelrübe.
Rumor, *m.* talabuka, klopot; ſ. Gepolter.
Rumoren, *v. n.* talabučiti, bučiti, grajati.
Rumpelbaum, *m.* krznarski konj.
Rumpelkammer, *f.* ropotarnica, staređnica.
Rumpelkaſten, *m.* ropotarnik, staređnik.
Rumpeln, *v. n.* štropotati; auf den Boden —, stropoštati se, strovaliti se, soriti se; in das Zimmer —, hrupiti, bahnuti, munuti u sobu.
Rumpelwerk, Rumpelzeug, *n.* ropotarija; olupine, starež.
Rumpf, *m.* (ein. Menſchen), tulina, trup, trupina; d. Kopf vom —e hauen, odrubiti glavu, (*poêt.*) uzeti sa ramenah glavu; (eines Hembes), stan; (eines Schiffes), korito; (ein. Stiefels), sara, truba; (einer Kachel), podloga; (in Mühlen, Einfaſſung des Beutels), porub kese; (Schuh), toce, koritce; (Goſſe), koš, grot, grotlo; (Bienenſtock), stublika, stubanj; košnica; (aus Baumrinde), lubura, krbulja, kozla, kuzó, kuzolić.
Rumpfelig, *adj.* kožurav, smežuran, smrčkan.
Rümpfen, *v. a.* das Maul, die Naſe —, prćiti, naprćiti usne; prćiti se, pućiti se, puriti se, naprćiti se; über etwas die Naſe —, podrugivati se, podsmêhavati se čemu.
Rumpfholz, *n.* gladilica (lončarska).
Rumpfleder, *n.* koža za sare.
Rumpfleiter, *m.* košnjak.
Rumpfloch, *n.* grlo u kese, koša.
Rumpfmulde, *f.* Rumpfſchuh, *m.* toce, koritce.
Rumpfzange, *f.* klêšt'ne.
Rümpler, Rumpler, *m.* štropotalo, tarlabuća.
Rumpumpeln, ſ. Rumpeln.
Rund, *adj.* krugao, okrugao, kružan; (kugel—), krugljast, okrugao; (ſtiel—), obao; eine —e Walze, oblica, valjak; ein —er Steigel, obla stabaljika; ein —es Blatt, okrugao list; — um, u naokrug, kružce, naokružce; — um das Haus, u okolo, u naokolo kuće; — um beſchütten, obasuti; die Haare — herum abſchneiden, obrezati kosu (na okolo); der Kopf geht mir —, vrti mi se glava; zemlja i. trava se oko mene okreće; —e Backe, punò lice; —e Stirn, propupilo čelo; ſich — eſſen, zaobliti se; podkožiti se; dieſe Frau iſt —, ova je gospodja (žena) trud na, noseća; etwas mit —en Worten o. — heraus ſagen, kazati što od komada; — abſchlagen, sasvim odbiti; Einem eine —e Antwort geben, oseći komu kao na panju; eine —e Zahl, odsêk; in —er Zahl, odsêkom; das iſt mir zu —, toga mi um nepostiže.
Rund, *n.* krug, okrug; ſ. Rundbeet.
Rundäugig, *adj.* punook.
Rundbäckig, *adj.* bucmast; puna lica.
Rundbaum, *m.* vratilo, vreteno.
Rundbeet, *n.* okruga; okrugla lêha.
Rundbild, *n.* okrugla slika.
Rundbrüſtig, *adj.* punih prsijuh.
Rundblume, ſ. Kugelblume.
Rundbogen, *m.* okrugao obluk.
Ründchen, *n.* kružak; puncit obraz.
Runde, *f.* (Bewegung), okruživanje; in die — gehen, hoditi na okolo; kotati se; ſich in die — drehen, vrtêti se; zehn Meilen in der —, deset miljah na okolo, u okolo, u okrugu; in die — trinken, obrediti se čašom; (*mil.*) oblaz, okolka; dozor; die — thun o. gehen, oblaziti; (*fig.*) zarediti, obrediti.
Ründe, *f.* okruglina, okruglost; (einer Walze), oblina; (einer Kugel), kruglјatost; (d. Ausdruckes), okrušnost.
Rundeiſen, *n.* jezičac.
Rundel, ſ. Rondel.
Runden, *v. n.* okrugliti se; (*fig.*) puniti se.
Ründen, *v. a.* kružiti, okružiti, skružiti; (eine Walze), zaobliti, obliti; (*fig.*) zarubiti, zaokružiti, zakružiti.
Runderhoben, *adj.* pupčast, napupio.
Runderhobenheit, *f.* pupčatost, napupilost.
Rundfahrt, *f.* oblazak, putovanje, put oko . . .
Rundfiſch, ſ. Pfeifenfiſch.
Rundfläche, *f.* okružina; kolobar.
Rundgattet, *adj.* zaobljen.
Rundgebäude, *n.* ſ. Rotunde.
Rundgefleckt, *adj.* kolast.
Rundgemälde, ſ. Rundbild.
Rundgeſang, *m.* pêsma rednica; ſ. Rondeau.
Rundglas, *n.* kružica.
Rundheit, ſ. Ründe.
Rundhobel, *m.* obljak.
Rundhobl, *adj.* jamast.
Rundhöhlung, *f.* jamatost.
Rundholz, *n.* obliš; oblikovina; (Forſtw.) klip, klipovje.
Rundiren, ſ. Runden.
Rundkieſel, *m.* oblutak.
Rundkopf, *m.* krugoglavac.
Rundköpfig, *adj.* krugoglav; krugljaste glave.

Digitized by Google

Rundlich, *adj.* okruglast, okruglat; oblahan; ein —er Kopf, oblahna glava.
Rundlichkeit, *f.* okruglatost; oblahnost.
Rundmäuler, *pl.* (*Cyclostomi*), krugoustice.
Rundmeſſer, *n.* kriva kosa.
Rundmünder, *m.* ſ. Mondſchnecke.
Rundochſenauge, *n.* obločić.
Rundplatz, *m.* kolomat; gumno.
Rundrahmen, *m.* obao okvir.
Rundreiſe, ſ. Rundfahrt.
Rundſaal, *m.* okrugla dvorana.
Rundſäule, *f.* oblica, valjak.
Rundſchau, *f.* oblaz; oblažnja; obzor, obzir.
Rundſcheibe, *f.* okrugla ploča; okruglo staklo; ošce.
Rundſchild, *m.* okrugao štit; ſ. Schildkraut.
Rundſchnur, *f.* vrvca (vrpca), gajtan.
Rundſchreiben, *n.* okružnica, razpis.
Rundſenke, *f.* kružnjak.
Rundſtab, *m.* (*arch.*) obla grivna.
Rundſtahl, *m.* žličak.
Rundſtein, *m.* oblutak.
Rundſtichel, *m.* okrugla dubka.
Rundſtück, *n.* okružina.
Rundtafel, *f.* okrugao stol.
Rundtempel, *m.* ſ. Rotunde.
Rundtrunk, *m.* rednja (čaša).
Rundum, ſ. Rund.
Rundung, *f.* kruženje, zarubljivanje, obljenje; — geben, zakružiti, zarubiti, zaobliti.
Ründung, ſ. Ründe.
Rundwache, ſ. Runde (*mil.*).
Rundweg, *adv.* — abſchlagen, sasvim uzkratiti.
Rundwurm, *m.* glista; gujavica.
Rundzirkel, *m.* kolarsko šestilo.
Rundzug, *m.* kruženje; kružnica.
Rune, *f.* runa.
Runen, ſ. Verſchneiden.
Runenſchrift, *f.* runsko pismo.
Runge, *f.* lěvča; upora.
Rungſchale, *f.* Rungſchämel, Rungſtock, *m.* jastuk, poličica, oplěn (u kolah).
Rungſel, *f.* (*Beta Cicla*), burak, běla cvekla.
Runke, *f.* (*Brassica Eruca*), riga.
Runkel, **Runkelrübe**, ſ. Rungſel.
Runkelrübenbau, *m.* sijanje buraka.
Runkelrübenſaft, *m.* burakovica.
Runkelrübenzucker, *m.* burakovac, burakov slador (cukar, šećer).
Runkſ, *m.* klipan, geak.
Runkunkel, *f.* ordulja, nasakanda.
Runſe, *f.* strug; struga.
Runzel, *f.* (fehlerhafte Falte), gužva, povor; (in der Haut), mrska, mrština, vraska, brazga, roza; brazgotina; er hat — n auf d. Stirn, namršteno, vraskavo i. nabrano mu je čelo; (Falte), bora, nabor.
Runzelbart, *m.* Runzelblatt, *n.* (*Arethusa*), rusaljka.
Runzelblume, *f.* (*Aletris*), brašnavac.
Runzelbock, *m.* (*Cerambyx cerdo*), crna strižibuba.
Runzelbund, *m.* (*Turbo rugosus*), vraskava svrdlica.
Runzelfaden, *m.* (*Rytiphlaea*), vraskavac.
Runzelhaut, *f.* vraskava, namrštena, smežurana, namrežkana koža.
Runzelhäutig, *adj.* vraskave kože; ſ. Runzelig.
Runzelig, *adj.* (Zeug), sgužvan, sgužveljan; (Haut), vraskav, namršten, smežuran; — werden, namrštiti se, navraskati se, namrežkati se, sgužvati se; smežurati se; (gefaltet), navoran, narozan, nabran.
Runzelkamm, *m.* (*Patella pectinata*), češljasta bljudica.
Runzelkorb, *m.* (*Mactra plicaria*), vraskulja.
Runzelkrebs, *m.* (*Cancer strigosus*), bodljikav rak.
Runzelmann, *m.* starkelja, starčekanja, starišina.
Runzelmaul, *n.* (*Loricaria plecostomus*), brazgoustac.
Runzelmeerneſſel, *f.* (*Actinia senilis*), smežurana vlasulja.
Runzelmuſchel, *f.* (*Mytilus rugosus*), vraskava klapavica.
Runzeln, *v. a.* vraskati; narozati; povorati, smežurati; (die Haut), mrštiti, namrštiti; mrskati; d. Stirn —, mrštiti se, mrgoditi se, namrštiti se, namrskati čelo; nakanjiti se; —, *v. n.* & *r.*: vraskati se, mrskati se, navorati se; smežurati se, namrežkati se.
Runzelſchlange, *f.* (*Caecilia*), slěpić, slěpac.
Runzelſtirn, *f.* namrskano, navorano čelo.
Runzelſtirnig, *adj.* namrskana, navorana čela.
Runzelvoll, *adj.* smežuran, skožuran, smrščen; —es Geſicht, namrskan obraz.
Rupf, *m.* skub; ein. — thun, skubnuti; er bekam —e, pročupali su ga.
Rupfe, *f.* kuděljka, uvitak, pověsmo.
Rupfen, *v. a.* skubsti, čupati; čerupati, očerupati; Einen bei den Haaren —, skubsti, čupati koga; ein Haar aus dem Kopfe —, izskubsti, izčupati vlas iz glave; eine Gans —, čupati, peruljati, perušati, perutati gusku; Einen (im Spiele) —, opuljiti, opuljkati, oskubsti koga; (spr.) ſo fahl wie eine gerupfte Gans, go(l) kao lipa; gol opucan.
Rupfer, *m.* skubač.
Rupfvogel, *m.* očerupana ptica.
Rupfzange, *f.* skubilica.
Ruppe, ſ. Aalquappe.
Rüppeln, ſ. Rippeln.
Ruppig, *adj.* odrpan, otrcan, traljav; e. —es Geſchenk, kukavni dar; ſ. Filzig.
Ruprechtskraut, ſ. Robertskraut.
Rural, *adj.* seoski.
Ruſcheln, *v. n.* čantrati.
Ruſchlich, *adj.* čantrav.
Rufen, *v. n.* šuměti, šuškati.

Digitized by Google

Ruske, *f.* (*Ruscus*), veprinac.
Ruß, *m.* čadja, čadj, sadja (sadža); (Kien—), gar; (b. Früchten.) snět.
Rußbaum, ſ. Rüſter.
Rußbrand, *m.* (*Uredo segetum*), usěvna snět.
Rußbraun, *adj.* čadjast.
Rußbraun, *n.* garilo.
Rußbutte, *f.* garnik.
Rußchen, *n.* ſ. Straußente.
Rüſſel, *m.* gubac, gubica, trubica, trubac, trublja; (des Schweines), rilo, kïša, surla, ćuša; (b. Elephanten), hobot, trubac; (b. Inſekten) sisak; (b. Menſch. ver.) gubica.
Rüſſelfiſch, *m.* (*Chelmon rostratus*), kljunatac.
Rüſſelflechte, *f.* (*Lichen proboscideus*), kljunast lišajnik.
Rüſſelfliege, *f.* (*Bombylius*), skorak, medenica.
Rüſſelförmig, Rüſſelicht, *adj.* trubičast; rilast.
Rüſſelig, *adj.* trubičav.
Rüſſelkäfer, *m.* (*Rhynchophorus*), kljunak.
Rüſſellilie, *f.* (*Curculigo*), kljunavac.
Rüſſelmaus, *f.* (*Myogale*), vihuhalj.
Rüſſelmotte, *f.* kljunač.
Rüſſeln, *v. a.* uhvatiti rilom, hobotom; ſ. Ruſcheln.
Rüſſelſcheide, *f.* tok od trubice.
Rüſſelthier, *n.* hobotnjak, trubičnjak.
Rüſſelverberger, *m.* (*Ceutorrhynchus assimilis*), siskokrija.
Rüſſelwulſt, *m.* guka od siska.
Rußen, *v. a.* čaditi, gariti, počaditi, nagariti.
Rußfarb, ſ. Rußbraun.
Rußfarbe, *f.* čadjavilo, garilo.
Rußfaß, Rußfäßchen, *n.* ſ. Rußbutte.
Rußflügel, *m.* čadjavo krilo.
Rußhammel, ſ. Rußkübel.
Rußhütte, *f.* garnica.
Rußicht, *adj.* čadjast.
Rußig, *adj.* čadjav, sadjav, garav; — werden, čadjaviti, očadjaviti, počadjaviti; — machen, ſ. Rußen.
Ruſſiſch, *adj.* ruski; —es Glas, rusko staklo; —es Bad, ruska kupelj.
Rußkammer, *f.* garnica.
Rußkobalt, *m.* crn běsovac, kobalt.
Rußkreide, *f.* crna kreda.
Rußkübel, *m.* (*fig.*) čadjavac, garavac; zamazaja; (v. Frauenz.) čadjavica, izmrčenica; obrljuga.
Rußöl, *n.* brezov katran.
Rußſchabe, *f.* postrug za čadju.
Rußſchwamm, *m.* čadjavac.
Rußſchwarz, *adj.* garav.
Rußſilber, *n.* čadjasto, crno srebro.
Rußthau, *m.* (*Cladosporium fumago*), čadjika.
Rußwall, *m.* loša jufta, juhta.
Rüſtbaum, *m.* podpor, soha (odra, skela); ſ. Rüſter.
Rüſtbock, *m.* věštac, zidarski konj.
Rüſtbrett, *n.* odronica.
Rüſte, *f.* mir; zu — gehen, smiriti se; upokojiti se.
Rüſtel, *m.* grlo (visoke peći).
Rüſten, *v. a.* spravljati, spremati; zum Eſſen —, gotoviti ručak; ein Zimmer —, spremati sobu; einen Soldaten —, oružati, naoružati vojnika; ſich —, *v. r.* spravljati se, spremati se; ſich zum Kampfe —, spravljati se na boj; ſich zum Kriege —, oružati se; gerüſtet, spreman, spravan, opravljen, opravan; pod oklopom; ſich zur Reiſe —, spremati se na put; —, *v. n.* (b. Zimmerl.) graditi odar (skele).
Rüſter, *m.* (*Ulmus campestris*), brěst; (*coll.*) brěšće; der kleine —, ſ. Spindelbaum; (am Pfluge), ſ. Sterze; (b. Schuſt.) zakrpa.
Rüſterbrett, ſ. Streichbrett.
Rüſterfalter, *m.* brestovnjak.
Rüſterhain, *m.* brestik.
Rüſterholz, *n.* brestovina.
Rüſtern, *adj.* brestov.
Rüſterſpinner, *m.* brestov prelac.
Rüſterſtab, *m.* brestovača, brestovac.
Rüſterwald, *m.* brestik.
Rüſterwanze, *f.* (*Cimex striatus*), prugava stěnica.
Rüſtgabel, *f.* ugljenarske rogulje.
Rüſtgezeug, ſ. Rüſtzeug.
Rüſthaus, *n.* oružana, arzenal.
Rüſtholz, *n.* podpornjak.
Ruſtical, *adj.* seoski; seljački.
Ruſticalgut, *n.* selište.
Rüſtig, *adj.* čio, krepak; čvrst; snažan; ein —er Jäger, hitar lovac; er iſt noch —, još je držeć čověk; — arbeiten, živo, zdravo raditi; (bereit), spravan
Rüſtigkeit, *f.* čilost, krepkoća, snaga.
Rüſtkammer, *f.* ſ. Rüſthaus.
Rüſtkaſten, *m.* škrinja.
Rüſtleiter, *f.* lěstva, lotra* (od kolah).
Rüſtloch, *n.* odrena rupa.
Rüſtmeiſter, *m.* nastojnik oružane.
Rüſtnagel, *f.* odren klinac.
Rüſtplatz, *m.* oružište.
Rüſtſaal, *m.* ſ. Rüſthaus.
Rüſtſenſe, ſ. Geſtellſenſe.
Rüſtſtange, *f.* odreno brvno.
Rüſtſtrick, *m.* odreno uže.
Rüſttag, *m.* predvečerje.
Rüſtung, *f.* spremanje, spravljanje; (b. Maur.) odar, skele*; (b. Vogelſtell.) sprava; die bewegliche —, povodni odar; — zum Kriege, oružanje; (Harniſch), oklop; odora; in voller —, sav u oklopu; pod oklopom; pod oružjem; (Waffen), oružje; bojna sprava.
Rüſtwagen, *m.* tarnice.
Rüſtzeug, *n.* sprava; (Werkzeug), orudje.
Ruthe, *f.* prut, šiba, šibljika, šibka; (*coll.*) pruće, šiblje; einem Kinde die

Digitized by Google

— geben, dati dětetu brezovice; mit —n ſtreichen, šibati; (ſpr.) ſich ſelbſt eine — binden, sam pod sobom drvo podsěcati; Gottes —, bič Božji; (am Brunnen) kimavica, mahača, djerma, vaga; (Anker—), vrat u kotve, sidra; (Meß—), měrača; (Eſſenklinge), žarač; (am Dreſchflegel) stojak, stojalo; (Zepter), šibika; (b. Web.) cěpac, štapac; (an Brück.) sasak; (a. Rade) šinja; (Längenmaß), brav *f.*, sežanj; ruta*; (wdm.) rep; männliche —, mužko udo, tajni i. stidni ud; weibliche —, sikilj; štrekić, jezičac; (b. Thier.) puzdra; ſ. Wünſchelruthe.

Ruthen, *v. a.* podměriti, baždariti.

Ruthenbündel, *m.* snop pruća.

Ruthenfiſcher, *m.* udičar.

Ruthenfiſcherei, *f.* udičarenje.

Ruthenförmig, *adj.* šibak, šibast.

Ruthengänger, ſ. Ruthenſchläger.

Ruthengeflecht, *n.* lěsa; kandžija. [šibar.

Ruthengeſträuch, *n.* šib, šibljak, šibut,

Ruthenium, *n.* (*chem.*) rusik, ruthenij.

Ruthenkappe, *f.* kapak u stojaka.

Ruthenkraut, *n.* (*Ferula*), devesilj.

Ruthenlang, *m.* s bravi, sežnja dugačak.

Ruthenmann, ſ. Ruthenſchläger.

Ruthenmuskel, *m.* puzdrena mišica.

Ruthennerve, *m.* puzdren živac.

Ruthenſchlag, ſ. Ruthenſtreich. - [štap.

Ruthenſchläger, *m.* (čudotvorna) mladica,

Ruthenſtreich, *m.* šib, šinuće; einen — verſetzen, ošinuti.

Rutſch, *m.* omakac; einen — machen, omaći se.

Rutſche, *f.* točilo, plazajica.

Rutſchen, *v. n.* ſ. Gleiten; Holz — laſſen, otiskivati drva; mit dem Fuße —, okliznuti se, opuznuti se; vom Berge —, plazati se, puzati se niz brdo; die Sache will nicht —, neće stvar da napreduje.

Rutſchenbinſe, ſ. Knopfbinſe.

Rutſcher, *m.* plazalo.

Rutſchig, *adj.* sklizak, klizav.

Rutſchlavine, *f.* plaz.

Rüttelfalke, Rüttelgeier, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postolka, postovka.

Rüttelholz, *n.* gladilica.

Rütteln, *v. a.* tresti, stresti, drmati, cimati; (v. Wagen) truckati, struckati; skljucati; Einen aus dem Schlafe —, iza sna koga prodrmati; gerüttelt voll, strešen; (glätten), gladiti.

Rüttelweihe, *f.* ſ. Rüttelgeier.

Rütten, ſ. Rütteln.

Rüttich, ſ. Waſſerpfeffer.

Ruttſtroh, *n.* oklopine, tar.

Rythmus, ſ. Rhythmus.

S.

Sa! *int.* haja! hajsasa!

Saal, *m.* dvorana; anatomiſcher —, razudionica; ſ. Sahl.

Saalband, ſ. Sahlband.

Saalgeſelle, *m.* snimač.

Saalfenſter, *n.* prozor od dvorane.

Saalthür, *f.* vrata od dvorane.

Saat, *f.* (das Säen), sijanje; sětva; sětba; (der Same), sav; sěvo; sěme; (v. jungen Pflanzen), usěv; osěvina; die — ſteht ſchön, usěvi se lěpo kažu; die junge —, osnac; (ſpr.) wie die — ſo die Ernte, kakva sětva, takva žetva.

Saatbeſtellung, *f.* sětva; zur Zeit d. —, o sětvi.

Saatbohne, *f.* grah (pasulj) za sěme; pitomi grah.

Saatboden, *m.* ſ. Saatfeld.

Saatenſtand, *m.* stanje usěvah.

Saaterbſe, *f.* grašak za sěme; (*Pisum sativum*), pitomi grašak.

Saatfeld, *n.* posijano polje.

Saatfrucht, *f.* žito za sěme; ſ. Saatkorn.

Saatfurche, *f.* trećak.

Saatfurchen, *v. n.* trećačiti. [guska.

Saatgans, *f.* (*Anser segetum*), njivna

Saatgerſte, *f.* ječam za sěme.

Saatgras, *n.* ſ. Windhalm.

Saatgurke, *f.* krastavac-sěmenjak.

Saathafer, *m.* zob za sěme.

Saathirſe, *f.* proso, proha.

Saathuhn, *n.* ſ. Brachvogel. [klisnjak.

Saatkäfer, *m.* (*Elater segetis*), usěvni

Saatkarde, *f.* (*Dipsacus sativus*), pitoma češljuga. [zrno.

Saatkorn, *n.* sav, sěvo, sěme, usěvno

Saatkrähe, *f.* (*Corvus frugilegus*), poljska vrana.

Saatlerche, ſ. Feldlerche.

Saatland, ſ. Feldland.

Saatling, *m.* iznikao.

Saatlinſe, *f.* leća za sěme; (*Ervum Lens*), pitoma leća.

Saatlos, *adj.* neposijan; samonikao.

Saatmohn, *m.* (*Papaver dubium*), sumnjivi mak.

Saatroſe; Saatſpringer; Saatvogel, ſ. Pappelroſe; Saatkäfer; Regenvogel.

Saatweizen, *m.* pšenično sěme.

Saatwicke, *f.* pitomi grahor.

Saatzeit, *f.* vrěme, doba sětve; zur —, za sětve, o sětvi. [badilja.

Sabadilla, *f.* (*Veratrum sabadilla*), sa-

Sabadillſame, *m.* sabadiljsko sěme.

Digitized by Google

Sabbat, *m.* subota; (b. d. Juden) sabat,
Sabbatgeld, *n.* subotnji novac. [šabac.
Sabbatschänder, *m.* pogrdilac subote.
Sabbatstag, ſ. Sabbat.
Sabbatsſtille, *f.* subotna tišina.
Sabbe, *f.* Sabbel, Sabber, *n.* slina, bale.
Sabbelig, *adj.* slinav, balav. [baliti.
Sabbeln, Sabben, Sabbern, *v. a.* sliniti,
Sabbertuch, *n.* podbradač.
Säbel, *m.* sablja; zum — greifen, mašiti se za sablju; den — ziehen, povući sablju; d. ungariſche —, (*Solen ensis*), šljanak.
Säbelbein, *n.* sabljasta, obručasta noga; (e. Perſon), sabljonožac. [noguh.
Säbelbeinig, *adj.* sabljonog, obručastih
Säbelbohne, ſ. Schwertbohne.
Säbelfinne, *f.* ſ. Sägefiſch.
Säbelfiſch, *m.* (*Cyprinus cultratus*), sabljar, sabljara.
Säbelförmig, *adj.* sabljast.
Säbelfuß, *m.* ſ Säbelbein.
Säbelgefäß, *n.* Säbelgriff, *m.* ručka, balčak od sablje.
Säbelheuſchrecke, *f.* (*Locusta viridissima*), zrikavac.
Säbelhieb, *m.* udar, udarac sabljom.
Säbelholz, *n.* engija.
Säbelklinge, *f.* lit, oštrica od sablje.
Säbelkrumm, *adj.* sabljast.
Säbelkuppel, *f.* pripasač, kajasa*, širit.
Säbeln, *v. a.* sabljom seći.
Säbelſcheide, *f.* korice od sablje.
Säbelſchnabel, *m.* uzvit kljun. [ljarka.
Säbelſchnäbler, *m.* (*Recurvirostra*), sab-
Säbeltaſche, *f.* tarčug.
Säbenbaum, *m.* (*Juniperus Sabina*), glušac, gluha smreka.
Sabon, *f.* sabon.
Sacharometer, *m.* sladoměr.
Sachbelehrung, *f.* stvarna pouka.
Sachbemerkung, *f.* stvarna opazka.
Sachbeweis, *m.* stvarni dokaz.
Sachbeziehung, *f.* odnošaj k stvari.
Sachdienlich, *adj.* valjan, podoban.
Sache, *f.* stvar, satvar; eine unbedeutende —, (Sächelchen), satvarica; (Rechts—), pra; eine gute — vertheidigen, pravednu stvar braniti; (Geſchäft), posao; eine — anfangen und nicht zu Ende bringen, započeti što, a nedovršiti; ſeine —n gehen ſchlecht, bije ga nazadak; unverrichteter — abziehen müſſen, neopraviti ništa, (ſcherz.) dobiti pakračku dekret; mit Jemand gemeinſchaftliche — machen, zauzeti se, zauzimati se, udružiti se s kim; er macht ſeine — ſchlecht, nevalja mu posao; das iſt meine — nicht, to nije moj posao; to me neide; das iſt nicht ſeine —, nije do toga dorastao; das iſt deine —, tot tebi; er verſteht ſeine —, razumě svoj posao; er erzählte uns den Hergang der —, pripovědao nam je što je i kako je bilo; die — verhält ſich ſo, to je (bilo) ovako; stvar se ima ovako; über eine — ſprechen, govoriti o čem; in dieſer — ſind die Meinungen verſchieden, u tom se ljudi neslažu; das bringt die Natur der — mit ſich, to potrebuje narav; to je prema naravi; das thut nichts zur —, to nepači; einem Mädchen artige —n vorſagen, milo lagati děvojci; zur —! (hajd) na posao! der — nach, u stvari; was ſind das für —n? šta je to? es fehlen mir noch mehrere —n, još mi koječega nedostaje, još mi koješta fali; —n, stvari; meine ſieben —n, sva moja sirotinja; der — zu viel thun, nedržati měre; preko měre raditi; es wird meine — ſein dafür zu ſorgen, to će biti moja brige; (Gegenſtand), predmet; stvar; (Streit—), ſ. Streitſache.
Sächelchen, *n.* satvarica.
Sachenconto, *m.* stvarni račun.
Sachenpreis, *m.* cěna stvarih.
Sachenrecht, *n.* pravo na stvar.
Sachenwerth, *m.* vrědnost stvari(h).
Sachenerklärung, *f.* razjašnjenje stvari; stvarno tumačenje.
Sachfällig, *adj.* — werden, izgubiti parnicu; die —e Partei, saprena stranka.
Sachförderndd, *adj.* pomoćan, napredan.
Sachfriß, ſ. Schafgarbe.
Sachführer, *m.* odvětnik.
Sachgedächtniß, *n.* pamćenje stvarih; stvarna pamet.
Sachgemäß, *adj.* shodan, sputan, uputan.
Sachgetreu, *adj.* věran.
Sachheit, *f.* stvarnost.
Sachinhalt, *m.* sadržaj (stvari).
Sachkenner, *m.* věštak.
Sachkenntniß, Sachkunde, *f.* věština; mit — urtheilen, věštački suditi; (d. Kenntniß der Sache), poznavanje stvari.
Sachkundig, *adj.* věšt (stvari, čemu); —e, *m.* ſ. Sachkenner.
Sachlage, *f.* stanje (stvarih).
Sachleere, *f.* praznina.
Sächlich, *adj.* stvarni; (*neuter*), srednji.
Sächlichkeit, *f.* stvarnost.
Sachräthſel, *n.* stvarna zagonetka.
Sachrecht, *n.* pravo na stvar; dingliches —, stvarno pravo na stvar.
Sachregiſter, *n.* kazalo (sadržaja).
Sachreich, *adj.* stvarovit; obilat; jedar.
Sachreichthum, *m.* obilje stvarih, predmetah; stvarje.
Sacht, *adj.* tih, lak, lagan; —, *adv.* (langſam), —e, —e! polako! (leiſe), — gehen, tapom ići; — reden, tiho govoriti.
Sachtheit, *f.* laganost, polaganost.
Sachtleben, *m.* zabitnik.

Digitized by Google

Sachunverständig, *adj.* nevěšt.
Sachverhalt, *m.* stanje (stvarih); er erzählte mir den ganzen —, kazivao mi je sve kako je bilo; sve mi kaza što je i kako je.
Sachverhältniß, *n.* razměrje, odnošenje
Sachverstand, *m.* stvarni smisao; ſ. Sachkenntniß
Sachverständig, *adj.* věšt.
Sachverständige, *m.* věštak.
Sachverzeichniß, *n.* kazalo (stvarih, sa
Sachwalt, Sachwalter, *m.* odvětnik; zastupnik; ſ. Bevollmächtigte.
Sachwalten, *v. n.* odvětovati; (als Geſchäftstr.) opravljati poslove; upravljati.
Sachwalteramt, *n.* Sachwalterſchaft, *f.* odvětništvo.
Sachwort, ſ. Hauptwort.
Sachwörterbuch, *n.* stvarni rěčnik.
Sack, *m.* vreća; žak (džak); (ein langer —), ambulja; (ein großer —), maža; (am Zelte), koš; (Taſche), žep, (džep), špag; (*anat.*) vrećica; (*arch.*) pověšen svod; (ſpr.) ſeinen — füllen, nabokati se; (lederner —), torba; (ein härener —), harar; es hängt Alles an ihr wie ein —, stoji na njoj haljina kao sustremina; (Beutel), kesa, tobolac, mošnja; (ſpr.) einen in den — ſtecken, zaděsti koga za pojas; die Katze im —e kaufen, kupiti mačku u vreći; den — aufhalten, biti dizalo spremi; ſo voll wie ein — ſein, pijan biti kao sěkira; (plump), klada; (eine Summe Geldes), kesa; mit — u. Pack, sa svom prtljagom; mit — und Pack fortgehen, odprtljati.
Sackband, *n.* uzica od vreće.
Sackbuch, Sackdieb, ſ. Taſchenbuch uſw.
Säckchen, *n.* vrećica; žepić; torbica; kesica, mošnjica, tobočić.
Säckel, ſ. Seckel.
Sacken, *v. a.* puniti vreće; Korn —, sipati žito u vreće; die Taſchen voll —, natuškati žepove; ſich —, *v. r.* (v. Kleid.) oplovit biti; (ſich ſenken), sleći se, ulećí se, ulecati se; d. Haus ſackte ſich, kuća se uleknu; d. Waſſer ſackt ſich, voda opada, oseka.
Säcken, *v. a.* einen Miſſethäter —, utopiti zločinca u vreći (metnuvši ga u vreću).
Sackerfalk, ſ. Sakerfalk.
Sackfliege, ſ. Sackwespe.
Sackförmig, *adj.* vrećast.
Sackgans, Sackgarn, ſ. Kropfgans; Tauch
Sackgaſſe, *f.* slěpa ulica.
Sackgeige, *f.* guslice.
Sackgeſchwulſt, *f.* guka.
Sackhaſe, *m.* oplaza.
Sackig, *adj.* vrećan.
Sackkalender, *m.* koledarčić.
Sackknecht, *m.* vrećar.
Sackleinwand, *f.* kober.
Sackler, *m.* vrećar, žakar.
Sacknabel, *f.* čuvalduz; ſ. Seenabel.
Sackpfeife, *f.* gajde, měšnice.
Sackpfeifer, *m.* gajdaš, svirac.
Sackpiſtole, *f.* ſ. Taſchenpuffer.
Sackrad, *n.* podlěvače kolo.
Sackſchaufel, *f.* lopatica.
Sackſpinne, *f.* (*Lycosa saccata*), pauk
Sackſpritze, *f.* (*Siphunculus saccatus*), vrećasti brizgavac.
Sackſtich, *m.* mornarski uzao.
Sackthier, *n.* (*Thylacinus*), žeponoška.
Sackträger, *m.* vrećonoša; (Eſel), tovar; (*Psyche pulla*), vrećarica; ſ. Sackſpinne.
Sacktuch, Sackuhr, ſ. Taſchentuch uſw.
Sackwage, *f.* tezuljica.
Sackwaſſerſucht, *f.* vodnica mošanjah.
Sackzehnte, *m.* desetak u zrnu.
Sackzwillich, *m.* krugovatina za vreće.
Sacrament, Sacriſtan, Säcular, ſ. Sakrament uſw.
Sadebaum, Sadewachholder, ſ. Säbenbaum.
Sadrach, *m.* (*fig.*) zlopadnik, goropadnik; zlopadnica, ordulja.
Säebar, *adj.* sěvak; es iſt —, može se
Säeland, ſ. Saatfeld.
Säemann, *m.* sijač.
Säemaſchine, *f.* sijalo.
Säen, *v. a.* sijati, posijati; búnn, bicht —, rědko, gusto sijati; (ſpr.) was du ſäeſt, wirſt du ernten, kakvo sěme posiješ, onakvo češ i žito vrći; es iſt Zeit zu —, vrěme je sětve; Geld —, novce prosipati.
Säepflug, *m.* sijalo; sijaći plug.
Säer, *m.* sijač.
Säeſack, *m.* sijačka vreća.
Säetuch, *n.* sijačka plahta.
Säezeit, *f.* doba, vrěme sětve; zur —, o sětvi.
Säezeug, *n.* sijalo; sijala.
Saffian, *m.* safijan, saktijan.
Saflor, *m.* (*Carthamus tinctorius*), světlica, šafranjika; wilder —, ſ. Kohldiſtel.
Safran, *m.* (*Crocus sat.*), šafran, šafran; Frühlings—, (*Crocus vernus*), brnduška; wilder —, ſ. Färbediſtel; Herbſt
Safran- (in Zuſ.) šafranov.
Safranapfel, *m.* šafranika.
Safranbau, *m.* šafranarstvo, sadjenje šafrana.
Safranbauer, *m.* šafranar.
Safranbaum, *m.* (*Memecylon*), šafran
Safranfarbe, *f.* šafranilo, šafranova mast (boja).
Safranfarben, Safranfarbig, *adj.* šafranast, šafranove masti (boje), žut kao
Safranfeld, *n.* šafranik.
Safrangelb, ſ. Safranfarben.
Safranól, *n.* šafranovo ulje.
Safranpflanze, *f.* šafran, šafran.
Saft, *m.* sok; (v. Bäum.), sok, mezga, mezgra; die Bäume ſtehen im vollen

Digitized by Google

Safte, drveće mezgâ i. mezgrâ; drveće je podmezgalo, promezgralo . udarilo u sok; (*fig.*) ohne — u. Kraft, bez soka i smoka; suhoparan.
Saftabfluß, *m* sokotok, mezgotok.
Saftbehälter, *m.* sočnik.
Saftbehältniß, *n.* (*nectarium*), medovnik.
Saftbirn, *f.* vodenjara.
Saftblau, *n.* lakmus.
Säftchen, *n.* sok.
Saften, *v. n.* (v. Bäum.) mezgati, mezgrati; die Äpfel —, jabuke cure.
Säften, *v. a.* sočiti, osočiti.
Saftfaden, *m.* (*paraphysis*), sočno vlakance.
Saftfarbe, *f.* sočno mastilo.
Saftfäule, *f.* gnjiloća sokovah.
Saftfluß, *m.* mezgotok.
Saftfülle, *f.* sokovitost, soč.
Saftgang, *m.* mezgovnica.
Saftgefäß, *n.* sočnica; mezgovnica.
Saftgewächſe, *pl.* (*Succulentae*), sokovnice.
Saftgrube, *f.* ſ. Saftbehältniß.
Saftgrün, *n.* pasjakova zelen.
Saftholz, *n.* ſ. Splint.
Saftig, *adj.* sočan; (*fig.*) smočan.
Saftigkeit, *f.* sočnost.
Säftigen, ſ. Säften.
Saftkraut, *n.* (*Alliaria*), češnjača.
Saftleitend, *adj.* sokonosan.
Saftlos, *adj.* bez soka, bezsočan, nesočan; (*fig.*) suhoparan.
Saftlosigkeit, *f.* bezsočnost; (*fig.*) suhoparnost.
Saftmeſſer, *m.* mezgoměr.
Saftmuß, *m.* pekmez.
Safträuber, *m.* sokopija.
Saftreich, *adj.* sokovit, sočan.
Saftring, ſ. Jahrring.
Saftröhre, *f.* sočnica; mezgovnica.
Safttrieb, *m.* mezganje, mezgranje; vor dem —e, prije neg udari sok i. mezga u drveće.
Saftumlauf, *m.* kolanje soka, mezgè.
Saftvoll, *adj.* sokovit.
Saftzeit, *f.* ſ. Safttrieb.
Sagbar, *adj.* izkazan.
Sage, *f.* priča; gatnja; es geht die —, govori se, priča se, kažu ljudi i pričaju; ſ. Gerücht; (Gerede), kaža; ſeiner — nach, po njegovu govoru.
Säge, *f.* pila, testere*; mit der — zerſchneiden, razpiliti; (*Donax denticulata*), zubčasta cěvulja.
Sägeartig, *adj.* pilast.
Sägebaum, ſ. Sägenbaum.
Sägeblatt, *n.* list od pile (testere), pila.
Sägeblattkäfer, *m.* (*Clythra*), pilanka.
Sägebock, *m.* panj.
Sägebock, *m.* drvarski magarac, konj; (*Prionus coriarius*), piljuna.
Sägefiſch, *m.* (*Squalus pristis*), pilan, pilonos.
Sägefliege, *f* (*Xylota pipiens*), pilarica.
Sägeförmig, *adj.* pilast.
Sägegatter, Sägegeſtell, *n.* ručka, član od pile.
Sägehai; Sägefloß, ſ. Sägefiſch; Sägehörnige, *pl.* (*Serricornia*), piloroške.
Sägekraut, *n.* (*Biserrula*), dvopiljka.
Sägemehl, *n.* pilotine.
Sägemeiſter, *m.* pilanar.
Sägemühle, *f.* pile, pilana, (žage).
Sägemüller, *m.* pilanar, žagar.
Sägemuſchel, *f.* (*Donax denticulata*), zubčasta cěvulja.
Sagen, *v. a.* kazati; ich werde Alles —, sve ću kazati; man ſagt, govori se; etwas rund heraus —, kazati što od komada; man ſagt ſich darüber mancherlei ins Ohr, ljudi guću koješta o tom; wie geſagt, kao što rekoh; Einem einen guten Morgen —, nazvati komu dobro jutro; Dank —, zahvaliti se; was wollen Sie damit —? šta razumêvate po tom? das heißt genug geſagt, bar sam jasno kazao; das will ich damit nicht geſagt haben, to nevalja onako tumačiti (kao da...); unter uns geſagt, medju nami govoreć; für Jemand gut —, jamčiti, ujamčiti se za koga; Einen todt ſagen, kazati za koga, da je umro; geſagt gethan, što je rekla to je učinila, što namisli to i učini; was du mir nicht ſageſt! čudno stvari! was ich — wollte, šta sam htio reći; šta mi bijaše na jeziku; du haſt von Glück zu —, možeš Bogu zahvaliti; ich habe dir etwas zu —, imam s tobom rěč govoriti; er läßt ſich —, uputan je; er läßt ſich nicht —, neće da sluša; neda se uputiti; ich will dir etwas —, hoću da ti rěč progovorim; wie man zu — pflegt, štono rèk i. rěč; ſo zu —, rek bi, rekao bi; er hat hier nichts zu —, to nespada na njega; er darf da kein Wort —, nesmije tu ni zuba oběliti; ich habe da auch etwas zu —, tu se mora i moja slušati; laß dir doch —! deder poslušaj! slušaj! laß dir das geſagt ſein! upeti, utuvi to! habe ich dir es nicht geſagt? neveljah-li ti? nisam li ti kazao? das läßt er ſich nicht zweimal —, na to ga netreba nagovarati; was will das —? šta će to reći? das will nichts —, neima ništa, nije stvari; das will viel —, to je mnogo; das will ſoviel —, to će reći; es wird nichts zu — haben, neće biti ništa; ich habe mir — laſſen, doušali su mi; Einem etwas — laſſen, poručiti, poručivati komu što.
Sägen, *v. a.* piliti, testerisati.
Sägenartig, Sägenförmig, *adj.* pilast.
Sägenfliege, *f.* (*Tenthredo*), pilatka.
Sagenforſchung, *f.* iztraživanje pričah.
Sagengeſchichte, *f.* povêstnica od pričah; ſ. Mythologie.

Digitized by Google

Sägenmuskel, *m.* (*Musculus serratus*), pilasta mišica.
Sägenschmied, *m.* pilar. [vica.
Sägenschnitt, *m.* pilotina; (*mil.*) rezka-
Sägenwerk, *n.* pilasta gradba.
Sagenzeit, *f.* doba pričah.
Sager, *m.* kazalo, kazivač.
Säger, *m.* piljač, pilar; ſ. Sägeſchnäbler.
Sägerbock, *m.* piljački konj.
Sägerippe, *f.* (*Cardium muricatum*), bodljikava čančica.
Sägeſchmied, *m.* pilar.
Sägeſchnäbler, *m.* (*Mergus Serrator*), gnjurac, potapljač; (*M. Merganser*), veliki gnjurac, potapljač; ribić.
Sägeſchnauze, *f.* ſ. Sägefiſch.
Sägeſpan, *m.* piljevina, pilotina.
Sägetaucher, ſ. Sägeſchnäbler.
Sägewagen, *m.* voz. [bac.
Sägezahn, *m.* zubac u pile; pilast zu-
Sägezähnig, *adj.* pilast.
Säglich, *adj.* izkazni.
Sago, *m.* sago; ſ. Sagobaum. [sagovac.
Sagobaum, *m.* Sagopalme, *f.* (*Sagus*),
Saher, *m.* brk (u žita). [orub.
Sahlband, *n.* ivica, krajic, dizga; (*mont.*)
Sahlbuch, *n.* zemljišnik, gruntovnica.
Sahlleiſte, *f.* ſ. Sahlband.
Sahlleiſtenkette, *f.* kosa od živice.
Sahlweide, *f.* (*Salix caprea*), iva; ſ. Bandweide.
Sahnbrezel, *f.* kovrtanj sa skorupom.
Sahne, *f.* skorup, smetana, povlaka, splav, vrhnje, kajmak*.
Sahnkäſe, ſ. Rahmkäſe.
Sahnkuchen, *m.* skorupnjak, vrhnjak.
Sahrbache, *f.* (*Populus nigra*), jagnjed.
Saiger uſw., ſ. Seiger.
Saiſon, *f.* hora, dob *f.*, doba; (Bade—), hora kupanja.
Saite, *f.* žica, struna; mit —n beziehen, navući žice (na što); die —n aufziehen, naviti žice; die —n ſpannen, zategnuti žice; die —n rühren, udariti u žice; (*fig.*) d. —n zu hoch ſpannen, mnogo zapredati, uvesti u tanko niti, pregnuti preko jego; gelindere —n aufziehen, odmeknuti, okrenuti drugu, okrenuti opakliju; eine — d. Herzens rühren, darnuti u srce. [gusle).
Saitenbezug, *m.* žice za jedne (n. p.
Saitengetön, *n.* romon žicah.
Saitenhalter, *m.* petlja (u guslicah).
Saiteninſtrument, *n.* glasbeno orudje sa
Saitenklang, *m.* romon žicah. [žicami.
Saitenmacher, *m.* žičar, strunar.
Saitenſpiel, *n.* udaranje žicah.
Saitenſpieler, *m.* udarač žicah.
Saitenton, *m.* glas žicah.
Saitentonwerk, ſ. Saiteninſtrument.
Saitenwurm, *m.* (*Gordius aquaticus*), žičica.
Saitig, *adj.* žični; nažičen.

Sakerfalk, *m.* (*Falco sacer*), podoljski soko(l).
Sakrament, *n.* svetotajstvo, sakramenat; das — des Altars, oltarsko svetotajstvo; (d. Dr.) evharistija; mit dem heiligen —e verſehen, pričestiti bolestnika; ſ. Sapperment. [tinje.
Sakramentalien, *pl.* blagoslovine, posve-
Sakramentaliſch, ſ. Sakramentlich.
Sakramentiren, *v. n.* psovati, kleti.
Sakramentlich, *adj.* svetotajstven, sakramentalan. [tajstva.
Sakramentsſchänder, *m.* pogrdilac svete-
Sakramentstag, *m.* brašančevo, tělovo.
Sakrilegium, *n.* ſ. Kirchenraub.
Sakriſtan, *m.* crkvenjak, požup, rizničar.
Sakriſtei, *f.* riznica, sakristija.
Säkular, *adj.* stoletni; (*fig.*) světovni.
Säkularfeier, *f.* stogodišnjica.
Säkulariſation, *f.* (eines Geiſtlichen), posvětovljenje, sekularizacija.
Säkulariſiren, *v. a.* sekularizovati, oteti crkvi imanja.
Säkularjahr, *n.* stogodje. [pometnje.
Säkularſtörungen, *pl.* (*astr.*) stogodišnje
Säkularveränderungen, *pl.* (*astr.*) stogodišnje promene.
Salamander, *m.* (*Salamandra maculata*), daždevnjak, burnjak, madžaron*; (Molch, *Triton*), štur.
Salamander-Eidechſe, *f.* (*Lacerta salamandrina*), burnjački gušter.
Salamanderhaar, *n.* srebrni vlas.
Salangane, *f.* (*Hirundo esculenta*), sa-
Salar, Solär, *n.* plata. [langana.
Salariren, *v. a.* plaćati.
Salat, *m.* salata; (*Lactuca*), ločika, salata; — machen, gotoviti, ugotoviti
Salatbaum, ſ. Judasbaum. [salatu.
Salatbeet, *n.* salatna lěha (lija), salatnjak.
Salatblatt, *n.* listak, list od salate.
Salatgabel, *f.* vilica za salatu.
Salatgewächs, *n.* bilje za salatu.
Salathaupt, (Salathäuptel), *n.* glavica
Salatlöffel, *m.* žlica za salatu. [salate.
Salatnapf, *m.* Salatſchüſſel, *f.* salatnica, zděla za salatu.
Salatpflanze, *f.* (*Lactuca*), ločika, salata.
Salatwurm, *m.* grčica, hrčica. [klapalo.
Salbader, *m.* zanovětalo, zanovětaš, pri-
Salbaderei, *f.* zanovětanje, priklapanje.
Salbadern, *v. n.* zanovětati, priklapati.
Salbe, *f.* mast, pomast; mit —n ſchmieren, mazati, pomazati.
Salbei, Salvei, *f.* (Garten—, *Salvia officinalis*), kadulja, slavulja, žalfija; die wollige —, (*S. argentea*), kuš, pus(t)vica; die wilde —, (*S. prátensis*), prošenica; (*S. sylvestris*), pla-
Salbeibaum, ſ. Salbeiſtrauch. [vetnik.
Salbeiblatt, *n.* listak od kadulje.
Salbeibuſch, *m.* grmić kadulje. [kadulje.
Salbeieſſig, *m.* kvasina (ocat, sirće) od

Digitized by Google

Salbeistock, ſ. Salbeibuſch.
Salbeistrauch, *m.* (*Phlomis fruticosa*), grmolika runjka.
Salbeithee, *m.* čaj od kadulje.
Salbeiweide, *f.* (*Salix aurita*), ušata vrba.
Salbeiwein, *m.* kaduljevica.
Salben, *v. a.* mazati, pomazati, pomazivati; einen Leichnam —, namazati mrtvaca; Einen zum König —, pomazati koga za kralja; d. Geſalbte Gottes, Božji pomazanik.
Salbenbaum, *m.* (*Populus nigra*), jagnjed.
Salbenbereiter, Salbenkrämer, *m.* pomazar.
Salbenbüchſe, *f.* pomastnica.
Salbenſpatel, *m.* mazaljka, lopatičica.
Salber, *m.* pomazač; ſ. Salbei.
Salberei, *f.* mazanija.
Salbling, Sälbling, *m.* (*Salmo salvelinus*), crveni losos.
Salbnuß, *f.* Salbnußbaum, *m.* behen.
Salböl, *n.* sveta pomast, sveto ulje, krizma, (b. Dr.) masla.
Salbſtube, *f.* mazaonica.
Salbung, *f.* pomazanje, mazanje; (*theol.*) nazidanje; mit — predigen, nazidati propovědju.
Salbungerreich, Salbungsvoll, *adj.* nazidjujući; dušobudan.
Saldirbuch, *n.* měsečnik.
Saldiren, *v. a.* podmiriti, podmirivati, izmiriti; (bezahlen), platiti; ſaldirt, izplaćeno; podmireno; plaćeno; die Rechnung ſaldirt ſich, račun se prebija; (abſchließen), završiti (račun).
Saldirung, *f.* podmira; (Abſchluß), završetak (računa).
Saldirungbeſtätigung, *f.* potvrda podmire.
Saldo, *m.* (Reſt), zaostatak; (Überſchuß), višak; per — auf neue Rechnung, ostaje za nov račun; per — von der vorigen Rechnung, ostaje od prijašnjega računa; den — ziehen, preračunati; den — vortragen, prenèti višak, zaostatak; in — bleiben, ostati (što) dužan; die Rechnung iſt —, račun se prebija; račun je podmiren; (Ausgleichung), podmira.
Saldoausgleich, *m.* izplata ostatka.
Saldocontobuch, *n.* veresijnik.
Saldovortrag, *m.* prěnos viška, zaostatka.
Saldozahlung, *f.* podmira, izmira, izplata.
Sälenholz, *n.* (*Prunus Padus*), sremza; sremzovina.
Salep, *m.* salep; kaćunovina.
Salepwurzel, *f.* (*Orchis*), kaćun.
Salicin, *n.* vrbovnina.
Salicyl, *n.* salicilj.
Salicylſäure, *f.* saliciljna kiselina.
Saligenin, *n.* saligenin.
Saline, *f.* soline, solilo.
Salineninſpector, *m.* nadglednik solinah.
Saliniſch, *adj.* solinski; slani.
Saliretin, *n.* saliretin.
Saliter, ſ. Salpeter.
Salivation, ſ. Speichelkur.
Saliviren, *v. n.* sliniti.
Salle, ſ. Sahlweide.
Salm, *m.* (*Salmo*), losos; ſ. Pſalm.
Salmbörs, *m.* (*Perca Labrax*), ljubin, branzin, morski smudj.
Salmbraſſen, *pl.* (*Characini*), četrpružci.
Salmforelle, *f.* (*Salmo Trutta*), pastrma, pastrva.
Salmgarn, *n.* mreža za lososе.
Salmiak, *m.* nišador, caparika.
Salmiakſchlag, *m.* nišadorov prašak.
Salmiakblumen, *pl.* nišadorov cvět.
Salmiakgeiſt, *m.* nišadorovica, nišadorova žesta.
Salmiakkruſte, *f.* nišadorova srěšina.
Salmiakſalz, *n.* nišadorova sol.
Sälmling, *m.* lososić.
Salomonsſiegel, *n.* (*Polygonatum*), pečatnik.
Salon, *m.* dvorana, salon; (Geſellſchaftsſaal), posědnica.
Salonmann, *m.* dvoranar.
Salope, *adj.* neopran, ubrljan.
Salpeter, *m.* salitar, salitra, šalitra.
Salpeterdampf, *m.* salitren kisac.
Salpeterdruſe, *f.* salitren kukanac.
Salpetererde, *f.* salitrača.
Salpetererzeugung, *f.* vadjenje salitre; salitrarstvo.
Salpeterfraß, *m.* muljevina, raztroš zida; das Haus hat der — ergriffen, u ove se kuće zidje mulji i. troši.
Salpetergeiſt, *m.* salitrena žesta, kiselina.
Salpetergräber, *m.* salitrar.
Salpetergrube, *f.* salitrište.
Salpeterhütte, *f.* salitrarnica, salitrana.
Salpericht, *adj.* salitrast.
Salpetrig, *adj.* salitren, salitrav.
Salpeterlauge, *f.* salitrenica, salitren cědj.
Salpeterluft, *f.* tonjav zrak.
Salpetermonopol, *n.* samotrštvo salitre.
Salpetermutter, *f.* salitren lug.
Salpeterplantage, *f.* salitrište.
Salpeterſalmiak, *m.* salitren nišador.
Salpeterſauer, *adj.* —re Salze, salitrani.
Salpeterſäure, *f.* salitrena kiselina.
Salpeterſchwefel, *m.* salitren sumpor.
Salpeterſieder, *m.* salitrar.
Salpeterſiederei, *f.* salitrana, salitrarnica.
Salpeterſtoff, ſ. Stickſtoff.
Salpeterſtrauch, *m.* (*Nitraria*), salitranka.
Salpeterwand, *f.* salitrenik.
Salpeterwäſſer, *n.* salitrenica.
Salpetrig, *adj.* salitren.
Salſe, *f.* razsol(l).
Salſekraut, ſ. Knoblauchkraut.
Salſenborn, *m.* (*Berberis*), žutika.
Salſenſpeiſe, *f.* razsolac.
Salter, *m.* knjižavac.
Saltling, *m.* kiselica.
Salto mortale, zaglavni skok.
Salutation, *f.* pozdrav; počast.

Digitized by Google

Salutiren, *v. a.* pozdraviti; dati čast.
Salva Guardia, *f.* straža-štitnica.
Salva venia, s oproštenjem.
Salve, *f.* (Ehrenschuß), počastnica; pucnjava na počast, pozdrav; eine — geben, opaliti puške, topove; (zur Ehrenbezeigung), pucati na počast; (zur Begrüßung), pucati na pozdrav, pozdraviti pucnjavom.
Salvegarde, Sauvegarde, f. Sicherheits-[wache.
Salveschuß, *m.* počastni hitac.
Salvus conductus, *m.* proprata.
Salz, *n.* so(l); — sieden, variti so; — graben, vaditi so; mit — würzen, soliti, posoliti; in — legen, usoliti, posoliti; sich mit — versehen, soliti se; eine Portion —, osoljaj; die Schafe mit — füttern, mrsiti ovce; (Witz), sol; ein Hieb aus d. —e, slani udarac.
Salz- (in Zus.) so(l)ni, solani, slan.
Salzabgabe, *f.* solarina.
Salzader, *f.* so(l)na žica.
Salzamt, *n.* solara.
Salzartig, *adj* solast.
Salzäther, *m.* solni etir.
Salzbase, *f.* solivo.
Salzbeamte, *m.* solarski urednik (činov-[nik), solar.
Salzbeere, *f.* (*Anabasis*), lužika.
Salzbereiter, *m.* solarski latov.
Salzbereitung, *f.* solovarnja.
Salzberg, *m.* slana gora.
Salzbergwerk, *n.* so(l)nik, soljana, majdan od soli.
Salzbinse, *f.* s. Salzgras.
Salzblock, *m.* balvan soli.
Salzblumen, *pl.* Salzblüte, *f.* slani cvět.
Salzbohrkäfer, *m.* (*Ptinus salinarius*), so(l)ni bušar.
Salzbrodem, *m.* so(l)na para.
Salzbrühe, *f.* razso(l), salamura.
Salzbrunnen, *m.* slatina, slanac.
Salzbüchse, *f.* s. Salzfäßchen.
Salzbutter, *f.* slano maslo.
Salzdebit, *m.* prodaja soli.
Salzdösel, *n.* brema; s. Salzfäßchen.
Salzen, *v. a.* soliti; posoliti; osoliti; zu stark —, zu sehr —, presoliti; gesalzen, osoljen; slan; (*fig.*) slani; (sehr theuer), preskup.
Salzen, *adj.* slan.
Salzerde, *f.* slanaća.
Salzfaß, *n.* so(l)no bure; s. Salzfäßchen.
Salzfäßchen, Salzfäßlein, *n.* slanica, soljenka, soljenica, so(l)njak, so(l)njača, so(l)nica, solarica, slanik.
Salzfisch, *m.* posoljena riba.
Salzfleisch, *n.* posolje, slano meso.
Salzfluß, *m.* (*med.*) slana.
Salzflut, *f.* slano more.
Salzformation, *f.* so(l)na stvorba.
Salzfuhre, *f.* vožnja soli.
Salzführer, *m.* vozač soli.
Salzfütterung, *f.* mrženje.
Salzgast, *m.* kupac soli.
Salzgefäll, *n.* dohodak solarah.
Salzgehalt, *m.* slanost.
Salzgeist, *m.* s. Salzsäure.
Salzgenoß, *m.* dionik so(l)nika.
Salzgras, *n.* (*Triglochin*), trošipan.
Salzgrube, *f.* so(l)nik, soljana, majdan od soli.
Salzgurke, *f.* posoljen krastavac.
Salzhaltig, *adj.* slan.
Salzhandel, *m.* solarstvo, trgovina solju.
Salzhändler, *m.* solar.
Salzhäring, *m.* posoljena sled, renga.
Salzhaus, *n.* solara.
Salzhecht, *m.* posoljena štuka.
Salzicht, *adj.* solast.
Salzig, *adj.* slan; — werden, oslaniti se.
Salzigkeit, *f.* slanost, slanoća.
Salzkammer, *f.* solana.
Salzkärner, *m.* vozač soli.
Salzkasse, *f.* solarska pěneznica.
Salzkasten, *m.* so(l)njak.
Salzkloß, Salzklumpen, *m.* kamen, grumen, krušac soli.
Salzknappe, *m.* solovar.
Salzknecht, *m.* solinar.
Salzkoralle, s. Salzkornporzellane.
Salzkorb, *m.* solani koš.
Salzkorn, Salzkörnchen, *n.* krupica soli; s. Salzkornporzellane.
Salzkornporzellane, *f.* (*Cypraea vitellus*), žuta mačica.
Salzkörper, *m.* osolina.
Salzkothe, *f.* solovara, solina.
Salzkrämer, *m.* prodavac, tržar soli.
Salzkraut, *n.* (*Salsala Kali*), slanica; (*Salicornia*), caklenjača; s. Glasschmelz.
Salzkrebs, *m.* slan rak.
Salzkrystall, *m.* solani ledac, kristalj.
Salzkuchen, *m.* osoljena lepinja.
Salzlager, *n.* solani sloj.
Salzlake, s. Salzbrühe.
Salzlauge, *f.* slanica.
Salzlecke, *f.* solilo.
Salzlecken, *n.* lizanje soli.
Salzmagazin, *n.* solana.
Salzmangel, *m.* bezsolica.
Salzmann, *m.* solar.
Salzmarkt, *m.* solani trg.
Salzmeer, *n.* slano more.
Salzmehl, *n.* solano brašno.
Salzmeister, *m.* solar.
Salzmesser, *m.* soloměr.
Salzmeste, *f.* slanica, slanik, brema, soljanka, so(l)na ludrica.
Salzmonopol, *n.* samotržtvo soli.
Salzmorast, *m.* slana lokva.
Salzmühle, *f.* krvne.
Salzmutter, *f.* solana matica.
Salznatter, *f.* (*Coluber Dione*), guž i. [už-solar.
Salzniederlage, *f.* solana.
Salzordnung, *f.* so(l)ni rednik.
Salzpacht, *m.* sakup solinah, so(l)ni-[ka(h).

Digitized by Google

Salzpächter, *m.* zakupnik solinah, so(l)-
Salzpfanne, *f.* so(l)ni kotao. [nika(h).
Salzpfennig, *m.* solarina.
Salzpflanze, *f.* slanica; ſ. Salzbeere.
Salzpreis, *m.* cěna soli.
Salzprobe, *f.* ogled slanca; ſ. Salzwage.
Salzpungen, *m.* (*Samolus Valerandi*),
Salzquelle, *f.* slanac, slatina. [žilenac.
Salzreich, *adj.* obilat, bogat soli; das Land iſt —, zemlja obiluje soli, zemlja ima izobila soli.
Salzreichthum, *m.* obilje, izobilje soli.
Salzrinde, *f.* solana kora.
Salzrinne, *f.* ſ. Salztrog.
Salzſamenkraut, *n.* (*Potamogeton marinum*), morski mrestnjak. [njaci.
Salzſauer, *adj.* ſalzſaure Salze, solič-
Salzſäule, *f.* zur — werden, postati slan kamen.
Salzſaure, *f.* solična, so(l)na kiselina.
Salzſchank, *m.* tržnja soli.
Salzſchaufel, *f.* solinska lopata.
Salzſchaum, *m.* slana pěna.
Salzſcheibe, *f.* sirac soli.
Salzſchenk, ſ. Salzkrämer.
Salzſchiff, *n.* ladja-solara.
Salzſchlag, *m.* zrnat bělutak.
Salzſchlange, ſ. Salznatter.
Salzſchmant, *m.* slana pěna.
Salzſchöpp, ſ. Salzſtein.
Salzſchrape, *f.* solinska strugača.
Salzſchreiber, *m.* solinski pisar.
Salzſchwaden, ſ. Salzbrodem.
Salzſchweiß, *m.* slana rosa.
Salzſee, *f.* slano jezero; —, *m.* more.
Salzſieder, *m.* solinar, solovar.
Salzſiederei, Salzſode, *f.* solovara, solovarnica; solina.
Salzſohle, *f.* slanac, slatina.
Salzſtaude, *f.* kaca za so(l).
Salzſtätte, *f.* soliště.
Salzſtein, *m.* solana sréšina.
Salzſteuer, *f.* solarina.
Salzſtock, *m.* so(l)ana brina.
Salzſtößel, *m.* solotuk.
Salzſtrauch, *m.* ſ. Salzkraut.
Salzſtube, *f.* slatinara.
Salzſtück, *n.* kotao soli.
Salzſumpf, ſ. Salzmoraſt.
Salztheil, *m.* solana čestica.
Salzthon, *m.* slano ilo.
Salztonne, *f.* bačva za sol.
Salztrockenofen, *m.* solinska sušnica.
Salztrog, *m.* žlěb za sol.
Salzverkauf, Salzverſchleiß, *m.* prodaja i. tržnja soli.
Salzverſchleißer, *m.* prodavac, tržar soli.
Salzverwalter, *m.* upravitelj so(l)nika, soline. [nika, soline.
Salzverwaltung, *f.* upraviteljstvo so(l)-
Salzvorrath, *m.* zaliha soli. [kija.
Salzwage, (Sohlwage), *f.* solomér, če-
Salzwagen, *m.* solana kola.
Salzwaſſer, *n.* slanica; (Meerwaſſer), bočatica.
Salzwerk, *n.* ſ. Salzgrube; Salzſiederei.
Salzweſen, *n.* solinarstvo; solarstvo.
Salzwirker, ſ. Salzſieder.
Salzzins, *m.* solinarina.
Salzzoll, *m.* carina od soli.
Same, Samen, *m.* sěme; (—korn), zrno; in —n gehen, usěmeniti se; (*sperma*), sladjevina, sěme; (Nachkommen), potomstvo, potomci; (Brut), leglo; (Fiſchbrut), ribići.
Samenader, *f.* sěmena žila.
Samenbalg, *m.* (*coccus*), puce.
Samenbaum, *m.* sěmenjak.
Samenbehältер, *m.* Samenbehältniß, *n.* (*anat.*) sěmenik; (*bot.*, *pericarpium*) uzplodje; (*perispermium*), sěmenov-
Samenbereitung, *f.* tvorba sěmena. [nik.
Samenblaſe, *f.* sěmeni měhurić.
Samenblatt, *n.* (*Cotyledon*), supka.
Samenblutader, ſ. Samenader.
Samenboden, *m.* sěmenište; (*receptaculum*), loža, cvětište.
amenbohne, *f.* grah za sěme.
amenbohrer, *m.* ſ. Hanfhenne.
Samenbrei, *m.* sěmena kašica.
Samenbruch, *m.* sěmena kila.
Samenbüchſe, *f.* (*bot.*) mahovica.
Samendecke, *f.* (*arillus*), zavijač.
Samendrüſe, *f.* (*prostata*), sěmena žlězda.
Samenerbſe, ſ. Saaterbſe.
Samenergießung, *f.* prosutak sěmena.
Samenerzeugung, *f.* izvodjenje sěmena.
Samenfiſch, *m.* riba za mrěst, pleme,
Samenfluß, ſ. Tripper. [pripašu.
Samenfreſſer, *pl.* (*Seminivora*), sěmeno-
Samengang, *m.* sěmena jažica. [jedje.
Samengefäß, *n.* (*sporangium*), trusnik; ſ. Samenbehältniß.
Samengeflecht, *n.* sěmeni pletež.
Samengehäuſe, *n.* uzplodje.
Samengetreide, ſ. Saatkorn.
Samengewinnung, *f.* hvatanje sěmena.
Samengewürze, *n.* sěmeni začin.
Samengurke, *f.* krastavac-sěmenjak.
Samenhafer, *m.* zob za sěme.
Samenhalter, *m.* sěmenište.
Samenhandel, *m.* sěmenarstvo, trgovina sěmenjem; — treiben, trgovati sěme-
Samenhändler, *m.* sěmenar. [njem.
Samenhandlung, *f.* sěmenarnica; trgovina sěmenjem.
Samenhanf, *m.* ſ. Hanfhenne.
Samenhaut, *f.* sěmenovnik.
Samenhäutchen, *n.* jezgrenica. [njaci.
Samenholz, *n.* sěmenjak; (*coll.*) sěme-
Samenhülle, *f.* obsěmenik.
Samenkäfer, *m.* (*Bruchus*), žižak.
Samenkanal, ſ. Samengang.
Samenkapſel, *f.* tobolac.
Samenkarpfen, *m.* šaran za pleme.
Samenkeim, *m.* klica.

Digitized by Google

Samenkelch, *m.* sěmena čaška.
Samenkern, *m.* jezgra.
Samenklappe, *f.* ſ. Samenlappen.
Samenknopf, *m.* puce.
Samenknöspchen, *n.* (*plumula*), kljunić.
Samenknoten, *m.* sěmena uzlina.
Samenkohl, *m.* izvoda, prehranak, sěmenjača od zelja, kelja.
Samenkopf, *m.* sěmena glavica.
Samenkorn, *n.* zrno; sěmenka; ſ. Saat-
Samenkraut, *n.* izvoda, prehranak, sěmenjača; (*Potamogeton*), mrěstnjak.
Samenkrone, *f.* (*pappus*), kunadra.
Samenkügelchen, *n.* truska.
Samenlappen, *m.* (*cotyledon*), supka,
Samenlappenlos, *adj.* bez supke; —e Pflanzen, (*Acotyledoneae*), bezsupnice.
Samenlehre, *f.* sěmenoslovje.
Samenlode, *f.* mladika.
Samenlos, *adj.* bezsěmeni.
Samenmantel, *m.* (*arillus*), zavijač.
Samenmöhre, *f.* izvoda od mrkve.
Samenmutter, *f.* izvoda, prehranak; sěmenjača.
Samenoberhaut, *f.* (*epidermis seminalis*), těnica sěmena.
Samenöl, *n.* ulje od sěmenja.
Samenperle, *f.* sićušan biser.
Samenreich, *adj.* pun sěmenja.
Samenreife, *f.* dozrěvanje, zreloća sě-
Samenreis, *n.* ſ. Samenlade.
Samenröhre, *f.* štrcalica.
Samenrübe, *f.* izvoda, sěmenjača od repe.
Samenſaft, *m.* sok od sěmena.
Samenſäule, *f.* plodonoša.
Samenſchale, *f.* ljuska.
Samenſchnur, *f.* ſ. Samenſtrang.
Samenſchule, *f.* rastilo, sěmenište.
Samenſtaub, *m.* pelud.
Samenſtein, *m.* sěmenjak.
Samenſtengel, *m.* stapka, držak.
Samenſtrang, *m.* mudonoša.
Samentragend, *adj.* plodonosan.
Samenträger, *m.* plodonoša.
Samenverzeichniß, *n.* kazalo i. imenik
Samenwand, *f.* postava (mahovice).
Samenzapfen, *m.* češer, češerika, šeša-
Samenzwiebel, *m.* lučica.
Sämerei, *f.* sěmenje.
Sämereihandel, **Sämereihändler** uſw., ſ. Samenhandel uſw.
Sämiſch, *adj.* irharski; — Leder, irha,
Sämiſchgärber, *m.* irhar, lutar.
Sämiſchgärberei, *f.* irharnica.
Samkraut, ſ. Samenkraut.
Sämling, *m.* sěmenjak; sěmenjača, izvoda, prehranak.
Sammelbar, *adj.* sakupljiv.
Sammelbuch, *n.* zapisci.
Sammelei, *f.* sabiračina; bračina; (das Geſammelte), pokupak.
Sammelfleiß, *m.* pomnjivo skupljanje,
Sammelgelb, *n.* rovena.
Sammelglas, *n.* sočka-sbirnica.
Sammelfaſten, *m.* čatrnja, gušterna, bistěrna.
Sammelkorn, *n.* podbirak; (*theol.*) bir,
Sammellinſe, *f.* ſ. Sammelglas.
Sammeln, *v. a.* (Steine vom Acker —), kupiti; (Früchte, Kräuter —), brati, sabirati, skupljati; (das Regenwaſſer —), hvatati; (Nachrichten —), skupiti, skupljati; Schätze —, nakupiti, nagrnuti, teći, sgrtati blago; Kenntniſſe —, učiti se, naučiti; c. Heer —, kupiti, brati, sabrati, pokupiti, sastaviti, izkupiti vojsku; Wolken —, sbijati oblake; nach und nach —, pribrati, pribirati; er ſammelte friſche Kräfte, nova mu snaga dodje; ſeine Gedanken —, smisliti, smišljati; ſich —, *v. r.* kupiti se, skupljati se, skupiti se; ſie ſammelten ſich unter die Fahne, sabraše se i. sletiše se pod bojni barjak; es ſammelten ſich viele Menſchen um ihn, množina ljudstva se oko njega nakupi, sila se světa oko njega sgrnu; das fliehende Heer ſammelte ſich dort wieder, běžeća se je vojska ondě opet prikupila i. izkupila; es ſammelt ſich eins zum andern, skuplja se; (ſpr.) wo ein Aas iſt, da — ſich die Adler, gdě je strvina, ondě se psi kupe; ſich — (ſich faſſen), razabrati se, k sebi doći; es ſammelte ſich eine große Summe, mnogo se je toga nakupilo.
Sammelname, *m.* ſ. Sammelwort.
Sammelplatz, *m.* ročište, prikupište, sběg, sběžište.
Sammelſchrift, *f.* Sammelwerk, *n.* sbirka; pokupak, prikupak.
Sammelwort, *n.* skupnik, skupno ime.
Sammelwörtlich, *adj.* skupni.
Sammet, *m.* baršun, kadifa; ſich in — und Seide kleiden, udarati na se svilu i kadifu; (*fig.*) weich wie —, meko kao pamuk.
Sammet- (in Zuſ.) baršunski, kadifen, od kadife, baršuna.
Sammetartig, *adj.* baršunast, kadifast.
Sammetband, *n.* baršunska vezanka (pantljika), baršunica.
Sammetblümchen, *n.* ſ. Maßliebe.
Sammetblume, *f.* (*Tagetes*), kadifica; ſ. Hahnenkamm.
Sammetborte, *f.* baršunska porubica.
Sammetbürſte, *f.* četka za baršun, kadifu.
Sammeten, **Sammten**, *adj.* kadifen, od baršuna, kadife; (*fig.*) baršunast; meko kao pamuk.
Sammetente, *f.* crna patka.
Sammeterde, *f.* baršunjača, baršunasta
Sammeterz, *n.* pahuljina.
Sammetgras, *n.* (*Lagurus*), pahuljača.
Sammethaar, *n.* kadifa, baršun.
Sammethaarig, *adj.* baršunast, kadifast.

Digitized by Google

Sammethoſen, *pl.* hlače i. nogavice (čakšire) od baršuna, kadife.
Sammetkappe, *f.* kadifilija.
Sammetkleid, *n.* Sammetkragen, Sammetmantel, *m.* uſw. haljina, ogrlić i. ogrljak (jaka), plašt itd. od baršuna i. kadife.
Sammetkrabbe, *f.* (*Portunus puber*), maljava rakovica.
Sammetleder, *n.* mekana koža.
Sammetmacher, *m.* baršunar, kadifar.
Sammetmeſſer, *n.* baršunarski nožić.
Sammetmilbe, *f.* (*Trombidium holosericeum*), sviluška.
Sammetmoos, *n.* (*Bryum argentinum*), srebrnasta prutika.
Sammetmuſchel, *f.* (*Arca pilosa*), dlakava korabljica.
Sammetmütze, ſ. Sammetkappe.
Sammetnelke, *f.* (*Agrostemma coronaria*), vrtni kukolj.
Sammetpappel, *f.* (*Sida Abutilon*), žutoslez; ſ. Heilwurz.
Sammetroſe, *f.* baršunasta ruža, baršunka.
Sammetſchnecke, *f.* (*Helix hispida*), hrapav spuž.
Sammetſchuh, *m.* baršunska cipela; cipela od kadife.
Sammetſchwarz, *adj.* crn crncit.
Sammetſpinne, *f.* (*Aranea holosericea*), baršunast pauk.
Sammetſtuhl, *m.* baršunarski stan, kadifarske krosne.
Sammettute, *f.* (*Conus luzonicus*), baršunasti čunjac.
Sammetverbrämung, *f.* porub (perem) od baršuna, kadife.
Sammetvogel, *m.* (*Papilio priamus*), baršunjak.
Sammetweber, ſ. Sammetmacher.
Sammetweberei, *f.* baršunarstvo, kadifarstvo.
Sammetweich, *adj.* mek kao baršun i.
Sammetweiche, *f.* mekoća baršuna.
Sammler, *m.* sabirač, birač, skupiša, kupilac.
Sammlung, *f.* (das Sammeln), sabiranje, biračina; skupljanje; (das Geſammelte), sbir, sbirka, sabirka; eine — (zur Unterſtützung) veranſtalten, kupiti za koga novce; skupiti za koga novacah.
Sammlungs-Bewilligung, *f.* dopust sabiranja, skupljanja.
Sammlungscaſſa, *f.* sabirna pěneznica.
Sammlungsglas, ſ. Sammelglas.
Sammlungskamm, *m.* češalj-sabirač.
Sammlungsſcontro, *m.* snos.
Sammt, *prp.* s, sa; den Brief — dem Gelde, list i. pismo i novce; list skupa i. zajedno s novci; —, *adv.* — und ſonders, svikolici, svi listom; svesebice, svi do jednoga.
Sammten, ſ. Sammeten.
Sammtgebrauch, *m.* zajednička poraba.
Sammtgut uſw., ſ. Geſammtgut.
Sämmtlich, *adj.* vaskolik, sav, vas.
Samstag, *m.* subota.
Samstäglich, *adj.* subotnji.
Sanct, *adj.* sveti.
Sanctificiren, *v. a.* proglasiti svetcem.
Sanction, *f.* potvrda; die pragmatiſche —, pragmatička sankcija.
Sanctuarium, *n.* svetinja, svetište.
Sand, *m.* pěsak; feiner —, mel, mulj; grober —, pržina; (ſpr.) Einem — in die Augen ſtreuen, zavarati komu oči; ihrer ſind wie — am Meere, ima ih kao plěve; ima ih kao lista u gori; (*med.*) pržina.
Sandaal, *m.* (*Ammodytes Tobianus*), jaglunić; ſ. Sander.
Sandacker, *m.* pěskulja, pěščanica.
Sandale, *f.* štopela, sandao.
Sandarach, *n.* sandarak.
Sandart, *m.* ſ. Sander.
Sandart, *f.* vrst (sela) pěska.
Sandartig, *adj.* poput pěska.
Sandauſter, *f.* ostriga-pěskarica.
Sandbad, *n.* pěščana kupelj.
Sandball, ſ. Sandkloß.
Sandbank, *f.* prud, greda, markěnta; auf eine — gerathen, udariti na prud; nasukati se, nasěsti.
Sandbarſch, ſ. Sander.
Sandbeere, *f.* (*Arbutus Uva ursi*), medvědica, opirnik; (*Arbutus Unedo*), planika, maginja.
Sandberg, *m.* pěščano brdo; gora od pěska; smet od pěska.
Sandbirn, *f.* pešćarka.
Sandboden, *m.* pěskulja, pěskuša, pěskovica; (feinſand. Boden), brusnica, brusenjača.
Sandbohrer, *m.* svrdao-pěskar.
Sandboot, *n.* ladja-pěskarica.
Sandbrod, *n.* (*Lathyrus tuberosus*), orašić.
Sandbruch, *m.* smrvljena kost.
Sandbüchſe, *f.* pěskovnica, posipalo.
Sandbüchſenbaum, *m.* (*Hura crepitans*), pěskovničar.
Sanddiſtel, ſ. Eberwurz.
Sandborn, *m.* (*Hippophaë*), vukodrlica.
Sandel, *m.* (*Caesalpinia*), sapan; (*Guilandina*), bonduk.
Sandelholz, *n.* bakam; sandalovina.
Sanden, *v. a.* pěskom (što) posipati.
Sandenbivie, *f.* (*Hypochaeris minima*), sitni svinjak.
Sander, *m.* (*Perca Lucioperca*), smudj.
Sanderde, *f.* ſ. Sandboden.
Sanderling, *m.* (*Tringa arenaria*), pěščanik.
Sanderz, *n.* ruda-pěskarica.
Sandfaß, *n.* bure za pěsak; bure pěska; ſ. Sandbüchſe.
Sandfeder, *f.* (*Stipa pennata*), kovilje.
Sandfege, *f.* zidarska rědkosija.

Digitized by Google

Sandfeld, *n.* ſ. Sandacker.
Sandfennich; **Sandfiſch**, ſ. Sandlieſchgras; Sandaal.
Sandfläche, *f.* pěščanica. [pěščanka.
Sandfloh, *m.* (*Pulex penetrans*), buha-
Sandflötz, *m.* krš.
Sandform, *f.* pěščan kalup.
Sandfuhre, *f.* vožnja pěska; eine — thun, dovesti pěska; (e. Wagen voll Sand), voz pěska.
Sandführer, *m.* pěskovoz, pěščar.
Sandgalle, *f.* pěščana plěš.
Sandgamander, *m.* (*Teucrium arenarium*), dubačac-pěskar.
Sandgebirge, *n.* pěščana gora.
Sandgegend, *f.* pěskovit kraj.
Sandglas, *n.* ſ. Sanduhr.
Sandglimmer, *m.* pěščana tinja.
Sandgräber, *m.* kopač pěska; (*Tenebrio fossor*), rovulja.
Sandgras, ſ. Sandhaargras.
Sandgries, *m.* pršina.
Sandgrube, *f* pěščanik.
Sandgrund, ſ. Sandboden.
Sandguß, *m.* lěv u pěščan kalup.
Sandhaargras, *n.* (*Elymus*), ražuljica; **Sandhafer**, *m.* ovsina. [ječmika.
Sandhalm; **Sandhaſe**, *m.* ſ. Sandrohr; Steinhaſe.
Sandhaufen, *m.* hrpa, kup pěska.
Sandhorſt, **Sandhügel**, *m.* pěščan bre-
Sandhoſe, *f.* pěščan ošmrk. [žuljak.
Sandhuhn, *n.* (*Glareola*), tekica.
Sandig, *adj.* pěskovit.
Sandilz, ſ. Sandaal.
Sandinſel, *f.* pěščano ostrvo.
Sandkäfer, *m.* (*Cicindela*), brzac.
Sandkärner, *m.* pěskar.
Sandkarren, *m.* tačke za pěsak.
Sandkicher, *f.* (*Astragalus arenarius*), kozlinac-pěskar.
Sandklaffer, *m.* (*Mya arenaria*), zěvka-pěskarica.
Sandkloß, *m.* gruda od pěska.
Sandknoblauch, *m.* (*Allium arenarium*, luk-pěskar.
Sandkobalt, *m.* pěščan běsik.
Sandköcher, *m.* (*Sabella penicillus*), kistolika pěščarica.
Sandkölbchen, ſ. Sandlieſchgras.
Sandkoralle, *f.* (*Madrepore arenaria*), pěščana zvězduša.
Sandkorn, *n.* zrno pěska.
Sandkrabbe, *f.* ſ. Winker.
Sandkraut, *n.* (*Arenaria*), pěščanika.
Sandkrebs, *m.* pozemni rak.
Sandkreſſe, *f.* (*Cyprinus Gobio*), glavoč.
Sandkriecher, *m.* (*Coluber Ammodytes*), modras.
Sandland, *n.* pěskovita zemlja; pěščara.
Sandlauch, ſ. Sandknoblauch.
Sandläufer, *m.* (*Tringa arenaria*), sivi pěščanik; ſ. Sandhuhn; Sanduhr.
Sandlieſchgras, *n.* (*Phleum arenarium*), pěščarski mačji rep.
Sandlilie, *f.* (*Anthericum*), čipac.
Sandlinde, ſ. Steinlinde.
Sandlöffel, *m.* žlica za pěsak.
Sandmann, *m.* pěskar; (*fig.*) sanak.
Sandmeer, *n.* pěščana pučina; pěščara.
Sandmergel, *m.* pěščan lapor.
Sandmohn, ſ. Ackermohn.
Sandmühle, *f.* pěščani mlinac.
Sandmuſchel, *f.* (*Mya arenaria*), zěvka-pěskarica.
Sandnäglein, *n.* (*Statice*), travulja.
Sandnatter, *f.* ſ. Sandkriecher
Sandnelke, *f.* (*Dianthus arenarius*), pěščarski klinčić; ſ. Meergras.
Sandpfanne, *f.* tava za pěsak.
Sandpfeife, *f.* (*Serpula polythalamia*), mnogobraćna gmizavica; (*Solen*), šilja-
Sandpfeifer, ſ. Sandregenpfeifer. [nak.
Sandpflanze, *f.* pěskovica.
Sandpfriemenhafer, *m.* (*Stipa juncea*), sitasto kovilje.
Sandpulver, *n.* prašak od pršine.
Sandarack, ſ. Sandarach.
Sandrad, *n.* vadilo pěska.
Sandraufe, *f.* (*Sisymbrium arenosum*), oranj-pěskar.
Sandreff, **Sandriff**, *n.* ſ. Sandbank.
Sandregenpfeifer, *m.* (*Charadrius Hiaticula*), grivasta vivka. [pěskar.
Sandriedgras, *n.* (*Carex arenaria*), šaš-
Sandrohr, *n.* (*Arundinaria*), cěvulja.
Sandrohrſchmiele, *f.* (*Agrostis arundinacea*), rosulja.
Sandruhrpflanze, *f.* (*Gnaphalium arenarium*), žuto smilje.
Sandſack, *m.* vreća pěska, za pěsak.
Sandſchaufel, *f.* lopata za pěsak.
Sandſchelle, *f.* ſ. Sandbruch.
Sandſchicht, *f.* pěščan nasad, vitao.
Sandſchilf; **Sandſchlange**; **Sandſchmiele**, ſ. Sandrohr; **Sandkriecher**; **Sandrohrſchmiele**. [gunica.
Sandſchwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*), bre-
Sandſegge, *f.*; **Sandſpergel**; **Sandſpiering**, ſ. Sandriedgras; **Sandkraut**; Sandaal.
Sandſtein, *m.* pěskar, pěščina.
Sandſteinbrech, *m.* (*Saxifraga tridactylites*), troprsta lomika.
Sandſteinbruch, *m.* **Sandſteingrube**, *f.* pěskarnik.
Sandſtrecke, *f.* pěščanica.
Sandtorf, *m.* pěščani treset.
Sandtreſpe, *f.* (*Bromus tectorum*), gorski ovsik.
Sandtute, *f.* pěščan čunjac.
Sanduſer, *n.* žalo.
Sanduhr, *f.* pěskarica.
Sandviper, *f.* (*Vipera Ammodytes*), modras, pepeonica, šarunica.
Sandvoll, *adj.* pěskovit.

Digitized by Google

Sandwagen, *m.* kola za pěsak.
Sandwanze, *f.* (*Cimex arenarius*), stěnica-pěščanka.
Sandweg, *m.* pěščan put; pěščana (pěskom posuta) staza.
Sandweide, Sandwerfte, *f.* (*Salix arenaria*), vrba-pěskarica.
Sandweizen, *m.* ſ. Sandhaargras.
Sandwespe, *f.* (*Sphex sabulosa*), pěščarka.
Sandwinde, ſ. Ackerwinde.
Sandwurm, *m.* (*Arenicola piscatorum*), pěščar; ſ. Sandfliege.
Sandwüſte, *f.* pěščara. [ćer).
Sandzucker, *m.* prěsan slador (cukar, še-
Sanft, *adj.* —e Hände, mekane, nježne ruke; eine —e Stimme, blag glas; ein —er Regen, tiha kiša; ein —er Schlaf, sladak san; ein —es Licht, blago světlo; (v. Gemüth, Sitten), krotak, blag, umiljat; eine —e Anhöhe, položito brdo; položit brěg; e. —er Tod, laka smrt; — ruhe ſeine Aſche! laka mu zemljica!
Sänfte, *f.* blagoća; (Tragſtuhl), nosiljka; ſ. Palankin.
Sänftenpferd, *n.* (konj-)nosilar.
Sänftenſtange, *f.* motka od nosiljkah.
Sänftenträger, *m.* nosiljkar, nosilar.
Sanftfließend, *adj.* tiho tekući.
Sanftheit, *f.* mekanost; nježnost; tihoća; blagost. [müthig.
Sanftherzig, *adj.* blaga srca; ſ. Sanft-
Sänftig, *adj.* položit, pololit.
Sänftigen, *v. a.* utažiti, utaložiti; umiriti; ublažiti; ušišikati.
Sänftigungsmittel, *n.* tažilo, blažilo.
Sanftmuth, *f.* blagost, blagoća, blagodušje; krotkost; umiljatost; mit —, blago; umiljato; — haben, blag, umiljat biti.
Sanftmüthig, *adj.* blag, blagodušan; umiljat, krotak.
Sanftmüthigkeit, ſ. Sanftmuth.
Sang, *m.* pěvanje; pěsma, pěvka.
Sangdroſſel, ſ. Singdroſſel.
Sange, *f.* gronja; (Ähren), pabirak; (geröſtete Ähren), prga.
Sangenkraut, *n.* (*Conium maculatum*), živolina, cvolina, kukuta.
Sänger, *m.* pěvac, pěvač, pojač; (*Motacilla Trochilus*), kovačić; (Dichter), pěsnik; ſ. Singvogel.
Sängeramt, *n.* pěvaštvo.
Sängerchor, *m.* lik.
Sängerin, *f.* pěvica, pěvačica, pojačica.
Sangfink, *m.* zeba-pěvica; zeba-vabica.
Sangführer, *m.* likovodja.
Sanglerche, ſ. Feldlerche.
Sanglich, *adj.* pěvak, pojan.
Sangredé, *f.* ſ. Recitativ.
Sangreich, *adj.* pěvan.
Sangſchwalbe, ſ. Geſangſchwalbe.
Sangſpiel, *n.* glasba uz pěv.
Sangſtändchen, *n.* začinka.
Sangſtreit, *m.* nadpěvanje.
Sanguiniker, *m.* punokrvac, sangvinik; (*fig.*) ſ. Hitzkopf.
Sanguiniſch, *adj.* punokrvan, sangvinićan; d —e Temperament, punokrvje, punokrvna lagoda; (*fig.*) živ, vatren; veseo; dobre volje; prostran (čověk).
Sangvogel, *m.* ptica-pěvica; ptica-pě-
Sangweiſe, *f.* napěv, melodija. [vačica.
Sanikel, *m.* (*Sanicula europaea*), zdravac.
Sanität, *f.* zdravstvo; (Geſundheit), zdravje.
Sanitäts- (in Zuſ.) zdravni, zdravstven.
Sanitätsanſtalt, *f.* zdravni zavod.
Sanitätsbeamte, *m.* zdravnik.
Sanitätsbericht, *m.* zdravstvena izvěst, zdravstveno izvěšće; izvěšće o zdravlju.
Sanitätsbeſchau, *f.* zdravni razgled.
Sanitätscollegium, *n.* zdravstveno věće.
Sanitätscordon, *m.* stega radi zdravlja.
Sanitätsperſonale, *n.* zdravništvo. [telj.
Sanitätsreferent, *m.* zdravstveni izvěšti-
Sanitätsrückſicht, *f.* aus —en, radi zdravlja.
Sanitätsvorſchrift, *f.* zdravstveni propis.
Sanitätswesen, *n.* zdravstvo; zdravstveni poslovi. [vac.
Sansculotte, *m.* golać, goli sin, adrapo-
Sansſouci, *n.* mirogoj, gomirje (goji-
Santonin, *n.* santonin. [mirje).
Saphir, *m.* safir (zafir).
Saphirblau, *adj.* safirast.
Saphirblau, *n.* safirasto modrilo.
Saphiren, *adj.* safiran.
Saphirrubin, *m.* safirast rubin.
Saponin, *n.* sapunovina.
Sapote, *f.* zapota. [potnjak.
Sapotillbaum, *m.* (*Achras sapota*), za-
Sappanholz, *n.* sapanovina.
Sappe, *f.* uzkop; fliegende —, brzi prikop; ſ. Laufgraben.
Sappen, Sappiren, *v. a.* kopati prikope; odkopavati se; uzkopavati.
Sapper, Sappeur, *m.* prikopar.
Sappement! *int.* ao! koga běsa!
Sapphir, ſ. Saphir.
Sapphiſch, *adj.* safički.
Saraß, *m.* sablja.
Sardelle, *f.* (*Engraulis Encrasicholus*), srdelja, sardun. [srdelje.
Sardellenfang, *m.* lov srdeljah, lov na
Sardellenfänger, *m.* srdeljar.
Sardellenſalat, *m.* salat od srdeljah; salat sa srdeljami.
Sardellenſauce, Sardellentunke, *f.* umaka od srdeljah.
Sarder, ſ. Carneol.
Sardine, *f.* srdeljica.
Sardonix, *m.* sardonik; ſ. Onyx.
Sardthun, *m.* sardinski tunj.
Sarg, *m.* struga, mrtvački lěs, sanduk, mrtvačka škrinja, tabut; (*mont.*) strešica.

Digitized by Google

Sargbeſchlag, *m.* okov od mrtvačkoga sanduka.
Sargdeckel, *m.* pokrov, poklop.
Sarge, ſ. Zarge.
Sargmagazin, *n.* skladište strugah i. mrtvačkih sandukah.
Sargnagel, *m.* klinac za mrtvački sanduk.
Sargſchleier, *m.* Sargtuch, *n.* (mrtvački) pokrov.
Sarkasmus, *m.* sarkazam, zajed, podruga.
Sarkaſtiſch, *adj.* sarkastičan, podrugljiv, zagrizljiv, zajedljiv.
Sarkophag, *m.* grobnica.
Sarkoſin, *n.* sarkosun.
Sarſaparilla, *f.* (*Smilax Sassaparilla*), sasaparilja.
Sarſche, *f.* saja, sarža.
Saſſafras, *m.* (*Laurus Sassafras*) sasafras.
Saſſafrasholz, *n.* sasafrasovina.
Saſſafrasöl, *n.* sasafrasno ulje.
Saſſaparille, ſ. Sarſaparilla.
Sasſe, *f.* ležaja.
Sauerkraut, ſ. Knoblauchkraut. [vo(l).
Satan, *m.* sotona; (*fig.*) sotonjak, djavo(l)ski, djavolski.
Sataniſch, *adj.* sotonski, djavo(l)ski.
Satansarbeit, *f.* vražji posao.
Satansherz, *n.* djavosko srce.
Satanspilz, ſ. Blutpilz.
Satellit, ſ. Trabant (*astr.*).
Satin, *m.* satin.
Satiniren, *v. a.* laštiti.
Satinirmaſchine, *f.* laštilo.
Satisfaction, *f.* zadovoljština.
Satrap, *m.* satrap; (*fig.*) paša.
Satrapie, *f.* satrapija; (*fig.*) pašaluk.
Satrapiſiren, *v. n.* (*fig.*) pašovati.
Satt, *adj.* sit; — werden, nasititi se; — machen, nasititi; ein —er Magen, pun želudac; ſich — eſſen, najesti se; ſich — trinken, napiti se; ich kann mich daran nicht — ſehen, nemogu se nagledati čuda; ſich — gehen, klagen, küſſen, lachen, liegen, reiten, ſaufen, ſchlafen, ſpielen uſw., nahodati se, izhodati se; najaukati se; naljubiti se; nasmijati se; naležati se, izležati se; najahati se; nalokati se; naspavati se; naigrati se itd.; das habe ich ſchon —, to mi je već dosadilo, dodijalo; toga sam već sit; er iſt des Lebens —, naživio se je; život mu je omrznuo, dosadio, dotužio.
Sattel, *m.* (z. Reiten) sedlo; ein Pferd mit — und Zeug, osedlan konj; aus d. — kommen, izmetnuti se iz sedla; aus dem — heben, skinuti i. izturiti iz sedla; (ein. Berges) sedlo, previja, uvala; (im Keller), podvalak; (*Anomia ephippium*), sedaoce; (*mont.*) konj; (d. Sielenbaue), naklop; (d. Tiſchl.) sedlo; (im Schiffw.) trěsla; (in der Nuß), ljuština; (ſpr.) Einen aus dem — heben, krenuti koga; baciti koga s konja; er hat ſich in den — geſchwungen, sad je na konju; uzjahà; er ſitzt feſt im —, čvrsto sědi; Einem in den — helfen, podići koga na konja; in alle Sättel gerecht ſein, svakomu presnacu biti lopar; ſ. Sattelbein.
Sattelbaum, *m.* oblučje, drvenica; (an Windm.) kobila; ſ. Stahlbaum.
Sattelbein, *n.* kobilica.
Sattelbogen, ſ. Sattelbaum.
Satteldach, *n.* sedlast, dvostrani krov.
Satteldecke, *f.* čaprag, abajlija, čultan, hača.
Satteldruck, *m.* sadno.
Sattelfertig, *adj.* ich bin —, gotov sam uzjahati.
Sattelfeſt, *adj.* er iſt —, čvrsto sědi na konju.
Sattelfrei, *adj.* slobodan.
Sattelfreie, *m.* slobodnjak.
Sattelgurt, *m.* podpruga, poprug, kolan*.
Sattelhammer, *m.* sedlarski mlatić, klasić.
Sattelhof, *m.* slobodno selište.
Sattelholz, *n.* drvo za sedlo.
Sattelkammer, *f.* sedlara.
Sattelkiſſen, *n.* stelja (u sedla).
Sattelknecht, *m.* stremenik; konjuh, sciz.
Sattelknopf, *m.* jabuka od sedla, unkaš.
Sattelkrähe, ſ. Nebelkrähe. [kaš.
Sattelmuſchel, *f.* (*Anomia Ephippium*), sedaoce.
Satteln, *v. a.* sedlati, osedlati; ein geſatteltes Pferd, konj pod sedlom i. osedlan; ſich —, *v. r.* (*fig.*) pripravljati se.
Sattelpferd, *n.* sedlenik; (das linke Wagenpferd), lěvak; jahaći i. nutrnji konj; sedlaš; das iſt ein —, ovaj konj vuče s djipela.
Sattelpiſtole, *f.* kubura, kuburaš, kuburlija.
Sattelraupe, *f.* sedlanka.
Sattelroß, ſ. Sattelpferd.
Sattelrücken, *m.* gura.
Sattelſeite, *f.* djipel.
Sattelſteg, *m.* štica (u sedla).
Satteltaſche, *f.* torba od sedla.
Sattelzeug, *n.* jahaća sprava; sedlo.
Sattelzweck, *m.* sedlenac.
Satten, ſ. Sättigen.
Satteſſen, *n.* najedanje.
Sattgelb, *adj.* zagazito žut.
Sattgelebte, *m.* doživljeo; omrzao na život, sit věka.
Sattgrün, *adj.* zagasito zelen.
Sattheit, *f.* sitost, sitčina.
Sättig, *adj.* zasitan, sit, spor.
Sättigen, *v. a.* nasititi, zasititi; (mit Speiſen), najesti, nahraniti, hraniti; er iſt nicht zu —, nemože ga čověk zajaziti; ſich —, *v. r.* nasititi se (čega); najesti se; ſein Geiz iſt nicht zu —, nebi mu dosta bilo sve blago ovoga světa; (*chem.*) zasititi; geſättigt, zasićen.
Sättigkeit, *f.* zasitljivost, sporost; ſ. Sattheit.

Digitized by Google

Sättigung, *f.* sićenje; najest *f.*; (*chem.*) sićenje, zasita.
Sättigungscapacität, *f.* zasitnost, zasitljivost.
Sättigungspunkt, *m.* sitište.
Sättigungstrieb, *m.* zasitnost.
Sattler, *m.* sedlar, sarač*; ſ. Seehund.
Sattlerahle, *f.* sedlarsko šilo.
Sattlerarbeit, *f.* sedlarina.
Sattlerei, *f.* Sattlergewerk, Sattlerhandwerk, *n.* sedlarstvo, sedlarija.
Sattlereiſen, *n.* ſ. Sattlerahle.
Sattlergeſell, *m.* sedlarski dětić (kalfa).
Sattlerhammer, *m.* sedlarski mlatac, kladivac.
Sattlerjunge, *m.* sedlarče, sedlarski dětić.
Sattlerwerkſtätte, *f.* sedlarnica.
Sattlerzweck, ſ. Sattelzweck.
Sättlich, ſ. Sättig.
Sattſam, *adj.* dovoljan, dostatan; —, *adv.* dovoljno, dosta.
Sattſamkeit, *f.* dovoljnost, dovoljstvo, dostatak.
Saturation uſw., ſ. Sättigung.
Saturei, *f.* (*Satureia hortensis*), čubar.
Satureiöl, *n.* ulje od čubra.
Saturn, *m.* Saturno; Gladoljet.
Saturnring, *m.* Gladoljetov, Saturnov
Satyr, *m.* satir; divji čověk.
Satyre, *f.* satira.
Satyriker, *m.* satirik; zajedač, rugalo.
Satyriſch, *adj.* satirićan, podrugljiv.
Satyriſiren, *v. a.* zajedati, češljati (koga); podrugivati se (komu).
Satz, *m.* (Sprung), skok; cin. — thun, skočiti; (*ſig.*) Sätze machen, obstrzati se; (*mus.*) skladba; (Boden—), talog, mut, stolja; (b. Schriftſetz.) slovak; Geld auf den erſten — ausleihen, uzajmiti novce na prvo město; ſ. Hypothek; (in Schmelzh.) peć; (b. Feuerw.) naboj; (Fiſch.) leglo; (*mont.*) vodovad; (v. Waaren), kladnja; cin — Keſſel, uklop kotlovah; (Poſten), stavak; (Rede—), rěk, vět; (Urtheil), izreka; ſ. Satzung.
Satzausbildung, *f.* razvitak rěka.
Satzausſage, *f.* pridjevak.
Satzband, *n.* (*copula*), spona.
Satzbildung, *f.* tvorba rěka.
Satzbrief, *m.* podlogovnica; založnica od nepokretnine; ſ. Pfandbrief.
Satzbuch, *n.* podlogovnik.
Satzfigur, *f.* figura od rěkovah.
Satzfolge, *f.* sulsled rěkovah.
Satzgefüge, *n.* ustrojnost rěka; (ſpec.)
Satzgläubiger, *m.* věrovnik od nepokret-
Satzglied, *n.* dio, članak rěka.
Satzhaſe, *m.* zečica.
Satzhauptwort, *n.* glavna rěč rěka.
Satzlehre, *f.* rěkoslovje, větoslovje.
Sätzler, ſ. Satzgläubiger.
Satzmaß, *n.* nabojnica.
Satzmehl, ſ. Stärkemehl.
Satzmeißel, *m.* podbijač.
Satzmöhre, *f.* izvoda od mrkve.
Satzpoſt, *f.* stavak.
Satzrübe, *f.* izvoda od repe.
Satzſchrift, *f.* parnični spis.
Satzſtock, *m.* sadjenica.
Satzteich, *m.* ribićnjak.
Satztheil, *m.* ſ. Satzglied.
Satzung, *f.* (Statut), ustanova; (Kirchen—), pravilo; (Taxe), odredbina; odreda cěne.
Satzungs-Gebäck, *n.* pekarija pod odred-
Satzungsrecht, *n.* postavljeno pravo.
Satzungs-Übertretung, *f.* prestupak odredbine.
Satzverbindung, *f.* sveza rěkovah, věto-
Satzverbindungslehre, *f.* nauka o svezi rěkovah.
Satzweide, *f.* vrbova sadjenica, vrbić.
Satzweiſe, *adv.* rěkomice; rěk po rěk.
Satzzeichen, *n.* razlučak rěkovah.
Satzzeit, *f.* vrěme koćenja.
Satzzwiebel, *m.* izvoda od luka; ſ. Stech-
Satyre, ſ. Satire.
Sau, *f.* (Schwein), krme, prase; (Mutterſchwein), prasica, krmača; (ſpr.) wer ſich unter die Treber mengt, den freſſen die Säue, tko se s tricami poměša, valja da ga svinje izjedu; (Klecks), šljopa, krmača, mačka, packa; eine — machen, šljopiti, copnuti; (v. Perſ.) krmača.
Sauaas, Sauaß, ſ. Schweinaaß.
Sauapfel, *m.* jabuka-divljaka.
Sauauge, *n.* (*Paris*), krstac, vranjino oko.
Saubalg, *m.* zamazaja; ſ. Sautod.
Saubár, *m.* vepar.
Saubeere, *f.* (*Solanum nigrum*), crna pomoćnica.
Saubeller, *m.* veprovac.
Sauber, *adj.* čist; opran; (*ſig.*) pristao; ein —er Vogel, osnašen ptić! čudna ptica! — machen, čisto raditi; ſ. Säubern.
Säuberer, *m.* čistilac; (in Mühlen), čiStilo.
Sauberkeit, *f.* čistoća; opranost; (*ſig.*) pristalost.
Säuberlich, *adj.* čist.
Säuberling, *m.* gladac, gladun, gladio-nica.
Säubern, *v. a.* čistiti, pročistiti, očistiti; ſich —, biskati se; die Bäume —, klaštriti drveće; (*mont.*) okidati.
Säuberſieb, *n.* prosijalo.
Saubirn, *f.* kruška-divljaka.
Saublume, *f.* ſ. Löwenzahn.
Saubohne, *f.* (*Vicia faba*), bob; (*Solen legumen*), bobac.
Saubohnenſtroh, *n.* bobovina.
Sauborſte uſw., ſ. Schweinborſte.
Saubrod, *n.* (*Cyclamen*), klobučić, lula.
Saubruch, *m.* rivača.
Sauce, *f.* umaka, omaka.
Sauciere, Sauceſchüſſel, *f.* umačnica.
Sauciſſe, *f.* zapalak.
Saudiſtel, *f.* (*Sonchus*), krlj.

Digitized by Google

Sauen, *v. n.* (gem.) packati, mazati; svinjiti; (*fig.*) svirati, za svitnjak zvoniti.
Sauer, *adj.* kiseo; — werden, uzkisnuti, prokisnuti, ukiseliti se, prozuknuti; — ſchmecken, kisiti; (v. Weine), ciknuti; ein ſaurer Wein, kiselica; ſaure Gährung, kisnuće; — ſehen, ſaure Mienen machen, kiselo gledati, kisati, kiskati; eine ſaure Arbeit, tvrd posao; Einem das Leben — machen, podbiti se koga, nedat mu se podignuti iz trave; ogorčiti komu život; das habe ich mir — werden laſſen, namučio sam se oko toga; to me je skupo stalo; ſaurer Schweiß, gorka muka; das kommt mir — an, to je mučan posao.
Sauer, ſ. Sauerteig.
Sauerach, ſ. Sauerborn.
Sauerampfer, *m.* (*Rumex*), štav, štavalj, štavelj, štavlje; (*Rumex acet.*), kiseljača, kiselić.
Sauerampferbaum, *m.* (*Andromeda*), [nadlist.
Sauerapfel, *m.* kiseljača.
Sauerbiſſen, ſ. Flaſchenbaum.
Sauerbraten, *m.* kiselo pečenje.
Sauerbrod, *n.* podkvasnica, kvasni hlěb.
Sauerbrühe, *f.* kiselica; kisela juha, polěvka.
Sauerbrunnen, *m.* kiseljak, kisela voda.
Sauerborn, *m.* (*Berberis vulgaris*), žutika.
Sauerbornholz, *n.* žutikovina.
Säuerei, *f.* svinjarija; (Unreinlichkeit), nečistoća; gad.
Sauerfleiſch, *n.* kiselo meso, pečenje.
Sauergras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljati šaš.
Sauerhonig, *m.* kisela medica.
Sauerkäſe, *m.* prosti sir.
Sauerkirſche, *f.* višnja.
Sauerklee, *m.* (*Oxalis acetosella*), cecelj, kiseljača, troprstac, slanica, sočica.
Sauerkleeſalz, *n.* ceceljan.
Sauerkleeſäure, *f.* ceceljna kiselina.
Sauerkratte, ſ. Sauapfel.
Sauerkraut, *n.* kiselo i. badnjevo zelje, kiseo kupus.
Säuerlen, *v. n.* kisiti, ciknuti; prokisivati, prokisnuti, prozuknuti.
Säuerlich, *vdj.* kiselast, nakiseo, prokiseo; — werden, prokisnuti.
Säuerlichkeit, *f.* prokislost.
Säuerling, *m.* (Sauerampfer), kiseljača, kiselić, kiselica; ſ. Sauerbrunnen.
Sauermaul, *n.* ſ. Sauertopf.
Sauermilch, *f.* kiselina, kiselo mlěko.
Sauern, *v. n.* kisnuti; (ſpr.) was nicht ſauert, das fůßt nicht, tko hoće časno, nemože lasno.
Säuern, *v. a.* kiseliti, zakiseliti; den Teig —, kvásiti těsto, metnuti kvasac u těsto.
Sauerort, *m.* kvasište.
Sauerſüchtig, *adj.* kiseo, namršten.
Sauerſtoff, *m.* (*oxygenum*), kiselik.
Sauerſtoffſalz, *n.* kiselična sol.
Sauerſtoffſäure, *f.* kiselična kiselina.
Sauerſuppe, *f.* kiselica.
Sauerſüß, *adj.* kiselo-sladak; eine — Miene machen, kroz plač se smijati; silom se smijati.
Sauerteig, *m.* kvas, kvasac.
Sauertopf, *m.* kiseljak.
Sauertöpfiſch, *adj.* kiseljački; kiseo.
Sauerwaſſer, *n.* kisela voda.
Saueſſen, *n.* meća; ſie hat ein — bereitet, zamela kao svinjam.
Sauf, ſ. Soff.
Saufang, *m.* lov na divljake (veprove).
Saufänger, *m.* veprovac.
Saufaus, **Saufbruder**, *m.* izpičutura; pijandura, pijančina, težka pijanica.
Saufen, *v. a.* (v. Thier.), lokati; einem Thiere zu — geben, napojiti životinju; (v. Säufern), lokati, pijančevati; cukati; gierig —, guliti (n. p. vinušinu); ſich toll und voll —, nalokati se kao pas; naljoskati se, nakrhati se; er ſauft wie ein Loch, pije kao dûga; d. Erde ſäuft das Blut, zemlja pije krv.
Saufen, *n.* lokanje; pijančevanje; lokilo.
Säufen, *v. a.* d. Vieh —, pojiti stoku.
Saufenchel, *m.* (*Peucedanum*), smudnjak; (*Seseli*), divji morač.
Säufer, *m.* pijanac, pijanica, pilac; cuklić; ein arger —, težka pijanica; pijandura; pijančina, popilica, loka; ein — werden, propiti se.
Säuferei, *f.* pijančevanje; ſ. Saufgelag.
Säuferin, *f.* pijančica.
Säufern, *v. n.* žedněti.
Säuferwahnſinn, *m.* bandanje pijansko.
Saufgelag, *n.* pijanka, lokilo.
Saufgeſell, **Saufgenoß**, *m.* supilac, pidrug; brat kod čaše.
Saufgeſellſchaft, *f.* pijanka; pijanice.
Saufgier, *f.* pohlepa na piće.
Saufgierig, *adj.* lakom na piće.
Saufgurgel, *f.* Saufhals, Saufhans, Saufheld, ſ. Säufer.
Saufinder, ſ. Saubeller.
Sauſiſch, *m.* (*Delphinus Phocaena*), morska svinja.
Sauffamerad, ſ. Saufgeſell.
Sauffrank, *adj.* mamuran.
Sauffrankheit, *f.* mamurluk.
Saufleiſch, *n.* svinjetina, krmetina.
Saufloch, *n.* napitnica. [ſſen.
Saufluſt; **Saufraß**, ſ. Saufgier; Sau-
Saufſack, ſ. Säufer.
Saufſchuld, *f.* žedne poduzice.
Saufſchweſter, ſ. Säuferin.
Saufſucht, ſ. Saufgier.
Saufſüchtig, *adj.* er iſt —, predao se vinu.
Sauftag, *m.* dan od pijančevanja; morgen iſt ein —, sutra će se pijančevati.
Sauftrog, *m.* pojnica.
Saugader, *f.* upilica; ſ. Milchader.

Digitized by Google

Saugaderdrüſe, *f.* (*glandula lymphatica*), žlézda-mezgovnica.
Säugamme, *f.* dojkinja, dojilja.
Saugarn, *n.* mreža za veprove.
Saugarten, *m.* veprinjak.
Saugblume, *f.* (*Galeopsis*), srba.
Saugeborſte, *f.* dlaka od sisaljke.
Saugeferkel, *n.* sišče; odojče, odojak, prase pod krmačom.
Saugefiſch, *m.* (*Echeneis remora*), ustavica; (*Naucrates ductor*), velika ustavica.
Saugegel, ſ. Blutegel.
Saugeglas, Saughorn, *n.* sisak, duda, siska, rog.
Saugekalb, *n.* tele pod kravom.
Saugelamm, *n.* sikanče; janje pod ovcom.
Saugeloch, *n.* sisak.
Saugemahl, *n.* sisotina.
Saugemutter, *f.* do(l)nje sisalo.
Saugen, *v. a.* & *n.* sisati; sati, sasnuti; Blut —, krv piti, sisati; (v. Kind.) an der Bruſt o. die Bruſt —, podojiti dojke; die Bruſt, an der ich ſaugte, prsi, koje su me odojile; ein Kind — laſſen, zadojiti, zadojati dête; der Schwamm ſaugt das Waſſer in ſich, spužva (sundjer) pije vodu; ſich voll —, napiti se (čega); (ſpr.) etwas aus den Fingern —, izsisati što iz prsta.
Säugen, *v. a.* ein Kind —, dojiti dête; (*fig.*) odojiti; e. —de Mutter, majka-dojilica.
Saugepflanze, *f.* bilina-sisalica.
Saugepumpe, *f.* sisalo, sisaljka.
Sauger, *m.* sisač; (v. Thieren, Säuger), sišče; ſ. Saugefiſch; Saugerüſſel.
Säugerin, *f.* dojilica.
Saugerohr, *n.* Saugeröhre, *f.* sisak.
Saugerüſſel, *m.* sisaljka.
Saugeſchale, *f.* sisaljka.
Saugeſchwamm, *m.* spužva, sundjer.
Säugethier, *n.* sisavac, sisar.
Saugetochter, ſ. Milchtochter.
Saugeventil, *n.* sisački zalistak.
Saugewarze, *f.* bradavica od dojke i. sise; (*bot.*) sasak.
Saugewerk, *n.* sisala.
Saugewürmer, *pl.* (*Trematoda*), srkači.
Saugewurzel, *f.* sisaća žilica; brandus.
Saugezahn, *m.* ždrebečak.
Sauggefäß, *n.* upilica; ſ. Milchader.
Säugling, *m.* mlěčnjak, naprščе; nejače, dětešce.
Saugloche, *f.* mit der — läuten, svirati; za svitnjak zvoniti.
Saugpumpe, Saugröhre uſw., ſ. Sauge-
Saugras, *n.* ſ. Vorſt; Wegetritt.
Saugſand, *m.* prionuli pěsak.
Sauhackſch, ſ. Hackſch.
Sauhatz, Sauhirt uſw., ſ. Schweinhatz
Säuiſch, *adj.* svinjski; (*fig.*) nečist, neopran, gadan, smrdan.
Saujagd, *f.* lov na divljake (vepre).
Saukaſtanie, ſ. Erdkaſtanie.
Saukerl, *m.* krmača; zamazaja.
Saukoben, *m.* svinjac, krmnjak.
Saukoch, *m.* gadan kuhač.
Saukraut, *n.* (*Hydrochaeris*), svinjak; (*Scrophularia nodosa*), strupnik; ſ. Liebſtöckel; Wilſenkraut.
Saulache, *f.* kaljuža, kaljuga; ſich in d. — wälzen, kaljužati se.
Säulbaum, *m.* stupnjak.
Säulchen, *n.* (*bot.*) plodonoša.
Säulchenfrüchtige, *pl.* (*Columniferae*), stuponoše.
Säule, *f.* stup, stub; (Pfoſte), stupac; Voltaiſche —, Voltin stup; conſtante, ſecundäre —, stalan, podružni stup.
Sauleben, *n.* svinjski život; (*fig.*) pasji život.
Sauleder, *n.* svinjska koža; (*fig.*) krmača.
Säulen, *v. a.* udariti stupove, stupovje.
Säulenbaum, ſ. Säulbaum.
Säulenblumen, *pl.* (*Columniferae*), stuponoše.
Säulendeckel, *m.* priklop.
Säulendick, *adj.* debeo kao stup.
Säuleneingang, *m.* ulazak na stupovih.
Säulenförmig, *adj.* stupast.
Säulenfuß, *m.* po(d)stupina, peta od stupa.
Säulengang, *m.* stupovnik.
Säulengebälke, *n.* brvna od stupa.
Säulengeländer, *n.* vrljika.
Säulengeſimſe, *n.* okružica, okvir stupa.
Säulengetragen, *adj.* na stupovih.
Säulenglied, *n.* članak stupa.
Säulenhalle, *f.* trěmnik.
Säulenhaupt, *n.* Säulenknauf, Säulenkopf, *m.* nadstupina, jabuka u stupa.
Säulenkranz, *m.* korniž (u stupa).
Säulenkuppelung, *f.* sustupje.
Säulenlaube, *f.* trěm.
Säulenordnung, *f.* stupovje.
Säulenpaar, *n.* dva stupa.
Säulenreihe, *f.* red i. vrsta stupovah.
Säulenſchaft, *m.* stablo u stupa.
Säulenſtein, *m.* čadić.
Säulenſtellung, *f.* razměštaj stupovah.
Säulenſtuhl, *m.* podnožje.
Säulenthor, *n.* vrata od stupovah.
Säulenweite, *f.* razdaleč stupovah, razstupina.
Säulenwerk, *n.* stupovje.
Säulenzierath, *f.* ures stupa.
Säulig, *adj.* stupovit.
Saulocker, *m.* (*Motacilla Phoenicurus*), crvenrepka, crnovoljka.
Saulöffel, *m.* (*Potamogeton*), mrestnjak.
Saum, *m.* (Rand, kraj; (*bot.*) okrajac, okrajak; (Dach—), streha; (eines Gewebes), rub, porub, zarub, rubež, obrub, pervaz*; d. — des Kleides, skut od haljine; (a. Hufe), vlasci; (Laſt), tovar; (Säumchen, *Buccinum decussatum*), ukršten rogač.
Saumagen, *m.* (*fig.*) krmača, prasac.
Saumandel, ſ. Erdmandel.

Digitized by Google

Saumarkt, *m.* svinjski trg.
Saumaſt, *f.* žirovina.
Saumausgleicher, *m.* krajačić.
Saumband, *n.* porubica.
Saumelde, *f.* (*Chenopodium hybridum*), izrodjen gjurgjevac.
Saumelf, Saumilch, ſ. Saudiſtel.
Saumen, *v. a.* samariti; na tovarih nositi.
Säumen, *v. n.* krzmatí; kasniti; (langſam ſein), oklèvati.
Säumen, *v. a.* rubiti; obrubiti, porubiti, zarubiti; einen Block —, otesati panj.
Saumenſch, *n.* krmača, prasica, obrljuga, neopera.
Saumer, *m.* samarnjak, tovarnjak, seh-
Säumer, *m.* kasnilac; oklèvalo; (der Saumthiere hält), sehsanar; ſ. Sau-
Saumeſel, *m.* tovar.
Saumfarn, *m.* (*Pteris*), bujad.
Saumfloſſe, *f.* (*Labrus marginalis*), porubljen labrnjak.
Saumfutter, *n.* kislica, sindžef.
Saumhaft, Säumig, ſ. Saumſelig.
Saumilch, *f.* svinjsko mlèko; ſ. Saudiſtel.
Saumkorb, *m.* tovarni koš.
Säumling, *m.* kasnilo; sporac.
Saumnaht, *f.* obšav.
Säumniß, *f.* oklèvanje, krzmanje; kaš-
Saumochs, *m.* vo(l)-tovarnjak.
Saumpferd, Saumroß, *n.* konj-tovarnjak, sehsana(-seizana).
Saumſal, *n.* ſ. Saumſeligkeit.
Saumſal-Strafgeld, *n.* zadocnica.
Saumſattel, *m.* samar.
Saumſchicht, *f.* porubna, strešna vrsta.
Saumſchwelle, *f.* podsèk.
Saumſelig, *adj.* kasan, nemaran; pedav; ein —er Schuldner, zao dužnik; er iſt ein —er Schuldner, mučan je za platiti; er iſt ein —er Arbeiter, sporo radi; — ſein, kasniti; spor biti.
Saumſeligkeit, *f.* kasnoća, nemar, pedavost; sporost.
Saumſpinne, *f.* (*Aranea fimbriata*), porubljen pauk.
Saumſtich, *m.* ſ. Saumnaht.
Saumthier, *n.* ſ. Saumer.
Saumutter, *f.* krmača s praščići; es iſt eine —, oprasila se je.
Saumwanze, *f.* (*Cimex marginatus*), porubljena stènica.
Sauneſt, *n.* (*fig.*) oplaza.
Saunetz, ſ. Saugarn.
Saunickel, *m.* punišake.
Sauohr, *n.* (*Plantago major*), veća bokvica, veći trputac.
Saupelz; Saurach; Saurande, *f.* ſ. Saumagen; Sauerdorn; Sauerkraut.
Säure, *f.* kiselina.
Saurebe, *f.* ſ. Bitterſüß.
Säurebildend, *adj.* kiseleći.
Säuren, ſ. Säuern.
Säurenbildner, *m.* Säurenradical, *n.* kisivo, kisilo.
Sauringel, *m.* ſ. Gänſerich.
Saurubel, *m.* čopor divljakah.
Saurüſſel, *m.* rilo, klša, surla, ćuša; ſ. Sauohr; Löwenzahn.
Saurüſſelfiſch, *m.* (*Zeus Aper*), rilaš.
Saus, *m.* šum; in — und Braus leben, živiti huk buk.
Sausack, *m.* kulèn; ſ. Saumagen; Schlem-
Sausalat, *m.* (*Lactuca virosa*), otrovna
Sauschnabel, ſ. Löwenzahn. [loćika.
Sausehorn, *n.* (*Buccinum*), rogač.
Säuſel, *m.* šušak; žamor, žubor.
Sauſelaut, *m.* svištuci glas, glasac.
Säuſeln, *v. n.* (v. Winde), pirkati, šuškati, šušnjati, žamoriti, žuboriti; (v. Sprechenden), svistati.
Säuſelſtimme, *f.* ſ. Säuſel.
Sauſen, *v. n.* šuměti; b. Ohren — mir, šume mi uši; zuje mi uši; der Kopf ſauſt mir, bući mi glava.
Sauſer, *m.* šumilo; šum.
Sauſewind, *m.* vihar; (*fig.*) šumak, vètrenjak, vètrogonja.
Sauſpieß, *m.* lovačka sulica.
Sauſtall, *m.* svinjac; kotac; (*fig.* vom Zimmer), prènica.
Sauſtecher, *m.* veprokolj.
Sauſtein, ſ. Stinkſtein.
Sauſubel, *m.* ſ. Saulache.
Sauſumpf, *m.* mutežnik.
Sautanne, *f.* ſ. Bärlapp; Borſt.
Sautäubling, *m.* (*Agaricus emeticus*), bljuvara, gluhara.
Sautod, *m.* (*Chenopodium hybridum*), izrodjen gjurgjevac.
Sautrank, *m.* meća.
Sautreiber, *m.* svinjar.
Sautrog, *m.* kopanja, valov.
Sauvegarde, *f.* straža-štitnica.
Sauwühle, *f.* rivača, rovine.
Sauwurz, *f.* (*Scrophularia nodosa*), gukav strupnik; ſ. Waſſerbraunwurz; Sauzitze, *f.* zatora. [Zaunrübe.
Savatten, *pl.* papuče.
Saveſchiff, *n.* savka.
Savoyerkohl, *m.* bèla vrzina.
Sbirre, *m.* pandur, zbir.
Sborſo, *m.* vadjevina; ſ. Vorſchuß.
Scabioſe, *f.* (*Scabiosa*), prženica, udovica.
Scabenza, *f.* dospètak.
Scala, *f.* lèstvica; stupnjik, škala; (*mus.*) ſ. Tonleiter.
Scalpell, *n.* vidarski nožić.
Scalpiren, *v. a.* derati, oderati lubanju.
Scamonium, *n.* skamonij.
Scandal, *n.* sablazan, blaz *f.*
Scandaleuſe, *adj.* sablazniv, smutljiv; Chronique —, blazniva sgoda.
Scandaliſiren, *v. a.* sablazniti, blazniti, smutiti; ſich woran —, sablazniti se o što, primiti što za sramotu.

Digitized by Google

Scandalmacher, *m.* sablaznik.
Scandiren, *v. a.* měriti stih, skandovati.
Scaphander, ſ. Schwimmgürtel.
Scapulier, *n.* naplećnik, skapular.
Scapulierfeſt, *n.* škapularska majka Božja.
Scarifiziren, ſ. Schröpfen.
Scarlievo, *n.* škrljevo, škriljevina, skriljevina, škrljevska bolest.
Scarnitzel, *n.* kesica.
Scarpe, *f.* nutrašnji uzklis, poškalj.
Scarpiren, *v. a.* uzklisiti. [otrebina.
Scarto, *n.* obirak, izbirak, otrebak,
Scartiren, *v. a.* obirati, izbirati, trěbiti, otrěbiti.
Scelett, *n.* kostur, okostnica, samokost.
Scene, *f.* (Schaubühne), pozorište; (Auftritt), prizor; ein Schauſpiel in die — ſetzen, prirediti igrokaz za pozorište, kazalište.
Sceniſch, *adj.* pozorišni.
Scepter, ſ. Zepter.
Scepticismus, ſ. Skepticismus.
Schaaf, Schaar uſw., ſ. Schaf uſw.
Schabaas, *n.* mezdrotine.
Schabab, *n.* ostružine, ogrebak, ogrebine, strugotine; (Raben), kukolj.
Schabatte, *f.* nakovnjište.
Schabe, *f* (*Blatta orientalis*), žugor, žohar, žuža; (Schabeiſen), maklja, makljica; (Krätze), svrab; (b. Töpf.) (lončarski) nož.
Schábe, *f.* pozder, puzder, pozderka; pozderje; (in Salzw.) stružva.
Schabebank, *f.* stružnica. [konj.
Schabebaum, *m.* stružnjak; (kožarski)
Schabeblock, *m.* } stružnjak.
Schabebock, *m.* }
Schabebrett, *n.* stružnica.
Schabedegen, *m.* strugač.
Schabeeiſen, *n.* strugač, poděljač.
Schabehobel, *m.* strugača.
Schabeklinge, *f.* postrug.
Schabel, *f.* boranija
Schabelmöhre, *f.* (*Scandix pecten*), češljasta iglica.
Schabemeſſer, *n.* strugač, maklja.
Schaben, *v. a.* (kratzen), ſich —, češati se; Rüben —, strugati repu; nastrugati repe.
Schabengift, *n.* žužomor.
Schabenkraut, *n.* (*Verbascum Blattaria*), mrkovina; (*Gnaphalium arenarium*), žuto smilje.
Schaber, *m.* strugač, poděljač; maklja; (b. Goldſchm.) redija; (Schabehans), Schaberei, *f.* šmukljanje. [šmukljar.
Schabernack, *m* vragolija; lakrdija; Einem einen — ſpielen, metnuti komu crn komad u torbu; ſ. Poſſen.
Schabernacken, *v. n.* vragolisati, vragovati.
Schabernacker, *m.* vragolan, vragulin.
Schaberübchen, *n.* Einem ein — machen, (ſpr.) ſ. Rübchen.
Schaberuſch, ſ. Schachtelhalm.
Schabewolle, *f.* ostružina, ostrugana vuna.
Schäbig, *adj.* uhaban, pohaban, izlizan; (krätzig), svrabljiv, šugav.
Schabkäfer, *m.* (*Dermestes*), kožnjak.
Schablone, *f.* tvorilo, šablona.
Schablonirkunſt, *f.* tvorilarstvo.
Schabracke, *f.* čaprag, čultan, abajlija,
Schabſel, ſ. Schabab. [kaša.
Schabwerkzeug, *n.* strugalo.
Schabziegerkraut, *n.* (*Melilotus coerulea*), modra ždraljika.
Schach, *m.* šah; šah; — ſpielen, igrati se šaka; — dem König, pogibao kralju! na kralja! šah kralju; — bieten, šah dati, (*fig.*) prkositi; oprěčiti se. [kockavica.
Schachblume, *f.* (*Fritillaria Meleagris*),
Schachbrett, *n.* škaknica.
Schacher, *m.* čar.
Schächer, *m.* razbojnik, lupež; (*fam.*) kukavac, bogac. [tarija.
Schacherei, *f.* čifutarenje, čarenje; čifu-
Schacherer, Schacherjude, *m.* čifut.
Schachern, *v. n.* čifutariti, čariti.
Schachfeld, *n.* kocka.
Schachförmig, *adj.* izkockan.
Schachkraut, ſ. Pfriemenkraut.
Schachmatt, *adj.* (im Schachſpiele), propao; pogibe; nikud nikamo; šahmat; (*fig.*) iznemogao, mlohav; (überwunden), propao.
Schachſpiel, ſ. Schach.
Schachſpieler, *m.* škakar.
Schachſtein, *m.* škakac.
Schacht, *m.* (*mont.*) okno; einen — abteufen, kopati okno.
Schachtabgabe, *f.* daća od okna.
Schachtafel, *f.* ſ. Schachbrett.
Schachtbühne, *f.* zaravanak (od okna).
Schachtel, *f.* zaklopnica, škrabica, škatulja, kutija; (ver.) eine alte —, baba, babetina; palandra. [škrabice.
Schachtelboden, *m.* dno od zaklopnice,
Schachtelbeckel, *m.* poklopac od zaklopnice, škrabice.
Schachtelfiſch, *m.* (*Ostracion gibbosus*), grbavi crepovac.
Schachtelform, *f.* kalup od zaklopnice.
Schachtelhalm, *m.* (*Equisetum*), preslica, hvošt, hvošće, (vošć), vretenac, konjski rep; kositerka, kositerna trava, cinkrot.
Schachtelkrämer, Schachtelmacher, *m.* zaklopničar, kutijar, škatuljar.
Schachtelkraut, *n.* ſ. Schachtelhalm.
Schachtelmalerei, *f.* šaranje zaklopnicah, škrabicah.
Schachteln, *v. a.* hvostiti, trljati hvostom.
Schachtelſaft, *m.* marmelada.
Schachtelſchiene, *f.* cěpac za zaklopnice.
Schachtelſtock, *m.* ſ. Schachtelform.
Schachtelzarge, *f.* obod od zaklopnice.

Digitized by Google

Schachten, *v. a.* iskockati.

Schächten, *v. a.* klati, zaklati; (*fig.*) omesti, zakinuti.

Schächter, *m.* količ, šakter.

Schachtfeger, *f.* Schlammbeißer.

Schachthalm, *f.* Schachtelhalm.

Schachthaus, *n.* nadoknica.

Schachthut, *m.* Schachtkappe, Schachtmütze, *f.* oknarica.

Schachtkraut, *f.* Pfriemenkraut.

Schachtlatte, *f.* žioka od okna.

Schachtloch, *n.* rupa od okna.

Schachtmeister, *m.* oknar.

Schachtstange, *f.* Schachtlatte.

Schachtsteuer, *f.* oknarina.

Schachttonne, *f.* oplata od okna.

Schachtwinde, *f.* *f.* Pferdegöpel.

Schachzug, *m.* potez škakca.

Schacke, *f.* ovca.

Schäcke, *f.* Schecke.

Schacker, *f.* Krammetsvogel.

Schadbar, *f.* Schadhaft.

Schade, (Schaden), *m.* šteta, kvar, škoda; — leiden, nehmen, zu —n kommen, imati štetu; štetovati, kvarovati; biti na kvaru; das thut Ihnen keinen —n, to Vam nije na štetu; tim neštetujete; neškodi Vam; das soll dein — nicht sein, nećeš štetovati; bit će ti na uhar; durch —n wird man klug, šteta i ludomu oči otvori; —n verursachen, štetovati (koga), škoditi (komu); vielen —n verursachen, počiniti mnogo štete; an dieser Waare habe ich großen —n, na ovoj sam robi puno kvarovao, štetovao; ich habe dabei —n, u kvaru sam; Niemand soll durch mich —n leiden, nitko neće s mene štetovati; den —n tragen, štetovati; wer wird den —n tragen? čija će biti šteta? es ist dem —n ausgesetzt, na umetu je; den —n erheben, shoditi kvar; (Verlust), auf —n und Gewinn, na dobitak i gubitak; mit —n verkaufen, na prodaji štetovati; prodati pod gubitak; —n leiden, izgubiti; zugehender —, nastala šteta; zugefügter —, počinjena, učinjena šteta; —! šteta! — um das viele Geld! žalibože tolikih novacah! ist das nicht Jammer —? nije-li to Bogu plakati? es ist ewig —, velika šteta; es ist — um ihn, šteta za njega; (Verletzung), rana; er hat einen —n am Fuße, boli ga noga; ranu ima na nozi; ein — am Auge, bolest oka; mana oka; innerer —, nutrašnja boljetica; es nahm Niemand —n, es kam Niemand zu —n, (z. B. beim Umwerfen), nitko se nije ozledio; nitko se nije ranio; — an der Gesundheit, ozleda; —n an seiner Gesundheit leiden, nahuditi zdravlju, pokvariti zdravlje; (an Waaren), mana kvar.

Schade, *f.* (*Clupea Alosa*), laska, kobla, ćepa

Schadekauf, *m.* es ist ein —, krajcar pazar, a groš kvara; iztěrao groš zolotu.

Schädel, *m.* lubanja; glavina; (ver. Kopf), tikva; pasjača; er hat einen harten —, tvrdoglav je; ein großer —, glavetina, glavura, glavurda, glavurina.

Schädelbedeckung, *f.* Schädelhaut.

Schädelbohren, *n.* vrtanje glave.

Schädelbohrer, *m.* (vidarska) svrdlica.

Schädelbach, *f.* Schädelgewölbe.

Schädelform, *f.* oblik lubanje.

Schädelgewölbe, *n.* svod lubanje, glavine.

Schädelgrund, *m.* pod lubanje.

Schädelhaut, *f.* oglavnica.

Schädelhöhe, *f.* Schädelstätte.

Schädelhöhle, *f.* šupljina lubanje.

Schädelknochen, *m.* kost od lubanje.

Schädellehre, *f.* luboslovje.

Schädelnaht, *f.* svez.

Schädelnuß, *f.* (*Craniolaria*), lubanjica.

Schädelstätte, *f.* kosturnica, kalvarija.

Schaden, *v. n.* Unmäßigkeit schadet der Gesundheit, neumérenost hudi zdravlju; Einem —, škoditi komu; štetovati koga; das kann nichts —, to neće nahuditi; es würde nicht —, nebi bilo s gorega, da...; es schadet nicht, neškodi; das würde mir bei ihm —, to bi mi zamério.

Schaden, *f.* Schade; Wels.

Schadenersatz, *m.* naknada štete; — leisten, naknaditi štetu; auf — klagen, tužiti za naknadu štete.

Schadenfall, *f.* Schadfall.

Schadenfreude, *f.* zloradost, nazlob, svećenje; — fühlen, rad biti čijemu zlu; svetiti se komu.

Schadenfreund, *m.* zlorad.

Schadenfroh, *adj.* zlorad, nazloban; er ist —, raduje se tudjemu zlu.

Schadenfroheit, *f.* zloradost.

Schadengeld, *n.* naknada štete.

Schadenlust, Schadenlustig, *f.* Schadenfreude, Schadenfroh.

Schadenrechnung, Schadenschätzung, *f.* procěna štete.

Schadensicherheit, *f.* sěgurnost od štete.

Schadfall, *m.* im —e, ako bude šteto.

Schadhaft, *adj.* oštećen; pokvaren; kvaran; trošan; (verletzt), ozleđen, ranjav; das —e einer Wunde, nezdravac; ein —er Zahn, bolestan, krnjav zub; *f.* Schädlich.

Schadhaftigkeit, *f.* oštećenost; pokvarenost; ozleda, bolest.

Schädiger, *m.* štetočinja.

Schädlich, *adj.* nahudan, nahudljiv; diese Speise ist —, ovo jelo hudi; ein —es Thier, štetna, štetonosna, škodljiva

Digitized by Google

živina; es ist nicht —, neškodi, nečini štete.
Schädlichkeit, *f.* nahudba, nahudljivost; škodljivost, štetnost.
Schadlos, *adj.* bezkvaran, bezštetan; er ist —, neima štete; (unverletzt), zdrav, čitav; — halten, obezštetiti; naknaditi štetu.
Schadloshaltung, *f.* obezšteta.
Schadloshaltungs-Revers, *m.* zavez na obezštetu.
Schadlosigkeit, *f.* bezštetnost, bezkvarnost; čitavost, zdravje.
Schadwirkend, *adj.* štetonosan, štetan.
Schaf, *n.* (als Thiergeschlecht), brav, bravče; (das weibliche —), ovca; (d. männliche —), ſ. Schafbock; —e halten, imati ovce; eine Herde —e, krdo ovacah; (ſpr.) der Wolf frißt auch die gezählten —e, i brojene ovce vuk (kurjak) jede; sanft wie ein —, umiljat kao ovca; dumm wie ein —, lud kao tele; e. dummes —, pravi tetak; telac Božji.
Schafampfer, *m.* (*Rumex acetosa*), kiseljača, kiselić, kiselica.
Schafbein, *n.* ovčja noga.
Schafblattern, *pl.* stroka; mit — behaftet, strokav; ſ. Schafpocken.
Schafbock, *m.* ovan, praz.
Schafbremſe, *f.* (*Oestrus ovis*), ovčji štrk i. štrkalj.
Schafbutter, *f.* ovčje maslo.
Schäfchen, *n.* ovčica; (Kätzchen), maca; (Wolke), runce; (ſpr.) er hat ſein — geſchoren, zakopao je pataricu; ſein — ins Trockene bringen, spremiti bo-
Schäfchenblume, *f.* ſ. Löwenzahn. [šeku.
Schafdarm, *m.* ovčje crevo.
Schafdieb, *m.* ovcokradica.
Schafdiebſtahl, *m.* kradja ovacah; ukradena ovca.
Schafdrehwurm, *m.* (*Coenurus cerebralis*), hrvica, vrtoglavac.
Schafdromedar, ſ. Schaffameel.
Schafdünger, *m.* ovčji gnoj.
Schafegel, *m.* (*Fasciola hepatica*), metilj.
Schafen, *adj.* ovčji.
Schafenger, ſ. Schafbremſe.
Schäfer, *m.* ovčar, čobanin; (*fig.*) pastěr.
Schäfer- (in Zuſ.) ovčarev, ovčarski.
Schäferbube, *m.* čobanče.
Schäferdichter, *m.* seljankar.
Schäferei, *f.* ovčarnica.
Schäferflöte, *f.* frula; svirala, karablje.
Schäfergedicht, *n.* seljanka.
Schäfergeſpräch, *n.* razgovor pastěrski.
Schäferhund, *m.* torni pas, ovčar.
Schäferhütte, *f.* hramac, plužina.
Schäferin, *f.* ovčarica, čobanica; (*fig.*)
Schäferiſch, *adj.* ovčarski. [pastěrica.
Schäferjunge, ſ. Schäferbube.
Schäferknabe, ſ. Schäferbube.
Schäferknecht, *m.* čobanin.
Schäferleben, *n.* pastěrovanje.
Schäferlich, *adj.* pastěrski.
Schäferliebe, *f.* pastěrska, idilička ljubav.
Schäferlied, *n.* pastěrska pěsma.
Schäferluſt, *f.* ovčarska, pastěrska zabava.
Schäfermädchen, *n.* ſ. Schäferin.
Schäfername, *m.* pastěrsko ime.
Schäfernuß, ſ. Erdnuß.
Schäferordnung, *f.* ovčarska uredba.
Schäferpfeife, *f.* diple; ſ. Schäferflöte.
Schäferſitz, *m.* ovčarište.
Schäferſpiel, *n.* ovčarska, čobanska, pastěrska igra.
Schäferſtab, *m.* ovčarska i. čobanska palica; čuvka-palica.
Schäferſtück, *n.* ovčarska pěsma.
Schäferſtunde, *f.* dragovanje; sretan čas.
Schäfertanz, *m.* ovčarski ples, ovčarska
Schäfertaſche, ſ. Hirtentaſche. [igra.
Schäferwelt, *f.* ovčarstvo; pastěrstvo.
Schäferwohnung, *f.* ovčarev stan.
Schafeuter, *m.* ovčje vime; ſ. Schafpilz.
Schaff, *n.* čabar, kabao, škaf; (zum Schöpfen), kablica, kapunjica.
Schäffel, ſ. Scheffel.
Schaffel, ſ. Schaff.
Schaffell, *n.* ovčje runo, ovčina.
Schaffen, *v. a.* & *n.* (arbeiten), raditi; du haſt hier nichts zu —, tu neima za te posla; mit ihm habe ich nichts zu —, neimam š njim nikakva posla; was haſt du mit mir zu —? šta je tebi do mene? er macht mir viel zu —, mnogo mi zadaje posla; ich hatte damit viel zu —, mnogo sam imao vrtnje oko toga; (befehlen), was — Sie? šta zapovědate? — Sie Wein oder Bier? hoćete-li vina ili piva? rači-li Vam se vino ili pivo? du haſt mir nichts zu —, ti nisi moj gospodar; etwas an Ort und Stelle —, dopremiti što; (herbei—), nabaviti, dobaviti; Einen aus dem Hauſe —, odpraviti koga iz kuće; ſich Einen vom Halſe —, skinuti koga s duše, otresti se, oprostiti se koga; kurtalisati se koga; ich will dir das Geld —, nabavit i. pribavit ću ti novce; Rath —, světovati; domisliti se; Schmerzen —, muke zadati; ſ. Verſchaffen; (er—), Gott hat die Welt geſchaffen, Bog je stvorio i. sazdao svět; ſchaffe in mir Gott ein reines Herz, daj mi Bože čisto srce; der Dichter ſchafft, pěsnik tvori; die —de Kraft, tvorivost, tvornost; aus dem Wege —, ukloniti, jamiti (što); Einen aus dem Wege —, smaknuti koga.
Schaffer, *m.* dvorski.
Schafferath, *m.* domišljan.
Schafferei, *f.* dvorskoga stan.
Schaffleiſch, *n.* ovčevina.

Digitized by Google

Schäffler, m. kabličar.
Schaffner, m. nabavljač; (in Klöst.) gospodar, gazda; ſ. Schaffer.
Schaffnerei, ſ. Schafferei.
Schaffot, n. krvni odar; stratište.
Schaffungsfähigkeit, Schaffungskraft, f. tvornost.
Schaffutter, n. ovčja pića, krma.
Schafgarbe, f. (*Achillea Millefolium*), kunica, stolistac, stoliska, koštenica, rebrac, kunji rep, tučja trava.
Schafglocke, f.; Schafgras; Schafgrundkraut, n. ſ. Schafſchelle, f.; Schafſchwingel; Schafrapunzel.
Schafhaut, f. ovčje runo; ovčina; (ſpr.) in einer — ſtecken, učiniti se ovcom.
Schafhäutchen, n. košuljica, vodenjak.
Schafherde, f. krdo, stado ovacah.
Schafheu, n. ovčje sěno; ſ. Kannenkraut.
Schafhirt, ſ. Schäfer.
Schafhof, m. (ovčji) obor; ſ. Schäferei.
Schafhund, ſ. Schäferhund; Engerling.
Schafhürde, f. tor, košara.
Schafhuſten, m. ovčja sipnja.
Schafhütte, ſ. Schäferhütte.
Schafkameel, n. (*Auchenia Vicunna*), vikunja; (*Camelus Lama*), lama.
Schafkäſe, m. ovčji sir.
Schafkerbel, m. (*Tordylium Anthriscus*), ovčji makač. [kita.
Schafklee, m. (*Lotus corniculatus*), smiljSchafklunker, m. ovčji brabonjak.
Schafknecht, m. podovčar, ovčarski sluga.
Schafkopf, ſ. Schafskopf.
Schafkraut, n. (*Arabis*), guščarka; (*Veronica Chamaedrys*), dubačasta čestoslavica; ſ. Ginſter. [uho.
Schafkunz, m. (*Pezisa auricula*), babino
Schaflamm, n. jagnjica, janjica.
Schaflaub, n. šušanj za ovce.
Schafläus, Schafliege, f. (*Hippobosca ovina*), ovčji klop, ovčja klopuša; ſ. Schafzäcke.
Schafleche, f. ulinak; (Ort), solilo.
Schafleder, n. ovčja koža.
Schafledern, adj. od ovčje kože.
Schäflein, ſ. Schäfchen.
Schaflinſe, f. (*Colutea*), pucalina.
Schaflorbeere, f. ovčji bobak, brabonjak.
Schaflunge, f. (*fig.*) slaba pluća.
Schafmäßig, adj. glup kao bravče.
Schaf(s)maul, n. ſ. Rapunzel.
Schafmeiſter, m. nadovčar.
Schafmilbe, ſ. Schafzäcke.
Schafmilch, f. ovčje mlěko.
Schafmiſt, ſ. Schafdünger.
Schafmüllen, ſ. Keuſchbaum.
Schafmutter, f. ovca.
Schafnoß, n. bravče. [fell.
Schafpelz, m. košuh; opaklija; ſ. Schafs
Schafpeſt, f. ovčja kuga, crkalica.
Schafpferch, m. tor.
Schafpilz, m. brezovnjača.
Schafpocken, pl. kozice; ſ. Schafblatter.
Schafrapunzel, m. (*Jasione*), prisadnik,
Schafrippe, ſ. Schafgarbe. [pavinac.
Schafrüde, ſ. Schafhund.
Schafruſch, m. (*Equisetum hyemale*), zimski hvost.
Schafsauge, n. (*fig.*) buljioka, klěšto.
Schafsäugig, adj. okat. [denica.
Schafſchelle, f. ovčja měděnjača i. měSchafſchere, f. ovčje i. velike nožice.
Schafſcheren, n. Schafſchur, f. strižba
Schafſcherer, m. strigač. [ovacah.
Schafſchwingel, m. (*Festuca ovina*), ovčja vlasulja.
Schafsgang, m. bravanje; einen — haben, bravati.
Schafsgeſicht, n. benasto lice; (Schafshirn), ſ. Schafskopf.
Schafskleid, n. (ſpr.) ein Wolf in —ern, ovčje runce, a vučje srce; pod jagnjećom kožom više putah kurjak leži.
Schafskopf, m. ovčja glava; (*fig.*) tikvelj, bena, zvekan, tetak; ſ. Dummkopf.
Schafsköpfig, adj. benast, benav, glup.
Schafſtall, m ovčinjak, ovčak, ovčara.
Schafſtand, m. kolikoća ovacah; dieſes Gut hat einen großen —, na ovom imanju hrane mnogo ovacah.
Schafſtroh, n. slama za ovce; ſ. Schafheu.
Schaft, m. (ein. Säule), stablo (od stupa); (ein. Baumes), deblo, panj; (ein. Werkzeuges), držalo; e. Lanze), kopljište; (des Stiefels), sara, golěn; (ein. Feder), batrljica; (ein. Nadel), stabaljka (u igle); (am Schießgew.) usad; (*bot., scapus*) batvo; (Weber—), nićanica.
Schaftäfe, ſ. Schafzäcke.
Schaftäubling, m. (*Agaricus virescens*), zelenkasta gluhara.
Schaftauge, n. (b. Web.) kotalac, ošce.
Schafibaum, m. (*Spathelia*), kitanj.
Schaftdraht, m žica za igle.
Schäften, Schaften, v. a. (eine Lanze —), nasaditi; (e. Gewehr —), usaditi, naděljati; e. wohl geſchäfteter Jagdhund, vrljikast ogar; ein gut geſchäfteter Baum, upravo drvo.
Schaftförmig, adj. (*bot.*) batvast.
Schaftgeſtimſe, n. dolnji korniž.
Schafthalm, m.; Schaftheu, n. ſ. Schachtelhalm; (*Chara*), parožnica.
Schaftholz, n. usad, taslak.
Schaftmodel, n. kalup.
Schaftnadel, f. iglica.
Schaftrieb, m. pravo na ovčju pašu.
Schaftrift, ſ. Schafweide.
Schaftſchneider, m. stabaljkar.
Schafvieh, n. ovce.
Schafwaſſer, n. vodenjak.
Schafweide, f. paša za ovce, ovčja paša.
Schafweizen, ſ. Lolch.
Schafwolle, f. (ovčja) vuna.

Digitized by Google

Schafwollen, *adj.* vunen; —er Stoff, ſ. Schafwollzeug.
Schafwollwaare, *f.* vunina, vunena roba.
Schafwollzeug, *n.* vunina, vunena tkanina.
Schafzäcke, *f.* (*Ixodes reduvius*), ovčji krpelj, krpuša.
Schafzucht, *f.* ovčarstvo.
Schafzunge, *f.* (*Plantago major*), veća bokvica.
Schaiden, ſ. Wels.
Schakal, *m.* (*Canis aureus*), čagalj, ča-kalj.
Schake, *f.* (*oek.*) klečka, škljoce.
Schäfer, *m.* šaljivac, šaljivčina, šurkalac; ſ. Schäferei.
Schäferei, *f.* šala, šurka.
Schäferin, *f.* šaljivica.
Schäfern, *v. n.* šaliti se, šurkati.
Schal, *adj.* mlakav, mlitav; ein —er Kopf, jalova glava.
Schalaſter, ſ. Hirſchholder.
Schälbar, *adj.* ljuštiv.
Schälbe, *f.* junica.
Schälblaſe, Schälblatter, *f.* jašterica.
Schalblech, *n.* morokvaša, plehovi.
Schälchen, *n.* čašica; šaljica, fildžanić.
Schale, *f.* (Schüſſel), zdela; (an einer Wage), zdelica; (Trinkgeſchirr), čaša; (Kaffee—), kavenka, šaljica, fildžan; (Obſt—), kožurica; kom, okomina, komina; (eine harte Obſt—), ljuska; ljupina; (die abgelöſte Apfel—), oljuština, oljup, oljupak, ljupina, gulina; (Hülſe), komuška, mahuna; (v. Muſcheln), ljuštura; (v. Schalthieren), korepina; (Krebs—), samar; (Schnecken—), kućica; (Ei—), ljuska, ljupina; (Erbſen—), tapina; (Hirn—), lubanja; (Rinde), kora; (Huf—), papak; (an Meſſern und Büchern), korice, kore; trenka; (a. Wagen), poličica, jastuk; ſ. Schalblech.
Schäleiſen, *n.* strugač.
Schalen, *v. a.* (e. Meſſer), ukoriti (nož); (Bauw., be—), oplatiti (n. p. daskami).
Schälen, *v. a.* ljuštiti, ljupiti; (einen Apfel —), ljuštiti, oljuštiti, guliti, oguliti, běliti, oběliti; (Nüſſe —), komiti, kominjati, komušati; (Bäume —), guliti; wie ein geſchältes Ei, kao zlatna jabuka; (Land —), strugati, skresati; ſich —, *v. r.* ljuštiti se, oljuštiti se, odljusnuti se; lupiti se, guliti se; ſ. Spülen.
Schalenförmig, *adj.* poput ljuske, komine, korepine.
Schalenfrucht, *f.* plod u komini.
Schalengehäuſe, *n.* ljuštura; korepina.
Schalenkrebſe, *pl.* (*Malacostraca*), raci-korepnjaci.
Schalenobſt, *n.* voće u komini.
Schalenſchneider, Schalenſchröter, *m.* koričar, trenkar, kamzijar.
Schalenthier, ſ. Schalthier.
Schäler, *m.* ljupilac.
Schalfiſch, *m.* (*Ostracion*), crepovac.
Schälfiſch, ſ. Schellfiſch.
Schalfrucht, *f.* (*caryopsis*), golac.
Schälgang, ſ. Graupengang.
Schalgebirge, *n.* vitao i. nasad rude.
Schälhacke, *f.* busenjača.
Schalhärtling, *m.* tvrdokorka(jabuka).
Schalheit, *f.* mlakavost, mlitavost.
Schälhengſt, *m.* pastuh, ajgir*.
Schalholz, *n.* (Forſtw.) oguljeno drvo; (Bauw.) oplatak, oplata; (a. Wagen), poličica, jastuk; ſ. Schalbrett.
Schalig, *adj.* s ljuskom, ljupinom; ljuskav, ljupinav.
Schalk, *m.* lukavac; varak; vragolan; vragometnjak, gursuz; (ſpr.) er hat den — im Nacken o. hinter den Ohren, ispod miro devet vire; ein durchtriebener —, ovijanac; (v. Kohle), puhlo zelje; ſ. Schale.
Schalken, *v. a.* (betrügen), varati; (ſchälken), podběliti; (zanken), karati se.
Schalkhaft, *adj.* vragolast; —e Augen, nestašne oči.
Schalkhaftigkeit, Schalkheit, *f.* vragolija; lukavština; nestašnost.
Schalkiſch, ſ. Schalkhaft.
Schalkkohl, *m.* puhlo zelje.
Schalkopf, ſ. Flachkopf.
Schalksauge, *n.* (*fig.*) ſ. Schalk.
Schalksäugig, *adj.* nestašnih očiju.
Schalksfrage, *f.* lukavo pitanje.
Schalksfreude, *f.* šarena radost.
Schalksfreund, *m.* suvěrica, šaren prijatelj.
Schalkſinn, *m.* Schalkſinnig, ſ. Schalkhaftigkeit, Schalkhaft.
Schalksknecht, *m.* zao sluga.
Schalksnarr, *m.* činiluda, glamaza, tašnik.
Schalkspoſſe, *m.* ſ. Ironie.
Schall, *m.* zvuk, vesak; d. — d. menſchlichen Stimme, zveka čověčjega glasa; der — der Glocken, tutanj zvonah; ein dumpfer —, gudnjava; beim —e der Trompeten, uz trubljavinu.
Schallbild, *n.* zvučna slika.
Schallboden, ſ. Reſonanzboden.
Schallen, *v. n.* zvučati, razlěgati se; die Berge ſchallten, ode vesak od brda do brda; ſeine Stimme — laſſen, zaoriti; (v. einer leeren Tonne), guděti; eine —de Stimme, gromak, gromotan glas; ein —des Gelächter aufſchlagen, grohotom se nasmijati.
Schällen, ſ. Schellen.
Schallente, *f.* (*Anas Clangula*), svrakarica; ſ. Löffelente.
Schallgelächter, *n.* grohot.
Schallhorn, *n.* ſ. Poſaune.
Schallkraut, *n.* ſ. Kellerhals.
Schallleitend, *adj.* zvukovodan.
Schallloch, *n.* oduška zvuka, glasa.
Schallnachahmung, *f.* oponašanje zvuka.
Schallreich, *adj.* zvučan; gromak.
Schallrohr, *n.* glasilo.

Digitized by Google

Schallstrahl, *m.* zraka zvuka.
Schallstück, *n.* zvučište.
Schallwelle, *f.* zvučni val (talas).
Schallwerkzeug, *n.* zvučalo.
Schallwort, *n.* gromka rěč.
Schalm, *m.* predèl.
Schalmbaum, *m.* ſ. Ulme.
Schalmei, *f.* surla; (die Pfeife am Dudelſacke), karablje.
Schalmeibläſer, *m.* surlar.
Schalmeien, *v. n.* svirati u surlu, surlati.
Schalmeienklang, *m.* zvuk, glas surle.
Schalmeienrohr, *n.* (*Calamus Rotang*), trst.
Schalmeier, ſ. Schalmeibläſer.
Schalmen, *v. a.* podbèliti, podguliti.
Schalmenkeln, *v. n.* očijukati se.
Schalmuſchel, *f.* (*Patella*), bljudica.
Schalobſt, *n.* voće s ljuskom.
Schalohr, *n.* lopata.
Schalotte, *f.* (*Allium Ascalonicum*), ljutika, ljutac, kozjak, vlašac, vlašik.
Schalottenblume, ſ. Küchenſchelle.
Schalottengras, ſ. Reigras.
Schälpflug, *m.* žuljalo.
Schaltbuchſtabe, *m.* umetak, umetnuto pismo i. slovo.
Schalten, *v. n.* mit etwas —, razlagati, naredjivati, razpolagati, upravljati, voljan biti (čim); er ſchaltet und waltet, radi šta mu drago; (ſpr.) on žari, on pali; er läßt ihn — und walten, sve mu ostavlja na volju.
Schalter, *m.* vladar.
Schalthier, *n.* (*Crustaceum*), korepnjak; (*Conchylium*), ljušturnjak.
Schalthierkenner, *m.* ljušturoslovac.
Schalthierkunde, *f.* ljušturoslovje, nauka o ljušturah.
Schaltjahr, *n.* prěstupna godina, prěstupno godište; dieſes Jahr iſt ein —, ove je godine prěstup
Schaltmonat, *m.* prěstupni měsec.
Schaltſatz, *m.* umetak, umetnut rěk.
Schalttag, *m.* prěstupni dan, prěstup.
Schaltung, *f.* razpolaganje.
Schaltwort, *n.* umetnuta rěč; umetak.
Schaluppe, *f.* pram, ladjica, barka.
Schalwage, *f.* měrila *pl.*, terezije.
Schalwand, *f.* tin.
Schalweide, *f.* (*Salix amygdalifolia*), bademasta vrba.
Schalwitz, *m.* neslana dosětka.
Schalwurm, *m.* ſ. Schalthier.
Schälzahn, *m.* drozgavac, ljupinac.
Scham, *f.* sram, stid; — empfinden, haben, stiděti se; vor — roth werden, zacrveniti se, pocrveněti, zarumeniti se, pocrljeněti; falſche —, bezputan stid; (ſpr.) er hat weder — noch Schande, posve se je obezobrazio, obezočio i. ubezočio; er hat aller — den Kopf abgebiſſen, metnuo je obraz pod noge; obraz mu je kao opanak; wo Furcht, da —, gdě neima straha, neima ni stida; wo keine — iſt, iſt auch keine Ehre, tko neima stida, neima ni poštenja; grdilo je i bruka brat i sestra; die — vor der Welt, sramota od ljudih; (Blöße), golotinja; ſ. Schamtheil.
Schamade, *f.* znak predaje.
Schamband, *n.* stidna veza.
Schambedeckt, *adj.* (*poët.*) zapali mu se obraz od obraza.
Schambein, *n.* stidna kost.
Schambeinhöcker, *m.* guka stidne kosti.
Schambeinleiſte, *f.* stidna prěčnica.
Schambeinmuskel, *m.* mišica stidne kosti.
Schambug, *m.* ſ. Schamſeite.
Schamdruſe, *f.* stidna žlězda.
Schäme, *f.* sramež.
Schämel, *m.* (Fuß—), podnožje, klupčica, prunka, skamijica*; (Geſtell), stalak; (b. Web.) podnožnik, podnožina, podnožnjak. [klupčice.
Schämelbein, *n.* noga od podnožja i.
Schämelmörſer, *m.* mužar na podstavku.
Schämen, ſich, *v. r.* stiděti se, sramiti se; ich ſchäme mich es zu ſagen, stid me je kazati; ſchäme dich in dein Herz! stidi se od svog obraza! sram te bilo! Einer ſchämte ſich vor dem Andern, zastidi se jedan od drugoga; ſich vor Einem —, postiděti se od koga; polibiti se.
Schamerregend, *adj.* stidobudan, sraman.
Schamerröthen, *n.* pocrvenjenje.
Schamgefärbt, ſ. Schamroth.
Schamgefühl, *n.* stidljivost; kein — haben, nestiděti se.
Schamgegend, *f.* měšina.
Schamglied, *n.* ſ. Schamtheil.
Schamhaar, *n.* bruca.
Schamhaft, *adj.* stidljiv, stidan, sramežljiv, srameć.
Schamhaftigkeit, *f.* stidljivost, sramežljivost, stidnoća.
Schämig, ſ. Schamhaft.
Schamknochen, *m.* ſ. Schoßbein.
Schamkraut, *n.* smrdeća loboda.
Schamlefze, **Schamlippe**, *f.* polica.
Schamleiſte, *f.* prěpon.
Schämlich, *adj.* postidan.
Schamlos, *adj.* bezsraman, bezočan, bezobrazan; ein —er Menſch, nesramnik, bezsramnik, bezočnik, bezobraznik.
Schamloſigkeit, *f.* nesram, nestid, bezsramnost, bezobraznost, bezobražtina, bezočnost.
Schamnerve, *m.* stidni živac.
Schampflanze, *f.* (*Aeschynomene*), neva; ſ. Sinnpflanze.
Schamroth, *adj.* crven od stida; — werden, zacrveniti se, pocrveněti, zarumeniti se; posramiti se; Einen — machen, posramiti koga; (ſpr.) — iſt die beſte Farbe, stid krasi obraz.

Digitized by Google

Schamröthe, *f.* stidno rumenilo; Einem — abjagen, zarumeniti koga.
Schamschlagader, *f.* stidna kucavica.
Schamseite, *f.* slabina, slabočina, babušina.
Schamtheile, *pl.* sramotna; sramni ud; stid, sram *f.*
Schamzünglein, *n.* sikilj.
Schandbalg, *m.* kopile; (gem.) kurvin-sin.
Schandbar, *adj.* sramotan.
Schandbarkeit, *f.* sramotnost.
Schandbild, *n.* sramotna slika.
Schandbube, *m.* sramotnjak, poganović.
Schandbuch, *n.* sramotna knjiga.
Schandbühne, *f.* s. Pranger.
Schanddeckel, *m.* plašt sramoti (čijoj).
Schande, *f.* sramota; pokor; das bringt ihm —, das gereicht ihm zur —, to ga sramoti; es ist eine große —, kod ljudih je velika sramota; — und Spott, zazor i sramota; prèkor i sramota; mit — bestehen, osramotiti se; es ist ihm eine —, sramota i. zazor mu je; es wird dir — bringen, bit će ti sramota kod ljudih; in — leben, sramotovati; Einen in — bringen, Einem — machen, — anthun, sramotiti, osramotiti, pokorisati (koga); ovraniti, pocrniti komu obraz; —! bruka i grdilo! cra (mu) obraz bio! pfui, der —! pi, prèkora i sramote! zu —n werden, osramotiti se; er hat weder Scham noch —, bacio je obraz pod noge; — treiben, bluditi, činiti sram; (Blöße), golotinja; etwas zu —n machen, pokvariti; Einen zu —n prügeln, izprebijati koga; sich zu —n arbeiten, iztrgati se, prekinuti se u poslu; ein Pferd zu —n reiten, izjahati konja; sich zu —n laufen, iztrčati se; (b. Schneid.) krpa; (Schanne), obramnjača (obravnjača); (Tragband), uprta.
Schänden, *v. a.* sramotiti, osramotiti; seinen guten Namen —, pohuliti na svoje poštenje; sein Angesicht —, nagrditi lice; sich —, sramotiti se, osramotiti se, pokorisati se, ocrniti se; (Schande anthun), Einen —, onepoštenìti, osramotiti, obružiti, pogrditi koga; s. Schande; ein Mädchen —, oskvrniti, potlačiti dèvojku; die Geschändete, potlačena, grešnica; Knaben —, bluditi s dèčaci; sich selbst —, bluditi sam sobom; den Sabbath —, pogrditi subotu; einen Baum —, oguliti, oštetiti drvo.
Schänder, *m.* sramotilac; skvrnitelj.
Schandfleck, *m.* ljaga, rugota, sramota; er ist ein — seiner Familie, pokor je roda svoga.
Schandgebot, *n.* sramotna zapovèd.
Schandgedicht, *n.* sramotna pèsma.
Schandgeld, *n.* sramotan novac; (Spottgeld), bezcènje.
Schandgemälde, *n.* sramotna slika.
Schandgeschichtchen, *n.* sramotan događaj, sramotna zgoda.
Schandiren, *v. a.* izkarati.
Schandkauf, *m.* das ist ein —, to je kupljeno u bezcènje.
Schandkrieg, *m.* sramotan rat.
Schandleben, *n.* sramotovanje.
Schändleinkraut, *n.* (*Saxifraga tridactylites*), troprsta lomika.
Schändlich, *adj.* (Gesicht), grd, ružan; (Mensch), sramotan, prèkoran; — leben, sramotovati; — handeln, gadno, ogavno raditi, uraditi; (ehrlos), nepošten; (lasterhaft), zao i opak; ein —es Laster, mrzka opačina; —! sramota!
Schändlichkeit, *f.* sramota, prèkor; gadnost; (des Gesichts), rugota, grdoba, grdoća.
Schandlied, *n.* sramotna pèsma.
Schandmahl, *n.* žig, ljaga.
Schandmaul, *n.* pogana usta; ein — haben, biti poganih ustijuh; (*fig.*) lajavac, zlorek; lajavica; čovèk zla jezika.
Schandname, s. Schimpfname.
Schandpfahl, s. Pranger.
Schandpfuhl, *m.* in einen — versinken, ogreznuti u sramotinu.
Schandpreis, *m.* bezcènje.
Schandrede, *f.* sramotne rèči, sramoslovje.
Schandsack, *m.* stidguba, ojdana, opajgora.
Schandschrift, *f.* s. Pasquill.
Schandstück, *n.* sramotan igrokaz.
Schandthat, *f.* grdilo; sramota.
Schandtod, *m.* sramotna smrt.
Schandvolk, *n.* sramotnjaci; nepošten narod.
Schandweib, *n.* sramotnica.
Schandwinkel, *m.* sramotište.
Schandwort, *n.* sramotna rèč; psovka.
Schandwurz, *f.* s. Beinwell.
Schandzeichen, s. Schandmahl.
Schäne, *f.* obèljena šiba, obèlak.
Schank, *m.* (v. Getränken), krčma, krčmljenje; (v. Waaren), tržitba, tržba.
Schankbefugniß, Schankgerechtigkeit, *f.* pravo krčme, krčmljenja, točenja.
Schanker, *m.* kankov.
Schankhaus, *n.* krčma.
Schankgewerbe, *n.* Schanknahrung, *f.* krčmarija, krčmarstvo.
Schankrecht, *n.* s. Schankbefugniß.
Schankwirth, *m.* krčmar; ein — sein, krčmariti; —in, *f.* krčmarica.
Schankzeichen, *n.* vènac; vinokaža; pivokaža.
Schanne, *f.* obramnjača (obravnjača).
Schanzarbeit, *f.* robija.
Schanzarbeiter, *m.* robijaš.
Schanze, *f.* obkop, šanac*; —n aufwerfen, kopati, zakopati obkope; mit —n umgeben, obkopati; die — schlagen, baciti kocke; etwas auf die — setzen, izmetnuti što pogibèli; sein Leben in

Digitized by Google

die — ſchlagen, metnuti glavu u torbu; (Schutz), obrana; branik. |djuskati.
Schanzen, *v. a.* kopati obkope; (*fig.*)
Schanzengraben, *m.* obrov.
Schanzenwarte, *f.* luneta.
Schanzer, ſ. Schanzgräber.
Schanzgeräth, *n.* obkoparska sprava.
Schanzgräber, *m.* obkopar, pioner.
Schanzkorb, *m.* tur.
Schanzkunſt, *f.* obkoparstvo.
Schanzpfahl, *m.* brklja, brkljača.
Schanzwerk, *n.* obkop.
Schanzzeug, ſ. Schanzgeräth.
Schapel, *m.* věnac; číslo.
Schapelſchnabel, *m.* krivokljun.
Schar, *f.* četa; množtvo; (v. Vögeln), jato; ſich zu —en verſammeln, načetiti se, sjatiti se; jatačiti se; ſ. Pflugſchar.
Scharbe, *f.* (*Halieus Carbo*), morski vran; lapišdo, morovran; ſ. Quaferente.
Scharbebrett, *n.* sěcara.
Scharbekraut, *n.* sěkavac, sěcavac.
Scharbemeſſer, *n.* sěcalica.
Scharben, *v. a.* sěći, križati; ſ. Schaben.
Scharbeck, *m.* cingota, nuzla; ſ. Feigwarzenkraut. |gotu, nuzlu.
Scharbockkrank, *adj.* — ſein, imati cin-
Scharbockkranke, *m.* cingotnjak.
Scharbockmittel, *n.* lěk od cingote.
Scharbocksheil, Scharbockskraut, *n.* (*Cochlearia officinalis*), žličnjak; (*Chelidonium minus*), rosopasac.
Scharde, *f.* (*Pleuronectes Flesus*), list,
Schare, *f.* podpornjak. |paserić.
Schäre, ſ. Schare.
Scharen, ſich, *v. r.* sjatiti se, jatačiti se; skupljati se, sakupiti se; ſich um die Fahne —, sabrati se, kupiti se (komu) pod barjak; (*mont.*) sastati se; —, *v. a.* sabrati, sakupiti; (leichen), mrěstiti se; biti se.
Scharenführer, *m.* četovodja.
Scharengewühl, *n.* žurba četah.
Scharenheer, *n.* velika vojska.
Scharenweiſe, *adv* četimice, jatomice.
Scharf, *adj.* oštar; ein —es Schwert, oštar, bridak mač; — werden, izoštriti se; ein —er Winkel, bridak ugao; eine —e Kante, sěk; brid *f.*; ein — gebautes Schiff, spljoštena ladja; (*bot.*) drapav; bridak; ein —er Wind, oštar, ěestok větar; es geht ein —er Wind, větar brije; —e Lauge, jak lug; ein —er Eſſig, ljuta kvasina, ljut ocat, ljuto sirće; ein —er Wein, rezko vino; —es Geblüt, ljutka, ljuta krv; (ſtrenge), ein —er Befehl, oštra, stroga zapověd; Einen — behandeln, strogo s kim postupati; — beſtrafen, strogo kazniti; einen —en Verweis geben, vrlo izkarati; Einen — anreden, prěko koga nagovoriti; Einen in —er Zucht halten, pritezati komu uzdu; etwas auf das ſchärfſte unterſuchen, potanko što iztraživati, iztražiti; — an einander kommen, skosnuti se; ein —es Geſicht haben, — ſehen, bistro viděti; Einen — anſehen, strmo koga pogledati, pidriti, piljiti u koga; Einen — bewachen, pomnjivo, živo koga čuvati, streći; oštro na koga pazitr; ein —er Verſtand, oštroumlje, tankoumlje, bistroumlje; er hat einen —en Verſtand, oštrouman, bistrouman je, tanka je uma; eine —e Beurtheilungskraft, bistar razsudak; er hat ein —es Gedächtniß, dobar je pamtilo; — denken, bistro misliti; eine —e Nachfrage halten, potanko propitkivati; ein —es Gehör, tanak sluh; ein —er Ton, (*mus.*) ljut; krěšteći, jasan glas; (*gram.*) oštar naglasak; — gehen, živo ići; — arbeiten, djuskati, žestoko raditi; — laden, ſ. Laden; — ſchießen, pucati olovom; —e Ladung, ſ. Ladung.
Scharf, *n.* (an Schiffen), sěk; (ſcharfe Ladung), ſ. Ladung.
Scharfapparat, *n.* oštrilo.
Scharfbauch, *m.* bridkotrba; (*Clupea Sprottus*), sledica.
Scharfblätterig, *adj.* drapava lišća.
Scharfblick, *m.* oštar vid, oštro oko, oštroumlje.
Schärfe, *f.* (des Meſſers), oštrina, bridkoća; (des Eſſigs), ljutina; jedkost; (der Lauge), jakost; (der Säfte), ljutkoća, ljućavina; oštroća; (des Geſichts), bistroća; (d. Verſtandes), tančina, oštrina, bistroća; ſ. Scharfſinn; (des Richters), strogost; (der Geſetze), oštrina; (b. Müll.) klep; (*scabrities*), hrapavost; (Schneide), oštarje, oštrice, oštrac, sěčevina; mit der — ſchlagen, sěčimice, oštrimice udariti, udarati; (*fig.*) auf der — des Meſſers ſtehen, stajati na prekretu i. prekreti; durch des Schwertes — fallen, pasti od oštrica maća; die — des Pfeilers, brid stubla, pilova; — gebrauchen, strogo, oštro postupati; ſ. Schärfe.
Scharfeckig, *adj.* bridkih uglovah, bridkonogli.
Scharfeiſen, *n.* (b. Müll.) klepci, oškrt.
Schärfen, *v. a.* (ein Meſſer), oštriti, naoštriti, zaoštriti; (ſchleifen), brusiti; (eine Senſe), klepati, poklepati, izklepati; (den Mühlſtein), klepati, pobijati, pobiti, posěći; (die Bohnenſtangen), zaděljati, zašiljiti; d. Pferd —, praviti konju leđenjake; das Geſicht —, bistriti vid; das Gedächtniß —, věšbati pamet; den Verſtand —, oštriti se, izoštriti se; eine Strafe —, pooštriti, povećati kaznu; d. Ton —, oštro izgovoriti (kako glas).
Schärfer, *m.* oštrilac; (d. Mühlſt.) klepač.

Digitized by Google

Scharfgebiß, *n.* oštra udica.
Scharfgeladen, *adj.* nabit olovom; das Gewehr ist —, u puški je živ naboj.
Scharfgespalten, *adj.* oštro izcěpljen.
Scharfgespitzt, *adj.* šiljast.
Scharfgras, *n.* (*Carex*), šaš.
Scharfhakig, *adj.* oštrokuk.
Scharfhobel, *m.* prostružnjak.
Scharfkantig, *adj.* oštrorh, oštrobrid, oštrih srhovah, bridih.
Scharfklauig, *adj.* oštrih pandžah (pančah), ganačah.
Scharfkraut, *n.* (*Asperugo*), drapavac.
Schärflich, *adv.* (*scaber*), hrapav; —, *adv.* oštro, pooštro.
Schärfling, *m.* *Gasterosteus acul.*), bavac.
Scharfmaul, *n.* (*Cypraea leta*), zubata ližovka.
Scharfrand, *m.* (*Helix albella*), bělkast.
Scharfrandig, *adj.* bridka, oštra okrajca.
Scharfrichter, *m.* stratilac, věšač, dželat*.
Scharfrichteramt, *n.* Scharfrichterei, *f.* služba stratioca i. věšača.
Scharfriechend, *adj.* ljuto vonjajući.
Scharfsippe, *f.* (*Turbo acutangulus*), bridkonugla svrdlica.
Scharfschneidig, *adj.* bridak.
Scharfschuß, *m.* živi hitac; pucanje olovom.
Scharfschütz, *m.* puškar, strělac.
Scharfsicht, *f* s. Scharfsinn.
Scharfsichtig, *adj.* oštrovid; bistrovid; s. Scharfsinnig.
Scharfsichtigkeit, *f.* oštrovidnost, bistrovidnost.
Scharfsinn, *m.* oštroumlje, tankoumlje, bistroumlje.
Scharfsinnig, *adj.* oštrouman, oštroum, tankoum, bistrouman, tanka uma.
Scharfsinnigkeit, *f.* oštroumnost, bistroumnost.
Scharfspitzig, *adj.* šiljast, oštrljat, oštrljast.
Schärfung, *f.* oštrenje; — der Silbe, oštro izgovaranje slovke.
Schärfungszeichen, *n.* znak kratkoće.
Scharfzackig, *adj.* oštroperni.
Scharfzahnig, *adj.* oštrozubi.
Schärfzeichen, *n.* glasilo.
Schargang, *m.* postrani rudnik.
Scharhaspe, *f.* pločica (u pluga).
Scharhaufen, *m.* mravinjak.
Scharheft, *n.* uši (u raonika i. lemeša).
Scharkramme, s. Scharhaspe.
Scharkreuz, *n.* razkršće gredah.
Scharlach, *m.* skrlet, skerlet; s. Scharlachfieber.
Scharlachausschlag, *m.* s. Scharlachfieber.
Scharlachbaum, *m.* (*Quercus coccifera*), kermesov hrast.
Scharlachbeere, *f.* (*Coccus Ilicis*), kermesov crvac.
Scharlachen, *adj.* skrletan, skerletan.
Scharlachreiche, *f.* s. Scharlachbaum.
Scharlachfarbe, *f.* skrletilo, skrletna mast (boja); skrlet.
Scharlachfarben, *adj.* skrletan.
Scharlachfärber, *m.* skrletar.
Scharlachfieber, *n.* crven *f.*, skrlet.
Scharlachgesicht, *n.* zajaprilo lice; ein — bekommen, zajapriti se.
Scharlachkehlchen, *n.* skrletac.
Scharlachkleid, *n.* haljina-skrletnica.
Scharlachkorn, *n.* crvac. [skrletak.
Scharlachkraut, *n.* (*Salvia Horminium*),
Scharlachlaus, *f.* (*Coccus*), crvac; (*Coccus cacti*), nopalov crvac, košenilja.
Scharlachlilie, *f.* (*Amaryllis guttata*), grahorasta zvanika.
Scharlachmantel, *m.* binjiš.
Scharlachmohn, *m.* skrletni mak.
Scharlachnessel, *f.* (*Stachys sylvatica*), šumski čistac.
Scharlachroth, *adj.* skrletan; — sein, skrletiti se.
Scharlachröthe, *f.* skrletnost; skrlet.
Scharlachseide, *f.* skrletna svila.
Scharlachtuch, *n.* skrlet. [letajak.
Scharlachvogel, Scharlatvogel, *m.* skr-
Scharlachwurm, *m.* s. Scharlachlaus.
Scharlei, *m.* (*Inula Oculus Christi*), bělolisti oman; s. Scharlachkraut; Scharte; Borretsch.
Scharling, *m.* (*Heracleum Spondylium*), paponjak, vučja šapa.
Scharmeister, *m.* četnik, četovodja.
Scharmünkeln, *v. n.* očijukati se. [nitzel.
Scharmützel, *n.* čarka, čegrtš; s. Ecar-
Scharmützeln, *v. n.* čarkati se, čohati se, počarkati se.
Scharmützler, *m.* čarkaš.
Scharnbull, s. Mistkäfer.
Scharnier, *n.* stežajka.
Schärpe, *f.* (vojnička) tkanica.
Scharpfahl, *m.* podpornjak.
Scharpie, s. Charpie.
Scharre, *f.* strugač, strgulja; (Schwartzchen), korica; s. Schnarre.
Scharreisen, *n.* šuperilo.
Scharren, *v. n.* (v. Mensch.) čeprkati, grebsti (nogama); (v. Hühnern) čeprljati, čeprkati, začeprkati; (v. Pferden) koparati, kopkati, nogama biti; —, *v. a.* ein Korn aus der Erde —, izčeprkati zrno; ein Loch in die Erde —, izkopkati jamu; etwas in d. Erde —, zagrnuti, zagrtati, zapretati, zakopati što u zemlju; Erde dazu —, prigrnuti zemlje; das Geld auf einen Haufen —, sgrnuti novce na hrpu; Ruß aus dem Schornsteine —, grebsti, strugati čadje iz dimnjaka.
Scharrer, *m.* strugač.
Scharrerde, *f.* ogrebine.
Scharrfuß, s. Kratzfuß.
Scharricht, *n.* ogrebine.
Scharriegel, *m.* oplaznik. [voluhar.
Scharrmaus, *f.* (*Hypudaeus terrestris*),
Scharrsel, s. Scharricht.

Digitized by Google

Scharrvogel, m. čeprljača.
Scharſchmied, m. bravar.
Scharte, f. (ein. Meſſers), štrbina, štrba, ušterbina, krnja; voll —n, štrbav, škrbav; eine — machen, oštrbiti, oškrbiti, okrnjiti; eine — auswetzen, izbrusiti štrbinu, (*fig.*) popraviti se; ſ. Schießſcharte; Scharteukraut.
Scharteke, f. škarteka.
Schartendiſtel, f. (*Carduus serratuloides*), srpčasta bodljača.
Schartenkraut, n. (*Serratula*), srpac.
Schartenſchnäbler, ſ. Flamingo.
Schartig, *adj.* krn, krnjast; okrnjen; (voll Scharten), krnjav, štrbav, škrbav; — machen, krnjiti, nakrnjiti, okrnjiti, oštrbiti, poškrbiti; izškrbati; — werden, oštrbaviti, oškrbaviti; (ſpr.) allzuſcharf macht —, precoštar neoštar.
Schartigkeit, f. štrbavost, škrbavost.
Schartſtück, n. krajac.
Scharwache, f. oblaznica, noćnica.
Scharwachen, v. n. oblaziti.
Scharwächter, m. oblaznik, noćnik.
Scharweiſe, *adv.* četimice; jatomice.
Scharwerk, n. ſ. Nebenarbeit; Frohne.
Schatten, m. sěn, sěna, osěn; einen — werfen, sěniti, zasěniti; es wirft den — auf die Wand, sěn mu pada na zid; ein kleiner —, sěnca, sěnka; (ſpr.) ein krummer Stecken kann keinen geraden — werfen, na glogu nerode jabuke; vor ſeinem eigenen — fliehen, bojati se sěna i. sěne; bojati se samoga sebe; nach dem — greifen, letěti po nebu; větar kapom těrati; grabiti vodu rešetom; das iſt kaum der — von dem, to niti nenanosi; das Reich der —, carstvo mrtvih; einen — machen, zasloniti, zaslanjati; etwas in den — ſtellen, staviti što u zasěnak; im — ſtehen, u zasěnku biti; (Mal.) sutonj; (Finſterniß), mrak; der kühle —, hlad; hladovina; ein dichter —, debeo hlad; debelo zahladje; im — ruhen, hladovati, u zahladju biti; — machen, načiniti hladak; (ein entkräfteter Menſch), sěnovit čověk; ſ. Meerſchatten.
Schatten, v. n. sěniti; ſ. Schattiren.
Schattenbaum, m. hladovito drvo.
Schattenbehauſung, f. zahladje; ſ. Schattenreich.
Schattenbeherrſcher, m. bog mrtvih.
Schattenbezirk, m. sěnište.
Schattenbild, n. sěna, obsěna, utvara; ſ. Schattenriß.
Schattenblume, f. (*Majanthemum*), šumarnica.
Schattendunkel, n. japad, f.
Schattenfarbe, f. sutonsko mastilo.
Schattengang, m. hladovita staza, hladnik.
Schattengebilde, n. utvara, prizrak.
Schattengebung, f. sutonjenje.
Schattengefilde, ſ. Schattenreich.
Schattengeſtalt, f. utvara.
Schattengewächs, n. japadno bilje.
Schattengewölbe, n. (*fig.*) mrčava.
Schattenglied, n. rastući članak.
Schattenglück, n. tašta sreća.
Schattengröße, f. prividna veličina.
Schattenhain, m. hladan gaj.
Schattenhut, m. obodnjak. [brašnar.
Schattenkäfer, m. (*Tenebrio molitor*),
Schattenkraut, n. (*Trientalis*), trojičnica.
Schattenland, n. japad; ſ. Schattenreich.
Schattenlänge, f. duljina sěna.
Schattenleben, n. živarenje, čavedanje.
Schattenlicht, n. sumrak, suton.
Schattenliebend, *adj.* hladoljuban.
Schattenlinde, f. hladovita, krošnjasta lipa.
Schattenlinie, f. sutonica.
Schattenlos, *adj.* bezsěn.
Schattenmalerei, f. slikanje sěnom.
Schattenmaſſe, f. sutonje.
Schattennacht, f. mrčava.
Schattenpapier, n. crn papir.
Schattenpartie, f. sěnita strana.
Schattenprojection, f. sěni nacrt.
Schattenpunkt, m. kraj sěne.
Schattenquell, m. hladovito vrelo.
Schattenreich, *adj.* ſ. Schattig.
Schattenreich, n. carstvo sěnah, mrtvih
Schattenreißer, m. sěnorezac, siluetar.
Schattenriß, m. sěnorez, silueta; (*fig.*) nacrt.
Schattenſchnitt, m. sěnosěč.
Schattenſeite, f. japad, zapad *f.*; osoje; (*fig.*) opač; nalicje.
Schattenſitz, m. zahladje.
Schattenſpiel, n. sěnjarija.
Schattenſpieler, m. sěnjar.
Schattenſtrich, ſ. Schattenzug.
Schattentag, m. hladovit dan.
Schattenthal, n. hladovita dolina.
Schattenufer, n. hladovita obala.
Schattenuhr, ſ. Sonnenuhr.
Schattenumriß, ſ. Schattenriß.
Schattenwald, m. mrčava.
Schattenweg, m. hladovit put.
Schattenweiderich, m. (*Epilobium mont.*), šumska vrbovka.
Schattenweisheit, f. tašta, prividna mudrost.
Schattenwerfend, *adj.* sěneći.
Schattenwerk, n. maštanije, sěri.
Schattenweſen, n. utvara.
Schattenzeichnung, f. ſ. Schattenriß.
Schattenzeiger, m. skazaljka od sunčanika, sěnokaz.
Schattenzug, m. sutonica; sěnā crta.
Schattig, *adj.* sěnit, sěnast; (Weg), hladovit; osovštiv; ein —er Ort, zahladje; taložina.
Schattigkeit, f. sěnitost, hladovitost.
Schattiren, v. a. sutoniti, šatirovati.
Schattirung, f. (das Schattiren), sutonjenje; (Farbenabſtufung), postupica, stupanj masti; (*fig.*) suvrst; ſ. Schatten.

Digitized by Google

Schatulle, f. Chatoulle.

Schatz, *m.* blago; Schätze sammeln, kupiti, skupiti blago; seine Schätze bewachen, tištiti blago; nicht um alle Schätze der Welt thue ich das, nebih tog učinio, da mi podaš blago od svèta; unermeßliche Schätze, nebrojeno blago; ein verborgener —, klad; (Arar), der öffentliche —, obćinska blagajna; (Geliebte), ljubavnik, dragan, dragi; ljubavnica, dragana; mein —! moje zlato! drago moje! diko moja! srce moje! dušice! (*theol.*) aus seinem — e Neues und Altes hervorlangen, iznositi iz svoje klèti i novo i staro; ein — von Kenntniss n, blago od znanja; veliko, bogato znanje.

Schatzamt, *n.* s. Schatzkammer.

Schatzbar, *adj.* pod porezom.

Schätzbar, *adj.* cèniv, procènljiv; (achtungswerth), vrèdan; dragocèn; —ster Herr! prevrèdni i. vrèdni gospodine!

Schatzbarkeit, *f.* porezovnost.

Schätzbarkeit, *f.* cènivost, procènljivost; vrèdnost, dragocènost. [blaga.

Schätzegraben, *n.* kladokopnja, kopanje

Schatzen, *v. a.* nametnuti namet; ucèniti.

Schätzen, *v. a.* (den Werth einer Sache —), cèniti, cènjati, procèniti; d. Feldschaden —, osèći, osècati potricu; wie hoch schätzt er seine Waare? koliko je zacènio? d. irdischen Guter richtig —, znati pravu cènu zemaljskim stvarim; das Fleisch —, odrediti mesu cènu; den Werth des Lebens —, obljubiti život; eine Person —, štovati koga; hoch —, vrlo štovati; ich schätze ihn zehn Jahre alt, ja bih rekao, da mu ima deset godinah; ich schätze es für eine Ehre, za čast držim; geschätzt, ocènjen; diese Waare ist sehr geschätzt, ova je roba na velikoj cèni; Leinwand ist sehr geschätzt, platno se vrlo traži; (v. Pers.) štovan, hochgeschätzt, vrlo štovan.

Schätzenswerth, **Schätzenswürdig**, *adj.* vrèdan; dragocèn.

Schätzer, *m.* cènjač, procènjač.

Schätzerei, s. Schätzung.

Schätzergebühr, s. Schätzungsgebühr.

Schatzfrei, *adj.* prost od poreza.

Schatzfreiheit, *f.* oprost od poreza.

Schatzgeld, *n.* zakladni novac; s. Abgabe.

Satzgraben, *n.* Schatzgräberei, *f.* s. Schätzegraben.

Schatzgräber, *m.* kladokop, kopač blaga.

Schatzgut, *n.* porezština, stvar pod po-

Schatzhaus, s. Magazin. [rezom.

Schatzherr, s. Schätzer. [hazna*.

Schatzkammer, *f.* blagajna, blagajnica,

Schatzkammermeister, *m.* blagajnik, haznadar. [nica.

Schatzkammersch ein, *m.* kladnica, zakladnica, blagovnica.

Schätztafel, *f.* odrednica cène, limitacija.

Schatzung, *f.* podanak, danjak, porez.

Schätzung, *f.* procènba, cènitba; s. Schätzpreis; ohne —, neucènice.

Schatzungsbeitrag, *m.* porez.

Schätzungseid, *m.* cènjačka zakletva, prisega.

Schätzungsgebühr, *f.* cènjačina.

Schätzungsgeld, *n.* procènbina.

Schätzungspreis, *m.* procèna.

Schätzungsprotokoll, *n.* cènitbeni zapisnik.

Schätzungswerth, *m.* procèna. [gajnik.

Schatzverwalter, **Schatzverweser**, *m.* bla-

Schau, *f.* gled; (Besichtigung), razgled, pregled; vidik; d. — vornehmen, razgledati, pregledati (što); etwas zur — ausstellen, iznèti, staviti što (svètu) na ugled i. vidik; Einen zur — herumführen, pokazivati koga; zur — tragen, ponositi se (čim).

Schauamt, *n.* Schauanstalt, *f.* pregledaonica, razgledaonica.

Schauausstellung, *f.* izložba.

Schaub, *m.* (Streh—), snop, škop, škopnjak, ritak; (Heu—), zastava, potka.

Schaubar, *adj.* gledan; na vidiku.

Schaubbrett, *n.* zasunka (u mlinu).

Schaubdach, *n.* krov od škopa.

Schaube, *f.* kabanica.

Schaubegier, *f.* želja gledanja, gledašnost.

Schaubegierig, *adj.* željan gledati, vidèti; gledašan.

Schaubenlage, *f.* red škopovah.

Schaubett, *n.* odar.

Schaubhut, s. Schattenhut.

Schaubild, *n.* slika stavljena na ugled.

Schaubude, *f.* gledaonica. [zalište.

Schaubühne, *f.* gledalište; (Theater), ka-

Schaubwerk, *n.* škopovlje.

Schauder, *m.* groza; strah i trepet; užas; ježnja; drhtavica; mich ergreift ein — (bei diesem Gedanken), groza me hvata, mravi me podilaze, ježa i. drhat me hvata, ježuri i. ježurine me prihvataju, strni me prodju (kad na to pomislim); mit — vernahm ich es, groza me uhvati, kad sam to čuo.

Schaudergemälde, *n.* grozolik.

Schaudergezitter, *n.* drhat i groznica.

Schauderhaft, *adj.* grozovit, užasan; ein —er Mensch, strahovit čovèk.

Schauderhaftigkeit, *f.* grozovitost; strahovitost, užasnost.

Digitized by Google

Schauderig, *adj.* **sgrožen**; ſ. Schauderhaft.
Schaudern, *v. n. & a.* **groziti se**, **sgroziti se**, **ježiti se**; **es ſchaudert mir (v. Haut)**, **koža mi se ježi**; **mravi me podilaze**; **(v. Kälte) drhćem od zime**; **es ſchaudert mich**, **groza i. ježa me hvata**, **spopada me ježavica**, **zone mi po tělu prelaze**; ſ. Schauder; **ich ſchauderte vor Entſetzen**, **užasnuo sam se.**
Schaudervoll, *adj.* **pregrozan**; **užasan.**
Schauen, *v. n.* **gledati**; **(be—)**, **Fleiſch —**, **razgledati**, **pregledati meso**; **auf Einen —**, **ugledati se na koga**; **finſter —**, **mrgoditi se**, **namrgoditi se**, **namrštiti se**; **ſchau**, **daß du bald zurückkommſt**, **radi**, **da se brzo povratiš**; **dede povrati se brzo**; **ſchau**, **ſchau! gle**, **gle! aj**, **aj! ele**, **ele!**
Schauer, *m.* **(Obdach)**, **zaklon**; **podstrešje**; **(Schuppen)**, **suša**; **(v. Schauern)**, **ježnja**, **ježavica**; **drhat**; **der — befiel mich**, **ježa i. drhat me uhvati**, **spopade me ježavica**; **prihvatiše me ježurine**; **groze su me prolazile**; **es lief mir ein — über die Haut**, **koža mi se stade ježiti**; **mravi me podidju**; ſ. Schauder; **ein — durchbebte meine Glieder**, **stresoh se**; **(ein kurzer Sturm)**, **lonja**; **(Platzregen)**, **ploha**; **škropac**; **(Hagel)**, **grad.**
Schauer- (in Zuſ.) **grozni.**
Schaueranblick, *m.* **grozan pogled.**
Schauerbild, *n.* **grozna slika**, **grozolik.**
Schauererregend, *adj.* **grozan.**
Schauergefühl, *n.* **groza.**
Schauergeſchichte, *f.* **grozna pripovědka.**
Schauerholz, *n.* **protegalj.**
Schauerig, *adj.* **es iſt mir —**, **zima me je obuzela**; **trnem od zime**; **eine —e Nacht**, **grozna noć**; **hier iſt es hübſch —**, **ovdě smo zaklonjeni.**
Schauerkalt, *adj.* **es iſt —**, **koža se ježi**
Schauerkälte, *f.* **cica.** [**od zime.**
Schauerkraut, ſ. Scheuerkraut.
Schauerlich, *adj.* **grozan**; **grozovit**; **mir iſt ſo —**, ſ. Schauern.
Schauermannsknopf, *m.* **uzao na konopu.**
Schauern, *v. n.* **stresti se**, **stresati se**, **zadrhtati**, **drhtati**; **sgroziti se**; ſ. Schaudern; **—**, *v. a.* **die Leinwand —**, **raztezati platno**; ſ. Scheuern; **(Schirm geben)**, **zakloniti.**
Schauernacht, *f.* **grozna**, **strašna noć.**
Scheuerſchlange, ſ. Klapperſchlange.
Schauerſtille, *f.* **užasna tišina.** [**dělo.**
Schauerthat, *f.* **grdilo**; **grozovito**, **užasno**
Schauervoll, ſ. Schaudervoll. [**diku.**
Schaueſſen, *n.* **jelo rad oka**, **zděla za**
Schaufel, *f.* **lopata**; **(an Waſſerrād.)** **lopatica**, **lopacka**; **(an Geweihen)** **lopa-**
Schaufelband, *n.* **lopatasta petlja.** [**tica.**
Schaufelbein, *n.* **lopatica.**
Schaufelblatt, *n.* **lopatica.**
Schaufelbohrer, *m.* **lopatnjak.**
Schaufelente, *f.* (*Anas Marila*), **rujavka.**
Schaufelfiſch, *m.* (*Squalus Tiburo*), **lopatast kučak.**
Schaufelförmig, *adj.* **lopatast.**
Schaufelgehörn, **Schaufelgeweih**, *n.* **lopatasti rogovi.**
Schaufelhirſch, *m.* **(jelen-)lopatnjak.**
Schaufelicht, *adj.* **lopatast.**
Schaufelig, *adj.* **lopatav.**
Schaufelmacher, *m.* **lopatar.**
Schaufeln, *v. a.* **lopatati**; **Sand —**, **pěsak sgrtati**; **den Schnee —**, **snėg razgrtati**, **odgrtati**, **kidati**; **Waſſer —**, **vodu puljati.**
Schaufelohr, *n.* **lopatasto uho.**
Schaufelpflug, *m.* **plug-lopatnjak.**
Schaufelrad, *n.* **lopatar.** [**kidačine.**
Schaufelrecht, *n.* **Schaufelſchlag**, *m.* **pravo**
Schaufelſtiel, *m.* **držalje u lopate**, **lopatište.**
Schaufelvoll, *adj.* **puna lopata**, **jedna**
Schaufelwerk, *n.* **dolap.** [**lopata.**
Schaufelwurf, *m.* **hitac lopatom.**
Schaufelzahn, *m.* **sěkutić.**
Schaufenſter, *n.* **glednik.**
Schaufeule, *f.* ſ. Uhu.
Schaufler, *m.* **grtač.**
Schauführen, *v. a.* **pokazivati.**
Schaugang, *m.* ſ. Gallerie.
Schaugebuhr, *f.* **Schaugeld**, *n.* **gledarina**; ſ. Schaumünze.
Schaugericht, ſ. Schaueſſen.
Schaugerüſt, *n.* **gledalište.**
Schauglas, *n.* ſ. Lorgnette.
Schauherr, *m.* **pregledač.**
Schaufe, *f.* **čamac.**
Schaufel, *f.* (**Hutiche**), **ljuljačka**, **ljuljajka**, **culjajka**, **gegaljka**, **cubaljka**, **njihaljka**; ſ. Schaufelbrett.
Schaufelbrett, *n.* **prekretaljka.**
Schaufelfahn, *m.* **šiklja.**
Schaufeln, *v. n.* **ſich —**, *v. r.* **ljuljati se**, **njihati se**; **(auf einem Schaufelbrette)**, **prekretati se**; **—**, *v. a.* **ljuljnuti**, **ljuljati**, **culjati**, **njihati.**
Schaufeln, *n.* **ljuljačina**, **ljuljanje.**
Schaufelnd, *adj.* **ljuljav.**
Schaufelpferd, ſ. Wiegenpferd.
Schaufelſeil, *n.* **uže od ljuljačke.**
Schaufelſyſtem, *n.* **prevrtljivost.**
Schaufler, *m.* **ljuljač**, **njihač**; **—in**, *f.* **ljuljačica.**
Schaufreis, *m.* (**Circus**), **gledalište.**
Schaulegen, *v. a.* **staviti na ugled.**
Schauluſt, *f.* **gledašnost.**
Schauluſtig, *adj.* **željan gledati**, **gledašan.**
Schauluſtige, *m.* **gledalac.**
Schaum, *m.* **pěna**; **zu — werden**, **uzpěniti se**; **razpěniti se**; **zu — machen**, **uzpěniti**, **razpěniti**; **der — trat ihm auf die Lippen**, **zapěnio je pěnom**; **mit — bedecken**, **obući u bělu pěnu.**
Schaumbedeckt, *adj.* **obućen u pěnu.**

Digitized by Google

Schaumbier, *n.* pênušac.
Schaumblume, *f.* pênav cvêt.
Schaumcicade, *f.* ſ. Schaumwurm.
Schaumdiele, *f.* pênjač.
Schaumeiſter, *m.* pregledač.
Schäumen, Schaumen, *v. n.* pêniti se, zapêniti; bacati pênu; (ein wenig —), pênušiti se; (v. d. Seife), klapiti, zaklapiti, sapuniti se; er ſchäumte vor Wuth, pêne su ga popale od ljutine; —, *v. a.* opêniti, opênjivati.
Schäumend, *adj.* pêneći; ſ. Schaumig.
Schäumer, *m.* pênjač; ſ. Schaumfelle.
Schaumfliege, *f.* ſ. Schaumwurm.
Schaumig brauſe, *n.* pênjavica.
Schaumgold, *n.* zlatna pêna.
Schaumicht, *adj.* pênast.
Schaumig, *adj.* pênav, pênit; —es Bier, ſ. Schaumbier. | njavica.
Schaumfelle, *f.* pênjača, pênjarica, pê-
Schaumfette, *f.* podžvalina, podkapčić.
Schaumkraut, *n.* ſ. Bitterkreſſe.
Schaumlöffel, *m.* ſ. Schaumkelle.
Schaummehn, *m.* ſ. Schaumröslein.
Schaumniter, *m.* salitrena pêna.
Schaumröslein, *n.* (*Cucubalus Behen*), Schaumſaft, ſ. Schaumwein. | gušavica.
Schaumſalz, *n.* sol od pêne.
Schaumſpeiſe, *f.* pênivac.
Schaumünze, *f.* uspomeni novac, kolajna.
Schaumthierchen, *n.* ſ. Schaumwurm.
Schaumweiß, *adj.* bêl kao pêna. | pêna.
Schaumwerk, *n.* ſ. Schaumſpeiſe; (*fig.*)
Schaumwurm, *m.* Schaumzirpe, *f.* (*Cicada spumaria*), pênjak, strigavac.
Schaurfennig, *m.* ſ Schaumünze.
Schauplatz, *m.* pozorište; d. — des Krieges, ratište; (*fig.*) vom — abtreten, prestaviti se s ovoga svêta; ſ. Schaubühne; — der Begebenheiten, dogadjaſtie.
Schaupracht, *f.* dika rad oka.
Schauprahm, *m* pram. | stavljanje.
Schauproduction, *f.* predstavak; pred-
Schaurede, *f.* besêda rad oka.
Schauſitz, *m.* sêdalo za gledaoca.
Schauſpiel, *n.* igrokaz, drama; das — beſuchen, hoditi u kazalište (teatar); (Anblick), pogled; (*fig.* der Aufgang der Sonne iſt ein herrliches —, lêpo ti je pogledati sunce na izhodu; es war ein furchterliches —, strahota je bila gledati.
Schauſpieldichter, *m.* pisac igrokazah, dramatički pêsnik.
Schauſpieldichtung, *f.* pisanje igrokazah.
Schauſpielen, *v. n.* predstavljati, igrati.
Schauſpieler, *m.* predstavljac, akter.
Schauſpielerin, *f.* predstavljačica, akterica.
Schauſpieler-Geſellſchaft, Schauſpielertruppe, *f.* kazališno družtvo.
Schauſpielhaus, *n.* kazalište, teatar.
Schauſpielkunſt, *f.* vêština predstavljanja i. kazališna.
Schauſpiellehre, *f.* dramaturgija.
Schauſpiellehrer, *m.* dramaturg.
Schauſpielſprache, *f.* dramatički jezik.
Schauſpielweſen, *n.* kazališstvo.
Schauſtellen, *v. a.* metnuti na ugled i.
Schauſteller, *m.* pokazivač. [vidik.
Schauſtellung, *f.* pokazivanje. | münze.
Schauſtück, *n.* igrokaz rad oka; ſ. Schau-
Schauſtufe, *f.* komad rude (na pokaz).
Schautag, *m.* dan od pregleda; heute iſt —, danas će biti pregled.
Schautanz, ſ. Ballet. [milovid.
Schauthurm, *m.* Schauwarte, *f.* vidik,
Schautragen, ſ. Schau.
Schauwürdig, *adj.* es iſt —, vrêdno je
Schawl, *m.* šal. [gledati.
Schebe, ſ. Scheve.
Schebecke, *f.* šambek.
Schechſeler, *m.* žbrljavac, plentravac.
Schechſeln, *v. n.* žbrljati, plentrati.
Schechefuß, ſ. Schechſeler.
Schechſig, *adj.* žbrljav, plentrav.
Scheckart, *m.* svraka.
Scheckchen, *n.* šarka.
Schecke, *f.* (v. Pferden) šarac, šarin; (v. Ochſen) šaronja; (v. Kühen) šarulja; (v. Schafen) šarka, šara; (v. Hunden) šarko, šarov; (v. Vög) šarka; ſ Ralle.
Schecken, *v. a.* šarati; geſcheckt, šaren.
Scheckente, *f.* zimska patka.
Scheckenzug, *m.* sprega od šaracah.
Scheckig, *adj.* šaren, šarovit.
Scheckigkeit, *f.* šara, šarenost, šarovitost.
Schedel uſw., ſ. Schädel uſw.
Scheden, *m.* pritisak.
Scheel, *adj.* ſ. Schel.
Scheel, *n.* šelj, volfram.
Scheelbaryt, *n.* piljasti težac.
Scheel's Grün, *n.* Šeljova zelen.
Scheelerz, *n.* hvorac; ſ. Scheelbaryt.
Scheelſauer, *adj.* ſcheelſaure Salze, šeljani.
Scheelſäure, *f.* šeljeva kiselina.
Scheelſuberyd, *n.* šeljev kisac.
Scheere, ſ. Schere.
Scheermaus, ſ. Scharrmaus.
Scheffe, ſ. Schöppe.
Scheffel, *m.* vagan; šefelj.
Scheffeln, *v. n.* das Getreide ſcheffelt gut, žito dobro izmeće, plaća, baca; platno je žito.
Scheffelzehnte, *m.* desetak u zrnu.
Scheibe, *f.* krug, kotur; (Rolle), kolotura, kotač; Töpfer—), (lončarsko) kolo; (in Mühl) kotačić; die — der Sonne, sunčani kolobar; (zum Schießen), biljeg, nišan; (Heu—), baglić, baglica, bagalj; (Wurf—), kolut; mit der — werfen, kolutati se; (Knie—), jabučica, iver; (v. ein. Apfel) skrižka, križka; in —n ſchneiden, skrižati, križati; (*bot.*) kotur; (Fenſter—), ošce, oko; (Wabe), sat; (*mont.*) sirac; ſ. Scheibenſtich.

Digitized by Google

Scheiben, *v. a.* ſ. Schieben.
Scheibenapfel, *m.* tanjirača.
Scheibenartig, *adj.* koturast.
Scheibenauſter, *f.* (*Ostrea orbicularis*), plosnata ostriga.
Scheibenbank, *f.* žičarska klupa.
Scheibenbirn, *f.* ploska.
Scheibenblume, *f.* koturnica.
Scheibenbock, *m.* (*Cerambyx trochlearis*), okrugla strižibuba.
Scheibenboden, *m.* (*sporodiscus*), trusište.
Scheibenbohrer, *m.* svrdao s daskom.
Scheibenbüchſe, *f.* strêljačka puška; puška za pucanje u biljegu.
Scheibenfiſch, *m.* (*Chaetodon Orbis*), okrugli nosatac.
Scheibenform, *f.* kotur.
Scheibenförmig, ſ. Scheibenartig.
Scheibenglas, ſ. Fenſterglas.
Scheibenhonig, *m.* sita.
Scheibenkönig, *m.* nadstrêlac.
Scheibenkraut, *n.* (*Peltaria*), štitanka.
Scheibenkrücke, *f.* ſ. Reifhaken.
Scheibenkupfer, *n.* čišćena mêd.
Scheibenmoos, *n.* (*Lichen floridus*), cvatući lišaj.
Scheibenmuſchel, *f.* (*Loripes*), brbljavica.
Scheibenrulver, *n.* tučenik.
Scheibenrennen, *n.* trčanje halke; ein — halten, trčati halku.
Scheibenring, *m.* ſ. Ringblume.
Scheibenrohr, *n.* ſ. Scheibenbüchſe.
Scheibenröhre, *f.* (*Spirorbis*), kolutak.
Scheibenrund, ſ. Scheibenartig.
Scheibenſchießen, *n.* nadstrêljavanje, pucanje u biljeg. [svitak.
Scheibenſchnecke, *f.* (*Helix planorbis*),
Scheibenſchütze, *m.* strêlac, strêljač. [ćić.
Scheibenthierchen, *n.* (*Cyclidium*), koturčić.
Scheibenwerf, *n.* kolotarnik.
Scheibenwerfen, *n.* kolutanje. [lutom.
Scheibenwurf, *m.* kolutomet, hitac ko-
Scheibenwurm, *m.* ſ. Scheibenthierchen.
Scheibenzug, *m.* koloture, kluba.
Scheibicht, *adj.* koloturast.
Scheibig, *adj.* koturan.
Scheibpleinze, *f.* krupatka
Scheidbar, *adj.* lučan.
Scheidbarkeit, *f.* lučnost.
Scheidchen, *n.* (*vaginula*), točić.
Scheide, *f.* (Gränze), medja, granica; (eines Säbels), nožnica, kore, korice; das Schwert aus der — ziehen, povaditi mač; der Säbel geht nicht aus der —, sablja se neda izvaditi iz korah; (ein. Meſſers), tok; (*bot.*) nožnica; (am Pferdegeſchirr), klašnja; (Futteral, tok; (Fiſch), ſ. Wels.
Scheidebank, *f.* trêbište.
Scheidebaum, *m.* menjik.
Scheidebecher, *m.* dobroposlica.
Scheidebein, *n.* pretinac.
Scheidebrief, *m.* razpustna (knjiga).
Scheideeiſen, *n.* razbljač.
Scheideerz, *n.* otrêbljena ruda.
Scheidefäuſtel, ſ. Scheideeiſen.
Scheidegebirge, *n.* gore-razmedjice.
Scheidegerüſt, *n.* ſ. Iſolator.
Scheidegruß, *m.* oproštaj; s Bogom.
Scheidehaken, *m.* kukica u nožnice.
Scheidejunge, *m.* trebioče.
Scheidekamm, *m.* (tkalačka) grebljica.
Scheidekolben, *m.* (lučbarska) tikva.
Scheidekunſt, *f.* lučba, kimija, kemija.
Scheidekünſtler, *m.* lučbar, kemik.
Scheidekuß, *m.* poljubac na rastanku.
Scheidelatte, *f.* razstavka.
Scheidelehre, ſ. Scheidekunſt.
Scheidelinie, *f.* medjašnica. [prêboj.
Scheidemauer, *f.* tin, pregrada, pretin,
Scheidemehl, *n.* razprašak.
Scheidemünze, *f.* drobiš, sitan novac.
Scheidemuſchel, *f.* (*Solen*), žljanak.
Scheiden, *v. n.* dêliti se, oddêliti se; von einander —, razdvojiti se; er ſchied von ihnen, oddvoji se od njih; wir müſſen —, valja nam se razstati; er ſchied von ihm, otide od njega; von d. Welt —, prestaviti se s ovoga svêta; von hinnen —, aus dem Leben —, preminuti; razdêliti se i. razstati se s dušom; das —de Jahr, godina, štono je na izmaku; ſich —, *v. r.* hier — ſich die Wege, ovdê se cesta i. put razdvaja; die Wolken — ſich, oblaci se razilaze; die Milch ſcheidet ſich, mlêko se razstavlja; wenn Seele und Leib ſich —, kad se razstanemo s dušom; —, *v. a.* eine Sache von der andern —, razstaviti i. razdvojiti jedno od drugoga; ein Ehepaar —, razstaviti muža i ženu; (trennen), razvênčati; razženiti; er hat ſich von ſeiner Frau geſchieden, razženio se je; ſie hat ſich von ihrem Manne geſchieden, razudala se je; ſich von ſeinem Compagnon —, razdružiti se; wir ſind geſchiedene Leute, razkrstismo; prekidosmo dlaku; ein Grundſtück von dem andern —, razmedjiti zemlje; d. Drau ſcheidet Ungarn von Kroatien, Drava dêli Ugarsku od Hrvatske; Tag und Nacht —, razdêliti dan od noći; die Guten von den Böſen —, odlučiti dobre od zlih; der Tod ſoll mich und dich —, razumrêt ćemo se; (unter—), d. Gute von dem Böſen —, razlučiti dobro oda zla; d. Erze —, lučiti, razlučiti rude; ein. Körper in ſeine einfachen Beſtandtheile —, raztvoriti što; ein. Streit —, razvaditi, razvadjati; razpraviti razpru.
Scheiden, *n.* razstanak, polazak; (Abſchied), oproštaj; (Unterſcheidung), razlučba; ſ. Scheidung.
Scheidenförmig, *adj.* (*vaginans*), nožničast, tokast.

Digitized by Google

Scheidengras, *n.* (*Eriophorum vaginatum*), tokasti suhopernik.
Scheidenhaut, *f.* tokasta koža.
Scheidenkäfer, *m.* tokast kljunak.
Scheidenwürmer, *pl.* (*Tunicata*), plašte-
Scheideofen, *m.* lučište srebra. [njaci.
Scheidepfad, *m.* razputica; (Scheide), razdvoj, sgon.
Scheidepfahl, *m.* razstavnjak.
Scheidepreſſe, *f.* tisak za korice.
Scheidepunkt, *m.* razstavište; ſ. Trennungepunkt.
Scheider, *m.* razbijač, trěbič (rude).
Scheiderichter, ſ. Schiedsrichter.
Scheideſitz, *m.* ſ. Scheidegerüſt.
Scheidespruch, *m.* obranička presuda.
Scheideſtein, *m.* razdvoj, menjik.
Scheideſtrom, *m.* rěka-medjašnica.
Scheideſtube, *f.* trěbionica.
Scheideſtunde, *f.* čas od razstanka; (Sterbeſtunde), smrtni, umrli čas.
Scheidewand, *f.* tin, pretin, pregrada; (*bot.*) pretinac; (*anat.*) branica; (*fig.*) das iſt eine — zwiſchen uns, to nas dèli i. razstavlja.
Scheidewandhöhle, *f.* pregradak.
Scheidewandſpaltend, *adj.* tinocěpan.
Scheidewaſſer, *n.* lučavka, tvrda i. krepka voda, ćozap; — brennen, lučavku peći.
Scheidewaſſerbrenner, *m.* lučavćar.
Scheidewaſſerfabrik, *f.* lučavćara.
Scheideweg, *m.* razpuće, razputica, razkršće, razkrstnica; ſ. Gränzweg.
Scheidewerk, *n.* gluha ruda, glušica.
Scheidezeichen, *n.* razdvoj; ſ. Gränzmahl; Interpunction.
Scheidig, *adj.* nožničav, tokast; u toku.
Scheidung, *f.* — von Tiſch u. Bett, razstava od stola i postelje; ſ. Trennung; (*chem.*) lučenje, naſſe —, mokro lučenje, lučenje lučavkom; trocene —, suho lučenje.
Scheidungsklage, *f.* tužba za razstavu.
Scheig, Scheik, *n.* šajka.
Schein, *m.* (Licht), světloća, světlina, světlost; einen — haben, von ſich geben, světliti se; der neue —, ſ. Neumond; der volle —, uštap; der — um das Haupt des Heiligen, ſ. Heiligenſchein; wie ein — herumgehen, tumarati kao sěnovit čověk; (Anſchein), vid, prilika; ſ. Anſchein; — v. Würde, dostojnost na oko; ſich mit dem —e begnügen, zadovoljiti se ljuskom, sěnom; auch nicht ein. — von Hoffnung haben, neimati ni zrake od nade; eine Sache hat oft einen guten — und iſt doch ſelbſt nicht gut, mnogo koješta čini se da je dobro, pak opet nije; auch den — des Böſen muß man vermeiden, valja se kloniti i sěna oda zla; nach dem —e urtheilen, suditi po vidu; unter dem —e Rechtens, pod vidom prava; zum —e, rad oka, na oko; er hat den — gegen ſich, čini se da je kriv; der — trügt, oči varaju; (ſchriftl. —), list, pismo; cedulja; (Atteſtat), svědočba; ein. — ausſtellen, napisati svědočbu (o čem); (Geld), banka.
Scheinadel, *m.* neprava plemenština.
Scheinähnlich, *adj.* prividno sličan.
Scheinandacht, *f.* hinbena, prětvorna, licemèrna pobožnost.
Scheinangriff, *m.* navala rad oka.
Scheinart, *f.* suvrst.
Scheinbar, *adj.* prividan; tobožnji; tašt, neistinit, lažljiv; e. Waare — machen, uliciti robu; —, *adv.* prividno, rad oka; er iſt — geſund, čini se zdrav, na oko je zdrav.
Scheinbarkeit, *f.* prividnost; tobožnost; taština; prětvornost; neistinitost.
Scheinbarlich, ſ. Scheinbar.
Scheinbeere, *f.* (*Fragum*), jagoda.
Scheinbegriff, *m.* prividan pojam. [nje.
Scheinbegründung, *f.* prividno dokaziva-
Scheinbehelf, *m.* pust izgovor.
Scheinbeweis, *m.* tašt, tobožnji dokaz.
Scheinbild, *n.* prikaza, utvara, obmana.
Scheinblind, *adj.* prividno slěp. [kora.
Scheinbuße, *f.* licemèrna, prětvorna po-
Scheinchriſt, *m.* licemèran i. na oko kršćanin; licemèrac.
Scheinchriſtenthum, *n.* licemèrno kršćan-
Scheinding, *n.* utvara. [stvo.
Scheinedelſtein, *m.* nepravi dragac.
Scheineche, *f.* ženitba rad oka.
Scheinehre, *f.* pusta, tašta čast.
Scheinen, *v. n.* (leuchten), světliti se; die Sonne ſcheint, sunce sija, grije; (*fig.*) činiti se, viděti se, učiniti se, pričiniti se; es ſcheint wohl nur ſo, samo se čini; er will beſſer — als er iſt, čini se i. kaže se bolji nego što jest; es ſcheint regnen zu wollen, čini mi se, bit će kiše; kiša se sprema; kiša hoće da udari; es ſchien uns unbillig, svidělo nam se je, da nije pravedno; mir ſcheint es nicht ſo, ja o tom drugčije sudim; es ſchien mir als hörte ich ſeine Stimme, pričuje mi se njegov glas.
Scheinfeind, *m.* prividan neprijatelj.
Scheinfeindſchaft, *f.* prividno neprijateljstvo.
Scheinfreude, *f.* pusta, tašta radost.
Scheinfreund, *m.* tobožnji prijatelj; prijatelj na oko.
Scheinfreundſchaft, *f.* tobožnje prijateljstvo; prijateljstvo na oko. [oka.
Scheinfriede, *m.* tobožnji mir; mir rad
Scheinfromm, *adj.* pobožan rad oka; licemèran.
Scheinfurcht, *f.* strah na oko.
Scheingebilde, *n.* utvara, klapnja, tlapnja, obmana.

Digitized by Google

Scheingelehrt, *adj.* nazovi-učen, na oko
Scheingestalt, *f.* ſ. Scheingebilde. [učen.
Scheinglaube, *m.* vèra rad oka.
Scheinglück, *n.* tašta, tobožnja, prividna
Scheingold, *n.* lažljivo zlato. [sreća.
Scheingroß, *adj.* na oko velik.
Scheingröße, *f.* tašta, tobožnja, prividna veličina. [log.
Scheingrund, *m.* tašt, pust, prividan raz-
Scheingut, *n.* tobožnje, prividno dobro.
Scheinhandel, *m.* kupnja rad oka i. tobožnja.
Scheinhandlung, *f.* eine — unternehmen, učiniti što na oko. [ran.
Scheinheilig, *adj.* bogomoljan; licemè-
Scheinheilige, *m.* bogomoljac, svetonja.
Scheinheiligkeit, *f.* bogomoljstvo.
Scheinhülfe, *f.* pomoć rad oka.
Scheinkäfer, ſ. Johanneskäfer.
Scheinkauf, *m.* kupnja rad oka.
Scheinklugheit, *f.* tobožnja mudrost; tobožnji oprez. [bolestan.
Scheinkrank, *adj.* er iſt nur —, kaže se
Scheinkrankheit, *f.* tobožnja bolest.
Scheinlebendig, *adj.* er iſt —, čini se živ.
Scheinliebe, *f.* prividna, prètvorna ljubav.
Scheinlob, *n.* tobožnja pohvala, pohvala
Scheinmacht, *f.* tobožnja vlast. [rad oka.
Scheinmittel, *n.* tobožnje, tašto sredstvo.
Scheinnutzen, *m.* tobožnja, prividna korist.
Scheinruhe, *f.* prividan pokoj.
Scheinsame, *m.* sème na oko golo.
Scheinsieg, *m.* tobožnja pobèda.
Scheinsilber, *n.* lažljivo srebro.
Scheinstolz, *adj.* er iſt nur —, samo se čini i. kaže ohol.
Scheinstrafe, *f.* tobožnja, prividna kazan.
Scheintod, *m.* obumrlost, zamrlost, ob-
Scheintodt, *m.* obumro, zamro. [umrće.
Scheintodte, *m.* obumrlac.
Scheintreue, **Scheintugend**, *f.* tobožnja, prètvorna vèrnost, krepost.
Scheinübel, *n.*; **Scheinursache**, *f.* prividno zlo; prividan uzrok. [dogovor.
Scheinverabredung, *f.* tobožnji, na oko
Scheinverdienſt, *n.* tašta, pusta zasluga.
Scheinvertrag, *m.* pogodba rad oka.
Scheinvollkommenheit, *f.* prividna savršenost. [nito.
Scheinwahr, *adj.* es iſt —, čini se isti-
Scheinwerk, *n.* tobožnje dèlo.
Scheinwiderſinnig, *adj.* es iſt —, čini se bezumno. [slovje.
Scheinwiderſpruch, *m.* prividno protu-
Scheinwohl, *n.* dobro na oko.
Scheinwunder, *n.* tobožnje, prividno čudo.
Scheinzahlung, *f.* plaćeš rad oka.
Scheinzorn, *m.* prividna srčba.
Scheinzornig, *adj.* er iſt —, kaže se srdit.
Scheinzüchtig, *adj.* er iſt —, kaže se čist.
Scheiße, *f.* (gem) govno; ſ. Durchfall.
Scheißen, *v. n.* (gem.) srati. [litonja.
Scheißer, *m.* (gem.) posranac, poserko,
Scheißkraut, **Scheißmelde**, ſ. Springkraut.
Scheißrübe, ſ. Zaunrübe.
Scheit, *n.* (Holz—), cèpanica, glavnja, polèno, cèpka, matrak, biljica; Holz in —e ſchlagen, cèpati drva; (Klafter—), hvatljika; (Pack—), povezač; ſ. Knetſcheit; d. Schiff ging in —er, brod se razbi; ſ. Striegel.
Scheitel, *m.* & *f.* tème, vrh glave; (*fig.*) glava; der — der Berge, tème i. vrh od gorah; (d. Winkels), vrh; ſ. Scheitelpunkt; Haarſcheide.
Scheitelbein, *n.* (*bregma*), tèmenjača, stranska kost.
Scheitelfläche, *f.* tèmenina.
Scheitelhaar, *n.* kosa na tèmenu.
Scheitelfarbe, *f.* podkapak, biret.
Scheitellinie, *f.* tèmenica, osovnica.
Scheitelloch, *n.* rupa u tèmenice.
Scheiteln, *v. a.* razdèliti (kosu); ſich —, *v. r.* dèliti se.
Scheitelpunkt, *m.* tèmenište, vršnik, zenit.
Scheitelrecht, *adj.* tèmenit, tèmeni, osovni, vertikalan; —, *adv.* tèmenito; komice.
Scheitelwinkel, *m.* ugao tèmeništa.
Scheitelwinkelkreis, *m.* krug od tèmenišnog ugla.
Scheiterhaufen, *m.* lomača, gromača, drvarica, sprènica.
Scheitern, *v. n.* (v. Schiffen), razbiti se, skršiti se, razkršiti se; (*fig.*) neuspèti; neudariti se; ſeine Hoffnungen ſcheiterten, potonule su mu šajke; —, *v. a.* ein Schiff —, razbiti brod, ladju; Holz —, cèpati drva.
Scheitſtöße, *f.* plazaica, drzalica.
Scheithauer, *m.* cèpač.
Scheitholz, *n.* cèpanice, razcèpana drva.
Scheitmaß, ſ. Klaftermaß.
Scheitmeiler, *m.* ugljevnik od cèpanicah.
Scheitrecht, ſ. Scheitelrecht
Schel, *adj.* (ſchielend), razrok; — zu etwas ſehen, poprèko što gledati; Jemanden — anſehen, krivo, liho, na hero, poprèko i. prèko koga gledati; prèčati se na koga; einander — anſehen, gledati se preko prsta; ſichſt du darum ſo —, da ich ſo gütig bin? zar je oko tvoje zlo, što sam ja dobar?
Schelb, ſ. Schräg. [ſ. Schief.
Schelbe, *f.* junica.
Schelch, ſ. Schief.
Schelen, ſ. Schälen.
Schelfe, *f.* ljuska, koža, kožurina; (v. Äpfeln), oljuština; (v. Nüſſen), komina; (v. Hülſen), komuška.
Schelfen, *v. a.* ljuštiti, ljupiti, lupiti; ſich — (ſchelfern), ljuštiti se, ljupiti se.
Schellack, *m.* lak u škriljcah, šelak.
Schellabler, *m.* (*Falco naevius*), sivi orao.
Schellapfel, ſ. Schalhärtling.
Schellbeere, *f.* (*Rubus chamaemorus*), nizka malina.

Digitized by Google

Schellbeißer, *m.* (*Blatta*), žugor, žohar, žuka.

Schelle, *f.* praporac; (Glöckchen), zvončić; (in Kart) tikva, bundeva; ſ. Maulſchelle; Feſſel; (*Buccinum galea*), kacigast rogač.

Schelleiſen, *n.* glavičnjak.

Schellen, *v. n.* zvečati; (z. B. dem Bedienten —), zvoniti, pozvoniti.

Schellenacht, *f.* tikvena osmica.

Schellenaß, ſ. Schellenaus. [porci.

Schellenband, *n.* ogrljak s praporci; pra-

Schellenbaum, *m.* (*Cerbera*), hrgačnjak.

Schellenaus, *n.* Schellenfünf. *f.* uſw. tikveni i. bundevni kec, tikvena petica itd. [praporacah.

Schellengeläut, **Schellengeraſſel**, *n.* zveka

Schellenhalsband, ſ Schellenband.

Schellenkappe, *f.* ludjačka, čauška kapa (s praporcem).

Schellentlang, *m.* zveka praporacah.

Schellenkönig, *m.* tikveni kralj.

Schellenmuſchel, *f.* (*Patella*), bljudica.

Schellennarr, *m.* prava budala.

Schellenober, *m.* tikveni gornjak.

Schellenpferd, *n.* konj s praporci.

Schellenpflanze, *f.* (*Nolana*), nolana.

Schellenſack, ſ. Klingelbeutel.

Schellenſchlitten, *m.* saonice s praporci.

Schellenſchnecke, *f.* (*Buccinum dolinum*), bačvica.

Schellenſechs, *f.* uſw. tikvena šestica itd.

Schellente, *f.* (*Anas Glaucion*), zvonica, svrakarica.

Schellunter, *m.* tikveni do(l)njak.

Schellenwerk, *n.* praporci.

Schellenzehne, *f.* tikvena desetica.

Scheller, *m.* (*Corvus eremita*), gavransamac.

Schellerbſe, *f.* zelen grašak (s ljuskom).

Schellern, ſ. Schellen.

Schellfiſch, *m.* (*Gadus Aegleſinus*), vahnja.

Schellfiſchteufel, ſ. Spinnenfiſch.

Schellhammer, *m.* razbijač.

Schellhengſt, ſ. Schälhengſt.

Schellkraut, *n.* (*Chelidonium majus*), rosopas; das kleine —, (*Ch. minus*), rosopasac; ſ. Feigwarzenkraut.

Schellack, ſ. Schellack.

Schellung. *f.* šklecnuće; eine — bekommen, šklecnuti se.

Schellwurz, *f.* ſ. Schellkraut.

Schelm, *m.* lupež, lopov; (v. ein. Bankbrüchigen), izjelica; (ſcherzh.) pustovnjak; den — hinter den Ohren haben, ſ. Schalk; (ſpr.) wie der — iſt ſo denkt er auch von Andern, svak po sebi sudi i o drugom; ein armer —, kukavac,

Schelmauge, *n.* ſ. Schelm. [jadnik.

Schelmen, *v. n.* vragoliti; —, *v. a.* derati, guliti.

Schelmenauge, **Schelmengeſicht**, ſ. Schelmauge uſw.

Schelmengras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti šaš.

Schelmenkraut, *n.* (*Gentiana Asclepiadea*), svioničasta vladisavka.

Schelmerei, *f.* lopovstvo; (Schelmſtreich), lopovština; lukavština; (ſcherz.) vra-

Schelmgeſicht, *n.* lopovsko lice. [golija.

Schelmgezücht, *n.* lopovčad.

Schelmiſch, *adj.* lopovski; (ſcherz.) lukav; djavoski.

Schelmſprache, *f.* lopovski jezik.

Schelmſtreich, *m.* ſ. Schelmerei.

Schelſucht, *f.* zavist, jal.

Schelſüchtig, *adj.* zavidan, jalan.

Schelſüchtige, *m.* zavidnik.

Schelſüchtigkeit, *f.* zavidnost.

Schelbrief, *m.* karnica.

Schelte, *f.* karka, kar; — bekommen, izkaran biti.

Schelten, *v. n.* den ganzen Tag —, vas dan se karati, sav dan psovati; Einen —, karati, izkarati, prekoriti koga; er wird darüber —, karat će ga za to; (ſchimpfen), psovati, rukiti; Einen einen Dieb —, opsovati koga do tata; man kann es weder loben noch —, nit se može hvaliti, nit kuditi; einander —, pokarati se; (fluchen), kleti.

Schelten, *n.* kar; psovnja.

Schelter, *m.* karač; ſ. Schieber.

Schelterin, *f.* karačica.

Scheltſucht, *f.* pokarljivost.

Scheltſüchtig, *adj.* pokarljiv.

Scheltwort, *n.* psovka, psina. [skema.

Schema, *n.* obrazac; (Entwurf), nacrt,

Schematiſch, *adj.* poput obrazca, skematički. [čega).

Schematiſiren, *v. a.* sastaviti obrazac (od

Schematismus, *m.* imenik.

Schemel, ſ. Schämel.

Schemen, *m.* obsěna; sěna.

Schene, ſ. Schiene.

Schenk, *m.* točac, točajlija; (Rund—), peharnik; (—wirth), krčmar.

Schenkbar, *adj.* točljiv; d. Bier iſt nicht —, ovo se pivo nemože točiti.

Schenkbarkeit, *f.* točljivost. [miti.

Schenkberechtigt, *adj.* vlastan točiti, krč-

Schenkbier, *n.* pivo za krčmu, iz krčme.

Schenke, *f.* krčma, mehana*, birtija.

Schenkel, *m.* (Lende), but, stegno; der große —, butina; der obere, untere, hintere —, ſ. Ober-, Unter-, Hinterſchenkel; (Fuß), noga; (Wb., *arch. geom.*) krak; ſ. Schenkelbein.

Schenkelader, *f.* butova žila.

Schenkelanhang, *m.* nastavak gnjata.

Schenkelbein, *n.* gnjat.

Schenkelbinde, *f.* stegnena, butovna veza.

Schenkelbirne, *f.* butolinka.

Schenkelblatt, *n.* postegnina.

Schenkelblutader, ſ. Schenkelader.

Schenkelſtiege, *f.* (*Merodon*), butača.

Digitized by Google

Schenkelgeflecht, *n.* gujatovni pleteč.
Schenkelhalé, Schenkelkopf, *m.* (*trochanter*), jabučica u gujata.
Schenkelknochen, *m.* *f.* Schenkelbein.
Schenkelmuskel, *m.* butova mišica.
Schenkeln, *v. a.* okračiti; geschenkelt, krakat; schön geschenkelt, lèpokrak.
Schenkelrasch, *adj.* brzonog.
Schenkelring, *m.* gujatovna karika.
Schenkelschlagader, *f.* butova kucavica.
Schenkelschmerz, *m.* butobolja.
Schenkelwurzel, *f.* kuk.
Schenken, *v. a.* (eingießen), točiti, utočiti; ein Glas voll —, natočiti čašu; Einem —, služiti, naslužiti komu (n. p. čašu vina); (als Wirth), točiti, krčmiti; dem Kinde —, dojiti dète; (geben), darovati, podariti, pokloniti, dati; ich schenke dir es, na poklon ti; (spr.) einem geschenkten Gaul sieht man nicht ins Maul, darovanomu konju zubi se negledaju; der Geschenkte, darovnik; die Geschenkte, darovnica; das Geschenkte, darovnina; Einem seine Liebe —, uzljubiti koga; wenn Gott Leben und Gesundheit schenkt, ako Bog da zdravlje; Glauben —, vèrovati, povèrovati komu; eine Schuld, Strafe —, oprostiti komu dug, kazan (pedepsu, kaštigu); Einem d. Leben —, pomilovati koga; prostiti komu život; es soll dir geschenkt sein, bilo ti prosto.
Schenkenamt, *n.* peharništvo.
Schenker, *m.* darivalac, podarnik.
Schenkfaß, *n.* hladilo. [točenja.
Schenkfreiheit, Schenkgerechtigkeit, *f.* pravo
Schenkgeld, *n.* počepina.
Schenkhaft, *adj.* darežljiv.
Schenkhaus, *n.* *f.* Schenke.
Schenkkanne, *f.* krčmarski krčag, pehar, kanta, bukara.
Schenkkeller, *m.* krčma. [u krčmi.
Schenkläufer, *m.* er ist ein —, uvèk sèdi
Schenkmaß, *n.* krčmarska mèra.
Schenkrecht, *n.* *f.* Schenkfreiheit.
Schenkstätte, Schenkstube, *f.* Schenke.
Schententeller, *m.* podčašnjak. [lić.
Schenktisch, *m.* sto(l)nica; krčmarski sto-
Schenkung, *f.* podarje, dar, poklon; (das Schenken), darivanje; eine — an eine Kirche machen, darovati što crkvi.
Schenkungsbrief, *m.* Schenkungsurkunde, *f.* podarnica, darovnica, podarni list.
Schenkungsvertrag, *m.* podarna pogodba; pogodba o podarju.
Schenkwein, *m.* vino iz krčme, za krčmu.
Schenkwirth, *m.* krčmar, mehandžija, birtaš; ein — sein, krčmariti.
Schenkwirthin, *f.* krčmarica, birtašica, mehandžinica.
Schenkwirthlich, *adj.* krčmarski. [rija.
Schenkwirthschaft, *f.* krčmarstvo, krčma-
Schepern, Scheppern, *v. n.* zveketati, zveckati; cokotati; škrebetati; (von Töpfen), škrbetati, bronjiti, restiti.
Schepp, *f.* Salzstein.
Scheppernd, *adj.* škrbetav; škrbećući.
Scherbank, *f.* strižnica; (b. Web.) snovnica. [sta ladinka.
Scherbchen, *n.* (*Venus pectinata*), češlja-
Scherbe, *f.* crèp, crepina, hrbina; okrnjak, krnjaga.
Scherbecken, *m.* sapunjača; (*Chama oblonga*), duguljasta zèvka.
Scherbel, Scherben, *m.* vrč; lonac.
Scherbelstein, *f.* Tropfstein.
Scherben, *f.* Scherbel; Scharben.
Scherbenblume, *f.* cvèt u loncu.
Scherbengericht, *n.* ostracizam.
Scherbenkobalt, *m.* crepast bèsik.
Scherbenkraut, *n.* *f.* Färberscharte.
Scherbenkuchen, *m.* prevrtač.
Scherbenurtheil, *n.* ostracizam.
Scherbenvoll, *adj.* pun crèplja.
Scherbistel, *f.* Scharbendistel.
Schere, *f.* nožice, nožke, makaze*, škare; mit der — schneiden, strići; (Klippe), sušac; greben; (a. Wagen), škarić; (an d. Wage), staglo, staglac; (b. Bäck.) pracèp; (b. Ruder), nožice; (b. Krebsen), klèšte, štipaljke; *f.* Kälberkropf.
Scheren, *v. a.* (Schafe —), strići; das Tuch —, postrizati sukno; (den Bart —), briti, brijati, bričiti; Einem den Kopf —, ošišati koga; (b. Web.) naviti, navijati; seine Gäste —, opuljiti, oglobiti goste; (spr.) Alle über einen Kamm —, *f.* Kamm; er hat sein Schäfchen geschoren, spremio je bošešku; (mähen), kositi; (v. Viehe), d. Wiese —, popasti košanicu; (essen), prcati, capiti, kusati; (beläftigen), dosadjivati (komu); die Unterthanen —, globiti, guliti podložnike; das schiert mich nicht, nemarim; za to me nije briga; to me se nekasa i. netiče; to nije moj posao; sich um etwas —, mariti, hatati, brinuti se za što; (spr.) kein Messer ist das schärfer schiert, als wenn ein Bauer ein Junker wird, gospodin od pluga oštra je kuga; sich —, *v. r.* (bemühen), mučiti se; man muß sich — und hat selbst nichts davon, jednoga izdiralo, a drugoga nazivalo; scher dich aus dem Wege, odlazi, tornjaj se, vuci se odatle.
Scheren, *n.* strižnja; brijanje; globljenje; (b. Tuches), postriž. [striga.
Scherenassel, *f.* (*Scolopendra forficata*),
Scherenboot, *n.* grebenjača.
Scherenflotte, *f.* grebenjače.
Scherenförmig, *adj.* viličast, rašljast.
Scherenfuß, *m.* štipaljka.
Scherenkiefer, *m.* štipaća čeljust.
Scherenschiff, *f.* Scherenboot.

Digitized by Google

Scherenschleifer, *m.* brusar.
Scherenschmied, *m.* nožičar.
Scherenschnabel, *m.* (*Rhynchops*), orač.
Scherenstock, *m.* nožičnjak.
Scherentausendbein, *n.* ſ. Scherenaffel.
Scherer, *m.* strigač; ſ. Barbier; (b. Web.) snovač, navijač.
Schererei, *f.* neprilika, muka; (Beläſtigung), dosada.
Scherflein, *n.* prilog; (*fig.*) ſein — beitragen, prineti svoj darak; priložiti; pripomoći; ich habe mein — beigetragen, što mogoh, pomogoh.
Scherflocke, *f.* postrižina.
Scherfutter, *n.* britvenica.
Schergabel, *f.* soha.
Schergaden, *m.* brijačnica.
Schergarn, *n.* osnutak.
Scherge, *m.* pandur; ſ. Henkersknecht.
Schergen, *v. a.* turati, gurati.
Schergenamt, *n.* pandurstvo.
Schergenhaft, *adj.* pandurski.
Schergenvolk, *n.* pandurija.
Scherhaar, *n.* ſ. Scherflocke.
Scherhorn, ſ. Ammonshorn.
Scherkaſten, *m.* navijaljka. [i. čigra.
Scherke, *f.* (*Sterna naevia*), crna mahavka
Scherkind, *n.* postrigački dětić (kalfa).
Scherkohle, *f.* nečist ugalj.
Scherkufe, *f.* ſ. Scherkaſten.
Scherleine, *f.* razděljen konop.
Scherling, *m.* (*Heraclium Sphondylium*),
Schermaus, ſ. Scharrmaus. [paponjak.
Schermeſſer, *n.* ſ. Bartmeſſer; (ſpr.) er hat ein Maul wie ein —, zna njesti kao zmija.
Schermeſſerfiſch, ſ. Meſſerrücken. [vača.
Schermuhle, *f.* snovalo, snovaljka, sno-
Schernickel, ſ. Sanikel.
Scherrahm(en), *m.* snovalo.
Scherrübe, *f.* repa-sadjenica.
Scherſchüſſel, *f.* ſ. Scherbecken.
Scherſchwanz, *m.* (*Falco Pygargus*), piljug; ſ. Hühnergeier.
Scherſtube, *f.* brijačnica.
Schertiſch, *m.* postrižište.
Schertritt, *m.* ſ. Scherbank. [rubac.
Schertuch, *n.* brijački ubrusac, otarak,
Scherwenzel, *m.* (*fig.*) prpoša.
Scherwenzeln, *v. n.* ulagivati se.
Scherwolle, *f.* postrižine.
Scherz, *m.* šala; etwas im — ſagen, kazati što šale; — bei Seite, jami šalu; okrom i. bez šale; einen — machen, pošaliti se; es war nur ein —, to je bilo samo šale radi; aus —, od šale; er verſteht keinen —, nezna za šalu; ſeinen — mit Jemand haben, šalu sbijati s kim; einen — erwiedern, odšaliti šalu; aus — wird Ernſt, iz šale proha rodi.
Scherzando, (*mus.*) titrajuć.
Scherzbrief, *m.* šaljivo pismo.
Scherzchen, *n.* pošalica.
Scherzeit, *f.* vrěme strižnje.
Scherzel, *n.* kopitce; ein — Brod ſchneiden, rezati kruh na kopito.
Scherzen, *v. n.* šaliti se, šalu sbijati i. provoditi; pošaljivati se; ein wenig —, prošaliti se; našaliti se; damit iſt nicht zu —, nije to šala; ich habe nur geſcherzt, to je bilo samo šale radi; mit dem Leben —, igrati se glavom; mit dem Kopfe iſt nicht zu —, nije šala na ramenu glava.
Scherzer, *m.* šaljivac, šaljivčina.
Scherzeug, *n.* brijala, brijaća sprava.
Scherzfeuer, *n.* kres.
Scherzgedicht, *n.* šaljiva pěsma.
Scherzhaft, *adj.* šaljiv; ein —er Menſch,
Scherzhaftigkeit, *f.* šaljivost. [šaljivac.
Scherzlaune, *f.* dobra volja.
Scherzlich, ſ. Scherzhaft.
Scherzlied, *n.* šaljiva pěsmica, pěvka.
Scherzluſt, *f.* šaljivost.
Scherzmacher, ſ. Scherzer.
Scherzname, *m.* izdévak.
Scherzrede, *f.* šaljiva beseda.
Scherztreiber, ſ. Scherzer.
Scherzweiſe, *adv.* šale; šale radi; za šalu; od šale.
Scherzwort, *n.* šaljiva rěč; šalica.
Schetſchke, *f.* zova; zovka.
Schetter, *m.* ſ. Steifleinwand.
Scheu, *adj.* (v. Menſch.) bojažljiv, plah, plašiv, plašljiv, plahovit; (v. Pferd.) plahiran, plahovit, ženovit; zazorljiv; dieſes Pferd iſt —, ovaj konj zazire; das Pferd iſt — geworden, konj se je poplašio, uzplahirio; — machen, plašiti, poplašiti; — herumblicken, zazirati, zvěrati, větriti očima; ſ. Schüchtern.
Scheu, *f.* plahost, plahoća; (v. Pferd.) zazor, zazorljivost; ohne Furcht und —, bez bojazni i bez straha; — vor Jemand tragen, zazirati od koga; žacati se, ulibati se od koga.
Scheuche, *f.* strašilo.
Scheuchen, *v. a.* plašiti, puditi, zaplašiti, uplašiti; die Sorgen —, těrati brige; geſcheucht, uplašen.
Scheucher, *m.* plašilac.
Scheuchſel, *n.* ſ. Scheuche.
Scheuen, *v. a.* kloniti se čega; die Arbeit —, kloniti se posla, běžati od posla; keine Mühe —, nežaliti, nepožaliti truda; (ſpr.) gebrannte Kinder — das Feuer, tko se jedanput ožeže i na hladno puše; ſich —, *v. r.* ſich vor etwas —, bojati se, kloniti se, lecati se čega; uklanjati se čemu; er ſcheut ſich vor einem Kranken, žaca se od bolestnika; (v. Pferd.) plašiti se čega; zazreti, zazirati od čega; ich ſcheue mich vor Niemand, nebojim se nikoga do Boga; er ſcheute ſich

Digitized by Google

nicht das zu behaupten, nije se ustručavao tvrditi to.
Scheuer, *m.* čaša.
Scheuer, (Scheune), *f.* suša; (Korn—), štedanj, škedanj, žitnjak; (Reinigen), čišćenje.
Scheueracker, *m.* zagumnica.
Scheuerbach, *n.* krov od suše, štednja.
Scheuerer, *m.* čistilac.
Scheuerfaß, *n.* sudopernik.
Scheuerfrau, *f.* sudopera, loncopera.
Scheuerhader, ſ. Scheuerlappen.
Scheuerkraut, *n.* hvost, hvošće, (vošć), kositerna trava, kositerka, cinkrot.
Scheuerlappen, *m.* opirnjača, sudoper, izpirača, izpirak, bezpara, žmak.
Scheuermagd, *f.* sudopera, loncopera.
Scheuern, *v. a.* (mit Sand reiben), žuliti; trti; ribati; (waſchen), prati; (putzen), čistiti; (Münzen —), světlati; die Schweine — ſich, svinje se hrnjaju; (*fig.*) Einem den Kopf —, izkarati koga.
Scheuerſand, ſ. Reibſand. [erfaß.
Scheuerſchaff, *n.* Scheuerſtande, *f.* ſ. Scheu-
Scheuertag, ſ. Aſchermittwoch.
Scheuertonne, *f.*; Scheuertuch, *n.* ſ. Scheuerfaß; Scheuerlappen.
Scheuerwiſch, *m.* sudoper, periljak, opirač, izpirač; (aus Scheuerkraut), (h)vošćika.
Scheugeſtalt, *f.* strašilo.
Scheuheit, *f.* plašljivost; zazorljivost.
Scheuklappe, *f.* Scheuleder, *n.* naočnjak, zazornjak.
Scheunmachen, *n.* plašenje, plašnja.
Scheune, ſ. Scheuer *f.*
Scheuneule, *f.* (*Strix passerina*), ćuk.
Scheunknecht, *m.* gumnar, mlatibaša.
Scheuntenne, *f.* gumno.
Scheure, ſ. Scheuer.
Scheuſal, *n.* (Scheuche), strašilo; (ein furchtb. Weſen), grdoba; neman; grdosija; (Abſcheu erregend), gad.
Scheuſelig, ſ. Scheußlich.
Scheußlich, *adj.* strašan, grozovit; (abſcheulich), mrzak; gadan.
Scheußlichkeit, *f.* grdoba, strahota; (Abſcheulichkeit), gad, mrzkoća, mrzost.
Scheve, *f.* pozder, puzder; pozderka; pozderje.
Schevig, *adj.* pozderljiv; likav.
Schibbe, *f.* ovca.
Schiboleth, *n.* poslovica, geslo, šibolet.
Schicht, *f.* (in der Erde), nasad, vrsta, steralj, vršaj, tavan; eine — Holz, vitao drvah; das Holz in —en über einander legen, ſ. Schichten; (Flötz), sloj; (*fig.*) vrsta; (Erb—), dĕl, dio; (*mont.*, Arbeitszeit), radnja; die — antreten, početi raditi; die — halten, raditi; (Raſtzeit), huja; — machen, hujati; (*mel.*) peć; (in Zinnhütt) tanjača; (Antheil), četvrt (rudnika).
Schichtbank, *f.* tanjište.
Schichtel, *n.* klinčić (rukavice).
Schichteln, *v. a.* klinčiće ušivati.
Schichten, *v. a.* (theilen), eine Erbſchaft —, dĕliti, podĕliti naslĕdstvo; (ab—), oddĕliti; odlučiti; d. Holz —, vitlati, svitlati drva; Waaren —, slagnati robu; (*fig*) vrstati; razrediti, razredjivati.
Schichtenende, *n.* Schichtenkopf, *m.* kraj nasada, steralja.
Schichter, *m.* slagač; —in, *f.* slagačica.
Schichtholz, *n.* svitlano drvo; vitao.
Schichtig, *adj.* uvrstan.
Schichtkux, *m.* četvrt (rudnika).
Schichtling, *m.* vrstovac.
Schichtmeiſter, *m.* (rudarski) nadglednik.
Schichtmeiſteramt, *n.* (rudarsko) nadgled-
Schichtmeiſterei, *f.* nadgledište. [ništvo.
Schichttheilung, *f.* dĕlba, dioba.
Schichttrog, *m.* (rudarsko) korito.
Schichtung, *f.* vrstanje; (*jur.*) oddĕlba.
Schichtungskluft, *f.* razsĕlina vrstah.
Schichtweiſe, *adv.* vrstimice; na vrste, nasade, tavane, vitlove; — legen, vrstati; vitlati.
Schichtwolke, *f.* vrstak.
Schick, *m.* pristalost; (spr.) auf ſeinem —e ſein, dobre volje biti; aus dem —e bringen, pozlediti; pokvariti zdravlje; (*Emberiza Lesbia*), grčki strnad.
Schicken, *v. a.* slati, poslati; šiljati, pošiljati; Einen nach Brod —, poslati koga po kruh; nach Einem —, poručiti za koga; poslati po koga; den Sohn auf Reiſen —, opremiti sina na put; eine Kugel in die Stadt —, izbaciti top, pucati u grad; Einen in die andere Welt —, smaknuti koga; opremiti koga na onaj svět; e. Buch in die Welt —, opremiti knjigu u beli svět; Gott ſchickt den Menſchen oft Leiden, Bog pušta na ljude nevolje; wie es Gott ſchickt, kako Bog dá i. naredi; Gott ſchickte es ſo, bila je Božja volja; Bog je godio; ſich in etwas —, podati se čemu; iznaći se; priviknuti se čemu; ſich in die Zeit —, vladati se prema vremenu; prilagoditi se vremenu; ſich —, *v. r.* wenn es ſich gerade ſo ſchickt, ako se baš tako dogodi; (spr.) was ſein ſoll, ſchickt ſich wohl, što mora biti, biti će; (ſich bereiten), spremati se; pripravljati se; es ſchickt ſich Alles zum Winter, zima se sprema; zima ide; (paſſen), das ſchickt ſich nicht dazu, nije jedno prema drugomu; neslaže se; (geſchickt ſein), er ſchickt ſich nicht zu dieſem Amte, nije za ovu službu; (ſich geziemen), pristojati se; es ſchickt ſich nicht, zazor je; das ſchickt ſich nicht für meinen Stand, toga mi nepodnosi
Schicker, *m.* pošiljač. [stališ.

Digitized by Google

Schicklich, *adj.* pristojan, pristao; (angemessen), sgodan.
Schicklichkeit, *f.* pristojnost; pristalost; es ist wider die —, nepristoji se; zazor je.
Schicksal, *n.* udes, sudba, sudbina, sudnja; das widrige —, huda sreća; wir haben gleiches —, jedno smo sreće; d. — will es so, tako (ti) je usud usudlo; to (ti) je sudjeno; Niemand entgeht seinem —e, od sudjenja se nemože utedi; er hat sonderbare —e, koješta je prekamikao.
Schicksalbeuter, *m.* tumačnik udesa, sud-
Schicksalenthüllend, *adj.* sudbokazni.
Schicksalsgang, *m.* tek sudbine.
Schicksalsgesetz, *n.* usudni zakon.
Schicksalsgöttin, *f.* usudnica.
Schicksalstag, *m.* sudni danak.
Schicksalswechsel, *m.* premena sudbine.
Schicksalwort, *n.* usudna rec.
Schickung, *f.* slanje, poslanje; (Schicksal), udes, sudjenje; (Glück), sreća; Gottes —, volja Božja; pripuštenje; ich vertraue Gottes —, neka bude, kako Bog godi.
Schiebbalken, *m.* prevornica.
Schiebbar, *adj.* zasovni.
Schiebbarte, *f.* (bačvarska) bradva.
Schiebchen, *n.* zovka.
Schiebchenbaum, *m.* (*Sambucus nigra*), zova, bazga.
Schiebdeckel, *m.* zasovni poklopac; zasov.
Schiebe, *f.* suvalo; (im Gart.) strugača; (Schaf), šiljegvica.
Schiebebank, *f.* posovnica.
Schiebebock, *m.*; Schiebeisen, *n.* s. Schiebkarren; Schiebe.
Schiebemaß, *n.* posovna mera.
Schieben, *v. a.* potisnuti, potiskivati; (weg—), tiskati, otisnuti, otiskivati; den Kasten an die Wand —, primaći postavac (ormar) k zidu; das Brod in den Ofen —, metati kruh u peć; den Riegel einer Thür in das Loch —, zasunuti vrata; d. Buch bei Seite —, odtisnuti, odturiti knjigu od sebe; turnuti knjigu na stranu; Einen zur Thür hinaus —, iztisnuti, turnuti koga na vrata; ein. Karren vor sich —, turati, voziti tačke pred sobom; etwas in die Tasche —, tutnuti, tušnuti, šuknuti, spustiti što u džep; einen Bissen in den Mund —, metnuti zalogaj u usta; čalabrknuti; Kegel —, krugljati se, kuglati se; etwas auf die lange Bank —, razvlačiti, otezati što; (aufschieben), odgoditi što; metnuti što na gredu; die Schuld auf Jemand —, oboriti na koga krivicu; Einem etwas ins Gewissen —, zavezati komu što za dušu; einen Auftrag von sich —, odbiti od sebe kakov nalog; —, *v. n.* das Getreide schiebt, žito djika; Zähne —, dobivati zube; (geschwind essen), capati, gumati; sich —, *v. r.* pomaknuti se, pomicati se.
Schieber, *m.* (Person), potiskač; kartalo; (Kegel—), krugljač; (Brod—), lopar; (Kohlen—), lopatica; (Riegel), zasunka, zapor; (Schiebthür), zasov, zasun; potiskač, posuvač; (in Gewehren), zamak; (in Sägem.) pomicaljka; (Schiebochs), teljigaš.
Schieberad, *n.* pomicalo.
Schieberling, s. Pfefferling.
Schiebernuth, *f.* šipalo od zasuna.
Schiebewand, s. Coulisse.
Schiebfenster, *n.* zasovnica.
Schiebhaken, *m.* naničaljka.
Schiebkarren, *m.* tačke.
Schiebkärrner, *m.* tačkaš.
Schiebladen; Schieblade, s. Schubkasten; Schiebling, *m.* zapraćenik.
Schieblings-Consignation, *f.* popis zapra-
Schiebochs, *m.* teljigaš.
Schiebplatz, *m.* krugljana, kuglana.
Schiebriem(en), *m.* uprta.
Schiebsack, *m.* džep.
Schiebstange, *f.* (in Sägem.) namicaljka; (Schiffsw.) motoruga.
Schiebthür, *f.* zasun, zasov.
Schiebungsleiste, *f.* pomicaljka.
Schiebwerk, Schiebzeug, *n.* pomicala.
Schiech, *adj.* grd.
Schied, *m.* (*Cyprinus aspius*), bucov.
Schiedbuch, *n.* knjiga od pogodbah.
Schiedebeere, *f.* jagoda od hudike; s. Schlingbaum.
Schiedeschacht, *m.* razmedjno okno.
Schiedlich, *adj.* primirljiv; pogodan.
Schiedmahl, *n.* razdvoj, menjik.
Schiedmauer, s. Scheidewand.
Schiedrain, *m.* sgon, razgon, mrginj.
Schiedsfreund, Schiedsmann, Schiedsrichter, *m.* obranik, obran sudac.
Schiedsgericht, *n.* obran sud.
Schiedsprobe, *f.* odlučni ogled.
Schiedsrichter, s. Schiedsfreund.
Schiedsrichterlich, *adj.* obranički; —es Urtheil, s. Schiedsspruch.
Schiedsspruch, *m* obranička presuda.
Schiedstein, *m.* menjik.
Schiedsurkunde, *f.* obranička presudnica.
Schiedung; Schiedwand, s. Scheidung; Scheidewand.
Schief, *adj.* naheren; nakriv; (schräg), kos; ein —er Winkel, kosi kut; die Säule steht —, stup stoji krivo i. nahero; etwas — stellen, ukositi što; ein —es Maul machen, kriviti usta, bekeljiti se; Einen — ansehen, navrlje, popreko, liho, nahero koga gledati; bočiti se na koga; eine —e Fläche, položina, ostrmina; —e Beine, krive, kegave noge; — gehen, krivati; re-

Digitized by Google

vati; die Sache geht —, stvar ide u nazadak; stvar nazaduje; etwas — anfangen, naopako što početi; ein —es Urtheil, krivi; nepravi sud; er hat einen —en Kopf, tuknut je; in eine —e Stellung gerathen, naći se u naopaku položaju; etwas — nehmen, zamèriti što; —, *adv.* nahero, naherce; koso, kosimice; napokos, nakrivo.

Schiefbein, *n.* krivonožac, krivaljica.

Schiefbeinig, *adj.* krivonog, krivih noguh.

Schiefe, *f.* naherost, kosost, kosina, nakrivost; (ſchiefe Fläche), položina.

Schiefer, *m.* (*min.*) škriljavac, listarac, listac, listovac, ljupinac; thonartiger —, (Thon—). brusilovac; — brechen, vaditi brusilovac; (Splitter), ocèpak, cèpka, trun; ſich einen — in den Fuß treten, ubosti se u nogu hodeć; er hat ſich einen — unter den Nagel geſtoßen, zaljuštrilo mu se pod nokat; (im Kopfe), perut, prhut; (ſpr.) einen — auf Jemand haben, kivan biti na koga.

Schieferalaun, *m.* koceljni škriljavac.

Schieferartig, *adj.* skrilast, škriljast.

Schieferblau, *n.* skrilasto modrilo.

Schieferbrecher, *m.* brusilar.

Schieferbrett, *n.* ſ. Schieferlatte.

Schieferbruch, *m.* brusilovik.

Schieferbach, *n.* krov od brusilovca; ein Haus mit —, kuća pokrivena brusilovcem.

Schieferdecker, *m.* brusilovčar.

Schiefereiſen, *n.* dubač, krivak.

Schieferfarb, Schieferfarben, Schieferfarbig, *adj* brusilovast.

Schieferflötz, *n.* sloj od brusilovca.

Schiefergebirge, *n.* gore od škriljavca, brusilovca.

Schiefergeſtein, *n.* škriljavo kamenje.

Schieferglimmer, *m.* škriljava tinja.

Schiefergrau, *adj.* siv kao škriljavac.

Schiefergyps, *m.* škriljava sadra.

Schieferhaltig, *adj.* škriljav.

Schieferhammer, *m.* brusilarski mlatac.

Schieferhauer, *m.* škriljar; brusilar.

Schiefericht, *adj.* skrilast, škriljast.

Schieferig, *adj.* drozgav, ljuskav; (*min.*) škriljav; — auf Einen ſein, kivan biti na koga, zlobiti komu.

Schieferkohle, *f.* škriljav ugalj.

Schieferkopf, *m.* matica škriljavca.

Schieferlatte, *f.* žioka za brusilovac.

Schiefermergel, *m.* škriljav lapor.

Schiefern, ſich, *v. r.* cèpati se, ljupiti se, ljuštiti se; —, *v. n.* vrnčati.

Schiefernagel, *m.* klinac za brusilovac.

Schieferplatte, *f.* škrilja od brusilovca; ſ. Schiefertafel.

Schieferſchneider, *m.* pilar brusilovca.

Schieferſchwarz, *n.* brusilovni gal.

Schieferſpath, *m.* škriljav vapnenac.

Schiefertein, *m.* škriljavac, listac.

Schieferſteinern, *adj.* škriljav, od skrilavca.

Schieferſteinprobe, *f.* ogled brusilovca.

Schieferſtift, *m.* brusilovna pisaljka.

Schieferſtück, *n.* komad škriljavca.

Schiefertafel, *f.* škriljavka; (Schreibtafel), brusilovka; crna tablica.

Schiefertiſch, *m.* stol od brusilovca.

Schieferung, *f.* listanje.

Schieferwacke, *f.* drenjeni skrilavac.

Schieferwand, *f.* stèna od brusilovca.

Schieferzahn, *m.* drozgavac, drozgav zub.

Schiefhacke, *f.* ſ. Schiefbein.

Schiefhals, *m.* krivošija.

Schiefheit, *f.* naherost, kosost, krivost; (*fig.*) opačina.

Schiefkopf, *m.* krivoglavac.

Schiefkreuz, *n.* kosi krst.

Schieflage, *f.* — der Gebärmutter, nagib [materice.

Schieflauf, *m.* kosi tèk.

Schiefling, ſ. Schiefkopf; —e, *pl.* (*Apocineae*), nahernice.

Schiefmaß, *n.* kosoměr, razměr.

Schiefmaul, *n.* krivoustac.

Schiefmäulig, *adj.* krivoust.

Schiefnaſe, *f.* krivonosac.

Schiefnaſig, *adj.* krivonos.

Schiefrig, *adj.* škriljav, drozgav.

Schiefrund, *adj.* koso okrugao.

Schiefſehen, *n.* hiljanje, škiljenje, razroko gledanje.

Schiefwinkelig, *adj.* kosokutan.

Schiegen, *v. n.* krivati, revati.

Schiel, *adj.* naheren; razrok; der —e Neid, jalna zavist. [ſ. Schieler.

Schielauge, *n.* hiljavo oko; (v. Perſ.)

Schielängig, *adj.* hiljav, razrok, hiljook,

Schiele, *f.* ſ. Sander. [škiljav.

Schielen, *v. n.* (ſchief ſehen), hiljati, razroko gledati, škiljiti; (verſtohlen anſehen), nach den Mädchen —, gledati dèvojke izpod oka; d. Urtheil ſchielt, sud je zastranio, presuda je zastranila; (ſchillern), prelèvati se, talasiti se, igrati.

Schielend, *adj.* hiljav, razrok, škiljav; —de Farbe, prelèvajuća se mast (boja).

Schieler, *m.* hiljak, hiljoka, škiljavac; ſ. Schiller.

Schielerin, *f.* hiljačica, škiljavica.

Schielkraut, ſ. Schellkraut; Milchkraut.

Schielohr, *n.* krivo uho.

Schiemann, *m.* podkonopar. [jedra.

Schiemannen, *v. n.* popravljati konope i

Schienbein, *n.* golènica, nožna cèv, cipelj.

Schienbeinfläche, *f.* ploha golènice.

Schienbeinknopf, *m.* jabuka golènice.

Schienbeinmuskel, *m.* mišica golènice.

Schienbeinnerve, *m.* golènički živac.

Schiene, *f.* šinja, žinja, raf; (b. Wundärzten) udlaga, dlaga; (b. Töpf.) cèpelj; (b. Siebm.) cèpac; (auf d. Eiſenbahn), kolomija; ſ. Schienbein.

Schieneiſen, *n.* željezo za šinje.

Schienen, *v. a.* ein Rad —, navladiti,

Digitized by Google

nategnuti, napeti, udariti žinju na kolo i. točak; ein Bein —, udlažiti kost.
Schienendurchschlag, m. probojac za žinje.
Schienenеidechse, f. Warneidechse.
Schienenfaß, n. krošnje.
Schienenknochen, m. s. Schienbein.
Schienennagel, m. moroklinac.
Schienenröhre, f. s. Wadenbein.
Schienenruthe, f. cêpac, cêpik, štapić.
Schienenſtempel, m. proboj.
Schienenweg, m. željeznica.
Schienfaß, Schiennagel, s. Schienenfaß [usw.
Schier, *adj.* čist; —es Fleiſch, krto meso; —, *adv.* s. Beinahe; er wird — kommen, valjda će doći.
Schierbutte, f. ocêdnik.
Schieren, v. a. pod-jariti, potaknuti, [tarkati.
Schierling, m. (*Conium maculatum*), živolina, cvolina, cvolika, kukuta; der kleine —, s. Gartengleiße.
Schierlingsbecher, m. napitak od živoline.
Schierlingsblatt, n. list od živoline.
Schierlingsgift, n. otrov od živoline.
Schierlingsſaft, m. sok od živoline.
Schierlingsſame, m. split.
Schierlingstanne, f. (*Pinus americana*), amerikanski bor.
Schierlingstrank, s. Schierlingsbecher.
Schießampfer, s. Schafampfer.
Schießbar, *adj.* strêlan.
Schießbaumwolle, f. strêlni pamuk.
Schießbedarf, m. strêlivo, džebana.
Schießbeere, s. Traubenkirſche.
Schieße, f. lopar.
Schießen, v. n. das Waſſer ſchießt vom Berge, voda pada i. leti niz stranu; das Blut ſchießt aus der Wunde, krv šiklja, šika, šikće, lopi, kutlja iz rane; das Blut ſchoß aus der Wunde, krv mu suknu i. provre iz rane; aus der Hand —, izpasti iz ruke; d. Thränen ſchoſſen ihr in die Augen, suze su ju propale, suze su joj na oči udarile; er kam geſchoſſen, doletio je; d. Adler ſchoß aus der Luft auf ſeine Beute, orao pade, štrleknù iz visine na plên; in ein Haus —, munuti, šmignuti, šmuknuti, šmurnuti; ein Seil — laſſen, pustiti uže; einem Pferde den Zügel — laſſen, pustiti konju uzdu; pustiti konja; (v. Pflanzen) in die Höhe —, djikati, nadjikati, izrastati; in den Stengel —, krenuti u batvo; in Stroh —, busati se, ići i. siliti se u travu; in Ähren —, klasati; in Samen —, sêmeniti se, poći u vreten, prorasti; der Wein ſchoß ihm in den Kopf, vino mu navali i. udari u glavu; —, v. a. zornige Blicke auf Einen —, prevaliti koga očima; uklêštiti očima; mit einem Bogen, mit Pfeilen —, strêljati; mit einer Flinte —, pucati, pući; metati puške; s. Kanone; mit Schrot —, sačmom pucati; nach Einem —, paliti, pucati na koga; biti koga iz puško; opaliti pušku na koga; nach d. Scheibe —, biti u biljegu (nišan); auf einander —, pucati se; ſcharf —, s. Scharf; Einen in den Arm —, pogoditi koga u rame; Einen todt —, Einen über d. Haufen —, ubiti koga iz puške; ustrêliti koga; eine Kugel nach Jemand —, pucati zrnom na koga; dieſe Kanone ſchießt große Kugeln, ovaj top baca veliko zrnje; das Gewehr ſchießt gut, puška dobro tuče, puca, nosi, udara; Einem eine Kugel durch den Leib —, prostrêliti koga; eine Stadt in Grund und Boden —, razstrêljati grad; razkopati grad topovi; Brod in d. Ofen —, metati kruh u peć; (spr.) einen Bock —, zabrazditi; eine Breſche —, prostrêljati, razvaliti zid, nasip; s. Geſchoſſen.
Schießen, n. pucnjava, strêlba.
Schießer, m. (b. Bäck.) pekač; pećar.
Schießerſtange, f. lopariste.
Schießfenſter, n. puškarnica.
Schießfiſch, s. Hornfiſch.
Schießgarten, m. strêlnica; streljana.
Schießgat, n. puškarnica.
Schießgeld, n. lovnina.
Schießgerechtigkeit, f. pravo lova.
Schießgewehr, n. puška.
Schießgraben, m. strelište (u obrovu).
Schießhaus, n. strêlnica.
Schießhund, m. lovina.
Schießhütte, f. lovnica.
Schießklinge, f. žicoměr. [tano.
Schießkugel, f. (puščano, topovsko) zrno,
Schießling, m. šipar.
Schießloch, n. s. Schießſcharte.
Schießmahl, n. biljega.
Schießnagel, m. s. Schießzwecke.
Schießpflock, m. puška.
Schießplan, Schießplatz, m. strelište.
Schießprügel, m. olupak.
Schießpulver, n. (puščani) prah; barut; — bereiten, prah (barut) tući.
Schießpulvererzeuger, Schießpulverfabrikant, m. prašar, barutar.
Schießpulvererzeugung, f. tučenje baruta.
Schießpulverthee, s. Perlthee.
Schießrecht, n.; Schießring, m. s. Schießgerechtigkeit; Schießklinge.
Schießröhre, f. cêvka. [gala.
Schießſcharte, f. puškarnica, mazgal, maz-
Schießſcheibe, f. biljega, nišan*.
Schießſchlange, s. Augenſchlange.
Schießſpule, f. čunak.
Schießſtand, m. metalište.
Schießſtatt, Schießſtätte, f. streljana.
Schießtafel, s. Billardtafel.
Schießtaſche, s. Jagdtaſche.
Schießwaffe, f. strêlno oružje.
Schießwagen, m. lovačka kola.

Digitized by Google

Schießwand, *f.* strélobran.
Schießwolle, *f.* strélni pamuk.
Schießzwecke, *f.* strélka.
Schiff, *n.* plav *f.*; (c. großes —), brod; (Floß—), ladja; zu —e gehen, ukrcati se; zu —e reisen, voziti se na brodu, ploviti; (b. Web.) čunak; (b. Buchdruck.) ladja; (in d. Kirche), srednik; — und Geschirr, sva prava; (*bot.*) ladjica; (*Patella compressa*), spljoštena bljudica; (*astr.*) — Argo, brod Argo.
Schiffahrer, *m.* plovac; *f.* Schiffer.
Schiffabeichung, *f.* izméra broda, ladja.
Schiffabeichungs-Zeugniß, *n.* svědočba o izméri broda, ladje.
Schiffahrt, *f.* brodarstvo, brodarija; ladjarstvo, ladjarija; (das Fahren), plovljenje; plovitba; eine glückliche — haben, srećno ploviti.
Schiffahrts- (in Zus.) brodarstveni; [plovni.
Schiffahrtsgeräth, *n.* brodarstvena sprava.
Schiffahrtsgesellschaft, *f.* brodarsko družtvo.
Schiffahrtsgesetz, *n.* zakon o brodarstvu, [ladjarstvu.
Schiffahrtskunde, Schiffahrtskunst, *f.* brodarstvo.
Schiffahrtsordnung, *f.* brodarstveni, plovni [red
Schiffahrtspatent, *n.* brodarstvena povelja.
Schiffahrtsvertrag, *m.* brodarstveni ugovor.
Schiffamt, *n.* brodarski, ladjarski ured.
Schiffbalken, *m.* greda od broda.
Schiffbank, *f.* klupa (veslarska).
Schiffbar, *adj.* plovak, plovan, brodiv, brodonosan, ladjonosan; — machen, urediti za plovitbu.
Schiffbarkeit, *f.* plovnost, plavnost, brodivost.
Schiffbarmachung, *f.* uredjenje za plovitbu.
Schiffbau, *m.* gradjenje, gradnja brodovah, ladjah.
Schiffbauer, *m.* graditelj brodovah, ladjah.
Schiffbauholz, *n.* lés za brodove.
Schiffbaukunst, *f.* brodogradstvo.
Schiffbaum, *f.* Mastbaum.
Schiffbaumaterialien, *pl.* brodna gradja.
Schiffbaumeister, *f.* Schiffbauer.
Schiffbein, *n.* (*os naviculare*), ladjica.
Schiffbesteuerung, *f.* brodovodstvo.
Schiffbett, *n.* kriljka, mrežaljka.
Schiffbohrer, *m.* (*Teredo navalis*), šašanj.
Schiffboot, *n.* korabljica; ladjica; (*Argonauta*), mrkač; (*Nautilus pompilius*), ladjica.
Schiffbrett, *n.* krpa, brodna daska.
Schiffbrod, *n.* *f.* Schiffzwieback.
Schiffbruch, *m.* brodolom; sie litten —, razkršio i. razbio im se je brod; brod im se je potopio; etwas aus dem —e retten, spasiti što od propasti; (*fig.*) — leiden, postradati.
Schiffbrüchig, *adj.* er ist —, brod mu se je razbio, potopio; — werden, *f.* Schiffbruch leiden.
Schiffbrüchige, *m.* potopljenik.
Schiffbrücke, *f.* ladjenjak; most od ladjah.
Schiffchen, *n.* korabljica, ladjica; (*bot.*) ladjica; *f.* Schiffboot; (b. Web.) čunak.
Schiffeln, *v. n.* prljkati.
Schiffen, *v. n.* ploviti, broditi; voziti se na brodu, ladji; —, *v. a.* voziti (na brodu, ladji).
Schiffequipage, *f.* brodna sprema.
Schiffer, *m.* brodar, ladjar; *f.* Schiffscapitain; Schiffeherr.
Schiffer- (in Zus.) brodarski, ladjarski.
Schiffergeld, *n.* *f.* Schifferlohn.
Schifferhose, *f.* ladjarske, mornarske hlače (čakšire).
Schifferjunge, *m.* ladjarče, mornarče, mali.
Schifferkalender, *m.* brodarski koledar.
Schifferknecht, *m.* ladjar, hajoš*.
Schifferknoten, *m.* ladjarski uzao.
Schifferlohn, *m.* ladjarska, mornarska plata; (Ueberfahrtsgeld), brodarina.
Schiffermützchen, *n.* (*Patella barbara*), stranska bljudica.
Schiffermütze, *f.* mornarica, mornarska kapa.
Schiffersprache, *f.* brodarski jezik; (ver.) hajoški jezik.
Schifferzirkel, *m.* brodarsko šestilo.
Schifferzunft, *f.* brodarski ceh.
Schifffahrt, *f.* Schiffahrt.
Schiff-Flotte, *f.* brodovlje.
Schiffgeld, *n.* prévoznina, brodarina.
Schiffgeräth, *n.* brodska sprava.
Schiffgeschütz, *n.* brodski top.
Schiffhaken, *m.* čaklja.
Schiffhalter, *m.* der gemeine —, (*Echineis remora*), ustavica; der große —, (*E. Naucrates*), velika ustavica.
Schiffhandel, *m.* brodovna trgovina; trgovina na vodi.
Schiffherr, *f.* Schiffeherr.
Schiffholm, *m.* *f.* Schiffwerft.
Schiffholz, *n.* lés za brodove.
Schiffjunge, *f.* Schifferjunge.
Schiffkampf, *m.* bitka na moru.
Schiffkette, *f.* povorka od brodovah, ladjah.
Schiffkleid, *n.* ladjarska, mornarska haljina, odéća.
Schiffknecht, *m.* (auf Flüssen), ladjar, hajoš; (auf der See), mornar.
Schiffkompaß, *m.* brodarska sévernica, busola.
Schiffkunde, Schiffkunst, *f.* brodarstvo.
Schiffkuttel, *f.* *f.* Schiffboot.
Schifflände, *f.* pristanak.
Schifflast, *f.* breme; *f.* Schiffsladung.
Schiffleuchte, *f.* brodska svétiljka, laterna.
Schiffleine, *f.* jedek, konjski halat.
Schiffleiter, *f.* brodarska léstva.
Schiffleute, *pl.* ladjari, mornari.
Schiffmäkler, *m.* brodarski mešetar.
Schiffmann, *f.* Schiffer, Steuermann.
Schiffmännisch, *adj.* brodarski.

Digitized by Google

Schiffmannschaft, *f.* mornarica; vojska od broda; ladjari.
Schiffmaß, *n.* brodska mêra.
Schiffmodel, *n.* tvorilo broda.
Schiffmörser, *m.* brodarski mužar.
Schiffmühle, *f.* ladjenica, plavica, mlin na ladji. [hajtaš*.
Schiffmühlenrad, *n.* (vodenični) vitao,
Schiffmüller, *m.* ladjeničar, mlinar na
Schiffmuschel, *f.* s. Schiffboot. [ladji.
Schiffnagel, *m.* klinac za brodove.
Schiffoberste, s. Admiral.
Schiffoffizier, *m.* pomorski častnik, častnik od broda.
Schiffordnung, *f.* brodarski red.
Schiffpech, *n.* pakao za brodove.
Schiffpferd, *n.* kočijaški konj, konj vukući ladje.
Schiffprediger, *m.* propovêdnik od broda.
Schiffprofos, *m.* tamničar od broda.
Schiffpumpe, *f.* brodski crnk i. smrk.
Schiffregister, *n.* kazalo brodovah, ladjah.
Schiffreich, *adj.* brodovit, bogat brodovi,
Schiffrose, *f.* s. Schiffkompaß. [ladjami.
Schiffsbalken, Schiffsbank, Schiffsbau, Schiffsbauer usw., s. Schiffbalken usw
Schiffsbauch, *m.* bokonj.
Schiffsbefehlshaber, *m.* zapovêdnik broda.
Schiffsbefrachtungsvertrag, *m.* pogodba o najmu broda, ladje.
Schiffsbekleidung, *f.* brodovna oplata.
Schiffsbewegung, *f.* kretnja broda.
Schiffsboden, *m.* dno od ladje, broda.
Schiffsbohrer, Schiffsboot, s. Schiffbohrer
Schiffsbodenbrief, s. Bodmereibrief. [usw.
Schiffsbord, *m.* paluba, kuvêrta, krov, tavan.
Schiffscadet, *m.* brodarski mladić.
Schiffscapitän, *m.* načeonik i. kapetan broda, ladje.
Schiffschnabel, *m.* brodni gubac, gubica.
Schiffscommandant, *m.* zapovêdnik broda.
Schiffseil, *n.* konop, čelo, gumina, pala-
Schiffsflagge, *f.* stêg od broda. [mar.
Schiffsform, *f.* oblik broda, ladje.
Schiffsfracht, *f.* brodska vozarina; s. Schiffsladung; Seefracht.
Schiffsfrachtschein, *m.* brodarska zaveznica; s. Seefrachtschein.
Schiffsfreund, *m.* dionik broda.
Schiffsführer, *m.* brodovodja; s. Schiffscapitän.
Schiffsgebäude, *n.* korito od broda.
Schiffsgeleit, *n.* pratnja od broda.
Schiffsgeräth, *n.* brodna sprava.
Schiffsgerippe, *n.* oglobje broda.
Schiffsheilige, *m.* zavêtnik broda.
Schiffsherr, *m.* gospodar broda, ladje.
Schiffshintertheil, *n.* krma.
Schiffsjunge, Schiffskette, s. Schiffjunge.
Schiffskoch, *m.* mêšaj, mêšaja od broda.
Schiffsküche, *f.* brodska kuhinja. [broda.
Schiffsladung, Schiffslast, *f.* tovar od
Schiffsleiter usw., s. Schiffleiter.
Schiffslieutenant, *m.* poručnik od broda.
Schiffsmannschaft, *f.* družina (od broda).
Schiffsmiethe, *f.* najam broda.
Schiffsmiether, *m.* najmitelj broda.
Schiffsobertheil, *n.* nadbrodje.
Schiffssoldat, *m.* pomorski vojnik.
Schiffspartner, s. Schiffsfreund. [herr.
Schiffspatron, s. Schiffsheilige; Schiffs-
Schiffsportion, *f.* obrok mornara, ladjara.
Schiffspropeller, *m.* brodogon.
Schiffsrath, *m.* brodsko vêće.
Schiffsraum, *m.* podanak.
Schiffsrippe, *f.* brodno rebro.
Schiffsrose, *f.* vêtrnica.
Schiffsschwenkung, *f.* kret, kretnja broda.
Schiffsseite, *f.* bok od broda, ladje.
Schiffsspiegel, *m.* krma.
Schiffsspur, *f.* brodni razor.
Schiffsstange, s. Ruderstange.
Schiffsteller, s. Schildbalter.
Schiffstopfer, *m.* šuperilo.
Schiffstopfhammer, *m.* šupernjak.
Schiffsstück, s. Schiffsgeschütz.
Schiffstau, *n.* s. Schiffseine.
Schiffstauwerk, s. Tauwerk.
Schiffsuntertheil, *n.* podbrodje.
Schiffsverkleidung, s. Schiffbekleidung.
Schiffsvermiethungsvertrag, *m.* pogodba o najmu broda, ladje.
Schiffsvolk, *n.* mornarica. [tezulja.
Schiffswage, *f.* schwedische —, švedska
Schiffswand, *f.* zid, duvar od broda.
Schiffswappen, *n.* brodni grb.
Schiffswerft, *n.* brodarnica, škar, škver,
Schiffswerftkäfer, *m.* (*Cymexylon navale*). korabljanka.
Schiffswesen, *n.* brodarstvo.
Schiffswimpel, s. Wimpel.
Schiffswinde, *f.* brodski vitao. [lafat.
Schiffszimmermann, *m.* brododêlja, ka-
Schiffszimmerplatz, *m.* brodarnica.
Schiffszunge, *f.* jezik od ladje (tiskarske).
Schiftheer, *n.* pakao, katran.
Schiftreppe, *f.* brodne stube.
Schiffuhr, *f.* brodski dobnik.
Schiffwechsel, *m.* izmêna broda.
Schiffwurm, s. Schiffbohrer.
Schiffzahl, *f.* broj brodovah, ladjah.
Schiffzeug, s. Schiffgeräth.
Schiffzieher, s. Leinzieher.
Schiffzier, *f.* ures broda.
Schiffzoll, *m.* brodarina.
Schiffzwieback, *m.* dvopek, beskot*.
Schiftarm, *m.* podporka.
Schiften, *v. a.* sastaviti; s. Schäften.
Schiftnagel, *m.* rožnjak.
Schiftsparren, *m.* pristavak.
Schilchen, s. Schielen.
Schild, *m.* štit; (Schutz), zaštita, štit, okrilje; (Wappen), grb; was führt er im —? što ima u odluci? što snuje? kamo kuća? er führt nichts Gutes im

Digitized by Google

—e, o zlu radi, mieli; (am Schlüsselloche), štitac; (b. Oculiren), štit, nokat; (b. Schildkr.) štit; (*Patella compressa*), spljoštena bljudica.

Schild, *n.* kaša, cimer.

Schildabtheilung, *f.* razdël štita.

Schildampfer, *m.* (*Rumex scutatus*), pi-

Schildamsel, *f.* (*Turdus torquatus*), grivasti drozak.

Schildbaum, *m.* (*Adenanthera*), žlëzdača.

Schildbedeckt, *adj.* oštićen.

Schildbesen, *m.* Schildbesenkraut, *n.* (*Alyssum incanum*), sëda tarica.

Schildbewaffnet, *adj.* zaštićen, oštićen.

Schildblume, *f.* (*Chelone*), žeļjvinica.

Schildbürger, *m.* prnjavorac.

Schildchen, *n.* (*area*), štitak.

Schilddrossel, ſ. Schildamsel.

Schilddrüse, *f.* (*glandula thyreoidea*), kotlačna žlëzda.

Schilddrüsenader, *f.* kotlačna žila.

Schilddrüsenschlagader, *f.* kotlačna kucavica.

Schilden, *v. a.* oštititi, štititi, zaštititi.

Schildente, ſ. Löffelente.

Schilderer, *m.* opisivalac; (in Fabriken) šarač.

Schilderhaus, Schilderhäuschen, *n.* straža.

Schilderig, *adj.* štitav.

Schildern, *v. a.* (beſchreiben), opisati, izpisati; (malen), šarati, našarati; geſchilderte Kattune, pisane tkanine; —, *v. n.* stražu stražiti i. čuvati, stražariti, biti na straži; ſ. Schilden.

Schildernd, *adj.* opisni.

Schilderung, *f.* opis; (das Schildern), opisivanje.

Schildeshaupt, *n.* glava štita.

Schildfarn, ſ. Wurmfarn.

Schildferkel, *n.* (*Dasypus*), pasanac.

Schildfessel, *f.* ručica u štita.

Schildfink; Schildfisch, ſ. Buchfink; Schiff-

Schildflechte, *f.* (*Peltigera*), štituša.

Schildfloh, *m.* (*Monoculus*), ćora.

Schildförmig, *adj.* (*peltatus*), štitast.

Schildführer, *m.* štitar.

Schildgerechtigkeit, *f.* pravo cimera.

Schildgewappnet, ſ. Schildbewaffnet.

Schildgießbeckenmuskel, *m.* mišica kotlačno-ledjenjačka.

Schildhahn, ſ. Birkhahn.

Schildhälter, *m.* štitonoša.

Schildhecht, *m.* (*Esox osseus*), okošta

Schildhelm, *m.* kaciga na štitu.

Schildherr, *m.* štitovac.

Schildig, ſ. Schilderig.

Schildigel, *m.* (*Echinus reticulatus*), premrežena ježina.

Schildkäfer, *m.* (*Cassida*), štitonoška; der runde —, ſ. Sonnenkäfer.

Schildklee, *m.* (*Hedysarum coronarium*), sladkovina; ſ. Schildkraut.

Schildknappe, Schildknecht, *m.* štitonoša; (*fig.*) sluga.

Schildknorpel, *m.* jabučica, gljot.

Schildknorpelrand, *m.* okrajac gljota.

Schildkrabbe; Schildkröhe, *f.* ſ. Taschenkrebs; Nebelkrähe.

Schildkraut, *n.* (*Scutellaria*), šišak.

Schildkrötchen, *n.* (*Cypraea testudinaria*), žeļjvasta užovka.

Schildkröte, *f.* kornjača; (Waſſer—), žeļjva; ſ. Schildblume.

Schildkröten, *adj.* žeļjven, od kornjače.

Schildkrötenarbeit, *f.* žeļjvolik.

Schildkrötenbose, *f.* žeļjvena burmutica.

Schildkrötenfisch, *m.* (*Tetraodon testudineus*), žeļjvasti četrzubac.

Schildkrötenfleisch, *n.* žeļjvovina.

Schildkrötenigel, *m.* ſ. Schildkrötenschwein.

Schildkrötenkäfer, ſ. Stutzkäfer.

Schildkrötenkamm, *m.* češalj od žeļjvine.

Schildkrötenkraut, *n.* ſ. Schildblume.

Schildkrötenlaus, *f.* (*Lepas testudinaria*), žeļjvanka.

Schildkröten-Napfschnecke, *f.* (*Patella testudinaria*, žeļjvasta bljudica.

Schildkrötenpocke; Schildkrötenporzellane, ſ. Schildlaus; Schildkrötchen.

Schildkrötenschale, *f.* Schildkrötenschild, *m.* oklop i. štit od kornjače, žeļjve; ſ. Schildpadd.

Schildkrötenschwein, *n.* (*Dasypus quadricinctus*), pasanac od četiri pasa.

Schildkrötenstein, *m.* (*Chelonit*), žeļjvenac.

Schildkrötensuppe, *f.* juha i. polëvka (čorba) od žeļjvovine.

Schildkrötentutte, *f.* (*Conus testudinarius*), žeļjvasti čunjac.

Schildkrötenwanze, ſ. Schildkrötenlaus.

Schildkürbiß, *m.* (*Cucurbita Melopepo*), lubenica.

Schildlaus, Schildfliege, *f.* (*Coccus*), cr-

Schildmacher, *m.* štitar, cimerar.

Schildmauer, *f.* podzida.

Schildnatter, *f.* (*Coluber scutatus*), štitast

Schildöhr, *n.* uši u štita.

Schildpadd, Schildpatt, *n.* žeļjvina.

Schildpatt- (in Zuſ.) ſ. Schildkröten.

Schildpattfarbig, *adj.* žeļjvast.

Schildrand, *m.* okrajac štita.

Schildreiher, ſ. Nachtreiher.

Schildriemen, *m.* remen, kaiš od štita.

Schildschnecke, *f.* prpolj, balavac.

Schildschuppe, *f.* štitovna ljuska.

Schildschwamm, *m.* (*Agaricus clypeatus*), štitasti knjižac.

Schildstichel, *m.* krušilica.

Schildträger, *m.* štitonoša.

Schildwache, *f.* opaza, šiljbok*; (Wache), straža; — ſtehen, auf d. — ſein, stražariti, šiljbočiti.

Schildzapfenstück, *n.* čepnjak.

Schildzungenbeinmuskel, *m.* mišica u gljota i vratne kosti.

Schilf, *n.* (*Arundo*), trst; das große o. zahme —, (*A. Donax*), trst; (Rohr—), (*A. Phragmites*), troka; (*A. Epigeios*),

Digitized by Google

milava; (*A. arenaria*), ševar; — ſchneiden, trsku séći; ſ. Binſe.
Schilfartig, *adj.* trstolik, trskolik.
Schilfbewachſen, *adj.* trskom obrasao.
Schilfbrücke, *f.* gat od trske.
Schilfdach, *n.* krov od trske.
Schilfdecke, *f.* rogožina, hasura, stura.
Schilfen, *v. a.* rogoziti.
Schilfgeſtade, *n.* trskovita obala.
Schilfgras, ſ. Glanzgras.
Schilficht, *adj.* trskolik.
Schilfig, *adj.* trskovit. [stenjak.
Schilfkatze, *f.* (*Felis Chaus*), mačak-tr-
Schilfklinge, *f.* trobridac.
Schilfmatte, ſ. Schilfdecke.
Schilfmeer, *n.* more obraslo trskom; (*theol.*) Crveno more.
Schilfreich, *adj.* trskovit.
Schilfrohr, *n.* (*A. Phragmites*), trska.
Schilfſänger, *m.* (*Motacilla Phragmitis*), (pčnica-)trskovača.
Schilfſchmätzer, ſ. Rohrſperling.
Schilfſperling, *m.* ſ. Sumpfmeiſe.
Schilfſtraußgras, *n.* (*Agrostis arundinacea*), rosulja.
Schilfvogel, ſ. Rohrſperling.
Schill, ſ. Sauber.
Schillerhold, *m.* (*Libellula depressa*), plosnata gospodjica.
Schiller, *m.* prelév; ſ. Schillerwein.
Schillerbaum, ſ. Silberbaum.
Schillereidechſe, *f.* ſ. Chamäleon. [vica.
Schillerfalter, *m.* (*Apatura iris*), prelé-
Schillerfarbe, *f.* prelévajuća se mast (boja); es hat eine —, preléva se.
Schillerglanz, *m.* preléVni sjaj.
Schillerig, *adj.* prelévajući se, šiljerast.
Schillern, *v. n.* prelévati se.
Schillerſpath, *m.* prelévnjak; biatomer —, ſ Schillerſtein.
Schillerſtein, *m.* procépni prelévnjak.
Schillertaffet, *m.* prelévna svila.
Schillervogel, ſ. Schillerfalter.
Schillerwein, *m.* rusovina, šiljer.
Schilling, *m.* šiling; (Streiche), einen — bekommen, dobiti šibe, šibje, virgaz.
Schillingbauer, *m.* činženjak.
Schimmel, (Schimpel), *m.* (*Mucor*), plésan; (Pferd), bélac, čilaš, djogat.
Schimmelartig, *adj.* plésnolik.
Schimmelente, ſ. Moorente.
Schimmelgrau, *adj* plésniv.
Schimmelicht, *adj.* plésnolik.
Schimmelig, *n.* (*Gnaphalium*), smilje.
Schimmeln, *v. n.* plésniviti, plésniviti se.
Schimmelpilze, *pl.* plésan.
Schimmer, *m.* sjaj, bliſt, bléska; der — der Sterne, trepet zvézdah; b. — der Morgenröthe, prozorje; ein — Hoffnung, iskra nade, ufanja.
Schimmerglück, *n.* tašta sreća.
Schimmerkäfer, *m.* (*Lampyris crusca*), kresavka.
Schimmerlicht, *n.* bléska.
Schimmern, *v. n.* blistati, bliskati se; bléštiti, sjati, léskati se; b. Sterne —, zvézde trepte; es ſchimmert mir etwas vor den Augen, bléšti mi nešto pred očima; da ſchimmert keine Hoffnung, nema ni iskre ufanja, nade.
Schimmernd, *adj.* bléšteći se, blistav; (*fig.*) tašt.
Schimmerſand, *m.* tinjavica.
Schimmerſtern, *m.* trepteća zvézda.
Schimpanſe, *m.* (*Pithecus troglodytes*), ponga.
Schimpf, *m.* poruga, pogrda; prékor; Einem ein. — anthun, pogrditi, obružiti, osramotiti koga; — und Schande; — und Spott, bruka i grdilo, zazor i sramota.
Schimpfen, *v. a.* grditi, psovati, opsovati; anfangen zu —, zapsovati (koga); einander —, grditi se, psovati se; er ſchimpfte ihn einen Betrüger, nazvao ga je varalicom, opsovao ga je do varalice.
Schimpfen, *n.* grdnja, psovnja, psovačina.
Schimpfer, *m.* psovač, grdilac; —in, *f.* psovačica.
Schimpflich, *adj.* pogrdan, sramotan.
Schimpflied, *n.* pogrdna pésma.
Schimpfname, *m.* izdévak, nadimak; mit —n belegen, izdévati (komu) nadimke.
Schimpfrede, *f.* grdnja, psovačina.
Schimpfſchrift, *f.* pogrdno pismo, pogrdna knjiga.
Schimpfvogel, ſ. Schimpfer. [psovno.
Schimpfweiſe, *adv.* pogrdom, na pogrdu;
Schimpfwille, *m.* psovnost. [psina.
Schimpfwort, *n.* psovka, psovština, psost,
Schindaas, *n.* mrcina, gad.
Schindanger, *m.* deralište.
Schindel, *m.* ſ. Sandbörs.
Schindel, *f.* šindra, šindrika, šimlja, šindala, šilba; —n hauen, cépati šindru; (*med.*) udlaga.
Schindelbach, *n.* krov od šindre. [dre.
Schindelbecker, *m.* šindrar, pokrivač šin-
Schindeleiſen, *n.* šipiljka.
Schindelfuge, *f.* šipilo.
Schindelhauer, *m.* šindrar, šimljar.
Schindelholz, *n.* drvo za šindru.
Schindelfriecher; Schindelmacher, ſ. Baumläufer; Schindelhauer.
Schindeln, *v. a.* pokriti, pokrivati šindrom; (*med.*) udlažiti.
Schindelnagel, *m.* šindrak.
Schindelnuth, ſ. Schindelfuge.
Schindelſchuppe, *f.* crepasta ljuska.
Schindelſparren, *m.* rog za šindru.
Schindelſtamm, *m.* drvo za šindru.
Schindemeſſer, ſ. Scalpell.
Schinden, *v. a.* (ein. Ochſen —), derati, oderati, guliti, oguliti; Einen lebendig —, živa koga oderati; (einen Baum

Digitized by Google

—), guliti, oguliti; sich —, oguliti se, odrěti se; (die Unterthanen —), smuditi, guliti, globiti; (sein Vieh —), izvući, trgati, moriti; (lärmen), derati se, dreèati.
Schindenhengst, m. kozoder.
Schinder, m. derenčin, derač; živoder; geh' zum —! idi do bèsa! daß dich der —! nebilo te! (fig.) gulikoža,
Schinderbraten, m. èevap. [gulilac.
Schinderei, f. deranje, guljenje; (fig.) gulež, gujavež; s. Abdeckerei.
Schindergrube, f. s. Schindanger.
Schinderhund, m. deraèki pas.
Schinderisch, adj. deraèki, živoderski.
Schinderkarren, m. deraèka, živoderska
Schinderknecht, m. derač. [kola.
Schindgrube, f. s. Schindanger.
Schindkracke, Schindmähre, f. mrcina,
Schindmesser, n. derač. [kurada.
Schindvieh, n. odrtina.
Schinkelhaken, m. dvojna kuka.
Schinken, m. but, butina, šunka; (Vorder—), plećka, lopatica.
Schinkenbein, n. èukalj, buncak.
Schinkenbrühe, f. juha (èorba) od butine, šunke.
Schinkenflecken, pl. krpice sa šunkom.
Schinkenhändler, m. butinar.
Schinkenmeise, s. Kohlmeise. [butovka.
Schinkenmuschel, f. (Pinna squammosa),
Schippe, f. (Schüppe), lopata; strugaća.
Schippscheren, n. zapostrig.
Schirbel, Schirben, m. crêp.
Schirbenkobalt, s. Scherbenkobalt.
Schirk, s. Stör.
Schirke, f. cvrèak.
Schirkel, m. baba.
Schirken, v. n. (v. Grillen), cvrèati; (v. Finken), kitucati; (Spiel), prevesti
Schirl, s. Schörl. [babu.
Schirlei, m. (Tanagra miliaris), bojna
Schirlhaar, n. kostrêt. [tala.
Schirlkobalt, s. Scherbenkobalt.
Schirlkorn, n. potoèni granat.
Schirm, m. (z. B. vor dem Ofen), zaslon; (wdm.) zaklon; (an der Mütze), obodac; (Regen—), štita, kišobran, ambrela; s. Sonnenschirm; (bot.) štit; (Schutz), zaštita, obramba; sich unter Eines — und Schutz begeben, utecći se pod čije okrilje; s. Schurz.
Schirmbaum, m. (Magnolia tripetala), trolistièni šaholjan. [noše.
Schirmblüther, pl. (Umbelliflorae), štito-
Schirmbrett, n. zaslonac.
Schirmbrief, m. zaštitnica.
Schirmdach, n. streha; klanica; zaklon.
Schirmen, v. a. zakloniti, zaklonjati; (vor Sonne), zasloniti, zaslonjati; (fig.) zakriliti, zaštititi.
Schirmer, m. zaslonjač; s. Schirmherr.
Schirmfutter, n. tok od štite.
Schirmgeld, n. èuvadarina.
Schirmgerechtigkeit, f. pravo zaštite.
Schirmgott, m. bog branitelj.
Schirmherr, m. zaštitnik, èuvadar, po-
Schirmhut, s. Fallhut. [krovitelj.
Schirmkraut, n. (Trientalis europaea), europejska trojièica.
Schirmleder, n. zaslon (u karucah).
Schirmleuchter, m. zaslonit svèćnjak.
Schirmling, m. zaštićenik, zakriljenik.
Schirmmacher, m. štitar.
Schirmmauer, f. zaslonik.
Schirmmoos, n. (Splachnum), voljavica.
Schirmpalme, f. (Borassus), lontar.
Schirmpflanze, f. (umbellata), štitarka.
Schirmrecht, n. s. Schirmgerechtigkeit.
Schirmtragend, adj. štitonosni.
Schirmträger, m. štitonoša.
Schirmtraube, f. štitast grozd.
Schirmüberzug, m. s. Schirmfutter.
Schirmvogt, m. èuvadar, pokrovitelj; s. Vormund.
Schirmwache, s. Sauvegarde.
Schirmwaffe, f. branilo.
Schirmwagen, s. Phaëton.
Schirmwand, f. zaslonik.
Schirrbeil, n. sèkirica; bradva.
Schirrgeld, n. prežnina.
Schirrholz, n. lês.
Schirrkammer usw., s. Geschirrkammer usw.
Schirrmeister, m. spravar; (b. Pferden) hamar; (b. Schmied.) slagač, potucač, klepač, prednjak, vodja.
Schisma, n. razko(l).
Schismatiker, m. razko(l)nik.
Schismatisch, adj. razko(l)nički.
Schitterig, adj. rêdak.
Schlabbe, f. labrda, labrnja.
Schlabben, v. n. hlaptati, lokati.
Schlabberei, f. hlaptanje; (fig.) s. Geschwätz.
Schlabberer, m. labrda, šklava, kurotalo.
Schlabberig, adj. rilast; — essen, s. Schlabben.
Schlabbermaul, n. s. Schlabberer.
Schlabbern, v. n. hlaptati; mlèskati, cmakati; (fig.) landariti, klaprnjati, šklaviti, klafrati.
Schlabbertuch, n. podbradač.
Schlabeere, s. Kreuzbeere.
Schlacht, f. bitka; eine — liefern, pobiti se; (poèt.) eine — schlagen, bojak biti; eine — gewinnen, nadbiti, održati pobêdu i. mejdan; es kam zur —, vojske se udariše; die — verlieren, izgubiti mejdan.
Schlachtbank, f. mesara, klaonica; sie stand wie ein Lamm bei der —, stajaše kao jagnje na zaklanju; zur — führen, voditi na zaklanje.
Schlachtbar, adj. za poseк; na zaklanje, zakolj.
Schlachtbär, m. medjedina, medo.
Schlachtbegier(de), f. želja boja. .

Digitized by Google

Schlachtbeil, *n.* bradilj, satara.
Schlachtbeschreibung, *f.* opis bitke.
Schlachtbezwungen, *adj.* nadbijen.
Schlachtblock, *m.* mesarski panj; (*fig.*) pogubište.
Schlachten, *v. a.* klati, zaklati; Schweine —, krmke biti, klati; (opfern), žrtvovati.
Schlachten, *n.* klanje; zakolj; (Schwein-—), kar, koljine, klanje; (Gemetzel), pokolj, zakolj, posèk.
Schlachtenbereit, *adj.* na boj spreman, pripravan.
Schlachtengeräusch, *n.* bojni šum.
Schlachtengetümmel, *n.* bojna buka.
Schlachtengewinner, *m.* dobitnik.
Schlachtengewohnt, *adj.* vičan boju; ein —er Held, junak od mejdana.
Schlachtenmaler, *m.* slikar bojevah.
Schlachtenmalerei, *f.* slikanje bojevah.
Schlachter, *m.* koljič; (*Falco lan.*), soko(l)-mesar.
Schlächter, *m.* mesar; ſ. Schlachter; Schlächter- (in Zuſ.) ſ. Fleiſcher-.
Schlächterbank, *f.* mesarski panj.
Schlächterbeil, ſ. Schlachtbeil.
Schlachterfahren, *adj.* vičan boju.
Schlächtergebühr, *f.* Schlächterlohn, *m.* zakoljina; mesarina.
Schlachtfeld, *n.* bojište, razbojište; (*poët.*) bojno polje.
Schlachtfertig, ſ. Schlachtenbereit.
Schlachtgedränge, *n.* bojna tišma, gnjeta.
Schlachtgeld, *n.* ſ. Schlächtergebühr.
Schlachtgemenge, *n.* promešaj.
Schlachtgerüſtet, ſ. Schlachtenbereit.
Schlachtgeſang, *m.* davorija, bojna pèsma
Schlachtgeſchrei, *n.* bojna vika, graja.
Schlachtgetöſe, Schlachtgetümmel, *n.* bojna huka, buka.
Schlachtgeübt, *adj.* vèšt boju.
Schlachtgeviert, *n.* šuplje kolo.
Schlachtgewehr, *n.* ubojito oružje.
Schlachtgewühl, *n.* bojna vreva.
Schlachthaufen, *m.* stado na posèk; (*mil.*) četa.
Schlachthaus, *n.* klaonica, mesara, mesarnica.
Schlachtlied, *n.* ſ. Schlachtgeſang.
Schlachtlinie, *f.* bojna vrsta.
Schlachtmeſſer, *n.* mesarski nož.
Schlachtochs, *m.* vo(l) za posèk.
Schlachtopfer, *n.* zaklanica; žrtva; (*fig.*) žrtva.
Schlachtordnung, *f.* bojni red; d. Truppen in — aufſtellen, narediti vojsku (za boj).
Schlachtpferd, *n.* konj od mejdana.
Schlachtplan, *m.* osnova bitke.
Schlachtreihe, *f.* bojna vrsta.
Schlachtroß, ſ. Schlachtpferd.
Schlachtruf, *m.* poziv na boj; ſ. Schlachtgeſchrei.
Schlachtſcene, *f.* bojni prizor.
Schlachtſchaf, *n.* (ovca-)klanica.
Schlachtſchüſſel, *f.* koljinje, koljivo.
Schlachtſchwein, *n.* prase za posèk; zimina, posèk.
Schlachtſchwert, *n.* (sablja-)posèklica.
Schlachtſtatt, Schlachtſtätte, *f.* koljište; ſ. Schlachtfeld.
Schlachtſteuer, *f.* mesarina.
Schlachtſtück, *n.* bojolik; ſ. Schlachtſchüſſel.
Schlachtſturm, *m.* ſ. Schlachtgetöſe.
Schlachttag, *m.* tučin dan; morgen iſt —, sutra će se klati; (der Tag einer Schlacht), dan od bitke.
Schlachtverband, *m.* povojište.
Schlachtvieh, *n.* marha (marva) za posèk i. zakolj; klanica; posèk; zimina; ſ. Maſtvieh.
Schlachtwagen, *m.* bojna kola.
Schlachtwurm, ſ. Spießwurm.
Schlachtzettel, *m.* mesarska dopustnica.
Schlachtzeug, *n.* klalo.
Schlack, *m.* mutež, talog.
Schlackdarm, ſ. Maſtdarm.
Schlacke, *f.* troska, drozga, šlaknja; (*fig.*) von den —n reinigen, otrèbiti.
Schlacken, *v. n.* puštati trosku.
Schlackenbad, *n.* kupelj u troski.
Schlackenbett, *n.* troskara.
Schlackenblei, *n.* troskavo olovo.
Schlackenerz, *n.* troskav srebrovac.
Schlackengang, *m.* troščak.
Schlackengrube, *f.* troskovište.
Schlackengut, *n.* (*fig.*) troska.
Schlackenhütte, *f.* troskara.
Schlackenklein, *n.* sgrušena troska.
Schlackenkrücke, *f.* ſ. Schlackenhaken.
Schlackenläufer, *m.* troščar.
Schlackenofen, *m.* peć za trosku.
Schlackenſchichte, *f.* peć troske.
Schlackenſtich, *m.* ogled troske.
Schlackentiegel, *m.* taljika za trosku.
Schlackentrift, *f.* ſ. Schlackengang.
Schlackenwerk, *n.* troske.
Schlackenzinn, *n.* cin i. kositer od troske.
Schlackern, *v. n.* vrcnuti, vrcati (n. p. iz lonca); (wackeln), ljuljati se, njihati se; (beim Eſſen —), brljati; ubrljati se; (b. Gehen), brčkati, pljeskati; (mit dem Ruder), brčkati; mit der Waare —, prodavati izpod cène; ſ. Verſchleudern; —, *v. i.* es ſchlackert, močina je.
Schlackerregen, *m.* močina; wir haben einen —, razkišalo se je.
Schlackerwetter, *n.* močina, močar *f.*; kačkavica, brčkavica.
Schlackicht, *adj.* kao troska.
Schlackig, *adj.* troskav; (v. Wetter), močaran, kišovit; —es Wetter, ſ. Schlackerwetter.
Schladwurſt, *f.* kulèn.
Schlabberig, *adj.* (lumpig), odrpan; prnjav; (ſchmutzig), zamrljan, zamazan; (ſchlackig), močaran; —es Wetter, ſ. Schlackerwetter.
Schlaf, *m.* san; in — fallen, zaspati; (*poët.*) zanèti se u sanak; er fiel in —, sanak ga je prevario; er hat ei-

Digitized by Google

nen guten —, dobro spava; den — austragen, odněti san; im —e, u spavanju; tiefer —, tvrd, težak, debeo san; er hat einen tiefen —, tvrdosan je; er hat einen leisen —, spava kao zec; vom —e erwachen, probuditi se; im —e auffahren, trgnuti se iza sna; voll —es, sanan, trapovèsan; in den — wiegen, uljuljati, uspavati; es kam kein — über meine Augen, nevrgoh sanka na oči; ich war eben im besten —e, baš sam se bio razspavao; im ersten —e, istom zaspao; das Gewissen liegt im —e, spava, drèma mu duša; (Tod), smrt; (eines Gliedes, utrnuće, trnuće; s. Schläfe.

Schlafader, *f.* žila od slèpa oka.

Schlafapfel, *m.* s. Schlafbeere; Rosenschwamm.

Schlafarznei, *f.* uspavalo; snotvorni lèk.

Schlafbank, *f.* ležanka.

Schlafbeere, *f.* (*Atropa Belladonna*), paskvica, devesin.

Schlafbein, *n.* slèpočnica, čahura.

Schlafbett, *n.* postelja, krevet.

Schlafbringend, *adj.* snotvorni.

Schläfchen, *n.* sanak; ein — machen, pospavati, spavnuti.

Schläfe, *pl.* slèpe oči (slèpo oko), slè-

Schlafen, *v. n.* spati, spavati; (in der Kinderspr.) pajiti, bujiti; (*poèt.*) sanak boraviti; bis an den lichten Tag —, spavati do dugo (dana); ununterbrochen —, spavati u dušak; ein wenig —, pospavati, spavnuti; fest —, tvrdo spavati; sich — legen, leći spavati; sie legten sich —, polegoše sanak boraviti; die ganze Nacht —, svu noć prespavati; wie eine Ratte —, spavati kao puh i. kao zaklan; bei Einem —, prenoćiti kod koga; bei einem Mädchen —, noćiti s dèvojkom; die Hand schläft mir, ruka mi trne; ruka mi je utrnula, obamrla, promrla; sein Gewissen schläft, s. Schlaf; er schläft im Grabe, u grobu počiva.

Schlafen, *n.* spavanje; san.

Schläfen, *v. a.* uspavati.

Schläfenbein, Schläfenblutader, s. Schlafbein, Schlafader.

Schlafend, *adj.* spavajući, spavaćiv; —, *adv.* u snu; er fand sie —, nadje ih gdè spavaju.

Schläfenecke, *f.* rogalj slèpočnice.

Schläfenfläche, *f.* ploha slèpočnice.

Schläfenfortsatz, *m.* (*processus temporalis*), nastavak slèpočnice.

Schlafengehen, *n.* vor d. —, prije nego legne(š) spavati.

Schläfengrube, *f.* (*fossa temporalis*), slèpočna jamica.

Schläfenmuskel, *m.* mišica slèpočice i.

Schläfenrand, *m.* okrajac slèpočnice.

Schläfenschlagader, *f.* slèpočna kucavica, odihavica slèpa oka.

Schläfenzweig, *m.* slèpočna grana (žica).

Schläfer, *m* spavač, spavalac.

Schläferig, s. Schläfrig usw.

Schläferin, *f.* spavačica, spavalica.

Schläfern, *v. n.* drèmati, dremkati; —, *v. i.* es schläfert mich, zadrèmalo mi se; —, *v. a.* s. Einschläfern.

Schlaff, *adj.* ein —es Seil, klomav, nezategnut, popustio, odapet konopac; —e Ohren, klempava ušesa; dieses Thier hat —e Ohren, ova je živina klempava; ein Thier mit —en Ohren, klempo; — machen, razslabiti; popustiti, oslabiti; omlitaviti; (kraftlos), mlitav, mlakav, mlohav, lipov; ein —er Mensch, mlitonja, mlakonja, mlohavac; — werden, oslabljeti; sliznuti, osliznuti; (v. Mensch.) malaksati, mlitaviti, omlitaviti; —e Grundsätze, prostrana načela.

Schlaffen, *v. a.* s. Schlaff machen; —, *v. n.* s. Schlaff werden.

Schlaffheit, *f.* oslabilost, slabost, odapelost; (v. Mensch) mlitavost, mlakavost, mlohavost, mlohavica.

Schlaffieber, *n.* spaćka.

Schlaffisch, s. Krampffisch.

Schlaffittig, *m.* skut.

Schlaffrau, *f.* noćištarka.

Schlafgänger, *m.* snohodac.

Schlafgast, *m.* prènoćnik.

Schlafgegend, *f.* oslèpočje.

Schlafgeld, *n.* noćevina.

Schlafgemach, *n.* ložnica, spavnica, spa-

Schlafgenoß, Schlafgesell, *m.* posteljaš; er ist mein —, samnom spava; s. Bettgenoß.

Schlafgenossenschaft, Schlafgesellschaft, *f.* zadružna postelja.

Schlafgewand, *n.* noćna odèća.

Schlafgott, *m.* Morfej.

Schlafgrube, s. Schläfengrube.

Schlafhaube, *f.* noćna, spavaća kapa; (*fig.*) s. Schlafmütze.

Schlafhaus, *n.* noćište.

Schlafhose, *f.* noćne hlače, svitice.

Schlafkabinet, *n.*; Schlafkammer, *f.*; Schlafkamerad; Schlafkappe; Schlaffassen; Schlaffirsche, s. Schlafgemach; Schlafgenoß; Schlafmütze; Schlafbank; Schlafbeere.

Schlafkopf, *m.* mlitonja, mlakonja, mrtvan, mrtvik; s. Schlafmütze (*fig.*).

Schlafkrankheit, *f.* spavka.

Schlafkraut, *n.* (*Solanum nigrum*), crna pomoćnica; s. Schlafbeere; Bilsenkraut.

Schlafkrebs, *m.* (*Cancer caput mortuum*), Schlafkreuzer, *m.* noćevina.

Schlafkuß, *m.* cèlov pred spavanje.

Schlafkutsche, *f.* s. Schlafwagen.

Schlaflatwerge, *f.* uspavaći pekmez.

Digitized by Google

Schlaflied, *n.* uspavanka. [prlj.
Schlaflilie, *f.* (*Asphodellus*), čepljez, če-
Schlaflos, *adj.* bezsan; d. Nacht — zubringen, svu noć prebděti; —e Nächte haben, nespavati noću. [spavanje.
Schlaflosigkeit, *f.* nesan, bezsanica, ne-
Schlafluft, *f.* drěm; f. Schläfrigkeit.
Schlafluftig, *adj.* drěmljiv; f. Schläfrig.
Schlafmachend, *adj.* uspavaći, snotvoran.
Schlafmaus, *f.* puh.
Schlafmittel, *n.* uspavalo.
Schlafmohn, *m.* (*Papaver somniferum*), snotvorni mak.
Schlafmuskel, f. Schläfenmuskel.
Schlafmütze, *f.* spavaća kapa; (*fig.*) dremalo, spavalo, pospanac, čmavalo; —, *f.* pospanka, pospanica; f. Schlafkopf.
Schlafmützig, *adj.* mlitav, lipov. [kopf.
Schlafpelz, f. Schlafrock.
Schlafpille, *f.* snotvorna bobica, snotvorni vavoljak.
Schlafpulver, *n.* snotvorni prašak.
Schlafratze, *f.* (*Myoxus Nitella*), puh; f. Murmelthier; (*fig.*) dugospavač, dremalo, spavalo. [čica.
Schlafreder, *m.* snorek; —in, *f.* snorě-
Schläfrig, *adj.* sanan, sanljiv, dremovan, dremljiv; pospan; ein wenig —, posanljiv; — sein, drěmati; ich wurde sehr —, težko mi se zadrěma; ich bin —, drěma mi se; (*fig.*) tranjav, lipov; — reden, mlitavo govoriti; ein —es Pferd, mrtav konj; ein —er Mensch, tranjavac; f. Schlafkopf.
Schläfrigkeit, *f.* sanljivost, sananost, dremota, dremljivost; drěmež; pospanost; Einem d. — vertreiben, razdrěmati koga; die — (durch Niesen) vertreiben, izkihati san; (*fig.*) mlitavost.
Schlafrock, *m.* sobna halja.
Schlafrose, f. Hundsrose.
Schlafsaal, *m.* spavaonica.
Schlafsessel, *m.* spavaljka.
Schlafstätte, Schlafstelle, *f.* noćište; spavalište; ležnica, ložnica.
Schlafstube, *f.* f. Schlafgemach.
Schlafstuhl, f. Schlafsessel.
Schlafstunde, *f.* hora od spavanja.
Schlafsucht, *f.* mrtvilo, mrtvi san; wachende —, drěm; (d. Seidenwürmern) spaćka; (*fig.*) f. Schläfrigkeit.
Schlafsüchtig, *adj.* mrtvosanan; dremovan; (*fig.*) f. Schläfrig.
Schlaftisch, *m.* spavaonik. [valo.
Schlaftrank, *m.* uspavaće piće; uspa-
Schlaftrunk, *m.* uspavaći napitak; f. Schlaftrank.
Schlaftrunken, *adj.* bunovan, trapověsan.
Schlaftrunkenheit, *f.* bunovnost, trapo-
Schlafwagen, *m.* spavaća kola. [věsnost.
Schlafwams, f. Schlafrock.
Schlafwandeln, *n.* snohodja.
Schlafwandler, *m.* snohodac.

Schläfwärts, *adv.* prema slěpima očima.
Schlafweizen, f. Lolch.
Schlafwirkend, *adj.* uspavaći, snotvorni.
Schlafzeit, *f.* vrěme spavanja; vrěme od ložnice.
Schlafzimmer, f. Schlafgemach.
Schlag, *m.* (Laut), tutanj; es that einen —, lupilo je; der kalte —, vodena strěla; der heiße —, ognjevita strěla; es kam — auf —, stade tutanj gromovah; (v. Feuergew.) pucanj; puknuće, pucnjava; die Büchse hat einen guten —, puška jako puca; der — d. Nachtigall, jocanje slavulja; (d. Wachtel), pućpurikanje; der — der Uhr, kucanje dobnjaka (ure, sata); mit dem —e fünf, kad izbije i. odzvoni pet (urah, satih); — zwölf Uhr, u po(l) podne; es ist auf den — zehn Uhr, taki će biti deset urah, satih; noch vor dem —e da sein, prije roka doći; der — des Herzens, kucanje, igranje srca; die Schläge des Pulses zählen, brojiti kucaje bila; der — der See, udaranje mora; (fallen), einen derben — thun, živo lupiti, bubnuti (o što); (Race), pleme, traga, pasmina, bagra; eine Kuh von gutem —e, plemenovita krava; Leute eines —es, (ver.) jedne bagre ljudi; wieder auf den alten — kommen, povratiti se na staru; (des Schlagen), udarac, udar; (Schiffw.) omotaj; mit d. Hammer sechs Schläge thun, šest putah mlatom udariti; Schläge thun, udarati; — auf —, udarac za udarcem; einen — versetzen, f. Versetzen; — halten, slagati; složno, skladno udarati; (d. Dreschen), u mah mlatiti; mit einem —e, u mah maške; jednim udarom; (d. Fleischer), ubiće; Einem einen — geben, udariti, lupiti, vreznuti koga; Schläge, boj, uboj; batine; Schläge geben, austheilen, tući, biti, lupati; er hat Schläge bekommen, bili, tukli, lupali su ga; izlupali, izbili su ga; er verdient Schläge, zaslužio je batinah; es wird Schläge abgeben, bit će poklepakah; harte Schläge des Schicksals, huda sreća; er hat einen derben — bekommen, našla ga běda (na suhu putu); ubila ga je štota; (Schiffw.) mit Schlägen laufen, verugati se; (*oek.*) član, prěgon, dio; das Land in Schläge abtheilen, upotesiti zemlju; (Forstw.) šestar; d. Wald in Schläge theilen, ošestariti, šestariti šumu; (Krankheit) kaplja, guta; er wurde vom —e gerührt o. getroffen, kaplja ga je sgodila, pao je od kapi; kaplja mu je pala; er wurde vom halben —e gerührt, pola mu je těla uzeto; (b. Fisch.) rep; (Satz), naboj; (—baum), prěčnica, pranjga; (an Ku-

Digitized by Google

tschen), vrata, vratašca (od karucah); (Fallthür), priklop; (Gepräge), kov; (b. Müllern) žlèb; (mus.) mah; (b. Tuchm.) razstupak; (Forstw.) šestar; drvosèk; den Wald in Schläge eintheilen, razšestariti šumu; die Schläge nach der Reihe abholzen, redom sèći šumu. [havica.

Schlagader, *f.* kucavica, odihavica, di-

Schlagaderbruch, *m.* Schlagadergeschwulst, *f.* nabreknuće kucavice.

Schlagaderhaut, *f.* kožica od kucavice i. odihavice.

Schlagaderkammer, ſ. Herzkammer.

Schlagaderlehre, *f.* nauka o kucavicah i. odihavicah.

Schlagaderöffnung, *f.* grlić kucavice.

Schlagartig, *adj.* kapljast; ein —er Zufall, kapljica.

Schlagball, *m.* lopta.

Schlagbalsam, *m.* balsam od kaplje.

Schlagband, *n.* obruče.

Schlagbar, *adj.* za posèć; posèčan.

Schlagbarkeit, *f.* posèčnost.

Schlagbauer, *m.* labora, klopka.

Schlagbaum, *m.* prèčnica, prèčka; djeram, šranjga, pranjga; (ipr.) Einem ein. — vorziehen, metnuti komu granu na put; zaprèčiti komu put.

Schlagbeere, *f.* pasjakovica.

Schlagbereit, ſ. Schlagfertig.

Schlagblau, *adj.* modar kao masnica.

Schlagbogen, *m.* drndalo, kukotrèb.

Schlagbohrer, *m.* proboj.

Schlagbrücke, ſ. Zugbrücke; Schlachtbrücke.

Schlagdegen, *m.* mačilo. [bat.

Schlage, *f.* (b. Schmied.) mlat; (v. Holze).

Schlägebäuchig, *adj.* er ist —, trbuh mu je spao.

Schlageblock, *m.* povalj, po(d)cèp; trupac.

Schlagebrauf, *m.* udordžija.

Schlägefaul, *adj.* oguglao batine.

Schlaghammer, ſ. Schlaghammer.

Schlageisen, *n.* razbijač; (Forstw.) pod-

Schlagekloz, ſ. Schlageblock. [bèlač.

Schlägel, *m.* maljica, batić, maljić; ſ. Rammel; (b. Bergl.) bat; auf dem — arbeiten, raditi na svomo vadištu; (Hinterkeule), but, butina, čereg; stegno.

Schlägeleisen, *n.* razbijač.

Schlägelfisch, ſ. Hammerfisch.

Schlägelgrube, *f.* spust.

Schlägelkopf, *m.* zečasta glava.

Schlägellahm, *adj.* — schießen, ustrèliti u stegno.

Schlägeln, *v. a.* batati; batom raditi; —, *v. n.* hramati.

Schlägelwelle, *f.* kobila (u tèska).

Schlagen, *v. n.* d. Wasser schlägt an die Felsen, voda udara o stène; die Wellen — in das Schiff, valovi zalèvaju ladju i. brod; die Flamme schlägt in die Höhe, plamen bukti u viške; der Wind schlägt in die Segel, vètar duva u jedra; goldene Quasten — an die Hufe, zlatne kite biju po kopitih; mit dem Kopfe an die Wand —, udariti, lupnuti, mlatnuti glavom o zid; aus der Art —, izmetnuti se, izvrći se, izroditi se; das Korn ist aufge—, das Korn ist in die Höhe ge—, žito je poskočilo; der Frost schlägt mir in die Glieder, zima me je prožela; (v. Feuergew.) pucati; der Blitz schlug in das Haus, grom udari u kuću; munja je upalila kuću; die Glocke schlägt, zvono zvoni, (b. Uhren), sat bije, ura tuče; es hat zwei Uhr ge—, izbila su dva sata; den ganzen geschlagenen Tag, vas bogovetni dan; unbekannte Töne schlugen an mein Ohr, nepoznat glas dopre mi do ušijuh; d. Nachtigall schlägt, slavulj joca, pèva; d. Wachtel schlägt, prepelica pućpuriče; auf einen Raub —, zasèći pandže u plèn; (v. Herzen), udarati, biti, kucati, igrati; Wurzeln —, primiti se, uhvatiti se, korèniti se, omladiti se, ukorèniti se; pustiti žilu; diese Farbe schlägt ins Blaue, ova se mast (boja) nagiba i. daje na modro; ova mast zanosi u zeleno; das schlägt nicht in mein Fach, to nije moj posao i. zanat; to na me nespada; auf etwas —, udarati, udariti u što; —, *v. a.* tući, biti, udariti, udarati; Einen —, tući, biti, lupati, lèmati, devetati, mlaviti, mlatiti; den Sessel um d. Kopf —, udariti (koga) stol(i)cem po glavi; Einen ins Gesicht (mit der Hand) —, pljusnuti koga; Einen blutig —, izkrviti, okrviti koga; sich blutig —, izkrviti se; mit dem Hammer —, mlatom mlatiti; batom batati; an die Thür —, lupati na vrata; an die Glocke —, zvoniti; Einem etwas aus der Hand —, izbiti komu što iz ruke; etwas zu Boden —, baciti, vrljiti što na tle; in Stücke —, razbiti; einen Nagel in den Balken —, zabiti, udariti, utèrati, ugnati, zakovati klinac (čavao, ekser) u gredu; einen Stock in die Erde —, pobiti, udariti palicu u zemlju; etwas an die Wand —, pribiti što na zid; einen Stiefel über den Leisten —, nabiti čizmu na kopito; (v. Buchb.) sbijati; (v. Web.) sbijati; Holz —, drva sèći; Feuer —, vatru kresati, ukresati; Geld —, novce kovati; Gold —, pozlatu kovati; Kessel —, kotao klepati, kovati; Raketen —, prskavce (raketle) nabijati; Öl —, ulje tištiti; Pflaster —, taracati; eine Tenne —, pobijati gumno; Wolle —, razbijati vunu; eine Brücke —, ſ. Brücke; ein Lager —, ſ. Lager; ans Kreuz —, pribiti na križ, raza-

Digitized by Google

peti; zum Ritter —, poviteziti (koga); eine Ader —, žilu sěći, pustiti krv; die Trommel —, zabubnjati, bubnjati; Lärm —, bubnjati na uzbunu; Klavier —, udarati klavir; Tamburette —, biti tamburicu; die Saiten —, udarati u žice; d. Takt —, mahati u mah; etwas durch ein Sieb —, prosijati što; (v. ein. Flüssigkeit) procèditi što na sito; Eier in die Suppe —, razbiti jaja na juhu (čorbu); Einem Wunden —, zadati komu ranah; raniti, obraniti, izraniti koga; todt —, ubiti, ubijati; sich mit Einem —, (im Zweikampfe), dèliti mejdan; sich auf Hieb —, posěći se s kim; sich mit o. auf Pistolen —, pucati se malom puškom; sich mit dem Feinde —, pobiti se, udariti se, potući se, tućiti se, biti se, tući se, sěći se; den Feind —, pobiti, potući, razbiti neprijatelja; den Feind aufs Haupt —, poraziti, polomiti, hametom potući neprijatelja; den Feind in d. Flucht —, razbiti, raztěrati, natěrati u běg neprijatelja; er muß sich mit Sorgen —, brige su ga osvojile; mit Blindheit ge— sein, neviděti; er wurde mit Blindheit ge—, obnevidio je; ein geschlagener Mann, nesrećnik, zlosrećnik; mit den Flügeln —, lepršati; (v. Pferden) mit den Füßen —, ritati se, prucati se; der Adler schlägt seine Fänge in den Raub, orao zasěca kandže u čampare u plěn; in Fesseln —, okovati (u gvoždje); das Salz in Korbe —, gnuti so(l) u košare; den Mantel um sich —, ogrnuti, zagrnuti, prigrnuti kabanicu; zamotati se u kabanicu; etwas in ein Tuch —, zamotati što u rubac (maramu); das Bier in Fässer —, naliti bečke; Wasser —, paljati vodu; d. Arm um Eines Nacken —, zagrliti koga; die Füße übereinander —, prekrstiti noge; d. Arme in einander —, prekrstiti, skrstiti ruke; ein Rad —, s. Rad; Schweine in die Mast —, těrati krmad u žir; einen Knoten —, s. Knoten; den Blick gen Himmel —, pogledati na nebo; den Blick zur Erde —, oboriti oči k zemlji, (*poët.*) nikom poniknuti; Zoll auf etwas —, udariti carinu na što; die Unkosten auf die Waare —, priklopiti trošak robi; die Interessen zum Kapital —, privaliti dobit glavnici; sich etwas aus dem Sinne, aus dem Gedanken, aus dem Kopfe —, s. Kopf; das will ich ihm aus dem Kopfe —, to ću mu izvaditi i. dignuti iz glave; etwas in d. Wind —, nehatati za čim; e. Anerbieten von der Hand —, zanećati ponudu; sein Leben in d. Schanze —, metnuti glavu u torbu; sich an d. Brust —, busati se, gruhati (gruvati) svoje grudi, gruhati se rukama u prsi, biti se rukom po prsijuh, biti svoje prsi; ein. Triller —, potresti glasom; ein. Wald —, šumu sěći; Ziegeln —, udarati, frkati, graditi opeke; ein Loch —, bušiti rupu; Butter —, s. Buttern; mit Gründen —, razlozi pobiti; sich —, *v. r.* (sich wenden), okrenuti se; hier schlägt sich der Weg linker Hand, ovdě zakreće put lěvo; sich rechter Hand —, okrenuti na desno; sich zu dem Feinde —, pristati uz neprijatelja; sich zu Einem —, pridružiti se komu; sich ins Mittel —, sich darein —, unèti se, unositi se; posredovati; sich auf die Seite —, ukloniti se; ugnuti se; (v. Fischen), biti se, mrěstiti se.

Schlagen, *n.* udaranje, bijenje; boj; kuc-[njava.

Schlagend, *adj.* bijući, udarajući; ein —er Beweis, pobijajući, nadvladni dokaz.

Schläger, *m.* bojnik, kavgadžija; (Ham-[mer), bat.

Schlägerei, *f.* boj, tucnjava, tučnja, tucilo, čupanje; es entstand eine —, potukli su se.

Schlägermühle, *f.* stupa za papir.

Schlagetodt, *m.* bojnik, ubica.

Schlagfalle, *f.* pastulja.

Schlagfaß, *n.* bure za robu.

Schlagfeder, s. Schwungfeder. [boj.

Schlagfertig, *adj.* spreman, pripravan na

Schlagfluß, *m.* kap, kaplja, guta; er starb an einem —e, umro i. pao je od kapi i. bubca; ustrělilo ga je; er bekam einen —, kap i. kaplja mu je pala, kaplja ga je sgodila.

Schlagflußmittel, *n.* lěk od kapi i. kaplje.

Schlaggatter, *n.* spustna rešetka.

Schlaggewicht, *n.* zateg.

Schlagglocke, *f.* zvono od ure i. sata.

Schlaggold, *n.* pozlata; s. Knallgold.

Schlaghahn, *m.* (*Colymbus cristatus*), velika pandurka.

Schlaghammer, *m.* mlat.

Schlagholz, *n.* (b. Ballspiel) pala; (b. Hutm.) palica; (Forstw.) drvo za posěč; (Unterholz), sitnogorica.

Schlaghüter, s. Samenbaum.

Schlagkraut, *n.* (*Teucrium Chamaepithys*), pěnušica; (*T. Marum*), mačkina dušica.

Schlagkräutlein, s. Katzenkraut; Günsel.

Schlaglicht, *n.* puno světlo.

Schlaglineal, *n.* primetno pravilo.

Schlagloth, *n.* spoja, spojka.

Schlaglothbüchse, *f.* spojnik.

Schlagmittel, *n.* lěk od kapi i. kaplje.

Schlagnagel, *m* nadizač.

Schlagnetz, *n.* mrežica.

Schlagnote, *f.* cèla kajda i. nota.

Schlagnuß, *f.* ojnak, pobojac.

Digitized by Google

Schlagpfahl, *m.* dovratnik.
Schlagpumpe, *f.* sisaljka.
Schlagregen, ſ. Platzregen.
Schlagreim, *m.* opetovan slog.
Schlagröhre, *f.* paljak. [ulje.
Schlagſaat, *f.* Schlagſame, *m.* sěme za
Schlagſchatten, *m.* pun, cěl sěn.
Schlagſcheibe, *f.* udarajući točak.
Schlagſchieber, *m.* lopar. [ge.
Schlagſchlüſſel, *m.* ključ od djerma, pranj-
Schlagſpindel, *f.* nasadno vreteno.
Schlagſpule, ſ. Schwingfeder.
Schlagſtampfe, *f.* gladionica.
Schlagſtange, *f.* ſ. Schlagbaum.
Schlagſtein, *m.* sbijanik.
Schlagſtück, *n.* upor.
Schlagſtückfeder, *f.* bijenica.
Schlagtaube, *f.* pitom golub.
Schlagtuch, *n.* povijač.
Schlaguhr, *f.* (ura-)bijačica.
Schlagwachtel, *f.* pućpureća prepelica.
Schlagwald, *m.* sitnogorica.
Schlagwaſſer, *n.* vodica od kapi.
Schlagweite, *f.* (Fleftr.) dohvat iskre.
Schlagwelle, *f.* uzpljuskajući val i. talas.
Schlagwerk, *n.* bilo; (Bauw.) bijaća.
Schlagwetter, ſ. Hagelwetter; Wetter.
Schlagwirthſchaft, *f.* potesno gospodarstvo.
Schlagwort, *n.* natučak; ſ. Stichwort.
Schlagwunde, *f.* uboj, rana od uboja.
Schlagzeit, *f.* drvosěč.
Schlamm, *m.* glib, grez; mulj, kao; im —e verſinken, zaglibiti se; (*mont.*) ſ. Schlich. [blato.
Schlammbad, *n.* blatna kupelj; (Ort),
Schlammbank, *f.* grezna greda.
Schlammbeißer, Schlammbeißker, *m.* (*Cobitis fossilis*), piškor, čikov, smrkeš.
Schlammbütte, *f.* muteżnik.
Schlammen, *v. n.* glibiti se, greznuti, uglibiti se, zamuljiti se. [men.
Schlämmen, Schlämmer uſw., ſ. Schlem-
Schlammfang, *m.* glibište.
Schlammfiſch, *m.* riba-glibnica.
Schlammfliege, *f.* (*Eristalis*), grezanka.
Schlammgrube, *f.* kaljuža.
Schlammherd, *m.* taložište. [kalovit.
Schlammig, *adj.* gliban, glibovit, blatan,
Schlammigkeit, *f.* blatnoća, glibovitost.
Schlammkrücke, *f.* ogreb za glib.
Schlammküſte, *f.* taložnik.
Schlammlauge, *f.* cědj od muteża.
Schlamm-Muſchel, ſ. Kothmuſchel.
Schlammpeißer, Schlammpißker, ſ. Schlammbeißer.
Schlammpfanne, *f.* taložnica.
Schlammpflanze, *f.* glibnica.
Schlammpfütze, *f.* kaljuža.
Schlammſchlich, *m.* čist mulj.
Schlammſchildkröte, *f.* blatna čančara.
Schlammſchnecke, *f.* (*Helix ampulacea*), blatni spuž, blatanka.
Schlammwerk, ſ. Schlemmwerk.
Schlammwurm, *m.* (*Tubifex*), grezulja.
Schlampampen, *v. n.* oblaporiti, pirovati, lužiti.
Schlampamper, *m.* oblapor, oblaporina.
Schlampamperei, *f.* oblaporstvo, pirovanje.
Schlampe, *f.* napoj, meća; kalabura; (*fig.* v. Perſ.) drolja, loća, loćka, smucka, vlačuga, flandra, landra, flundra.
Schlampen, *v. n.* haljkavo se nositi; —, *v. a.* lokati, loknuti, hlaptati, hlap-
Schlamper, *m.* loka, hlaptač. [nuti.
Schlampig, *adj.* (v. Speiſen), židak; (ſchlotterig) haljkav; traljav; (*fig.* unrein), neopran; (liederlich), smucкav, flandrav, loćav; ein —es Wetter, ſ. Schlackerwetter. [nja.
Schlampigkeit, *f.* haljkavost; (*fig.*) loti-
Schlange, *f.* zmija; eine junge —, zmijić; zmijće; eine kleine —, zmijica; (Natter), guž, už; (Otter), guja; die alte —, stara zmija; giftig wie eine —, ljutit kao zmija izmedju gospodjah; (ſpr.) eine — in ſeinem Busen nähren, zmiju u njedrih nositi; ſich krümmen und winden wie eine —, uvijati se i previjati kao svila oko kite smilja; die — häutet ſich, zmija se svlači; d. kleine —, (*Helix ungulina*), papak; die geſpaltene —, (*Serpula anguina*), zmijasta gmizavica; (*fig.* v. Menſch.) zmija; zavit čověk, krivudalo; (b. Branntweinbr.) lula, lulić; (an Feuerſpritzen) cěv; (an Feuergew.) žabica; (*astr.*) zmija; (Feld—), šiba. [horn
Schlängelchen, *n.* zmijica; ſ. Schlangen-
Schlängelgang, *m.* vijugasta hodja.
Schlängelicht, Schlängelig, *adj.* vijugast, verugast; eine —e Linie, ſ. Schlangenlinie.
Schlängeln, ſich, *v. r.* vijugati se, krivudati se, verugati se, izvijati se; —, *v. n.* uvijati se, previjati se.
Schlängelung, *f.* vijuganje, krivudanje.
Schlangen- (in Zuſ.) zmijinji; zmijinski.
Schlangenadler, *m.* (*Circaëtos*), zmijar, kačar.
Schlangenart, *f.* vrst zmijah; (Natur d. Schl.) zmijinja narav; nach — handeln, raditi, postupati kao zmija i. zmijinski. [gujast.
Schlangenartig, *adj.* zmijast, zmijolik;
Schlangenauge, *n.* zmijino oko; (*Echinites*), ježevac. [vac.
Schlangenäugel, *n.* (*Asperugo*), hrapa-
Schlangenbalg, *m.* svlak, zmijinja košulja.
Schlangenbart, *m.* (*Ophiopogon*), zmijobradac.
Schlangenbaum, ſ. Schlangenwegdorn.
Schlangenbeere, *f.* (*Antidesma*), zmijara.

Digitized by Google

Schlangenbehaart, *adj.* zmijevite kose.
Schlangenbeschwörer, *m.* uklinjač zmijah.
Schlangenbiegung, f. Serpentine.
Schlangenbiß, *m.* zmijinji ujed.
Schlangenblümchen, *n.* f. Schneeglocke.
Schlangenbrut, *n.* zmijino leglo; (*fig.*) zmije.
Schlangenbusen, *m.* hinbeno srce.
Schlangendiener, *m.* zmijoštovac.
Schlangendienst, *m.* zmijoštovje.
Schlangenei, *n.* zmijinje jaje.
Schlangeneidechse, *f.* (*Lacerta Chalcides*), zmijasta gušterica.
Schlangenfalk, *m.* (*Falco serpentarius*), soko(l)-zmijar.
Schlangenfett, *n.* zmijinje salo.
Schlangenfisch, *m.* (*Ophidium*), guj.
Schlangenfleisch, *n.* zmijevina.
Schlangenform, *f.* oblik zmije.
Schlangenförmig, *adj.* vijugast, verugast, krivudast; f. Schlangenartig.
Schlangenförmigkeit, *f.* vijugavost, verugavost. [staza.
Schlangengang, *m.* vijugavica, vijugasta
Schlangengeißel, *f.* zmijevit bič; (*fig.*)
Schlangengewinde, *n.* vijugavica. [bič.
Schlangengezisch, *n.* zmijinja piska.
Schlangengezücht, *n.* f. Schlangenbrut.
Schlangengift, *n.* zmijinji jed.
Schlangenglatt, *adj.* gladak kao zmija.
Schlangengras, *n.* (*Plantago Coronopus*), jelenji rog, svračja noga; (*Eryngium foetidum*), smrdljivi kotrljan.
Schlangengurke, *f.* (*Cucumis flexuosus*), vijugasta tikva, zmijača.
Schlangenhaarig, f. Schlangenbehaart.
Schlangenhals, *m.* zmijovratac; f. Schlangenvogel.
Schlangenhalsig, *adj.* zmijovrat.
Schlangenhalsvogel, *m.* (*Plotus*), zmijovratac.
Schlangenhaupt, *n.* zmijinja glava; (*Echium*), lisičina, kunducina, lisičji rep.
Schlangenhaut, *f.* svlak, zmijinja košulja; (*Turba cochl.*), spužasta svrdlica.
Schlangenherz, *n.* hinbeno srce.
Schlangenherzig, *adj.* hinbena srca.
Schlangenholz, *n.* (*Ophioxylon*), zmijevica; (*Ophiorrhiza*), zmijarka; f. Schlangenwurzel.
Schlangenhorn, *n.* (*Helix ungulina*), papak; f. Serpent.
Schlangenhornbläser, f. Serpentist.
Schlangenklugheit, *f.* zmijinja mudrost.
Schlangenknoblauch, f. Ackerknoblauch.
Schlangenkopf, *m.* zmijinja glava; (*Plotus Arhinga*), zmijoglavac; (*Cypraea Onyx*), modra ušovka; (*C. caput serpentis*), velika ušovka.
Schlangenköpfchen, *n.* (*Cypraea moneta*), novčić; (*Saphidia*), dugovratka.
Schlangenköpfig, *adj.* zmijoglav.
Schlangenkraut, *n.* das große —, (*Arum Dracunculus*), zmajevika, lopar; das kleine —, (*A. maculatum*), kozlac; f. Pfennigkraut; das gemeine —, (*Artemisia Dracunculus*), tarkanj; das europäische —, f. Froschlöffel.
Schlangenkrone, *f.* zmijinja kruna; die falsche —, f. Käfermuschel.
Schlangenkrümme, f. Serpentine.
Schlangenkürbiß, *m.* f. Schlangengurke.
Schlangenlager, *n.* zmijinjak.
Schlangenlauf, *m.* izvijanje, vijuganje.
Schlangenleib, *m.* gujasto tělo.
Schlangenlinie, *f.* vijug, motavica.
Schlangenloch, *n.* zmijinjak.
Schlangenmann, f. Schlangenträger.
Schlangenmord, *m.* (*Scorzonera*), zmijak, turutva. [jinjak.
Schlangennest, *n.* zmijinje gnězdo, zmi-
Schlangen-Osterluzei, *f.* (*Aristolochia Serpentaria*), gujarka.
Schlangenpfeife, f. Seeschlange.
Schlangenrachen, *m.* zmijino ždrělo.
Schlangenraupe, *f.* pisana gusěnica.
Schlangenröhre, *f.* lula, lulić; (*Serpula vermicularis*), kišna gmizavica
Schlangenschnirkel, *m.* (*Helix vortex*) uvojak.
Schlangenschwanz, *m.* (*Asterias ophiura*), zmijorepka. [zmije.
Schlangenschweif, *m.* zmijin rep, rep od
Schlangenspritze, *f.* štrcalo s cěvlju.
Schlangenstab, *m.* zmijevac.
Schlangenstein, *m.* zmijevik, zmijevac.
Schlangenstern, *m.* (*Ophiura lacertosa*), gujorepka.
Schlangenstich, *m.* f. Schlangenbiß; (b. Näht.) gujavica.
Schlangentödtend, *adj.* zmijomorni.
Schlangentödter, *m.* zmijomorac; f. Schlangen-Osterluzei. [zmijnik.
Schlangenträger, *m.* zmijonoša; (*astr.*)
Schlangentreter, *m.* zmijogaža.
Schlangenumwunden, *adj.* zmijami, zmijom obavit. [ner usw.
Schlangenverehrer usw, f. Schlangendie-
Schlangenvogel, *m.* (*Plotus*), zmijovratac.
Schlangenweg, *m.* vijugasta cesta; (*fig.*) stranputica; ein. — gehen, krivuditi.
Schlangenwegdorn, *m.* (*Rhamnus colubrinus*), zmijinji pasjak.
Schlangenwendung, *f.* zavoj.
Schlangenwindung, *f.* vijug, veruga.
Schlangenwurzel, *f.* (*Ophiorrhiza*), zmijarka; f. Schlangenmord; Schlangen-
Schlangenzahn, *m.* zmijinji zub. [kraut.
Schlangenzertreter, *m.* zmijogaža.
Schlangenzischen, f. Schlangengezisch.
Schlangenzunge, *f.* (*Ophioglossum*), zmijin jezik; f. Schlangenzahn; (v. Mensch.) pogana usta; er hat eine —, sěca kao zmija iz kruga.
Schlangenzüngig, *adj.* (*fig.*) poganih ustah.
Schlangenzwang, *m.* f. Schlangengras.

Digitized by Google

Schlank, *adj.* vit, vitak, tankovijast, tankovit, tanan; er hat einen —en Wuchs, tanka je stasa; — wie eine Tanne, tanka kao konopljika; tanak

Schlankel, ſ. Schlingel. [kao trs.

Schlankeln, *v. n.* dibkati se, teturkati.

Schlanken, *v. n.* teturati, dibati se; klatiti se; um die Stadt —, obijati, potucati se oko grada.

Schlankfüßig, *adj.* tankonog, vitonog.

Schlankheit, *f.* vitost, vitkost, tankovitost. [vit.

Schlankwüchſig, *adj.* vitka stasa, tanko-

Schlapp, ſ. Schlaff.

Schlapp, *m.* šljap, hlap.

Schlappbrüſtig, *adj.* šljemastih, dregljavih dojkah.

Schlappe, *f.* (Schlabbe), labrda, labrnja, ćuba; (Latſche), papuča, hlamutina; (Schaden, Verluſt), er hat eine — bekommen, ubila ga je šteta; opekao se je; der Feind hat eine — bekommen, oklapili su neprijatelja.

Schlappen, *v. n.* (ſchlabbern), hlapnuti, hlaptati; (herabhängen), otoboliti se, skljuniti se; oklopiti se, klopati; viseti; ſ. Schlarfen.

Schlapphut, *m.* okloplјen, klempav klobuk (šešir).

Schlappig, *adj.* klopav, klomav, klopast; otoboljen; (v. Kleid.) haljkav; (v. Ohren) klempav, klompav.

Schlappohr, *n.* klempe.

Schlapps, *m.* drenjo, glibonja, sumlata.

Schlaraffe, *m.* dembel, lěnivac, danguba, tepihlèb. [Schlaraffe.

Schlaraffengeſicht, *n.* lupežko lice; ſ.

Schlaraffenland, *n.* ſ. Utopien.

Schlaraffenleben, *n.* dembelisanje; ein — führen, dembelisati; er führt ein rechtes —, rodio se samo da ije i pije.

Schlarfe, *f.* pošva, papuča, hlamutina.

Schlarfen, *v. n.* hlamati, hlapati, klapati, švrcati.

Schlattern, *v. n.* šuškati.

Schlau, *adj.* lukav.

Schlaube, *f.* komuška, ljuska.

Schlauch, *m.* (e. lederner —), měh, mešina, tulum, tulumina; (im Meere) dumbeć; (Bauch), kulje; (am Lauche) bačva, bačka; (an Feuerſpr.) cěv; (*bot.*) mešinica.

Schlauchartig, *adj.* mešinast.

Schlauchboden, *m.* trusište.

Schlauchbattel, *f.* (*Oliva utriculus*), vrećasta maslinica.

Schlauchen, *v. a.* čistiti.

Schlauchfaden, *m.* (*Ascophora*), mešinka.

Schlauchförmig, ſ. Schlauchartig.

Schlauchfrucht, *f.* (*utriculus*), mešinica.

Schlauchig, *adj.* mešinast.

Schlauchkraut, *n.* ſ. Waſſerſchlauch.

Schlauchrinne, *f.* badanj.

Schlauchröhre, *f.* kablina, tuljac.

Schlauchſchicht, *f.* (*hymenium*), prevès.

Schlauchſchichtträger, *m.* (*hymenophorum*), vrećnjak. [šinac.

Schlauchſchwamm, *m.* (*Ascidium*), mě-

Schlauchſpritze, *f.* štrcalo s cěvlju. [met.

Schlauchwerfer, *m.* (*Ascobolus*), vrećo-

Schlauchwurm, *m.* (*Vibrio utriculus*),

Schlauder, *f.* sapinjač, spinjač. [měščić.

Schlauderhaft, **Schlauderig**, *adj.* nemaran, nehajan.

Schlaudern, *v. n.* mahati; (v. Schlitten) ošijavati se; (nachläſſig arbeiten), kojekako raditi, prtljati; er ſchlaudert, radi kao ni sebi ni svomu; (*merk.*) prodavati izpod cène.

Schlaue, **Schlauhe**, ſ. Schlaube.

Schlaue, *m.* lukavac.

Schlauen, **Schlaufen**, *v. a.* Nüſſe —, orahe komušati.

Schlaugewandt, *adj.* hitar.

Schlauheit, **Schlauigkeit**, *f.* lukavost, lukavština, lukavstvo. [lukavćina.

Schlaukopf, *m.* lukavac; ein großer —,

Schlaufinn, *m.* lukavost.

Schlaufinnig, ſ. Schlau.

Schlecht, *adj.* (gerade), uprav; (ſpr.) Geld macht krumme Sachen —, gdě dukati zveće, sve upravo teče; (ſchlicht), prost; ein —es Kleid, priprosta haljina; ein —er Edelmann, prost plemić; —es Gold, nečisto zlato; ich werde — beſoldet, slabo me plaćaju; —es Brod, zločest kruh (hlěbac); d. Brod iſt —, kruh nevalja; —e Waare, loša roba; er iſt ein —er Bezahler, ni vratiša, ni platiša; mučan je za platiti; hrdjavo plaća; ein —es Haus, hrdjava kuća; ein —er Troſt, tanki razgovorci; e. —er Jäger, hrdjav lovac; der Hund hat eine —e Naſe, pas nenjuši; —e Zeiten, zla vremena; crni dani; —es Jahr, loša godina; es geht mir —, zlo mi je; —es Wetter, ružno, hrdjavo vrěme; — ausſehen, ob(h)rdjati, porušiti se; ſich — aufführen, zlo se podnositi, vladati (ponašati); es wird ihm — bekommen, skočit će mu na nos, kihat će to; das iſt gar nicht —, nije ni ta zla; (v. Menſch.) zao, hrdjav, zločest, nevaljao; ein —er Menſch, hrdja, hrdjaković, hrdjobitina; —er werden, pohuliti se; ich bin nicht —er von dir, nisam grdji od tebe; der Eine —er als der Andere, gori izza gorega; gori od gorega; der Kranke befindet ſich —, bolestniku se je dalo na zlo; d. Kranke befindet ſich —er, bolest ide na gore; mir war dabei — zu Muthe, meni bijahu krila pala; es ſteht mit ihm —, zlo je po njega; zlo stoji; —, *adv.* zlo, hrdjavo; er ſpricht — deutſch, ne-

Digitized by Google

sklapno govori němački; — und recht, pravo i zdravo. [(Klötz).
Schlechte, *f.* ſ. Schlechtigkeit; (*mont.*)
Schlechterdings, *adv.* posve, sasvim; es iſt — wahr, svakako je istina; es iſt — nicht wahr, nije ni malo istina; — nicht, nikako, nipošto, ni pod koji način; er will es — nicht, neće, te neće. [piljuh.
Schlechtfalk, *m.* (*Falco cyaneus*), piljug,
Schlechtfärber, *m.* prosti mastilac.
Schlechtheit, ſ. Schlechtigkeit.
Schlechthin, ſ. Schlechtweg.
Schlechtgeſinnt, *adj.* er iſt —, misli o zlu.
Schlechtigkeit, *f.* zloća; nevaljalost; zločestoća; hrdja.
Schlechtthat, *f.* hrdjavo, zlo dělo, zločin.
Schlechtweg, *adv.* (durchaus), svakako; (kurzweg), upravo; bez okoliša; ſagen Sie nur —: ich will nicht, recite samo izrěkom: neću; nennen Sie mich — bei meinem Namen, zovite me upravo samo imenom.
Schleck, *m.* oblaz, liznuće.
Schlecken, *v. n.* lizati; (eſſen), prcati.
Schlecker, Schleckerbiſſen, ſ. Leckermaul, Leckerbiſſen.
Schleckerei, *f.* oklizotine, oblizak.
Schleckergans, *f.* (*Anas hyperborea*), sěverna patka.
Schleckermaul uſw., ſ. Leckermaul.
Schleckkrämer, *m.* slastičar.
Schleckſpeiſe, *f.* slastno jelo.
Schleet, *n.* tavan suše; ſ. Wrack.
Schlehbaum, ſ. Schlehdorn.
Schlehblüte, *f.* cvět od crnoga trna.
Schlehblütwaſſer, *n.* vodica od trnova cvěta.
Schlehbuſch, Schlehdorn, *m.* (*Prunus spinosa*), crni trn, crni glog.
Schlehe, *f.* trnjina, kukinja, trnulja.
Schlehen, *v. n.* trnuti. [blüte uſw.
Schlehenblüte, Schlehendorn, ſ. Schleh-
Schlehengeiſtchen, *n.* (*Alucita pentadactyla*), trnova peruška. [trnovac.
Schlehenſchwärmer, *m.* (*Atychia pruni*),
Schlehmuß, *m.* pekmez od trnjinah.
Schlehwein, *m.* trnovica. [gah).
Schleichdrucker, *m.* potajni tiskar (knji-
Schleichen, *v. n.* šumati se, báditi, tapom ići, verati se, libiti se, šuljati se, vući se, krasti se; um d. Haus herum —, vrzati se, vrtljati se, šerpati oko kuće; ſich —, *v. r.* ſich in das Haus —, u kuću se uvući, ukrasti; aus dem Garten —, iz vrta se izvući, izkrasti; geſchlichen kommen, dovući se, prifuljati se, došuljati se, prilibiti se, prikrasti se; träges Blut ſchleicht in ſeinen Adern, krv mu klade po žilah; —des Fieber, ſ. Schleichfieber; im Finſtern —, izpod mukla snovati; stranputičiti; šarati; d. Pfad ſchleicht zwiſchen . . ., staza se veruga i. vije medju . . .; es ſchlich ſich eine Thräne aus ihrem Auge, suza joj oteče iz oka; —, *v. a.* (verbotene Waaren), kriomčariti, kriumčariti, kriomčiti, unositi robu kradom, kuntrabantirati.
Schleicher, *m.* potmimrak, šaralo, potmušica; stranputičar; (*Serpicula*), puzilja; (*Iguana*), legan; —, *pl.* (*Anguinei*), slěpići; ſ. Stummelſchleiche; Schleichhändler.
Schleicherei, *f.* šaranje, potmušenje; stranputičenje; (das Schleichen), šumanje, veranje.
Schleichfieber, *n.* potajna, tajna groznica.
Schleichgang, *m.* šumovlak; (*fig.*) auf Schleichgängen, tapom, izpod mukla; stranputicom.
Schleichgift, *n.* potajni otrov, spor jed.
Schleichgut, *n.* kriomština, kuntrabant.
Schleichhandel, *m.* kriomčarenje, kriumčarenje, kuntrabant.
Schleichhändler, *m.* kriomčar, kriomičar.
Schleichmiene, *f.* vuhveno lice.
Schleichpatrouille, *f.* kriomnica.
Schleichtreppe, *f.* tajne stube (basamake).
Schleichtritt, *m.* šumovlak, tap.
Schleichwaare, *f.* kriomština, kuntrabant.
Schleichweg, *m.* tajni, tatski put; (*fig.*) ſ. Schleichgang.
Schleie, ſ. Schleihe.
Schleier, *f.* koprena, prevěs, prekrivalo, duvak*, veo; (*fig.*) d. Wahrheit ohne — ſagen, kazati golu istinu; (*bot.*) prevěs; den — nehmen, obući se u duvne; d. — der uns d. Zukunft birgt, zastor, što nam zastire budućnost
Schleierchen, *n.* (*indusium*), zastorak.
Schleiereule, *f.* (*Strix flammea*), buljina, utina, mrtvačica.
Schleierflor, *m.* poša.
Schleierfrau, *f.* koprenarka.
Schleiergewebe, *n.* koprenina.
Schleierig, *adj.* prevěšen.
Schleierlehen, *n.* žensko leno, ženski feud.
Schleierlos, *adj.* bez koprene; (*fig.*) go(l).
Schleiermacher, *m.* koprenar; —in, *f.* koprenarka.
Schleiermantel, *m.* (*fig*) plašt.
Schleiermeiſe, *f.* (*Parus caudatus*), dugorepka, mlinarčić.
Schleiern, *v. a.* prevěsiti; (eine Braut), zavěsiti; (*fig.*) zastrti, zastirati, pokriti.
Schleiernatter, *f.* (*Coluber vittatus*), ovrljasti guž.
Schleiertaube, ſ. Haubentaube.
Schleiertanz, *f.* svatbarina.
Schleiertrügerin, *f.* prevěsnica.
Schleiertuch, *n.* poša, koprenina
Schleierumhüllt, *adj.* prevěšen, zavěšen; (*fig.*) zakriven, zastrt.
Schleierwanze, *f.* (*Cimex Gronovii*), zavěšena stěnica.

Digitized by Google

Schleifbahn, ſ. Gleitbahn.
Schleifbank, *f.* brusnica.
Schleifbaum, *m.* srednje vratilo.
Schleifbeinig, *adj.* švrcav.
Schleife, *f.* (Maſche), šeput, petlja, mašlija*; eine — binden, svezati na šeput i. kukalj; (z. B. Hut—), vezanka, šeputka, trak; (Schlinge), petlja, zamka; (an d. Leinwand), petlja; (Schlitten), vlakulje, vlačice; ſ. Gleitbahn; (Werkſtätte), brusarnica, brusara; (Ohr), ušice; (Bügel), ručica.
Schleifen, *v. n.* das Kleid ſchleift auf d. Erde, haljina se po zemlji vuče; haljina se po tlih smiče; der Schlitten ſchleift, saonice se ošljavaju; dieſer Stein ſchleift gut, ovaj kamen dobro brusi; die Fiſcher —, ribari vuku vlak; auf dem Eiſe —, tociljati se, sklizati se, šukati se, smucati se; —, *v. a.* einen Buchſtaben —, prevući, prevlačiti, previti glasac; (*mus.*) slěvati, sliti; (ſchleppen), vući, povlačiti, smucati, vucinjati, tezmati; eine Feſtung —, urvati, razkopati tvrdjavu; ein Schiff —, razgraditi ladju, brod; ein Knoten —, svezati na šeput i. kukalj; den Hut —, otračiti klobuk, privezati vezanku na klobuk; (am Schleifſteine), točiti, točiljiti, otočiti; (ſchärfen), brusiti, oštriti, naoštriti, nabrusiti; Marmor —, gladiti mramor; (*fig.*) ugladiti; e. ſcharf geſchliffener Säbel, bridka sablja; e. geſchliffener Mann, ugladjen čověk, ugladjenac; ein geſchliffenes Weſen, ugladjenost.
Schleifenblume, *f.* (*Iberis*), ognjivac.
Schleifenkufe, *f.* salinci u vlakulje.
Schleifenpferd, *n.* vlakuljaš.
Schleifer, *m.* (z. B. Meſſer—), brusar; (am Eiſe), tociljač, sklizač; (*mus.*) slěvak.
Schleiferei, *f.* brusarnica, brusara; ſ. Schleiferhandwerk.
Schleiferhandwerk, *n.* brusarija, brusarstvo.
Schleiferin, *f.* brusarica.
Schleifhaken, *m.* brusarska kuka.
Schleifhamen, *m.* vlak.
Schleifhandel uſw, ſ. Schleichhandel uſw.
Schleifkanne, *f.* brušnjača.
Schleifkeil, *m.* klin.
Schleifmaſchine, *f.* brusilo.
Schleifmühle, *f.* (Maſchine), brusilo; (Schleiferei), brusionica, brusara, brusarnica.
Schleifnadel, *f.* pribadača; ſ. Schnürnadel.
Schleifrad, *n.* brusarsko kolo.
Schleifrebe, *f.* zaperak, krvavica; izboj.
Schleifſand, *m.* brusaći pěsak.
Schleifſchale, *f.* brusaljka.
Schleifſcheibe, *f.* tocilj.
Schleifſchuh, ſ. Schlittſchuh.
Schleifſchüſſel, ſ. Schleifſchale.
Schleiffel, *n.* obrusine, brusotine.
Schleifſtein, *m.* tocilj; (Wetzſtein), brus; brušnjak; ein großer —, brusina; ein kleiner —, brusić.
Schleifſteinbruch, *m.* brusnik.
Schleifſteinhändler, *m.* brusničar.
Schleifſtube, ſ. Schleiferei.
Schleifthür, *f.* tajna vrata.
Schleiftreppe, *f.* tajne stube.
Schleiftrog, *m.* brusnica.
Schleifung, *f.* urvanje, razkop.
Schleifwaſſer, *n.* brusnina.
Schleifweg, ſ. Schleichweg.
Schleifzügel, *m.* uzdica.
Schleihe, *f.* (*Cyprinus Tinca*), linj, linjak.
Schleihenfleiſch, *n.* linjakovina.
Schleim, *m.* sluz, dlen; — abſondern, sluziti; (auf der Bruſt), dlen; (bei Zinng.) ostružine.
Schleimaal, ſ. Schleimwurm.
Schleimanhäufung, *f.* nakup dlena.
Schleimapfel, Schleimapfelbaum, *m.* (*Crataeva Marmelos*), sluzak.
Schleimartig, *adj.* sluzast.
Schleimauswurf, *m.* hrakotine.
Schleimbeutel, *m.* sluznik.
Schleimblütig, ſ. Phlegmatiſch.
Schleimbrüſe, *f.* sluzavka.
Schleimen, *v. n.* sluziti; d. Bier ſchleimt, pivo čini slinu; —, *v. a.* (einen Aal), očistiti; (Zucker), skinuti pěnu.
Schleimer, *m.* (*Clibadium*), trovac.
Schleimfieber, *n.* hrakavica.
Schleimfiſch, *m.* (*Blennius*), baba, ugorova majka.
Schleimfluß, *m.* sluzenje; slinjenje; sopoljenje.
Schleimhämorrhoiden, *pl.* slěpa zlatna žila.
Schleimharz, *n.* teklo-smola.
Schleimhaut, *f.* slinavica; d. Malpighiſche —, sluzavica.
Schleimhöhle, *f.* sluzište.
Schleimicht, *adj.* sluzast.
Schleimig, *adj.* sluzav; slinav, sopoljav; —es Mittel, sluzilo.
Schleimkapſel, *f.* sluznik.
Schleimlerche, *f.* (*Blennius Pholis*), morska ševa.
Schleimling, *m.* (*Nostoc*), nostok.
Schleimloch, *n.* slinište.
Schleimmaſſe, *f.* sluzina.
Schleimnatter, *f.* (*Coluber mucosus*), balav guž.
Schleimnetz, *n.* sluzavica.
Schleimruthe, *f.* čistilo (čunakah).
Schleimſack, *m.* sluznik.
Schleimſauer, *adj.* ſchleimſaure Salze, sluzani.
Schleimſäure, *f.* sluzna kiselina.
Schleimſcheibe, *f.* cěvasti sluznik.
Schleimſchlange, *f.* (*Caecilia glutinosa*), lěpkavi slěpac.
Schleimſtoff, *m.* sluzivo; ſ. Gallerte.
Schleimſucht, *f.* sluzavost.
Schleimſuppe, *f.* sluzavina.

Digitized by Google

Schleimthiere, *pl.* (*Gastrozoa*), služnjaci.
Schleimüberzug, *m.* dlen. [Fischwurm.
Schleimwurm, *m.* (*Myxine*), sluzak; f.
Schleimzucker, *m.* sluzav slador (cukar,
Schleißbaum, *m.* luč. [šećer).
Schleiße, *f.* lučka, zublja; f. Charpie.
Schleißen, *v. n.* (v. Kleid.) činkati se; (sich abnützen), kositi se, habati se; —, *v. a.* (spalten), cepati; Kienholz —, luč seći, tesati; Federn —, perje čehati, čihati (čijati), češljati; Rinde —, guliti koru; Bretter —, začkati, zabrtviti daske.
Schleißenkiefer, f. Schleißbaum.
Schleißenschnitzer, *m.* lučar, zubljar.
Schleißenstamm, *m.* tešnjak.
Schleißenstock, *m.* lučnjak.
Schleißer, *m.* čihač, čehač.
Schleißfeder, *f.* pero za čihanje.
Schleißföhre, f. Schleißbaum.
Schleißholz, *n.* luč; drvo za luč.
Schleißig, *adj.* izcepan.
Schleißstein, *m.* listarac.
Schlemmen, *v. a.* Erz —, taložiti rudu; einen Graben —, razglibiti, očistiti jarak; (b. Maur.) probeliti; —, *v. n.* gumati, oblaporiti, luziti; f. Schwämmen.
Schlemmer, *m.* gumalac, gumalo, oblaporac; lužnica; (*mont.*) taložilac.
Schlemmerei, *f.* gumanje, oblaporenje.
Schlemmfaß, *n.* cedjnik.
Schlemmgraben, *m.* taložnik.
Schlemmwerk, *n.* taloženje.
Schlempe, f. Schlinge; Schließe.
Schlender, *m.* f. Schlendrian; Schleppkleid.
Schlenderer, *m.* šemutalo.
Schlendergang, *m.* bravanje, glavrnjanje; (*fig.*) f. Schlendrian.
Schlendern, *v. n.* bavrljati, basrljati, bazdrkati, bravati, vardati, vrljati, glavrnjati, landati, lutati, basati, šmitati, šemutati, lunjati, trapati, šalabazati, durovetati, švrljati; ein wenig im Garten —, po vrtu se prohodati.
Schlendrian, *m.* gegavac, švagalo; nemariš; (*fig.*) staroputine, starenik; das ist der alte —, svaki po svom načinu, a on po starinski; er verharrt im alten —, plete kotac ko što mu i otac.
Schlengel, *m.* puto; (am Brunn) obsek.
Schlenkerbein, Schlenkerfuß, f. Schlotter-
Schlenkerer, *m.* šklecalo, klencalo. [bein.
Schlenkerhebe, *f.* mali vlas.
Schlenkern, *v. n.* mit den Füßen —, gicati se; mahati nogama; die Arme — lassen, razmahivati, mlatati rukama; —, *v. a.* otresti, vrljiti.
Schlenzen, f. Schlendern.
Schlepp, *m.* f. Schleppe.
Schleppbauch, *m.* trbonja.
Schleppdampfschiff, *n.* tegleći parobrod.
Schleppe, *f.* skut; die — tragen, skute držati; (am Kopfe) prčves; (Werkz.)
Schleppeisen, *n.* vlačilo. [vlačica.
Schleppen, *v. n.* vući se, povlačiti se; das Kleid schleppt, f. Schleifen; eine —de Schreibart, razvlačit slog; eine —de Schreibart haben, razvlačito pisati; der Anker schleppt, kotva i. sidro ore; —, *v. a.* vući, smucati, vlakati, vucinjati, tezmati, ćariti, drljati; ein Schiff —, tegliti, vući ladju, brod; eine Last —, cicati breme; sich —, vući se, smucati se, potezati se; (v. Krank.) vrludati; ljumiti; sich mit Einem —, slepiti se s kim; kaum hat er sich hieher geschleppt, jedva je dopleo, došmitao i. dokoturao.
Schleppennatter, *f.* (*Coluber stolatus*), skutasti guž. [skutonosica.
Schleppenträger, *m.* skutonoša; —in, *f.*
Schlepper, *m.* vucinjalo, smucalo, tezmalo; (Schiff) f. Schlepptau.
Schlepperei, *f.* tezmanje, ćarenje, vlakanje. [ljina.
Schleppgewand, *n.* dugoskuta, repata ha-
Schlepphafen, *m.* kukara.
Schlepphacke, *f.* grabljine.
Schlepphecke, *f.* lanac za tegljenje.
Schlepphlammer, *f.*; Schleppkleid, *n.* f. Schlepphafen; Schleppgewand.
Schleppmantel, *m.* plašt dugačka skuta.
Schleppnetz, *n.* Schleppsack, *m.* privlak; (*fig.*) f. Schlampe.
Schleppschiff, *n.* tegleća ladja.
Schleppseil, *n.* uže vlačenje.
Schlepptau, *n.* jedek; ein Schiff ins — nehmen, tegliti brod, ladju.
Schlepptrog, *m.* vlakulja.
Schleppwerk, *n.* vlakalo.
Schleuder, *f.* praća, praćka, pudarka; (*mil.*) samostrel; (b. Schlittenfahren) ošijavica.
Schleuderer, *m.* praćar; (*fig.*) brzoplet, pešnjar; f. Schleuderschlange.
Schleuderleder, *n.* dno od praće.
Schleudern, *v. n.* baciti, metati iz praće; (werfen), Steine —, kamenjem se bacati; einen Stein auf Jemand —, potegnuti se kamenom na koga; er schleuderte die Keule auf ihn, pusti za njim buzdovan; auf die Erde —, brečiti, trucati, trućiti, vrljiti, tresnuti, krhnuti o zemlju; Blitze —, gromovi (koga) gadjati; —, *v. a.* in d. Arbeit —, prljati, kidisati, pešnjati, naprečac raditi; (*merk.*) prodati, prodavati izpod cenu, u bezcenje; (b. Schlittenfahren) ošijavati se.
Schleudernd, *adv.* pustimice, pustimičke, vrzimice, hitimice, izručke.
Schleuderscheibe, *f.* čiga.
Schleuderschlange, *f.* (*Coluber agilis*). žustri guž.

Digitized by Google

Schleuderschwanz, *m.* (*Lacerta caudiverbera*), vijorepka.
Schleuderstein, *m.* kamen od praće.
Schleuen, *v. a.* plákati, prati.
Schleunig, *adj.* brz; —, *adv.* brzo, odmah, umah; —st, brže bolje.
Schleunigen, *v. a.* brziti, ubrziti.
Schleuse, *f.* ustavac, ustava; b. — verschließen, ustaviti vodu; (Abzugegraben), odtoka, provaža.
Schleusenbau, *m.* gradjenje ustave.
Schleusenboden, *m.* pod od ustave.
Schleuseneinsatz, Schleusenfall, *m.* pad ustave.
Schleusengeld, *n.* ustavarina.
Schleusenkammer, *f.* ustavište.
Schleusenmauer, *f.* zid od ustave.
Schleusenmeister, *m.* ustavar.
Schleusenräumer, *m.* provažar.
Schleusenschütze, *f.* zapor od ustave.
Schleusenthor, *n.* Schleusenthüre, *f.* vrata od ustave.
Schleusenwand, *f.* stěna od ustave.
Schleusenwehr, *n.* brana od ustave.
Schleusenzoll, *m.* s. Schleusengeld.
Schlich, *m.* šumovlak, tap; er kennt alle —e im Walde, zna za sve stranputice, kutove u šumi; (Ränke), pletke, zapletci; ich kenne seine —e, znam šta snuje; hinter Jmds —e kommen, u trag ući čijim pletkam i. varkam; b. rechten —e wissen, znati postupati čim; (*mont.*) mulj, mur; (b. Schleifen), brusnina, brusotine.
Schlichkasten, *m.* muljnik, murnik.
Schlicht, *adj.* prost, priprost; —es Haar, gladka kosa; b. —e Menschenverstand, naravna pamet; ein —er Mensch, priprost čověk.
Schlichtart, *f.* Schlichtbeil, *n.* bradva.
Schlichtbürste, *f.* četka za pomaz.
Schlichtbutt, s. Glattbutt.
Schlichte, *f.* pomaz, skrob; s. Schlichtheit.
Schlichteisen, *n.* gladilo.
Schlichten, *v. a.* das Krumme —, krivo izpraviti; b. Zimmerholz —, bradviti, obradviti lěs; ein Brett —, postrugivati, gladiti, izgladiti dasku; b. Glas —, ravnati staklo; Felle —, postrugivati kože; (b. Schloss. usw.) gladiti; Steine —, slagati, složiti kamenje; die Haare —, razpraviti kosu; (in Ordnung bringen), razklasti; einen Streit —, razvaditi, razvadjati; zamiriti kavgu; verwickelte Händel —, razpraviti zamršene razpre; er hat ihren Streit geschlichtet, razvadio ih je; (b. Web.) den Aufzug —, mazati, skrobiti navitak; (b. Drechsl.) skružiti.
Schlichtente, *f.* s. Sägeschnäbler.
Schlichter, *m.* razvadjač; (b. Wasserb.) Schlichtfeile, *f.* gladac.
Schlichthaarig, *adj.* ugladjene kose.
Schlichthammer, *m.* gladionjak.
Schlichtheit *f* prostota, priprostina.
Schlichtherzig, *adj.* prostosrd.
Schlichthin, s. Schlechthin.
Schlichthobel, *m.* gladić, gladionjak, postrug.
Schlichtig, *adj.* ravan, poravnjen; (b. Web.) skroban.
Schlichtigkeit, *f.* ravnina.
Schlichtmaschine, *f.* skrobilo.
Schlichtmeißel, *m.* skružnjak.
Schlichtmond, *m.* postrugač.
Schlichtpinsel, *m.* razplavka.
Schlichtrahmen, *m.* kožarski razboj.
Schlichtstahl, *m.* gladilo.
Schlichtung, *f.* gladjenje; ravnjenje; — eines Streites, razvadja.
Schlichtzange, *f.* kožarske klěšte.
Schlick, *m.* mulj; glib, grez; (b. Schleif.) brusnina; s. Sarluck.
Schlickbalken, *m.* podnjak u ustave.
Schlickboden, *m.* muljevina.
Schlickdamm, *m.* muljnjak.
Schlicken, *v. n.* kljoncati, vrcati.
Schlickerei, Schlickerkeit, s. Näscherei.
Schlickergans, *f.* divja guska.
Schlickerig, *adj.* muljevit, glibovit.
Schlickermilch, *f.* gruševina, grušalina, grušava.
Schlickern, *v. n.* grušati se, ugrušati se, sgrušati se.
Schlickertasche, s. Näscher.
Schlickfall, *m.* taloženje.
Schlickfänger, *m.* glibostav.
Schlickgrund, *m.* mulj, glib, kao.
Schlickharke, *f.* razgreblo.
Schlickkrapfen, *m.* lokuma.
Schlickland, *n.* muljevina, poloj; krš, muljevit.
Schlickpflug, *m.* vodena ralica.
Schlickrolle, *f.* s. Mudasehr.
Schlickwatte, *f.* glibovit gaz.
Schlickweide, *f.* bademasta vrba.
Schlickzaun, s. Schlickfänger.
Schliddern, s. Schlitten.
Schlief, *m.* brus, ocelj.
Schliefen, *v. n.* in ein Loch —, šmrcnuti, šmignuti u rupu; in die Kleider —, šmucnuti u haljine; navukariti haljine; (v. Hühnern) aus dem Eie —, izpasti, izvaliti se iz jajeta.
Schliefer, *m.* uvuk; (alt. Schuh), hlamutina; s. Muff.
Schliefig, *adj.* (v. Brode) oceljnat, brusast, zaptiven; (v. and. Speisen) přesan, nedopečen, dvekav, dvecovan.
Schliefigkeit, *f.* oceljnatost, brusnost; zaptivnost.
Schliefkäfer, *m.* (*Tenebrio molitor*), brašnjak.
Schlier, *m.* (Lehm), ilo, ilovača; s. Schleier.
Schlieren, sich, *v. r.* zamrsiti se.
Schließanker, *m.* spinjač, spinjač.
Schließbar, *adj.* zaporan.
Schließbaum, *m.* prěvora, prěvornica.
Schließbolzen, *m.* svornjak za sponom.

Digitized by Google

Schließe, *f.* spoja, spona, sponka, zaponka, sapinjača, zaponac; (am Bolzen), zavrnjka, zapor; (Schutzbrett), zapor; (in d. Mauer), sapinjač.

Schließeisen, *n.* okovi.

Schließen, *v. n.* die Thür schließt gut, vrata priléžu; (v. Reiter) das Pferd —, geschlossen reiten, (čvrsto i. dobro) konja oklopiti, obklapati, obkoračiti, podbiti, podkapčiti; sédéti na konju kao prikovan; (v. Schlüssel) zaključati, zaključavati; das Kleid schließt gut, dobro stoji haljina; in sich —, u sebi držati, obsizati, zaklapati; (enden), hier schließt der Brief, ovdě dospěva, dovršuje se, konči se pismo; sich —, *v. r.* sljubiti se; die Pforten schlossen sich, vrata se zatvoriše; die Soldaten — sich, vojnici se smiču; d. Blume schließt sich, cvětak se sklapa; d. Muschel schließt sich, ljuštura i. školjka se zaklapa; d. Wunde schließt sich, rana se srasta, zarasta; die Augen — sich, oči se zaklapaju; d. Bund schloß sich, savez bude sklopljen; das Jahr schließt sich, godina je na izmaku; es schließt sich, sklapa se, zatvara se; der Salat schließt sich, ločika (salata) se glaviča; —, *v. a.* (zu—), zatvoriti, zatvarati, zapréti, zapirati; (mit dem Schlüssel —), zaključati; d. Hand —, zaklopiti ruku; einen Winkel —, zaklopiti kut; die Augen —, zažeti, zažmati, sažeti, zažimati, sklopiti, zaklopiti oči; zažmuriti očima; trenuti; (sterben), zažmuriti za navěk; ich konnte kein Auge —, nisam mogao oka zavesti; nisam mogao trenuti i. oka sažeti; mit geschlossenen Augen, žmurečke, zažmurke; Einen in Ketten —, okovati (koga); metnuti i. postaviti u gvoždje; Einen krumm —, s. Krumm; um Jemand einen Kreis —, okružiti, obkoliti koga; in geschlossenen Reihen, momak do momka, na alaje; ein geschlossenes Land, oklopljena zemlja; eine geschlossene Wiese, zabranjena livada; e. geschlossene Gesellschaft, osebno družtvo; e. geschlossener Ball, sukroman ples; e. geschlossenes Ganzes, odlučena cělica; die Hände in einander —, sklopiti ruke; Einen in seine Arme —, ogrliti koga; Einen an sein Herz —, prigrliti koga; geschlossen, (*bot.*) zatvoren; geschlossene Zeit, zavez; ein geschlossenes Handwerk, stegnut zanat; ein Bündniß usw. —, sklopiti savez itd.; Freundschaft —, svezati prijateljstvo, sprijateljiti se; einen Vertrag —, sklopiti, učiniti pogodbu i. ugovor; ugovoriti; Frieden —, učiniti, ugovoriti, uglaviti, utvrditi mir; eine Ehe —, s. Ehe; (beendigen), završiti, dovršiti, okončati, dočeti; den Reichstag —, zaglaviti sabor; ein Protokoll —, završiti zapisnik; die Reihe —, s. Reihe; sein Leben —, razstaviti se sa životom; (einen Schluß ziehen), izvoditi, izvesti (što); suditi (po čem); zaključavati; von diesem auf jenes —, izvoditi ovo iz onoga; s. Schließen; (spr.) Ehen werden im Himmel geschlossen, Bog ženi i udaje.

Schließer, *m.* ključar; (in Gefängnissen) tamničar; —in, *f.* ključarica.

Schließeramt, *n.* ključarija, ključarstvo.

Schließerei, *f.* s. Gefängniß.

Schließfeder, *f.* zapirači tetik; s. Schleißfeder.

Schließfrucht, *f.* (*achaena*), rožka.

Schließgeld, *n.* tamničarina.

Schließgevierte, *n.* četvorac.

Schließhaken, *m.* žabica.

Schließkappe, *f.* skoba.

Schließkette, *f.* zapirači lanac.

Schließkohl, *m.* glavati kelj; s. Schließkraut.

Schließkorb, *m.* zaklopna košarica.

Schließkraut, *n.* glavatica, glavato zelje.

Schließlich, *adj.* poslědnji, napokonji; —, *adv.* napokon, najposlě; na poslědak; — entscheiden, konačno rěšiti.

Schließmuskel, *m.* skupljaica.

Schließnagel, *m.* zaporanj.

Schließpaß, *m.* cěpač.

Schließriegel, *m.* zavor, zavoranj, zavora.

Schließsäge, *f.* uzana pila.

Schließsalat, *m.* glavata salata, glavatica.

Schließung, *f.* zatvaranje, zatvor; zapiranje; s. Schluß.

Schliff, *m.* brusak; brusnuće; einen — thun, brusnuti; das Messer hat einen schönen —, nož je lěpo nabrušen; s. Schleifsel.

Schliffel, *m.* suklata, sumlata; truntaš.

Schlifffläche, *f.* osvětlana ploha.

Schlimm, *adj.* zao; die Sachen gehen —, stvari idu naopaku; —er Weg, hrdjav put; —es Wetter, ružno, hrdjavo vrěme; —e Augen, vredovne oči; ein —er Finger, ranjav, bolestan prst; mir ist —, zli mi se, pozlilo mi se, stužuje mi se, muka me hvata, mučno mi je; mir wird ganz — dabei zu Muthe, strah me poduzima; ein —er Hund, hud pas; eine —e Frau, zla, huda žena; sehr —, zao i opak; er ist dabei — weggekommen, zlo je prošao; —e Zeiten, s. Schlecht; im —sten Falle, ako bude za nevolju; ein —es Kind, zloća, zloćo.

Schlimmen, Schlimmern, s. Verschlimmern.

Schlimmheit, *f.* zloća.

Schlinden, s. Schlingen.

Schlindern, *v. n.* s. Schleifen, *v. n.*

Schlingstrauch, *m.* (*Viburnum Lantana*),

Digitized by Google

šibikovina; kamišovina; (*V. Opulus*), hudika, hudljika (udika); ſ. Sumach.
Schlinge, *f.* (Maſche), petlja; mach eine —, sveži na šeput; (zum Fangen). zamka, zamčica, vigov, omča; eine — um d. Kopf werfen, zamaknuti (komu) omču za vrat; (Öſe), sponka, punjka; (*fig.*) Einem eine — legen, zametnuti komu mrežu, naměstiti komu pletke; der — entgehen, izmaći; den Kopf aus der — ziehen, izkobeljati se, izkopreati se; (*bot.*) vitica, stržaja; ſ. Schlingbaum.
Schlingel, *m.* mamlaz, zinzov; ein fauler —, lěnština, drenjo.
Schlingelei, *f.* lopovština, mamlaztinā.
Schlingelhaft, *adj.* lopovski, mamlažki.
Schlingeln, *v. n.* mamlazovati.
Schlingen, ſich, *v. r.* viti se, uvijati se, ovijati se, povijati se, plesti se; die Bohnen — ſich um die Stangen, grah (pasulj) se vije oko tačke; die Rebe ſchlingt ſich um den Baum, loza se povija oko drveta; der Bach ſchlingt ſich durch das Thal, potok se vije i. veruga dolinom; der Weg ſchlingt ſich durch den Wald, put krivuda šumom; ſich um den Fuß —, omotati se oko noge; —, *v. a.* omotati, oviti, ovijati; izverugati; ein. Lorbeerzweig um Eines Scheitel —, lovorikom koga ověnčati; er ſchlang ſeinen Arm um ihren Nacken, sklopi joj ruke oko vrata; savi joj se oko grla i. vrata; Tänze —, kolo izvoditi, igrati; die Arme in einander —, prekrstiti ruke; (mit einer Schlinge befeſtigen), zapetljati, spetljati, petljati; (ſchlingen), proždrěti, proždirati, ždrknuti, žderati; er will Alles in ſeinen Bauch —, sve hoće da požđere; (ſchlucken), gutati, gucati; ſ. Verſchlingen.
Schlingenlegen, *n.* nastavljanje vigovah.
Schlinger, *m.* povijač, ovijač; gucalo; (*Python*), kravosas.
Schlingern, *v. n.* migoljiti se.
Schlingerſchlag, *m.* vrdnuće.
Schlingfaden, *m.* vitica, stržaja.
Schlingkraut, *n.* povijuša; pletenac.
Schlingkuhle, *f.* izjelica, žderonja.
Schlingpflanze, *f.* ſ. Schlingkraut.
Schlingrabe, *m.* (*Haliaeus Carbo*), morski vran, lapišđo.
Schlingſucht, ſ. Freßſucht.
Schlingwurm, *m.* ſ. Maulwurfsgrille.
Schlinkſchlank, *m.* loncija, pangaloz, pušt.
Schlinkſchlanken, *v. n.* bezposličiti, klinčiti.
Schlipp, *m.* rogalj u haljine.
Schlippe, *f.* skutovi; (Gaſſe), medjukuć.
Schlippen, ſ. Schlüpfen.
Schlippermilch; Schlippern; Schlippwurz, ſ. Schlickermilch; Schlickern; Natterwurz.
Schlitten, *m.* saoni, sane; (ein kleiner —, Schlittchen), saonice, sanjke; — fahren, sanjkati se; er fuhr zu — dahin, odsanjkao se je onamo; ein wenig — fahren, prosanjkati se.
Schlittenbahn, *f.* saonik, sanik.
Schlittenbalken, ſ. Schlittenbaum.
Schlittenbaum, *m.* salinac, salenik.
Schlittenbeichſel, *f.* ruda u saonih.
Schlittenfahrer, Schlittenfahrer, *m.* sanjkalac, sanjkač.
Schlittenfahrt, *f.* sanjkanje; eine — anſtellen, prosanjkati se.
Schlittenhaken, *m.* ſ. Schiebeſtange.
Schlittenkaſten, *m.* lubura od saonih.
Schlittenkufe, *f.*, Schlittenlauf, ſ. Schlittenbaum.
Schlittenpferd, *n.* konj-saonar, konj pod saonicami.
Schlittenrad, *n.* kolo u saonih.
Schtittenreiſe, *f.* put na saonih.
Schlittenſchelle, *f.* praporac, klepetce (za sanjkanje).
Schlittenwetter, *n.* vrěme za sanjkanje.
Schlittenzeug, *n.* saonska sprava.
Schlitter, ſ. Schlittenbaum.
Schlittſchuh, *m.* kliza, lěžma (ližma); — laufen, klizati se (na klizah, lěžmah).
Schlittſchuheiſen, *n.* salinčić (u klize, lěžme).
Schlittſchuhfahrer, Schlittſchuhläufer, *m.* klizač, lěžmar.
Schlitz, *m.* (an Kleid.) prostriž, razstriž, razstrižak; (Schnitt), razpor, razporak, parnica, razrez; prorez; einen — machen, parnuti; (mit der Scheere) prostrići; (*anat.*) razporak; (*arch.*) izrez; (Spalt), cěpotina.
Schlitzauge, *n.* uzanoka.
Schlitzäugig, *adj.* uzanih očijuh.
Schlitzeiſen, *n.* razsěk.
Schlitzen, *v. a.* parnuti, parati; Einem den Bauch —, proparati, razporiti komu trbuh; e. Ohr —, rovašiti, naseći uho; einen Fiſch —, kalati ribu; (b. Tiſchl.) zaušiti; (ſpalten), razcěpiti; (Sammt —), razsěcati.
Schlitzfenſter, *n.* uzan prozor.
Schlitzgraben, *m.* odtoka.
Schlitzig, *adj.* prostrižen; nasěčen.
Schlitzmantel, *m.* prostrižnjak.
Schlitzmeſſer, *n.* ſ. Lancette.
Schlitzſchnecke, *f.* (*Fissurella*), razporak.
Schlodde, *m.* odrlija, odrpanica, dronjo.
Schlodern, *v. a.* poiliti, namazati ilovačom.
Schlofen, *v. a.* prepredati.
Schlohweiß, *adj.* (*fig.*) bël kao jaje.
Schlope, *f.* provala, dera u sipu).
Schlopen, *v. a.* ein Schiff —, razgraditi brod.
Schlorken, Schlorker, ſ. Schlarfen, Schlarfe.
Schloß, *n.* (Flinten—), oganj (od puške), puščana gvoždja, taban*, tabandže; (Schließer), sapinjača, zaponac; (mit

Digitized by Google

einem Schlüssel), ključanica; (Riegel), brava; (Vorleg—), katanac, lokot; — und Riegel, zaklop; unter — und Riegel stellen, zaklopiti što; unter — und Riegel halten, držati što pod ključem; ein — vorlegen, obèsiti katanac i. lokot o što; (*fig.*) Einem ein — vor d. Mund legen, svezati komu uzao na jeziku; s. Schlußbein; (am Reife), šeper, praća, svez; (am Segel), prèponka; (an Muscheln), zamak; (Burg), grad; (Kastell), vis; (Wohnsitz), dvor; (*fig.*) Schlösser in die Luft bauen, kule po oblaku zidati; auf ihn hätte ich Schlösser gebaut, na njega bih se bio oslonio kao na planinu; do glave bih se bio na njega pouzdao.

Schloßaufseher, *m.* dvornik; visar.
Schloßbalken, *s.* Schlußbalken.
Schloßband, *n.* (b. Muscheln), veza.
Schloßbeamte, *m.* dvorski urednik.
Schloßbein, *s.* Schlußbein.
Schloßberg, *m.* podvisje, podgradje.
Schloßbeutel, *m.* kesa sa sponom.
Schloßbewohner, *m.* visanin; gradsko, dvorsko čeljade.
Schloßbier, *n.* gospodsko pivo.
Schloßblatt, *n.* daščica, košulja (u brave).
Schloßblech, *n.* s. Schloßblatt; (an Flint) pločica, daščica (u puške).
Schloßblecheisen, *n.* daščičar.
Schloßbrunnen, *m.* zdenac u visu, dvoru.
Schloßdame, *f.* dvoranka; s. Schloßfrau.
Schloße, *f.* gràd, tuča, led.
Schloßen, *v. i.* pada gràd, tuča.
Schloßenei, *n.* jajast bèlutak.
Schloßenkorn, *n.* zrno od gràda.
Schloßenregen, *m.* kiša i gràd.
Schloßenschauer, *m.* lonja od gràda.
Schloßenstein, *m.* salutak.
Schloßensturm, *m.* bura uz gràd.
Schloßenwetter, *n.* gràd, tuča.
Schloßenwolke, *f.* gràdonosan oblak.
Schlösser, (Schlosser), *m.* bravar; —in, *f.* bravarica.
Schlösserarbeit, *f.* bravarina, bravarski posao, bravarsko dèlo.
Schlösserblech, *n.* bravarska pločevina, bravarski lim.
Schlösserei, *f.* bravarija.
Schlössergesell, *m.* bravarski dètić (kalfa).
Schlössergewerk, Schlösserhandwerk, *n.* bravarstvo, bravarija.
Schlössermeister, *m.* bravarski majstor.
Schlösserwerkstatt, *f.* bravarnica.
Schloßfeder, *f.* štenac.
Schloßfenster, *n.* prozor od visa, dvora.
Schloßfrau, *f.* gospodarica od grada, dvora; s. Schloßdame.
Schloßgesessen, *adj.* gradodržni. [žina.
Schloßgesinde, *n.* dvorska, gradska drugraben, *m.* obrov grada, dvora.
Schloßgrund, *m.* podgradje, podvisje.
Schloßhauptmann, *m.* naddvornik.
Schloßherr, *m.* gospodar grada, visa, dvora. [gospoda.
Schloßherrschaft, *f.* gradska, dvorska
Schloßhof, *m.* podvorje, podgradje, po-
Schloßholz, *n.* svora (u broda). [visje.
Schloßkirche, *f.* gradska, dvorska crkva.
Schloßknochen, *m.* s. Schlußbein.
Schloßkraut, *n.* (*Eupatorium cannabinum*), konopljuša, slavljika. [lètvica.
Schloßleiste, *f.* (in Muscheln), zamačna
Schloßmacher, *m.* ognjar, gvoždjar.
Schloßmauer, *f.* platno od grada, visa, dvora, dvorsko platno.
Schloßnagel, *m.* bravarski klinac; (Schlußnagel), svornjak; s. Preßnagel.
Schloßpforte, *f.* vrata od grada, visa, dvora.
Schloßplatz, *m.* preddvorje, dvorište.
Schloßrad, *n.* zatvoraće kolo.
Schloßriegel, *m.* zavor, krakun, zasunka.
Schloßschild, *m.* štitac od brave.
Schloßstein, *s.* Schlußstein. [pforte.
Schloßthor, *n.* Schloßthüre, *f.* Schloß-
Schloßthurm, *m.* gradski toranj.
Schloßverwalter, *m.* dvornik.
Schloßvogt, *m.* dvorski.
Schloßwall, *m.* obkop grada, dvora.
Schloßweg, *m.* put u grad, dvor.
Schloßweiß, *adj.* bèl bèlcit; bèl kao jaje.
Schloßwurz, *f.* (*Artemisia Abrotanum*), božje drvo. [zubac.
Schloßzahn, *m.* (in Muscheln), zamački
Schloßzirkel, *m.* zaporni šestar.
Schlot, *s.* Rauchfang; Nèzugegraben.
Schlote, *f.* bečka, bačka; s. Rohrkolbe.
Schlotfeger, Schlotfeyrer, *m.* dimnjačar.
Schlotkappe, *f.* dimnjačarska kapa.
Schlottenblume, *f.* (*Anemone Pulsatilla*),
Schlotter, *s.* Klapper. [sasa.
Schlotterapfel, *m.* zukvaja.
Schlotterbein, *n.* šklecalo, klencalo.
Schlotterbeinig, *adj.* šklecav, klecav
Schlotterei, *n.* zvečeće jaje. [(klencav).
Schlotterfaß, *n.* vodèr.
Schlottergang, *m.* trtanje; er hat einen —, trta, klecaju mu noge kad hodi, tropeć hodi.
Schlotterhose, *f.* šalvare.
Schlotterig, *adj.* klapav, klopav, klempav; (v. Kleid.) haljkav; — einhergehen, s. Schlottern.
Schlotterkopf, *m.* klempava, razklomana glava; er hat einen —, klima mu glava.
Schlottermilch, *s.* Schlickermilch.
Schlottern, *v. n.* klapati, klempati; die Knie — ihm, klecaju mu noge; (v. Kleid) haljkav biti, visèti; (b. Gehen) tràti, tropiti, vrludati; kloncati, šklecati, klecati, klencati; geschlottert kommen, doteturati, doklencati; (b. Arbeiten) švrljati, mrdati.

Digitized by Google

Schlotterohr, *n.* klempe. [tergang.
Schlotterschritt, *m.* trtav korak; ſ. Schlot-
Schlottervogel, ſ. Kibitz.
Schlucht, *f.* klanac, gudura; sutina, toka; (Waſſer—), jaruga. [kati.
Schluchtern, *v. n.* djiknuti, buknuti, dji-
Schluchzen, *v. n.* štucati, skucati; b. Weinen) jecati, zajeziti se, zakocenuti se, zacenuti se.
Schluchzen, *n.* jecanje; zakocenuće; štucanje; ſ. Schluchzen, *m.*
Schluchzen, *m.* štucavica, skucavica, ikavka, skucalac; er hat den —, skuca, štuca i. ica mu se.
Schluck! *int.* guc!
Schluck, *m.* gucaj, gutaj, gutljaj; srk, srkalj, srčak; einen — thun, gucnuti. gunuti; pinuti, srknuti, cvrknuti; auf einen —, na dušak; ein — Waſſer, napitak vode.
Schlucke, *f.* ſ. Schluchzen, *m.*
Schlucken, *v. n.* gutnuti, gucnuti, gutati; guckati; beſchwerlich —, imati gutavicu; (gierig eſſen), oblo jesti; (spr.) er kann gut —, jede kao mećava; Blaſen und — iſt ſchwer, mučno je i duhati (duvati) i srkati; (*fig.*) proždrěti; ſ. Schluchzen.
Schlucken, *m.* ſ. Schluchzen, *m.*
Schluckente, *f.* (*Anas longirostra*), patkakljunaća.
Schlucker, *m.* izješa, izjelica; ein armer —, puki sirák, siromah; (ver) kukavica; ſ. Schlingrabe.
Schluckerei, *f.* gumanje.
Schluckern, *v. n.* teturati, njihati se.
Schluckfieber, *n.* skucavica, ikavica.
Schluckweiſe, *adv.* gutajkě.
Schludderig, Schluddern, ſ. Schlotterig uſw.
Schludern, *v. a.* šundrati, brgljati.
Schluff, Schluffig, *adj.* vlažan; (*fig.*) ne-
Schluf, *m.* (wdm.) těsnac. [maran.
Schluft, *f.* gudura, sutina; (Waſſerriß), jaruga, dràga; (*fig.*) ojdana, opajgora.
Schluftloch, *n.* zjalo, ždrělo, ušće.
Schlummer, *m.* drěm, drěmež; in — gerathen, zadrěmati; (Schlaf), san; (Tod), věčni sanak; ſeine Seele liegt immer in einem —, duša mu jednako drěma.
Schlummerer, *m.* drémalo, drěmljivac.
Schlummerfieber, *n.* drěmavica.
Schlummerhügel, ſ. Grabhügel.
Schlummerkopf, ſ. Schlafkopf.
Schlummerkorn, *n.* drěmak.
Schlummerkraft, *f.* uspavačnost.
Schlummerkraut, *n.* uspavaća bilina.
Schlummerlager, *n.* drěmalište.
Schlummerlied, *n.* uspavanka.
Schlummerlos, *adj.* bezsan; ich habe die ganze Nacht — zugebracht, svu noć nisam zadrěmao. [vanje.
Schlummerloſigkeit, *f.* bezsanost, nespa-
Schlummern, *v. n.* drěmati; zadrěmati; ein wenig —, einen Schlummer —, prodrěmati; ſanft —, sladko spavati; im Grabe —, u grobu počivati; (von Gedankenloſen), čmavati.
Schlummerſtätte, *f.* drěmalište.
Schlummerthier, *n.* klebecan, bleka.
Schlummertrunken, *adj.* drěmovan.
Schlummerwirkend, *adj.* uspavaći.
Schlumpe, *f.* drolja, luncupa, copa, smucka, loća.
Schlumpen, *v. n.* viseti, haljkav biti.
Schlumper, *m.* repata haljina.
Schlumpig, *adj.* haljkav, loćav.
Schlund, *m.* zjalo, zjatno; (Speiſenröhre), jednjak, požirak; grlo; (*fig.*) zjalo, zjatno; (Rachen), ždrělo; (im Meere), vrtlog; (an Kanen) grlo; (Abgrund), propast, bezdan; (*bot.*) ždrělo.
Schlundbräune, *f.* žar i. zapala jednjaka.
Schlunddrüſe, *f.* žlězda od ždrěla.
Schlundkopf, *m.* berišaljka.
Schlundkopfsblutader, *f.* žila od berišaljke.
Schlundkopfsmuskel, *m.* mišica od berišaljke.
Schlundkopfsnerve, *m.* živac berišaljke.
Schlundkopfsſchlagader, *f.* kucavica berišaljke.
Schlundröhre, *f.* požirak, jednjak.
Schlung, *m.* gucaj; zalogaj; (b. Tiſchl) zamrs; zapletak. [bikovine.
Schlungbeere, *f.* bobulja od hudike, ši-
Schlungröhre, *f.* srkalo; ſ. Schlundröhre.
Schlunk, ſ. Schlund.
Schlunken, Schlunkern, ſ. Schlottern.
Schlupe, *f.* (Schiffew.) ladjica, barka; (Schlupenkohl), šumarica; obraslica.
Schlupf, *m.* šmrc, šmrcaj, šmig; einen — thun, ſ. Schlupfen; einen — in die Taſche thun, brbućiti (rukom) u džep; (Ort), těsnac; (Erdabſitzung), odronak.
Schlupfe, ſ. Kriecht.
Schlüpfen, (Schlupfen), *v. n.* šmugnuti, šmrcnuti, šmignuti; in ein Loch —, puznuti, uvući se u rupu; aus der Hand —, omaći se, izmaći se; ſ. Schliefen; (*fig.*) es ſchlüpfte mir dies Wort unwillkührlich über die Lippen, nehotice mi se ota rěč izlanů; über etwas leicht hin —, premaći se preko čega.
Schlüpfer, *m.* šmrcalo, šmigalo; ſ. Muff.
Schlüpfern, *v. n.* es ſchlüpfert, klizko i. klizavo je.
Schlupffliege, ſ. Schlupfwespe.
Schlupfhafen, *m.* zavětrina, zavětrište.
Schlupfkäfer, *m.* (*Tenebrio Molitor*), bra-
Schlupfkönig, ſ. Zaunkönig. [šnenjak.
Schlupfloch, *n.* rupa, škrapa; jazvina; zackoljina; ſ. Schlupfwinkel.
Schlupfpforte, *f.* tajna vrata.
Schlüpfrig, *adj.* klizak, klizav, sklizak, sklizav; ein —er Weg, klizavica; —

Digitized by Google

wie ein Aal, opuzao i popuzljiv kao jegulja; das ist ein —er Beweis, ovaj dokaz nedrži; (unsittlich), sraman, sablazniv, smutljiv; (gefährlich), opasan.

Schlüpfrigkeit, *f.* klizkoća, sklizkoća; (*fig.*) sramnost, sablaznivost, smutljivost.

Schlupfthor, *n.* tajna vrata.

Schlupfwespe, *f.* (*Ichneumon*), najezdnik.

Schlupfwespenartig, *adj.* —e Insekten, (*Ichneumonodea*), najezdnjaci.

Schlupfwinkel, *m.* skrovište; kut; s. Schlupfloch.

Schlupfkauf, *m.* negleduša, ćor-pazar.

Schlupmeister, *m.* ladjičar.

Schlüren, *v. a.* šundrati.

Schlurf, *m.* srk, srkalj, srčak; einen — thun, srknuti.

Schlürfen, *v. a.* srknuti, cvrknuti; srkati, srkutati; sich satt —, nasrkati se; —, *v. n.* s. Schlarfen.

Schlurig, s. Schlampig.

Schlurk, s. Schlund.

Schluse, *f.* zaponac.

Schluß, *m.* (das Schließen), zatvaranje, zapiranje, zaklapanje, zaključavanje; der — des Thores, zaključaj vratah; d. — des Gewölbes, zagvoždjaj svoda; (Ende), dospětak, konac, okončaj, svršetak, završetak, zaglavak; zum Schlusse schreiten, završivati; z. Schlusse eilen, goniti kraju; zum Schlusse des Briefes, na kraju pisma; er kam zum Schlusse, došao je na završetak i. završak; der — einer Rede, zaglavak besěde; den — einer Sache machen, završiti što; der Reiter hat einen guten —, čvrsto obklapa konja; (vom) sklop; (an der Schere), svor; svez; d. Thüre hat einen guten —, vrata se zaklapaju; (*mont.*) podporište; (Ent—), nakana; odluka; (*log.*) izvod, izvodak (zaključak); sud; slědstvo; einen — von etwas auf etwas machen, izvoditi što iz čega; suditi po čem; daraus ziehe ich den —, odatle izvodim; (*ratiocinium*), razsudak; s. Schlußbein, Schlußstein.

Schlußact, *m.* zaglavni, konačni čin.

Schlußantrag, *m.* konačni predlog.

Schlußarm, *m.* podporanj.

Schlußart, *f.* način, vrst izvodjenja.

Schlußbalken, *m.* šlěme.

Schlußbein, *n.* stidna kost.

Schlußbemerkung, *f.* završna opazka; opazka na kraju.

Schlußbericht, *m.* završno izvěšće, završna izvěst.

Schlußbilanz, *f.* završna, konačna razměra.

Schlußchor, *m.* završni lik.

Schlußconsonant, *m.* dočetni suglasac.

Schlüssel, *m.* ključ; (ein. Uhr), ključić; der — eines Landes, ključanica, dvari zemlje; (bei Schustern) podbijač; (Schiffw.) s. Schloß.

Schlüsselader, s. Schlüsselbeinader.

Schlüsselbart, *m.* sěkirica (u ključa).

Schlüsselbein, *n.* ključ, ključica.

Schlüsselbeinader, *f.* podključna žila.

Schlüsselbeinmuskel, *m.* podključna mišica.

Schlüsselbein-Schlagader, *f.* podključna kucavica i. odihavica.

Schlüsselblume, *f.* (*Primula*), jagorčina, jagorčika, jagorčevina, jaglac, vesnačak; die blaue —, s. Lungenkraut.

Schlüsselblümler, *pl.* (*Primulaceae*), jagorčevine.

Schlüsselbüchse, *f.* ključ (za pucanje); puščica.

Schlüsselbund, *m.* ključi, ključevje.

Schlüsselborn, *m.* jezičak, srčanik u brave.

Schlüsselgeld, *n.* ključarina.

Schlüsselhaken, *m.* ključnjak.

Schlüsselkette, *f.* lančić za ključe.

Schlüsselkraut, s. Seifenkraut.

Schlüsselloch, *n.* ključana rupa, ključište.

Schlüsselring, *m.* kolut za ključe; s. Ring.

Schlüsselrohr, *n.* cěv od ključa.

Schlüsselschild, *m.* štitić u brave.

Schlüsselsenke, *f.* ključnjak. [presuda.

Schlußerkenntniß, *n.* završna, konačna

Schlußfall, *m.* dočetni pad.

Schlußfassung, *f.* odluka.

Schlußfolge, *f.* poslědak.

Schlußfolio, *n.* završni list.

Schlußform, *f.* način izvodjenja, izvodka.

Schlußgemäß, Schlußgerecht, *adj.* doslědan.

Schlußgesang, *m.* dopěvka.

Schlußjahr, *n.* poslědnja godina. [ćiti.

Schlüssig, *adj.* nakan; — werden, odlu-

Schlußkeil, *m.* klin (u vitla).

Schlußkette, *f.* suslědstvo; niz od izvo-

Schlußlauf, s. Schlußfall. [dakah.

Schlußleiste, *f.* završak.

Schlußmäßig, s. Schlußgemäß.

Schlußprüfung, *f.* glavni izpit.

Schlußpunkt, *m.* poslědnja točka, piknja.

Schlußrechnung, *f.* završni, zaglavni račun.

Schlußrecht, Schlußrichtig, *adj.* doslědan.

Schlußrede, *f.* završna, zaglavna besěda; s. Syllogismus; Epilog.

Schlußreif, *m.* skrajnji obruč.

Schlußreihe, s. Schlußkette.

Schlußreim, *m.* dočetni slog i. srok.

Schlußsäge, s. Schließsäge.

Schlußsatz, *m.* poslědica, slědstvo.

Schlußschrift, *f.* završni spis.

Schlußstein, *m.* zagvozda, zaglava.

Schlußstück, *n.* zaglavak, završetak.

Schlußübersicht, *f.* pogovor.

Schlußurtheil, *n.* konačna presuda.

Schlußvertheidigung, *f.* završna obrana.

Schlußvocal, *m.* dočetni (samo)glasac.

Schlußvorhaltung, *f.* završna opomena.

Digitized by Google

Schlußwort, *n.* poslědnja rěč; (*fig.*) zaglava, završetak.
Schlußzettel, *m.* sklopka, mešetarski list.
Schlußziegel, *m.* crěp.
Schlußzierath, *f.* dočetni ures.
Schlußzusatz, *m.* završni dodatak.
Schlutholz, *n.* razporanj.
Schlutte, ſ. Schlampe; Judenkirſche.
Schlutten, ſ. Schlottern.
Schlutterkraut, *n.* (*Iris Pseudacorus*), divlji sabljić, vodena perunika.
Schmach, *f.* prěkor, sramota; poruga, ruga, rug; — anthun, osramotiti, obružiti; — über dich! crn ti obraz!
Schmachbedeckt, Schmachbeladen, Schmachbelaſtet, *adj.* osramoćen.
Schmachrede, *f.* pogrdna besěda.
Schmachſäule, ſ. Schandſäule.
Schmachtähre, *f.* kukavan klas.
Schmachten, *v. n.* er ſchmachtet vor Durſt, žedja ga je zapalila, osvojila; er ſchmachtet vor Hitze, vrućina ga je požegla; nach etwas —, smagnuti za čim; im Kerker —, kapati, čamiti u tamnici; nach Einem —, čeznuti, ginuti za kim.
Schmachten, *n.* čeznuće, ginuće.
Schmachtend, *adj.* čeznući, ginući.
Schmachthals, Schmachthans, *m.* gladiš, gladuš.
Schmächtig, *adj.* (ſchlank), vitak, tankovit; (hungrig), lačan; — wie ein Wolf, gladan kao vuk; (ärmlich), kuburan,
Schmächtkorn, *n.* kukavno zrno. [prten.
Schmächtling, *m.* tankovija.
Schmachtriemen, *m.* poprug; den — umſchnallen, opasati se likom.
Schmachvoll, *adj.* prěkoran, sramotan.
Schmack, *m.* (*Rhus coriaria*), ruj.
Schmackbunge, ſ. Rohrkolbe.
Schmacken, *v. n.* (b. Eſſen), mlěskati; (b. Küſſen), cmoknuti, cmakati.
Schmackgar, *adj.* rujem učinjen i. ustrojen.
Schmackhaft, *adj.* tečan, slastan, smočan, sladak; dobar za jelo.
Schmackhaftigkeit, *f.* tečnost; slast, tek.
Schmackloß, *adj.* netečan.
Schmackſchwarz, *adj.* rujem ocrnjen.
Schmäh, ſ. Schmerle.
Schmahderbuch, ſ. Makular.
Schmahderer, *m.* črčkalo, švrkalo.
Schmahdern, *v. a.* črčkati, piskarati, drljati, švrkati, načrčkati, nažvrkati.
Schmahderwerk, *n.* piskarina, drljanina.
Schmähbrief, *m.* psovno pismo.
Schmähen, *v. a.* psovati, opsovati, ružiti, obružiti, grditi.
Schmähen, *n.* psovnja, ružnja, grdnja.
Schmähend, *adj.* psovni.
Schmäher, *m.* psovač.
Schmähhandel, ſ. Injurienproceß.
Schmählich, *adj.* prěkoran, sramotan; eine —e Hitze, strašna vrućina.
Schmählichkeit, *f.* prěkornost, sramotnost.
Schmählied, *n.* pogrdna pěsma.
Schmähluſt, *f.* zloréčitost. [psovati.
Schmährede, *f.* psovka; —n ausſtoßen,
Schmähſchrift, *f.* pogrdno pismo; rugopis; ſ. Pasquill.
Schmähſucht, *f.* zloréčitost.
Schmähſüchtig, *adj.* zlorek.
Schmähſüchtige, *m.* psovač, zloreka.
Schmähung, *f.* psovka; ſ. Schmähen, *n.*
Schmähwort, *n.* psovka.
Schmal, *adj.* uzak, uzan; — vom Leibe ſein, tanak biti; ein —er Pfad, tanka staza; —e Koſt, ogodna hrana; — leben, oskudno, prteno življeti, jedva sastavljati; (wdm.) mršav; Einem —e Biſſen geben, rezati komu na tanko.
Schmalbäckig, *adj.* suha lica; spao s mesa.
Schmalbäuchig, *adj.* vitka trbuha.
Schmalbeet, *n.* gredica.
Schmalbiene, *f.* (*Hylaeus*), tankovica.
Schmalblätterig, *adj.* uzkolist, uzana lišća.
Schmalbock, *m.* (*Leptura*), tankorepka.
Schmäle, *f.* užina; uzkoća.
Schmälen, *v. n.* vikati, bučiti (na koga); den ganzen Tag —, vas dan lajati.
Schmalente, *f.* (*Anas Boschas*), divlja patka.
Schmaler, *m.* uzilo.
Schmälerer, *m.* zakidač, krnjilo.
Schmälern, *v. a.* (ſchmäler machen), uziti; suziti, stěsniti; (kleiner machen), maliti, omaliti, umaliti; die Gränzen —, stegnuti granicu; Eines Einkünfte —, stisnuti komu dohodak; Lohn —, podrezati (komu) plaću; Eines Ehre —, oštetiti komu obraz; Eines Verdienſte —, zakidati čije zasluge; Eines Rechte —, krnjiti, okrnjiti, uštrbiti čije pravice, prava; die Unkoſten —, obaliti trošak; ſich —, *v. r.* suziti se; hier ſchmälert ſich d. Thal, ovdě je dolina sve uža, ovdě se dolina suzuje.
Schmalfelgig, *adj.* uzka naplatka; uzkih gobeljah.
Schmalflügelig, *adj.* uzkokrili.
Schmalflügler, *pl.* uzkokrilci.
Schmalgern, ſ. Schmadern.
Schmalhans, *m.* dženbrak; (ſpr.) hier iſt — Küchenmeiſter, ovdě se kuha u lončiću; ſ. Alſe.
Schmalhefe, ſ. Heuhechel.
Schmalheit, *f.* uzkoća, užina.
Schmalholz, *n.* sitna drva, klipovje.
Schmälig, Schmählig, *adj.* (*fig.*) oskudan, siromašan; tankih rebarah; ſich — behelfen, kukavno, prteno življeti; ſ. Schmachvoll.
Schmalkopf, *m.* uzkoglavac.
Schmalleibig, *adj.* vitak.
Schmalreh, *n.* lane.
Schmalrückig, *adj.* uzkih ledjah.
Schmalſaat, *f.* sočivo.
Schmalſchiff, *n.* uzkoplovka.

Digitized by Google

Schmalschnäbelig, *adj.* uzka kljuna.
Schmalschwanz, *m.* (*Leptura*), uzkorepka.
Schmalstern, *m.* (*Galium Mollugo*), mekana brocina.
Schmalstrichraupe, *f.* uzkoprnja.
Schmaltblau, *adj.* modar kao smalta.
Schmalte, *f.* smalta.
Schmaltenfabrik, *f.* smaltara.
Schmaltenfabrikant, *m.* smaltar.
Schmaltheilung, *f.* razdèlba na uzane dè-
Schmalthier, s. Schmalreh. [love.
Schmalvich, *n.* sitno blago, stoka, ovce.
Schmalz, *n.* maslo; (z. B. Schweine—), mast; (*fig.*) ohne Salz und —, bez soka i smoka.
Schmalz- (in Zus.) masleni.
Schmalzbirn, *f.* maslenka. [blume.
Schmalzblume, s. Butterblume; Dotter-
Schmalzbrod, *n.* kruh s mladim maslom.
Schmalzdöse, *f.* maslenka. [blaga.
Schmalzehnte, *m.* desetak od stoke, sitna
Schmalzen, *v. a.* masliti; mastiti, zamastiti. [Schmeerbauch.
Schmalzfaß, *n.* bure za maslo, mast; s.
Schmalzfeder, *f.* pero od trtice.
Schmalzfisch, *m.* (*Cyclopterus Liparis*), morski prpolj; (*Blennius Gunellus*), morski èikov. [slarstvo.
Schmalzhandel, *m.* trgovina maslom; ma-
Schmalzhändler, *m.* maslar.
Schmalzhandlung, *f.* maslarnica.
Schmalzhese, s. Haubechel.
Schmalzig, *adj.* maslen; mastan.
Schmalzkäfer, *m.* (*Meloë Proscarabaeus*), kokica.
Schmalzkipfel, *m.* maslen rožèić.
Schmalzkraut, *n.* (*Lactuca sativa*), pitoma loćika.
Schmalzkübel, *m.* maslenjak.
Schmalzkuchen, *m.* maslen kolaèić; (*Arca pilosa*), dlakava korabljica.
Schmalzling, Schmalzpilz, *m.* (*Boletus viscidus*), maslovac.
Schmalzsau, *f.* Schmalzschwein, *n.* tovna svinja, krmaća.
Schmalzständer, *m.* maslenjak, maslenka.
Schmalzsternblume, *f.* (*Chelidonium minus*), rosopasac.
Schmalztopf, *m.* maslen ćup.
Schmalzwurz, *f.* s. Beinwell.
Schmalzzünsler, *m.* (*Pyralis pinguinalis*), smoènièar.
Schmant, *m.* galièni talog; s. Rahm.
Schmaragd, s. Smaragd. [ljar.
Schmarn, *m.* mutvara; (Knauser) šmuk-
Schmarotzen, *v. n.* prisljuniti se, prisljunavati se, muktariti, mukte življeti.
Schmarotzend, *adj.* (*bot.*) nametni.
Schmarotzer, *m.* prisljunica, namet-puška, èankoliz, muktadžija, badavadžija, muktopre, muktojelica, pleèadžija.
Schmarotzerbaum, *m.* (*Epidendrum*), podrvina.
Schmarotzerei, *f.* muktarenje.
Schmarotzerisch, *adj.* èankoliški, muktadžijski. [laus.
Schmarotzerkrebs, s. Muschelkrebs; Fisch-
Schmarotzermilbe, *f.* (*Gamasus*), kukèarica.
Schmarotzermöve, *f.* (*Lestris parasitica*), govnaèka, povar.
Schmarotzernessel, *f.* (*Urtica parasitica*), nametna kopriva.
Schmarotzerpflanze, *f.* nametnica.
Schmarotzerschwamm, *m.* gljiva-nametnica.
Schmarotzerthier, *n.* nametnik.
Schmarre, *f.* požiljak, brazgotina; (Geschwätz), zanovèt.
Schmarren, *v. a.* obrazgotiti.
Schmarrig, *adj.* brazgotinav.
Schmarting, *f.* jedretina. [oka.
Schmasche, *f.* bagana; (Masche), oko,
Schmatfern, s. Flechfraut.
Schmatz, *m.* cmok, cvoka; einen — geben, cmoknuti (koga).
Schmätzchen, *n.* poljubac.
Schmatze, *f.* hrek, patrlj, parub; (Schlägel), malj.
Schmatzen, *v. n.* (b. Essen), mlèskati; (küssen), cmoknuti, cvoknuti, cmakati, cvokati; —, *v. a.* krèiti (hrekove, parublje).
Schmatzend, *adj.* mlèskav, cvokav.
Schmatzer, *m.* mlèskaè, cvokaè; s. Schmatz; —in, *f.* mlèskaèa, cvokaèa.
Schmatzflaster, *f.* hvat parublja.
Schmauch, *m.* gust dim, magluština.
Schmauchaal, *m.* sušena jegulja.
Schmauchen, *v. n.* pušiti se, kaditi se; (b. Tabakrauchen), magliti; kurnjaviti, zakurnjaviti; —, *v. a.* eine Pfeife Taback —, pušiti, cmoliti lulu; s. Dämpfen.
Schmäuchen, *v. a.* pušiti; Fleisch —, meso kaditi; die Bienen —, podkaditi pèele; einen Fuchs —, izgoniti lisicu dimom. [lula.
Schmaucher, *m.* pušilac, duhandžija, pušiSchmauchfeuer, *n.* kurnjava.
Schmauchgesellschaft, *f.* kolo duhandžijah; luladžije.
Schmauchholz, *n.* mukljivo drvo; drvo za kurnjavu. [ljen.
Schmauchig, *adj.* zamagljen, zakurnjavSchmauchloch, s. Rauchloch.
Schmauchstube, *f.* pušionica.
Schmaus, *m.* gostba, èast; einen — geben, gotovoti, ugotoviti gostbu; (*fig.*) naslada. [gostbar.
Schmausbrader, *m.* mastnica, sladokusac;
Schmausen, *v. n.* blagovati; Kirschen —, zobati trešnje; bei einem Freunde —, kod prijatelja se èastiti, gostiti, pirovati, gostovati. [rica.
Schmauser, *m.* gostbar; —in, *f.* gostbaSchmauserei, *f.* blagovanje; pirovanje, gostbovanje; s. Schmaus.

Digitized by Google

Schmauſeriſch, *adj.* gostbarski, pirovnički.
Schmausgeber, *m.* častilac.
Schmausgenoß, *m.* uzovnik.
Schmausfreis, *m.* pirovište.
Schmauslied, *n.* počašnica.
Schmausſchweſter, *f.* mástnica, gostbarica.
Schmeckbar, *adj.* okusan.
Schmecke, *f.* okus; tek; keine — haben, neimati okusa.
Schmecken, *v. a.* (koſten), kušati, okusiti; (*fig.*) das hat er ſchon geſchmeckt, zobao je to grožđje; er mag auch einmal — wie ſo etwas thut, neka i on jedanput okusi, kako to godi; er ſchmeckt nicht, neima okusa; ich kann ihn nicht —, netrpim ga živa; mrzak mi je; —, *v. n.* tečan biti, imati tek; es ſchmeckt bitter, ſüß, ſauer, ſcharf, gorči, sladi, kisi, rezi; gorko, sladko, kiselo, ljuto je; es ſchmeckt gut, tečno je; es ſchmeckt übel, netečno je; das ſchmeckt nach Pech, dava po smoli; das ſchmeckt nach Rauch, dimljivo je; der Wein ſchmeckt nach dem Faſſe, vino je sudovno; das ſchmeckt ihm, to mu ide u kus i. tek, to mu sladi, to sladko jede, to mu se dopada i. rači; das wird ihm gut —, to će mu sladko pasti; wie ſchmeckt Ihnen dieſe Speiſe? kako Vam se dopada ovo jelo? es ſchmeckt ihm nicht, neraći mu se; er läßt ſichs —, smašno jede; die Arbeit will ihm nicht —, neće mu se raditi; das ſchmeckt nach Schule, to udara po knjizi. [gubica.
Schmecker, *m.* mástnica; (Maul), njuška,
Schmeckerin, *f.* mástnica.
Schmeckerkoch, *m.* dobar kuhač.
Schmeckoſtern, *pl.* šikavica, šibarina.
Schmeer uſw. ſ. Schmer uſw.
Schmeiche, *f.* pomaz, skrob.
Schmeichelblick, *m.* laskav pogled.
Schmeichelei, *f.* laska, laskanje, umiljavanje, mazalica; sladke rěći; mazanje; ulagivanje; —en vorſagen, milo lagati, ulagivati se (komu); durch —en gewinnen, oblaskati, prelastiti koga.
Schmeichelhaft, *adj.* laskav; ein —er Menſch, laskavac; ſ. Schmeichler; —es Weſen, laskavost; umiljatost; das iſt mir ſehr —, to mi ugadja; —e Sprache, sladke rěči; das iſt für dich ſehr —, to te diči, hvali. [vost.
Schmeichelhaftigkeit, *f.* laskavost, lasti-
Schmeichelfatze, *f.* (*fig.*) ulizica.
Schmeichellaut, ſ. Schmeichelton.
Schmeichelmund, *m.* sladka usta.
Schmeicheln, *v. n.* (v. Hund.) uvijati se, ulibati se; lizati; gladiti; (liebkoſen), der Mutter —, milovati majku; durch Schmeicheln etwas erlangen, izglangoliſiti što; (einem Mädchen uſw.), laskati, lastisati, lastiti, umiljavati se, ulagivati se (komu), zalagivati, mazati (oko koga); d. Fürſten —, udvoravati se, uhoditi se vladaocu; — u. Heucheln iſt nicht meine Sache, neumèm se ulagivati; neumèm lagati ni mazati; der Maler hat ihr geſchmeichelt, lepšu ju je naslikao (nego što jest); dem Kranken —, bolestnika zalagivati; ſchmeichle dir nicht mit der Hoffnung, nenadaj se tomu; das ſchmeichelt mir, to mi godi; ich ſchmeichle mir, nadam se.
Schmeichelname, *m.* ime od mila.
Schmeichelnd, ſ. Schmeichelhaft.
Schmeichelrede, *f.* mazalica; sladke rěči.
Schmeichelton, *m.* umiljat glas.
Schmeichelwolf, *n.* laži-maže.
Schmeichelwort, *n.* rěč od mila; —e, sladke rěči; —e ſagen, milo lagati.
Schmeichelzunge, *f.* lastiva usta.
Schmeichen, *v. a.* umekšati; (d. Web.) skrobiti, namazati.
Schmeichler, *m.* laskatelj, lastivac; mazalo, mazalica, ulažica, belegijaš, prćo; (ein. Fürſten), udvorica.
Schmeichleriſch, ſ. Schmeichelhaft.
Schmeidig, *adj.* mekan.
Schmeidigen, *v. a.* umekšati.
Schmeiente, ſ. Pfeifente.
Schmeißen, *v. a.* (werfen), trućiti, vrljiti, brečiti, brknuti, brcati, furnuti, furati, lupiti, tresnuti (čim n. p. o zemlju); (v. Vögeln) toriti; (v. Fliegen) upljuvati. [mesarka.
Schmeißfliege, *f.* (*Musca carnaria*), muha-
Schmele, ſ. Schmiele.
Schmelte, *f.* ſ. Stint.
Schmelvogel, *m.* ſ. Wieſenlerche.
Schmelz, *m.* (Schmelzglas), caklina, savat*; (*fig.*) svěžost.
Schmelzarbeit, *f.* (das Emailliren), caklinjenje, savatleisanje; (das Emaillirte), caklinovina, savatnina; (v. Metall.) taljenje.
Schmelzarbeiter, *m.* caklinar, savatar.
Schmelzbar, *adj.* taljiv, raztopljiv; es iſt —, može se raztaliti.
Schmelzbarkeit, *f.* taljivost; raztopljivost.
Schmelzblau, *adj.* modar kao smalta.
Schmelzbogen, *m.* talivnica.
Schmelzbuch, *n.* talivnik.
Schmelzbutter, *f.* otopljeno maslo.
Schmelze, *f.* talionica.
Schmelzeiſen, *n.* prěsno željezo.
Schmelzen, *v. a.* (ſchmalzen), mastiti, zamastiti.
Schmelzen, *v. n.* (v. Schnee), kopněti, okopněti, topiti se, otopiti se, stopiti se; (v. Eiſe), kraviti se, topiti se; (v. Metallen), taliti se, raztaliti se; (v. d. Butter), otopiti se, raztopiti se; d. Auge ſchmilzt in Thränen, oko pliva u suzah; das Herz ſchmilzt vor

Digitized by Google

Liebe, srce hoće da se razpline u ljubavi; —, *v. a.* Wachs —, vosak topiti, otopiti; Fett —, čvariti, topiti, iztopiti mast; Erze —, taliti rudu; d. Farben —, razplaviti mastila; (emailliren), ocakliti, savatleisati; das Leder —, razmastiti kože.

Schmelzer, *m.* talilac, taoničar.

Schmelzerei, *f.* talionica.

Schmelzesse, *f.* viganj.

Schmelzfarbe, *f.* smaltena modrina.

Schmelzfeuer, *n.* taleći oganj.

Schmelzfisch, s. Schmalzfisch.

Schmelzform, *f.* dulac u měha.

Schmelzgast, *m.* talilar.

Schmelzgefäß, Schmelzgeschirr, *n.* taljika.

Schmelzgemälde, *n.* savatleisana slika.

Schmelzglas, *n.* caklina, savat.

Schmelzhaus, *n.* talionica.

Schmelzherd, *m.* talište.

Schmelzhütte, *f.* talionica.

Schmelzkessel, *m.* talivnjak.

Schmelzkunst, *f.* caklinarstvo, savatarstvo; (*met.*) taoničarstvo.

Schmelzkünstler, *m.* caklinar, savatar.

Schmelzling, s. Schmalzfisch.

Schmelzlöffel, *m.* taoničarska žlica.

Schmelzmaler, *m.* slikar na caklini (savatu).

Schmelzmalerei, *f.* slikarija na caklini.

Schmelzmühle, *f.* mlin za caklinu.

Schmelzofen, *m.* taonik.

Schmelzperle, *f.* gmiza.

Schmelzpfanne, *f.* tava.

Schmelzproceß, *m.* talitba.

Schmelzpunkt, *m.* talište.

Schmelzrohr, *n.* duhalo, surla.

Schmelzsatz, *m.* trop.

Schmelzstahl, *m.* ocao-talenik.

Schmelztiegel, *m.* taljika, lončić; s. Schmelzpfanne; (in Schmelzh.) talenište.

Schmelztiegelofen, *m.* taljikarnica.

Schmelzung, *f.* taljenje; topljenje; (v. Farben) razplav.

Schmelzungsmittel, *n.* talilo.

Schmelzwerk, *n.* talionica.

Schmelzwerker, s. Schmelzarbeiter.

Schmelzzeug, *n.* talila.

Schmer, *n.* salo; (spr.) davon wird er keinen — legen, neće se tim podkožiti.

Schmerbauch, *m.* trbušina, kulje; (*fig.*) buro, trbonja.

Schmerbäuchig, *adj.* trbušast, kuljav.

Schmerbel, *m.* (*Chenopodium Bonus Henricus*), dobri Gjurko; s. Schmergel.

Schmerbirn, *f.* mastnica.

Schmerblume, s. Dotterblume.

Schmerbutte, *f.* (*Mullus surmuletus*), trilja, trlja, triglja, tria.

Schmererz, *n.* mastna srebrovica.

Schmerfloße, *f.* (*Silurus Bagre*), somovac.

Schmergel, *m.* nadjak, smirak; (*bot.*) s. Schellkraut, kleines; Dotterblume; (in Tabakspfeifen), oćeđ, zift, maraz.

Schmergeln, *v. a.* trljati, trti nadjakom (smirkom).

Schmerhändler, *m.* maslar.

Schmerhaube, Schmerkappe, *f.* ulěpak.

Schmerhaut, *f.* landra.

Schmerholz, *n.* s. Schmerwurz.

Schmerig, *adj.* mastan.

Schmerkram, *m.* maslarnica.

Schmerkrämer, *m.* maslar.

Schmerkraut, *n.* (*Arnica montana*), veprinac.

Schmerl, *m.* (*Falco Aesalon*), sokolić.

Schmerle, *f.* Schmerling, s. Grundel.

Schmerleder, s. Schmierleder.

Schmerleib, *m.* gruda sala.

Schmerstein, s. Speckstein.

Schmertopf, *m.* ćup za mast.

Schmerwanst, s. Schmerbauch.

Schmerwurz, *f.* (*Tamus communis*), kuka, koštrika; s. Fettkraut; Fettehenne; Schwarzwurz.

Schmerz, *m.* bo(l), bolja; ich empfinde —, ich habe —en, boli me; das verursacht —, to boli; das hat mir viele —en verursacht, to me je ljuto bolělo; —en lindern, ublažiti bo(l); ein bohrender —, vrtež, vrtnja; es stellte sich darauf ein heftiger — im Fuße ein, izza toga je (ga) noga ljuto zabolěla; der — hat nachgelassen, uminula je bo(l); ich bin der Schmerzen los, odbolio sam; den — erneuern, povratiti bo(l); (*fig.*) pozlediti ranu; der — über den Tod der Schwester, tuga i. žalost za sestrom; mit —en erwarten, željno izgledati; (Krankheit), bolest.

Schmerzbar, *adj.* bolan.

Schmerzbeladen, *adj.* (*fig.*) razcviljen; raztužen.

Schmerzen, *v. n.* d. Wunde schmerzt, rana boli; die Wunde fing mich an zu —, rana me je zabolěla; d. Kopf schmerzt mich zeitweise, pobolěva me glava, boli me glava na mahove; s. Kränken; —, *v. i.* es schmerzt mich, boli me; (*fig.*) sein Tod schmerzt mich, njegova me smrt žalosti; es schmerzt mich in der Seele, duša me boli; es schmerzte ihn, dade mu se na žao; das würde mich nicht halb so —, ni po(l) jada moga, da . . .

Schmerzenbändiger, *m.* krotibol.

Schmerzenbringend, *adj.* bolonosan.

Schmerzenbringer, *m.* bolonoša; jadonoša, ucviliteli.

Schmerzenfrei, *adj.* bezbolan.

Schmerzengebärerin, *f.* bo(l)norodica.

Schmerzengeld, s. Schmerzgeld.

Schmerzenjahr, *n.* (*fig.*) žalostna godina.

Schmerzenlager, *n.* (*fig.*) s. Krankenlager.

Schmerzenlast, *f.* težka bo(l); (*fig.*) težki jadi.

Schmerzenlinderer, *m.* blažibo(l).

Schmerzenlindernd, *adj.* blažeći bo(l).

Digitized by Google

Schmerzenlinderung, *f.* ublaž (*f.*) boli.
Schmerzenlos, ſ. Schmerzlos.
Schmerzenmann, *m.* bo(l)nik.
Schmerzenreich, *adj.* prebolan; die —e Mutter, ſ. Schmerzensmutter.
Schmerzensbett, ſ. Krankenlager.
Schmerzenserneuerung, *f.* povratak boli; (*fig.*) pozleda rane.
Schmerzensmutter, *f.* žalostna mati Božja; das Feſt der —, žalostni petak.
Schmerzensruf, Schmerzensſchrei, *m.* vajkanje; jauk.
Schmerzenssohn, *m.* (*fig.*) bo(l)nik.
Schmerzensſtunde, *f.* žalostni čas.
Schmerzenstag, *m.* žalostni dan.
Schmerzenſtillend, *adj.* tažeći bo(l), žalost.
Schmerzenſtiller, *m.* tažitelj boli, žalosti; tažibo(l).
Schmerzenſtillung, *f.* utaž, utaženje, utišanje boli, žalosti.
Schmerzenston, *m.* žalostan glas.
Schmerzen(s)voll, *adj.* prebolan; (*fig.*) prejadan, prežalostan.
Schmerzenswunde, *f.* boleća rana.
Schmerzenvergütung, *f.* ſ. Schmerzengeld.
Schmerzfrei, *adj.* bezbolan, prost od boli; in —en Augenblicken, kad me neboli, kad bo(l) patiše.
Schmerzgefühl, *n.* bo(l)nost, osećanje boli.
Schmerzgeld, *n.* bo(l)nina.
Schmerzhaft, *adj.* bolan; die —e Stelle, boleća strana; e. —es Gefühl, bo(l)nost, (*fig.*) žalost; eine —e Krankheit, ljuta bolest; (betrübt), žalostan; ſein Tod iſt mir ſehr —, njegova me smrt vrlo žalosti; d. —e Mutter Jeſu, žalostna majka i. mati Božja.
Schmerzlich, ſ. Schmerzhaft.
Schmerzlichkeit, *f.* bo(l)nost; (*fig.*) žalnost.
Schmerzlos, ſ. Schmerzfrei.
Schmerzſtillend, *adj.* tažeći bol; ein —es Mittel, tažilo.
Schmetten, ſ. Milchrahm.
Schmetterer, *m.* trěskalac; gromovnik.
Schmetterheuſchrecke, ſ. Schnarrheuſchrecke.
Schmetterling, *m.* leptir, lepir, metulj; (Abend—), ljiljak; (Nacht—), věštica.
Schmetterlingfiſch, *m.* (*Blennius ocellaris*), leptirina.
Schmetterlingsartig, *adj.* leptirast.
Schmetterlingsblume, *f.* leptirnica; (*Orchis papilionacea*), leptirasti kaćun.
Schmetterlingsblüther, *pl.* (*Papilionaceae*), leptirnice.
Schmetterlingsfang, *m.* lov leptirah; (Werkz.) leptirka.
Schmetterlingsfänger, *m.* lovac leptirah; [leptiraš.
Schmetterlingsflügel, *m.* leptirovo krilo; (*Conus guineanus*), leptirasti čunjac; (*Patella granatina*), leptirasta bljudica.
Schmetterlingsförmig, ſ. Schmetterlingsartig. [fang.
Schmetterlingsjagd, *f.* ſ. Schmetterlings-
Schmetterlingsmücke, *f.* (*Psychoda phalaenoides*), leptirača.
Schmetterlingsſammlung, *f.* leptirnik; sbirka leptirah.
Schmetterlingsſchwinge, *f.* leptirovo krilo.
Schmetterlingswerk, *n.* leptirnik, leptiruša.
Schmettern, *v. n.* oriti se; (v. d. Trompete), trubiti; (v. d. Nachtigall), jocati; mit dem Kopfe an die Wand —, prasnuti, zvicnuti, mlatnuti glavom o zid; —, *v. a.* etwas zu Boden —, prasnuti, tresnuti, lupiti čim o zemlju; stropoštati; etwas in tauſend Stücke —, razprsnuti, razbiti što (na sto komadah).
Schmicken, *v. a.* šibati; ošinuti.
Schmied, *m.* kovač; (ſpr.) jeder iſt ſeines Glückes —, što tko čini, sve sebi; (*Zeus faber*), kovač, sampiero; (*Chaetodon faber*), konjanik-kovač; ſ. Schnellkäfer; —in, *f.* kovačica.
Schmiedbar, *adj.* kovak; ein —es Metall, kovka kovina.
Schmiede, *f.* kovačnica; (ſpr.) vor die rechte — gehen, naměriti se na pra-
Schmiedeamboß, *m.* nakovanj. [voga.
Schmiedearbeit, *f.* kovačke dělo, kovački rad, posao; kovačnina.
Schmiedebalg, *m.* kovačka měšina; mě-
Schmiedeeiſe, *f.* viganj. [hovi.
Schmiedegeräth, *n.* kovačko orudje, kovački halat; kovala.
Schmiedegeſell, *m.* kovački dětić (kalfa).
Schmiedehammer, *m.* (kovački) malj, bat.
Schmiedehandwerk, *n.* kovačija, kovaštvo; das — treiben, kovačiti.
Schmiedeiſen, *n.* kovko željezo. [kafer.
Schmiedeknecht, ſ. Schmiedegeſell; Spring-
Schmiedekohle, *f.* ugljen. [vačić.
Schmiedel, *n.* (*Motacilla Trochilus*), ko-
Schmiedemeiſter, *m.* kovački majstor; kovač.
Schmieden, *v. a.* kovati; ein. Säbel —, ſakovati, skovati sablju; (einen Verbrecher) in Ketten —, okovati (u gvoždje); (ſpr.) man muß das Eiſen — weil es warm iſt, gvoždje se kuje dok je vruće; zwei Nägel in einer Hitze —, dvě ptice jednim kamenom pobiti; Verſe —, stihove sklepati; Lügen —, nakovati; ſein eigenes Unglück —, podsěcati pod sobom drvo; böſe Anſchläge —, misliti o zlu; Ränke —, spletke, mreže plesti; raditi o zlu.
Schmieder, *m.* kovar.
Schmiederechnung, *f.* kovački račun.
Schmiedeſchlacke, *f.* varoš.
Schmiedeſinter, *m.* kovačina, okujina.
Schmiedeſtock, *m.* nakovnjak, kovački
Schmiedewaare, *f.* kovačnina. [panj.
Schmiedewerk, *n.* ſ. Schmiedearbeit.
Schmiedewerkſtatt, *f.* kovačnica.
Schmiedezange, *f.* kovačke kliešte.
Schmiedezeichen, *n.* biljeg kovačaice.

Digitized by Google

Schmiedezeug, ſ. Schmiedegeräth.
Schmiedfeile, *f.* kovački piljàk.
Schmiedkäfer, ſ. Hirſchkäfer.
Schmiedweiſe, *adv.* kovački.
Schmiedzunder, ſ. Schmiedſinter.
Schmiege, *f.* kosost, kosina; (Werkz.) kutomèr.
Schmiegen, *v. a.* ukositi, saviti, prignuti; ſich —, *v. r.* privinuti se, priljubiti se; (ſich hin und her wenden), židati se; (*fig.*) ulibati se (pred kim); ſich — und biegen, uvijati se i previjati; priljubiti se okolnostim; d. Rebe ſchmiegt ſich um den Baumſtamm, vinova se loza povija oko stabla; ſich in einen Winkel —, savrèti se u kut (budžak); ſich an Einen —, pribiti se uz koga.
Schmiegſam, *adj.* (v. Ruthen uſw.) židak, vitak; (v. Menſch.) podatan, lagodan.
Schmiegſamkeit, ſ. Geſchmeidigkeit.
Schmiegung, *f.* sagibanje, sagib, prègib; ſ. Schmiege.
Schmiele, *f.* (*Aira*), bus.
Schmielen, *v. n.* smèšiti se.
Schmielenhafer, *m.* (*Aira flexuosa*), vijugasti bus.
Schmiciente, ſ. Schmalente.
Schmier, *n.* maz.
Schmieralien, *pl.* črčkarija, piskarija, drljačina; (*fig.*) mito.
Schmierbalg, *m.* salovica.
Schmierbaum, *m.* ſ. Kiefer.
Schmierbrand, *m.* (*Uredo sitophila*), pšenična snèt.
Schmierbuch, ſ. Makulatur; Strazza.
Schmierbüchſe, *f.* mazalica; ſ. Schmierfaß.
Schmiere, *f.* maz; mast; (Wagen—), kolomaz; voller — ſein, zamazan biti; — bekommen, dobiti batine.
Schmieren, *v. a.* mazati; Butter auf Brod —, namazati maslaca (putra) na kruh; mager —, slabo mazati; (be—), zamazati, umazati, zapriljati, upriljati; d. Wagen —, mazati, namazati, podmazati kola; (fig.) wer gut ſchmiert, der fährt gut, kola nemazana škripiju; die Gurgel —, progladiti grlo; Einem das Maul —, premazati komu zube; obećavati komu masno na prazno; (ſchlecht ſchreiben), črčkati, švrakati, drljati; etwas in ein Buch —, zamrčiti što u knjigu; beſtechen), einen Richter —, podmazati, podmazivati, podplatiti, podmititi sudca; Einem d. Buckel —, namazati komu ledja; Einen —, izbiti, izlupati, izdevetati koga; den Wein —, načiniti vino; (ſchmeicheln), mazati (oko koga).
Schmierer, *m.* mazalo; črčkalo, drljač, [drljalo.
Schmiererei, *f.* črčkarija, drljanje, drljačina, šakopis.
Schmierfaß, *n.* kolomaznica.
Schmiergeld, *n.* kolomaznina.
Schmierhammel, *m.* obrljuga, zamazaja.
Schmierholz, *n.* plazalo.
Schmierig, *adj.* (fettig), mastan; eine —e Maſſe, mašća; (*bot.*) lèpčiv; (unrein), prljav, kaljav; uceckan; ſich — machen, zamazati se, uprljati se; ein —er Topf, zamrčen, zamrljan lonac; es iſt —, briše se; ein —er Käſe, ſ. Schmierkäſe.
Schmiering, *m.* (*Glareola*), tekica.
Schmierkäſe, *m.* gnjilac; (Quark). urda.
Schmierkittel, *m.* prljava suknja; ſ. Schmierhammel.
Schmierlappen, *m.* žmok; (*fig.*) mazarija.
Schmierleder, *n.* mašćena koža.
Schmierlehm, *m.* maz, lèp.
Schmierling, *m.* ſ. Schmierer; (*Agaricus piperatus*), mlèčnjak.
Schmiermeſſe, *f.* ſ. Schmierfaß.
Schmiermittel, *n.* mazivo.
Schmierofen, *m.* smolana.
Schmierpfanne, *f.* plazaica.
Schmierpfropf, *m.* mastan zapušač.
Schmierquaſt, *m.* mazaljka.
Schmierſalbe, *f.* pomast, mast.
Schmierſchaf, *n.* šugavica.
Schmierſchäfer, *m.* šugavičar.
Schmierſeife, *f.* crn sapun.
Schmiertaſche, *f.* mazalica.
Schmiervieh, *n.* šugava stoka.
Schmierwolle, *f.* nečista vuna.
Schmiete, *f.* mura.
Schminkbeere, *f.* (*Blitum capitatum*), pitoma blitva.
Schminkbohne, *f.* (Fiſole), grah, pasulj.
Schminkbüchſe, Schminkdoſe, *f.* ličionik.
Schminke, *f.* ličilo; weiße —, bèlilo; rothe —, rumenilo; ſchwarze —, raztok; Wahrheit ohne —, gola istina, neličena istina; (Wien.) ulomaz.
Schminken, *v. a.* ličiti; (weiß —), bèliti, nabèliti; (roth —), rumeniti, narumeniti; die Augenbraunen —, navlačiti, navući obrve, metnuti raztok na obrve; ſich —, ličiti se, rumeniti se; geſchminkte Freundſchaft, licemèrno prijateljstvo; die Bienenſtöcke —, namazati ulišta, košnice.
Schminker, *m.* ličilac; —in, *f.* ličilja.
Schminkfleckchen, *n.* krpica za ličenje.
Schminkglas, *n.* stakaoce za ličilo.
Schminkhändler, *m.* ličilar.
Schminkkäſtchen, *n.* ličionik.
Schminklappchen, ſ. Schminkfleckchen
Schminkpflanzen, *pl.* (*Phytolaccaeae*, vinobojci. [mušica.
Schminkpflaſter, Schminkpflaſterchen, *n.*
Schminkpinſel, *m.* kistac za ličenje; li-
Schminktopf, *m.* ſ. Schminkglas. [čilica.
Schminkwaare, *f.* ličilo.
Schminkwaſſer, *n.* krasilo.

Digitized by Google

Schminkweiß, *n.* bělilo.
Schminkwurz, Schminkwurzel, *f.* (*Lithospermum arvense*), poljska biserka.
Schmirgel, Schmirgeln, ſ. Schmergel uſw.
Schmirgler, *m.* (*fig.*) duhandžija.
Schmiß, *m.* mah, udar, udarac; Schmiſſe bekommen, dobiti batine.
Schmitte, *f.* pomaz, skrob.
Schmitten, *v. a.* mazati, skrobiti.
Schmitz, *m.* šikac, ošib, šiba; (Fleck), mrlja, tuzga; (b. Web.) obuměra.
Schmitze, *f.* švigar; (Fleck), ſ. Schmitz; (b. Leb.) mastilo; (b. Tuchſcher.) zastrižak.
Schmitzen, *v. a.* šiknuti, švignuti, šinuti, ošinuti, šikati, šibati; (beſchmutzen), zamrljati, zaprljati; Felle —, crniti kože; (b. Web.) ſ. Schmitten; —, *v. n.* die Kohlen —, ugalj se briše.
Schmitzer, *m.* (Leder—), crnilac.
Schmitzwort, *n.* psovka.
Schmitzerleinsbaum, *m.* (*Rhamnus Zizyphus*), čičimak.
Schmolle, ſ. Krume.
Schmollen, *v. n.* pućiti se, prćiti se, napućiti se, naprćiti se, nakosuriti se (na koga).
Schmoller, *m* prćica.
Schmollig, *adj.* prćiv.
Schmollkämmerchen, Schmollſtübchen, *n.*, Schmollwinkel, *m.* prćište, pućište.
Schmorbraten, *m.* podušeno, tenfano meso.
Schmoren, *v. a.* pržiti, prigati, frigati; (dämpfen), podusiti, pirjaniti, tenfati; (braten), peći; —, *v. n.* pržiti se, tenfati se; peći se.
Schmorhitze, *f.* (*fig.*) pripeka, zapara.
Schmorig, *adj.* zaparan.
Schmorpfanne, *f.* Schmortopf, *m.* podušionik.
Schmorſtück, *n.* meso, peka za podušenje.
Schmeße, ſ. Schmaſche.
Schmu, *m.* dobitac, fajdica; — machen, oklapiti, fajdisati; omesti.
Schmuck, *adj.* kićen; (hübſch), pristao; ubav; (ſchön), lěp; ein —es Mädchen, ubava děvojka.
Schmuck, *m.* ures; nakit; kitnja; der prieſterliche —, odežda; (Juwelen), dragocěnosti, odidjar; biser; ein — von Diamanten, nakit od alemovah, diamanatah; der — der Rede, ukras, gizda besěde.
Schmückbohne, ſ. Schminkbohne.
Schmückebold, *m.* gizdelin, gizdac, gizdalac, pavunica, kicoš.
Schmücken, *v. a.* kititi, resiti, nakititi, uresiti; d. Wald ſchmückt ſich mit Laub, gora se preoděva listom; gorica lista listom; ſich feſtlich —, krasiti se, ukrasiti se, čelebijati se; nagizdati se; eine Rede —, uličiti besědu.
Schmücken, *n.* kitnja; kićenje.
Schmücker, *m.* kititac; —in, *f.* kićenka.
Schmuckgeld, *n.* novci za nakit.
Schmuckgeräth, *n.* drago kamenje, nakit.
Schmuckgewölbe, *n.* ſ. Schmuckhandlung.
Schmuckhandel, *m.* draguljarstvo.
Schmuckhändler, *m.* draguljar.
Schmuckhandlung, *f.* draguljarnica.
Schmuckkäſtchen, *n.* draguljnik.
Schmucklos, *adj.* bez nakita, uresa; nenakićen, neukrašen.
Schmucknadel, *f.* kolačara.
Schmuckrede, *f.* izkićena, uličena besěda.
Schmuckſchrank, *m.* nakitnik.
Schmuckwaare, *f.* nakitnina.
Schmuckwerk, *n* nakiće.
Schmuckwort, *n.* (*fig.*) psovka.
Schmudel, *m.* obrljuga, neopranac, zamazaja, prljavac.
Schmudelei, *f.* nečistoća, smrad, gad.
Schmudelig, *adj.* nečist, ubrljan, zaprljan, prljav.
Schmudelkind, *n.* zamazaja.
Schmudeln, *v. a.* mrljati, mrčiti, zamrljati, zaprljati; —, *v. n* prljati se, ubrljati se.
Schmudler, ſ. Schmudel.
Schmuente, ſ. Pfeifente.
Schmuggelei, *f.* Schmuggelhandel, ſ. Schleichhandel.
Schmuggeln, *v. a.* kriomčariti, krijumčariti, kriomčiti, kuntrabantirati; kradom uněti.
Schmuggler, ſ. Schleichhändler.
Schmulle, *f.* povorna slanina.
Schmullen, ſ. Schmudeln.
Schmumacher, *m.* cincar.
Schmumacherei, *f.* cincarenje.
Schmunſtern, ſ. Schmunzeln.
Schmunzeln, *v. n.* ulibati se, smĕšiti se; umiljati se, omilati se; —d anſehen, smĕšiti se na koga; mit einem Mädchen —, ulibati se pred děvojkom; razdragati děvojku.
Schmunzelnd, *adj.* smĕšljiv, posmĕšan.
Schmurig, ſ. Schmierig.
Schmürke, *f.* birka.
Schmuſen, ſ. Schachern.
Schmuſern, *v. a.* gladiti.
Schmuſtern, *v. n* šurovati.
Schmuttern, *v. n.* pašiti, tuhnuti (tuknuti), zadajati.
Schmutz, Schmutzen, ſ. Schmatz, Schmatzen.
Schmutz, (Schmuz), *m.* tuzga, muzga, putnjica, nečistoća, nečist *f.*; — an etwas bringen, zamrljati, zaprljati, mazati što; voller — ſein, sav biti tuzgav, zaprljan, kaljav; (*fig.*) nesram; ſ. Getreidebrand.
Schmutzärmel, *m.* rukavić, narukavac.
Schmutzbartel, ſ. Schmutzbube.
Schmutzbauch, *m.* (*Labrus Onitis*), prljavi labrnjak.
Schmutzbube, *m.* zamazaja, zapačkanac.
Schmutzbuch, ſ. Makulatur; Strazza.

Digitized by Google

Schmutzeln, ſ Schmunzeln.
Schmutzen, *v. n.* prljati se, kaljati se, mazati se; (*min.*) brisati se.
Schmutzfarbe, *f.* prljava mast.
Schmutzfärbig, *adj.* prljave masti.
Schmutzfink, *m.* obrljuga; gnusnik.
Schmutzfleck, *m.* tuzga, prlja, mrlja.
Schmutzhammel, ſ. Schmutzfink.
Schmutzig, *adj.* uprljan, prljav, putnjičav; (v. Kleid.) tuzgav, prljav; ſich — machen, uprljati se, zaprljati se, ukaljati se; —es Wetter, ružno vrěme, blato; —e Wörter, nesramne rěči; (geizig), šmukljav; ein —er Menſch, šmukljar.
Schmutzigel, Schmutzkittel, ſ. Schmutzhammel.
Schmutzkoch, *m.* nečist, neopran kuhar.
Schmutzköchin, *f.* neoprana kuharica.
Schmutzlappen, *m.* bezpara, žmak, otirača.
Schmutzpapier, *n.* papir i. hartija za zamot.
Schmutzrede, *f.* nesramna, gnusna rěč, besěda.
Schmutztitel, *m.* spoljašnji naslov.
Schmutzwort, *n.* gnusna, nesramna rěč.
Schmutzzeichnung, ſ. Brouillon.
Schnabel, *m.* kljun; mit dem — öffnen, prokljuvati; (*fig*) er ſpricht wie ihm d. — gewachſen iſt, govori, što mu na usta dodje; govori, kako umě; das iſt was für ſeinen —, to mu je poslastica; (an Schiff.) kljun; (an Blaſen), lulić; (an Schuh.) kljun, šiljak; (*bot.*) kljun; (am Blasbalge) nos; (am Wagen) zadnji škarići.
Schnabelartig, *adj.* kljunast.
Schnabelbein, *n.* (*Murex Aluco*), kljunasti volak.
Schnäbelchen, *n.* (*bot.*) kljunić.
Schnäbelei, *f.* ljubakanje.
Schnabeleiſen, *n.* rudila.
Schnabelfiſch, *m.* (*Chaetodon rostratus*), nosatac.
Schnabelform, *f.* oblik kljuna; in —, poput kljuna.
Schnabelförmig, *adj.* kljunast.
Schnabelhaut, *f.* nakljunak, pokljunak.
Schnabelholz, *n.* ključ.
Schnäbelig, *adj.* kljunat.
Schnabeliren, *v. a.* zobati, kusati.
Schnabelkerfe, *pl.* (*Rhynchota*), kljunaci.
Schnabelkorn, *n.* (*Gnidia*), kljunika.
Schnabelkraut, *n.* (*Geranium*), ždralinjak.
Schnabelmöhre, *f.* (*Scandix pecten*), iglica.
Schnabeln, ſ. Schnabeliren.
Schnäbeln, *v. a.* okljuniti; ſich —, ljubakati se.
Schnabelring, *m.* svornjača, pupnica.
Schnabelſame, *m.* (*Rhynchospora*), kljunak.
Schnabelſchiff, *n.* kljunast brod.
Schnabelſchnecke, *f.* (*Rostellaria*), kljunatac.
Schnabelſchuh, *m.* šiljkaš, jemenija*.
Schnabelthier, *n.* (*Ornithorhynchus*), kljunaš.
Schnabelwanze, *f.* (*Nabis*), kljunasta stěnica.
Schnabelweide, *f.* zobačina, oklizotine.
Schnabelwinkel, *m.* jamica pod kljunom.
Schnabelwurz, *f.* ſ. Haarſtrang.
Schnabelzange, *f.* kljunaste klěšte; ſ. Schnabeleiſen.
Schnäbler, *m.* (*Plotus*), šijak.
Schnack uſw., ſ. Schnake uſw.
Schnackerl, ſ. Schluchzen, *m.*
Schnake, *f.* (Schnak), šala, šurka; (*Cimex*), komarac; *Tipula*), komar, dugonožka; (*Ephemera*), vodeni cvět; (Mutterſchaf), ovca.
Schnaken, *v. n.* buncati, naklapati; (ſcherzhaft reden), šalu sbijati, šurkati, lakrdijašiti.
Schnakengarn, *n.* komarnik.
Schnakenkopf, *m.* ſ. Münzmuſchel.
Schnakenmacher, Schnaker, *m.* šurkalo, šaljivac, čauš.
Schnakerei, *f.* šurkanje.
Schnakiſch, *adj.* šaljiv; smešan.
Schnalle, *f.* predjica, pregljica, gvozdac, zaponac; (Thür—), kljuka; (Stüber), zvrčka; (ſpr.) Einem eine — aufbinden, slagati komu što.
Schnallen, *v. a.* predjicom skopčati, sputiti; —, *v. n.* ſ Schnalzen, Knallen.
Schnallenbleche, *pl.* pločevina za predjice.
Schnallenbürſte, *f.* četka za predjice.
Schnallendorn, *m.* jezičac od predjice.
Schnallenmacher, *m.* predjičar.
Schnallenputzer, *m.* čistilac predjicah.
Schnallenriem, *m.* remen (kaiš) s predjicom.
Schnallenſchuh, *m.* cipela s predjicom.
Schnalz, *m.* Schnalze, *f.* (mit d. Zunge), mlěska; (Schnippchen), puckalj, štuknuće.
Schnalzen, *v. n.* mit der Zunge —, mlěskati; mit den Fingern —, štuknuti prste i. u prste, pucati prsti; mit der Peitſche —, ſ. Peitſche.
Schnalzer, *m.* mlěskač; puckalo; ſ. Schnalz.
Schnalzlaut, *m.* mlěskav glasac.
Schnalzpeitſche, *f.* praskač.
Schnäpel, *m.* (*Coregonus Wartmanni*), sig; ſ. Meernabel.
Schnäper, *m.* (*Cyprinus Nasus*), nosivica.
Schnapp, Schnapps! *int.* (v. Schloſſe), trak! štrok! škloc! (v. Hunde), ćap! ščap!
Schnapp, *m.* ščap, hlap, zvoc; einen — thun, hlapnuti, zvocnuti, ščapiti; im —, hlapom, ćapom.
Schnappbein, *n.* kraća noga.
Schnappe, *f.* gubica, rilo, žvale.
Schnappen, *v. n.* (v. Schloſſe), šklocnuti, šklocati; in die Höhe —, vrcati u vis; (v. Hunde), hlapiti, hlapnuti, hlaptati, zvocnuti, zvocati; nach Luft —, zě-

Digitized by Google

vati, zinuti; nach etwas —, ćapiti, ščapiti, kobačiti.
Schnappen, *pl.*; Schnappenwurz, f. Waldnessel; Schuppenwurz.
Schnapper, *m.* šklocalo; (Schließer), sponka; f. Schnapp.
Schnäpper, *m.* šklocka; (am Blasebalg) zalistak; (an d. Winde), zaklapka.
Schnäpperfiſch, *m.* (*Acanthurus chirurgus*), šklocalo.
Schnappern, *v. n.* šklockati, hlaptati; (*fig.*) f. Schnattern.
Schnappfeder, *f.* šklocalica.
Schnappgarn, f. Senfgarn.
Schnapphahn, *m.* (*fig.*) grabonja; (Freibeuter), pljačkaš; f. Straßenräuber.
Schnäppiſch, f. Schnippiſch.
Schnappmeſſer, *n.* šklocа. [Schnapp.
Schnappš, *m.* (Branntwein), rakija; f.
Schnappſack, *m.* torba; bisage.
Schnappsbruder, *m.* rakijaš.
Schnappsbude, *f.* rakijašnica.
Schnappsbulle, *f.* f. Schnappsbruder.
Schnappſen, *v. n.* rakiju piti.
Schnappsflaſche, *f.* staklo (boca) za rakiju; f. Schnappsbruder.
Schnappsgeld, *n.* novci za rakiju.
Schnappsglas, *n.* čašica (za rakiju).
Schnappshaus, *n.* rakijašnica.
Schnappstrinker, f. Schnappsbruder.
Schnapstuch, *n.* lovka.
Schnappweiſe, *f.* motovilo sa šklockom.
Schnar, *adj.* brz, list.
Schnarcheln, *v. n.* hrktati.
Schnarchen, *v. n.* hrkati, zahrkati; hrapati; *fig.*) graknuti, grakati.
Schnarchen, *n.* hrka; hrkanje.
Schnarcher, *m.* hrkač.
Schnarchpoſten, f. Schnarrpoſt.
Schnarrdroſſel, *f.* (*Turdus viscivorus*), imelaš.
Schnarre, *f.* čegrtaljka, regetaljka.
Schnarren, *v. n.* čagrtati, čegrtati; regetati; (im Reden —), hrestati; vrćati.
Schnarrend, *adj.* čagrtav, hrestav.
Schnarrente, *f.* (*Anas strepera*), krekettaljka. [telfönig.
Schnarrer, *m.* čegrtalo; hrestac; f. Wach-
Schnarrheuſchrecke, *f.* (*Acridium stridulum*), čegrtalo, regetaljka.
Schnarrpoſt, *f.* čuvistan.
Schnarrſtimme, *f.* hrestav glas.
Schnarrwerk, *n.* brundalo.
Schnarzen, *v. n.* drečati.
Schnatterei, *f.* gaka; blebet.
Schnatterente, f. Schnarrente.
Schnatterer, *m.* traskalo, brgljalo, čegrtaš.
Schnattergans, Schnatterliese, *f.* gakalica, gakuša, klepetuša, naradaljka.
Schnatterhans, *m.* Schnattermaul, *n.* f. Schnatterer.
Schnattern, *v. n.* (v. Gänſen uſw.) gakati, djaktati; (v. Menſchen) brbljati, brgljati, kakotati, djaktati, klaprnjati, troparіti, čavrljati, čegrtati, trtositi.
Schnatternd, *adj.* gakav; djaktav, brbljav.
Schnattertaſche, f. Schnattergans.
Schnattfiſch, *m.* f. Meerſtaſche.
Schnauben, *v. n.* (v. Menſchen) hujati; puhati, duhati (duvati); (v. Pferden) daktati, dahtati, brektati; es ſchnaubt Feuer, iz nozdrvah mu modar plamen liže; vor Wuth —, běsniti; nach Rache —, hlepiti za osvetom, disati osvetom; ſich —, *r. r.* useknuti se, useknjivati se.
Schnaubend, Schnaubig, *adj.* daktav, brektav, zahujan, zaduvan, zapuhan.
Schnäufeln, f. Schnuffeln.
Schnaufen, *v. n.* frkati; f. Schnauben; Schnüffeln; Schnäuzen; vor Zorn —, běsniti od srčbe.
Schnaupe, *f.* (an einer Kanne), nosac; f. Schnauze, Schnuppe.
Schnauz, Schnauzbart, *m.* brkovi.
Schnauze, *f.* njuška, gubica, rilo; (ver. v. Menſch.) gubica, rilo; halt die —! jezik za zube! d. — hoch tragen, dizati nos; (an ein. Kanne), nos, nosac.
Schnäuze, f. Lichtſchere.
Schnauzen, *v. n.* zinuti.
Schnäuzen, *v. a.* einen Topf —, onositi lonac; ſich —, useknuti se, ubrisati se, useknjivati se; d. Licht —, useknuti svěću; d. Sterne — ſich, zvězde se prosipaju i. prolěvaju; Einen —, osmuditi, opuljiti koga.
Schnauzenband, *n.* zašeperen obruč.
Schnauzenbraſſe, *f.* (*Sparus Maena*) gera, trog, minjula.
Schnauzenform, *f.* kalup od nosca.
Schnauzenkäfer, f. Rüſſelkäfer.
Schnauzennadel, *f.* (*Murex vertagus*), gubičav volak.
Schnäuzer, *m.* usekač.
Schnauzicht, *adj.* gubičast, nosat.
Schnauzkanne, *f.* nosat kondĕr.
Schnauztopf, *m.* bradaš.
Schneckchen, *n.* spužić.
Schnecke, *f.* puž, spuž; die nachte —, propolj, balavac; langſam wie eine —, spor kao sapet; okretan kao donji žrvanj; (im Ohre), spužnica; (*arch.*) uvojak; zavitak; (in der Uhr), puž, armudija; (die Archimediſche —), spuževina; f. Schneckentreppe.
Schneckeln, Schnecken, *v. n.* puziti.
Schnecken- (in Zuſ.) puževlji, spuževlji.
Schneckenartig, *adj.* spužast; f. Schneckenförmig.
Schneckenauge, *n.* sredik od uvojka.
Schneckenband, *n.* pasac od uvojka.
Schneckenbehältniß, *n.* pužnik.
Schneckenberg, *m.* glavica sa zavojicom, spužnjak.
Schneckenblut, *n.* spuževlji sok.

Digitized by Google

Schneckenbohrer, *m.* zavojit svrdao.
Schneckenbrühe, *f.* puževlja juha (čorba).
Schneckendeckel, *m.* puževlji poklopac.
Schneckenfeder, ſ. Spiralfeder.
Schneckenfett, *adj.* (*fig.*) debeo kao tenac; debeo kao miš trećak.
Schneckenförmig, *adj.* spužast; (*fig.*) zavojit, uvit, na zavoje i. zavojke, na zasuk, na motaljku.
Schneckenfraß, *m.* obrst od puževah.
Schneckengang, *m.* pužev korak, hod; (*fig.*) einen — haben, dudati; puziti; samo gamizati; (Spiralweg), izvitak, zavojica.
Schneckengetriebe, *n.* pužokret.
Schneckengewölbe, *n.* svod od spužarice.
Schneckengleich, *adj.* (*fig.*) spor kao puž.
Schneckengrube, *f.* spužište.
Schneckenhaus, *n.* spužalina, spužnica, pužalina, puževa kuća; (*fig.*) kuća.
Schneckenhorn, *n.* puževlji rog, rožić.
Schneckenkegel, ſ. Schneckenrad.
Schneckenklee, *m.* (*Medicago*), dunjica, lèkarica; der blaue —, (*M. sativa*), lucerna; d. ſpaniſche —, ſ. Mondklee; der gekrönte —, (*M. coronata*), krunasta dunjica; ſ. Igelklee; Raupenklee.
Schneckenkohl, *m.* zavito zelje.
Schneckenkrebs, ſ. Muſchelkrebs.
Schneckenlangſam, *adj.* spor kao puž.
Schneckenlinie, *f.* zavojica.
Schneckenlinienförmig, ſ. Spiralförmig.
Schneckenloch, *n.* ušće od spužnice.
Schneckenmarmor, *m.* spuževit mramor.
Schneckennerve, *m.* živac od spužnice.
Schneckenpoſt, *f.* auf der — fahren, voziti se na puževih; voziti se na vo-
Schneckenrad, *n.* puž, armadija. [lovih.
Schneckenraupe, *f.* spužasta gusènica.
Schneckenſammler, *m.* pužar, spužar; (*Amphitrite conchilega*), ljušturača.
Schneckenſchale, *f.* spužica; ſ. Schneckenhaus.
Schneckenſchlange, ſ. Wurmſchlange.
Schneckenſchlich, *m.* pužnja.
Schneckenſchritt, ſ. Schneckengang.
Schneckenſtein, *m.* puževlji kamen; (Ammonshorn), kotuljača; ſ. Schneckenmarmor. [žarica.
Schneckenſtiege, Schneckentreppe, *f.* spu-
Schneckentopas, *m.* spužasti smedjac.
Schneckentritt, ſ. Schneckengang.
Schneckenweg, *m.* obhodje; put na izvitak i. zavojicu.
Schneckenweiſe, *adv.* poput spuža. [chen.
Schneckerl, *n.* frndjica, frndjula; ſ. Schneck-
Schnee, *m.* snèg; es fällt —, snèg pada; es fiel —, zapade snèg; es fiel ein wenig —, potrusio je snèg; friſchgefallener —, ponovac; weiß wie gefallener —, bèl kao bèli snèg na gori; (*fig.*) bèloća.
Schneeabräumung, *f.* kidačina.
Schneeaar, Schneeadler, *m.* (*Astur Lagopus*), lunja.
Schneealpe, *f.* snèžnina.
Schneeammer, *m.* (*Emberiza niralis*), bèli ostrugaš.
Schneearm, *adj.* bezsnèžni.
Schneearm, *m.* (*fig.*) bèla ruka kao snèg.
Schneeartig, *adj.* snèžast. [bahn.
Schneebahn, *f.* prt, prtina; ſ. Schlitten-
Schneeball, *m.* kila, snèžna gruda, guka; ſich mit —en werfen, grudati se, gukati se; (Backwerk), magla, maviš; (*Viburnum Opulus*), hudika, hudikovina.
Schneeballenſtrauch, ſ. Waſſerahorn.
Schneebaum, *m.* (*Chionanthus*), kitina.
Schneebedeckt, *adj.* snègom pokriven, zaſtrt. [mahovnica.
Schneebeere, *f.* (*Vacinium Oxycoccos*),
Schneebehangen, *adj.* kitan (snègom).
Schneebekränzt, *adj.* okićen snègom.
Schneeberg, *m.* snèžnik.
Schneebinſe, ſ. Bergbinſe.
Schneebirn, *f.* bèla kruška.
Schneeblind, *adj.* snègom zaslèpljen.
Schneeblitz, ſ. Froſchwurm.
Schneeblume, *f.* (*Leucojum vernum*), jari dremovac; ſ. Schneeglöckchen; (*Anemone alpina*), planinska sasa.
Schneebruch, *m.* lom kitine; es war —, kitina je polomila šumu.
Schneebrüchig, *adj.* od kitine slomljen.
Schneebruſt, *f.* Schneebuſen, *m.* bèle prsi (kao snèg), snèžne prsi.
Schneebrüſtig, *adj.* bèlih, snèžnih prsijuh.
Schneedecke, *f.* pokrov od snèga.
Schneedohle, *f.* čavka, kavka.
Schneedroſſel, ſ. Ringdroſſel.
Schnee-Enzian, *m.* (*Gentiana niralis*), snèžna vladisavka.
Schnee-Eule, *f.* bèla sova.
Schneefall, *m.* snègopad, padanje snèga; zapadac; ein großer —, snèžana spust.
Schneefeld, *n.* snèžno polje.
Schneefink, ſ. Bergfink; (*Fringilla nivalis*), planinska zeba.
Schneeflechte, *f.* snèžni lišaj.
Schneeflocke, *f.* snèžnica, kudèlja, krpa, leptirica, pahalj, snèžinka.
Schneeflockenbaum, ſ. Schneebaum.
Schneefloh, *m.* (*Podura nivalis*), bèla skakutalica, bèli skakač.
Schneegans, *f.* (*Anas hyberborea*), sèverna guska.
Schneegebirg, *n.* snèžne gore, snèžnici.
Schneegefilde, *n.* snèžno polje.
Schneegeſtöber, *n.* mećava, vijavica, pomet, salaukovina; wir haben ein —, snèg mete.
Schneegeſtürze, ſ. Lavine.
Schneegewand, *n.* snèžna, bèla odèća.
Schneegewölk, *n.* snèžna oblačina.
Schneeglänzend, *adj.* bèlasast; es iſt —, bèlasa se kao snèg.

Digitized by Google

Schneeglöckchen, *n.* (*Galanthus nivalis*), podremušak, visibaba; ſ. Schneeblume.
Schneegränze, *f.* snèžište.
Schneegrube, *f.* snèžnica.
Schneehaar, *n.* bèla, sèda kosa.
Schneehahnenfuß, *m.* (*Ranunculus nivalis*), snèžni žabljak.
Schneehand, *f.* bèla ruka kao snèg.
Schneehaſe, *m.* (*Lepus variabilis*), kamenjak; ſ. Schneehuhn.
Schneehaufen, *m.* hrpa, gomila snèga.
Schneehaupt, *n.* (ein. Berges), snèžno tême; (ein. Greiſes), snèžna, bèla, sèda glava.
Schneeholder, *m.* (*Symphoricarpus*), pa-
Schneehuhn, *n.* (*Tetrao Perdix*), snèžnica.
Schneejahr, *n.* snègovita godina.
Schneeicht, *adj.* bèl kao snèg.
Schneeig, *adj.* snèžan.
Schneeklumpen, *m.* guka snèga, snèžna guka.
Schneekönig, ſ. Zaunkönig.
Schneekruſte, *f.* snèžanik.
Schneekugel, *f.* lopta od snèga.
Schneelage, *f.* zapad, spast snèga.
Schneelaſt, *f.* snèžina.
Schneelawine, *f.* usov.
Schneeleib, *m.* bèlo, snèžno tèlo.
Schneelerche, *f.* (*Alauda rivaria*), snègulja.
Schneelicht, *n.* snèžna svètlost.
Schneelinie, ſ. Schneegränze.
Schneeluft, *f.* zrak pun snèga.
Schneemann, *m.* čovèk, dèd od snèga; snèžan.
Schneemaſſe, *f.* snèžina, snèžana spast.
Schneemeiſe, *f.* (*Parus caudatus*), dugorepka, bèloglavka, mlinarić.
Schneemilch, *f.* (in Küchen), snèg.
Schneemonat, *m.* sèčanj.
Schneepappel, ſ. Silberpappel.
Schneepflug, *m.* ralica.
Schneepilz, *m.* zec-gljiva.
Schneeregen, *m.* lapavica, susnèžica, slota, salauka.
Schneereich, *adj.* —es Land, snègovita zemlja; ein —er Winter, snègopadna zima.
Schneerose, *f.* bèlcita ruža; die ſibiriſche —, (*Rhododendron Chrysanthemum*), kaškara.
Schneeſchaufeln, *n.* Schneeſchaufelung, *f.* kidačina, razgrtanje snèga.
Schneeſchichte, ſ. Schneelage.
Schneeſchlange, *f.* (*Coluber niveus*), bèla
Schneeſchlitten, *m.* saonice.
Schneeſchmelz, *m.* otop snèga.
Schneeſchuh, *m.* krplja.
Schneeſperling, ſ. Schneeammer.
Schneeſtaub, *m.* sušac(-snèg); es fällt ein —, snèg truni.
Schneeſteinbruch, *m.* (*Saxifraga nivalis*), snèžana lomika.
Schneeſtufe, ſ. Schneegränze.
Schneeſturm, *m.* smuta, vijavica.
Schneeſturz, *m.* usov.
Schneetropfen, *m.* Schneeveilchen, *n.* ſ. Schneeglöckchen.
Schneeurkorn, *n.* (*Protococcus nivalis*), snèžna prazrnka.
Schneevogel, ſ. Schneeammer.
Schneeverwehung, *f.* smet, zamet, zapuh.
Schneewaſſer, *n.* snèžanica.
Schneeweiß, *adj.* bèl kao gorski snèg; snèžan; bèl bèlcit.
Schneeweiße, *f.* snèžana bèlina.
Schneewetter, *n.* snègopad.
Schneewieſel, *n.* zimska i. bèla lasica.
Schneewind, *m.* snègonosni vètar.
Schneewolke, *f.* snèžan oblak.
Schneewurz, *f.* ſ. Fettkraut; Schmerwurz.
Schneidbar, *adj.* reziv; sèciv.
Schneidbarkeit, *f.* rezivost; sèčivost.
Schneide, *f.* oštrac, oštrice, oštarje, sèčevina, brid *f.*; (Schärfe), oštrina; rèz; das Meſſer hat die — verloren, nož se je otupio; mit der —, sèčimice, oštrimice; sèčevinom; (wdm.) ſ. Sprenkel; Vogelherd.
Schneidebank, *f.* dèlara, dèljača, muštra.
Schneidebock, ſ. Sägebock.
Schneidebohrer, *m.* oštar svrdao.
Schneidebrett, *n.* sèčanka.
Schneideeiſen, *n.* (b. Schlöſſer uſw.) urezač; (b. Kammach.) zubilo.
Schneidegeld, *n.* krojnina.
Schneidegezeug, *n.* rezala; sèčala.
Schneideholz, ſ. Schneidelholz.
Schneidekluppe, *f.* sklopni urezač.
Schneidel, *m.* drugi tin.
Schneidelade, *f.* sèčkanica.
Schneideleder, *n.* rezna koža.
Schneidelholz, *n.* brkovina, kaštretina, kreševina.
Schneideln, *v. a.* kresati, kaštriti, klaštriti; die Reben —, rezati vinograd; das Getreide —, ošišati žito.
Schneideloch, *n.* obreziste.
Schneidelohn, *m.* pilarina.
Schneidemaſchine, *f.* rezalo; (für Getreide), želo.
Schneidemeſſer, *n.* (Schnittmeſſer), maklja, makljica; podèljač; (in Küchen), sèčalo, sèčalica; (b. Lichtzieh.) sèkač.
Schneidemühle, *f.* pilana, vodena pila,
Schneidemüller, *m.* pilanar.
Schneiden, *v. n.* (v. d. Schere), strići; (v. Meſſer), rezati; entzwei —, prestrići, proseći, prerezati; (ein. Schnitt thun), reznuti; —de Werkzeuge, sèčiva; das Meſſer ſchneidet gut, oštar je nož; nož dobro rèže; es ſchneidet mich im Leibe, grize me u trbuhu; ein —der Schmerz, režnja; ich empfinde einen —den Schmerz, rèže me; der Wind ſchneidet ins Geſicht, vètar brije lice; die Kälte ſchneidet, zima bridi po licu, zima brije uz uši; ein —der Wind, bridki vètar; das ſchneidet mir

Digitized by Google

ins Herz, to mi srce para; —de Worte, zagrizajuće rěči; das ſchneidet in den Beutel, to zahvata duboko u kesu; —, v. a. strići; rezati; sěći; mit der Schere ins Papier —, zastrići, nastrići papir; mit dem Meſſer in etwas —, zarezati nožem; ſich —, porezati se, posěći se; in Stücke —, klein —, izpresěcati, izsěći što; Brod —, kruh rezati; (ab—), odrezati; Getreide —, žito žeti; (fig.) Geld —, oklapiti; Häckſel —, sěčku sěći; Bretter —, daske piliti; eine Feder —, zarezati pero; Tabak —, duhan križati; geſchnittener Tabak, duhan-križanac, sěcanac; Kraut —, sěcati, ribati kupus; geſchnittenes Kraut, kupus-sěcanac; Haare —, kosu strići; den Wurm —, izsěći crva; ein. Bruch —, kilu sěći; e. Schwein —, škopiti, štrojiti, uštrojiti, uškopiti svinju; die Bienen —, pčele tući, podrezati košnicu; in Holz —, useći, urezati, udělјati u drvo; (graviren), vajati; geſchnittene Steine, izděljani dragulji; Geſichter —, ſ. Geſicht; den Ball —, kosnuti se lopte; (fig) ſich —, posěći se, opeći se; Einen —, omesti koga.

Schneidend, *adj.* oštar, bridak, rezak, urezan; ein —er Schmerz, ljuta bol; ſ. Schneiden.

Schneider, *m.* krojač, terzija*; (e. Bauern—), sursabov, sambol; (im Spiele), platka; ſ. Waſſerjungfer.

Schneider- (in Zuſ.) krojački.

Schneiderarbeit, *f.* krojački posao, rád; krojačko dělo, krojačina.

Schneiderbraten, *m.* einen — machen, smuditi.

Schneiderburſche, *m.* krojački dětić, kalfa.

Schneiderei, *f.* krojačija, krojaštvo; terziluk; — treiben, krojačiti; d. — erlernen, izučiti krojački zanat.

Schneiderfiſch, ſ. Naſenfiſch.

Schneiderhandwerk, *n.* krojački zanat; ſ. Schneiderei.

Schneiderin, *f.* krojačica.

Schneiderinnung, *f.* krojački ceh.

Schneiderjunge, *m.* krojački děčak (šegrt).

Schneiderkarpfen, ſ. Häring.

Schneiderkrankheit, *f.* krojačka bolest; ſ. Krätze.

Schneiderlohn, *m.* krojačnina.

Schneidermeiſter, *m.* krojački majstor; krojač.

Schneidermetze, ſ. Waſſerjungfer.

Schneidern, *v. n.* krojačiti.

Schneidernadel, *f.* krojačka igla.

Schneiderſeele, *f.* (fig.) kukavica; (Dämmerungsfalter), ljiljak.

Schneiderfrau, *f.* krojačeva žena.

Schneiderſtube, *f.* krojačnica.

Schneidertiſch, *m.* krojište.

Schneidervogel, *m.* (*Motacilla sartoria*), švalja.

Schneiderwerkſtatt, *f.* krojačnica.

Schneideſäule, *f.* kolarski držák.

Schneideſcheibe, *f.* zubčilo.

Schneideſtein, *m.* sěčen kamen.

Schneideſtichel, *m.* narezač.

Schneidewaffe, *f.* sěklica; —n, sěčno oružje.

Schneidewerkzeug, *n.* sěčivo.

Schneidewerkzeugs-Fabrikant, *m.* sěčivar.

Schneidezahn, *m.* sěkutić.

Schneidezeug, *n.* sěčiva; (Schraubenzeug). urezač; (in Papierm.) sěcalo.

Schneidezirkel, *m.* rezače šestilo.

Schneidig, *adj.* rezak.

Schneidinſtrument, *n.* sěčivo.

Schneidung, *f.* (b. Web.) zarez.

Schneien, *v. i.* es ſchneit, sněg ide i. pada; sněži; es fing an zu —, udari sněg; es hat geſchneit, osnežilo je; es hat ein wenig geſchneit, oprašo i. oprašio je sněg.

Schneien, *n.* sněgopad, padanje sněga.

Schneiſe, Schneiße, *f.* vigovi, omča; ſ. Sprenkel. snica.

Schneiſig, *adj.* ein —er Kerl, lola, glista.

Schneißenbeere, ſ. Vogelbeere.

Schneiteln, ſ. Schneideln.

Schnell, *adj.* brz; list; — wie e. Pfeil, brz kao strěla; brz kao ptica; die Zeit vergeht —, vrěme leti; — mit dem Munde ſein, brzorek biti; ein — er Tod, naprasna smrt; — machen, ubrziti; (Forſtw.) zavit; —, *adv.* brzo; iz prěka; napréčac; möglichſt —, brže bolje.

Schnellauf, *m.* brz těk.

Schnellaufer, *m.* brzoteča.

Schnellbeſchwingt, *adj.* brzokrili.

Schnellblick, *m.* brz razgled.

Schnellbock, ſ. Sturmbock.

Schnellbote, ſ. Eilbote.

Schnelle, *f.* brzina, brzoća, brzost.

Schnelle, *m.* brzac, brzić.

Schnellen, *v. n.* klisnuti, skoknuti, oskočiti; eine Feder — laſſen, odapeti poskok, stajku; eine Wage — laſſen, izpustiti tezulju, vagu; in die Höhe —, klisnuti, skoknuti; mit dem Finger —, vrcati; (ſchnalzen), štuknuti, pucati prsti; (ſtiebern), zvrcati; Einem an die Naſe —, zvrcnuti koga; —, *v. a.* pručiti, spružiti, opružiti; Kirſchkerne —, pručiti, pucati, odfrkavati trešnjove koštice; Einen —, zvrcnuti, drcnuti, useknuti, opuknuti koga; (fig.) omesti.

Schneller, *m.* odpon, klisak; (Stüber), zvrčka, skrpuša; Einem einen — geben, zvrcnuti koga, udariti koga zvrčkom; ſ. Schnippchen; (Perſon), zvrcalo; (am Gewehre), odponac; (Sprenkel), pruglo; ſ. Milchblume; (*bot.*) poskočak; ſ. Schnellkäfer; —, *pl.* (*Tricoccae*), klokočevine.

Schnellerfluß, *m.* talilo.

Digitized by Google

Schnelleſſigfabrikation, *f.* brzo kvasinarstvo, octarstvo.
Schnellfahrer, *m.* brzovoz.
Schnellfalle, *f.* klisa.
Schnellfinger, *m.* (*fig.*) brzoplet.
Schnellfingerig, *adj.* brzoruk.
Schnellfliegend, *adj.* brzoletan.
Schnellfließend, *adj.* brzotečan.
Schnellfluß, *m.* brzo talilo.
Schnellflüſſig, ſ. Leichtflüſſig
Schnellfüßig, *adj.* brzonog, lakonog.
Schnellfüßige, *m.* brzonožac, lakac.
Schnellgalgen, *m.* věšalo.
Schnellgläubig, *adj.* lakověran.
Schnellharz, ſ. Federharz.
Schnellheit, Schnelligkeit, *f.* brzoća, brzost, brzina.
Schnelligkeitsmeſſer, *m.* brzoměr.
Schnellkäfer, *m.* (*Elater*), klišnjak.
Schnellkocher, ſ. Schnellſieder.
Schnellkraft, ſ. Elaſticität.
Schnellkugel, *f.* špekula, spiljka.
Schnellauf, ſ. Schnellauf uſw.
Schnelloth, *n.* brza pajka.
Schnellmalerei, *f.* brzolik.
Schnellpoſt, ſ. Eilpoſt.
Schnellpreſſe, *f.* brzo tiskalo, brzi těsak.
Schnellpreſſendruck, *m.* brzo tiskanje.
Schnellredner, *m.* brzoreka.
Schnellreiter, *m.* brz jezdilac.
Schnellring, *m.* (*bot.*) pružan kolutić.
Schnellritt, *m.* brzo ježdjenje, jahanje.
Schnellſchiff, *n.* hitroplovka, lizgavac.
Schnellſchreibekunſt, *f.* hitropis.
Schnellſchreiber, *m.* hitropisar.
Schnellſchrift, *f.* hitropis.
Schnellſchritt, *m.* brz korak.
Schnellſegler, *m.* ſ. Schnellſchiff.
Schnellſieder, *m.* brzovar.
Schnellthier, *n.* (*Dipus*), tuškan.
Schnellung, *f.* klisnuće, vrcaj, oskočaj
Schnellwage, *f.* brzoteg, kantar, stadira; (Deſem), bezman.
Schnellwagen, *m.* brzovoz.
Schnellwerk, *n.* klisilo.
Schnellwolf, ſ. Goldwolf.
Schnellwüchſig, *adj.* brza rasta, brzo rastući, brzorasao.
Schnellzange, *f.* kliještice.
Schnellzinn, ſ. Schnelloth.
Schnellzug, *m.* brza hodja; brz vlak.
Schnellzünder, *m.* ſ. Zündhölzchen.
Schnepel, ſ. Schnäpel.
Schnepfartig, *adj.* šljučast.
Schnepfchen, *n.* (*Voluta Tringa*), čajka.
Schnepfe, *f.* (*Scolopax*), šljuka.
Schnepfenbraten, *m.* pečena šljuka.
Schnepfendreck, *m.* šljučji kao.
Schnepfenfang, *m.* lov na šljuke; (Ort), šljucište.
Schnepfenfiſch, *m.* (*Centriscus Scolopax*), morska šljuka.
Schnepfenfliege, *f.* (*Empis*), kljunuša.
Schnepfenflug, *m.* zalet šljukah.
Schnepfengaſſe, *f.* šljučja staza.
Schnepfenjagd, *f.* lov na šljuke; wir waren auf einer —, lovili smo šljuke.
Schnepfenjäger, *m.* šljučar.
Schnepfenkopf, *m.* (*fig.*) bena; (*Murex haustellum*), kutlić.
Schnepfenſchnabel, *m.* kljun od šljuke; ſ. Schnepfenkopf. [pfenzug.
Schnepfenſtrich, *m.* jato šljukah; ſ. Schne-
Schnepfentanzfliege, *f.* (*Leptis scolopacea*), kljunata vojka.
Schnepfenzeit, *f.* hora za šljuke.
Schnepfenzug, *m.* seoba šljukah.
Schnepfhuhn, *n.* (*Scolopax rusticola*), kljunača.
Schneppe, *f.* (an d. Kanne), nos, nosac; (an Pferd.) liska.
Schneppfiſch, ſ. Hornhecht.
Schneppfanne, *f.* kondèr s noscem.
Schnerz, *m.* ſ. Schnarre.
Schneus, *f.* vigovi, omča.
Schnibbe, ſ. Heerſchnepfe.
Schnick, *m.* vrcaj, prska.
Schnicken, Schnickern, *v. n.* mit dem Schwanze —, vrtěti, vrćkati, micati repom; —, *v. a.* das Waſſer —, prskati vodu; ſ. Schnellen.
Schnickſchnack, *m.* andara mandara.
Schnieben, *v. n.* frkati.
Schnieber, *m.* frkač.
Schniegel, *m.* kitnja, nakit; cifra.
Schniegeln, *v. a.* kititi, cifrati; ſich — und bügeln, cifrati se, kindjuriti se.
Schniffen; Schnigg, ſ. Schnipfen; Schnacke.
Schnipfel, Schnipfeln, ſ. Schnippel uſw.
Schnipfen, *v. a.* djiknuti, čaluknuti, štr-
Schnipp, Schnippš, *int.* puc! [nuti.
Schnipp, *m.* pucaj; (v. d. Schere), strig.
Schnippchen, *n.* puckalj, pucak, štuknuće; Einem ein — ſchlagen, spucati komu prsti pod nos; ſ. Schnippel.
Schnippe, ſ. Schneppe.
Schnippel, *n.* lespirica, križčica, osečak, cěpčica; (v. d. Schere), ustrižak.
Schnippeln, *v. a.* izsěckati, rezkati, izrezkati; (mit der Schere), strickati, izstrickati; —, *v. n.* (v. Fiſchen) glavati se.
Schnippen, *v. n.* mit d. Schere —, strići; mit dem Schwanze —, repom micati, mahati; (Schnalzen), pucati prsti; (ſich ſchnellen), klisiti, djipiti; —, *v. a.* ſ. Schnippeln.
Schnippentaube, *f.* krpasti golub.
Schnipperling; Schnippern, ſ. Schnippel, Schnippeln. [smešljiv.
Schnippiſch, *adj.* brzorek; prpošan; pod-
Schnippſchen, *n.* (*fig.*) šusica, sgeba; ſ. Schnippchen; Schnippel.
Schnippſen, ſ. Schnippen.
Schnirkel uſw., ſ. Schnörkel.
Schnirkelnadel, ſ. Tutenſchnecke.

Digitized by Google

Schnirkelschnecke, *f.* (*Helix*), spuž; die albanesische —, (*H. albanica*), pasjak; borstige —, (*H. setosa*), runjavac.
Schnirrbacken, Schnirren, *v. a.* pržiti.
Schnirrig, *adj.* spržen.
Schnirring, *m.* s. Meerschwalbe.
Schnitt, *m.* (mit dem Messer), rěz, rezotina, sěk; (Ein—), zarez; zasěk; zarezotina; (Ab—), srez; (Durch—), prosěk, prorez; auf einen —, jednom rězju; (mit der Schere), striž; einen — thun, reznuti; strignuti; einen — in etwas thun, zarezati, zasěći što; der — in den Weinbergen, rezitba; (ein Baumes), podrez; (ein. Buches), obrez; (b. der Ernte), žetva; (*fig.*) einen — bei etwas machen, oklapiti, omastiti brkove kod čega; er versteht seinen —, umě na svoju vodenicu vodu navraćati; er versteht den —, zna se hvaliti; (Feder—), zarez; die Feder hat keinen guten —, nije dobro zarezano pero; (Spalt), cěp; (Kleider—), kroj; das Kleid hat einen guten —, dobro je skrojena haljina; die —e in der Hand, usjeke na dlanu; (ein — Brod), režanj, skala, nareznica; landa; (Fleisch), peka, peča; s. Schnittchen; in den — pfropfen, cěpiti na pisak.
Schnittbank, s. Schneidebank.
Schnittchen, *n.* Schnitte, *f.* križka, skrižka, križćica; (z. B. v. Speck), leptirica, lespirica.
Schnitter, *m.* žetelac, žetvar; —in, *f.*
Schnitterblume, *f.* (*Gnaphalium aren.*), žuto smilje.
Schnitterfest, Schnittermahl, *n.* Schnitterschmaus, *m.* dožinjača, doželnica, aldomaš*.
Schnitterlohn, *m.* žetvarina, žetelačka plaća.
Schnittfläche, *f.* prorezina.
Schnittfleisch, *n.* izsěckano meso; s. Frisch.
Schnittgras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti žaš.
Schnitthandel, Schnitthändler usw., s. Schnittwaarenhandel.
Schnitthobel, *m.* obrezač.
Schnittholz, *n.* ključice, sadjenice, slěpe loze.
Schnittkohl, *m.* (*Brassica camp. pabularia*), raštan, hraštika, frašt.
Schnittlauch, *m.* (*Allium Schoenoprasum*), vlašac, vlašice, čurice, drobnjak.
Schnittling, *m.* odsěčak; s. Schnittholz; Schnittlauch.
Schnittlinie, *f.* s. Secant.
Schnittmesser, *n.* (Wb.) kosěr; (Schnitzmesser), poděljača, rezlica, zarez.
Schnittmorchelblume, *f.* Wellgras.
Schnittriß, *m.* sěć kamena.
Schnittsalat, *m.* rezna salata.
Schnittschein, *m.* ureznik, odrezak.
Schnittvergoldung, *f.* pozlaćen obrez.
Schnittwaare, *f.* laktovina, lakatna roba.
Schnittwaarenhandel, *m.* Schnittwaarenhandlung, *f.* trgovina laktovine.
Schnittwaarenhändler, *m.* trgovac laktovine, laktovinar.
Schnittweise, *adv.* rezimkě, strižimice.
Schnittwunde, *f.* rezotina.
Schnittzeit, *f.* vrěme žetve; zur —, uza žetvu.
Schnittzwiebel, s. Schnittlauch.
Schnitz, *m.* (Schnitzel), rěz, režanj; skala; (Fleisch—), peka, peča, pekanja, pekanjica, popečak; (Apfel—), križka, skrižka, križćica; dürre —e, kalotine; (Abgänge b. Schnitzen), odrezina, orezci; (Schnippel), ustrižci, ostrižci.
Schnitzarbeit, *f.* (das Schnitzen), rezba; s. Schnitzwerk.
Schnitzbank, s. Schneidebank.
Schnitzbrett, *n.* děljača.
Schnitzel, *n.* (Fleisch—), peka, popečak, peča; s. Schnitz.
Schnitzelei, *f.* rezkanje; sěckanje; děljkanje.
Schnitzeln, *v. a.* rezkati (reckati), děljkati; děluckati, sěckati; (mit der Schere), strickati.
Schnitzen, *v. a.* rezati, urezati, děljati, uděljati.
Schnitzer, *m.* děljač, děljar; (Bild—), rezbar; (b. Tischl.) rezlica, zarez; (b. Faßb.) poděljač; (Fehler), pogreška; einen — machen, porezati se, posrnuti.
Schnitzerei, *f.* rezba; s. Schnitzwerk.
Schnitzern, *v. n.* porezati se, posrnuti.
Schnitzfleisch, s. Schnittfleisch.
Schnitzkunst, *f.* rezbarstvo, rezbarija
Schnitzkünstler, *m.* rezbar.
Schnitzler, *m.* děljač, děljar.
Schnitzling, *m.* s. Schnitz; (*fig.*)
Schnitzmesser, *n.* poděljača, rezlica, zarez.
Schnitzschere, *f.* nožice za izstrizanje.
Schnitzstoff, *m.* děljarska, rezbarska tvar.
Schnitztisch, *m.* děljača.
Schnitzwerk, *n.* rezba, rezbina.
Schnitzzeug, *n.* rezala, děljala.
Schnobbern, *v. n.* njuškati.
Schnoben, *v. n.* njušiti, cunjati, šunjati, orvati, šišnjati.
Schnobisch, *adj.* hunjkav; (v. Pferden) sakagljiv.
Schnöde, *adj.* pogrdan; (stolz), bahat; (verächtlich), (Einem — begegnen, prezirno s kim postupati; — Worte geben, pogrdno govoriti; ein —r Gewinn, gadan dobitak.
Schnödе, *f.* s. Schnittgras.
Schnödesenf, *m.* (*Erysimum Barbarea*), barica.
Schnödigkeit, *f.* pogrdnost; bahatost; prezirnost.
Schnolle, *f.* pomaz (lule).
Schnopen, Schnopisch, s. Schnoben usw.
Schnopfweife, s. Schnappweife.
Schneppern, s. Schnobbern.
Schnörkel, *m.* cifra, šara; (*arch.*) kovrčak, kovrčica; (*fig.*) cifrarija; s. Schnurre.
Schnörkelei, *f.* cifrarija.

Digitized by Google

Schnörkelhaft, *adj.* kovrčast; cifrast.
Schnörkeln, *v. a.* cifrati, nacifrati.
Schnörkelschnecke, *f.* (*Helix*), spuž.
Schnörkelwerk, *n.* cifrarija.
Schnörkelzug, *m.* cifra.
Schnorrbock, *m.* (*Sphinx ocellata*), večernji paunovac.
Schnorrig, *adj.* otresit, pršljiv.
Schnubelbeck, *m.* slinko, balavac.
Schnubeln, *v. n.* hunjkati, huntati.
Schnuber, *m.* sopolj, šmrkalj; ſ. Schnupfen, *m.* [Schnuderfiſch.
Schnuberer, *m.* šmrkavac, šmrkalo; ſ.
Schnuderfiſch, *m.* balavac.
Schnuderig, *adj.* sopoljav.
Schnudern, *v. n.* šmrkati.
Schnudernaſe, ſ. Rotznaſe.
Schnüffeln, (Schnuffeln), *v. n.* njušiti, šunjati, cunjati, šmrdati; ſ. Schnudeln.
Schnüffelnd, *adj.* hunjkav, huntav, šišnjav.
Schnüffler, *m.* šmrdalo; njuško; cunjalo, šunjalo, šišnjavac.
Schnupfen, *v. a.* šmrknuti, šmrkati; Tabak —, cmrkati, šmrkati, metati u nos burmut; (šnovati); —, *v. n.* kihnuti, kibati.
Schnupfen, *m.* hunjavica, hunjkavica, kihavica, (balaban); der — löſet ſich, otvara se hunjavica; ſ. Katarrh.
Schnupfenartig, ſ. Katarrhaliſch.
Schnupfenfieber, *n.* kihavica.
Schnupfenmittel, *n.* lèk od hunjavice.
Schnupfer, *m.* cmrkač, burmutdžija; —in, *f.* cmrkačica.
Schnupficht, ſ. Katarrhaliſch.
Schnupfpulver, *n.* prah za šmrkanje.
Schnupftabak, *m.* trenac, trvenac, duhan od nosa, burmut.
Schnupftabaksbüchſe, Schnupftabaksdoſe, *f.* burmutica, tabakèra.
Schnupftuch, *n.* ubrusac, otrnjak, rubac (marama) za nos.
Schnupp, *m.* šup.
Schnuppe, ſ. Lichtſchnuppe.
Schnuppen, *v. n.* kihnuti; das ſchnuppt ihm vor die Naſe, to ga peče; —, *v. a.* das Licht —, ukresati, ukresnuti
Schnuppern, ſ. Schnobbern. [svèću.
Schnur, *f.* vrvca (vrpca), struka, uzica; (an Kleidern), struka, gajtan*; mit Schnüren beſetzen, obstručiti, ogajtaniti; (Perlen—), niz, niza, nizija, grinja, struka; Perlen an eine — reihen, nizati, nanizati biser; eine — Feigen, vènac i. grovača smokavah; (Meß—), omèrka; djunija; (b. Zimmerl.) konac, nit, vrpca, uzica, žica; mit d — zeichnen, okončati, končati, ožičiti; nach d. —, po žici, po koncu; er will Alles nach der — haben, sve hoće da bude na dlaku i. do vlasca; über die — hauen, prekantariti, prekardašiti, prevršiti, prečinjati; prekositi; prešikati mèru; pretèrati se; zastraniti; nach der — leben, življeti po olaci; umèreno življeti; von der — leben, trošiti tečevinu; ſ. Schwiegertochter.
Schnürband, *n.* utezaljka, oputa (od utega).
Schnürbruſt, *f.* uteg, kas.
Schnürbund, *m.* (*Trochus conulus*), obstručena vrtaljka.
Schnürchen, *n.* vrvčica, uzica.
Schnüreiſen, *n.* raztegalj.
Schnuren, *v. n.* utetiviti.
Schnüren, *v. n.* (*mont.*) medjašiti; —, *v. a.* eine Wage —, ovrvčiti tezulju; (e. Thier —), podvezati živini muda; (prellen), osmuditi, oglobiti; (zuſammen—), svezati, stegnuti, sputiti; (an—), privezati; feſter —, pritegnuti, popritegnuti; die Schnürbruſt feſt —, utegnuti uteg; ſich —, utegnuti se; die Bundſchuhe —, izpréčati opanke; Perlen —, nizati, nanizati biser; (b. Zimmerl.) končati; geſchnürte Schreibart, ukočen slog.
Schnurenſtein, *m.* ſ. Kettenkoralle.
Schnürer, *m.* utezač, stezalo.
Schnurfäßchen, *n.* končarnica.
Schnurfeuer, *n.* požični oganj.
Schnurfolge, *f.* pravac. [zanku.
Schnurförmig, *adj.* nizast; nalik na ve-
Schnurgerade, (Schnurgleich), *adv.* napravac, naprečac, pravce, po žici; — gehen, utetiviti.
Schnürhaken, *m.* petlja (od utega).
Schnürholz, *n.* prepredalo.
Schnürkleid, *n.* haljina s utegom.
Schnürlatz, Schnürleib, *m.* Schnürleibchen, *n.* uteg.
Schnürloch, *n.* rupica za vrvcu, oputu.
Schnürlocheiſen, *n.* probojac. [bar.
Schnürmacher, *m.* vrvčar (vrpčar), gum-
Schnürmieder, *n.* uteg.
Schnurmühle, *f.* stanac za vrvce.
Schnürnachbar, *m.* susèd.
Schnürnadel, *f.* izprečaljka.
Schnürneſtel, *f.* oputa.
Schnürperle, *f.* biser za nizanje.
Schnurquecke, ſ. Quecke.
Schnurrbart, *m.* brk; brci, brkovi, mustaći*; (b. Schnurrbärtige), brko, brkač, brkonja; einen — bekommen, obrkatiti; er hat einen kleinen dunkeln —, mrka ga nausnica gari.
Schnurrbärtig, *adj.* brkat.
Schnurrbärtige, *m.* ſ. Schnurrbart.
Schnurrborſte, *f.* čekinja od brka; —n, *pl.* čekinjav brk.
Schnurre, *m.* ſ. Nachtwächter.
Schnurre, *f.* vrndalo; (*fig.*) ropotarija, starež; (Schwank), šurka; —n machen, šurkati.
Schnurrecht, *adj.* prav pravcit, po žici.
Schnurren, *v. n.* brndati; (v. Spinnrade),

Digitized by Google

vrndati, zvrčati; (v. Katzen), vrčati, kvrčati; (ſich drehen), vrtěti se; (ſchrullen), skožuriti se; (murren), zavrnčati, zamrmljati; (plaudern), vrndati.
Schnurrer, *m.* vrndalo.
Schnurrichtung, *f.* pravac.
Schnürriemen, *m.* oputa; vrnčanica.
Schnurrig, *adj.* šurkav, smešan.
Schnurrigkeit, *f.* smešnost.
Schnurrkäfer, ſ. Pillenkäfer.
Schnürſchnur, *f.* utezaljka, oputa.
Schnürſchuh, *m.* topanka, mestva.
Schnürſenkel, *m.* ſ. Schnürband.
Schnürſtein, *m.* menjik.
Schnürſtiefel, *m.* čizmica.
Schnürſtift, *m.* naperak, šiljak (od oputе).
Schnurſtracks, *adv.* upravo; posve.
Schnürung, *f.* stezanje; utezanje; (b. Web) ukrščavanje.
Schnurwurm, *m.* (*Nemertes*), upletak.
Schob, *m.* ritak, škopnjak.
Schobbel, *m.* krš.
Schober, *m.* plast, plastnica; stog.
Schoberſtatſche, *f.* Schoberſteck, *m.* naviljak.
Schöberling, *m.* (*Clavaria coralloides*), griva.
Schobern, *v. a.* plastiti, sadèvati u plast.
Schoberthier, *n.* (*Lagomys Pico*), plastar, čekuška.
Schobhut, ſ. Schaubhut.
Schock, *n.* šestdesetak, šesak, šestdesetina; ein halbes —, tridesetak, tride-
Schockbrunnen, ſ. Pumpbrunnen. [setina.
Schocken, *v. n.* d. Getreide ſchocket ſchlecht, slab je nažanj; malo je žita snopom; —, *v. a.* slagati u šesake; brojiti u šesake; (ſchaukeln), ljuljati; d. Schiff ſchocket, brod se migolji.
Schockholz, *n.* oprte.
Schockweiſe, *adv.* na šesake.
Schoder, ſ. Schotter.
Schof, ſ. Schob.
Schöfel, *m.* obirak, otrebak, izmet, odmet, otrebina. [hrdjav.
Schofel, Schofelig, *adj.* loš, nevaljao,
Schofelwaare, *f.* loša, hrdjava roba.
Schofelzeug, *n.* olupak, olupina.
Schoff, *m.* kljun.
Schöffe, ſ. Schöppe.
Schokolade, *f.* čokolada.
Schokoladen-Fabrikant, *m.* čokoladar.
Schokoladenkanne, *f.* čokoladnica.
Schokoladentafel, *f.* čokoladka.
Schokoladentopf, *m.* lonac za čokoladu.
Scholar, *m.* učenik. [nicah.
Scholarch, *m.* nadzornik, ravnatelj učio-
Scholaſter, *m.* kanonik-učitelj.
Scholaſtik, *f.* skolastika; (*fig.*) mudrolije.
Scholaſtiker, *m.* skolastik; (*fig.*) mudrijaš, mudrak. [drijaški.
Scholaſtiſch, *adj.* skolastički; (*fig.*) mu-
Scholderer, *m.* obtrka, trkalo. [se.
Scholdern, *v. n.* (*fig.*) klatiti se, tepsti
Scholion, *n.* primětba, primětak, skolion.
Scholken, *v. n.* kuželjiti se.
Scholle, *f.* (Erd—), gruda, grumen; (Eis—), santa, plasa (leda).
Scholle, *f.* (*Pleuronectes*), ploča, svoja; (*P. Platessa*, Plateiße), iverak.
Schollenhüpfer, *m.* (*Motacilla Oenanthe*), bělorepka.
Schollenkehrend, *adj.* prevrćući grumenje.
Schollenſchläger, *m.* razbijač grumenja.
Schollern, *v. n.* razgrumeniti.
Schollig, *adj.* grumenav, grudav.
Schöllkraut, *n.* Schöllwurz, *f.* (*Chelidonium majus*), rosopas, bedemnica, cimpola.
Schölz, ſ. Schulz.
Schomerling, ſ. Krammetsvogel.
Schon, *adv.* već, jur, jurve; ich werde dich — rufen, wenn er kommt, pozvat ću te, kad dodje; — gut, dobro dobro; ob ihr — viel betet, akoprem se puno molite.
Schön, *adj.* lěp; krasan; — werden, prolěpšati se, polěpšati se, ulěpšati se; auf das —ſte, što se lěpše može; ich danke Ihnen auf das —ſte, hvala Vam lěpa; hvala Vam od neba do zemlje; es kann nichts —eres geben, lěpo je, lepše biti nemože; ſo lange du — biſt, za lěpote tvoje; — anzuſehen, naočit; d. —e Geſchlecht, krasni spol; es macht ſich —, lěpo napreduje; — mit einer Perſon thun, lastiti, lastisati komu; Einem — Worte geben, milo lagati komu; pošašoljiti koga; e. — Gelegenheit, živa sgoda; da würde er — ankommen, ala bi nasio; du biſt mir ein —er Herr, lěpa mi gospodina; dafür würde ich mich —ſtens bedanken, ala bih (mu) se zahvalio; na čast mu (njoj); ein —er Mann, krasnik; —e Künſte, krasne umětnosti; —e Wiſſenſchaften, slovesnost; —e Literatur, krasna književnost; —er werden, ulěpšiti se.
Schönarmig, *adj.* lěporuk.
Schönäugig, *adj.* lěpook, krasnook.
Schonbar, *adj.* es iſt —, može se šteditи.
Schönbarſch, *m.* (*Sebastes*), maruljka.
Schönbart, *m.* lěpobradac.
Schönblatt, *n.* (*Calophyllum*), pona.
Schönblätterig, *adj.* lěpolist, lěpa lista.
Schönblind, *adj.* das Pferd iſt —, konj ima kokošinji mrak.
Schönbrüſtig, *adj.* lěpih prsijuh.
Schöndank, *m.* lěpa hvala.
Schöndruck, *m.* lice; tiskanje lica.
Schöne, *n.* lěpota, lěpo, krasota; ein Freund des —n, krasoljub; d. Wiſſenſchaft des —n, krasoslovje, krasoznanstvo.
Schöne, *f.* lěpotica, krasotica; (Geliebte), lěpušica, draga.
Schonen, *v. a.* ſeine Kleider, Augen —,

Digitized by Google

čuvati odděću, oči; sein Geld —, štediti novce; schone meiner, poštedi me; keine Mühe —, nepožaliti truda; es wird nichts geschont, neprašta se ničemu; sich —, čuvati se.

Schönen, *v. a.* lěpšati, krasiti; d. Wein —, vino bistriti, načiniti.

Schonend, *adj.* čuvajući; —, *adv.* nježno.

Schonenswerth, *adj.* es ist —, vrědno je da se čuva.

Schoner, *m.* čuvalac, štedilac; (Schiff), šiklja.

Schönfahrsegel, *n.* veliko i. glavno jedro.

Schönfärber, *m.* mastilac.

Schönfärberei, *f.* mastionica.

Schönfleckchen, *s.* Schönpflästerchen.

Schöngebildet, *adj.* krasnolik, lěpolik.

Schöngefiedert, *adj.* krasnoper.

Schöngeist, *m.* krasoumac, krasotnik; (spött.) krasojo.

Schöngeisterei, *f.* krasoćenje.

Schöngeistig, *adj.* krasouman; (belletristisch), krasoslovan.

Schöngelehrte, *m.* krasoslovac.

Schöngelockt, *adj.* krasnokos, lěpokos, lěpe kose.

Schöngras, *n.* (*Melica nutans*), ponikla zona.

Schönhaarig, *s.* Schöngelockt.

Schönhärlein, *n.* *s.* Eberwurz.

Schönheit, *f.* krasota, lěpota; lěpost; welch eine —! o lěpe lěpotice! mili Boże, na světu lěpote! sie ist die erste — der Stadt, neima lěpše u svem gradu; najlěpša je u gradu; keine gleicht ihr an —, neima lěpše na lěpotu; neima joj druge u lěpoti; *s.* Schöne, *f.*

Schönheitreich, *adj.* prelěp, prekrasan.

Schönheitsbild, *n.* uzor lěpote.

Schönheitsgarten, *m.* věnac od krasoticah.

Schönheitsgefühl, *n.* krasoćut, ćućenje krasote, lěpote; er hat kein —, nećuti krasote.

Schönheitslinie, *f.* krasotna crta.

Schönheitsmittel, *n.* krasilo.

Schönheitssinn, *m.* krasoćutnost; *s.* Schönheitsgefühl; (Geschmack), ukus.

Schönheitstrunken, *adj.* opojen lěpotom.

Schönheitswarze, *f.* madežak, ben.

Schönheitswasser, *n.* (vodica-)krasilica.

Schönherr; Schönholz; Schönkopf; Schönkraut, *s.* Schönling; Schönbaum; Schöngeist; Schöllkraut.

Schönkünstig, *adj.* lěpo-umětni.

Schönlaubig, *adj.* krasolist, lěpa lista.

Schönliebchen, *n.* lěpotica, zlato.

Schönling, *m.* kicoš; *s.* Meerjunker.

Schönlockig, *s.* Schöngelockt.

Schönmaß, *n.* pravoměrje.

Schönmütze, *f.* (*Eucalyptus*), poklopnjak.

Schönpflästerchen, *n.* bên.

Schönredner, *m.* lěporečac; —in, *f.* lěporečica.

Schonsam, *adj.* čuvajući; — sein, čuvati.

Schönschreibekunst, *f.* lěpopisarstvo.

Schönschreiber, *m.* lěpopisar.

Schönschreibung, Schönschrift, *f.* lěpopis, lěpopisje.

Schönschwätzer, *m.* priklapalo, naradulo.

Schönseite, *f.* lice.

Schönsinn, *s.* Schönheitssinn.

Schönsinnig, *adj.* krasoćutan.

Schönsonntag, *m.* spasovo.

Schönsprache, *f.* lěporěčje.

Schönsprecher, *m.* lěporěčac, lěporeka.

Schönstens, *s.* Schön.

Schönthuer, *m.* lastilo, lastisalo.

Schönthuerei, *f.* lastisanje.

Schöntönend, *adj.* lěpoglasan.

Schonung, *f.* štednja; čuvanje; (Einem — beweisen, štediti koga; ohne —, *s.* Schonungslos; (Forstw.) branjevina, zarok.

Schonungslos, *adv.* neštedice, nemilo, nemilice.

Schonungslosigkeit, *f.* neštednost; nemilost.

Schonungsreich, Schonungsvoll, *adj.* vrlo štedan, preštedan; nježan.

Schönvliessig, *adj.* lěporuni.

Schönwangig, *adj.* krasna lica.

Schönwissenschaftlich, *adj.* krasoslovan.

Schonzeit, *s.* Hägezeit.

Schoner, *m.* šiklja, škuna.

Schooss, *m.* krilo; auf dem —e, u krilu; ein Kind auf den — nehmen, položiti dête preko krila; sie warf sich in seinen —, pade mu preko krila; (Mutter—), utroba; (*fig.*) die Hände in den — legen, prekrstiti, skrstiti, skrižiti ruke; er sitzt im —e d. Glückes, sreća mu cvěta; svaka ga sreća sreta; im —e seiner Freunde, u kolu prijateljah; in dem —e der Kirche, u naručju crkve; (an Kleid.) krilo, skut; etwas in den — des Kleides fassen, skutati što.

Schoossbein, *n.* stidna kost.

Schoossfell, *s.* Schurzfell.

Schoossgegend, *f.* dimje.

Schoosshund, *m.* Schooshündchen, *n.* psetance, psetašce, pašće; *s.* Fanghenschrecke.

Schoosjünger, *m.* najmiliji učenik, ljubimac.

Schooskind, *n.* materino zlato, majkino čedo; (*fig.*) ein — des Glückes, ljubimac sreće, srećko.

Schooschlange, *f.* (*Coluber domic.*), pokućara.

Schoossünde, *f.* omilio, mio grěh.

Schoostuch, *n.* pokolěnica; *s.* Schürze.

Schoothorn, *s.* Schothorn.

Schopatna, *f.* (Wb.) šipelj; weisse —, běli peles, pitomi šipelj; pitoma i. debela šiprina.

Schöpern, *s.* Schepern.

Schopf, *m.* (Baumgipfel), vršak, kičica; (Haar—), čupa, šmiljak; (Zopf), perčin; kika; Einem d. — beuteln, prodrmati, stresti koga za perčin; izvući komu pipke; Einen beim —e fassen, spopasti, uhvatiti koga za kiku,

Digitized by Google

perčin; uzeti koga na mindros; ſich beim —e faſſen, počupati se; Einem ein. — Haare ausreißen, izčupati komu čuperak kose; (b. Vögeln), kukma, huhor, čuba (ćuba), ćuma, kapa; (*bot.*) kičica.

Schöpf, ſ. Schöppe.

Schopfartig, *adj.* čubast, čupav.

Schöpfbar, *adj.* crpljiv.

Schöpfbehälter, *m.* crpnjak.

Schöpfborſte, *f.* sasna čekinja.

Schöpfbrunnen, *m.* zdenac, studenac, bu-

Schöpfdroſſel, ſ. Schuppdroſſel.

Schöpfe, *f.* grabište, pojište; (Werkz.) ſ. Schöpfloffel.

Schöpfeimer, *m.* crpalo, vědro, zaimač,

Schöpfen, *v. n.* (v. Hopfen), cvětati; —, *v. a.* očubiti; (Stopfen), kljukati.

Schöpfen, *v. a.* (z. B. Waſſer), crpsti, grabiti; ein wenig —, pocrpsti, zagrabiti, zahvatiti, zahitati (n. p. vode); leer —, izcrpsti; Milch in die Taſſe —, grabiti mlěko u zdělicu; (ſpr.) mit d. Siebe — wollen, vodu u avanu tući; Athem —, disati, dihati; Luft —, oddahnuti; ſeine Nachrichten aus ſichern Quellen —, doznati što od pouzdane ruke; Argwohn, Verdacht —, posumljati; Muth —, ohrabriti se; usloboditi se; Troſt woraus —, těšiti se čim; Hoffnung —, nadu vaditi iz čega; nadati se; Vergnügen aus etwas —, zabavljati se čim; Urtheil —, izreći presudu; ſ. Schaffen; —, *v. n.* der Falke ſchöpft, soko(l) pije; das Schiff ſchöpft (Waſſer), voda probija u ladju, brod; ladja propušta vodu; die Sonne ſchopft Waſſer, sunce sěri

Schöpfende, *n.* vršak. |kroz maglu.

Schopfente, *f.* patka-kukmača.

Schöpfer, *m.* stvoritelj, sazdatelj, tvorac; der — meines Glückes, tvorac moje sreće; der — einer Anſtalt, početnik zavoda; (Waſſer—), crpilac; (Schöpfgefäß), kutlača; crpač; (*Murex haustellum*), kutlić.

Schöpfergeiſt, *m.* tvornost; ſ. Genie.

Schöpferhand, *f.* tvorčeva, Božja ruka.

Schöpferhuld, *f.* tvorčeva milost.

Schöpferiſch, *adj.* tvoran.

Schöpferkraft, *f.* tvornost.

Schöpferliebe, *f.* tvorčeva ljubav.

Schöpfermacht, *f.* tvorčeva snaga, moć; ſ. Schöpferkraft.

Schöpferſtuhl, *m.* crpnik.

Schöpfgalgen, *m.* čiga.

Schöpfgebäu, ſ. Schöpfwerk.

Schöpfgefäß, Schöpfgeſchirr, Schöpfgezeug, *n.* crpač; ſ. Schöpfgelte.

Schöpfgelte, *f.* kutao, kapunjica, hrg, krbanj, rukača, kapunja, časa, tulača.

Schöpfbaar, *n.* čuba.

Schöpfhaken, *m.* šprulja, šiba, čabrovuk.

Schöpfheher, *m.* (*Corvus cristatus*), ćubasta vrana.

Schöpfhenne, *f.* ćuba, čubača, kukmača, kaporka, kukmarka, kapura, krunka.

Schöpfig, *adj.* čubast, kukmast, kaporast; (*bot.*) kitnjast.

Schöpfkanne, ſ. Schöpfgelte.

Schöpfkelle, *f.* kutlača, kutlić.

Schöpfkübel, *m.* kablica, vědrica, kablić, kabao.

Schopflerche; Schöpflöffel; Schopfmeiſe, ſ. Haubenlerche; Schöpfkelle; Haubenmeiſe.

Schöpfmühle, *f.* crpilo.

Schopfnudel, *f.* gušćji zasučak.

Schöpfquelle, *f.* ſ. Schöpfbrunnen.

Schöpfrad, *n.* dolap; (in Uhren), izvijaljka, izvijači točak.

Schopfraupe, *f.* vuk.

Schöpfrüſſel, ſ. Saugerüſſel.

Schöpfſchaufel, *f.* izpolac, palj, paljka.

Schopftaube, *f.* (golub-)kukmač.

Schöpfung, *f.* (d. Erſchaffen), stvaranje, tvorba; vor der —, prije stvorenja; (Geſchöpf), stvor; die Erde iſt Gottes —, zemlja je Božja stvorenica; (alle Geſchöpfe), stvorstvo, svět; — eines Erkenntniſſes, izrečba presude.

Schöpfungsgeſchichte, *f.* pověstnica stvaranja i. postanka světa.

Schöpfungstag, *m.* dan stvaranja.

Schöpfungswerk, *n.* stvorba, tvorba.

Schöpfungswoche, *f.* sedmica od stvaranja.

Schöpfwerk, *n.* crpilo.

Schoppe, *f.* ſ. Schoppen.

Schöppe, *m.* prisědnik suda.

Schöppeln, *v. n.* rušiti čaše.

Schoppen, *v. a.* (einen Sattel —), nalagati, naložiti (sedlo); Gänſe —, kljukati guske; geſchoppt voll, puno kao oko; pun puncit.

Schoppen, *m.* (Schoppe), litra; (Halbe), polić, po(l) oke, holba; ſ. Schuppen.

Schoppenglas, *n.* litrenjača.

Schöppenſchreiber, *m.* pisar suda.

Schöppenſtube, *f.* sudnica.

Schöppenſtuhl, *m.* sudište.

Schoppenweiſe, *adv.* na litre.

Schopper, *m.* izpičultura.

Schoppig, *adj.* od litre.

Schoppnudel, ſ. Schopfnudel.

Schöps, *m.* škopac, škulj, baran; (*fig.*) blesan, tikvelj, zvekan, šmokljan.

Schöpſen- (in Zuſ.) škopčev.

Schöpſenbraten, *m.* pečena škopčevina.

Schöpſenfleiſch, *n.* škopčevina, ovnovina.

Schöpſenkeule, *f.* but od škopca.

Schöpſentalg, *m.* škopčev loj.

Schoppſtall, *m.* kobaća.

Schoppſtein, *m.* škalje.

Schoreiſen, *n.* strugača.

Schoren, ſ. Scharren.

Scherf, *m.* (auf einer Wunde), krasta; (am Kopfe), kore, grinta; ſ. Krätze.

Digitized by Google

Schorfen, *v. n.* krastiti se; okoréti; (v. Schafen), gubati se.
Schorfhobel, *f.* Schrufffhobel.
Schorfig, *adj.* krastav; korav, grintav.
Schorflattig, *f.* Roßampfer.
Schorfmoos, *n.* lišaj.
Schörgel, *f.* Sterlet.
Schorfopf, *m.* šišo.
Schörl, *m.* smolak.
Schörlform, *n.* smolačko zrnje.
Schörlquarz, *m.* turmalinski bělutak.
Schormaus, *f.* Scharrmaus.
Schorn, *m.* grumen, gruda (zemlje).
Schorpfisch, *m.* (*Cottus Scorpius*), štipavnjak.
Schorstein, (Schornstein), *m.* dimnjak, čadjak, odžak, komin. |usw.
Schorsteinfeger usw., *f.* Rauchfangfehrer
Schorte, *f.* Schürze.
Schoß, *m.* (Schößling), mladica, mlaz, iznikao; (Stockwerk), pod, sprat, boj; (Steuer), poreza, danak; *f.* Schooß.
Schoßbalg, *m.* nožnica.
Schoßbank, *f.* klupa s perom.
Schoßbar, *adj.* pod porezom.
Schoßbeere, *f.* krušika.
Schoßbuch, *n.* porezovnik.
Schoßbühne, *f.* krović. |prozora.
Schößchen, *n.* krioce; (Fenster), okno u
Schoffel, *f.* Schrotleiter.
Schoffen, *v. n.* djiknuti; das Getreide schoffet, žito brka, vlata; —, *v. a.* zehn Gulden —, platiti deset forintih poreza. |*f.* Hänfling.
Schöffer, *m.* poreznik; (b. Bäck.) lopar;
Schöfferei, *f.* porezionica.
Schoßfaß, *n.* slěvák.
Schoßfrei, *adj.* prost od poreza.
Schoßgatter, *n.* spustna rešetka.
Schoßgerinne, *n.* lěvak.
Schoßgras, *n.* *f.* Sommerlolch.
Schoßherr, *m.* poreznik.
Schoßfelle, *f.* zakošak, košak.
Schoßfiel, *m.* klasak (u žita).
Schoßfraut, *n.* *f.* Bruchwurz; Weiderich.
Schößling, *m.* mladica, mlaz, rozga; (Wurzel—), vrěža, lozika; *f.* Schooß-
Schoßpfennig, *m.* porez. |find.
Schoßpflichtig, *f.* Schoßbar.
Schoßrebe, *f.* mutvica, loza.
Schoßregister, *f.* Schoßbuch.
Schoßreich, *adj.* omladio, pun mladicah; (Wb.) lozovit, lozan.
Schoßreis, *n.* *f.* Schößling.
Schoßrinne, *f.* žlěbić uz dimnjak.
Schoßstein, *f.* Donnerstein.
Schoßwurz, *f.* Stabwurz.
Schoßzeit, *f.* vrěme od poreza.
Schötchen, *n.* mohunica, mahunica.
Schötchenfrüchtig, *adj.* —e Pflanzen, (*Siliculosae*), mohunićnice.
Schote, *f.* mohuna, mahuna; in die —n gehen, mohunati se; gelbe —, (*Lotus corniculatus*), smilj-kita; (*Nautilus Legumen*), mohunka; *f.* Erbsenschote; (Schiffw.) uzteg; *f.* Einfaltspinsel.
Schotenbohne, *f.* (grah-)rogačić, boranija.
Schotenblume, *f.* (*Anemone alpina*), planinska sasa.
Schotendorn, Schotendornbaum, *m.* (*Acacia*), kapinika, kapinica; unechter —, (*Robinia Pseudacacia*), nerod, bagren(a).
Schotendotter, *m.* (*Erysimum cheiranthoides*), šebojasti trizalj. |grašak.
Schotenerbse, *f.* grašak-rogačić; zelen
Schotenfüsole, *f.* Schotenbohne.
Schotenförmig, *adj.* mohunast, mahunast.
Schotenfrüchtig, *adj.* mohunav, mahunav.
Schotengewächse, *pl.* (*Siliquosae*), mohunjače.
Schotenkaper, *f.* (*Capparis siliquosa*), mohunasta kapra. |kita.
Schotenklee, *m.* (*Lotus cornicul.*), smilj-
Schotenpfeffer, *m.* (*Capsicum annuum*), paprika.
Schotenstein, *m.* mohunjak. |
Schotentoffel, *m.* beno, bluna, bleska.
Schotenviole, *f.* (*Hesperis matronalis*), promenljiva večernica.
Schotenweiderich, *m.* (*Epilobium*), vrbovka.
Schoter, *m.* *f.* Engelwurz.
Schotgat, *n.* rupa za uzteg.
Schothenne, *f.* *f.* Zwerghuhn.
Schothorn, *n.* uztegalj. |prěboj.
Schott, *n.* (Leich), mrěst, ikra; (Schiffw.)
Schötteln, *f.* Schwatzen.
Schotten, *m.* grušalina; zu — werden, sgrušati se.
Schottenbruder, *f.* Benedictiner.
Schottengans, *f.* (*Pelecanus Bassanus*), basanski nejasit i. nesit.
Schottenkloster, *n.* benediktinski samostan (manastir).
Schottentanz, *m.* škotski ples.
Schottentracht, *f.* škotska nošnja.
Schotter, *m.* prud, šljunak.
Schotterfuhre, *f.* voz pruda.
Schottergrund, *m.* prudište, prudnik.
Schotterhaufen, *m.* kup pruda.
Schottern, *v. a.* navezti, navoziti prud.
Schottert, *m.* kunda.
Schottig, *f.* (Schiffw.) *f.* Schott.
Schöttling, *m.* odojak, odojče.
Schoverjegel, *n.* veliko jedro.
Schraffiren, *v. a.* crtkati; mrežkati; ocrtkati.
Schraffirung, *f.* crtkanje; crtke.
Schräg(e), *adj.* kos; eine —e Fläche, kosina; —, *adv.* koso, na pokos, kosimice, na pošik, na poškalj, na poklis, klisimice.
Schrägdurchmesser, *m.* kosi proměr.
Schräge, *f.* kosost; pokos; (eine schräge Fläche), kosina.
Schrägemaß, *n.* *f.* Schmiege.
Schrägemauer, *f.* stubnica.

Digitized by Google

Schragen, *m.* (Geſtell), kobila, koze, nogari, nogače, nogači, križnice; (Tiſch—), postolje; (b. Krämer), stojnica; (Forſtw.) drvljanik.
Schrägen, *v. a.* ukositi.
Schrägherzförmig, *adj.* koso srcast.
Schrägheit, ſ. Schräge.
Schrägſchnitt, *m.* kosi proseк.
Schrägſchritt, *m.* korak na stranu; revanje, rebrenje.
Schragſtein, *m.* kožarski uteg
Schrägſtempel, *m.* kosi podpor.
Schrägung, *f.* ukos; ſ. Schräge.
Schrägwinkelig, *adj.* kosa kuta.
Schrägzeilig, *adj.* koso naredjan. [ſiren.
Schräm; Schrämen, ſ. Schräge; Schraf-
Schramme, *f.* (auf der Haut), parotak, parotina; (am Teller), rezotina.
Schrammen, *v. a.* crtarnuti, parakati, parnuti; gracnuti, reznuti; ſich —, okrznuti se.
Schrammig, *adj.* izparan, izrezan.
Schrammſchuß, ſ. Streifſchuß.
Schrank, *m.* postavac, spremka, ormar, orman, škrinja; (wdm.) razkorak.
Schrankader, *f.* mrežasta žila.
Schränkbalken, *pl.* ukrštene grede.
Schranke, *f.* ograda, pregrada; zagrada; mit —en einſchließen, ograditi, zagraditi; (*fig.*) in den —n erſcheinen, izaći na mejdan; in den —n laufen, trčati na trku; vor den —n erſcheinen, na sud doći; (Beſchränkung), medja, granica; ſich in den —n der Mäßigung halten, umêreno postupati; ſeine —n überſchreiten, zabrazditi, prekantariti; er kennt keine —n, nezna načina; —n ſetzen, doskočiti (čemu), zavarčiti, zaustaviti (što).
Schränkebein, *n.* prekrštena noga.
Schränkeiſen, *n.* ključ (od pile), razkretač.
Schränken, *v. n.* šemutati; (wdm.) u razkorak ići; —, *v. a.* izpręčati; izpręčiti; metnuti nakrstice i. u nakrst; ukrstiti, prekrstiti; mit geſchränkten Füßen ſitzen, sêdêti prekrštenih noguh; das Holz —, vitlati drva; einen Platz —, zagraditi, ograditi kakvo mêsto.
Schrankenbaum, *m.* vrljika.
Schrankenlos, *adj.* neograničen.
Schrankenwerk, *n.* ogradba, ogradje.
Schränkklinge, *f.* ſ. Schränkeiſen.
Schrankſchlüſſel, *m.* ključ od postavca, ormara.
Schränkweiſe, *adv.* unakrst; križce; — legen, izprekršćati.
Schrankzaun, *m.* rešetka.
Schranne, *f.* ograda; rešetka; (Getreidemarkt), žitarište. [Schlemmer.
Schranz, *m.* čankoliz; udvorica; ſ.
Schranzen, *v. n.* žderati; ſ. Schlemmen.
Schranzenhaft, *adj.* čankolizački.
Schranzenpack, *n.* čankoličad, udvorčad.
Schranzer, ſ. Freſſer.
Schrap, *adj.* pripravan.
Schrape, *f.* češagija; ſ. Schrapeiſen.
Schrapeiſen, *n.* strugač.
Schrapeln, *v. n.* srêšiti se; —, *v. a.* češkati, struškati.
Schrapen, *v. a.* škrabati, strugati; (kratzen), češati; (*fig.*) škripati.
Schraper, *m.* strugač.
Schraphans, *m.* škrt.
Schratze, *f.* (*Perca Schraetser*), šrač.
Schraube, *f.* vijak, vrtak, zavrt, šaraf; burma; mit —n befeſtigen, privrtati, privijati, prišarafiti; die —n anziehen, zavrtati vijak itd.; die — ohne Ende, vijak bez kraja; die Archimediſche —, spuževina; (am Klavier), čivija; (*fig.*) die Sache ſteht auf —n, stvar je na prekretu; ſeine Worte auf —n ſtellen, izvijati, okolišti, šarati; dvostručiti; (*Turbo*), svrdlica.
Schrauben, *v. a.* vrtati, šarafiti; feſt —, zavrtati, zašarafati; Einem die Daumen —, metnuti koga u lisice i. palčenice; palce komu ž(d)imati; geſchraubt o. geſchroben ſprechen, izvijati, okolišiti; Einen —, zadêvati u koga; peckati koga; (prellen), opuljiti, osmuditi koga.
Schrauben- (in Zuſ.) uvojit, zavojit.
Schraubenbaum, *m.* (*Helicteres*), vrtkovac.
Schraubenblech, *n.* urezač.
Schraubenbohrer, *m.* navrtnjak.
Schraubenbolzen, *m.* svornjak na zavrt.
Schraubendampfer, *m.* ſ. Schraubenſchiff.
Schraubendreher, *m.* zavrtač, zavijač.
Schraubeneiſen, *n.* urezač.
Schraubenförmig, *adj.* povojit, zavojit, poput šarafa.
Schraubenfutter, *n.* postavka.
Schraubengang, *m.* uvoj, zavoj, povoj.
Schraubengerinne, *n.* pokretni žlêb.
Schraubengewinde, *n.* ſ. Schraubengang.
Schraubenhorn, *n.* uvit rog; ſ. Schraubenſchnecke. [roga ovca.
Schraubenhornſchaf, *n.* vitoroška, vito-
Schraubenkloben, *m.* procêpnjak, mendjele. [šarafa.
Schraubenkopf, *m.* glavica od vijka, vrtka,
Schraubenlinie, *f.* zavojica. [tak.
Schraubenmikrometer, *m.* sitnoměr na vr-
Schraubenmutter, *f.* navijak, navrtak, matica od šarafa, gajka, omlek*.
Schraubennagel, *m.* čivija.
Schraubenpreſſe, *f.* têsak s lozom.
Schraubenreif, *m.* navojak.
Schraubenriegel, *m.* zavor na vrtak.
Schraubenſalat, *m.* zavita locika.
Schraubenſchiff, *n.* brod-vrtac.
Schraubenſchlüſſel, *m.* zavojit ključ; ſ. Schraubenzieher.
Schraubenſchnecke, *f.* (*Strombus*), krilac.
Schraubenſpindel, *f.* loza (u têska).

Digitized by Google

Schraubenſtahl, *m.* vrtkalo.
Schraubenſtock, *m.*, Schraubenzange, *f.* ſ. Schraubſtock.
Schraubenzieher, *m.* izvijač, odvrtka.
Schraubenzug, *m.* dizalo s lozom.
Schraubenzwinge, *f.* stegača.
Schraubhorn, ſ. Schraubenhorn.
Schraubſtock, *m.* savor, savirač, procěp sa vrtkom, mendjele*.
Schraubwerk, *n* vrtci, šarafje.
Schraubzwinge, ſ. Schraubenzwinge.
Schreck, *m.* (Schrecken), prepast, strah; ich habe ein. rechten — gehabt, zdravo sam se uplašio; (Schrecke), strašilo; (Schrick), puklosina, strěka, žilj.
Schreckbar, *adj.* uplašljiv.
Schreckbarkeit, *f.* plašljivost.
Schreckbeiſpiel, *n.* ein — geben, kazniti drugim za strah.
Schreckbild, *n.* strahotinja, strašilo.
Schrecke, *f.* ſ. Wachtelkönig.
Schrecken, *v. a.* strašiti, plašiti, prepadati; (v. Kind.) baukati; Vögel —, zaplašivati ptice; (in Küchen), progasiti; —, *v. n.* (wbm.) vrisnuti; das Glas iſt geſchrocken, čaša puče.
Schrecken, *n.* plašnja.
Schrecken, *m.* strah; e. großer —, strava; in — gerathen, uplašiti se; er gerieth in —, strah ga preuze, obujmi, stegnu; er war außer ſich vor —, pola ga je nestalo od straha; d. — iſt mir in die Glieder gefahren, strah mi je u kosti zašao; vor — zuſammenfahren, prepasti se; od straha se snebivati; — verbreiten, strahovati.
Schreckenberger, *m.* strašilo, bauk.
Schreckenerregend, *m.* strahotan. [Božja.
Schreckenerſcheinung, *f.* utvara; strahota
Schreckenfrei, *adj.* bez straha, neustrašen.
Schreckengang, *m.* plašljiva hodja.
Schreckengebieter, *m.* strahotnik.
Schreckengeheul, *n.* strahovita urljava.
Schreckengeſtalt, *f.* strahotinja.
Schreckenlos, *adj.* bez straha.
Schreckensbild, ſ. Schreckbild.
Schreckensbotſchaft, *f.* strašan, crn glas.
Schreckenſchickſal, *n.* strašna sudbina.
Schreckensherrſchaft, *f.* strahovanje.
Schreckensherrſcher, *m.* strahovnik.
Schreckensnacht, *f.* strašna, strahovita noć.
Schreckensort, *m.* strašno město.
Schreckenspoſt, ſ. Schreckensbotſchaft.
Schreckensruf, *m.* vika od straha.
Schreckensſpur, *f.* trag od straha.
Schreckensſyſtem, *n.* strahovanje.
Schreckenstag, *m.* strašni dan.
Schreckenſtein, ſ. Schreckſtein.
Schreckenſtumm, *m.* od straha zamukao.
Schreckenswort, *n.* strašna rěč.
Schreckenszeit, *f.* strašno vrěme.
Schreckenvoll, *adj.* strahovit.
Schreckenweſen, *n.* strahotinja.
Schrecker, *m.* strašilac.
Schreckgeiſt, *m.* Schreckgeſpenſt, *n.* Schreckgeſtalt, *f.* strašilo.
Schreckhaft, *adj.* plašljiv, strašljiv; eine —e Begebenheit, strašan dogadjaj.
Schrecklich, *adj.* strašan; —, *adv.* strašno; er hat — viel verloren, izgubio je strahota.
Schrecklichkeit, *f.* strašnost, strahovitost.
Schreckling, *m.* strahić.
Schrecklos, ſ. Schreckenlos.
Schreckniß, *f.* & *n.* strahota.
Schreckort, ſ. Schreckensort.
Schreckſal, ſ. Schreckniß.
Schreckſam, *adj.* strašljiv, plašljiv.
Schreckſchuß, *m.* hitac za strah; (*fig.*) [plašnja.
Schreckſprung, *m.* klisnuće.
Schreckſtein, *m.* malahit; ſ. Prallſtein.
Schreckſtrafe, *f.* kazan drugim za strah.
Schreckthier, *n.* strahota od živine.
Schrecktuch, *n.* strašilo.
Schreckvogel, ſ. Sägeſchnäbler.
Schreckwort, *n.* plašeća rěč; ſ. Schreckenswort.
Schrei, *m.* krič, krik, povik, vapaj; einen — thun, ausſtoßen, kriknuti, viknuti, vrisnuti, dreknuti, poviknuti, zavapiti.
Schreiadler, *m.* (*Falco naevius*), sivi orao.
Schreibart, *f.* način pisanja; (Styl), slog; (Schrift), ruka.
Schreibbedarf, *m.* pisaća sprava.
Schreibeblei, *n.* tuba, olovka.
Schreib(e)brett, *n.* ſ. Schreibtafel.
Schreib(e)buch, *n.* pisanka. [geiſt uſw.
Schreibegeiſt, Schreibegeld uſw., ſ. Schreib-
Schreibeln, *v. a.* piskarati.
Schreiben, *v. a.* pisati; etwas auf Papier —, napisati što na papir; (*fig.*) ſich etwas hinter die Ohren —, zarezati što na nos; zapamtiti, upetiti, utuviti što; eine Schuldforderung in den Schornſtein —, pisati (dug) kukom po ledu; zapisati (dug) ugljenom u odžak i. kredom na duvar; dieſe Worte ſind mir tief ins Herz geſchrieben, ove sam rěči tvrdo utuvio; ſeinen Namen unter etwas —, podpisati se poda što; wie ſchreibt er ſich? kako se zove? kako mu je ime? einen Brief —, pisati, napisati, načiniti pismo i. list; (*poët.*) kititi, nakititi knjigu; eine Antwort —, odpisati komu; es ſteht geſchrieben, pisano je; über eine Sache —, pisati o čem; an einen Freund —, pisati prijatelju; man ſchreibt aus Belgrad, iz Biograda pišu i. javljaju; um eine Sache —, pisati po što? wo ſchreibt ſich das her? odkuda to poléže?
Schreiben, *n.* (als Handlung), pisanje; des —s kundig ſein, uměti pisati; ins — kommen, razpisati se; im — [illegible] (Einem zuvorthun, nadpisati koga; ſich

Digitized by Google

vom — nähren, pisariti; (Brief), pismo, list, knjiga.

Schreibepult, *m.* pisaća stalnica; ſ.

Schreiber, *m.* pisar; ſich einen — halten, držati pisara; ein — ſein, pisariti; — dieſes Briefes, pisac ovoga lista; ſ. Näsling.

Schreiberamt, *n.* Schreiberdienſt, *m.* služba pisara; pisarstvo; ſ. Schreiberei.

Schreiberei, *f.* pisarija, pisarstvo, pisarenje; (ver.) piskarija, piskaranje.

Schreiberfiſch, ſ. Näsling.

Schreiberholz, Schreiberlaub, *n.* (*Acer camp.*), klen.

Schreiberin, *f.* pisarica.

Schreiberlohn, *m.* pisarina.

Schreiberpoſten, *m.* Schreiberſtelle, *f.* služba pisara.

Schreibfeder, *f.* pisaće pero; (*Tubularia indivisa*), nerazcèpljena cèvuša.

Schreibfehler, *m.* pogrèška u pisanju; pisarska pogrèška; einen — machen, pogrèšiti u pisanju.

Schreibfertig, *adj.* vičan pisanju.

Schreibfinger, *m.* pisaći prst.

Schreibgebühr, *f.* pisarina.

Schreibgehülfe, *m.* supisar; (Schreiber).

Schreibgeiſt, *m.* es herrſcht ein großer —, sve je udarilo u pisanje knjigah.

Schreibgeſchäft, *n.* pisarija, pisarski posao.

Schreibgeſetz, *n.* ſ. Schreibregel.

Schreibgriffel, *m.* pisaljka, pisaljica.

Schreibheft, *n.* pisanka.

Schreibhelfer, ſ. Schreibgehülfe.

Schreibkalender, *m.* zapisaći koledar.

Schreibkäſtchen, *n.* pisarka.

Schreibkaſten, *m.* pisaonik; pisarnik; ormar za pisanje.

Schreibkitzel, *m.* naslada u pisanju (knjigah).

Schreibköcher, *m.* pernjak, pernik.

Schreibkreide, *f.* pisaća kreda.

Schreibkunde, ſ. Paläographie.

Schreibkunſt, *f.* umětina pisanja; pisaoština; lěpopis, lěpopisje.

Schreibkünſtler, *m.* lěpopisar.

Schreibkürzung, *f.* kratoslovje.

Schreiblade, *f.* ſ. Schreibkäſtchen.

Schreiblection, *f.* poučaj u pisanju; —en geben, učit pisati; ich habe heute eine —, danas ću učit pisati.

Schreibleder, *n.* pisaći kvěr.

Schreiblehrer, *m.* učitelj u pisanju; er iſt ein —, uči pisati.

Schreibler, *m.* piskar.

Schreibleſeſehrmethode, *f.* obuka u čitanju uz pisanje.

Schreibleſen, *n.* čitanje uz pisanje.

Schreibluſt, *f.* veselje u pisanju; ſ. Schreibgeiſt.

Schreibluſtig, *adj.* er iſt —, rado piše; mnogo toga piše.

Schreibluſtige, *m.* radopis.

Schreibmaſchine, *f.* pisalo.

Schreibmaterialien, *pl.* pisaća sprava.

Schreibmeiſter, ſ. Schreiblehrer.

Schreibmuſter, *n.* pregledalica.

Schreibpapier, *n.* pisaći papir, pisaća hartija.

Schreibregel, *f.* lěpopisno pravilo.

Schreibrichtig, *adj.* pravopisni.

Schreibſchrank, *m.* pisaći orman, pisarnik.

Schreibſchrift, *f.* pisaće pismo.

Schreibſchule, *f.* pisaonica, pisarnica.

Schreibſchüler, *m.* pisar(će); učenik u pisanju.

Schreibſelig, ſ. Schreibluſtig.

Schreibſtein, *m.* pisanac.

Schreibſtift, *m.* pisaljka, pisaljica.

Schreibſtoff, *m.* pisaća sprava.

Schreibſtube, *f.* pisara, pisarnica.

Schreibſtunde, ſ. Schreiblection.

Schreibſucht, Schreibſüchtig, ſ. Schreibluſt, Schreibluſtig.

Schreibtafel, *f.* pisaća tablica; ſ. Schiefertafel.

Schreibtag, *m.* dan za pisanje; heute iſt —, danas će se pisati; (Forſtw.) odredba (drvah).

Schreibtiſch, *m.* pisaonik, pisaći sto(l).

Schreibträge, *adj.* er iſt —, neće mu se pisati.

Schreibübung, *f.* vèsbanje, vèsba u pisanju.

Schreibunterricht, *m.* obuka u pisanju.

Schreibweiſe, *f.* način pisanja.

Schreibwidrig, *adj.* nepravo pisan.

Schreibwuth, *f.* es herrſcht große —, sve se je pomamilo za pisanjem (knjigah).

Schreibzeug, *n.* pisala; ſ. Tintenfaß.

Schreibzimmer, *n.* ſ. Schreibſtube.

Schreibzug, *m.* potez.

Schreien, *v. n.* viknuti, poviknuti, vikati; kričati, kriknuti, zavapiti, vapiti; vrištati; aus vollem Halſe —, na sva usta i. iza grla vikati; vikati što komu grlo daje; er fing an zu —, stade ga vika; (v. Kind.) cika; das Kind ſchreit, dète plače; nèšto se je dète uzciktalo; ſich heiſer —, oderati se, odrěti se; ſich ſatt —, navikati se; er ſchreit aus allen Kräften, vikom viče; Einem in die Ohren —, nakričivati komu; Einem die Ohren voll —, zaglušati, zaglušiti komu; wie man in den Wald ſchreit, ſo ſchallet es wieder heraus, kakov pozdrav, onakov i odzdrav; über Ungerechtigkeit —, vikati, tužiti se na nepravdu; vor Schmerzen —, jaukati; um Hilfe —, pomagaisati; nach Brod —, kamkati za kruh; (lärmen), grajati, ziparati.

Schreien, *n.* vika; ins — kommen, razvikati se, razrakoliti se.

Schreiend, *adj.* vičući; —e Farben, prejarke, prešarene masti; eine —e Ungerechtigkeit, očita krivda; eine —e Sünde, golema grehota.

Schreier, *m.* vikač, hukač, vikalo, kričalo; drekavac; (Pollion), vikač

Digitized by Google

larmaš; f. Quakente; Schreiadler; —in, f. vikačica, larmašica.
Schreierpfeife, f. vrištaljka.
Schreihals, m. vikalo, vikač, kričalo, plačko, grlato dête.
Schreilen, v. n. srêšiti se.
Schrein, f. Schrank.
Schreiner usw., f. Tischler usw.
Schreisack, f. Schreihals.
Schreiten, v. n. koračiti, kročiti, koračati; über einen Graben —, prekoračiti jarak; über die Schwelle —, stupiti preko praga; er soll mir nicht mehr über d. Schwelle —, da se okani moje kuće; stolz daher —, ponosito šetati, bahati; zum Werke —, primiti se, prihvatiti se, latiti se posla; — wir zur Sache, hajde na posao, pristupimo k stvari; zur Ehe —, ženiti se; udavati se.
Schreitfuß, m. noga za koračanje; kračalo.
Schreiton, m. vriska.
Schreitwanze, f. Kothwanze.
Schrell, adj. (v. Schalle), krêštav; (v. Geschmacke), rezak, ljut.
Schremspapier, Schrenzpapier, n. prosta hartija.
Schricken, v. n. pući. | bugačica.
Schrift, f. pismo; er hat eine gute —, dobru ima ruku; —en, pisma; (Lettern), pismena, slova; (Act), spis; (Buch), knjiga; die heilige —, sveto pismo.
Schriftabsatz, f. Paragraph. | pismo.
Schriftanzeige, f. oglas knjige. | pisma.
Schriftausleger, m. tumačnik svetoga
Schriftbewahrer, f. Registrator.
Schriftbeweis, m. dokaz iz svetoga pisma.
Schriftbörs, m. (*Perca scriba*), pisani grgeč.
Schriftenthum, n. književnost.
Schrifterfinder, m. izumitelj pisma.
Schrifterklärer, f. Schriftausleger.
Schrifterklärung, f. tumačenje svetoga pisma. | lišaj.
Schriftflechte, f. (*Lichen scriptus*), pisani
Schriftforscher, m. izpitivalac svetoga pisma. | pisma.
Schriftforschung, f. izpitivanje svetoga
Schriftführer, m. pisalac, perovodja.
Schriftgebrauch, m. pismeni običaj.
Schriftgebräuchlich, adj. književni, poknjižki.
Schriftgelehrte, m. književnik, zakonik, pismoznanac.
Schriftgemäß, adj. poknjižki; (*theol.*) po svetom pismu. | slovar.
Schriftgießer, m. pismenar, slovolêv,
Schriftgießerei, f. pismenara, slovara, slovolêvnica.
Schriftgießererz, n. pismenina, slovnina.
Schriftgießerkunst, f. slovarstvo, pismenarstvo, slovolêvstvo.
Schriftgießermetall, f. Schriftgießererz.
Schriftgießerzettel, m. razbroj slovah, pisma.
Schriftguß, m. lêvanje pismenah, slovah.
Schriftbalter, m. držaljka.
Schriftjaspis, m. pisana jašma.
Schriftkammer, f. pismara.
Schriftkasten, m. pismarica; (Buchdr.) pismenik, slovnik.
Schriftkegel, m. stapka pisma.
Schriftkurzung, f. kratica.
Schriftlehrer, m. učitelj svetoga pisma.
Schriftler, m. piskar, pisaja.
Schriftlich, adj. pismen, na pismu; napisan; — von sich geben, napisati (što); — verzeichnen, popisati; — antworten, odpisati; — einreichen, pismo (o čem) podnêti; predati na pismu; — aufsetzen, napisati.
Schriftmäßig, f. Schriftgemäß.
Schriftmetall, n. pismenina.
Schriftmuster, n. pregledalica; (Buchdr.) ogled pisma i. slovah.
Schriftmutter, f. Matrize.
Schriftreich, adj. obilat pismom, slovî; diese Buchdruckerei ist sehr —, ova tiskarnica ima izobila pisma i. slovah.
Schriftrichter, f. Censor; Kritiker.
Schriftsäule, f. stup s napisom; (Columne), stupac; strana. | pismara.
Schriftschatz, m. pisano blago; (Archiv),
Schriftschneider, m. pismorez, slovorez.
Schriftschrank, m. pismarica.
Schriftsetzen, n. slaganje.
Schriftsetzer, m. slagar.
Schriftsetzer- (in Zus.) slagarski.
Schriftsetzerkunst, f. slagarstvo.
Schriftsetzerlohn, m. slagarina.
Schriftspindel, f. (*Murex scriptus*), pisani volak.
Schriftsprache, f. književni jezik.
Schriftstein, m. pisanac.
Schriftstelle, f. (*theol.*) mêsto, rêči svetoga pisma; f. Citat.
Schriftsteller, m. pisac; —in, f. pisalja.
Schriftsteller- (in Zus.) pisački.
Schriftstellerei, f. spisivanje (knjigah), pisaštvo; sich mit — beschäftigen, spisivati, pisati knjige.
Schriftstellerisch, adj. pisački; piščev.
Schriftstellern, v. n. spisivati, pisati knjige.
Schriftstellerschaft, f. spisovnost.
Schriftstellersucht, f. pohlepa za pisanjem knjigah.
Schriftstellerwelt, f. kolo pisacah.
Schriftstempel, m. tvorilo pismena.
Schrifttasche, f. pismarica, torba za pisma; f. Portefeuille. | sma.
Schriftverächter, m. prezirač svetoga pi-
Schriftverdreher, m. izvrtalac svetoga pisma.
Schriftverfälscher, m. izopačilac pisamah.
Schriftverständige, m. vêštak u svetom pismu.
Schriftversuch, m. pisački pokus.
Schriftvoll, adj. pun pisamah.

Digitized by Google

Schriftwechsel, *m.* dopisivanje. [smu.
Schriftwidrig, *adj.* protivan svetomu pi-
Schriftzeichen, *n.* pismo(-na).
Schriftzeug, *s.* Schriftmetall. [pisje.
Schriftzug, *m.* pis, potez pera; (*coll.*)
Schrillen, *v. n.* krěštati, krěčati, cvrčati.
Schrimpf, Schrinden, *s.* Schrumpf, Schrun-
Schrippe, *f* natrenjk. [den.
Schritt, *m.* korak, koračaj, korakljaj, krok; einen — thun, koračiti, kročiti; kleine —e thun, sitno koračiti, hoditi; mit schnellen — en gehen, brzo ići, hoditi; Einem auf allen —en und Tritten nachgehen, měriti komu korake; — für —, korak za korakom; ich kann keinen — mehr thun, nemogu više ni kročiti; ich werde keinen — mehr thun, neću ni koračiti naprěd; mit einem — war er bei ihm, jednom kroči, do njega doskoči; d. ersten — in einer Sache thun, započeti; der erste — ist der schwerste, kućni je prag najveća planina; d. Zimmer ist zehn —e lang, u dužinu ima soba deset korakah; er hat nur noch einen — zum Grabe, jednom je nogom već u grobu; im —e reiten, korakom jahati; — halten, držati korak, uredno koračati; einen guten — gehen, dobro krakati; krakač biti.
Schrittlings, Schrittmäßig, *adv.* korakom.
Schrittmesser, *m.* stopoměr; cestoměr.
Schrittschuh, *s.* Schlittschuh.
Schrittstein, *m.* skakalo. [korak.
Schrittweise, *adv.* korakom; korak po
Schrittzähler, *s.* Schrittmesser.
Schritz, *m.* *s.* Ralle. [Schrubber.
Schrobben, Schrobber, *s.* Schrubben,
Schrobel, *f.* grdašica. [Nierenstein.
Schröckeln; Schröckstein, *s.* Schrapeln;
Schröder, *s.* Schröter.
Schroff, *adj.* (rauh), hrapav; (zackig), zubat; (steil), vrletan; strm, strmenit; (v. Betragen), osoran, prěk.
Schroffe, *f.* (Schroff, *m.*) vrlet; presrt; *s.* Schroffheit.
Schroffen, *v. n.* strmiti.
Schroffgewächs, *n.* (*Alga*), resina.
Schroffheit, *f.* vrletnost; strmenitost; (*fig.*) osoritost, prěkost. [barsch.
Schroll, *m.* suklata, neotesanac; *s.* Kaul-
Schrolle, *s.* Scholle; Schrulle.
Schröpfe, *f.* skos.
Schröpfeisen, *n.* izbadač.
Schröpfen, *v. a.* das Getreide —, podžeti, ošišati, pokositi žito; ein Baum —, naporiti drvo; (*med.*) Einen —, metati rogove i. kupice (komu); (*fig.*) opuljiti, osmuditi, oglobiti (koga).
Schröpfer, *m.* kupičar.
Schröpfflinte, *f.* *s.* Schröpfeisen.
Schröpfglas, Schröpfhorn, *n.* Schröpfkopf, *m.* kupica, rog.
Schröpfmeister, *m.* kupičar.
Schröpfschnäpper, *m.* izbadač.
Schröpfwunde, *f.* rana od kupice i. roga.
Schröpfzeug, *n.* kupičarska sprava.
Schrot, *n.* & *m.* (v. ein. Baumstamme), panj; (v. Leinw.), pola; (v. Tuche), ivica, dizga; (b. Steinmetzen), šibra; (Schrötling), (novčana) plojka; — u. Korn, teža i jezgra; (spr.) von altem — und Korn, čověk staroga kova; von grobem —e sein, neotesan biti; (z. Schießen) sita, gmiza, sačma, šprih; (v. Getreide), bungur, kaša; (v. Rinde), krbulja, lubura, kuzo.
Schrotart, *f.* (drvarska) sěkira, kalača.
Schrotbaum, *m.* palija.
Schrotbeil, *n.* *s.* Schrotart.
Schrotbeutel, *m.* kesa za situ, sačmu.
Schrotbock, *m.* skladnjak.
Schrotbüchse, *f.* (puška-)ptičarica.
Schrotbunzen, *m.* Schrote, *f.* usěkač.
Schroteisen, *n.* usěkač; (b. Gärt.) kosor; (b. Schuß) krajač, bičkija; *s.* Anschrote.
Schrotel, *n.* panjić; (*fig.*) samlata.
Schroten, *v. a.* Getreide — (in d. Mühle), žrvnati, prekrupiti, bungurati žito; (abschneiden), šišati, kositi; ein Baum —, prepiliti, (zerhacken), presěći drvo; Draht —, žicu sěći; ein Stück Eisen —, presěći željezo; (v. Münzen), izsěći; (*mont.*) kopati; (b. Drechs.) zastrugati; das Horn —, rog piliti; (v. Mäusen), čagrtati, čagrljati; ein Faß in den Keller —, skladati bačvu u pivnicu; auf den Wagen —, nakladati, tovariti na kola; (wälzen), valjati; (heben), dići.
Schröter, *m.* (Münz—), plojčar; *s.* Schalenschröter; (*Lucanus*), jelenak, rogač; (Wein—), skladač; *s.* Schrote.
Schrotfaß, *n.* bure za situ, sačmu.
Schrotform, *f.* kalup za situ, sačmu.
Schrotgeld, *n.* skladarina.
Schrothammer, *m.* usěkač.
Schrothobel, *s.* Schrubbhobel.
Schrothorn, *n.* rog za situ, sačmu.
Schrötig, *adj.* užrvnan.
Schrotkäfer, *s.* Schröter.
Schrotkleie, *f.* krupne mekinje.
Schrotkorn, *n.* sačmeno zrno; (v. Getreide), bungur, kaša, jegli.
Schrotleiter, *f.* skladnje, palije.
Schrötling, *m.* novčana plojka.
Schrotmaus, *f.* puh. [muka.
Schrotmehl, *n.* krupno brašno, krupna
Schrotmeißel, *m.* usěkač.
Schrotmesser, *n.* satara.
Schrotmodel, *n.* *s.* Schrotform.
Schrotmühle, *f.* žrvnalo.
Schrotsäge, *f.* velika pila (testera), (b. Kammach.) češljarska pila.
Schrotsägenförmig, *adj.* koserski izsěčen.

Digitized by Google

Schrotschere, *f.* **velike nožice (makaze).**
Schrotschuß, *m.* **hitac od sačme.**
Schrotseil, *n.* **skladačko uže.**
Schrotsieb, *n.* **sito za sačmu.**
Schrotstahl, *m.* **ostrug.**
Schrotstrick, *m.* Schrottau, *s.* Schrotseil.
Schrotstück, *n.* **panjić; plojka.**
Schrotte, *f.* **sušena srdelja.**
Schrotthurm, *m.* Schrotwerk, *n.* **sačmara.**
Schrotwage, *f.* **razulja, livel.**
Schrotwagen, *m.* **kolica.**
Schrotwurm, *m.* *s.* **Maulwurfsgrille.**
Schrotzahn, *s.* Schneidezahn.
Schrotzeug, *n.* **izsečalo.**
Schrubbeln, *v. a.* **grebenati.**
Schrubben, *v. a.* **mesti; (b. Tischl.) sastružnjakom blanjati; problanjati.**
Schrubber, *m.* **kefa za pod.**
Schrubbhobel, *m.* **sastružnjak.**
Schrudern, *v. n.* **drhtati.**
Schruffen, *s.* Schroten. [hobel.
Schrufhobel, *m.* **postružnjak;** *s.* Schrubs
Schrulle, *s.* Scholle.
Schrumpel, *f.* **vraska, mrska, mrština, brazga, roza.** [navoran.
Schrumpelig, *adj.* **vraskav, namršten,**
Schrumpeln, *v. n.* **vraskati se, mrštiti se, mrskati se.** [Schrumpel.
Schrumpf, *m.* (Frucht—), **usušak;** *s.*
Schrumpfen, *v. n.* (v. d. Haut), **mežurati se, skožurati se; vraskati se;** (*fig.*) **grčiti se, sgrčiti se.**
Schrumpfen, *n.* (b. Seidenw.) **mrština.**
Schrumpfig, *adj.* **skožuran, smežuran;** *s.* Schrumpelig.
Schrumpfigkeit, *f.* **smežuralost.**
Schrunde, *f.* **puć, puklosina, pukotina.**
Schrunden, *v. n.* **pući; (von der Erde, Lippe), izpucati; die Mauer schrundet sich, zid puca; geschrunden, izpucao.**
Schrundenkraut, *n.* (*Lapsana Rhagadiolus*), **srpica.**
Schrundig, *adj.* **izpucao.**
Schrunthahn, *s.* Truthahn.
Schrupfen, *v. a.* **kružiti.**
Schub, *m.* **pomak; mah; poriv; Einem einen — geben, porinuti koga; (beim Kegelsp.) hitac, udarac; ein. — thun, jedanput baciti; ein — Kegel, jedna igra čunjacah; (Ort), krugljana, kuglana; mah; den — verstehen, umeti krugljati; der — des Brodes in den Ofen, metanje kruha u peć; ein — Brod, jedna peć kruha; mit einem — hinaus sein, jednim mahom šmignuti na polje; (b. Pferd.) probijanje zubih; s. Schubfach; (*off.*) zaprata; der —, zapratom; Einen per — fortschaffen, zapratiti koga, odpraviti pod stražom koga (kući).**
Schubben, *s.* Schuppen.
Schubbett, *n.* **povlačna postelja.**
Schubbiack, *s.* Schuft.
Schubblech, *n.* **ploča od ždrela.**
Schübel, *m.* **baglja, (h)omut.**
Schubfach, *n.* **povlak, škrabija, škrabica, fioka, čekmedže.**
Schubfenster, *n.* **povlačni oblok; zasun od prozora.**
Schübisch, *adj.* **ostrm, položit.**
Schubkarren, *m.* **tačke, kolica.**
Schubkarrner, *m.* **tačkaš.**
Schubkasten, (Schubladenkasten), *m.* **povlačnik, ormar s fiokami;** *s.* Schubfach.
Schublade, *f.* *s.* Schubfach, Schubkasten.
Schübling, *m.* **zasov, zasun;** (Bäumchen), mladika; *s.* Schiebling.
Schubpaß, *m.* **zapratnica.**
Schubochs, *s.* Schiebochs.
Schubrad, *n.* **greben.**
Schubrechen, *m.* **posuvaljka.**
Schubriegel, *m.* **zasunka, zapor.**
Schubsack, *s.* Schiebsack.
Schubtisch, *m.* **sto(l) s povlakom.**
Schubut, *s.* Schuft.
Schubwalze, *f.* **valj.**
Schubwand, *f.* **povlačni tin;** *s.* Geschiebe.
Schubweise, *adv.* **na pomake, mahove.**
Schubwesen, *n.* **zapratništvo, zapraćivanje.**
Schubzeit, *f.* **huja.**
Schüchtern, *adj.* **plah, žapan; stidan; — sein, plah biti, tudjiti se, snebivati se, žapati se; nevati se; — werden, žapnuti se, snebiti se, uzvrdati se; sich — umsehen, uzvěrati se, zvěrati.**
Schüchternheit, *f.* **plahost; žapa; snebivanje, tudjenje.**
Schuckelig, *adj.* **klimav.**
Schuckeln, *v. a.* **klimati; njihati, mahati; —, *v. n.* klamitati.**
Schuckelrad, *n.* **koturašan točak.**
Schucken, *v. a.* (stoßen), **gurati, turati;** (schwingen), **mahati;** (v. Rade), **dibati se, ševrljiti.**
Schuckler, *m.* **njihalo, dibalo.**
Schudel, *m.* **halabura, halaburina, lavrnja.**
Schudeln, *v. n.* **halaburiti.**
Schudern, *s.* Schaudern. [kutlić.
Schuffe, *f.* **kapunja;** (*Murex haustellum*),
Schuffel, Schuffeln, *s.* Schaufel usw.
Schüffeln, Schuffen, *v. n.* **hlamati, hlapati, švrcati.**
Schuffler, *m.* *s.* Löffelgans.
Schuft, *m.* (bettelhaft), **nitkov, nitković, nikogović; ništarija;** (schlecht), **hulja, hrdja, hrdjaković.**
Schuftig, *adj.* (bettelhaft), **traljav, kukavan; šmukljav;** (niederträchtig), **huljav, gadan, nepošten, bezobrazan.**
Schuftigkeit, *f.* **traljavost, kukavnost; gadnost, nepoštenost, bezobraznost.**
Schufut, *m.* (*Otus oscalophus*), **ušara.**
Schuh, *m.* **cipela, postola, crevlja; —e, *pl.* cipele;** (*fig.*) **obuća;** ein Paar —e, **jedne cipele;** zwei Paar —e, **dvoje cipele;** d. —e anziehen, **obući cipele;**

Digitized by Google

(spr.) jeder weiß am besten, wo ihn der — drückt, gdě koga tišti, to on najbolje zna; Einem die —e austreten, preoteti komu što; Einem etwas in d. —e schieben, iznėti što na koga; podmetnuti komu što (kao kukavica jaje); alle —e über einen Leisten schlagen, s. Leisten; (am Pfahle), zakov, kazma; (am Koffer), okov; (in Mühlen) korice, čanak; (b. Viehe), čaponjak; (Maß), stopa; (*Lepas galeata*), kacižica; (*Patella crepidula*), papučica; s. Steinklee; Schotenklee.

Schuhabsatz, *m.* peta u cipele.

Schuhahle, *f.* čizmarsko šilo.

Schuhband, *n.* obuvača, žužnja.

Schuhblatt, *n.* oglav.

Schuhblume, *f.* (*Hibiscus Rosa sinensis*), kitajski slězovac.

Schuhbürste, *f.* četka, kesa za cipele, [obuću.

Schuhbüßer, s. Schuhflicker.

Schuhdraht, *m.* dretva.

Schuhen, *v. a.* obuti, obuvati; (*fig.*) zaluděti; podvući pod koga meku po-

Schuhfleck, *m.* krpa u cipele. [stelju.

Schuhflicker, *m.* čizmokrp.

Schuhflickerei, *f.* krparija.

Schuhgasse, *f.* čizmarska ulica.

Schuhknecht, *m.* čizmarski dětić (kalfa).

Schuhkneif, *m.* krajač, bičkija*.

Schuhladen, *m.* cipelarnica.

Schuhlappen, *m.* s. Schuhfleck; šich auf die — geben, uzeti utrenik i. sugreb.

Schuhleder, *n.* koža za cipele.

Schuhleisten, *m.* kopito, kalup (od cipele).

Schuhlöffel, *m.* nazuvnik.

Schuhmacher, *m.* cipelar, crevljar; s. [Schuster.

Schumacherei usw., s. Schusterei. [stope.

Schuhmaß, *n.* měra za cipelu; měra na

Schuhnadel, *f.* lapoška; s. Schuhahle.

Schuhnagel, *m.* klinac za cipele.

Schuhnestel, s. Schuhriemen.

Schuhpflock, *m.* drvena peta.

Schuhpinne, *f.* pripinjač.

Schuhputzer, s. Stiefelputzer.

Schuhriemen, *m.* oputa.

Schuhrose, *f.* ružica na cipeli.

Schuhschnalle, *f.* predjica na cipeli.

Schuhschnürchen, *n.* obuvača.

Schuhschwärze, *f.* čizmarsko crnilo.

Schuhsenkel, s. Schuhriemen.

Schuhsohle, *f.* podplat, djon.

Schuhspitze, *f.* kljun (u cipele).

Schuhu, *m.* (*Strix Bubo*), sovuljaga; s. Schufut.

Schuhwerk, *n.* obuća.

Schuhwachs, *n.* Schuhwichse, *f.* voštilo.

Schuhwichser, *m.* voštilac.

Schuhwisch, *m.* otirač za čizme.

Schuhzweck, *m.* klinac (drveni).

Schulamt, *n.* učiteljstvo, služba učitelja.

Schulangelegenheit, *f.* školski posao.

Schulanstalt, *f.* učilište, škola.

Schulaufseher, *m.* nadzornik i. nadglednik učionicah (školah).

Schulaufseheramt, *n.* nadzorništvo učionicah. [nicah.

Schulaufsicht, *f.* nadgled, nadzor učio-

Schulbank, *f.* školska klupa; (spr.) er sitzt noch auf der —, istom se bori s pameću.

Schulbehörde, *f.* školska oblast.

Schulbekannte, *m.* poznanik iz škole; wir sind —, poznajemo se iz škole.

Schulbekanntschaft, *f.* poznanstvo iz škole.

Schulbesuch, *m.* polaženje učionice, škole.

Schulbildung, *f.* školsko obrazovanje; školska obrazovanost.

Schulbube, s. Schulknabe.

Schulbuch, *n.* školska knjiga.

Schulbuchhandlung, *f.* školska knjigarnica i. knjižara.

Schuld, *f.* (Vergehen), krivnja; an etwas — sein, kriv biti čemu; wer ist — an deinem Unglücke? s koga si izgubila sreću? er ist an seinem Unglücke selbst —, sam si je kriv; wer ist daran —? s koga je to? tko je tomu kriv? Einem etwas — geben, Einem d. — beimessen, kriviti koga, opasati koga krivnjom; die — wovon auf Einen schieben, obarati što na koga, běditi koga čim; die — liegt an mir, ja sam kriv; er ist frei von aller —, nije kriv ni malo; prav je i pravedan; er bekannte die —, priznao je, da je kriv; er ist — daß es so gekommen ist, s njega se je to dogodilo; sich etwas zu —en kommen lassen, zakriviti što; (Verbindlichkeit), Versprechen macht —, obećanje je dužnost; obećanje je težke dugovanje; die — der Natur bezahlen, razstati se s dušom; ich bin noch in Ihrer —, još sam Vaš dužnik; vergib uns unsere —en, oprosti nam dugove naše; (Geld—), dug; —en machen, dužiti se; —en bezahlen, oddužiti se; er steckt in —en, vrlo je zadužen; er steckt bis über die Ohren in —en, dužan je na sve četiri strane; dužan je i kosom na glavi; auf diesem Hause haften viele —en, ova je kuća vrlo zadužena; alte —en, starodužine; kleine —en, podužice; aus d. —en kommen, izkopati se iz dugovah; viele —en ausstehen haben, imati mnogo novacah na dugu; seine —en eintreiben, kùpiti veresiju, naplaćivati dugove; Einem etwas als — aufschreiben, pisati komu što u dug.

Schuldanerkennung, *f.* priznaja i. priznanje duga.

Schuldbar, *adj.* kriv.

Schuldbarkeit, *f.* krivina.

Schuldbefleckt, *adj.* — sein, ogrešiti se, kriv biti.

Digitized by Google

Schuldbeladen, Schuldbelaſtet, *adj.* kriv krivcit.
Schuldbetrag, *m.* iznesak duga; dug.
Schuldbeweis, *m.* dokaz krivnje; (Geld—), dokaz duga.
Schuldbewußt, *adj.* znajući da je kriv; ich bin mir nicht —, čista mi je duša od krivnje.
Schuldbote, *m.* pobirač dugovah.
Schuldbrief, *m.* zadužnica, obveznica,
Schuldbuch, *n.* dugovnik. [obligacija.
Schuldbürge, *m.* jamac duga.
Schuldeinfoderung, *f.* naplaćivanje; kupljenje veresije.
Schuldeintreiber, *m.* iztěrač dugovah.
Schuldeintreibung, *f.* iztěrivanje, iztěra dugovah. [(komu što).
Schulden, *v. n.* dugovati, dužan biti
Schuldenarreſt, *m.* zatvor radi duga.
Schuldenbelaſtet, *adj.* zadužen.
Schuldenbetrag, *m.* iznesak dugovah; dugovi; kennſt du den —? znaš-li, koliko ima dugovah?
Schuldenbüchel, *n.* dugovnica.
Schuldenfrei, *adj.* bez duga, nezadužen.
Schuldengericht, *n.* dužnički sud.
Schuldenlaſt, *f.* množina dugovah; die ganze —, svi dugovi.
Schuldenmachen, *n.* dugarenje, kalašenje.
Schuldenmacher, *m.* dugar, kalaš.
Schuldenmaſſe, *f.* množtvo dugovah; svi dugovi.
Schuldenreich, *adj.* vrlo zadužen.
Schuldenreſt, *m.* ostatak dugovah.
Schuldenſtand, *m.* dugovje, dugovi.
Schuldentilgung, *f.* odduga. [nica.
Schuldentilgungskaſſe, *f.* oddužna pěnez-
Schuldentilgungsfond, *m.* oddužno glavno.
Schuldenweſen, *n.* dugovni poslovi.
Schuldenzahler, *m.* platac dugovah.
Schuldenzinſen, *pl.* dobit, kamata.
Schulderlaß, *m.* Schulderlaſſung, *f.* oprost krivnje, duge.
Schuldforderung, *f.* iskanje duga; dug.
Schuldfrei, *adj.* nedužan; ſ. Schuldenfrei.
Schuldgebung, *f.* krivljenje.
Schuldgedrückt, ſ. Schuldbeladen.
Schuldgefangene, *m.* zatvorenik radi du-
Schuldgenoß, *m.* sukrivac. [govah.
Schuldhaft, *adj.* kriv.
Schuldheiß, *m.* seoski knez, sudac.
Schuldheißamt, *n.* seosko kněžtvo.
Schuldheißerei, *f.* knežija.
Schuldherr, *m.* věrovnik.
Schuldiener, *m.* školski poslužnik.
Schuldig, *adj.* (eines Verbrechens —), kriv; er iſt des Mordes —, kriv je smrti; er weiß ſich —, zna da je kriv; des hölliſchen Feuers — ſein, kriv biti ognjenomu paklu; Einen für — erklären, oglasiti koga krivcem; (verbunden), obvezan, držan; wir ſind d. Eltern Dank —, roditeljem treba da zahvalimo; den Vorgeſetzten ſind wir Gehorſam —, poglavare valja slušati; Einem die —e Achtung verſagen, nepoštovati koga kao što valja; er iſt Geld —, dužan je novcem; er iſt Abgaben —, nije platio danjka i. danka; — ſein, ſ. Schulden; er iſt viel —, vrlo je zadužen; (*fig.*) das bleibe ich dir nicht —, vratit ću ti zajam; sla žena zajma nevraća; er blieb ihm nichts —, vratio mu je zajam; er blieb ihm eine Antwort —, nije mu odgovorio; er blieb ihm keine Antwort —, odsěće mu, kao na panju.
Schuldige, *m.* krivac; (ſpr.) d. Unſchuldige muß mit dem —n leiden, pokraj suha drveta i sirovo izgori.
Schuldigen, *v. a.* kriviti, okriviti.
Schuldiger, *m.* krivilac; (*theol.*) dužnik; ſ. Schuldige.
Schuldigerklärung, *f.* oglašenje krivcem.
Schuldigermaßen, *adv.* kao što je dužan, kao što valja; po dužnosti.
Schuldigkeit, *f.* dužnost, držanstvo; ſeine — thun, izpuniti dužnost; (Soll), dugovina, dug.
Schuldiſtrict, *m.* školski srez, kotar.
Schuldiſtricts-Aufſicher, *m.* kotarski nadzornik učionicah.
Schuldklage, *f.* tužba za dug.
Schuldläugner, *m.* nijekač duga.
Schuldlos, *adj.* nekriv, nedužan; er iſt —, nije kriv.
Schuldloſigkeit, *f.* nedužnost, nekrivost.
Schuldloſigkeits-Erklärung, *f.* oglašenje nedužnim, nekrivim.
Schuldmann, *m.* dužnik.
Schuldmäßig, *adj.* dužan; —, *adv.* ſ. Schuldigermaßen.
Schuldner, *m.* dužnik; —in, *f.* dužnica.
Schuldpoſt, *f.* dugovni stavak; dugovina.
Schuldregiſter, *n.* kazalo dugovah.
Schuldſache, *f.* pra za dug. [brief.
Schuldſchein, *m.* Schuldſchrift, *f.* ſ. Schuld-
Schuldſchwer, ſ. Schuldbeladen.
Schuldthurm, *m.* dužnička uza, zatvornica.
Schuldtragende, *m.* krivac.
Schuldübernahme, *f.* preuzimanje duga.
Schuldübernehmer, *m.* preuzimalac duga.
Schuldurkunde, Schuldverſchreibung, *f.* zadužnica.
Schuldvogt, ſ. Schuldeintreiber.
Schuldvoll, *adj.* vrlo kriv.
Schule, *f.* učionica, škola, škula; die — beſuchen, hoditi u školu; ſein Kind zur — halten, slati i. pošiljati svoje děte u učionicu (školu); eine — errichten, zavesti učionicu (školu); (Claſſe), razred; der — den Rücken kehren, ostaviti knjigu; (*fig.*) aus der — ſchwatzen, izbrbljati što; izblejati se; eine — des Gehorſams, škola od posluha; — halten, učiti (děcu); die — iſt aus,

Digitized by Google

svršen je nauk; die ganze — begleitete die Leiche, svi su djaci bili na sprovodu; die — des Plato, Platonova škola; das schmeckt nach d. —, to zaudara po knjizi; (v. Sängern), er hat keine —, nije izučio; (v. Pferd.) obuka; ſ. Synagoge.

Schulen, *v. n.* hoditi u školu; —, *v. a.* učiti; ein Pferd —, obučiti, birati, dotěrati konja.

Schulenläufer, *m.* pustodjak, svrzislovo.

Schuler, *m.* učitelj, školnik.

Schüler, *m.* učenik, djak; —in, *f.* učenica.

Schülerhaft, *adj.* učenički; (*fig.*) početnički, kao početnik.

Schulerrichtung, *f.* zavedenje, podignuće učionice (škole).

Schülermäßig, ſ. Schülerhaft.

Schülern, *v. n.* učenik biti.

Schulerziehung, *f.* školsko uzgajanje, odgajanje, odhranjivanje.

Schulfach, *n.* učiteljska struka.

Schulfeiertag, *m.* školski praznik.

Schulferien, *pl.* školski praznici.

Schülferig, *adj.* (*lepidotus*), prhutav.

Schülfern, *pl.* (*lepides*), prhut, perut.

Schulfest, *n.* školska svetkovina.

Schulfond, *m.* školsko glavno, školska zaklada.

Schulfreund, *m.* prijatelj školah; prijatelj od škole; saučenik.

Schulfuchs, *m.* školar, školomet; ſ. Pedant.

Schulfüchserei, **Schulfüchsiſch**, ſ. Pedanterie, Pedantiſch.

Schulgebäude, *n.* školska kuća; škola.

Schulgefährte, *m.* saučenik.

Schulgefängniß, *n.* školska uza.

Schulgehilfe, *m.* učiteljski pomoćnik.

Schulgeld, *n.* naukovina, školarina.

Schulgeldbefreiung, *f.* oprost od naukovine (školarine).

Schulgelder-Quittung, *f.* namira na nauk.

Schulgelehrſamkeit, *f.* školska učenost.

Schulgelehrte, *m.* školki učenac.

Schulgenoſſe, ſ. Schulgefährte.

Schulgerecht, *adj.* školski, po pravilu; ein —es Pferd, biran, izučen konj; — reiten, jahati po pravilih.

Schulgericht, *n.* školski sud.

Schulgeſetz, *n.* školski zakon.

Schulgeſchwätz, *n.* brbljanje za knjigom.

Schulhaus, *n.* školska i. školna kuća.

Schulherr, ſ. Scholarch.

Schulinſpektor, *m.* nadzornik učionice (škole).

Schuljahr, *n.* školska i. školna godina.

Schuljugend, *f.* učeća mladež, djaci.

Schuljunge, *m.* ſ. Schulkind.

Schulkamerad, *m.* saučenik; wir ſind —en, zajedno smo hodili u školu.

Schulkameradſchaft, *f.* saučeništvo.

Schulkenntniß, *f.* er beſitzt —ſſe, naučio je svašta u školi.

Schulkind, *n.* učenik, djak (škular).

Schulklaſſe, *f.* (školski) razred.

Schulknabe, *m.* ſ. Schulkind.

Schulkram, *m.* školska mudrost.

Schulkrankheit, *f.* djačka bolest.

Schullehrer, *m.* učitelj, školnik, magjistor; —in, *f.* učiteljica, učiteljeva žena.

Schullehreramt, *n.* učiteljstvo, učiteljska služba.

Schullehreranſtalt, *f.* učiteljište, učiteljsko sěmenište.

Schullehrerſtelle, *f.* město, služba učitelja.

Schullos, *adj.* bez škole.

Schulmädchen, *n.* učenica (škularica).

Schulmann, *m.* věšt učitelj, školski věštak; ſ. Schullehrer.

Schulmäßig, *adj.* školski.

Schulmeiſter, ſ. Schullehrer.

Schulmeiſtern, *v. a.* (Einen —), artovati, kmetovati (komu).

Schulmeiſterton, *m.* im —e, poput učitelja, kmeta.

Schulordnung, *f.* školski i. školni red.

Schulpbohrer, ſ. Löffelbohrer.

Schulpatron, *m.* zavětnik učionice.

Schulperſonale, *n.* učiteljstvo.

Schulpferd, *n.* biran, izučen konj.

Schulprüfung, *f.* (školski) izpit.

Schulrath, *m.* školski savětnik; (*coll.*) školsko věće.

Schulrecht, ſ. Schulgerecht.

Schulrede, *f.* školska beseda.

Schulſache, *f.* školska stvar; školski posao.

Schulſattel, *m.* učenićko sedlo.

Schulſchrift, *f.* školski, školni spis.

Schulſchritt, *m.* pravioni korak, hod.

Schulſtadt, *f.* grad sa školom.

Schulſtand, *m.* učiteljstvo.

Schulſtaub, *m.* školski prah; den — einſchlucken, školnikovati.

Schulſteif, ſ. Pedantiſch.

Schulſtelle, ſ. Schullehrerſtelle.

Schulſtiftung, *f.* školska zaklada.

Schulſtrafe, *f.* školska kazan.

Schulſtube, *f.* učionica.

Schulſtunde, *f.* nauk.

Schulter, *f.* plece (*pl.* pleći *f.*); etwas auf die — nehmen, uprtiti što, zametnuti se čim; (Hamme), plećka.

Schulterband, *n.* sveza lopatice.

Schulterbein, *n.* plećna kost.

Schulterblatt, *n.* lopatica, pleće.

Schulterblattgegend, *f.* nadplećina.

Schulterblattmuſkel, *m.* lopatična mišica.

Schulterblattnerve, *m.* lopatični živac.

Schulterblatt-Schlagader, *f.* lopatična kucavica.

Schulterblech, *n.* poramak.

Schulterbrett, *n.* ſ. Lehne.

Schulterbucht, *f.* medjuplećje.

Schulterende, *n.* kraj pleća.

Schulterfeder, *f.* rámeno pero.

Schultergegend, *f.* nadpazušje.

Schultergehenk, *n.* prekoramenica.

Schultergrath, *m.* plećni greben, slěme.

Digitized by Google

Schulterhaken, *m.* lopatična kuka.
Schulterjoch, *n.* obramnjača (obravnjača).
Schulterkiffen, *n.* podplečnik.
Schulterknochen, *m.* ſ. Schulterbein.
Schultern, *v. n.* uprtiti, prtiti.
Schulternaht, *f.* poplečni šav.
Schulterpunkt, *m.* pleče.
Schultertuch, ſ. Scapulier.
Schulterzelle, *f.* plečno ošce.
Schulterzungenbeinmuſkel, *m.* plečno-jezična mišica.
Schultheiß, ſ. Schuldheiß.
Schultiſch, *m.* školski stol.
Schulton, *m.* im —e, poput učitelja.
Schulunterricht, *m.* školski nauk. [lah.
Schulverfaſſung, *f.* uredba učionicah, škoSchulviſitation, *f.* pregledanje učionice, škole. [škole.
Schulvorſteher, *m.* nadstojnik učionice,
Schulweiſe, *m.* školastik, školar.
Schulweisheit, *f.* školastičnost.
Schulweſen, *n.* školstvo, škole.
Schulwitz, *m.* školska mudrost.
Schulze, Schulzenamt, ſ. Schuldheiß uſw.
Schulzeit, *f.* školovanje; vrême od nauka.
Schulzeugniß, *n.* školska svědočba.
Schulzimmer, *n.* ſ. Schulſtube.
Schulzucht, *f.* školski kar, zapt.
Schummel, *f.* luncupa, tumarača.
Schummeln, *v. n.* vrzati se, ševrdati; šmrdati, krzati se.
Schummer, *m.* sumrak.
Schummern, ſ. Dämmern.
Schumpfel, ſ. Schummel.
Schund, *m.* smetak; (*merc.*) izmetak; (b. Gärb.) omezdrine.
Schundern, ſ. Schleißen.
Schundfeger, *m.* provašer.
Schundgrube, *f.* provaža, hala.
Schupfen, ſ. Schuppen.
Schupp, *m.* poriv, mah; pomah; Einem einen — geben, porinuti, turiti koga; ſ. Waſchbär.
Schuppdroſſel, ſ. Schopfdroſſel.
Schuppe, *f.* ljuska, češuja; (am Kopfe), perut, prhut, krljušt; (ſpr.) die —n ſind ihm von den Augen gefallen, pukla mu je koža na čelu, puklo mu je medju očima.
Schüppe, *f.* lopata; Einem die — geben, odturiti, odpraviti koga; die — bekommen, izgubiti službu; (im Kart.) [ſ. Pik.
Schuppen, *m.* suša.
Schuppen, *v. a.* Einen —, rinuti, turiti, rivati, turati koga; Einen auf d. Seite —, odturiti koga od sebe; porinuti koga; Einen vom Amte —, krenuti koga iz službe; einen Fiſch —, strugati, strgati, ostrugati ribu; ein geſchupptes Bild, ljuskava slika; ſich —, *v. r.* ljuštiti se, ljupiti se; (von der Haut), perutati se, isperutati se.
Schüppen, *v. a.* lopatati.
Schuppenbein, *n.* češuja.
Schuppenbecke, *f.* (*bot.*) ljuskav obojak.
Schuppeneibe, *f.* (*Dacrydium*), sužnjak.
Schuppeneidechſe, *f.* ljuskava gušterica.
Schuppenente, *f.* (*Anas discors*), patka-karačica.
Schuppenfell, *n.* ljuskava koža.
Schuppenfiſch, *m.* (riba-)ljuskavica.
Schuppenflechte, *f.* crepovit lišaj; (*Parmelia*), plitičarka.
Schuppenfloſſer, *pl.* (*Squamipennes*), ljuskoperke.
Schuppenförmig, *adj.* ljuskav.
Schuppengras, *n.* (*Ischaemum*), ljuštavica.
Schuppengrind, ſ. Erbgrind. [koža.
Schuppenhaut, *f.* perutava, krljuštava
Schuppenlos, *adj.* bez ljuske; (v. Fiſch.)
Schuppenmuſchel, ſ. Rieſenmuſchel. [go(l).
Schuppennaht, *f.* svez češuje.
Schuppenpanzer, *m.* ljuskav oklop.
Schuppenrand, *m.* (*margo temporalis*), krajac slěpočnice.
Schuppenreich, *adj.* vrlo ljuskav.
Schuppenrücken, *m.* (*Aphrodita squamosa*), ljuskava ladinka.
Schuppenſchlag, ſ. Afterſchlag.
Schuppenſchlange, *f.* ljuskava zmija.
Schuppenſchwamm, *m.* (*Boletus subsquamosus*), ljuskav vrganj.
Schuppenſchwanz, *m.* ljuskav rep.
Schuppenthier, *n.* (*Manis*), ljuskavac; d. langſchwanzige —, (*M. tetradactyla*), dugorepi ljuskavac; (*Lepisma*), ribica. [skavača.
Schuppenthierchen, *n.* (*Lepadella*), ljuSchuppenvielarm, *m.* (*Hydra squamata*), ljuskavi sveživ.
Schuppenwurz, Schuppenwurzel, *f.* (*Lathraea squam.*), grozničarka, od groznice trava.
Schuppern, ſich, *v. r.* hrnjati se.
Schuppicht, *adj.* ljuščast.
Schuppig, *adj.* ljuskav; (von der Haut), prhutav, krljuštav.
Schuppmeſſer, *n.* strugalj.
Schuppotter, ſ. Sumpfotter.
Schupſente, ſ. Kriechente.
Schur, *f.* strižnja; strig; zur — etwas thun, činiti komu što uz prkos.
Schürbaum, *m.* žarilo, žarač.
Schürblech, *n.* poticaljka.
Schüreiſen, *n.* ſ. Schürhaken.
Schüren, *v. v.* Feuer —, tarnuti, čarnuti, tarkati, čarkati (u vatru), podtaknuti, podticati, sticati vatru; (*fig.*) piriti vatru; den Aufruhr —, razpaljivati bunu.
Schürer, *m.* podtikač, pirivatra.
Schurf, *m.* rupa, lukuja, škulja; (*mont.*) (rudo)traž *f.*, traženje rude; (wdm.) rěz; ſ. Schorf.
Schürfarbeit, *f.* Schürfbau, *m.* traženje, tražnja rude, (rudo)traž.

Digitized by Google

Schürfbewilligung, *f.* dopust traženja rude; rudotražni dopust.
Schürfen, *v. n.* (*mont.*) nach Gängen —, tražiti rudu; ſ. Ritzen.
Schürfer, *m.* tražilac rude.
Schürfgeld, *n.* (rudarska) naležba.
Schürfgezäh, *n.* tražilo.
Schürfhobel, ſ. Schrothobel.
Schürflicenz, ſ. Schürfbewilligung.
Schürfraum, *m.* tražilište.
Schürfſchacht, *m.* tražno okno.
Schürfung, *f.* traženje rude, traž *f.*
Schürfungs- (in Zuſ.) rudo-tražni.
Schürfweſen, *n.* tražila.
Schürfzettel, *m.* rudotražna dopustnica.
Schürhaken, *m.* ožeg, vatralj, žarilo, žarač, požarač.
Schürherd, *m.* peć.
Schürholz, *n.* drva za peć; bukale.
Schurigeln, *v. a.* mučiti, kostolomiti.
Schurke, *m.* lopov, lupež, nitkov, hulja, ugursuz.
Schurkenſtreich, *m.* Schurkenthat, Schurkerei, *f.* lopovština.
Schurkiſch, *adj.* lopovski, lupežki.
Schürknecht, *m.* podtikač.
Schürl, ſ. Schörl.
Schürloch, *n.* oblok, pendžer (u ciglane).
Schurre, *f.* ſ. Hahnenkamm.
Schürſchaufel, *f.* lopata.
Schürſtab, Schürſtachel, Schürſtock, *m.* žarač, žarilo, požarač.
Schürtag, ſ. Aſchermittwoch.
Schurwolle, *f.* postrižine.
Schurz, *m.* opreg, oprega; (am Schorſteine), napa; (*mont.*) hvatač; (wdm.) zadnjica; ſ. Schurzfell.
Schurzband, *n.* zapregač; ſ. Schürzenband.
Schürze, *f.* pregača, zaslon, opreg, opregača, oprežina, prežina, kecelja, fertun*; eine — umbinden, pripasati kecelju, pregaču; (*fig.*) den —en nachlaufen, ženariti; ſ. Schurzfell.
Schürzen, *v. a.* einen Faden —, vezati, svezati konac; ein Knoten —, uzlati, zauzlati, zavezati uzao; eine Schleife —, svezati na šeput i. petlju; den Knoten einer Handlung —, zamrsiti dogadjaj; die Kleider —, zapreći se, zaprezati se, zapreći i. zavrnuti skute; geſchürzt, zapregnut.
Schürzenamt, *n.* služba dobivena preko ženske glave.
Schürzenband, *n.* vezanka, vrvca od kecelje i. pregače.
Schürzenzins, *m.* odrina.
Schurzfell, *n.* zastor, kožna pregača.
Schürzfleck, *m.* zastorac.
Schürzgürtel, *m.* zapregač.
Schürztuch, *n.* opreg.
Schürzung, *f.* — des Knotens, uzlanje; zamrsivanje.
Schurzwerk, *n.* sěk; kuća od sěka.
Schuſcheln, *v. n.* šaptati, šuškati; (auf dem Eiſe), ſ. Schleifen.
Schuſel, *f.* luca, lucka, tandara.
Schuſelig, *adj.* tandarast, luckast.
Schuſeln, *v. n.* šuškati; raditi kao ni sebi ni svome.
Schuß, *m.* (v. Waſſer), skok; ein Pferd im Schuſſe aufhalten, ustaviti letećega konja; in den — kommen, izvěštiti se; izpeći zanat; d. Salat iſt im Schuſſe, ločika je prorasla, isprcala; im Schuſſe ſein, (v. jungen Leuten), djikati; er iſt im Schuſſe, (ſcherz.) raste, kao da ga djavoli za uši vuku; (Schößling), mladica, lětkinja, lětorast; (Flinten—), puknuće, puškomet, metanj; es fiel ein —, puška puče; auf d. erſten — treffen, na prvi hitac, hit i. od prva puta pogoditi; einen — thun, izbaciti, opaliti pušku; man hörte einen —, začuo se i. čuo se puška; Einem in den — kommen, naletěti i. doći komu na pušku; doći komu na lež, na oko i. pod hitac; den — erwiedern, odpuknuti; er bekam einen —, ranila ga je puška; er hat einen —, šumast, sulud, čanut je; ſ. Geſchoſſen; (v. Perſ.) ein rechter —, ſ. Schußbartel; (Ladung), naboj; den — aus der Flinte herausziehen, izvaditi naboj, izvrtěti pušku; er iſt keinen — Pulver werth, nebih ga ubio, da ga nadjem u kupusu; nije vrědan pušljiva oraha; nevrědi trešnju; (Wunde), rana od puške; Ein — Brod, jedna peć kruha; (b. Web.) ſ. Einſchuß.
Schußbartel, *m.* šumak, smetenjak, smušenjak, surlača, surlan, smuta, pometenik, šaša, čaprda, halabura, vragostrěl.
Schußbaum, *m.* poklopnjak.
Schußbrücke, *f.* strmi žlěb.
Schußbühne, *f.* kapak.
Schüſſel, *f.* zděla, čanak, činija; eine irdene —, bljuda; eine flache —, plitica; eine — Brei, puna zděla i. jedna zděla kaše; eine kleine —, zdělica; (*Patella*), bljudica; (wdm.) uho.
Schüſſelbrett, *n.* zdělnjak; polica.
Schüſſelchen, *n.* zdělica.
Schüſſeler, *m.* zdělar, činijar.
Schüſſelflechte, *f.* (*Parmelia*), pliticarka.
Schüſſelform, *f.* kalup od zděle.
Schüſſelförmig, *adj.* plitičast, zdělast.
Schüſſelfreund, ſ. Schlemmer.
Schüſſelhader, *m.* ſ. Schüßeltuch.
Schüſſelknecht, *m.* oplavnik.
Schüſſellampe, *f.* žižak, uljenka, lampica.
Schüſſellecker, *m.* čankoliz.
Schüſſelmacher, *m.* zdělar.
Schüſſelmorchel, *f.* ſ. Becherſchwamm.
Schüſſelmuſchel, *f.* (*Patella*), bljudica; die wilde —, (*Haliotis*), puzlatka.

Digitized by Google

Schüsseln, *v. n.* izkladati; (die Schüssel leeren), oprcati, opuckati sve.
Schüsselring, *m.* podzdělnjak.
Schüsselschrank, *m.* zdělnjak.
Schüsselschwamm, *s.* Becherschwamm.
Schüsseltuch, *n.* sudoper.
Schüsselwage, *f.* težlja (vaga) sa zdělami.
Schüsselwasser, *n.* pomije. [pěščak.
Schuffer, *m.* špekula, špiljka, piljak,
Schufferbaum, *m.* (*Guilandina*), bonduk.
Schuffern, *v. n.* piljkati se, igrati se špekulah.
Schußfertig, *adj.* gotov paliti; spreman na pucanje; nategao; sich — machen, spremiti se na pucanje.
Schußfest, *s.* Kugelfest.
Schußfrei, *adj.* izvan puškometa.
Schußgeld; **Schußgerinne**; **Schußfeil**, *s.* Schießgeld; Schoßgerinne; Richtfeil.
Schußladen, *m.* strmi žlěb.
Schüßling, *m.* (von Menschen) momče, djerz; (v. Bäum.) mladica, lětorast; (v. Schwein.) nazime.
Schußlinie, *f.* dohvat (puške).
Schußloch, *n.* rupa, bušotina od puške.
Schußmäßig, **Schußrecht**, *adj.* na domet
Schußrolle, *s.* Patrone. [i. dohvat.
Schußschlange, *f.* smuk.
Schußstein, *s.* Donnerstein.
Schußwasser, *n.* voda od puške.
Schußweide, *s.* Korbweide.
Schußweite, *f.* dohvat, domet, domašaj; (Flinten—), puškomet; (Kanonen—), topomet; sich bis auf — nahen, doći na dohvat i. domet; es ist außer —, nebi puška doturila.
Schußwunde, *f.* rana od puške; er hat eine —, ranila ga je puška.
Schußwundwasser, *s.* Schußwasser.
Schuster, *m.* čizmar, postolar, (šostar); (Schuhmacher), cipelar, crevljar; (*Phalangium Opilio*), kosac; (*Cerambyx Sutor*), postolar.
Schuster- (in Zus.) čizmarski.
Schusterarbeit, *f.* čizmarski posao; (Schusterwaare), čizmarina, cipelarina.
Schusterdraht, *m.* dretva. [stolarija.
Schusterei, *f.* čizmarija, cipelarija, po-
Schusterfisch, *m.* linjak.
Schustergarn, *n.* predja za dretve.
Schustergasse, *f.* čizmarska ulica.
Schustergeselle, *m.* čizmarski dětić (kalfa).
Schusterhandwerk, *n.* čizmarstvo, postolarstvo, cipelarstvo; das — treiben, čizmariti, postolariti, cipelariti; *s.* Schusterei.
Schusterholz, *n.* *s.* Hartriegel. [děčak.
Schusterjunge, *m.* čizmarski, postolarski
Schusterkäfer, *m.* (*Scarabaeus Eremita*),
Schusterkleister, *m.* ćiriš. [samotar.
Schusterkneif, *m.* krajač, bičkija.
Schusterkraut, *n.* *s.* Wohlgemuth.
Schusterladen, *m.* čizmara, cipelara.
Schusterlicht, *n.* čizmarska světiljka.
Schustermeister, *m.* čizmarski, postolarski majstor; *s.* Schuster.
Schustern, *v. n.* čizmariti, postolariti, cipelariti, crevljariti.
Schusternaht, *f.* čizmarski šav.
Schusterpappe, *s.* Schusterkleister.
Schusterpech, *n.* dveka, dvečilo.
Schusterpfrieme, *s.* Schusterahle.
Schusterschämel, *m.* čizmarski stolac.
Schusterschwärze, *f.* čizmarsko crnilo.
Schusterwaare, *s.* Schusterarbeit.
Schusterwerkstatt, *f.* čizmarnica.
Schusterzange, *f.* čizmarske klěšte.
Schusterzeug, *n.* čizmarsko orudje, čizmarski halat.
Schusterzwecke, *s.* Schuhzwecke.
Schute, *f.* badilj; (*fig.*) stidguba.
Schüte, *f.* šuta.
Schutt, *m.* ruševina, surovina; (Ruinen), podrtine, razvaline; (b. Brauer), met.
Schütt, *adj.* rědak, omašit.
Schütt, *f.* sipina.
Schüttboden, *m.* žitnica, hambar.
Schütte, *f.* kup, hrpa; (v. Stroh), snop; *s.* Schüttboden; Taucherhuhn.
Schütteler, *m.* tresilac.
Schüttelkasten, *m.* tagara. [taube.
Schüttelkopf, *m.* tresoglavac; *s.* Pfau-
Schütteln, *v. a.* mit dem Kopfe —, glavom tresti; den Kopf zu etwas —, glavom mahati, mašukati, glavom potresti; Einem die Hand —, potresti komu ruku; svojski se s kim rukovati; den Baum —, drmati drvo; Pflaumen —, šljive tresti; eine Predigt aus dem Ärmel —, besěditi kao iz knjige; (eine Flasche —), mućnuti, mućkati, smućkati; Einen —, (*fig.*) izkarsti koga; sich —, *v. r.* tresti se, stresti se, otresati se; er wird vom Fieber geschüttelt, groznica ga lomi.
Schütteln, *n.* trešenje, trešnja.
Schüttelreiter, *m.* iztrepač.
Schüttelstock, *m.* palica.
Schütten, *v. a.* sunuti, sipati; d. Getreide aus den Säcken —, izasuti, izasipati žito iz vrěćah; den Sand in den Keller —, sipati, sasuti pěsak u pivnicu (podrum); (v. Flüssigk.) linuti, sunuti, sipati; hinzu—, priliti; voll—, naliti; doliti; Wasser aus dem Kruge —, izliti vodu iz krčaga; dem Hirten —, sipati pastiru pašarinu; dem Schmiede —, sipati kovaču pokovicu; (reichlich ertheilen), prosuti, prosipati; —, *v. n.* das Getreide schüttet reichlich, žito dobro izmeće, baca, plaća; (wdm.) kotiti, kotiti se; sich —, *v. r.* die Milch hat sich geschüttet, mlěko se je sgrnšalo.
Schüttenstroh, *n.* slama u snoplju, cěla
Schutter, *m.* tres. [slama.
Schütter, *m.* sipač; *s.* Schutter.

Digitized by Google

Schütter, *adj.* ſ. Schütt.
Schütterbart, *m.* ćoso.
Schütterbärtig, *adj.* ćosav, ćosast.
Schutterde, *f.* survina.
Schütterer, *m.* drmalac, drmalo.
Schütterfiſch, ſ. Zitteraal.
Schüttern, (Schuttern), *v. n.* tresti se; (v. Froſt), drhtati, trepetati; (v. Wagen), truckati se; —, *v. a.* drmati, razdrmati.
Schüttern, *n.* Schütterung, *f.* drmanje, drmavica; truckavica; ſ. Erſchütterung.
Schutterſtein, ſ. Adlerſtein.
Schuttfahrer, *m.* vozac ruševine.
Schüttgabel, *f.* rogulje.
Schuttgelb, *n.* brezovo žutilo.
Schüttgrün, *n.* brezovo zelenilo.
Schüttgut, ſ. Stürzgut.
Schutthaufen, *m.* podrtine.
Schutthaus, *n.* žitnica, hambar.
Schuttfärrner, ſ. Schuttfahrer.
Schüttkaſten, *m.* žitna škrinja; ſ. Schüttboden.
Schuttlavine, *f.* sipki plaz.
Schüttler, *m.* ſ. Schütteler; (*fig.*) groznica.
Schüttling, *m.* drobna vuna.
Schuttort, *m.* bunjište.
Schuttpflanze, *f.* podrtnica, zidinarica.
Schüttplatz, *m.* pitalište.
Schüttregen; Schüttſenf, ſ. Platzregen; Heberich.
Schüttſtein, *m.* slěv. slěvak, oluk.
Schüttung, *f.* prěboj; (des Getreides), izdašnost; izmetanje.
Schuttverführung, *f.* odvoženje ruševine, podrtinah.
Schuttwagen, *m.* kola za ruševinu, podrtine.
Schuttwall, *m.* sip od ruševine.
Schuttwinkel, *m.* bunjište.
Schutz, *m.* (an Mühl.) zatvor, zapor; d. — aufziehen, dignuti zapore; (Beſchützung), obrana; zaštita; die Kleider dienen zum — gegen die Kälte, haljine nas brane od zime; der Baum ſteht im —e, drvo je zaštićeno; (Schirm), zaštita, okrilje; Einem — geben, zakloniti, zakriliti koga; Einen in ſeinen — nehmen, staviti koga pod svoje krilo i. okrilje; ſich in Jemandes — begeben, uteći se pod čije krilo; er entfloh unter dem —e der Nacht, vrže noć na glavu, te uteče; — bieten, štititi, braniti od . . .
Schütz, ſ. Schütze.
Schutzanfleher, *m.* utočnik.
Schutzbedürftig, *adj.* potreban zaštite.
Schutzbefohlene, *m.* branjenik.
Schutzbietend, *adj.* štiteći.
Schutzbild, *n.* sveti hranitelj, ikona.
Schutzblatt, *n.* (*tegillum*), zaštitka.
Schutzblattern, *pl.* boginje (cěpljene).
Schutzbrett, *n.* zapor, zatvor.
Schutzbrief, *m.* zaštitnica, zaštitno pismo.
Schutzbuhne, *f.* podzida.
Schutzbund, *m.* Schutzbündniß, *n.* savez za obranu.
Schutzdach, *n.* podstrešje; zaklon.
Schutze, *m.* strěljač; (*mil.*) strělac, puškar (šicar); (Scharf—), strělac; (ſpr.) gute —n fehlen auch, i pop u knjigu fali; i konj od sto dukatah posrne; (b. Web.) čunak; (Laufer), teklić; (*astron.*) strělac; ſ. Rüſſelfiſch.
Schütze, *f.* zapor, zatvor.
Schutzeiſen, *n.* rukobran, boč.
Schutzel, *m.* okno (od jaže); ſ. Schirm.
Schutzempfohlene, *m.* branjenik.
Schützen, *v. a.* (in Mühl.) ustaviti, zatvoriti; (be—), gegen Angriffe —, braniti od napadanja; d. Baum vor Winden —, štititi, zaštititi, zakloniti drvo od větra.
Schutzenbruder, *m.* sustrělac; strělac; er iſt ein —, i on je strělac.
Schützenfeſt, *n.* strělačka svečanost.
Schutzengel, *m.* angjeo-čuvar; (*fig.*) spasitelj, čuvar.
Schützengeſellſchaft, Schützengilde, *f.* strělačko družtvo; strělci.
Schutzenhaus, *n.* streljana.
Schützenhof, *m.* strelište.
Schützenkaſſe, *f.* strělačka pěneznica.
Schützenkönig, *m.* nadstrělac.
Schützenmeiſter, *m.* strělački starěšina.
Schutzenplatz, *m.* strelište.
Schutzenſchaft, *f.* strělaštvo; strělci.
Schützenſchmaus, *m.* strělačka gostba.
Schutzenübung, *f.* nadstreljavanje.
Schützer, *m.* (*mont.*) ustavljač; ſ. Beſchützer.
Schutzfrau, *f.* zaštitnica.
Schutzgatter, *n.* spustna rešetka; (an Schleußen), brana.
Schutzgeiſt, ſ. Schutzengel.
Schutzgeld, *n.* zaštitnina.
Schutzgeleit, *n.* proprata.
Schutzgenoß, *m.* sušticenik, subranjenik.
Schutzgeſuch, *n.* mo(l)ba za obranu, zaštitu; ſ. Recurs.
Schutzgöttin, *f.* boginja i. božica-čuvarica.
Schutzhafen, *m.* zavětrina.
Schutzhaltung, *f.* zaštita.
Schutzheilige, *m.* sveti zavětnik, zastupnik; ſ. Patron.
Schutzherr, *m.* zaštitnik, pokrovitelj.
Schutzherrlich, *adj.* zaštitnički.
Schutzherrſchaft, *f.* zaštitništvo, pokroviteljstvo.
Schutzjude, *m.* zaštićen Židov.
Schutzkampf, *m.* boj za obranu.
Schutzkind, *n.* branjenik, děte pod zaštitom.
Schutzkraft, *f.* zaštitnost.
Schutzkrieg, *m.* rat za obranu.
Schutzleiſtung, *f.* zaštita.
Schutzling, *m.* branjenik, štićenik; —, *f.* branjenica.
Schutzlos, *adj.* bez zaštite, obrane.
Schutzloſigkeit, *f.* bezobranost.
Schutzmann, *m.* zaštitnik.
Schutzmantel, *m.* (*fig.*) plašt.
Schutzmauer, *f.* branik; (*fig.*) obrana.

Digitized by Google

Schutzmittel, *n.* **branilo, zaklonjalo.**
Schutzobrigkeit, *f.* **zaštitno poglavarstvo.**
Schutzobrigkeitlich, *adj.* **zaštitno-poglavarstven; zaštitnoga poglavarstva.**
Schutzort, *m.* **zaklon, zaklonica, zaklo-**
Schutzpocken, ſ. **Schutzblattern.** [**nište.**
Schutzpockenimpfung, *f.* **cěpljenje boginjah.**
Schutzrecht, *n.* **pravo zaštite.**
Schutzrede, *f.* **beséda za obranu;** eine — **halten, besěditi za obranu.**
Schutzredner, *m.* **branitelj.**
Schutzschrift, *f.* (pisana) obrana.
Schutzstaat, *m.* **zaštićena država.**
Schutzstadt, *f.* **zaštićen grad.**
Schutzsucher, *m.* **utočnik.** [**nosti.**
Schutzsystem, *n.* **zaštitba** (trgovine, obrt-
Schutzteich, *m.* **ustavina.**
Schutzthurm, *m.* **vis, kula.**
Schutzverein, *m.* **zaštitno družtvo;** — für entlassene Sträflinge, **družtvo zakriljujuće odpuštene kaznjenike.**
Schutzverhältniß, *n.* **zaštitni odnošaj.**
Schutzvertrag, *m.* **zaštitni ugovor;** ſ. **Schutzbund.**
Schutzvorrichtung, *f.* **zaštita.**
Schutzwache, ſ. **Sauvegarde.**
Schutzwaffe, *f.* **branilo, oružje za obranu.**
Schutzwand, ſ. **Schutzmauer.**
Schutzwehr, *f.* **branilo, štitilo;** (*fig.*) **zaštita, zaklon, zabralo;** (Schützwehr), ſ. **Wehr**, *n.*
Schutzwort, *n.* **rěč od obrane.**
Schutzzeuge, *m.* **braneći svědok.**
Schutzzoll, *m.* **zaštitna carina.**
Schutzzollsystem, *n.* **zaštitno carinstvo.**
Schwaal, *m.* (*Leuciscus*), **bělica.**
Schwabacher, *adj.* — **Schrift, švabah.**
Schwabb, ſ. **Schwapp.**
Schwabbelbohne, *f.* **grah,** (pasulj).
Schwabbelig, *adj.* **drhtav.**
Schwabbeln, *v. n.* (v. Waſſer), kljoncati; **libati; bibati se;** (v. Fleiſche), **drhtati.**
Schwabber, *m.* **otarak.**
Schwabberer, *m.* **otirač.**
Schwabbern, *v. a.* **otirati.**
Schwabe, *m.* (ſpr.) er iſt mit den —n klug geworden, **došla mu je pamet po**
Schwabe, *f.* ſ. **Schabe.** [**tragu.**
Schwabengift, *n.* **mišomor.**
Schwabenkraut, *n.* **šiljasto zelje.**
Schwabenſtreich, *m.* **ludorija.**
Schwabenweizen, *m.* (*Triticum monococcum*), **jednozrna pšenica.**
Schwach, *adj.* **slab;** ein —es Rohr, **slabačka trska;** (dünn), **tanak;** auf —en Füßen ſtehen, **na slabih se noguh gegati;** (v. Vermögensumſt.) er ſteht auf —en Füßen, **nestoji najbolje;** ein —es Kind, **nejako děte;** ein —er Menſch, **slab, slabomoćan, mlohav, mlěd čověk;** ein —es Geſicht, Gehör haben, **neviděti, nečuti dobro;** er hat ein —es Gedächtniß, **slab je pamtilo;** — werden, **oslabljeti; onemoći;** — ſprechen, **tiho govoriti;** einen —en Eindruck machen, **slabo dirnuti;** ein —er Branntwein, **meka rakija;** —er Wein, **slabo vino;** —es Tuch, **mlećko sukno, mlećka ćoha;** ein. —en Verſuch machen, **malko pokušati;** —e Beſatzung, **malena posada;** —e Hoffnung, **tanko poufanje;** —er Troſt, **tanki razgovori;** das iſt meine —e Seite, **ovdě sam najtanji.**
Schwache, *m.* **slabac, slabuš;** (ſpr.) der — hat immer Unrecht, **nejačica pravdu gubi;** —n, *pl.* **nejač.**
Schwäche, *f.* **slabost, slaboća, slabina;** (Gebrechen), **mana;** die — eines Dinges, **najslablja, najtanja strana** (od čega); ſie weiß ſeine —n zu benützen, **umě se poslužiti njegovimi manami.**
Schwächen, *v. a.* **slabiti, oslabiti;** das hat ſeinen Glauben geſchwächt, **s toga mu je věra malaksala;** ſ. **Schwängern;** (*merc.*) **umaliti.**
Schwächer, *m.* **skvrnitelj.**
Schwachfüßig, *adj.* **slabonog.**
Schwachgeiſt, ſ. **Schwachkopf.**
Schwachgläubig, *adj.* **malověran.**
Schwachheit, *f.* **slabost;** menſchliche —, **čověčja mlohavost;** (Mangel), **mana;** eine — **begehen, posrnuti.**
Schwachheitsſünde, *f.* **grěh od mlohavosti.**
Schwachherzig, *adj.* **slaba srca.**
Schwachherzigkeit, *f.* **slabost srca, slabo**
Schwachkopf, *m.* **slaboumnjak.** [**srce.**
Schwachköpfig, *adj.* **slabouman.** [**umlje.**
Schwachköpfigkeit, *f.* **slaboumnost; slabo-**
Schwächlich, *adj.* **slabačak; gingav;** eine —e Geſundheit, **slabo zdravlje.**
Schwächlichkeit, *f.* **gingavost.**
Schwächling, *m.* **slabić, slabotinja, slabčina, gingavac, švrća.**
Schwachmuth, *m.* **slabodušje.**
Schwachmüthig, *adj.* **slabodušan.**
Schwachnervig, *adj.* **slabih, nježnih ži-**
Schwachſichtig, *adj.* **slabovidan.** [**vacah.**
Schwachſinn, *m.* **slaboumlje.**
Schwachſinnig, *adj.* **slabouman.**
Schwächung, *f.* (Handlung), **slabljenje;** oslaba; (Zuſtand), **slabina;** (eines Mädchens), **oskvrnuće.**
Schwächungsmittel, *n.* **slabilo.**
Schwachwerden, *n.* **iznemaganje.**
Schwaden, *m.* (Dunſt), **para, vapa, sapa;** *mont.*) **tumin, tonja;** feurige —, ſ. **Wetter,** ſchlagendes; (b. Mahen), **odkos;** (ein Streif der Wieſe), **prepelica;** das Gras liegt in —, **trava je u odkosih;** (v. Getreide), **rukovet;** (Feldſtreifen), **postat;** (*Panicum*), **proso;** der wilde —, (*P. viride*), **muharika;** ſ. **Schwingel; Schwadenſchwingel.**
Schwadengerſte, *f.* ſ. **Schwabenweizen.**
Schwadengras, *n.* (*Panicum*), **proso.**
Schwadengrütze, *f.* **prohina kaša.**

Digitized by Google

Schwadenrieb, *n.* (*Carix panicea*), prohasti šaš.
Schwadenschwingel, *m.* (*Glyceria fluitans*), plivajuća pirevina, pačja trava.
Schwäderich, *m.* buk.
Schwaderer, ſ. Schwadroneur.
Schwadern, *v. n.* kljoncati; —, *v. a.* mućkati; (*fig.*) ſ. Schwadroniren.
Schwadron, *f.* satnija, eskadron.
Schwadronenweiſe, *adv.* na satnije, eskadrone.
Schwadroneur, *m.* hvastalac, torlak.
Schwadroniren, *v. n.* hvastati se, torlati; ſ. Schwätzen.
Schwager, *m.* svak, (šogor); (des Gatten Bruder), dever; (der Gattin Bruder), šura, šurjak, šurak; (der Schweſter Mann), svak, svojak; (der Gatte der Schweſter meiner Frau), pašanac, pašanog.
Schwägerin, *f.* (der Gattin Schweſter), svast, svaja, svastika; (des Gatten Schweſter), zaova; (d. Bruders Frau), snaha, nevesta; (die Gattin des Bruders meines Mannes), jetrva; (die Gattin des Bruders meiner Frau), šurnjaja, šurjakinja.
Schwägerlich, *adj.* svojački.
Schwägern, ſich, *v. r.* svojačiti se.
Schwägerſchaft, *f.* svojbina, svojta, svojština, tastbina, tanka krv.
Schwaher, ſ. Schwiegervater.
Schwäherſchaft, *f.* tastbina.
Schwalbe, *f.* (*Hirundo*), lastavica, lasta; eine junge —, lastavičić; (ſpr.) eine — macht keinen Sommer, jedna lasta nečini proleća; (*Cypraea Hirundo*), lastika; (*Mytilus Hirundo*), lastolika puzlatka; ſ. Ohrfeige.
Schwalben- (in Zuſ.) lastavičji, lastin.
Schwalbenadler, *m.* (*Vultur albicilla*), postojna, kostožder.
Schwalbenartig, *adj.* lastolik.
Schwalbenbeere, *f.* (*Viburnum Opulus*), hudika, kalina.
Schwalbenblau, *adj.* lastast.
Schwalbenfalk, *m.* (*Milvus*), škanj; ſ. Sperber; (*Falco Peruvianus*), peruanski soko(l).
Schwalbenfiſch, *m.* (*Trigla*), lastovica.
Schwalbenfliege, *f.* lastina muha. [ber.
Schwalbengeier, ſ. Schwalbenadler; Sper-
Schwalbengift, *n.* mišomor.
Schwalbenkraut, *n.* (*Chelidonium majus*), rosopas; das kleine —, (*Ch. minus*), rosopasac; ſ. Schwalbenwurz.
Schwalbenlauefliege, *f.* (*Hippobosca Hirundinis*), lastin klop. [vičjak.
Schwalbenmiſt, *m.* lastavičje blato, lasta-
Schwalbenmuſchel, *f.* (*Aricula*), ptić.
Schwalbenneſt, *n.* lastino, lastavičje gnezdo.
Schwalbenſchwanz, *m.* lastin rep, lastavičji rep; (*Papilio Machaon*), lastin rep, lastavac; ſ. Schwalbenfalk; (b. Zimmerl.) ribina; (*mil.*) sohata gradba; ſ. Schwalbenſchwanzbohrer.
Schwalbenſchwanzbohrer, *m.* lastavičnjak.
Schwalbenſtein, *m.* lastavičnjak.
Schwalbentaube, *f.* lasta.
Schwalbenwurz, *f.* (*Asclepias Vincetoxicum*), lastavičnjak, pasja riga; ſ. Schwalbenkraut.
Schwalberbaum, *m.* ſ. Schwalbenbeere.
Schwalch, Schwalg, *m.* (b. Glockengieß.)
Schwal'e, ſ. Schwalbe. [oduška.
Schwalken, *v. a.* ribinom skopčati.
Schwalkenbeere, ſ. Schwalbenbeere.
Schwalkenzagel, *m.* (*Veronica spicata*), klasasta čestoslavica.
Schwall, *m.* valjavica; bibavica; (*fig.*) roj; (Haufen), rulja; hrpina; ein — von Worten, ſ. Wortſchwall.
Schwallen, *v. n.* bibati se, libati, strujati; trbuljati se.
Schwallig, *m.* vododerina.
Schwalmfiſch, ſ. Schwalbenfiſch.
Schwamm, *m.* (*Fungus*), gljiva; (Feuer—), guba; (Meer—), spužva, spenga, sundjer; (*med.*) guba; ſ. Schwämmchen.
Schwammartig, *adj.* spužvast; gljivast; —e Gewächſe, gljive.
Schwammbaum, *m.* podlupilo drvo.
Schwammbüchſe, *f.* kresište. [žabica.
Schwämmchen, *n.* gljivica; (im Munde), Schwämmchenflechte, *f.* lišaj od žabice.
Schwämmen, ſ. Schwemmen.
Schwammgewächs, *n.* guba.
Schwammgewebe, *n.* (*mycelium*), gljivača.
Schwammicht, *adj.* spužvast; (v. Brode), buhav; ein —es Brod, buhavac.
Schwammig, *adj.* gljivan.
Schwammkoralle, *f.* spužvasti koralj.
Schwammkraut, *n.* ſ. Schuppenwurz.
Schwammmilbe, *f.* (*Acarus fungorum*), gljivotoč.
Schwammmotte, *f.* (*Phalaena v. Liparis dispar*), glavonja. [gljivarica.
Schwammſammler, *m* gljivar; —in, *f.*
Schwammſäure, *f.* gljivna kiselina.
Schwammſauer, *adj.* ſchwammſaures Salz, gljivan. [spužavac.
Schwammſtein, *m.* (*Cellepora spongites*),
Schwammſtoff, *m.* gljivnina. [valj.
Schwammſuppe, *f.* juha (čorba) od gljiSchwammwülſtchen, *n.* (*spongiola*), sarak.
Schwammzucker, *m.* gljivni slador (šećer).
Schwan, *m.* labud, kuf*; (d. Weibchen), labudica; ein junger —, labudić.
Schwändel, *m.* (*Ranunculus aquat.*), vodeni žabljak.
Schwane, *f.* labudovo pero. [se.
Schwanen, *v. i.* es ſchwanet mir, čini mi
Schwanenarm, *m.*, Schwanenbruſt, *f.*, Schwanenbuſen, *m.* ruka, prsi, njedra bela belcita i. bela kao sneg.

Digitized by Google

Schwanendune, *f.* labudov pahulj.
Schwanenfarbig, *adj.* bël kao labud, bël
Schwanenfeder, *f.* labudovo pero. [bëlcit.
Schwanenfell, *n.* labudina. [budovka.
Schwanengans, *f.* (*Anas cygnoides*), la-
Schwanengeſang, *m.* labudova pësma; (*fig.*) poslëdnja, smrtna pësma.
Schwanenhals, *m.* labudov vrat; (v. Pferd.) labud.
Schwanenhalſig, *adj.* bëlogrli. [koža.
Schwanenhaut, *f.* snëžna, bëla bëlcita
Schwanenlied, *n.* ſ. Schwanengeſang.
Schwanennacken, *m.* bëla šija.
Schwanenrein, *adj.* bël bëlcit.
Schwanenſang, ſ. Schwanengeſang.
Schwanentaucher, *m.* ſ. Kropfgans.
Schwanenteichmuſchel, *f.* (*Anodonta cygnea*), labudasta bezzubka. [pamuk.
Schwanenweich, *adj.* (*fig.*) mekan kao
Schwanenweiß, *adj.* bël kao labud, bël
Schwang, ſ. Schwung. [bëlcit.
Schwangbett, *n.* kriljka.
Schwängel, ſ. Schwengel.
Schwanger, *adj.* trudan, bremenit, prisoban, noseći, tegotan, sbaban, terašan, dëtin, sudružan; — werden, ſ. Schwangern; ſie iſt hoch —, na tom doba je; gotova je poroditi se; — gehen, trudna biti (s dëtetom); (*fig.*) mit etwas — gehen, snovati, kuhati, kovati (što); (*chem.*) pun, napunjen.
Schwangere, *f.* prisobnica, trudnica.
Schwängerer, ſ. Schwächer.
Schwangern, *v. n.* (ſchwanger werden), zanositi, zatrudnëti, zateščati, zahoditi trudna, zadëtinjiti, zatrubliti, ponëti, ostati trudna.
Schwängern, *v. a.* obremeniti, otruhliti, otegotiti; (gem.) napuniti; (*chem.*) napuniti, zasititi.
Schwangerſchaft, *f.* bremenitost, trudnoća, prisobnost, sudružnost.
Schwängerung, *f.* tegoćenje, truhljenje; (*chem.*) napunjivanje.
Schwangrad, Schwangſeil, ſ. Schwungrad, Schwungſeil.
Schwank, *adj.* gibak, židak, vitak; (unbeſtimmt), nestavan, neustanovljen.
Schwank, *m.* šurka, lakrdija, šala.
Schwanken, *v. n.* (z. B. das Rohr), lelijati se, zibati se, dibati se, kolebati se, njihati se; (v. Knien), klecati; (v. Waſſer), libati, kljoncati; (im Gehen), trtati, teturati, navoditi se, navijati se; libati; (v. Kranken), vrludati; der Kahn ſchwankt hin und her, čun se migolji; (v. Boden), ugibati se, uginjati se; die Zunge der Wage ſchwankt, jezičac igra u staglacu; hin und her —, naginjati tamo amo; das Waſſer iſt aus dem Gefäße geſchwankt, voda je iz posude izpljusnula; (v. Preiſe), mënjati se; (unentſchloſſen ſein), skanjivati se, oklëvati; (unbeſtimmt ſein), nestavan, neustanovljen biti.
Schwänken, ſ. Schwenken. [novljen.
Schwankend, *adj.* (*fig.*) nestavan, neusta-
Schwanker, *m.* oklëvalo. [turajuci.
Schwankfüßig, *adj.* klecavih noguh, te-
Schwankmacher, *m.* lakrdijaš, čauš.
Schwänkling, *m.* labudić.
Schwanz, *m.* rep; (ſpr.) Einem den — ſtreicheln, mazati oko koga; auf den — ſchlagen, podkrasti.
Schwanzader, *f.* répna žila.
Schwanzaffe, *m.* repat majmun.
Schwanzbeere, ſ. Heidelbeere.
Schwanzbein, *n.* trtica.
Schwänzchen, *n.* repić. [zelenka.
Schwänzel, *n.* repić; (*Loxia Chloris*),
Schwänzeln, *v. n.* mahati, omicati repom; (*fig.*) ulagivati se.
Schwänzpfennig, ſ. Korbpfennig; ſich — machen, podkradati.
Schwänzen, *v. a.* mahati repom; (v. Frauen), vrdati, vrcati se; (herum —), vrljati, šemutati, bavrljati; —, *v. a.* orepiti, načiniti rep; ein Pferd —, podvezati konju rep; die Schule —, neići u školu; Einen —, omesti koga; das Holz —, otiskivati drva; geſchwänzt, repat.
Schwanzende, *n.* rep; ſ. Schwanzbein.
Schwänzer, *m.* otiskivač.
Schwanzfarn, *m.* (*Adianthum caudatum*), dugački gospin vlas. [repa.
Schwanzfeder, *f.* repno pero; péra od
Schwanzfliege, *f.* (*Urocenus*), repašica.
Schwanzfloſſe, *f.* répna peraja.
Schwanzfuß, ſ. Nachſchieber.
Schwanzhaar, *n.* répna dlaka.
Schwanzhafer, ſ. Taubhafer.
Schwänzig, *adj.* repat.
Schwanzlos, *adj.* bez repa, bezrep.
Schwanzlurche, *pl.* (*Caudata*), šturovci.
Schwanzmeiſe, *f.* (*Parus caudatus*), dugorepka, bëloglavka, mlinarić.
Schwanzmetze, *f.* orepina.
Schwanzperücke, *f.* repata vlasulja.
Schwanzpfeffer, *m.* (*Piper Cubeba*), kubeba. [ledjonoša.
Schwanzratte, *f.* (*Didelphis dorsigera*),
Schwanzriegel, *m.* zadnji zavor.
Schwanzriemen, *m.* podrepac, podrepina.
Schwanzring, *m.* repni kolutić.
Schwanzrübe, *f.* trtica.
Schwanzſchild, *m.* repni štitac.
Schwanzſpitze, *f.* kraj od repa.
Schwanzſtern, ſ. Schweifſtern. [kurjuk.
Schwanzſtück, *n.* varka; (am Gewehr),
Schwanzträger, *m.* skutonoša.
Schwanzwespe, *f.* (*Sirex*), strizaljka.
Schwanzwurm, *m.* (*Trichurus*), dlakorepac; (*Trichocephalus*), kosoglavac.
Schwanzwurzel, *f.* repic; (b. Vög.) trtica.
Schwanzwurzelwolle, *f.* zastriž, zarepina.

Digitized by Google

Schwapp! Schwapps! *int.* pljus! ćus!
Schwappelbacke, *f.* burlavo lice. [šljap!
Schwappelbauch, *m.* kulje; (*fig.*) buro.
Schwappeln, ſ. Schwabbeln.
Schwappen, *v. n.* pljusnuti, pljuskati; bibati se; —, *v. a.* pljusnuti, šljapiti.
Schwappern, *v. n.* mućkati se, kljoncati.
Schwappung, *f.* bibavica.
Schwär, (Schwären), *m.* čir, čiraj, gnojanica; (*fig.*) Einem den — aufſtechen, otvoriti komu oči.
Schwären, *v. n.* gnojiti se, ognojiti se.
Schwark, *m.* (Bien.) oblak (pčelah).
Schwärkraut, ſ. Ackergrindkraut.
Schwarm, *m.* (v. Bienen), roj; (v. Fliegen), jato; (v. Menſch.) rulja; ein — von Gedanken, vrva od mislih; (Lärm), talabuka, buka; einen — im Kopfe haben, imati mušice; im —e leben, proskitati se, dati se po šećaru.
Schwärmen, *v. n.* (v. Mücken), vrviti; (v. Bienen), rojiti se; (herumlaufen), dati se po šećaru, proskitati se; tumarati, vrljati, tepsti se; (lärmen), bučiti, talabučiti; (ſchwelgen), pirovati; (im Denken), snatriti, tlapiti, sanjariti.
Schwärmen, *n.* (v. Bienen), rojenje, rojitba; (Herum—), šećar; ſ. Schwärmerei.
Schwärmer, *m.* (b. Feuerwerk), zmajić; (Herumlaufer), protuha, tumara, tumaralo, potepuh; (Schwelger), pirovač; (Fantaſt), zanešenik, snatrilac, sanjar; (*Sphynx*), ljiljak; (*Chaetodon vagabundus*), skitalica; (*Phalangium*), kosac; (*Cimex vagabundus*), stěnica-skitačica. [sanjarstvo.
Schwärmerei, *f.* zanešenost, snatrenje,
Schwärmereifer, *m.* zanešena revnost.
Schwärmerin, *f.* tumarača, skitačica; (Fantaſtin), zanešenica, snatrilja, sanjarica.
Schwärmeriſch, *adj.* zanešen; sanjarski.
Schwärmerling, *m.* snatrilac, sanjar.
Schwärmgeiſt, ſ. Schwärmer.
Schwarmhüter, *m.* rojar.
Schwarmlos, *adj.* ein —er Stock, nerojka.
Schwarmreich, *adj.* rojni.
Schwarmſack, *m.* rojnica. [ljom.
Schwarmweiſe, *adv.* (*fig.*) jatimice; ru-
Schwärmzeit, *f.* rojba; zur —, uz rojbu; kad se pčele roje.
Schwärtchen, *n.* kora; die Speiſe hat ein —, zakorilo se jelo.
Schwarte, *f.* kožurica; (v. Speck), koža, kožica, zulica; (*mont.*) kora; die grüne —, pažut; ſ. Schwartenbrett; eine arme —, sirak, kukavac.
Schwartenbrett, *n.* okrajak.
Schwartenmagen, *m.* kulěn.
Schwartenwurſt, *f.* kulěnica; kobasica od zulicah.
Schwartig, *adj.* kožuričav; kožan.
Schwarz, *m.* crn; — gekleidet gehen, oblačiti se u crno; — ſein, crněti se; — werden, pocrněti; (z. B. v. Rauche), omrčiti se; — färben, ſ. Schwärzen; — geworden, ocrnio; (von Pferden) vran; ein —es Pferd, vranac, mrkov; eine —e Kuh, mrkulja, galica; ein —er Ochs, mrkonja, galonja; (ſpr.) Einen an die —e Tafel ſchreiben, ins —e Regiſter v. Buch ſchreiben, zapisati kogu u crn tefter; Jemand bei einem Andern — anſchreiben v. — malen, ocrniti koga kod koga; — auf Weiß, pismeno, na pismu; der —e Sonntag, glušnica, gluha nedělja; eine —e Nacht, mrka, mrkla noć; —es Holz, crnogorica; (ſchmutzig), — machen, omrčiti, zamrčiti; —e Wäſche, prljavo, crno, neoprano rublje; (ohne Geld), er iſt —, tanak je oko rebarah; ima novčanu bolest; udario mu je joktur u kesu; (ſchrecklich), strašan; ſich Alles — ausmalen, zlosluta biti; eine —e That, crno dělo; die —e Kunſt, čarobija.
Schwarz, *n.* crnoća, crnina; (Farbe), crnilo, gal, galilo, vranilo; (z. B. der Buchdr.), gar, garilo.
Schwarzafter, *m.* (*Cantharis melanura*), crnorepka.
Schwarzamſel, *f.* (*Turdus Merula*), kos.
Schwarzauge, *n.* crno oko; (v. Perſon.) crno-okač; (*Labrus Melops*), crnoćić; (*Cypraea ocellata*), crnočica.
Schwarzäugig, *adj.* crnook; ein —es Mädchen, crnočica. [novac.
Schwarzbacke, *f.* (*Falco Subbuteo*), cr-
Schwarzbäcker, *m.* krušar, hlěbar.
Schwarzbäckerei, *f.* krušara.
Schwarzbackig, *adj.* crnoličan.
Schwarzbart, *m.* crnobradac.
Schwarzbärtig, *adj.* crnobrad.
Schwarzbauch, ſ. Näsling.
Schwarzbeere, ſ. Heidelbeere.
Schwarzbehaart, *adj.* crne dlake.
Schwarzblattel, *n.* ſ. Schwarzplatte.
Schwarzblau, *adj.* mrko-modar.
Schwarzblech, *n.* crna pločevina, lima.
Schwarzblütig, *adj.* crnokrvan, crne krvi.
Schwarzblütigkeit, *f.* crnokrvlje.
Schwarzbraun, *adj.* mrkast, mrko-sur.
Schwarzbrod, *n.* crn kruh, svejedni kruh.
Schwarzbrüſtchen, *n.* crnovoljka.
Schwarzbüchſe, *f.* crnionik.
Schwarzdorn, ſ. Schlehdorn.
Schwarzdroſſel, ſ. Schwarzamſel.
Schwarze, *m.* crnac; —, *f.* crnica.
Schwarze, *n.* crno.
Schwärze, *f.* (Zuſtand), crnoća, crnina; (Farbenkörp.) crnilo, vranilo, crn *f.*, gal, galilo; (z. B. der Buchdrucker), gar, garilo.

Digitized by Google

Schwarzeisenstein, *m.* crni gvozdac.
Schwärzen, *v. n.* crniti se; (v. Ruß), mrčiti se.
Schwärzen, *v. a.* crniti, galiti, gariti; pocrniti, ocrniti; (das Haar), vraniti; ovraniti, navraniti; (mit Ruß), omrčiti; (beschmutzen), mrčiti, zamrčiti; zaprljati; (verläumden), einen Menschen —, crniti, panjkati, oblagati koga; trübe Vorstellungen — seinen Sinn, udario je u crne misli; Waaren —, s. Schmuggeln; sich —, *v. r.* d. Himmel schwärzt sich, tuši se, tmuri se vrême, mrači se.
Schwärzen, *n.* crnitba.
Schwarzente, *f.* (*Colymbus minor*), mala [pandurka.
Schwärzer, s. Schmuggler.
Schwärzerbande, *f.* kriomčarska četa.
Schwarzerle, *f.* (*Alnus glutinosa*), lěpljiva joha (jova, jalša).
Schwarzerz, *n.* kršac.
Schwarzfalke, *m.* (*Falco ater*), suri škanj.
Schwarzfarbe, *f.* crn *f.*; (Färbestoff), cr-
Schwarzfärber, *m.* crnilac. [nilo.
Schwarzfärberei, *f.* crnionica.
Schwarzfarbig, *adj.* crn.
Schwarzfleckig, *adj.* crnošaren, crnošarast.
Schwarzflügel, *m.* crnokrilac.
Schwarzflügelig, *adj.* crnokrili.
Schwarzflügler, *m.* crnokrilac.
Schwarzföhre, *f.* bor.
Schwarzfuchs, *m.* crna lisica.
Schwarzfuß, *m.* crnonožac; crnonožka.
Schwarzfüßig, *adj.* crnonog.
Schwarzgallig, *adj.* crnožučan, crne žuči.
Schwarzgar, *adj.* —es Leder, crna koža.
Schwarzgefleckt; Schwarzgeflügelt, siehe Schwarzfleckig; Schwarzflügelig.
Schwarzgelb, *adj.* mrko-žut.
Schwarzgelblich, *adj.* mrko-žućkast.
Schwarzgelockt, *adj.* (*fig.*) crnokos.
Schwarzgeschnäbelt, *adj.* crnokljun.
Schwarzgestreift, *adj.* s crnimi prugami, crnih prugah; es ist —, ima crne pruge.
Schwarzgetüpft, *adj.* crno-piknjast.
Schwarzgrau, *adj.* mrko-siv.
Schwarzgrün, *adj.* mrko-zelen.
Schwarzgrünlich, *adj.* mrko-zelenkast.
Schwarzgülbenerz, s. Schwarzerz.
Schwarzhaarig, *adj.* crnokos.
Schwarzhafer, *m.* crna zob.
Schwarzhalsig, *adj.* crnovrat, crna vrata.
Schwarzholz, *n.* crnogorica.
Schwarzkamm, *m.* crno-ćubaš.
Schwarzkappe, s. Schwarzplatte.
Schwarzkehlchen, *n.* (*Motacilla rubicola*), crnovoljka; (*M. Phoenicurus*), crven-
Schwarzkehlig, *adj.* crnovoljast. [repka.
Schwarzkohle, *f.* crn (kamen) ugljen.
Schwarzkopf, *m.* crnoglavac; (*Sterna Hir.*), mahavka, čigra; (*Coccothraustes cap. nigro*), crnoglava dleska; (*Coluber melanocephalus*), crnoglava zmija; (*Carabus melanocephalus*), crnoglavi crevljac.
Schwarzköpfchen, *n.* s. Schwarzplatte.
Schwarzköpfig, *adj.* crnoglav; baljav, baljast. [crni koralj.
Schwarzkoralle, *f.* (*Gorgonia antipathes*),
Schwarzkorn, *n.* crno zrno.
Schwarzkörnig, *adj.* crnozrn.
Schwarzkraut, *n.* (*Actea spicata*), samorast; s. Marienschuh.
Schwarzkümmel, *m.* (*Nigella*), crnika, cěvka, mačkov brk, mohunice.
Schwarzkunst, *f.* čarobija; (*art.*) crnoréz, mezzotinto.
Schwarzkünstig, *adj.* čarobnički.
Schwarzkünstler, *m.* čarobnik; —in, *f.* čarobnica. [bakar).
Schwarzkupfer, *n.* nečista, crna měd (crn
Schwarzkupfererz, *n.* crni mědovac.
Schwärzlich, *adj.* crnkast, mrkolast; ein —er Mensch, crnomanjast čověk.
Schwärzlichkeit, *f.* crnkoća; crnomanja-
Schwarzlockig, s. Schwarzgelockt. [tost.
Schwarzmähnig, *adj.* crnogriv, crne grive.
Schwarzmantel, *m.* (*fig.*) crnoplaštnik.
Schwarzmaul, *n.* crnoustac.
Schwarzmäulig, *adj.* crnih ustah.
Schwarzmehl, *n.* crno brašno. [sěnica.
Schwarzmeise, *f.* (*Parus ater*), šumska
Schwarzmetall, *n.* crna měd.
Schwarzmund, *m.* (*Melastoma*), crnoustac.
Schwarzohr, *n.* s. Steppenfuchs.
Schwarzpappel, *f.* (*Populus nigra*), jagněd.
Schwarzpinsel, *m.* (kefa-)crnilica.
Schwarzplatte, *f.* (*Motacilla atricapilla*), crnoglavka.
Schwärzquast, *m.* (četka-)crnilica.
Schwarzrandig, *adj.* crna okrajca, ruba.
Schwarzrauch, *m.* (*Achillea nana*), sitna kunica.
Schwarzriegel, *m.* (*Sparus annularis*), spar, sparić.
Schwarzrock, *m.* (*fig.*) crnohaljac, crnac.
Schwarzroth, *adj.* mrko-crven.
Schwarzröthlich, *adj.* mrko-crvenkast.
Schwarzrücken, *m.* (*Anas melanotos*), cr-
Schwarzschecke, *m.* crni šarac. [noledjka.
Schwarzscheckig, *adj.* crno-šaren.
Schwarzschnäbelig, *adj.* crnokljun.
Schwarzschwanz, *m.* (*Sparus Melanurus*), crnorep, ušata, ukljata; (*Sylvia gutture nigro*), crnorepka.
Schwarzschwänzig, *adj.* crnorep.
Schwarzseitig, *adj.* crnostran.
Schwärzsel, *n.* gal. [dětao.
Schwarzspecht, *m.* (*Picus martius*), crni
Schwarzspießglanzerz, *n.* crni raztočnjak.
Schwarzstein, *m.* crna surevica.
Schwarzstirnig, *adj.* crna čela.
Schwarzstreifig, *adj.* crnih prugah; s crnimi prugami.
Schwarzsucht, *f.* crnica.
Schwarztanne, s. Fichte. [liska.
Schwarztaucher, *m.* (*Fulica atra*), crna

Digitized by Google

Schwarztüpfelig, *adj.* crno-piknjast.
Schwarzumwölkt, *adj.* natušten, natmuren.
Schwärzung, f. Schmuggel.
Schwarzwasser, *n.* voda od zelene galice.
Schwarzweiß, *adj.* crno-běl.
Schwarzweiß, *m.* (*Melaleuca*), kajaput.
Schwarzweizen, f. Wachtelweizen.
Schwarzwild, Schwarzwildpret, *m.* crna divljač.
Schwarzwinde, *f.* (*Polygonum Convolvulus*), slakasti dvornik.
Schwarzwolkig, f. Schwarzumwölkt.
Schwarzwolle, *f.* crno runo; f. Schwarz-
Schwarzwollig, *adj.* crnoruni. [wurz.
Schwarzwurz(el), *f.* (*Symphytum officinale*), gavez; (*Scorzonera hispanica*), španjolska turutva, španjolski zmijak; f. Schwarzkraut.
Schwarzzahn, *m.* (*Nereis norvegica*), norveška dlakuša.
Schwatz, *m.* f. Geschwätz.
Schwatzen, *v. n.* (vertraulich reden), divaniti, govoriti (o čem); (plaudern), brbljati, blebetati, prtljati, benetati; f. Plaudern; er schwatzt unaufhörlich, govori kao čekalo; aus der Schule —, f. Schule.
Schwätzer, *m.* jezičnik, brbljalo, brbljavac, prtljaš, naradalo; langweiliger —, dosadan brbljavac; (der ausschwatzt), prolivenik.
Schwätzerei, *f.* f. Geschwätz.
Schwätzerin, *f.* govoruša; brbljavica, blebetuša, jezičnica.
Schwatzhaft, Schwätzig, *adj.* brbljav, jezičan, blebetljiv; — sein, rado brbljati, govorkati; e. —er Mensch, brbljavac.
Schwatzhaftigkeit, *f.* brbljavost, blebetljivost, jezičnost.
Schwatzmarkt, *m.* blebetište; einen — halten, blebetati.
Schwatzmaul, *n.* f. Schwätzer.
Schwatzsaal, *m.* Schwatzschule, *f.* Schwatzwinkel, f. Schwatzmarkt.
Schwatzsucht, Schwatzsüchtig, f. Schwatzhaftigkeit, Schwatzhaftig.
Schwaute, *f.* f. Truthahn.
Schwebe, *f.* lebdjenje; in der — sein, lebditi; in der — hangen, viseti; die Unterhandlungen darüber sind noch in der —, o tom se istom pregovara(ju); (die hohe See), pučina morska.
Schwebeband, *n.* dlačica (u jajetu).
Schwebfünftler, *m.* sominjač.
Schweben, *v. n.* lebditi; der Geist Gottes schwebte auf den Wässern, duh Božji nosaše se nad vodom; er hat einen —den Schritt, ide ni po zemlji ni po nebu; mein Geist schwebte in höheren Gegenden, duh mi je bio na visoko poletio; es schwebt mir vor Augen, pred očima mi trepti i. je; živo se opominjem; (hangen), zwischen Himmel und Erde —, viseti medju nebom i zemljom; die Streitsache schwebt noch, parnica istom teče; die Sache schwebt noch, (spr.) od dvoje se plete; zwischen Furcht u. Hoffnung —, f. Furcht; in Gefahr —, biti u opasnosti i. pogibeli; es schwebt mir auf der Zunge, stoji mi na vrh jezika.
Schwebend, *adj.* lebdeći; —e Brücke, visući most; —es Gerüst, iztaknut odar; —e Gelder, neprispěli novci; eine —e Schuld, dug bez zaloga; eine —e Verhandlung, nedovršena, tekuća razprava; f. Schweben.
Schweber, *m.* lebdič; f. Rüsselfliege; Lerchenfalke.
Schwebestrich, *m.* strlet medju podovi.
Schwebfliege, f. Rüsselfliege.
Schwebescheibe, *f.* visuća halka.
Schwedenkopf, *m.* (*fig.*) šišo.
Schwederich, *m.* (mlinarska) truta.
Schwedern, f. Schwadern.
Schwedler, f. Schweideler.
Schwefel, *m.* sumpor, žveplo; natürlicher —, samorodni sumpor; künstlicher —, izvareni sumpor.
Schwefelabdruck, *m.* sumporni otisak.
Schwefelalkohol, f. Schwefelkohlenstoff.
Schwefelammonium, *n.* nišadorni sumpornik.
Schwefelantimon, *n.* raztočni sumpornik.
Schwefelarsen, *n.* mišomorni sumpornik.
Schwefelartig, *adj.* sumporast.
Schwefeläther, *m.* etar, etir.
Schwefeläthyl, *n.* ethylast sumpornik.
Schwefelauflösung, *f.* sumporna otopina.
Schwefelbad, *n.* sumporite toplice.
Schwefelbalsam, *m.* sumporni balsam.
Schwefelbaryt, *m.* sumporni težac.
Schwefelbaryum, *n.* težačasti sumpornik.
Schwefelbasen, *pl.* sumporne podloge.
Schwefelbecken, *m.* sumporska lambora.
Schwefelberg, *m.* sumporovac.
Schwefelbild, *n.* f. Schwefelabdruck.
Schwefelblausäure, *f.* sumporna modričnina.
Schwefelblei, *n.* olovasti sumpornik.
Schwefelblumen, *pl.* Schwefelblüte, *f.* sumporni cvět.
Schwefelbrand, *m.* sumporština.
Schwefelbrech, *m.* (*Ranunculus Flammula*), bradavičnjak.
Schwefelbrennofen, f. Schwefelofen.
Schwefelbrunnen, *m.* sumporito vrelo.
Schwefelcalcium, *n.* vapnen sumpornik.
Schwefelcyan, *n.* sulfocyan, rodan.
Schwefelcyanmetall, *n.* sulfocyanid.
Schwefeldampf, *m.* sumporna vapa.
Schwefeldunst, *m.* sumporna para.
Schwefeleisen, *n.* željezni sumpornik.
Schwefelerde, *f.* sumporita zemlja.
Schwefelerz, *n.* sumporita, sumporna ruda.

Digitized by Google

Schwefelfaden, *m.* sumporača.
Schwefelfädenbüchse, *f.* sumporačnik.
Schwefelfang, *m.* hvatalište sumpora.
Schwefelfarb, Schwefelfarben, Schwefelfarbig, *adj.* sumporast, žut kao sumpor.
Schwefelfarbe, *f.* sumporna žut.
Schwefelflamme, *f.* sumporni plamen.
Schwefelform, *f.* kalup za sumpor.
Schwefelgang, *m.* sumporna greda.
Schwefelgarn, *n.* ſ. Schwefelfaden.
Schwefelgelb, ſ. Schwefelfarb.
Schwefelgeruch, *m.* vonj od sumpora; es hat einen —, zaudara po sumporu.
Schwefelgold, *n.* zlatni sumpornik.
Schwefelgrube, *f.* sumpornik.
Schwefelhaltig, *adj.* sumporit, sumporovit.
Schwefelhölzchen, *n.* sumporača.
Schwefelhütte, *f.* sumporana.
Schwefelicht, *adj.* sumporast.
Schwefelig, *adj.* sumporit.
Schwefeligſauer, *adj.* sumporito-kiseo; ſchwefeligſaure Salze, sumporitani.
Schwefelkadmium, *n.* kadmasti sumpornik.
Schwefelkakodyl, *n.* kakodiljski sumpornik
Schwefelkalium, *n.* lužni sumpornik.
Schwefelkammer, *f.* sumpornica; sumporana.
Schwefelkies, *m.* sumporni kučadan.
Schwefelkohle, *f.* sumporit ugalj.
Schwefelkohlenſtoff, *m.* ugljički sumpornik.
Schwefelkolben, *m.* tikva za sumpor.
Schwefelkuchen, *m.* sumporni sirac, brus.
Schwefelkupfer, *n.* mědast sumpornik.
Schwefellăuterofen, *m.* bistrište sumpora.
Schwefelleber, *f.* sumporna jetra.
Schwefellicht, *n.* ſ. Schwefelfaden.
Schwefellöffel, *m.* sumpornarska kutlača.
Schwefelmangan, *n.* surički sumpornik.
Schwefelmännchen, *n.* paljak.
Schwefelmeiſter, *m.* nadstojnik sumporane.
Schwefelmetall, *n.* sumpornik.
Schwefelmethyl, *n.* methyljski sumpornik.
Schwefelmilch, *f.* sumporno mlěko.
Schwefelmolybdän, *n.* molybdenski sumpornik.
Schwefeln, *v. a.* sumporiti, nasumporiti; ein Faß —, zakaditi sud (sumporom).
Schwefelnatrium, *n.* sodast sumpornik.
Schwefelnickel, *m.* nikaljski sumpornik.
Schwefelofen, *m.* sumporska peć.
Schwefelpallad, *n.* paladni sumpornik.
Schwefelpfanne, *f.* sumporska lambora.
Schwefelpflaſter, *n.* sumporni obliž (melem); ſ. Schwefelſalbe.
Schwefelpfuhl, *m.* sumporište.
Schwefelphosphor, *m.* pranički sumpornik.
Schwefelplatin, *n.* platinski sumpornik.
Schwefelpulver, *n.* stučen sumpor.
Schwefelqualm, *m.* sumporna vapa, para.
Schwefelqueckſilber, *n.* živast sumpornik.
Schwefelrauch, *m.* dim od sumpora, sumporni dim.
Schwefelregen, *m.* sumporna kiša.
Schwefelreich, *adj.* sumporovit.
Schwefelröhre, *f.* sumporska cěv.
Schwefelröſte, *f.* sumporsko pržište.
Schwefelſalbe, *f.* sumporna mast.
Schwefelſalmiak, *m.* nišadorni sumpornik.
Schwefelſalz, *n.* sumporna so(l); sumporan.
Schwefelſauer, *adj.* sumporno-kiseo; ſchwefelſaures Kupfer, Zink, ſ. Kupfervitriol, Zinkvitriol; ſchwefelſaure Talkerde, ſ. Bitterſalz; ſchwefelſaure Salze, sumporani.
Schwefelſäure, *f.* sumporčina; sumporna kiselina; rauchende —, pušeća se sumporčina.
Schwefelſäurenhydrat, *n.* vodan sumporčine.
Schwefelſcheel, *n.* šeljski sumpornik.
Schwefelſchlacke, *f.* sumporština, sumporna troska.
Schwefelſchnitt, *m.* sumporna krpica.
Schwefelſee, ſ. Schwefelpfuhl.
Schwefelſeife, ſ. Schwefelleber.
Schwefelſilber, *n.* srebrnast sumpornik.
Schwefelſilicium, *n.* kremeni sumpornik.
Schwefelſpan, *m.* sumporača.
Schwefelſtange, *f.* sumporna šibka.
Schwefelſtickſtoff, *m.* tonjav sumpornik.
Schwefeltantal, *n.* tantalski sumpornik.
Schwefeltellur, *n.* telurski sumpornik.
Schwefeltitan, *n.* titanski sumpornik.
Schwefeltreibofen, *m.* sumporsko goniště.
Schwefeltropfen, *m.* sumporna siga.
Schwefeluran, *n.* uranski sumpornik.
Schwefelwaſſer, *n.* sumporita voda.
Schwefelwaſſerſtoff, *m.* sumporo-vodik.
Schwefelwerk, *n.* sumporana.
Schwefelwismut, *m.* vismutan sumpornik.
Schwefelwurz, *f.* (*Peucedanum officinale*), lěkarski smudnik.
Schwefelzinn, *n.* cinast sumpornik.
Schwegel, *f.* svirala.
Schwei, *m.* ſ. Schmiege.
Schweibeler, *m.* bisage.
Schweiben, ſ. Schwöden.
Schweien, *v. n.* premaći se.
Schweif, *m.* rep; (*zool.*) hvost; (am Kleide), skut; (*mont.*) orepak; (b. Web.) kosa.
Schweifaffe, *m.* repat majmun.
Schweifbeutler, *m.* (*Dasyurus*), kitnjak.
Schweifbügel, *m.* visući stremen.
Schweifchen, *n.* (*bot.*) držak.
Schweifen, *v. n.* lutati, vrljati; sein Blick ſchweift über das Thal, pogleduje niz dolinu; ſeine Gedanken — in der Zukunft, naprěda teče mislima; über die Gränzen —, zalutati, zabrazditi; ſ. Schwänzeln; —, *v. a.* orepiti; die Wäſche —, mahati, poplakivati rublje; ein Glas —, plákati, oplákati čašu; das Getreide —, trnometiti; žuljati; (die Kette —), napeti (kosu); (b. Tiſchl.) izkružiti; zakružiti; izrubiti;

Digitized by Google

einen Helm —, prikopčati rep na kacigu; geſchweift, repat; ein ſchön geſchweiftes Pferd, konj lěpa repa.
Schweifer, *m.* lutalo, basalo.
Schweifhaar, *n.* dlaka od repa.
Schweifhuhn, *n.* (*Maenura*), repača.
Schweifriemen, *m.* podrepina.
Schweifrübe, *f.* trtica.
Schweifſäge, *f.* izkružača.
Schweifſtern, *m.* repača, repatica, repata zvězda.
Schweifſtück, *n.* varka.
Schweig, *adj.* vlažan.
Schweige, *f.* stado; tor.
Schweigekunſt, *f.* věština mučanja; šutljivost.
Schweigen, *v. n.* mučati, šutěti, ćutěti; ſtill —, mukom mučati; zu etwas —, neprigovarati čemu; mučati; die Geſchichte ſchweigt davon, pověstnica negovori o tom, nezna za to; ich will — wie das Grab, mučat ću kao kamen; im Kriege — die Geſetze, uz rat spavaju zakoni; ſein Gewiſſen ſchweigt dabei, mirna mu je duša; — heißen, šutkati, mučkati koga; —, *v. a.* ušutkati, umučati, umučkati, umuknjivati; ein Kind —, utažiti děte; ſein Gewiſſen —, umiriti dušu.
Schweigen, *n.* muk, mučanje, šućenje; die Kanonen zum — bringen, umučkati, ušutkati topove; mit — kommt man am beſten durch, mučanjem se vrag ubija.
Schweigend, *adv.* mučke, muče.
Schweiger, *m.* mučalo; (der ſchweigen macht), šutkalo, mučkalo.
Schweighaft, Schweigſam, *adj.* šutljiv; ſ. Verſchwiegen.
Schweigſamkeit, *f.* šutljivost; ſ. Verſchwiegenheit.
Schweigſelig, *adj.* šutljiv; er iſt —, rado muči.
Schweimel, Schweimelig uſw., ſ. Schwindel uſw.
Schweimer, *m.* (*Falco lanarius*), prepeličar.
Schwein, *n.* prasac, krmak; (v. Weibchen), prasica, svinja, krmača; ein junges —, prase, krme; (*coll.*) prasad, krmad; einjähriges —, nazimac, nazimica, nazime; (*coll.*) nazimad; ein ungariſches —, bagun, bagunac; ein walachiſches —, basulja, manguljica; ein — werden, posvinjiti se; (v. Menſchen) krmača; (Tintenkleckſ), šljopa, mačka, kalja, packa (od crnila).
Schweinaß, *n.* meća; (v. Müll.) paspalj.
Schweinbär, *m.* vepar.
Schweinbeſchauer, *m.* pregledač krmadi.
Schweinbete, *f.* svinjarina.
Schweinblatter, *f.* svinjska boginja.
Schweinbohne, *f.* bob.
Schweinbraten, ſ. Schweinsbraten.
Schweinbrod, Schweindiſtel, ſ. Saubrod, Saudiſtel.
Schweinbruch, *m.* kaljuža.
Schweinburſche, *m.* svinjarče.
Schweinchen, *n.* praščić, krmešce, krmčić.
Schweinelaus, *f.* (*Pediculus suis*), svinjska uš.
Schweinen, *adj.* svinjeći, krmeći; —eš, *n.* svinjetina.
Schweiner, *m.* svinjar, krdar.
Schweinerei, *f.* svinjarija.
Schweineſſen, *n.* meća; das iſt ein —, to je zameteno kao svinjam.
Schweinfänger, *m.* veprovac.
Schweinfaß, *n.* pomijara.
Schweinfett, *n.* svinjska mast, mašća.
Schweinfinne, *f.* svinjski ugar, zobnica.
Schweinfiſch, ſ. Tummler.
Schweinfleiſch, *n.* svinjetina, krmetina, prašćevina.
Schweinfraß, *m.* ſ. Schweineſſen.
Schweinfutter, *n.* svinjska hrana, pića.
Schweingallerte, *f.* krmeća hladetina, pitije, pače.
Schweinglocke, ſ. Saugloche.
Schweinhaft, ſ. Schweiniſch.
Schweinhalter, *m.* svinjar.
Schweinhandel, *m.* trgovina svinjami; — treiben, trgovati svinjami.
Schweinhändler, *m.* svinjar, svinjski trgovac.
Schweinhatze, *f.* hajka na divljake.
Schweinhaus, *n.* ſ. Schweinſtall.
Schweinhaut, *f.* svinjska koža.
Schweinherde, *f.* čopor svinjah.
Schweinhirſch, *m.* (*Sus Babyrussa*), kalaš, babirusa.
Schweinhirt, *m.* svinjar; krdar; —in, *f.* svinjarica.
Schweinhund, *m.* veprovac; (*fig.*) ſ. Schweinigel.
Schweinhüter, ſ. Schweinhirt.
Schweinigel, *m.* jež; (*fig.*) krmača, svinjar, svinja, prase; (*Oniscus asellus*), mokrica.
Schweinigelei, *f.* svinjarija.
Schweinigeln, *v. n.* svinjariti.
Schweiniſch, *adj.* svinjski; (*fig.*) svinjski, svinjarski.
Schweinjunge, *m.* svinjarče.
Schweinkäfer, ſ. Rüſſelkäfer.
Schweinkartoffel, *f.* korun za svinje.
Schweinkoben, *m.* svinjak, svinjštak, kočenj.
Schweinkoth, *m.* svinjeći gnoj.
Schweinkreſſe, Schweinkrieche, *f.* Schweinling, ſ. Krähenfuß, Krieche, Schweinpilz.
Schweinmarkt, *m.* svinjski trg, sajam.
Schweinmaſt, *f.* hranjenje svinjah; ſ. Schweinfutter.
Schweinmeiſter, *m.* nadsvinjar.
Schweinmelde, *f.* (*Chenopodium hybridum*), izrodjen gjurgjevac.
Schweinmiſt, *m.* svinjeći gnoj.
Schweinmöhre, *f.* mrkvěla.
Schweinmutter, *f.* prasica, krmača.
Schweinpflaume, *f.* (*Spondias lutea*), žuti mombin.
Schweinpilz, *m.* (*Boletus luteus*), žuti vrganj.
Schweinplan, *m.* svinjski pašnik.
Schweinpocke, ſ. Schweinblatter.
Schweinratte, *f.* (*Viverra Ichneumon*), promčica.

Digitized by Google

Schweinrüſſel, *m.* kïša, ćuša, surla, rilo.
Schweinſalat, *m.* (*Hypochoeris*), svinjak.
Schweinsauge, *n.* svinjeće oko.
Schweinsblaſe, *f.* svinjeći mèhur, svinjeća bešika*. [kinja.
Schweinsborſte, *f.* (svinjoća) štetina, če-
Schweinsbraten, *m.* pečena svinjetina.
Schweinſchauer, ſ. Schweinbeſchauer.
Schweinſchlachten, *n.* koljinje, klanje, kar.
Schweinſchlächter, *m.* koljaja, količ.
Schweinſchmalz, **Schweinſchmeer**, *n.* svinjeće salo.
Schweinſchnecke, *f.* (*Neritis*), plavulja.
Schweinſchneiden, *n.* škopljenje krmadi.
Schweinſchneider, *m.* kopljar, škopljar.
Schweinſchnitt, *m.* ſ. Schweinſchneiden.
Schweinſchrot, *m.* bungur i. jagle za kr-
Schweinſchwarte, *f.* svinjeća koža. [mad.
Schweinsdarm, *m.* svinjeće crěvo.
Schweinsfeder, *f.* koplje za divljake; ſ. Schweinsborſte.
Schweinshaar, *n.* svinjska dlaka.
Schweinshals, *m.* svinjeći vrat; (*fig.*) kratak vrat.
Schweinshaut, *f.* svinjeća koža.
Schweinsjagd, *f.* lov na divljake
Schweinskeule, *f.* svinjeći but.
Schweinskopf, *m.* svinjska glava.
Schweinsleder, *n.* svinjeća koža.
Schweinsledern, *adj.* od svinjeće kože.
Schweinsmagen, *m.* (*fig.*) ſ. Schweinigel.
Schweinsnetz, *n.* mreža za divljake.
Schweinsohr, *n.* svinjsko uho; (*Strombus pugilis*), hrvalica.
Schweinſpieß, *m.* ſ. Schweinsfeder.
Schweinſprung, *m.* okračnjak.
Schweinsrüſſel, ſ. Schweinrüſſel. [badilj.
Schweinsrüſſelblume, *f.* (*Sisyrinchium*),
Schweinsſchnute, *f.* svinjska gubica.
Schweinſchwanz, *m.* svinjeći, svinjski rep.
Schweinſtall, *m.* svinjara, svinjac, pohižara, krmnjak, krmavac, svinjski kotac, kočak; das Zimmer iſt ein rechter —, ova je soba kao svinjac.
Schweinſtein, *m.* opočnjak, opoka.
Schweinſul, *f.* kaljuga, kaljuža.
Schweinszahn, *m.* kao, kal; (*Dentalium aperinum*), svinjski slonozubac.
Schweinszucht, *f.* svinjarstvo.
Schweintang, *m.* (*Fucus vesiculosus*), mèhurovita haluga.
Schweintreiber, *m.* svinjar, krdar.
Schweintrog, *m.* kopanja, valov.
Schweinwildbret, *n.* divljaci; divlja veprovina; (wdm) crna divljač.
Schweinzichorie, *f.* (*Hypochaeris glabra*), gladki svinjak.
Schweiß, *m.* znoj, pot; ein kleiner —, znojak; der — bricht aus, znoj i. pot probija; in — bringen, oznojiti, zaznojiti, zapotiti; in — kommen, oznojiti se, zaznojiti se, zapotiti se; im —e liegen, znojiti se; den — abwarten, lekati dok nestane znoja; — erregen, znojiti; er trieft vom —e, muzge znoja teku mu niz lice; es überfiel ihn der kalte —, mrzli ga znoj probi; im —e, znojav, znojan; er hat dabei viel — vergoſſen, namučio se je kod toga; (ſpr.) er kann ſeinen eigenen — nicht riechen, běži od posla kao djavol od krsta; im —e deines Angeſichts ſollſt du dein Brod verdienen, sa znojem lica svoga jest ćeš hlěb svoj; (mühſamer Erwerb), muka, zamuka; (wdm.) krv; b. engliſche —, ſ. Schweiß-
Schweißbad, ſ. Schwitzbad. [ſieber.
Schweißbeere, *f.* (*Viburnum Opulus*), hudika, kalina.
Schweißbefördernd, *adj.* znojeći.
Schweißblättchen, *pl.* potnićice.
Schweißeinen, **Schweißeln**, ſ. Schwitzeln.
Schweißen, *v. n.* (wdm.) krviti; (v. Eiſen), variti se; —, *v. a.* d. Eiſen —, variti, (zuſammen—), svariti, svarivati željezo.
Schweißen, *n.* svarivanje, svar.
Schweißer, *m.* svarilac.
Schweißerrungen, *adj.* mučno zamučen.
Schweißfieber, *n.* znojavica. [pota.
Schweißfleck, *m.* tuzga, mrlja od znoja,
Schweißfuchs, *m.* kličav ridjo.
Schweißgeruch, *m.* bugija.
Schweißgrübchen, ſ. Schweißloch.
Schweißhitze, *f.* svarna vručina.
Schweißhund, *m.* slědnik krvi.
Schweißig, *adj.* znojav, znojan, potan; (wdm.) krvav.
Schweißkraut, *n.* ſ. Schweißwurzel.
Schweißloch, *n.* šupljinica (od kože), beš.
Schweißmelde, *f.* ſ. Bingelkraut.
Schweißmittel, *n.* znojilo.
Schweißofen, *m.* svarnica.
Schweißſtube; **Schweißſucht**, *f.* ſ. Schwitzſtube; Schweißfieber.
Schweißtrank, *m.* znojeći napitak.
Schweißtreibend, *adj.* znojeći, těrajući na znoj; —e Mittel, znojila. [tan.
Schweißtriefend, *adj.* znojav, znojan, po-
Schweißtropfen, *m.* kaplja znoja.
Schweißtuch, *n.* ubrusac, ubrušćić, jagluk*.
Schweißung, *f.* svar.
Schweißwurſt, *f.* krvavica.
Schweißwurz(el), *f.* (*Petasites*), repuh; ſ. Chinawurzel.
Schweizer, *m.* Švajcar; (Thürhüter), vratar; (*oek.*) stanar; (*Sciurus striatus*), prujava vèverica; —in, *f.* stanarica.
Schweizerapfel, *m.* švajcarska jabuka.
Schweizerbirn, *f.* švajcarka.
Schweizerei, *f.* stan, bačina, katun.
Schweizerhoſe, *f.* šalvare; (*Mirabilis*), noćurak; (*Murex Lampas*), mezgasti volak; (*Voluta capitellum*), glavičasto uško.
Schweizerkäſe, *m.* švajcarski sir.

Digitized by Google

Schweizerklee, *m.* (*Hedysarum Onobrychis*), sladkovina.
Schweizerkrähe, *f.* Steinkrähe.
Schweizerkrankheit, *f.* težnja na zavičaj.
Schweizerpflaume, *f.* švajcarska šljiva.
Schweizerrose, *f.* Alpenrose.
Schwelen, *v. n.* tinjati; pušiti se; —, *v. a.* Kohlen —, ugljevje žeći; Theer —, katran vaditi, goniti.
Schweler, *m.* katranar.
Schwelge, *f.* Schweißbeere.
Schwelgen, *v. n.* pirovati, razkošiti se; (Schlemmen), oblaporiti, gumati, gucati; travinjati; (hinunterschlucken), progutnuti; (*fig.*) nasladjivati se; in Wonne —, plivati u slasti.
Schwelgen, *n.* *f.* Schwelgerei.
Schwelger, *m.* razkošnik; *f.* Schlemmer.
Schwelgerei, *f.* razkošje; (Verschwendung), razsipnost; tratnja; *f.* Schlemmerei. [razsipan.
Schwelgerisch, *adj.* razkošan, razkošit;
Schwelgerlust, *f.* razkošnost.
Schwelholz, *n.* drva za pakao, smolu.
Schwelk, Schwelkboden, *m.* sušionica.
Schwelke, *f.* Schweißbeere.
Schwelken, *v. n.* vehnuti; (*fig.*) mlitaviti; —, *v. a.* Obst —, sušiti voće.
Schwelkenbaum, *m.* Schwelkenbeere, *f.* Schweißbeere.
Schwelle, *f.* (b. Zimmerl.) greda; (Grund—), po(d)sěk; (Thür—), prag; er darf mir nicht wieder über meine — kommen, nije mu prosto u moju kuću doći; er steht an der — d. Verderbens, stoji nad propašću; hoće da zaglavi.
Schwellen, (Schwillen), *v. n.* (v. Wasser), rasti, plimati; (v. Meere), bujati, uzbujati, bučati; (v. Leibe), otећi, nabuhnuti, nabušiti se; uzdušiti se; der Leib schwillt mir, tělo mi otěče; geschwollene Füße, otečene noge; (v. Busen), nadimati se; (v. Knospen), napupiti, pupiti; e. —de Rosenknospe, ruža napupila; (v. Früchten), jedrati; voll von frohem Entzücken schwillt ihm die Brust, prsa mu se šire od veselja; der Muth schwillt ihm, raste mu perje; die Galle schwillt ihm, buri se; duri se; jarom se jari; —, *v. a.* (— machen), napeti, napinjati; nabušiti; e. Pferd —, osadniti konja; etwas im Wasser —, metnuti što u vodu da zabrekne; das Wasser —, uzapréti, uzpirati vodu; Seufzer — ihre Brust, prsi joj se nadimaju od uzdahah; ein Haus neu —, podmetnuti pod kuću nove po(d)sěke.
Schwellenbaum, *m.* Schwellenholz, *n.* drvo za po(d)sěk.
Schweller, *m.* prag; (Quer—), prečaga; (am Schlitten), salinac, salenik.
Schwellerband, *n.* Schwellerriemen, *m.* remenje od kočije.
Schwellfarbe, *f.* bubrivo.
Schwellung, *f.* (v. Stimme), nadimanje.
Schwemme, *f.* (Handlung), plákanje, kupanje; (Ort), plovište, kupalo; ein Pferd in die — reiten, ploviti, kupati konja.
Schwemmen, *v. a.* ploviti, plaviti; der Fluß schwemmte Erde hieher, réka je naplavila, nanosila ovamo zemlje; d. Unreinigkeit von etwas —, oplaknuti što; ein Pferd —, plaviti, kupati, okupati konja.
Schwemmer, *m.* kupač, plavilac; splakač.
Schwemmerde, *f.* naplav, naplavak, na-
Schwemmkessel, *m.* splakanj. [plovina.
Schwemmsel, *n.* splačine.
Schwemmtaxe, *f.* kupačnina.
Schwemmteich, *m.* kupalo.
Schwende, *f.* žabica.
Schwenden, *v. a.* zapožariti; geschwendetes Land, paljika.
Schwendung, *f.* gubitak.
Schwengbaum, *m.* (Trifft) zamašnik.
Schwengel, *m.* (an Glocken), klatno, malan; (Klöppel), klepalo, klepac, zvečak; (am Ziehbrunn.), kimavica, mahača, djeram; (Pumpen—), mahača, ručica, ručka; (an Uhren), *f.* Pendel; (an Wagen), *f.* Ortscheit.
Schwengelbrunnen, *m.* zdenac na čigu; bunar s djermom.
Schwengelpresse, *f.* zamašni těsak.
Schwengelpumpe, *f.* sisalo s ručicom.
Schwengeluhr, *f.* Pendeluhr.
Schwengelwerk, *n.* *f.* Schwengelpumpe.
Schwenk, *adj.* tanak, vitak.
Schwenk, *m.* šikavac, švig.
Schwenkbecken, *n.* splačnica.
Schwenkbürste, *f.* mućkalo, kefa za stakla.
Schwenkel, *f.* Schwengel.
Schwenken, *v. a.* zaošenuti, zaošinuti, zaošijati, zaošijavati; die Fahne —, mahati, razmahivati zastavom (barjakom); das Wasser im Glase —, mućkati vodu u čaši; ein Glas —, izplaknuti, splaknuti čašu; sich —, *v. r.* obrnuti se, osvrnuti se, obrtati se, osvrtati se; (*mil.*) links schwenkt euch! krenite se lěvo!
Schwenker, *m.* mahač.
Schwenkern, *v. a.* mućkati.
Schwenkkessel, *m.* splačnica.
Schwenkpunkt, *m.* obrtište.
Schwenkrad, *f.* Schwungrad.
Schwenkseide, *f.* osnutak.
Schwenkung, *f.* mućkanje, mahanje; (*mil.*) obrtaj; okret.
Schwenkwasser, *n.* splačine.
Schwepe, Schweppe, *f.* Schneppe, Schmitze.
Schwepen, *v. a.* trnometiti, trniti, šuljati.
Schwer, *adj.* težak, terašan; eine —e

Digitized by Google

Last, težko, veliko breme; — werden, otežati, otežčati; — wiegen, težak biti, (*fig.*) mnogo važiti; das —e Geschütz, veliki topovi, veliki oganj; die —e Reiterei, oklopnici; eine —e Zunge haben, spora jezika biti; er hat einen —en Kopf, sporo uči, shvaća; tupe je glave; (mühsam), težak, mučan, tegotan; er hat eine —e Hand, zamašne je ruke; (b. Schreiben), težke je ruke; meine Hand ist schon —, otežčao sam za pisanje; eine —e Arbeit, mučan, trudan posao; er hört —, nečuje dobro, debelo čuje, nagluh je; ein —es Buch, mučna knjiga; —e Zeiten, zla vremena; —e See, valovito, uzbujalo more; das fällt mir —, to je (za me) mučan posao; mučno mi je; er geht — daran, neće mu se, neće da prione; die Trennung von Ihnen wird mir —, žao mi je, što se moramo razstati; das macht mir das Herz —, to me tišti, pečali; mit —em Herzen weggehen, raztuženim srcem otići; er hat —e Träume, muče ga tlapnje; ein —en Kampf kämpfen, ljut boj biti; eine —e Krankheit, težka bolest; die —e Noth, s. Fallsucht; es liegt mir — in den Gliedern, loman sam; sich — versündigen, ljuto sagrešiti; eine —e Sünde, golema grehota; —es Geld, silni novci; eine —e Menge, sila, sijaset; ein —er Schlaf, tvrd san; ein —er Boden, debela zemlja; zemlja-debelica; ein —er Wein, tegljivo vino; —e Thaten, važna dela; er hat —e Füße, težak je na noguh; er wurde — verwundet, dopao je grdnih ranah; ein —er Athem, neduha, zaduha; (*jur.*) ein —er Fall, zamršen dogadjaj; eine —e Uebertretung, velik prestupak; eine —e Strafe, oštra, velika kazan (kažtiga, pedepsa); —er Kerker, tamnica; Einem etwas — machen, s. Erschweren; s. Schwerlich. [rukuh.

Schwerarmig, *adj.* zamašnih, zamašitih

Schwerathmig, *adj.* zadušljiv, sipljiv.

Schwerbeladen, *adj.* vrlo natovaren.

Schwerbewaffnet, *adj.* vrlo naoružan.

Schwerblütig, (*fig.*) s. Schwermüthig.

Schwere, *f.* teža, težina; (Beschwerde), težkoća, tegota, tegoba; (eines Amtes), mučnost; (ein. Verbrechens), veličina; (ein. Strafe), oštrina.

Schwerebene, *f.* težištnik.

Schweren, *v. n.* težati, otežati.

Schwererde, *f.* težik.

Schwerfällig, *adj.* trom; (unbehülflich), nesgrapan; — werden, otežčati.

Schwerfällige, *m.* troman, tromina.

Schwerfälligkeit, *f.* tromost, tromina.

Schwerfläche, s. Schwerebene.

Schwerflüßig, *adj.* sporo taliv.

Schwerfüßig, *adj.* tromonog.

Schwerfüßige, *m.* tromonožac.

Schwergewicht, *n.* težka vaga.

Schwergläubig, *adj.* sporověran.

Schwerhauptig, *adj.* er ist —, glava mu je otežčala.

Schwerheit, *f.* težkoća.

Schwerherzig, s. Schwermüthig.

Schwerhörig, *adj.* nagluh.

Schwerhörigkeit, *f.* nagluhost, nagluhoća.

Schwerköpfig, *adj.* tupoglav.

Schwerköstig, *adj.* skup; eine —e Sache, dragokup.

Schwerkraft, *f.* tež, teža.

Schwerleder, s. Pfundleder.

Schwerleibig, *adj.* zamašan, omašan, krupan, krut.

Schwerleibigkeit, *f.* zamašnost (těla).

Schwerlernig, *adj.* — sein, težko, sporo učiti.

Schwerlich, *adv.* težko; jedva.

Schwerlinie, *f.* težištnica.

Schwermesser, s. Barometer.

Schwermuth, *f.* sěta, dreselje, melankolija; in — versinken, odreseliti se.

Schwermüthig, *adj.* sětan, dreseo, turoban, melankoličan; — sein, dreseliti se; ich wurde —, steštalo mi se je.

Schwermüthigkeit, *f.* sětnost, dreselost; s. Schwermuth. [lostan.

Schwermuthsvoll, *adj.* presětan, preža-

Schwernothsding, *n.* (gem.) kleta stvar.

Schwerpunkt, *m.* težište.

Schwersinn usw., s. Schwermuth usw.

Schwerspath, *m.* Schwerspatherde, *f.* Schwerspathstein, *m.* merotac.

Schwerstein, *m.* težac.

Schwersteinmetall, s. Wolfram usw.

Schwert, *m.* mač; (*fig.*) sablja; mit dem —e hinrichten, pogubiti; er wurde zum —e verurtheilt, osudjen bi pod mač; mit Feuer und — verheeren, počiniti trista jadah; hier muß das — entscheiden, to će sablja osěći; mit dem —e dareinschlagen, počinili silu; der hat eine Zunge wie ein —, gore mu jezik sěče nego mač; (b. Handw.) sablja.

Schwertaloe, *f.* (*Aloë arborescens*), drvolika aloja. [mačinci.

Schwertblättrige Pflanzen, *pl.* (*Ensatae*),

Schwertbohne, *f.* rogašak.

Schwertbruder, s. Schwertritter.

Schwertchen, *n.* mačić.

Schwertel, *m.* (*Gladiolus*), mačić; s. Schwertlilie.

Schwertelgras, s. Schilfgras.

Schwertelried, *m.* (*Sparganium*), ježinac.

Schwertelwurz, *f.* (*Iris pseudacorus*), divlja perunika; (*Allium victoriale*),

Schwertfechter, *m.* mačilac. [žiratka.

Schwertfeger, *m.* sabljar, mačar, mačkovač. [čarski.

Schwertfeger- (in Zus.) sabljarski, ma-

Schwertfegerei, *f.* s. Schwertfeger-Handwerk; Schwertfeger-Werkstatt.

Digitized by Google

Schwertfeger-Handwerk, *n.* mačarija, sabljarija, sabljarstvo, mačarstvo.
Schwertfeger-Werkstatt, *f.* sabljarnica, mačarnica.
Schwertfisch, *m.* (*Xiphias*), sabljak, jaglun; s. Sägefisch.
Schwertfläche, *f.* lit, pljoština.
Schwertflamme, *f.* plamen od mača; plamenit mač.
Schwertförmig, *adj.* mačast.
Schwertfortsatz, *m.* (*anat.*) mačić.
Schwertfutter, *m.* s. Schwertscheide.
Schwertgeklirr, *n.* zveka mačevah.
Schwertgenosse, *m.* subojnik.
Schwerthalbe, *f.* rod po krvi.
Schwertheu, *n.* s. Schwertlilie.
Schwerthieb, *m.* udar mačem; einen — versetzen, udariti, poseći mačem.
Schwerthundfisch, s. Schwertschwanz.
Schwertknecht, *m.* mačonoša, sabljonoša.
Schwertknopf, *m.* jabuka od mača.
Schwertlehen, *n.* mužko leno, mužki feud.
Schwertlilie, *f.* (*Iris germanica*), sabljić, bogiša, perunika; (*I. pseud.*). divlja perunika.
Schwertmage, *m.* rod po krvi.
Schwertmaul, *n.* (*fig.*) oštrojeza.
Schwertorden, *m.* red od mača.
Schwertriemen, *m.* pripasač, šerit.
Schwertritter, *m.* vitez od mača.
Schwertscheide, *f.* nožnice, korice (od mača).
Schwertschlag, *m.* udar, udarac mačem; ein Land ohne — erobern, osvojiti zemlju bez kapi krvi.
Schwertschleifer, *m.* brusar.
Schwertschwanz, *m.* (*Delphinus Pinna*), kijonoša; (Schwertschwänze, *Poecilopoda*), bodljonošci.
Schwertseite, *f.* rod po krvi.
Schwertstange, *f.* mač.
Schwertstreich, s. Schwertschlag.
Schwerttanz, *m.* ples sa sabljom.
Schwerttheil, *m.* baština po krvi.
Schwertträger, *m.* mačonoša.
Schwertzunge, *f.* s. Schwertmaul.
Schwerwichtig, *adj.* terašan, zamašan; vele važan.
Schwerzüngig, *adj.* spora jezika.
Schwester, *f.* sestra; leibliche —, rodjena sestra; barmherzige —, milosrdnica; milosrdna sestra; (b. Web.) porednici, blizni; — werden, posestriti se; — nennen, sestriti.
Schwesterblut, *n.* sestrinska krv.
Schwesterbrust, *f.* sestrina njedra.
Schwesterbund, *m.* posestrimstvo.
Schwesterchen, *n.* sestrica, seja, seka, sele.
Schwesterhand, *f.* sestrina, sestrinska ruka.
Schwesterkind, *n.* netjače; s. Schwestersohn; Schwestertochter.
Schwesterkuß, *m.* sestrin, sestrinski očlov, poljubac.
Schwesterlich, *adj.* sestrinski.
Schwesterliebe, *f.* sestrinska ljubav.
Schwestermann, *m.* svak, svojak.
Schwestermord, *m.* ubiće sestre, krv počinjena na sestri.
Schwestermörder, *m.* krvnik (svoje) sestre.
Schwestern, *v. n.* sestriti se.
Schwester(n)paar, *n.* dvoje sestarah.
Schwesterschaft, *f.* sestrimstvo, sestarstvo.
Schwestersinn, *m.* sestarstvo.
Schwestersohn, *m.* sestrić; nećak.
Schwestertochter, *f.* sestrična, sestričina, sestrička.
Schwestertreue, *f.* sestrinska vernost.
Schwette, *f.* plákanje.
Schwetterstein, *m.* kljoncavac.
Schwi! *int.* (b. Pferd.) ci! (b. Ochs.) ča!
Schwibbogen, *m.* svod; obluk.
Schwiegel, *f.* svirala, surla, pištala.
Schwiegeln, *v. n.* svirati.
Schwiegler, *m.* svirač.
Schwieger, s. Schwager; Schwiegervater; —, *f.* s. Schwiegermutter.
Schwiegereltern, *pl.* tastbina; tast i punica; svekar i svekrva.
Schwiegermutter, *f.* (der Gattin Mutter), punica, tašta; (des Gatten Mutter), svekrva.
Schwiegermütterlich, *adj.* puničin; svekrvin.
Schwiegersohn, *m.* zet.
Schwiegertochter, *f.* snaha, nevesta.
Schwiegervater, *m.* (der Gattin Vater), tast, punac; (d. Gatten Vater), svekar.
Schwiegervaterlich, *adj.* tastov; svekrov.
Schwiele, *f.* žulj; —n bekommen, ožuljiti se; —n in den Händen bekommen, nažuljiti si ruke; (v. Heben), modrica, masnica.
Schwielen, *v. n.* s. Schwellen.
Schwielensohler, *pl.* (*Tylopoda*), žuljonožci.
Schwielicht, *adj.* žuljast.
Schwielig, *adj.* žuljav.
Schwieping, *f.* brk (od konopa).
Schwieren, s. Schwärmen.
Schwierig, *adj.* težak, mučan, trudan, tegotan; (schwärend), gnojav; — werden, izranjaviti.
Schwierigkeit, *f.* težkoća, tegota, tegoba; es unterliegt —en, teško je, mučno je; (Hinderniß), die Sache hat manche —en, tomu svašta smeta; mučna je to stvar; alle —en bei Seite schaffen, ukloniti sve zapreke; auf —en stoßen, naići na smetnju; —en machen o. in den Weg legen, smetati; prigovarati; odpirati se.
Schwierigkeitsmacher, *m.* smetalo; prigovaralo.
Schwift, *m.* šušica, sgeba.
Schwiften, s. Beschwichtigen.
Schwigten, *v. a.* izpréčati.
Schwimmanstalt, *f.* plivaonica.
Schwimmaron, *m.* (*Orontium aquaticum*), vodokras.

Digitized by Google

Schwimmare, *f.* osovina plivanja.
Schwimmbein, *n.* ſ. Schwimmfuß.
Schwimmblaſe, *f.* plivaći, riblji mĕhur.
Schwimmen, *v. n.* plivati; auf der Oberfläche des Waſſers —, plivati na vodi; plutati; ans Ufer —, izplivati; über den Fluß —, preplivati rĕku; geſchwommen kommen, doplivati; in d. Luft —, ploviti zrakom; lebditi u zraku; im Blute —, ogreznuti u krv; in Thränen —, pljuštiti suzami; im Weine —, kupati se u vinu; in Freude —, topiti se u radosti; eine Thräne ſchwimmt in ſeinem Auge, suza mu se nasresi na oku.
Schwimmen, *n.* plivanje; plivnja.
Schwimmend, *adj.* (*fluitans*), plivajući.
Schwimmer, *m.* plivač, plovac; er iſt ein guter —, vĕšto pliva; (*Falco Subbuteo*), soko(l)-ševar; (*Pegasus natans*), plivajući krilaš; (*Aponogeton*), kalotak; ſ. Schwimmkäfer; (v. Wagen), visuća kola; (Werkz.) plivak.
Schwimmfeder, *f.* peraja.
Schwimmfuß, *m.* plivaća noga. [nožci.
Schwimmfüßer, *pl.* (*Pinnipeda*), plitvo-
Schwimmfüßig, *adj.* plivaćih nogah.
Schwimmgürtel, *m.* plivaći pojas.
Schwimmhaut, *f.* plivačnica, plivaća opna.
Schwimmholz, *n.* plovac.
Schwimmhoſen, *pl.* plivačke hlače.
Schwimmkäfer, *m* (*Gyrinus*), kolovrta; —, *pl.* (*Hydrocantharida*), plivači.
Schwimmkrähe, *f.* (*Pelecanus Graculus*), vodena vrana.
Schwimmkunde, Schwimmkunſt, *f.* plivanje; vĕština plivanja.
Schwimmkünſtler, *m.* plivač.
Schwimmmaus, *f.* (*Hydromys*), voduša.
Schwimmmeiſter, *m.* učitelj plivanja; pli-
Schwimmort, *m.* plivalište. [vač.
Schwimmſchnecke, *f.* (*Nerita*), bunte —, nanarica, nanarić; (*Neritina*), plovka.
Schwimmſchuh, *m.* plivka.
Schwimmſchule, *f.* plivaonica.
Schwimmſchwanz, *m.* plivaći rep.
Schwimmthier, *n.* plivač. [plivačica.
Schwimmvogel, *m.* (*Natatores*), plovka,
Schwimmwanze, *f.* (*Corixa*), bitroplavka.
Schwind, ſ. Geſchwind.
Schwind, *m.* sahnuće.
Schwindblume, *f.* (*Helonias*), sunulja.
Schwinde, *f.* lišaj.
Schwindel, *m.* vrtoglavica, zamavica; er wurde vom — befallen, zavrtio mu se je mozak; ich habe —, vrti mi se mozak; Alles iſt vom — befallen, sve je zavrtoglavilo; (*fig.*) ſ. Schwindelei; (*bot.*) ſ. Schwingel.
Schwindelaugeſicht, *f.* vrtoglavni pogled.
Schwindelbeere, ſ. Tollkirſche.
Schwindeldunkel, *n.* smrcanje pred očima.
Schwindelei, *f.* vrtoglavstvo, vrtoglavština; (Vorſpiegelung), zamašta; obmana. [ler.
Schwindelgeiſt, *m.* vrtoglavost; ſ. Schwind-
Schwindelgeſchäft, *n.* Schwindelhandel, *m.* vrtoglavanje; mahnitanje.
Schwindelhafer, ſ. Schwindel.
Schwindelhoch, *adj* neizmĕrno visok.
Schwindelig, *adj.* vrtoglav; mir wird —, vrti mi se mozak i. glava; ein —er Menſch, vrtoglavac; eine —e Höhe, vrtoglavna visina.
Schwindelkirſche, ſ. Tollkirſche.
Schwindelkopf, *m.* vrtoglavac.
Schwindelköpfig, *adj.* vrtoglav.
Schwindelkorn, *n.* (*Lolium temulentum*), ljulj-vrat; (*Piper Cubeba*), kubeba; ſ. Schwindelkraut. [paprica.
Schwindelkraut, *n.* (*Coriandrum sat.*),
Schwindelmacher, ſ. Schwindler.
Schwindelmittel, *n.* lĕk od vrtoglavice.
Schwindeln, *v. n.* vrtoglaviti se; es ſchwindelt mir, vrti mi se mozak i. glava; es ſchwindelt mir, wenn ich daran denke, snebivam se, pomisliv na to; (Schwindeleien machen), vrtoglavati; mahnitati.
Schwindelnd, *adj.* vrtoglavan.
Schwindelſucht, *f.* vrtoglavost.
Schwindelſüchtig, *adj.* vrtoglavan.
Schwindelwurz, ſ. Gemſenwurz; Schwindelkraut.
Schwinden, *v. n.* izčezavati, nestajati, ginuti, gubiti se; er ſchwand vor meinen Augen, izčeznu mi izpred očijuh; (v. Holze), sasušiti se, sasušivati se, skupiti se; Jahre —, godine prolaze; einen Verdacht — laſſen, mahnuti se sumnje; (v. Menſchen) hrdjati, hahuljati, opadati, linjati; sušiti se; das Glied ſchwindet, udo sahne, suši se; d. Hand iſt ihm geſchwunden, ruka mu je usahnula; ſeine Kräfte —, snaga mu malakše.
Schwindfiechte, *f.* lišaj.
Schwindgrube, *f.* hala, provaža, gnojište.
Schwindler, *m.* vrtoglavac, vĕtrogonja.
Schwindlig, ſ. Schwindelig.
Schwindſucht, *f.* sušica, suša, suhobolja, zla, hrdjava, suha bolest, jektika, tisika.
Schwindſüchtig, *adj.* sušav, suhobolan, jektičav, tisikav; — ſein, imati sušicu, sušu itd.
Schwindwurz, *f.* ſ. Schellkraut.
Schwinge, *f.* (Flachs—), mahaljka (maljka), maška; (b. Seil.) iztrepač; (*mont.*) mahač; (in Walkm.) bat; (Flitter—), vijača; pahaljka, (paljka); (Flügel), krilo, kreljut; (am Kahne), prĕčka;
Schwingeblock, *m.* mahača. [ſ. Schaukel.
Schwingebrett, *n.* mahaljka, maljka.
Schwingel, *m.* (*Festuca*) vlasulja; (*Aira*). bus, prosenica; (*Glyceria fluit.*), plivajuća pirevina, pačja trava.

Digitized by Google

Schwingen, *v. a.* mahnuti, omahnuti, zamahnuti, zaljuljati, zavitlati, mahati, vijati, vitlati, zamahivati, koletati (čim); die Fahne —, razmahivati zastavom (barjakom); etwas hinter sich —, zamahnuti čim za se; sich auf d. Pferd —, mašiti se, mahnuti se, turiti se, skočiti na konja; baciti se konju na ramena; dohvatiti se, dohititi se konja; die Peitsche —, potegnuti bičem (kandžijom); d. Keule —, zavitlati buzdovanom; das Schwert —, mahati, uzmahivati mačem; sich aufs Ufer —, mahnuti se vodi na obalu; sich über ein. Zaun —, preskočiti preko plota; sich in die Luft —, uzletěti; (*poët.*) poletěti nebu pod oblake; in d. Höhe —, ljuljnuti viškě; sich auf den Thron —, popeti se na prěsto(l); (Flachs —), mahati (lan); trepati (kudělju); Getreide —, vijati žito; der Schwingel schwingt sich, njihalo se njiše, šetaljka

Schwingenapf, *m.* vijača. [se šeće.

Schwingend, *adj.* mahav; mašući; in eine —e Bewegung versetzen, razmahati, zaljuljati.

Schwinger, *m.* mahač. [lica.

Schwingfaden, *m.* (*Oscillatoria*), njiha-

Schwingfeder, Schwingkraft, s. Schwungfeder, Schwungkraft.

Schwingschüssel, *f.* s. Schwingenapf.

Schwingsieb, *n.* rešeto.

Schwingstein, *m.* kolut.

Schwingstock, *m.* trepaljka.

Schwinguhr, s. Pendeluhr.

Schwingung, *f.* mahanje; razmah; (ein. Pendels), njihanje, šetanje, ljuljanje; eine —, njišaj, ljuljaj, šet; (ein. Saite), mah, trep.

Schwingungsbewegung, *f.* mahanje; njihanje, ljuljanje. [ljuljanja.

Schwingungsbogen, *m.* obluk mahanja,

Schwingungsdauer, *f.* trajanje maha, ljuljaja. [ljuljaja.

Schwingungspunkt, *m.* njihalište, središte

Schwingungswanne, *f.* vijača.

Schwingungsweite, *f.* razmah; razdaleč maha, ljuljaja. [povah.

Schwingungszahl, *f.* broj ljuljajah, tre-

Schwingungszeit, s. Schwingungsdauer.

Schwipp! Schwipps! *int.* zvizgac! šlis!

Schwippe, *f.* (an d. Peitsche), švigar; (Peitsche), bič; (Ruthe), žvig, prut.

Schwippen, *v. a.* žicnuti, šinuti, vreznuti, šibati.

Schwipper, *adj.* židak; žustar.

Schwippern, s. Schwappen.

Schwippsen, *v. n.* šmignuti.

Schwirbeln, *v. n.* vrtěti se, okretati se.

Schwirfisch, *m.* (*Sphyraena*), skaram.

Schwirre, *f.* kreljut.

Schwirren, *v. n.* (v. Pfeile), zviždati, škripati; —d in die Höhe schießen, prhnuti, vrknuti u vis; (v. Grillen Lerchen usw.) cvrčati; cvrkutati.

Schwirrig, *adj.* šumni, škripav.

Schwitz, s. Schweiß.

Schwitzapparat, *m.* znojilo.

Schwitzbad, *n.* znojnica; znojna kupelj.

Schwitzbank, *f.* polak; klupa u znojnici; (*fig.*) auf der — sitzen, znojiti se, naznojiti se, namučiti se. [(kože).

Schwitze, *f.* in die — legen, pariti, soliti

Schwitzeln, *v. n.* zaudarati po znoju, vonjati znojem.

Schwitzen, *v. n.* znojiti se, potiti se; die Fenster —, izbila se rosa na prozorih; prozori su se zarosili i. orosili; das Getreide schwitzt, žito je vlažno; das Leder schwitzt, koža se pari; bei einer Arbeit —, mučiti se, djuskati; —, *v. a.* er schwitzt Blut, krvavi ga znoj probija; Harz —, smoliti; das Leder —, pariti, soliti kože; den ganzen Tag bei den Büchern —, kapati nad

Schwitzen, *n.* znojenje; znoj. [knjigom.

Schwitzend, *adj.* znojav, znojan, potan.

Schwitzig, *adj.* — sein, umah se znojiti; s. Schwitzend.

Schwitzkasten, *m.* znojnica.

Schwitzmittel, *n.* znojilo.

Schwitzpulver, *n.* prah těrajući na znoj.

Schwitzstube, *f.* znojnica.

Schwitzstuhl, *m.* s. Schwitzbank.

Schwitztrank, *m.* napitak těrajući na znoj.

Schwödefaß, *n.* varnica, lužnjak.

Schwöden, *v. a.* lužiti.

Schwödewedel, *m.* hvost.

Schwoll, s. Kaulbörs.

Schwope, s. Zope.

Schwöpe, *f.* parožak, pajanta.

Schwörbrief, *m.* zakletnica.

Schwören, *v. n.* priseći, prisizati, zakleti se, zaklinjati se, rotiti se; auf die Reichsverfassung —, zakleti se, priseći na državni ustav; zur Fahne —, priseći, zakleti se na zastavu (barjak); bei Gott —, kleti se živim Bogom, zadati Božju věru; ich schwöre es bir bei Gott, od mene ti Božja věra tvrda; Einem Treue —, zadati komu věru; ich schwöre es bei Allem, was mir heilig ist, tako mi kola nebeskoga; bei Himmel u. Erde —, kleti se svačim na světu, sastaviti nebo i zemlju; ich schwöre es dir bei Himmel u. Erde, tako mi neba i zemlje! tako mi světa i věka! ich schwöre es dir beim Himmel, tako mi Bogova doma! tako mi věčnoga doma! hoch und theuer —, težko se zaklinjati, prekleti se, kleti se i preklinjati; der Eid, den er geschworen, zakletva, kojom se je kleo; einen feierlichen Eid —, svečano se zakleti; falsch —, krivo se kleti, rotiti, priseći; ich wollte darauf —, daß

Digitized by Google

. . ., mogao bih se zakleti, da . . .; Einen — laſſen, zakleti, zapriseći, zarotiti koga; ein geſchworner Feind, glavni, zakleti neprijatelj; Einem Treue —, dati komu věru, zavěriti se komu; einen leiblichen Eid —, glavom se zakleti; Stein und Bein —, cipati se Bogom.

Schwörtag, *m.* dan zakletve.

Schwüben, *v. a.* mućkati; plákati.

Schwuchten, *v. n.* kamkati; (ohnmächtig werden), onesvěstiti se.

Schwude! *int.* ci!

Schwuden, *v. n.* lěvo ići.

Schwül, *adj.* zaparan, sparan; es iſt ſehr —, velika je omara, spara; vrlo je sparno; (*fig.*) mir wird ganz — bei dieſer Sache, sujma me uzima od toga; žacam se od toga.

Schwüle, *f.* omara, spara, zaparina, zaparica, maća.

Schwülen, *v. a.* spariti, zapariti.

Schwülig, ſ. Schwül.

Schwulſkopf, *m.* (*Antilope Grimmea*), gvinejska sajga.

Schwulſt, ſ. Geſchwulſt; (*fig.*) nadutost.

Schwülſtig, *adj.* nadut, naduven.

Schwülſtigkeit, *f.* nadutost, naduvenost.

Schwulſtkraut, *n.* (*Spiraea Ulmaria*), [suručica.

Schwund, *m.* sušak.

Schwung, *m.* zamah, zamašaj; mit Einem —e, jednim mahom; mit Einem —e auf dem Pferde ſein, skočiti na konja; ſich einen — geben, zamahnuti sobom; eine Glocke in — bringen, razmahati zvono; in den — kommen, razmahati se; (*fig.*) zavladati; im —e ſein, klamitati, njihati se, ljuljati se, (*fig.*) vladati; biti običaj; der — der Gedanken, uzlet mislih; (Antrieb), nagon; ſeine Thätigkeit bekam dadurch einen neuen —, to je njegovu pomnju i. radinost iznova podbolo i. podtaklo; der Induſtrie einen neuen — geben, uzmahnuti, unaprediti obrtnost; die Schwünge d. Pendels, ſ. Schwingung; (d. Schreiben) krušak. [ljuljanje.

Schwungbewegung, *f.* mahanje, njihanje,

Schwungbrett, *n.* ljuljačka. [perjanica.

Schwungfeder, *f.* letno pero; (am Hute),

Schwunghaft, *adj.* zamašan; ein —er Handel, živa trgovina.

Schwungkraft, *f.* zamašnost.

Schwunglinie, *f.* krug, krušak.

Schwungrad, *n.* zamašnjak.

Schwungrede, *f.* uzletna besěda.

Schwungreich, *adj.* zamašan; (v. Schrift.) iskrušen; (*fig.*) uznosit.

Schwungriemen, *m.* pritegač, dolnji remen (kaiš).

Schwungſeil, *n.* ljuljajući konop.

Schwungspunkt, *m.* njihalište.

Schwungvoll, ſ. Schwungreich.

Schwuppe, ſ. Zoppe.

Schwur, *m.* zakletva, prisega, rota; etwas mit einem —e verſichern, priseći, zakleti se na što.

Schwurbrüchig, *adj.* věroloman; — werden, prekršiti zakletvu, pogaziti věru.

Schwurfinger, *m.* zakletni, rotni prst.

Schwurgericht, *n.* porota.

Schwurgerichtlich, *adj.* porotni.

Schwurgerichtshof, *m.* porotno sudište.

Schwurgerichtsſitzung, *f.* porotna sědnica.

Schwurgerichtsſprengel, *m.* porotni kotar, porotno područje.

Schwurſtrafgericht, *n.* kaznena porota.

Schwurvergeſſen, *adj.* nemaroć za zakletvu, prisegu.

Scene, *f.* prizor.

Scepter, *n.* žezlo, žazlo, šibika.

Scintillation, *f.* iskrenje, krěšenje.

Scirrhös, *adj.* gukav.

Scirrhus, *m.* micina.

Sciſſion, *f.* razdor, razkol. [but uſw.

Sclave, Scorbut uſw., ſ. Sklave, Scor-

Scolopender, *m.* (*Scolopendra forf.*), striga.

Scontiren, *v. a.* kupiti na odbitak.

Sconto, ſ. Escompte.

Scontration, *f.* razplaćivanje.

Scontriren, *v. a.* razplatiti; obračunati se; die Caſſe —, sračunati, pregledati, skontrovati pěneznicu.

Scontrirung, *f.* — der Caſſe, sračun, pregledanje pěneznice.

Scontrirungs-Protokoll, *n.* zapisnik o sračunu i. pregledu pěneznice.

Scontro, *n.* razplata; obračun, skontro.

Scontrobuch, *n.* razplatnik; zališnik.

Scontrotag, *m.* dan razplate, obračuna.

Scorpion, ſ. Skorpion.

Scorzonere, *f.* ſ. Schlangenmoos.

Scribent, *m.* pisac.

Scribeln, *v. a.* piskarati.

Scribler, *m.* piskar.

Scriptur, *f.* (*merc.*) upis.

Scripturiren, *v. a.* upisati.

Scripturen, *pl.* pisma.

Scropheln, **Scrupeln**, ſ. Skropheln uſw.

Scrutiniren, *v. n.* brojiti glasove.

Scrutinium, *n.* brojenje glasovah.

Scudo, *m.* škuda, talir.

Sculptur, *f.* kiparstvo.

Scurril, *adj.* geaćki, ciporski.

Scurrilität, *f.* geaština, ciporština.

Sebacinſäure, *f.* tučnina, tučna kiselina.

Sebenbaum, ſ. Säbenbaum.

Secante, *f.* (*secans*), sěčnica.

Secerniren, *v. a.* odlučiti, odděliti.

Sech, **Secheiſen**, *n.* crtalo.

Sechen, *v. a.* parati.

Sechloch, *n.* rupa za crtalo.

Sechring, *m.* pajanda.

Sechs, *num.* šest; — Weiber, šest ženah; — Kinder, šestoro děce; —

Digitized by Google

Wägen, šestora kola; es kamen ihrer —e, došla su šestorica; — Menſchen, šestorina, šestina; bei meiner —, bo-

Sechs, *f.* šestica. [rami.

Sechs, *n.* šestina.

Sechsarmig, *adj.* šestoruk; (*fig.*) šestokrak; ein —er Leuchter, svěćnjak od šest parožakah.

Sechsäſtig, *adj.* šestogran.

Sechsauge, *n.* (*Xyrichthys*), šestoka.

Sechsäugig, *adj.* šestook.

Sechsbein, *n.* šestonožac.

Sechsbeinig, *adj.* šestonog.

Sechsblätterig, *adj.* šestolist.

Sechsblumig, *adj.* šestocvětan. [slovah.

Sechsbuchſtäbig, *adj.* od šest pismenah,

Sechseck, *n.* šestonuglica; šestokuće, šestokutnik; d. Platz bildet ein —, město je na šest uglovah.

Sechseckig, *adj.* šestonugli; šestokutan; na šest uglovah.

Sechseimerig, *adj.* od šest vědarah; ein —es Faß, šestačka, šestakinja, šestorka.

Sechsender, *m.* šestorožčić.

Sechſer, *m.* (Zahl), šestica; (Münze), šestica; (wbm.) šestak.

Sechſerlei, *adj.* šestovrstan, od šest vrstih, felah*.

Sechsfach, *adj.* šestorogub, šestorostruk, šestorni; das Sechsfache, šest putih onoliko; um das Sechsfache, šestinom (više); —e Strafe, šest kaznih.

Sechsfächerig, *adj.* od šest pregradakah.

Sechsfältig, *adj.* šestorni; ſ. Sechsfach.

Sechsfältigen, *v. a.* ušestostručiti, ušestoriti.

Sechsfärbig, *adj.* od šest mastih (bojah).

Sechsfingerig, *adj.* šestoprst.

Sechsfingerige, *m.* šesta.

Sechsflach, *adj.* šestoplošnjak, šestorac.

Sechsflächig, *adj.* šestoploh, od šest plohah.

Sechsflügelig, *adj.* šestokrili; ein —es Thier, šestokrilac. [Hexameter.

Sechsfuß, **Sechsfüßler**, *m.* šestonožac; ſ.

Sechsfüßig, *adj.* šestonog.

Sechsgeſang, *m.* šestopěv.

Sechsgetheilt, *adj.* razšestoren.

Sechsgliederig, *adj.* šestočlan.

Sechsgroſchenſtück, *n.* šestogrošnjak.

Sechsherr, *m.* šestovlad.

Sechsherrſchaft, *f.* vlada šestorice.

Sechshundert, *num.* šest stotinah, šest sto.

Sechshundertel, *n.* šestotnina.

Sechshundertjährig, *adj.* šestogodišnji.

Sechshundertmal, *adv.* šesto putah.

Sechshundertſte, *adj.* šest-stoti, šestoti.

Sechsjährig, *adj.* šestogod, šestolětan, šestogodišnji, od šest godinah.

Sechsjährige, *m.* (z. B. Pferd), šestogodac, šestak; —, *f.* (z. B. Stute), šestogodica, šestakinja; —, *n.* šestogodče.

Sechsjährlich, *adv.* svake šeste godine; šestogodice.

Sechskantig, *adj.* šestobrid, šestosrb; ein —er Körper, šestobridac.

Sechsklappig, *adj.* šestoklopan.

Sechskreuzerſtück, *n.* (ſilb.) dvogrošnjak, šestica, banovac; (kupf.) dvogroška.

Sechslappig, *adj.* (*bot.*) šestokrpan.

Sechsling, *m.* šestak.

Sechslöthig, *adj.* od šest lotah. [šestiš.

Sechsmal, *adv.* šest putah, šest krat,

Sechsmalig, *adj.* šestoputan, šestokratan.

Sechsmann, ſ. Sechsherr.

Sechsmännerig, *adj.* (*bot.*) šestomužan.

Sechsmonatig, *adj.* od šest měsecih, polugodišnji.

Sechsmonatlich, *adv.* svaki šesti měsec, svake po(l) godine.

Sechspaarig, *adj.* od šest parah.

Sechspercentig, *adj.* šestnastotni, šestpo-

Sechspfünder, *m.* šestofuntaš. [stotni.

Sechspfündig, *adj.* od šest funtih; šestofuntaški. [dovah.

Sechsreihig, *adj.* šestoredan, u šest re-

Sechsruderig, *adj.* šestoveslen, šestoklu-

Sechsſchauſter, *m.* namlěčak. [pan.

Sechsſeitig, *adj.* šestostran, šestoploh.

Sechsſpaltig, *adj.* šestocěpan.

Sechsſpännig, *adj.* ein —er Wagen, kola sa šest konjah; kola na šestero konjah; in einem —en Wagen fahren, voziti se sa šestoricom.

Sechsſtänder, *m.* šestoperka.

Sechsſtimmig, *adj.* šestoglasan.

Sechsſtrahl, *m.* šestaš. [kovah.

Sechsſtrahlig, *adj.* od šest zrakah, tra-

Sechsſtündig, *adj.* od šest urah, satih.

Sechsſtündlich, *adv.* svake šeste ure; svaki šesti sat. [kih.

Sechsſylbig, *adj.* od šest slovakah, slov-

Sechstägig, *adj.* šestodnevni, od šest da-

Sechstäglich, *adv.* svaki šesti dan. [nah.

Sechstauſend, *num.* šest tisućah, hiljadah.

Sechstauſendſte, *adj.* šestotisući; od šest tisućah po jedan.

Sechſte, *adj.* šesti; am —en Tage, šesti dan; am —n, šestoga; zum —n Mal, šesti put, šestom; halb— kommen, samošesti doći.

Sechſte, *f.* šestina.

Sechſtehalb, *adv.* pet i po(l).

Sechstel, *n.* šestina, šesti dio.

Sechstelkreis, *m.* šestar.

Sechstens, *adv.* šesto.

Sechstheilig, *adj.* šestodělan, šestodioni, od šest dělovah; ſ. Sechsgetheilt.

Sechswochen, *pl.* babine.

Sechswöchentlich, *adv.* svake šeste sedmice, nedělje. [neděljah.

Sechswöchig, *adj.* od šest sedmicah i.

Sechswöchnerin, *f.* porodilja, rodilja.

Sechszack, *m.* šestoper, šestoperac.

Sechszackig, *adj.* šestoperi, šestoperni.

Digitized by Google

Sechszehig, *adj.* ein —es Thier, šesta.
Sechszehn usw. ſ. Sechzehn usw.
Sechszeilig, *adj.* šestoredan; od šest redacah, vrstah; —e Gerſte, jećam.
Sechszinkig, *adj.* šestoper. [šestoredac.
Sechszipfelig, *adj.* od šest rogljevah.
Sechszöllig, *adj.* od šest palacah.
Sechte, *f.* lušnja.
Sechtelaſche, *f.* pepeo.
Sechtelfaß, *n.* parionica, parionjak.
Sechteln, *v. a.* pariti; (einweichen), namočiti.
Sechter, *n.* hrg, kopunjica.
Sechzehn, *num.* šestnaest; es waren ihrer —, bila su šestnaestorica; — Kinder, šestnaestoro dèce; — Wägen, šestnaestora kola.
Sechzehneck, *n.* šestnaestorac.
Sechzehneckig, *adj.* od šestnaest ugljevah.
Sechzehnender, *m.* šestnaestak.
Sechzehner, *m.* (Ziffer), šestnaestica, šestnaestka; (eine Zahl v. Sechzehn), šestnaestorica, šestnaestorina; (Einer von Sechzehn), šestnaestnik.
Sechzehnerlei, *adj.* šestnaestovrstan, od šestnaest vrstih, felah*.
Sechzehnfach, Sechzehnfältig, *adj.* šestnaestogub, šestnaestostruk, šestnaestorni.
Sechzehnfüßig, *adj.* šestnaestonog.
Sechzehnfüßler, *m.* šestnaestonožac.
Sechzehnhundert, *num.* šestnaest stotinah, tisuća i. hiljada i šest sto(tinah).
Sechzehnjährig, *adj.* šestnaestogodan, šestnaestolètan, od šestnaest godinah.
Sechzehnjährige, *m* šestnaestogodac, šestnaestak; —, *f.* šestnaestogodica, šestnaestakinja.
Sechzehnlöthig, *adj.* šestnaestolotan, od šestnaest lotih.
Sechzehnmal, *adv.* šestnaest putah i. krat.
Sechzehnmalig, *adj.* šestnaestokratan, od šestnaest putah. [secih.
Sechzehnmonatig, *adj.* od šestnaest mè-
Sechzehnmonatlich, *adv.* svaki šestnaesti mèsec.
Sechzehnpfündig, *adj.* od šestnaest funtih.
Sechzehnſtündig, *adj.* od šestnaest urah, satih.
Sechzehntägig, *adj.* šestnaestodnevni, od šestnaest danah.
Sechzehntäglich, *adv.* svaki šestnaesti dan.
Sechzehntauſend, *num.* šestnaest tisućah (hiljadah). [šestnaestom.
Sechzehnte, *adj.* šestnaesti; zum —n Mal,
Sechzehntehalb, *adv.* šestnaest i po(l).
Sechzehntel, *n.* šestnaestnina.
Sechzehntelform, *f.* šestnaestina.
Sechzehntens, *adv.* šestnaesto.
Sechzig, *num.* šestdeset, šeset; — Männer, šestdesetorica; — Stück Vieh, šestdesetoro govedah; er iſt in den —en, prevalio je šestdeset godinah; ima mu preko šestdeset godinah.
Sechzigeimerig, *adj.* od šestdeset vèdarah; ein —es Faß, šestdesetačka, šestdesetorka.
Sechziger, *m.* (Ziffer), šestdesetica; (60 Stück), šestdesetina, šestdesètak, šesak; (von 60 Jahren), šestdesetâk; —e, *f.* šestdesetnica; (Einer von 60), šestdesetnik; (im Piketſp.) šestdeset.
Sechzigerlei, *adj.* šesetovrstan, od šestdeset vrstih, felah*.
Sechzigfach, Sechzigfältig, *adj.* šesetogub, šestdesetostruk, šesetorni.
Sechzigfüßig, *adj.* šesetonog.
Sechzigjährig, *adj.* šesetolètan, od šestdeset godinah. [godine.
Sechzigjährlich, *adv.* svake šestdesete
Sechzigmal, *adv.* šestdeset putah i. krat.
Sechzigpfündig, *adj.* od šestdeset funtih.
Sechzigpfündiger, *m.* šesetofuntaš.
Sechzigſte, *adj.* šestdeseti, šeseti; zum —n Mal, šesetom.
Sechzigſtehalb, *adj.* petdeset devet i po(l).
Sechzigſtel, *n.* šestdesetnina, šesetnina.
Sechzigſtens, *adv.* šestdeseto.
Sechzigtägig, *adj.* od šestdeset danah, šesetodnevni.
Sechzigtäglich, *adv.* svaki šestdeseti dan.
Sechzigtauſend, *num.* šestdeset tisućah (hiljadah).
Sechzigtauſendſte, *adj.* šesetotisućni.
Seciren, *v. a.* (öffnen), parati, rasparati; (zerſchneiden), razuditi.
Secirung, *f.* paranje; razudba.
Seckel, *m.* kesa; džep; feinen — füllen, nadrobiti tobolac; (Schatz), blagajna; (alte Münze), sikao, sekel.
Seckelamt, ſ. Schatzamt.
Seckelblume, *f.* (*Ceanothus*), podpuć.
Seckelkraut, ſ. Täſchelkraut.
Seckelmeiſter, *m.* blagajnik, (kaznačej, haznadar).
Seckeln, *v. a.* metnuti u džep.
Seckelſchneider, *m.* vadikesa.
Secken, *m.* plosnjača, plosnata žica.
Seckenſtock, *m.* pljoštak.
Secker, *m.* vinska komina.
Seckler, ſ. Seckelmeiſter.
Seclubiren, *v. a.* odbiti koga (od baštine).
Secluſion, *f.* odbitak.
Secondlieutenant, *m.* podporučnik.
Secret, *n.* (Geheimniß), tajna; (Abtritt), zahod, izhod.
Secretär, *m.* tajnik; (*Gypogeramus serpentarius*), pisar; ſ. Secretärkaſten.
Secretariat, *n.* tajništvo.
Secretärkaſten, *m.* pisaonik.
Secretärvogel, ſ. Secretär.
Secretbuch, *n.* otajnik.
Secretion, *f.* odlučba, odlučivanje.
Secretionsorgan, *n.* odlučilo.
Secte, *f.* razko(l); (Anhang), slèdba.
Sectengeiſt, *m.* raskolništvo. [naslèdba.
Section, *f.* (Abtheilung), odsèk; (*geom.*)

Digitized by Google

oddělba; (anatomiſche), paranje, razudba.
Sectionsbefund, *m.* razudbeni nalaz.
Sectionsbericht, *m.* izvěst o razudbi, pa-
Sectionschef, *m.* glava odseku. [ranju.
Sectionslinie, *f.* oddělnica.
Sectionsrath, *m.* odsečni savětnik.
Sectirer, *m.* razkolnik.
Sectirerei, *f.* razkolništvo.
Sectireriſch, *adj.* razkolnički.
Sectirung, *f.* razkolništvo.
Sector, *m.* izsěk.
Secular, *adj.* stolětni, stogodišnji; (weltlich), světovni.
Secularfeier, *f.* stogodišnjica.
Secularisation, *f.* sekularizacija.
Secularisiren, *v. a.* razcrkviti, sekularizovati; (einen Geiſtlichen), odpustiti iz reda.
Secunda, *f.* drugi razred; (bei Prüfungen), drugi red.
Secundaner, *m.* učenik drugoga razreda.
Secundant, *m.* děver; (*fig.*) pomoćnik.
Secundantenſtelle, *f.* děverstvo.
Secundär, *adj.* drugotan; drugi; uzgredan.
Secundärgebirge, *n.* drugogorje.
Secundärnetz, *n.* drugotna mreža.
Secunda-Wechſel, *m.* druga měnica.
Secunde, *f.* hip, časak, sekunda; (*math.*) sekunda; (*mus.*) utorina, utorka.
Secundenpendel, *m.* hipna njihalica.
Secundenuhr, *f.* hipna ura, hipni sat.
Secundenzähler, *m.* brojilo utorinah.
Secundenzeiger, *m.* hipna kazaljka.
Secundiren, *v. n.* (im Zweikampfe), děverovati; děver biti; (*mus.*) pomagati, sekundovati.
Secundogenitur, *f.* drugorodstvo.
Securitätsproteſt, ſ. Sicherheitsproteſt.
Sedantia, *pl.* tažila.
Sedentar, *adj.* sědeći.
Sedez, *n.* šestnaestina.
Sedezband, *m.* knjiga u šestnaestini.
Sediment, *n.* talog.
Sedimentgeſteine, *pl.* naslagano i. vrstovito kamenje.
Sedimentiren, *v. a.* taložiti.
Sedimentirkaſten, *m.* taložnik.
Sedition, *f.* buna.
See, *m.* jezero, blato, pleso; der Fluß bildet einen —, rěka se je ujezerila.
See, *f.* more; b. hohe —, pučina (morska), debelo more; in — ſtechen, gehen, navezti se na more i. u more; die — halten, održati se na moru; d. — kehren, kositi more; zur — reiſen, ploviti, vezti se morem; der Handel zur —, morska trgovina; die — funkelt, more se krěsi; die — brauſt, more huči; die hohle —, trbuljina; die — geht hohl, more buji, more je uzbujalo; die — läuft lang, more se valja; die — läuft furz, more se valjuška; (Haff), liman; (Welle), val, talas.
See- (in Zuſ.) jezerski; morski; po-
Seeaal, ſ. Meeraal. [jasti gruj.
Seeaalſchlange, *f.* (*Muraena Ophis*), zmi-
Seeabgrund, *m.* (morska) pučina; morski bezdan.
Seeadler, Seeaffe, ſ. Meeradler, Meerkater.
Seeakademie, *f.* pomorsko učilište, pomorska akademija.
Seeamſel, ſ. Meeramſel.
Seeananas, *f.* (*Madrepore Ananas*), morski ananas.
Seeanemone, *f.* (*Actinia*), vlasulja.
Seeanwohner, *m.* primorac, pomorac.
Seeapfel, ſ. Seeigel. [dara.
Seearſenal, *n.* (pomorska) orušana; bro-
Seeaffecuranz, *f.* pomorska sěgurana.
Seeaffel, *f.* (*Nereis*), dlakuša; ſ. Käfermuſchel.
Seeatlas, *m.* morovidnik, morski atlas.
Seeauſter, ſ. Meeauſter.
Seebad, *n.* morska kupelj; Seebäder, *pl.* kupanje u moru; Seebäder gebrauchen, kupati se u moru; (Badeanſtalt), morsko kupalo, kupalište. [ježinac.
Seeball, *m.* (*Echinus esculentus*), jedatni
Seebär, *m.* (*Phoca ursina*), morski med-
Seebarbe, ſ. Meerbarbe. [věd.
Seebarſch, ſ. Seebörs.
Seebaum, *m.* djeram od luke.
Seebehörde, *f.* pomorska oblast.
Seebeſen, *m.* (*Gorgonia verrucosa*), bradavičasti koralj.
Seebeſpült, *adj.* morem plakan.
Seebett, *n.* jezerište. [ska kesa.
Seebeutel, *m.* (*Alcyonium Bursa*), mor-
Seebinſe, *f.* (*Scirpus maritimus*), primorska sitina; (*Juncus mar.*), brula; ſ. Teichbinſe. [ski měhur.
Seeblaſe, *f.* (*Physalia Coravella*), mor-
Seeblume, *f.* (*Nymphaea alba*), běli lokvanj; (*Nuphar*), lepen, lekuta; (*Nelumbo*), orašinac.
Seeblumenkohl, *m.* (*Madrepora florida*), cvatući koralj. [starica.
Seebock, *m.* (*Balistes capriscus*), šarena
Seebohne, *f.* (*Chama semiorbiculata*), polutkasta zěvka.
Seeboot, *n.* (*Chiton tuberculatus*), pulićava babuška.
Seebörs, *m.* (*Perca Lucioperca*), smudj.
Seebraſſen, ſ. Meerbraſſen.
Seebrauch, *m.* pomorski običaj.
Seebremſe, *f.* (*Oniscus Oestrum*), morski obadac. [morski list.
Seebrief, *m.* pomorska putovnica, po-
Seebulle, ſ. Meerochs.
Seecadett, *m.* pomorski mladić, kadet.
Seecontract, *m.* pomorski ugovor.
Seedamm, Seedeich, *m.* morski gat.
Seedienſt, *m.* pomorska služba, služba na moru; im —e ſtehen, služiti na moru.

Digitized by Google

Seedorf, *n.* primorsko selo.
Seedorn, *m.* (*Hippophaë rhamnoides*), vukodrâica.
Seedrache, *m.* (*Trachinus*), dragana, pauk; (*Pegasus*), krilaš; ſ. Seeratze.
Seedraht, *m.* (*Serpularia dichotoma*), izpredvojena gmizavica.
Seedroſſel, Seeeiche, Seeeichel, ſ. Meerdroſſel, Meereiche, Meereichel.
Seeeinhorn, *n.* (*Monodon*), jednorožac.
Seeente, *f.* (*Anas fusca*), mrka patka.
Seeerbſe, *f.* (*Pisum maritimum*), primorski grašak; (*Chama trapezia*), rogljasta zövka.
Seeerz, ſ. Sumpferz. [sko vime.
Seeeuter, *n.* (*Alcyonium cranium*), morSeefächer, *m.* (*Phaëton aethereus*), zrakoplovka.
Seefadenwurm, *m.* (*Gordius marinus*), morska žičica.
Seefahne, *f.* (*Bulla Physis*), nadut puljak.
Seefahrend, *adj.* pomorski.
Seefahrer, *m.* pomorac.
Seefahrt, *f.* pomorska vožnja; pomorski put; (Seeſchiffahrt), pomorsko brodarstvo.
Seefalten, *pl.* (*Potamogeton*), mrêstnjak.
Seefaſan, *f.* ſ. Löffelente.
Seefeder, *f.* (*Pennatula*), perulja.
Seefeige, *f.* (*Alcyonium ficus*), morska
Seefenchel, ſ. Meerfenchel. [smokva.
Seefeſt, *adj.* tvrd od mora. [koralj.
Seefichte, *f.* (*Gorgonia pinnata*), perasti
Seefiſch, *m.* morska, jezerska riba.
Seefiſcher, *m.* morski ribar.
Seefiſcherei, *f.* morsko ribarstvo.
Seefiſchhändler, *m.* trgovac morskih ribah.
Seeflachs, *m.* (*Linum maritimum*), primorski lan.
Seeflaſche, ſ. Meerflaſche. [netopirac.
Seefledermaus, *f.* (*Lophius Vespertilio*),
Seefloh, *m.* (*Gammarus pulex*), vodena buha, rakušac. [ronac.
Seeflunder, *m.* (*Colymbus Immer*), veliki
Seeforelle, *f.* (*Salmo Trutta*), zlatovka.
Seefracht, *f.* pomorski tovar, teret; ſ. Seefrachtlohn.
Seefrachtbrief, *m.* pomorsko-vozni list.
Seefrachtgeſchäft, *n.* pomorska vozarija.
Seefrachtlohn, *m.* pomorska vozarina.
Seefrachtvertrag, *m.* pomorsko-vozni
Seefräulein, *n.* vila-jezerkinja. [ugovor.
Seefroſch; Seegall, ſ. Meerfroſch; Kibitz.
Seegallerte, *f.* (*Holothuria denudata*), nagi brizgavac; (*Alcyonium gelatinosum*), morska hladetina.
Seegans, *f.* ſ. Seewolf.
Seegarnelle, Seegeiß, *f.* kozlić.
Seegat, *n.* morska jaža.
Seegebirge, *n.* podmorske gore.
Seegebrauch, ſ. Seebrauch.
Seegefecht, *n.* pomorski boj.
Seegegend, *f.* primorje.
Seegericht, *n.* pomorski sud.
Seegerichtsbarkeit, *f.* pomorska sudbenost.
Seegeruch, *m.* morski vonj; es hat einen —, zaudara po moru.
Seegeſchöpf, *n.* morski stvor.
Seegeſetz, *n.* pomorski zakon.
Seegeſetzbuch, *n.* pomorski zakonik.
Seegeſicht, *n.* morsko prividjanje; ſ. Fata Morgana.
Seegeſpenſt, *n.* (*Holothuria Phantopus*), morska sablast.
Seegewächs, *n.* morska bilina; —e, *pl.* morsko bilje. [sko zvonce.
Seeglocke, *f.* (*Balanus tintinabulum*), morSeegras, *n.* ſ. Meergras; Waſſerriemen.
Seegrün; Seegrund; Seegründel, ſ. Meergrün; Meeresgrund.
Seegurke, *f.* ſ. Spritzwurm.
Seehafen, *m.* morska luka.
Seehafer, *m.* (*Zizania*), ovsina.
Seehahn, ſ. Meerhahn.
Seehalde, *f.* (*Zanichellia palustris*), žabokrečina; ſ. Seefalten.
Seehalm, *m.* ſ. Pfeilſchnecke.
Seehandel, *m.* pomorska trgovina.
Seehandlungsgeſellſchaft, *f.* pomorsko trgovačko društvo.
Seehandſchuh, *m.* (*Spongia tubulosa*), cêvčasta spužva.
Seehaſe, ſ. Meerhaſe.
Seehecht, *m.* (*Gadus Merlucius*), tovar, oslić, merluc.
Seeheer, *n.* pomorska vojska.
Seeheher, *m.* ſ. Schwimmkrähe.
Seeheide, *f.* Seeheidenkraut, *n.* (*Gorgonia plasomus*), vresulja.
Seehelb, *m.* junak na moru.
Seeherrſchend, *adj.* morem vladajući.
Seeherrſchaft, *f.* vlada na moru; pomorska vlada. [morsko sêno.
Seeheu, *n.* (*Antipathes foeniculacea*),
Seeheuſchrecke, *f.* (*Cancer Homarus*), morski rakušac. [morski sat.
Seehonigkuchen, *m.* (*Madrepora favosa*),
Seehorn; Seehuhn, ſ. Meerhorn; Meerhuhn.
Seehund, *m.* (*Phoca barbata*), bradati tulanj; ſ. Seekalb.
Seehundsfell, *n.* tulanjeva koža.
Seehundsfleiſch, *n.* tulanjevina. [jek.
Seeigel, *m.* (*Echinus*), ježinac; morski
Seeigelſtein, *m.* ježinjak.
Seejunker, ſ. Seecadett.
Seekalb, *n.* (*Phoca vitullina*), tulanj.
Seekamm, *m.* (*Gorgonia pectinata*), češljasti koralj.
Seekanne, *f.* (*Menyanthes nymphoides*), lokvanjasti trolist. [labrnjak.
Seekarauſche, *f.* (*Labrus rupestris*), hridni
Seekarpfen, *m.* jezerski šaran.
Seekarte, *f.* morovid, morska mapa.
Seekaſtanie, *f.* (*Echinus grat.*), kostanjasti ježinac.

Digitized by Google

Seekatze, *f.* (*Sepia*), krakatnica; (*Phoca ursina*), morski mačak.
Seekätzchen, *n.* ſ. Seeſtier.
Seekennung, *f.* moroznanstvo; (Merkmale der See), morsko obilježje.
Seekirſche, *f.* planika.
Seekiſſen, *n.* ražino jaje.
Seeklippe, *f.* morski greben.
Seeknopf, *m.* (*Echinus sphaer.*), loptičasti ježinac.
Seeknoten, *m.* (*Echinus lig.*), uzlasti ježinac, čvorak.
Seeköcher, *m.* (*Alcyonella*), kukmica.
Seekohl, ſ. Meerkohl.
Seekompaß, *m.* sěvernica, busula.
Seekork, *m.* (*Alcyonium*), gljivuša.
Seekorkbaum, *m.* (*Alcyonium arboreum*), drvolika gljivuša.
Seekrabbe, *f.* morska rakovica.
Seekråhe, *f.* vodena vrana.
Seekrank, *adj.* — ſein, bolovati od mora; (v. Matroſen), er iſt —, teži na more.
Seekrankheit, *f.* morska bolest; er iſt der — unterworfen, more mu škodi.
Seekrapp, *m.* ſ. Salzkraut.
Seekrebs, *m.* morski rak; ſ. Hummer.
Seekreuzdorn, ſ. Seedorn.
Seekrieg, *m.* rat na moru, pomorski rat; einen — führen, ratovati na moru.
Seekriegskunſt, *f.* nauka o pomorskom ratovanju.
Seekrone, *f.* (*Echinus Diadema*), krunasti ježinac.
Seekröpfer, *m* ſ. Meerflaſche.
Seekröte, *f.* ſ. Seeteufel.
Seekuchen, *m.* (*Echinus placenta*), morska pogača.
Seekuckuck, *m.* (*Trigla Cuculus*), morska kukavica; (*Ostracion quadricornis*), četrzubi crepovac.
Seekugel, *f.* (*Echinus globosus*), morska lopta; ſ. Seepflaume.
Seekuh, *f.* (*Halicore Dugong*), moranj, morska krava; (*Manatus*), kupusnjak.
Seekunde, *f.* moroznanstvo.
Seekunſt, *f.* pomorsko brodarstvo.
Seeküſte, *f.* morski kraj, žalo, igalo; (Küſtenland), primorje.
Seeküſtenwache, *f.* primorska straža.
Seelamt, ſ. Seelenamt.
Seelaterne, *f.* brodska světiljka.
Seelauben, *m.* (*Clupea Alosa*), laska, kobla, čepa.
Seelaus, *f.* (*Oniscus asellus*), morska buha.
Seele, *f.* duša; es ſchmerzt mir in d. —, boli me duša; das geht mir durch die —, to mi probija srce; bei meiner —! na moju dušu! Einem etwas an d — binden, upréti komu što u dušu; das ſprichſt du in meiner —, kao da si te réči iz moga srca vadio; er iſt eine gute —, poštena je duša; es iſt keine — zu Hauſe, nigdě nikog neima u kući; es weiß keine — etwas davon, nitko živ za to nezna; eine feile —, prodanik; er iſt die — d. Geſellſchaft, on je duša družtva; (in Federn), srce; (in Fiſchen), měhurić; (an Kanonen), šupljina.
Seelenadel, *m.* plemenitost duše.
Seelenamt, *n.* zadušnice; (d. Dr.) parastos.
Seelenangſt, *f.* velika ujma; ich hatte eine große —, pola me je nestalo od straha.
Seelenarm, ſ. Geiſtarm.
Seelenarznei, *f.* lěk za dušu.
Seelenarzt, *m.* lěčnik duše.
Seelenband, *n.* duševna veza.
Seelenbund, *m.* duševni savez.
Seelenfolter, *f.* duševne muke.
Seelenforſcher, *m.* dušoslovac.
Seelenforſchung, *f.* dušoslovje.
Seelenfreund, *m.* desni i. glavni prijatelj.
Seelenfriede, *m.* mir duše.
Seelenfroh, *adj.* ich war —, vrlo mi je bilo drago.
Seelengefahr, *f.* opasnost za dušu.
Seelengenuß, *m.* duševna naslada.
Seelenglück, *n.* duševna sreća.
Seelengroß, *adj.* plemenite duše.
Seelengröße, *f.* plemenitost duše.
Seelengut, *adj.* predobar; ein —er Menſch, dobričina, čověk s Božje strane.
Seelengüte, *f.* velika dobrota.
Seelenheil, *n.* spasenje; für das —, za dušu; für das — ſorgen, služiti duši; das — verſcherzen, izgubiti dušu; auf Eines — trinken, piti komu za dušu i. za ispokoj duše.
Seelenheilkunde, *f.* duševno lěkarstvo.
Seelenhirt, *m.* duhovni pastěr.
Seelenhoheit, *f.* uzvišenost duše.
Seelenkampf, *m.* duševna borba.
Seelenkaper, (ſcherz.) ſ. Proſelytenmacher.
Seelenkraft, *f.* duševna snaga; Seelenkräfte, duševne moći.
Seelenkrank, *adj.* bolestan na duši; dušobolan; er iſt —, boluje mu duša.
Seelenkranke, *m.* dušobolnik.
Seelenkrankheit, *f.* bolest duše; dušobolja.
Seelenkummer, *m.* tuga na srcu.
Seelenkunde, *f.* dušoznanstvo; ſ. Seelenlehre.
Seelenkundige, *m.* dušoznanac.
Seelenleer, *adj.* bez čuvstva.
Seelenleere, *f.* bezčuvstvenost.
Seelenlehre, *f.* dušoslovje.
Seelenlehrer, *m.* dušoslovac.
Seelenleiden, *n.* dušobolja.
Seelenliebe, *f.* duševna ljubav.
Seelenlos, *adj.* bezdušan, bez duše.
Seelenluſt, *f.* duševna naslada, slast.
Seelenmarter, ſ. Seelenfolter.
Seelenmeſſe, *f.* zadušnice.
Seelenmord, *m.* dušogubje.
Seelenmörder, *m.* dušogubac.
Seelenmörderiſch, *adj.* dušogubni.
Seelenmüde, *adj.* snuždeo.
Seelennahrung, *f.* duševna hrana.

Digitized by Google

Seelennoth, *f.* golema nevolja.
Seelenopfer, *n.* žrtva za dušu.
Seelenpein, Seelenplage, Seelenqual, *f.* duševna muka, kina.
Seelenregiſter, *n.* popis dušah.
Seelenreich, *adj.* pučan. [mrtvih.
Seelenreich, *n.* duševno carstvo; carstvo
Seelenruh, *f.* duševni pokoj; pokoj duše.
Seelenſchändend, *adj.* dušogrdan.
Seelenſchatz, *m.* duševno blago.
Seelenſchmerz, *m.* bo(l) duše.
Seelenſchönheit, *f.* duševna lěpota.
Seelenſchwach, *adj.* slabodušan.
Seelenſchwung, *m.* uzlet duše.
Seelenſpeiſe, *f.* duševna hrana.
Seelenſtark, *adj.* krepke duše.
Seelenſtärke, *f.* krepkoća duše.
Seelenſturm, *m.* duševna bura.
Seelentag, *m.* dušnice.
Seelentod, *m.* mrtvilo duše.
Seelentödter, *m.* dušogubac. [golica.
Seelentränker, *m.* (Rachen), smrtnjak,
Seelentroſt, *m.* utěha duši.
Seelenverderbend, *adj.* dušogubni.
Seelenvergnügt, *adj.* er war —, vrlo se je obradovao; (ſpr.) obradovao se je, kao da je našao běle pčele.
Seelenverkäufer, *m.* ljudotržica.
Seelenvermögen, *n.* duševna moć.
Seelenvertraut, *adj.* vrlo pouzdan.
Seelenvoll, *adj.* od duše.
Seelenwanderung, *f.* seoba dušah.
Seelenweckend, *adj.* dušobudan.
Seelenwecker, *m.* dušobudac.
Seelenweh, *n.* dušobolja.
Seelenweide, *f.* duševna paša, hrana.
Seelenwohl, *n.* dobro duše.
Seelenwunde, *f.* duševna rana.
Seelenzuſtand, *m.* duševno stanje.
Seelerche, *f.* (*Charadrius hiaticula*), grivnata vivka, grivnati daždevnik; (*Blennius galerita*), hoberasti sluznjak; ſ. Meerlerche.
Seelerfreuend, *adj.* dušogodni.
Seelerquickend, *adj.* dušokrepni.
Seeleuchte, ſ. Seelaterne.
Seelente, *pl.* pomorci; mornari.
Seelevergiftend, *adj.* dušotrovni.
Seelevkoje, *f.* (*Cheiranthus maritimus*), primorski šeboj.
Seelezerreißend, *adj.* dušu vrědjajući.
Seelicht, *n.* (*Nereis noctiluca*), světleća diakuša.
Seelig, *adj.* imajući dušu; ſ. Selig.
Seelilie, *f.* (*Pennatula Encrinus*), morski lěr.
Seelinſe, ſ. Meerlinſe. [ski lav.
Seelmeſſe, ſ. Seelenmeſſe.
Seelöwe, *m.* (*Otaria jubata*), sivuč, morSeelſorge, *f.* duhovno pastěrstvo, paša dušah, duhovna pastva.
Seelſorger, *m.* duhovni pastěr.
Seeluft, *f.* morski zrak, větar.
Seelunge, *f.* ſ. Meerhaſe; Seefeige.

Seemacht, *f.* (Truppen), pomorska vojska, sila; (Staat), pomorska država,
Seemächtig, *adj.* jak na moru. [vlast.
Seemakrele, *f.* (*Scomber pelagicus*), morska lokarda.
Seemann, *m.* pomorac.
Seemänniſch, *adj.* pomorski.
Seemannſchaft, *f.* mornarstvo.
Seemannskunſt, *f.* pomorstvo.
Seemannstreue, *f.* (*Eryngium mariti.*), primorski kotrljan.
Seemaräneke, *f.* (*Engraulis Encrasicholus*), anćuga, inćun, grunica.
Seemaus, *f.* ražino jaje.
Seemeile, *f.* morska milja.
Seemenſch, Seemönch, ſ. Meerengel.
Seemoos, *n.* morski mah.
Seemornell, ſ. Strandpfeifer.
Seemöve, ſ. Seeſchwalbe.
Seemuſchel, *f.* morska ljuštura. [klobuk.
Seemütze, *f.* (*Medusa pilearis*), morski
Seenabel; Seenatter, ſ. Meernabel; Meerſchlange. [klinčić.
Seenelke, *f.* (*Actinia senilis*), morski
Seeneſſel, *f.* (*Actinia viridis*), morska kopriva. [žulja.
Seenetz, *n.* (*Retepora cellulosa*), mre-
Seeneunauge, *n.* (*Petromyzon marinus*), okatica, lamprida. [vuša.
Seeniere, *f.* (*Alcyonium agaricus*), glji-
Seenuß, *f.* (*Chama antiquata*), orašasta zěvka; (*Trapa natans*), rašak, vragolić. [vila.
Seenymphe, *f.* vila-jezerkinja; morska
Seeochs, *m.* ſ. Seefuh.
Seeoctant, *m.* oktant.
Seeofficier, *m.* pomorski častnik.
Seeohr, *n.* (*Haliotis tuberculata*), zlatinka, puzlatka. [pagar.
Seeorfe, *f.* (*Sparus Orphus*), klenasti
Seeorgel, *f.* (*Tubipora musica*), cěvnik (morski).
Seeotter, *f.* ſ. Meerotter; (*Syngnathus ophidion*), žilo. [sabljić.
Seepalme, *f.* (*Iris Asterias*), primorski
Seepapagei, ſ. Meerpapagei.
Seepaß, *m.* pomorska putovnica.
Seepeitſche, *f.* (*Gorgonia flagellosa*), morski bič.
Seepferd, *n.* Wallroß.
Seepferdchen, *n.* (*Sygnathus brevirostris*), (morski) konj, konjić.
Seepflanze, *f.* morska bilina.
Seepflanme, *f.* (*Ulva pruniformis*), šljivasti porast.
Seepilz, *m.* (*Madrepora fungita*), glji-vasta zvězduša.
Seepinſel, ſ. Meerbart.
Seeplatz, *m.* pomorsko trgovište.
Seepolyp, *m.* ſ. Meerſpinne.
Seepomeranze, *f.* morska naranča.
Seeporto, *n.* pomorska poštarina.
Seepuppe, ſ. Seeblume.

Digitized by Google

Seequitte, *f.* ſ. Seeball.
Seerabe, *m.* ſ. Waſſerrabe; (*Corvina nigra*), kavala.
Seeracke, ſ. Tauchente.
Seerappe, *m.* (*Sciaena Umbra*), smuđ.
Seerath, *m.* pomorsko vĕće.
Seeratte, Seeratze, *f.* (*Chimaera*), parco-
Seeraub, *m.* gusarina. [vina.
Seeräuber, *m.* gusar; er wurde ein —, otišao je u gusarinu.
Seeräuberei, *f.* gusa, gusarstvo; — treiben, gusariti. [vodja.
Seeräuberhauptmann, *m.* gusarski kolo-
Seeräuberiſch, *adj.* gusarski; gusarljiv.
Seeräuberſchiff, *n.* gusarski brod.
Seeräuberſtaat, *m.* gusarska država.
Seeraupe, *f.* (*Aphrodite*), pustenka; ſ. Seepferdchen.
Seerecht, *n.* pomorsko pravo.
Seerechtlich, *adj.* pomorsko-pravni.
Seerechtsſache, *f.* pomorska pra, parnica.
Seeregenpfeifer, *m.* (*Charadrius cantianus*), lisasti daždevnik, lisasta vivka.
Seereich, *adj.* pun jezerah.
Seereiher, ſ. Stachelkopf.
Seereiſe, *f.* pomorski put, put po moru; eine — unternehmen, putovati po moru.
Seereiſen, *n.* putovanje po moru.
Seereiſende, *m.* pomorski putnik.
Seerichter, *m.* pomorski sudac.
Seerinde, ſ. Rindenkoralle.
Seerohr; Seeroſe; Seeroß, ſ. Meerrohr; Seeblume; Wallroß.
Seeſache, *f.* pomorski posao.
Seeſalz, *n.* morska so(l).
Seeſand, *m.* morski pĕsak.
Seeſandwurm, *m.* (*Lumbricus mar.*), primorska gujavica.
Seeſanitätsbehörde, *f.* primorska zdravstvena i. zdravna oblast.
Seeſchaden, *m.* pomorska šteta.
Seeſchadenberechnung, *f.* procĕnba pomorske štete.
Seeſchale, *f.* ſ. Seegras. [ſchaum.
Seeſcham, Seeſchaum, ſ. Meerſcham, Meer-
Seeſcheibe, *f.* (*Echinus orbiculatus*), koturasti ježinac.
Seeſcheide, ſ. Meerſcheide. [orač.
Seeſchere, *f.* (*Rhynchops nigra*), morski
Seeſchiff, *n.* (morski) brod.
Seeſchiffahrt, *f.* (pomorsko) brodarstvo.
Seeſchildkröte, *f.* (*Chelone*), morska željva.
Seeſchilf, *n.* (*Fucus*), haluga.
Seeſchlacht, *f.* pomorska bitka; bitka na moru; eine — liefern, pobiti se na moru. [Hammerfiſch.
Seeſchlagbaum; Seeſchlägel, ſ. Seebaum;
Seeſchlagg, *m.* (*Medusa aurita*), ušati klobuk, morska mĕsečina. [ſchlange.
Seeſchlange, *f.* morska zmija; ſ. Meer-
Seeſchlund, *m.* morsko ždrĕlo, zjalo.
Seeſchnepfe, ſ. Meerſchnepfe.
Seeſchule, *f.* pomorska učionica.
Seeſchüler, *m.* pomorski učenik.
Seeſchwalbe, *f.* (*Sterna Hirundo*), mahavka, čigra; (*Trigla Hirundo*), (morska) lastavica.
Seeſchwamm, *m.* morska spužva.
Seeſchwein, *n.* (*Squalus Centrina*), (morski) prasac.
Seeſimſe, ſ. Seebinſe.
Seeſkorpion, ſ. Meerſkorpion.
Seeſoldat, *m.* pomorski vojnik.
Seeſonne, *f.* (*Asterias caput Medusae*), kosmurasta križaljka.
Seeſpiegel, *m.* morska razina.
Seeſpinne, ſ. Meerſpinne.
Seeſpinnenſtein, *m.* paučnjak. [gljivuša.
Seeſpint, *m.* (*Alcyonium alburnum*), bĕla
Seeſprache, *f.* pomorski jezik.
Seeſtaat, *m.* pomorska država.
Seeſtachelbörs, *m.* (*Gasterosteus Spinochia*), veliki četinjak.
Seeſtadt, *f.* pomorski grad.
Seeſtädter, *m.* pomorski gradjanin.
Seeſtaude, *f.* (*Gorgonia labellum*), lepe-
Seeſtein, *m.* ulovljen jantar. [zan.
Seeſtern, *m.* (*Asterias*), križaljka, križalina, krstača.
Seeſternkraut, *n.* (*Inula crithmoides*), motrikasti oman.
Seeſtichling, ſ. Seeſtachelbörs.
Seeſtier, *m.* (*Ostracion cornutus*), rogati
Seeſtint, ſ. Meerſtint. [crepovac.
Seeſtrand, *m.* (morsko) igalo.
Seeſtrands-Dreizack, *m.* (*Triglochin maritimum*), primorski trošipan.
Seeſtrandsnelke, *f.* (*Statice*), travulja.
Seeſtrecke, *f.* donikle mora.
Seeſtrich, *m.* more.
Seeſtrick, *m.* (*Antipathes spiralis*), zasukani koralj.
Seeſtrumpf, *m.* ſ. Seenelke.
Seeſtück, *n.* morolik.
Seeſturm, *m.* bura, morska oluja, nevĕra.
Seetang, *m.* (*Fucus*), haluga.
Seetanne, *f.* (*Hippuris vulg.*), borak, Seetaſche, ſ. Seenelke. [borić.
Seetaube, *f.* (*Colymbus gr.*), golubasti potapljač; (*Diodon reticulatus*), mrežasta ježina.
Seetaucher, *m.* (*Eudytes*), ronac, slapnik.
Seetauſendbein, *n.* (*Nereis*), dlakuša.
Seeteufel, *m.* (*Lophius piscatorius*), žaba, hudobina, djavol od mora; ſ. Meer-
Seethier, *n.* morska životinja. [teufel.
Seetonne, *f.* (*Trochus Telescopium*), duguljasta vrtaljka.
Seetraube, *f.* (*Coccoloba*), grozdovac.
Seetreffen, *n.* pomorska bitka, bitka na moru.
Seetrichter, *m.* (*Madrepora infundibuliformis*), lĕvčasti koralj.
Seetrift, *f.* ſ. Seewurf. [sko uško.
Seetrompete, *f.* (*Serpula polyth.*), mor-
Seetruppen, *pl.* pomorska vojska.

Digitized by Google

Seetrusche, *f.* (*Gadus mediterraneus*), sredozemna treska.
Seetulpe, ſ. Meertulpe.
Seeuhr, *f.* pomorska ura.
Seeunfall, ſ. Seeſchaden.
Seeungeheuer, *n.* morska neman, grdobština, nakaza.
Seeverſicherung, *f.* pomorsko osiguranje.
Seevielfuß, *m.* (*Nereis mollis*), mekana
Seevogel, *m.* pomorska ptica. [dlakuša.
Seevolk, *n.* primorski narod. [stěnica.
Seewanze, *f.* (*Oniscus psora*), morska
Seewarte, *f.* ſ. Leuchtthurm.
Seewärts, *adv.* moru. [voda.
Seewaſſer, *n.* more, bočatica, morska
Seewechſel, ſ. Bodmereibrief.
Seewegerich, ſ. Meerwegetritt.
Seeweibchen, *n.* (*Manatus*), kupusnjak.
Seewermuth, *m.* (*Artemisia maritima*), primorski pelen.
Seewesen, *n.* pomorstvo.
Seewind, *m.* morski větar.
Seewindblume, ſ. Meerneſſel.
Seewolf, *m.* (*Squalus Carcharias*), morski kučak, pas.
Seewort, *n.* pomorska rěč.
Seewurf, *m.* morska izmetina.
Seewurm, *m.* (*Teredo*), šašanj.
Seezeughaus, ſ. Seearſenal.
Seezypreſſe, *f.* (*Anthipathes Cupressus*), morski čempris.
Seezoll, *m.* pomorska carina.
Seezottenkopf, ſ. Meduſenſtern.
Seezug, *m.* pomorska vojna.
Seezunge, *f.* morska jeza.
Segel, *n.* jedro (jadro); die — aufſpannen, otvoriti, razapeti jedra; die — aufhiſſen, isati, podići jedra; unter — gehen, odjedriti, zajedriti; mit vollen —n fahren, jedriti na sva jedra; auf etwas — machen, pojedriti za čim; die — einziehen, zatvoriti, sviti jedra; die — ſtreichen, spustiti jedra, (*fig.*) predati se, pokunjiti se; eine Flotte von hundert —n, stotina brodovah; das volle —, (*Strombus Can.*), kanarski krilac.
Segelbar, *adj.* plovni, plovak.
Segelbaum, *m.* jedrinjak.
Segeler, ſ. Segler.
Segelfahrt, *f.* jedritba.
Segelfahrzeug, *n.* ladja s jedri, jedrenjača.
Segelfalter, *m.* (*Papilio Podalirius*), jedarce.
Segelfertig, *adj.* na jedru; ſich — machen, metnuti i. staviti se na jedro; — ſetzen, metnuti se na put.
Segelfrei, *adj.* bez jedarah.
Segelgarn, *n.* predja za jedra.
Segelgewand, ſ. Segeltuch.
Segelgießer, *m.* polévač jedarah.
Segelkahn, *m.* čun s jedri.
Segelklar, ſ. Segelfertig.
Segelkoje, *f.* jedrenište.
Segelkundig, *adj.* věšt brodarstvu.
Segelkunſt, *f.* brodarstvo.
Segelleinwand, *f.* ſ. Segeltuch.
Segellos, *adj.* bez jedarah.
Segelmacher, *m.* jedrar.
Segelmacherei, *f.* jedrarnica.
Segelmeiſter, *m.* nad-jedrar.
Segeln, *v. n.* jedriti; ploviti; gegen den Wind —, jedriti na větar; er ſegelt vor dem Winde, ima větar u krmu, puše mu u krmu; auf den Grund —, nasukati se; —, *v. a.* ein Schiff in den Grund —, nasaditi, nasukati brod.
Segelnachen, ſ. Segelkahn.
Segelordnung, *f.* plovitbeni red. [nica.
Segelqualle, *f.* (*Velella spirans*), jedre-
Segelring, *m.* kolobar od jedra.
Segelſchiff, *n.* jedrenjača, brod na jedra.
Segelſchnecke, *f.* ſ. Segler.
Segelſeil, *n.* uže za jedro.
Segelſpinne, ſ. Kreuzſpinne.
Segelſpriet, *n.* Segelſtange, *f.* križak, okrižica, ragno.
Segeltuch, *n.* jedrenina. [jedrenine.
Segeltuchhoſen, *pl.* hlače (čakšire) od
Segelvoll, *adj.* pun jedarah.
Segelwerk, *n.* jedra.
Segelwind, *m.* jedrenjak.
Segelzubehör, *n.* jedra.
Segelzunge, *f.* jeza od jedra.
Segen, *m.* blagoslov; (Gebet), molitva; den — ſprechen, moliti se; Einem ſeinen — geben, blagosloviti koga; ich will dir meinen — geben, blagoslov ću na tebi ostaviti; mein — begleite dich überall, blagoslov ti od mene; Gott gebe ihnen ſeinen — dazu, Bog da blagoslovi; bilo im Bože, u dobar čas; Gottes —, blagoslov Božji; berićet*; (Geſchenk), blagodat; (ſpr.) an Gottes — iſt Alles gelegen, blago tomu, komu Bog pomaže; dabei iſt kein —, u tom poslu neima sreće; Kinder ſind ein — Gottes, děca su dar Božji; (Reichthum), bogatstvo.
Segenlos, *adj.* bez blagoslova. [tan.
Segen(s)reich, *adj.* blagodatan, blagode-
Segensernte, *f.* obilata lětina.
Segensformel, *f.* blagoslovlje.
Segensfülle, *f.* izobilje.
Segenshand, *f.* blagosloveća ruka.
Segenskraft, *f.* blagoslovnost.
Segensland, *n.* blagoslovljena zemlja.
Segenſpender, *m.* blagodatnik.
Segenſprecher, *m.* blagoslovilac.
Segensſpruch, *m.* blagoslov.
Segensquelle, *f.* blagodatan izvor.
Segenswort, *n.* blagoslovna rěč.
Segenswunſch, *m.* želja blagoslova.
Segenvoll, *adj.* blagodatan.
Segenwolke, *f.* blagodatan oblak.
Segge, *f.* ſ. Riedgras.

Digitized by Google

Segler, *m.* ein guter —, povozita ladja; (*Argonauta*), mrkač.
Segment, *n.* oseč̌ak.
Segnen, *v. a.* blagosloviti, blagosivljati; das Fieber —, groznicu pregovarati; sich kreuzigen und —, krstiti se; (spr.) ich muß mich kreuzigen und —, ja se čudim i kamenim; wer das Kreuz hat, segnet sich, tko rukama med mèša, prste liže; er hat sich gut gesegnet, zakovao je pataricu; er ist gesegnet, nakitio se je bez cvèća; das Zeitliche —, prestaviti se s ovoga svèta; Gott segne seine Hand, ruka mu se posvetila; ručica mu cvèćem cvala; Gott segne sein Bemühen, Bog dao sreće; bilo mu, Boże, u dobri čas; eine gesegnete Ernte, obilata lètina; rodilo je kao guba; das hatte einen gesegneten Erfolg, to je urodilo; mit Kindern gesegnet sein, imati mnogo dèce; gesegnetes Leibes sein, trudna biti; der Gesegnete des Herrn, Božji milostnik.
Segner, *m.* pregovaralac.
Segnung, *f.* blagodat; (das Segnen), blagosivljanje, blagoslov.
Segregation, *f.* oddèlba, odlučba.
Sehbar, *adj.* vidioni.
Sehe, *f.* vid; (Auge), oko; (Augenstern), [zènica.
Seh(e)axe, *f.* vidna osovina.
Seh(e)glas, *n.* očnica.
Seh(e)hügel, *m.* (*anat.*) brdašce.
Seh(e)kraft, *f.* vid.
Seh(e)kreis, *m.* obzor.
Seh(e)kunst, *f.* Optik usw.
Sehelinse, *f.* Kryštallinse.
Seh(e)loch, *n.* rupa za vidni živac; *f.* Pupille.
Seh(e)mittel, *n.* gledalo; lèk za vid.
Sehen, *v. n.* gledati; ähnlich —, nalikovati; das sieht ihm ähnlich, to je prema njemu; die Fenster — nach dem Garten, prozori su prama vrtu (bašči); das Land sieht gegen Morgen, zemlja leži pram iztoku; mit —den Augen blind sein, gledati, a nevidèti; —d machen, otvoriti (komu) oči; wieder —d werden, opet progledati; er ist nirgends zu —, neima ga nigdè; nach der Uhr —, pogledati, koje je doba; pogledati, koliko ima; durch die Brille —, gledati, vidèti na naočali; (*fig.*) durch die Finger —, kroz prste gledati; odbiti (komu što) na daru; Einen über die Achsel —, *f.* Achsel; auf etwas —, paziti, gledati na što; Aller Augen sahen auf ihn, svi su ga gledali; Einem auf die Finger —, gledati komu na ruke; Einem gerade in die Augen —, gledati komu u oči; man kann Keinem ins Herz —, nitko nevidi šta je komu u srcu; Einem in die Karte —, pohvatati komu krajeve; nach dem Essen —, pogledati u kuhinju; nach etwas —, gledati što, nastojati oko čega; ich sah ihn kommen, vidio sam, gdè dolazi; eine Sache — lassen, pokazivati što; sich — lassen, pokazati se; laß mich einmal —, dedor da vidim; er darf sich vor ihm nicht — lassen, nesmè pred njega izaći; er läßt sich nicht —, neide iz kuće; nedolazi (k nam); sieh! eto! gle! sehet und staunet, da vidite, pak da se divite! wir sehen uns öfters in d. Kirche, vidjamo se u crkvi; ich möchte die Sache gern beendigt —, drago bi mi bilo, da se stvar dovrši; er ist bei mir nicht gern gesehen, nenavidim ga; er ist dort gern gesehen, navido ga; in voraus —, predvidèti; in die Zukunft —, gledati u budućnost; in der Zukunft —, vidèti budućnost; ich sehe aus deinem Briefe, iz tvoga sam pisma razabrao; man sieht an seiner Kleidung, vidi mu se na odèći; ich will —, was in der Sache zu thun ist, pokušat ću, nebih-li šta opravio; er mag selbst —, wie er zurecht kommt, neka sam gleda, kako će na kraj izaći; ich sehe dabei nicht auf das Geld, nemarim u tom za novce; er sieht nur auf seinen Nutzen, samo svoju korist traži; sich satt —, nagledati se; man kann sich daran nicht satt —, nemoże ga se čovèk od mila da nagleda; (spr.) was das Auge nicht sieht, beschwert das Herz nicht, šta oko nevidi, srce nezaželi; čega nije na očijuh, nije ga ni na srcu.
Seh(e)nerve, *m.* vidni živac, živac od [oka.
Seh(e)nervenloch, *n.* rupa za vidni živac.
Sehenswerth, Sehenswürdig, *adj.* vrèdan da se vidi, gleda; znamenit.
Sehenswürdigkeit, *f.* znamenitost.
Sehepunkt, *m.* gledište.
Seher, *m.* vidac, vidnik; vrač; prorok; —in, *f.* proročica.
Seherblick, *m.* pogled u budućnost; mit —, poput proroka.
Sehergeist, *m.* proročanski duh.
Seherohr, *n.* očalin, durbin*.
Sehestrahl, *m.* vidna zraka.
Seheweite, *f.* dogled.
Sehewerkzeug, *f.* Sehorgan.
Sehewinkel, *m.* vidni kut.
Seheziel, *n.* zagled.
Sehglas, Sehkraft, *f.* Seheglas, Sehekraft.
Sehmisch, *f.* Sämisch.
Sehnader, *f.* suha žila.
Sehne, *f.* tetiva, suha žila; (am Bogen, tetiva; (*geom.*) tetiva.
Sehnen, sich, *v. r.* čeznuti, ginuti za čim; sich nach der Heimat —, težiti na zavičaj; er sehnt sich nach ihr, srce mu puca za njom; ich sehne mich nach d. Tageslichte, pokelio sam bèla svèta;

Digitized by Google

darnach sehne ich mich nicht, toga nisam željan i. poželio.
Sehnen, *n.* čeznuće, ginuće, teženje; (wornach man sich sehnt), teževina.
Sehnenhaut, *f.* (*aponeurosis*), tetivnica.
Sehnenhüpfen, *n.* igranje, tropćenje mišicah.
Sehnenmaßstab, *m.* tetivna oměra.
Sehnenschmiere, *f.* tetivnica.
Sehnenschnur, *f.* (*chorda transv. cubiti*), lakatna prěčnica. [mačića.
Sehnenstreif, *m.* (*lig. proc. xyph.*), veza
Sehnery, *m.* vidni živac.
Sehnicht, *adj.* tetivast.
Sehnig, *adj.* žilav; (*fig.*) čio.
Sehnlich, *adj.* željan; goruć, vatren; — erwarten, željno izgledati, težko čekati; er erwartete ihn —, (spr.) poběliše mu oči gledajuć; das ist mein —ster Wunsch, to mi je živa želja.
Sehnsucht, *f.* čežnja, žudnja; želja; čeznuće; das hat meine — gestillt, s toga me je želja minula.
Sehnsüchtig, **Sehnsuchtsvoll**, *adj.* vrlo željan; s. Sehnlich; — nach Jemand blicken, čeznuti očima za kim.
Sehnsuchtsthräne, *f.* suza od čeznuća; —n vergießen, plakati od čežnje.
Sehorgan, *n.* gledalo.
Sehpunkt, *m.* gledište.
Sehr, *adv.* veoma, vrlo, jako, vele; odveć; er hat ihn — beleidigt, ujio ga je za bubreg; — groß, golem; — große Reichthümer, silno blago; — schön, prekrasan; nicht gar —, slabo; wie — du dich auch wiedersetzest, upirao se koliko ti drago.
Sehrohr, **Sehstrahl** usw. s. Seherohr.
Sehvermögen, *n.* vid.
Sehwerkzeug, *n.* gledalo.
Sehwinkel, **Sehziel**, s. Schewinkel usw.
Seichameise, *f.* (*Formica rufa*), ridji mrav.
Seichblume, *f.* s. Löwenzahn.
Seiche, *f.* (*mont.*) jaža; (gem.) s. Harn.
Seichen, *v. n.* mokriti, virdati; die Kuh kann nicht —, stala je kravi voda.
Seichern, *v. n.* er seichert, navalilo mu, da mokri.
Seichfliege, s. Kothfliege.
Seicht, *adj.* (v. Gebirge), onizak; (v. Wasser), plitak; — pflügen, plitko orati; (*fig.*) plitak, slab; ein —er Kopf, s. Seichtling.
Seichte, *f.* plitčina.
Seichten, *v. n.* plitčiti.
Seichtgelehrt, *adj.* nedoučen.
Seichtheit, **Seichtigkeit**, *f.* plitkoća.
Seichtling, *m.* nedouk, nadriknjiga.
Seichtopf, s. Nachttopf.
Seichwund, *adj.* molušav.
Seide, *f.* svila; (spr.) er spinnt dabei keine —, neće omastiti brkovah kod toga posla; s. Flachsseide.

Seidel, *n.* měrica, litra, sajtlik.
Seidelbast, *m.* (*Daphne Mezereum*), naslinica, likovac.
Seidelflasche, *f.* litrenjača.
Seideln, *v. a.* sapeti, sputiti (konja).
Seideln, *pl.* (*Thymeleae*), likovci.
Seiden, *adj.* svilen, svilan, od svile; eine —e Haut, mekana koža kao svila.
Seidenaffe, *m.* (*Hapale Jacchus*), svilaš.
Seidenarbeit, *f.* svilarina. [rica.
Seidenarbeiter, *m.* svilar; —in, *f.* svila-
Seidenartig, *adj.* svilenkast, svilast.
Seidenband, *n.* svilena vezanka (pant-
Seidenbandmacher, *m.* vezankar. [ljika).
Seidenbau, *m.* svilarstvo; bubarstvo.
Seidenbaumwolle, *f.* (*Bombax pentandrum*), pamučnjak; s. Seidenwolle.
Seidenbereiter, *m.* svilanar.
Seidenbinse, s. Wollgras.
Seidenblume, *f.* svilen cvětak.
Seidenbracher, *m.* (*Numenius kolosericeus*), svilasti škurak.
Seidencultur, *f.* svilarstvo, bubarstvo.
Seidendamast, *m.* svilena kamka, svilen
Seidendreher, s. Seidenzwirner. [damast.
Seidenei, *n.* svileno jajce; (Cocon), kožurak, zapredak, predivka, čahura.
Seidenernte, *f.* napred svile.
Seidenerz, *n.* malahit.
Seidenfabrik, *f.* svilara.
Seidenfabrikant, *m.* svilar.
Seidenfaden, *m.* svilica, konac svile.
Seidenfalter, *m.* (*Phalaena Bombyx*), svilac.
Seidenfärber, *m.* mastilac (bojadžija) svile.
Seidenfärberei, *f.* mastionica svile.
Seidenflocke, *f.* svilena pahuljica.
Seidenflockig, *adj.* svilast.
Seidenfrucht, s. Seidenpflanze.
Seidengewand, *n.* svileno ruho, svilenik.
Seidengewirk, *n.* svilena tkanina. [nost.
Seidenglanz, *m.* svilena světlost; svile-
Seidengras, *n.* (*Yucca filamentosa*), svilasta juka. [faden.
Seidenhaar, *n.* svilasta kosa; s. Seiden-
Seidenhaarig, *adj.* svilokos.
Seidenhähnchen, *n.* (*Chrysomela sericea*), svilasta zlatica.
Seidenhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus lanuginosus*), svilasti žabnjak.
Seidenhandel, *m.* trgovina svilom.
Seidenhändler, *m.* trgovac svilom; svi-
Seidenhandlung, *f.* svilarnica. [lotrkac.
Seidenhase, *m.* svileni kunac. [kunca.
Seidenhasenhaar, *n.* dlaka od svilenoga
Seidenhaspel, *m.* svilarsko motovioce.
Seidenhäuschen, *n.* s. Cocon.
Seidenhund, *m.* svilko.
Seidenhut, *m.* svilen klobuk (šešir).
Seidenjaspis, *m.* svilasta jašma.
Seidenkaninchen, *n.* s. Seidenhase.
Seidenkante, *f.* svilena ćipka.
Seidenkleid, *n.* svilena haljina.

Digitized by Google

Seidenknäuel, *m.* klubko svile.
Seidenkoralline, *f.* (*Sertularia sericea*),
Seidenkraut, *n.* ſ. Flachsſeide. [sviluša.
Seidenlocke, *f.* svilen uvojak.
Seidenmanufaktur, *f.* svilara; svilarsko rukotvorstvo. [lasti mah.
Seidenmoos, *n.* (*Hypnum sericeum*), svi-
Seidenmotte, *f.* ſ. Seidenfalter.
Seidenmühle, *f.* svilarsko prepredalo.
Seidenmuſchel, ſ. Schinkenmuſchel.
Seidenpapier, *n.* svilen papir, svilena hartija. [svionica.
Seidenpflanze, *f.* (*Asclepias syriaca*),
Seidenquaſte, *f.* svilena kita.
Seidenraupe, *f.* ſ. Seidenwurm. [pletuša.
Seidenrebe, *f.* (*Periploca graeca*), grčka
Seidenreeder, *m.* ſ. Seidenmühle.
Seidenreich, *adj.* svilat. [baršun.
Seidenſammt, *m.* svilena kadifa, svilen
Seidenſchaf, *n.* svilorunka.
Seidenſchmetterling, ſ. Seidenfalter.
Seidenſchnur, *f.* svilena vrvca (vrpca).
Seidenſchwanz, *m.* (*Ampelis Garrula*), kugara, pegam.
Seidenſpinner, *m.* svilanar; —in, *f.* svilanarka; (v. Schafen), svilorunka; ſ. Seidenwurm.
Seidenſpinnerei, *f.* svilana.
Seidenſpitze, ſ. Seidenkante. [vitlić.
Seidenſpule, *f.* cěvka za svilu; svilen
Seidenſtaude; Seidenſtein, ſ. Seidenpflanze; Bergflachs.
Seidenſticker, *m.* vezilac svile; —in, *f.* vezilja svile; ſie iſt eine —in, svilom veže.
Seidenſtickerei, *f.* svilen vez i. vezak.
Seidenſtoff, *m.* svilenica.
Seidenſtuhl, *m.* svilarski stan. [rama*.
Seidentuch, *n.* svilen rubac, svilena ma-
Seidenwaare, *f.* svilenina, svilena roba.
Seidenwatte, *f.* svilena vata.
Seidenweber, *m.* svilar.
Seidenweberei, *f.* svilara.
Seidenweberſtuhl, ſ. Seidenſtuhl.
Seidenwerk, *n.* svilenina.
Seidenwickler, *m.* motač svile; —in, *f.* motačica svile; (Seidenwickelmaſchine), svilomot, svilarsko motovioce.
Seidenwinde, *f.* svilarsko motovilo.
Seidenwinder, ſ. Seidenwickler.
Seidenwolle, *f.* vuna od pamučnjaka.
Seidenwollenbaum, ſ. Seidenbaum.
Seidenwollig, *adj.* svilorun. [svilac.
Seidenwurm, *m.* svilena buba; bubica;
Seidenzeug, *m.* svilenica, svilenina.
Seidenzucht, *f.* svilarstvo; bubarstvo.
Seidenzüchter, *m.* svilar; bubar.
Seidenzwirn, *m.* svilen konac, ibrišim*.
Seidenzwirner, *m.* prepredač svile; —in, *f.* prepredalja svile.
Seider, ſ. Jäſe.
Seidweich, *adj.* mekan kao svila.
Seife, *f.* sapun*, milo; (*mont.*) perilo.
Seifen, *v. a.* sapuniti; nasapuniti; sapunati; Gold —, zlato izpirati.
Seifenaloe, *f.* (*Aloë saponaria*), sapunasta aloja.
Seifenarbeit, *f.* izpiranje.
Seifenarbeiter, *m.* izpirač.
Seifenartig, *adj.* sapunast.
Seifenaſche, *f.* pepeo za sapun.
Seifenbach, *m.* potok s perilom.
Seifenbalſam, *m.* sapunova mast, sapunov balsam.
Seifenbaum, *m.* (*Sapindus*), sapunovac.
Seifenbildung, *f.* tvorenje, gradjenje sapuna. [(*fig.*) blistavilo.
Seifenblaſe, *f.* pulica i. puljak sapunike;
Seifenblume, *f.* (*Gypsophila fastigiata*), tankovrha sadarka.
Seif(e)ner, *m.* izpirač.
Seifenerde, *f.* ſ. Walkererde; Specſtein.
Seifenform, *f.* kalup od sapuna.
Seifengeiſt, *m.* sapunova žesta, sapunov
Seifengeld, *n.* novci za sapun. [spirt.
Seifengold, *n.* izaprano zlato.
Seifenkäfer, *m.* (*Carabus saponarius*), sapunovac.
Seifenkeſſel, *m.* sapunovnik. [njača.
Seifenkraut, *n.* (*Saponaria offic.*), sapu-
Seifenkugel, *f.* sapunova loptica.
Seifenlauge, *f.* sapunarski lug.
Seifenleim, *m.* sapunska klija.
Seifennuß, *f.* orah od sapunovca; sapunovka.
Seifenpflaſter, *n.* sapunov obliž (melem).
Seifenſalbe, *f.* sapunova pomast.
Seifenſäure, *f.* sapunova kiselina.
Seifenſieder, *m.* sapunar, sapundžija, milar.
Seifenſiederei, *f.* sapunarnica, sapundžijnica, ćerana; ſ. Seifenſiederhandwerk.
Seifenſiedergeſell, *m.* sapunarski dětić (kalfa). [punarija.
Seifenſiederhandwerk, *n.* sapunarstvo, sa-
Seifenſiederin, *f.* sapunarica.
Seifenſiederlauge, ſ. Seifenlauge.
Seifenſpiritus, ſ. Seifengeiſt.
Seifenſtein, *m.* milovac.
Seifenſtoff, *m.* sapunovina.
Seifenwäſche, *f.* pranje sapunom.
Seifenwaſſer, *n.* sapunica.
Seifenwerk, *n.* (*mont.*) perilo.
Seifenwurz(el), *f.* ſ. Seifenkraut.
Seifer, *m.* sapunač.
Seifficht, *adj.* sapunast. [njen.
Seifig, *adj.* sapunjav, sapunat; nasapu-
Seifner, *m.* izpirač.
Seifſtein, ſ. Seifenſtein.
Seige, Seigebrühe, Seigefaß, Seigen, ſ. Seihe uſw.
Seiger, *adj.* (*mont.*) okom; okomit, omčit; —, *adv.* okomice.
Seiger, *m.* okomac; ſ. Seiher; Uhr.
Seigerabtreiber, *m.* odtapač.
Seigeranrichter, *m.* odtapničar.
Seigerarbeit, *f.* odtapanje.

Digitized by Google

Seigerblei, *n.* odtopno olovo.
Seigerdarrofen, *m.* iztapnica.
Seigerdorn, *m.* iztapak.
Seigergang, *m.* okomit rudnik.
Seigergefrätz, *f.* Seigerfrätz.
Seigergerade, *adj.* okom, okomit, omčit; —, *adv.* komice, okomice, nakomice.
Seigergeräde, *f.* okomac, komac.
Seigergewicht, *f.* Uhrgewicht.
Seigerhaken, *m.* odtapnička kuka.
Seigerherd, *m.* odtapno ognjište.
Seigerhütte, *f.* odtapnica.
Seigerhüttengezäh, *n.* odtapna sprava, odtapno orudje.
Seigerfrätz, *n.* odtapna izgarina.
Seigerlinie, *f.* okomnica; komac.
Seigern, *v. a.* odtapati, odtopiti.
Seigerofen, *m.* odtapna peć.
Seigerpfanne, *f.* odtapnjak.
Seigerrecht, *adj.* f. Seiger.
Seigerrichte, *f.* f. Seigergeräde.
Seigerriß, *m.* okomni nacrt.
Seigerroſtdorn, f. Seigerdorn.
Seigerſcharte, *f.* odtapna ploča.
Seigerſchlacke, *f.* odtapna troska.
Seigerſtück, *n.* odtopak.
Seigerteufe, *f.* komac.
Seigeſack, **Seigeſtein**, **Seigetopf**, **Seigetuch** usw., f. Seihſack, Seihſtein usw.
Seihe, *f.* cědnja; (Seiher), cědilo; (Treberu), mezga; (b. Bierbr.) osladak; (am Springbrunn.) gršak.
Seih(e)brühe, *f.* procědjena juha (čorba).
Seih(e)faß, *n.* cědnjak.
Seih(e)forb, *m.* (pivarsko) cědilo.
Seihen, *v. a.* cěditi, procěditi.
Seihepfanne, *f.* cědilo. [Seiger.
Seiher, *m.* cědič; (Werkz.) cědilo; f.
Seih(e)ſack, *m.* grudnjača.
Seih(e)ſtein, *m.* kapnik, cědnik.
Seih(e)ſtroh, *n.* steljka.
Seih(e)topf, *m.* lonac s cědkom.
Seih(e)trichter, *m.* lěvak s cědkom.
Seih(e)tuch, *n.* grudnjača.
Seih(e)wagen, *m.* tarnice.
Seih(e)zeug, *n.* cědila.
Seil, *n.* konop, uže; — und Kloben, koloture; dem Ochſen das — über den Kopf werfen, zamaći volu uže na vrat; (spr.) Einem das — über den Kopf werfen, obmanuti koga; doći komu haka glave; auf einem —e tanzen, igrati na konopu; an Einem —e ziehen, jednu kuću graditi s kim; etwas zu — bringen, izvući što (iz rudnika).
Seile, f Seilweide.
Seilen, *v. a.* ein Schiff —, okonopiti brod; (mit Seilen befeſtigen), svezati konopom; (ziehen), tegliti za konop; (b. Seil.) navijati, naviti; (Schiffw.)
Seiler, *m.* užar, konopar. [jedriti.
Seilerarbeit, *f.* užarina, užarski posao, užarsko dělo.
Seilerbahn, *f.* konoparnica, užarnica.
Seilergeſchirr, *n.* okretač.
Seilergeſell, *m.* užarski dětić (kalfa).
Seilergewerk, **Seilerhandwerk**, *n.* užarstvo, konoparstvo, užarija.
Seilermeiſter, *m.* užarski majstor, užar.
Seilerſchlitten, *m.* užarske saonice.
Seilerzeug, *n.* užarsko orudje, užarski halat*.
Seilfiſcher usw., f. Angelfiſcher usw.
Seilgewächſe, *n.* f. Traubenſtrauch.
Seilhaken, *m.* sključnica.
Seilkraut, *n.* f. Bärlapp.
Seilmacher, *m.* jedrar.
Seilmaſchine, *f.* užilo.
Seilrad, *n.* kolo na uže.
Seilſchlitten, f. Seilerſchlitten. [konopu.
Seiltanz, *m.* Seiltanzen, *m.* igranje na
Seiltänzer, *m.* polivan; —in, *f.* polivanica. [stvo.
Seiltänzerei, **Seiltänzerkunſt**, *f.* polivan-
Seiltänzeriſch, *adj.* polivanski.
Seiltänzerſtange, f. Balancirſtange.
Seilweide, *f.* (*Salix caprasa*), iva; f.
Seilwerk, *n.* konopi, užeta. [Bandweide.
Seim, *m.* sluz; (Gerſten—), ječmena juha; (Honig—), ravak; sita.
Seime, *f.* konopac.
Seimen, *v. n.* sluziti; klasti; Graupen —, variti prekrupu; den Honig —, ocěditi med.
Seimhonig, *m.* sita, ravak.
Seimicht, *adj.* sluzast.
Seimig, *adj.* sluzav.
Sein, *pron.* svoj; er kam mit —en Kindern, došao je sa svojom děcom; ich kam mit —en Kindern, došao sam s njegovom děcom; —e Frau iſt krank žena mu je bolestna; jeder ſucht —en Vortheil, svak se bije, da dobije; —e Majeſtät, njegovo veličanstvo; — eigenes Bewußtſein, njegova svěst; es hat —e Richtigkeit, tako je; er hat — Haus verkauft, prodao mu je kuću; er hat — (eigenes) Haus verkauft, prodao je svoju kuću; ſ. Seiner.
Sein, (Seyn), *v. n.* biti; bivati; ich bin glücklich, srećan sam; er war geſtern geſund, jučer je bio zdrav; ſei nicht böſe auf mich, nemoj se na me srditi; Gott ſei uns gnädig! smiluj nam se Bože! ei, das wäre! ele, ele! es iſt ſchon gut, dobro, dobro; ei, das wäre der Teufel! koga běsa! das iſt eine andere Sache, to je druga; ſei gutes Muthes! ohrabri se, oslobodi se! des Todes —, preminuti; ich bin des Todes! pogiboh! propadoh! ich will des Todes —, wenn es nicht wahr iſt, tako me zemlja suncu neotela i. tako mi slom nepuknuo, istina je! ich bin Willens, kanim, nakan sam; es iſt nichts an der Sache, neima ništa; es

Digitized by Google

ist nichts mit ihm anzufangen, nemože se s njim na kraj izaći; hier ist nichts zu verdienen, ovdě neima zaslužbe; hier ist gut sitzen, ovdě se dobro sědi; hier ist zu haben, ovdě se prodaje . .; so viel an mir ist, koliko mogu; es ist nichts an ihm, nevalja ništa; er ist zu nichts, ničemu nije; ich bin schlecht daran, po mene je zlo; er ist schlecht daran, (spr.) uveo je u tanke niti; das ist nicht für mich, to nije za me; es mag darum —, neka bude; wie weit bist du damit? dokle si dopro? es ist ein Gott, ima Bog; ich werde bald wieder bei dir —, na skorom ću opet k tebi doći; war ich nicht, so war es um ihn geschehen, da mene neima, propade; wäre dieß nicht, da toga neima; laß —, ostavi; laß das —, ostavi se, mahni se, prodji se toga; es ist mir als hätte ich ihn schon gesehen, čini mi se, da sam ga već vidio; wie ist es mit dir? kako si? dem sei nun wie ihm wolle, bilo kako mu drago; wenn das ist, ako to; fünf Jahre sind nun, seit er todt ist, ima pet godinah danah, što je umro; was soll das —? šta će to reći? wie wäre es, wenn Sie mitgingen? nebi-li Vi s nami išli? da sei Gott vor! nedaj Bože! es sei denn um Diebstahl, osim za kradju; es ist an ihm, na njem stoji; es ist mir nicht um Geld, nežalim novacah; bin ich nicht mehr, kad meno nebude; wer war nun glücklicher als ich? tko sreći niji od mene? es war schon an dem, već je bilo do toga došlo; guter Hoffnung —, nadati se dobru; seid uns willkommen! dobro došli! er ist schon auf, već je ustao; (spr.) was — soll, schickt sich wohl, što mora biti, biti će; er ist nicht zu sättigen, nemože ga čověk zajaziti; (spr.) tko bi ga najio, dušu bi stekao; an wem ist die Reihe? čija reda? wenn es — kann, ako može biti; ich bin gelegen usw., ležah; er pflegt dort zu —, ondě biva.

Sein, *n.* bistvo, biće, bitak; — oder Nichtsein, biti ili nebiti.

Seinbrief, *m.* svědočba o domovini.

Seine, *n.* svoje; svojina; s. Seinige.

Seiner, *pron.* se; er nahm sich — an, zauzeo se je za njega; man spottet —, rugaju mu se.

Seinerseits, *adv.* od njegove strane; od svoje strane; — wurde angeführt, on je naveo.

Seinethalben, Seinetwegen, Seinetwillen, *adv.* radi, poradi, zaradi, sbog njega; — sollte er kommen, imao bi doći radi sebe.

Seinige, *pron.* er achtet meinen Vater und ich den —n, on štuje mog otca, a ja njegovog; Jedem das —, svakomu svoje; er hat das — gethan, učinio je svoju dužnost; die Seinigen, njegovi; zu den —n zurückkehren, k svojim se povratiti.

Seising, *f.* brvca.

Seit, *adv.* od; — ich hier bin, odkad sam ovdě; — der Zeit, od onda.

Seitab, *adv.* stranom.

Seitblicken, *v. a.* pogledivati.

Seitdem, *adv.* — er todt ist, odkada, odkako je umro; — ist er bei mir, od onda je kod mene.

Seite, *f.* strana; von allen —n besehen, od svakle i. od svakuda razgledati; von allen —n zusammenkommen, oda svuda se sastati; nach allen —n, na sve strane, na četiri strane; d. rechte —, lice; das ist die rechte —, ovo je naprav; die linke o. verkehrte —, naličje; die äußere —, lice, povrha; (eines Buches), strana; (eines Würfels), ploha; (eines Berges), strana; (eines Schiffes), bok; etwas von seiner guten — betrachten, motriti čiju valjanost; sich von einer schlechten — zeigen, pokazati svoje mane; (d. Menschen) bok, boci, bočine; ein Säbel hängt an seiner —, o bedru mu sablja visi; Einem einen Stoß in die — geben, guriti, udariti koga u bočinu; Einem zur — gehen, ići pokraj koga; auf d. rechten, linken — gehen, desno, lěvo ići; sich auf die — legen, porebarke leći; porebriti se; auf der — liegen, na boku, porebarke ležati; sich auf die faule — legen, lěnjariti, plandovati; Einen von der — ansehen, popreko, navrlje koga gledati; (*mil.*) dem Feinde in die — fallen, navaliti na prijatelja iz prěka; von der —, sa strane; iz boka, iz rebra, iz prěka, iz rebarah; etwas an der — fassen, uhvatiti što pohoke i. pobočke; (spr.) Einem zur — gehen, biti komu u pomoć; er kommt ihm nicht von der —, svud ga prati; Einen bei — führen, uzeti koga na samo; auf die — gehen, otići na stranu; von der — zuschauen, iz prikrajka gledati; sich auf die — machen, ukloniti se, umaći; etwas auf die — bringen, ukloniti, jamiti što; etwas auf die — legen, spraviti što; Scherz bei —! bez šale; okrom šale! das Gewissen bei —! dušu u se! Einen bei — räumen, smaknuti koga; an Eines grüner — setzen, sěděti komu uz desno koljeno; das ist seine schwache —, to je njegova slabost; ondě je najtanji; das ist meine empfindlichste —, to mi je zubna bo(l); (Partei), stranka; er steht auf meiner —, s moje je strane; auf Eines — treten, pristati uz koga;

Digitized by Google

auf seine — bringen, na svoju ruku dobiti; na svoju navratiti; ich von meiner —, što se mene tiče; ja; von väterlicher, mütterlicher —, po otcu, po materi; die Einzahlung von — der Verpflichteten, platež obvezanikah; von — des Amtes eingeladen werden, pozvan biti od ureda; er wurde von — des Amtes eingeladen, ured ga je pozvao; von — des Gerichts, od suda; an — des einen oder andern Theiles, na jednoj ili na drugoj strani; der Sieg ist auf unserer —, mi smo nadvladali.

Seiteln, *v. n.* na hero stojati; naheriti se.

Seiten- (in Zus.) pokrajni, pobočni.

Seitenabriß, *m.* nacrt od boka; s. Profil.

Seitenabtheilung, *f.* pokrajni razdel.

Seitenabweichung, *f.* uklon.

Seitenafter, *m.* bočni prohod, šupak.

Seitenähre, *f.* klasak.

Seitenangriff, *m.* navala s boka.

Seitenansicht, *f.* pogled od boka, sa strane.

Seitenast, *m.* odvoda.

Seitenbalken, *m.* bedrinjak.

Seitenbaum, *m.* (am Wagen), birvat, copan.

Seitenbeet, *n.* pokrajna lêha (lija).

Seitenbein, *n.* podtemenica.

Seitenbeinstoß, *m.* postranica.

Seitenbetrag, *m.* iznos stupca.

Seitenblatt, *n.* klašnja (u hama).

Seitenblättchen, *n.* (*bot.*) listak.

Seitenblick, *m.* pogled iz prêka; einen — werfen, pogledati iz prêka, ispod oka; s. Seitblicken.

Seitenblutader, *f.* bočna žila.

Seitenblüte, *f.* cvêt sa strane.

Seitenbrett, *n.* (am Bette), bočnica, zastavnica.

Seitenbrücke, *f.* primostak.

Seitendamm, *m.* pobočni sip.

Seitendruck, *m.* tišćenje stranah, stênah.

Seitenerbe, s. Nebenerbe.

Seitenerhöhung, *f.* povišnja strane, boka.

Seitenflach, *adj.* spljošten.

Seitenfläche, *f.* drugotna ploha.

Seitenflügel, *m.* krilo.

Seitenfutter, *n.* postava od boka, strane.

Seitengang, *m.* pokrajna hodnica.

Seitengasse, *f.* pokrajna ulica.

Seitengebäude, *n.* krilo (od kuće).

Seitengebirg, *n.* pogorje.

Seitengewehr, *n.* bedrinica.

Seitengiebel, *m.* zabat sa strane.

Seitengraben, *m.* prirov.

Seitenhaar, *n.* kosa sa strane.

Seitenhammer, *m.* čónik.

Seitenhaus, *n.* pokrajna, susêdna kuća.

Seitenhieb, *m.* udar sa strane.

Seitenhöhe, *f.* nadždrelje.

Seitenhüter, *m.* čuvar strane.

Seitenkammer, *f.* (— d. Gehirns), rupa (od moska).

Seitenkopfweh, *n.* er hat —, boli ga glava s jedne strane.

Seitenkraft, *f.* pobočna sila.

Seitenkreuzbeinschlagader, *f.* (*arteria sacra lateralis*), pokrajna odihavica i. kucavica šuplje kosti.

Seitenlade, *f.* prekletčić.

Seitenlähmung, *f.* uzma pole têla.

Seitenlang, *adj.* od više stranah.

Seitenlicht, *n.* světlo sa strane.

Seitenlinie, *f.* pokrajnica, ogranak; (v. Verwandt.) pobočna i. pokrajna loza.

Seitenmahl, *n.* bočna rana.

Seitenmauer, *f.* pokrajni zid.

Seitennasenschlagader, *f.* pokrajna nosna kucavica.

Seitenoberfläche, *f.* postranost.

Seitenöffnung, *f.* rupa, vrata sa strane.

Seitenrand, *m.* pokrajac.

Seitenschiene, *f.* oplata.

Seitenschmerz, *m.* bokobolja; s. Seitenstechen.

Seitenschoß, *m.* zaperak, priperak.

Seitenschritt, *m.* odstup.

Seitenschwelle, *f.* stranica.

Seitenschwimmer, *pl.* (*Pleuronectes*), pločnjaci.

Seitensprung, *m.* skok na stranu; einen — machen, skočiti na stranu.

Seitenständig, *adj.* pokrajni.

Seitenstechen, *n.* protiska, protisli, protisci, tišnja, bodac, provor, sandžije, punta; ich habe —, protiskuje me, protisnulo me je, provrelo me je; steku me probadi.

Seitenstich, *m.* probad, pošav.

Seitenstoß, *m.* udar pod bok; einen — versetzen, grunuti, udariti (koga) u bok.

Seitenstraße, *f.* pokrajna ulica.

Seitenstreifen, *m.* pokrajna pruga, pruja.

Seitenstrich, *m.* pocrtak.

Seitenstrick, *m.* pokrajni konopac.

Seitenstück, *n.* (*fig.*) gatka.

Seitensumme, *f.* svota i. iznos strane.

Seitentasche, *f.* pobočni džep.

Seitenthal, *n.* podolica, pokrajna dolina.

Seitentheil, *m.* bok.

Seitenthor, *n.* Seitenthür, *f.* vrata sa strane.

Seitentisch, *m.* pokrajni sto(l).

Seitentract, *m.* krilo.

Seitenvermächtniß, *n.* s. Legat, *n.*

Seitenverwandte, *f.* surodica, pobočni rodjak.

Seitenverwandtschaft, *f.* surodstvo; (*coll.*) surodbina, pobočna rodbina.

Seitenwand, *f.* strana; stêna, duvar*; (ein. Schiff.) bokonj.

Seitenweg, *m.* stranputica; auf —en, stranputicê; auf —en gehen, stranputičiti, rebriti.

Seitenweh, *n.* bokobolja.

Seitenwerk, *n.* podbočina; mit —en versehen, podbočiti.

Seitenwind, *m.* větar sa strane.

Seitenwunde, *f.* rana u boku.

Seitenzahl, *f.* broj strane (stranah); mit —en versehen, obrojiti strane.

Seitenzahn, *m.* postrani zub, palac.

Seitenzahnrad, *n.* postrani zubnjak.

Digitized by Google

Seitenzimmer, *n.* pokrajna soba.
Seitenzungenbein, *n.* ogranak vratne kosti.
Seithalb, *adv.* strani, na stranu.
Seither, *adv.* od onda.
Seitherig, *adj.* odondašnji; ſein —es Benehmen, njegovo vladanje od onda.
Seitlich, *adj.* postran.
Seitling, *m.* morska buha.
Seitwärts, *adv.* — gehen, otići na stranu; — ſtehen, stajati u prikrajku, na strani.
Seitweges, *adv.* s puta; zaklonito.
Sekiren, ſ. Necken.
Sekret, Sekt, Sekular, Sekunda uſw. ſ. Secret uſw.
Selb, ſ. Selbſt.
Selbachte, *num.* samosmi.
Selbander, *adj.* samodrugi.
Selbdritte, *num.* samotreći.
Selbende, ſ. Sahlband.
Selber, *pron.* sam; Arzt, hilf dir —, lěkaru, izlěči se sam.
Selbfünfte, *num.* samopeti. [dan.
Selbiger, *pron.* on; an —gem Tage, isti
Selbneunte, *num.* samodeveti.
Selbſechſte, *num.* samošesti.
Selbſiebente, *num.* samosedmi.
Selbſt, *pron.* sam; ſich — achten, štovati sebe; die Sache iſt, an und für ſich — betrachtet, gleichgültig, samo u sebi je to svejedno; wieder zu ſich — kommen, osvěstiti se; von —, sam od sebe, sam po sebi; sam sobom; etwas von — thun, učiniti što od svoje volje, drage volje; das Unkraut wächſt von —, korov raste samonikom i. samoničice; er will ſeinen Freund — nicht ſchonen, niti sám neće da štedi svoga prijatelja; — ſeinen Freund will er nicht ſchonen, niti svoga prijatelja neće da poštedi; er iſt ſich — genug, sam si je dovoljan; er iſt die Bosheit —, puka je zloba; er wird — kommen, glavom će doći, doć će sobom i. sam sobom; er hat es von — gelernt, to je on posebice naučio; er würde — ſein Geld geben, i novce bi svoje dao.
Selbſt, *n.* (*fig.*) osoba; ſein — lieben, ljubiti samoga sebe. [sebe.
Selbſtabtödtung, *f.* mrtvenje samoga
Selbſtachtung, *f.* štovanje samoga sebe.
Selbſtadel, *m.* er beſitzt einen —, plemenit je sam sobom.
Selbſtanklage, *f.* samotužba.
Selbſtanſchaffung, *f.* nabava o svom trošku.
Selbſtanſchauung, *f.* samozor, motrenje samoga sebe.
Selbſtantwort, *f.* svoj odgovor.
Selbſtaufopferung, *f.* požrtvovanje samoga sebe; samožrtva.
Selbſtbacken, *n.* pečenje kod kuće.
Selbſtbefleckung, *f.* samoblud; er iſt der — ergeben, bludi sam sobom.
Selbſtbefriedigung, *f.* nadovoljstvo (svoga srca); mit —, izdovoljenim i. nadovoljenim srcem; sa srcem na měri.
Selbſtbefruchtung, *f.* samoplodnja.
Selbſtbeherrſchung, *f.* vlada, vlast nad
Selbſtbeichte, *f.* samoizpověd. [sobom.
Selbſtbekenntniß, *n.* vlastito priznanje.
Selbſtberechtigt, *adj.* samosvoj; svoj; samovlastan. [movlast.
Selbſtberechtigung, *f.* samosvojstvo; sa-
Selbſtbereitung, *f.* svojeručno gotovljenje.
Selbſtberuhigung, *f.* umirenje samoga sebe.
Selbſtbeſchäftigung, *f.* zabava samim sobom.
Selbſtbeſchauung, *f.* motrenje, smatranje samoga sebe, samozor.
Selbſtbeſtanung, *f.* osvěstica.
Selbſtbeſtimmung, *f.* svoja volja.
Selbſtbeſtimmungsrecht, *n.* samouprava.
Selbſtbetrachtung, ſ. Selbſtbeſchauung.
Selbſtbetrug, *m.* varanje, obmana samoga sebe.
Selbſtbetrüger, *m.* er iſt ein —, samoga sebe vara, obmanjuje. [moga sebe.
Selbſtbeurtheilung, *f.* prosudjivanje sa-
Selbſtbeweger, *m.* samokret.
Selbſtbeweglich, *adj.* samokretan, gibljiv.
Selbſtbewegung, *f.* gibljivost, samokret-
Selbſtbewußt, *adj.* samosvěstan. [nost.
Selbſtbewußtſein, *n.* samosvěst; zum — kommen, saznati za se.
Selbſtbildner, *m.* samotvorac.
Selbſtbildung, *f.* obrazovanje samoga sebe; samoučje.
Selbſtbiographie, *f.* opis svoga života.
Selbſtbrauen, *n.* varenje piva kod kuće.
Selbſtdämpfer, *m.* samopar.
Selbſtdemüthigung, *f.* poniženje samoga sebe; dobrovoljno poniženje.
Selbſtdenken, *n.* samoumlje, samosudnost.
Selbſtdenker, *m.* samoumac, samosudnik.
Selbſtdünkel, *m.* samodovoljstvo.
Selbſteigen, *adj.* samosvoj, svoj svojcit; ſein —er Herr werden, posobiti se.
Selbſteilfte, *num.* samojedanaesti.
Selbſteinwurf, *m.* (*prolepsis*), prigovaranje samomu sebi.
Selbſtelei, *f.* samoživstvo, sebičnost.
Selbſteln, *v. n.* samoživljeti.
Selbſtentladung, *f.* die — des Gewehrs, omak puške.
Selbſtentleibung, *f.* ſ. Selbſtmord.
Selbſtentſagung, *f.* dobrovoljna odreka.
Selbſtentzündung, *f.* samožega.
Selbſterhaltend, *adj.* uzdržavajući, čuvajući samoga sebe.
Selbſterhaltung, *f.* uzdržavanje, uzdržaj, čuvanje samoga sebe.
Selbſterhebung, *f.* samohvala.
Selbſterkenntniß, *f.* samoznanstvo; poznanstvo, poznavanje samoga sebe.
Selbſternährend, *adj.* samohran.
Selbſternährer, *m.* samohranac; —in, *f.* samohranica.

Digitized by Google

Selbsterniedrigung, f. Selbstdemüthigung.
Selbsterrungen, *adj.* stečen.
Selbsterwählt, *adj.* samobran.
Selbsterzieher, *m.* samogajac, samouk.
Selbsterziehung, *f.* samogajstvo, samoučje.
Selbstfeind, *m.* svoj neprijatelj.
Selbstfrei, *adj.* samosvoj. [samomilje.
Selbstgefallen, *m.* Selbstgefälligkeit, *f.*
Selbstgefällig, *adj.* samomio.
Selbstgefühl, *n.* samoćut; er besitzt —, ćuti svoju vrědnost.
Selbstgehen, *n.* samohodja.
Selbstgehend, *adj.* samohodan.
Selbstgelehrte, *m.* samouk.
Selbstgeltung, *f.* valjanost samim sobom.
Selbstgenügsam, *adj.* — sein, sam si biti dovoljan. [sobom.
Selbstgenügsamkeit, *f.* dovoljstvo samim
Selbgericht, *n.* sud nad sobom; svoj sudac.
Selbstgeschlagen, *adj.* sobom bijen.
Selbstgeschoß, *n.* samostrěl.
Selbstgesetzgeber, *m.* svoj zakonodavac.
Selbstgesetzgebung, f. Autonomie.
Selbstgesponnen, *adj.* svojom (mojom) rukom preden.
Selbstgespräch, *n.* f. Monolog.
Selbstgeständniß, *n.* vlastito priznanje.
Selbstgetriebe, *n.* f. Selbstbeweger.
Selbstgewachsen, *adj* samonikli, samorasli.
Selbsthaß, *m.* mržnja samoga sebe.
Selbstheil, *n.* (*Prunella*), grkljanka.
Selbstheit, *f.* sobstvo; seine — verläugnen, zatajiti se.
Selbstherr, *m.* samovlad.
Selbstherrschaft, *f.* samovlada, samodrštvo.
Selbstherrscher, *m.* samovlad; (Autokrat), samodršac; —in, *f.* samodrška.
Selbsthülfe, *f.* svojevoljna, samovlastna pomoć; — gebrauchen, sam si (svojevoljno) pomoći.
Selbstig, (Selbstisch), *adj.* samoživ, sebeznao, sebičan; (selbsteigen), svoj.
Selbstigkeit, *f.* samost.
Selbstkampf, *m.* borba sa samim sobom.
Selbstklug, *adj.* sveznao; prpošan.
Selbstkluge, *m.* sveznalica, mudrijaš.
Selbstkocher, *m.* samovar.
Selbstkraft, *f.* svoja (vlastita) snaga.
Selbstlaut, *m.* glasac, samoglasac.
Selbstlautend, *adj.* samoglasan.
Selbstlauter, *m.* samoglasno pisme i. slovo.
Selbstlehre, *f.* samoučje.
Selbstlehrer, *m.* samouk.
Selbstler, *m.* samoživilica, svesebica, sebičnik; samoljub.
Selbstleuchtend, *adj.* samosěvan.
Selbstliebe, *f.* svojeljubje.
Selbstliebig, *adj.* svojeljuban.
Selbstling, f. Selbstler.
Selbstlob, *n.* samohvala; vlastita hvala; f. Eigenlob.
Selbstlobner, *m.* hvališa.
Selbstlos, *adj.* nesebičan.
Selbstmord, *m.* samokrv; ubojstvo samoga sebe; einen — begehen, učiniti sam sebi krv, kidisati sam sebi, samodaviti se.
Selbstmörder, *m.* samokrvnik, ubojica samoga sebe.
Selbstmörderisch, *adj.* samokrvnički.
Selbstpeiniger, *m.* mučitelj samoga sebe.
Selbstpeinigung, *f.* mučenje samoga sebe.
Selbstplage, *f.* vlastita muka.
Selbstpreis, *m.* samoslava.
Selbstprüfer, *m.* izpitivalac samoga sebe.
Selbstprüfung, *f.* izpitivanje, izpit samoga sebe.
Selbstqual, *f.* vlastita muka.
Selbstquäler, f. Selbstpeiniger.
Selbstquälerei, f. Selbstpeinigung.
Selbstrache, *f.* samokajstvo, samovlastna osveta. [samoga sebe.
Selbsträcher, *m.* samokajnik, osvetitelj
Selbstregierung, *f.* samovlada.
Selbstrichter, *m.* svoj sudac.
Selbstruhm, f. Selbstpreis.
Selbstrühmer, *m.* hvališa.
Selbstschänder, *m.* samobludnik. [nost.
Selbstschändung, *f.* samoblud, samobludSelbstschätzung, *f.* štovanje samoga sebe.
Selbstschau, *f.* samozor, samogled; — halten, razmatrati samoga sebe.
Selbstschmeichler, *m.* svoja mazalica.
Selbstschuld, *f.* svoja krivnja.
Selbstschuldner, *m.* pravi dužnik.
Selbstschuß, *m.* samostrěl.
Selbstschutz, *m.* vlastita obrana.
Selbstsorge, *f.* samohrana.
Selbstsorger, *m.* samohranac.
Selbstspott, *m.* samorug.
Selbstsprossend, *adj.* samonikli.
Selbst(st)and, *m.* samostavnost.
Selbst(st)ändig, *adj.* samostalan; samostavan; ein —es Wort, samostavnik.
Selbst(st)ändige, *m.* samostavac.
Selbst(st)ändigkeit, *f.* samostavnost.
Selbststreit, f. Selbstkampf.
Selbststudium, *n.* samoučje. [sebičnost.
Selbstsucht, *f.* samoživost, sebeznalost,
Selbstsüchtig, *adj.* samoživ, sebeznao, sebičan.
Selbstsüchtige, Selbstsüchtler, Selbstsüchtling, *m.* samoživilica, sebeznalica, se-
Selbsttaufe, *f.* samokrst. [bičnjak.
Selbsttäuschung, *f.* obmana samoga sebe.
Selbstthätig, *adj.* samoradin.
Selbstthätigkeit, *f.* samoradnja, samorad.
Selbsttödter, *m.* ubojica samoga sebe.
Selbsttödtung, *f.* ubijanje samoga sebe.
Selbstüberwindung, *f.* svladanje samoga
Selbstunterricht, *m.* samouka. [sebe.
Selbstverächter, *m.* mrzac samoga sebe.
Selbstverachtung, *f.* preziranje samoga sebe.
Selbstverbesserung, *f.* (*stil.*) izpravljanje samoga sebe.

Digitized by Google

Selbſtverdient, *adj.* zaslužen.
Selbſtvergeſſen, *adj.* zaboravio na samoga sebe.
Selbſtvergötterer, *m.* obožavatelj samoga sebe.
Selbſtverkrüppelung, *f.* Selbſtverſtümmelung.
Selbſtverläugnung, *f.* svladanje, odricanje samoga sebe.
Selbſtverletzung, *f.* ozleda samoga sebe.
Selbſtverſtändlich, *adj.* kao što se samo po sebi razumêva.
Selbſtverſtümmelung, *f.* sakaćenje, osakaćenje, krnjenje samoga sebe.
Selbſtvertheidigung, *f.* samobrana; obrana samoga sebe.
Selbſtvertrauen, *n.* uzdaja u samoga sebe; er beſitzt —, uzdaje se u se.
Selbſtverwaltung, *f.* samouprava.
Selbſtvorwurf, *m.* vlastiti ukor.
Selbſtwerth, *m.* svoja vrêdnost.
Selbſtwille, *m.* samohot; ſ. Eigenſinn.
Selbſtwillig, *adj.* samohotan; ſ. Freiwillig.
Selbſtwirken, *n.* samorad.
Selbſtwürger, *m.* samodavič.
Selbſtwürgung, *f.* samodavljenje.
Selbſtzerſtörung, *f.* vlastiti razsap.
Selbſtzeugniß, *n.* vlastito, svoje svêdočanstvo.
Selbſtziel, *n.* svoja svrha.
Selbſtzufrieden, *adj.* zadovoljan sa sobom.
Selbſtzufriedenheit, *f.* zadovoljstvo sa samim sobom.
Selbſtzünder, *m.* samožeg.
Selbſtzwang, *m.* siljenje samoga sebe.
Selbſtzweck, *m.* svoja, vlastita namêra.
Selbvierte, *num.* samočetvrti.
Selbzwölfte, *nnm.* samodvanaesti.
Selchen, ſ. Räuchern.
Selcher, *m.* kobasičar.
Selchfleiſch, *n.* suêno, suho, udjeno meso.
Selen, *n.* selen.
Selenalbin, *n.* selenaldin.
Selenblei, *n.* selensko olovo.
Seleníg, *adj.* selenski.
Selenit, *m.* selenac.
Selenkupfer, *n.* selenska mêd.
Selenmetall, *n.* selenid.
Selenographie, *f.* mêsecopis.
Selenoxyd, *n.* selenski kis.
Selenſauer, *adj.* ſelenſaure Salze, selenati.
Selenſäure, *f.* selenska kiselina.
Selenſchwefel, *m.* selenski sumpor.
Selenſilber, *n.* selensko srebro.
Selenwaſſerſtoff, *m.* selenovodik.
Selig, *adj.* blag; (glücklich), srećan; — ſterben, sretno umrêti; (glück—), blažen; — ſein, blažen biti; — werden, spasti se, dostati raja; möge ſie nicht — werden! duša joj raja neviděla! — ſind die Armen! blago siromaši! — ſprechen, proglasiti blaženikom; — preiſen, srećnim koga nazvati; der Glaube macht —, tko věruje, spasti će se; Gott habe ihn —! Bog da mu duši pokoj da! Bog da mu dušu prosti! (Verſtorbene), mein —er Vater, moj pokojni otac; (berauſcht), djomut.
Selige, *m.* blaženik; (Verſtorbene), pokojnik.
Seligkeit, *f.* (Glück), sreća; (Glück—), blaženstvo; die ewige —, raj.
Seligmachend, *adj.* spasonosan.
Seligmacher, *m.* spasitelj.
Seligmachung, *f.* spasenje.
Seligſprecher, *m.* proglasitelj blaženika.
Seligſprechung, *f.* proglašenje blaženika.
Sellerie, *f.* (*Apium graveolens*), celer, celerviz.
Sellerieblatt, *n.* celerov list.
Sellerieſalat, *m.* salata od celera.
Sellerieſame, *m.* celerovo sême.
Selleriewurzel, *f.* celerov korên.
Selten, *adj.* rêdak; neobičan; ziemlich —, o(b)rêdak; — werden, uredjati; das iſt ein —er Held, pomalo je takvih junakah; das iſt eine —e Sache, to je rêdko zelje; —, *adv.* rêdko; malo kad.
Seltenheit, *f.* rêdkost; (ein ſeltenes Ding), rêdka stvar, čudilo; das iſt eine große —, rêdko je kao bêla vrana.
Selterbrunnen, *m.* Selterwaſſer, *n.* selterska voda.
Seltſam, *adj.* čudan, čudnovit.
Seltſamkeit, *f.* čudnovitost; čudilo.
Semeſter, *n.* polugodište, pólêće.
Semeſtral, *adj.* pólêtni, polugodišnji.
Semeſtralprüfung, *f.* polugodišnji izpit.
Semikolon, *n.* črknja s točkom, semikolon.
Semilor, Semidor, *n.* suzlato.
Seminár, Seminarium, *n.* sêmenište.
Seminariſt, *m.* sêmeništar.
Semiologie, Semiotik, *f.* znakoslovje.
Semmel, *f.* žemlja, zemljička, zemička; (eine runde —), buljka; (ſpr.) weiß wie —, bêlo kao jaje.
Semmelausbäcker, *m.* loparina.
Semmelbäcker, *m.* simitar, simidžija, zemljičkar; (Weiß—), pekar.
Semmelbeute, *f.* naćve za zemljičke.
Semmelbrei, *m.* panada.
Semmelbrod, *n.* simit, bêli kruh.
Semmelkloß, *m.* valjuška od zemljičke.
Semmelkoch, *m.* povarak od zemljičke.
Semmelkrume, *f.* sredina od zemljičke.
Semmelmehl, *n.* bêlo brašno, bêla muka; (Mund—), cvêt od brašna, muka.
Semmelrinde, *f.* korica od zemljičke.
Semmelſchieber, *m.* loparina.
Semmelſchnitt, *m.*, Semmelſchnitte, *f.* križka zemljičke; gebackene —en, kvašenice, prženice.
Semmelteig, *m.* têsto za zemljičke; bêlo têsto.
Semmelwerk, *n.* kolači.
Sempel, ſ. Zampel.
Semſe, ſ. Binſe.
Senat, *m.* vêće, starovêće; (Abtheilung), odsêk, sbor.
Senator, *m.* vêćnik, starovêćnik, starešina.

Digitized by Google

Senatorswürde, *f.* čast věćnika, starešine.
Senatspräſident, *m.* predsědnik věća, odseka. [věća.
Senatsverſammlung, *f.* skupština (staro)-
Send, *m.* duhovni sto(l).
Sendbar, *adj.* es iſt —, može se poslati.
Sendbote, *m.* glasnik; poslanik.
Sendbrief, *m.* Sende, *f.* poslanica.
Sende, ſ. Binſe.
Senden, *v. a.* poslati, slati, pošiljati; eine Nachricht —, doglasiti komu što; ein Brief —, pismo odpratiti, odpraviti; Pfeile —, strěle metati; den Wurfſpieß —, baciti se kopljem.
Sender, *m.* pošiljač; —in, *f.* pošiljačica.
Sendgericht, *n.* duhovni sud, sto(l).
Sendling, *m.* poslanac; uhoda.
Sendſchreiben, *n.* ſ. Sendbrief.
Sendung, *f.* pošiljanje; die — des heiligen Geiſtes, poslanje duha svetoga; (Poſt—), pošiljka; (Miſſion), poslanstvo.
Senf, *m.* gorušica, slačica; weißer —, (*Sinapis alba*), běla gorušica; wilder —, ſ. Ackerrettig; Heberich.
Senfbrühe, *f.* gorušična umaka.
Senfbüchſe, *f.* oslačnik.
Senfkorn, *n.* gorušično zrno.
Senfkraut, *n.* ſ. Heberich.
Senflöffel, *m.* oslačna žličica.
Senfmehl, *n.* užrvnana gorušica.
Senfmühle, *f.* mlinac za gorušicu.
Senföl, *n.* gorušično ulje.
Senfpflaſter, *n.* obliž (melem) od gorušice.
Senfraute, *f.* (*Brassica Erucastrum*), ri-
Senfſame, *m.* gorušica, slačica. [gavica.
Senfſchote, *f.* gorušična mohuna i. mahuna; (*Nautilus Raphanistrus*), mo-
Senfteig, *m.* gorušična kaša. [hunica.
Senftunke, *f.* oslač, slačica; ſ. Senfbrühe.
Senfweißling, *m.* (*Papilio sinapis*), gorušičnjak. [(grozdja).
Senge, *f.* (Wb.) šišuljanje, osipanje
Sengefeuer, *n.* smudilo, oplama, opala.
Sengen, *v. n.* osmuditi se; oprhnuti, spuriti se; geſengtes Gras, oprhla trava; —, *v. a.* opr(h)liti; e. Schwein —, paliti, žagriti, smuditi, opaliti, ošagriti, osmuditi (krme); — und brennen; žariti i paliti; einen Hut —, osmuditi klobuk; ein Schiff —, napaliti, napaljivati ladju, brod; die Sonne ſengt das Gras, sunce puri (spurilo je) travu.
Sengen, *n.* palitba.
Sengerig, *adj.* zagorio; es riecht —, udara po zagorěli; ein —er Geruch, Seng(e)ſtrahl, *m.* plamenjača. [zagorěl.
Seng(e)ſtroh, *n.* slama za oplamu.
Senior, *m.* starešina; —, *adj.* stariji.
Seniorat, *n.* starešinstvo; starešstvo.
Senkblei, *n.* olovnica, gruzilo; das — auswerfen, spustiti gruzilo; ſ. Bleimaß.
Senke, *f.* (b. Gärtn.) povala; (eine niedrige Gegend), niz *f.*, nizina; (b. Schloſſern) podmetač; (b. Fiſchern) ſ. Senkgarn; Senknadel.
Senkeiſen, *n.* podmetača.
Senkel, *m.* oputa; ſ. Senkblei.
Senkelholz, *n.* razbijač.
Senkelmacher, *m.* oputar. [prěćati.
Senkeln, *v. a.* naoputiti, zaoputiti, iz-
Senkelnadel, *f.* uvlačak, sapinjača, tubajlija*, štefta.
Senkelrecht, ſ. Senkrecht.
Senkelſchnur, *f.* ſ. Bleiloth.
Senkelſtift, *m.* šiljak, okovica od oputa.
Senken, *v. a.* eine Leiche ins Grab —, spustiti, spuštati mrtvaca u grob; ſich auf die Knie —, kleknuti na koléno; etwas in Vergeſſenheit —, smetnuti što s uma; den Blick —, oboriti oči (k zemlji); pogledati očima k zemlji; das Haupt —, oboriti i. prekloniti glavu (na prsi, k zemlji), nikom ponići; geſenkten Hauptes, nikom, ničice, ničke; die Stimme —, spustiti glas; ſich —, *v. r.* ugibati se, ugnuti se, uleknuti se, uginjati se, uleći se, ulégati se; das Haus ſenkt ſich, kuća se sléže; ſüßer Schlaf ſenkte ſich auf ihre Augenlieder, sladki san joj sklopi oči; —, *v. a.* (*mont.*) kopati u dub, dubsti; eine Rebe —, povaliti, valjati, potopiti, položiti lozu.
Senker, *m.* (Senkende), ſ. Abſenker; (b. Fiſch.) ſ. Senkgarn.
Senkfaſchine, *f.* potopna žibača.
Senkgarn, *n.* metnica.
Senkgrube, *f.* jamić; —n machen, jamiti.
Senkhaken, *m.* kuka od zatega.
Senkhammer, *m.* usěcalo, usěkalo.
Senkholz, *n.* potonulo drvo.
Senkknecht, *m.* kolac za položnicu.
Senkkolben, *m.* širnjak.
Senkler, *m.* oputar; ſ. Gürtler.
Senklinie, *f.* komac.
Senknadel, *f.* badalo; ogledač.
Senkrebe, *f.* (loza-)položnica, pogrebnica, grebenica.
Senkrecht, *adj.* kom, okom, okomit, omčit; kalamiran*; eine —e Linie, komac; okomica; in —er Linie, komice, okomice, nakomice; — ſtellen, okomiti.
Senkreuſe, *f.* bubanj (ribarski).
Senkrippe, *f.* rebrac.
Senkſchlacht, *f.* ſ. Senkwerk.
Senkſtock, *m.* trćak. [slěg, ulěg.
Senkung, *f.* spuštanje; (eines Hauſes),
Senkwage, *f.* gustomĕr.
Senkwerk, *n.* zasipina.
Senkwurſt, *f.* potopna kobasica.
Senkzeit, *f.* hora, vrěme polaganja.
Sennabitter, *n.* senovina.
Senne, *f.* stan, salaš, bačina, katun; —, *m.* ſ. Senner; Sennesbaum; Sehne.

Digitized by Google

Sennenalpe, *f.* planina.
Sennenbutter, *f.* planinsko maslo.
Sennenhütte, ſ. Senne.
Sennet, *m.* stanar, planinar, bač; —in, *f.* stanarica, planinka.
Sennerei, *f.* (Ort), suvat; (Beſchäftigung), suvatovanje, planinčenje; (Sennerhütte, Senne), ſ. Senne. [nika.
Sennesbaum, *m.* (*Cassia Senna*), sena-
Sennesblätter, *pl.* senovo lišće.
Senſal, *m.* mešetar, mešutar, samsar.
Senſalbureau, *n.* mešetarnica.
Senſalgeſchäft, *n.* mešetarija, mešutarstvo.
Senſalordnung, *f.* mešetarski rednik, mešetarska uredba.
Senſarie, *f.* mešetarina, samsarina.
Senſation, *f.* dirnuće; es machte große —, vrlo je dirnulo; obću je pozornost probudilo.
Senſchen, *n.* kosica.
Senſe, *f.* kosa.
Senſen- (in Zuſ.) kosni.
Senſenbaum, *m.* kosište.
Senſeneiſen, *n.* košnjak, željezo za kose.
Senſengerüſt, *n.* tolja. [babak.
Senſengriff, (Sengſtwerber), *m.* rucelj,
Senſenhammer, *m.* kosarnica, kosara.
Senſenklinge, *f.* kosa.
Senſenmann, *m.* kosac; (*fig.*) smrt.
Senſenring, *m.* (kosna) grivna.
Senſenſchmied, *m.* kosar.
Senſenſtein, *m.* (kosna) gladilica.
Senſenſtiel, *m.* kosište.
Senſentag, *m.* kositba.
Senſenträger, *m.* kosac.
Senſibel, *adj.* ćutljiv, ćutahan.
Senſibilität, *f.* ćutljivost, ćutahnost.
Senſualität, *f.* putenost.
Senſuell, *adj.* puten.
Sente, *f.* senta.
Sentenz, *f.* izreka; prokorečica; (Beſcheid), odluka; (Erkenntniß), presuda; (Urtheil), odsuda, sud.
Sententiös, *adj.* u prokorečicah.
Sentimental, *adj.* izněžen, preněžan, sentimentalan.
Sentimentalität, *f.* izněženost, preněžnost, sentimentalnost.
Separabel, *adj.* odlučiv, oddvojni.
Separat, *adj.* odlučen, oddvojen; (beſonder), osebni; —, *adv.* napose, posamce, obaška*.
Separatconto, *m.* osebni račun.
Separateingang, *m.* osobit ulaz.
Separatfahrt, *f.* osobit brzovoz.
Separatfriede, *m.* osebni, osobit mir.
Separation, *f.* odlučba, oddvojba; (ein. Geſellſchaft), razlaz.
Separatismus, *m.* razko(l)ništvo.
Separatiſt, *m.* razko(l)nik.
Separatiſtiſch, *adj.* razko(l)nički.
Separatvertrag, *m.* osobit ugovor.
Separatvotum, *n.* osebni glas.
Separatzug, *m.* osobit vlak.
Separiren, *v. a.* odlučiti, oddvojiti; ſich —, *v. r.* (*merc.*) razići se.
Separirung, ſ. Separation.
Sepie, *f.* ſ. Tintenfiſch.
Sepiole, *f.* šipica, sipica.
Sponiren, *v. a.* odložiti. [temvrij.
September, *m.* rujan, septembar, sep-
Septembriſt, *m.* septembrista.
Septemvir, *m.* sedmoričnik.
Septemviraltafel, *f.* snd sedmorice.
Septett, *n.* sedmoglas.
Septime, *f.* sedmica.
Septiſch, *adj.* truhlečí.
Septuageſima, *f.* sedamdesetača, trapavica, sebična (nedělja).
Septum, *n.* hripelj.
Septuplum, *n.* sedmorina.
Sequens, *m.* slědeći; slědnik.
Sequeſter, *m.* zaustava, sekvestar, uzapta; ſ. Sequeſtrator. [uzapćenje.
Sequeſtration, *f.* zaustava, sekvestracija,
Sequeſtrationsdecret, *n.* zaustavnica.
Sequeſtrationserkenntniß, *n.* zaustavna presuda. [ustavu.
Sequeſtrationsgeſuch, *n.* molba za za-
Sequeſtrator, *m.* zaustavljač, sekvestrat.
Sequeſtriren, *v. a.* zaustaviti, sekvestrovati, uzaptiti.
Serail, *n.* saraj.
Seraph, Seraphin, *m.* serafin.
Seraphiſch, *adj.* serafinski.
Serasſier, *m.* serašćer.
Serenade, *f.* večernja (glasba), serenada.
Sergeant, *m.* strašmeštar.
Serie, *f.* vrsta, číslo, niz.
Serien-Nummer, *f.* broj vrste, čísla.
Seriös, *adj.* ozbiljan.
Serle, *f.* vrljika.
Serös, *adj.* sukrvan.
Seröſität, *f.* ſ. Serum.
Serpe, *f.* kosodrvina.
Serpent, *m.* zmijak.
Serpentin, *m.* zmijevac, zmijevik, zmijin kamen.
Serpentine, *f.* obavit *f.*, okuka, zavoj; motavica, vijugavica.
Serpentinfels, *m.* stěna od zmijevca.
Serpentinſteatit, *m.* bridnički zmijevac.
Serpentinſtein, *m.* ſ. Serpentin; b. bunte —, šaroviti mramor.
Serreiche, ſ. Zerreiche.
Serſche; Serſe, ſ. Sarſche; Elſebeere.
Serum, *n.* sukrvica.
Service, *n.* stolovina, sto(l)no posudje.
Servierzeugniß, *n.* službovna svědočba.
Serviette, *f.* ubrus, ubrusac, ubrusić, obrusac, rubić, (salveta).
Serviettenband, *n.* vezanka od ubrusca.
Serviettenhalter, *m.* ubrusnjak.
Serviettenring, *m.* grivna od ubrusca.
Servil, *adj.* robski.
Servilismus, *m.* robovština.
Servilität, *f.* Servilismus, *m.* robovština.

Digitized by Google

Serviren, *v. a.* den Tisch —, postaviti sto(l), (trpezu); (aufwarten), služiti, poslužiti (koga čim); iznêti (što pred
Servitut, *f.* služnost. [koga).
Servitutsinhaber, *m.* držac služnosti.
Servitutsrecht, *n.* pravo na služnost.
Sesam, *m.* Sesamkraut, *n.* (*Sesamum*), kunžut, sezam.
Sesamöl, *n.* kunžutno, sezamovo ulje.
Sesel, *m.* (*Seseli*), štrbac; *f.* Seselkraut.
Seselkraut, *n.* (*Laserpitium*), gladac.
Seselsame, *f.* Sesel.
Sessel, *m.* stolac; (ohne Lehne), tovêlica.
Sesselfuß, *m.* noga od sto(l)ca.
Sesselmacher, *m.* sto(l)čar, tovêličar.
Sesselträger, *m.* sto(l)conoša; (Sänftenträger), nosilar.
Sesselüberzug, *m.* navlaka od sto(l)ca.
Seßhaft, *adj.* nastanjen, naseljen.
Seßhaftigkeit, *f.* nastanjenost.
Session, *f.* zasêdanje; (Sitzung), sêdnica.
Sester, *m.* sestar.
Setzart, *f.* način skladanja. [složiti.
Setzbar, *adj.* es ist —, može se slagati,
Setzbohle, *f.* *f.* Setzbrett.
Setzbord, *m.* nadrub.
Setzbrett, *n.* slogovac; (*arch.*) podstupak.
Setze, *f.* sad; nasad; vinograd.
Setzei, *n.* čimbur.
Setzeisen, *n.* sêkač.
Setzen, *v. a.* ein Kind —, posaditi dête; sich —, posaditi se, sêsti; sich zu Tische —, zasêsti za sto(l); sich zum Nachtmahl —, za večeru sêsti; er setzte sich zum Weine, sêde vino piti; sich auf das Pferd —, uzsêsti, posêsti konja; Einen auf den Thron —, podići koga na prêstol; sich vom Pferde auf den Esel —, s konja na magarca uzsêsti; setze dich an meine Stelle, zamisli se na moje mêsto; prestavi se duhom u moje mêsto; zaměni me u duhu; sich auf die Hinterfüße —, izkositi se, izprêčiti se, opoplastiti se; oduprêti se, upeti se; sich — (etabliren), naseliti se, nastaniti se; sich zur Ruhe —, primiriti se; sich auf den Kopf —, zainatiti se; ein Theil des Heeres setzte sich vor die Stadt, jedan dio vojske pade pod grad; das Schiff setzte sich auf d. Grund, brod se je nasukao i. nasadio; die Geschwulst hat sich gesetzt, otok se je splasnuo; otok je smanjkao; (bei Flüssigk.) utaložiti se, ustojati se, ustaniti se, leći (na dno); das Glas auf den Tisch —, metnuti čašu na sto(l); Einem ein Denkmal —, podići komu spomenik; (stellen), postaviti; d. Fuß auf den Tritt —, zastupiti; den Fuß über die Schwelle —, stupiti, koračiti preko praga; den Fuß auf etwas —, stupiti na što; er hat keinen Fuß in unser Land gesetzt, nikad nije stope stavio na našu zemlju; die Garben in Mandeln —, stavičati; Bäume —, saditi drvoće; einen Baum —, posaditi, usaditi drvo; Pflanzen —, razsaditi, razsadjivati razsad; Einem den Stuhl vor die Thür —, odpraviti koga iz kuće; sich zur Wehre —, odsprêti se, odapirati se; etwas aus den Augen —, s uma što svrći, metnuti; Einen zur Erde —, potegnuti koga na račun; Feuer —, naložiti vatru; einen Tag zu etwas —, ustanoviti dan čemu; einer Sache Ziel und Maß —, opredêliti što; einen Preis auf Eines Kopf —, učêniti koga; Einen zum Richter —, postaviti koga sudcem; (spr.) er hat den Bock zum Gärtner gesetzt, čuva mu mačka ribu; dao je kozliće vuku pasti; ostavio je prohu na vrabce; wir wollen einmal den Fall —, da rečemo, da . . .; gesetzt (den Fall), stavimo, da . . .; sich den Hut auf den Kopf —, postaviti klobuk (šešir) na glavu; pokriti se; Einem Schröpfköpfe —, metati komu kupice i. rogove; Blutigel —, stavljati pijavice; Einen ins Gefängniß —, zatvoriti koga; in Freiheit —, *f.* Freiheit; das Glas an den Mund —, primaknuti, priniknuti čašu k ustima, prignuti piti iz čaše; nagnuti čašom; (b. Schriftsetz.) slagati, složiti; etwas zum Pfande —, dati što u zalog; ich will mein ganzes Vermögen daran —, makar mi sve propalo; Leib u. Leben daran —, metnuti glavu u torbu; Einem etwas in den Kopf —, zavrtêti, uvrtêti, useliti, vrći komu što u glavu; (spr.) metnuti komu crva u glavu; buhu komu metnuti u uho; Einem das Messer auf die Kehle —, stati komu nogom pod grlo; seine Hoffnung, sein Vertrauen auf etwas —, uzdati se u što; seinen Ruhm in etwas —, dičiti se čim; ein Kind in d. Welt —, roditi dête; ein Land unter Wasser —, poplaviti zemlju; in Flammen —, zapaliti; Einen in Feuer und Flamme —, razjariti koga; eine Sache wieder in den vorigen Stand —, povratiti što u prijašnje stanje; sich in gehörigen Stand —, pripraviti se; in Thätigkeit (Activität) —, narediti da (tko) radi; Einen außer Thätigkeit —, dokinuti čiji rad; außer Kraft —, uzeti (čemu) krepost, valjanost; eine Waare außer Handel —, izključiti kakvu robu iz trgovine; Geld auf eine Karte —, staviti na kartu; etwas ins Geld —, ponovčiti što; Gäste —, točiti vino; sich in Bewegung —, krenuti se; sich in Marsch —, postupiti; krenuti (na put); auf die Probe —, pokušati, izkušati (koga); etwas ins Werk —, učiniti,

Digitized by Google

izvesti što; in Erſtaunen —, začuditi, zapanjiti; in Verlegenheit —, smutiti, zabuniti; in Unruhe —, uznemiriti; in Furcht, Schrecken —, prestrašiti, uplašiti; ſich in Gefahr —, vrći se u pogibio; ſich in Unkoſten —, trošiti; harčiti se; Einen in Unkoſten —, načiniti komu troška; ſich bei Jemand in Gunſt —, umiliti se komu; Einem d. Kopf zurecht —, orazumiti, uglaviti koga; etwas ins Licht —, razjasniti što; eine ſtreitige Sache aus einander —, razložiti pru; ſich mit ſeinen Gläubigern —, nagoditi se, naravnati se s vèrovnici; ein Lied in Noten —, staviti pèvku u note; ein geſetzter Mann, ozbiljan čovèk; —, *v. n.* skočiti, skoknuti, skakati; über einen Graben —, preskočiti jarak; mit dem Pferde über einen Zaun —, preskočiti plot na konju; mit dem Kahne über einen Fluß —, prevesti se u čamcu preko rèke; an das Land —, izkrcati se; (*mont.*) prostirati se, sterati se; —, *v. i.* es wird Schläge —, bit će oklepakah, batinah; es wird Händel —, bit će svadje; bit će šakapere; es ſetzte viel Mühe, mnogo je truda stalo; bilo je vele muke.

Setzen, *n.* posad; sadba, saditba; slaganje; sèdanje itd.

Setzer, *m.* (Pflanzer), sadjač; (Schrift—), slagar, slagač; ſ. Setzkolben.

Setzerde, *f.* buson.

Setz(er)fehler, *m.* slagarska pogreška.

Setzerlohn, *m.* slagarina.

Setzfaß, *n.* hvatnica.

Setzfäuſtel, *m.* malj.

Setzgang, ſ. Setzbord.

Setzgarten, *m.* rasadnik.

Setzgraupen, *pl.* rudni drobiš.

Setzhaken, *m.* otopničke klèšte.

Setzhammer, *m.* podmetač.

Setzhaſe, *m.* zečica.

Setzholz, *n.* ključica, sadjenica; (Pflanzholz), sadaljka.

Setzhübel, ſ. Setztrog.

Setzkarpfen, *m.* (šaran-)sèmenjak.

Setzkaſten, *m.* pismenik, slovnik.

Setzkolben, *m.* nabijač, arbija*.

Setzkunſt, *f.* (*mus.*) skladbenost; (Buchdruck.) slagarija, slagarstvo.

Setzlatte, *f.* oměra.

Setzlauge, *f.* cèdj.

Setzling, *m.* (Pflanze), razsad; prèsad, prèsada, prèsadnica; (v. Bäum.) sadnik; (Wb.) sadjenica, sadnica; ein bärtiger —, ključica, prpoljak, bradaš; (v. Zwieb.) lučica; ſ. Setzkarpfen.

Setzlinie, *f.* nasadaljka.

Setzmaſchine, *f.* slagalo.

Setzpflanze, *f.* razsad, razsadnica.

Setzrebe, *f.* sadjenica, sadnica, slèpa loza; ključica.

Setzreis, *n.* mladica.

Setzſchaufel, *f.* dolnja lopata.

Setzſchiff, *n.* slagarska ladjica.

Setzſchlich, *m.* čist mulj.

Setzſchnur, *f.* brazdolovka.

Setzſtange, *f.* (zidarska) motka.

Setzſtatt, *f.* sad; vinograd.

Setzſtück, *n.* kvasac; grudica.

Setzteich, *m.* nasadnik.

Setztrog, *m.* (taoničko) korito.

Setzung, *f.* stavak; ſ. Theſis.

Setzwage, *f.* razulja, livel*.

Setzweide, *f.* vrbić, vrbova sadjenica, vrbov sadnik.

Setzwelle, *f.* klepetnjak.

Setzwerk, *n.* ſ. Setzgraupen.

Setzzeit, *f.* okot.

Setzzweig, *m.* ſ. Setzreis.

Seuche, *f.* pošast, pošlica, pomor, morija; es wüthet eine — im Lager, udario je pomor u vojsku; (*fig.*) kuga.

Seuchenjahr, *n.* pošastna godina.

Seuchenlehre, *f.* nauka o pošastih.

Seuchenſtoff, *m.* ſ. Miasma.

Seufzen, *v. n.* uzdahnuti, uzdisati; nach etwas —, željkovati, uželiti se čega; čeznuti za čim; zu Gott —, uzdisati k Bogu; über Einen —, uzdahnuti na koga.

Seufzen, *n.* uzdisanje.

Seufzend, *adj.* uzdišući.

Seufzer, *m.* uzdah, uzdisaj; einen — ausſtoßen, podrèti uzdah; einen — holen, uzdahnuti; — ausſtoßen, podirati uzdahe, uzdisati; ein ſtiller —, mukli uzdah.

Seufzerton, *m.* im —e, uzdišuć, kao da uzdiše.

Sevenbaum, ſ. Säbenbaum.

Serageſima, *f.* šestdesetača, zadušna.

Serta, *f.* šesti razred.

Sextant, *m.* šestar.

Sexte, *f.* šestica.

Sexualität, *f.* spolnost.

Sexualſyſtem, *n.* spolna sustava.

Sexualtrieb, ſ. Geſchlechtstrieb.

Sexualverhältniß, *n.* razmèra spola.

Shawl, *m.* šal.

Sherif, *m.* šerif.

Sibaldie, *f.* (*Sibaldia*), sibaldica.

Sibillanten, *pl.* svištući suglasci.

Sibylle, *f.* (*fig.*) die alte —, ordulja.

Sibyllenwurz, *f.* ſ. Kreuzenzian.

Sich, *pr.* (*dat.*) sebi, si; (*acc.*) sebe, se; — ſelbſt, ſ. Selbſt; er gibt — Mühe, nastoji; er iſt nicht bei —, er iſt außer —, nije pri sebi, nezna za se; — freuen, radovati se; hier ſitzt ſichs gut, ovdè je dobro sèdèti; an und für —, samo sobom, samo u sebi; jedes für —, svako oseb(ice); bei vollem Magen arbeitet ſichs nicht gut, kad želudac posluje, onda pamet planduje;

Digitized by Google

Jeder iſt — ſelbſt der Nächſte, svak je sebi najbliži.
Sichel, *f.* srp; das Getreide mit der — ſchneiden, žito žeti; die — des Mondes, mladjak; uzvilašen mèsec; (*anat.*) srpac; ſ. Kornblume.
Sichelbehälter, *m.* (*med.*) žlèbina.
Sichelbein, *n.* ſ. Sichelfuß.
Sichelblume, ſ. Kornblume.
Sichelbolde, *f.* ſ. Sichelkraut. [patka.
Sichelente, *f.* (*Anas falcata*), srpasta
Sichelfiſch, *m.* (*Cepola trachypetra*), hrapava skakavica.
Sichelfliege, ſ. Kameelfliege. [labrnjak.
Sichelfloſſe, *f.* (*Labrus falcatus*), srpasti
Sichelförmig, *adj.* srpast.
Sichelfrohne, *f.* žetvena robota.
Sichelfuß, *m.* sabljasta noga; (*fig.*) sa-
Sichelfüßig, *adj.* sabljonog. [bljonožac.
Sichelhaft, Sichelicht, *adj.* srpast.
Sicheling, *m.* rukovèt.
Sichelklang, *m.* zveka srpovah.
Sichelklee, *m.* (*Medicago falcata*), lèkarica, metelka, lucerna.
Sichelkraut, *n.* (*Sium Falcaria*), srpak.
Sichelkrumm, *adj.* srpast, poput srpa.
Sichelmerk, *m.* Sichelmöhre, *f.* ſ. Sichelkraut.
Sicheln, *v. a.* das Getreide —, žito žeti; ſich —, *v. r.* der Mond fängt an ſich zu —, mèsec se roguši.
Sichelſchmied, *m.* srpar.
Sichelſchmiede, *f.* srpara, srparnica.
Sichelſchnabel, *m.* (*Tantalus falcinellus*), ražalj, plèvica. [ugara.
Sichelſchnäbler, *m.* (*Numenius*), škurak,
Sichelſchote, *f.* (*Adenanthera falcata*), srpasta žlèzdača. [srporepac.
Sichelſchwanz, *m.* (*Pleuronectes lunatus*),
Sichelwespe, *f.* (*Ophion*), srpanka.
Sichelzahn, *m.* (*Missurium Theristocaulodon*), srpozub.
Sichelzins, *m.* žetvarina.
Sicher, *adj.* bezbèdan; sègurən, (siguran); vor Krankheit iſt kein Menſch —, svi smo dužni bolesti; — ſtellen, obezbèditi, osègurati; vor mir biſt du —, od mene ti se netreba bojati; hier iſt man —, ovdè neima opasnosti, pogibèli; ovdè si sklonit; da iſt es ganz —, tu ti je tvrdo i. pouzdano kao u šupljih njedrih; hier iſt das Geld —, ovdè su ti novci na dobru mèstu; ovdè (ti) novci neće propasti; das Geld ſteht hier nicht —, ovdè (ti) mogu propasti novci; Einen — machen, obezpečiti koga; usloboditi koga; du kannſt nun — wieder arbeiten, prosto ti je opet raditi; —e Leute, pouzdani ljudi; die Wege ſind —, nema hajdukah; Einem —es Geleit geben, prepratiti koga; das iſt ein —es Mittel, to je prèki lèk; eine —e Hand haben, prave ruke biti; eine —e Nachricht, pouzdan, izvèstan, istinit glas; ich weiß es —, za stalno znam; deſſen kannſt du — ſein, budi uvèren, da...; du kannſt dich — auf ihn verlaſſen, možeš se sasvim uzdati, osloniti (na njega).
Sicherheit, *f.* bezbèdnost, sègurnost, (sigurnost); — leiſten, osègurati, dati jamstvo; (Bürgſchaft), jamčevina, podlog; etwas in — bringen, skloniti što; (die — einer Nachricht), stalnost, izvèstnost; (der Hand), pravost; (einer Perſon), pouzdanost; etwas mit — behaupten, za stalno što tvrditi; in völlliger — leben, bezpečno živjeti; življeti bez straha.
Sicherheitsanſtalt, *f.* zavod za sègurnost.
Sicherheitsarreſt, *m.* zatvor radi opaza.
Sicherheitsbehörde, *f.* oblast za sègurnost; redarstvo.
Sicherheitsbetrag, *m.* iznos jamčevine.
Sicherheitsbrief, *m.* sègurnica.
Sicherheitsbürge, *m.* jamac.
Sicherheitsgeleite, *n.* sègurna preprata.
Sicherheitskarte, *f.* sègurnica; ſ. Aufenthaltskarte.
Sicherheitslampe, *f.* bezopasna svètiljka.
Sicherheitsleiſtung, *f.* jamčenje; gegen —, uz jamstvo. [gurnost.
Sicherheitsmaßregel, *f.* naredba za sè-
Sicherheitsort, *m.* skloniste.
Sicherheitspfahl, ſ. Sicherpfahl.
Sicherheitspfand, *n.* zalog za sègurnost.
Sicherheitsproteſt, *m.* prosvèd radi sègurnosti. [gurnosti.
Sicherheitsrückſicht, *f.* aus —en, radi sè-
Sicherheitsſchloß, *n.* sègurna brava.
Sicherheitsventil, *n.* čuvarka.
Sicherheitswache, *f.* straža za sègurnost; ſ. Gendarmerie.
Sicherheitszünder, *m.* bezopasni užigač.
Sicherlich, *adv.* sègurno; lè; ich weiß es —, za stalno i. jamačno znam.
Sichern, *v. a.* sègurati, osègurati; obezbèditi; dagegen bin ich geſichert, toga mi se netreba bojati; s te strane se se nebojim; ſein Vermögen ſichert ihn vor Mangel, njegovo blago čuva ga od nevolje; ſich einen Platz im Himmel —, uhvatiti duši mèsto u raju; (*mont.*) Erz —, prepirati rudu.
Sicherpfahl, *m.* pregovac.
Sicherſtellen, ſ. Sicher.
Sicherſteller, *m.* osègurateli.
Sicherſtellung, *f.* osèguranje. [stvo.
Sicherſtellungsmittel, *n.* osègurajuće sred-
Sicherſtellungs-Urkunde, *f.* osègurajuća
Sichertrog, *m.* prepirnica. [isprava.
Sicherung, *f.* osèguranje; sègurnost.
Sichler, *m.* (*Numenius*), škurak, ugara.
Sichling, *m.* ſ. Meſſerfiſch; Alſe.
Sicht, *f.* auf —, na vid i. pokaz.

Digitized by Google

Sichtbar, *adj.* vidion; vidiv; es ist —, može se vidĕti; (augenscheinlich), očit, očevidan; — werden, pokazati se, pomoliti se; — machen, pokazati.
Sichtbarkeit, *f.* vidionost, vidivost; očevidnost.
Sichtbarmachung, *f.* pokazivanje.
Sichtbrief, s. Sichtwechsel.
Sichten, *v. a.* (reinigen), trĕbiti, otrĕbiti, protrĕbiti; s. Sieben.
Sichter, *m.* prosijač.
Sichterzeug, *n.* prosijalo.
Sichtkorn, *n.* očnik, sĕnjaj, puce, nišan*.
Sichtkraut, s. Robertskraut.
Sichtlich, *adj.* očit, očevidan.
Sichtlos, *adj.* bez izgleda.
Sichtwechsel, *m.* mĕnica na vid i. pokaz.
Sichtwelle, *f.* klepetnjak.
Sichtzeug, *n.* prosijač.
Sick, s. Schnäpel. [suručica.
Sickblume, *f.* (*Spiraea aruncus*), gorska
Sickern, *v. n.* tajati, prokapljivati; es ist Wein aus dem Fasse gesickert, izkapalo je vina iz suda.
Siderallahr, *n.* zvĕzdena godina.
Sidergrün, s. Sinngrün.
Siderisch, *adj.* zvĕzden, siderički.
Siderit, *m.* modruljak.
Siderographie, *f.* ocilopis, nadopis.
Sie, *pron.* ona; — ist nach Hause gegangen, kući je otišla; —, *pl.* one; (v. männl.) oni; — sind im Garten, u vrtu su; (in der Höflichkeitssprache), Vi; waren — bei ihm? jeste-li bili kod njega?
Sie, *f.* (Sieke), ženka; samica.
Sieb, *n.* sito; (ein kleines —), sitka; (e. grobes —), rešeto; (Räuter), protak; durch ein — laufen lassen, prosijati; prorešetati; (spr.) Wasser im —e tragen wollen, vodu u avanu tući.
Siebarbeit, *f.* sijanje; rešetanje.
Siebartig, *adj.* izrešetan.
Siebbein, *n.* sitka.
Siebbeinnaht, *f.* svez od sitke.
Siebbeutel, *m.* prosijaća kesa.
Siebbiene, *f.* (*Sphex cribraria*), sitkarica.
Siebblatt, *n.* Siebboden, *m.* dno u sita, rešeta.
Sieben, *v. a.* (Mehl), sijati, prosijati; (Getreide), rešetati, prorešetati, protakati, strojiti, činiti; von neuem —, prosijati, prerešetati; Sand —, protakati pĕsak.
Sieben, *num.* sedam; — Stunden, sedam urah i. satih; — Kinder, sedmoro dĕce; es waren ihrer —, bila su sedmorica, bila ih je sedmorina; die Sieben, sedmorica; seine — Sachen zusammen nehmen, pokupiti svoje dronjke.
Sieben, *f.* sedmica.
Siebenaderig, *adj.* sedmošili. [mokrak.
Siebenarmig, *adj.* sedmoruk; (*fig.*) sedSiebenauge, *n.* sedmooka.
Siebenäugig, *adj.* sedmook.
Siebenbergig, *adj.* sedmobrežan.
Siebenblatt, s. Siebenfingerkraut.
Siebenblätterig, *adj.* sedmolist. [molist.
Siebenblätterkraut, *n.* (*Dodecatheon*), sedSiebenblume, *f.* (*Septas*), sedmarka.
Siebeneck, *n.* sedmonuglica; (—winkel), sedmokutnik, sedmokuće.
Siebeneckig, *adj.* sedmonugli, sedmokutan.
Siebenelmerig, *adj.* od sedam vĕdarah; ein —es Faß, sedmakinja, sedmorka.
Sieb(e)ner, *m.* sedmak; (in Kart.) sedmica.
Sieb(e)nerlei, *adj.* sedmerovrstan, od sedam vrstih, felah*.
Siebenfach, Siebenfältig, *adj.* sedmerogub, sedmerostruk, sedmogub.
Siebenfarbenblume, s. Dreifaltigkeitsblume.
Siebenfarbig, *adj.* sedmomanjast, od sedam mastih (bojah).
Siebenfingerig, *adj.* sedmoprst.
Siebenfingerkraut, *n.* (*Tormentilla*), stožnik; (*Comarum*), bagulja; s. Gänsekraut.
Siebenförmig, *adj.* sedmolik, sedmoličan.
Siebenfüßig, *adj.* sedmonog.
Siebenfüßler, *m.* sedmonožac.
Siebengebirg, *n.* sedmobrežje.
Siebengestalt, *f.* sedmorac.
Siebengestirn, *n.* vlašići.
Siebengetheilt, *adj.* razsedmoren.
Siebengezeit, s. Siebenzeit.
Siebenhauptig, *adj.* sedmoglav.
Siebenhäutig, *adj.* sedmokožan.
Siebenherr, *m.* sedmovlad.
Siebenherrlich, *adj.* sedmovladni.
Siebenherrschaft, *f.* sedmovlada, vlada sedmorice. [hum.
Siebenhügelig, *adj.* sedmobrežan, sedmoSiebenhundert, *num.* sedam stotinah, sedam sto.
Siebenhundertel, *n.* sedmostotnina.
Siebenhundertste, *adj.* sedmostoti.
Siebenjährig, *adj.* sedmogodišnji, sedmoletan. [kinja.
Siebenjährige, *m.* sedmak; —, *f.* sedmaSiebenjährlich, *adv.* sedmogodice, svake sedme godine.
Siebenkantig, *adj.* sedmosrh, sedmobrid.
Siebenklappig, *adj.* sedmoklopan.
Siebenköpfig, *adj.* sedmoglav.
Siebenlappig, *adj.* sedmokrpan.
Siebenmal, *adv.* sedam putih i. putah; sedam krat. [kratan.
Siebenmalig, *adj.* sedmoputan, sedmoSiebenmännerig, *adj.* sedmomužki.
Siebenmonatlich, Siebenmondig, *adj.* sedmomĕsečni.
Siebenpfortig, *adj.* od sedam vratah.
Siebenpfündig, *adj.* od sedam funtih; —e, sedmofuntaš.
Siebenpunkt, *m.* sedmopik.
Siebenreihig, *adj.* sedmoredan, sedmonizan; od sedam redovah, nizovah.

Digitized by Google

Siebenruderig, *adj.* sedmoveslen.
Siebensatz, *m.* sedmostavka.
Siebenschichtig, *adj.* sedmovrstan.
Siebenschläfer, *m.* (*Myoxus Glis*), velik puh; (*fig.*) spavalo, čmavalo; —, *pl.* sedam spavajućih mladićah.
Siebenschläferchen, *n.* ſ. Küchenſchelle.
Siebenschuhig, *adj.* od sedam stopah.
Siebenschwanz, *m.* (*Lanius garrulus*), brbljavac.
Siebenseitig, *adj.* sedmostran; sedmoploh.
Siebenstern, *m.* (*Trientalis*), trojičnica; ſ. Siebengeſtirn.
Siebenstimmig, *adj.* sedmoglasni.
Siebenstrahl, *m.* sedmaš.
Siebenstrahlig, *adj.* od sedam zrakah.
Siebenströmig, *adj.* sedmotok.
Siebenstundenkraut, *n.* ſ. Siebenzeit.
Siebenstündig, *adj.* od sedam satih.
Siebenstündlich, *adv.* svaku sedmu uru, svaki sedmi sat.
Siebentägig, *adj.* sedmodnevni.
Siebentäglich, *adv.* sedmodnevice.
Siebentausend, *num.* sedam tisućah, hiljadah.
Siebentausendſte, *num.* sedmotisućni.
Siebente, *num.* sedmi; zum —n Male, sedmi put, sedmom.
Siebente, *f.* (*mus.*) sedmica.
Siebentehalb, *adj.* šest i po(l).
Siebentel, *n.* sedmina; sedmi dio.
Siebentens, *adv.* sedmo.
Siebentheil, *m.* ſ. Siebentel.
Siebentheilig, *adj.* sedmodělan, od sedam dělovah.
Siebenthürmig, *adj.* od sedam tornjevah.
Siebenundzwanzigſte, *adj.* dvadeset i sedmi.
Siebenwöchentlich, *adj.* od sedam neděljah, sedmicah.
Siebenzackig, *adj.* sedmoperni.
Siebenzeit, *f.* (*Trigonella*), piskavica.
Siebenzöllig, *adj.* od sedam palacah.
Sieber, *m.* prosijač; ſ. Siebmacher.
Siebförmig, *adj.* sitast, izrešetan.
Siebhändler, *m.* sitar, rešetar.
Siebknochen, *m.* ſ. Siebbein.
Siebler, ſ. Sieber.
Siebmacher, *m.* sitar, rešetar.
Siebmacher- (in Zuſ.) sitarski, rešetarski.
Siebmacherei, *f.* sitarija; rešetarija.
Siebmacherhandwerk, *n.* sitarstvo; rešetarstvo; ſ. Siebmacherei.
Siebmacherwerkſtatt, *f.* sitarnica; rešetarnica.
Siebmaſchine, *f.* prosijalo.
Siebmehl, *n.* prosijano brašno, prosijana muka.
Siebmuſchel, *f.* (*Aspergillum*), škropilo.
Siebner, ſ. Siebener.
Siebraud, *m.* obod, lubanj (od sita).
Siebſchiene, *f.* cěpac za sito.
Siebſetzer, *m.* prosijač.
Siebſtaub, *m.* osěvine.
Siebtuch, ſ. Beuteltuch.
Siebwerk, *n.* prosijač.

Siebwespe, ſ. Siebbiene.
Siebzehn, *num.* sedamnaest; es waren ihrer —, bila su sedamnaestorica; — Kinder, sedamnaestoro děce.
Siebzehn- (in Zuſ.) od sedamnaest.
Siebzehner, *m.* (Ziffer), sedamnaestica, sedamnaestka; (Münze), marjaš; (Einer von 17), sedamnaestnik.
Siebzehnerlei, *adj.* od sedamnaest vrstih, felah.
Siebzehnfach, **Siebzehnfältig**, *adj.* sedamnaestogub, sedamnaestostruk.
Siebzehnfuß, *m.* (*Julus terrestris*), noga.
Siebzehnhundert, *num.* sedamnaest stotinah.
Siebzehnjährig, *adj.* sedamnaestolětan, od sedamnaest godinah.
Siebzehnjährige, *m.* sedamnaestak; —, *f.* sedamnaestakinja.
Siebzehnjährlich, *adv.* svake sedamnaeste godine.
Siebzehnmal, *adv.* sedamnaest putah i. putih, sedamnaest krat.
Siebzehnmalig, *adj.* od sedamnaest putah.
Siebzehnmonatig, *adj.* od sedamnaest měsecih.
Siebzehntägig, *adj.* od sedamnaest danah.
Siebzehntausend, *num.* sedamnaest tisućah, hiljadah.
Siebzehnte, *num.* sedamnaesti.
Siebzehntehalb, *adj.* šestnaest i po(l).
Siebzehntel, *n.* sedamnaestina.
Siebzehntens, *adv.* sedamnaesto.
Siebzig, *num.* sedamdeset; Einer von —, jedan od sedamdesetorice; — Wägen, sedamdesetora kola; er iſt in den —en, navršio je sedamdeset godinah; ima mu preko sedamdeset godinah; sedamdesetak je.
Siebzigeimerig, *adj.* od sedamdeset vědarah; ein —es Faß, sedamdesetorka.
Siebziger, *m.* sedamdesetak; —in, *f.* sedamdesetakinja; (Ziffer). sedamdesetica.
Siebzigerlei, *num.* od sedamdeset vrstih.
Siebzigfach, *num.* sedamdesetogub.
Siebzigjährig, *adj.* od sedamdeset godinah.
Siebzigmal, *adv.* sedamdeset putah i. putih, sedamdeset krat.
Siebzigſte, *num.* sedamdeseti.
Siebzigſtehalb, *adj.* šestdeset devet i po(l).
Siebzigſtel, *n.* sedamdesetina.
Siebzigſtens, *adv.* sedamdeseto.
Siebzigtägig, *adj.* od sedamdeset danah.
Siebzigtausend, *num.* sedamdeset tisućah, hiljadah.
Siech, *adj.* ljohav, bolešljiv; — werden, oljohaviti, ološati.
Siechbett, *n.* auf dem —e liegen, bolovati.
Siechen, *v. n.* sahnuti, linjati; ginuti; hirati se, hahuljati.
Siechenhaus, **Siechhaus**, *n.* bo(l)nica, špitalj.
Siechenhaus-Direktion, *f.* ravnateljstvo bolnice.

Digitized by Google

Siechheit, *f.* ljohavost, bolešljivost; (Krankheit), bolezanja, bolestinja.
Siechknecht, *m.* kolibaš.
Siechling, *m.* bo(l)nik, nemoćnik.
Siechthum, *n.* ſ. Siechheit.
Siede, *f.* var; es iſt in der —, vri; ſ. Häckſel.
Siedebottich, *m.* Siedefaß, *n.* kaca za sěčku.
Siedegrad, *m.* vrelište.
Siedehitze, *f.* vrelina, vrelost.
Siedehütte, *f.* svarnica.
Siedekeſſel, *m.* kotao za varenje.
Siedel, *m.* klupa; postava.
Siedelei, *f.* selitba, seoba.
Sied(e)ler, ſ. Anſiedler.
Siedeln, *v. n.* seliti; ſich —, *v. r.* naſtaniti se, naseliti se.
Siedelung, *f.* selitba, seoba; (An—), seobina.
Sieden, *v. n.* vreti, kipljeti, ključati; anfangen zu —, provreti; hoch —, varom vreti; —d, ſ. Siedendheiß; geſotten, varen, kuhan; —, *v. a.* Seife —, variti, kuhati sapun.
Siedendheiß, *adj.* vrio, vreli; —es Waſſer, ključala voda, krop.
Siedepfanne, *f.* varionica.
Siedepunkt, *m.* vrelište.
Sieder, *m.* varilac.
Sieder, *m.* Siederohr, *n.* varionik.
Siederei, *f.* varionica.
Siedeſchneider, *m.* sěčkar.
Siedheiß, ſ. Siedendheiß.
Siedhitze, *f.* varna vrućina; var.
Siedig, *adj.* nizak.
Siedland, *n.* niz.
Siedler, ſ. Siedeler
Siedwoche, *f.* sedmica od varenja.
Sieg, *m.* poběda, dobit; den — erhalten, davon tragen, održati pobědu, mejdan*; der — über ſich ſelbſt, svladanje samoga sebe.
Siegbedeckt, *adj.* slavodobitan.
Siegel, *n.* pečat; hangendes —, visući pečat; ein — auf etwas drucken, udariti pečat na što; das — eines Briefes erbrechen, razpečatiti pismo; etwas unter — legen, zapečatiti što; (*fig.*) einer Sache das — aufdrücken, pečatom što utvrditi; potvrditi što; unter dem — der Verſchwiegenheit etwas anvertrauen, pověriti komu što pod uvět, da neće prokazati; (Verſchaft), pečat.
Siegelbank, *f* pečatnica.
Siegelbar, *adj.* es iſt —, može se zapečatiti.
Siegelbewahrer, *m.* pečatnik.
Siegelblume, ſ. Siegelwurz.
Siegelbruch, *m.* razpečaćenje.
Siegelbüchslein, *n.* ſ. Siegelkapſel.
Sieg(e)ler, *m.* pečatar.
Siegelerbrechung, *f.* razpečaćenje.
Siegelerde, *f.* pečatnjača.
Siegelfälſcher, *m.* izopačitelj pečatah.
Siegelgebühr, *f.* Siegelgeld, *n.* pečatarina.
Siegelhammer, *m.* pečatni mlatac.
Siegelkapſel, *f.* tok od pečata.
Siegelkunde, *f.* pečatarstvo.
Siegellack, *n.* pečatni vosak, pečatina.
Siegellackfabrik, *f.* tvornica pečatine i. pečatnoga voska.
Siegellackfabrikant, *m.* tvornik pečatnoga voska.
Siegellackſtange, *f.* pečatna šibka, šibka pečatine.
Siegelleinwand, ſ. Wachsleinwand.
Siegellos, *adj.* bez pečata.
Siegeln, *v. a.* pečatiti, zapečatiti.
Siegelpreſſe, *f.* pečatilo.
Siegelring, *m.* pečatnjak, prsten s pečatom.
Siegelſtecher, *m.* pečatar.
Siegelverwahrer, ſ. Siegelbewahrer.
Siegelwachs, ſ. Siegellack.
Siegelwurz(el), *f.* (*Convallaria polygonatum*), (Salamunov) pečat, pečatnik.
Siegelzeichen, *n.* znak pečata.
Siegen, *v. n.* poběditi, dobiti, predobiti, nadvladati, obladati, nadjačati.
Siegend, *adj.* dobitan.
Sieger, *m.* dobitnik, poběditelj, pobědnik; —in, *f.* dobitnica, pobědnica; — bleiben, pobědu, mejdan održati.
Siegerdegen, *m.* ſ. Siegerſchwert.
Siegerheer, *n.* pobědila vojska.
Siegerich, *m.* (*Ignatia amara*), Ignatijina kučiba.
Siegerkrone, *f.* dobitnički věnac.
Siegern, *v. n.* kackati.
Siegerſchwert, *n.* sablja-dobitnica.
Siegesaufzug, *m.* slavodobitni oblas, obhod, provod.
Siegesbogen, *m.* slavodobitni obluk.
Siegesdenkmal, *n.* spomenik poběde.
Siegesfeier, *f.* Siegesfeſt, *n.* Siegesfeierlichkeit, *f.* svečanost s poběde; ſ. Triumphfeſt.
Siegesfürſt, *m.* (*fig.*) slavodobitnik.
Siegesgepränge, *n.* ſ. Triumph.
Siegesgeſang, *m.* dobitna, dobitnička pěsma.
Siegesgeſchrei, *n.* dobitna vika.
Siegesgott, *m.* Davor; —göttin *f.* Viktoria.
Siegesheer, *n.* vojska-dobitnica.
Siegeshelb, *m.* junak-dobitnik.
Siegeskampf, *m.* slavodobitni boj.
Siegeskranz, *m.* ſ. Siegerkrone.
Siegeslaub, *n.* dobitnička hvoja.
Siegeslauf, *m.* dobitni těk.
Siegeslied, *n.* ſ. Siegesgeſang.
Siegesmahl, *n.* gostba u slavu poběde.
Siegesnachricht, *f.* glas o pobědi.
Siegesopfer, *n.* žrtva za pobědu.
Siegespforte, *f.* slavodobitna vrata.
Siegespomp, ſ. Triumph.
Siegespreis, *m.* nagrada poběde.
Siegesrauſch, *m.* im —e, opojen pobědom.
Siegesruhm, *m.* dobitnička slava.
Siegestag, *m.* dan poběde.
Siegestaumel, *m.* dobitnička pomama.
Siegesthor, *n.* ſ. Siegespforte.
Siegestrunken, *adj.* opojen pobědom.

Digitized by Google

Siegeswaffe, *f.* dobitno oružje.
Siegeswagen, *m.* slavodobitnička kola.
Siegeszeichen, *n.* znak, znamen pobède.
Siegeszug, *m.* slavodobitni oblaz, obhod, provod.
Sieggekrönt, Sieggewohnt, Sieghaft, ſ.
Siegler, *m.* pečatar. [Siegreich.
Siegmannskraut, *n.*, Siegmarskraut, *n.*, Siegmannswurz, *f.* (*Gladiolus communis*), mačinac, mačić, mač; (*G. segetum*) sabljan; ſ. Allermannsharniſch.
Siegmarsmalve, *f.* (*Malva alcea*), trandofilje. [san.
Siegreich, *adj.* slavodobitan, pobédono-
Siegtrunken; Siegvoll; Siegwurz, ſ. Siegestrunken; Siegreich; Siegmannskraut.
Siegwurz, ſ. Siegmannskraut.
Siehe! *int.* gle, eto, nuto, a to; — da kommt er ſelbſt heran! eto ti njega!
Sieke, *f.* ženka, samica.
Siel, *n.* splavnica.
Siele, *f.* navratnik, parta.
Sielſtrang, *m.* štranjga.
Siemann, *m.* papučlija, papučar, babjak.
Siep! *int.* liga!
Siezen, *v. a.* onikati.
Sift, *n.* kosor.
Signal, *n.* znak, srok; (Poſt—), navést *f.*; das — geben, glas i. haber dati; navěštiti.
Signalement, *n.* znamenja; (Beſchreibung), opis.
Signalfeuer, *n.* vatra na glas.
Signaliſiren, *v. a.* znamenje dati, navěštiti; ſich —, *v. r.* ſ. Auszeichnen.
Signalſchuß, *m.* puška i. top na glas.
Signatur, *f.* znamenka; (Unterſchrift), podpis.
Signiren, *v. a.* (bezeichnen), obilježiti; (unterzeichnen), podpisati.
Signora, *f.* gospodja.
Silau, *m.* (*Peucedanum*), smudnik.
Silbe uſw. ſ. Sylbe uſw.
Silber, *n.* srebro; gediegenes —, samorodno srebro; feines, reines —, suho srebro; in — arbeiten, srebrariti; (—zeug), srebrnina; (*merc.*) srebrni novac.
Silber- (in Zuſ.) srebrn; od srebra.
Silberaal, *m.* srebrnasti ugor.
Silberader, *f.* srebrna žica.
Silberagio, *n.* prid na srebro.
Silberahorn, *n.* (*Acer eriocarpum*), vunorodni javor.
Silberamalgam, *n.* srebrni amalgam.
Silberanſtrich, *m.* srebrni maz.
Silberarbeit, *f.* srebrarina.
Silberarbeiter, *m.* srebrar.
Silberarche, ſ. Perlmutterarche.
Silberartig, *adj.* srebrnast.
Silberätzſtein, ſ. Höllenſtein.
Silberauflöſung, *f.* srebrna otopina.
Silberauge, *n.* (*Corvus argyrophthalmus*), srebrooka vrana.
Silberbach, *m.* srebrnast potok.
Silberband, *n.* srebrna vezanka (pantljika); (*Clupea atherinoides*), srebrnasta sled.
Silberbär, *m.* sědi medvěd.
Silberbarre, *f.* srebrna šibka.
Silberbarſch, ſ. Silberbörs.
Silberbart, *m.* běla brada; (*Anthyllis barba Jovis*), bělciti ranjenik.
Silberbaum, *m.* (*Protea*), dvoličnjak.
Silberbeblümt, *adj.* srebro-cvětan.
Silberbedeckt, Silberbekleidet, *adj.* (*fig.*) obučen u srebro.
Silberberg, *m.* srebrnik.
Silberbergwerk, *n.* srebrnik, srebrne rude, srebrni rudnik.
Silberbeſchildet, *adj.* srebrna štita.
Silberbeſchlag, *m.* srebrn okov.
Silberbeſchuppt, *adj.* srebrne ljuske.
Silberbeſchwingt, *adj.* srebrokrili.
Silberbeſponnen, *adj.* srebrom opreden.
Silberbewahrer, *m.* srebrninar.
Silberblank, *adj.* světao kao srebro.
Silberblaß, *adj.* bled kao srebro.
Silberblatt, *n.* (*Potentilla anserina*), gusina trava; ſ. Mondviole.
Silberblättchen, *n.* srebrna lopušica; (Blattſilber), posrebrina.
Silberblau, *adj.* srebrno-modrikast.
Silberblech, *n.* srebrna pločevina.
Silberblende, *f.* crveni srebrnjak.
Silberblick, *m.* srebrni blěsak.
Silberblume, *f.* srebrn cvětak; (*met.*) srebrn cvět.
Silberbockshart, *m.* (*Aira flexuosa*), verugasti bus. [grgeč.
Silberbörs, *m.* (*Perca nobilis*), plemeniti
Silberborte, *f.* srebrn pasac, trak.
Silberbrätling, *m.* bělcita mlěčnica.
Silberbräune, *f.* smedji srebrnjak.
Silberbraut, *f.* srebrna nevěsta.
Silberbräutigam, *m.* srebrni ženik.
Silberbrenner, *m.* žežničar srebra.
Silberbrennerei, *f.* žežnica srebra.
Silberbrennherd, *m.* ognjište za srebro.
Silberbrennofen, *m.* peć za srebro.
Silberbürſte, *f.* četka za srebro.
Silberbuſch, ſ. Silberbart.
Silberchlorid, *n.* srebrni soličnik.
Silberdiener, *m.* srebrninar.
Silberdiſtel, ſ. Milchdiſtel.
Silberdraht, *m.* srebrna žica.
Silberdrahtzieher, *m.* žičar srebra.
Silberdruſe, *f.* srebrni kukanac.
Silberdurchwebt, Silberdurchwirkt, *adj.* srebrom protkan.
Silbererz, *n.* srebrnac, srebrna ruda.
Silberfaden, *m.* srebrni končić, konac.
Silberfarbe, *f.* srebrnost; srebrno mastilo.
Silberfarben, Silberfarbig, *adj.* srebrnast, srebrne masti (boje).

Digitized by Google

Silberfasan, *m.* srebrni gnjeteo.
Silberfisch, *m.* (*Argentina*), srebriš; ſ. Meerhahn; Pflugſchar. [berſlitter.
Silberflimmer, *m.* trepet srebra; ſ. Sil-
Silberflitter, *m.* srebrn varak.
Silberfluß, *m.* srebrna rěka. [losos.
Silberforelle, *f.* (*Salmo Schief.*) srebrni
Silberfuchs, *m.* (*Canis cinereo-argenteus*), sědi psić; (der Balg), sivoduška.
Silberfüßig, *adj.* srebronog.
Silbergang, *m.* srebrna greda.
Silbergare, *f.* čistoća srebra.
Silbergeblümt, ſ. Silberbeblümt.
Silbergefaßt, *adj.* okovan u srebro.
Silbergeflochten, *adj.* od srebra spleten.
Silbergeflügelt, *adj.* srebrokrili.
Silbergehalt, *m.* srebrna čistina.
Silbergehörnt, *adj.* srebrorog.
Silbergeld, *n.* srebrn novac; srebro.
Silbergelockt, *adj.* srebrokos.
Silbergeräth, *n.* srebrnina.
Silbergeſchick, *n.* srebrokaz. [brnina.
Silbergeſchirr, Silbergeſchmeide, *n.* sre-
Silbergeſtickt, *adj.* srebrom vežen.
Silbergewand, *n.* srebrno ruho.
Silbergewäſſer, *n.* srebrna voda.
Silbergewebt, *adj.* od srebra otkan.
Silbergeziert, *adj.* srebrom urešen, nakićen.
Silberglanz, *m.* srebrnost, srebrna světlost; (*min.*) ſ. Silberglas.
Silberglas, Silberglaserz, *n.* srebrovica.
Silberglätte, *f.* srebrna pěna, gledja.
Silberglimmer, *m.* macino srebro.
Silberglocke, *f.* srebrno zvono. [bus.
Silbergras, *n.* (*Aira canescens*), sědi
Silbergrau, *adj.* siv kao srebro.
Silbergries, *m.* srebrni pěsak. [grošić.
Silbergroſchen, *m.* srebrna trica, srebrni
Silbergrube, *f.* srebrni rudnik.
Silbergrund, *m.* srebrno dno.
Silbergulr, *f.* srebrnasta sljuda. [škuda.
Silbergulden, *m.* forint u srebru, mala
Silberhaar, *n.* srebrna kosa.
Silberhaarig, *adj.* srebrokos.
Silberhafer, *m.* (*Avena sesquitertia*), srebrnasta zob.
Silberhaft, *adj.* srebrnast.
Silberhaltig, *adj.* srebrn; dieſes Erz iſt —, u ovoj rudi ima srebra.
Silberhaufen, *m.* hrpa srebra.
Silberhell, ſ. Silberklar.
Silberhochzeit, *f.* srebrna svatba.
Silberhorn, *n.* srebrn rog
Silberhornerz, *n.* srebrnasti rogovac.
Silberhund, ſ. Silberfuchs.
Silberhütte, *f.* talionica srebra.
Silberig, ſ. Silbern.
Silberkäfer, *m.* (*Curculio argenteus*), srebrni kljunak.
Silberkalk, *m.* srebrno vapno.
Silberkammer, *f.* srebrnica.
Silberkämmerer, *m.* srebrničar.
Silberkanne, *f.* srebrn kondër.
Silberkaſten, *m.* srebrnik.
Silberklang, *m.* zveka od srebra.
Silberklar, *adj.* bistar kao srebro.
Silberkleid, *n.* srebrna haljina.
Silberklippfiſch, *m.* (*Chaetodon argenteus*), srebrnasti nosatac.
Silberklumpen, *m.* grumen srebra.
Silberkobalt, *m.* srebrni běsovac.
Silberkönig, *m.* srebrni kralj, čistito sre-
Silberkorn, *n.* srebrno zrnce. [bro
Silberkranz, *m.* srebrn věnac.
Silberkrätze, *f.* srebruština.
Silberkraut, ſ. Silberblatt.
Silberkryſtall, *m.* srebrn ledac.
Silberkugel, *f.* srebrna kruglja, lopta.
Silberlachs, *m.* ſ. Silberforelle.
Silberladen, *m.* srebrnarnica.
Silberlahn, *m.* srebrna bit. [čunjac.
Silberlaken, *n.* (*Conus textilis*), srebrnasti
Silberlaub, *n.* (*fig.*) bělo lišće.
Silberlaut, *m.* (*fig.*) jasan glas.
Silberleder, *n.* posrebrena koža.
Silberleer, *adj.* bez srebra.
Silberlicht, *n.* bělo světlo kao srebro.
Silberling, *m.* srebrnjak.
Silberlocke, *f.* (*fig.*) srebrna kosa.
Silberlockig, ſ. Silbergelockt.
Silberlöſung, ſ. Silberauflöſung.
Silbermeißel, *m.* splavka. [rude.
Silbermine, *f.* srebrni rudnik; srebrne
Silbermond, *m.* (*fig.*) běli měsec.
Silbermotte, *f.* (*Lepisma*), ribičica.
Silbermulm, *m.* raztrošen srebrnac.
Silbermund, *m.* (*Turbo argyrostomus*), srebroustac.
Silbermünze, *f.* (eine kleine Münze), srebrnjak; (*coll.*) srebrn novac; fünf Gulden in —, pet forintih u srebru.
Silbern, *adj.* srebrn; (*fig.*) běl kao sre-
Silbern, *v. a.* srebriti, posrebriti. [bro.
Silbernadel, *f.* srebrna igla.
Silberniederſchlag, *m.* srebrn talog.
Silberoxyd, *n.* srebrn kis.
Silberoxydul, *n.* srebrn kisac.
Silberpage, *m.* srebrninar.
Silberpapier, *n.* posrebren papir.
Silberpappel, *f.* (*Populus argentea*), běla topola.
Silberplättchen, *n.* srebrna plojka.
Silberplatte, *f.* srebrna ploča.
Silberplätter, *m.* bitar.
Silberprobe, *f.* kušanje, ogled srebra; (*met.*) kušanje za srebro.
Silberpulver, *n.* srebrn prašak, prah.
Silberquaſte, *f.* srebrna kita.
Silberqueckſilber, ſ. Silberamalgam.
Silberquelle, *f.* (*fig.*) bistro vrelo kao
Silberrauch, *m.* srebrna čadja. [staklo.
Silberregen, *m.* srebrna kiša; es fällt ein —, kao da srebro daždi; (*Conus mindanus*), srebrni čunjac.
Silberreich, *adj.* srebrovit, bogat srebrom.

Digitized by Google

Silberreiher, *m.* (*Ardea Garsetta*), bêla čaplja, žabogut; der kleine —, podgavra.
Silberrein, *adj.* eine —e Stimme, čist glas kao od srebra.
Silberring, *m.* srebrn prsten.
Silberrolle, *f.* svitak srebra.
Silberrubel, *m.* srebrn rubalj.
Silberſaite, *f.* srebrna žica.
Silberſalpeter, *n.* srebrni dušičan.
Silberſalz, *n.* srebrna galica.
Silberſand, *m.* srebrn pêsak.
Silberſchaum, *m.* srebrna pêna.
Silberſcheide, *f.* srebrne korice, srebrna nožnica.
Silberſcheider, *m.* lučbar srebra.
Silberſcheidung, *f.* lučenje srebra.
Silberſchein, *m.* svêtlost srebra.
Silberſchere, *f.* nožice za srebro.
Silberſchimmel, *m.* srebrnast bêlac.
Silberſchimmer, *m.* blêsak od srebra.
Silberſchlacke, *f.* srebrna troska, srebrušina.
Silberſchläger, *m.* posrebrinar.
Silberſchmelzer, *m.* talič srebra.
Silberſchmiele, *f.* (*Aira alpina*), bêli bus.
Silberſchnur, *f.* srebrna vrvca (vrpca).
Silberſchrank, ſ. Silberkaſten.
Silberſchrift, *f.* srebrno pismo; srebrna slova.
Silberſchwan, *m.* (*Ag.*) bêli labud.
Silberſervice, *n.* srebrna stolovina; srebrno posudje.
Silberſpinner, *m.* srebroprelac; —in, *f.* srebroprelja.
Silberſtange, *f.* srebrna šipka; šipka od srebra.
Silberſtaub, *m.* ſ. Silberpulver.
Silberſticker, *m.* srebrovez; —in, *f.* srebrovezka.
Silberſtickerei, *f.* srebrn vez, vezak.
Silberſtimme, *f.* jasan glas kao srebro.
Silberſtoff, *m.* srebrovina, srebrn latak.
Silberſtrich, *m.* srebrn pis; (*Argynnis*),
Silberſtrom, ſ. Silberfluß. [srebropis.
Silberſtück, *n.* komad srebra.
Silberſtufe, *f.* srebrna ruda.
Silbertalk, *m.* srebrnasta milovka.
Silberthaler, *m.* srebrni dolar; talir u srebru.
Silberthau, *m.* srebrnasta rosa.
Silberton, *m.* glas od srebra; ſ. Silberlaut.
Silbertönend, *adj.* jasno-glasan kao srebro.
Silbertreſſe, *f.* srebrna podresa. [bro.
Silbervitriol, *m.* srebrna galica.
Silberwaare, *f.* srebrna roba; srebrnarina.
Silberwärter, ſ. Silberdiener.
Silberwäſcher, *m.* srebroper; —in, *f.* srebropera.
Silberweide, *f.* (*Salix alba*), bêla vrba.
Silberweiß, *adj.* srebrnast; bêl kao srebro.
Silberweiß, *n.* macino srebro. [bro.
Silberwirker, *m.* tkalac srebra.
Silberzain, *m.* srebrna plojka.
Silberzettel, *m.* popis srebra.
Silberzeug, *n.* srebrnina.

Silge, *f.* (*Selinum*), selen.
Silhouette, *f.* sênopis, silueta.
Silhouetteur, *m.* sênopisac, siluetar.
Silhouettiren, *v. a.* pisati po sênu, siluetovati.
Silicate, *pl.* kremani.
Silicium, *n.* kremik.
Silene, *f.* (*Silene*), silenka; (*Cucubalus Behen*), gušavica, vragomilo.
Silo, *m.* žitna rupa.
Siluriſch, *adj.* siluričkí. [maruba.
Simaruba, *f.* (*Quassia Simaruba*), si-
Simarubarinde, *f.* simarubna kora.
Simeonskraut, *n.* (*Alcea rosea*), trandovilje.
Similor, ſ. Semilor.
Simmer, *m.* mêrov.
Simonie, *f.* svetotržtvo, simonija.
Simoniſch, *adj.* svetotrški.
Simoniſt, *m.* svetotržac.
Simpel, *adj.* prost, priprost; jednovit, jednostavan.
Simplicität, ſ. Einfachheit.
Simpliſiciren, *v. a.* ujednostaviti.
Sims, ſ. Geſims.
Simſe, *f.* (*Juncus*), sita.
Simshobel, *m.* kvirnjak.
Simsfachel, *m.* poćnjak za vênac.
Simsſtein, *m.* kvirni kamen; kamen za okvir.
Simswerk, *n.* okvirje.
Simulation, ſ. Verſtellung.
Simulirt, *adj.* na oko; tobožnji.
Simultan, *adj.* zajednički.
Simultanhypothek, *f.* zajednički podlog.
Simultanſchuldner, *m.* zajednički dužnik.
Sinaapfel, *m.* ſ. Apfelſine.
Sinammin, *n.* sinamin.
Sinapolin, *n.* sinapolin.
Sinapin, *n.* gorušičevina.
Sinau, Sindau, *m.* (*Alchemilla*), vrkuta, lavina.
Sinecuraſtelle, *f.* služba bez posla.
Sinſernelke, *f.* (*Dianthus chinensis*), kitajski klinčić.
Singanſtalt, *f.* pêvaonica.
Singapparat, *m.* pêvala.
Singbar, *adj.* pêvan; es iſt —, može se pêvati.
Singbarkeit, *f.* pêvnost.
Singchor, *m.* sbor pêvačah; lik.
Singcikade, *f.* (*Cicada stridula*), krêš.
Singdroſſel, *f.* (*Turdus musicus*), drozd, drozak.
Singfliege, *f.* (*Musca pipiens*), muhapiskalica; ſ. Singcikade.
Sing(e)haus, *n.* pêvalište.
Singekunſt, *f.* pêvstvo.
Singelied, *n.* popêvka.
Singelehrer, *m.* učitelj pêvanja.
Singeluſt, *f.* pêvoljubje.
Singeluſtig, *adj.* pêvoljuban; — ſein, rad pêvati.
Singemeiſter, ſ. Singelehrer.
Singemeſſe, *f.* pêvana misa.
Singemücke, *f.* (*Culex pipiens*), komarac-piskavac.

Digitized by Google

Singemuskel, *m.* pěvaća mišica.
Singen, *v. n.* pěvati, popěvati; (in der Kirche), pojati; zur Guitarre —, pěvati uz gitaru; —d herbeikommen, dopěvati; die Kugeln —, zrna (taneta) zvižde; die Ohren — mir, pište i. zvone mi uši.
Singen, *n.* pělo; pěvanje, pojanje; im — unterrichten, učiti pěvati, pojiti; (der Ohren), zvonjenje; s. Gesang.
Singend, *adj.* pěvajuć, pěvkě.
Singenote, *f.* note za pěvanje.
Singer, s. Sänger.
Sing(e)faite, *f.* cvrljuga, sitna žica.
Singesatz, *m.* dopěvka, kavatina.
Sing(e)schnake, s. Singemücke.
Sing(e)schule, *f.* pěvaonica.
Sing(e)schüler, *m.* učenik pěvanja; s. [Chorist.
Sing(e)schwan, *m.* (*Cygnus musicus*), labud-pěvač. [usw.
Sing(e)spiel, Singespieler usw. s. Oper
Sing(e)stimme, *f.* pěvni glas; glas.
Sing(e)stück, *n.* pěvka.
Sing(e)stunde, *f.* poučaj (lekcija) u pěvanju; —n geben, učit pěvati.
Sing(e)tanz, *m.* ples uz pěvanje.
Sing(e)vogel, s. Singvogel.
Sing(e)weise, *f.* napěv, nota.
Singfest, *n.* pěvanka.
Singgedicht, *n.* pěsmica.
Singinstitut, *n.* pěvaonica.
Singknabe, *m.* pěvač.
Singkunst, Singlust, s. Singekunst usw.
Singsang, *m.* pěvanja, dreljenje.
Singular, *m.* jednina, jednobrojnik.
Singvogel, *m.* ptica-pěvica, ptica-pěvacica.
Singweise, s. Singeweise.
Singzirpe, *f.* (*Cicada orni*), manarica.
Sinken, *v. n.* klonuti, pasti, padati; zu Boden —, srušiti se na tle; (*chem.*) oboriti se na dno; (im Wasser), otići na dno; potonuti; das Schiff sinkt, ladja i. brod tone, topi se; in den Schnee —, zapasti u sněg; in den Morast bis an die Knie —, ogreznuti u glib do kolěna, zaglibiti se do kolěna; in die Erde —, propadati, tonuti u zemlju; das Haus sinkt, kuća se slěže, uležе; kuća tone u zemlju; in Ohnmacht —, u nesvěst pasti, obezznaniti se, onesvěstiti se; der Nebel sinkt, magla se spušta; Einem zu Füßen —, pripasti komu k nogama; aufs Knie —, kleknuti; die Sonne sinkt unter das Meer, sunce sěda u more; sunce se smiruje u more; bis in die —de Nacht, do tamne, crne noći; in einen tiefen Schlummer —, tvrdo zaspati; ins Grab —, u grob leći; das Feuer sinkt, vatra dogara; den Muth — lassen, klonuti duhom; izgubiti srce; die Stimme — lassen, spustiti glas; den Kopf — lassen, s. Senken; die Hände — ihm vor Schwäche, ruke mu malakšu; er sank todt neben sie, mrtav pade pokraj nje; wie tief ist er gesunken! duboko-li pade! (*mont.*) u dub kopati; (v. Preise), padati; die Hoffnung sinkt, izlizuje se nada.
Sinken, *n.* padanje, propadanje, tonuće.
Sinker, s. Senker.
Sinkwerk, *n.* hvatalište.
Sinn, *m.* (z. B. des Gesichts), čuvstvo; (Sinnwerkzeug), sětilo; das fällt in —e, to se opaža; die äußeren —e, sětila; der innere —, ćutilo; ein feiner —, tanka ćut; weder — noch Leben haben, nit se micati, nit pomicati; (Empfänglichkeit), primljivost, prihvatljivost; er hat keinen — dafür, to ga se neprima; za to nehaje; k tomu neima volje; der — für das Schöne, ćućenje lěpote; (Bewußtsein), svěst; bei —en sein, pri sebi biti, biti sa svom pameti; von —en kommen, pomamiti se, poluděti; s uma sići; er ist nicht bei —en, nije čitav; seinen — auf etwas richten, misliti o čem; požuděti, poželeti čega; ich ließ es mir in den — kommen, snašla me je volja; es kam mir zu —e, pade mi na um; teknu me um; das war gar nicht mein —, nisam toga ni pomislio; nisam bio uman (n. p. to učiniti); das ist mir nie in den — gekommen, to mi nije bilo na kraj pameti; anderes —es werden, predomisliti se, preumiti; etwas Böses im —e haben, misliti o zlu; er verharrt auf seinem —e, ukopistio se je; sie sind Alle Eines —es, svi su jedne misli; es geht nicht immer nach unserem —e, nebiva nam sve po ćudi; das geht nicht nach seinem —e, to mu nije poćudno; to mu nije u ćud; Einem durch den — fahren, činiti komu što unatoč; sich etwas aus dem —e schlagen, izbaciti, izbiti što iz glave; proći se čega; das liegt mir stets im —e, sve mi se to vrti po glavi; (Verstand), um; das hat er sich zu —e gezogen, to mu pade na srce; aus den Augen, aus dem —, s. Auge; lange Haare, kurzer —, duga kosa, a kratka pamet; soviel Köpfe, soviel —e, koliko ljudih, toliko ćudih; ein froher —, dobra volja; lustiger —, vesela ćud; leichter —, meka, lasna ćud; der irdische —, světska ćud; der — einer Rede, smisao besěde; im —e des Gesetzes, po zakonu; kao što zakon kaže.
Sinnähnlichkeit, *f.* sličnost smisla.
Sinnänderig, *adj.* preumljiv.
Sinnau, s. Sinau.
Sinnbegabt, *adj.* čuvstven.
Sinnbethörend, *adj.* obmanjujući.

Digitized by Google

Sinnbild, *n.* znamen, simbo(l).
Sinnbildlich, *adj.* znameni; u znamenu; znamenom; simbolićan, simbolički.
Sinnen, *v. n.* misliti; dovijati se; hin und her —, misliti misli svakojake; auf eine Liſt —, misliti o lukavštini; er ſinnt auf neue Mittel, izvija nova sredstva; über etwas —, razmišljati, premišljati.
Sinnenbild, *n.* čuvstvena slika.
Sinnenburſt, *m.* pohlepa.
Sinnenfällig, *adj.* osětan; (*fig.*) očit.
Sinnengenuß, *m.* putena naslada.
Sinnenglück, *n.* putena sreća.
Sinnenknecht, *m.* rob putenosti.
Sinnenliebe, *f.* putena ljubav.
Sinnenlos, ſ. Sinnlos.
Sinnenluſt, *f.* putena slast.
Sinnenmenſch, *m.* putenik.
Sinnenprüfung, *f.* čuvstveno kušanje, izpitivanje.
Sinnenrauſch, *m.* čuvstvena omama.
Sinnenreich, *n.* područje čuvstvah.
Sinnenreiz, *m.* čuvstvena ugoda; dražilo čuvstvah.
Sinnenſklave; **Sinnentaumel**, ſ. Sinnenknecht; Sinnenrauſch.
Sinnentrieb, *m.* čuvstven, puten nagon.
Sinnentrug, *m.* čuvstvena obmana.
Sinnentſtellend, *adj.* izvrćući smisao.
Sinnenverrückung, *f.* pomuna. [sěna.
Sinnenwahn, *m.* čuvstvena obmana, ob-
Sinnenwelt, *f.* tělesni svět.
Sinnenweſen, *n.* čuvstveno bistvo.
Sinnenzauber, *m.* čuvstven urok.
Sinnesänderung, *f.* preum, predomisao; (Bekehrung), osvěst, dozivanje, obraćenje. [rafter.
Sinnesart, *f.* način čuvstvovanja; ſ. Cha-
Sinneskraft, *f.* jakost čuvstvah, uma.
Sinnesnerv, *m.* čuvstven živac; živac
Sinnesorgan, *n.* sětilo. [od sětila.
Sinnestäuſchung, *f.* obmana sětila.
Sinneswerkzeug, ſ. Sinnesorgan.
Sinneswechſel, *m.* ſ. Sinnesänderung.
Sinngedicht, ſ. Epigramm.
Sinngleiche, **Sinngleichheit**, *f.* suznačnost.
Sinnglied, ſ. Sinnesorgan.
Sinngrün, *n.* (*Vinca minor*), pavenka.
Sinnig, *adj.* misaon; — daſtehen, stajati, pak se domišljavati; — handeln, věstno, razumno (u)raditi; eine —e Rede, domišljata, misaona besěda.
Sinnigkeit, *f.* misaonost, mišljinja.
Sinnkraut, *n.* (*Mimosa pudica*), sramežna osětnica.
Sinnlich, *adj.* čuvstven, osětljiv; osětan; die —en Werkzeuge, sětila; eine —e Empfindung, čuvstvo, osěćanje; das —e Anſchauungsvermögen, čuvstvena zornost; (nicht geiſtig), tělesan; (nicht ſittlich), eine —e Liebe, putena ljubav; ein —er Menſch, putenik.
Sinnlichkeit, *f.* čuvstvenost, putljivost; (Wolluſt), putenost.
Sinnlos, *adj.* bez čuvstva, osěćanja; ein —er Zuſtand, nesvěst; — ſprechen, bezsvěstno, nerazumno govoriti; ein —es Wort, rěč bez smisla.
Sinnloſe, *m.* bezsvěstnik.
Sinnloſigkeit, *f.* bezsvěst; bezsmisaonost; (Handlung), ludost.
Sinnpflanze, *f.* ſ. Sinnkraut.
Sinnrede, *f.* misaona besěda.
Sinnreich, *adj.* misaon; uman; ein —es Spiel, domišljata igra; ein —er Einfall, dosětka.
Sinnrückhalt, *m.* primisalje.
Sinnſchluß, *m.* zamuk.
Sinnſchwer, *adj.* es iſt —, mučno je razuměti; (*fig.*) prevažno je.
Sinnſpiel, *n.* igra sa smislom (rěčih).
Sinnſpruch, *m.* mudra rěč. [Synonym.
Sinnverwandt, *adj.* srodna smisla; ſ.
Sinnverwandtſchaft, *f.* susmisaonost, suznačnost.
Sinnvoll, *adj.* vrlo misaon, domišljat.
Sinnwerkzeug, *n.* sětilo; (d. innern Sinnes), čutilo.
Sintemal, *conj.* budući da, jer, jere.
Sinter, *m.* (Tropfſtein), siga; (Hammerſchlag), okujina, kovačina.
Sinteraſche, *f.* pepeo.
Sintern, *v. n.* (ſickern), kàpati, tàjati; (gerinnen), tvrdnuti, otvrdnuti.
Sinterwaſſer, *n.* sigavica; kapnica.
Sinus, *m.* pristan, sinus.
Sipen, **Sipern**, ſ. Sickern.
Sippe, **Sippſchaft**, *f.* rod, rodbina; (ver.) pasmina, bagra.
Sippſchaftsbaum, ſ. Stammbaum.
Sire, ſ. Krätzmilbe.
Sire! gospodaru!
Sirene, *f.* sirena.
Sirius, *m.* ilinštak.
Sirocco, *m.* jug.
Sirop, *m.* sladorača, sirup.
Sirtelſchlange, *f.* (*Coluber sirtalis*), sirtalj.
Siſer, ſ. Ziſer.
Siſtiren, *v. a.* obustaviti, ustaviti.
Siſtirung, *f.* obustava, ustava.
Siſtirungsrecht, *n.* pravo obustave.
Sitte, *f.* običaj, adet*; (Gewohnheit), das iſt einmal ſo ſeine —, to je njegova pusta navada; es iſt — geworden, izobičajilo se je, uobičajilo se je, ušlo je u običaj; zur — machen, uobičajiti; jedes Land hat ſeine —, koliko zemaljah, toliko običajah; fremde —, izvanština; —n. *pl.* ćudstvo, (naravi); gute —n, dobra ćud; böſe —n, zloćudstvo; (Moralität), ćudorednost, ćudoredje; (Aufführung), vladanje, po(d)našanje.
Sitten, *v. a.* uljuditi, upitomiti. [nost.
Sittenanmuth, *f.* blagoćudstvo, blagoćud-

Digitized by Google

Sittenaufseher, *m.* nadćudnik.
Sittenbuch, *n.* ćudoredni k.
Sitteneinfalt, *f.* prostota.
Sittenfehler, *m.* mana ćudi, ćudoredna mana.
Sittenfeinheit, *f.* tankoća ćudi.
Sittengemälde, *n.* ćudoličje.
Sittengeschichte, *f.* pověstnica ćudorednosti.
Sittengesetz, *n.* ćudoredni zakon.
Sittenlehre, *f.* ćudoredba, nauka o ćudorednosti, ethika; s. Moral.
Sittenlehrer, *m.* ćudorednik.
Sittenlehrig, *adj.* ćudoredan.
Sittenliste, *f.* izkaz ćudoredja, ćudorednosti.
Sittenlos, *adj.* razuzdan, zloćudan.
Sittenlosigkeit, *f.* razuzdanost, zloćudstvo.
Sittenmeister, *m.* nadćudnik.
Sittenmilde, *f.* pitomost.
Sittenmilderung, s. Cultur.
Sittenprediger, *m.* predikator.
Sittenpredigt, *f.* predika.
Sittenregel, *f.* ćudoredna uprava.
Sittenreich, *n.* ćudoredstvo.
Sittenreinheit, *f.* čistoća ćudstva; ćudorednost.
Sittenrichter, s. Sittenmeister.
Sittenrichterei, *f.* popovanje, predikovanje.
Sittenroheit, *f.* sirovština, sirovost (ćudstva).
Sittenschule, *f.* ćudoredna učionica (škola).
Sittenspruch, *m.* ćudoredna rěč.
Sittenstrenge, *f.* ćudoredna strogost.
Sittenverbesserung, *f.* izprava ćudstva; ćudoredje.
Sittenverderben, *n.* izopačenje ćudstva.
Sittenverderber, *m.* izopačitelj ćudstva; kvarićud.
Sittenverderbniß, *f.* Sittenverfall, *m.* ćudoredna izopačenost; razuzdanost.
Sittenverfeinerung, *f.* pitomstvo; ljudorednost.
Sittenwelt, *f.* ćudoredstvo.
Sittenwidrig, *adj.* nećudoredan.
Sittenzeugniß, *n.* svědočba o ćudorednosti.
Sittenzwang, *m.* namet običaja.
Sittgelb, s. Schüttgelb.
Sittig, *adj.* ćudoredan; pošten.
Sittig, *m.* s. Papagei.
Sittigen, *v. a.* ćudorediti; s. Sitten.
Sittiggrün, *adj.* papigast.
Sittighaus, *n.* papižnjak.
Sittlich, *adj.* običajni; ländlich —, koliko je selah, toliko je navičajah; (moralisch), — gut, ćudoredan; — böse, nećudoredan, razuzdan.
Sittlichkeit, *f.* ćudorednost.
Sittlichkeits- (in Zuſ.) ćudoredan.
Sittlichkeitsrücksicht, *f.* aus —en, radi ćudorednosti.
Sittreich, *adj.* ćudoredan.
Sittsam, *adj.* blagoćudan, skroman; ein —es Betragen, čedno po(d)našanje, vladanje.
Sittsamkeit, *f.* blagoćudnost, skromnost, čednost.
Sittvogel, *m.* (*Sitta europaea*), brgljez, kovač.

Situation, *f.* pologa; položaj; (Lage), stanje.
Situationsplan, *m.* nacrt položaja.
Situationszeichnung, *f.* crtanje, crtež položaja.
Situirt, *adj.* er iſt gut —, dobro stoji.
Sitz, *m.* (v. Sitzen), sědjenje; (v. Recht zu Sitzen), pravo sědjenja; er hat — bei Gericht, vlastan je sěditi pred sudom; er hat — und Stimme im Rathe, sědi i glasuje u věću; ima město i glas u věću; ein — unter dem Baume, sědalo pod drvetom; (Bank), klupa; (Stuhl), stolac; der — des Stuhles, sědalo od sto(l)ca; der — in einem Wagen, sědalo u kolih; (für eine Perſon), sědak; er fand keinen —, nije dobio města; alle —e waren voll, sve je bilo zapremljeno; einen — anweiſen, zasěsti, posaditi koga; d. — einnehmen, sěsti; zasěsti (za...); (Wohnort), boravište, stan; ſeinen — an einem Orte aufſchlagen, nastaniti se gdě; ſeinen — an einem Orte haben, stanovati gdě; der — des Kaiſers, carska stolica; (Geſäß), zadnjica; (wdm.) loga.
Sitzanker, *m.* stavna kotva, stavno sidro.
Sitzarbeit, *f.* sědaći posao.
Sitzbank, *f.* sědalo, sědja; (Bank), klupa.
Sitzbein, *n.* (*os ischii*), sědaća kost.
Sitzbeinknorren, *m.* sědaća kvrga.
Sitzbeinnerve, *m.* sědaći živac.
Sitzbeinſchlagader, *f.* sědaća kucavica.
Sitzbett, *n.* počivaljka.
Sitzen, *v. n.* sěděti (sjedjeti); zu Tiſche —, sěděti za stolom; hier läßt ſich gut —, ovdě se dobro sědi; Einem Beichte —, izpovědati se; einem Maler —, dati se slikati; ſich müde —, nasěděti se; bis Ende —, dosěděti; am Ofen —, kod peći sěděti; Einem zur Rechten —, s. Rechte; zu Gericht —, sudovati, sud suditi; im Rathe —, věćati; zum Verkauf —, prodavati, tržiti; (wohnen), stajati, stanovati, prebivati; (reſidiren), stolovati; er ſitzt immer im Hauſe, uvěk je kod kuće; neizlazi iz kuće; immer hinter dem Ofen —, (spr.) sěděti kao spuž u ljusci; er ſitzt ſtets über den Büchern, čitav dan gviri i. pišdri u knjigu; (*fig.*) warm —, živjeti kao bubreg u loju; ſtille —, sěděti s mirom; im Gefängniſſe —, u zatvoru biti; (*poët.*) tamnovati, uzu uziti; Einen — laſſen, ostaviti koga na cědilu; ſeinen Mann — laſſen, ostaviti muža; viel Geld im Spiele — laſſen, zaigrati mnogo novacah; — bleiben, ostati sědeć; (*fig.*) ostati na cědilu; (v. Mädchen), usěsti se; d. Schiff ſitzt feſt, ladja je nasěla; brod je nasio; der Hut ſitzt feſt, klobuk je pristao oko glave; (*fig.*) er ſitzt feſt, sad je

Digitized by Google

na konju; das Brett sitzt fest, daska je (čvrsto) pribijena; es sitzt viel Schleim auf der Brust, mnogo ima sline, hrakotinah u prsih; hier sitzt mirs, ovdě me tišti; ovaj me zub boli; das kann ich nicht auf mir — lassen, to mi valja oprati; das Kleid sitzt gut, haljina dobro stoji; auf den Dukaten —, tištitl blago; müßig —, dangubiti.

Sitzen, *n.* sěda, sědjenje.

Sitzend, *adj.* sědeć; (*bot.*) sědeći; —, *adv.* sědećke, sědeć, sědě; —e Lebensweise, f. Sitzleben.

Sitzer, *m.* sědilac; —in, *f.* sědilja.

Sitzerei, *f.* sědkarenje.

Sitzfleisch, *n.* er hat kein —, nerad sědi, nesědi rado.

Sitzfüße, *pl.* sědaće noge.

Sitzgebund, *n.* snop za sědalo.

Sitzgeld, *n.* tamničarina.

Sitzhaft, f. Seßhaft.

Sitzkissen, *n.* dušek.

Sitzknorren, *m.* podjabučje.

Sitzkranz, *m.* nasědak.

Sitzlager, *n.* dušoci.

Sitzleben, *n.* sěda; sědaći život; ein — führen, ogrbaviti sědeć; jednako sě-

Sitzling, *m.* sědan, sědiša. [děti.

Sitzlingsleben, f. Sitzleben.

Sitzort, *m.* sědište.

Sitzpfahl, *m.* sědak.

Sitzplatz, *m.* sědak; (*coll.*) sěonica.

Sitzpolster, *m.* f. Sitzkissen.

Sitzsam, *adj.* — sein, sědkariti.

Sitzsamkeit, *f.* sědkarenje, sědnja, sědja.

Sitzschemme, *m.* sědaljka.

Sitzstätte, *f.* sědište.

Sitzstock, f. Sitzpfahl.

Sitztag, *m.* dan od sěde; f. Sitzungstag.

Sitzung, *f.* sědnica; — halten, imati sědnicu; věćati. [sědnice.

Sitzungslocale, *n.* sědionica; město za

Sitzungsprotokoll, *n.* zapisnik sědnice.

Sitzungssaal, *m.* sědionica; sbornica.

Sitzungstag, *m.* dan (od) sědnice.

Sitzungsverhandlung, *f.* o čem se je věćalo u sědnici.

Sitzungszeit, *f.* (Session), zasědanje.

Sitzweile, *f.* posělo.

Skabin, *m.* prisědnik suda.

Skabiose, Skala, Skalpell, Skandal, Skapulier usw. f. Scabiose usw.

Skalenoeder, *n.* vapnolik; vierseitiges —, sugubi klinolik.

Skarlenkraut, *n.* (*Geranium columbinum*), golubji ždralinjak. [žder.

Skaß, *m.* (*Haliaetos ossifragus*), kosto-

Skatlegen, *v. n.* položiti skat (škart).

Skelet(t), *n.* kostur, samokost, okostnica.

Skeletthiere, *pl.* (*Vertebralia*), kraljež-

Skelettiren, *v. a.* razmesiti. [njaci.

Skepticismus, *m.* dvoumstvo, skepticizam.

Skeptiker, *m.* dvoumar, skeptik.

Skeptisch, *adj.* dvoumstven; dvoumarski,

Skink, f. Stink. [skeptički.

Skis, *m.* skis. [crteš.

Skizze, *f.* nacrtak; (*fig.*) crtica; —n, *pl.*

Skizziren, *v. a.* nacrtkati; nacrtati.

Sklave, *m.* rob, (*coll.*) roblje; Einen zum —n machen, robiti, zarobiti koga; ein — sein, robovati; ein — werden, porobiti se; mit —n Handel treiben, trgovati robljem; ein — seiner Leidenschaften, sluga svojih strastih; eines Andern — sein, biti tudja podloga.

Sklaven- (in Zuf.) robski.

Sklaven, *v. n.* robovati.

Sklavenarbeit, *f.* (*fig.*) krvosalija.

Sklavenbande, *pl.* (*fig.*) robski okovi,

Sklavenfurcht, *f.* robski strah. [robstvo.

Sklavengeist, *m.* roboveština, robski duh.

Sklavenhaft, *adj.* robski.

Sklavenhandel, *m.* trgovina robljem; — treiben, trgovati robljem.

Sklavenhändler, *m.* trgovac roblja.

Sklavenherz, *n.* f. Sklavengeist.

Sklavenjoch, *n.* Sklavenkette, *f.* (*fig.*) f. Sklavenbande.

Sklavenkind, *n.* robče. [roblja.

Sklavenland, *n.* zemlja (domovina) od

Sklavenleben, *n.* robovanje. [njica.

Sklavenmädchen, *n.* mlada robinja, robi-

Sklavenmarkt, *m.* trg od roblja.

Sklavenreich, *adj.* bogat robljem.

Sklavenschar, *f.* četa roblja; (*fig.*) rob-

Sklavensinn, f. Sklavengeist. [ska četa.

Sklavenstand, *m.* Sklaventhum, *n.* Sklaverei, *f.* robstvo; in Sklaverei schleppen, porobiti, zarobiti koga; in — gerathen, porobiti se; aus der — befreien, razrobiti; in der — leben, robovati.

Sklavisch, *adj.* robski; —, *adv.* robski.

Skolie, *f.* počašnica, napitnica.

Skontro usw. f. Scontro.

Skorbut, *m.* cingota, nuzla.

Skorbutisch, *adj.* cingotav.

Skorbutkranke, *m.* cingotnik.

Skorpion, *m.* štipavac, klěštavac, jakrep*, špurak, škrpljun.

Skorpionfliege, *f.* (*Panorpa*), štipavica.

Skorpiongift, *n.* štipavački jed.

Skorpiongras, Skorpionkraut, *n.* (*Scorpiurus*), štipavčić; (*Myosotis*), potočnica; f. Salzkraut.

Skorpionöl, *n.* ulje od štipavca.

Skorpionpfrieme, *f.* (*Ulex*), gladiš.

Skorpionschere, *f.* štipavčeva štipaljka.

Skorpionschnecke, *f.* (*Strombus Scorpius*), štipavčić. [Skorpiongras.

Skorpionschwanz, *m.* štipavčev rep; f.

Skorpionsklee, *m.* (*Lotus cornic.*) smiljkita.

Skorpionsonne, *f.* (*Coronilla Emerus*), štipavački grašar.

Digitized by Google

Skorpionspinne, *f.* (*Chelifer cancroides*), rakovka, nilac.
Skorpionstachel, *m.* štipavčev žalac.
Skorpionstich, *m.* štipavčev ubod.
Skortenkraut, *s.* Skartenkraut.
Skrabe, *m.* (*Mergus Merganser*), gnjurac, potapljač.
Skropheln, *pl.* škripi *f.*, guke; — bekommen, ogukaviti.
Skrophulös, *adj.* škripav, gukav.
Skrupel, *m.* (Gewicht), skrupuo; (Bedenklichkeit), sumlja; crv u glavi; er macht sich umsonst —, traži dlaku u jajetu; — erregen, metnuti komu crva
Skrupulös, *adj.* sumljav. [u glavu.
Skü, *s.* Skis.
Slam, (im Kart.) slem (šlem).
Slepetz, *m.* (*Spalax typhlus*), slepac.
Smalte, *s.* Schmalte.
Smaragd, *m.* smaragd.
Smaragden, *adj.* smaragden, od smaragda.
Smaragdfarbe, *f.* smaragdena zelen.
Smaragdfarben, **Smaragdgrün**, *adj.* zelen kao smaragd.
Smaragdmutter, *f.* s. Prasem.
Smaragdschnecke, *f.* (*Buccinum smaragdulus*), smaragdica.
Smergel, **Smerle**, s. Schmergel usw.
Smilax, *m.* (*Smilax*), tetivika.
Smilargewächse, *pl.* (*Smilaceae*), tetivike.
Smirnenkraut, *n.* (*Smyrnium*), lesandra.
Snake, *s.* Schnake.
So, *pron.* koji; štono.
So, *adv.* tako; ovako; wenn dem — ist, ako tako; dem ist nicht —, das verhält sich nicht —, nije to ta; — oder anders, il ovako, il onako; bald — bald anders, sad ovako, sad onako; — groß, tolik; — viel, toliko; — viel er will, kolikogod hoće; — und — viel, toliko i toliko; — ein Glück, takva sreća; — einer, onakovac, takovac; ich merke — was, nazirem takvo što; — was ertrage ich nicht, toga neću podněti; —? je-li? wie —? kako to? —, —! tako, tako! podnosi! machen Sie es — wie ich, učinite kao što i ja; bei — bewandten Umständen, bivši tako; die — genannten Freunde, tobožnji prijatelji; das habe ich schon — oft gehört, to sam već toliko putih čuo; — oft ich ihn erblicke, kad ga god ugledam; er hat so ganz Unrecht nicht, neradi, negovori posve krivo; ich bin nicht — recht wohl, něšto sam naloš; — genau weiß ich es nicht, neznam baš potanko, točno; sei — gut und thue mir diesen Gefallen, učini mi tu ljubav; sei — gut und komme zu mir, dodji, molim te, k meni; — ziemlich, prilično; — gut als möglich, dobar (dobro), da nemože biti bolji (bolje); er ist — groß als du, on je kolik i ti; velik je koliko i ti; — hell wie Krystall, bistar kao staklo; er kann es — gut thun als ich, on to može isto tako učiniti kao i ja; — wahr ich lebe! kako ja zdrav i živ! tako me zemlja suncu neotela! — viel mir möglich sein wird, koliko ikad uzmognem.
So, *conj.* (wenn), ako; — Gott will, ako Bog da; wenn es geschehen kann, — soll es mir lieb sein, ako može biti, bit će mi drago; da es einmal nicht anders sein kann, — mag es geschehen, kad već nije moguće drugčije, neka bude (tako); weil du gesündigt hast, — mußt du Strafe leiden, budući da si sagrěšio, valja ti kazan podněti; willst du es nicht, — laß es liegen, ako nećeš, a ti ostavi; (spr.) ako nećeš, poljubi, pak ostavi; — fange denn an, deder počni! — höre doch! čujde! — gehe doch! deder idi! ta idi! idi već jedared! es dauerte nicht lange, — kam er, malo běše potrajalo vrěme, evo ti njega; ist sie auch nicht schön, — ist sie doch gut, ako i nije lěpa, a ono je dobra; er widersetzte sich, — daß wir die Wache rufen mußten, opirao se je, te smo morali stražu pozvati; wie gern ich auch wollte, — unmöglich ist es mir, rad bih od sve duše, al nemogu nikako; ich mag mir noch so viel Mühe geben, — gelingt es mir nicht, trudio se koliko mu drago, opet nemogu (neću) uspěti.
Sobald, *adv.* — er kam, kako, čim; kad brže dodje; — . . . allsogleich . . ., jednak . . . jednak; (kaum), jedva; er hatte ihn nicht — erblickt, als er auf ihn zulief, netom i. istom ga zagleda, poleti k njemu.
Sochen, s. Siechen.
Social, *adj.* družtven.
Socialismus, *m.* zadrugarstvo, socializam.
Socialist, *m.* zadrugar, socialista.
Socialistisch, *adj.* zadrugarski, socialistički.
Societät, *f.* družtvo; (Handlungs-—), družba, ortakluk*.
Societäts-Contract, *m.* ugovor družtva.
Sociativ, *m.* sociativ.
Socinianer, *m.* socinianac.
Socke, *f.* nazuvak, nazuvača, nazuvica, nazubak, navlačak; (Fußling), priglavak, stopalo; (Fuß—), natikača, čarapa; (spr.) sich auf die —n machen, podbrusiti pete, uzeti utrenik; uzeti put pod noge; s. Kriechente; Sockel.
Sockel, *m.* podnož *f.*
Sockelgesims, *n.* podnožni kvir.
Socken, *v. a.* dati, nazuti nazuvak; sich —, *v. r.* sleći se, utaložiti se, pasti na dno.

Digitized by Google

Sockenblume, *f.* (*Epimedium*), lipica.
Sod, *m.* povar; (Sud), var; (spr.) in seinem —e sein, življeti kao bubreg u loju; s. Sauce; er hatte die Hände mit ihr im —, ima tu i njegova masla i. njegove pritruhe.
Sod, *m.* ljutina, kiselica; (Sodbrennen), zgaravica, ljućavica, deravica; der — brennt mir, mori me ljutina, davi me
Soda, *f.* solajka, soda. [kiselica.
Sodachlorid, *n.* soden soličnik.
Sodalauge, *f.* lug od solajke, sode.
Sodann, *adv.* onda, tada; zatim.
Sodareich, *adj.* obilat solajkom, sodom.
Sodasalz, *n.* sodan; s. Soda.
Sodbord, *m.* kraj od zdenca.
Sodbrennen, *n.* s. Sod.
Sodbrod, *n.* Sodbrodbaum, Sodschotenbaum, s. Johann(i)sbrodbaum.
Soddecke, *f.* poklop od zdenca.
Soddistel, s. Eberwurz.
Sode, *f.* s. Sod; Soda.
Sodekraut, s. Salzkraut.
Sodium, *n.* sodik.
Sodomit, *m.* mužoložac, sodomit.
Sodomiterei, *f.* mužološtvo, sodomija.
Sodomitisch, *adj.* mužoložki, sodomijski.
Sodruthe, *f.* motka, drug (u zdenca).
Sodschling, *m.* obsék (zdenca, bunara).
Sodschwengel, s. Brunnenschwengel.
So eben, *adv.* ovaj čas, ov čas, otolič, tolič; upravo sada, baš sada.
Sofa, s. Sopha.
Sofern, *conj.* u koliko; ako.
Soff, *m.* (Saufen), lokilo; den — lieben, lokati; ein schlechter —, omućine.
Söffling, s. Säufer.
Sofort, s. Sogleich.
Sog, *m.* sasnuće, sas; (am Meere), razor; (im Schiffe), vodojam.
Sogar, *adv.* dapače, pače; er ist — mein Feind, on mi je upravo neprijatelj.
Sogbaum, *m.* podkošnjak.
Sögdistel, s. Saudistel.
Sogen, *v. n.* kackati; s. Sieden; das Salz soget, so(l) se ledi, zrni; (sich setzen), taložiti se.
Sogenannt, *adj.* tako zvan, tako nazvan.
Sogestaltig, *adj.* isto takov.
Sogferkel, *n.* odojče.
Sogleich, *adv.* odmah, umah, uput, taj čas, on čas, taki, mah.
Sogpfanne, *f.* ledionica.
Sohin, s. Folglich.
Sohlband, *n.* dno. [dić.
Sohlbeere, *f.* (*Ribes nigrum*), crni groz-
Sohle, *f.* (Fuß—), po(d)plat, taban*; (am Strumpfe), stopa; (am Stiefel), po(d)plat, podplatak, djon*; (wbm.) papak; (b. Tischl.) dno; (am Pfluge), dno, taban; (*chir.*) udlaga; (b. Zimmerleuten) balvan, ćiriš; (am Anker), tvrdica; (*mont.*) dno; (Salz—), slatina, slanača; die — geht zu Salz, slatina se zrni; wilde —, jalova slatina; (Lache), kaljuža, mlaka.
Sohlen, *v. n.* čvrsnuti. [vanje.
Sohlen, *n.* (das — der Stiefel), podšiSohlenbogen, *m.* podplatni obluk.
Sohlengänger, *pl.* (*Plantigrada*), stuSohlengewicht, *n.* solomer. [paoci.
Sohlenhieb, *m.* s. Bastonnade.
Sohlenholz, *n.* plata.
Sohlenmuskel, *m.* podplatna mišica.
Sohlennerve, *m.* podplatni živac.
Sohlenriß, *m.* podocrt.
Sohlenschlagader, *f.* podplatna kucavica.
Sohlenzwecke, *f.* klinac za podplat.
Sohlfaß, *n.* slanačnik.
Sohlholz, *n.* balvan.
Sohlig, *adj.* slan; (*mont.*) razit, položit.
Sohlleder, *n.* podplatna koža; podplat, djon*.
Sohllinie, *f.* raznica. [dić.
Sohlmeister, *m.* nastojnik slatine.
Sohlrinne, *f.* žlěb za slatinu i. slanaču.
Sohlröhre, *f.* žlěb za slatinu.
Sohlschiene, *f.* šinja u pluga.
Sohlstück, *n.* po(d)sěk.
Sohlwage, *f.* solomer.
Sohlwanne, *f.* kaca za slanaču.
Söhlweide, s. Sahlweide.
Sohlzieher, *m.* slatinar.
Sohn, *m.* sin; ein angenommener —, posinak; der — der Erde, zemljanin.
Söhnaltar, Söhnbar, Söhnen, s. Sühn-
Söhnchen, *n.* sinak, sinčić. [altar usw.
Söhner, *m.* miritelj.
Söhnlich, *adj.* sinovlji.
Söhnopfer, *n.* pomirovina, smirovina, pomirovna žrtva.
Sohnschaft, *f.* sinstvo.
Sohnsfrau, s. Schwiegertochter.
Sohnsliebe, *f.* sinovlja ljubav.
Sohnssohn, *m.* unuk.
Sohnstochter, *f.* unuka.
Söhnungsgebet, *n.* pomirovna molitva.
Soirée, *f.* (večernje) sělo.
Soja, *f.* soja.
Sokratisch, *adj.* sokratički.
Solandgans, s. Schottengans.
Solange, *adv.* dok, dokle; — ich gesund bin, dok sam zdrav; — er sich nicht bessert, dok se god nepopravi; — du jung und schön bist, za mladosti i lěpote tvoje; — du lebst, za života svoga; dok uživiš.
Solanin, *n.* solanin.
Solarjahr, *n.* sunčana, obična godina.
Solawechsel, *m.* měnica-samica.
Solch, Solcher, *pron.* takov, takav, onakov; ein — Hut wie dieser ist, ovakov klobuk; auf solche Art, solcher Gestalt, solcher Maßen, tako; solch ein Mann, takov muž.
Solcherlei, *adj.* takav, takov.
Sold, *m.* plata; in Eines — treten, naj-

Digitized by Google

miti se u koga; für — dienen, služiti za platu; er ſteht in meinem —e, ja ga plaćam; od mene dobiva plaću; Truppen in — nehmen, najmiti vojsku.

Soldat, *m.* vojnik, vojak; — werben, zavojačiti se; unter die —en gehen, pisati se; ein — ſein, vojnovati; Einen unter die —en ſtecken, opremiti koga u vojsku; zavojačiti; —en, *pl.* vojničad; vojska; (*Turbo pica*), šarena svrdlica; (*Conus miles*), vojnik.

Soldaten- (in Zuſ.) vojnički. [nje.

Soldatenaushub, *m.* vojničenje, novače-

Soldatenbett, *n.* věštac.

Soldatenbrauch, *m.* vojnički, vojni običaj.

Soldatenbrod, *n.* profunta. [služba.

Soldatendienſt, *m.* vojnovanje; vojna

Soldatenfeind, *m.* mrzivoj, neprijatelj vojske.

Soldatenfieber, *n.* strah od rata.

Soldatenfiſch, *m.* (*Chaetodon capistratus*), oružani nosatac.

Soldatenfrau, *f.* vojnikovica; vojnikova, vojnička žena. [nikah.

Soldatenfrei, *adj.* prost od nastanbe voj-

Soldatenfreund, *m.* ljubivoj.

Soldatengeiſt, *m.* vojnički duh; vojniština.

Soldatengeld, *n.* nastanbina, konakovina.

Soldatenhaft, *adj.* vojnički, vojački.

Soldatenhaus, *n.* ſ. Caſerne.

Soldatenkind, *n.* vojničko děte.

Soldatenkittel, *m.* vojnička kabanica.

Soldatenkleid, *n.* ſ. Montur.

Soldatenknabe, *m.* vojnički sin. [vanje.

Soldatenleben, *n.* vojnovanje, vojniko-

Soldatenlied, *n.* davorija.

Soldatenpflicht, *f.* vojnička dužnost; (Eid), vojnička zakletva, prisega. [lovina.

Soldatenpreſſung, *f.* hvatanije, vezanija,

Soldatenrock, *m.* vojnička haljina; (*fig.*) den — anziehen, pisati se; otići u vojsku; den — tragen, nositi telećak.

Soldatenſache, *f.* vojnička stvar; vojnički posao.

Soldatenſpiel, *n.* vojnička igra.

Soldatenſtand, *m.* vojnički stališ; voj-

Soldatenſteuer, *f.* vojni porez. [ništvo.

Soldatenſtube, *f.* soba za vojnike.

Soldatenweib, *n.* ſ. Soldatenfrau.

Soldatenweſen, *n.* vojništvo, vojaštvo.

Soldateſka, *f.* vojničina, soldatina.

Soldatiſch, *adj.* vojnički.

Soldatſchaft, *f.* vojništvo.

Soldbienſt, *m.* služba za platu.

Solden, *v. a.* plaćati (koga).

Solder, **Soldherr**, *m.* platilac.

Söldling, *m.* plaćenik; najmljenik; (ver.)

Soldlos, *adj.* bez plate. [kupljenik.

Söldner, ſ. Söldling.

Söldnerſchar, *f.* četa plaćenikah.

Soldrückſtand, *m.* zaostatak plate.

Söle, *f.* slatina, slanača; ſ. Sahlweide.

Sölenholz, *n.* ſ. Heckenkirſche.

Solenn, *adj.* svečan.

Solennität, *f.* svečanost.

Solid, *adj.* (dicht), jedar; (feſt), čvrst, krut; ein —es Haus, tvrda kuća; (rechtlich), ein —er Menſch, pošten čověk; eine —e Buchhandlung, uredna knjižara i. knjigarnica.

Solidarhaftung, *f.* zajedničko jamstvo.

Solidariſch, *adj.* zajednički; —, *adv.* zajedno, zajednički.

Solidarität, *f.* zajedništvo.

Solidiren, *v. a.* utvrditi, osěgurati.

Solidität, *f.* jedroća; čvrstoća; tvrdoća; poštenost; ſ. Solid.

Solidum, *n.* in —, zajednički, zajedno; svi za jednoga i jedan za sve.

Solinglas, *n.* staklo od solajke.

Solitär, *m.* samosjajac, soliter.

Soll, *n.* ſ. Sollen, *n.*

Sollen, *v. n.* imati; wir lernen, was wir wiſſen —, učimo, što nam znati valja; man ſollte ihn ſtrafen, trebalo bi ga kazniti (pedepsati); du ſollſt Gott lieben! ljubi Boga! du ſollſt nicht tödten! neubij! er befahl, du ſolleſt hinkommen, zapovědio je, ti da dodješ; das hätteſt du nicht thun —, toga nebi imao bio činiti; er ſoll mir hundert Gulden zahlen, duguje mi i. dužan mi je sto forintih; es ſoll bald fertig ſein, da bude brzo gotovo; ich ſoll arbeiten, raditi mi je; Sie — es noch heute haben, dobit ćete još te danas; du ſollſt keine andern Götter haben, da neimaš drugih bogovah; wem ſoll man nun glauben? komu da čověk věruje? das ſoll er wohl bleiben laſſen, toga neka se prodje i. okani; was ſoll das heißen? što će to reći? wozu ſoll dieſer Ueberfluß? čemu ovo izobilje? was ſoll ich hier? šta ću ovdě? man ſollte glauben, čověk bi mislio; dies Bild ſoll meinen Vater vorſtellen, ovo da je slika mog otca; wenn es regnen ſollte, ako udari kiša; ſollteſt du ihm begegnen, ako ga sastaneš; ſollte es wohl möglich ſein? jel' moguće? du hätteſt nur ſehen —, wie fröhlich wir waren, ala da si vidio, kako smo bili veseli; du hätteſt arbeiten —, bijaše ti raditi; es iſt mir, als ſollte ich ihn ſchon irgendwo geſehen haben, čini mi se, da sam ga već negdě vidio; er ſoll bereits abgereiſt ſein, kažu, da se je već odvezao; ſollte ich auch zahlen, makar i. baš da i platio; ich weiß nicht, ſoll ich gehen oder nicht, neznam, bih-li išao ili ne; ſoll ſein, neka (ti) bude; der ſein —de Herr, taj tobožnji gospodin.

Sollen, *n.* (*merc.*) — und Haben, dugovina i imovina; dalba i imatba; ima dati i ima imati.

Söller, *m.* čardak, gornja soba; (Bo-

Digitized by Google

den), tavan; (Schüttboden), žitnica, hambar; (Stockwerk), pod; (das flache Dach), pošetana, londža; (Altan), shod, doksat.

Söllern, *v. a.* Getreide —, spremati, spravljati žito.

Sollicitant, *m.* branjenik.

Sollicitiren, *v. a.* goniti; navaliti; tra- [žiti.

Solo, *adv.* samcato.

Solo, *n.* jednopěv; jednoigra, solo.

Solofänger, *m.* samolovac.

Sologesang, *m.* Solonummer, *f.* jedno-

Sologtück, *n.* solo. [pěvka.

Solotnik, *m.* zlatnik.

Solftätte, *f.* selište.

Solftitial- (in Zuſ.) suncovratni.

Solftitialpunkt, *m.* sunčano uvratine.

Solftitium, *n.* suncovrat.

Solution, *f.* (*chem.*) otopina.

Solutum, *n.* in —, naplatom; město plate.

Solvent, ſ. Zahlungsfähig.

Solventia, *pl.* raztopila.

Solvenz, ſ. Zahlungsfähigkeit.

Somatologie, *f.* těloslovje, tělopis.

Somit, *adv.* dakle; tim.

Sommer, *m.* ljeto; im —, ljeti, po ljetu; dieſen —, ljetos; den — am Laube zubringen, ljetovati na selu; (Jahr), ljeto, godina; fliegender —, babje ljeto.

Sommer- (in Zuſ.) ljetni.

Sommerabend, *m.* ljetni večer; ljetno veče.

Sommeracker, *m.* jarina.

Sommer-Adamsröschen, *n.* (*Adonis aestivalis*), ljetni gorocvět.

Sommeranzug, *m.* ljetna oděća.

Sommerapfel, *m.* rana jabuka.

Sommeraufenthalt, *m.* ljetovanje.

Sommerbau, *m.* jara sětva; (Sommergetreide), jari usěv, jarina.

Sommerbier, *n.* ležak.

Sommerbirn, *f.* rana kruška.

Sommerblitz, *m.* ſ. Wetterleuchten.

Sommerblume, *f.* ljetni cvětak; (*coll.*) ljetno cvěće.

Sommerbuche, *f.* bukva.

Sommerdorn; Sommerdroſſel, ſ. Löwenzahn; Singdroſſel. [dub.

Sommereiche, *f.* (*Quercus pedunculata*),

Sommerente, *f.* (*Anas Sponsa*), nevěstica.

Sommerfaden, *m.* babsko ljeto. [acker.

Sommerfeld, *n.* jara zemlja; ſ. Sommer-

Sommerfleck, *m.* pěga; pěguća; (*Cypraea Lynx*), pěgava užovka.

Sommerfleckig, *adj.* pěgav.

Sommerflocke, *f.* ſ. Sommerfaden.

Sommerflur, *f.* jarište.

Sommerfrucht, *f.* jarina; jarik.

Sommergeier, ſ. Sonnengeier.

Sommergerſte, *f.* jarik; jari ječam.

Sommergetreide, *n.* ſ. Sommerfrucht.

Sommergewächs, *n.* jednoljetnica.

Sommergewand, *n.* ſ. Sommeranzug.

Sommerglut, *f.* ljetna žega.

Sommerhaft, *adj.* ljetan.

Sommerhalbjahr, *n.* ljetno polugodište.

Sommerhandſchuh, *m.* ljetna rukavica.

Sommerhanf, *m.* ſ. Hanfhenne.

Sommerhaus, *n.* ljetovanić, ljetovnik.

Sommerherd, *m.* ljetno gumno.

Sommerhitze, *f.* ljetna vrućina.

Sommerholder, ſ. Attich.

Sommerhoſe, *f.* ljetne hlače (čakšire).

Sommerhut, *m.* ljetni klobuk (šešir).

Sommerige, *n.* ſ. Sommerfrucht.

Sommerkäfer, ſ. Sonnenkäfer.

Sommerkartoffel, *f.* rani korun (krumpir).

Sommerkleid, *n.* ljetna haljina; (d. Vögeln), ljetno perje.

Sommerkleidung; Sommerkönig; Sommerkorn, ſ. Sommergewand; Goldhähnchen; Sommerfrucht.

Sommerkrieke, *f.* (*Anas circia*), krža.

Sommerkuh, *f.* ljetačna krava.

Sommerlatte, *f.* mladica.

Sommerlaube, *f.* sěnica.

Sommerlehne, *f.* pripekao, čelopek.

Sommerlevkoje, *f.* (*Cheiranthus annuus*), jednoljetni šeboj.

Sommerlich, *adj.* ljetan; kao po ljetu.

Sommerlinde, *f.* širolista lipa.

Sommerlock, *m.* ſ. Waſſerſlöhkraut.

Sommerlolch, *m.* (*Lolium temulentum*), ljulj-vrat. [zabava.

Sommerluſt, Sommerluſtbarkeit, *f.* ljetna

Sommermahl, *n.* ſ. Sommerfleck.

Sommermalve, *f.* ljetno trandovilje.

Sommermantel, *m.* (*Ostrea pell.*) prozračni poklopac.

Sommermonat, *m.* lipanj.

Sommern, *v. i.* es ſommert, olětilo je, nastaje ljeto.

Sommern, *v. n.* die Linden —, lipe čine hlad; —, *v. a.* prelětiti; die Brache —, sijati jarinu na ugar; die Bäume —, prokresati drveće.

Sommernacht, *f.* ljetna noć.

Sommernachts- (in Zuſ.) ljeto-noćni.

Sommernatter, *f.* (*Coluber aestivus*),

Sommerobſt, *n.* ljetno voće. [ljetni guš.

Sommerpalaſt, *m.* ljetni dvor.

Sommerpappelroſe, ſ. Sommermalve.

Sommerpflanze, *f.* jednoljetnica.

Sommerpilz, ſ. Kuhpilz.

Sommerpunkt, *m.* ljetište.

Sommerquartier, *n.* ſ. Sommerwohnung.

Sommerreſeda, *f.* ljetovište.

Sommerrettig, *m.* rotkva-ljetnica.

Sommerrock, *m.* ljetni kaput.

Sommerrocken, *m.* raž-jarica.

Sommerrübſen, *m.* jara repica.

Sommerſaat, *f.* jari usěv; jarina.

Sommerſaturei, *m.* (*Satureia hortensis*), pitomi čubar.

Sommerſchlaf, *m.* ljetni san.

Sommerſchloß, *n.* ljetni dvor; ljetovanić.

Sommerſchwüle, *f.* zaparina, omara.

Digitized by Google

Sommerſeite, ſ. Sommerlehne.
Sommerſemeſter, *m.* lětno polugodište.
Sommerſitz, *m.* lětovanić, lětovnik.
Sommerſonnenwende, *f.* lětni suncovrat.
Sommerſpinne, *f.* (*Tetragnatha extensa*), babolětak.
Sommerſproſſe, *f.* pěga, pěguća.
Sommerſproſſig, *adj.* pěgav.
Sommerſtand, *m.* lětovište.
Sommerſtoppel, *f.* jaro strnište.
Sommertag, *m.* lětni dan.
Sommerthierchen, *n.* ſ. Maßliebe.
Sommertreſpe, *f.* ſ. Sommerlolch.
Sommerung, *f.* lětovanje; jarina.
Sommerveilchen, *n.* (*Leucojum aestivum*), lětni drěmovac.
Sommerviehgras, *n.* (*Poa annua*), jednolětna vlasnjača.
Sommervierteljahr, *n.* lětno četvrtgodje.
Sommervogel, *m.* (*Papilio*), leptir, lepir.
Sommerwebe, *f.* ſ. Sommerfaden.
Sommerweizen, *m.* jarica-pšenica.
Sommerwende, *f.* lětni suncovrat; najdulji dan.
Sommerwohnſitz, *m.* Sommerwohnung, *f.* lětovanić, lětište.
Sommerwolle, *f.* jara vuna.
Sommerwurz, *f.* (*Orobanche*), volovod, bobova kuga; ſ. Löwenzahn.
Sommerzeichen, *n.* znamenje od lěta.
Sommerzeit, *f.* lětno doba; zur —, lěti; po lětu; während der —, uz lěto.
Sommerzeug, *n.* lětni latak.
Sommerzwiebel, *m.* (*Allium Cepa*), crljenac, crven luk, crni luk.
Somnambule, *m.* snohodac.
Somnambuliren, *v. n.* hoditi u snu.
Somnambuliſmus, *m.* snohodja; ſ. Mondſucht.
Sonach, *adv.* s toga; tako; ſ. Folglich.
Sonate, *f.* sonata.
Sonatine, *f.* sonatka.
Sonchenkraut, *n.* ſ. Saudiſtel.
Sonde, *f.* (*chir.*) pipaljka; ſ. Senkloth.
Sonder, *praep.* bez; — Zweifel, po svoj prilici.
Sonderbar, *adj.* osobit; čudan, čudnovit.
Sonderbarkeit, *f.* čudnovitost; čudo.
Sonderbund, *m.* savez za odcěpljenje.
Sonderer, *m.* lučilac, razstavljač.
Sondergelüſte, *n.* želja odcěpljenja.
Sondergut, *n.* osobina, osobština.
Sonderheit, *f.* osobitost; osobina.
Sonderlich, *adj.* osobit; es iſt nichts —es, nije stvari; —, *adv.* osobito; es iſt nicht — ausgefallen, nije baš najbolje izašlo; es ſchmeckt nicht —, neide baš najbolje u tek.
Sonderlichkeit, *f.* osobitost; čudnovatost.
Sonderling, *m.* nastranac; čudak; er iſt ein —, nastran je; (*Quisqualis*), bridnjača.
Sonderlingsmeinung, *f.* nastrano mněnje.
Sondern, *v. a.* lučiti; razlučiti; razstaviti; ſich —, *v. r.* děliti se; odděliti se; oddvojiti se.
Sondern, *conj.* nego, već; (vielmehr), pače, dapače.
Sonders, ſ. Sammt.
Sonderungsort, *m.* lučište; razstavište.
Sonderungspunkt, *m.* razstavište; (*gram.*) razstavka.
Sonderungszeichen, ſ. Comma.
Sonderverein, *m.* osebno družtvo.
Sondiren, *v. a.* ogledati; (*fig.*) izmuzti, prokušati, izpipati, izdumljavati.
Sondirpfahl, *m.* pipalo.
Sonett, *n.* znělka, sonet.
Sonnabend, *m.* subota.
Sonnabend- (in Zuſ.) subotni.
Sonne, *f.* sunce; die — ſteht hoch, visoko je oskočilo sunce; die — ſinkt, sunce sěda i. smiruje se; sunce je na zahodu; die — ſticht, brennt, prižarilo je, pripeklo je sunce; sunce peče; der Aufgang der —, ſ. Sonnenaufgang; es geſchieht nichts Neues unter der —, ništa nije novo na světu; er iſt nicht werth, daß ihn die — beſcheint, nije vrědan běloga dana; etwas in die — legen, metnuti i. staviti što na sunce; in der — gehen, hoditi po suncu; von einer — zur andern, od jednoga dana do drugoga; die — zieht Waſſer, sunce sěri (kroz maglu); die — blickt durch die Wolken, sunce proviruje, promila se kroz oblake; (*Lucina*), sunčarica; (spr.) wem d, — ſcheint, der fragt nichts nach den Sternen, kad me sunce grije, za měsec i nemarim.
Sonnebeleuchtet, Sonnebeſchienen, *adj.* obasjan od sunca.
Sonnen, *v. a.* sunčati; (*fig.*) obasjati; ſich —, sunčati se.
Sonnenabendgürtel, ſ. Beifuß.
Sonnenadler, *m.* (*Aquila fulva*), mogionik, planinski orao.
Sonnenanbeter, *m.* suncoštovac.
Sonnenanbruch, Sonnenaufgang, *m.* izhod, iztok (sunca); sunčani rodjaj; vor —, prije sunca; um —, oko sunčanoga rodjaja.
Sonnenauge, *n.* ſ. Katzenſtein.
Sonnenbahn, *f.* sunčana putanja, ekliptika; ſ. Thierkreis.
Sonnenbaum, *m.* (*Tamarindus indica*), indijska tamarinda.
Sonnenbeherrſcher, *m.* suncovlad.
Sonnenbezirk, *m.* ſ. Zone.
Sonnenbild, *n.* slika (od) sunca.
Sonnenblick, *m.* promiljaj sunca.
Sonnenblümchen, ſ. Sonnenröschen.
Sonnenblume, *f.* gemeine —, (*Helianthus annuus*), obični suncokret; sunčenjak

Digitized by Google

knollige —, (*H. tuberosus*), čičoka, trtor, trtina.
Sonnenblumenöl, *n.* ulje od suncokreta.
Sonnenbrand, *m.* plamenjača.
Sonnencyclus, *m.* sunčani kolobar.
Sonnendeck, *n.* tenda.
Sonnendiener, *m.* suncoštovac.
Sonnendienst, *m.* suncoštovje.
Sonnendurchmesser, *m.* promer sunca.
Sonnenerleuchtet, *f.* Sonnebeleuchtet.
Sonnenfächer, *f.* Sonnenschirm.
Sonnenfeind, *m.* (*Cactus grandiflorus*), veljocvětni nopal.
Sonnenferne, *f.* osoje, odsunje.
Sonnenfinsterniß, *f.* pomrčanje, pomrčina sunca; wir hatten eine partielle —, sunce je od česti pomrčalo i. potamnělo. [sampèro.
Sonnenfisch, *m.* (*Zeus Faber*), kovač,
Sonnenfleck(en), *m.* skvrna i. sěnka na suncu; *f.* Sommerfleck.
Sonnenfolger, *f.* Wandelstern.
Sonnenfrucht, *f.* (*Heliocarpus*), sunčar.
Sonnengebiet, *f.* Sonnensystem. [bina.
Sonnengeier, *m.* (*Vultur Papa*), jastre-
Sonnengeflecht, *n.* (*sool.*) trbušni pletež.
Sonnengesicht, *n.* (*poët.*) ogrijalo sunce, žarko sunce.
Sonnenglanz, *m.* sunčana světlost; sjajnost; *f.* Sonnenschuß.
Sonnenglas, *n.* suncogled.
Sonnengleich, *adj.* suncolik.
Sonnenglut, *f.* sunčana žeža, sunčani žar; *f.* Sonnenhitze.
Sonnengoldblume, *f.* (*Gnaphalium arenarium*), smilje.
Sonnengott, *m.* Apolo.
Sonnengünsel, *m.* *f.* Sonnenröschen.
Sonnenheer, *n.* množtvo sunacah.
Sonnenhell, *adj.* jasan kao sunce.
Sonnenhelle, *f.* sunčana jasnost.
Sonnenhirse, *f.* (*Lithospermum arvense*), poljska biserka.
Sonnenhitze, *f.* pripek, pripeka, zapeka, ugrěva, (sunčana) prigrevica.
Sonnenhof, *m.* sunčana ograda, ograda oko sunca.
Sonnenhöhe, *f.* visina sunca.
Sonnenhorn, *n.* (*Trochus solaris*), suncolika svrdlica.
Sonnenjahr, *n.* sunčana, obična godina.
Sonnenjungfrau, *f.* sunčanica.
Sonnenkäfer, *m.* Sonnenkälbchen, *n.* (*Coccinella*), mara, božja krava, pavenka, šarka baka.
Sonnenklar, *adj.* bělodan.
Sonnenkoller, *f.* Sonnenschuß.
Sonnenkraut, *n.* *f.* Wegwarte.
Sonnenkreis, *m.* sunčani pojas, suncopas.
Sonnenkrone, *f.* Sonnenblume.
Sonnenlauf, *m.* obtěk sunca.
Sonnenlicht, *n.* sunčana světlost; sunce.
Sonnenlöffel, *m.* *f.* Sonnenthau.
Sonnenlos, *adj.* bez sunca.
Sonnenmakel, *f.* *f.* Sonnenfleck.
Sonnenmesser, *m.* suncomer.
Sonnenmonat, *m.* sunčani měsec.
Sonnenmikroskop, *n.* sunčani sitnozor.
Sonnennähe, *f.* prisoje, prisunje.
Sonnenniedergang, *f.* Sonnenuntergang.
Sonnenpfad, *m.* *f.* Sonnenbahn.
Sonnenpflanze, *f.* (*Crotalaria juncea*), sitinasta grohotuša.
Sonnenpriester, *m.* svećenik sunca.
Sonnenrand, *m.* okrajak sunca.
Sonnenrauch, *m.* omora, timorina.
Sonnenregen, *m.* kiša na sunca.
Sonnenreich, *f.* Sonnensystem.
Sonnenreiher, *m.* (*Ardea helias*), čaplja-sunčarica. [čanica.
Sonnenröschen, *n.* (*Helianthemum*), sun-
Sonnenschauer, *m.* (*Lacerta helioscopa*), suncogledica.
Sonnenscheibe, *f.* sunčani ko(lo)tur, sunce.
Sonnenschein, *m.* sunce; (spr.) nach Regen kommt —, izza kiše sunce.
Sonnenschildkröte, *f.* (*Testudo geometrica*), nacrtana kornjača.
Sonnenschimmer, *m.* sunčani blišt.
Sonnenschirm, *m.* sěnilo.
Sonnenschirmbaum, *f.* Regenschirmbaum.
Sonnenschuß, *m.* sunčanica, sunčarica, opala. [soje.
Sonnenseite, *f.* čelopek, sunčanik, pri-
Sonnenspiegel, *m.* suncozor. [nenwende.
Sonnenstand, *m.* stanište sunca; *f.* Son-
Sonnenstäubchen, *n.* praška.
Sonnenstein, *m.* *f.* Katzenauge.
Sonnenstern, *f.* Firstern.
Sonnenstich, *f.* Sonnenschuß. [nenwende.
Sonnenstillstand, *m.* suncostaja; *f.* Son-
Sonnenstrahl, *m.* sunčanica, sunčana zraka i. luča, prigrevica; (*Solen radiatus*), zrakav šljanak.
Sonnenstrahlkrabbe, *f.* (*Strombus millepeda*), krilac-stonožac.
Sonnenstraße, *f.* Sonnenbahn.
Sonnenstrich, *m.* sunčana sěr. [sat.
Sonnenstunde, *f.* sunčana ura, sunčani
Sonnensystem, *n.* sunčevje; sunčana su-
Sonnentafel, *f.* sunčani razbroj. [stava.
Sonnentag, *m.* sunčani dan.
Sonnenthau, *m.* (*Drosera*), rosika.
Sonnenuhr, *f.* (sat-)sunčanik; (ura-) sunčanica.
Sonnenuntergang, *m.* zahod, zapad sunca; vor —, prije nego sunce zadje i. po-
Sonnenverehrer, *m.* suncoštovac. [čine.
Sonnenvogel, *m.* samolet.
Sonnenwärme, *f.* sunčana toplina.
Sonnenwebel, *m.* *f.* Wegwarte.
Sonnenweg, *m.* *f.* Sonnenbahn.
Sonnenweiser, *m.* sunčana skazaljka; skazaljka od sunčanika.
Sonnenweit, *adj.* (spr.) daleko kao nebo od zemlje.

Digitized by Google

Sonnenweite, *f.* razdaleč sunca od zemlje.
Sonnenwelt, *f.* s. Sonnensystem.
Sonnenwende, *f.* suncovrat; (*Heliotropium*), sunčac, suncogled.
Sonnenwendekreis, *m.* obratnik.
Sonnenwendepunkt, *m.* sunčane uvratine.
Sonnenwetter, *n.* sunce.
Sonnenwirbel, *m.* (*Heliotropium*), sunčac, suncogled; s. Wegwarte; Rapunzel.
Sonnenwirth, *m.* gostionik kod sunca.
Sonnenzeiger, *m.* s. Sonnenweiser; (*Ostrea oblitera*), kazaljka.
Sonnenzeit, *f.* sunčano doba.
Sonnenzirkel, *m.* (in d. Zeitrechn.) sunčani kolobar; s. Sonnenbahn.
Sonnenzopf, *m.* kokošinje sunce.
Sonnet, s. Sonett.
Sonn(e)verbrannt, *adj.* osmagao.
Sonnicht, Sonnig, *adj.* sunčan; župan; sonnige Hügel, prisojni, župni brežuljci; ein —es Land, župa, župna zemlja, humina; ein —er Tag, sunčani dan; an einem —en Tage, kad sunce grije; ihr —es Antlitz, njezino žarko lice.
Sonntag, *m.* nedělja; — nach dem Feste der Erscheinung, (prva) vodokrsna nedělja; (d. Or) nedělja po bogojavljenju; die —e vor der Fastnacht, pokladne nedělje; die —e nach der Fastnacht, postne, korizmene nedělje; die —e nach Ostern, nedělje po uzkrsu; pouzkrsne nedělje; die —e nach dem Dreifaltigkeitsfeste, duhovne nedělje, nedělje po duhovih; (spr.) wenn zwei —e in Einer Woche kommen, kad se dva petka sastanu zajedno. [stajaći.
Sonntägig, *adj.* nedělјni; (v. Kleidern)
Sonntäglich, *adj.* nedělјni; —, *adv.* ne-
Sonntags- (in Zus.) nedělјni. [děljom.
Sonntagsarbeit, Sonntagsbeschäftigung, *f.* nedělјni posao.
Sonntagsblatt, *n.* nedělјnik.
Sonntagsbraten, *n.* nedělјno pečenje.
Sonntagsbuchstabe, *m.* nedělјno slovo.
Sonntagsfeier, *f.* svetkovanje nedělje.
Sonntagsgast, *m.* nedělјni gost.
Sonntagsgebet, *n.* molitva za nedělju.
Sonntagsgesicht, *n.* (*fig.*) veselo lice.
Sonntagsgottesdienst, *m.* nedělјna služba božja.
Sonntagshemd, *n.* Sonntagshut, *m.* usw. stajaća košulja, stajaći klobuk (šešir) itd. [kind), srećko.
Sonntagskind, *n.* vidovito dete; (Glücks-
Sonntagskleid, *n.* stajaćica; stajaća, svečana haljina.
Sonntagsmiene, *f.* s. Sonntagsgesicht.
Sonntagsrock, *m.* stajaći kaput.
Sonntagspredigt, *f.* nedělјna propověd; propověd za nedělju. (škola).
Sonntagsschule, *f.* nedělјna učionica
Sonntagsstaat, *m.* stajaće, svečano odělo.
Sonntagstisch, *m.* (badava) ručak u nedělju.
Sonnverbrannt, s. Sonneverbrannt.
Sonor, *adj.* gromak; s. Wohlklingend.
Sonst, *adv.* inače, drugačije, drugako; lerne, — wirst du nicht spielen, uči, inače nećeš igrati; dein Bruder oder — Jemand, tvoj brat ili drugi tko; haben Sie — noch etwas zu sagen? imate-li (mi) još što kazati? was könnte es — sein? što bi moglo drugo biti? ich habe — nichts weiter gehört, više nisam ništa čuo; wenn es — nichts ist, ako neima više što; ich habe ihn schon — wo gesehen, već sam ga negdě vidio; (ehedem), — war es anders, drugčije je to negda bilo; was denn —? nego? neg?
Sonstig, *adj.* inaki; seine —en Eigenschaften, druga i. ostala njegova svojstva; (vormalig), prijašnji.
Soolbad, *n.* slatinska kupelj.
Soole, *f.* slanaća, slatina.
Sopha, *n.* blazinjak, ležanka, sofa, divan.
Sophapolster, *m.* dušek od blazinjaka.
Sophienkraut, *n.* (*Sisymbrium Sophia*), obični oranj.
Sophisma, *n.* mudrolija; mudrija.
Sophist, *m.* mudrijaš, mudrak, mudrac.
Sophisterei, *f.* mudrijašenje, mudračenje; mudrovanje.
Sophistik, *f.* mudrijaštvo, sofistika.
Sophistisch, *adj.* mudrački, mudrijaški.
Sopp! *int.* toz!
Soppen, *v. n.* tozkati.
Sopran, *m.* sopran.
Sopranstimme, *f.* tanak glas; sopran.
Sorbapfel, *m.* Sorbbirn, *f.* oskoruša.
Sorbenbaum, s. Sperberbaum.
Sorbet, *n.* šerbet.
Sorbine, *f.* tušiljka.
Soren, *v. n.* sahnuti, sušiti se.
Sorente, s. Kriechente.
Sorgbefreit, *adj.* oprošten od brigah.
Sorge, *f.* briga, skrb, starost; peka, pečal; sich — machen, pečaliti se, zastarati se; uzbrižiti se; das macht mir —, to me pečali; mit —n in die Zukunft sehen, pečaliti se radi budućnosti; er hat viele —n, die —n drücken ihn, skrb ga steže, briga ga trapi; —n der Nahrung, skrb za hranu; sich der —n entschlagen, oprostiti se brigah; Hans ohne —n, nebriga, nemariš; in — stehen, starati se; ich nehme diese — über mich, to uzimam ja na se; das sei meine —, za to ću se ja postarati; — tragen für etwas, skrbiti, starati se, gledati, promišljati, pomnjiti, postarati se, pobrinuti se, promisliti za što; unnütze —, zaludna briga; (*Viola tricolor*), sirotica.

Digitized by Google

Sorgen, *v. n.* ſ. Beſorgen; (ſpr.) Sorgen macht —, tko se tuga neodduži, taj se tuge neodtuži; tko duguje, tuguje; für ſeine Kinder —, skrbiti, starati se, pomnjiti, promišljati za svoju dêcu; für ſein Beſtes —, gledati svomu boljku; ich laſſe Gott —, Bog će promisliti.

Sorgenbrecher, *m.* brigopudac, skrbogonac; ſ. Sorgenräumer.

Sorgenfrei, *adj.* bez brige, skrbi; bezbrižan; ein —es Leben führen, živjeti bez brige, mirno.

Sorgenfrei, *m.* Hans —, nemariš, nebriga.

Sorgenlaſt, *f.* težke brige; trista brigah.

Sorgenleer, **Sorgenlos**, ſ. Sorgenfrei.

Sorgenloſigkeit, *f.* bezbrižnost.

Sorgenmacher, *m.* brigonoša.

Sorgenräumer, **Sorgentilger**, **Sorgentödter**, *m.* brigomor; der Wein iſt ein —, vince tugu vraći.

Sorgenvoll, *adj.* zabrinut; starostan; pun brigah; ein —es Leben führen, trista brigah nositi na glavi.

Sorger, *m.* brižnik; (Beſorger), oskrbnik.

Sorgeſeſſel, **Sorgeſtuhl**, *m.* naslonjač.

Sorgfalt, *f.* pomnja, briga; nastojanje; — bei etwas anwenden, nastojati oko čega; mit vieler —, vrlo pomnjivo.

Sorgfältig, *adj.* pomnjiv, poman; brižljiv; skrbljiv.

Sorggras, *n.* (*Panicum Crusgalli*), konožac.

Sorghaft, ſ. Sorgſam.

Sorgho, ſ. Sorgo.

Sorglich, ſ. Sorgfältig.

Sorglichkeit, *f.* brižljivost.

Sorglos, *adj.* nemaran; ſ. Sorgenlos.

Sorgloſigkeit, *f.* nemarnost, nemar; ein großer Grad von —, velika nemarnost; ſ. Sorgenloſigkeit.

Sorgniß, ſ. Beſorgniß.

Sorgo, *m.* Sorgohirſe, *f.* Sorgſaat, *f.* Sorgſame, Sorgweizen, *m.* (*Sorghum*), sôrak.

Sorgſam, *adj.* maran, brižljiv; skrbljiv; ein —er Menſch, marnik, brižnik; — ſein, brinuti se, starati se.

Sorgſamkeit, *f.* mar, marnost; pomnja; skrbljivost; mit —, brižljivo, pomnjivo.

Sorites, *m.* gromadni izvodak.

Sorren, *v. a.* konopom privezati.

Sorrtau, *n.* priveza, motuz.

Sorte, *f.* vrst, fela.

Sorter, *m.* vrstilac.

Sortiment, *n.* (Waaren—), skladište; (b. Buchhänd.) povêrak; ſ. Auswahl.

Sortimentbuchhändler, *m.* povêrni knjigar.

Sortimentbuchhandlung, *f.* povêrna knjižara.

Sortimenthandel, *m.* trgovina povêrka.

Sortiren, *v. a.* razvrstiti; prebrati; ein wohl ſortirtes Lager, vrstno, izborito skladište.

Sofiſch, *adj.* sêl; —es Erz, sêla ruda.

Sothan, **Sothanig**, *adj.* takav; —, *adv.* tako.

Sotte, *f.* pil, osoka.

Sottiſe, *f.* (dummer Streich), ludorija; (Beleidigung), uvreda; Einem eine — ſagen, reći komu žao i. krupninu.

Soubrette, ſ. Zoſe.

Souffleur, *m.* prišaptač, došaptač, sufler.

Soufflieren, *v. n.* prišapćivati, prišapnuti, došapnuti.

Souper, *n.* večera.

Soupiren, *v. n.* večerati.

Souteniren, *v. a.* podupirati.

Souterrain, *n.* podzemnik, podzemni sprat.

Souvenir, *n.* uspomena.

Souverain, *adj.* vrhovni, vladajući.

Souverain, *m.* vrhovnik; (Herrſcher), vladalac.

Souverainität, *f.* vrhovnost.

Sovereign, *m.* englezki severin.

Soviel, *adv.* toliko; — gebe ich auch, toliko dajem i ja; — als er, koliko on; — er nur will, koliko mu se god hoće; — ich weiß, koliko (ja) znam; es iſt — wie weggeworfen, kao da si bacio u mutnu vodu.

Sovielerlei, *adj.* od toliko vrstih, tolikovrstan.

Sovieljährig, *adj.* tolikolêtan.

Sovielte, *adj.* toliki.

Soweit, *adv.* dotle; — als möglich, što se može dalje.

Sowohl, *conj.* — ich, als auch der Bruder, i ja, i brat; nicht — er, als ſein Geld, ne toliko on, koliko njegovi novci.

Spack, *adj.* izpucao; (*fig.*) kukavan, mršav.

Spadille, *f.* spadilja.

Spagat, *m.* kanap, kotalac, tenef, špaga.

Späh, **Spähe**, *f.* uhodja, pozor; zvêranje; ſ. Speculation.

Spähauge, *n.* uhodno, zvêrajuće oko.

Spähbiene, *f.* uhodnica.

Spähblick, *m.* zvêrajući pogled.

Spähen, *v. a.* zvêrati; viriti; (betrachten), motriti; (kundſchaften), uhoditi; vrebati.

Späher, *m.* uhoda, uhodnik, špiun, špia.

Späherauge, ſ. Spähauge uſw.

Spähgeſchäft, *n.* uhodstvo; ſ. Speculation.

Spähſchiff, *n.* brod-uhodnik.

Spähwinkel, *m.* vrebalište.

Spake, *f.* vag, poluga.

Spale, *f.* ko(l)čić.

Spalier, *n.* brajda, baras; — machen, načiniti ulicu.

Spalierbaum, *m.* brajdaš.

Spalieren, *v. a.* pobrajditi, pobarasiti.

Spalierſchere, *f.* postrig.

Spalierrebe, *f.* odrina, čardaklija.

Spällen, ſ. Spalten.

Spalt, *m.* Spalte, *f.* pukotina, puklosina, puč *f.*; razcêp; čêpotina; cêpotak; einen — machen, razcêpiti; die

Digitized by Google

— einer Feder, cépotina pera; in den — pfropfen, cépiti na razcép i. razko(l); ein — Holz, cépanica, cépka, polêno; —e, (b. Buchb.) daščica; (b. Buchdr.) stupac; (*merc.*) strana; (*geol.*) razsêlina, prosêd.

Spaltart, *f.* cépača(-sékira).

Spaltbar, *adj.* cépak.

Spaltbarkeit, *f.* cépkoća.

Spaltblume, *f.* (*Andrachne*), gromuljaš.

Spaltbruch, *m.* kostolom s razcépom.

Spalte, *f.* Spalt.

Spaltel, *n.* kalotina, océpak.

Spalten, *v. a.* cépati, razcépiti; kalati, razkoliti; Einem durch einen Säbelhieb den Kopf —, sabljom komu glavu preséći; einen Fisch —, kalati, parati, plastati, razplatiti ribu; eine Feder —, razcépiti pero; viel —, nacépati (n. p. drvah); das spaltet mir das Herz, to mi srce cépa; sich —, *v. r.* cépati se, kalati se; (v. ein. Feder), napuknuti; die Thür hat sich gespaltet, vrata su propukla; das Holz spaltet (sich) leicht, drva se lasno cépaju; der Fluß spaltet sich dort in zwei Arme, réka se ondê razdvaja; gespalten, razcépljen; ein gespaltenes Kinn, hrnja; ein gespaltener Huf, čaponjak, papak; das Brett ist gespalten, daska se je razcépila.

Spalter, *m.* cépač.

Spaltfuß, *m.* razcépljena noga; s. Spaltfüßig, *adj.* razcépljene noge; razcépljenih noguh; céponog.

Spaltholz, *n.* cépana drva.

Spalthuf, *m.* čaponjak, papci.

Spaltig, *adj.* (Spalten habend), razpucao, razcépan; (spällig), cépak; ein —er Bruch, cépak lom.

Spaltigkeit, *f.* cépkoća.

Spaltkeil, *m.* klin (za kalanje), razkolac.

Spaltklinge, *f.* zasékač, sékač.

Spaltlauch, s. Schnittlauch.

Spaltlos, *adj.* bez pukotinah.

Spaltmesser, *n.* sékač.

Spaltneu, *adj.* nov novcit.

Spaltöffnung, *f.* (*bot.*) puč *f.*

Spaltsäge, s. Stichsäge.

Spaltschnäbler, *pl.* (*Fissirostres*), cépokljunci.

Spaltschnitt, *m.* zacép; razcép.

Spaltstrahl, *m.* cépka zraka.

Spaltstück, *n.* cépak.

Spaltung, *f.* cépanje, kalanje; (*fig.*) razko(l); razdor, razkida; s. Spalt.

Spaltwurz, *f.* s. Porri.

Spaltzahn, *m.* razcépljen zub.

Spaltzüngler, *pl.* (*Fissilinguia*), cépojeze.

Spaltzwiebel, s. Winterzwiebel.

Spalze, s. Spelze.

Span *m.* (Leucht—), lučka, luč, zublja; (b. Zimmerleuten), iver; skala; (*coll.*) iverje, skalje; (b. Buchb.) podloga, zaloga; (im Schiffw.) prosêk (broda); s. Gespan; (Kern), srce.

Spanbett, *n.* postelja, krevet.

Spanen, *v. a.* odpaditi.

Spänen, *v. a.* dojiti; (ab—), zalučiti (n. p. tele); odbiti od sise (n. p. dête).

Spanerde, *f.* drvocépine.

Spanferkel, *n.* odojak, odojče.

Spange, Spangel, *f.* obodac, zaponac; toke; s. Schnalle; (Arm—), narukvica, grivna.

Spängelnadel, s. Spännadel.

Spangenbesetzt, *adj.* sa zaponci.

Spangenhaken, *m.* pulija.

Spangenmacher, *m.* zapončar.

Spangenstein, s. Trochit.

Spangler usw. s. Klempner usw.

Spangrün, *adj.* omêdast, mêdenčast.

Spanholz, *n.* tešnjak; luč.

Spänig, *adj.* zavadjen.

Spaniol, *m.* španjol, španjo(l)ski burmut.

Spanisch, *adj.* španjo(l)ski; (scherz.) čudan, čudnovit; —es Rohr, trstina; (ein Stock), trskovac; —e Wand, zaslonik; —e Fliege, babak, popić, zlatni pop; —es Schwarz, plutena gar; —e Weichsel, višanj; —e Reiter, rogatka; —e Laterne, izpratnja; Einem mit der —en Laterne nach Hause leuchten, izpratiti koga (batinom); der —e Flieder, jergovan; —es Gras, (*Phalaris*), pantljičica; —es Kraut, s. Spinat; d. —e Pfeffer, (*Capsicum*), paprika; —e Weide, s. Hartriegel; das sind ihm —e Dörfer, to mu je čudilo.

Spankohle, *f.* ugalj od granja; ugljevština.

Spankorb, *m.* košara od brukvice i. šinje.

Spanleuchter, *m.* lučnjak, svéćnjak.

Spann, *m.* s. Rist.

Spann, *n.* rebro; s. Gespann.

Spännadel, *f.* gumbača, bačenka, bumbača, pučenka, žučka, čioda.

Spännadelbüchse, *f.* gumbačnik.

Spännadelkopf, *m.* iglena glava.

Spannader, *f.* suha žila.

Spannbaum, *m.* pranjak, prsno vratilo.

Spannbett, s. Spanbett.

Spannbogen, *m.* napinjač.

Spannbienst, *m.* vozna robota, tlaka.

Spanne, *f.* ped, pedalj; eine — lang, s pedlja, od pedi (u duljinu); d. kleine —, roguša, čeperak, rogušica; (*fig.*) eine kleine — Zeit, za malo; s. Spannraupe.

Spannen, *v. a.* eine Sehne —, nategnuti, napeti tetivu; den Bogen —, zapeti luk; ein Seil —, zategnuti, zatezati uže; die Saiten —, napeti žice; die Saiten höher —, pritezati žice; die Saiten zu hoch —, odviše zapredati; (auf den Rahmen —), razapeti; es spannt mich, razpinje me; (v. Schuhen), tiščiti; die Hand —, razapeti

Digitized by Google

prste; er kann es nicht —, nemoše dohvatiti pedljem; so weit man — kann, s pedlja; den Hahn —, zapeti, začeviljiti, zaratiti pušku; mit gespanntem Hahne, zapetom puškom; die Ohren —, napeti, načuliti uši; mit gespannter Aufmerksamkeit zuhören, napetim ušima slušati; ich bin gespannt auf den Ausgang, vrlo sam rad znati, kako će to izaći; ein Gewölbe —, svesti, svoditi svod; in den Schraubstock —, sapeti što procépnjakom (mendjelami); d. Wagen —, poratlati kola; das Kleid spannt mich, ova me haljina steže; die Pferde auf der Weide —, sapeti i. sputiti konje na paši; die Pferde an den Wagen —, uhvatiti, hvatati, preći, prezati, zapregnuti konje pod kola; (über den Fuß) mit Jemand gespannt sein, biti s kim u zavadi; die Pferde hinter den Wagen —, upreći konje za šaraglje; einen Fluß —, ustaviti, zagušiti rěku.

Spannenbreit, *adj.* s pedlja i. s pedi širok. [visok.

Spannenhoch, *adj.* s pedlja i. s pedi

Spannenlang, *adj.* s pedlja i. s pedi du-

Spannenmesser, *m.* grba. [gačak.

Spannenweit, *adj.* s pedlja, s pedi.

Spanner, *m.* zapinjač, zategalj; (an d. Säge), tetičak, zategač, klep, broce (brice); (*Phalaenoidea*), grbe. [tegalj.

Spánner, *m.* prežnik; (an Flößen) za-

Spannen, *adj.* nov novcit; (v. Kleid.) nov od konca.

Spannfeder, *f.* zategaljka.

Spannfessel, *f.* sapon; puto.

Spannflechse, *f.* tetiva.

Spannfrohne, *f.* s. Spanndienst.

Spannhammer, *m.* iztanjač.

Spannheftel, *n.* ko(l)čić od mreže.

Spannholz, *n.* s. Sperrstab.

Spannjoch, *n.* razpon. [fette.

Spannkette, *f.* povojni lanac; s. Hemm-

Spannkraft, *f.* pružnost.

Spannkräftig, *adj.* pružan, pruživ.

Spannkraftmesser, *m.* pružoměr.

Spannloch, *n.* vrata od mučnice.

Spannmuskel, *m.* razpinjača.

Spannnagel, *m.* svornik, svornjak.

Spannpflock, *m.* s. Spannheftel.

Spannrahmen, *m.* uzpornjak.

Spannraupe, *f.* (*Geometra*), grba.

Spannreif, *m.* navojak.

Spannriegel, *m.* razpon.

Spannriemen, s. Knieriemen.

Spannrippe, *f.* podpleće.

Spannriß, *m.* nacrt prosěka.

Spannrolle, *f.* sapinjača. [nasadnica.

Spannsäge, *f.* nasadjena pila (testera),

Spannseime, *f* zatezača.

Spannstock, s. Sperrstab.

Spannstrick, *m.* Spanntau, *n.* puto, sapon.

Spannung, *f.* natezanje, natega; (b. Maur.) svodjenje; (v. Gewehren), zapon; (v. Gemüth), napeta pamet; (— der Aufmerksamkeit), velika pažnja; (das Gespannt sein), napetost; napelost; (Verdruß), razmirica.

Spannweite, *f.* razoblučje, razmak obluka.

Spannwinde, *f.* zapinjač.

Spannzange, *f.* razpinjalice.

Spannzettel, *m.* službovni listak.

Spánnwein, *m.* podčepina.

Spanzieher, *m.* lučar.

Sparbank, *f.* štediona.

Sparbissen, *m.* ostavljen, uštedjen zalogaj.

Sparbrassen, *m.* (*Sparus aurata*), zlatobrov, ovratnica, komarča.

Sparbrett, *n.* blazina.

Sparbruder, *m.* štediša, štedilac.

Sparbüchse, *f.* bučica, spornica.

Sparen, *v. a.* (für künftigen Gebrauch aufheben), ostaviti, ostavljati; er spart sein Geld für schlechte Zeiten, ostavlja bêle novce za crne dane; sich —, čuvati se; (nicht verschwenden), štedêti, sporiti, čuvati; keine Kosten —, neštedice trošiti; keine Mühe —, nežaliti truda; kein Geld —, nešteděti, nepoštedêti novacah; der Zucker ist dabei nicht gespart, nije se tu štedio slador (cukar, šećer); spare deine Worte, nemoj se tašiti; du kannst deine Bemerkungen —, okani se zabavljanja; (spr.) wer in der Jugend spart, der darbt im Alter nicht, tko mlad štedi, star neoskuděva; tko hoće da štedi, nek za rana počne; —, v. *n.* der Keller spart, pivnica tonjâ.

Sparen, *n.* štednja; (spr.) auf — folgt Haben, ako nenačuva, nenateče; štednja je prvo tečenje.

Sparen, *m.* budja, plèsan.

Sparendchen, *n.* s. Lichtsparer.

Sparer, *m.* štedilac, štednik; (spr.) nach dem — kommt ein Zehrer, onaj (tekao) s dušinom, a ovaj (troši) s družinom; s. Sparbrett.

Sparfaden, *m.* (*Lycopus europaeus*), vučja šapa.

Spargel, *m.* šparga, šparoga, hladac; — stechen, podsěcati špargu.

Spargelbaum, s. Faulbaum.

Spargelbeet, *n.* šparožnica.

Spargelbohne, *f.* (grah-)špargovac.

Spargeld, *n.* prištedak, uštedak.

Spargelerbse, *f.* (*Tetragonolobus*), četverokrilaš. [vike.

Spargelgewächse, *pl.* (*Smilaceae*), teti-

Spargelhähnchen, *n.* (*Chrysomela asparagi*), šparožka zlatica.

Spargelkohl, s. Broccoli. [šparge.

Spargelpflanze, *f.* šparga; razsad od

Spargelsamen, *m.* sème od šparge; s. Schwarzkümmel.

Digitized by Google

Spargelſchote, ſ. Spargelerbſe.
Spargelſproſſe, *f.* iznikao od šparge, mlada šparga, šparoga. [šparge.
Spargelſtengel, *m.* šparga, iznikao od
Spargelzeit, *f.* hora za špargu.
Spargut, *n.* uštedak.
Sparhafen, *m.* ſ. Sparbüchſe.
Sparherd, *m.* štednjak, štedno ognjište.
Spark, *m.* (*Spergula*), kolěnika.
Sparkalk, *m.* sadreno vapno.
Sparkammer, *f.* postava.
Sparkaſſe, *f.* štedionica.
Sparkaſſen- (in Zuſ.) štedionički.
Sparkaſſenbüchel, *n.* štedionička knjižica.
Sparküche, *f.* kuhinja sa štednjakom.
Sparkunſt, *f.* štedljivost.
Sparlampe, *f.* štedna světiljka.
Spärlich, *adj.* štedan, sporan; stisljiv; — leben, stezati se, stiskivati se; eine —e Mahlzeit, ogodan ručak; —e Biſſen, tanki zalogaji; ſ. Sparſam.
Spärlichkeit, *f.* stisljivost; ogodnost.
Sparlicht, *n.* ſ. Sparlampe.
Sparmittel, *n.* štedilo.
Sparmund, ſ. Sparbruder.
Sparofen, *m.* štednjača, štedna peć.
Sparpfennig, *m.* uštedak, prišteda.
Sparren, *v. a.* razpinjati, razapeti.
Sparren, *m.* rožnik, rog (od krova); (ſpr.) er hat einen — zuviel, neima četvrte daske u glavi.
Sparrenbaum, *m.* rožnjak, rožnica.
Sparrenfeld, *n.* medjurožje, razrožje.
Sparrengeld, *n.* dimnica.
Sparrenkopf, *m.* rogovka.
Sparr(en)latte, *f.* porožnica.
Sparrenträger, *m.* podrožnik.
Sparrfaden, ſ. Sparfaden.
Sparrholz, *n.* drvo za rog.
Sparrig, *adj.* otrcan.
Sparrnagel, *m.* žiočnjak, letvenjak.
Sparrwerk, *n.* rožje, rogovi.
Sparſack, *m.* spornica.
Sparſam, *adj.* štedljiv, čuvaran, sporan; — ſein, štediti, čuva(ri)ti, sporiti; eine gute Kerze brennt —, dobra svěća gori sporo; (ſelten), rědak; das Obſt wächſt hier nur —, ovdě ima slabo voća; ovdě su omašite voćke.
Sparſamkeit, *f.* štedljivost, čuvarnost; štednja; spornost; (Seltenheit), rěd-
Sparſeide, *f.* tanak konac. [koća.
Sparſucht, *f.* stisljivost; prekoměrna štedljivost. [štedljiv.
Sparſüchtig, *adj.* stisljiv; preko měre
Spartograš, *n.* (*Stipa tenacissima*), žilavo
Spartopf, *m.* bučica. [kovilje.
Spaſmatiſch, Spaſtiſch, *adj.* grčevit.
Spaß, *m.* šala, pošalica; das iſt kein —, nije šala; ſeinen — mit Jemand haben, šaliti se s kim; (zum Beſten haben), titrati se kim; ſ. Scherz.
Späßchen, *n.* pošalica.
Spaßen, *v. n.* šaliti se, šalu sbijati.
Spaßer, ſ. Spaßmacher.
Spaßerei, *f.* šaljenje; šale.
Spaßhaft, *adj.* šaljiv; smešan.
Spaßhaftigkeit, *f.* šaljivost.
Späßling, ſ. Spaßmacher.
Spaßluſt, *f.* šaljivost.
Spaßluſtig, *adj.* šaljiv.
Spaßmacher, *m.* šaljivac, šaljivčina, šaljivdžija, šalčina, šale, milobruka, milobruković; (b. Hochzeiten), čauš.
Spaßmacherei, ſ. Spaßerei.
Spät, *adj.* kasni, pozni (pozdan); — kommen, zadocniti, zakasniti; er iſt — klug geworden, došla mu je pamet po tragu; das iſt nun zu —, po nehari je, prekasno je; beſſer — als nie, bolje ikad, nego nikad; die Uhr geht zu —, dobnjak (sat, ura) zaostaje; ura ide dockan i. kasno; die —eſten Nachkommen, kasni potomci; früh und —, jutrom i večeri; früher oder —er, prije ili potla; kad-li tad-li; früher oder —er muß es geſchehen, to mora biti, kad bude da bude; er kam —er als ich, izza i. poslije mene je došao; zum —eſten um acht Uhr, najkasnije do osam satih; — aufſtehen, dugo spavati; — zu Bette gehen, docno lěgati; — in die Nacht, do neko doba noći; es iſt ſchon — (am Tage), dan je na izmaku; der —e Herbſt, mrtva jesen; —es Obſt, pozno voće; —es Recht, potonje pravo; —, *adv.* kasno, dockan, docno, pozno.
Spat, ſ. Spath. [docnica.
Spätbirn, *f.* kruška-poznica; kruška-
Spätblume, *f.* pozni cvětak.
Späte, *f.* kasnoća; poznoća; poznina; von der Frühe bis in die —, od jutra
Späteiche, ſ. Wintereiche. [do mraka.
Spatel, *n.* lopatičica, mazaljka.
Spateland, *n.* skreševina.
Spatelente, ſ. Löffelente.
Spatelförmig, *adj.* lopatast, žličast.
Spatelgans, *f.* ſ. Löffelreiher.
Spatelig, ſ. Spatelförmig.
Spaten, *m.* badilj, (željezna) lopata, ašov*; (in Kart.) ſ. Pief.
Spaten, *v. a.* den Raſen —, kresati, žuljati busen (lopatom).
Spatenſtich, *m.* zasěk badilja; den erſten — thun, zakopati, zasěći badiljem, lopatom.
Spatentief, *adj.* s motike (duboko).
Späterbſe, *f.* (grašak-)požnjak.
Späternte, *f.* pozna žetva.
Spätеſtens, *adv.* najkasnije; najdalje.
Spätfährte, *f.* star trag.
Spätfroſt, *m.* prolětni mraz.
Spätfrucht, *f.* pozno žito.
Spätgeborene, *m.* potomak.
Spätgerſte, *f.* pozni ječam.

Digitized by Google

Spätglanz, *m.* s. Abendroth.
Spath, *m.* listnik; (Kalk—), dvrsta; (b. Pferd.) škripac.
Spathaſche, *f.* pepeo od dvrste.
Spathdruſe, *f.* dvrsten kukanac.
Spatheiſenſtein, *m.* ocêlovac.
Spätherbſt, *m.* mrtva jesen, podzim.
Spätheu, *n.* otavić.
Spathflüß, s. Flußſpath. [pav.
Spathig, *adj.* dvrsten; (b. Pferd.) škri-
Spathkryſtall, *m.* dvrsten ledac.
Späthopfen, *m.* pozni hmelj.
Spathſäure, *f.*; Spathſtein, s. Flußſpathſäure; Fraueneis. [ložka.
Spatium, *n.* praznina; (in Buchdr.) pro-
Spätjahr, *n.* podzimak.
Spatknecht, *m.* badiljaš.
Spätkraut, *n.* pozni kupus.
Spätlinde, *f.* pozna lipa.
Spätling, *m.* (Spätlamm, *n.*) požnjak; (v. weibl.) požnjakinja.
Spätobſt, *n.* pozno voće.
Spätroth, s. Abendroth.
Spätſommer, *m.* lêto na izmaku.
Spätſonne, *f.* sunce na zahodu.
Spätſtern, s. Abendſtern.
Spatz usw. s. Sperling.
Spatze, *f.* kolênce. [vac, ćukac.
Spatzeneule, *f.* (*Strix passerina*), kuka-
Spatzenwurz, *f.* s. Seifenkraut.
Spazieren, *v. n.* šetati, šetati se, hoditi; — fahren, provezti se; izvezti se; provozati se; — reiten, projahati se, izjahati; — gehen, izšetati, ići u šetnju; ich war —, šetao sam se.
Spazierfahrt, *f.* provožnja.
Spaziergang, *m.* šetnja, šeta, šeća; prošet, pošet, prošetnja; ich war auf einem —e, šetao sam se. [lica.
Spaziergänger, *m.* šetalac; —in, *f.* šeta-
Spazierort, Spazierplatz, *m.* šetalište, šetnica.
Spazierreiſe, *f.* putak; s. Luſtreiſe; eine — machen, proputovati.
Spazierritt, *m.* projaha.
Spazierſtock, *m.* paličica, štapić*.
Specerei, *f.* mirodija.
Specereihandel, *m.* mirodijarstvo, trgovina mirodijom. [mirodijarica.
Specereihändler, *m.* mirodijar; —in, *f.*
Specereihandlung, *f.* (Specereiladen, *m.*) mirodijarnica.
Specereiſtrauch, *m.* (*Calycanthus floridus*), cvatući sazanik.
Specereiwaare, *f.* mirodija. [handel.
Specereiwaarenhandel usw. s. Specerei-
Specht, *m.* (*Picus*), dêtao. [tao.
Spechtkrähe, *f.* (*Picus martius*), crni dê-
Spechtmeiſe, *f.* (*Sitta europaea*), brgljez,
Spechtwurz, *f.* s. Diptam. [brljez.
Special, Speciell, *adj.* oseban, naposeban, ponaseban; (genau), potanak, obširan; ein —er Befehl, naročita zapovêd; (beſonderé), osobit; —, *adv.* ponase, napose; osebice; (einzeln), pojedince.
Specialausweis, *m.* potanak, obširan izkaz.
Specialbefehl, s. Special.
Specialcommiſſion, *f.* osobito povêrenstvo.
Specialgeſchichte, *f.* osebna povêstnica.
Specialkarte, *f.* obširan zemljovid.
Specialkatalog, *m.* potanak imenik.
Specialvollmacht, *f.* osobita punomoć
Speciell, s. Special. [(puna moć).
Species, *f.* (Art), vrst; (b. Apoth.) primêsa; (*arithm.*) die vier —, četiri glavne vrsti računstva; (eine beſtimmte Sache), stanovita, osobita stvar.
Speciesdukaten, *m.* tvrd dukat, cekin.
Species-Facti, *f.* učin.
Speciesthaler, *m.* tvrd talir. [izbroj.
Specification, *f.* (*phil.*) razvrstba; (*merc.*)
Specificiren, *v. a.* (*phil.*) razvrstiti; (*merc.*) (potanko) izbrojiti.
Specificum, *n.* prêki lêk.
Speciſiſch, *adj.* oseban; die —e Schwere, posebna, svojstvena, osobita, odnosna težina; —e Differenz, vrstna razlika.
Speciös, *adj.* prividan.
Speck, *m.* slanina; geräucherter —, suha slanina; mit — ſpicken, slaniniti; (b. Wallfiſchen), tuk.
Speckaushauer, *m.* tukoseк.
Speckbank, *f.* klupa (za sêčenje tuka).
Speckbauch usw. s. Schmeerbauch.
Speckbeule, *f.* tusta micina.
Speckbückling, *m.* suha sled, renga.
Speckeu, *v. a.* slaniniti.
Speckente, *f.* (*Anas Penelope*), zviždara.
Speckeſſer, *m.* slaninar.
Speckfaß, *n.* slaninsko bure.
Speckfett, *adj.* tust, pretio.
Speckfledermaus, *f.* (*Vesperugo noctula*), rani netopir.
Speckfloſſe, *f.* perajika.
Speckfreſſer, *m.* (*fig.*) krst na se, a prase preda se; s. Speckeſſer.
Speckgeſchwulſt, *f.* tust otok.
Speckgriebe, *f.* ocvirak, čvarak.
Speckgrube, *f.* (*fig.*) rodna zemlja.
Speckguß, s. Speckkrog.
Speckhals, *m.* tustošija.
Speckhalſig, *adj.* tuste šije. [ninarica.
Speckhändler, *m.* slaninar; —in, *f.* sla-
Speckhauer, s. Speckaushauer; Butzkopf.
Speckhaut, *f.* koža od slanine.
Speckicht, *adj.* slaninast.
Speckig, *adj.* slaninav, tust, pretio; —es Brod, s. Schlieſig.
Speckkäfer, *m.* (*Dermestes lardarius*), gagrica, slaninar; s. Pelzkäfer.
Speckkammer, *f.* slaninara.
Speckknödel, *m.* valjušak sa slaninom.
Speckkuchen, *m.* lepina sa slaninom; masnica od slanine.
Speckleib, *m.* s. Speckſeite.

Digitized by Google

Speckliliе, *f.* (*Lonicera Periclym.*), orlovi nokti; (*L. Xylosteum*), vaščije
Speckſinde, ſ. Sommerlinde. [groždje.
Speckmade, *f.* slaninski crvić.
Speckmaus, ſ. Speckfledermaus.
Speckmeiſe, ſ. Kohlmeiſe. [sulja.
Speckmelde, *f.* (*Mercurialis annua*), re-
Speckſau, *f.* ſ. Speckſchwein.
Speckſchneider, *m.* kitosèk.
Speckſchnitt, *m.* skala slanine.
Speckſchnittchen, *n.* lespirica slanine.
Speckſchwarte, ſ. Schwarte.
Speckſchwein, *n.* debela, tusta krmača i. prasica; pitanac.
Speckſeite, *f.* kora slanine, skut slanine, pola i. strana slanine; tušća; (spr.) er wirft die Wurſt nach der —, za iglu valja mu čuvalduz vratiti.
Speckſtein, *m.* tučnjak, mastni kamen,
Speckſtrudel, *m.* masnica. [tebešir*.
Speckwanſt, ſ. Schmeerbauch.
Speckwurm, ſ. Speckkäfer.
Speckwurſt, *f.* slaninjača.
Spectakel, *n.* (Schauſpiel), prizor; (Lärm), halabuka; — machen, halabučiti.
Spectakelſtück, *n.* halabučni igrokaz.
Spectrum, *n.* dužica.
Speculant, *m.* (*merc.*) prometalo, prometnik, špekulant; (*phil.*) proumnik; ſ. Forſcher.
Speculation, *f.* (*phil.*) proumavanje; proumak; (*merc.*) promet, špekulacija; ſ. Unternehmung. [ćurnost.
Speculationsgeiſt, *m.* prometnost, promeSpeculationskauf, *m.* kupnja na dobitak.
Speculativ, *adj.* (*phil.*) proumljiv; (*merc.*) prometan, promećuran; ſ. Unternehmend.
Speculiren, *v. n.* (*phil.*) proumavati, proumiti; (*merc.*) prometati se; auf etwas —, prežati, vrebati na što; hodati za něčim.
Spediren, *v. a.* Waaren —, odpremiti, odpremati, odpravljati robu.
Spediteur, *m.* odpremnik, odpravnik, odpremač.
Spedition, *f.* odpremanje; odprema.
Speditionsbrief, *m.* odpremnica.
Speditionsbuch, *n.* odpremovnik.
Speditionsbureau, *n.* odpremaonica.
Speditionsconto, *m.* odpremni račun.
Speditionsgebühr, *f.* odpremnina.
Speditionsgeſchäft, *n.* odpremništvo.
Speditionsgut, *n.* odpremak; (*coll.*) odpremina.
Speditionshandel, *m.* odpremništvo.
Speditionskoſten, *pl.* odpremni trošak.
Speditionsplatz, *m.* odpremište.
Speditionsproviſion, *f.* odpremnina.
Speditions-Waarenlager, *n.* odpremničko skladište.
Speer, *m.* sulica; (b. Feil.) držak; (b. Fiſch) bodva. [bodljača.
Speerdiſtel, *f.* (*Carduus lanceolatus*),
Speerelſter, *f.* ſ. Neuntödter.
Speerenſtich, *m.* (*Gentiana Amarella*), lincurica.
Speerförmig, *adj.* suličast. [šćerin.
Speerhai, *m.* (*Squalus Acanthias*), koSpeerkampf, *m.* boj na sulice.
Speerkraut, *n.* (Speerwurzel, *Ranunculus Flammula*), iskrica; b. blaue —, (*Polemonium coeruleum*), modra jurnica,
Speerleiſte, *f.* spojanica. [škripac.
Speermeiſe, ſ. Tannenmeiſe.
Speerreiter, *m.* suličar.
Speerſchaft, *m.* suličište.
Speerwurf, *m.* kopljomet; džilitanje.
Speerwurzel, *f.* ſ. Speerkraut.
Speiarznei, *f.* bljuvalo.
Speibel, ſ. Speichel. [cěpac.
Speiche, *f.* žbica, spica; (*anat.* Spindel),
Speichel, *m.* slina, pljuvaka, pljuvača; Jemandes — lecken, ulizivati se komu; voll —, slinav.
Speichelabſonderung, *f.* odpraćanje, cědjenje sline. [pljuvanka.
Speichelauswurf, *m.* pljuvačka, pljuvaćka,
Speichelcur, *f.* lěčenje pljuvaćkom i. pljuvankom; die — gebrauchen, lěčiti se pljuvaćkom i. pljuckanjem; die — anwenden, lěčiti pljuvaćkom.
Speichelbrüſe, *f.* slinavica.
Speichelfluß, *m.* slinjenje, pljuvaćka.
Speichelgang, *m.* slinotok.
Speichelkraut, *n.* (*Stachys sylvatica*), šumski čistac; ſ. Speichelwurz.
Speichelkur, ſ. Speichelcur.
Speichellecker, *m.* ulizica, ulizivalo.
Speichelleckerei, *f.* ulizivanje.
Speicheln, *v. n.* sliniti; pljuckati.
Speichelreizend, *adj.* slinogoni.
Speichelſtoff, *m.* slinovina.
Speichelthierchen, *n.* ſ. Schaumwurm.
Speicheltopf, ſ. Spuckkaſten.
Speicheltreibend, *adj.* slinogoni.
Speichelwurz(el), *f.* (*Anthemis Pyrethrum*), zubovac, targok, kisnik; ſ. Seifenkraut.
Speichen, *v. a.* brčiti, nabrčiti (n. p. kolo).
Speichennuskel, *m.* mišica od cěpca.
Speichennerve, *m.* živac od cěpca.
Speichenring, *m.* špičnjak, žbičnjak, naglavnjak, karika do palcevah.
Speichenſchlagader, *f.* kucavica od cěpca.
Speicher, *m.* žitnica, hambar.
Speichergeld, *n.* žitničarina.
Speicherherr, *m.* žitničar.
Speichern, ſ. Aufſpeichern.
Speicherwieſel, *f.* (*Mustella vulg.*) lasica.
Speick, *m.* (*Primula minima*), sitna jagorčina; der gelbe —, (*Spica celtica*),
Speiekel, *n.* grcanje. [špajk.
Speien, *v. n.* (ſpucken), pljuvati; Blut —, bacati krv; Einem ins Geſicht —, pljunuti komu u zube; (ſich erbrechen), bljuvati, povratiti; pobljuvati se; Feuer —, bljuvati vatrom, rigati vatru; der

Digitized by Google

Vesuv speit Feuer, vatra sipa i. skače iz Vesuva; Feuer und Flamme —, goropaditi, běsniti; die Kanonen — Tod und Verderben, pagubna vatra suklja iz topovah; topovi haraju.

Speien, *n.* pljuvanje, pljuvanka; pljuvačka; bljuvanje, bljuvačka.

Speier, *m.* pljuvač; bljuvač; (*Lacerta sputator*), (gušterica-)pljuvačica; f. Speierbaum, f. Speierlingsbaum. [Spitze.

Speierei, *f.* bljuvotina, bljuvanak, bljuvotak.

Speierlich, *adj.* bljutak; es ist mir —, grca mi se, guvi mi se, bljušti mi srce.

Speierling, *m.* oskoruša; (Elsebeere), bre-

Speierlingsbaum, *m.* oskorušnjak. [kinja.

Speifieber, *n.* pljuckavica.

Speikasten, f. Spuckkasten. [staračac.

Speikraut, *n.* (*Senecio vulgaris*), obični

Speil, *m.* šibica; f. Speiler.

Speilen, *v. a.* (ein. Bienenstock), izpręčkati, izprekrštati.

Speiler, *m.* špilja, išpalja, špaljak; (b. Wurstm.) zaponjač, špraljak, šiljak.

Speilern, *v. a.* eine Wurst —, zapeti, zapinjati kobasicu; Felle —, kože špiljati, razašpiljati.

Speinapf, f. Spuckkasten.

Speiröhre, *f.* ždrělo od postrešnice.

Speisäderlein, *n.* mlěčnica.

Speischlange, f. Spritzschlange.

Speise, *f.* (Nahrungsmittel), hrana; jestivo, ješa; — und Trank, jedivo i pivo; — zu sich nehmen, jesti; (eine zubereitete Nahrung), jelo, jestvina, jestbina (jezbina), jestojska; (Speiß), f. Speisekammer; (*met.*) směsa; (Glokken—), zvonovina; (b. Maur.) f. Mörtel. [tel.

Speisebediente, *m.* jelonoša.

Speisebier, f. Tischbier.

Speisebrei, *m.* griz.

Speiseeiche, *f.* (*Quercus escul.*) sladun.

Speisefisch, *m.* drobna ribica.

Speisegang, *m.* f. Speiseröhre.

Speisegast, *m.* blagovalac; gost.

Speisegelb, *adj.* žut kao zvonovina.

Speisegelb, *n.* mast (boja) zvonovine.

Speisegeräth, *n.* stolovina.

Speisegewölbe, *n.* f. Speisekammer.

Speisehaus, *n.* gostionica.

Speisekammer, *f.* izba, smočnica, sprema, vajat, kućer, kućerak, komora, ćiler.

Speisekarte, *f.* jestvenica; jestvenik.

Speisekasten, *m.* jestivnik.

Speisekeller, *m.* klět; smočnica.

Speisekorb, *m.* povrazača; košarica za

Speiseköthe, *f.* f. Speisekasten. [ručak.

Speisekümmel, *m.* pitomi kumin.

Speisekürbiß, *m.* pečenica.

Speisemarkt, *m.* živežište.

Speisen, *v. n.* blagovati; (essen), jesti; bei Jemand —, ručati kod koga; sie — noch, još su za stolom; (zu Mittag —), obědovati, ručati; (zu Abend —), večerati; ich wünsche wohl gespeiset zu haben, na zdravlje ručak; —, *v. a.* was wollen Sie —? šta želite jesti? Einen —, hraniti koga; (Speise reichen), zalagati koga; einen Hungrigen —, gladna nahraniti; (v. Gastwirthen), hranu (koštu) davati; (spr.) Einen mit leerer Hoffnung —, obećavati komu masno na prazno; einen Kranken —, bolestnoga pričestiti; einen Fischteich —, zapatiti drobne ribe u ribnjaku; einen Mühlstein —, zasuti, zasipati žito; einen Kessel —, doljevati kotao.

Speisenzerleger, *m.* pečenjar.

Speisepumpe, *f.* zapojna sisaljka.

Speiser, *m.* hranilac, zalagač.

Speiserest, *m.* otražak, otražbina.

Speiserohr, *n.* zapojna cěv. [šaljka.

Speiseröhre, *f.* jednjak, požirak, beri-

Speiseröhrengeflecht, *n.* (*plexus oesophageus*), jednjački pletež.

Speiseröhrenmaus, *f.* jednjačka mišica.

Speiseröhrenschlagader, *f.* jednjačka kucavica.

Speiseröhrenschlitz, *m.* razporak jednjaka.

Speisesaal, *m.* blagovalište, blagovnica, jestvana; (in Klöst.) trapezarija.

Speisesaft, *m.* probavina.

Speisesaftgefäß, *n.* mlěčnica.

Speisesalz, f. Kochsalz.

Speiseschrank, f. Speisekasten.

Speiseschüssel, *f.* zděla, činija.

Speisetafel, *f.* f. Speisetisch.

Speisetarif, *m.* jestvenik.

Speisetisch, *m.* sto(l), trpeza, sofra, sinija.

Speiseträger, *m.* jelonoša.

Speisewaare, *f.* živež.

Speisewasser, *n.* zapojna voda. [wein.

Speisewein, *m.* pričestno vino; f. Tafel-

Speisewirth, *m.* gostionik.

Speisezettel, *m.* jestvenik.

Speisezimmer, *n.* jestvana, blagovalište.

Speisezucker, *m.* nečist slador.

Speisgelb, f. Speisegelb.

Speishahn, *m.* zapojna slavina.

Speistig, *adj.* —es Erz, běsikovac.

Speiskobalt, *m.* běsičan kućadan.

Speiskraut, f. Flachskraut.

Speis(ß)pettel, *m.* (*Cucubalus Behen*), gušavica, vragomio.

Speiß, f. Speisekammer.

Speisung, *f.* branjenje.

Speitäubling, Speiteufel, *m.* (*Agaricus emeticus*), bljuvara.

Speitopf, f. Spuckkasten.

Speitrank, *m.* bljuvalo.

Speiwurm, f. Schaumwurm.

Speiwurzel, *f.* (*Lonicera ipec.*) bljuvači kukavičnjak.

Spektakel, Spektulant usw. f. Spectakel usw.

Spellen, *v. a.* cěpati.

Spellig, *adj.* cěpak.

Digitized by Google

Spelt, Spelz, *m.* (*Triticum Spelta*), pir.
Speltacker, *m.* pirova njiva, pirište.
Speltbrei, *m.* pirova kaša.
Speltbrod, *n.* pirovnica.
Spelten, *adj.* pirov.
Speltmehl, *n.* pirovo brašno.
Spelunke, *f.* ſ. Raubneſt.
Spelze, *f.* pléva, očinak; (*bot.*) pléva; (*glumella*), košuljica.
Spelzenblüthige Pflanzen, *pl.* plévocvétke.
Spelzenbrod uſw. ſ. Speltbrod.
Spelzerich, *m.* (*Chrysogonum*), zlatno
Spelzig, *adj.* plévni. [kolénce.
Spencer, ſ. Spenzer.
Spendage, *f.* dar, poklon, jabuka.
Spende, *f.* milostinja, poděla, prilog; eine fromme —, zadušbina, podušje; Gottes —, dar Božji, darilo Božje; das iſt Gottes —, Bog je nadario.
Spendebrod, *n.* darovan, poděljen kruh.
Spendefleiſch, *n.* poděljeno meso.
Spendel, ſ. Spännabel.
Spendeluſtig, *adj.* darežljiv.
Spenden, *v. a.* (austheilen), děliti, poděliti, uděliti; (d. heilige Abendmahl), pričestiti; Geſchenke —, darivati; Einem etwas —, pokloniti komu što.
Spender, *m.* darivalac.
Spendiren, *v. a.* pokloniti, darovati; ich will darauf zehn Gulden —, dat ću na to deset forintih.
Spendſam, ſ. Spendabel.
Spengen, *v. a.* udariti zaponce (na što).
Spengler, ſ. Klempner.
Spenling, *m.* bělica, běličica, bělo-šljiva.
Spennadel, ſ. Spännabel.
Spenzer, *m.* kamižola, špenzlin.
Sper, *adj.* oporan.
Sperbaum, ſ. Sperberbaum.
Sperbeere, (Sperbirn), *f.* oskoruša.
Sperbeeren-Branntwein, *m.* oskorušovica, oskorušovača. [kobac.
Sperber, *m.* (*Falco Nisus*), kragujac,
Sperberbaum, *m.* (*Sorbus domestica*), oskorušnjak; ſ. Ebereſche.
Sperberbeere, ſ. Sperbeere.
Sperbereule, ſ. Habichtseule.
Sperbergrasmücke, *f.* pisana pěnica.
Sperberholz, *n.* oskorušovina.
Sperberkraut, *n.* (*Poterium Sanguisorba*), oskorušica, dinjica; ſ. Wieſenknopf.
Spergel, *m.* Spergelkraut, *n.* ſ. Spark.
Spergelbaum, ſ. Faulbaum.
Sperk, Sperling, *m.* vrabac, vrebac; (ein junger —), vrabčić; (d. Weibchen), vrabica; (ſpr.) die —e ſingens von den Dächern, pléva i mrav zinula je o tom govoriti.
Sperlings- (in Zuſ.) vrabčev; vrabčji.
Sperlingsammer, *m.* (*Emberiza passerina*), vrabčasta strnadica.
Sperlingsei, *n.* vrabčje jaje. [kukavac.
Sperlingseule, *f.* (*Strix passerina*), ćukac,
Sperlingsflügel, *m.* (*Osmunda Struthiopteris*), bujadika, peropušnjak.
Sperlingskraut, *n.* ſ. Gauchheil.
Sperlingsneſt, *n.* vrabčje gnězdo.
Sperlingstaube, *f.* (*Columba passerina*), golubac.
Sperlingszunge, *f.* (*Stellera*), stelerka.
Spermacet, ſ. Wallrath.
Sperr, *adj.* —e Zeiten, bezsmočne godine; —es Brod, okoreo kruh; es geht ihm —, prteno živi; — werden, okoreti, skrutnuti.
Sperrabnahme, *f.* sudno razpečaćenje.
Sperract, *m.* pečaćenje.
Sperrad, *n.* grebenjak. [pod pečat.
Sperranlegung, *f.* pečaćenje, stavljanje
Sperrbaum; Sperrdiſtel, ſ Schlagbaum; Speerdiſtel.
Sperrbericht, *m.* izvěšće o pečaćenju.
Sperrcommiſſion, *f.* pověrenstvo za pečaćenje.
Sperre, *f.* (Verſchluß), zatvor; zaklop; unter gerichtlicher —, pod sudbenim ključem; (Verſiegelung), zapečaćenje; unter gerichtlicher —, pod sudbenim pečatom; zapečaćeno po sudu; in die gerichtliche — nehmen, po sudu dati zapečatiti; (Siſtirung), obustava; die Haare ſtehen mir zu —, kosa mi se ježi; (Rad—), zapor.
Sperreiſen, *n.* zapirač, coklja.
Sperren, *v. a.* die Füße von einander —, razkrečiti noge, razkoračiti se, razapeti se; das Maul —, razvaliti vilice; die Zeilen —, razmaći, razkučiti redce i. redke; die Wörter —, proložiti réči; ſich —, krčumati se, kočoperiti se; muhati se; upirati se; die Thür —, zatvoriti, zapréti, zaključati vrata; die Stadt —, stegnuti, opasati grad; ein Thor mit einem Schlagbaume —, zapréčiti, prepréčiti vrata; eine Straße —, zakrčiti, zavaliti, zagraditi ulicu; ein Rad —, paočiti, upaočiti, uko(l)čiti, zako(l)čiti kolo; den Handel —, préčiti, zapréčiti, obustaviti trgovinu; ein geſperrtes Handwerk, městni zanat; den Weg —, ſ. Verſperren.
Sperrfeder, *f.* zapiraća stajka.
Sperrgeld, *n.* vratarina.
Sperrglas, ſ. Frauenеis.
Sperrglocke, *f.* zatvorno zvóno.
Sperrhafen, *m.* zapirač; (b. Schloſſ.)
Sperrholz, *n.* préčnjak. [rogač.
Sperrhorn, *n.* rogač.
Sperrig, *adj.* razkučit, razmakao.
Sperrkegel, *m.* zapirač.
Sperrkette, ſ. Hemmkette.
Sperrkies, *m.* kockasti kučadan.
Sperrklammer, *f.* skoba.
Sperrkraut, *n.* (*Polemonium*), bran, škripac, jurnica.

Digitized by Google

Sperrkreuzer, *m.* vratarina.
Sperrleiſte, *f.* razpon; (am Wagen), prečaga, spojača, čatlov*.
Sperrling, *ſ.* Knebel.
Sperrmaul, *n.* zjalo.
Sperrmeiſe, *ſ.* Tannenmeiſe.
Sperr-Rad, *n.* zapinjača; (b. Web.) šiška.
Sperr-Relation, *f.* *ſ.* Sperrbericht.
Sperr-Riegel, *m.* zasunka, krakun.
Sperr-Ruthe, *f.* Sperrſtab, Sperrſtock, *m.* razpinjači, prugla, spružci, čimbari.
Sperrſtunde, *f.* ura zatvoranja; sat, kad se što zatvara.
Sperrthor, *n.* zatvorna vrata.
Sperrung, *f.* zapiranje, zatvaranje; zatvor, zapor.
Sperrweit, *adv.* širom, širimice; die Thür — öffnen, odjaziti, odjapiti, razjaziti vrata; otvoriti vrata širom.
Sperrwerk, *n.* zapiralo, zapinjalo.
Sperrzahn, *m.* zapirači, zapinjači zubac.
Sperrzeit, *f.* zatvorno doba.
Sperrzeug, *n.* odpirač.
Sperwer, *ſ.* Speerbeere.
Sperzen, ſich, *v. r.* krčumati se.
Speſen, *pl.* trošak; *ſ.* Speditionskoſten.
Speſenbuch, *n.* troškovnik.
Speſen-Nachnahme, *f.* naplata odpremnine.
Speſenrechnung, *f.* troškovni račun; troškovnica.
Spezerei, Spezial uſw., *ſ.* Specerei uſw.
Sphäre, *f.* (Kreis), krug; (Kugel), kruglja; (Wirkungskreis), područje; höhere —n, nad zemljom.
Sphäriſch, *adj.* krugljast, sferički.
Sphäroid, *n.* pakruglja, sferoid.
Sphäroidiſch, *adj.* pakrugljast, sferoidan.
Sphärometrie, *f.* krugljoměrstvo.
Sphenoid, *n.* klinovac, klinolik.
Sphragiſtik, *f.* pečatarstvo, sfragistika.
Spiauter, *m.* *ſ.* Zink.
Spick, *m.* *ſ.* Spieke.
Spickbraten, *m.* slaninjača, nasrškana pečenka.
Spicke, *f.* jezičac, križka slanine.
Spickel, *m.* latica; *ſ.* Rapunzel.
Spicken, *v. a.* slaniniti, srškati, špikati, špekati; einen Haſen —, proizbadati slaninom zeca; ein geſpickter Braten, *ſ.* Spickbraten; die Walle mit Kanonen —, načičkati topove po obkopih (bedemih); den Beutel —, nadrobiti kesu.
Spicker, *m.* slaninik; *ſ.* Spiker.
Spickhäring, *m.* suha sled, renga.
Spickkraut, *n.* *ſ.* Spickwurzel.
Spicknadel, *f.* bocaljka, naděvača.
Spickpfahl, *m.* kolac za šibače.
Spickſpeck, *m.* slanina za zabadanje.
Spickwurzel, *f.* (*Valeriana celtica*), děšpik; (*V. Phu*), najveći odolěn.
Spiegel, *m.* ogledalo, zrcalo; ſich im — beſehen, ogledati se u ogledalu; den ganzen Tag vor d. — ſtehen, jednako se gladiti; (Muſter), izgled, uzor; (Waſſer—), razina; (an der Pfauenfeder), oko, kolo; (b. Tiſchl.) polje, uložak; (eines Schiffes), krma; zadak; (wdm.) zadnjica; (am Netze), ošce.
Spiegelbad, *n.* bistra kupka, bistrac.
Spiegelbecken, *n.* sapunjača.
Spiegelbeleg, *m.* pozrcaljka.
Spiegelbild, *n.* obraz od zrcala.
Spiegelblank, *adj.* světao kao zrcalo.
Spiegelblatt, *n.* kositerni list, kositernjača.
Spiegelbrille, *f.* košinja jetrica.
Spiegelblume, *f.* (*Prismatocarpus*), kosopiegelbecke, *f.* ravan strop.
Spiegeleben, *adj.* ravan kao po dlanu.
Spiegelebene, *f.* ravna ravnina.
Spiegelei, *n.* čimbur.
Spiegeleinfaſſung, *f.* *ſ.* Spiegelrahmen.
Spiegeleiſen, *n.* željezo za zrcala.
Spiegelente, *f.* divlja patka; *ſ.* Krieche.
Spiegelfabrik, *f.* zrcalana, tvornica od ogledalah.
Spiegelfabrikant, *m.* zrcalar, ogledalar.
Spiegelfabrikation, *f.* zrcalarstvo.
Spiegelfechter, *m.* hinac, obmanilac.
Spiegelfechterei, *f.* sěri; obmana.
Spiegelfeder, *f.* okato pero.
Spiegelfeld, *n.* polje, uložak.
Spiegelfenſter, *n.* prozor od zrcalovine.
Spiegelfiſch, *m* (*Zeus Faber*), kovač, sampiero.
Spiegelfläche, *f.* ravna ploha.
Spiegelflut, *f.* (*fig*) mirna voda.
Spiegelfolie, *f.* *ſ.* Spiegelblatt.
Spiegelfutter(al), *n.* tok od ogledala, zrcala.
Spiegelgarn, *n.* rědka mreža.
Spiegelgewölbe, *n.* plosnat svod.
Spiegelglas, *n.* zrcalovina, staklo za ogledala, zrcala.
Spiegelglasofen, *m.* peć za ogledala, zrcala.
Spiegelglatt, *adj.* gladak kao staklo.
Spiegelglätte, *f.* staklena gladčina; *ſ.* Speisſpettel.
Spiegelhaken, *m.* kuka za ogledalo, zrcalo.
Spiegelhalter, *m.* stalak od zrcala, ogledala.
Spiegelhändler, *m.* zrcalar.
Spiegelhell, *adj.* bistar kao staklo.
Spiegelhelle, *f.* staklena bistrina.
Spiegelhütte, *f.* Spiegelfabrik.
Spiegelicht, *adj.* zrcalast.
Spiegelig, *adj.* (*min.*) zrcalan, světao; (wdm.) četvorni.
Spiegelkarpfen, *m.* kraljić.
Spiegelkaſten, *m.* postavac s ogledalom i. zrcalom.
Spiegelkiar, *ſ.* Spiegelhell.
Spiegelkobalt, *m.* světli běsik.
Spiegelkreis, *m.* krug od zrcala.
Spiegelkuchen, *m.* *ſ.* Spiegelei.
Spiegelkunde, Spiegelkunſt, Spiegellehre, *f.* katoptrika; *ſ.* Spiegelfabrikation.
Spiegellampe, Spiegelleuchte, *f.* odsěvna světiljka.
Spiegelleuchter, *m.* svěćnjak s ogledalom, zrcalom.

Digitized by Google

Spiegelmacher, ſ. Spiegelfabrikant.
Spiegelmeer, *n.* mirno more kao staklo i. srcalo.
Spiegelmeiſe, ſ. Kohlmeiſe. [dala.
Spiegelmetall, *n.* kovina za zrcala, ogle-
Spiegelmühle, *f.* brusárnica ogledalah.
Spiegeln, *v. n.* stakliti se; blistati se, sjati se; zrcaliti se; es ſpiegelt ſich Alles in dieſem Hauſe, u ovoj se kući sve světli; der Spiegel ſpiegelt ſchief, ovo zrcalo i. ogledalo pokazuje heravo i. na krivo; ſich —, *v. r.* gledati se, ogledati se (u ogledalu); ſich im Waſſer —, nad vodu se nadvoditi i. nadzirati, u vodi se ogledati; ſich an Einem —, ugledati se na koga.
Spiegelnd, *adj.* světao.
Spiegelnetz, ſ. Spiegelgarn. [zrcala.
Spiegelrahmen, *m.* okvir od ogledala,
Spiegelrand, *m.* rub, okrajak od zrcala.
Spiegelrappe, *m.* světli vranac.
Spiegelrein, *adj.* čist kao staklo.
Spiegelrochen, *m.* okata raža.
Spiegelſaal, *m.* zrcalište, zrcaonica.
Spiegelſcheibe, *f.* okno od zrcalovine.
Spiegelſchimmel, *m.* čilaš, čilatast konj.
Spiegelſchleifer, *m.* brusar ogledalah i. zrcalah.
Spiegelſchleifmühle, ſ. Spiegelmühle.
Spiegelſee, *m.* jezero kao vedro nebo.
Spiegelſertant, *m.* šestar sa zrcali.
Spiegelſpath, Spiegelſtein, *m.* selenit.
Spiegelſtube, *f.* zrcaonica.
Spiegeltafel, *f.* ploča za zrcalo.
Spiegeltaube, *f.* fognov.
Spiegelteich, ſ. Spiegelſee.
Spiegeltelesкop, *m.* zvězdozor sa zrcali.
Spiegeltiſch, *m.* ličionik.
Spiegelträger, *m.* (*Atlas*), gorostas.
Spiegelvogel, *m.* (*Motacilla svecica*), modrovoljka. [dalah.
Spiegelwand, *f.* stěna od zrcalah, ogle-
Spiegelwerk, *n.* ogledala.
Spiegelzelle, *f.* (*areola*), gumance.
Spiegelzeug, *n.* rědka mreža.
Spiegelzimmer, *n.* ſ. Spiegelſtube.
Spiegler, *m.* maži-laža.
Spi(e)ſe, *f.* (*Lavendula Spica*), dešpik; ſ. Eſelsgurke; Lavendel.
Spickől, *n.* trmeno ulje.
Spielwaſſer, *n.* trmena vodica.
Spiefer, ſ. Spifer.
Spiel, *n.* igra, sigra; d. — der Glocken, zvonjenje; mit flingendem —, uz glasbu, uz muziku; das — rühren, bubnjati, udarati u bubanj; das — der Pumpe, smrkanje smrka; das — des Pendels, šetanje šetaljke, njihanje njihala; das — der Hände, micanje rukuh; (vom Schauſp.) predstavljanje; das — des Schickſals, titranje sudbine, udesa; er iſt ein — des Schickſals, udes se njim titra; titrenka je sreće; ſein — mit Jemand haben, šaliti se s kim; das iſt mir ein —, to je za me igračka; er liebt das —, rad se igra; ein — machen, poigrati se, proigrati se; ein — eröffnen, zametnuti igru; d. — iſt aus, doigrasmo se; doigraše se; etwas aufs — ſetzen, metnuti što na kocku; ſein Leben ſteht auf dem —e, radi mu se o glavi; er hat die Hand mit im —e, ima tu i njegova masla; ſich in das — mengen, pačati se u što; ein gutes — bekommen, dobiti dobre karte; laß mich außer dem —e, okani me se, prodji me se.
Spielarbeit, *f.* igranija, igračka.
Spielart, *f.* način igranja; (*sool.*) suvrst; [razlika.
Spielbahn, *f.* igralište.
Spielball, *m.* lopta; ein — des Glückes, titrenka sreće.
Spielbank, *f.* igraonica.
Spielbrett, *n.* kockavica.
Spielbruder, *m.* igraš, igrač.
Spielbuch, *n.* igraonik.
Spielbude, *f.* igraonica.
Spielcamerad, ſ. Spielgeſell.
Spieldocke, *f.* lutka.
Spiele, *f.* šibica, špiljak.
Spielen, *v. a.* (*mus.*) igrati; auf d. Geige —, guslati, guděti, svirati u guslice; Klavier —, udarati klavir; auf d. Orgel —, orguljati; die Feder ſpielt, pero i. stajka se okreće; das Schiff ſpielt, ladja se ljulja; der Wind ſpielt mit ihrem Haar, větric se njezinom kosom titra; die Fahne — laſſen, razviti zastavu (barjak); die Kanonen — laſſen, drmnuti topove; eine Mine — laſſen, dignuti tamnik, podkop (lagum); Einem etwas in die Hand —, tušnuti i. tutnuti komu što u ruku; izdati komu što; Einem etwas aus der Hand —, izmaći komu što; eine Sache ins Weite —, razvlačiti, trgovlačiti što; mit der Puppe —, igrati se lutkom; mit Einem —, igrati se, sigrati se s kim; ein wenig —, poigrati se, proigrati se; ein Spiel —, igrati se (kakve) igre; mit Jemand unter dem Mäntlein —, puhati s kim u jedan rog; mit einem Eide muß man nicht —, nije šala zakletva i. prisega; mit dem Kopfe —, šaliti se glavom; das Glück ſpielt, sreća se titra; um Geld —, igrati se za novce; hoch —, igrati se u veliko; Karten —, kartati se, igrati karte, igrati se kartah; falſch —, gusti; varati u igri (kod kartah); Pfänder —, igrati se zalogah; (v. Schauſp.) igrati; predstavljati; ſeine Rolle gut —, dobro izvesti svoju zadaću; das Stück ſpielt auf dem Lande, čin biva na selu; den Herrn —, graditi se, praviti se gospodinom; bašiti se; Einem einen

Digitized by Google

Streich —, metnuti komu cm komad u torbu; (schillern), der Diamant spielt, alem (diamant) se preléva, igra, titra; die Farbe spielt ein wenig ins Rothe, ova se mast (boja) nagiba na crveno, ova mast ide i. zanosi u crveno; s.

Spielen, *n.* igranje; igra.

Spielend, *adj.* igrajuć, šaleć.

Spielende, *m.* igrač.

Spieler, *m.* igrač; igraš; ein falscher —, gudac; varalica u igri; s. Kartenspieler; —in, *f.* igračica, igralica.

Spieler- (in Zus.) igrački.

Spielerei, *f.* igrarija; igra; das ist —, to je šala; to je (za mene) igra; to je smilje i bosilje; s. Spielwerk.

Spielerisch, *adj.* igrački.

Spielfeind, *m.* neprijatelj sigre, kartanja.

Spielfreund, *m.* sigroljub; s. Spielgenoß.

Spielgast, *m.* igraći gost.

Spielgefährte, s. Spielgenoß.

Spielgehülfe, *m.* pomoćnik igrača.

Spielgeist, *m.* igravica; der — ist in ihn gefahren, pomamio se je za igrom; s. Spielbruder.

Spielgeld, *n.* novci od igre; novci za igru; igračina.

Spielgenoß, *m.* suigrač; drug u igri; er war mein —, on se je samnom igrao.

Spielgesell, s. Spielgenoß; Spielbruder.

Spielgesellschaft, *f.* igraće družtvo; er hat —, igraju se kod njega.

Spielgesellschafter, s. Spielgenoß.

Spielgesetz, *n.* igreno pravilo.

Spielgewerbe, *n.* igrašvo.

Spielgewinnst, *m.* dobitak u igri.

Spielglück, *n.* sreća u igri; er hat viel —, vrlo je srećan u igri.

Spielhaft, *adj.* igrav; željan igre.

Spielhalter, *m.* igraoničar.

Spielhans, s. Spielbruder.

Spielhaus, *n.* igračnica.

Spielhelfer, s. Spielgehülfe.

Spielhöhle, *f.* kartašnica.

Spielkarte, *f.* (igraća) karta.

Spielkartenfabrik, *f.* kartana, tvornica kartah.

Spielkartenfabrikant, Spielkartenmacher, *m.* kartar.

Spielkartengebühr, *f.* kartarina, pristojba od kartah.

Spielkasse, *f.* igrena pěneznica.

Spielkegel, *m.* (igraći) čunj, kuglin.

Spielklubb, *m.* Spielkränzchen, *n.* igraće igra.

Spielkugel, *f.* lopta.

Spielkunst, *f.* igrašvo.

Spielleuchter, *m.* igraći svěćnjak.

Spielleute, *pl.* svirci.

Spiellust, *f.* igravica.

Spiellustig, *adj.* er ist —, rad igra.

Spielmage, *f.* rod po mlěku.

Spielmann, *m.* svirac, muzikaš.

Spielmarke, *f.* igraći biljeg; (Spielpfennig), tantuz, igraći novac.

Spielmatz, *m.* kartaš.

Spielmuschel, *f.* (*Venus Chione*), zrakava ladinka.

Spielnarr, *m.* er ist ein —, hoće da poludi za (s)igrom.

Spielnote, *f.* igraća kajda*, nota.

Spielochs, *m.* bak, bik.

Spielordnung, *f.* red (s)igranja.

Spielort, *m.* (s)igralište, igralište.

Spielpartie, *f.* igra.

Spielpfennig, *m.* s. Spielmarke.

Spielplatz, s. Spielort.

Spielprobe, *f.* pokus igre.

Spielpuppe, *f.* lutka.

Spielraum, *m.* prostor; (ein. Pendels), njihalište; (ein. Kanone), duška; (ein. Menschen), područje; er hat freien —, široko mu polje.

Spielrecht, *n.* pravo igrača.

Spielregel, *f.* (s)igreno pravilo.

Spielsaal, *m.* igraonica.

Spielsache, *f.* igračka, igraljka.

Spielschuld, *f.* dug od igre.

Spielschwester, *f.* igrašica, igračica.

Spielstätte, *f.* s. Spielplatz.

Spielstunde, *f.* ura, doba od igre.

Spielsucht, *f.* (s)igrohlepje, pohlepa za igrom.

Spielsüchtig, *adj.* (s)igrohlepan, pohlepan za igrom.

Spieltag, *m.* dan od igre; heute ist —, danas će(me) se igrati.

Spieltasche, *f.* glumačka torba.

Spielteller, *m.* igraća zdělica.

Spielteufel, s. Spielgeist.

Spieltisch, *m.* (s)igraći sto(l).

Spieluhr, *f.* svirajući dobnjak (sat).

Spielung, *f.* njihalište.

Spielverderber, *m.* razvrzigra, prznica, przna, pržnica.

Spielwaare, *f.* igračka.

Spielwalze, *f.* valjak od svirke.

Spielweise, *adv.* (s)igrom; igrajuć se; igračkě.

Spielwerk, *n.* igra; s. Spielzeug.

Spielwuth, *f.* pomama za igrom.

Spielzeit, *f.* vrěme, hora od (s)igre; (s)igreno doba.

Spielzeug, *n.* igračka, igraljka, igralo, igra.

Spielzimmer, *n.* (s igraonica.

Spier, *m.* (*fig.*) mrvica; (spr.) auch nicht ein —, ni mrake; ni koliko crno izza nokta; ni mrve.

Spierapfel, *m.* s. Speierling; Mehlbeere; Spiere, *f.* špirovac; s. Spierschwalbe; Spierstaude.

Spiergras, *n.* (*Alopecurus geniculatus*), koljenčati mačji rep; (*Carex acuta*), oštrljasti šaš.

Spierig, *adj.* (*fig.*) mušičav; tvrdoglav.

Spiering, *m.* (*Osmerus Eperlanus*), snětac; s. Sardelle.

Spierling, *m.* (*Cyprinus Ophia*), ukljevica; s. Sardelle.

Digitized by Google

Spierlingsbaum, ſ. Sperberbaum.
Spierpflanze, *f.* (*Spiraea*), suručica.
Spierſchwalbe, *f.* (*Cypselus murarius*), ćopa, argić, piščavac; ſ. Spießſchwalbe.
Spierſpette, ſ. Speiſpettel.
Spierſtaude, *f.* (*Spiraea hypericifolia*), pljuskavičasta suručica.
Spieß, *m.* (Waffe), koplje; (Brat—), ražanj; (Licht—), palica (svećarska); (wdm.) rožak; (ſpr.) er läuft noch mit dem erſten —e, još te plahuje; ſchreien als ob man am — ſtäke, vikati kao s ko(l)ca; (in Glash.) žarač; (in Buchdr.) šiljak. [kiselica.
Spießampfer, *m.* (*Rumex acetosella*),
Spießbaum, *m.* stožer.
Spießbinſe, *f.* (*Scirpus acicularis*), šilasta sitina.
Spießbock, *m.* (wdm.) srnjak; (in Küch.) (kuhinjski) konj; mačka; (*Cerambyx heros*), velika strižibuba. [ražnja.
Spießbraten, *m.* pečenje i. pečenjka s
Spießbürger, *m.* (*fig.*) prost gradjanin.
Spießbürgerlich, *adj.* prosto-gradjanski.
Spießchen, *n.* ražnjić.
Spießdreher, *m.* pecaja, vrtipek.
Spießeiſen, *n.* kopljača.
Spießen, *v. a.* auf eine Gabel —, nataknuti, nabosti na viljuške i. vilice; einen Froſch —, probosti žabu; einen Menſchen —, udariti, nataknuti, nabiti koga na kolac; mit dem Geweih —, nabosti na rogove. [gorepka.
Spießente, *f.* (*Anas acuta*), (patka-)du-
Spießer, *m.* kopljanik; (wdm.) jelenče; lětnjak.
Spießferkel, *n.* odojče i. odojak s ražnja.
Spießförmig, *adj.* (*hastatus*), kopljast.
Spießgerte, *f.* šikavac, žvig.
Spießgeſell, *m.* ortak; sukrivac.
Spießgeſellſchaft, *f.* ortakluk.
Spießglanz, *m.* } raztok, surma, antimonij.
Spießglas, *n.* }
Spießglanz- (in Zuſ.) ſ. Spießglas.
Spießglasaſche, *f.* surmen, raztočan pepeo.
Spießglasblumen, *pl.* surmen, raztočan cvět. [maslo.
Spießglasbutter, *f.* surmeno, raztočno
Spießglaserz, *n.* surma.
Spießglasglas, *n.* surmeno staklo.
Spießglasgrau, *adj.* surmast.
Spießglashaltig, *adj.* surmovit, raztočit.
Spießglaskalk, *m.* surmeno, raztočno vapno, surmeno bělilo.
Spießglaskönig, *m.* surmen kralj.
Spießglasleber, *f.* surmena jetra.
Spießglasmetall, *n.* surmik; surma.
Spießglasmohr, *m.* surmen gal.
Spießglasocher, *m.* surmena hrdjina.
Spießglasſafran, *m.* surmena žut.
Spießglasſchminke, *f.* raztok.
Spießglasſchwefel, *m.* zlatast sumpor.
Spießglasweinſtein, *m.* bljuvači srěš.
Spießglasweiß, *n.* surmeno bělilo.
Spießgras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti
Spießhaar, *n.* čekinjasta dlaka. [šaš.
Spießhecht, ſ. Pfeilhecht.
Spießhirſch, *m.* jelenče.
Spießicht, *adj.* kostrěšan.
Spießig, *adj.* šilast; (v. Leder), okoreo.
Spießklette, ſ. Spiegelglätte.
Spießknecht, *m.* kopljanik.
Spießkuchen, *m.* gužvenjak.
Spießlerche, *f.* (*Alauda arborea*), krunica.
Spießnatter, *f.* (*Coluber Pelias*), kopljasta zmija.
Spießrechen, ſ. Spießbock.
Spießruthe, *f.* šiba; —n laufen, trčati šibe, letěti kroz šibe, trčati kroz šibljak; —n laufen laſſen, udariti, metnuti na šibu.
Spießruthenlaufen, *n.* trčanje kroz šibe; šibe, šibljak.
Spießruthenlaufer, *m.* šibar.
Spießſchaft, *m.* Spießſtange, *f.* kopljište.
Spießſchwalbe, *f.* (*Hirundo rustica*), (seoska) lasta.
Spießträger, *m.* kopljanik; ſ. Spießbock.
Spießtreiber, ſ. Spießdreher.
Spießwerfer, *m.* kopljometac.
Spießwurm, *m.* (*Oniscus entomon*), nareckana mokrica.
Spießwurzel, ſ. Pfahlwurzel.
Spießzahn, *m.* očnjak.
Spikant, *n.* ſ. Milzkraut.
Spike, *f.* (*Lavendula spica*), dešpik.
Spiken, *v. n.* zabosti se.
Spiker, *m.* klinac.
Spikerbohrer, *m.* klinčenjak.
Spikerloch, *n.* rupa od klinca.
Spikernagel, ſ. Spiker.
Spiköl, *n.* dešpikovo ulje.
Spill, *n.* ſ. Spille.
Spillbaum, *m.* vitlenjak; ſ. Spindelbaum.
Spillbaummotte, *f.* (*Phal. evonymella*), kurikovac.
Spillchen, *n.* vretence.
Spille, *f.* (Schiffw.) vratilo; vitao; (Spindel), vreteno; (*mech.*) ko(l)čić; (*anat.*) čepac; (am Pfluge), osovina; ſ. Spilling.
Spillen, *v. n.* izvretenati se.
Spillenbein, *n.* krak; (v. Perſ.) štrk.
Spillenbeinig, *adj.* štrkljast.
Spillendiſtel, ſ. Spinnendiſtel.
Spillenholz, *n.* vretenika.
Spillenkorb, ſ. Spindelkorb.
Spillenſchneider, *m.* vretenar.
Spillgat, *n.* rupa u vitlu.
Spillhahn, ſ. Birkhahn.
Spillig, *adj.* vretenast; — wachſen, tankovrho rasti, izvretenati se.
Spilling, *m.* bělica, běličica, bělo-šljiva.
Spillingswalze, *f.* žvalnjak; žvale.
Spillflampe, *f.* ovitlac.
Spill-Läufer, *m.* vitlač.

Digitized by Google

Spillmage, *m.* rod po mléku.
Spillrund, *n.* vreteno od krme.
Spillſpur, *f.* vitlište.
Spiltern, ſ. Spillen.
Spinat, *m.* (*Spinacia*), spanać, špinac; der wilde —, ſ. Gänſerich.
Spinatſamen, *m.* sěme od spanaća.
Spind, ſ. Splint.
Spindel, *f.* (zum Spinnen), vreteno; die — drehen, vretenom zvrcati, vrndati; (b. Vogelſt.) lěpkavica; (*anat.*) cěpac; (*bot.*) šepurina; (b. Blätt.) vreteno; (am Göpel), vratilo; (an Preſſen), loza; (in der Uhr), vretence; (im Ohre), vretence; (im Schiffchen), srdačka.
Spindelbaum, *m.* (*Evonymus europaeus*), kurika, vretenika; (*E. verrucosus*),
Spindelbein, ſ. Storchbein. [mašljika.
Spindelbuche, ſ. Hainbuche.
Spindelförmig, *adj.* vretenast.
Spindelholz, *n.* kurikovina, vretenovina.
Spindelicht, *adj.* vretenast.
Spindelkorb, *m.* vretenara.
Spindelkraut, *n.* (*Atractylis*), badelj.
Spindellappen, *m.* krpica u vretenca.
Spindelmacher, *m.* vretenar.
Spindelpflaume, *f.* ſ. Spilling.
Spindelpreſſe, *f.* těsak s lozom.
Spindelſäule, *f.* vretenik.
Spindelſchimmel, *m.* ſ. Kartoffelfäule.
Spindelſchnecke, *f.* (*Murex*), volak.
Spindelthierchen, *n.* das mondförmige —, (*Closterium lunula*), srpasta vretenka.
Spindelwalze, *f.* vretenasto uško.
Spindelwirtel, *m.* agrišak, prešljen.
Spindelzapfen, *m.* šiljak, čep u vretena,
Spinell, *m.* spinelj. [vratila.
Spinet, *n.* spinet.
Spinling, *m.* (*Prunus spinosa*), crni trn.
Spinnblume, ſ. Herbſtzeitloſe.
Spinne, *f.* pauk; (ſpr.) häßlich wie eine —, grdan, rušan kao buba; die langbeinige —, ſ. Weberknecht.
Spinnefeind, *adj.* er iſt ihm —, glavni mu je neprijatelj. [stvo.
Spinnefeindſchaft, *f.* glavno neprijatelj-
Spinnejungfer, ſ. Waſſerjungfer.
Spinnen, *v. a.* presti; opresti; (ſcherz.) vrndati; ſich mit Spinnen ſeinen Unterhalt verdienen, preslicom se hraniti; (ſpr.) er wird dabei keine Seide —, neće omastiti brkovah; es iſt nichts ſo klein geſponnen, es kommt endlich an die Sonnen, izaći će dělo na vidělo; Tabak —, duhan sukati; (b. Nadl.) zasukati, nasukati; (den Goldlahn —), opredati svilu zlatom; geſponnene Knöpfe, pletena puceta; Heu —, vezati sěno u homute; ſ. Schnurren.
Spinnenartig, *adj.* paučast.
Spinnendiſtel, *f.* (*Centaurea Benedicta*), blaženi čkalj.
Spinnenfeind, ſ. Spinnefeind. [ostriž.
Spinnenfiſch, *m.* (*Callionymus lyra*),
Spinnengewebaloe, *f.* (*Aloë arachnoides*), paučinasta aloja.
Spinnengewebe, Spinngewebe, Spinngewirk, *n.* Spinnenkanker, *m.* paučina.
Spinnenkopf, *m.* paučja glava; (*Murex tribulus*), paukovac. [lomka.
Spinnenkraut, *n.* (*Anthericum*), kosto-
Spinnenkrebs, *m.* (*Cancer araneus*), paučasti rak.
Spinnennest, *n.* paukovo gnězdo.
Spinnennetz, *n.* paukova mreža.
Spinnentödter, *m.* ſ. Sandwespe.
Spinnenwebe, ſ. Spinnengewebe.
Spinner, *m.* prelac; (*Bombyx*), prelac.
Spinnerei, *f.* predenje; er verſteht die —, umě presti; (Anſtalt), predionica,
Spinnerin, *f.* prelja. [predilište.
Spinnerlohn, *m.* preljarina.
Spinn(e)webartig, *adj.* paučinast.
Spinn(e)webe, ſ. Spinngewebe.
Spinn(e)weben, *adj.* paučljiv.
Spinnewebenhaar, *n.* paučina.
Spinnewebenhaut, *f.* tina; paučnica.
Spinnewebenſchwamm, *m.* (*Agaricus violaceus*), ljubičasti knjižac.
Spinnewebentute, *f.* (*Conus araneus*), paučljivi čunjac.
Spinnfliege, ſ. Pferdelaus.
Spinngefäß, *n.* (b. Inſekt.) preljka.
Spinngeräth, *n.* predila.
Spinngewebe, ſ. Spinnengewebe.
Spinnhaar, *n.* predivo.
Spinnhaken, *m.* (b. Seil.) sap; (am Spinnrade), dotez, ključica, kvačica.
Spinnhanf, *m.* kudělja.
Spinnhaus, *n.* predionica, predilište.
Spinnhütte, *f.* zaprednica.
Spinnjungfer, ſ. Waſſerjungfer.
Spinnkopf, *m.* provlačanj.
Spinnlager, *n.* zapredište, zavojište.
Spinnlappen, *m.* opredač, (užarska) krpa.
Spinnlaus, *f.* oprelica.
Spinnmagd, *f.* prelja.
Spinnmährchen, *n.* preoska priča.
Spinnmaſchine, *f.* samopred, samopreljka.
Spinnmeiſter, *m.* nadstojnik predionice.
Spinnmühle, *f.* oprednica.
Spinnrad, *n.* kolovrat.
Spinnraupe, *f.* (*Bombyx mori*), svilac, sviona buba.
Spinnrecht, *adj.* zapredni.
Spinnrocken, ſ. Rocken.
Spinnrockendiſtel, *f.* (*Carthamus lanata*), vunasta šafranjika.
Spinnſaal, *m.* predionica.
Spinnſchulbigkeit, *f.* dužnost predenja.
Spinnſchule, ſ. Spinnſtube.
Spinnſeide, *f.* (pre)predena svila.
Spinnſtube, *f.* predionica; (Zuſammenkunft), prelo, supredak; — beſuchen, prelovati.

Digitized by Google

Spinnſtubenweisheit, *f.* mudrovanje prela.
Spinnſtuhl, *m.* stolac za kolovrat.
Spinnwarze, *f.* preljka.
Spinnwebe, ſ. Spinngewebe.
Spinnweben, *v. n.* tanko presti.
Spinnwebenartig, *adj.* paučinast.
Spinnwebig, *adj.* paučljiv.
Spinnweib, *n.* prelja.
Spinnwerk, *n.* predivo. [prešljen.
Spinnwirbel, Spinnwirtel, *m.* agršak,
Spint, *m.* (im Brode), brus, ocelj; ſ.
Spintig, *adj.* gnjecav. [Splint.
Spintiſiren, *v. n.* mozgati, kutriti, izvijati.
Spion, *m.* uhoda, uhodnik, špijun, špija.
Spionerei, *f.* uhodja.
Spioniren, *v. a.* uhoditi, špijuniti, špijati
Spiral, *adj.* zavojit, uvit, na zavojke, na zasuk, na motaljku.
Spirale, ſ. Spirallinie.
Spiralfaſer, *f.* zavojka. [i. stajka.
Spiralfeder, *f.* motaljka, zasukano pero
Spiralförmig, ſ. Spiral.
Spiralgefäß, *n.* zavojka.
Spiralig, ſ. Spiral.
Spirallinie, *f.* zavojica, motaljka.
Spirapfel, ſ. Speierling.
Spirato, (*merc.*) prošloga. [ſchwalbe.
Spirer, Spiring, Spirſchwalbe, ſ. Spier-
Spiritualia, *pl.* duhovne stvari; duhovni poslovi.
Spiritualiſiren, ſ. Vergeiſtigen. [lizam.
Spiritualismus, *m.* duhoslovje, spiritua-
Spirituell, *adj.* duhovit.
Spirituös, *adj.* žestok; —e Getränke, žestoka pića.
Spiritus, *m.* žesta, spirit; (Weingeiſt), vinova žesta, vinovica, spirit.
Spirituslampe, *f.* palica.
Spirk, *m.* cvrkut.
Spirkſchwalbe, ſ. Spießſchwalbe.
Spirol, *n.* karbolska kiselina. [žalj.
Spirre, *f.* šaren grašak; (*anthela*), kru-
Spiſſig, ſ. Spröde.
Spital, *n.* (Hospital), ubožnica; (Krankenhaus), bo(l)nica, špitalj.
Spitalbrand, *m.* bo(l)nički vučac.
Spitäler, Spitalmann, *m.* ubožnik, ubožničar, ubožar.
Spitalkirche, *f.* ubožnička crkva.
Spitalkranke, *m.* bo(l)ničar, bo(l)nik.
Spitalmeiſter, Spitalpfleger, Spitalvater, Spitalverwalter, *m.* nadstojnik ubožnice.
Spitalweib, *n.* ubožničarka, ubožarka.
Spitt, *m.* izkopak.
Spittel, Spittelkirche usw. ſ. Spital usw.
Spitz, *adj.* zaoštrljen, za(o)šiljen; eine —e Feder, bridko pero; ſ. Spitzig.
Spitz, *m.* (v. Hund) šavka; (Spitzchen, Räuſchchen), mamurica; einen — haben, navrzan, nakvašen, djornut biti; ſich einen — trinken, nakititi se, podnapiti se; ſ. Spitze.
Spitzahorn, *m.* (*Acer platanoides*), mlěč.
Spitzambos, *m.* rogač.
Spitzapfel, *m.* svrdlenka.
Spitzart, *f.* kljun. [kozobradac.
Spitzbart, *m.* šiljasta brada; (v. Perſ)
Spitzberg, *m.* šilj, ostrožac, ostrožin, ki-
Spitzbirke, *f.* breza šipolista. [celj.
Spitzblatter, *f.* kozjača.
Spitzbogen, *m.* zaošiljen i. gotički obluk.
Spitzbohrer, *m.* svrdao.
Spitzbolzen, *m.* brkat svornjak.
Spitzbrand, *m.* šuljak.
Spitzbrandig, *adj.* šuljaiv.
Spitzbube, *m.* hulja, lupež, lopov, nitkov (u)gursuz, orjatin.
Spitzbubenſprache, *f.* gegavački, kozarski jezik.
Spitzbubenſtreich, *m.* Spitzbüberei, *f.* lupeština, lopovština, ugursuzluk.
Spitzbübiſch, *adj.* lupežki, lopovski, ugursuzki, orjatski.
Spitzchen, *n.* ſ. Spitz.
Spitze, *f.* šiljak, šip; (z. B. ein. Meſſers), brk, rât, rt; einem Meſſer die — abbrechen, zalomiti nož; mit der —, rtom, pikomce; (einer Pyramide), vršak; (*apex*), brk, rât; (ein. Baumes), vršak, vršika; (ein. Berges), vrhunac, sleme; (Ende), kraj; (ein. Schuhes), kljun; (*fig.*) etwas auf die —n ſtellen, staviti što na umet; Einem —n geben, bockati, peckati koga; Einem die — bieten, izkositi se, opoplastiti se na koga; oprěčiti se komu; (*fig.*) čelo, glava; an der — ſtehen, kolovodja biti; glava biti; ſich an die — des Heeres ſtellen, stiti pred vojsku; an der — des Heeres, pred vojskom; ſich auf die — emporſchwingen, popeti se na vrhunac; (Mundſtück), pipa, pipac; (an Ähren), osje; (geflöppelte —n), čipka, picilj.
Spitzel, *m.* sok, opovědnik, uhoda.
Spitzeln, *v. n.* tući se, tucati se; ſ. Sticheln.
Spitzen, *v. a.* šiljiti, za(o)šiljiti; zaoštriti; zadšljati; zaoštravati; (*fig.*) die Feder —, zaoštriti pero; die Ohren —, nadignuti, ćuliti, strići ušima; načuliti, narogušiti uši; narogušiti se; den Mund —, opijati, uzpijati usnama; ſich auf etwas —, nadati se čemu; einen Satz —, izoštriti rěk; den Weizen —, zatubiti pšenicu; die Haare —, podstrići dlaku.
Spitzenärmel, *m.* rukav s čipkami.
Spitzenaufſatz, *m.* okruga od čipakah.
Spitzenband, *n.* (*anat.*) krajnja veza.
Spitzenbeſatz, *m.* obšav od čipakah; das Kleid hat einen —, haljina je čipkami obšivena. [vac.
Spitzenblume, *f.* (*Mimusops*), majmuno-
Spitzeneinfaſſung, *f.* ſ. Spitzenbeſatz.
Spitzengarn, *n.* konci za čipke.
Spitzengrund, *m.* dno od čipke.

Digitized by Google

Spitzenhandel, *m.* trgovina čipkami; den — treiben, čipkariti.
Spitzenhändler, *m.* čipkar; —in, *f.* čipkarica.
Spitzenhaube, *f.* kapa od čipakah.
Spitzenkleid, *n.* haljina s čipkami.
Spitzenklöppel, *m.* (čipkarski) balantić.
Spitzenklöppeln, *n.* čipkarstvo.
Spitzenklöppler, *m.* čipkar; —in, *f.* čipkarica.
Spitzenkragen, *m.* ovratnik od čipakah.
Spitzenkram usw. s. Spitzenhandel.
Spitzenmacher, s. Spitzenklöppler.
Spitzenmodel, } *n.* obrazac, pregleda-
Spitzenmuster, } lica čipke.
Spitzenrand, *m.* okrajac čipke.
Spitzenschleier, *m.* koprena, prěvěs od čipakah.
Spitzente, s. Spießente.
Spitzentragend, *adj.* čipkast.
Spitzenwaare, *f.* Spitzenwerk, *n.* čipke.
Spitzenzwirn, *m.* s. Spitzengarn.
Spitzfarn, *m.* (*Polypodium aculeatum*), oštrljasti oslad.
Spitzfeile, *f.* šiljasti piljak.
Spitzfindeln, *v. n.* mudrovati; cěpidlačiti.
Spitzfindig, *adj.* hitar, domišljat; (listig), lukav; mudar; ein —er Kopf, mudrica, hitrac; eine —e Antwort, mudar odgovor.
Spitzfindigkeit, *f.* hitrina; tančina, domišljatost; das sind —en, to su mudrolije; to je cěpidlačenje.
Spitzfinne, *f.* (*Chaetodon acuminatus*), oštrljasti nosatac.
Spitzflader, s. Spitzahorn.
Spitzflosser, *pl.* (*Acantoptherygii*), šiloperke.
Spitzfrühkraut, *n.* šiljast kupus.
Spitzgewölbe, *n.* zaošiljen svod.
Spitzgipfel, *m.* šilj.
Spitzglas, *n.* kaležčić.
Spitzgras, *n.* (*Uniola*), šilatica; s. Quecke.
Spitzhacke, *f.* kljuna, kuka.
Spitzhafer, *m.* (*Avena strigosa*), hrapava zob.
Spitzhammer, *m.* probojac.
Spitzhaue; Spitzhirsch, s. Spitzhacke; Spitzhorn, *n.* (*Buccinum*), rogač, bamburak.
Spitzhund, s. Spitz; (*Squalus Centrina*), (morski) prasac.
Spitzhut, *m.* (*fig.*) s. Spitzel.
Spitzig, *adj.* šilast, šiljast, oštrljast; brkat, rtast; (zugespitzt), za(o)šiljen, zaoštrljen, zaděljan; —e Wörter, bodljive rěči; —e Reden führen, bockati, zabadati, zagrizati, zajedati; er steht — aus, suh je kao biljka.
Spitzkappe, *f.* šiljasta kapa.
Spitzkegel, *m.* šiljast čunjac.
Spitzkiefer, *m.* (*Gymnotus rostratus*), kljunasti gladac.
Spitzklee, *m.* (*Trifolium montanum*), gorska dětelina.
Spitzklette, *f.* (*Xanthium spinosum*), boca, dikica; (*X. strumarium*), repinac, toričica.
Spitzkopf, *m.* šiljasta glava; (*Cimex acuminatus*), šiljoglavac; *fig.*) lukavac.
Spitzköpfig, *adj.* šiljoglav.
Spitzlaube, s. Ukelei.
Spitzlerche, *f.* (*Alauda minor*), cipica.
Spitzling, *m.* (*Bromus secalinus*), ovsik.
Spitzmaul, *n.* (*Raja oxyrrhynchus*), klinmäulig, *adj.* šiljate gubice.
Spitzmaus, *f.* (*Sorex*), rovka, tekunica.
Spitzmorchel, *f.* šiljasti smrčak.
Spitzmuschel, *f.* (*Pholas*), šašanj.
Spitzmütze, *f.* šilasta kapa.
Spitzname, s. Spottname.
Spitznase, *f.* šiljast nos; s. Nabelfisch.
Spitznasig, *adj.* šiljasta nosa.
Spitznuß, *f.* (*Trapa natans*), rašak, vragolić, šulj.
Spitzohr, *n.* šiljoušac.
Spitzpinsel, *m.* šiljast kist.
Spitzpocke, s. Spitzblatter.
Spitzpumpe, *f.* s. Nachtreiher.
Spitzrad, *n.* zaoštrilo.
Spitzrede, *f.* bodljive rěči; backanje.
Spitzröhrchen, *n.* šibčište.
Spitzroche, s. Stechroche.
Spitzruthe, s. Spießruthe.
Spitzsäule usw s. Pyramide usw.
Spitzsäulenfortsatz, *m.* šiljasti nastavak.
Spitzschnabel, *m.* šiljokljunac.
Spitzschraube, *f.* šiljast vijak i. vrtak.
Spitzschuh, *m.* šiljkaš.
Spitzschwanz, *m.* (*Trichiurus lepturus*), šiljorepka; (*Acaena sambucarina*), šiljorep; s. Spießente.
Spitzsettel, *f.* njiva na oklis, oklisak; ich habe eine —, moja njiva ide na oklis.
Spitzstahl, *m.* šioce.
Spitzstein, *m.* šiljak.
Spitzstichel, *m.* rtač.
Spitzstöckel, *m.* zaoštravka.
Spitzwegerich, *m.* (*Plantago lanceolata*), mužka bokvica.
Spitzweide, *f.* (*Salix purpurea*), vrbacrvenica.
Spitzwinkel, *m.* oštar ugao, kut; oklis, oklisak.
Spitzwinkelig, *adj.* oklisast, oštrokutan.
Spitzwort, *n.* bodljiva rěč; zaděvica.
Spitzzahn, *m.* očnjak.
Spitzzange, *f.* šiljaste kliešte; (b. Goldarbeitern), grunje.
Spitzzirkel, *m.* šiljasto šestilo.
Spleen, *m.* (sprich: Splihn), crv u glavi; zla volja.
Spleiße, *f.* cěpac; (Schindel), šimla; (Hammerschlag), okujine; (in Kleid.) izkosina.
Spleißen, *v. a.* (spalten), cěpati, razcěpiti; Federn —, čehati (čijati), cěpati perje; (*mont.*) bistriti, prebistriti.
Spleißherd, *m.* Spleißhütte, *f.* prebilište.
Spleißig, *adj.* cěpak.
Spleißkupfer, *n.* bistra měd.
Spleißmesser, *n.* cěpač, sěkač.

Digitized by Google

Spleißofen, *m.* bistreća peć.
Splendid, *adj.* sjajan.
Spließdecker, *m.* pokrivač šindrom.
Spließe, ſ. Spleiße.
Splint, *m.* (*alburnum*), bělj, bělika, bělina, bělance; (im Bolzen), zavrnjka.
Splintbolzen, *m.* svornjak sa zavrnjkom.
Splinter uſw. ſ. Splitter.
Splintgat, *n.* rupa za svornjak.
Splintkäfer, *m.* (*Eccoptogaster*), bělinar.
Spliß, ſ. Spalt.
Spliſſen, *v. a.* zaplesti.
Spliſſig, *adj.* izpucao.
Splithammer, *m.* pokrivač.
Splittapfel, *m.* djulabija.
Splitter, *m.* trun; (v. Holz), trěska, (*coll.*) trěšće; ſich einen — unter den Nagel ſtoßen, zabiti si cěpak pod nokat.
Splitterbaum, *m.* drvo za (po)sěk.
Splitterbruch, *m.* trunjav prělom, (*min.*) lom.
Splitterchen, *n.* trěšćica, iverak, trunka.
Splitterholz, *n.* drva za posěk.
Splitterig, *adj.* trunjav, trěskav, iverast.
Splittern, *v. n.* cěpati se, cěpkati se, izcěpkati se; truniti se; (v. Maſte), kršiti se, skršiti se; —, *v. a.* cěpati, truniti, kalati; ſ. Zerſplittern.
Splitternackt, *adj.* go(l) kao prst i. šipka; go(l) i nag; go(l) golcit; go(l) opucan.
Splitterrichten, *v. n.* cěpidlaciti, dlaku na četvoro cěpati; tražiti u jajetu dlaku.
Splitterrichter, *m.* cěpidlaka.
Splitterſchere, *f.* nožičice.
Splitterwurm, *m.* (*Festucaria*), trunac.
Splittich, *m.* djulabija.
Splitzen, ſ. Spliſſen.
Spodium, *n.* koštana gar.
Spodiumfabrik, *f.* koštana garnica.
Spöker, ſ. Faulbaum.
Spoliation, *f.* odor, pljačkanje.
Sponde, *f.* postelja.
Spondeus, *m.* spondej.
Spondiren, *v. a.* zavěriti se, zavětovati se.
Sponfalb, *n.* zalučeno tele.
Sponſalien, *pl.* zaruke, věritba, prsten.
Spontaneität, *f.* svojevoljnost; ſ. Selbſtbeſtimmung.
Spor, *m.* plěsan.
Sporaben, *pl.* raztrkana, razštrkana ostrva.
Sporader, *f.* stremena žila.
Sporangienhülle, *f.* (*perisporangium*), obatrusje.
Sporadiſch, *adj.* raztrkan, razštrkan; —, *adv.* kojegdě.
Sporapfel, *m.* Sporbirn, *f.* oskoruša.
Sporco, *adv.* nečisto.
Sporcogewicht, *n.* nečista težina; težina s darom.
Spore, *f.* (*spora*), truska; (*coll.*) trus.
Sporei, *n.* mućak.
Sporenaſt, *m.* (*sporocladium*), trusna grančica.
Sporenbehälter, *m.* (*sporangium*), trusnik.
Sporenblaſe, *f.* (*sporocysta*), trusni tobo(l)čić.
Sporenblatt, *n.* (*sporophyllum*), trusni lapak.
Sporenſchicht, *f.* trusna vrsta.
Sporenſchlauch, *m.* (*ascus*), trusna vreća.
Sporenſchleuder, *f.* (*elater*), poskočak.
Sporenſtich, *m.* ubod od ostruge; ſ. Kreuzenzian.
Sporenſtreichs, ſ. Spornſtreichs.
Sporer, *m.* ostrugar, mamuzar.
Sporgelbeerbaum, *m.* Sporkenholz, *n.* ſ. Faulbaum.
Sporidien, *pl.* trusne vreće; trusnici.
Sporf, Sporkel, *m.* blato, kao.
Sporken, *v. n.* ulućkati se, ubrljati se.
Spörken, *v. a.* zablatiti, okaljati, zakaljati; umackati, umacupati.
Sporko, ſ. Sporco.
Sporleder, ſ. Spornleder.
Sporn, *m.* ostruga, mamuza*; dem Pferde die —en geben, obosti, bocnuti konja; er gab dem Pferde die —en, dade konju vatre; sbode, pa ode; (ſpr.) er hat einen — (zu viel), nakokotio se je; (Antrieb), nagon; (Damm), pero, fruka; (in Ziegelbr.) košulja; (*bot.*) ostruga; (*Turbo calcar*), ostružka.
Spornammer, *m.* (*Plectrophanes*), ostrugaš.
Spornblume, *f.* (*Delphinium*), kokotić, jadić; (*Centranthus*), ostružka, mavonj.
Spornen, *v. a.* den Fuß —, udariti ostrugu na nogu; das Pferd —, bosti, obosti, mamuzati konja; (*fig.*) brziti; nagoniti.
Sporner, *m.* brzilo, nagonjač.
Spornflügel, *m.* (*Parra*), ostnik.
Spornfuß, *m.* noga s ostrugom.
Sporngans, *f.* (*Anas gambensis*), ostrugasta guska.
Spornhai, *m.* (*Squalus spinax*), bodljav kuček.
Spornhalter, *m.* Spornleder, *n.* zaponka od ostruge.
Spornlos, *adj.* bez ostruge.
Spornrad, Spornrädchen, *n.* žvrk (od ostruge).
Spornriemen, ſ. Spornhalter.
Spornſchnalle, *f.* predjica od ostruge.
Spornſtachel, *m.* ostan od ostruge.
Spornſtätig, *adj.* nehajan za ostrugu; das Pferd iſt —, konj nehaje za ostrugu.
Spornſtich, *m.* ubod od ostruge.
Spornſtreichs, *adv.* skokom, uzagrebce, upropnice.
Spornträger, *m.* ostrugaš, mamuzaš; ſ. Spornhalter.
Spornwunde, *f.* rana od ostruge.
Sporrei, *n.* mućak.
Sporſtein, ſ. Spurſtein.
Sportel, *f.* uzgredica, akcidencija.
Sporteln, *n. a.* donositi.
Spott, *m.* podsměh; bruka; (Schimpf), rug, ruga, poruga; ſeinen — mit Einem treiben, podrugivati se, šprcati se kim; brukati se komu; er dient zum —, ruglo je, rugovět je; dieſen — kann ich nicht auf ſich ſitzen laſſen, ovu mi sramotu valja oprati; in — und

Digitized by Google

Schande gerathen, osramotiti se; s. Schande.
Spottbenennung, *f.* s. Spottname.
Spottbild, *n.* nagrda.
Spottdrossel, *f.* (*Turdus polyglottus*), drozd-pojac, drozd-podsmĕvač.
Spöttelei, *f.* podsmĕvanje, podrugivanje.
Spötteln, *v. n.* podrugivati se, podrugati se; podsmĕvati se, podsmĕšiti se.
Spotten, *v. n.* rugati se (čemu); grditi, ružiti (što).
Spötter, *m.* rugač; (*Larus atricilla*), s. Lachmöve; —in, *f.* rugalica.
Spötterei, *f.* rug, ruga; ruganje; — mit etwas treiben, rugati se čemu.
Spöttern, s. Spotten.
Spottfrage, *f.* podsmĕšno pitanje. [tyre.
Spottgedicht, *n.* porugljiva pĕsma; s. Sa-
Spottgeist, *m.* podsmĕšljivost; s. Spötter.
Spottgelächter, *n.* podsmĕh.
Spottgeld, *n.* necĕna; etwas für ein — kaufen, kupiti što u necĕnu i. bezcĕnje.
Spöttisch, *adj.* podrugljiv, podsmĕšljiv; — sein, s. Spötteln.
Spottkauf, *m.* kupnja u necĕnu; prejevtina kupnja.
Spottlächeln, *n.* podsmĕvanje.
Spöttler, *m.* podrugljivac, podsmĕvač.
Spöttlich, *adj.* podsmĕšan; s. Schimpflich.
Spottlied, *n.* podsmĕšnica.
Spottlob, *n.* s. Ironie.
Spottlust, *f.* podsmĕšljivost, podrugljivost.
Spottlustig, *adj.* podsmĕšljiv, podrugljiv.
Spottmaul, *n.* s. Spötter.
Spottmiene, *f.* sklib.
Spottname, *m.* nadimak; —n aufgeben, prozvati (koga) čim za ruglo; izdĕvati komu ime.
Spottpreis, *m.* s. Spottgeld. [sĕda.
Spottrede, *f.* podsmĕšna, podrugljiva be-
Spottschrift, *f.* satira.
Spottständchen, *n.* s. Katzenmusik.
Spottsucht usw. s. Spottlust.
Spottvogel, *m.* rugalo, podrugljivac; podsmĕvalo; (*Ampelis Garrula*), futavac; s. Grasmücke. [za rug.
Spottweise, *adv.* podsmĕšno, podrugljivo;
Spottwitz, *m.* podrugljiva dosĕtka.
Spottwohlfeil, *adj.* prejevtin; u bezcĕnje.
Spottwort, *n.* podrugljiva rĕč; poruga.
Sprachähnlichkeit, *f.* nalika, analogija jezika.
Sprachalterthum, *n.* starina jezika.
Spracharm, *adj.* slaborĕčit; er ist —, neumĕ govoriti. [štvo jezika.
Spracharmuth, *f.* slaborĕčitost; siroma-
Sprachbau, *m.* ustrojstvo jezika.
Sprachbereicherung, *f.* bogaćenje jezika.
Sprachbildung, *f.* obrazovanje jezika.
Sprachbote, *m.* govordžija.
Sprache, *f.* (ein. Volkes), jezik; eine lebende —, živ jezik; in einer — Unterricht ertheilen, učiti jeziku; in der kroatischen — Unterricht ertheilen, učiti hrvatski; er spricht viele —n, govori mnoge jezike; (Rede), govor; die — der Thiere, govor živinah; die — verlieren, onĕmljeti; die — wieder bekommen, opet progovoriti; der Schreck benahm ihr die —, od straha nemogaše prosloviti; es fehlt dem Bilde nichts als die —, rekao bi, sad će (slika) prosloviti; er will mit der — nicht heraus, okoliši; šeprtlji; ševrda; neće pravo da kaže; nur heraus mit der —! razrĕši! d. Sache kam zur —, zametnù se govor o tom; eine schwere — haben, sporo govoriti; eine leise —, tih glas; Alle führen dieselbe —, svi govore isto; (Mundart), narĕčje.
Spracheigenheit, Spracheigenthümlichkeit, *f.* osobina jezika.
Sprachenkampf, *m.* boj za jezik.
Sprachenmischung, *f.* mĕšanje jezikah.
Sprachenverwirrung, *f.* pometnja jezikah.
Sprachfähig, *adj.* — sein, moći govoriti.
Sprachfähigkeit, *f.* govornost, vĕština go-
Sprachfeger, *m.* trĕbijezik. [vorenja.
Sprachfehler, *m.* pogreška u jeziku; einen — begehen, pogrĕšiti u jeziku.
Sprachfenster, *n.* rešetka (u samostanu).
Sprachfertig, *adj.* vĕšt jeziku; govorljiv.
Sprachfertigkeit, *f.* govorljivost; vĕština u jeziku; er besitzt eine große —, vrlo vĕšto govori.
Sprachfest, *adj.* vĕšt jeziku.
Sprachform, *f.* oblik jezika.
Sprachforschend, *adj.* iztražujući jezik; jezikoslovni. [s. Philolog.
Sprachforscher, *m.* iztraživalac jezika;
Sprachforschung, *f.* iztraživanje, proučavanje jezika(h); s. Philologie.
Sprachfreund, *m.* jezikoljub. [keit.
Sprachgabe, *f.* dar jezika; s. Sprachfähig-
Sprachgebrauch, *m.* običaj govorenja; nach dem allgemeinen —, kao što govori narod; das ist gegen den —, tako se negovori.
Sprachgelehrsamkeit; Sprachgelehrt; Sprachgelehrte, s. Philologie; Philologisch; Philolog.
Sprachgemenge, *n.* smĕsa jezikah. [njak.
Sprachgenosse, *m.* sujezičnjak, sunarod-
Sprachgerecht, *adj.* po pravilih jezika.
Sprachgesetz, *n.* zakon jezika; zakon o jeziku. [govoran.
Sprachgeständig, *adj.* odgovarajući; od-
Sprachgewandt, *adj.* vĕšt, vičan jeziku.
Sprachgitter, s. Sprachfenster.
Sprachgränze, *f.* medja jezika.
Sprachgrübelei, *f.* korĕnodubstvo.
Sprachgrübler, *m.* korĕnodubac.
Sprachhaus, *n.* sbornica.
Sprächig, *adj.* razgovorljiv. [mapa.
Sprachkarte, *f.* jezikovid, jezikopisna

Digitized by Google

Sprachkenner, *m.* znanac jezika, věštak u jeziku; jezikoznanac.
Sprachkenntniß, *f.* znanje, poznavanje [jezika.
Sprachkunde, *f.* jezikoznanstvo.
Sprachkundig, *adj.* věšt jeziku.
Sprachkunſt uſw. } ſ. Grammatik uſw.
Sprachlehre uſw. }
Sprachlaut, *m.* glasac.
Sprachlich, *adj.* jezikovni; jezikom; gledeć na jezik.
Sprachlos, *adj.* bez jezika, govora; něm.
Sprachloſigkeit, *f.* němoća.
Sprachmann, ſ. Sprachkenner.
Sprachmäßig, *adj.* prema jeziku.
Sprachmeiſter, *m.* učitelj jezika; věštak u jeziku; (*Motacilla Hypolais*), smeđja listnica.
Sprachmeiſterin, *f.* učiteljica jezika.
Sprachmenger, Sprachmiſcher, *m.* měšaja jezikah.
Sprachmengerei, Sprachmiſchung, *f.* uměsa tudjih rěčih; měšanje jezikah.
Sprachneuerer uſw. ſ. Neolog.
Sprachorgan, *n.* govorilo.
Sprachquell, *m.* izvor jezika.
Sprachrecht, ſ. Sprachrichtig.
Sprachregel, *f.* pravilo jezika, jezikovno.
Sprachreinheit, *f.* čistoća jezika.
Sprachreiniger, *m.* trěbijezik.
Sprachreinigung, *f.* trěbljenje jezika.
Sprachrichtig, *adj.* po pravilih jezikovnice (gramatike); izpravna jezika; das iſt nicht —, to nije prema jeziku; — ſchreiben, izpravno pisati.
Sprachrichtigkeit, *f.* izpravnost jezika.
Sprachrohr, *n.* glasilo.
Sprachſaal, *m.* razgovornica, govorionica.
Sprachſchatz, *m.* blago od jezika.
Sprachſchnitzer, ſ. Sprachfehler.
Sprachſchönheit, *f.* lěpota jezika.
Sprachſchule, *f.* učionica jezika.
Sprachſelig, *adj.* govorljiv, razgovoran.
Sprachſtamm, *m.* jezik.
Sprachſtoff, *m.* gradivo jezika.
Sprachſtudium, *n.* proučavanje, nauka jezika.
Sprachtheil, *m.* dio, čest govora.
Sprachübung, *f.* věšbanje, věšba u jeziku.
Sprachunrichtigkeit, *f.* neizpravnost jezika.
Sprachunterricht, *m.* obuka u jeziku; učenje jezika.
Sprachverbeſſerer, *m.* popravljač jezika.
Sprachverbeſſerung, *f.* popravljanje jezika.
Sprachverderber, *m.* kvaritelj jezika, kvarijezik.
Sprachverderbniß, *f.* pokvarenost jezika.
Sprachvermögen, *n.* govornost.
Sprachverſtändige, *m.* věštak u jeziku.
Sprachverwandt, *adj.* srodna jezika.
Sprachverwirrung, *f.* pometnja jezika.
Sprachwerkzeug, *n.* govorilo. [matiki.
Sprachwidrig, *adj.* protivan jeziku, gra-
Sprachwiſſenſchaft, *f.* jezikoznanstvo.
Sprachzimmer, *n.* razgovornica, govorio-
Sprall, *m.* pukotina, puklosina. [nica.
Sprallhirſe, *f.* buhasta proha.
Spranf, *m.* skakavac.
Sprate, ſ. Sproße.
Spratzelig, *adj.* praskav.
Spratzeln, *v. n.* puckati. [kati se.
Spratzen, *v. n.* praskati, pucati; izko-
Sprebeln, ſ. Spreuen.
Sprechart, *f.* način govorenja.
Sprechbar, *adj.* govorljiv.
Spreche, *f.* ſ. Staar.
Sprechen, *v. n.* govoriti; ein wenig —, posboriti; anfangen zu —, probesěditi, progovoriti, prosboriti; während ſie ſo ſprachen, u rěči, kojom oba bijahu; ſie ſprachen noch, als .... jošte su u rěči bili; istom oni u besědi bijahu; während ich noch ſprach, kam der Bruder, ja u rěči, eto brata; in ſich —, zu ſich —, bei ſich —, govoriti sobom; govoriti u sebi i. sam u sebi; er ſprach zu ihnen, progovori im rěč; er ſprach weiter, on nastavi; Gott ſprach, es werde Licht, Bog reče: da bude světlo; man ſpricht, govorka se; man ſpricht von ihm nichts Gutes, govori se za njim koješta ružno; (ſpr.) vuče se rep za njim; ich habe mit dir ein Wort zu —, imam s tobom rěč govoriti; er läßt ſich nicht —, neda sa sobom govoriti; unter uns geſprochen, er hat gefehlt, tebi (vam) ću kazati i. nek je medju nami, pogrěšio je; er iſt nicht gut zu —, zle je volje; er iſt nicht gut auf dich zu —, mrči na te; wir werden uns —, za to ćeš mi odgovarati; er antwortete und ſprach, odgovarajuć reče; zum Volke —, narodu besěditi; er ſprach kein Wort, nereče rěči; ſie ſprachen über dies und jenes, o svakom dobru govorahu i. besědjahu; Sie haben gut —, lako Vam; ſo ſpricht die Pflicht, tako zapověda dužnost; ſo ſpricht die Vernunft, tako me (nas) uči pamet; es ſpricht Liebe aus ihm, ljubav mu se na licu vidi; das ſpricht für dich, to svědoči za tebe; das ſpricht gegen dich, to svědoči na tebe; frei, heilig, ſelig uſw. —, ſ. Frei; Heilig uſw.; den Parteien Recht —, suditi; (erkennen), presuditi; ein Urtheil —, izreći presudu; auf Beſchwörung einer Sache —, presuditi, da se tko na što zakune; Übles von Einem —, govoriti zlo za kim; ogovarati, obnositi koga; iznositi koga na glas; (lauten), glasiti; den Segen —, blagosloviti, blagosivljati; das Vater unſer —, moliti otče-naš; ein Gebet —, čatiti molitvu; ſich müde —, nagovoriti se; (ſpr.) wer viel ſpricht

Digitized by Google

muß viel wissen oder lügen, tko mnogo besêdi, mnogo i laže.
Sprechend, *adj.* govoreć; — ähnlich, (v. Bilde). živolik, puki; rekao bi, sad će prosloviti.
Sprecher, *m.* govornik, govorčin; (in England) predsêdnik.
Sprecherei, *n.* traskanje.
Sprechorgan, *n.* govorilo.
Sprechsaal, s. Sprachsaal.
Sprechsang, *m.* recitativ.
Sprechsucht, *f.* govorušnost.
Sprechsüchtig, *adj.* govorušan.
Sprechwerk, *n.* ein gutes — haben, govoriti kao čekalo.
Sprechzimmer, *n.* s. Sprachsaal.
Sprecke, *f.* s. Faulbaum.
Speckenraupe, *f.* piknjasta gusênica.
Spregellerche, s. Schleimlerche.
Spregelmeurer, *m.* (*Labrus scarus*), sluzasti labrnjak. [drozak.
Sprehdrossel, *f.* (*Turdus cyanus*), modri
Sprehe, *f.*; Spreil, s. Staar; Speiler.
Spreiße, *f.* sporka.
Spreißel, s. Spießel.
Spreißen, s. Spießen, Spreiten.
Spreißfeder, *f.* podporka trkača.
Spreit, s. Spriet.
Spreite, *f.* razstor; der Flachs liegt in der —, lan je razastrt.
Spreiten, *v. a.* razširiti, širiti; die Flügel —, razapeti krila.
Spreitgarn, *n.* razapinjaća mreža.
Spreitsegel, s. Sprietsegel.
Spreitweizen, *m.* (*Triticum compositum*), složena pšenica.
Spreizbalken, Spreizbaum, *m.* podpornjak.
Spreize, *f.* podporanj, podpor.
Spreizeln, *v. n.* šepiriti se, razmetati se, proganjati se, propinjati se, ptičiti se.
Spreizen, *v. a.* die Füße —, razkoračiti se, razkrečiti noge; ein Kalb —, kreći, razkrečiti tele; sich —, razapeti se; (*fig.*) širiti se, metati se, baniti se; s. Spreizeln; sich mit den Füßen an die Wand —, odupirati se nogama na zid; (sich sträuben), upinjati se, kočoperiti se, krčumati se; (stützen), podupréti, podupirati; —, *v. n.* prskati, prštiti.
Spreizer, *m.* šapinjač, podpirač.
Spreizgarn, s. Spreitgarn.
Spreizring, s. Speichenring.
Spreizstange, *f.* podpor, podpirač.
Sprengbar, *adj.* es ist —, može se razprštiti, razbiti.
Sprengbecher, *m.* morski klipak.
Sprengblock, *m.* razbijač.
Sprengboden, *m.* škropionica.
Sprengbüschel, *n.* škropilo.
Sprenge, *f.* kropljenje, škropljenje; pokrop; (Werkz.) škropilo.
Sprengel, *m.* kotar; (ein. Bischofs), biskupija; (b. Or.) eparhija; (e. Pfarrers), župa, parokija; (ein. Gerichts), sudćija; (Werkz.) škropilo.
Sprengen, *v. a.* (springen machen), sbrećiti, odbrećiti; ein Stück von einem Felsen —, odvaliti komad stêne; mit Pulver —, prahom (barutom) razprsnuti, razvaliti; in die Luft —, razprsnuti, razprštiti prahom; dignuti lagumom; eine Saite —, prekinuti žicu; ein Thor —, razbiti, obiti, razlupati vrata (kapiju); ein Schloß —, odbiti, razbiti bravu; Glas —, kidati staklo; (*arch.*) den Bogen —, razvesti obluk; den Haufen —, razpršati, raztêrati svêtinu; den Feind —, razbiti neprijatelja; die Bank —, opuhati banku; ein Quarree —, razpučiti šuplje kolo; Salz auf das Fleisch —, potrusiti, posuti soli na meso; (mit Wasser), kropiti, škropiti, štraptati; s. Besprengen; den Garten —, zaliti, zalêvati vrt; ein Pferd uber den Graben —, zagnati konja preko jarka; (wdm.) krenuti; (b. Zimmerl.) uzklisiti; —, *v. n.* mit dem Pferde —, têrati, nagnati, ugnati konja; auf Einen zu —, poletêti komu; dognati konja do koga; auf den Feind los —, zagnati se, zaletêti se na neprijatelja; —, *v. i.* (v. Regen), es sprengt, kiša promiče, propada, prokapljuje; ide škropac.
Sprengeisen, *n.* kidalica.
Sprenger, *m.* kropilac; (Sprengung), sbrećaj; einen — machen, sbrećiti (lopticu). [kanne.
Sprengfaß, Sprenggefäß, *n.* s. Sprengs
Sprenggabel, *f.* bravarske vilice.
Sprenggräber, *m.* podkopač, lagumar.
Sprenggras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti
Sprenggrube, *f.* podkop, lagum*. [šaš.
Sprengkanne, *f.* zalêvač, polêvalo.
Sprengkessel, *m.* kropionica.
Sprengkiste, s. Springkiste.
Sprengkrug, *m.* s. Sprengkanne.
Sprengmast, *f.* malo žira.
Sprengpinsel, *m.* prskalo. [razpršt anje.
Sprengpulver, *n.* razpršt alo, prah za
Sprengsel, *m.* skakavac.
Sprengstück, *n.* s. Petarde.
Sprengtag, *m.* svećenje.
Sprengtopf, *m.* s. Sprengkanne.
Sprengtrichter, *m.* škropilica.
Sprengwage, *f.* prekorudje, jarmak.
Sprengwedel, *m.* kropilo, škropilo.
Sprengwedelig, *adj.* kropilast.
Sprengweite, s. Spannweite.
Sprengwerk, *n.* (b. Schloss.) mrežotina; (*arch.*) odupiralo.
Sprengwerksbrücke, *f.* oduporni most.
Sprengwisch, *m.* škropilo, kvašenica, kvasilo.

Digitized by Google

Sprenkel, *m.* pruglo, pružalo, pružnica; (Fleck), piknja, pedica, pëga.
Sprenkelbein, *s.* Krummbein.
Sprenkelfisch, *m.* (*Perca punctata*), piknjasti grgeč; (*Coryphaena equis.*) piknjasta podlanica.
Sprenkelig, *adj.* piknjast, pëgav; pedičav, grahorast; — machen, *s.* Sprenkeln.
Sprenkeln, *v. a.* škropiti, poprskati.
Sprenklein, *n.* pëžica, pedica.
Sprenzel, *s.* Speiler.
Spreu, *f.* plëva.
Spreuartig, *adj.* plëvast.
Spreublättchen, *n.* plëvica.
Spreublume, *f.* (*Achyranthes*), plëvojka; *s.* Strohblume. [kara.
Spreuboden, *m.* plëvnica, plëvnjak; šulj-
Spreuborste, *f.* plëvasta čekinja.
Spreuen, *v. i.* es spreuet, kiša sipi.
Spreufutter, *n.* ovijci.
Spreuicht, *adj.* plëvast.
Spreuig, *adj.* plëvan.
Spreukammer, *f.* *s.* Spreuboden.
Spreukasten, *m.* plëvnik.
Spreukorb, *m.* plëvnjak.
Spreuregen, *m.* izmaglica.
Spreusieb, *n.* rešeto.
Spreustaub, *m.* plëva.
Spreustein, *s.* Ährenstein.
Spreutragend, *adj.* (*bot.*) plëvit.
Sprichwort, *n.* (*adagium*), prirëčje; (*proverbium*), poslovica, uzrëčje; rëč; wie das — sagt, štono rëč. [vički.
Sprichwörtlich, *adj.* poslovičan; poslo-
Sprichwortsweise, *adv.* poslovicom, poslovički; uz rëč.
Sprickel, *m.* pedica.
Spricker, *m.* (*Phylica*), vrësovac.
Spriegel, *m.* obruč, lûk; (an d. Wiege), lučac, oblučac; (am Wagen), obruč od rogoznjače; aranj (*pl.* arnjevi); (an d. Kutsche), obruč.
Spriegeln, *v. a.* (eine Wiege), oblučiti; (einen Wagen), obručiti; metnuti arnjeve (na kola). [lëvku.
Spriegeltuch, *n.* pokrivač, rubac za ko-
Spriegelwagen, *m.* kola s arnjevi.
Sprießel, *m.* prëčanica, iglica, karva.
Sprießen, *v. n.* nići, nicati; klići, klijati; zënuti; proklicati.
Spriet, *n.* soha, razsoha; (am Wagen), škarić; (am Schiffe), sprëč.
Sprietsegel, *n.* sprëčno jedro.
Sprierau, *n.* sprëčni konop.
Spring, *m.* & *n.* (Quell), ključ; vrelo; (Schiffw.) uzvoj; das Schiff hat zuviel —, brod je odviše uzvit.
Springauf, *m.* poskoč.
Springball, *m.* lopta.
Springbank, *f.* *s.* Springbrett.
Springbecken, *n.* vodojam, ćatrnja.
Springbock, *m.* (*Antilope Euchore*), sajga-
Springbrett, *n.* skoknica. [skakačica.
Springbrunnen, *m.* vodomet, samotëk, šedrvan*. [Riesenmuschel.
Springbrunnenbecken, *n.* *s.* Springbecken;
Springe, *f.* *s.* Springer.
Springen, *v. n.* (zer—), puknuti, pući, pucati; in Stücke —, razbiti se na dvoje, na troje; v. Knopfe), odkinuti se; (ein. Sprung thun), skočiti, skakati; der Ball sprang von der Wand, lopta je o(d)skočila od zida; es springt in die Augen, očevidno je; eine Mine — lassen, dignuti, opaliti podkop (lagum); Eines Kopf — lassen, smahnuti komu (sa ramenah) glavu; über die Klinge — lassen, okrenuti pod sablju; zehn Gulden — lassen, potrošiti, poharčiti deset forintih; d. Wasser springt aus einem Felsen, voda izbija, šiklja, šika iz stëne; die Wasserkünste —, vodomet brizga, šiklja; das Blut sprang aus der Wunde, krv šiknu, točurnu i. provre iz rane; auf die Füße —, djipiti, djipati, djiknuti, skočiti na noge; in die Höhe —, skočiti u vreten; klisnuti; vor Freuden in d. Höhe —, djipati, djipiti od veselja; über d. Zaun —, skočiti preko plota; preskočiti plot; gesprungen kommen, doskakati, doigrati; Einem auf den Hals —, klipiti komu na vrat; er will vor Zorn aus der Haut —, puca od jeda; hoće da pukne; das Herz will mir — vor Betrübniß, živo srce hoće da mi prepukne od jada; u malo mi živo srce propuče od jada; (v. Fischen), pliskati, glavati se; er gleicht ihm wie aus den Augen gesprungen, kao da si jabuku razpolovio; springe schnell zu ihm, priskoči brže k njemu; sich müde —, naskakati se; aus dem Kloster —, uskočiti iz samostana (manastira); ein wenig —, poskočiti; auf die Seite —, odskočiti; auf einem Fuße —, šćucati; vom Pferde —, odskočiti od konja; den Hengst — lassen, pripustiti pastuha; der Hengst hat gesprungen, pastuh je opasao, skakao.
Springend, *adj.* poskakujući; —, *adv.* skokom, djipimice, poskokce.
Springer, *m.* skakač, skakalac; (im Schachsp.) konj, konjić; (*Perca saltatrix*), glavač; (*Gasterosteus saltator*), balavac-skakač; (*Saltatoria*), skakavci; *s.* Springhase; Tummler; Springspinne; Flohkrebs.
Springerei, *f.* skakanje.
Springfeder, *f.* poskok; (*fig.*) alle —n in Bewegung setzen, napeti se iz petnih žilah.
Springfisch, *m.* (*Exocoetus exiliens*), skakavica, cipola.
Sprin flachs, *m.* pucajući lan.
Springflut, *f.* oplima, preplima.

Digitized by Google

Springfrucht, *f.* (*elaterium*), prskavac.
Springfrüchtler, *pl.* (*Balsamineae*), ne-
Springfuß, *m.* skakaća noga. [ticaljke.
Springgeräth, *n.* skakala.
Springglas, *n.* pršteće staklo; staklena
Springgurke, f. Spritzgurke. [suza.
Springhahn, *m.* skakavac.
Springhans, f. Springinsfeld. [skuša.
Springhaje, *m.* (*Lagomys*), pištavac, pi-
Springhengst, *m.* pastuh, napustnik, ajgir.
Springhorn, Springhörnchen, *n.* (*Bulla terebellum*), puljak; vrtalac; f. Pfeilschnecke. [letipas.
Springinsfeld, *m.* prolêt, nalêt, letija,
Springkäfer, *m.* (*Haltica*), buhač; f. Schnellkäfer.
Springkasten, *m.* Springkiste, *f.* razornjak.
Springknochen, *m.* f. Schiffbein.
Springkolben, *m.* pršteće stakaoce.
Springkorn, *n.* skočac, krpuša.
Springkraft, *f.* poskočnost; f. Schnellkraft.
Springkraut, *n.* (*Impatiens Noli tangere*), netik; (*I. Balsamina*), nizaljka, lêpčovêk.
Springkresse, *f.* (*Cardamine Impatiens*), režuha-prskavica. [kanja.
Springkunst, *f.* skakaostvo, vêština ska-
Springlein, f. Springflachs.
Springling, *m.* skakač.
Springlust, *f.* skočljivost.
Springlustig, *adj.* skočljiv.
Springmahl, *n.* skakalo; biljega za skok.
Springmaus, *f.* (*Dipus Jaculus*), tuškan.
Springmücke, *f.* skakavica.
Springochse, *m.* bak, bik.
Springpferd, *n.* f. Springhengst.
Springplatz, *m.* skakalište.
Springquell, *m.* ključ.
Springratte, *f.* f. Springhase.
Springreif, *m.* obruč za proskakivanje.
Springreiter, f. Kunstreiter.
Springrohr, *n.* točak.
Springsame, *m.* f. Springkorn.
Springschwanz, *m.* (*Podura*), skokunac.
Springspinne, *f.* (*Salticus scenicus*), poskočić.
Springstange, *f.* Springstock, *m.* skakaljka.
Springtanz, *m.* poskočnjak.
Springwanze, *f.* (*Cimex saltatorius*), stênica-skakavica.
Springwasser, *n.* ključ, vrelo; vodomet.
Springwurm, *m.* glista; (b. Pferd.) pundrav.
Springwurzel, *f.* f. Springkraut; (b. Schatzgräbern), razkovnik.
Springzeit, *f.* vrême vodjenja; (b. Meere), hora od oplime.
Sprinkel, f. Sprenkel.
Sprinz, *m.* (*Circus Pygargus*), piljug.
Spritteln, *n. a.* razmutiti.
Spritzbad, *n.* slap.
Spritzbüchse, *f.* štrcaljica, štrcaljka.
Spritze, *f.* brizgalo, štrcalo, šmrk; (eine kleine —), štrcalica, štrcaljka; (*Nautilus siphunculus*), brizgavica.
Spritzelig, *adj.* prskav; die Lichter brennen —, svêće pršte.
Spritzellicht, *n.* pršteća svêća. [štati.
Spritzeln, *v. n.* štrckati; (v. Lichte), pr-
Spritzen, *v. n.* prskati, štrcati, štrcnuti, prsnuti, štrcati; brizgati; das Blut spritzt aus der Ader in die Höhe, krv vrca iz žile; —, *v. a.* štrcati; (be—), prskati; prsnuti; poprskati; štraptati; kropiti, škropiti; (b. Feuerebr.) štrcati vodu; f. Spratzen.
Spritzend, *adv.* štrcom, štrcimice.
Spritzenhaus, *n.* štrcaonica, brizgaonica.
Spritzenleute, *pl.* štrcaoci.
Spritzenmacher, *m.* štrcalar.
Spritzenmann, *m.* štrcalac, šmrkar.
Spritzenmeister, *m.* nastojnik štrcalah.
Spritzenrohr, *n.* Spritzenröhre, *f.* štrcnica, cêv od štrcala.
Spritzer, *m.* štrcalac, prskač.
Spritzfisch, *m.* (*Chaetodon rostratus*), Spritzgebackene, *n.* uzlovi. [kljunatac.
Spritzglas, *n.* škropiljka.
Spritzgurke, *f.* (*Elaterium*), štrkanica; (*E. Momordica*), štrkalj, štrkanj, štrkac, strčevica.
Spritzkanne, f. Sprengkanne. [gebackene.
Spritzkrapfen, Spritzkuchen, *m.* f. Spritz-
Spritzleder, *n.* krilo, kreljut (u kolah).
Spritzler, *m.* prskalo, capko.
Spritzling, *m.* (*Trutta edentula*), bezzuba pastrva; (*Tethys*), štrkulja.
Spritzmaschine, *f.* štrcalo.
Spritzmittel, *n.* lêk za štrcanje; f. Klystier.
Spritznudel, *f.* crvina; (*coll.*) crvlje.
Spritzregen, *m.* škropac.
Spritzröhre, *f.* štrcnica, brizgavka.
Spritzschlange, *f.* prskalica.
Spritzwall, f. Pettisch.
Spritzwedel, *m.* škropilo.
Spritzwurm, *m.* (*Holothuria*), brizgavac.
Spritze, *f.* kicoška, paunica.
Spritzen, *v. n.* kicošiti se, kočiti se; f. Sprocker, f. Faulbaum. [Spreizeln.
Sprockweide, *f.* krška vrba.
Spröde, *adj.* eine — Haut, oprhla, suha koža; —s Brod, okoreo, suh kruh; die Lippen werden im kalten Winde —, na studenu vêtru oprhnu usne; —s Eisen, krto željezo; (v. Pers.) košljiv, neprijatan; (v. Mädchen), štrkav; mrzan; — thun, graditi se mrzan, premizgivati, štrkati se; — werden, okoreti; skrutnuti; (b. Mal.) oporan.
Spröde, *f.* poštrkuša; premizgača; f. Sprödigkeit.
Sprödethun, *n.* štrkanje, premizgivanje.
Sprödigkeit, *f.* oprhlost; okorelost; krtost; (v. Pers.) mrznoća, košljivost; opornost; f. Sprödethun.
Sproß, *m.* Sprosse, *f.* (eines Baumes),

Digitized by Google

mladica, mlaz; izboj; izdanak; (des Kohles), iznikao *f.*; (*stolo*), vréža; ſ. Sprößling.

Sproſſe, *f.* (an der Leiter), prěčanica, iglica, karva.

Sproſſen, *v. n.* niknuti, nići, nicati; klići, klijati; aus der Erde —, izniknuti; izrasti; die Bäume — von Neuem, drveće se je omladilo; drveće opet těra; der Kohl ſproſſet wieder, zelje opet izbija; zelje je obraslo; (abſtammen), dolaziti, lozu vući; (entſtehen), radjati se; izrasti; narasti; nići.

Sproſſenfichte, *f.* (*Pinus Canadensis*), kanadski bor.

Sproſſenkohl, *m.* obraslica, prokolica.

Sproſſer, *m.* (*Luscinia major*), slavulj; veliki slavulj; (*stolo*), vréža.

Sproßgewächs, *n.* mlazje.

Sprößling, *m.* (eines Baumes), mladica, ogranak; (*fig.*) potomak, odvětak; ein kaiſerlicher —, ogranak carske kuće; der einzige — einer Familie, klica porodice.

Sproßvogel, ſ. Sproſſer.

Sprotte, *f.* (*Clupea Sprottus*), sledica, salakuška.

Spruch, *m.* izreka; (Richter—), presuda, odsuda; (Sinn—), rěč; prekorečica; die Sprüche Salomons, prirěčja Solomunova.

Spruchbuch, *n.* poslovičnik; prirěčnik.

Spruchdichter, *m.* pěsnik mudrih rěčih.

Spruchfähig, *adj.* naležan.

Spruchfertig, *adj.* pripravljen za presudu.

Sprüchlich, *adj.* prekorečni; —, *adv.* ſ. Spruchweiſe.

Spruchmäßig, *adj.* presudni.

Spruchrede, *f.* beseda od prekorečicah.

Spruchregiſter, *n.* kazalo izrekah.

Spruchreich, *adj.* obilat mudrimi rěčmi, prekorečicami.

Spruchreif, *adj.* dospio za presudu.

Spruchreim, *m.* mudra rěč u stihovih.

Spruchſchreibart, *f.* prekorečni slog.

Spruchſtelle, *f.* rěč, izreka.

Spruchweiſe, *adv.* prekorečicami; u prekorečicah.

Sprüchwort, ſ. Sprichwort.

Sprudel, *m.* klokot, ključ; kuželj; var; das Waſſer kommt mit ſtarkem — unter dem Felſen hervor, voda izbija žestokim ključem izpod stěne; Karlsbader —, karlovarsko vrelo.

Sprudelkopf, *m.* prsljivac, napržica, naprženica, ljutica, srčko, srditko.

Sprudeln, *v. n.* ključati, krkljati, klokotati, varom vreti; ein —der Kopf, ſ. Sprudelkopf; (aus dem Munde —), prsnuti (iz ustah).

Sprudelquelle, *f.* vrelo, vrutak.

Sprudelſtein, *m.* vrelovac.

Sprudelwaſſer, *n.* ključ od vode; voda iz vrela

Sprubler, (*fig*) ſ. Sprudelkopf.

Sprügel, Sprüßel, ſ. Spriegel, Spießel.

Sprühauge, *n.* žarko oko.

Sprühen, *v. n.* glühendes Eiſen ſprüht, iz usjaloga željeza vrcaju varnice; die Funken —, krese se varnice, iskre prše; (v. Augen), zažagriti očima; die Augen — ihm, oči mu se krese; vatra mu iz očijuh sipa; das Feuer ſprühet aus ſeinem Munde, vatra mu na usta plamti; —, *v. a.* sipati, metati, bacati; es ſprühet, prši, promiče, propada kiša.

Sprühend, *adj* varničav, prskav.

Sprühfeuer, *n.* vrcajući oganj.

Sprühregen, *m.* škropac.

Sprung, *m.* (Riß), pukotina, puklosina, puč; žilj, stréka; das Glas bekam einen —, čaša je napukla, pukla; Sprünge bekommen, izpucati; (mit d. Fuß), skok; einen — thun, skoknuti, skočiti; Sprünge thun, skakati; er ſteht auf dem —e, stisnu se da skoči; stoji na noktu; stoji kao zapeta puška; er war auf dem —e auszugehen, nakan je bio izaći; krumme Sprünge machen, krivudati; mit einem —e, skokom; mit einem —e war er bei ihm, jednom skoči, do njega doskoči; Einem hinter die Sprünge kommen, pohvatiti komu krajeve; zaviriti komu pod košulju; Einem auf die Sprünge helfen, uputiti koga; er wird keine große Sprünge machen, neće daleko dotěrati; den Hengſt zum —e laſſen, pripustiti pastuha; b. Web.) zěv; es iſt nur ein — bis hin, donde je kao od ustah do nosa; (b. Haſen), zadnja noga; ſ. Sprungbein.

Sprungbein, *n.* skočnica, gležnjevac.

Sprungbock, ſ. Sprungſtähr.

Sprungfertig, *adj.* er iſt —, stoji na noktu, stisnù se da skoči.

Sprungfluß, ſ. Springfluß.

Sprunggelenk, *n.* skakaći zglob.

Sprunggeübt, *adj.* věšt skakanju.

Sprungſpinne, ſ. Tigerſpinne.

Sprungriemen, *m.* poduzdak, kapicol.

Sprungſtähr, *m.* mrkalj.

Sprungweiſe, *adv.* skokom, skočimice, djipimice.

Sprungwidder, ſ. Sprungſtähr.

Sprüſſel; Spruten, ſ. Spießel; Sproß.

Spucke, *f.* pljuvača, pljuvaka, pljuvanka.

Spucken, *v. n.* pljunuti, pljuvati; in die Hände —, opljunuti; Einem ins Geſicht —, pljunuti komu u zube; Blut —, bacati krv.

Spucker, *m.* pljuvač.

Spuckig, *adj.* popljuvan.

Spuckkaſten, Spuknapf, *m.* (Spucktrühel, *n.*) pljuvaonica, pljuvačnica, pljuvalo, pljuvaljka, pljuvnjak.

Spücklinge, *pl.* pljuvotine.

Spuddig, ſ. Schmutzig.

Spude, *f.* hitost, hitnja, žurba.

Digitized by Google

Spuden, ſich, *v. r.* paštiti se, žuriti se.
Spuhle, Spühlen uſw. ſ. Spule uſw.
Spuk, *m.* (Geſpenſt), sablast, strašilo; avetinja; (Lärm), buka, halabuka.
Spuken, *v. n.* (Lärm machen), der Wein ſpuckt in ſeinem Kopfe, vino u njem buči; (v. Geſpenſt.) strašiti; es ſpukt in dieſem Hauſe, u ovoj kući ima strašila(h), sablasti(h), avetinje(ah); u ovoj se kući prividja; u ovoj kući lupa i. ide nešto; u ovoj kući obilaze duhovi; es ſpukt in ſeinem Kopfe, ćanut, luckast, sulud je; nije čiste pameti; bori se s pameću.
Spukgeſchichte, *f.* Spukmährchen, *n.* priča o strašilih i. sablastih.
Spukhaft, *adj.* sablastan.
Spukſtunde, Spukzeit, *f.* gluho doba (noći).
Spulbak, *n.* cěvnjak, vretenjak.
Spulbaum, ſ. Spindelbaum.
Spülbütte, *f.* ſ. Spülfaß.
Spule, *f.* (b. Web.) cěvka; (am Spinnrade), mosur; Garn auf die — laufen laſſen, motati predju na cěvke; (Kiel), [cěv.
Spüle, *f.* perilo.
Spuleiſen, *n.* letka.
Spulen, *v. a.* Garn —, sukati, motati predju; natakati (cěvi).
Spulen, *v. a.* plákati, splaknuti, oplaknuti; prati; (ab—). pomivati; die Wäſche —, mahati, plákati rublje; —, *v. n.* an die Mauer —, plakati, prati
Spulenlade, *f.* cěvnjak. [zid.
Spulenmacher, *m.* cěvčar.
Spuler, *m.* takač.
Spüler, *m.* pomivač.
Spülfaß, *n.* sudoper.
Spulförmig, *adj.* cěvčast.
Spülgefäß, *n.* Spülgelte, *f.* ſ. Spülfaß.
Spülgoſſe, *f.* slévak, slév, oluk.
Spülicht, *n.* pomije, splačine, oplačine, omućine, sperine, izpirine; (für Schweine), napoj, meća.
Spülichtfaß, *n.* pomijara.
Spuljunge, *m.* takač.
Spulkahn, *m.* šiklja, golica.
Spulkaſten, *m.* cěvnjak.
Spülkelch, *m.* popirnik.
Spülkorb, *m.* cěvnjak.
Spülkübel, *m.* sudoper, šafolj.
Spülkumpf, ſ. Spülnapf.
Spüllappen, ſ. Scheuerlappen.
Spülmagd, *f.* sudopera.
Spulmaſchine, *f.* sukalo, takalo.
Spulmuskel, *f.* glistesta mišica.
Spülnapf, *m.* pomivaonica.
Spulrad, *n.* sukalo, sukaonjak.
Spulrohr, *n.* trska za cěvke; ſ. Rohrgras.
Spülſchaff, *n.* ſ. Spülkübel.
Spulſpindel, *f.* letka.
Spülſtande, Spülwanne, *f.* ſ. Spülfaß.
Spülſtein, *m.* slév(ak), oluk.
Spulſtift, *m.* kobilica.
Spülwaſſer, *n.* pomije.
Spulwurm, *m.* (*Ascaris*), glista, gljista; (*Lumbricus teres*), glistavac.
Spulwurmſtern, ſ. Schlangenſchwanz.
Spun, ſ. Splint.
Spund, *m.* (Zapfen), čep; (am Faſſe), vranj, vránjak, tapun; (Mundpfropf), zapušač (topa); (Spundloch), vranj; (Spundw.) šipila, žmurić; (im Brode), ſ. Schlief; (im Holze). ſ. Splint.
Spundband, *n.* srednji obruč.
Spundbaum, *m.* mlinski prag.
Spundbohle, *f.* žmur.
Spundbohrer, *m.* vranjâk, tapunjak.
Spundbrett, *n.* Spunddiele, *f.* žmurina.
Spünden, *v. a.* ein Faß —, zavranjiti sud; (durch Einſetzung eines Deckels), zabadnjiti; (durch Einſ. des Bodens), zadniti; Bretter —, daske ušipiliti, žmuriti; einen Brunnen —, zdenac ožmuriti, ušipiliti.
Spünder, *m.* skladač.
Spundgeld, *n.* krčmarina.
Spundhefen, *pl.* gornji kvas.
Spundhobel, *m.* šipilo, žmurnjak.
Spundloch, *n.* vranj.
Spundnagel, *m.* moždanik.
Spundpfahl, *m.* žmurni ko(l), žmur.
Spundſäge, *f.* vranjača, pilica.
Spundſtück, *n.* žmurevac.
Spundtiefe, *f.* srednja dubljina (bačve).
Spundwand, *f.* Spundwerk, *n.* žmur, žmurje, šipila.
Spundzapfen, *m.* vranj, tapun.
Spundziegel, ſ. Plattziegel.
Spunelle, ſ Stachelbeere.
Spur, *f.* (eines Thieres), trag, sléd; Einem auf die — kommen, ući, doći komu u trag; der Hund geht der — nach, pas je potěrao trag; er hat die — verloren, trag mu se je zameo; (Fußſtapfen), stopa; er ging ſeiner — nach, podje njegovim tragom; (eines Wagens), kolotečina, kolomija, rěz, trina; vagaš*; — halten, tragom, kolotečinom ići; držati put; ići po kolniku; halbe — halten, pol traga uzeti, držati pol puta; (Merkmahl), trag, otražak, otražina; davon iſt keine — mehr vorhanden, tomu neima više ni potroška, strva, java i. traga; (in Mühl.) stopica, žujica; (*mont.*) vrteniště; (*met.*) grotlić; (Schiffw.) žabica; vratilište; (ein. ſegelnden Schiffes), razor, pruga; die —en der göttlichen Weisheit, znakovi i. biljezi Božje
Spurbiene, ſ. Spähbiene. [mudrosti.
Spurei, *n.* iznosak.
Spureiſen, *n.* grotlićar.
Spuren, *v. n.* zaudarati; ſ. Spur halten.
Spüren, *v. a.* (nach—), tražiti, sléditi; (v. Hund.) njušiti, cunjati, žunjati; (wahrnehmen), opaziti, opažati; spa-

Digitized by Google

ziti; man spürt es kaum in der Hand, jedva čovĕk osĕća u ruci.
Spurenlos, Spurenstein, s. Spurlos, Spurstein.
Spürer, *m.* slĕdnik, potražnik; (ver.) šišnjavac, šunjalo; s. Spürhund.
Spürgang, *m.* potražak.
Spurherd, *m.* ognjište s kotlićem.
Spürhund, *m.* slĕdnik; (*Canis sagax*), vižla, ker, biza; (*fig.*) s. Spitzel.
Spürkraft, *f.* njušenje; njuh.
Spurkranz, *m.* vĕnac kolomije.
Spurlos, *adj.* beztražan, bez traga; —, *adv.* er verschwand —, ode bez traga; nestade mu traga; trag mu se zameo; neima mu traga ni glasa.
Spurmesser, s. Spureisen.
Spurre, *f.* (*Holosteum umbellatum*), plĕvelj; s. Spark.
Spurritt, s. Spurgang.
Spurschnee, *m.* cĕlac.
Spurschwalbe, s. Spierschwalbe.
Spurstein, *m.* tragovac.
Spurtföhre, *f.* (*Pinus Mugh.*) kosodrvina.
Spurweite, *f.* razmak, razdaleč kolomijah.
Spurwiesel, *n.* promaka.
Sputen, s. Spuden.
Sputig, *adj.* hitan, silan, prešan.
Spützen, *v. n.* pljuvati.
St! *int.* ps! pst! tiho!
Staar, *m.* (*Sturnus*), čvorak, škvor, škvorac, brljak; (am Auge), mrena; der graue —, (*cataracta*), slĕpoća; der schwarze —, (*amaurosis*), mrena, jasna slĕpoća; der reife —, podpuna slĕpoća; d. — stechen, skinuti mrenu; (*fig.*) Einem den — stechen, otvoriti komu oči; s. Staarfell.
Staarauge, *n.* oko sa mrenom, navlakom.
Staaräugig, Staarblind, *adj.* mrenasto oko; — sein, imati mrenu na oku (na očijuh); der —e, *m.* mrenjak.
Staarblindheit, *f.* slĕpoća (od mrene).
Staarbrille, *f.* naočali za mrenjake.
Staarenherd, *m.* gumno za čvorke.
Staarenstein (Staarenachat), *m.* čvorkovac.
Staarfell, *n.* navlaka, bĕlmo, bĕla, bĕlo u oku; es bildet sich ein — auf seinem Auge, navlači mu se bĕlo na oko.
Staarheber, s. Nußheber.
Staarlinse, *f.* mrenasta sočka.
Staarmatz, *m.* (*fig.*) blebetuša.
Staarnadel, *f.* igla za mrenu.
Staarstecher, *m.* očar, okulista.
Staat, *m.* (Pracht), gizda, parada, jordam; gospodstvo; großen — machen, gizdati se; gospodovati; (Putz), ures, nakit; in vollem —e erscheinen, nagizdati se što se lĕpše može; (v. Kleidung), ruho; seinen besten — anlegen, udariti na se najbolje ruho, najbolju odĕću; (Land), država; die österreichischen —en, austrijanska država; die vereinigten —en, sdružene države; državlje; alle —en, sve države.
Staatbett, *n.* odar.
Staatenbeschreibung, *f.* državopis.
Staatenbund, *m.* savez državah; državlje.
Staatengeschichte, *f.* povĕstnica državah.
Staatenkunde, Staatenlehre, *f.* državoslovje, statistika.
Staatenkundige, Staatenlehrer, *m.* državoslov, statistik.
Staatenrecht, *n.* uzajamno državno pravo.
Staatensystem, *n.* ustav državah.
Staatenverband, Staatenverein, s. Staatenbund.
Staatgepränge, *n.* gizda, gospodstvo.
Staatkleid, *n.* svečana odĕća.
Staatlich, *adj.* državni; —e Verhältnisse, državno odnošenje.
Staats- (in Zus.) državni.
Staatsamt, *n.* državni ured; državna služba.
Staatsangehörige, *m.* državljanin.
Staatsangelegenheit, *f.* državni posao.
Staatsanlehen, *n.* državni zajam.
Staatsanwalt, *m.* državni odvĕtnik.
Staatsanwaltschaft, *f.* državno odvĕtništvo.
Staatsanwaltschafts-Beamte, *m.* urednik od državnoga odvĕtništva.
Staatsanwalts-Substitut, *m.* naměstnik državnoga odvĕtnika.
Staatsanweisung, *f.* kladnica, asignat.
Staatsarchiv, *n.* državna pismara, državni arkiv.
Staatsarchivar, *m.* državni pismar.
Staatsauflage, *f.* državni namet.
Staatsaufwand, *m.* državni trošak.
Staatsausgabe, *f.* državni razhod.
Staatsbankerott, *m.* državni propad (bankrot).
Staatsbauten, *pl.* državne gradjevine.
Staatsbeamte, *m.* državni urednik (činovnik).
Staatsbedürfniß, *n.* državna potreba.
Staatsbehörde, *f.* državna oblast, vlast.
Staatsbuchhaltung, *f.* državno računarstvo.
Staatsbürger, *m.* državljanin.
Staatsbürgerlich, *adj.* državljanski.
Staatsbürgerschaft, *f.* državljanstvo.
Staatscasse, *f.* državna pĕneznica.
Staatscontrolle, *f.* državni prigled.
Staatscredit, *m.* veresija državе.
Staatsdiener, s. Staatsbeamte.
Staatsdienst, *m.* državna služba.
Staatsdienstzeit, *f.* državno službovanje.
Staatseffecten, *pl.* državni papiri, državnjače.
Staatseigenthum, *n.* državna svojina; das ist —, to je državno.
Staatseinkünfte, *pl.* državni dohodci.
Staatseinrichtung, *f.* ustrojstvo državе; (Institut), državna uredba.
Staatserfahren, *adj.* vĕšt državnoj upravi.

Digitized by Google

Staatserforderniß, *f.* državna potreba.
Staatsfeind, *m.* neprijatelj države.
Staatsform, *f.* način vladanja.
Staatsforſt, *m.* državni lug, državna šuma.
Staatsforſtbeamte, *m.* urednik kod državnoga šumarstva.
Staatsforſtdienſt, *m.* služba, službovanje kod državnoga šumarstva.
Staatsfreund, *m.* prijatelj države.
Staatsgebäude, *n.* državna sgrada.
Staatsgebiet, *n.* državni kotar; područje države.
Staatsgebrechen, *n.* mana države.
Staatsgefährlich, *adj.* opasan državi.
Staatsgefälle, *pl.* državni dohodci.
Staatsgefangener, *m.* državni zatvorenik, uznik.
Staatsgefängniß, *n.* državna tamnica.
Staatsgeheimniß, *n.* državna tajna.
Staatsgelehrte, *m.* državoznanac, statistik.
Staatsgeſchäft, *n.* državni posao.
Staatsgeſetz, *n.* državni zakon.
Staatsgewalt, *f.* državna vlast.
Staatsgiltig, *adj.* valjan u državi; das iſt —, to valja u državi, za državu.
Staatsgläubiger, *m.* državni věrovnik; věrovnik države.
Staatsgrundgeſetz, *n.* glavni državni zakon.
Staatsgut, *n.* državno dobro, imanje.
Staatsgüter-Adminiſtration, *f.* uprava državnih dobarah.
Staatshaushalt, *m.* državno gospodarstvo, kućanstvo.
Staatskanzlei, *f.* državna pečatnica, kancelarija.
Staatskanzler, *m.* državni pečatnik, kancelar.
Staatskaſſe, *ſ.* Staatscaſſe.
Staatskenntniß, *f.* poznavanje države; državničko znanje.
Staatskleid, *n.* svečana odora, oděća.
Staatsklug, *adj.* državnički, političan.
Staatsklugheit, *f.* državništvo, politika; državnička mudrost.
Staatskörper, *m.* država.
Staatskoſten, *pl.* državni troškovi; auf —, o trošku države; o državnom trošku.
Staatskunde, *ſ.* Staatenkunde.
Staatskunſt, *f.* državništvo, politika.
Staatskünſtler, *m.* državnik, politik.
Staatskutſche, *f.* svečana kočija.
Staatslaſt, *f.* državni teret.
Staatslehre usw. *ſ.* Staatswiſſenſchaft.
Staatsleute, *pl.* državnici, politici.
Staatslexikon, *n.* državoslovni rěčnik.
Staatsliſt, *f.* državnička varka.
Staats-Lotterie-Anlehen, *n.* državni zajam s lutrijom.
Staats-Lotterieloſ, *n.* državna srećka.
Staatsmann, *m.* državnik, politik.
Staatsmaxime, *f.* državničko pravilo.
Staatsmerkwürdigkeiten, *pl.* znamenitosti države.
Staatsminiſter, *m.* državni popečitelj, ministar.
Staatsminiſterium, *n.* državno popečiteljstvo, ministarstvo.
Staatsmittel, *pl.* državni dohodci.
Staatsmonopol, *n.* državno samotrštvo, državni monopo(l).
Staatsoberhaupt, *n.* glava države; vla-
Staatsobligation, *f.* državna zadužnica.
Staatsökonomie, *ſ.* Staatswirthſchaft.
Staatsopfer, *n.* žrtva za državu.
Staatspapier, *n.* državni papir, državni
Staatspapierrechnung, *f.* račun o državnih papirih.
Staatspflicht, *f.* dužnost prama državi; (die Pflicht des Staates), dužnost države.
Staatsprocurator, *ſ.* Staatsanwalt.
Staatsplan, *m.* osnova državnog ustroj-
Staatsprüfung, *f.* državni izpit.
Staatsrath, *m.* (eine Perſon), državni savětnik i. věćnik; (*coll.*) državno věće.
Staatsrathsſitzung, *f.* sědnica državnoga věća.
Staatsrechnung, *f.* državni račun.
Staatsrechnungsweſen, *n.* državno računarstvo.
Staatsrechnungswiſſenſchaft, *f.* državno računstvo.
Staatsrecht, *n.* državno pravo.
Staatsrechtlich, *adj.* državno-pravni; —, *adv.* po državnom pravu.
Staatsrechtslehre, Staatsrechtswiſſenſchaft, *f.* državno pravoslovje; nauka o državnom pravu.
Staatsrechtslehrer, *m.* učitelj, znanac državnoga prava.
Staatsregel, *f.* državničko pravilo.
Staatsregierung, *f.* državna vlada.
Staatsreichthum, *m.* bogatstvo države.
Staatsreligion, *f.* državna věra; věra države.
Staatsrenten, *pl.* prihod od države.
Staatsrückſicht, *f.* obzir na državu; aus —en, radi države; gledajuć na državu.
Staatsruder, *n.* kormilo; das — führen, državom krmiti, vladati; na kormilu biti.
Staatsſache, *f.* državna stvar, državni posao; das iſt eine —, to ide državu.
Staatsſchatz, *m.* državna blagajna, blagaonica.
Staatsſchein, *m.* državna zadužnica.
Staatsſchrift, *f.* državnička knjiga.
Staatsſchriftſteller, *m.* publicista.
Staatsſchuld, *f.* državni dug; ſchwebende —, državni dug bez zaloga; fundirte —, založni državni dug.
Staatsſchuldentilgung, *f.* oduživanje, odduga države.
Staatsſchuldentilgungsfond, *m.* državno oddužno glavno.
Staatsſchuldverſchreibung, *f.* državna zadužnica.
Staatsſekretär, *m.* državni tajnik; popečitelj.
Staatsſekretariat, *n.* državno tajništvo.
Staatsſiegel, *n.* državni pečat.

Digitized by Google

Staatssicherheitsbehörde, *f.* državna redarstvena oblast.
Staatsstreich, *m.* prevrat državne vlade.
Staatssucht, *f.* gizdavost.
Staatsumwälzung, *f.* prevrat države.
Staatsumwandlung, *f.* preobraženje države.
Staatsunterhändler, *m.* državni pogadjač; [diplomat.
Staatsunterhandlung, *f.* državni prègovori.
Staatsverbindung, *f.* sveza državah.
Staatsverbrechen, *n.* veleizdaja.
Staatsverbrecher, *f.* veleizdajnik; izdajica države.
Staatsverfassung, *f.* državni ustav, kon- [štitucija.
Staatsverhältniß, *n.* odnošenje državah.
Staatsverhandlung, s. Staatsunterhandlung.
Staatsvermögen, *n.* državna imovina, državno imaostvo.
Staatsvertrag, *m.* državni ugovor.
Staatsverwaltung, *f.* državna uprava; uprava države.
Staatsverweser, *m.* vladar; doglavnik.
Staatsvisite, *f.* svečani pohod.
Staatsvoranschlag, *m.* državni proračun.
Staatswagen, *m.* svečana kočija.
Staatswegen, von —, od države.
Staatsweisheit, s. Staatsklugheit.
Staatswirth, *m.* državni gospodar, kameralista. [stvo.
Staatswirthschaft, *f.* državno gospodar-
Staatswirthschaftlich, *adj.* državno-gospodarski.
Staatswirthschaftslehre, *f.* nauka o državnom gospodarstvu. [državništvo.
Staatswissenschaft, *f.* državoznanstvo;
Staatswissenschaftlich, *adj.* državo-znanstven, državnički.
Staatszeugniß, *n.* državna svědočba.
Staatszweck, *m.* svrha države; zu —en, za državnu svrhu; za državu.
Stab, *m.* (Stock), palica, batina, štap; an einem —e gehen, odupirati se na palicu; poštapati se; seinen — weiter setzen, krenuti se dalje; (v. Eisen), šiba, šibka, motka; (b. Gärtn.) tačka, pritka; trklja; (Faßdaube), duga; (b. Web.) cèpac, štapić; (*archit.*) obruč; unter Einen —e stehen, biti pod čijom vlasti; den — über einen brechen, obsuditi koga (na smrt); (*mil.*) čeonistvo, stol, štap, štof.
Stabal- (in Zuf.) glavni, štapski, štofski.
Stäbchen, *n.* palicica, šibka, prut, štapić; (*arch.*) obručić.
Stabeisenguß, *m.* kalup šibe. [šibkah.
Stabeisen, *n.* željezne šibke; željezo u
Stabel, *m.* kolac.
Staberbse, *f.* grašak-pričanik i. tačkaš.
Stäbeln, **Staben**, s. Buchstabiren.
Stäbeln, *v. a.* (Bohnen —), priticati, pritaći, trkljati, potrkljati, potačkati; s. Beflecken; (Erbsen —), granati, nagraniti; (d. Wein —), koliti, nakoliti.
Stabergerinne, *n.* dvokružni žlěb.
Staberrad, *n.* dvokružnjak.
Staberzeug, *n.* dvokružje.
Stabfeuer, *n.* oganj za šibe.
Stabgeld, *n.* zlatne šibke; zlato u šib- [kah.
Stabhalter, *m.* predsědnik.
Stabhammer, *m.* šibara.
Stabhobel, *m.* obručnjak.
Stabholz, *n.* drvo za dùge; dùge.
Stäbig, *adj.* trsnat, snopit.
Stabil, *adj.* stalan, stavan, stanovan; — anstellen, dati (komu) stalnu službu.
Stabilität, *f.* stavnost, stanovnost; stal- [nost.
Stabler, *m.* (in Schulen), bekavac.
Stabios, *adj.* (*bot.*) bez pritke.
Stabreißer, **Stabschläger**, *m.* dùgar.
Stabsarzt, *m.* poglaviti, štapski lěčnik i. lěkar.
Stabsilber, *n.* srebrne šibke; srebro u šibkah. [ski častnik.
Stabsoffizier, *m.* poglaviti častnik, štap-
Stabsort, *m.* stolno město; stol, štap.
Stabsquartier, *n.* poglaviti stan; stol.
Stabthierchen, *n.* (*Bacillaria*), veružica.
Stabträger, *m.* štakonoša, žezlonoša.
Stabwurz, *f.* (*Artemisia Abrotanum*), božje drvce; die wilde —, (*A. campestris*), polj-ki pelin.
Stabzange, *f.* klěšte za motke, šibe.
Stachel, *m.* bodilo, bodlja, bodljika, badalj; (Dorn), trn; (an Ähren), osat, osina, (*coll.*) osje; (b. Bienen), žalac, žaoka; (Spitze), šiljak; (Trieb—), ostan, badalj, ošljača; (*theol.*) wider den — lecken, pračati se protiva bodilu; (*fig.*) nagon, potaknuće; (wer Honig lecken will, muß den — nicht scheuen, neima rakah bez mokrih gaćah.
Stachelähre, *f.* osatan klas; (*Hedysarum Onobrychis*), grahorka.
Stachelaloe, *f* (*Aloë ferox*), divja aloja.
Stachelbart, *m.* keser; (v. Mensch.) kesernjak; (*Chaetodon canescens*), sivi nosatac.
Stachelbauch, *m.* (*Tetraodon*), četrzubac.
Stachelbeerartige, *pl.* (*Grossulariceae*), ogrozdjače.
Stachelbeere, *f.* ogrozd, agroš.
Stachelbeerlaus, *f.* (*Aphis ribis*), ogrozdov ušenac.
Stachelbeerspanner, *m.* (*Zerene grossulariata*), ogrozdar.
Stachelbeerstaude, *f.* Stachelbeerstrauch, *m.* (*Ribes Gross.*), ogrozdinjak; ogrozd.
Stachelbiene, *f.* pčela-žacalica.
Stachelbirn, *f.* (*Cactus triangularis*). tronugli nopal.
Stachelbörs, *m.* (*Gasterosteus*), balavac.
Stacheldistel, *f.* (*Carduus acanthoides*),
Stachelbolde, s. Igelflette. [stričak.
Stachelbrache, s. Seebrache.

Digitized by Google

Stacheleidechſe, *f.* (*Lacerta agama*), bodljiva gušterica.
Stachelfeige, *f.* (*Cactus Opuntia*), žabica.
Stachelfiſch, *m.* (*Diodon Histrix*), ježina; ſ. Stichling.
Stachelfloh, *m.* (*Mordella*), štipavica.
Stachelfloſſe, *f.* oštrljata plitva i. peraja.
Stachelfloſſer, ſ. Spitzfloſſer.
Stachelflunder, *m.* (*Pleuronectes Passer*), list, paserić.
Stachelfortſatz, *m.* bodljiv nastavak.
Stachelfrucht, *f.* (*echinus*), jež.
Stachelfüßer, *pl.* (*Poecilopoda*), bodljonožci.
Stachelgewächs, *n.* bodljača.
Stachelgitter, *n.* (*Antipathes clathrata*), mrežasta hrapavka.
Stachelgras, *n.* (*Panicum crus galli*), koštan, kokonožac; (*Tragus*), oštrika.
Stachelgürtel, *m.* bodljiv pojas.
Stachelhaar, *n.* kostrêt.
Stachelhaarig, *adj.* kostrušav, kostretan.
Stachelhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus arvensis*), poljski žabnjak.
Stachelhaſe, *m.* (*Cyclopterus spinosus*), bodljivi krugoperac.
Stachelhäuter, *pl.* (*Echinodermata*), bodljokožci.
Stachelherz, *n.* (*Cardium echinatum*), ježasta čančica.
Stachelheu, *n.* ſ. Stachelähre.
Stachelhirſe, *f.* (*Panicum verticillatum*), krpiguz.
Stachelhornfiſch, ſ. Stachelſchwanz.
Stachelhund, *m.* (*Squalus Centrina*), prasac.
Stachelicht, *adj.* bodljast, iglast.
Stachelig, *adj.* bodljiv, bodljav, bodljikav, igličav; —e Worte, bodljive rêči.
Stachelkäfer, ſ. Stachelfloh; Igelkäfer.
Stachelkarpfen, ſ. Dornfiſch.
Stachelklieſche, *f.* (*Pleuronectes limandoides*), tučna ploča.
Stachelkopf, *m.* bodoglavac.
Stachelkoralle, *f.* (*Antipathes*), hrapavka.
Stachelkrabbe, *f.* bodljikava rakovica.
Stachelkragen, *m.* (*Diodon holocanthus*), oklopar.
Stachelkraut, *n.* ſ. Hauhechel.
Stachelkrebs, *m.* (*Cancer strigosus*), bodljikavi rak.
Stachelkugel, *f.* (*Diodon orbiculatus*), krugljasta ježina.
Stachellinie, *f.* (*Cottus scaber*), hrapava glavočina.
Stachellos, *adj.* bez bodljah, osja.
Stachelmakrelle, *f.* (*Scomber trachurus*), vrnut-bodač.
Stachelmaus, *f.* ſ. Stachelmuskel.
Stachelmohn, *m.* (*Argemone*), žutomlêč.
Stachelmuskel, *m.* medjubodka.
Stacheln, *v. a.* bosti, bockati, badati; (*fig.*) podbadati, podticati.
Stachelnatter, *f.* (*Coluber scaber*), hrapav guž.
Stachelnuß, ſ. Waſſernuß.
Stachelpeitſche, *f.* kandžija.
Stachelpilz, *m.* (*Hydnum*), lošak, kolčak
Stachelratte, *f.* (*Loncheres*), kopljar.
Stachelrede, *f.* bodljiva besêda; ſ. Spitzrede.
Stachelroche, *f.* (*Raja Pastinaca*), žuluga, slinavac.
Stachelrücken, *m.* (*Aphrodita aculeata*), bodljiva pustanka.
Stachelſau, *f.* ſ. Stachelſchwein.
Stachelſcheide, *f.* (*Ascidia echinata*), ježasta sumanka.
Stachelſchere, *f.* (*Cancer carcharus*), bodljivi rak.
Stachelſcherz, *m.* zagrizljiva šala.
Stachelſchnecke *f.* (*Murex*), volak.
Stachelſchrift, ſ. Satyre.
Stachelſchwalbe, ſ. Rauchſchwalbe.
Stachelſchwamm, *m.* (*Spongia muricata*), bodljikava spužva.
Stachelſchwanz, *m.* (*Balistes aculeatus*), ledjorožac.
Stachelſchwein, *n.* (*Hystrix cristata*), dikobraz; (*Scorpaena Scrofa*), škrpina, skarpun; ſ. Spinnenfopf.
Stachelſchweinfiſch, *m.* (*Diodon Hystrix*), ježina.
Stachelſeefäfer, *m.* ((*Chiton hispidus*), kosmurasta babuška.
Stachelſenf, *m.* (*Bunias Erucago*), rikula.
Stachelſpitze, *f.* (*mucro*), rât, brk.
Stachelſpitzig, *adj.* (*mucronatus*), brkast, râtan.
Stachelſtein, *m.* ježevac.
Stacheltaube, *f.* (*Diodon echinatus*), obična ježina.
Stachelthier, ſ. Stachelſchwein.
Stachelvoll, *adj.* bodljav.
Stachelwort, *n.* bodljiva rêč.
Stachelzunge, *f.* oštar jezik kao sablja.
Stacke, *f.* kolac, tačka.
Stacken, *v. a.* koliti; udariti kolje.
Stackt, *n.* kolje; (Zaun), tačke, rešetka.
Stackettthor, *n.* vratnice.
Stackwerk, ſ. Steckwerk.
Stat, *m.* ſ. Geſtade.
Stadel, *m.* štedanj, škedanj; (Scheune), suša.
Stadelhof, *m.* stan, majur.
Stadium, *n.* (Rennbahn), trkalište; (Maß), gon, potrkalište; (Abſchnitt), doba.
Stadler, *m.* stanar, zapostat, majurdžija.
Stadt, *f.* grad, varoš*; in der — leben, gradovati.
Stadt- (in Zuſ.) gradski, varoški.
Stadtamt, *n.* gradski ured; (Dienſt), gradska služba; služba kod grada.
Stadtarzt, *m.* gradski lêčnik.
Stadtbeamte, *m.* gradski urednik.
Stadtbefehlshaber, *m.* zapovêdnik grada.
Stadtbelaſtung, *f.* gradska posada.
Stadtbewohner, *m.* gradski stanovnik; gradjanin, varošanin.
Stadtbezirk, *m.* gradski kotar; gradsko područje.
Stadtbuch, *n.* gradski zemljištnik (grunovnik).
Stadtbürger, *m.* gradjanin.
Städtchen, *n.* gradić, varošica, varošinac.
Stadtcommandant, *m.* zapovêdnik grada.
Stadtdiener, *m.* gradski pandur.
Stadtdorf, *n.* gradsko selo.
Stadtbeſchützer, *m.* gradobran.
Städtebund, *m.* savez gradovah.

Digitized by Google

Stadteinrichtung, *f.* ustrojstvo grada.
Stadteinwohner, s. Stadtbewohner.
Städter, *m.* gradar; s. Stadtbewohner; —in, *f.* s. Stadtfrau.
Städteverwüſter, *m.* poharač gradovah.
Stadtfeſte, *f.* tvrdjavica.
Stadtflur, *f.* gradski kotar; kotar grada.
Stadtfrau, *f.* gradjanka; (ver.) gradarica, varošanka.
Stadtfreiheit, *f.* gradska sloboština, pra-
Stadtgänſefuß, *m.* (*Chenopodium urbicum*), gradski jurevac.
Stadtgebäude, *n.* gradska kuća.
Stadtgebiet, *n.* kotar, područje grada.
Stadtgemeinde, *f.* gradska občina.
Stadtgerechtſame, s. Stadtfreiheit.
Stadtgericht, *n.* gradski sud.
Stadtgeſchichte, *f.* gradski dogadjaj.
Stadtgeſpräch, *n.* das iſt jetzt das —, o tom sada sav grad govori.
Stadtgraben, *m.* gradski obrov.
Stadtgut, *n.* gradsko dobro.
Stadthauptmann, *m.* gradski satnik, varoški kapetan.
Stadthauptmannſchaft, *f.* gradsko satništvo.
Stadthaus, *n.* věćnica.
Stadtherr, *m.* gradski věćnik.
Stadtholz, *n.* zagradnice; (Stadtwald), gradska šuma.
Städtiſch, *adj.* gradski, varoški.
Stadtjugend, *f.* gradjančad, varoščad.
Stadtjunge, *m.* Stadtkind, *n.* gradjanče, varošče; gradsko dête.
Stadtkaſſe, *f.* gradska pěnežnica.
Stadtklatſche, *f.* (*fig.*) gradska torokuša.
Stadtknecht, *m.* gradski pandur.
Stadtkundig, *adj.* svemu gradu poznat; es iſt —, sav grad znade.
Stadtleben, *n.* gradski život; gradovanje, život u gradu.
Stadtleute, *pl.* gradari, varošani; gra-
Städtiſch, *adj.* gradski; —, *adv.* na gradsku.
Städtling, *m.* gradar.
Stadtmädchen, *n.* gradska děvojka, gradarica.
Stadtmagiſtrat, *m.* gradsko poglavarstvo.
Stadtmannſchaft, *f.* gradska posada.
Stadtmäßig, s. Städtlich.
Stadtmauer, *f.* gradski zid, platno od grada.
Stadtmiliz, *f.* gradska vojska.
Stadtmittel, *pl.* gradski dohodci.
Stadtnähe, *f.* blizina grada.
Stadtneuigkeit, *f.* gradska novost.
Stadtobrigkeit, *f.* s. Stadtmagiſtrat.
Stadtordnung, *f.* gradski red, rednik.
Stadtpfarrer, *m.* gradski župnik.
Stadtpflicht, *f.* gradjanska zakletva, prisega.
Stadtpflichtig, *adj.* gradu podložen; — ſein, podpadati pod grad.
Stadtphyſicus, s. Stadtarzt.
Stadtrath, *m.* (einz. Perſon), gradski věćnik; (*coll.*) gradsko věće.
Stadtrecht, *n.* gradsko pravo.
Stadtrichter, *m.* gradski sudac.
Stadtrichteramt, *n.* gradski sud; (Stadtrichterſtelle, *f.*) služba i. čast gradskoga sudca.
Stadtröthling, *m.* (*Sylvia Tithys*), žvrglja, ilovčica, brodjica.
Stadtſache, *f.* gradska stvar; gradski posao.
Stadtſchatz, *m.* gradska blagajnica.
Stadtſchirmer, *m* gradobran.
Stadtſchlüſſel, *m.* gradski ključ.
Stadtſchreiber, *m.* gradski pisalac i. tajnik; gradski bilježnik.
Stadtſchuld, *f.* gradski dug.
Stadtſchule, *f.* gradska učionica, varoška škola.
Stadtſchwalbe, *f.* (*Hirundo urbica*), lastavica.
Stadtſiegel, *n.* gradski pečat.
Stadtstheil, *m.* s. Stadtviertel.
Stadtthor, *n.* gradska vrata (kapija); als er vor das — kam, kad dodjo gradu na vrata.
Stadtthurm, *m.* gradski toranj.
Stadtverordnete, *m.* gradski odbornik.
Stadtverordneten-Collegium, *n.* gradsko odborništvo; gradski odbornici.
Stadtverwaltung, *f.* gradska uprava; uprava grada.
Stadtviertel, *n.* preděl grada.
Stadtvogt, *m.* gradski nadglednik.
Stadtvolk, *n.* ljudstvo od grada.
Stadtwache, *f.* gradska straža.
Stadtwald, *m.* gradska šuma.
Stadtwall, *m.* obkop grada; gradski ob-
Stadtwappen, *n.* gradski grb.
Stadtwärts, *adv.* gradu.
Stadtwehr, *f.* gradobrana.
Stadtweſen, *n.* gradstvo.
Stadtwohnung, *f.* stan u gradu; ich habe eine —, u gradu stanujem.
Stadtzeichen, s. Stadtwappen.
Staffage, *f.* stafaža.
Staffel, *f.* stupanj, skalin*; (b. Mal.) s. Staffelei.
Staffel uſw. s. Stapel uſw.
Staffelartig, *adj.* stupnjast; —, *adv.* po-
Staffelbar, *adj.* stovarni.
Staffelei, *f.* slikarski stalak.
Staffelgerechtigkeit uſw. s. Stapelgerechtigkeit uſw.
Staffelgeſang, s. Graduale.
Staffelland, *n.* stupnjevina.
Staffelleiter, *f.* lěstva.
Staffelmeſſung, *f.* měrenje na stupnje.
Staffeln, *v. a.* ostupnjiti; postupice namětiti.
Staffelſtein, *m.* stubak; s. Pranger.
Staffelweiſe, *adv.* postupice.
Staffen, *m.* stupanjka.
Staffette, *f.* glasonoša, věstnik; (das Schreiben), věstnica, štafeta.
Staffiren, *v. a.* kititi; (ein Zimmer), opraviti; (ein. Hut), obšiti; (ein Kleid), obnizati.
Staffirer, *m.* lěpšilac; (Gold—), pozla-

Digitized by Google

Stag, *n.* stag.
Staganger, *n.* šeputka.
Stagnation, *f.* stinuće; mrtvilo, mrtvež.
Stagniren, *v. a.* stinuti; stajati, usićiti se.
Stagnol, ſ. Stanniol.
Stahl, *m.* ocao, (ocal, acal), ocilj, nado, čelik; (Feuer—), ocilo, ognjilo; (Weß—), ognjilo, masat*; (im Biegeleiſen), duša; (*fig.*) mač; ſich den — in die Bruſt ſenken, zaklati se; Eiſen in — verwandeln, ocaliti, poocaliti željezo; (ipr.) hart wie — und Eiſen, tvrd kao kamen; (b. Drechſ.) ocilo; eine Klinge von —, ocaona (čelična) lit; (Probe), ogledac, kušaljka.
Stahl- (in Zuſ.) ocalan, naden, od nada,
Stahlarbeit, *f.* ocalarina, nadarina.
Stahlarbeiter, *m.* ocalar, nadar.
Stahlbad, *n.* željezita kupelj; Stahlbäder, željezite toplice.
Stahlbaum, *m.* (*Fagara*), fagara.
Stahlbedeckt, *adj.* vas u oklopu.
Stahlblank, *adj.* —e Waffe, světlo oružje
Stahlblau, *adj.* ociljast.
Stahlblech, *n.* ocaona pločevina (lima).
Stahlbrennen, *n.* ocaljenje.
Stahlbrenner, *m.* ocaoničar.
Stahlbrunnen, *m.* željezito vrelo.
Stählchenbuch, *n.* oglednik.
Stahldegen, *m.* (*fig.*) světla sablja.
Stahldicht, *adj.* gust kao ocao.
Stahldraht, *m.* ocaona, nadena žica.
Stahldruck, *m.* nadopis.
Stahldrucker, *m.* nadopisar.
Stählen, *v. a.* ein Meſſer —, naociliti, naditi, obnaditi nož; Eiſen —, kaliti, okaliti željezo; (*fig.*) den Muth —, hrabriti, ohrabriti srce.
Stählern, *adj.* ocalan, ociljan, naden,
Stahlerz, *n.* ociljevac.
Stahlfabrik, *f.* ocaonica, ocalara.
Stahlfabrikant, *m.* ocaoničar.
Stahlfeder, *f.* stajka, pero, poskok, lěva; (im Stuhle), škrip; (zum Schreiben), ocaono pero.
Stahlfeile, *f.* piljak (turpija) za ocao,
Stahlfeilicht, *n.* ocaoni opiljci.
Stahlfeſt, *adj.* čvrst kao nado, ocao.
Stahlgärbefeuer, *n.* oganj za čišćenje ocala, nada.
Stahlgeklirr, *n.* (*fig.*) zveka sabaljah.
Stahlgeſchmeide, *n.* ocaono oklopje.
Stahlgetränkt, *adj.* okaljen.
Stahlgrau, *adj.* siv kao ocao.
Stahlgrün, *adj.* ociljasto-zelen.
Stahlhammer, *m.* samokov za ocao.
Stahlhandel, *m.* trgovina ocalom, nadom.
Stahlhart, *adj.* tvrd kao ocao i. nado.
Stahlhärte, *f.* tvrdoća ocala, nada.
Stahlhärtung, *f.* ocaljenje, nadjenje;
Stahlhütte, ſ. Stahlfabrik.
Stahlicht, *adj.* ociljast.
Stahlknoten, *m.* tvrdilo ocala.
Stahlkraut, *n.* ſ. Hauhechel; Eiſenkraut.
Stahlkur, *f.* lěčenje željezom.
Stahlmittel, *n.* željezit lěk.
Stahlpanzer, *m.* ocalan oklop.
Stahlperle, *f.* ociljast biser.
Stahlraffinerie, *f.* čistionica ocala.
Stahlſache, ſ. Stahlwaare.
Stahlſaite, *f.* ocaona žica.
Stahlſchneider, *m.* nadorezac, nadopisac.
Stahlſtecher, *m.* nadorezac, nadopisac.
Stahlſtein, *m.* ociljevac.
Stahlſtich, *m.* nadorez, nadopis.
Stahlſtreckhammer, *m.* tanjilo ocala.
Stählung, *f.* ukalica.
Stahlwaare, *f.* ocaonina, nadenina, ocaona, nadena roba.
Stahlwalzwerk, *n.* pločevnica za ocao.
Stahlwaſſer, *n.* željezita voda; voda-željeznica.
Stahlwerk, *n.* ocalina; ſ. Stahlfabrik.
Stahr, ſ. Staar.
Stähr, *m.* ovan, praz, mrkalj.
Stähren, *v. n.* (v Stähre), mrkati; (v. Schafe), mrkati se, těrati se.
Stährlamm, *n.* šilježe.
Stake, *f.* proštac.
Staken, *v. a.* d Feuer —, tarkati, čarkati u vatru.
Stakenzaun, *m.* ograda od prošća; ſ. Stacket.
Staker, *m.* tarkač.
Staket, ſ. Stacket.
Stakholz, *n.* drva za prošće.
Stakwerk, *n.* plot.
Stalagmit, *m.* stalagmit.
Stalaktit, *m.* siga.
Stale, *f.* ſ. Spriegel.
Stall, *m.* staja, stajnica, pojata, štala; (Pferde—), konjušnica; konjara; (Schwein—), kotac; das Vieh in den — thun, spratiti stoku (marvu); (v. Pferden), voda; ſ. Viehſtall; Kuhſtall.
Stallamt, *n.* konjušarnica.
Stallbaum, *m.* dvojan; pregrad, korlat,
Stallblind, *adj.* slěp od stajevanja.
Stallboden, *m.* krovak.
Stallbube, *m.* konjušče.
Stalldecke, *f.* stajni pokrovac.
Stalldiener, *m.* stajar.
Stalldienſt, *m.* konjuška služba.
Stallen, *v. n.* (harnen), puštati vodu; laß das Pferd —, pusti konja mokriti, topiti; (im Stalle ſein), stajevati; (*fig.*) ſie — ſich nicht mit einander, neslažu se; nepodudara im se ćud; —, *v. a.* Blut —, točiti krvlju; (in den Stall ſtellen), spratiti (u staju).
Stallfütterung, *f.* hranjenje u jaslih; stajevanje; die — einführen, hraniti (stoku) na jaslih.
Stallgeld, *n.* stajarina, štalarina.
Stallgeruch, *m.* smrad od staje.
Stalljunge, ſ. Stallbube.
Stallknecht, *m.* konjuh, konjušar.

Digitized by Google

Stallkraut, *n.* s. Hauhechel.
Stallfuh, *f.* stajara, štalara.
Stallleute. *pl.* konjušari.
Stallmeister, *m.* konjušnik. [konjušnika.
Stallmeisterstelle, *f.* služba konjušnička,
Stallmiethe, *f.* najam staje.
Stallmist, *m.* napor, gnoj iz staje.
Stallochs, *m.* vol-hranjenik.
Stallpacht, s. Stallmiethe. [stajar.
Stallstätig, *adj.* ein —es Pferd, konj-
Stallum, *n.* stalo; město.
Stallung, *f.* spraćanje (stoke); (Stall), staja, stajnica.
Stallzins, *m.* stajarina.
Staminod, *n.* gola nit.
Stamm, *m.* (eines Baumes), stablo, deblo; (Stammende), panj; (spr.) der Apfel fällt nicht weit vom —e, neće vočka izpod debla; (Stammwort), korěnika; (Geschlecht), koleno, rod; (Familie), porodica; der Letzte seines —es, poslědnji ogranak porodice; der männliche —, stežer; die zwölf Stämme Israel, dvanaest kolěnah izraelskih; er ist von demselben —e, od iste je loze; (Linie), loza; (Volks—), pleme; (Stammgeld), glavno, zaklada, podanak; (v. Vieh), pleme, pasmina.
Stammaloe, *f.* (*Aloë arborescens*), drvolika aloja.
Stammbaum, *m.* rodovnik, rodolik.
Stammbiene, *f.* šumska pčela.
Stammblatt, *n.* stablen listak.
Stammbuch, *n.* uspomenik.
Stammbuchblatt, *n.* pomenka.
Stammbuchstabe, *m.* korěnito slovo.
Stammburg, *f.* rodni grad.
Stammcapital, *n.* glavno; glavnica.
Stämmchen, *n.* stabaoce.
Stämmeisen, *n.* dlěto.
Stammeler, s. Stammler.
Stammeln, *v. n.* (v. Kind) tepati, pentati, bekasati; (stottern, trtati; (*fig.*)
Stammelnd, *adj.* tepav. [natucati.
Stammelsprache, *f.* tepačina.
Stammeltern, *pl.* pradědovi, praroditelji.
Stammen, *v. n.* dolaziti; er stammt mit uns aus einerlei Geschlecht, jednu lozu vuče s nami; er stammt aus Asien, rodom je iz Azije.
Stämmen, s. Stemmen.
Stammende, *n.* pridanak, oddanak, panj.
Stammendniß, *f.* prvi padež, nominativ.
Stammerbe, *m.* naslědnik roda.
Stammern, s Stottern. [plemenik.
Stammesverwandte, *m.* plemenik, jedno-
Stammfaul, *adj.* truhla debla, stabla.
Stammfolge, s. Geschlechtsfolge.
Stammform, *f.* glavni oblik.
Stammfreund, *m.* srodnik.
Stammgast, *m.* stari gost.
Stammgeld, *n.* glavno, zaklada.
Stammgenoß, *m.* plemenik.
Stammgenoßlich, *adj.* suplemeni, jednoplemeni. [miš.
Stammgut, *n.* rodno dobro; s. Fideicom-
Stammhaar, *n.* dlaka.
Stammhaft, *adj.* trsnat, snopit.
Stammhalter, *m.* klica porodice.
Stammhaus, *n.* rodna kuća.
Stammherr, s. Stammvater.
Stammholz, *n.* drvo od stabla, debla; (Oberholz), krupnogorica.
Stämmicht, *adj.* trsnat, snopit; ein —er Mensch, temeljak.
Stämmig, *adj.* stablovit; —es Holz, krupnogorica; s. Stämmicht.
Stammklafter, *f.* hvat drvah od panjevah.
Stammland, *n.* mati-zemlja; otačbina.
Stammlaut, *m.* korěnit glasac.
Stammlehen, *n.* prvotno leno, prvotni feud; rodno leno.
Stammleiste, *f.* lěvča.
Stammleiter, *f.* glavna lěstvica.
Stammler, *m.* tepalo, tepavac; bekavac, pentalo, pentavac; —in, *f.* tepavica, pentavica.
Stämmling. s. Sprößling.
Stammlinie, *f.* loza, rozga.
Stammlohde, *f.* omladina.
Stammlos, *adj.* (*bot.*) bez stabla, debla.
Stammmoos, *n.* stablen mah.
Stammmutter, *f.* pramati.
Stammnadel, *f.* čizmarska igla.
Stammochs, *m.* bik, bak.
Stammort, *m.* rodište.
Stammraupe, *f.* gusěnica-stablarka.
Stammregister, *n.* s. Stammtafel.
Stammrind, *n.* s. Stammochs.
Stammschwarm, *m.* prěsěd.
Stammschwein, *n.* podsadnica.
Stammsilbe, *f.* korěnita slovka.
Stammsitz, *m.* rodna stolica; rodni dvori.
Stammsprache, *f.* korěnit jezik.
Stammtafel, *f.* rodoslovje; s. Stammbaum.
Stammträger, *m.* naslědnik rodnoga lena i. feuda.
Stammvater, *m.* praotac, praroditelj.
Stammvermögen, *n.* glavno, zaklada, podanak; (v. Vermögen eines Stammes), rodna imovina.
Stammverschiedenheit, *f.* razlika plemenah.
Stammverwandt, *adj.* jednorodni, jednoplemeni, suplemeni.
Stammverwandte, s. Stammesverwandte.
Stammvieh, *n.* zakladna stoka; (Zuchtvieh), pripaša. [šeboj.
Stammviole, *f.* (*Cheiranthus Cheiri*), žuti
Stammvolk, *n.* prvotni narod.
Stammwappen, *n.* rodni grb.
Stammwirthschaft, *f.* prvotno kućanstvo, go-podarstvo; (Familienw.) kućanstvo
Stammwolle, *f.* prvotna vuna. [porodice.
Stammwort, *n.* korěnita rěč, korěnika.
Stammwurzel, *f.* pridanak, oddanak, podanak.

Digitized by Google

Stammzeitwort, *n.* korênit glagolj.
Stammzwiebel, ſ. Mutterzwiebel.
Stámpe, *f.* tokovac.
Stámpel uſw. ſ. Stempel uſw.
Stampen, Stámpen, *v. a.* die Nadeln —, nabijati glavice na bačenke i. bumbače; Löcher in die Hufeiſen —, probijati podkove.
Stamper, Stámper, *m.* tučak.
Stampf, *m.* tučak.
Stampfbüchſe, *f.* stupa.
Stampfe, *f.* (Werkzeug), tučak, tukač; (in Walkmühlen), bat; (Graupenmühle), stupa; (Kraut—), sěcalin; (b. Stampfen), stupanje, nabijanje; die Hirſe in die — ſchicken, dati ostupati prohu i. proso; ſ. Stampfer.
Stampfeiſen, *n.* tučak, tukač.
Stampfen, *v. n.* mit dem Fuße auf die Erde —, tupnuti, tabati, toptati, tobotati; biti i. tući nogom o zemlju; —, *v. a.* das Kraut —, sěcati kupus; die Nadeln —, ſ. Stámpen; (b. Goldſchm.) dubačiti; (im Mörſer —), tući; etwas klein —, stući što; Trauben —, muljati, greštati grožđje; Hirſe —, stupati proso; mit Füßen —, gaziti; feſt —, sabiti; prigaziti; ſ. Prägen.
Stampfer, *m.* (e. Perſon), nabijač; stupač; muljač; (Werkz.) tučak, tukač, palj; (Wt.) muljalo, greštaljka; (*mont.*) žibka; ſ. Setzkolben.
Stampfgang, *m.* stupaći tečaj.
Stampfhammer, *m.* bat.
Stampfhaus, *n.* stupaonica.
Stampfig, *adj.* ein —es Pferd, konj-kopač.
Stampfklotz, *m.* maljuga.
Stampfloch, *n.* batnik.
Stampfmühle, *f.* stupa; stupaonica.
Stampfreiten, *v. n.* upinjati se.
Stampfſchlägel, *m.* bat; ſ. Ramme.
Stampfſee, *f.* nasrtni val.
Stampfſpreu, *f.* ostupine.
Stampfſteven, *m.* okomi stavac.
Stampfſtoßen, *v. n.* propinjati se.
Stampftrog, *m.* stupnik.
Stampfwerk, *n.* stupa.
Stampiglie, *f.* pečatilo; bilježilo.
Stand, *m.* (das Stehen), stojnica; keinen feſten — haben, nestajati stavno, čvrsto; (*fig.*) neimati čvrsta položaja; der — des Waſſers, stanje, visina vode; — halten, stati; oprěti se, čekati, dočekati; er hat nicht — gehalten, nije ostajao; nije uztrajao; etwas zu — bringen, izvesti, izposlovati, učiniti, napraviti što; zu —e kommen, svršiti se; die Sache iſt nicht zu —e gekommen, od toga nebi ništa; kommt kein Vergleich zu —e, ako se nenaravnaju; wenn der Vertrag zu —e kommt, ako se ugovor sklopi; ako se pogode; mit etwas zu —e kommen, svršiti, izvesti, načiniti što; keinen guten — haben, zlo stajati; er hat einen harten —, mučan mu je položaj; mučno mu je; (Zuſtand), etwas wieder in den vorigen — ſetzen, povratiti što u prvašnje stanje; etwas im —e erhalten, uzdržavati što; im —e ſein etwas zu thun, moći, kadar biti što činiti, učiniti; wenn ich im —e ſein werde es zu thun, ako to uzmogu učiniti; er wäre im —e einen Menſchen zu tödten, kakvi je, člověka bi ubio; außer —e ſein, nemoći; er iſt im —e Alles zu verſchwenden, kakav je razsipnik, sve bi potratio; er ſetzte mich in — es zu thun, on me je pomogao, te sam to učinio; etwas in — ſetzen, opraviti što; ſich in — ſetzen Jemand zu empfangen, pripraviti se za doček; er ſetzte ihn außer — es zu thun, zapréčio ga je, svezao mu je ruke, da toga neučini; Einen zu —e bringen, postaviti, dovesti koga; der — der Gnade, stališ milosti; im —e der Natur, u naravnom biću, stanju; der ledige —, bežženstvo, neudaja; děvstvo; in ledigem —e, neoženjen; neudata; (Rang), stalež, stališ; mit ſeinem —e zufrieden ſein, zadovoljan biti sa svojim staležem; von hohem —e, visoka roda; ein Mann von —e, člověk visoke ruke; velik gospodin; von niedrigem —e, nizka roda; tamnik; der — der Burger, gradjanski stalež; gradjanstvo; die Stände zuſammen berufen, sakupiti, sazvati stališe i. stališe; (Platz), město; einen guten — haben, dobro stajati, imati dobro město; ſeinen — verändern, promeniti město, stališ; (eines Krämers), stojnica, daščara, šatra; (wbm.) čekalica, postaja; (Gattung), razred; (Fuß), noga; (im Stalle), staja.
Standarte, *f.* stěg; (v. Perſ.) eine lange —, dugonja, lola, dugajlija.
Standartejunker, Standartetráger, *m.* stěgonoša.
Standartepoſt, *f.* stěgovna opaza.
Standarterotte, *f.* stěgovna povorka.
Standbaum, ſ. Stallbaum.
Standbild, *n.* kip.
Standblock, *m.* služak.
Ständchen, *n.* začinka, serenada; (b. Krämer), ſ. Stand.
Stande, *f.* ſ. Ständer.
Stände, *pl.* stališi, staleži.
Ständer, *m.* (Bauw.) stub; (am Gangſpille), vreteno; (Bien.) stublika, stubanj; (Gefäß), tezla, kačica; (Stande), stojača; (Fiſchhalter), barka.
Ständerling, *m.* stojnica.
Ständerwerk, *n.* sěk.
Standesänderung, *f.* proměna staleža, stališa.
Standesberuf, *m.* zvanje.

Digitized by Google

Standesehe, *f.* ženitba prema (svomu) staležu.
Standeserhöhung, *f.* uzvišenje, uzvišnja.
Standesfrau, *f.* velika gospodja.
Standesgebühr, *f.* nach —, po gospodstvu.
Standesgemäß, *adv.* prema staležu.
Standesgenoß, *m.* sustaležnik; er iſt mein —, jednoga smo stališa. [stališem.
Standesgleichheit, *f.* jednakost stališa,
Standesherr, *m.* staležnik.
Standesmäßig, ſ. Standesgemäß.
Standesperſon, *f.* (čovèk) višega stališa; (velik) gospodin; —en, (velika) go-
Standesrecht, *n.* pravo staleža. [spoda.
Standestracht, *f.* nošnja prema staležu; staležka odora.
Standeswahl, *f.* izbor stališa.
Standeszeichen, *n.* znak stališa.
Ständeunterſchied, *m.* razlika stališih i. staležah.
Ständeverſammlung, *f.* staležki sabor.
Ständeweſen, *n.* staleštvo.
Standfeſt, *adj.* stavan, stanovan.
Standfiſch, *m.* riba-stanarica. [trašče.
Standgeld, *n.* mèstovina, piačevina, ša-
Standgericht, *n.* prèki sud.
Standhaft, *adj.* postojan, stalan.
Standhaftigkeit, *f.* postojanost, postojanstvo, stalnost.
Standhältig, *adj.* dotrajni.
Standhandel, *m.* stojničarenje.
Ständig, *adj.* stalan; —er Aufenthalt, stanbina, stojbina, postojbina.
Ständiſch, *adj.* stališki, staležki; —er Ausſchuß, staležki odbor; —er Körper, staleštvo.
Standlehre, ſ. Statik.
Standlinie, *f.* osnovnica.
Ständling, *adv.* stojećke.
Standort, *m.* stojbina; (Wohnort), sto-
Standplatz, *m.* stajalište. [lica, sèdište.
Standpunkt, *m.* stanovište; gledište.
Standquartier, *n.* stanište.
Standrecht, *n.* prèki sud; — halten, suditi na prečac.
Standrechtlich, *adj.* prèko-sudni; —e Commiſſion, povèrenstvo za prèki sud; —es Gericht, prèki sud; —es Verbrechen, zločin podpadajući pod prèki sud; —es Urtheil, odsuda prèkoga suda; —es Verfahren, postupanje prèkoga suda.
Standrechtmäßig, *adj.* prèko-sudni; —, *adv.* prèkim sudom; — behandelt werden, doći pod prèki sud. [suda.
Standrechtsſtrafe, *f.* kazan od prèkoga
Standrede, *f.* nagrobna besèda; eine — halten, besèditi nad grobom; ſ. Stegereif.
Standredner, *m.* nadgrobni besèdnik.
Standriß, *m.* spoljašnji nacrt.
Standſtuhl, *m.* stalac, stojača, dubak.
Standthier, *n.* stanar.
Standvogel, *m.* ptica-stanarica.
Standwind, *m.* stalan vètar. [stališu.
Standwürdig, *adj.* dostojan stališa; prema
Stange, *f.* motka, otka, druga, srg; štilja, štiljega; lènka; (Lack—), struk, šibka; (Silber—), šiba, šibka; (eines Weinſtockes), čokot; Obſt mit einer — abſchlagen, mlatiti voće prutom, klatcem i. špruljom; (Hopfen—), pritka, tačka, trklja, taklja, taklić; d. Hopfen mit —n verſehen, priticati, trkljati hmelj; (Fahnen—), kopljača; (im Käfiche), šibica; (am Steuerruder), jargola; (ſpr.) Einem die — halten, držati komu krilo, stranu i. ruku; bei d. — halten, uztrajati; držati se istine.
Stängel, **Stängeln**, ſ. Stengel, Stengeln.
Stängen, *v. a.* priticati, trkljati, tačkati;
Stangenbeſen, *m.* dugačka metla; metla na motki; nasadjena metla.
Stangenbohne, *f.* grah i. pasulj-pritčanik i. tačkaš.
Stangenborſtwiſch, *m.* paučinjak, dugačka perjača. [šibkah.
Stangenblei, *n.* olovene šibke, olovo u
Stangeneiſen, *n.* željezne šibke; željezo u šibkah.
Stangenerbſe, *f.* grašak-pritčanik.
Stangenförmig, *adj.* motkast.
Stangengerade, *adj.* upravan kao svèća.
Stangengold, *n.* zlatne šibke; zlato u šibkah.
Stangenhammer, *m.* mlat-zubnjak.
Stangenhebel, *m.* štipa.
Stangenholz, *n.* kolje; (Gehölz), kološèk.
Stangenfiſch, *m.* krletka od žice.
Stangenkraut, *n.* ſ. Flachsſeide; Leindotter.
Stangenlack, *m.* lak u šibkah; ſ. Siegellack. [lampaš.
Stangenlaterne, *f.* nasadjena svètiljka,
Stangenleuchter, *m.* nasadjen svećnjak.
Stangenpferd, *n.* podko(l)njak, rudnjak.
Stangenſalpeter, *m.* salitar u šibkah.
Stangenſchwefel, *m.* sumpor u šibkah; sumporne šibke.
Stangenſilber, ſ. Stabſilber.
Stangenſtahl, *m.* ocao u šibkah.
Stangentabak, *m.* usukan duhan.
Stangenwerk, *n.* motkovje.
Stangenzinn, *n.* kositer i. cin u šibkah; kositerne šibke.
Stangenzirkel, *m.* šestilo od šibke.
Staniol, ſ. Stanniol.
Stank, *m.* smrad; (ſpr.) — für Dank, komu ja bolji, taj meni gori; za moje dobro slomiše mi rebro.
Stänker, *m.* (Zänker), nabodica, natrkušica, natrčica, naprčica, nasrtalo, nasrtač, nabrčko, zadèvica, svadjalac, svadljivac, kavgadžija, inatnik; (der Alles durchſucht), šišnjavac, šunjalo; (der Stinkende), smrdljivac.

Digitized by Google

Stänkerei, *f.* (Zank), svadja, inat, kavga; (Durchſuchung), premetačina; ſ. Stank.
Stänkerig, *adj.* smrdljiv.
Stänkern, *v. n.* (Geſtank machen), smraditi; bazděti; (ſtänkern), šunjati, cunjati, optati; premetati; (Zank anfangen), zaprzniti, svadjati se; zametnuti i. zaděsti svadju (kavgu); zavadjati, zavaditi.
Stanniol, *m.* stanjol; kositerni i. cinen list; kositernjača.
Stanze, *f.* stanca; (b. Gürtl.) stanica.
Stanzenbunzen, *m.* čekan (za stanice).
Stanzenhammer, *m.* mlat.
Stanzenſtempel, *m.* tučak od stanice.
Stapel, *m.* paluga, kantir*; ein Schiff auf den — ſetzen, nastaviti brod; ein Schiff vom — (laufen) laſſen, porinuti, nametnuti, nametati brod, natisnuti ladju (na vodu); (*fig.*) vom — laufen laſſen, iztěrati na kraj, dovršiti što; (Schiffswerft), brodarnica, škar*, škver; ein — Holz, vitao drvah; (Haufe), hrpa, gomila; (v. Wolle), pramen; (*merc.*) stovarnja, stovar.
Stapelblock, *m.* podvala.
Stapelgerechtigkeit, *f.* stovarno pravo; pravo na stovar.
Stapelgut, *n.* stovarna roba.
Stapelholz, *n.* drvljanik; ſ. Stapelblock.
Stapeln, *v. n.* krakati; —, *v. a.* Holz —, vitlati drva; den Kiel —, nastaviti ladju; (auf—), stovariti, (na)gomilati, grtati.
Stapelort, Stapelplatz, *m.* stovarište.
Stapelrecht, *n.* ſ. Stapelgerechtigkeit.
Stapelſtadt, *f.* stovarni grad; stovarište.
Stapelwaare, *f.* stovarina, stovarna roba.
Stapfe, *f.* trag, stopa; (*fig.*) in Eines —n treten, povesti se za kim; ugledati se na koga.
Stapfen, Stappen, *v. n.* váditi; švagati se.
Star, *m.* uſw. ſ. Staar uſw.
Star, *n.* (Maß), star.
Stark, *adj.* jak; snažan; eine —e Armee, silna, silovita vojska; ſie waren hundert Mann —, bila ih je stotina; der Feind iſt tauſend Mann —, neprijatelj ima tisuću (hiljadu) momakah; eine —e Familie, velika porodica; e. —er Leib, krupno tělo; —e Ausgaben, silan trošak; —er Beweis, tvrd, valjan dokaz; (v. Getränken), žestok, silovan; ein —es Gedächtniß, dobra pamet; darin iſt er —, tomu je věšt; das war ein wenig —, to je okrupno; ein —er Glaube, tvrda věra; eine —e Stimme, jak, gromak glas; ein —er Schlag, čvrst udarac; eine —e Kälte, ljuta zima; ein —es Fieber, žestoka groznica; man ſpricht — davon, mnogo se (o tom) govori; eine —e Meile, dobra milja; — werden, ojačati; (ſpr.) der Stärkſte hat Recht, čija sila toga i pravda; čija sila, toga je i sud; —, *adv.* jako, silno, zdravo, čvrsto.
Stärkblau, ſ. Wäſchblau.
Stärke, *m.* snažnik; (ſpr.) der — ſchiebt den Schwachen in den Sack, tko je jači, taj i tlači.
Stärke, *f.* junica, telica.
Stärke, *f.* jakost, jačina, jakota; (ein. Mauer), debljina; (ein. Armee), množina; (des Geiſtes), snaga; (des Weines), žestina; (d. Eſſigs), ljutina; (d. Leibes), krupnoća; (in einer Kunſt), věština; das iſt nicht meine —, tomu nisam věšt; (—mehl), škrob, skrob, korivo, inkaša*, nišeste, štirka.
Stärkegummi, *f.* škrobna teklina (guma).
Stärkefleiſter, *m.* skrob.
Stärkemehl, *n.* škrob, korivo.
Stärken, *v. n.* jačati.
Stärken, *v. a.* (kräftigen), jačiti, ojačiti; snažiti, osnažiti; krěpiti, ukrěpiti, podkrěpiti; Einen im Glauben —, ukrěpiti, utvrditi koga u věri; (ſchlichten), den Aufzug —, skrobiti predju; die Wäſche —, škrobiti, zaškrobiti, skoriti, skarati, inkašati, štirkati rublje.
Stärkend, *adj.* okrepljiv, podkrepljiv.
Stärkenkalb, *n.* prvo tele.
Stärkere, *m.* das Recht des —n, pravo pretežnosti; (ſpr.) es iſt keiner ſo ſtark er findet einen —n, svaka ptica ima (nad sobom) kobca.
Stärkfabrik, *f.* škrobara.
Starkgeiſt, *m.* snažan duh; veleum.
Starkgeiſtig, *adj.* snažna duha; veleuman.
Starkglänzend, *adj.* sjajan.
Starkgläubig, *adj.* tvrde věre.
Starkgliederig, *adj.* koštunjav, okošt; eine —e Perſon, člankoša.
Stärkhändler, *m.* škrobar.
Stärkfleiſter, *m.* skrob.
Starkknochig, *adj.* okošt, koštunjav, okoštur ljav.
Stärkkraut, *n.* (*Antirrhinum Orontium*), prosta zěvalica; ſ. Herenkraut.
Starkleibig, *adj.* krupan, gojan.
Stärkmacher, *m.* škrobar, inkašar, štirkar; —in, *f.* škrobarica, štirkarica.
Stärkmehl, *n.* škrob.
Stärkmittel, *n.* krěpilo.
Starkmuskelig, *adj.* čio.
Starkmuth, *m.* snažna, krepka duša.
Starkmüthig, *adj.* snažnodušan, krepke dušc.
Stärkpulver, *n.* krěpeći prah.
Starkräderig, *adj.* jakih kolesah.
Stärktrank, *m.* okrepa; umornica.
Stärkung, *f.* jačenje; krěpljenje; pokrepa.
Stärkungsmittel, Stärkungstrank, ſ. Stärkmittel uſw.
Stärkwäſche, *f.* zaškrobljeno rublje.
Stärkwaſſer, *n.* škrobnica.
Stärkzucker, *m.* škrobni slador.
Starr, *adj.* ukočen, okoreo; vor Kälte

Digitized by Google

— ſein, okoramiti se; okrepeniti se; vor Schrecken — werden, zapanjiti se, skočanjiti se, sko(l)cati se, ukolčiti se, uprošiti se, ukipiti se; — und ſteif da ſtehen, kamenom se kameniti; zapanjiti se; die Hände wurden mir vor Kälte —, ruke su mi odrvenile i. okrepenile od zime; die Hände ſind mir vor Kälte —, ruke su mi drvene od zime; Einen — anſehen, piljiti, piždriti u koga; bečiti se, dreciti i. bečiti oči na koga; ein —er Blick, piljenje; ein —er Sinn, tvrdoglavost.

Starrâugen, *v. n.* piljiti, buljiti, piždriti; dreciti oči.

Starrâugig, *adj.* buljiok, piždrav.

Starrblind, *adj.* posve slèp.

Starrblindheit, *f.* podpuna slèpoća.

Starre, *f.* ukočenost; ſ. Starrheit.

Starren, *v. n.* (ſtarr werden), kočiti se, korèpiti se; okorepiti se, krepeniti se; vor Kälte —, koramiti se, okoramiti se, drveniti se, odrveniti; das Haar ſtarrt ihm, kosa mu se ježi, kostreši; kosa mu strši; das Kleid ſtarrt von Golde, rek bi da je sva haljina od zlata; das Buch ſtarrt von Fehlern, pogreške vrve u knjizi; (ſtarr anſehen), ſ. Starraugen; er ſtarrt mir mit weit offenen Augen ins Geſicht, razrogačio, izdrečio je oči na me; —, *v. a.* ukočiti, okorèpiti.

Starrfroſt, *m.* mraz.

Starrhals, ſ. Starrkopf.

Starrheit, *f.* ukočenost, okorelost.

Starrig, *adj.* tvrd, uporan; —er Sinn, ſ. Starrſinn.

Starrknochen, *m.* trtica.

Starrkopf, *m.* tvrdoglavac, tvrdoglavica, tvrdokornjak, upornjak, jogunica*; er iſt ein —, tvrdoglav je, tvrde je glave.

Starrköpfig, *adj.* tvrdoglav, tvrdokoran, uporan, jogunast.

Starrkrampf, *m.* utrnulost; er hat den —, utrnuo je.

Starrleinwand, ſ. Steifleinwand.

Starrſinn, *m.* tvrdoglavost, tvrdokornost, upornost, jogunluk.

Starrſinnig, *adj.* tvrdoglav; ſ. Starrköpfig; — werden, otvrdoglaviti.

Starrſucht, *f.* uhvat, mrtvilo.

Starrtodt, *adj.* mrtav kao kamen.

Starrvoll, *adj.* dubkom napunjen; puno

Startine, *f.* štrtin, štrtinjak. [krcato.

Starzen, *v. a.* (ein Pferd —) kusiti.

Stät, *adj.* stalan, postojan; (unbeweglich), nepomičan; die Augen — auf etwas richten, uprèti, upirati oči u što; piljiti, gviriti u što.

Statarisch, *adj.* razlažuć.

Stâte, ſ. Standhaftigkeit; Stätte.

Stâtig, *adj.* postajkujući; (v. Pferden), ćudljiv; ein —es Pferd, konj-postajač; (anhaltend), neprestani, neprekinut; —, *adv.* neprestance.

Stâtigen, *v. a.* ustanoviti.

Stâtigkeit, *f.* postajkivanje; ćudljivost; (Beſtändigkeit), neprestanost, nepre-

Statik, *f.* miroslovje, statika. [kidnost.

Station, *f.* (Poſt—), postaja, pošta, stacija; (Anſtellung), mèsto, služba; (am Kreuzwege), postojalište.

Stationär, *adj.* stalan, stavan.

Stationiren, *v. a.* naměstiti.

Stationsort, *m.* stajalište, stanište, postaja.

Stationsplatz, *m.* stanovište.

Stationspunkt, ſ. Stationsort.

Stationswagen, *m.* postajna kola.

Statiſch, *adj.* statičan, statički, miroslo-

Statiſt, *m.* stojak, stojša, stojalo. [van.

Statiſtik, *f.* državoslovje, državopis, statistika; — der katholiſchen Kirche, stavopis i. statistika katoličke crkve.

Statiſtiker, *m.* državoslovac, statistik.

Statiſtiſch, *adj.* državoslovan, statistički,

Stativ, *n.* stalak, statva. [statističan.

Statt, (Stätte), *f.* er hat nirgends eine bleibende —, nigdè mu neima stanka i. postojbine; nigdè netemelji; von —en gehen, od ruke ići, napredovati; zu —en kommen, u prilog biti; pomoći; das kommt mir gut zu —en, to mi je za uhar; to mi je dobro došlo; das Pfandrecht, das mir zu —en kommt, založno pravo, što me ide; — finden, bivati; der Recurs findet —, može(š) se utecí; das kann nicht — finden o. haben, to nemože biti; to se nemože dopustiti; to je neuputno; — finden laſſen, dopustiti što; der Recurs findet nicht —, utoku neima mèsta; den Bitten — geben, uslišati molbu; (ſpr.) ein gutes Wort findet eine gute —, tko moli, umoli; eines Andern — vertreten, zaměniti, zastupati koga; an meiner —, na mom mèstu; ſetze dich an meiner —, pomisli, da si na mome mèstu; zaměni me u duhu.

Statt, *prp.* mèsto, mèste, na mèsto; er ging — meiner, išao je za me.

Stätte, *f.* mèsto, ſ. Statt.

Stättegeld, ſ. Standgeld

Stätteles, *adj.* bez kuće i kućišta.

Stattfindend, *adj.* dopušten; valjan.

Statthaft, *adj.* uměstan, putan; das iſt nicht —, to neide; to nevalja.

Statthaftigkeit, *f.* putnost, uměstnost.

Statthalten, *n.* naměstničenje.

Statthalter, *m.* naměstnik.

Statthalterei, *f.* naměstništvo.

Statthalterei-Concipiſt, *m.* perovodja naměstništva. [štva.

Statthaltereigebäude, *n.* kuća naměstni-

Statthaltereirath *m* savětnik naměstni-

Statthalterſchaft, *f.* naměstništvo. [štva.

Digitized by Google

Statthalterwürde, *f.* čast, dostojanstvo naměstnika.

Stattlich, *adj.* —e Kleider, gizdava oděća; — bewirthen, gospodski počastiti; ein —es Amt, odlična, znatna služba; ein —er Mann, vidjen, gledan, ugledan, pristao čověk; krasan čověk; eine —e Rede, vrstna beseda.

Stattlichkeit, *f.* gizdavost; gospodstvo; odličnost, važnost; uglednost; vrsnoća.

Statue, Statüe, *f.* kip.

Statuengruppe, *f.* sukiplje.

Statuiren, *v. a.* ustanoviti; ein Exempel —, kazniti koga drugim za strah.

Statur, *f.* struk, stas, podstav *f.*; von kleiner —, nizka stasa; malen.

Status, *m.* osoblje; stanje; pregled.

Statusquo, *m.* sadašnje stanje; etwas im — belassen, ostaviti što, kako je sada.

Statut, *n.* (Satzung), ustanova; —en, Statutarisch, Statutenmäßig, *adv.* po pravilih.

Stau(e), *f.* tišina; (das Stauen), uzpor.

Staub, *m.* prah; — machen, prašiti; voller — sein, zaprašen biti; d. Tisch ist von — bedeckt, prah je pao po stolu; den — von etwas abblasen, opahati što; den — abkehren, oprašiti što; zu — machen, satrti (što) u mlivo; man kann vor — kaum sehen, jedva čověk vidi od praha; wenn ich einst — bin, kad budem crna zemlja; (spr.) sich aus dem —e machen, oprašiti, odpiriti, odhladiti, odčistiti, odstrugati; Einem — in die Augen streuen, zavarati komu oči; metnuti komu perdu na oči; obmanuti koga; — vom —e geboren, zemlja po zemlji hodi; im —e liegen (v. Demuth), klanjati se do crne zemlje; sich im —e krümmen, u kalu i prahu ležati; Einen in den — treten, vršljati, gaziti, površiti koga; Einen aus dem —e erheben, izvesti koga iz kala.

Staubartig, *adj.* prašast.

Staubbad, *n.* slap.

Staubbalg, *m.* mahovica.

Staubbedeckt, *adj.* zaprašen; prahom po-

Staubbesen, *m.* metlica, ometač.

Staubbeutel, *m.* (*anthera*), prašnica.

Staubbeutelfach, *n.* pregradak prašnice.

Staubbeutelfragend, *adj.* prašničav.

Staubblüte, *f.* prašničav cvět.

Staubboden, *m.* prašnica.

Staubbovist, *n.* s. Stauber.

Staubbrand, *m.* (*Uredo*), snět.

Staubbürste, *f.* četka (kefa) za prah.

Stäubchen, *n.* praška.

Staubdeckel, *m.* poklopac.

Stauben, *v. n.* prašiti; prašiti se; (v. d. See), prašiti se, dimiti se.

Stäuben, *v. a.* (be—), prašiti, zaprašiti; Zucker auf die Speise —, sladorom (cukrom, šećerom) jelo posipati; (ab—), opahati, oprašiti; die Hühner —, tetrebi se lepršaju; Getreide —, opahati žito.

Stauber, *m.* (*Bovista*), prhavac, puhara.

Stäuber, *m.* omelo, pomelo; (v. Hund.) vižla.

Stauberde, *f.* sipka zemlja.

Stäubern, *v. a.* (abstäuben), oprašiti; (v. Regen), sipiti; s. Stöbern.

Staubfaden, *m.* (*filamentum*), nit, končić.

Staubfadenförmig, *adj.* nitast.

Staubfeder, s. Flaumfeder.

Staubfege, *f.* sito.

Staubfetzen, *m.* oprašnik.

Staubflechte, *f.* (*Lichen pulverulentus*), prhav lišaj.

Staubflügler, *pl.* (*Lepidoptera*), leptir-

Staubförmig, *adj.* prašast.

Staubgebilde, *n.* (*fig.*) prah.

Staubgeboren, *adj.* u prahu rodjen.

Staubgefäß, *n.* prašnik.

Staubgeld, *n.* zaprašnina.

Staubgeschlecht, *n.* (*fig.*) crna zemlja.

Staubgewächs, s. Haarmoos.

Staubgewölk, *n.* prašina.

Staubgewühl, *n.* vrva od praha.

Staubgleich, *adj.* prah i pepeo; od praha.

Staubhaar, *n.* mah, malje.

Staubhanf, *m.* bělica, cvětica, prvojka,

Staubhaut, *f.* (*bot.*) prěvěs.

Staubhügel, *m.* hrpa praha.

Staubig, *adj.* prašan, prahovit; ein —er Hut, zaprašen klobuk; sich — machen, zaprašiti se, poprašiti se; es ist —, praši se.

Staubkalk, *m.* raztrošeno vapno.

Staubkamm, *m.* gust češalj.

Staubkammer, *f.* prašnica.

Staubklotz, *m.* (*fig.*) gruda zemlje.

Staubkölbchen, *n.* (*anthera*), prašnica.

Staubkorn, *n.* praška.

Staubkriechen, Staubleckerei, s. Kriecherei.

Staubkriecher, Staublecker, s. Kriecher.

Staublaus, s. Papierlaus.

Stäubling, *m.* (*Lycoperdon*), prhavac.

Staubmantel, *m.* platnenjača; (scherz.) vuckiša, plašivrana.

Staubmehl, *n.* paspalj.

Staubmensch, *m.* *fig.*) crna zemlja.

Staubmoos, s. Haarmoos.

Staubperle, *f.* sićušan biser.

Staubpilze, *pl.* (*Coniomycetes*), snětine.

Staubprinsel, *m.* kvasilica(-četka).

Staubpulver, *n.* tučenik.

Staubregen, *m.* (dažd-)sipac, kiša-prša-

Staubregnen, *v. i.* es staubregnet, sipi kiša.

Staubroth, *n.* Staubröthe, *f.* brocno

Staubsame, *m.* prašno sěme.

Staubsand, *m.* pěsak kao prah.

Staubschnee, *m.* (sněg-)sipac.

Digitized by Google

Staubschwamm, m. (*Lycoperdon*), prhavac, puhara.
Staubsieb, n. sito.
Staubspinne, f. Hausspinne.
Staubtabak, m. prašni duhan.
Staubträger, m. nit, končić.
Staubweg, m. (*pistillum*), pestić.
Staubwirbel, m. vijavica od praha.
Staubwolke, f. prašina.
Stauch, m. s. Muff; (b. Müll.) d. Rad geht im —, es geht —, postupila je vodenica; udario je postup; postup je.
Stauche, f. močionica.
Stauchen, v. a. tuknuti, trusnuti, tresnuti; sich die Hand —, sklecnuti si ruku; Waaren in ein Faß —, trpati, slagati robu u sud i. bačvu; Eisen —, zavratiti, zamlatiti, zalupiti željezo; das Wasser —, uzpréti, zagušiti vodu; den Mühlbach —, ustaviti jažu; mléti na ustavu; den Flachs —, stavičati lan; (in Küchen), podušiti; der Wagen staucht, truckaju kola.
Stauchen, s. Muff.
Stauchzange, f. kléštine.
Stäudchen, n. bokorić; (Strauch), grmak, čbunić, grmić.
Staude, f. (*suffrutex*), bokor; šibljak; (Strauch), grm, čbun.
Staudelbeere, s. Heidelbeere.
Stauden, v. n. (v. Gräs.) bùsati se; (v. Kraut.) bokoriti se, razbokoriti se.
Staudenapfel, s. Zwergapfel.
Staudenartig, *adj.* busast, bokorast.
Staudenbeere, s. Heidelbeere.
Staudendotter, m. (*Myagrum perenne*), lanak, žumanac.
Staudenförmig, *adj.* stablast.
Staudengerste, f. (*Hordeum frutescens*), busasti ječam.
Staudengewächs, n. bokornjača.
Staudenheberich, s. Staudendotter.
Staudenhopfen, m. divlji hmelj.
Staudenklee, m. (*Ptelea trifoliata*), trolisti hmeljevac.
Staudenkoralle, f. (*Isis*), plemeniti koralj.
Staudenkorn, n. busasta raš.
Staudenmelde, f. (*Atriplex kalimus*), primorska loboda.
Staudenreich, *adj.* grmit, bokorit, grmovit.
Staudenrocken, Staudenroggen, s. Staudenkorn. [glavatica.
Staudensalat, m. glavata ločika, salata;
Staudenvogerl, n. (*Ardea minuta*), čapStauderich, m. s. Strauchmelde. [ljica.
Staudicht, *adj.* busast, bokorast.
Staudig, *adj.* busat, bokorit; — wachsen, busati se, bokoriti se.
Staue, s. Stau.
Stauen, v. a. Waaren —, slagati robu; Wasser —, uzpréti, uzpirati, zagušiti, zagatiti, zatvoriti vodu.
Stauer, m. slagač.
Stauerlohn, m. slagačina.
Stauhöhe, f. visina uzpora.
Staunen, v. n. über etwas —, čuditi se čemu; diviti se čemu; Alles staunte, sve se začudi i. čudom čudi; vor —der Bewegung konnte er kaum reden, snebivaše se od čuda.
Staunen, n. čudo; snebivanje; wie groß war mein —, als . . ., ala sam se začudio, kad . . .
Staunenswürdig, *adj.* udivljenja dostojan; es ist —, mora čovék da se (za)čudi.
Staunenvoll, *adj.* čudom začudjen.
Staupbesen, m. šibje, šibe; den — bekommen, dobiti šibe; er bekam den —, bio je šiban; s. Staupe.
Staupe, f. šikavica, žvig, šiba; (Staupenschlag), šibe; zur — verurtheilen, osuditi na šibu; Einen zur — schlagen, šibati koga; (*med.*) zaraza; kuga; prilépčiva bolest.
Stäupen, v. a. šibati, prošibati.
Staupenschlag, m. šibanje; šibe.
Stäuper, m. šibač.
Stäupern, s. Stäubern.
Staurolith, m. kosnjak.
Stauwasser, n. uzpor, voda uzaprla.
Stauung, f. uzpor.
Stauweite, f. daljina uzpora.
Stauwerk, n. ustava.
Stealith, s. Speckstein.
Stearin, n. lojevina, stearin. [rinka.
Stearinkerze, f. stearinova svéća, stea-
Stearinsäure, f. lojena, stearinova kiselina. [stearinani.
Stearinsauer, *adj.* —saure Salze, lojani,
Stearophansäure, f. stearofanska kiselina.
Stearopten, n. stearopten.
Steatite, *pl.* mastnici.
Steatom, n. s. Speckgeschwulst.
Stechaberle, f. ogrozd.
Stechapfel, m. (*Datura Stramonium*), smrdac, tatula. [Nachtschatten.
Stechapfelkraut, n. nat od smrdca; s.
Stechbahn, f. badalo; s. Turnierplatz.
Stechbart, m. keser.
Stechbaum, s. Stechpalme.
Stechbeutel, m. s. Stecheisen.
Stechbolzen, m. šiljast svornjak.
Stechborste, f. bodeća čekinja.
Stechbüttel, s. Stichling.
Stechdegen, m. bodaš.
Stechdorn, m. (*Rhamnus Paliurus*), drača.
Stechelche, s. Stechpalme.
Stecheisen, n. (*mont.*) boda; (Stechbeutel), široko dléto; (b. Holzschneid.) rtač.
Stechen, v. n. bosti, bocati; pěhnuti, pěhati; die Sonne sticht, sunce peče, žari, prigréva; es sticht mir, bode, kolje, žiga me (n. p. u prsiju); es sticht mir in der Seite, protiskuje me, protisnulo me je, provrelo me je,

Digitized by Google

stežu me probadi; das sticht ihm in die Augen, za time mu se oči otimlju; oči mu se u to zadêše; in die See —, otisnuti se, otisnuti brod, zavesti se na more; —, *v. a.* bosti; er hat ihn (einmal) gestochen, ubo ga je; sich an etwas —, nabosti se na što; Einen mitten ins Herz —, prekositi komu srce; Einem den Dolch ins Herz —, udariti komu atagan u srce; Einen todt —, zaklati koga; (v. Fliegen), pecnuti, pecati; (v. Bienen), žacnuti, žacati; ubosti; (v. Schlangen), ujesti, sêknuti; ujedati; der Hafer sticht ihn, salo ga peče; d. Hafer sticht d. Pferd, ječam trči; Sylben —, s. Sylbe; ein Petschaft —, pečat urezati; einen Namen in Stein —, urezati, useći, udêljati ime u kamen; s. Graviren; ein Schwein —, klati, zaklati (krme); nach dem Ringe —, trčati halku; Einen aus dem Sattel —, s. Sattel; (*fig.*) krenuti koga iz milosti, onemiliti koga; eine Karte (im Spiele) —, tući, pretući, ubiti; mit Jemand —, kockati se, žderbati se s kim; Wein aus dem Fasse —, vaditi, izvaditi vino iz bačve; den Staar —, s. Staar; (wdm.) zapeti.

Stechen, *n.* bodnja; klanje; (Schmerz), bodež; — in der Seite, s. Seitenstechen; das — nach einem Ringe, trčanje halko.

Stechend, *adj.* bodljiv, oštar, bodežljiv; ein —er Schmerz, bodež, žiga; —, *adv.* bodimice.

Stecher, *m.* bodač; (b. Spiel), halkar; (Werkz.) šiljak; (Schneller), odponac, obsrača; s. Graveur.

Stecherling, s. Stichling.

Stecherlohn, *m.* vajarina.

Stechfliege, *f.* (*Stomoxys calcitrans*), muha-pecalica.

Stechfisch, s. Stachelflosser.

Stechgabel, *f.* ostve, roglje.

Stechgeld, s. Stecherlohn.

Stechginster, *m.* (*Ulex*), gladiš. [kolj.

Stechhammel, *m.* škopac za posêk i. za-

Stechhandel, s. Tauschhandel.

Stechhaufen, *m.* stoka-klanica.

Stechheber, *m.* teglica, nategača (uprava).

Stechhülse, s. Stechpalme.

Stechkamm, *m.* probadač.

Stechkissen, *n.* jastučak.

Stechklee, *m.* (*Medicago falcata*), čudnovata dunjica.

Stechkorn, s. Mariendistel. [Stechkorn.

Stechkraut, *n.* (*Onopordon*), čkalj; s.

Stechlanze, *f.* koplje.

Stechlaub, *n.*; Stechling, *m.*; Stechlohn, s. Stechpalme; Stichling; Stecherlohn.

Stechmücke, *f.* (*Culex pipiens*), bodeći komarac.

Stechnelke, *f.* (*Agrostemma coronarium*), pitomi kukolj.

Stechnuß, s. Stachelnuß.

Stechpalme, *f.* (*Ilex Aquifolium*), česmina.

Stechpfrieme, *f.* (*Genista tinctoria*), žutilovka; s. Pfriemenkraut.

Stechpflanze, *f.* bodljača, bodljiva bilina.

Stechplatz, *m.* badalo.

Stechring, *m.* halka.

Stechroche, *f.* (*Raja Pastinaca*), žutica, žutuga, slinavac.

Stechrübe, s. Steckrübe.

Stechsalat, *m.* podkresna salata.

Stechschaf, *n.* ovca za zakolj.

Stechschwanz, s. Stachelschwein.

Stechschwein, *n.* krme za posêk; zimina; Stechspiel, *n.* trčanje halke. [posêk.

Stechstachel, *m.* žaoka, žalac.

Stechstahl, *m.* rtača.

Stechvieh, *n.* stoka-klanica; marha (marva) za zakolj i. posêk.

Stechweide, *f.* (*Salix pentandra*), prašljika.

Stechweite, *f.* dohvat mača.

Stechwerk, *n.* badala; usečnina.

Stechwinde, *f.* (*Smilax*), tetivika; s.

Stechwort, *n.* bodljiva rêč. [Stechpalme.

Stechwurzel, *f.* (*Eryngium camp.*) kotrljan.

Stechzeug, *n.* halkarska sprava.

Steckamboß, *m.* rogač.

Steckapfel, *m.* djulabija.

Steckärmel, *m.* rukavac.

Steckbirn, *f.* svilenka.

Steckbrief, *m.* potêrnica, têralica, (pisana) potêra.

Steckbrieflich, *adv.* têralicom; Einen — verfolgen, poslati za kim potêrnicu i. têralicu.

Steckelkiel, *m.* cêv od zalistka.

Stecken, *v. n.* der Nagel steckt in der Wand, klinac (čavao, ekser) stoji, viri, je u stêni (duvaru); die Nadel steckt im Kleide, igla je zabodena u haljinu; der Braten steckt am Spieße, pečenje je (nataknuto i. nabodeno) na ražnju; die Kugel steckt tief im Fleische, zrno se je udêlo duboko u meso; zrno je duboko u mesu; im Schlamme —, uglibiti se; — bleiben, zapeti, zapinjati; zadêsti se (za...); im Kothe — bleiben, zaglibiti se, zapasti, ogreznuti u blato; zavaliti se u blato; der Wagen blieb im Koth —, kola su zapala; die Ruthe steckt hinter d. Spiegel, šiba je zataknuta za zrcalo i. ogledalo; er steckt immer zu Hause, uvêk visi doma, uvêk sêdi kod kuće; er steckt immer hinter dem Ofen, uvêk čami u zapećku; zwischen Thür und Angel —, biti u procêpu i. u škripcu; medju vatrom i vodom biti; in einer Rede — bleiben, zakrknuti i. zapeti u besêdi; er bleibt bei jedem Worte —, za svakom rêčju zakrknjiva i.

Digitized by Google

zapinje; im Halſe — bleiben, prisěsti, prisědati, zasěsti, zasědati; es ſteckt ihm ein Knochen im Halſe, kost mu je stala u grlu; die Sache iſt ins Stecken gerathen, stvar je negdě zapela; da ſteckt es eben, baš tu zapinje; to je ona teta, koja smeta; das Waſſer ſteckt ſich, udario je uzpor; in Noth —, u nevolji biti; in Schulden —, zadužen biti; bis über die Ohren in Schulden —, dužan biti i kosom na glavi; er ſteckt im Gefängniß, zatvoren je; u tamnici čami; tamnuje; ich weiß nicht was ihm im Kopfe — mag, neznam šta ga je snašlo; es ſteckt mir in allen Gliedern, ološao sam; sve me boli; im Winkel —, u kutu čučati; zabosti nos u budžak, kut; wo er nur — mag? gdě li je zaveznuo, pak ma gdě bio! šta ga tako za dugo neima! wo ſteckt das Buch? kud se děde knjiga? ſie — den ganzen Tag beiſammen, čitav dan su zajedno; ſie — beſtändig beiſammen, nikad se nerazdvajaju; (spr.) oni su kao božić i badnji dan; unter einer Decke mit Jemand —, šurovati s kim; puhati s kim u jedan rog, u jednu tikvu; da ſteckt was dahinter, to nije čist posao, to nije čista rabota; den Schlüſſel — laſſen, ostaviti ključ u vratih; Einen — laſſen, ostaviti koga na cědilu; —, *v. a.* eine Nadel in das Hemd —, zabosti, zaděsti iglu u košulju; etwas mit einer Nadel feſt —, pribosti, priděsti što iglom; einen Nagel in die Wand —, zabiti klinac (čavao, ekser) u zid; darunter —, podtaknuti (pod . . .); hinter etwas —, zataknuti (za . . .); den Braten an den Spieß —, nataknuti i. nabosti pečenje na ražanj; den Zapfen in das Loch —, zabiti čep u rupu; začepiti rupu; das Schwert in die Scheide —, metnuti, zaděnuti, turiti, šiknuti mač u korice; den Biſſen in den Mund —, metnuti zalogaj u usta; založiti; den Finger in den Mund —, zabagljati prst u usta; in den Buſen —, zataknuti za nědra; die Hand in die Taſche —, zaděsti, metnuti ruke u džep; mašiti se rukom u džep; Einem etwas in die Hand —, tutnuti, tušnuti komu što u ruku; etwas in die Taſche —, turiti što u džep; (hinein—), uděsti, utaknuti; Geld in ein Geſchäft —, uložiti novce u kakav posao; etwas zu ſich —, metnuti što u džep; einen Ring an den Finger —, nataknuti i. udariti prsten na prst; die Feder hinter das Ohr —, zaděsti i. zataknuti pero za uho; (spr.) Einen in den Sack o. unter die Bank —, zaděsti koga za pojas; Bohnen —, saditi grah (pasulj); eine Lanze in die Erde —, pobiti koplje; ſich in Schulden —, zadužiti se, uvaliti se u dugove; Einem etwas —, doušati komu što; ſich —, utajati se; ins Kloſter —, zatvoriti (koga) u samostan (manastir); ins Gefängniß —, zatvoriti (koga); in Brand —, zapaliti, požeći; (einen Wald), zapožariti, požariti; den Kopf durch etwas —, promoliti glavu kroza što; Einem ein Ziel —, naznačiti komu svrhu, cilj; dem muß man ein Ziel —, to valja zavarčiti, tomu treba doskočiti; die Naſe in die Bücher —, gviriti u knjige; kapati nad knjigom; ſeine Naſe überall hinein —, uvlačiti nos u svašto; zabadati nosom u svašto; měšati se u svašto; svakom loncu biti zaklopac.

Stecken, *m.* palica, batina, štap; an einem — gehen, poštapati se; (ein langer —), rozga.

Steckenbein, *n.* štrkljasta noga; (*fig.*) [štrk.

Steckenbohne, *f.* grah-tačkaš i. pritčanik.

Steckenbündel, *n.* pruće.

Steckendegen, ſ. Stockdegen.

Steckendiener, ſ. Steckenknecht.

Steckenerbſe, *f.* grašak-tačkaš.

Steckengebund, ſ. Steckenbündel.

Steckenholz, *n.* roždje.

Steckenknecht, *m.* pandur. [vesilj.

Steckenkraut, *n.* (*Ferula communis*), de-

Steckenpferd, *n.* drven konj; konj od palice; (*fig.*) omilje; (spr.) Jeder hat ſein —, svak svoju ima; das iſt ſein —, to mu je zanat; to mu je zabava; to rado čini; auf ſeinem — ſitzen, zanatiti.

Steckenreiter, *m.* prutojaša.

Steckenroß, ſ. Steckenpferd.

Steckenſtreich, *m.* udar palicom, batinom.

Steckenzaun, *m.* tačke.

Steckerbſe, *f.* grašak-sadjenik.

Steckfluß, ſ. Stickfluß.

Steckhaube, *f.* naglavka.

Steckhuſten, ſ. Keichhuſten. [denkorn.

Steckkorn, *n.* sěme za sadjenje; ſ. Stau-

Steckkraut, *n.* (*Antirrhinum Orontium*), obična zěvalica.

Steckling, *m.* ſ. Steckreis.

Steckmuſchel, *f.* (*Pinna*), peristka.

Steckmuſchelſcheide, *f.* morska svila.

Steckmuſchelwächter, *m.* (*Pinotheres*), ljuštурak.

Stecknadel, *f.* pribadača, bočka, medenka, bumbar, bumbara, gumbašnica; ſ. Spännadel.

Stecknadelbüchſe, ſ. Spännadelbüchſe.

Stecknadelkopf, *m.* glava od pribadače itd.

Stecknagel, *m.* svornjak.

Stecknetz, *n.* ptičarska mreža.

Steckreis, *n.* sadjenica, ključica.

Steckrieke, *f.* (*Ulmus campestris*), brěst.

Digitized by Google

Steckrübe, *f.* kranjska repa.
Steckrübenkohl, *m.* (*Brassica gongyloides*), koraba.
Steckzirkel, *m.* nasadno šestilo.
Steckzwiebel, *f.* lučica.
Steg, *m.* über einen Graben), brv, brvina; moštanica; (in Mühl.) prěčka; (b. Tischl. u. Buchbr.) obložak; okvir; (auf d. Violine), konjic, kobilica; (an d. Säge), slěme; (Fuß—), staza.
Stegel, *m.* nogostup.
Stegereif, *m.* (Steigbügel), stremen, uzendžija; (*fig.*) s města; eine Rede aus dem —, (Standrede), besěda s města; er hielt eine Rede aus dem —e, besědio je s města; besědio je kao s konja.
Stegereifdichter, *m.* pěsnik s města.
Stegereifgedicht, *n.* pěsma s města.
Stegering, *m.* kolut na sedlu.
Stegern, *v. n.* pentrati se.
Stegeschaufler, *m.* kidač (sněga).
Steglehne, *f.* pridržaljka.
Stehauf, *m.* stojko.
Stehekraut, *n.* (*Orchis*), kaćun, kaćunak.
Stehen, *v. n.* stojati, stajati; er kann auf seinen Füßen nicht —, nemože stajati; nedrže ga noge; Einem im Lichte —, zaslonjati komu; Einem im Wege —, biti, stajati komu na putu; smetati komu; das Korn steht vortrefflich, raži dobro kažu; (spr.) das Messer steht ihm an der Kehle, dogorio mu je luč do nokatah; still —, stajati; (— bleiben), stati; stanuti, ustaviti se, zaustaviti se, staniti se; (oft — bleiben), postajkivati; ein wenig — bleiben, prustaviti se; bei etwas — bleiben, ostati, postajati, zastajati se; in einer Rede — bleiben, zapeti, zakrknuti u besědi; Einem —, oprěti se, izprěčiti se; den ganzen Tag —, vas dan prestojati; das Blut steht, krv se je stinula; das Herz steht, srce je stalo; srce nekuca; die Uhr steht, dobnjak (ura, sat) stoji; wie ich gehe und stehe, kao što sam ovdě; der Verstand steht mir still, pamet mi se je uhvatila; die Truppen — im Lager, vojska je u okolu, taboru; die Türken — an der Save, Turci su kod Save; Thränen — in seinem Auge, oko mu je zasuzilo; die Pferde — im Stalle, konji su u staji, konjušnici; er hat eine Menge Schweine auf der Mast —, ima sila krmadi u žiru; die Thür steht offen, vrata su otvorena; vrata jape; mein Haus steht dir offen, dobro ćeš mi doći; seitdem die Welt steht, od kako je svět postanuo; so steht hier geschrieben, tako je ovdě napisano; es steht geschrieben, pisano je; davon steht nichts im Briefe, toga neima u pismu i. listu; o tom ni spomena u pismu; za to nekaže pismo; in diesem Buche — lehrreiche Sachen, u ovoj knjizi ima poučnih stvarih; die Sterne — am Himmel, zvězde su na nebu; die Waaren — hoch im Preise, roba je vrlo skupa; Geld bei Jemand — haben, imati kod koga novacah na dugu; die Sachen — gut, stvari idu dobro; schreibe mir wie die Sachen —, odpiši mi, što je i kako je; wie steht es zu Hause? kako je kod kuće? wie steht es mit deiner Gesundheit? kako ti služi zdravlje? wie steht es mit deinem Handel? kako trgovina? es steht schlecht mit ihm, zlo je po njega; naopako po njega; u zloj je koži; (in Ansehung d. Gesundheit), zlo mu je; sich gut —, dobro se imati; das Kleid steht gut, haljina dobro, lěpo stoji; der Ring steht ihr gut, prsten joj dolikuje; es steht noch dahin, nezna se još (za stalno); od dvoje se plete; bei Einem hoch am Brette —, biti kod koga u velikoj milosti; auf dem Sprunge —, s. Sprung; auf dem Punkte —, kaniti, hotěti; auf Eines Seite —, s Seite; auf einem guten Fuße mit Jemand —, paziti se, naviděti se; er steht mit ihm in Handelsverbindungen, patrga, pazari s njim; auf seinen Kopf steht ein Preis, cěna mu je na glavu udarena; das steht bei Ihnen, od Vaše volje stoji; do Vas je; es steht Ihnen frei, prosto Vam je; od volje Vam je; das steht bei Gott, ako Bog da; što Bog da; er steht gut dabei, po njega je dobro; für etwas —, jamčiti, podjamčiti se, ujamčiti se za što; für die Folgen —, odgovarati za što; in Gnaden —, u milosti biti; das steht noch in weitem Felde, to je još na dugačku štapu; im Begriff — zu gehen, htěti otići; in Furcht —, bojati se; in Zweifel —, dvoumiti; in gutem Rufe —, imati dobar glas; na dobru glasu biti; in Verbindung —, svezan biti; s. Verbindung; bei Einem in Arbeit —, raditi kod koga; in einem öffentlichen Amte —, imati, obnašati javnu službu; Einem nach dem Leben —, raditi komu o glavi; danach steht mein Sinn, za tim težim; to tražim; unter Jemand —, biti pod kim; podpadati pod koga; unter Eines Herrschaft —, s. Herrschaft; ich stehe Ihnen zu Gebote, na službu sam Vam; es steht Ihnen zu Gebote, samo zapovědajte; was steht Ihnen zu Diensten? šta zapovědate? d. Haare — mir zu Berge, kosa mi se ježi, kosa mi strši; die Haare standen mir zu Berge, kosa mi se nakostrěši i. naježi; es steht zu hoffen, nadati se

Digitized by Google

je; možemo se nadati; zu — kommen, stajati; das kommt mir theuer zu —, skupo sam to platio; Schildwache —, stražu stražiti i. čuvati; Gevatter —, kumovati; sich müde —, nastojati se; Einem Rede —, odgovarati komu; seinen Mann —, dobar stojati za se; das Haus steht unter Wasser, podtekla je kuća; er steht in Gefahr, u opasnosti je; zu Kauf —, prodavati se; biti od prodaje; laß —, ostavi (na miru); d. Feind steht vortheilhaft, neprijatelj se je dobro nastanio; der Feind steht nicht, neprijatelj jednako odmiče; was steht in den Zeitungen? šta ima u novinah? darauf steht eine große Strafe, to se oštro kazni; da — die Ochsen am Berge, nezna se kud ni kamo; er steht nicht auf der Liste, njega neima u listini; auf seiner Hut —, na oprezu biti; er steht im Verdachte, sumlja je na njega.

Stehen, *n.* stojanje, stajanje; stojnica; zum — bringen, zaustaviti.

Stehenbleiben, *n.* stanuće.

Stehend, *adj.* stojeći, stajaći; —en Fußes, iz te stope; —es Holz, čitavo drvo; —es Wasser, mrtva voda; —er Preis, stalna cěna; eine —e Bühne, stavno kazalište; —er Wind, stavan větar; —es Kapital, nepokretno glavno; —, *adv.* stojke, stojećke, stojčice, stojeć.

Steher, *m.* stojač, stojan.

Stehewurzel, *f.* s. Stehekraut.

Stehfragen, *m.* uzpravan ovratnik.

Stehlen, *v. n.* krasti; ukrasti; — wie ein Rabe, iz očiju krasti; er stiehlt wie ein Rabe, što mu oči vide, ruke mu neostave; sich reich —, nagrabiti blaga; obogatiti se kradjom; sich aus dem Hause —, ukrasti se iz kuće; sie hat mir mein Herz gestohlen, srce mi je zarobila.

Stehlen, *n.* kradnja.

Stehler, *m.* kradac, kradljivac, tat; der Hehler ist so gut als der —, spremo ko i dizalo.

Stehlsucht, *f.* kradljivost.

Stehmännchen, *n.* s. Stehauf.

Stehpult, *m.* stalak; stojaći pisaonik.

Steierwagen, *m.* kripica.

Steif, *adj.* krut; —es Leder, krta, okorela, okorna koža; die Wäsche ist ganz — gefroren, rublje se je skorušilo; ein —er Stengel, osovljena stabaljka; eine —e Hand, klěnita, (od)uzeta ruka; ein —es Pferd, bagljav, bagav konj; die Ohren — halten, nadignuti, načuliti uši, rogušiti se; ein —er Teig, gusto těsto; (im Betragen), ukočen; drven; —es Wesen, ukočenost; — thun, kočiti se; drvečiti se; — gehen, ići kao nakalamljen, ići na čekrk; ići ni po nebu ni po zemlji; — wie ein Stock da stehen, kočiti se ko i noga nevarena; stojati kao klada; Einem — in die Augen sehen, strmo koga gledati; piljiti, gviriti u koga; (fest), tvrd, postojan; — und fest auf etwas halten, čvrsto se čega držati; ukopistiti se; —er Sinn, tvrdoglavost; — übersetzen, tvrdo prevesti; — werden, skrutnuti, skoreti se, skočanjiti se; (v. Gliedern), uhvatiti se.

Steifaufrecht, *adj.* ukočen.

Steifbart, *m.* keser; (*fig.*) kesernjak.

Steife, *f.* krutost; (des Leders), okorelost; krtost; (der Glieder), klěnitost; (Lähmung), uzma; einem Hute — geben, s. Steifen; (Stärke), škrob, inkaša, štirka; (b. Hutmach.) klija; (b. Zimmerl.) podpor; s. Steifheit.

Steifen, *v. a.* skrutiti; (Hüte), klijati; (Wäsche), škrobiti; (flützen), podupréti; sich auf etwas —, odupirati se; upirati se (na što).

Steifer, *m.* klijač.

Steiffenkraut, *n.* s. Kreuzenzian.

Steifhaar, *n.* kostrět.

Steifhaarig, *adj.* kostrešav.

Steifhals, *m.* krutošija.

Steifheit, **Steifigkeit**, *f.* krutost, okornost; (*fig.*) ukočenost.

Steifkopf, **Steifköpfig**, s. Starrkopf usw.

Steifleinwand, *f.* kruto, okorno platno.

Steifling, *m.* ukočenik.

Steifmehl, *n.* škrob, inkaša, štirka.

Steifofen, *m.* klijačnica.

Steifrock, *m.* kruta, okorna suknja.

Steiffchetter, *m.* s. Steifleinwand.

Steiffchößig, *adj.* zaškrobljenih skutah.

Steiffel, *n.* s. Steife.

Steiffinn, **Steiffinnig**, s. Starrfinn usw.

Steifung, *f.* krućenje; (b. Hutm.) klijanje; einem Hute die — geben, naklijati klobuk (šešir).

Steig, *m.* staza, stazica; nogostup.

Steigbar, *adj.* der Berg ist —, na ovo se drvo može uzaći.

Steigbaum, *m.* postubnjak.

Steigbohne, *f.* grah-, pasulj-pritčanik i. [tačkaš.

Steigbügel, *m.* stremen, strumen; (b. Türk.) uzendžija; (im Ohre), stremenak.

Steigbügelmacher, *m.* stremenar.

Steigbügelmuskel, *m.* stremena mišica.

Steigbügelriemen, s. Steigriemen.

Steige, *f.* prělaz; nogostup; (Hühner—), kobača, gajba*; eine — Garben, krst, krstinja (snoplja).

Steigeisen, *n.* ledenjak.

Steigen, *v. n.* (gehen), hoditi; er kann gut —, dobro hodi; (hinauf—), popeti se, penjati se; auf einen Berg —, uzaći, uzlaziti, popeti se na goru; zu Pferde —, uzsěsti, posěsti, uzjahati konja; vom Pferde —, odsěsti,

Digitized by Google

odjahati konja; sjahati od konja; skinuti se s konja; in einen Graben —, u jarak stupiti; ins Bett —, u postelju leći; über den Zaun —, preko plota préći, stupiti; vom Berge —, s brda sići; die Lerche steigt, ševa se diže, leti u vis; (spr.) wer hoch steigt, fällt tief, tko visoko leti, nizko pada; d. Waſſer steigt, voda raste; d. Queckſilber steigt, živa se diže; die Sonne steigt, sunce skače; d. Sonne iſt hoch geſtiegen, visoko je oskočilo sunce; d. Nebel steigt, magla se diže; der Preis steigt, cěna skače; der Buſen steigt, prsa se nadimlju; das Gold steigt, cěna zlatu skoče; zlato draža; der Preis iſt geſtiegen, cěna je poskočila, skočila; der Wein steigt zu Kopf, vino ide u glavu; vino ulazi u lice; auf den Thurm —, uzlězti, dići se na toranj; ins Grab —, u grob leći; in den Wagen —, popeti se na kola; das Blut steigt mir in den Kopf, krv mi ide, udara u glavu; d. Blut steigt ihm ins Geſicht, jarom se jari; mit —der Kraft, sve to većom i. rastućom snagom; bei —den Jahren, s vremenom.

Steigen, *n.* uzlaženje; uzlaz; (d. Stimme), dizanje; (Herab—), silaženje; silazak; (des Preiſes), skakanje (cěne), dražanje.

Steigend, *adj.* rastući.

Steiger, *m.* (*mont.*) nadstojnik.

Steigerad, *n.* uzpinjači točak, uzpinjač.

Steigeradſloben, *m.* blazinka uzpinjača.

Steigerer, *m.* dražač.

Steigerkauf, *m.* dražba.

Steigern, *v. a.* eine Waare —, podići cěnu na robu; povisiti robi cěnu; Einen —, nadmetati se s kim; den Ton —, podići glas; (*gram.*) stupnjevati.

Steigerohr, *n.* ſ. Steigröhre.

Steigerung, *f.* (des Preiſes), povišnja; (des Tones), podizanje; (*gram.*) stupnjevanje; (Ver—), dražba.

Steigerungsgrad, *m.* (*gram.*) stupanj.

Steigig, *adj.* stazni.

Steigkehrer, *m.* stazomet.

Steigkraft, *f.* uzlaznost; uzletnost.

Steigleiter, *f.* lazilo; ſ. Sturmleiter.

Steigriemen, *m.* stremenka, strumenka.

Steigröhre, *f.* uzlazica.

Steigſchaufler, *m.* putomet.

Steigſel, *n.* ſ. Steige.

Steigſitzer, *m.* prosjak ukraj puta.

Steigung, *f.* uzpon; visina; uzlazak.

Steigzeug, *n.* penjala.

Steil, *adj.* strm, strmenit; vrletan; stranovit; presrtan.

Steile, *f.* (eine ſteile Fläche), strmac, strmenica; (Steilheit), strmen, strmina, présrt.

Steilen, *v. a.* ostrmiti; ſich —, *v. r.* (v. Pferd.) propeti se, propinjati se.

Steilheit, *f.* strmenitost; vrletnost.

Steilhobel, *m.* strmenjak.

Steilkopf, *m.* oholonja.

Steilkopfen, *v. n.* propinjati se, kočiti se.

Steilpfahl, *m.* osovni stup.

Steilrecht, *adj.* strm strmcit.

Steilweg, *m.* strm put, uzbrdica.

Stein, *m.* kamen, kam; es iſt aus — gemacht, od kamena je; es beſteht aus —, od kamena je, kàmeno je; in — verwandeln, okameniti; zu — werden, okameniti se, skameniti se; hart wie —, tvrd kao kamen; —e, kamenje; die —e auf dem Felde ſammeln, kupiti kamenje i. brati škrapu po polju; ein Feld voller —e, škrapljivo polje; škrpelina; ein Haus von —en bauen, graditi kuću od kamena; mit —en werfen, metati se kamena; bacati se kamenom; ein koſtbarer, edler —, dragi kamen; (Edel—), dragac, dragulj; — des Anſtoßes, kamen smutnje; (Krankheit), kamenac, kamen; den — ſchneiden, izsěći kamen; (im Obſte), pečka, pačica, koštica; der — der Weiſen, mudrački kamen; er hat einen — im Buſen, tvrda je srca; srce mu je tvrdje od kamena; das möchte einen — erbarmen, iz kamena bi suza udarila; ich habe einen — auf dem Herzen, jad mi je na srcu; da iſt mir ein rechter — vom Herzen gefallen, baš mi je odlanulo (srcu); er ließ keinen — auf dem andern, najdo(l)nji je kamen razturio; alle —e aus dem Wege räumen, ukloniti sve zapreke; (Gewicht), dvadeset funtih; (Damen—), šaška; piljak; er hat bei ihm einen — im Brette, u milosti je kod njega.

Stein- (in Zuſ.) kameni.

Steinacker, *m.* škrpelina, škrapljiva njiva.

Steinackerweide, ſ. Sandweide.

Steinader, *f.* kamena žica.

Steinadler, *m.* (*Aquila fulva*), mogionik, planinski orao.

Steinahre, *f.* ſ. Bergahorn.

Steinalaun, *m.* varen kocelj.

Steinalt, *adj.* ostario, starověčan, starovremešan; ein —er Mann, drevni starac, star kao Dobrač.

Steinammerling, *m.* (*Emberiza Cia*), strnadica.

Steinamſel, ſ. Steindroſſel.

Steinapfel, *m.* (*Echinus saxatilis*), kamenit ježinac; (*bot.*) mušmulja.

Steinarbeiter, *m.* kamenar.

Steinarm, *adj.* puki siromak.

Steinart, *f.* vrst kamena.

Steinartig, *adj.* kamenast.

Steinaß, ſ. Steinmehl.

Steinaſſel, *f.* (*Oniscus arm.*) oklopna mokrica.

Steinauffe, ſ. Steineule.

Digitized by Google

Steinaufschrift, *f.* napis na kamenu.
Steinauster, *f.* kamenica; ſ. Lazarusklappe.
Steinbach, *m.* prudovit, kršni potok.
Steinbaldrian, *m.* (*Valeriana saxatilis*), stênski odolên.
Steinball, *m.* kameno zrno, tane; zrno od kamena.
Steinband, *n.* opona od ploče.
Steinbank, *f.* kamena klupa; klupa od kamena.
Steinbär, *m.* gorski medvěd.
Steinbarbe, *f.* Steinbarſch, *m.* (*Cyprinus Barbus*), mrena.
Steinbau, *m.* gradnja kamenom; kamena gradjevina.
Steinbaum, *m.* (*Prunus Padus*), sremza.
Steinbedeckt, *adj.* kamenom pokriven.
Steinbeere, *f.* die kleine —, (*Rubus saxatilis*), koštenika; (*Vaccinium Vitis idaea*), brusnica; (*Empetrum nigrum*), golubica, pjanica, šiha.
Steinbein, ſ. Schlafbein.
Steinbeißel, *m.* (*Cobitis fossilis*), piškor, čikov, ſprkeš.
Steinbeißer, *m.* (*Cobitis Taenia*), legbaba, ſ. bica; (*Saxicola Oenanthe*), bělorepka; ſ. Kernbeißer.
Steinberg, *m.* kršna gora, kras.
Steinbeſchreiber, *m.* kamopisar.
Steinbeſchwerde, *f.* kamen, kamenac.
Steinbeſchwerung, *f.* nalog od kamena.
Steinbier, *n.* koritnjak.
Steinbild, *n.* kip od kamena.
Steinbirn, *f.* kamenjača.
Steinblume, *f.* (*Helichrysum aren.*) žuta smilje; ſ. Leberblume.
Steinblock, *m.* kamičina, balvan.
Steinbock, *m.* (*Capra Ibex*), kozorog.
Steinbockshaut, *f.* kozorožina.
Steinbockskreis, *m.* kozorožki krug.
Steinboden, *m.* kršna, škrapljiva zemlja.
Steinbohrer, *m.* kamovrt, bušilo kamena; (*Pholas*), kamotočac; (*Terebella*), svrdlica; ſ. Dattelmuſchel.
Steinbolk, ſ. Schellfiſch.
Steinbrachſen, Steinbraſſen, *m.* (*Boops Salpa*), saopa, sopa.
Steinbrech, *m.* (*Saxifraga*), lomika, kamenika; der gelbe —, (*Chrysosplenium*), žutina; der edle —, ſ. Bruchkraut; Frauenhaar.
Steinbrechartig, *adj.* lomikast; —e Pflanzen, (*Saxifrageae*), lomike.
Steinbrecher, *m.* kameničar, lomničar.
Steinbrombeere, *f.* (*Rubus saxatilis*), koštenika.
Steinbruch, *m.* kamenik, kamenište, lom.
Steinbrücke, *f.* kameni most, most od kamena.
Steinbuche, *f.* (*Carpinus Bet.*) grab; (*Fagus suberosa*), plutava bukva.
Steinbüchſe, *f.* kameni zaklopak.
Steinbutte, Steinbütte, *f.* kamenica; (Steinbutt, *Pleuronectes maximus*), iver, rumbac.
Steinbutter, *f.* kameno maslo.
Steinchen, *n.* kamenčić, kamičak, piljak, škulj.
Steindamm, *m.* kameni gat; (Hochweg), sipnik, navezen put.
Steindattel, *f.* (*Pholas*), kamotočac; (*Mytilus lithophagus*), prstak, datula.
Steindeich, *m.* kameni sip.
Steindogge, ſ. Mops.
Steindohle, *f.* (*Corvus Graculus*), planinska sojka.
Steindorant, *m.* (*Antirrhinum saxatile*), stênska zèvalica.
Steindroſſel, *f.* (*Turdus saxat.*), (drozd-) kameničar.
Steindruck, *m.* tiskanje na kamenu; (Lithographie), kamopis, litografija.
Steindrucker, *m.* tiskar na kamenu; (Lithograph), kamopisar, litograf.
Steindruckerei, *f.* kamopisara, litografija.
Steindruckpreſſe, *f.* kamopisni těsak.
Steindruſe, *f.* kukanac.
Steineiche, *f.* (*Quercus Robur*), hrast.
Steineichen, *adj.* hrastov.
Steineiſen, *n.* ſ. Steinmeißel.
Steineln, *v. i.* es ſteinelt, tuča i. led pada.
Steinen, *adj.* kamen, od kamena.
Steineppich, *m.* (*Bubon*), miričnjak.
Steinerde, *f.* stučen kamen; krasa.
Steinern, *adj.* kamen; ein —es Herz, srce od kamena.
Steineſche, *f.* (*Fraxinus excelsior*), tankoviti jasen.
Steineule, *f.* (*Strix Noctua*), ćuk; (*S. flammea*), buljina.
Steinfalk, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postolka.
Steinfall, *m.* (*mont.*) prolom.
Steinfarn, *m.* (*Acrostichum*), prašinac; ſ. Engelſüß.
Steinfeldergras, *n.* (*Stipa pennata*), kovilje.
Steinfink, *m.* (*Coccothraustes vulgaris*), Steinfiſch, ſ. Klippfiſch.
Steinflachs, *m.* kameno vlakno.
Steinfliechte, *f.* (*Parmelia*), pliticarka; (*Lecanora*), krastika.
Steinfletſche, *f.* ſ. Fliegenſchnäpper.
Steinforelle, *f.* (*Salmo fario*), bistranka.
Steinform, *f.* kamen kalup.
Steinfremd, *adj.* sasvime tudj.
Steinfreſſer, ſ. Steinbohrer.
Steinfrucht, *f.* (*drupa*), pecikovica.
Steinfruchtartig, *adj.* pecikast.
Steinfrüchtler, *pl.* (*Drupaceae*), pecikovnice.
Steinfuchs, *m.* sivoduška; psić.
Steinfuge, *f.* škrapa, škrip.
Steingall, ſ. Steinfalke.
Steingalle, *f.* (am Felde), škrpelina; (b. Pferd.) naboj.
Steingeier, *m.* (*Falco albicilla*), postojna, kostožder.
Steingeiß, ſ. Gemſe.
Steingemenge, *n.* kamenjača.
Steingerölle, *n.* gruh, krš.
Steingeſchütz, *n.* kameni top.

Digitized by Google

Steingeschwulst, *f.* tvrd otok.
Steingewölbe, *n.* kameni svod.
Steinglimmer, *m.* tinja, macino zlato.
Steingras, *s.* Steinfeldergras.
Steingraus, *m.* šibra.
Steingrube, *f.* *s.* Steinbruch.
Steingrün, *n.* zeleni mědovac.
Steingrund, *m.* kameno, kamenito dno.
Steingrundel, *s.* Steinbeißer.
Steingünsel, *m.* (*Senecio saracenicus*), arabski staračac; (*Ajuga pyramid.*) ivica.
Steingut, *n.* kamenjača, kamenina.
Steinguten, *adj.* kamen; ein —er Krug, kamenjak; —es Geschirr, kameno posudje.
Steingutfabrik, *f.* tvornica kamenjače i. kamenine.
Steinhacke, *f.* pijuk, kljuna, kuka.
Steinhagel, *m.* dažd od kamenja.
Steinhahn, *m.* (*Pipra rupicola*), hridarka.
Steinhammer, *m.* razbijač. | menarstvo.
Steinhandel, *m.* trgovina kamenjem, ka-
Steinhändler, *m.* trgovac kamenja.
Steinhänfling, *s.* Hänfling.
Steinhart, *adj.* tvrd kao kamen; kamen.
Steinhärte, *f.* kamena tvrdoća.
Steinhase, *m.* (zec-)kamenjak.
Steinhaue, *s.* Steinhacke.
Steinhauer, *m.* kljesar; kamenar.
Steinhaufen, *m.* kamenjak, gromača; (*fig.*) podrtine; eine Stadt in einen — verwandeln, uhrvati grad.
Steinhäufung, *f.* nakup od kamenja.
Steinhaus, *n.* kamena kuća, kuća od
Steinheber, *s.* Nußheber. | kamena.
Steinheide, *f.* (*Empetrum nigrum*), pjanica, golubica, šiha.
Steinherd, *m.* zidano ognjište.
Steinherz, *n.* srce tvrdje od kamena.
Steinhirse, *f.* (*Lithospermum officinale*), biserka, divlje proso.
Steinhof, *m.* popločano dvorište.
Steinholder, **Steinholunder**, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozna zova.
Steinholz, *n.* abonos; (*lithoxylon*), okamenjeno drvo.
Steinhonig, *m.* tvrd med.
Steinhorn, *s.* Ammonshorn.
Steinhorst, *m.* timorina. [užovka.
Steinhose, *f.* (*Cypraea Tigris*), prugava
Steinhuhn, *n.* (*Perdix saxatilis*), jareb.
Steinhummel, *f.* (*Bombus lapidarius*), bumbar-kamenjak.
Steinhund, *m.* *s.* Sumpfotter.
Steinicht, *adj.* kamenast; eine —e Birn, tvrda kruška; tvrdija.
Steinig, *adj.* (voller Steine), kamenit; (aus Stein), kamen.
Steinigen, *v. a.* kamenovati; kamenom zasuti i. zasuti.
Steiniger, *m.* kamenovalac.
Steinigung, *f.* kamenovanje.
Steininschrift, *f.* napis na kamenu.
Steinkalk, *m.* vapno (od kamena), kreč.
Steinkamm, *m.* vrlet. | vač.
Steinkarausche, *f.* (*Cyprinus Gobio*), gla-
Steinkasten, *m.* Steinkiste, *f.* škrinja za kamen; kamena škrinja.
Steinkatze, *f.* (*Felis Manul*), manul.
Steinkauz, *m.* *s.* Steineule.
Steinkeil, *m.* kameni klin.
Steinkenner, *m.* rudoznanac.
Steinkenntniß, *f.* rudoznanstvo.
Steinkern, *m.* pecka, pica, paščica, pačica, koštica; (v. Verstein.) jedro.
Steinkirsche, *f.* (*Prunus fruticosa*), crni
Steinkitt, *m.* kameni lěp, lem. | trn.
Steinklatsche, *f.* *s.* Steinschmätzer.
Steinklee, *m.* (*Melilotus*), ždraljika, kokotac, nokatac; (*Medicago falcata*), srpasta dunjica. | čaga.
Steinkluft, *f.* razsělina, prosělina; rup-
Steinkohle, *f.* kameni ugalj; —n, *pl.* kameno ugljevje. | uglja.
Steinkohlenasche, *f.* pepeo od kamenog
Steinkohlenbergwerk, *n.* rude od (kamenog) ugljevja; ugljenik.
Steinkohlenbruch, *m.* vadjenje kamenog ugljevja; *s.* Steinkohlenwerk.
Steinkohlendampf, *m.* para od kamenog ugljevja; *s.* Steinkohlengas.
Steinkohlenformation, *f.* ugljena stvorba.
Steinkohlengas, *n.* ugljeni plin.
Steinkohlengrube, *f.* ugljenik.
Steinkohlenlager, *n.* sloj kamenog ugljevja.
Steinkohlenöl, *n.* kamo-ugljeno ulje.
Steinkohlenschacht, *m.* okno od kamenog ugljenika.
Steinkohlentheer, *n.* kamo-ugljeni katran.
Steinkohlenwerk, *n.* ugljenik.
Steinkoralle, *f.* kameni koralj.
Steinkoralline, *f.* kamena koraljina.
Steinkörper, *m.* okamina.
Steinkrähe, *f.* (*Corvus Pyrrhocorax*), zlatovranka; *s.* Steindohle.
Steinkrankheit, *f.* *s.* Steinleiden.
Steinkraut, *n.* (*Alyssum*), tarica; *s.* Bruch-
Steinkrebs, *m.* rak-bistrak. [kraut.
Steinkreide, *f.* tvrda kreda.
Steinkresse, *f.* (*Cardamine petraea*), stěnska režuha; (*Lepidium petraeum*), stěnski grbač.
Steinkrug, *m.* kamenjak.
Steinkruste, *f.* kamena korěpina.
Steinkugel, *f.* kamena lopta; (*mil.*) kameno zrno (tane).
Steinkümmel, *s.* Sesel.
Steinlage, *f.* nasad od kamena.
Steinlager, *n.* kamenište; kamenik.
Steinlafritze, *f.* *s.* Engelsüß.
Steinlebermoos, *n.* *s.* Steinflechte; Sparf.
Steinleberwoos, *n.* (*Marchantia*), pora-
Steinleiden, *n.* kamenac. | stica.
Steinleinwand, *f.* platno od kamenoga vlakna.

Digitized by Google

Steinlerche, *f.* (*A. Calandra*), velika ševa, kalandra; ſ. Heidelerche.
Steinlinde, *f.* (*Phillyrea*), komorika, kokorčika, zelenica; ſ. Spätlinde.
Steinmalerei, ſ. Moſaik.
Steinmarder, *m.* (*Mustella Foina*), kućna [kuna.
Steinmark, *n.* kamena moždina.
Steinmaſſe, *f.* kamina; kamenjača.
Steinmehl, *n.* paspalj.
Steinmeißel, *m.* kamenarsko dlěto.
Steinmergel, *m.* tvrd lapor.
Steinmerle, ſ. Steindroſſel.
Steinmetz, *m.* klěsar, (kamenar).
Steinmetzarbeit, *f.* klěsarina.
Steinmetzerei, *f.* klěsarija, klěsarstvo.
Steinmetzerhof, *m.* Steinmetzwerkſtatt, *f.* kljesarnica. [ski raztoč.
Steinmilbe, *f.* (*Acarus rupestris*), stěn-
Steinmilch, *f.* (*Euphorbia exigua*), mlěčerka.
Steinmiſpel, *f.* (*Cotoneaster*), pigva.
Steinmoos, *n.* ſ. Steinflechte. [stača.
Steinmorchel, *f.* (*Helvella Mitra*), kra-
Steinmörſer, *m.* kamen mužar, avan.
Steinmünze, ſ. Katzenmünze. [datula.
Steinmuſchel, *f.* (*Lithophagus*), prstak,
Steinnagel, *m.* ſ. Tauſendſchön.
Steinnager, *m.* (*Petromyzon*), sisalac, migulja, devetoka. [klinčić.
Steinnelke, *f.* (*Dianthus Armeria*), divlji
Steinneſſel, ſ. Katzenmünze.
Steinnuß, *f.* koštunj, koštunjavac.
Steinobſt, *n.* pečkovica. [vičar.
Steinobſtbaum, *m.* pečkovnica; pečko-
Steinofen, *m.* zidana peć.
Steinöl, *n.* kameno ulje, konjski olaj; (Naphtha), nafta.
Steinoperateur, *m.* kamoseк. [menca.
Steinoperation, *f.* kamoseč; sěčenje ka-
Steinpappe, *f.* kamena papirština, lěpenka.
Steinparbel, ſ. Strandpfeifer.
Steinpatſche, ſ. Steinflatſche.
Steinpech, *n.* paklina.
Steinpeißker, ſ. Steinbeißer. [huj.
Steinpeitſche, *f.* (*Ophidium barbatum*),
Steinpfeffer, *m.* (*Sedum*), žednjak.
Steinpflaſter, *n.* tarac, kaldrma (od kamena).
Steinpflanze, *f.* (*Pyrola*), kruščica.
Steinpicke, *f.* dubačka.
Steinpicker, ſ. Steinbeißer; Steinſchmätzer.
Steinpilz, *m.* (*Boletus luteus*), vrganj.
Steinpimpinelle, *f.* (*Pimpinella Saxifraga*), crnpura.
Steinpinſel; Steinpitzger, ſ. Steinbohrer; Steinbeißer.
Steinplatte, *f.* skrilja, (kamena) ploča.
Steinplattenbach, *n.* popločen krov.
Steinpolei, ſ. Steinquendel.
Steinpreſſe, *f.* kamenarski procěpnjak.
Steinpulver, *n.* stučen kamen; (*med.*) prah od kamenca. [hurica.
Steinpuppe, *f.* (*Physalis Alkekengi*), mě-
Steinqualle, *f.* (*Medusa por.*) stěnski klobuk. [zna dušica.
Steinquendel, *m.* (*Thymus acinos*), gro-
Steinrabe, *m.* (*Corvus Corax*), gavran; ſ. Steinkrähe.
Steinraute, *f.* (*Asplenium Ruta muraria*), slezinica-rutica.
Steinregen, *m.* dažd od kamenja.
Steinreich, *adj.* kamenit; (ſehr reich), prebogat; ein —er Mann, blagar, bogati Gavan.
Steinreich, *n.* rudstvo.
Steinreitling, ſ. Steindroſſel.
Steinriegel, *m.* prěčka.
Steinriff, *m.* greben.
Steinrinde, *f.* (kamena) korěpina.
Steinring, *m.* kolut od žrvnja.
Steinritze, *f.* pukotina u kamenu.
Steinröslein, *n.* (*Daphne cneorum*), stěnska maslinica. [röthling.
Steinröthel, *m.* tvrda rudka; ſ. Stein-
Steinröthling, *m.* (*Lanius infaustus*), zlogodica; ſ. Steindroſſel.
Steinrotz, *m.* běla sakagija.
Steinſäge, *f.* kamorezka; pila za kamen.
Steinſägemühle, *f.* kamoreža.
Steinſäger, *m.* kamorez.
Steinſalat, *m.* (*Phoenixopus*), kosogornik.
Steinſalz, *n.* slankamen, so(l)-grušica, kamena so(l).
Steinſalz (in Zuſ.) slankameni.
Steinſame, *m.* (*Lithospermum*), biserka.
Steinſamenſtaude, *f.* (*Osteospermum*), ko-
Steinſand, *m.* šljunak. [štanka.
Steinſarg, *m.* raka od kamena.
Steinſauger, ſ. Steinnager; Steinbeißer.
Steinſchaf, *n.* (*Ovis Tragelaphus*), grivasta ovca. [pačica.
Steinſchale, *f.* korěpina; (*bot.*) pečka,
Steinſchalig, *adj.* korěpinast.
Steinſcheibe, *f.* ſ. Steinbohrer.
Steinſchichte, *f.* nasad, vrsta od kamena.
Steinſchieler, *m.* (Wb.) dinjka.
Steinſchlangſchwanz, ſ. Steinfarn.
Steinſchleife, *f.* vlačuga (za kamenje).
Steinſchleife, *f.* brusionica kamenja.
Steinſchleifer, *m.* brusar kamenje.
Steinſchleuder, *f.* praća.
Steinſchlinger, ſ. Steinbohrer.
Steinſchloßpiſtole, *f.* pištolj-kremenjak.
Steinſchmätzer, *m.* (*Motacilla Oenanthe*), bělorepka, běloritka, prosnik.
Steinſchmerle, *f.* ſ. Steinbeißer.
Steinſchmerzen, *pl.* bo(l) od kamenca.
Steinſchnalle, *f.* predjica s dragulji.
Steinſchnapper, ſ. Steinſchmätzer.
Steinſchneiden, *n.* Steinſchneidekunſt, *f.* kamenarstvo.
Steinſchneider, *m.* kamenar.
Steinſchneiderwerkſtatt, *f.* kamenarnica.
Steinſchnitt, *m.* kamoseč; sěč kamena.
Steinſchraube, *f.* vojak od ploče.
Steinſchreibart, ſ. Lapidarſtyl.

Digitized by Google

Steinschreiber, m. kamopisar.
Steinschrift, f. napis na kamenu.
Steinschrot, m. šibra, skalje.
Steinschule, f. pečkovnik.
Steinschuppenflechte, f. Steinflechte.
Steinschutt, m. gruh, krš. [argić.
Steinschwalbe, f. (*Hirundo apus*), čopa,
Steinschwamm, m. (*Madrepora agaricites*), spužvasti koralj. [džija.
Steinsetzer, m. pločar, taracar, kaldrm-
Steinsetzerarbeit, f. pločarina, taracarina.
Steinsinter, m. siga.
Steinsperling, m. (*Fringilla Petronia*), kamenarica, sivi tustokljun.
Steinspiel, n. titra; škuljanje.
Steinstraße, f. sipnik, drum. [geschütz.
Steinstück, n. kamenica, kamen; s. Stein-
Steintafel, f. kamena ploča.
Steintäppeln, n. titra. [ski golub.
Steintaube, f. (*Columba saxatilis*), stěn-
Steinthon, m. tvrda ilovača.
Steintodt, s. Maultodt.
Steintopf, m. (lonac-)kamenjak.
Steintrage, f. tralje. [kamonoša.
Steinträger, m. (*Trochus lithophorus*),
Steinverhärtung, f. kamenjenje.
Steinvogel, m. stěnski prdavac.
Steinwagen, m. kola za kamenje.
Steinwaare, f. kamenina.
Steinwälzer, s. Regenpfeifer.
Steinwand, f. stěna, vrlet, rivina.
Steinwanze, f. (*Cimex saxatilis*), stěnska stěnica.
Steinwarze, f. (*Tremella verrucosa*), bradavičasta drhtulja.
Steinweg, m. sipnik, drum.
Steinwegdorn, m. (*Rhamnus saxatilis*), stěnski pasjak.
Steinweh, n. kamobolja. [šeljka.
Steinweichsel, f. (*Prunus Mahaleb*), ra-
Steinweide, s. Sandweide.
Steinwell, s. Beinwell.
Steinwerfen, n. metanje kamena.
Steinwerfend, *adj.* kamometan.
Steinwerfer, kamometac. [gradjevina.
Steinwerk, n. kameno dělo; kamena
Steinwildpret, n. stěnska divljač.
Steinwurf, m. kamomet, hitac kamena; einen — weit, kako se može kamenom dobaciti.
Steinwürfel, m. ploča.
Steinwürfelpflaster, n. pločnik.
Steinwurzel, f. s. Engelsüß.
Steinzeug, n. kamenina.
Steinziege, s. Gemse.
Steinzunge, f. jezikovac.
Steiß, m. (b. Vög.) guzica; (b. Mensch.) zadnjica, prkno.
Steißbein, n. trtica.
Steißbeinband, n. trtična veza.
Steißbeinknoten, m. trtična uzlina.
Steißbeinmuskel, m. trtična mišica.
Steißbeinschlagader, f. trtična kucavica.
Steißdrüse, f. trtična žlězda.
Steißflosse, f. zadnjična peraja.
Steißfuß, m. trtična noga; (*Colymbus*),
Steißgegend, f. zadnjica. [pandurka.
Steißhuhner, pl. (*Crypturidae*), kokuše.
Steißwirbel, m. trtični kralježak.
Stell, n. ein — Masten, jedrenjaci za jedan brod; s. Gestell.
Stellage, f. polica, stavac.
Stellboden, m. skolke.
Stelldichein, n. ročište; ein — geben, ročiti koga.
Stelle, f. město; von der — bringen, maknuti, krenuti; den Tisch auf eine andere — rücken, drugamo sto(l) otisnuti; er kann nicht von d. — kommen, nemože se maknuti; nemože ni makac nikamo; das Pferd will nicht von der —, konj neće da se makne; konj neće da ide; du darfst nicht von der —, ni makac! ihm brennt die — unter den Füßen, kao da mu sto šiljakah pod kožu udje (tako je nemiran); auf der —, iz te stope, s ove stope, s města; eines Andern — vertreten, zastupati, zaměniti koga; er hat es an seiner — gethan, on je to město njega učinio; die — eines Vaters vertreten, biti město otca; er befindet sich nicht an seiner rechten —, nije na svom městu; er nimmt eine hohe — ein, visoko je postavljen; velik je bakonja; (Amt), eine — bekommen, dobiti službu; (Gerichts—), sud; die vorgesetzte —, poglavarstvo.
Stellen, *v. a.* (stehen machen), das Wild —, ustaviti zvěr; das Wild stellte sich, zvěr stade; (stillen), Blut —, ustaviti krv; (auf—), staviti, metnuti, vrći; stavljati; Einen hoch —, visoko koga postaviti; ein Heer in Ordnung —, naredjati vojsku; sich in Ordnung —, vrstati se; neben einander —, poredjati se; sich hinter Jemand —, stati za koga; und wenn du dich auf den Kopf stellst, so thue ich es nicht, neću toga učiniti, ako ćeš na glavi hoditi; ich lasse es dahin gestellt sein, stavimo; da rečemo; Einem etwas anheim —, ostaviti komu što na volju; Einem etwas vor Augen —, predočiti komu što; Einen zur Rede —, pozvati koga na odgovor; povući koga na račun; Einen auf Probe —, podkušati, kušati, izkušati koga; sein Vertrauen auf etwas —, uzdati se u što; osloniti se na što; etwas in Zweifel —, posumljati o čem; etwas in Abrede —, zanijekati što; etwas in Schatten —, zapostaviti što; Einen zufrieden —, namiriti, samiriti, podmiriti, zadostiti koga; sich zufrieden —, zadovoljiti se čim; die Segel —, namě-

Digitized by Google

stiti jedra; die Garne —, zapeti, staviti mreže; eine Falle —, zametnuti mrežu; Einem nach dem Leben —, raditi komu o glavi; Einem ein Bein —, podmetnuti komu nogu; (*fig.*) metnuti komu granu na put; kvariti komu naměru; eine Uhr —, naravnati dobnjak (sat, uru); etwas auf Rechnung —, pisati u račun; etwas in Empfang —, zapisati što u dohodke; Jemand vor Gericht —, dovesti koga na sud; falſche Zeugen —, izvesti lažne svědoke; Rekruten —, novake dati, davati; ſich —, (einfinden), doći; naći se; ſich vor Gericht —, doći na sud; predstati sudu; ſich —, (ver—), učiniti se; uhinjiti se; er ſtellt ſich als hätte er ihn nicht gehört, čini se nečuo; er ſtellt ſich, als wüßte er nichts davon, čini se nevěšt (čemu); ſich todt, ſchlafend —, utajiti se; ſich krank —, činiti se, učiniti se bolan; ſich närriſch —, luditi se; ſich zum Zweikampfe —, izići na mejdan; einen Wechſel —, izdati měnicu; einen Zeugen —, dovesti svědoka; eine Forderung gegen Jemand —, iskati, dražiti što od koga; dužiti koga čim; eine Frage an Jemand —, zapitati koga; ſicher —, obezběditi, osěgurati; Fragen —, pitati (koga); etwas richtig —, izpraviti, popraviti što; unter ſeinen Schutz —, staviti pod svoje okrilje, zakriliti (koga); den Topf ans Feuer —, pristaviti lonac (k ognju); den Keſſel aufs Feuer —, nastaviti kotao.

Stellenjäger, *m.* kruhoborac, pohlěbnik.

Stellenregiſter, *n.* kazalo izrekah.

Stellenſammlung, *f.* sbirka izrekah.

Stellenſucher, *m.* tražilac, prosac službe.

Stellenweiſe, *adv.* kojegdě, gděšto; das Getreide ſteht dieſes Jahr nur — gut, ova je godina městava.

Steller, *m.* udešnjak; (Zu—), dostavljač.

Stellfahrt, *f.* dostavništvo.

Stellfahrtanzeige, *f.* obznana dostavništva.

Stellfalle, *f.* uzpravni zapor.

Stellfeder, *f* stavka.

Stellflügel, ſ. Stellweg.

Stellfuhr, ſ. Stellfahrt [dostavničar.

Stellfuhrinhaber, *m.* držac dostavnika,

Stellhefen, *pl.* dolnji kvasac.

Stellholz, **Stellhölzchen**, *n.* šiljak, zapirač, podpon.

Stellkeil, ſ. Richtkeil.

Stellfloß, *m.* podstavak.

Stellkolben, ſ. Richtkeil.

Stellleute, *pl.* mrežnjaci.

Stellmacher, ſ. Wagner.

Stellpfahl, *m.* statva.

Stellplatz, *m.* ročište.

Stellrad, *n.* udesilo.

Stellſtatt, *f.* mrežište.

Stellung, *f.* stavljanje; (einer Waare), dostava; — einer Perſon zum Gericht, dovod na sud; (der Rekruten), davanje, stavljanje; — der Soldaten in Reihe und Glied, vrstanje vojnikah; (der Garne), naměštaj, naměštanje; (der Uhr), udešavanje, udešaj; (des Heeres), položaj; razpologa; naredjaj; směštaj; (der Planeten), stojanje; (b. Tanzen), stupaj; — der Füße, držanje, prebiranje noguh; (Poſitur), stav; eine ſchiefe —, naopako stanje; — einer Frage, upit, pitanje.

Stellungsamt, *n.* ured za primanje novakah; ured primajući novake.

Stellungspflichtig, ſ. Militärpflichtig.

Stellvertreter, *m.* (*mil.*) zaměnik; (Statthalter), naměstnik; er iſt mein —, on je město mene.

Stellvertreteramt, *n.* zaměništvo.

Stellvertreterin, *f.* zaměnica.

Stellvertretung, *f.* zaměna; in — eines Andern, město drugoga.

Stellwagen, *m.* dostavnik.

Stellwageninhaber, *m.* dostavničar.

Stellweg, *m.* ptičarska lazina.

Stellzeiger, *m.* skazaljka od udesila.

Stellzirkel, *m.* stavno šestilo.

Stelzbein, *n.* (*zool.*) hodulja; ſ. Stelzfuß.

Stelze, *f.* štula, hodulja, hodalica, gigalja; auf —n gehen, hoditi na štulah; (*fig.*) hoditi na čekrk; (v. Sprechen), torlati; naduto govoriti; ſ. Stelzfuß.

Stelzel, *m.* stan.

Stelzen, *v. n.* hoditi na štulah; kracati, švagati se.

Stelzenbein, ſ. Stelzbein.

Stelzengang, *m.* švaganje; er hat einen —, hodi na čekrk.

Stelzengänger, *m.* štular, hoduljar.

Stelzenſchritt, *m.* velik korak.

Stelzfuß, *m.* drvena noga, štula; (v. Perſ.) štulak, drven-noga.

Stelzſchuh, *m.* naluna.

Stemmatographie, *f.* rodopis.

Stemmart, *f.* šamara.

Stemmeiſen, *n.* dlěto (glěto).

Stemmen, *v. a.* einen Baum —, poseći drvo; (mit dem Stemmeiſen), dlětisati; ein Loch —, izdubsti rupu; die Füße an die Wand —, upréti, upirati noge u zid; ſich mit den Händen gegen etwas —, odupirati se rukama; ſich gegen etwas —, upinjati se; oprěčiti se; ſ. Sträuben, ſich; den Arm auf den Tiſch —, nasloniti se, podbočiti se rukom o sto(l); den Kopf auf den Arm —, podnimiti se na ruku; die Hände in die Seite —, podbočiti se; den Fluß —, rěku zagušiti, zagatiti; das Waſſer ſtemmt ſich, udario je uzpor; voda se guši; voda se je

Digitized by Google

zagušila; das Eis ſtemmt ſich, led se uzpire.
Stemmer, *m.* (am Wagen), upora.
Stemmgeſchwell, *n.* sugredje.
Stemmleiſte, *f.* lěvča.
Stemmnadel, *f.* široka igla.
Stemmring, *m.* naprstnjak, lula.
Stempel, *m.* (im Mörſer), tuk, tučak; (in Stampfm.) bat; (Wb.) muljalo, greštaljka; (b. Schmied), probojac; (Münz—), kalupac; (Patrize), pečatka; (Stampiglie), bilježilo; (Waldhammer), čekić; (b. Buchbind.) pečat; (*bot.*) pestić; (in Pumpen), stapalo, stapaljka; (Zeichen), bilěg; bula; (*fig.*) pečat; mit — verſehen, bilěgovati; udariti bilěg.
Stempelabdruck, *m.* (udaren) bilěg.
Stempelabgabe, *f.* bilěgovina.
Stempelamt, *n.* bilěgovnica.
Stempelanſtand, *m.* zabava bilěgu.
Stempelaufdrückung, *f.* bilěgovanje, udaranje bilěga.
Stempelart, *f.* čekić.
Stempelbefreiung, *f.* osloboda, oprost od bilěgovine.
Stempelbehandlung, *f.* bilěgovno postupanje; postupanje kod bilěgovanja.
Stempelbetrag, *m.* iznosak bilěgovine; bilěgovina.
Stempelbogen, *m.* bilěgovan arak.
Stempelbolzen, *m.* klin.
Stempelclaſſe, *f.* bilěgovni razred.
Stempeleiſen, *n.* biležilo, pečat.
Stempelform, *f.* bilěžak.
Stempelfrei, *adj.* prost, oprošten od bilěgovine; dieſe Urkunde iſt —, ovoj ispravi netreba bilěga.
Stempelfreiheit, ſ. Stempelbefreiung; dieſe Schrift genießt —, ovo je pismo oprošteno od bilěgovine.
Stempelgebrechen, *n.* bilěgovna mana.
Stempelgebühr, *f.* Stempelgeld, *n.* bilěgovina.
Stempelgefäll, *n.* bilěgovni dohodak.
Stempelgeſetz, *n.* zakon o bilěgu, bilěgovini; bilěgovni zakon.
Stempelkammer, *f.* bilěgovnica.
Stempelmarke, *f.* bilěgovka.
Stempelmarkenverſchleiß, *m.* prodaja bilěgovaka.
Stempelmeiſter, *m.* bilěgovnik, bilěgovač.
Stempeln, *v. a.* bilěgovati, bulati (što); udariti bilěg (na što); einen Bolzen —, iztěrati klin; (*fig.*) udariti bilěg, bilěgovati.
Stempelpapier, *n.* bilěgovan papir.
Stempelpatent, *n.* bilěgovni ukaz.
Stempelpflicht, *f.* bilěgovnost; dužnost bilěgovanja; podvrženost bilěgovini.
Stempelpflichtig, *adj.* pod bilěgovinom; podložan i. podvržen bilěgovini.
Stempelpoliſter, *m.* (*stylopodium*), podstavak vrata.
Stempelſäule, *f.* plodnjak.
Stempelſcala, *f.* bilěgovna ljestvica.
Stempelſchneider, *m.* pečatar; ſ. Medailleur.
Stempelſtändig, *adj.* (*epigynus*), na(d)plodni.
Stempelſtange, *f.* motka od stapala.
Stempelſtrafe, *f.* bilěgovna kazan.
Stempeltare, *f.* bilěgovina.
Stempelträger, *m.* (*gynophorum*), pestićar.
Stempelübertretung, *f.* bilěgovni prestupak.
Stempelverfürzung, *f.* prikrata bilěgovine.
Stempelverſchleiß, *m.* prodaja bilěga, bilěgovakah.
Stempelverſchleiß-Licenz, *f.* dozvolja bilěgovne prodaje.
Stempelvormerkung, *f.* bilěženje bilěgovine.
Stempelwaare, *f.* bilěgovana roba.
Stempelzeichen, *n.* bilěg.
Stempler, *m.* bilěgovač.
Stendel, *m.* Stendelwurz, *f.* (*Orchis*), kaćun, kaćunak; (*Satyrium*), kozonožka; —n, *pl.* (*Orchideae*), kaćunovice.
Stenge, *f.* nastavak; die — aufſetzen, nataknuti nastavak.
Stengel, *m.* stabaljka, stabaljika, stablika, struk.
Stengelaloe, *f.* (*Aloë arborescens*), drvolika aloja.
Stengelblatt, *n.* list od stabaljke.
Stengelartig, *adj.* stablikast.
Stengelblume, *f.* (*Macrocnemum*), veljoprutka.
Stengelbohne, Stengelerbſe, ſ. Steckenbohne uſw.
Stengelglas, *n.* nasadjena čaša.
Stengeln, *v. n.* d. Getreide ſtengelt, žito nosan.
vlata; —, *v. a.* Bohnen —, ſ. Stäbeln; ſich —, podupirati se; nasloniti se.
Stengeltragend, *adj.* stablikav, stablikonosan.
Stengelumfaſſend, *adj.* (*amplexicaulis*), obuhvatajući stabaljku.
Stenkern, ſ. Stänkern.
Stenograph, *m.* hitropisar.
Stenographie, *f.* hitropis, těsnopis.
Stenographiſch, *adj.* hitropisan, těsnopisan.
Stentorſtimme, *f.* Stentorov, gromak glas.
Stenzel, *m.* (b. Tuchſcher.) pritiskač.
Stephanskörner, *pl.* (*Delphinium Staphisagria*), ušnik, granulja.
Stephanskraut, *n.* (*Circaea*), bahornica.
Stephansorden, *m.* red svetoga Stěpana.
Stephansordensritter, *m.* vitez reda svetoga Stěpana.
Stephanstag, *m.* Stěpanj dan; (*protorex*), kraljevo.
Steppdecke, *f.* prošivan pokrivač, poplun.
Steppdraht, *m.* dretvica.
Steppe, *f.* step; golet (*f.*).
Steppen, *v. a.* prošiti, prošivati; (ein Hut), obšivati.
Steppenbauer, *m.* stepar.
Steppenfluß, *m.* stepna rěka; (Binnenfluß), ponornica.

Digitized by Google

Steppenfuchs, *m.* (*Canis Corsac*), korsak.
Steppenkatze, *f.* (*Felis Manul*), manulj.
Steppenlerche, *f.* (*Alauda tatarica*), tatarska ševa.
Steppenwolf, *m.* stepni vuk.
Steppenziege, *f.* (*Antilope Saiga*), sajga.
Stepper, *m.* prošivač.
Stepperei, *f.* prošiv; prošivanje.
Stepperin, *f.* prošivalica.
Steppgarn, *n.* prošivači konac.
Steppnadel, *f.* prošivaljka.
Stepport, *m.* prošivalj, prošivaće šilo.
Steppſaum, *m.* prošivan rub, porub.
Steppſeide, *f.* prošivaća svila.
Steppſtich, *m.* prošiv, bod.
Steppzwirn, *m.* ſ. Steppgarn.
Sterbe, *f.* morija, pomor; (Viehſterbe), crkavica.
Sterbebett, *n.* samrtni odar, smrtna postelja.
Sterbeblick, *m.* pogled umirućega; samrtni pogled.
Sterbebuch, *n.* matica umrlih.
Sterbefall, *m.* umrt *f.*; ſ. Sterbegeld.
Sterbefleđen, *m.* mrtavština.
Sterbegebet, *n.* oprosna molitva; molitva na smrti.
Sterbegedanke, *m.* pomisao na smrt.
Sterbegeld, *n.* mrtvina.
Sterbegeröchel, *n.* hropac, hropnja.
Sterbegeſang, *m.* ſ. Todtenlied.
Sterbeglocke, *f.* cinkuš; man läutet die —, zvone na umiranje; Einem die — läuten laſſen, odzvoniti komu.
Sterbehemde, *n.* ukopnica, ukopna košulja.
Sterbehuhn, *n.* (*Strix Aluco*), ćuk.
Sterbejahr, *n.* godina umrća.
Sterbelager, ſ. Sterbebett.
Sterbelehen, *n.* mrtvina.
Sterblied, *n.* samrtna pěsma.
Sterbliſte, *f.* imenik umrlih.
Sterbluſt, *f.* želja smrti.
Sterbemonat, *m.* smrtni měsec.
Sterben, *v. n.* umrěti, umirati; Alle Menſchen müſſen —, (spr.) tko se radja, taj i umire; tko se rodi, onaj će i umrěti; auf dem Schlachtfelde —, poginuti na polju junačkom; ſelig —, blaženo preminuti; an Blattern —, umrěti od boginjah; davon ſtirbt Niemand, od toga se nemre; eines natürlichen Todes —, svojom smrti umrěti; eines ſanften Todes —, umrěti mirnom smrti; eines gewaltſamen Todes —, izgubiti glavu; poginuti od sile; wie gelebt, ſo geſtorben, kakav život, onaka i smrt; darauf will ich leben und —, gotov sam za to poginuti; ſein Ruhm wird nicht —, slava mu neće nikad potamněti.
Sterben, *n.* umiranje; umrće; an das — denken, misliti na smrt; es kam ein — unter das Vieh, stoka (marva) crkava hametimice; udarila crkavica u stoku.
Sterbenacht, *f.* smrtna noć.
Sterbend, *adj.* umiruć; na umoru; smrtan.
Sterbensangſt, ſ. Todesangſt.
Sterbenskrank, *adj.* na smrt bolestan; — werden, razboleti se na smrt.
Sterberegiſter, *n.* imenik umrlih.
Sterberöcheln, *n.* hropac, hropnja.
Sterbeſeufzer, *m.* izdahnuće, pěhnja.
Sterbeſtunde, *f.* (*fig.*) umrli i. samrtni čas.
Sterbetag, *m.* umrli i. smrtni dan.
Sterbetaxe, *f.* mrtvina.
Sterbeton, *m.* smrtni glas.
Sterbevogel, ſ. Seidenſchwanz.
Sterbezeit, *f.* vrěme umrća.
Sterblich, *adj.* umrli; smrtan; alle Menſchen ſind —, svatko mora umrěti; ſ. Sterben; (tödtlich), smrtni; er iſt — in ſie verliebt, pogibe za njom.
Sterbliche, *m.* smrtnik.
Sterblichkeit, *f.* umrlost; wir ſollen uns unſerer — erinnern, valja nam se spominjati, da ćemo umrěti; ſo lange wir in dieſer — wallen, dok smo na ovom světu; (Mortalität), pomor; die — iſt groß, mnogo ljudih umire; velik je upadak.
Sterbling, *m.* mrtvica, mrtvuša.
Sterblingfell, *n.* mrledina.
Sterblingswolle, *f.* vuna od mrledine.
Sterbort, *m.* město umrća.
Sterchen, *n.* ſ. Eber.
Stereographie, *f.* tělopis.
Stereographiſch, *adj.* tělopisni, stereografički.
Stereometrie, *f.* tělověrstvo, stereometrija.
Stereometriſch, *adj.* tělověrni.
Stereoſkop, *n.* stereoskop.
Stereotip, *m.* Stereotype, *f.* cělopis, Stereotyp, *adj.* stavan, stalan; (in Buchdruck.) cělopisni.
Stereotypendruck, *m.* cělopisno tiskanje; cělopisna tiskovina.
Stereotypiren, *v. a.* ustaliti, ucěliti, stereotipovati.
Stereotypiſch, *adj.* cělopisni.
Steril, *adj.* jalov, neplodan; —es Land, mrledina.
Sterlet, *m.* (*Accipenser Ruthenus*), kečiga, čiga, strljad.
Sterling, *m.* sterling; ein Pfund —, funta sterlingah.
Stern, *m.* zvězda; in d. —en leſen, gonetati, gatati u zvězde; gledati u zvězde; er iſt unter einem glücklichen —e geboren, u dobri čas se je rodio; (Schickſal), udes, sudbina; ſeinem —e folgen, ići za svojom srećom; die —e ſind ihm günſtig, dobra mu je kob; — der Hoffnung, iskra nade; ein — ſchneuzte ſich, zvězda se je prosula; Potz —! koga běsa! (*poët.*) mili Bože čuda golemoga! (Ordens—), zvězda; (in Buchdruck.) zvězdica; (Augen—),

Digitized by Google

zënica; (auf der Pferdestirn), lisa; (Schiffw.) krmâ.
Sternachat, *m.* zvězdasti bezdrak.
Sternader, *f.* repna žila.
Sternadler, ſ. Steinadler.
Sternall, *n.* vasioni svět, svemir.
Sternanbeter, *m.* zvězdoštovac.
Sternanis, *m.* (*Illicium*), badijan.
Sternanisöl, *n.* badijanovo ulje.
Sternapfel, *m.* (*Chrysophyllum*), zlatolist.
Sternarche, *f.* (*Archa stellata*), zvězdasta korsbljica.
Sternbauch, *m.* (*Tetraodon lagocephalus*), zecoglavac.
Sternbedeckung, *f.* zastrće, zastiranje zvězdah.
Sternbesäet, *adj.* zvězdami osut.
Sternbeschreibung, *f.* zvězdopis.
Sternbild, *n.* zvězdje.
Sternblind, *adj.* posve slěp.
Sternblümchen, ſ. Schirmkraut.
Sternblume, *f.* (*Aster*), zvězdan; chineſiſche —, (*A. chinensis*), lěpa kata.
Sternbovist, *m.* (*Lycoperdon stellatum*), zvězdasta puhara.
Sternbutzen, ſ. Sternputze.
Sternchen, *n.* zvězdica.
Sterndeutekunſt, *f.* Sterndeuten, *n.* Sterndeuterei, Sterndeutung, *f.* zvězdoslovje; gatanje u zvězde.
Sterndeuter, *m.* zvězdoslovac.
Sterndiener, *m.* zvězdoštovac.
Sterndienſt, *m.* zvězdoštovje.
Sterndiſtel, *f.* (*Centaurea Calcitrapa*), sěkavica, okoločep, zečji brk; (*Carduus stellatus*), zvězdasta bodljača.
Sterndolde, *f.* (*Astrantia*), zvězdovnica, zvězdina, zvězdanka.
Sterneidechſe, *f.* (*Lacerta stellio*), bodljikava gušterica.
Sternen, *v. a.* zvězdami posuti; ozvězditi.
Sternenabend, *m.* zvězdovita večer.
Sternenbahn, *f.* putanja zvězdah.
Sternenbanner, *n.* zvězdovita zastava.
Sternenblick, *m.* (*fig.*) žmirkanje zvězdah.
Sternenbogen, *m.* Sternenburg, *f.* Sternenbach, *n.* Sternenbecke, *f.* Sternendom, *m.* zvězdovito nebo.
Sternenfeſte, *f.* zvězdište, zvězdovita tvrdina.
Sternenflimmer, *m.* Sternengeflimmer, *n.* trepet zvězdah.
Sternflockenblume, *f.* (*Centaurea calcitrapa*), okoločep, šćavica.
Sternengewölbe, *n.* zvězdovit svod.
Sternenglanz, *m.* sěvanje zvězdah.
Sternengürtel, *m.* zvězdovit pâs.
Sternenheer, *n.* tušta zvězdah.
Sternenkranz, *m.* věnac od zvězdah.
Sternenkrone, *f.* kruna od zvězdah.
Sternenlauf, *m.* těk zvězdah.
Sternenlicht, *n.* světlost od zvězdah.
Sternenmantel, *m.* noćni plašt od zvězdah.
Sternenmeer, *n.* more od zvězdah.
Sternenraum, *m.* zvězdište.
Sternenſchar, ſ. Sternenheer.
Sternenſchein, Sternenſchimmer, ſ. Sternenglanz.
Sternenſitz, *m.* nebeski dvori.
Sternenſtrahl, *m.* zraka od zvězde.
Sternente, *f.* (*Anas stellata*), zvězdasta patka.
Sternenthron, *m.* prěsto(l) nad zvězdami.
Sternenvoll, *adj.* zvězdovit.
Sternenwärts, *adv.* zvězdam.
Sternenweg, *m.* putanja zvězdah.
Sternenwelt, *f.* svět od zvězdah.
Sternenzelt, *n.* zvězdovit svod.
Sternfalk, *m.* (*Falco stellarius*), soko(l)-zvězdaš.
Sternfall, *m.* ſ. Sternſchnuppe.
Sternfiſch, *m.* zvězdaš.
Sternflaſche, ſ. Meerflaſche.
Sternflechte, *f.* (*Lichen stellarius*), zvězdasti lišaj.
Sternflimmer, ſ. Sternenflimmer.
Sternförmig, *adj.* zvězdast, zvězdolik.
Sternforſcher, *m.* zvězdouk; zvězdoznanac.
Sternforſchung, *f.* izpitivanje, razmatranje zvězdah.
Sterngang, *m.* hod zvězde; (Gart.) zvězdasta staza.
Sterngeflimmer, *n.* trepet zvězdah.
Sterngewimmel, *n.* vrva od zvězdah.
Sterngewölbe, *n.* zvězdovit svod.
Sterngezelt, ſ. Sternzelt.
Sternglanz, ſ. Sternenglanz.
Sternglas, *n.* zvězdnik.
Sterngruppe, *f.* skup od zvězdah, suzvězdje.
Sterngucker, ſ. Sternſeher.
Sternhaarig, *adj.* zvězdaste dlake.
Sternhai, *m.* (*Squalus stellaris*), zvězdasti kučak.
Sternhammer, *m.* (maljić-)zvězdaš.
Sternhaufen, *m.* skup od zvězdah.
Sternhaus, *n.* zvězdarica.
Sternhell, *adj.* zvězdovit.
Sternhimmel, *m.* zvězdovito nebo.
Sternhöhe, *f.* visina zvězde.
Sternhyacinthe, *f.* (*Scilla amoena*), ubavi morski luk.
Sternig, *adj.* zvězdovit.
Sternjahr, *n.* zvězdena godina.
Sternjungen, *pl.* vrtepci.
Sternjungfrau, *f.* děvica.
Sternkarte, *f.* zvězdovid.
Sternkartenſammlugg, *f.* zvězdovidnik.
Sternkatalog, *m.* popis zvězdah, zvězdovnik.
Sternkenner, *m.* zvězdoznanac.
Sternkenntniß, *f.* zvězdoznanstvo, zvězdarstvo.
Sternklar, ſ. Sternhell.
Sternklee, *m.* (*Trifolium stellatum*), zvězdan.
Sternkopf, *m.* (*Asterocephalus*), kamenica.
Sternkoralle, *f.* (*Madrepora*), zvězduša.
Sternkraut, *n.* ſ. Sternblume; Ruhrkraut; Bruchkraut.
Sternkreuz, *n.* zvězden krst i. križ.

Digitized by Google

Sternkreuzorden, *m.* red zvězdo-krśća i. zvězdena križa.
Sternkreuzordensdame, *f.* gospodja zvězdo-krstnoga reda.
Sternkunde, Sternkundige, ſ. Sternkenntniß, Sternkenner.
Sternkunſt, *f.* zvězdoslovje.
Sternkürbiß, *m.* zvězdasta tikva.
Sternlaufer, ſ. Sternjunge. [prvenac.
Sternlebekraut, *n.* (*Asperula odorata*), Sternlehre, *f.* nauka o zvězdah, zvězdoslovje.
Sternlos, *adj.* bez zvězdah. [darstvo.
Sternmiere, *f.* (*Stellaria*), zvězdenica, zvězduša.
Sternmoos, *n.* (*Mnium*), zvězdasti mah.
Sternpflanze, ſ. Sternmiere. [zvězde.
Sternputze, *f.* leteća zvězda, prosutak
Sternrad, *n.* zvězdasto kolo.
Sternregiſter, *n.* ſ. Sternkatalog.
Sternreich, *adj.* zvězdovit.
Sternreiher, *m.* ſ. Rohrdommel. [raža.
Sternroche, *f.* (*Raja stellata*), zvězdasta
Sternrohr, *n.* zvězdnik. [kop.
Sternſchanze, *f.* zvězdaš, zvězdast ob-
Sternſcheibe, *f.* okoliš zvězde. [zvězde
Sternſchein, Sternſchimmer, *m.* světlost
Sternſchnuppe, ſ. Sternputze.
Sternſchuſſel, *f.* (*Patella*), bljudica.
Sternſchwamm, *m.* gliiva-zvězdača.
Sternſchwanz, Sternſchweif, *m.* rep od zvězde.
Sternſeher, *m.* (*Uranoscopus*), zvězdar; ſ. Sterndeuter.
Sternſeherei, *f.* zvězdoslovje.
Sternſemmel, *f.* zvězdica.
Sternſpindel, *f.* (*Strombus fucus*), zvězdasti krilac. [koralj.
Sternſtamm, *m.* (*Isis asteria*), zvězdasti
Sternſteinflachs, *n.* zvězdasto kameno vlakno. [dasta jesetra.
Sternſtör, *m.* (*Accipenser stellatus*), zvězd-
Sternſucher, *m.* tražilo zvězdah.
Sternſyſtem, *n.* zvězdena sustava; sustava od zvězdah.
Sterntag, *m.* zvězden dan.
Sternuhr, *f.* zvězden dobnjak (sat).
Sternverzeichniß, *n.* popis zvězdah.
Sternvoll, *adj.* zvězdovit; (*fig.*) pijan,
Sternwarte, *f.* zvězdarnica. [nakićen.
Sternwärter, *m.* zvězdarničar, zvězdarnik.
Sternwerf, *n.* ſ. Sternſchanze.
Sternwirbel, *m.* (*Verticella stellata*), zvězdasti zvončić. [znanstvo.
Sternwiſſenſchaft, *f.* zvězdarstvo, zvězdo-
Sternwürmer, *pl.* (*Holothurodea*), briz-
Sternwurz, ſ. Sternblume. [gavci.
Sternzeichen, *n.* znamenje na zvězdi; (*asteriscus*), zvězdica.
Sternzeit, *f.* zvězdeno vrěme.
Sternzwiebel, ſ. Sternhyacinthe.
Stert, ſ. Sterz.
Stertmeiſe, Stertriemen, Stertſtück, ſ. Schwanzmeiſe uſw.
Sterz, *m.* (Stert), rep; (Sterze), ručica; ſ. Pflugſterze; (Speiſe), žganjci.
Sterzel, *m.* (*fig.*) prkelac, šušica, sgeba.
Sterzen, *v. n.* bavrljati, bazdrkati, basr-
Sterzente, *f.* divlja pačica. [ljati.
Sterzſeuche, *f.* Sterzwurm, *m.* gnjiloća
Stetig, *adj.* neprekidan; spojit. [repa.
Stetigkeit, *f.* neprekidnost; spojitost.
Stets, *adv.* vazda, svagda, uvěk; ich bin — bei ihm, sve sam kod njega.
Steuer, *f.* (Abgabe), porez, poreza, štibra*, porcija; — und Abgaben, porezi i (po)danci; — zahlen, platiti porez; porezovati; eine — auflegen, udariti, nametnuti porez; die — entrichten, namiriti porez; die — auf Lebensmittel, živežnina; milde —, milostinja, podèla; zur — der Wahrheit, za veću tvrdinju.
Steuer, *n.* krmilo, (kormilo, korman); (*fig.*) das — ergreifen, primiti se krmila, vlade; das — führen, krmiti, k(o)rmaniti.
Steuerabſchreibung, *f.* odpis poreza.
Steueramt, *n.* poreznica, porezionica, porezni ured.
Steueranlage, *f.* udaranje poreza.
Steueranſage, *f.* zakaz poreza.
Steueranſchlag, *m.* proračun poreza.
Steuerauffchlag, *m.* povišnja poreza.
Steuerausſchreibung, *f.* razpis poreza.
Steuerausmaß, *n.* odmèra poreza.
Steuerbar, *adj.* pod porezom, porezovni, porežki; —e Gegenſtände, porezovine.
Steuerbeamte, *m.* porezni urednik.
Steuerbefreiung, *f.* osloboda, oprost od poreza.
Steuerbemeſſung, *f.* porezivanje (poreza).
Steuerbetheiligung, *f.* razgoda poreza.
Steuerbetrag, *m.* iznosak poreza.
Steuerbetrug, *m.* prěvara kod poreza.
Steuerbezirk, *m.* porezni srez, kotar.
Steuerbogen, *m.* porezovnica, porezni list.
Steuerbord, *m.* desni bok od broda, ladje.
Steuerbörs, Steuerbarſch, *m.* (*Perca cernua*), okač, ostrež.
Steuerbuch, *n.* porezovnik.
Steuerbüchel, *n.* porezovnica, porezna (štibrena) knjižica.
Steuercaſſa, *f.* porezna pěneznica.
Steuercommiſſär, *m.* porezni pověrenik.
Steuerdirection, *f.* porezno ravnateljstvo; ravnateljstvo poreza.
Steuerdirector, *m.* porezni ravnatelj.
Steuereinhebung, *f.* pobiranje poreza.
Steuereinnahme, *f.* porezni dohodak; pobiranje, primanje poreza.
Steuereinnehmer, *m.* porezar, poreznik.
Steuereintreiber, *m.* porežčija, haračlija.
Steuereintreibung, *f.* iztěrivanje poreza.
Steuerende, *n.* krmen kraj (od broda); krma. [poreza.
Steuerentrichtung, *f.* plaćanje, namirenje

Digitized by Google

Steuerer, ſ. Steuermann.
Steuererklärung, *f.* porezovno očitovanje.
Steuerfeder, *f.* repno pero.
Steuerfrei, *adj.* prost od poreza; er iſt —, prost je od poreza; neplaća poreza; nije pod porezom.
Steuerfreiheit, *f.* neporezovnost, oprost od poreza; er genießt —, prost je od
Steuerfuß, *m.* (porezna) noga. [poreza.
Steuergattung, *f.* vrst poreza.
Steuergebühr, *f.* porežka dužnost; porez.
Steuergefäll, *n.* porezni dohodak.
Steuergeld, *n.* porezni novac.
Steuergemeinde, *f.* porežka občina.
Steuergeſchäft, *n.* porezni posao.
Steuerholz, *n.* veslo, krmilo.
Steuerherabſetzung, *f.* umaljenje poreza.
Steuerjahr, *n.* porežka godina.
Steuerkompaß, *m.* krmanska sěvernica
Steuerkreis, ſ. Steuerbezirk. [(busola).
Steuerlaſt, *f.* poreština.
Steuerlaſtig, *adj.* ein —es Schiff, brod pretežnije krme.
Steuerlehen, *n.* porezovno leno. [listina.
Steuerliſte, *f.* porezni popis, porezna
Steuermann, *m.* krman, krmnik, (korman, kormanoš), dumendžija, timunir.
Steuermannshütte, *f.* k mnica. [štvo.
Steuermannskunſt, *f.* krmanstvo, krmni-
Steuern, *v. a.* ein Schiff —, krmiti, (kormaniti), dumenisati, timuniti brodom; nach Oſten —, jedriti, vezti se pram iztoku; (*v. n.*) unſer Schiff ſteuert ſchlecht, naš brod plovi hrdjavo; (Einhalt thun), einem Übel —, doskočiti zlu; (vorbeugen), preprěčiti; (bei—), zu einem Baue —, prinositi, priněti kakvoj gradnji; den Armen —, uděliti sirotinji; (Steuer zahlen), porezovati, porez plaćati; er muß viel —, veliku porezu plaća; ſich an etwas —, upréti se, upirati se na što.
Steuernachlaß, *m.* Steuernachſicht, *f.* popust poreza. [pust poreza.
Steuernachſichtsgeſuch, *n.* mo(l)ba za po-
Steuernachſichtsſchein, *m.* porežka popust-
Steuernagel, ſ. Vorſteckнagel. [nica.
Steuerordnung, *f.* porežka uredba, porezni rednik i. red.
Steuerobjekt, *n.* porezovina, porezovna i. porežka stvar; das iſt ein —, to je pod porezom.
Steuerpatent, *n.* porežki ukaz.
Steuerpflicht, *f.* porezovnost; dužnost porezovanja.
Steuerpflichtig, *adj.* porezovni, porežki; er iſt —, porezuje; pod porezom je.
Steuerpflichtige, *m.* porezaš, porežka glava, porcijaš*, vergijaš.
Steuerpreſſer, ſ. Steuereintreiber.
Steuerquittung, *f.* porezna namira.
Steuerrad, *n.* krmiono kolo.
Steuerrate, *f.* porezni obrok.
Steuerrath, *m.* porežki savětnik.
Steuerregiſter, *n.* ſ. Steuerliſte. [poreza.
Steuerrepartition, *f.* razrezivanje, razrez
Steuerreſtitution, *f.* povrata poreza.
Steuerrolle, ſ. Steuerliſte.
Steuerrückſtand, *m.* porezni zaostatak; die —ſtände berichtigen, izmiriti porez.
Steuerruder, *n.* krmilo, (kormilo, korman), dumen*, timun; das — führen, krmiti (brodom).
Steuerſache, *f.* porezni posao.
Steuerſatz, *m.* porezni stavak.
Steuerſchein, *m.* porezniaća, porezni list.
Steuerſyſtem, *n.* porezna uredba.
Steuertag, *m.* porezovni dan.
Steuertermin, *m.* porezovni rok.
Steuerumlegung, *f.* razgodba poreza.
Steuerung, *f.* dělić pare.
Steuerverwaltung, *f.* porezna uprava, porezno upraviteljstvo.
Steuerweſen, *n.* poreštvo.
Steuerzahlung, *f.* plaćanje poreza.
Steuerzettel, ſ. Steuerſchein.
Steuerzuſchlag, *m.* prirez.
Steven, *m.* (Schiffw.) koplje, stavac.
Sthenie, *f.* napon.
Stibäthyl, *n.* stibetilj.
Stibitzen, *v. a.* djiknuti, ušaknuti.
Stich, *m.* bod, ubod, bodac; pik; (Stichwunde), ubodina; (Schlangen—), uged; (v. Inſekten), žacnuće, pecnuće; einen — thun, zabosti; (v. Inſekten), žignuti, žacnuti, pecnuti; e. — im Leibe, probadi; ich empfand einen — in der Bruſt, zabode i. žignu me u prsijuh; Einem einen — geben, ubosti koga; er hat ihm mehrere —e beigebracht, izbo ga je; auf den — fechten, biti se na kolj, bod; ſie bekam von ihm einen — durch den Leib, probode ju; das iſt mir ein — ins Herz, to mi se je srca kosnulo; (b. Nähen), šavak; einen — thun, proděsti, zabosti iglom; ſie hat keinen — gethan, ni ubola nije iglom; das Tuch hält nicht —, čoha se izkida za iglom; (*fig.*) — halten, držati se; postajati (na mejdanu); nicht — halten, okrenuti pleći; dieſer Beweis hält nicht —, ovaj dokaz nestoji; Einen im —e laſſen, ostaviti koga na cědilu; das Glück ließ ihn im —e, sreća ga izdade; zla mu sreća priskoči; man kann keinen — ſehen, nevidi se prst pred okom; (*mont.*) probod; (b. Kupferſt.) urez; ſ. Kupferſtich; einen — haben, ćanut, štuknut, luckast biti; (angeſtochen), er hat einen —, djornut, nakvašen, navrzan je; ein — mit dem Grabſcheite, zasěk badiljem (ašovom); einen — mit dem Grabſcheite thun, zasěći badiljem, lopatom; ein — Erde, zakopak; der Wein hat einen —, vino cikne, kisi; (b. Kart.) list, štih, punat;

Digitized by Google

er hat einen — gemacht, dobio je jedan list; (b. Zimmerl.) naseк, zaseк; (Schiffw.) uzao, čvor; (b. Fleiſcher), zakoljak; (Tauſchhandel), trampa; auf den — handeln, trampiti; — um —, utakmice; ſ. Stichelrede.

Stichart, *f.* oběstranica; oběstranjak,

Stichbalken, *m.* kusac.

Stichbeere, ſ. Stachelbeere.

Stichblatt, *n.* branik (od sablje); (*fig.*) ruglo; rugavet; (im Kart.) trumf.

Stichbüttel, ſ. Stichling.

Stichdunkel, *adj.* mrkli mrak; pomrčina kao těsto; mrak kao rog.

Stichel, *m.* (Vorpfahl), kazma; ſ. Grab-

Stichelei, *f.* peckanje, bockanje, backanje, bacanje, zadirkivanje, zagrizavanje; Einem —en ſagen, ſ. Sticheln; (Stichelwort), zaděvica.

Stichelhärig, *adj.* kostretan, kostrušav.

Stichelig, *adj.* peckav, bockav.

Sticheln, *v. a.* bacnuti, bocnuti, bacati, badati, backati; (mit Worten), bockati, peckati (koga); zabadati, zadirkivati, zaděvati, zajedati, zagrizati (u koga).

Stichelnaht, *f.* prošivanje, prošiv.

Stichelrede, Stichelſprache, *f.* zabadanje, zadirkivanje, zajedanje; ſ. Stichelwort.

Stichelrübe, *f.* broskva.

Stichelwitz, *m.* bodljiva dosětka.

Stichelwort, *n.* bodljiva rěč, zaděvica.

Stichfehler, *m.* pogreška u bodu, urezi-

Stichfrei, *adj.* neubodljiv. [vanju.

Stichgeſchäft, *n.* trampa.

Stichhaltig, *adj.* valjan, temeljit.

Stichheber, ſ. Stechheber.

Stichholz, *n.* (Forſtw.) tanko drveće.

Stichkraut, *n.* ſ. Stichwurz.

Stichler, *m.* ukoljica, dirkalo, zadirkivalo, zagrizalo, peckalo, zaděvalo; —in, *f.* dirkalja, peckalja.

Stichling, *m.* (*Motacilla flava*), smedja govedarka; (*Gasterosteus aculeatus*), balavac; (Dornfiſch, *G. Spinochia*), morski balavac; der kleine —, (*G. pungitius*), balavčić.

Stichmahl, *n.* nabadatina.

Stichofen, *m.* probodna peć.

Stichrechnung, *f.* trampen račun.

Stichſäge, *f.* pilica.

Stichtag, *m.* ročište.

Stichwein, *m.* kiselica.

Stichweiſe, *adv.* bodimice. [čak.

Stichwort, *n.* bodljiva rěč; (*fig.*) natu-

Stichwunde, *f.* ubodina.

Stichwurz, *f.* (*Arnica montana*), veprovac, žuta rada.

Stickarbeit, ſ. Stickerei.

Stickbeere, *f.* (*Ribes Grossularia*), ogrozd.

Stickdampf, Stickdunſt, *m.* zagušljiva para.

Stickdorn, ſ. Dornſtrauch.

Stickelhaarig, *adj.* kostretan, kostrušav.

Stickelrübe, *f.* repica.

Sticken, *v. n.* (er—), gušiti, dušiti; —, *v. a.* mit Gold —, zlatom vezti; in Seide —, po svili vezti; Blumen in ein Kleid —, cvěće uvezti u haljinu; ſie hat eine Blume geſtickt, izvezla, navezla je cvětak; ein geſticktes Tuch, vezen rubac (vezena marama).

Sticken, *n.* vezenje; vez; — lehren, učiti vezu. [vezilica.

Sticker, *m.* vezilac; —in, *f.* vezilja,

Stickerei, *f.* (das Sticken), vezenje, vez; die — verſtehen, uměti vezti; (das Geſtickte), vezilo, vez, vezak; eine feine —, sitan vezak.

Stickerkunſt, *f.* vezitba.

Stickfieber, *n.* zagušljivost.

Stickfluß, *m.* zaguša.

Stickgarn, *n.* vezivo.

Stickgas, *n.* tonja, dušik.

Stickgold, *n.* zlato za vez.

Stickhäkchen, *n.* zakučak.

Stickhuſten, *m.* gušnjak, zadušljiv kašalj.

Stickluft, *f.* tonja.

Stickmuſter, *n.* pregledalica od veza.

Sticknadel, *f.* igla-vezilica.

Stickrahmen, *m.* djerdjef.

Stickſchwamm, ſ. Feuerſchwamm.

Stickſeide, *f.* svila za vez.

Stickſilber, *n.* srebro za vez.

Stickſtoff, *m.* tonjik, dušik.

Stickſtoffkalium, *n.* dušiko-lužik.

Stickſtoffkupfer, *n.* dušiko-měd.

Stickſtofluft, *f.* tonja.

Stickſtoffqueckſilber, *n.* dušiko-živa.

Stickſtrommel, *f.* djerdjef.

Stickwerk, *n.* vez, vezak, vezitak.

Stickwind, *m.* ſ. Scirocco.

Stickwolle, *f.* vunica. [ljača.

Stickwurz, *f.* (*Bryonia*), bljušac, debe-

Stickzeug, *n.* vezila.

Stieben, *v. n.* (ſtauben), prašiti se; (v. Regen), es ſtiebt, sipi kiša; die Funken —, vrcaju iskre; (v. Menſchen), auseinander —, razprašati se, razštrkati se; raztrčati se u raztrk; der Haufen ſtob auseinander, prsnu, kud je tko znao; man weiß nicht, wohin er geſtoben und geflogen iſt, neznam kud ga nestade; die Feldhühner —, jarebice tore; —, *v. a.* auseinander —, razprašiti.

Stieber, *m.* zvrčka, skrpuša; Einem einen — geben, udariti zvrckom; (wdm.) ſ. Stäuber.

Stieberer, *m.* zvrckalo.

Stiebern, *v. a.* zvrcati, zvrcnuti, skrpušiti, čvrknuti, čvrkati.

Stiefbruder, *m.* polubrat, nerodjeni brat.

Stiefel, *m.* čizma, škornja; (ſpr.) feinen guten — trinken, zdravo piti; ſ. Stange; (an Pumpen), golěn, sara.

Stiefelanzieher, *m.* obuvač.

Digitized by Google

Stiefelband, *n.* obuvača, oputa; vezanka od čizme.
Stiefelbein, *n.*; Stiefelblock, *m.*, *f.* Stiefelfuß; Stiefelholz.
Stiefelbürſte, *f.* četka i. kefa za čizme.
Stiefeletten, *pl.* čizmice, filare; *f.* Gamaſchen.
Stiefelerbſe, *f.* grašak-tačkaš i. pritča-[nik.
Stiefelfetzen, *f.* Fußfetzen.
Stiefelfuß, *m.* stopa u čizme.
Stiefelfußblatt, *n.* sprednjica, sprednja.
Stiefelfutter, *n.* podstava od čizme.
Stiefelgeſtell, *f.* Stiefelholz.
Stiefelhaken, *m.* obuvač.
Stiefelholz, *n.* kalup, šum; kopito; (*coll.*) [drvlje.
Stiefelkappe, *f.* kapica od čizme.
Stiefelknecht, *m.* izuvač, sluga, služkinja,
Stiefelkolben, *m.* stapalo. [hlapac.
Stiefelleder, *n.* koža za čizme.
Stiefelleiſten, *m.* *f.* Stiefelholz.
Stiefelmacher, *m.* čizmar; *f.* Schuhmacher.
Stiefelmaß, *n.* měra za čizme.
Stiefelmündung, *f.* grlić u štrcnice.
Stiefeln, *v. a.* (Stiefel anziehen), obuti, obuvati; ſich —, obuti se; geſtiefelt, obuven; Bohnen —, *f.* Stäbeln.
Stiefelputzer, *m.* voštilac (obuće).
Stiefelquaſt, *m.* Stiefelquaſte, *f.* kita (od čizme).
Stiefelriemen, *m.* remenac (od čizme).
Stiefelröhre, *f.* (Stiefelſchaft, *m.*), sara, grlić, golěn; (an Pumpen), *f.* Stiefel.
Stiefelſchmiere, *f.* mast za čizme.
Stiefelſchnur, *f.* obuvača, oputa.
Stiefelſchuh, *f.* Stiefelfuß.
Stiefelſchwärze, *f.* čizmarsko crnilo.
Stiefelſohle, *f.* podplat, djon.
Stiefelſtrippe, *f.* uho, petlja od čizme.
Stiefelſtülpe, *f.* suvratak od čizme.
Stiefeltern, *pl.* otčuh i maćeha.
Stiefeltroddel, *m.* rojta od čizme.
Stiefelwachs, *n.* Stiefelwichſe, *f.* voštilo (za čizme).
Stiefelwichſer, *m.* voštilac (obuće).
Stiefelzieher, *m.* obuvač.
Stieffreundſchaft, *f.* polurod.
Stiefgeſchwiſter, *pl.* polubrat i polusestra; (*pl.*) polubraća i polusestre.
Stiefkind, *n.* pastorče; (*coll.*) pastorčad.
Stiefmutter, *f.* maćeha, maćuha (maćija); die Natur war ihm eine —, priroda ga je slabo opravila. [rotica.
Stiefmütterchen, *n.* (*Viola tricolor*), si-
Stiefmütterlich, *adj.* maćehinski.
Stiefſchwager, *m.* polusvak.
Stiefſchwägerin, *f.* polusvast. [sestra.
Stiefſchweſter, *f.* polusestra, nerodjena
Stiefſohn, *m.* pastorak.
Stieftochter, *f.* pastorka, pastorkinja.
Stiefvater, *m.* o(t)čuh, o(t)čim.
Stiefväterlich, *adj.* očimski.
Stiefverwandte, *m.* polurodjak.
Stiege, *f.* (Treppe), stube, skaline*, basamake; er wohnt zwei —n hoch, stanuje u drugom spratu i. boju (katu); (20 Stück), dvadesetak.
Stiegeln, *f.* Stören, Stechen. [stubak.
Stiegenbock, *m.* (*Cerambyx scalaris*),
Stiegengehäuſe usw. *f.* Treppengehäuſe.
Stieglitz, *m.* (*Carduelis nobilis*), češljugar, češljugarka, stričovka, makovica, grdelac*.
Stieglitze, *f.* Steiglitz.
Stiel, *m.* (an ein. Werkzeuge), držalo, držalje, držalica; nasad; (Meſſer—), trenka, člen; (Beil—), toporište, sěkirište; (Blatt—), petlja; (Blüthen—), stapka, držak; (*zool.*) držak; (am Dreſchflegel), stojak, stojalo; (Peitſchen—), bičalo, bičalje; (an Gebäuden), rog.
Stielbeſen, *m.* nasadjena metla.
Stielblatt, *n.* petljav list; listak s petljom.
Stielchen, *n.* peteljka, petaljka, stapčica.
Stielbolde, *f.* nasadjen štit. [lužnik.
Stieleiche, *f.* (*Quercus pedunculata*), dub,
Stielen, *v. a.* eine Art —, nasaditi sěkiru; geſtielt, nasadjen; ein geſtieltes Blatt, *f.* Stielblatt.
Stielende, *n.* (*bot.*) dno u lista.
Stielig, *adj.* nasadjen; petljav; stapkast.
Stiellos, *adj.* bez držka, stapke, petlje; die Blätter ſind —, u lišća neima petlje.
Stielrund, *adj.* obao, (obli).
Stielrundlich, *adj.* oblast, suobao.
Stielwurm, *m.* (*Pedicellaria*), ščutac.
Stier, *adj.* einen — anblicken, izdrečiti oči, razrogačiti se (na koga); buljiti (u koga).
Stier, *m.* bik, bak; ein junger —, biče; *f.* Hirſchkäfer.
Stierchen, *n.* biče, bičić.
Stieren, *v. n.* die Kuh ſtieret, krava se vodi, goni; krava vodi; (ſtier anblicken), *f.* Stier, *adj.*; —, *v. a.* (v. Stiere), natěrati (kravu).
Stierfleiſch, *n.* govedina.
Stiergefecht, *n.* boj s bikom.
Stierhammel, *m.* ovan, praz.
Stierhaut, *f.* bičja koža.
Stierhirſch, *m.* bivoče.
Stierkalb, *n.* june.
Stierl, *f.* Stör.
Stierleder, *n.* bičja koža.
Stierledern, *adj.* od bičje kože.
Stierochs, *m.* bik, bak.
Stierſinn, *f.* Starrſinn.
Stift, *m.* (zum Schreiben), pisaljka; (v. ein. Zahn), krnjadak, korěn (od zuba); (an ein. Gans), klica; (e. kleiner Nagel), klinčić, brukvica; (an Schnallen), jezičac; (am Senkel), *f.* Senkelſtift.
Stift, *n.* (Stiftung), zaklada; (Inſtitut), zavod; (*theol.*) zadušbina; (Kloſter), samostan, manastir; (Capitel), kaptuo.
Stiftblume, *f.* (*Albuga*), dvosměrka.

Digitized by Google

Stifteln, *v. a.* klinčiće, brukvice (od čega) načiniti.

Stiften, *v. a.* (ein Schnürband —), ošiljiti; okovati; (begründen), zavesti; eine Schule —, podignuti učionicu (školu); einen Feiertag —, odrediti svetac; ein Reich —, osnovati, utemeljiti državu; eine Gesellschaft —, ustrojiti družtvo; (dotiren), eine Kirche —, oskrbiti, nadariti crkvu; ein Vermächtniß —, zapisati komu što; Freundschaft mit Jemand —, sprijateljiti se s kim; Frieden —, činiti, graditi, učiniti mir; pomiriti; er stiftete diese Heirat, on ih je sveo; Gutes —, dobro činiti, učiniti; einen Vergleich —, poravnati; Feindschaft, Händel —, ſ. Anstiften; viel Unheil —, počiniti mnogo zla.

Stifter, *m.* (einer Anstalt), zakladatelj, osnovatelj, utemeljitelj; (einer Ehe), svodnik; (*fig.*) početnik, uzrok. [usw.

Stiftfarbe, *f.* Stiftgemälde, *n.* ſ. Pastell

Stiftisch, Stiftlich, *adj.* zakladni, zavodni, zadušbinski.

Stiftling, *m.* zakladnjak; (in Anstalten), zavodnjak.

Stiftloch, *n.* bodačina.

Stiftmalerei, *f.* slikanje suhimi mastili.

Stiftsamt, *n.* kanonikat.

Stiftsbauer, *m.* prnjavorac.

Stiftsbrief, *m.* zakladnica; (bei milden Stiftungen), zadušbovnica.

Stiftsdame, *f.* kanonisa; ſ. Stiftsfrau.

Stiftsdorf, *n.* prnjavor.

Stiftsfeier, *f.* svetkovanje utemeljenja.

Stiftsfrau, *f.* duvna.

Stiftsfräulein, *n.* zavodnjača.

Stiftsgebäude, *n.* zavodište, zakladište.

Stiftsgeld, *n.* zakladni, zadušbinski, zavodni novci.

Stiftsglied, *n.* ſ. Stiftsherr. [zadušbina.

Stiftsgut, *n.* zakladovina, zadušbovina,

Stiftshaus, *n.* kanonički dvor, kanonička kurija.

Stiftsherr, *m.* kanonik.

Stiftshütte, *f.* stan zavěta.

Stiftsjungfer, *f.* duvna.

Stiftskirche, *f.* saborna crkva.

Stiftsknabe, *m.* (vojnički) zavodnjak.

Stiftsmann, ſ. Stiftsherr.

Stiftsmitglied, ſ. Stiftsglied.

Stiftspfründe, *f.* kanonikat. [pfründe.

Stiftsstelle, *f.* město u zavodu; ſ. Stifts-

Stiftsversammlung, *f.* kaptuoska skup-

Stiftsvorsteher, *m.* predstavnik. [ština.

Stiftswohnung, *f.* ſ. Stiftshaus.

Stiftung, *f.* (ein. Schule), podignuće; (ein. Klosters), utemeljenje; osnovanje; — eines gütlichen Vergleiches, poravnanje; (ein. Anstalt), zavedenje; (Stift), zaklada; eine milde —, zadušbina; (Dotation), oskrba.

Stiftungs- (in Zuſ.) zakladni; zadušbinski; zavodni.

Stiftungsanordnung, *f.* zakladna naredba.

Stiftungsbezug, *m.* zakladni dohodak.

Stiftungsbrief, *m.*, Stiftungsfeier, *f.*, Stiftungsfest, *n.*, ſ. Stiftsbrief, Stifts-

Stiftungsfond, *m.* zaklada. [feier.

Stiftungsfondscasse, *f.* zakladna pěneznica.

Stiftungsfondsgut, *n.* zakladovina.

Stiftungsgenuß, *m.* uživanje zaklade, zadušbine.

Stiftungsjahr, *n.* godina utemeljenja, osnovanja, zavedenja.

Stiftungskapital, *n.* zakladna, zadušbinska glavnica; ſ. Stiftungsfond.

Stiftungsplatz, *m.* zakladnica; město u zavodu.

Stiftungstag, *m.* dan utemeljenja, osnovanja, zavedenja; godišnjica.

Stiftungsurkunde, *f.* ſ. Stiftsbrief.

Stiftungsvermögen, *n.* zakladna, zadušbinska imovina.

Stiftungsworte, *pl.* rěči ustanovljujuće.

Stiftungszeit, *f.* vrěme utemeljenja, osnovanja, zavedenja.

Stigmatisiren, *v. a.* žigosati.

Stil usw. ſ. Styl.

Stilet, *n.* bodežnik, bodilo, škoprc, štilet; mit einem — durchbohren, škoprcnuti.

Still(e), *adj.* tih; — stehen, stojati, stajati; mirno stojati; — halten, stati; bei etwas — halten, priustaviti se kod čega; —es Wetter, tišina; das —e Meer, tiho more; (spr.) —e Wässer sind tief, tiha voda brěg roni i. dere; — werden, stišiti se, utišati; utihnuti; Alles wurde —, sve se stiši; (— schweigen), zamuknuti, ošutěti, zašutěti; — schweigen o. sein, mučati, šutěti; eine —e Nacht, tiha, mirna noć; ein —es Gebet, tiha molitva; eine —e Freude, tajna radost; im Stillen, u potaji; eine —e Messe, štuća, tiha misa; die —e Woche, velika nedělja; ein —er Mensch, miran čověk; ein —es Leben führen, u miru življeti; —, *adv.* tiho, mirno; es ist — davon, ništa se nečuje o tom.

Still! *int.* tiho! mir! šutkac! utoli! muči! dušu u se!

Stillamme, *f.* dojkinja, dojilja, dojilica.

Stille, *f.* tišina, tihoća; (d. Seele), mir; in der —, iz tiha; (heimlich), u potaji, potajno; polagano; es herrscht große — im Handel, trgovina je nešto stala; (stille See), tišina.

Stille, *m.* tihac; mira.

Stillen, *v. n.* (still werden), utišati; potišati; stišati se; utoliti; —, *v. a.* (still machen), das Blut —, ustaviti, sustavljati krv; das Meer —, tažiti, utažiti more; Einen —, umučkati,

Digitized by Google

ušutkati koga; den Durſt —, utoliti, ugasiti žeđu; den Hunger —, utoliti glad, nasititi; die Schmerzen —, utažiti bo(l); ein Verlangen —, izpuniti želju; um das Verlangen zu —, da (me) mine želja; einen Aufruhr —, ugasiti bunu; ein Kind —, dojiti, zadojiti dête; (beruhigen), zamiriti, umiriti.

Stiller, *m.* tažilac.

Stillflöte, *f.* tiha pištala.

Stillfriedlich, *adj.* tih i miran.

Stillhalten, *n.* stanuće; stajanje.

Stillleben, *n.* zabitovanje.

Stillmeſſe, *f.* tiha i. štuća misa.

Stillmittel, ſ. Stillungsmittel.

Stillſchweigen, *n.* muk, mučanje; ein tiefes — beobachten, mukom mučati; zum — bringen, utajiti, ušutkati; etwas mit — übergehen, mukom što minuti; premučati što; — auferlegen, zapovědati (komu) da muči; ušutkati, mučkati koga; povezati komu usta; Einem ewiges — auferlegen, umučkati koga za navěk.

Stillſchweigen, *v. n.* mučati, šutěti.

Stillſchweigend, *adj.* mukao; —e Einwilligung, privolja s mučanja; —, *adv.* mukom, mučke, muče.

Stillſitzer, *m.* nesmělica.

Stillſtand, *m.* stojnica, prestaja; stojanje; einen — machen, prestati; der — der Rechtspflege, sudostaja; (*moratorium*), odgoda; der — der Sonne, suncostaja; der — des Waſſers, vodostaja; der — der Geſchäfte, prestaja poslovah; es iſt — in den Geſchäften eingetreten, poslovi su stali; ſ. Waffenſtillſtand.

Stillſtehen, *n.* stojanje; —, *v. n.* ſ. Stehen.

Stillung, *f.* utišanje; ustavljanje; (u)mirenje; (u)taloženje.

Stillungsmittel, *n.* stavilo (krvi).

Stillwächter, ſ. Nachtwächter.

Stillwerden, *n.* utišanje; zamuknuće.

Stilt, *m.* držalo.

Stiltenblock, *m.* malj.

Stimmberechtigt, *adj.* vlastan glasovati; die —en, oni, koji imaju pravo glasovati.

Stimme, *f.* glas; die Fiſche haben keine —, ribe se neglase; ſeine — hören laſſen, oglasiti se, glasiti se; Jemand an der — erkennen, poznati koga po glasu; (*mus.*) glas; eine ſtarke —, grlatost; er hat eine ſtarke —, gromka je glasa; grlat je; er hat eine gute —, služi ga grlo; keine (Sing)— haben, neimati glasa; (*votum*), glas; die — abgeben, glasovati; durch Mehrheit der —n, većinom glasovah; Sitz und — im Rathe haben, ſ. Sitz; (in Geigen), duška, podstavka.

Stimmelos, *adj.* bez glasa, bezglasan; er iſt —, neglasi se.

Stimmen, *v. n.* die Geige ſtimmt nicht zum Klavier, guslice se neslažu s klavirom; in denſelben Ton —, uhvatiti isti glas; (b. Rechn.) slagati se; (paſſen), dolikovati, priličiti; ſeine Reden — nicht mit ſeinen Handlungen, drugčije govori, drugčije tvori; jedno govori, a drugo tvori; (votiſiren), über etwas —, glasovati o čem; für Einen —, glas dati komu, glasovati za koga; —, *v. a.* (eine Geige —), slagati, udešavati, ugadjati, udesiti, složiti, ugoditi; höher —, napeti; niedriger —, popustiti; gleich geſtimmte Seelen, složne duše; er iſt nicht gut geſtimmt, nije dobre volje; Einen zu etwas —, navratiti koga na što; ich bin dazu nicht geſtimmt, neimam k tomu volje; zur Freude —, razveseliti (koga).

Stimmenbuch, *n.* ſ. Partitur.

Stimmende, *m.* glasovalac.

Stimmengleichheit, *f.* jednakost glasovah; bei —, kad su glasovi razpolovljeni.

Stimmenmehrheit, *f.* većina glasovah.

Stimmenminderheit, *f.* manjina glasovah.

Stimmenprüfung, *f.* pregledanje glasovah.

Stimmenſammler, *m.* kupilac glasovah.

Stimmenſammlung, *f.* skupljanje glasovah.

Stimmenſchlüſſel, *m.* glasovni ključ.

Stimmenſchwellung, *f.* jačenje glasa.

Stimmenunterſuchung, ſ. Stimmenprüfung.

Stimmenverhältniß, *n.* razmĕrje glasovah.

Stimmenzählung, *f.* brojenje glasovah.

Stimmer, *m.* ugadjač; (Werkz.) ključ; (an Sackpfeifen), prdaljka; ſ. Stimmgeber.

Stimmfähig, *adj.* vlastan glasovati.

Stimmführer, *m.* govordžija, kolovodja.

Stimmgabel, *f.* ugadjaća viljuška.

Stimmgeber, *m.* glasovalac.

Stimmgebung, *f.* glasovanje.

Stimmgeld, *n.* ugadjarina.

Stimmhammer, *m.* ugadjalo.

Stimmholz, *n.* duška, podstavka.

Stimmkugel, *f.* glasovka.

Stimmlaut, *m.* glasac, samoglasac.

Stimmliſte, *f.* popis glasovah, (glasova-

Stimmnerve, *m.* glasovni živac. [lacah).

Stimmorgan, *n.* glasilo.

Stimmpfeife, *f.* ugadjaća svirka.

Stimmrecht, *n.* pravo glasovanja.

Stimmritze, *f.* (*glottis*), glasiljka.

Stimmritzenband, *n.* veza glasiljke.

Stimmritzendeckel, *m.* (*epiglottis*), jezičac.

Stimmtag, *m.* dan glasovanja.

Stimmumfang, *m.* obseg glasa.

Stimmung, *f.* (eines Inſtrumentes), ugadjanje, udešavanje, slaganje; udešaj, ugadjaj; die rechte — geben, dobro udesiti, ugoditi; die — halten, držati

Digitized by Google

glas; (— des Geistes), volja; die öffentliche —, javno mnenje, mišljenje.
Stimmurne, *f.* glasovnik.
Stimmzettel, *m.* glasovka, glasovnica.
Stimulantia, *pl.* dražila.
Stingel, *m.* repić.
Stink, *m.* (*Scincus officinalis*), ribokoš.
Stinkapfelbaum, *m.* (*Crataeva Tapia*), oštrolisti češnjakovac. [ljevina.
Stinkasant, *m.* smrdeća smola, devesi-
Stinkbaum, *m.* (*Anagyris foetida*), kopitak, kopitica.
Stinkbeere, *f.* Vogelbeere.
Stinkblume, *f.* (*Tagetes*), kadifica.
Stinkbock, *m.* (*fig.*) smrdljivac.
Stinkdrüse, *f.* smradivka.
Stinkelbeere, *f.* Stachelbeere.
Stinken, *v. n.* smrdeti; (ružno) vonjati; nach Knoblauch —, udarati, zaudarati po češnjaku i. bělom luku; vor Faulheit —, u-mrdeti se od lěnosti.
Stinkend, *adj.* smrdljiv, smrdeć, smrdeljav; — werden, usmrdeti se, zavonjati se; eine — Lüge, grda laž.
Stinker, *m.* smrdljivac; —in, *f.* smrdljivica, smrdulja; *f.* Todtenkäfer.
Stinkfaul, *adj.* lěn kao crna zemlja.
Stinkfisch, *f.* Stint.
Stinkfliege, *f.* (*Hemerobius*), vašičar.
Stinkhahn, *f.* Wiedehopf.
Stinkharz, *n.* *f.* Stinkasant.
Stinkharz, *n.* (*Olax*), smrdljivac.
Stinkig, *f.* Stinkend. [Mistkäfer.
Stinkkäfer, *m.* (*Buprestis*), krasac; *f.*
Stinkkamille, *f.* Hundskamille.
Stinkkresse, *f.* (*Lepidium ruderale*), smrdljiva gronica.
Stinklich, *adj.* zaudarajući.
Stinkloch, *n.* smradište.
Stinknessel, *f.* (*Galeobdolon*), pituljnik.
Stinkratz, *m.* *f.* Stinkthier.
Stinkroche, *f.* Dornroche.
Stinkschiefer, *m.* balunjača. [pupa.
Stinkschwamm, *m.* (*Phallus impudicus*),
Stinkstein, *m.* opočnjak. [grozdić.
Stinkstrauch, *m.* (*Ribes nigrum*), crni
Stinkthier, *n.* (*Mustella Putorius*), t(v)orac, smrduh.
Stinkwinde, *f.* (*Paederia*), pogančina.
Stinkwurz, *f.* (*Solanum Dulcamara*), razhodnik.
Stint, Stinz, *m.* (*Salmo Eperlanus*), snětac; (Meer—), koruša.
Stipendiat, Stipendist, *m.* zakladnjak, stipendista. [pendij.
Stipendium, *n.* zakladnina, podpora, sti-
Stippbrod, *n.* moča.
Stippe, *f.* pedica; *f.* Tunke.
Stippelig, *adj.* pedičav.
Stippen, *v. n.* (tüpfeln), tipnuti; bocnuti; pikati; mit seinem Stocke —, poštapati se; (tunken), umakati, umočiti, zamočiti.
Stipper, *m.* pikalo.
Stippern, *v. a.* pedati, tipkati, pikati.
Stippert, *f.* Schachtelhalm.
Stippfaß, *n.* pěskovnica.
Stipulant, *m.* ugovornik.
Stipulation, *f.* uglava, ugovor; uvět.
Stipuliren, *v. a.* uglaviti, ugovoriti.
Stirlen, *f.* Stören.
Stirn, *f.* čelo; b. — runzeln, namrskati, mrskati čelo; namrštiti se, namrgoditi se, mrštiti se, mrgoditi se (kao da će kiša iz čela udariti); hitzig vor der — sein, prăljiv biti; es steht keinem an der — geschrieben, was er im Herzen hat, nikomu nije na čelo napisano, šta je u njem; die — hoch tragen, nositi glavu visoko; dignuti nos; glavu na toljazi nositi; eine freche, eiserne — haben, imati obraz kao opanak; bezobrazan biti kao pašče; mit der — durch die Wand rennen wollen, glavom o zid zamlatiti; Einem die — bieten, izkositi se, izpręčiti se, opoplastiti se, opręčiti se, opręti se; sich vor die — schlagen, pljesnuti se rukom (po čelu); Einem vor die — stoßen, udariti koga uz obraz; — gegen —, prsimice; die — eines Berges, čelo od brda.
Stirnader, *f.* čeona žila, žila od čela.
Stirnband, *n.* počeonica; *f.* Stirnbinde; Stirnriemen.
Stirnbein, *n.* počelak. [věnac.
Stirnbinde, *f.* povijuša; (Diadem), zlatni
Stirnblatt, *n.* počelje.
Stirnblutader, *f.* čeona žila.
Stirndreistigkeit, *f.* prodrzljivost.
Stirnecke, *f.* čeoni stuk.
Stirnen, *v. n.* opręčiti se, izpręčiti se.
Stirnfeld, *n.* gornji zabat.
Stirnfortsatz, *m.* nastavak počeoka.
Stirngegend, *f.* očelje.
Stirngeschmeide, *n.* čeoni nakit.
Stirngrübler, *m.* *f.* Schafbremse.
Stirnhaar, *n.* kosa na čelu; (b. Pferd.) počelica, kika, kečka.
Stirnhieb, *m.* udar po čelu.
Stirnhöhle, *f.* čeona šupljina. [čelu).
Stirnhügel, (Stirnhöcker), *m.* rog (na
Stirnkamm, *m.* kresta, hober (na čelu).
Stirnlos, *adj.* bezobrazan, bezočan.
Stirnmauer, *f.* pročeoni zid.
Stirnmuskel, *m.* čeona mišica.
Stirnnerve, *m.* čeoni živac.
Stirnrad, *n.* čeonjak.
Stirnriemen, *m.* počelje.
Stirnrunzel, *f.* mreska na čelu.
Stirnrunzelnd, *adj.* mrgodeć se; namršten, namrgodjen.
Stirnschlagader, *f.* čeona kucavica.
Stirnschnalle, *f.* (Stirnschneller), zvrčka
Stirnschwiele, *f.* čeoni žulj. [u čelo.
Stirnseite, *f.* čelo.

Digitized by Google

Stirnſtück, *n.* (*anat.*) povije, kumrije; (an Gebäuden), čelo, pročelje; (an Pferd.) počelje.
Stirntuch, *n.* povijuša.
Stirnverband, *m.* čeoni zavoj.
Stirnwand, *f.* pročelje; ſ. Stirnfeld.
Stirnwinkel, *m.* čeoni kut.
Stirnwunde, *f.* rana na čelu.
Stirnzweig, *m.* čeoni ogranak (živca).
Stöbenkraut, *n.* (*Stoebe*), stebovka.
Stöber, ſ. Stäuber. [čava.
Stöberig, *adj.* —es Wetter, sipac, me-
Stöbern, *v. i.* es ſtöbert, sněg mete, vrvi; sněg se vije; —, *v. n.* šunjati, cunjati; hrdati, orvati, premetati; —, *v. a.* das Wild —, krenuti divljač; Einen aus dem Bette —, iztěrati koga iz postelje.
Stöberwetter, *n.* mećava, vijavica.
Stöchaskraut, *n.* (*Lavendula Stoechas*), kitnjasta trma.
Stocheln, ſ. Stochern.
Stocher, *n.* prljak, badalo; (Zahn—), čačkalo, badkalo, badalo.
Stochern, *v. n.* badati, backati, zabadati; prljkati (u što); (*fig.*) in ein Wespenneſt —, zabadati u osinjak; in den Zähnen —, čačkati, grgati, čiktati zube; in der Naſe —, čačkati, kopati po nosu.
Stocheskraut, ſ. Stöchaskraut.
Stöchiometrie, *f.* stekiometrija.
Stock, *m.* (ein. Gewächſes), panj; (z. B. Blumen—), trs; struk; (Wein—), trs, čokot; (Buchdrucker—), ſ. Vignette; (Stab), palica, štap, batina; mit dem —e prügeln, batinati; (mit Eiſen beſchlagen. —), zakovanica; (Stiel), držalo; (Fenſter—), doprozornik; (Pfeiler), stub; (Strunk), hrek, hreb, parub, patrlj, čaprlj, čepur; (Klotz), klada; die Stöcke ausroden, krčiti; über — und Stein laufen, na vrat na nos trčati; (der — eines Amboßes), panj; (v. Menſchen), batina, klada; čepanica; (b. Petſchaft.) pečat; (im Gefängn.) klada, klade; (Bienen—), stublika, stubanj, dubenica; (Almoſen—), škrabica; (Stockwerk), sprat, boj, pod, kat; der — des Eiters, ſ. Eiterſtock; den Hut über den — ſchlagen, udariti klobuk (šešir) na kalup; (Fond), glavno; Stocks, dionice.
Stockaar, **Stockadler**, *m.* (*Aquila fulva*), mogionik; (*Buteo vulgaris*), mišar,
Stockalt, ſ. Steinalt. [mišolovka.
Stockamboß, *m.* glavač. [skitač.
Stockameiſe, *f.* (*Formica vaga*), mrav
Stockamſel, ſ. Ringdroſſel.
Stockband, *n.* vrvca od palice.
Stockbeſchlag, *m.* zakov.
Stockbeſen, ſ. Stielbeſen.
Stockblind, *adj.* posve slěp.
Stockbrunnen, ſ. Pumpenbrunnen.
Stöckchen, *n.* paličica, štapić.
Stockdegen, *m.* bodežnik.
Stockdeutſche, *m.* zatucani Němac; (ver.) zacopani Švaba.
Stockdick, *adj.* debeo kao tenac.
Stockdumm, *adj.* glup glupcit, prěko lud.
Stockdunkel, ſ. Stockfinſter.
Stockdürr, *adj.* suh kao biljka.
Stöckel, *m.* ko(l)čić; (an Stiefeln), štikla.
Stocken, *v. a.* den Wein —, koliti, nakoliti, zakoliti vinograd; das Tuch —, saviti sukno; ſich —, *v. r.* d. Getreide ſtockt ſich, žito se busa; žito vlata; —, *v. n.* das Waſſer ſtockt, voda je stala; die Uhr ſtockt, dobnjak (ura, sat) stoji; die Sache ſtockt, stvar je zapela; die Geſchäfte —, poslovi su zapeli; d. Handel ſtockt, neima prodje ni čemu; im Reden —, zapinjati u govoru; die Milch ſtockt, mlěko se gruša; das Blut ſtockte in mir, krv je u meni obamrla, stinula se; (v. Talge), stinuti se; die Leinwand ſtockt, platno zaudara od memle; platno se je zaležalo.
Stocken, *n.* Stockung, *f.* (des Blutes), stojanje; stinuće; (im Reden), zapinjanje; (*merc.*) zapon; in — gerathen, zastati, stati; d. Handel iſt ins — gerathen, stala je trgovina; neima prodje ni čemu; die Sache iſt ins — geraſthen, stvar je zaspala, zapela.
Stöcken, *v. a.* Einen —, metnuti koga u kladu. [vah.
Stockenkohle, *f.* ugalj od kladah, hreko-
Stockente, *f.* (*Anas Boschas*), divlja patka.
Stöcker, ſ. Stockmeiſter.
Stockerrecht, *n.* trebežarina.
Stockerz, *n.* laz od rude.
Stockeule, *f.* (*Strix Aluco*), sovura; (*S. Scops*), ćukac.
Stockfackel, *f.* zublja.
Stockfalk, *m.* (*Astur palumbarius*), golubar, kokošar; ſ. Stockaar.
Stockfäulung, *f.* gnjiloća groždja (na
Stockfeder, *f.* debelo pero. [trsu).
Stockfiedel, *m.* ſ. Stockgeige.
Stockfink, ſ. Hänfling.
Stockfinſter, *adj.* es iſt —, mrkli je mrak; nevidělica je; tmuša je; pomrčina je kao těsto; mrak kao rog.
Stockfiſch, *m.* (*Gadus Morrhua*), treska; (d. getrocknete Kabeljau), bakalar, oslić; (*fig.*) blesan, dedak, tetak, tikvelj, glupak.
Stockfleck(en), *m.* mrlja, ljaga od vlage, od zaležaja.
Stockfleckig, *adj.* městičav, zaležao, po-
Stockflinte, *f.* puškobat. [veštao.
Stockfremd, *adj.* posve tudj, nepoznat.
Stockgeige, *f.* plesarske guslice.
Stockgelehrt, *adj.* školometski.

Digitized by Google

Stockgerſte, *f.* (*Hordeum hexastichon*), ječam-šestoredac.
Stockglaube, *m.* tvrda vèra.
Stockgläubig, *adj.* tvrde vère.
Stockgut, *n.* krčevina.
Stockhalter, ſ. Stockmeiſter.
Stockhane, *f.* trnokop.
Stockhaus, *n.* vojnička tamnica, buturnica, škripalo.
Stockhausarreſt, *m.* tamnica.
Stockholz, *n.* klade, panjevi.
Stockig, *adj.* zaležao.
Stöckiſch, *adj.* tvrdoglav, tvrdokoran.
Stockjobber, *m.* dionićar, stokjober.
Stockjude, *m.* prava Čifutina.
Stockkiel, *m.* ſ. Stockfeder.
Stockknopf, *m.* glavica, puce od palice.
Stockknospe, *f.* (*turio*), iznikao.
Stockkohle, *f.* drobni ugalj.
Stockkraut, ſ. Flachskraut.
Stocklack, *m.* lakova žibka.
Stocklaterne, *f.* nasadjena světiljka.
Stockleuchter, *m.* krupni svěćnjak.
Stockmaus, *f.* voluhar.
Stockmäuschenſtill, ſ. Mäuschenſtill.
Stockmeiſter, *m.* vojnički tamničar.
Stockmeſſer, *n.* kosèr.
Stockmiethe, *f.* tamničarina. [bino uho.
Stockmorchel, *f.* (*Peziza auricula*), ba-
Stocknarr, *m.* velika budala; budalina.
Stockpfeife, *f.* čakan.
Stockpilz, ſ. Stockſchwamm.
Stockpreſſe, *f.* velik těsak.
Stockprügel, *pl.* batine.
Stockraum, *m.* krčevina.
Stockriemen, *m.* remenac od palice.
Stockrinne, *f.* drven žlěb.
Stockroden, *n.* krčitba, trebež.
Stockrohr, *n.* palica od čibuka.
Stockrolle, *f.* (žičarsko) vratilo.
Stockroſe, *f.* (*Alcea rosea*), trandofilje.
Stocks, *pl.* dionice, stoki.
Stockſcheit, *n.* cěpanice od klade.
Stockſchere, *f.* stavne nožice.
Stockſchilling, *m.* Stockſchläge, *pl.* batine.
Stockſchlange, *f.* (*Scytale*), nagulja.
Stockſchnupfen, *m.* suha hunjavica.
Stockſchraube, *f.* vijak u procépnjaka.
Stockſchwamm, *m.* škripavac, škripanj.
Stockehandel, *m.* trgovina dionicami.
Stockſerbe, *m.* Srbenda.
Stockſlave, *m.* pravi, čisti Slavjanin.
Stockſproſſe, *f.* vrěža.
Stocksreiter, *m.* dionićar, stokjober.
Stocksreiterei, *f.* dionićarstvo.
Stockſtachel, *m.* klinac u palici.
Stockſteif, *adj.* krut kao staklo.
Stockſtill, Stockſtumm, *adj.* — ſein, mučati kao ném i. kao olovom zaliven.
Stockſtreich, *m.* udarac batinom; —e, *pl.* batine; —e austheilen, batinati; er bekam zehn —e, udarili su mu deset batinah.
Stockſünder, *m.* puki, okorni, stari grěšnik; er iſt ein —, sam ti je grěh.
Stocktaub, *adj.* posve gluh.
Stocktaube, ſ. Holztaube. [golubača.
Stocktäubling, *m.* (*Agaricus Russula*),
Stockuhr, *f.* stojni dobnjak (sat, ura), učlanjen sat.
Stockung, *f.* ſ. Stocken, *n.*
Stockviole, *f.* (*Cheiranthus incanus*), ozima ljubičina.
Stockwache, *f.* straža uz tamnicu.
Stockwart, Stockwärter, ſ. Stockmeiſter.
Stockwerk, *n.* sprat, pod, boj, kat*; ein Haus von einem —, jednospratnica, jednokatnica; ein Haus von zwei —en, dvospratnica, dvokatnica; kuća od dva poda; das unterſte —, ſ. Erdgeſchoß; das oberſte —, najviši pod; (*mont.*) laz.
Stockzahn, *m.* kutnjak, kutnji zub.
Stockziemer, *m.* ſ. Ringdroſſel.
Stockzirkel, *m.* nasadno šestilo.
Stockzwinge, *f.* zakov.
Stoff, *m.* (Grund—), tvar, materija; (Bau—), gradivo, gradja, lěa; (einer Krankheit), bolivo; ein luftförmiger —, uzdušina; ein betäubender —, omamilo; ein — zur Unterhaltung, predmet, stvar za razgovor; geſchichtlicher —, pověstno gradivo; wollener —, vunen latak, vunena tkanina; ein reicher —, dragocěn latak; (Urſache), uzrok; (Anlaß), povod; (eines Zankes), zaděvica.
Stoffen, *adj.* otkan; od latka, tkanine.
Stoffhaltig, Stoffig, Stofflich, *adj.* tvaran, materialan.
Stofflichkeit, *f.* tvarnost.
Stoffloſ, *adj.* beztvaran.
Stoffverwandtſchaft, *f.* srodnost.
Stoffwechſel, *m.* izměna tvarih.
Stöhnen, *v. n.* stenjati, jecati; —, *v. a.* klagen —, jaditi jade.
Stöhnend, *adj.* jecav, jecajuć.
Stöhner, *m.* jecalo, stenjalo.
Stoiber, *m.* (*Lycoperdon Borista*), puša, puhara, prhavac.
Stoicismus, *m.* stoicizam.
Stoiker, *m.* stoik. [stalan.
Stoiſch, *adj.* stoički; (*fig.*) hladnokrvan;
Stola, Stole, *f.* štola; (b. Or.) petrahilj (petrealj).
Stolgebühr, *f.* svećenička pristojba, štola.
Stolle, *f.* pletenica.
Stollen, *m.* stupac; (am Bette), noga; (am Hufeiſen), žvarak; (am Hafen), nožica; (*mont.*) sdo(l)nja, rov; einen — treiben, rovati rov i. sdolnju; den — faſſen, obrvnati sdolnju.
Stollen, *v. a.* ein Hufeiſen —, zagnuti podkovu.
Stollenangabe, *f.* naznaka sdolnje.
Stollenarbeit, *f.* rad, radnja u sdolnji.

Digitized by Google

Stollenarbeiter, *m.* sdolnjar.
Stollenbäcker, *m.* pleteničar.
Stollenbau, *m.* rovljenje (sdolnje).
Stollenbefahrung, *f.* pregled sdolnje.
Stollenfirste, *f.* šlême od sdolnje.
Stollenflügel, *m.* sdolnjica.
Stollengebäude, *n.* sgrada od sdolnje.
Stollengerechtigkeit, *f.* pravo sdolnjaka.
Stollengerinne, *n.* odtoka u sdolnji.
Stollenhieb, *m.* pravo sdolnje.
Stollenkarren, *m.* sdolnjarske tačke.
Stollenkaue, *f.* nadkrovak sdolnje.
Stollenkluft, *f.* vidêlica od sdolnje.
Stollenmundloch, *n.* vratno od sdolnje.
Stollenneuntel, *n.* sdolnjačina.
Stollenrecht, *n.* s. Stollengerechtigkeit.
Stollenschaft, *m.* okno od sdolnje.
Stollensohle, *f.* dno od sdolnje.
Stollensteuer, *f.* s. Stollenneuntel.
Stollenstrecke, *f.* duljina sdolnje.
Stollenteufe, *f.* dubljina sdolnje.
Stollentrieb, s. Stollenbau.
Stollenvorsteher, *m.* nadstojnik sdolnje.
Stollenwasser, *n.* voda od sdolnje.
Stollenweise, *adv.* sdolnjom.
Stollfüßig, *adj.* nogat.
Stöllner, *m.* sdolnjak.
Stollort, *m.* kraj od sdolnje.
Stolp, s. Klotz.
Stolper, *m.* posrtaj, potaknuće, popik; einen — machen, s. Stolpern.
Stolpergang, *m.* posrtanje, trtanje, (s)poticanje; er hat einen —, trtâ.
Stolperig, *adj.* posrtljiv; ein —es Pferd, batušlje.
Stolpern, *v. n.* posrnuti, posrtati; popiknuti se, popikavati se; über einen Stein —, (s)potaknuti se i. (s)potaći se o kamen; im Gehen —, trtati, posrtati; (*fig.*) posrnuti; (*fig.*) es stolpert wohl auch ein gutes Pferd, i konj od sto dukatah posrne; über ein Wort —, zapeti, zakrknuti kod kakve rêči.
Stolprian, *m.* posrtalo, posrtač, trto; s. Stolperer.
Stolz, *adj.* ponosit, ponošljiv, ponosan; — auf etwas sein, ponositi se, dičiti se čim; (hochmüthig), oho(l), kičeljiv; — sein, oholiti se; — werden, uzoholiti se, poholiti se, poněti se, sponěti se, pokičeljati se; — thun, oholiti se, propinjati se, kočiti se, bašiti se; er ist — auf seinen Adel, oholi se plemenštinom; — einhergehen, bahati; s. Stolziren; ein —er Gang, bahanje; ein —er Mensch, s. Stolze; er benimmt sich — gegen mich, ponosi se od mene; (prächtig), ein —es Haus, velikolêpna, krasna kuća; —e Kleider, gizdava odêća.
Stolz, *m.* ponos, ponositost, ponosnost; (Hochmuth), oholost; vielen — haben, vrlo ohol biti; sich vor — blähen, naduvati se, nakokotiti se; er ist der —, seines Vaterlandes, dika je domovine.
Stolzdürftig, *adj.* golo a (oh)olo.
Stolze, *m.* oholica, oholonja.
Stolzen, **Stolziren**, *v. n.* oholiti se, šepiriti se, paviti se, ptičiti se, kokotiti se, kopuniti se, kočoperiti se, proganjati se, razmetati se, propinjati se, vrkočiti se, kerebečiti se, pečiti se, kicošiti se.
Stolzkraut, *n.* s. Flachsseide. [sidro.
Stopfanker, *m.* glavna kotva, glavno
Stopfarznei, *f.* zapiralo.
Stöpfel, s. Stöpsel.
Stopfen, *v. a.* začepiti, zapušiti; die Tasche voll —, napuniti, natrpati, natuškati džep; die Federn in die Betten —, metati perje u perine; ein Leck —, čkati, začkati rupu, pukotinu; ein Pfeifchen —, puniti, napuniti lulu duhana; d. Mund voll —, napuniti, nakljukati usta čim; Einem den Mund —, ušutkati, umučkati koga; začepiti komu usta; svezati komu jezik; (spr.) man müßte vielen Brei haben, um allen Menschen den Mund zu —, nitko nemoże natkati maramah, da cêlomu svêtu usta poveže; Gänse —, kljukati guske; einen Strumpf —, vrpati čarapu; gestopft voll, puno krcato, dubkom puno; Einem den Rachen —, zajaziti komu nesitu čeljust; d. Blutlauf —, zaustaviti, ustaviti krv; einen Durchlauf —, ustaviti lijavicu; diese Speise stopft, ovo jelo zatvara, zapire; den Bauch voll —, nabiti se, nabokati se, nakresati se, nalupati se, natući se, nadekati se; sich —, *v. r.* trpati se; natrpati se.
Stopfer, *m.* naděvalac, kljukalac; trpalac; punilac; (Ableger), mladica; s. Stöpsel; (Strumpf—), vrpalac.
Stopferei, *f.* trpanje; trpanac.
Stopfern, *v. n.* tupkati.
Stopffisch, s. Schiffhalter.
Stopfgarn, *n.* konac za vrpanje.
Stopfhaar, *n.* dlaka.
Stopfhaber, **Stopflappen**, *m.* šupernjača.
Stopfmeißel, *m.* Stopfmesser, *n.* šuperilo.
Stopfmoos, *n.* mah za nalaganje.
Stopfmuskel, *m.* začepica.
Stopfnabel, *f.* vrpaljka.
Stopfnaht, *f.* vrpanje.
Stopfnudel, *m.* vavoljak (za guske).
Stopfsegel, *n.* ustavljaće jedro.
Stopfsloch, *n.* (*Bupleurum*), svinjac.
Stopfstich, *m.* vrpanje.
Stopfstück, *n.* začkanica.
Stopftuch, s. Stopfhaber.
Stopfwachs, *n.* troja, pčelinji maz.
Stopfwasser, *n.* uzpor.
Stopfwerg, *n.* šuperske kučine.
Stopfwerk, *n.* sgriba (za šuperenje).

Digitized by Google

Stoppel, *f.* strn; —n, *pl.* strnjika; (b. Federvieh), klica.
Stöppel, *m.* ſ. Stöpſel.
Stöppel, *n.* ſ. Stippe.
Stoppelacker, *m.* ſ. Stoppelfeld.
Stoppelbart, *m.* kostrušava brada.
Stoppelei, *f.* krparenje, smrdanje; ſ.
Stoppelfeder, *f.* iglica. [Stoppelwerk.
Stoppelfeld, *n.* strnište, strnjak.
Stoppelgans, *f.* guska-strnjačica.
Stoppelgedicht, *n.* skrpana pěsma.
Stoppelgras, *n.* trava na strništu.
Stoppelheime, ſ. Feldgrille.
Stoppelkorn, *n.* postrnak.
Stoppelmais, *m.* (kukuruz-)postrnak.
Stoppeln, *v. a.* pabirčiti, pabirkovati, palětkovati; (*fig.*) skrpiti, smrdati, slupati; (ſtürzen), parati, ugariti.
Stoppelobſt, *n.* pabirak, palětak.
Stoppelrübe, *f.* repa-postrnača.
Stoppelſchwein, *n.* krmak-strnišnjak.
Stoppelſenſe, *f.* kosa za strnjiku.
Stoppelſichel, *f.* srp za strnjiku.
Stoppelvogel, *m.* ſ. Feldlerche. [pas.
Stoppelweide, *f.* paša po strništu, strno-
Stoppelwerk, *n.* (*fig.*) krparija, smrdanina.
Stoppine, *f.* fitilj, mića.
Stoppler, *m.* pabirač; (*fig.*) posmrduša.
Stöppling, *m.* ſ. Feldlerche.
Stoppſegel, ſ. Stopfſegel.
Stöpſel, *m.* čep, začepak, zatik, zapušač, zatisak, zaptivač; (Kork—), plutić; den — aus der Flaſche ziehen, odčepiti staklo (bocu); (Füllſel), nadĕvak; (v. Menſch.) buro. [tok.
Stör, *m.* (*Accipenser Sturio*), jesetra,
Storax, *m.* storać. [storać.
Storaxbaum, *m.* (*Styrax offic.*) dĕvica,
Storch, *m.* (*Ciconia*), roda, lelek, štrk; vremenjača; (ſpr.) mit den Störchen im Streite liegen, štrkljastih noguh biti.
Storchbein, *n.* (*fig.*) krak, okrak, vreteno; (eine Perſon), štrk, lola.
Storchbeinig, *adj.* štrkljast.
Storchblume, *f.* (*Anemone nemorosa*), ovčje runo.
Storchen, *v. n.* gumati, capiti.
Storchneſt, *n.* rodino gnězdo.
Storchſchnabel, *m.* kljun od rode; rodin kljun; (*Geranium*), ždralinjak; (*Erodium*), čapljan; ſ. Pantograph; Krahn.
Storchſchnabelartige Pflanzen, Storchſchnabelgewächſe, *pl.* (*Geraniaceae*), ždralinjače.
Storchſtein, ſ. Fingerſtein.
Störefried, *m.* svadljivac, prznica, kavgadžija, inatnik.
Störel, *n.* —er, *pl.* avgutar, hajvar.
Störeiſen, *n.* žarač.
Stören, *v. n.* badati; unter den Büchern —, prometati knjige; in einer Sache —, čeprkati u čem; brkati, prljkati što; im Feuer —, čarkati, tarkati u vatru; in ein Weſpenneſt, in den Zähnen —, ſ. Stochern; —, *v. a.* d. Frieden —, narušiti, poremetiti, rušiti mir; Einen —, smetati komu, mutiti koga; er hat uns geſtört, smeta no nam je; laſſen Sie ſich nicht —, da Vam nesmetam! nastavite samo (n. p. igru); das ſtört mich im Schlafe, to mi neda spavati; to mi smeta spavati; to me budi; das ſtört die Freude, to muti radost; das ſtört das gute Einvernehmen, to kvari prijateljstvo.
Störend, *adj.* smetljiv; — eingreifen, smetati (čemu); przniti (što); —e Einwirkung, smetanje.
Störenfried, ſ. Störefried.
Störente, *f.* divlja patka.
Störer, *m.* smetalac, mutilac; prznica.
Störerei, ſ. Störung.
Störl, ſ. Stummel.
Storniren, *v. a.* izpraviti, popraviti.
Storno, *n.* popravak; per —, popravkom.
Störrig, Störriſch, *adj.* uporan, tvrdoglav, tvrdokoran, jogunast.
Störrigkeit, *f.* upornost, tvrdoglavost, tvrdokornost.
Störrogen, *m.* ikra od jesetre; (Pökelrogen), hajvar.
Störſtange, *f.* bučkalo, pobuk, buc, sgur.
Störſtock, *m.* prljača.
Störung, *f.* smetnja; mutnja; pomutnja; smetanje, mućenje; (*astron.*) pometnja; (eines Spieles), pržnja; — der öffentlichen Ruhe, narušaj, remećenje javnoga mira.
Störungsfrei, Störungslos, *adj.* bez smetnje, pometnje.
Storz; Störzen, ſ. Sturz; Sterzen.
Stoß, *m.* guraj, gur, riv; riuće, turnuće; (mit dem Fuße), šor, šoraj; (des Windes), mah, udar, fûk; einen — geben, turnuti, gurnuti, rinuti; garnuti, udariti gurimice; einen — mit dem Fuße geben, šornuti; er gab ihm einen — mit der Flinte, udario ga je okomice puškom; ich bekam von ihm einen — in die Seite, podkupio me je; udario mi je pod bok; da ſetzt es Stöße, tu će biti oklepakah; ſich auf den — ſchlagen, ſ. Stich; ein — in das Horn, trubnuće; einen — in das Horn thun, zatrubiti; der — mit dem Hobel, blanjaj; — und Gegenſtoß, udar i odudar; das hat ſeiner Geſundheit einen gewaltigen — gegeben, to mu je vrlo poremetilo zdravje; er hat einen gewaltigen — bekommen, ljuti su ga zadesili jadi; es hat ſeiner Ehre einen gewaltigen — gegeben, s toga mu je potamnělo poštenje; den letzten — geben, priklati, doklati, doraziti; ein — des Erdbebens, potres; (b. Zimmerl.) stuk; (Steiß), trtica; (an Frau-

Digitized by Google

enröcken), kisnica; e. ganzer — Acten, čitav snop od spisah; ein — Bücher, hrpa, gomila, kup knjigah; ein — Holz, drvljanik; (*mont.*) kraj; — halten, ukomiti.

Stoßaar, f. Stößer.

Stoßbalken, m. predvalak.

Stoßbank, *f.* svlak, svlačnik, strug.

Stoßblock, m. maljuga, bat.

Stoßbock, m. zidoder.

Stoßdegen, m. šiljast mač.

Stoßeisen, n. izbijač; (b. Kürschn.) teglič; (Stampfe), secalin; (am Gewehr), ustavka.

Stößel, m. palj, tučak, tucalo, tučak, bat.

Stoßen, v. a. Einen —, turiti, guriti, rinuti, turati, gurati, rivati koga; (mit dem Ellenbogen), komnuti, komati; (ein wenig —), turkati; mit d. Fuße —, šorati; Einen in die Seite —, podkopati koga; Einem den Dolch ins Herz —, udariti, zatěrati, sagnati, zabosti komu nož i. atagan u srce, prekositi komu srce; durch und durch —, prosukati, proburaziti; der Ochse stößt, vo(l) bode; ein Ochs hat ihn gestoßen, vo(l) ga je ubo; Einen von d. Brücke ins Wasser —, srinuti, sunuti koga s mosta u vodu; ein Kaiser vom Throne —, s prěstola svrći cara; razcariti cara; eine Leiste —, lětvicu blanjati; Salz —, sol tući, utući; klein —, stući (na sitno); grob —, grušiti; stoß ein wenig Salz, tukni malo soli; von sich —, odturiti od sebe; aus dem Hause —, iztěrati iz kuće; aus einer Gesellschaft —, izbaciti iz družtva; Einen zu Boden —, oboriti koga na tle; über den Haufen —, prevaliti, strovaliti; die Lanze in die Erde —, udariti koplje u ledinu; einen Pfahl in die Erde —, zabiti, pobiti, udariti kolac u zemlju; Einen vor den Kopf —, udariti koga uz obraz; sich —, v. r. turati se, gurati se; (v. Ochsen), bosti se, pobosti se; er hat sich an einen Stein ge—, udario je o kamen; mit dem Kopfe an die Wand —, lupiti glavom o zid; er hat sich ein Loch in den Kopf ge—, probio i. razbio je glavu; (*fig.*) sich an etwas —, smutiti se radi čega; sablazniti se o što; einen Tisch an den andern —, stuknuti dva stola; ein Stück Zeug an das andere —, sašiti dvě krpe; die Noten —, note otrzati; gestoßen, otržito; in die Trompete —, zatrubiti; —, v. n. auf etwas —, naići, naměriti se, nagaziti, natrapati, natrljati, nabasati na što; an etwas —, udariti o što; (s)potaknuti se o čem; zu Jemand —, pristati uz koga, pridružiti se komu; (v. Raubvögeln), sunuti se, strmeknuti, pasti, saletěti; aus Ufer —, pristati kraju; vom Ufer —, otisnuti se od kraja; auf den Grund —, nasěsti, nasukati se; die Winde — an d. Haus, větrovi udaraju o kuću; mein Garten stößt an den Weg, moj je vrt tik do puta; Kroatien stößt an die Türkei, Hrvatska medjaši s Turskom; die Flinte stößt, puška trga; der Wagen stößt, kola truckaju; die Sache stößt sich noch an eine Kleinigkeit, ima jošte sprečica; an einander —, udariti se, tučiti se.

Stößer, m. (v. Pers.) tukač; (Werkz.) nabijač; (v. Schafen), metiljava ovca; s. Stoßvogel.

Stoßerde, *f.* naboj.

Stoßfalk, m. (*Falco Subbuteo*), soko(l)-ševar.

Stoßfeile, *f.* piljak za sěkirice.

Stoßgarn, n. mreža za grabilice.

Stoßgebet, n. uzdah.

Stoßgetriebe, n. tucalo.

Stoßgewehr, n. s. Stoßwaffe.

Stoßholz, n. palj; nabijač.

Stößig, *adj.* bodljiv; dieser Ochs ist —, ovaj (se) vo(l) bode; ein —er Ochs, bodač.

Stoßlinge, *f.* boda.

Stoßmaschine, *f.* turalo, guralo.

Stoßmaus, *f.* (*Hypudaeus arvalis*), voluharica.

Stoßmöve, *f.* (*Larus cataractes*), galeb-strmolet.

Stoßmörser, m. mužar, avan.

Stoßnaht, *f.* šav za iglom.

Stoßochs, m. bodač.

Stoßriemen, m. pritežka.

Stoßrinne, *f.* žlěb za kolo.

Stoßsäge, *f.* pilica.

Stoßscheibe, *f.* brnjica, branica, kapica, štitašce (na rudi).

Stoßschwelle, *f.* s. Stoßbalken.

Stoßseufzer, m. uzdah.

Stoßspritze, *f.* dvoštrcalj.

Stoßstock, m. tucanj.

Stoßtrog, m. kopanja.

Stoßvogel, m. strmolet.

Stoßwaffe, *f.* komno oružje.

Stoßweise, *adv.* gurimice; (*fig.*) na mahove.

Stoßwerk, n. tucalo; kovalo.

Stoßwind, s. Windstoß.

Stoßwinkel, m. stuk.

Stoßwunde, *f.* ubodina; udarina.

Stoßzahn, m. kao; (*gen.* kla).

Stoßzeug, n. stružanj.

Stotterer, m. muco, mucavac, tepalo, tepavac; brbora.

Stotterig, *adj.* mutav, mucav, tepav, brborav; — reden, brboriti.

Stotterin, *f.* muca, tepavica, brborica.

Stottern, v. n. mucati, tepati; brboriti; zapinjati jezikom; trtositi.

Stotternd, *adj.* s. Stotterig; —, *adv.* tepajuć, brborcć.

Stotterwort, n. brborak.

Stoß, m. vrlet, strmina.

Digitized by Google

Stoßbaum, *m.* Stoße, *f.* poduporanj,
Stoßen, *v. a.* natrpati, strpati. [podpor.
Stoßig, *adj.* vrletan.
Stove, *f.* podušivanje.
Strack, *adj.* uprav; prav; etwas — machen, izpraviti što; ein —er Weg, prečac, pravac; —en Weges, na prečac.
Strackheit, *f.* upravost.
Stracklich, *adj.* (plötzlich), naprasan; (genau), točan.
Stracks, *adv.* (gerade), upravo; (plötzlich), odmah, udilj, taki; — kommt er wieder, evo ga opet.
Strafamt, *n.* dužnost kaznjenja; das — üben, kazniti.
Strafandrohung, *f.* zaprečivanje kazni; priprečivanje; unter —, pod prětnju kazni.
Strafanstalt, *f.* kaznica, kazionica.
Strafantrag, *m.* predložena kazan; einen — thun, predložiti kazan.
Strafanwendung, *f.* kaznjenje.
Strafausmaß, *n.* odměra kazni. [njenja.
Strafausmessungsgrund, *m.* razlog kaz-
Strafbar, *adj.* kazniv, dostojan kazni; s. Strafwürdig.
Strafbarkeit, *f.* kaznivost.
Strafbefehl, *m.* zapověd kaznena.
Strafbefreiung, *f.* oprost kazni. [nja.
Strafbefugniß, *f.* pravo i. vlast kaznje-
Strafbehörde, *f.* kazneća oblast.
Strafbestimmung, *f.* ustanova (o) kazni.
Strafblick, *m.* pripretnja.
Strafbuch, *n.* globovnik.
Strafbüchse, *f.* globnica.
Strafdauer, *f.* trajanje kazni; während der —, dok traje kazan.
Strafe, *f.* kazan, pedepsa*, kaštiga; (Geld—), globa; Einen in — nehmen, globiti koga; bei —, pod kazan; bei — von zehn Gulden, pod globu od deset forintih; mit — belegen, nametnuti komu kazan; Einen zur — ziehen, kazniti koga; eine — zuerkennen, dosuditi kazan; seine — ausstehen, podnèti, ostajati kazan; das muß er zur — thun, u kazan i. pod sramotu to mora raditi.
Strafen, *v. a.* kazniti; pokazniti, pedepsati, kaštigovati; an Gelde —, globiti, nametnuti globu; mit Worten —, karati, pokarati; mit einem mißbilligenden Blicke —, priprětiti komu; Gott hat ihn gestraft, Bog ga je nakazio; strafe mich Gott! da od Boga nadjem! od Boga mi prokleto! Einen Lügen —, těrati koga u laž.
Strafengel, *m.* andjeo-kaznitelj.
Strafer, *m.* kaznitelj.
Straferkenntniß, *n.* kaznena presuda.
Straferlassung, *f.* oproštenje kazni.
Straferleger, *m.* platilac globe.
Straferleichterung, *f.* ublaženje kazni.
Straff, *adj.* nategnut, napet; ein —es Seil, zategnuto uže; etwas — halten, držati što na zategu; die Zügel —er ziehen, pritegnuti uzde; ein —er Geldbeutel, puna krcita kesa.
Straffall, *m.* kazneni slučaj, dogadjaj; kaznena pra.
Straffällig, *adj.* kazniv; — werden, zaslužiti kazan.
Straffällige, *m.* kaznjenik.
Straffälligkeit, *f.* kaznivost. [tezati.
Straffen, *v. a.* zategnuti, nategnuti, za-
Straffertig, *adj.* spreman kazniti.
Straffheit, *f.* zateg.
Straffrei, *adj.* prost od kazni.
Straffreiheit, s. Amnestie.
Straffseil, *n.* zategnuto uže. [globu.
Strafgeld, *n.* globa; — erlegen, platiti
Strafgenoß, *m.* sukaznjenik.
Strafgerechtigkeit, *f.* kazneno pravosudje.
Strafgericht, *n.* kazneni sud.
Strafgerichtlich, *adj.* kazno-sudni.
Strafgerichtsbarkeit, *f.* kaznena sudovnost.
Strafgerichtsbezirk, *m.* kaznena sudčija.
Strafgerüst, *n.* kaznena sprava, kaznen
Strafgesetz, *n.* kazneni zakon. [odar.
Strafgesetzbuch, *n.* kazneni zakonik.
Strafgewalt, *f.* vlast kaznjenja; er hat die —, vlastan je kazniti.
Strafgöttin, s. Furie.
Strafgrad, *m.* stupanj kazni.
Strafgröße, *f.* veličina kazni.
Strafhand, *f.* kazneća ruka.
Strafhaus, *n.* kaznica, kazionica.
Strafklage, *f.* kaznena tužba.
Sträflich, *adj.* kazniv, kazni vrědan; — sein, zaslužiti kazan; eine —e Eitelkeit, ukorna taština.
Sträflichkeit, *f.* kaznivost.
Sträfling, *m.* kaznjenik, kaznenac.
Straflos, *adj.* bez kazni; (nicht strafbar), nekazniv. [nivost.
Straflosigkeit, *f.* bezkaznenost; nekaz-
Strafmaß, *n.* veličina, količina kazni.
Strafmilderung, *f.* ublaženje kazni.
Strafmilderungsgrund, *m.* razlog ublaživanju kazni.
Strafmittel, *n.* kaznilo.
Strafordre, *f.* naredba kaznjenja.
Strafort, *m.* kazniliště.
Strafpredigt, *f.* korba.
Strafproceß, *m.* kaznena parnica.
Strafproceßordnung, *f.* kazneni postupnik.
Strafrecht, *n.* kazneno pravo.
Strafrechtlich, *adj.* kazno-pravni.
Strafrechtsfall, *m.* kaznena pra.
Strafrechtspflege, *f.* kazneno pravosudje.
Strafrechtsverhandlung, *f.* kaznena razprava.
Strafrechtsverhandlungsacten, *pl.* spisi kaznene razprave.
Strafrede, *f.* karajuća besěda; korba.
Strafregister, *n.* kazneni popis.

Digitized by Google

Strafrichter, *m.* kazneni sudac.
Strafruthe, *f.* šiba; (*fig.*) bič.
Strafsache, *f.* kazneni posao; ſ. Strafrechtsfall.
Strafsanction, *f.* potvrda kazni.
Strafsatz, *m.* měra.
Strafschrift, *f.* ſ. Satyre.
Straftag, *m.* kazneni dan.
Strafurtheil, *n.* kaznena presuda.
Strafverfahren, *n.* kazneni postupak; kazneno postupanje.
Strafverfolgung, *f.* kaznena potěra.
Strafverjährung, *f.* zastarělost, zagoda kazni. [kaznjenje.
Strafvollſtreckung, *f.* ovršivanje kazni;
Strafwürdig, *adj.* kazni dostojan, vrědan; das iſt —, to bi trebalo kazniti, to zaslužuje kazan. [kazni.
Strafwürdigkeit, *f.* kaznivost; dostojnost
Strafzelle, *f.* kaznjenička stanica.
Strahl, *m.* (Licht—), zrâka, ždraka, zrak, luča; —en ſchießen, puštati zrâke; (Blitz), munja; (des Waſſers), mlaz; (*min.*) zrâka, ždraka; (am Hufe), vilica; (an d. Feder), izperka.
Strahlader, *f.* žila od vilice.
Strahlasbeſt, *m.* ždrakovac.
Strahlauge, *n.* kreseće oko.
Strahlen, *v. n.* sěvati, sjati; (v. Pferd.) pustiti vodu; —, *v. a.* puštati zrâke; ždračiti; geſtrahlt, zrakovit; Wärme —, grijati, žariti. [žarak.
Strahlen, *n.* puštanje zrakah, ždračenje;
Strahlenangeſicht, **Strahlenantlitz**, *n.* žarko lice.
Strahlenblick, *m.* žarki pogled. [lice.
Strahlenblume, *f.* zrakača.
Strahlenblüther, *pl.* (*Radiatae*), zrakače.
Strahlenbogen, *m.* zrakovit obluk.
Strahlenbrechung, *f.* lom, lomljenje lučah, světla.
Strahlend, *adj.* sěvajući; d. —e Sonne, žarko sunce; —e Wärme, žareća, grijuća toplina.
Strahlenerguß, *m.* ždraknuće, prosěv.
Strahlenförmig, *adj.* ždrakast, lučast, zrakolik, zrakoličan; —, *adv.* poput zrakah (ždrakah).
Strahlengeſicht, *n.* žarko lice.
Strahlengewand, *n.* žarka oděća.
Strahlenglanz, *m.* sěv.
Strahlenglänzend, *adj.* sěvak (sjevak).
Strahlengürtel, *m.* nebeska strěka.
Strahlenhaupt, *n.* obasjala glava.
Strahlenkegel, *m.* lučanik.
Strahlenknötchen, *n.* trepavičasta uzlina.
Strahlenkörper, *m.* sěvko tělo.
Strahlenkranz, **Strahlenkreis**, *m.* Strahlenkrone, *f.* obsěv, věnac.
Strahlenlos, *adj.* bez zrakah, lučah.
Strahlenmeer, *n.* more od světla.
Strahlennerve, *m.* trepavičast živac.
Strahlenreich, *adj.* zrakovit.
Strahlenſchein, *m.* obsěv.
Strahlenſchuppe, *f.* zrakasta ljuska.
Strahlenvoll, *adj.* zrakovit; (*fig.*) žarki.
Strahler, *m.* sěvač.
Strahlfäule, *f.* gnjiloća (konjske) vilice.
Strahlfeuer, *n.* žarka vatra.
Strahlgeſchwür, *n.* rana u vilici.
Strahlglimmer, *m.* ždrakasta tinja.
Strahlgyps, ſ. Federweiß.
Strahlguß, *m.* mlaz.
Strahlhammer, ſ. Donnerſtein.
Strahlhaupt, ſ. Strahlenhaupt.
Strahlig, *adj.* sěvajući; (*min.*) zrakovit, ždrakast; eine —e Blume, zrakača; (*Flosculus radiatus*), zrakačica.
Strahlkeil, ſ. Donnerkeil.
Strahlkerl, *m.* ovijanac.
Strahlkopf, *m.* (*Atractylis*), badelj.
Strahlmuſchel, *f.* (*Pecten*), poklopac.
Strahlpfeil, ſ. Donnerſtein.
Strahlrohr, *n.* štrcnica.
Strahlſcheide, *f.* (*Solen radiatus*), ždrakasti šljanak.
Strahlſchörl, *m.* } zrakač.
Strahlſtein, *m.* }
Strahlthiere, *pl.* (*Radiata*), zrakari, zvězdaši.
Strahlung, *f.* žarak; ždračenje.
Strahlvenus, *f.* (*Venus Gallina*), ždrakasta ladinka.
Strähn, *n.* motilo, motak, motovilo, predeno, kanura*, kančelo; ein — Draht, snopić žice.
Strähnchen, *n.* predence; svrtak.
Stramin, *n.* slamenina.
Stramm, ſ. Straff.
Strampeln, *v. n.* (im Liegen), kobacati se, praćakati se, tropati nogama, metati se, koprcati se; (im Stehen), tupkati, tapkati.
Strampfen, *v. n.* toptati, tobotati, tabati; (v. Pferd.) biti nogom, bahtati; ſ. Strampeln.
Strand, *m.* igalo; (Ufer), (morska) obala; auf den — laufen, gerathen, ſ. Stranden; auf den — werfen, nasaditi, nasadjivati, nasukati.
Strandbauer, **Strandbewohner**, *m.* obalar, krajanin; primorac.
Stranddorf, *n.* primorsko selo.
Stranden, *v. n.* nasěsti; (v. Schiffen), nasukati se, nasěsti, nasaditi se; (*fig.*) nepoći za rukom.
Strandgerechtigkeit, *f.* pobrežno pravo; pravo na morsku izmetinu.
Strandgras, *n.* (*Elymus arenarius*), ražuljica primorska.
Strandgut, *n.* morska izmetina.
Strandhähnlein, *n.* (*Tringa litorea*), primorski prudnik.
Strandheiſter, *m.* (*Himantopus ostrilegus*), ostrigar.
Strandherr, *m.* gospodar obale.
Strandiſop, *m.* (*Glaux maritima*), mlěkorodka.

Digitized by Google

Strandkamille, *f.* (*Matricaria maritima*), primorska titrica.
Strandkiefer, *f.* (*Pinus halepensis*), primorski bor.
Strandklee, *m.* (*Fucus serratus*), pilasta haluga.
Strandkohl, ſ. Meerkohl.
Strandkrabbe, *f.* (*Cancer pagurus*), strigljača, jastog.
Strandkraut, *n.* (*Statice Armeria*), travulja; ſ. Sandpflanze.
Strandkreſſe, *f.* (*Bunias*), rukavnik.
Strandland, *n.* primorje.
Strandläufer, *m.* (*Tringa*), prudnik.
Strandluzerne, *f.* (*Medicago marina*), primorska ždraljika.
Strandmauer, *f.* obrežje.
Strandmelde, *f.* (*Atriplex portulacoides*), tusta loboda.
Strandmondſchnecke, *f.* (*Turbo littoralis*), primorska svrdlica.
Strandmücke, *f.* (*Tipula littoralis*), primorski komar.
Strandmuſchel, *f.* (*Mactra*), kopanjica.
Strandnelke, *f.* ſ. Strandkraut.
Strandordnung, *f.* pobrežni red, pobrežna uredba.
Strandpfeifer, *m.* (*Himantopus*), crevljar.
Strandpflanze, *f.* primorština.
Strandrecht, *n.* pobrežno pravo; pravo na morsku izmetinu; žalovina.
Strandreiter, *m.* pobrežnik; ſ. Strandpfeifer.
Strandriedgras, *n.* (*Triglochin maritimum*), trošipan.
Strandrocken, Strandroggen, *m.* ſ. Strandkraut.
Strandrohr, ſ. Sandrohr.
Strandſchnepfe, *f.* (*Tringa hypoleucus*), mala polojka i. prudka; dularić; ſ. Moorſchnepfe.
Strandſchwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*), bregunica.
Strandſchwimmer, *m.* (*Nerita littoralis*), polojna plovnica.
Strandſimſe, *f.* (*Scirpus maritimus*), primorska sita.
Strandſpargel, *m.* primorska šparoga.
Strandung, *f.* nasuka, naseda.
Strandvogel, *m.* (*Glareola*), tekica.
Strandwermuth, *m.* (*Artemisia coerulea*), modri pelen.
Strandwinde, *f.* (*Convolvulus littoralis*), primorski slak.
Strang, *m.* konop, uže; (am Wagen), štranga; einen Mörder mit dem —e vom Leben zum Tode bringen, obêsiti krvnika; zum —e verurtheilen, osuditi na vêšala; er hat den — verdient, vuče se za njim ličina; wenn alle Stränge reißen, kad nebude druge pomoći; kad dogori luč do nokatah; ſie ziehen Alle an einem —e, svi jedno rade.
Strängeln, *v. a.* obêsiti, vêšati; ſ. Strangulîren.
Strängen, *a. a.* svezati, vezati koga.
Stranggeſchirr, *n.* užarska sprava; užarsko orudje.
Strangleder, *n.* klašnja.
Strangring, *m.* petlja u štrange.
Stranguliren, *v. a.* (užetom, gajtanom) zagušiti, ugušiti.
Strangurie, ſ. Harnſtrenge.
Stranzen, *v. n.* skitati se, tumarati.
Strapaze, *f.* muka, kina; ein Kleidungsſtück zur —, haljina za izder.
Strapaziren, *v. a.* mučiti, moriti, izmučiti; (ein Kleid), habati, uhabati.
Strappeln, *v. n.* kobacati se, pračakati se; die Decke von ſich —, pokrivač sbrcati.
Straß, *n.* stras.
Straßbaum, *m.* podvala.
Straße, *f.* put, cesta; (Chauſſee), drum; (Gaſſe), ulica; geh deine —, hajde svojim putem; (Meerenge), (morski) proliv, prodor, (morsko) ždrêlo; (am Kopfhaare), razdêljak, razdêlak, stazica.
Straßenanlegung, *f.* gradjenje novih putevah, cestah.
Straßenarbeit, *f.* rad, radnja na cesti.
Straßenarbeiter, *m.* težak na cesti.
Straßenbau, *m.* gradjenje cestah, drumovah.
Straßenbeleuchtung, *f.* osvêta ulicah.
Straßenbettelei, *f.* prosjačenje po ulicah.
Straßenbettler, *m.* ulični prosjak.
Straßenbereiter, *m.* četnik, pandur.
Straßenbube, ſ. Gaſſenbube.
Straßendamm, *m.* sipnik.
Straßendieb, *m.* javni tat.
Straßeneinräumer, *m.* cestar.
Straßenexceß, *m.* ulična bezputica, uličnî nered.
Straßenfeger, *m.* cestomet.
Straßenfond, *m.* zaklada, glavno za ceste.
Straßengeleit, *n.* prepratnja.
Straßengeſindel, *n.* skitalice, klateži.
Straßengewühl, *n.* ulična vrva, vreva, Straßenheld, *m.* ulični junak.
Straßenhund, *m.* ničiji, pusti pas.
Straßenjunge, *m.* uličnjak, čavlokup.
Straßenkôter, ſ. Straßenhund.
Straßenkoth, *m.* ulično blato.
Straßenlaterne, *f.* ulična svêtiljka, uličnî fenjer.
Straßenmauth, *f.* cestovina, drumovina, malta; (Amt), cestovnica.
Straßenmord, *m.* javna krv.
Straßenmörder, *m.* javni krvnik.
Straßennetz, *n.* mreža od cestah, drumovah.
Straßenpflaſter, *n.* tarac, kaldrma.
Straßenpöbel, *m.* ljudinstvo, prostota.
Straßenpolizei, *f.* ulično, drumsko redarstvo.
Straßenraub, *m.* pustailuk.
Straßenräuber, *m.* pustalja.
Straßenräuberei, *f.* pustailuk.
Straßenräuberiſch, *adj.* pustajinski.
Straßenfänger, *m.* uličnî pêvač.
Straßenfäuberung, *f.* čišćenje, pometanje ulicah, cestah.
Straßenſperrung, *f.* zatvor ulice.
Straßenſtein, ſ. Pflaſterſtein.
Straßenthür, *f.* vrata na ulicu.

Digitized by Google

Straßenverkehr, *m.* prolaz. [malta.
Straßenzoll, *m.* cestovina, drumovina,
Stratagem, *n.* ratna varka.
Strategie, *f.* vojnoznanstvo, ratoznanstvo, strategija. [gičan.
Strategisch, *adj.* vojnoznanstven, strate-
Strategiker, *m.* vojnoznanac, ratoznanac,
Straube, *f.* hrapavina. [strategik.
Strauben, *v. n.* (rauh sein), hrapav biti; (emporstehen), stršiti, kostrěšiti se.
Sträuben, *v. a.* die Federn —, kočoperiti se, nakočoperiti se; die Haare —, kostrěšiti, šušuriti, ježiti, naježiti, nakostrěšiti kosu; sich —, *v. r.* (v. Federn), kočoperiti se; (v. Haaren), stršiti, sršiti, ježiti se, kostrěšiti se, remežiti se, naježiti se itd.; (sich widersetzen), ustručavati se, zatezati se, krčumati se; protiviti se, opirati se; otimati se (čemu). [torožka.
Straubengeiß, *f.* (*Ovis strepsiceros*), vi-
Straubhaar, *n.* kostrušava kosa.
Straubhahn, *m.* (*Phasianus crispus*), kokoruša; s. Kampfhahn.
Straubig, *adj.* kuštrav, kokorav, raz-kukoren, nakostrěšen, našušuren, nakočoperen.
Sträubig, *adj.* zatezav, krčumav.
Sträubigkeit, *f.* zatezavost, krčumavost.
Straubkopf, *m.* (*fig.*) tvrdoglavac, jogunica.
Straubrad, *n.* jednokružujak, grebenač.
Straubschaf, *n.* s. Steppenziege.
Straubschnecke, *f.* (*Turbo*), svrdlica.
Straubzeug, *n.* grebenačka sprava.
Strauch, *m.* čbun, grm, šušnjar, šikara; mit Sträuchen bewachsen, grmljem obrasao.
Strauchahorn, *m.* (*Acer campestre*), klen.
Strauchartig, *adj.* grmast.
Strauchbart, *m.* čupava brada; čupo.
Strauchbirke, *f.* (*Betula fruticosa*), onizka
Strauchdieb, *m.* pustalja. [breza.
Straucheln, Strauchen, *v. n.* posrnuti, posrtati, popuznuti, potaknuti se.
Strauchen, *m.* s. Schnupfen.
Strauchflader, s. Strauchahorn.
Strauchfliege, *f.* muha-čbunarka.
Strauchherd, *m.* šušnjavo gumno.
Strauchholz, *n.* grmlje, husta, šikarje.
Strauchhopfen, *m.* divlji hmelj.
Strauchicht, *adj.* grmast, šikarast.
Strauchig, *adj.* grmit, grmovit, šušnjav.
Strauchklee, *m.* (*Medicago arborea*), grmasta ždraljika.
Strauchmandel, *f.* (*Amygdalus nana*), onizki badem.
Strauchmelde, *f.* (*Atraphaxis*), okrat.
Strauchmoos, *n.* (*Leskea*), busenika.
Strauchmörder, Strauchräuber, *m.* pustalja.
Strauchschilf, s. Sandrohr.
Strauchstein, *m.* kamen smutnje. [vrba.
Strauchweide, *f.* (*Salix Helix*), onizka
Strauchwerk, *n.* grmlje, šikarje, husta.
Strauß, *m.* (*Struthio*), noj; der fliegende —, s. Knurrhahn.
Strauß, *m.* (*pl.* Sträuße), (Blumen—), kita; die Blumen zu Sträußen binden, kititi, sakititi cvěće u kitu; einen — winden, saviti, vezati kitu; es bildet einen —, vije se u kitu; (an Vögeln), kukma, huhor, huhuljica; (Kampf), ograšje; bitka; (Streit), těranka, za-
Straußananas, s. Ananas. [vadica.
Straußbeere, *f.* (*Ribes alpinum*), planinski grozdić.
Straußbinderin, *f.* kitarica.
Sträußchen, *n.* kitica.
Straußei, *n.* nojevo jaje.
Straußente, *f.* (*Anas Clangula*), svrakarica; (*A. Fuligula*), čapljarka, krunka.
Sträußermädchen, *n.* kitarica.
Straußfarn, *m.* (*Struthiopteris*), bujadika.
Straußfeder, *f.* nojevo pero; s. Hahnenkamm. [vilje.
Straußfedergras, *n.* (*Stipa pennata*), ko-
Straußfink, *m.* (*Fringilla cristata*), krunasta zeba.
Straußförmig, *adj.* kitnjast.
Straußgras, *n.* (*Agrostis*), troskot.
Straußhahn, s. Kampfhahn.
Straußkasuar, *m.* (*Didus*), bena.
Straußkopf, *m.* nojeva glava; (*fig.*) s.
Straußmädchen, *n.* kitarica. [Dummkopf.
Straußmeise, *f.* (*Parus cristatus*), krunasta sěnica.
Straußrabe, *m.* (*Corvus cristatus*), kukmasti gavran. [gavra.
Straußreiher, *m.* (*Ardea Garzetta*), pod-
Straußsperling, *m.* krunasti vrabac.
Straußtaucher, *m.* (*Colymbus cristatus*), velika pandurka; s. Tauchergans.
Straußvogel, *m.* kukmača; krunka; (Strauß), noj.
Straußwedel, *m.* nojeva perjanica.
Straußzaucher, s. Straußtaucher.
Strazza, Strazze, Strazzenbuch, *n.* pri-
Strazzen, s. Habern. [ručnik.
Strazzensammlung, *f.* sabiranje cunjah, traljah.
Strebe, *f.* (Widerstand), odpor; sich zur — setzen, odupréti se, oprěčiti se; (Stütze), podpor; eine Stütze zur — setzen, ukositi podpor; s. Strebeband.
Strebeband, Strebeholz, *n.* podporanj, granjača, pajanta, panta.
Strebebogen, *m.* podporni obluk.
Strebekatze, *f.* (*fig.*) krčumalo.
Strebekraft, *f.* težnost.
Streben, *v. n.* (v. einer Stütze), podupirati; wider den Strom —, uz vodu plivati; (sich be—), trsiti se, truditi se, nastojati; Jeder strebte der Erste zu sein, svak se je paštio, da bude prvi; nach etwas —, težiti, hlepiti, ići za čim.

Digitized by Google

Streben, *n.* trsenje, tršnja, nastojanje; (nach etwas), težnja, teženje.
Strebepfahl, *m.* podpor, podpirač; odbi-
Strebepfeiler, *m.* podporanj. [jač.
Streber, *m.* trsilac; težilac.
Strebestange, *f.* podporka.
Strebestütze, *f.* podporac.
Strebgeist, *m.* (*fig.*) trsnik, trudbenik.
Strebsam, *adj.* trsiv, nastojeć, nastojan; — sein, izdirati, trsiti se; nastojati; ein —er Mensch, trudbenik.
Strebsamkeit, *f.* trsivost, tršnja, nastojanje, nastojnost.
Streckbar, *adj.* protegljiv; (v. Metall.) kovak, tanjiv.
Streckbarkeit, *f.* protegljivost; (v. Met.) kovkoća, tanjivost.
Streckbein, *m.* nesklata.
Streckblock, *m.* podloga.
Strecke, *f.* (Raum), prostor; (Entfernung), daljina; eine lange —, daleko; es ist eine ziemliche — dahin, podaleko je (donle); e. — Landes, komad zemlje; eine — Weges, komad puta; er ging eine — o. ein Streckchen mit uns, išao je donikle s nami; (*mont.*) rov; (b. Riemer), razteg; s. Streckeisen.
Streckeisen, *n.* teglič.
Strecken, *v. a.* protegnuti, protegliti, raztegnuti, protezati; das Leder —, tegliti kože; das Eisen —, tanjiti, iztanjiti, kovati željezo i. gvoždje; das Glas —, pljoštiti staklo; d. Hand —, pružiti ruku; alle vier von sich —, s. Bier; sich (hin)—, otegnuti se, izvaliti se; den Hals —, protezati vratom; sich in das Gras —, legnuti i. leći u (zelenu) travu; man muß sich — nach der Decken, prema guberu valja se pružati; steri noge dokle bělja ćutiš; sich —, pružati se, protezati se; der Weg streckt sich sehr in die Länge, otegao se je put; ein gestrecktes Pferd, vrljikast konj, vrljikaš; (sich er—), sterati se; Einen zu Boden —, oboriti koga na tle; povaliti koga; das Gewehr —, položiti oružje; die Schwellen —, položiti podsěke; den Webstuhl —, nagraditi razboj; (*mont.*) duljinu měriti; im gestreckten Lauf, skokom; alle seine Kräfte auf etwas —, sve svoje sile napeti; sěknuti snagom i. životom.
Streckenweise, *adv.* městimice.
Strecker, *m.* (*anat.*) natezača(-mišica); (b. Maur.) upręčnica.
Streckfisch, *m.* rastuća riba.
Streckfuge, *f.* uzduž
Streckhammer, *m.* tanjilac.
Streckherd, *m.* tanjište.
Streckholz, *n.* povalak.
Streckkage, *f.* upręki nasad.
Streckling, *m.* s. Streckholz.
Streckmuskel, *m.* mišica-natezača.
Streckofen, *m.* pljoštionica (stakla).
Streckrahmen, *m.* razboj (kožarski).
Streckraupe, *f.* grba.
Streckschicht, s. Strecklage.
Streckwalze, *f.* tanjaći valjak.
Streckwerk, *n.* tanjilo.
Streich, *m.* (Schlag), udar, udarac; Einem einen — geben, udariti, vreznuti, okrpiti, ošinuti koga; (Backen—), pljuska; auf einen —, na jedan mah; er unterlag den —en des Schicksals, nesreća ga je obhrvala; ein lustiger —, šala, šurka; lustige —e machen, šalu sbijati; ein lustiger —, varka; ein dummer —, budalaština, ludorija; Jemanden einen üblen — spielen, natruniti komu oko; skuhati komu poparu; uvaliti komu crn komad u torbu; hinter Jemandes —e kommen, zaviriti komu pod košulju; ein verwünschter —, vražja neprilika; proklet posao.
Streichbank, *f.* grebenača.
Streichbaum, *m.* (b. Gärt.) konj (kožarski); (b. Web) srednje vratilo.
Streichblume, *f.* (*Gnaphalium arenarium*),
Streichbock, *m.* gardašnica. [smilje.
Streichbrett, *n.* (am Pfluge), odgrinaća, raz; (b. Bäck.) lěsa. [ćica.
Streichbrettrüster, *m.* mala i. desna ru-
Streichbürste, *f.* omazaljka; (b. Kattundrucker), razmazač.
Streiche, *f.* (b. Tuchm.) gardašica; (b. Bäck.) metlica; (b. Gärb.) teglič.
Streicheisen, *n.* (b. Gärb.) postruga, strugač; čaklja; (b. Buchbind.) šikalo.
Streicheln, *v. a.* gladiti, pogladiti, pomilovati koga; Einem das Kinn —, uhvatiti koga za podvoljak.
Streichen, *v. n.* (v. Winde), popuhivati, provijati; die Luft streicht durch die offenen Zimmer, větar promahuje otvorene sobe; einen — lassen, izpustiti se; der Garten streicht bis an den Weg, vrt se proteže do ceste, puta; (*mont.*) der Gang streicht, greda se vuče; der Gang gewinnt ein anderes Streichen, greda se zakreće; an etwas —, češati se, kositi se o što; das Kleid streicht über den Boden, haljina se po tlih vuče; das Kleid streicht an die Wand, haljina se o zid kosi; (wbm.) letěti; die Vögel —, ptice proletću; (herum—), basati, skitati se, žvrljati, šmitati; die Hündin streicht, kučka i. psica se kuca, těra; die Fische —, ribe se mrěste, ribe se biju; —, *v. a.* die Flagge —, spustiti stěg, (*fig.*) predati se; mit der Hand über etwas —, potrljati što rukom; mit der Hand über die Stirn —, trti čelo rukom; (streicheln), den Bart —, gladiti, pogladiti

Digitized by Google

bradu; den Fuchsschwanz —, lisičiti, lijati; er kann gut —, umě se ulagivati; mit Ruthen —, šinuti, šibati; d. Haar aus dem Gesicht —, sgladiti kosu s lica; den Schweiß vom Gesicht —, brisati znoj s lica; d. Geld vom Tische —, sgrnuti novce sa stola; glatt —, ugladiti; Butter auf das Brod —, namazati mladoga masla (putra) na kruh; ein Pflaster —, obliž (melem) mazati, namazati, razmazati; Ziegel —, udarati, frcati opeke; Wolle —, gardašiti, gargati vunu; den Bogen —, namazati gudalo; die Geige —, prevlačiti; gusti; das Messer auf dem Wetzsteine —, oštriti nož na gladilici; das Messer auf dem Stahle —, navući nož ognjilom; namasatiti nož; die Sense —, oštriti kosu; das Getreide (im Scheffel) —, razati žito; die Felle —, strugati kože; die Hüte —, klobuke strugati; die Dauben —, duge dubsti; die Tabakpfeifen —, gladčati lule; Lerchen —, hvatati ševe u mrežu; (aus—), ein Wort —, izbrisati, prekrižiti rěč.

Streichen, *n.* (z. B. der Schichte), smĕr.

Streicher, *m.* (v. Pers.) gargaš; (Wetzstahl), ognjilo, masat; (Wetzstein), glačalo.

Streichfisch, *m.* mrěstnjak.

Streichgarn, *n.* (wdm.) noćna mreža; (b. Fisch.) zagažnja.

Streichhamen, *m.* prigreb.

Streichholz, *n.* (b. Hutm.) povaljak; (b. Ziegelstr.) nož; (b. Messen), raz.

Streichhummel, *f.* Steinhummel.

Streichinstrument, *n.* gudnica.

Streichkalk, *m.* vapno od vapnenca.

Streichkarpfen, *m.* šaran-mrěstnjak.

Streichkäse, *m.* mekan sir, mohat; *f.* Streichkraut, *n.* *f.* Wau. [Quark.

Streichkübel, *m.* zasipač.

Streichlämmel, *m.* nož.

Streichlinie, *f.* bočnica.

Streichmacher, *m.* šurkaš, čauš.

Streichmahl, *n.* masnica. [crtač.

Streichmaß, *n.* razana měra; (b. Tischl.) Streichmesser, *n.* sgrtaljka.

Streichmodel, *f.* Streichmaß.

Streichmond, *m.* *f.* Streicheisen.

Streichmusik, *f.* gudba.

Streichnadel, *f.* kušaljka.

Streichnetz; Streichofen; Streichpalme, *f.* Streichgarn; Reverberirofen; Sahlweide.

Streichriemen, *m.* navlačnjak, prevlačnjak, belegija.

Streichscheffel, *m.* razan měrov.

Streichschindel, *f.* omazana šindra.

Streichspatel, *m.* lopatica, mazaljka.

Streichstahl, *f.* Wetzstahl. [potežnica.

Streichstange, *f.* (am Wagen), potega,

Streichstein, *f.* Probirstein.

Streichteich, *m.* mrěstnik.

Streichtisch, *m.* (opekarski) sto(l).

Streichungslinie, *f.* crta směra.

Streichvogel, *f.* Strichvogel.

Streichwate, *f.* zagažnja.

Streichwinkel, *m.* bočni kut.

Streichwisch, *m.* otirač.

Streichwolle, *f.* gargana vuna.

Streichzeit, *f.* těračina, vrěme těranja; (b. Vög.) prolet; (v. Fisch.) mrěstnja.

Streif, *m.* (*mil.*) četa; *f.* Streifen.

Streifapfel, *m.* prutovača.

Streifärmel, *m.* posvrnut, zagrnut rukav.

Streifblick, *m.* pogledac.

Streifbund, *m.* (*Trochus striatus*), prujava svrdlica.

Streifchen, Streifel, *n.* tračić.

Streifcorps, *n.* četa.

Streife, *f.* krzanje; prujanje.

Streifelig, *adj.* prujkast, pružkast.

Streifeln, *v. a.* prujkati, pružkati.

Streifen, *m.* (z. B. Papier), trak; striza, ostrižak; ein — Landes, cĕpac, lapat zemlje; (ein — in einem Zeuge), pruga, pruja, paja, prutak; strěka.

Streifen, *v. a. & n.* okrznuti, zadĕsti, zataknuti, krzati; kosnuti, kositi; (v. ein. Kugel), okrznuti, okačiti, brcnuti, labrcnuti, zahititi; dohvatiti, zahvatiti; sich die Hand —, okrznuti si ruku; über etwas —, čandrljati; potrljati (što); an etwas —, zadrěti se, zadirati se, zadĕsti se za što, kosnuti se čega; das streift an Gotteslästerung, to je po gotovu hula na Boga; das streift ans Unglaubliche, to je po gotovu nevěrovno; im Walde —, po šumi švrljati, basati, šmitati, skitati se; (*mil.*) četovati; —, *v. a.* einen Ring vom Finger —, smaći, svući prsten s prsta; einen Aal, Fuchs —, guliti, sadrěti, sguliti jegulju, lisicu; Blätter von einem Zweige —, smužditi, sljuštriti, ljuštriti lišće s ogranka; (mit Streifen versehen), Leinwand —, prujati, prutiti, prutarati, strěkati platno; gestreifte Leinwand, prutasto, prutarasto platno.

Streifenfarn, *m.* (*Asplenium*), slezinica.

Streifer, *m.* šerežanin.

Streiferei, *f.* četovanje.

Streiferz, *n.* ždrakasti olovnjak.

Streiffarn, *f.* Streifenfarn.

Streifgerte, *f.* klepetalo, klepetac.

Streifhase, *m.* *f.* Kaninchen.

Streifhieb, *m.* okrz, okačaj (od sablje).

Streifig, *adj.* prugav, prujav, strěkav; prutarast.

Streifjagd, *f.* lov nasumce. [spuž.

Streifkiel, *m.* (*Helix striatus*), prutasti

Streifkorb, *m.* (*Mactra striatula*), prujava sepetka i. kopanjica.

Streiflicht, *n.* luča.

Digitized by Google

Streifling, *m.* (Apfel), kožuška; (Strumpf) koprica, dokolenica; (*Chirotes canaliculatus*), prutarasti ručnjak.
Streiflinie, *f.* kosilica.
Streifmaus, *f.* (*Mus arvalis*), voluharica.
Streifpartei, *f.* četa.
Streifpatrouille, *f.* hajdučka potěra.
Streifraupe, *f.* prugava gusěnica.
Streifregen, *m.* šipron.
Streifrinde, *f.* (*Flustra striata*), prugava [korača.
Streifritt, *m.* projezda.
Streifruthe, ſ. Streifgerte.
Streifſchale, *f.* (*Anomia striata*), prugava pregnutka.
Streifſchuß, *m.* okrzina, okačaj, zadirak (od zrna); er erhielt einen —, zrno ga je okrznulo, okačilo, brcnulo, zadrlo.
Streifſchwanz, *m.* (*Gasterosteus occidentalis*), zapadni balavac.
Streifung, ſ. Streiferei.
Streifwache, ſ. Streifpatrouille.
Streifweiſe, *adv.* na trake, strěke; (ſtreifend), proletom.
Streifwunde, *f.* okrzina, okačaj, parotina.
Streifwurz(el), *f.* (*Rumex acutus*), konjski štavalj.
Streifzug, *m.* četa; četovanje; einen — unternehmen, četovati.
Streime; Streimfiſch; Streimling, ſ. Strieme; Goldſtrich; Streifling.
Streimthun, *m.* (*Scomber amia*), tunica.
Streinen, *v. n.* (wdm.) uztumarati se, ražnjati.
Streit, *m.* (Kampf), bitka; er ſtarb im —e für ſein Vaterland, poginuo je u boju za domovinu; (Zank), razpra, těrba, těranka, inat, kavga; mit Jemand in — gerathen, zavaditi se, svaditi se s kim; — anfangen, zametnuti, izvaditi kavgu; ich habe mit ihm einen —, u zavadi smo; (Wort—), prepirka, rěčanje; in einen (Wort)— gerathen, sporěčiti se; ein gelehrter —, učena prepirka, prěgovor; (Rechts—), pra; mit Jemand im —e liegen, preti se s kim; těrati se s kim po sudu; er ſucht —, hoće da se zavadi; (ſpr.) zabada trn u zdravu nogu; einen — ſchlichten, zamiriti razpru (kavgu); Schlichtung des —es, razvadja; der — der Pflichten, stuk, sukob, sraz dužnostih; ſ. Sinngrün.
Streitabhandlung, *f.* razprava.
Streitart, *f.* braduša, nadžak*.
Streitbar, *adj.* bojni, ubojit; ein —es Volk, junački, ratoborni narod.
Streitbarkeit, *f.* bojnost, ubojitost, ratobornost.
Streitbegier(de), *f.* ratobornost.
Streitbeil, *n.* braduša.
Streiten, *v. n.* (kämpfen), biti se, hoj biti; (raufen), tući se, nositi se, kositi se; (ſcherz.) vući se klipka; für die gute Sache —, vojevati za dobru stvar; (mit Worten —), rěčati se; über eine Sache —, prepirati se, pregovarati se o čem; um etwas —, otimati se (o što), boriti se, bočiti se, bahtati se (oko čega); vor Gericht —, preti se; gegen Vorurtheile —, pobijati predsude; er ſtreitet gern, velik je pravdaš; das ſtreitet gegen den geſunden Menſchenverſtand, to je protivno razumu; wider die Wahrheit —, opirati se istini; mit Hunger —, otimati se gladi.
Streiten, *n.* prepiranje, prěgovor; (vor Gericht), parba.
Streitend, *adj.* prepirući se; boreći se; die —e Kirche, vojujuća crkva; die Streitenden auseinander bringen, razvaditi (koga); —e Theile, parci.
Streiter, *m.* bojnik, borac; ratnik; ein tapferer —, junak; er war ein tapferer — für Wahrheit u. Recht, junački se je borio za istinu i pravdu; (Disputant), prepirač; ſ. Zänker.
Streiterfahren, *adj.* vičan i. vešt boju.
Streiterin, *f.* ratnica, bojnica; ſ. Zänkerin.
Streitfertig, *adj.* spreman i. gotov na boj.
Streitfrage, *f.* prěporka, pra.
Streitführend, *adj.* prući; —e Parteien, parci.
Streitgegenſtand, *m.* predmet parbe, prepirke.
Streitgenoß, *m.* suparac; (*mil.*) suvojnik.
Streitgenoſſenſchaft, *f.* suparstvo.
Streitgeübt, ſ. Streiterfahren.
Streitgier, ſ. Streitſucht.
Streitgrund, *m.* povod, uzrok parbe.
Streithahn, *m.* (*Lacerta calotes*), krasna gušterica; ſ. Kampfhahn.
Streithammel, *m.* prepirač; svadljivac.
Streithammer, *m.* čakan, nadžak.
Streithand, *f.* bojna ruka; desnica.
Streithandel, *m.* parnica.
Streithelm, *m.* kaciga.
Streithuhn, *n.* ſ. Kampfhahn.
Streitig, *adj.* prěporan; die —en Parteien, parci; eine —e Rechtsangelegenheit, pra; d. —e Punkt, d. —e Sache, prěporna stvar; sprečica; Einem etwas — machen, preti se s kim o što; zapreti koga radi čega; das kann mir Niemand — machen, toga mi nemože nitko odreći, zaněkati; ſ. Strittig.
Streitigkeit, *f.* razpra, prěpor, inat.
Streitkolben, *m.* buzdovan, topuz, topuzina.
Streitkolbenbaum, *m.* (*Casuarina*), prešličnjak.
Streitkopf, ſ. Streithammel.
Streitkraft, *f.* bojna sila.
Streitkühn, *adj.* směli u boju.
Streitkundig, *adj.* vešt prepiranju.
Streitkunſt, ſ. Dialektik.
Streitlehre, *f.* prěporni nauk.
Streitlich, *adj.* prěporni.
Streitluſt, ſ. Streitſucht.

Digitized by Google

Streitmüde, *adj.* umoren od boja.
Streitpferd, s. Streitroß.
Streitplatz, *m.* posvadište; s. Kampfplatz.
Streitpunkt, *m.* prěporka, prěporna točka.
Streitroß, *n.* konj od megdana.
Streitsache, *f.* pra.
Streitschlichter, *m.* razvadjač.
Streitschlichtung, *f.* razvadja.
Streitschnepfe, *f.* s. Kampfhahn.
Streitschrift, *f.* razprava.
Streitsucht, *f.* prěporljivost; sporěčivost; (Zanksucht), svadljivost, inatljivost.
Streitsüchtig, *adj.* prěporljiv; sporěčiv; svadljiv, inatljiv.
Streittag, *m.* bojni dan.
Streittheile, *pl.* parci.
Streitverfahren, *n.* parba.
Streitverkündigung, *f.* navěst parnice.
Streitwagen, *m.* bojna kola.
Streitweise, *adv.* parbom.
Stremel, *m.* striza, trak.
Stremmen; Strempeln, s. Stemmen; Strampeln.
Strene, *f.* žlěb za slatinu.
Streng, *adj.* ein —er Richter, strog sudac; ein —er Herr, strog, osoran gospodin; das Kleid liegt — an, haljina se je privila za tělo; die Stiefel gehen —e an, čizme se težko obuvaju; —e schmecken, kaštar, opor biti; eine —e Kälte, kruta, ljuta, žestoka i. oštra zima; Einen — beobachten, oštro na koga paziti; ein —er Gehorsam, podpun posluh; — genommen, upravo uzevši; eine —e Diät, točna olaka; (*mont.*) ljut; (hart), tvrd; s. Strengflüssig.
Strenge, *f.* (des Richters), strogost; (des Herrn), strogost, osornost; mit — regieren, oštro vladati; (des Winters), žestina, ljutost, krutost; (der Strafe), oštroća; (d. Erze), ljutost; s. Schnupfen.
Strenge, *m.* strožnik.
Strengel, *m.* (d. Pferd.) kah; s. Geißfuß.
Strengen, s. Anstrengen.
Strengflüssig, *adj.* sporo taliv.
Strengling, *m.* osornik.
Strengtabak, *m.* pasmarko, pasmarkovac.
Strenfel, s. Geißfuß.
Strenwerk, *n.* žlěbovje.
Strey, *m.* strap.
Stretto, *adv.* točno.
Streu, *f.* stelja, nastelj, prostirač, po(d)stiljka, nastor; den Pferden eine — machen, podsteljati konjem; sterati pod konje, sterati konjem ležaj; auf der — schlafen, na slami spavati.
Streubelwurz, *f.* (*Lathraea squamaria*), potajnica.
Streublau, *n.* otrebak smalte.
Streubüchse, *f.* pěskovnica, prašionica.
Streubüchsenbaum, *m.* (*Hura*), pěskovničar.
Streuen, *v. a.* sipati, nasipati; Weizen den Hühnern —, sipati kokošim pšenicu; Salz auf die Speise —, posoliti jelo; Zucker auf den Kuchen —, posuti, posipati, poprašiti kolač sladorom (cukrom, šećerom); potruniti, potrusiti sladora na kolač; Samen (auf dem Felde) —, sijati; Blumen auf den Weg —, nastrěti (komu) put cvěćem; Geld unter das Volk —, prosipati novce u narod; Gerüche —, prosipati miris; Einem Sand in die Augen —, zasipati komu oči pěskom; (*fig.*) zavarati komu oči; metnuti komu perdu na oči; Stroh dem Vieh —, posteljati govedom; Weihrauch —, kaditi koga, hvalisati koga; —, *v. n.* das Getreide streuet schlecht, slab je [nažanj.
Streugabel, *f.* vile, roguljo.
Streugeld, *n.* steljarina.
Streugold, *n.* zlatan pěsak.
Streuharke, *f.* s. Streurechen, *m.*
Streuholz, *n.* pomost; mostnice.
Streuling, *m.* šušanj.
Streumehl, *n.* podsip.
Streupulver, *n.* pospa.
Streupulvermoos, *n.* (*Lycopodium clavatum*), crvotočina, crvojedina.
Streurechen, *m.* grebalo.
Streurechen, *n.* sgrabljanje šušnja.
Streusand, *m.* posipač.
Streusandbüchse, s. Streubüchse.
Streustroh, *n.* slama za stelju.
Streuzucker, *m.* sladorna pospa.
Streuzuckerbüchse, *f.* sladorna prašionica.
Strich, *m.* einen — durch eine Gegend thun, prohujati kroz okolicu; in einem —e weg arbeiten, u jedan mah raditi, raditi bez prekida; (b. Fisch.) mrěstnja; der — der Wolken, smĕr, put oblakah; das Holz nach dem —e hobeln, blanjati drvo po žili i. cěpu; (v. Haaren), gegen den —, uz kosu; das Kleid wider den — bürsten, četkati i. kefati haljinu uz dlaku; nach dem —e, po dlaci, kosi; (v. Vögeln), prolet, prolaz; ein — Rebhühner, kita jarebicah; (ein — mit dem Magnet auf einer Eisenstange), potez (sěvernice po željeznoj šibci); (ein — auf der Geige), gud; einen — auf der Geige thun, gudnuti; einen guten — haben, dobro gusti, prevlačiti; das Geld mit einem —e einstreichen, sgrnuti novce jednim mahom; dem Tuche den — geben, učešljati sukno; der — der Lerchen, hvatanje ševah (u mrežu); ein guter —, dobar lovak; auf den — gehen, ići u lov (od ševah); (auf dem Prüfsteine), pis; das Geld hält den —, valja zlato; d. — vom Pfluge, brazda; (ein — mit der Feder, mit dem Pinsel), potez, pis; (Linie), crta; ein

Digitized by Google

kleiner —, crtka, crtica; —e ziehen, crtati; einen — mit d. Kreide machen, potegnuti, crtnuti kredom; (Comma), črknja; einen — machen, setzen, vrći črknju, zapetu; einen — über eine Schrift machen, prekrižiti, sbrisati pismo; (*fig.*) einen — durch die Rechnung machen, pomesti, pokvariti komu račun; die —e des Compasses, zrake sěvernice (busule); (Maß), crtka; (Streifen), das Pferd hat einen — auf dem Rücken, konj ima prugu, strěku na ledjih; ein fruchtbarer — Landes, rodan cěpac zemlje; (Erd—), podnebje, pojas; (der Lauf des Schiffes), smĕr (broda); (*min.*) crt; ein — Ziegel, banketa opekah.

Strichbörs, *m.* (*Perca striata*), nacrtkan

Strichbrett, *s.* Streichbrett. [grgeč.

Strichel, *n.* crtka, crtica.

Strichelblume, *f.* (*Campanula canariensis*), kanarski zvončić.

Stricheln, *v. a.* crtkati, nacrtkati; gestrichelt, nacrtkan.

Strichfisch, *s.* Streichfisch.

Strichförmig, *adj.* crtast; strĕkast.

Strichgewitter, *n.* škropac.

Strichheuschrecke, *s.* Zugheuschrecke.

Strichkarpfen, *m.* šarančić.

Strichkraut, *n. s.* Wau. [protuha.

Strichling, *m.* skitalica, skitnica, klateš,

Strichmethode, *f.* računanje uza crtu.

Strichnaht, *s.* Stricknaht. [kolon.

Strichpunkt, *m.* črknja i. točka, semi-

Strichraupe, *f.* nacrtkana gusěnica.

Strichrechnung, *s.* Strichmethode.

Strichregen, *m.* šipron.

Strichsarsche, *f.* prutarasta saja.

Strichschindel, *f.* umazana šindra.

Strichstein, *m.* čadić.

Strichtaube, *f.* golub-selac. [maraca.

Strichvogel, *m.* ptica-skitnica, ptica-tu-

Strichvolk, *s.* Nomadenvolk.

Strichweise, *adj.* crtom; strĕkom; (hie und da), kojegdĕ; — arbeiten, raditi na mahove.

Strichzaun, *m.* podbrežni plot.

Strichzeit, *f.* (b. Vög.) prolet, prolaz; zur —, za prolet; kad proléću ptice; (b. Fisch.) mrĕstnja; zur —, kad se ribe mrĕste i. biju.

Strick, *m.* konopac, uže; einen — um den Hals legen, zamaći (komu) uže na vrat; (*fig.*) věšati, obĕsiti; wenn alle —e reißen, kad dodje do gusta, kad dogusti, kad dogori luć do nokatah, kad (bude) za nevolju; er hat den — verdient, vuče za sobom ličinu; (Galgen—), obĕšenjak; (Fall—), Einem —e legen, zametnuti komu mrežu; ein — Hunde, korlat psetah.

Strickarbeit, *f.* pletivo.

Strickbändig, *adj.* povodan.

Strickbeere, *s.* Preißelbeere.

Strickbeutel, *m.* pletivača.

Strickbrett, *s.* Strickholz.

Strickchen, *n.* konopčić.

Stricken, *v. a.* Strümpfe —, čarape plesti, oplesti, (štrikati); Netze —, mreže plesti, saplesti.

Stricker, *m.* pletilac; —in, *f.* pletilja; (*Cerambyx strictor*), strižibuha-stezača. [tenje.

Strickerei, *f.* pletivo; (das Stricken), ple-

Strickerlohn, *m.* pletarina.

Strickgarn, *n.* konac i. predja za pletivo.

Strickgras, *n.* (*Schoenus*), šašina.

Strickgürtel, *m.* povraz, korda*.

Strickholz, *n.* trstika.

Strickhund, *m.* pas na korlatu.

Strickkorb, *m.*, **Strickkörbchen**, *n.* pletivnik.

Strickkunst, *f.* pletiostvo.

Stricklehrerin, *f.* učiteljica pletenja.

Strickleiter, *f.* konopna lĕstva.

Strickmasche, *f.* oko, oka (u pletiva).

Strickmaschine, *f.* pletilo, samoplet.

Strickmaß, *s.* Strickholz.

Strickmönch, *m.* kordaš. [gledalica.

Strickmuster, *n.* pletivka, pletivna pre-

Stricknadel, *f.* pletenka, pletača, pletivača, petljača, pletaća igla, žbica; (*Buccinum maculatum*), pĕgavi rogač; *s.* Strickholz.

Stricknaht, *f.* put, gunjata. [ličinu.

Strickreif, *adj.* — sein, vući za sobom

Strickschaukel, *f.* konopna ljuljaška.

Strickscheide, *f.* pletivnica, tok za ple-

Strickschule, *f.* pletionica. [tenke.

Strickschüler, *m.* pletioničar.

Strickspann, *m.* držalo užarsko.

Strickspinne, *f.* pauk-mrežar.

Strickstock, *m. s.* Strickholz.

Strickstrumpf, *m.* pletena čarapa, hlačica.

Strickstuhl, *s.* Strumpfstuhl.

Strickwaare, *f.* pletivina.

Strickwalze, *f.* valjak za konopac.

Strickweide, *f.* paša na povodu.

Strickwerk, *n.* konopi, užeta; *s.* Stricken.

Strickzeug, *n.* pletila; pletivo.

Strict, *adj.* točan; strog.

Striefe, *f. s.* Streifen.

Striegel, *m.* (*mont.*) čep.

Striegel, *f.* češalo, češagija, kašaglja*.

Striegelhaar, *n.* ruta.

Striegelhaarig, *adj.* rutav.

Striegelhaueisen, *n.* češagijaš.

Striegelicht, *adj.* rutav.

Striegeln, *v. a.* Pferde —, češati, timariti konje; (*fig.*) izkarati, izčešljati; *s.* Durchhecheln; die Bauern —, mučiti, moriti seljake.

Striegelstaub, *m.* konjski prah.

Striegelzapfen, *s.* Striegel, *m.*

Striegler, *m.* češač.

Strieme, *f.* masnica, modrica; Einem —n hauen, *s.* Striemen; (*bot.*) pruja.

Digitized by Google

Striemen, *v. a.* omodriti koga bojem.
Striemig, *adj.* masničav, modričav; — schlagen, s. Striemen.
Striemling, *m.* kožuška. [sremzovina.
Striesenholz, *n.* (*Prunus Padus*), srémza;
Striez, *m.* guska, ruka; (*fig.*) sklata.
Striezel, *n.* ručica.
Striffel, *f.* pokrovac.
Striffeln, *v. a.* pružkati.
Stripe; **Striperz**, s. Streifen; Streiferz.
Strippe, *f.* ušica, petlja.
Strippen, *v. a.* naušiti, prišiti petlju.
Strippert, *m.* (*Rumex acutus*), konjski štavalj.
Strippse, *f.* sedmostruka kandžija.
Strittig, *adj.* prěporan; zapren, pod parbom; eine —e Sache, stvar pod prom, parnicom; e. —er Kopf, svadljivac.
Strobel, *m.* (*fig.*) kušljo; razperušanac; (Fichtenzapfen), češer, šešerika, šešarka; s. Zirbelnuß.
Strobeldorn, *m.* s. Artischocke.
Strobelig, *adj.* kušljav, kuštrav.
Strobelkopf, s. Strobel.
Strobeln, *v. a.* pomrsiti, kušljati.
Strobeltaube, s. Strupptaube.
Strofe, s. Strophe.
Stroh, *n.* slama; dumm wie ein Bund —, glup kao bukva; leeres — dreschen, mlatiti oklepine; ein Haus mit — decken, pošiti kuću slamom; dem Viehe — unterstreuen, podsteljati stoci slame; sterati slamu pod goveda; ein — Garben, nasad, vršaj, vitao.
Stroharbeit, *f.* slamenina, slamarina.
Stroharbeiter, *m.* slamar.
Strohband, *n.* pověslo, slamna gužva; slamna vezanka. [šiven.
Strohbedeckt, *adj.* slamom pokriven, po-
Strohbeflochten, *adj.* slamom opleten.
Strohbett, *n.* slamnica.
Strohblume, *f.* (*Helichrysum*), neven; (*Xeranthemum*), nepoven.
Strohboden, *m.* slamnik, slamara.
Strohbreche, *f.* tukača za slamu.
Strohbund, *m.* snop slame.
Strohbutter, *f.* zimsko maslo.
Strohdach, *n.* slaman krov.
Strohdecke, *f.* slamna hasura, stura; (auf d. Tischtuch), slamnjak.
Strohdecker, *m.* pošivač.
Strohern, *adj.* slaman; od slame; (unschmackhaft), das schmeckt —, to je suhoparno.
Strohfarbe, *f.* slamilo, slamna mast (boja).
Strohfarben, **Strohfarbig**, *adj.* slamast.
Strohfeuer, *n.* Strohflamme, *f.* slamna
Strohfiedel, *f.* gingara. [vatra.
Strohflasche, *f.* damižana.
Strohfutter, *n.* slama za hranu.
Strohgebund, s. Strohbund.
Strohgelb, *adj.* žut kao slama; slamast.
Strohhalm, *m.* slamka; eines —es breit, kolik slamka; s. Pfeilschnecke.
Strohhalmeleftrometer, *m.* vlatan, slaman munjoměr.
Strohhaus, *n.* krovnata kuća; (Strohstatt), slamara, slamnik.
Strohhut, *m.* slaman, slamnat klobuk (šešir), slamenac; raženjak; (*zool.*) s. Schiffchen.
Strohhütte, *f.* krovnjača.
Strohjunker, *m.* šljivar.
Strohkappe, *f.* kaptar.
Strohkopf, *m.* (*fig.*) šupljan, šupljak, blesan, bena, bukva.
Strohkorb, *m.* slamenka.
Strohkranz, *m.* svitac, svitak, podvitak, kotuljač, obluk.
Strohlager, *n.* slamna postelja; auf einem — schlafen, na slami spavati.
Strohlatte, *f.* žioka.
Strohlehm, *m.* maz, kuhana zemlja.
Strohmagazin, *n.* slamara, slamnik.
Strohmann, *m.* strašilo; (*fig.*) kukavac.
Strohmatte, *f.* slamna hasura; slamni prostirač.
Strohmesser, *n.* sěcalica.
Strohmist, *m.* gnjila slama, gnoj od slame.
Strohpapier, *n.* slaman papir.
Strohreich, *adj.* slamnat.
Strohring, s. Strohkranz.
Strohsack, *m.* slamnjača, slamnica.
Strohschaube, s. Schaube.
Strohscheuer, **Strohscheune**, *f.* slamara.
Strohschneider, *m.* sěčkar; s. Alse.
Strohschnur, *f.* slamna vrvca.
Strohschuh, *m.* slamna cipela.
Strohseil, s. Strohband.
Strohsessel, *m.* slaman stolac.
Strohspalter, *m.* cěpač.
Strohsparren, *m.* tanak rožnik.
Strohstatt, *f.* slamište; s. Strohboden.
Strohstreu, *f.* slamna stelja.
Strohstuhl, s. Strohsessel.
Strohteller, *m.* slamni pozdělnjak.
Strohüberzug, *m.* slaman poplet.
Strohwaare, *f.* slamenina. [ljika.
Strohweide, *f.* (*Salix pentandra*), praš-
Strohwein, *m.* slamno vino. [muština.
Strohwerk, *n.* slamenina; (Gestrüh), sla-
Strohwisch, *m.* slamna gužva; izpirak, smičak od slame.
Strohwitwe, *f.* udovica za vrěme; žena kojoj neima muža kod kuće. [ščar.
Strohwitwer, *m.* udovac za vrěme; gu-
Strohwurm, *m.* (*Phryganea*), vodeni moljac.
Strolch, **Strolcher**, s. Landstreicher.
Strolchen, *v. n.* skitati se, potucati se,
Strollen, *v. n.* pljuštiti. [tepsti se.
Strom, *m.* (das Strömen), tek, trk; (Stromschnelle), maja, matica; er wurde vom —e fortgerissen, uzela ga je voda na maticu i. lopatu; uhvatila ga je

Digitized by Google

brzica; gegen den — schwimmen, plivati uz vodu; die Drave hat einen reißenden —, Drava je padovita, plahovita; (ein großer Fluß), rěčina, velika rěka; der — der Luft, promah větra; der elektrische —, struja munjine; der galvanische —, galvanička struja; Ströme von Thränen vergießen, prolěvati potok od suzah; im —e der Rede, uz besědu; er unterging im —e der Zeit, s vremenom ga nestade; vrěme ga zanese; (stromweise), der Regen fällt in Strömen, kiša pada pljuskom; muzge od kiše padaju, pada kiša kao iz kabla.

Stromab, *adv.* niz vodu; s vodom; das Schiff fährt —, ladja se plovi.

Stromau, *adv.* uz vodu.

Stromanker, *m.* rěčna kotva, rěčno sidro.

Stromanwohner, *m.* poréčanin.

Stromauf, s. Stroman.

Strombahn, *f.* maja, matica, lopata (rěke).

Strombett, *n.* rěčište; log; struga.

Strombreite, *f.* širina rěke.

Strombutt, s. Glattbutt(e).

Stromaufscher, *m.* vidok rěke; Save—, vidok Save.

Strömen, *v. n.* die Donau strömt, Dunav brza, Dunav se valja; d. Meer strömt, more brza; die Elektricität strömt, munjina struji, sulja; die Zeit strömt schnell dahin, vrěme leti; der Regen strömt, kiša pljušti, lěva; das Blut strömt aus der Wunde, krv šiklja, lopi, kutlja, kulja, šikće iz rane; der Rauch strömte hinaus, dim suknu, pokulja napolje; die Kälte strömt ins Zimmer, zima sukće, sulja, suklja u sobu; Thränen — aus ihren Augen, gronuše joj suze iz očijuh; suze valja i. roni (niz bělo lice); vom Himmel strömt Segen auf uns, Bog prosipa na nas blagoslov; die Menge strömt aus der Stadt, světina (po)vrvi i. grne iz grada; die Rede strömt ihm von den Lippen, besědi kao s konja; s. Herumstreichen.

Stromenge, *f.* sutěska i. těsnac rěke.

Stromfink, s. Sturmvogel.

Stromfisch, Stromhecht, *m.* usw. rěčna riba, štuka itd.

Stromgebiet, *n.* poréčje.

Stromgränze, *f.* subrežje (rěke).

Ströming, s. Strömling.

Stromkarte, *f.* rěkovid, mapa od rěkah.

Stromkundig, *adj.* rěkoznali, poznavajući

Stromlänge, *f.* duljina rěke. [rěku.

Strömling, *m.* (*Clupea Sprottus*), s. Sprotte. [njihalo.

Stromquadrant, *m.* tokoměr, tokoměrno

Stromriegel, *m.* sipina.

Stromrinne, *f.* struga.

Stromscheidung, *f.* razrěčje.

Stromschnelle, *f.* brzak, brzica, brzkut.

Stromstrich, *m.* strěka, maja, lopata, ma-

Stromsystem, *n.* suréčje. [tica.

Stromthal, *n.* poréčna dolina.

Strömung, *f.* struja; strujenje.

Stromwasser, *n.* rěčna voda; s. Strömung.

Stromweise, *adv.* rěkom; potokom; der Regen fällt — herab, s. Strom.

Stromweite, *f.* širina rěke.

Stromzeichen, *n.* znak struje.

Strontian, *m.* Strontianerde, *f.* strontian.

Strontiansalz, *n.* strontianska so(l).

Strontianwasser, *n.* strontianska voda.

Strontium, *n.* strontik.

Strontiumhyperoxyd, *n.* strontički prěkis.

Strontiumoxyd, *n.* strontički kis; strontian.

Strüpfelkraut, *n.* (*Rumex crispus*), kokornjavi štavalj.

Strophe, *f.* (*poët.*) kitica, strofa.

Strophisch, *adj.* nabran.

Stropp, *m.* štrop.

Stroppen, *v. a.* oštropiti.

Stroppkette, *f.* verižni štrop.

Stropptau, *n.* štropnjak.

Strosse, *f.* stupina.

Stroffeln, s. Erdroffeln.

Stroffenweise, *adv.* na stupnje.

Strotz, s. Staar.

Strotz, *m.* hrid, litica.

Strotzbauch, *m.* kulje; (v. Pers.) trbonja.

Strotzen, *v. n.* nabreknuti, nabubriti; najedrati; das Euter strotzt von Milch, krava je nabrizgala; das Buch strotzt von Fehlern, sve vrve pogreške po knjizi; er strotzt von Gesundheit, zdrav je kao trěsak; er strotzt von Gold, sav je u zlatu; mit seinem Gelde —, hvastati se, hvalisati se svojim novcem.

Strotzend, *adj.* nabubrio, najedrao; — voll, pun puncit, pun krcit.

Strotzer, *m.* (*Prunus Padus*), sremza.

Struck, *m.* struk.

Strückel, *f.* ručica.

Structur, *f.* sastav.

Strudel, *m.* vrtlog, vir, kolovrat, vrtača; er wurde vom — ergriffen, uhvatio ga je vrtlog; dospě u svrtak; der — der Vergnügungen, kolo od zabavah; im — der Geschäfte, u nalozi poslovah; (Mehlspeise), gibanica.

Strudelig, *adj.* (strudelnd), klokotan; (strudelvoll), virovit. [prěsljivac.

Strudelkopf, *m.* smušenjak, halabura;

Strudeln, *v. n.* (v. sied. Wasser), vreti; kljućati; (v. der Quelle), klokotati; (in einem Meerstrudel), vrtěti se; (v. Mensch.) uzplahiriti se.

Struffbutt, s. Flunder.

Struktur, s. Structur.

Strull, *m.* mlaz.

Strullen, *v. n.* mlazuuti, mlaziti; briznuti, brizgati.

Strummel, Strümmel, *m.* hreb, hrek, patrlj, parub, čaprlj, čapur, štrkalj.

Digitized by Google

Strumpf, *m.* bečva, hlačica, podkolenka, čarapa; ein weißer —, bělnjica; ein gestrickter —, čarapa na igle i. na poplet.
Strumpfband, *n.* podveza, podvezača, podvežnja; ſ. Hoſenband.
Strumpfbändchen, *n.* podvezica.
Strumpfbrett, *n.* kalup od bečve.
Strümpfen, *v. a.* okrnjiti.
Strumpffabrikant, *m.* bečvar, čarapar.
Strumpffabrikation, *f.* bečvarstvo, čara-
Strumpfflicker, *m.* krpihlača. [parstvo.
Strumpfform, *f.* kalup, oblik bečve, čarape. [čarape.
Strumpfgarn, *n.* konac, predja za bečve,
Strumpfhandel, *m.* trgovina bečvami, ča-
Strumpfhoſe, *f.* pletene hlače. [rapami.
Strumpflapper, ſ. Strumpfflicker.
Strümpfling, *m.* koprica; obojak.
Strumpfmanufaktur, *f.* bečvarstvo, čaraparstvo; ſ. Strumpffabrik.
Strumpfſocke, ſ. Fußſocke.
Strumpfſohle, *f.* stopalo (u bečve).
Strumpfſtricker, *m.* bečvar, čarapar; —in, *f.* bečvarica, čaraparica.
Strumpfſtuhl, *m.* čaraparski stan i. razboj.
Strumpfweber, Strumpfwirker, *m.* bečvar, čarapar.
Strumpfweberei, Strumpfwirkerei, ſ. Strumpfmanufaktur.
Strumpfwirkerſtuhl, ſ. Strumpfſtuhl.
Strumpfzwirn, *m.* konac za bečve, čarape.
Strünbling, *m.* (*Plantago uniflora*), jednocvětna bokvica.
Strunk, *m.* (des Kohles), kočanj, kocěn; (der Palmen), struk; (der Pilze), stručak, čapur; ſ. Strummel; (v. Menſch.) batina, cěpanica.
Strunſel, ſ. Strunze.
Strunt, *m.* lajno, balega.
Struntjäger, *m.* ſ. Schmarotzermöve.
Strunze, *f.* luncupa, drolja, copa, grdulja, obrljuga.
Strunzen, *v. n.* proskitati se, bitanžiti se, skitati se.
Strunzer, ſ. Stutzer.
Strupf, *m.* uzao.
Strupfe, *f.* (b. Pferd.) strup; ſ. Struppe.
Strupfen, Struppen, *v. a.* ljuštriti, ljuštiti, smužditi. [menak.
Strupfen, *m.* podpetak, podpetnjak, stre-
Strupfig, ſ. Struppig. [njak.
Struppbart, *m.* keser; (v Perſ.) keser-
Struppe, *f.* ſ. Maufe; Strippe.
Struppen, *v. a.* ſ. Strupfen.
Strupphaar, *n.* kostrušava, srsljiva, kuštrava kosa.
Strupphahn, ſ. Straubhahn.
Struppig, *adj.* kostrešan, kostrušav, srsljiv, kuštrav. [obanjgati.
Struppiren, *v. a.* razbiti, obagljiviti,
Struppirt, *adj.* razbit, banjgav, bagljiv, karakušljiv.
Struppkopf, *m.* kuštravac.
Stupptaube, *f.* (*Columba hispida*), golub-kuštravac.
Stupſalat, *m.* ſ. Stöpfelkraut.
Struſe, *f.* strug, dereglija.
Strußhahn, ſ. Kampfhahn.
Strützel, Struzen, ſ. Striezel.
Strützer, ſ. Stroßer.
Struven, *v. a.* kostrěšiti, krčumati.
Strychnin, *n.* strihnin.
Stubben, *m.* štrkalj.
Stubbern, *v. a.* praškati.
Stübchen, *n.* sobica, pojata, kamarica; (Maß), dvě oke. [sobovati.
Stube, *f.* soba, odaja*; die — hüten,
Stüben, ſ. Stieben.
Stubenarreſt, *m.* zatvor u sobi; sobovanje; er hat —, zatvoren je u sobu; nesmě iz sobe; sobuje.
Stubenbeſen, *m.* metla za sobe.
Stubenblume, *f.* cvět u sobi.
Stubenboden, *m.* pod (od sobe).
Stubenburſche, *m.* sobni drug, susobar, drug u sobi; er iſt mein —, zajedno stanujemo.
Stubendecke, *f.* strop, tavan; (am Fußboden), prostirač. [pokućarka.
Stubenfliege, *f.* (*Musca domestica*), muha-
Stubengelehrte, *m.* knjigom učen.
Stubengemeinſchaft, Stubengeſellſchaft, *f.* susobovanje. [burſche.
Stubengenoß, Stubengeſell, ſ. Stuben-
Stubenhaft, *f.* ſ. Stubenarreſt.
Stubenheizer, *m.* grijač. [pečkar.
Stubenhocker, *m.* sobar, čuvikuća, za-
Stubenkamerad, ſ. Stubenburſche.
Stubenkammer, *f.* prisobak.
Stubenleben, *n.* sobovanje, sobarenje.
Stubenmädchen, *n.* sobarica.
Stubenmatte, *f.* prostirač.
Stubenofen, *m.* sobna peć.
Stubenſchabe, ſ. Schabe.
Stubenſiech, *adj.* bolestan od sobovanja.
Stubenſitzer, ſ. Stubenhocker.
Stubenthier, *n.* sobna životinja.
Stubenthür, *f.* sobna vrata; vrata od sobe.
Stubenvogel, *m.* sobna ptica.
Stubenzins, *m.* sobarina.
Stüber, ſ. Stieber.
Stuccateur, *m.* stukar, štukaturač.
Stuccatiren, *v. a.* štukaturati, stukovati.
Stuccatur, *f.* štukatura.
Stuccaturkunſt, *f.* štukaturstvo.
Stuccaturkünſtler, *m.* štukaturar, stukar.
Stuck, *m.* štuk, stuk.
Stück, *n.* kus; komad, parče, falat; (*coll.*) komadje; ein — Brod, kus, landa, komad kruha; ein — Fleiſch, lokva, lokma, komad mesa; in —e theilen, razkomadati; in —e gehen, komadati se, razkomadati se; razbiti se; in —e ſchlagen, razbiti (na dvě na tri pole); aus vier —en zuſammengeſetzt, od četiri děla, komada sastav-

Digitized by Google

ljen; (Kanone), top; ein — Vieh, (jedna) glava i. grlo stoke (marve); sechs — Gläser, šest čašah; ein — Geld, novac, pěnez; ein schönes — Geld verdienen, lěp novac zaslužiti, uhvatiti; — für —, komad po komad; etwas — für — erzählen, kazivati što sve po redu; ein — von einem Gelehrten, nadri-knjiga; aus einem —e, samotvoran, jednostavan; eine Sache aus einem —e, samotvor; (Kunstwerk), tvorina; in einem —e fort, neprestano, bez prekida; ein gutes — Arbeit, tvrd posao; (Bühnen—), igrokaz; (Musik—), pěsma; (Mal.) slika; ein — Leinwand, truba platna; (Fragment), lomak, ulomak, odlomak, odkidak, kusatak; die —e eines Dreieckes, dělovi trokutnika; (Streiche), schlimme —e von Jemand erzählen, pripovědati o kom ružnih stvarih; in diesem —e hast du dich geirrt, u tom si se prevario; von freien —en, sam od sebe, dobre volje, samohot, samohote; in allen —en, u svem i svačem; große —e auf Jemand halten, mnogo držati do koga.

Stückarbeit, *f.* štukatura.

Stückarbeit, *f.* komadarenje. [komad.

Stückarbeiter, *m.* komadar, radnik na

Stückbeere, *f.* ogrozd

Stückbett, *n.* bojnica, baterija.

Stückchen, *n.* kusak, kuščić, komadić, komadac, komadeška; (*mus.*) pěsmica.

Stückeln, *v. a.* drobiti, razdrobiti; (b. Nähen), s. Stücken.

Stückelschere, *f.* plojčilo.

Stücken, *v. a.* komadati, razkomadati; (b. Nähen), (an—), nastaviti; (zusammen—), sastaviti, skrpiti.

Stückgasse, *f.* oružna ulica.

Stückgestell, *n.* s. Lafette.

Stückgießer, *m.* topar.

Stückgießerei, *f.* toparnica.

Stückgießerkunst, *f.* toparstvo

Stückgut, *n.* topovina.

Stückhof, *m.* topovište.

Stückhufe, *f.* komad selišta.

Stückig, *adj.* nastavljen; sastavljen.

Stückjunker, *m.* topnički kadet.

Stückkappe, *f.* kapica od topa, čakmak.

Stückkarren, *m.* s. Lafette.

Stückkeller, *m.* s. Casematte.

Stückkissen, *n.* podvalak topa.

Stückknecht, *m.* vozač topa.

Stückkohle, *f.* balvanasto ugljevje.

Stückkugel, *f.* topovsko zrno, tane*.

Stückladung, *f.* punjenje topa.

Stückmetall, *n.* topovina.

Stücknessel, *f.* (*Stachis sylvatica*), šumski čistac.

Stückpferd, *n.* topovski konj. [broda).

Stückpforte, *f.* puškarica, puškarnica (u

Stückpfortenklappe, *f.* poklopac puškar-

Stückprobe, *f.* ogled topa. [nice.

Stückprober, *m.* ogledač topa.

Stückpulver, *n.* topovski prah (barut).

Stückputzer, Stückräumer, *m.* čistilica topovska.

Stücksäge, *f.* samotvorna pila.

Stücksäger, s. Sägeschnäbler.

Stückschuß, *m.* topomet.

Stückschütz, s. Artillerist.

Stückverkauf, *m.* prodaja na komade, patrganje, krčmljenje.

Stückverzeichniß, *n.* popis.

Stückwall, s. Stückbett.

Stückweise, *adv.* na komade; komad po po komad; — verkaufen, krčmiti, tržiti, patrgati; (*math.*) s. Wechselweise.

Stückwerk, *n.* komadje; (*fig.*) kusatak, nedovršena stvar; unser Wissen ist —, samo po něšto znamo; s. Stückarbeit.

Stückwerker, s. Stückarbeiter.

Stückwinkelmaß, *n.* topovski ugloměr.

Stückwischer, s. Stückputzer.

Stückwurzel, s. Stickwurzel.

Stückzapfen, *m.* topovski zapušač, čep.

Studel, *f.* upor.

Studelfeder, *f.* pero od upora.

Student, *m.* djak; ein kleiner —, djače; djačić; ein — werden, podjačiti se; ein — sein, djakovati.

Studenten- (in Zus.) djački; djakov.

Studentenblume, *f.* (*Tagetes*), kadifica.

Studentenhochmuth, *m.* (*Lychnis dioica*), běla drěma. [kovanje.

Studentenjahre, *pl.* djačke godine; dja-

Studentenkraut, *n.* (*Chenopodium scoparium*), metlasti jurevac. [vanje.

Studentenleben, *n.* djački život, djako-

Studentenmäßig, *adj.* djački.

Studentennelke, *f.* (*Dianthus barbatus*), bradati klinčić (karanfilj).

Studentenröschen, s. Einblatt. [vučjak.

Studentenviole, *f.* (*Lupinus luteus*), žuti

Studien, *pl.* nauke; knjiga; (*fig.*) misli; (Mal.) pregledalica. [odsěk.

Studienabtheilung, *f.* naučbeni, školski

Studienfond, *m* školsko, naukovno glavno, školska zaklada.

Studienhofcommission, *f.* dvorsko pověrenstvo za naučbu, škole.

Studienjahr, *n.* školska godina. [učbe.

Studienordnung, *f.* uredba naukah, na-

Studienplan, *m.* naučbena osnova.

Studienwesen, *n.* naukovni poslovi; naučba.

Studiren, *v. a.* (lernen), učiti, naučiti knjigu; učiti se knjizi; die Rechte —, učiti prava; Einen — lassen, dati, nametnuti koga na knjigu; slati i. dati koga na nauke; školati koga; (untersuchen), proučiti, proučavati, izpitivati; iztraživati; (nachdenken), promišljati, razmišljati.

Digitized by Google

Studiren, *n.* učenje; er ist überdrüßig des —s, dodijala mu je knjiga.
Studirende, *m.* djak, učenik.
Studirlampe, *f.* čitaća světiljka.
Studirstube, *f.* Studirzimmer, *n.* soba za učenje; (d. ein. Gelehrten), učebnica.
Studium, *n.* uk, studij; učenje.
Stüfchen, *n.* stupnjić.
Stufe, *f.* stupanj, (stepen), skalin*; (Stiege), stube; (*mont.*) grumen rude, ruda; (Zeichen), znak; (*fig.*) stupanj; die höchste — der Ehre erlangen, popeti se na vrhunac časti.
Stufen, *v. a.* (*mont.*) sěći; dubsti; ein Zeichen in einen Stein —, usěći znak u kamen; einen Berg —, ostubiti brdo, usěći stube u brdo; s. Terrassiren; (*fig.*) stupnjevati.
Stufenerz, *n.* grumen rude; rudno gru-
Stufenfolge, *f.* postupnost, postupičnost.
Stufenförmig, *adj.* stubast; postupičan.
Stufengang, *m.* (*fig.*) postupovanje; s. Stufenfolge.
Stufengeld, *n.* znakovina.
Stufenjahr, *n.* postupna godina.
Stufenland, s. Staffelland.
Stufenleiter, *f.* lěstvica.
Stufenlos, *adj.* bez stupnja.
Stufenpsalm, *m.* postupni psalam, gra-
Stufensammlung, *f.* rudovnik, sbirka rudah.
Stufenschacht, *m.* (*mont.*) okno sa stu-
Stufenweg, *m.* stube, skaline.
Stufenweise, *adv.* postupice, postupno.
Stuferz, *n.* čista ruda.
Stuffen, s. Stufen.
Stuffichlich, *m.* čist mulj, mur.
Stufwerk, s. Stuferz.
Stuhl, *m.* stolica, stolac; Einem einen — hinsetzen, podmaći komu stolac; ein gepolsterter —, naložen stolac; (spr.) sich zwischen zwei Stühle setzen, oba, (beno), pa nijednoga; ostati u šaragljah; (Kirchen—), klupa; město; klecalo; der — des Daches, klobuk od krova; (Weber—), krosne, razboj, stan; der — des Mastes, noga u jedrenjaka; (Nacht—), odsebnica; zu —e, auf den — gehen, ići napolje, od sebe, radi sebe; s. Stuhlgang; (spr.) Einem den — vor die Thür setzen, prekinuti s kim dlaku; razkrstiti s kim; (Thron), prěsto(l); der päbstliche —, papinska stolica; papinska vlada; (*comitatus*), županija.
Stuhlbefördernd, *adj.* otvarajući.
Stuhlbein, *n.* noga u sto(l)ca.
Stuhlbörs, s. Kaulbörs.
Stuhldecke, s. Stuhlkappe.
Stuhlerledigung, *f.* upražnjenje papinske
Stuhlfeier, *f.* Petri —, prěsto(l) svetoga
Stuhlfette, *f.* podporak.
Stuhlflechter, *m.* sto l)coplet.
Stuhlgang, *m.* stolac, stolica; keinen — haben, zatvoren biti; er hatte einen —, išao je od sebe i. radi sebe; išao je na polje; er hat einen schweren —, težko ide na polje, zapeklo mu se je.
Stuhlgeld, *n.* plaća za klupu (u crkvi).
Stuhlgenoß, *m.* susědac.
Stuhlgericht, *n.* županijski sud.
Stuhlherr, s. Stuhlrichter.
Stuhlkappe, *f.* postolje, navlaka od sto(l)ca.
Stuhlkissen, *n.* jastuk od stolice.
Stuhlkraut, *n.* s. Hauhechel.
Stuhllehne, *f.* zastolje, zapleće, poslon; pero od stolca.
Stuhlmacher, *m.* stoličar.
Stuhlpolster, *m.* s. Stuhlkissen.
Stuhlrichter, *m.* županijski (varmedjski)
Stuhlrohr, *n.* trska za pleter.
Stuhlsäule, *f.* stup.
Stuhlschlitten, *m.* stolac sa saonicami.
Stuhlschwelle, *f.* pozidnica.
Stuhlsitz, *m.* sědalo u sto(l)ca.
Stuhlüberzug, *m.* s. Stuhlkappe.
Stuhlzapfen, *m.* Stuhlzäpfchen, *n.* šmuć, čep od sapuna.
Stuhlzwang, *m.* natezavica, napon.
Stuhr, s. Kaulbörs.
Stukatur, Stukkatur, s. Stuccatur.
Stufe, *f.* s. Strummel.
Stulpe, Stülpe, *f.* (des Topfes), poklop, poklopac; (des Hutes), obod, krilo; (des Stiefels), suvratak; Stiefel mit —n, suvraćene čizme; (am Gewehr), naslon; (am Schlosse), zavratak.
Stülpen, *v. a.* den Topf —, poklopiti lonac; den Hut —, zavrnuti, uzvrnuti, uzklopiti klobuk (šešir); den Stiefel —, suvratiti čizmu.
Stülphandschuh, *m.* suvraćena rukavica.
Stülphut, *m.* uzklopljen, uzvrnut klobuk; (ein viereckiger —), rogatica, križnica; (ein zweieckiger —), paprica,
Stulpig, Stülpig, *adj.* suvraćen.
Stülpnase, *f.* uzvrnut, zafrknjen nos.
Stülpstiefel, *m.* suvraćena čizma.
Stülpstrumpf, *m.* suvraćena čarapa, prekokolěnica.
Stumm, *adj.* něm; — werden, oněmljeti; — wie ein Fisch, něm kao riba; in Gesellschaften — sein, negovoriti u družtvu.
Stumm, *n.* muk.
Stumme, *m.* němak, němac; —, *f.* ně-
Stummel, Stümmel, *m.* kusatak, okančina, okrnjak; zalomak; (v. einem Baume), štrkalj, parub, patrlj, čapur, hrek; (v. einem Zahne), krnjidak; (Rest), otražak; (einer Kerze), otarak, ugorak; (eines Armes), bataljak, bataljica, batić; (Tabakspfeife), kranjica.
Stummelfüßer, *pl.* (*Peropoda*), plazovi.
Stümmeln, *v. a.* krnjiti; (ein. Menschen), kljastiti, sakatiti; s. Verstümmeln.

Digitized by Google

Stummelſchleiche, *f.* (*Pseudopus serpentinus*), žutopuz.
Stummen, *v. n.* nêmljeti.
Stummheit, *f.* nêmost, nêmota.
Stümmler, *m.* kljastilo, sakatilo.
Stummſein, *n.* muk; nêmota.
Stumpel, Stümpel, ſ. Stummel.
Stümpeln, Stümpen, ſ. Stümpern.
Stümper, Stümpler, *m.* pešnjar, prtljar, šeprtlja; (in d. Muſik), brenkalo.
Stümperei, Stümplerei, *f.* pešnjavina, krparija, prtljarija.
Stümperhaft, Stümpermäßig, *adj.* pešnjarski, prtljarski.
Stümpern, *v. n.* pešnjati, krpariti, prtljati; (auf einem Inſtrumente), brenkati; (auf d. Geige), škripati.
Stumpf, *adj.* tup, tubast; — werden, otupljeti; otupiti se, potupiti se, stupiti se; — machen, zatupiti, iztupiti; ein —er Schweif, kus, kusast rep; ein —er Beſen, smetak; eine —e Naſe, zatubast nos; ein —er Winkel, tubast ugao; ein —er Zahn, otupio zub; die Zähne ſind mir — geworden, utrnuše mi zubi; —e Zähne, skomine (v. Augen), slab; (*fig.*) tupoglav, tup; ein —er Segler, sporoplovka.
Stumpf, Stumpen, *m.* ſ. Stummel; mit — und Stiel ausrotten, s korênom izčupati; izkorêniti; (ein ſtumpfes Meſſer), bekuta, kustura. [lišća.
Stumpfblätterig, *adj.* zatubasta, tubasta
Stumpfe, ſ. Stumpfheit. [vah.
Stumpfeckig, *adj.* tuponuglen, tupih uglo-
Stumpfen, *v. n.* tupiti se; —, *v. a.* (z. B. ein Meſſer), tupiti, stupiti; zatupiti; (abhauen), odsêći; die Bäume —, (o)kresati, (o)klaštriti drveće; das Pferd —, okúsiti konju rep; das ſtumpft die Augen, to kvari oči; herbes Obſt ſtumpft die Zähne, od oporna voća trnu zubi.
Stumpfen, *m.* ſ. Stumpf.
Stumpfende, *n.* (eines Eies), tušika.
Stumpfgaſſe, ſ. Sackgaſſe.
Stumpfhafer, *m.* zatubasta zob.
Stumpfheit, *f.* tupost, tupoća.
Stumpfhorn, *n.* (*Buccinum detritum*), tubasti rogač.
Stumpfigkeit, ſ. Stumpfheit.
Stumpfſante, *f.* tup srh, sêk.
Stumpfſantig, *adj.* tuposrh, tupih srhovah, tuposêčan.
Stumpfkegel, *m.* osêčen čunj.
Stumpfkelchblätterig, *adj.* tupih lapovah.
Stumpfkopf, *m.* tupoglavac, tupan.
Stumpfköpfig, *adj.* tupoglav, tupe glave,
Stumpfköpfigkeit, *f.* tupoglavost. [tup.
Stümpfling, *m.* plosnača.
Stumpfnaſe, *f.* zatubast, plosnat nos; (*fig.*) plosnonosac.
Stumpfnaſig, *adj.* zatubasta, plosnata
Stumpfrechnung, *f.* odbrojak. [nosa.
Stumpfs, *adv.* umah, udilj.
Stumpfſchloß, *n.* ſ. Stumpfnuſchel.
Stumpfſchwanz, *m.* kusorepac; (v. Pferd.) kusalj; (v. Ochſen), kusonja; (v. Hund.) kusov.
Stumpfſchwänzen, *v. a.* kusiti, okúsiti.
Stumpfſchwänzig, *adj.* kus, kusast, kusorep.
Stumpfſinn, *m.* tupost, tupoglavost.
Stumpfſinnig, *adj.* tupoglav.
Stumpfſinnigkeit, *f.* ſ. Stumpfſinn.
Stumpfwinkel, *m.* tup kut.
Stumpfwinkelig, *adj.* tupokutan.
Stümpler, ſ. Stümper.
Stunde, *f.* ura, sat, sahat; von Stund an, od sada, od sele; ju jeder —, u svako doba; ich weiß es bis dieſe — nicht, neznam sve do sada; von — zu —, svaki sat; — halten, činiti, dolaziti na rok; eine — lang gehen, jednu uru, jedan sat hoditi; es iſt eine — bis hin, jednu uru, jedan sat je daleko; (Lection), poučaj, lekcija; Einem —n geben, učiti koga čemu; er gibt —n, uči dêcu na privat; er gibt —n auf dem Klavier, uči udarati klavir; eine glückliche —, dobar čas; eine unglückliche —, zao čas; ſie wurde geſund zur ſelbigen —, ozdravi od onoga časa; meine — iſt noch nicht gekommen, moj čas nije jošte došao; acht und vierzig —n, dva reda, dva dana; die letzte —, umrli čas; meine — hat geſchlagen, došao mi je sudni čas; ſeine letzte — hat geſchlagen, puknuo mu je slom; odzvonilo mu je; (*mont.*) smêr.
Stunden, *v. n.* pričekati.
Stundenbericht, *m.* ſ Bulletin.
Stundenblume, *f.* (*Hibiscus mutabilis*), promênljivi slêzovac.
Stundengeber, *m.* poučitelj.
Stundengebet, *n.* časovi.
Stundengeld, *n.* poučnina.
Stundenglas, *n.* ſ. Sanduhr.
Stundenhalter, ſ. Stundengeber.
Stundenkraut, *n.* (*Melilotus officinalis*), ždraljika lêkarska.
Stundenkreis, *m.* satni krug.
Stundenlang, *adv.* — warten, čekati po cêle ure, čitave sate; (*poët.*) lêtni dan do podne.
Stundenlauf, *m.* têk vremena.
Stundenlehrer, ſ. Stundengeber.
Stundenlinie, *f.* satna crta, crta od (svake) ure.
Stundenmarke, *f.* znak ure.
Stundenmaß, *n.* mêra na ure, sate.
Stundenpaß, *m.* časokaz.
Stundenrad, *n.* kolo za ure, satni točak.
Stundenring, *m.* kolobar od urah, satni
Stundenrufer, ſ. Nachtwächter. [kolobar.

Digitized by Google

Stundenſäule, *f.* sunčanik od stupa; (am Wege), urokaža.
Stundenſchlag, *m.* bijenje ure, sata.
Stundenſtaffel, *f.* stupnjasto kolo.
Stundentafel, *f.* urokaz.
Stundenuhr, *f.* dobnjak od urah, satnik.
Stundenverzeichniß, *n.* poučajno kazalo.
Stundenweiſe, *adv.* na uru; svaku uru, svaki sat.
Stundenweiſer, ſ. Stundenzeiger.
Stundenwinkel, *m.* satni kut.
Stundenzahl, *f.* broj urah, satih.
Stundenzeiger, *m.* satna skazaljka.
Stundenzirkel, ſ. Stundenkreis.
Stündlich, *adj.* od svake ure; svaku uru, svaki sat; wir erwarten ihn —, svaki čas mu se nadamo.
Stuparſch, *m.* (*Bidens tripartita*), trodělni dvozub.
Stupend, ſ. Erſtaunlich.
Stupf, *m.* pik, bod.
Stupfel, *m.* ostan, osljača, badalj; (Granne), osat, osina.
Stupfelig, *adj.* osjav, osjatan.
Stupf(el)zwiebel, *f.* lučica, arpadžik.
Stupfen, *v. a.* mit Nadeln —, iglami piknuti, bocnuti, bockati; Einen —, komnuti, komati koga.
Stupfer, *m.* komač; ſ. Stoß.
Stupid, *adj.* glup, benav.
Stupidität, *f.* glupost, tupoglavost.
Stuppe, *f.* stupa, kučine.
Stuppwachs, ſ. Stopfwachs.
Stupfen, ſ. Stupfen.
Sturcheln, Stürcheln, *v. a.* měšati; —, *v. n.* ſ. Straucheln
Sturm, *m.* (Wind —), vihar, (vijar), bura, oluja; es erhob ſich ein —, oburilo je, okrenula je bura; es erhob ſich ein großer —, postade velika oluja; strašan vihar dunu; ein — wüthet, bura goni; mit — gelaufen kommen, doburiti, dopiriti; wie wollen wir den — abwenden, der uns bedroht? kako ćemo se izmaći buri, što se na nas diže? (Tumult), vreva, buka; — läuten, zvoniti na buku i. uzbunu (larmu); ein — Vögel, jato ptičah; (Angriff), juriš; — laufen, učiniti nalet; eine Feſtung mit — einnehmen, osvojiti tvrdjavu na juriš; obhrvati tvrdjavu; — blaſen, trubiti na juriš; man that einen heftigen — auf ihn, žestoko navališe na njega.
Sturmanlauf, *m.* jurišanje.
Sturmbalken, *m.* zidoder.
Sturmband, *n.* (*mil.*) podbradnik; ſ Kreuzband.
Sturbedroht, *adj.* burom gonjen.
Sturmbeflügelt, *adj.* (*fig.*) brz kao munja.
Sturmbewegt, *adj.* *fig.*) uzburkan.
Sturmblock, Sturmbock, *m.* zidoder.
Sturmdach, *n.* bojna željvina.
Sturmeile, *f.* brzina bure; mit — laufen, letěti kao bura i. munja; strelimice trčati.
Stürmen, *v. n.* der Wind ſtürmt, vihar duje, běsni; das Meer ſtürmt, more buči; Alles ſtürmte auf ihn, sve se na njega obori; sve ga saleti; sve navali na njega; die Glocke ſtürmt, zvone na buku (larmu); in das Zimmer —, banuti, grinuti, urevati, usrnuti, jurnuti u sobu; navrěti, navirati u sobu; an die Thür —, lupati na vrata; die Kanonen —, topovi gruhaju (gruvaju), udaraju; (Sturm laufen), jurišati; —, *v. a.* eine Stadt —, jurišati grad, udariti (jurišem) na grad; biti grad; Wälder —, kipove harati; mit —der Hand, na juriš.
Stürmend, *adj.* buran; uzburkan, (hala)-bučan; silovit; ſ. Stürmen; —, *adv.* poput bure. [nalet.
Stürmer, *m.* jurišnik; (*fig.*) nabrčko,
Sturmeěnoth, *f.* in —, u nevolji od oluje.
Stürmevoll, ſ. Sturmvoll.
Sturmfaß, *n.* bačva za vodu.
Sturmfeſt, *adj.* tvrd od juriša, bure, oluje.
Sturmfink, ſ. Sturmvogel.
Sturmfiſch, ſ. Butzkopf.
Sturmflug, *m.* im —e, poput bure.
Sturmflut, *f.* plima od oluje.
Sturmgeheul, *n.* urljavina.
Sturmgeräth, *n.* jurišala.
Sturmgetöſe, *n.* urnebes.
Sturmgewohnt, *adj.* vičan buri, olujam.
Sturmgewölk, *n.* buronosna oblačina.
Sturmglocke, *f.* zvonjenje na buku; manteo; die — ziehen, zvoniti na buku, uzbunu (larmu).
Sturmhaken, *m.* žarak, čaklja. [rogač.
Sturmhaube, *f.* kaciga; (*Buccinum*),
Sturmheulen, *n.* urljava, huja bure, oluje.
Sturmhut, *m.* (*Aconitum Napellus*), nalěp; (*A. Lycoctonum*), crvljivača.
Stürmiſch, *adj.* (v. Wetter), buran, nepogodan; (v. einer Sitzung), buran; (v. Menſch.) drnovan, sudrnut, goropadan; naprasit.
Sturmkufe, *f.* ſ. Sturmfaß.
Sturmlatte, *f.* pritisak.
Sturmlaufen, *n.* jurišanje.
Sturmlaufer, *m.* jurišnik.
Sturmläuten, *n.* zvonjenje na buku, uzbunu, larmu; manteo.
Sturmleiter, *f.* stupaljka, bojna lěstva; die —n anlegen, prisloniti stupaljke, bojne lěstve; (Feuerleiter), (požarna) lěstvina.
Sturmliebe, *f.* žestoka, burna ljubav.
Sturmlos, *adj.* prost od bure.
Sturmmöve, *f.* (*Larus canus*), sivi galeb.
Sturmnacht, *f.* burna noć.
Sturmpetition, *f.* molba uza silu
Sturmpfahl, *m.* brklja, brkljača; einen

Digitized by Google

Wall mit Sturmpfählen besetzen, udariti brklje po obkopu (šancu).

Sturmschild, *m.* štit jurišnikah.

Sturmschritt, *m.* im —e marschiren, skoknuti.

Sturmschnecke, *f.* Käferschnecke. [kom ići.

Sturmschwalbe, *f.* s. Sturmvogel.

Sturmsegel, *n.* olujnjak. [prudnik.

Sturmsegler, *m.* (*Tringa lobata*), ušat

Sturmsteigen, *n.* jurišanje.

Sturmtartsche, *f.* s. Sturmschild.

Sturmverkündiger, Sturmvogel, *m.* (*Procellaria*), zlogodica; s. Sturmmöve.

Sturmvoll, *adj.* burni.

Sturmwetter, *n.* bura, nepogoda, oluja.

Sturmwind, *m.* bura, vihar, buran vêtar.

Sturmzeug, *n.* jurišala.

Sturre, *f.* s. Knurrhahn.

Sturz, *m.* (Fall), padnuće; štropot; (in die Tiefe), propast, srušaj; survina; einen — thun, srušiti se; der — des Wassers, pad i. skok vode; (Wasserfall), slap; ein Glas mit einem — austrinken, izlêrati čašu na dušak; (Thür—), navratnik; (b. Schlossern), podboj; s. Stümmel; (eines Felsens), vrlet, obronak; (wdm.) repić, kus rep; (*fig.*) padnuće, pad; (Wb.) s. Stürzel.

Stürzacker, *m.* ugarnica, prahulja.

Sturzbach, *m.* bujica, slapovac.

Sturzbad, *n.* slap.

Stürzbar, *adj.* srušiv.

Sturzbaum, s. Burzelbaum.

Stürzbecher, *m.* izpijalo, izpičutura.

Sturzbühne, *f.* sipalište.

Sturzbrohend, *adj.* gotov srušiti se.

Stürze, *f.* (Deckel), pokljuka, vršnik, crepulja, crepnja, pekva; (*mont.*) prosipalište.

Stürzel, *m.* (Wb.) reznica, reznik; s. Stümmel.

Stürzeln, *v. n.* posrtati, pandrcati.

Stürzen, *v. n.* pasti, opasti; zu Boden —, srušiti se na tle, gruhnuti o tle; svaliti se, prevaliti se; in einen Abgrund —, survati se u propast, stropoštati se u ponor; vom Dache —, sgruhati se s krova; vom Pferde —, pasti, smotati se, svaliti se, strovaliti se s konja; der Regen stürzt in Strömen vom Himmel, kiša pada pljuskom, muzge od kiše padaju, kiša lêva kao iz kabla; d. Wasser stürzt vom Berge, voda leti niz stranu; ein —der Bergbach, slapovita, padovita bujica; in das Zimmer —, munuti, banuti u sobu; auf den Feind (sich) —, zagnati se, zatêrati se, sunuti se, nahrnuti, grinuti, srnuti, nasrnuti, jurnuti na neprijatelja; sich —, *v. r.* (sich herab—), bušiti se, grominjati se; (*mont.*) spustiti se, spuštati se; sich mitten in die Feinde —, ugaziti i. ugreznuti sredmice u neprijatelje; sich ins Verderben —, upropastiti se, ludo ginuti, ludo izgubiti glavu; sich in den Kampf —, urinuti, urevati u boj; sich ins Wasser —, skočiti, strmeknuti u vodu; sich ins Unglück —, srnuti u zlo; (spr.) sam pod sobom drvo podsêći; sich in Schulden —, zavaliti se u dugove; zagaziti u dugove; —, *v. a.* (herab—), svrći, svrgnuti, oboriti, srušiti; Einen zu Boden —, lupiti, udariti, gruhnuti kim o tle; Einen vom Thurme —, srinuti, tisnuti, sunuti koga s tornja; Einen aus dem Fenster —, baciti koga na prozor; einen König vom Throne —, svrći s prêstola kralja; einen Herrscher —, smetnuti koga s gospodstva; einen Minister —, strmoglaviti popečitelja (ministra); einen Günstling —, onemiliti ugodnika, ljubimca; Einen ins Verderben —, upropastiti koga; Einen ins Unglück —, uvaliti koga u zlo; er stürzte in seine Arme, pade mu u krilo; (um—), prevaliti, svaliti; ein Faß —, tumbati bure; ein Glas —, poveznuti, poklopiti čašu; Gläser —, rušiti čaše; d. Erz aus der Tonne —, izasuti rudu iz kace; den Zehent —, dati desetak; einen Deckel auf einen Topf —, poklopiti lonac; die Casse —, prebrojiti, pregledati pêneznicu; einen Bruch —, obrnuti slomak; das Getreide —, pregrnuti, pregrtati žito; (*oek.*) d. Acker —, parati, ugariti, po(d)valiti, prvačiti; gestürzte Eier, čimbur.

Stürzende, *n.* sêčni kraj.

Stürzer, *m.* izsipač.

Stürzgut, *n.* sipovina.

Stürzhaken, *m.* prevrtač.

Stürzkarren, *m.* prevrtljive tačke.

Sturzlatte, *f.* podzidnica.

Sturzlavine, *f.* usov.

Sturzplatz, **Stürzraum**, *m.* sipalište.

Sturzrebe, *f.* s. Absenker.

Stürzrinne, *f.* preklopljen žlêb.

Stürzschaufel, *f.* pregrtaljka, lopata za pregrtanje (žita).

Stürzsee, *f.* (val-)premetnik.

Stürzstatt, *f.* padovište.

Sturzweg, *m.* presrtno; spust.

Stute, *f.* kobila, bedevija*.

Stute, *m.* simit; s. Semmel.

Stuten- (in Zus.) kobilji.

Stutenfüllen, *n.* ždrebica, omica.

Stutenhals, *m.* tanak vrat.

Stutenmeister, *f.* kobilar; ždrebarnik.

Stutenzitze, *f.* s. Morchel.

Stuterei, *f.* ždrebarnica, ergela.

Stutereifnecht, *m.* ždrebarničar.

Stutereiverwalter, s. Stutenmeister.

Stutfüllen, *n.* ždrebica, omica.

Stuthengst, s. Beschäler.

Digitized by Google

Stutz, *m.* (**Stutzel**), kusac; (**Stutzbüchse**), kratka puška, šešara, šica, štuc, štuca.
Stutzärmel, *m.* rukavac, kratak rukav.
Stützbalken, *m.* podpornica.
Stützband, *s.* Trageband.
Stutzbart, *m.* (*fig.*) šišobrk.
Stützblatt, *n.* palist.
Stutzbüchse, *f.* s. Stutz.
Stütze, *f.* (Strebe), podpor, podupirač, poduporanj; (*fig.*) podpor; štaka; podpora; er ist die — meines Alters, on mi je snaga u starosti, on mi je štap starosti; die — des Vaterlandes, stup domovine; er ist seine —, on mu je desno krilo; (b. Seiler), bilo.
Stutzel, *s.* Stutz.
Stutzen, *v. n.* (*mont.*) zapeti; (v. Pferd.) naćuliti se, ćuliti, naćuliti uši, rogušiti se; (v. Mensch.) naćuditi se; mit Kleidern —, gizdati se haljinami; mit den Gläsern —, kucnuti, kucati čašami; —, *v. a.* den Hut —, zavrnuti obod; (abschneiden), podrezati; den Schweif —, okusiti, kusiti rep; die Ohren —, podsećí uši; die Flügel —, podstrići krila; (*fig.*) Einem die Flügel —, podrezati komu nokte; einen Baum —, kresati, okresati, podkresati, oklaštriti drvo; die Haare —, podstrići, podkratiti kosu; ein gestutzter Schweif, kusast, kus rep.
Stutzen, *m.* kusatak; s. Stutz.
Stützen, *v. a.* podupréti, upréti, opréti, podupirati; den Wein —, koliti, nakoliti vinograd; sich auf den Ellbogen —, podnimiti se, podsloniti se na ruku; podbočiti se laktom; sich auf einen Stab —, poštapati se; sich auf etwas —, opréti se, upréti se, odupréti se, odupirati se, odbočiti se na što; (*fig.*) oslanjati se (na što), uzdati se (u što); (*mil.*) osloniti se, oslanjati se; der linke Flügel stützte sich an den Wald, lèvo je krilo šuma zaklonjala.
Stutzer, *m.* gizdelin, kicoš, vrkoč; einen — machen, kicošiti se, gizdeliti se, vrkočiti se; (Muff), micica; s. Stutzbüchse.
Stutzer- (in Zus.) gizdelinski, kicoški.
Stützer, *m.* podupirač, podpirač.
Stutzerei, *f.* gizdelinstvo, kicošenje.
Stutzermäßig, *adj.* gizdelinski, kicoški; poput gizdelina, kicoša.
Stutzglas, *n.* kaležak.
Stützholz, *n.* podpor, podporanj.
Stutzig, *adj.* (v. Pferd.) ćudljiv; — werden, naćuditi se; (v. Mensch.) začudjen; das machte mich —, to me zabuni; (hartnäckig), tvrdoglav, uporan; ein —er Kopf, s. Stutzkopf.
Stutzigkeit, *f.* (*fig.*) tvrdoglavost, upor-
Stutzkäfer, *m.* (*Hister*), kusaljka.
Stutzkieme, *f.* (*Clupea chinensis*), kitajska sled.
Stutzkopf, *m.* (ein Mensch mit gestutzten Haaren), šišoglavac; (mit dickem Kopfe), bućoglavac; (Trotzkopf), tvrdoglavac; (*Coryphaena*), lančeska, orada.
Stützleiter, *f.* lèstva s podporom.
Stutzlich, *adv.* iz ubaha, iz nenada.
Stutzohr, *n.* ćulo, čubro.
Stutzöhrig, *adj.* ćulav, čubrav.
Stützpunkt, *m.* poduporanj.
Stutzrohr, *n.* s. Stutzbüchse.
Stutzschere, *f.* nožice.
Stutzschwanz, *m.* kusorepac; (v. Pferd.) kusalj; (v. Ochs.) kusonja; (v. Küh.) kusulja; (v. Hund.) kusov.
Stützstempel, *m.* podpora.
Stutzuhr, *s.* Stockuhr.
Stuve, *f.* otražak, otražina.
Styl, *m.* (Schreibart), slog; (in d. Zeitrechnung), alten —es, po starom.
Stylart, *f.* vrst sloga, način pisanja.
Stylisiren, *v. a.* sastaviti, napisati.
Stylist, *m.* pisalac.
Stylistik, *f.* nauka o slogu, stilistika.
Stylistisch, *adj.* —e Eigenschaften, svojstva sloga.
Stylsstück, *n.* sastavak.
Stylübung, *f.* vèžbanje, vèžba u slogu.
Styracin, *n.* stiracin.
Styron, *n.* stiron.
Suada, *f.* mil-divan; s. Redseligkeit.
Subaltern, *adj.* niži, manji; područni, po(d)družni, podčinjen.
Subaltern, *m.* područnik, po(d)družnik.
Subalterniren, *v. a.* područiti, po(d)družiti, podčiniti.
Subalternirt, *adj.* područan, po(d)družen, podčinjen.
Subalternität, *f.* područnost, po(d)družnost, podčinjenost.
Subaltern-Officier, *m.* podčastnik.
Subarrendator, *m.* podzakupnik.
Subarrendirung, *f.* podzakup; podzakupljivanje, podnajmljivanje.
Subarrendirungs-Vertrag, *m.* podzakupna pogodba.
Subconträr, *adj.* suprotivan.
Subdelegiren, *v. a.* namèstnikom odrediti.
Subdiacon, *m.* poludjakon, poddjakon.
Subdividiren, *v. a.* (po)razdèliti.
Subdivision, *f.* razdèl.
Suberin, *n.* staničevina.
Subhastation, *f.* lièba, dražba.
Subject, *n.* (*phil.*) podmet; (Person), čeljade, osoba; ein schlechtes —, nevaljalac; (Apotheker—), pomoćnik; (Kaufmanns—), dètić, momak, kalfa.
Subjection, *f.* samopit.
Subjectiv, *adj.* podmetan, subjektivan.
Subjectivität, *f.* podmetnost, subjektivnost.
Subjectsatz, *m.* podmetni rèk.
Subjectsbezeichnung, *f.* oznaka podmeta.
Subjournal, *n.* sadnevnik.

Digitized by Google

Subjunctiv, s. Conjunctiv.
Sublim, *adj.* uzvišen, uzvisit.
Sublimat, *n.* uzgonina, sulimenat, sublimat.
Sublimation, *f.* uzgon, uzgonjenje.
Sublimatorium, *n.* uzgonište.
Sublimiren, *v. a.* uzagnati, uzgoniti, sublimovati.
Sublimirt, *adj.* uzagnan, sublimovan.
Sublocation, *f.* podnajmljivanje; podnajam.
Sublociren, *v. a.* podnajmiti, podnajmljivati.
Sublunarisch, *adj.* podmesečni.
Submiß, *adj.* sniżen, ponizan; pokoran.
Submission, *f.* sniżenost, sniżenstvo; pokornost.
Subnormale, *f.* podpravionica.
Subnummer, *f.* podbroj.
Subordination, *f.* podredjenost, podčinjenost; područnost; (Gehorsam), poslušnost, pokornost.
Subordinations-Verletzung, *f.* neposluh, nepokornost.
Subordinationswidrig, *adj.* das ist —, to je neposluh.
Subordiniren, *v. a.* podrediti, podčiniti.
Subordinirt, *adj.* podredjen; er ist ihm —, pod njegovom je rukom; podčinjen mu je.
Suborn, *n.* nakis.
Subrector, *m.* podravnatelj.
Subrubrik, *f.* podružni stupac.
Subscribent, *m.* podpisalac.
Subscribiren, *v. a.* podpisati.
Subscription, *f.* podpisivanje; podpis; podpisak.
Subscriptionsliste, *f.* Subscriptionsschein, *m.* podpisnica.
Subscriptionspreis, *m.* podpisna cena.
Subsidiarisch, *adj.* pomoćan.
Subsidiarrecht, *n.* pomoćno pravo.
Subsidien, *pl* pomoć; (Subsidiengeld), podpora.
Subsidientraktat, *m.* ugovor za pomoć.
Subsistenz, *f.* (Bestand), obstanak; (Lebensunterhalt), kruh; (Auskommen), dohodak; er hat keine —, neima od čega
Substantialität, *f.* sućnost.
Substantiell, *adj.* sućan; s. Naturhaft.
Substantiv, *n.* samostavnik.
Substantiv isch), *adj.* samostavni.
Substanz, *f.* (*phil.*) sućanstvo, sućtvo; stalina; (Kern), jezgra; (Habe), imutak, imovina.
Substituiren, *v. a.* Einen —, zaměniti koga kim; postaviti koga na čije mesto; (*jur.*) postaviti naslědniku zaměnika.
Substituirt, *adj.* postavljen zaměnikom.
Substitut, *m.* zaměnik.
Substituterbe, *m.* zaměnik naslědnika.
Substitution, *f.* zaměna.
Substitutions-Curator, *m.* podskrbnik.
Substitutionsmethode, *f.* način zaměne; zaměna.
Substrat, *n.* podlog.
Subsumiren, *v. a.* podujmiti, podjamiti; (folgern), izvoditi; s. Voraussetzen.
Subsumtion, *f.* podujam, podjam; s. Voraussetzung; Untersatz.
Subtangente, *f.* podkosilica.
Subtil, *adj.* tanak, fin*; (*fig.*) s. Spitzfindig.
Subtilität, *f.* tankoća, tančina; (Spitzfindigkeit), cepidlačenje.
Subtraction, *f.* odbitva.
Subtractionstafel, *f.* odbitna štica.
Subtractionszeichen, *n.* odbitni znak.
Subtractiv, *adj.* odbitni.
Subtrahent, Subtrahend(us), *m.* odbitnik.
Subtrahiren, *v. a.* odbiti, odbijati, ujmiti.
Subveniren, *v. a.* podupirati.
Subvention, *f.* podpora.
Subventionirt, *adj.* podupiran.
Subversion, *f.* prevrt.
Succediren, s. Nachfolgen.
Succeß, *m.* uspeh.
Succession, *f.* naslědba.
Successionskrieg, *m.* rat za naslědbu.
Successiv, s. Allmählig.
Successor, s. Nachfolger.
Succinat, *n.* jantaran.
Succinsäure, *f.* jantarna kiselina.
Succulent, *adj.* soćan.
Succurs, *m.* pomoć, (indat).
Succus, *m.* (Zucker), crni slador (šećer).
Succussorisch, *adj.* skakav.
Suche, *f.* (das Suchen), tražitba; (Spur), trag; (Nase), njuška.
Sucheisen, *n.* s. Sonde.
Suchen, *v. a.* tražiti, iskati; er begann zu —, zatražio je; lange —, natražiti se; du hast hier nichts zu —, ovdě neimaš nikakva posla, ovdě te netreba; sie sucht etwas darin, arm zu scheinen, drži do toga, da bude na oko siromašna; sein Auge suchte sein Kind, oči mu se za dětetom otimahu; ich suche vergeblich Worte um meine Empfindungen auszudrücken, nemogu se domisliti rěčim, kojimi bih svoja čuvstva izrazio i. očitovao; ein gesuchtes Beispiel, navlačen primer; er sucht es zu kaufen, hoće da kupi; er sucht dir zu schaden, radi ti o zlu; er sucht dir zu helfen, radi, da ti pomogne; Hilfe —, pomoć tražiti, iskati; Verzeihung, Rath —, moliti oprostenje, savět; das Weite —, uzeti utrenik; seine Erholung wider Jemand —, iskati naknadu štete od koga; er sucht Händel, hoće da se svadja; (spr.) das Glück muß den Mann, nicht der Mann das Glück —, ako te sreća nepriděka, na veljem je hatu stić nemoteš.
Suchen, *n.* traženje, tražnja; s. Besuch.
Sucher, *m.* tražilac, iskalac; tražilo; s. Sonde; —in, *f.* tražilja.
Suchhund, *m.* tražnik, slědnik.
Suchnadel, s. Sonde.

Digitized by Google

Suchort, *m.* tražilište.
Suchstollen, *m.* protražna sdolnja.
Sucht, *f.* (Begierde), pohlepa; pomama; (Krankheit), bolja, bolezanja; die fallende —, s. Fallsucht.
Suchten, *v. n.* hlepiti.
Süchtig, *adj.* (schwer heilend), eine —e Haut, otrovna koža; (krank), bolan.
Suchtkraut, *n.* (*Stachys arvensis*), poljski čistac.
Suckeln, *v. n.* sisati.
Sud, *m.* var; das Wasser ist im —e, voda vre; einen — thun lassen, ostaviti da prevre; ein — Bier, jedan var piva; s. Sandhafer. [s. Süden.
Süd, *m.* jug; d. Wind ist —, jug puše;
Süd- (in Zus.) južni.
Sudel, *m.* mlaka, lokva.
Sudelbuch, *n.* mrljatak; s. Strazze.
Sudelei, *f.* mazarija; mućak; apa drapa; s. Gesudel.
Sudelhaft, *adj.* gadan, zamazan; hrdjav.
Sudelig, *adj.* ubrljan, zabrljan, zamrljan,
Sudelkoch, *m.* prcvar. [zamazan.
Sudelköchin, *f.* prcvarica.
Sudelkocherei, *f.* prcvarina.
Sudelmagd, *f.* godulja, sudopera; neopera, obrljuga.
Sudelmaler, *m.* mazalo. [s. Kritzeln.
Sudeln, *v. n.* prljati, mazati, brčkati;
Sudelwäsche, *f.* nečisto, promuljano pralo.
Sudelwäscherin, *f.* hrdjava pralja.
Sudelwerk, *n.* s. Sudelei.
Süden, *m.* jug; aus —, s juga; gegen — schiffen, ploviti na jug.
Süderbreite, *f.* južna širina. [krug.
Süderkreis, *m.* južni stožerinski (polarni)
Süderkreuz, *n.* južni križ.
Suderu, *v. a.* polévati ilovnjačom.
Süderpol usw., s. Südpol usw.
Südersonne, *f.* podne.
Südfrucht, *f.* južna plodina, južno voće.
ûbgegend, *f.* jug, južni kraj.
Südgränze, *f.* južna medja, granica.
Südhaus, Sudlocale, *n.* solovara, solina.
Südkante, *f.* južni brég.
Südkreis, *m.* južni obratnik.
Südküste, *f.* južni brég.
Südland, *n.* južna zemlja.
Südländer, *m.* južanin, južnjak, jugović.
Südländisch, *adj.* južno-zemski; južni.
Sudler, *m.* mazalo, mazalac, brljavac; s. Sudelkoch. [puše, duva.
Südlich, *adj.* južni; der Wind ist —, jug
Südlicht, *n.* južna luča i. svétlost.
Südmeer, *n.* južni okean (ocean), tiho more.
Südost, *m.* jugo-iztok; (Wind), jugo-iztočnjak, lebić. [točan.
Südöstlich, *adj.* jugo-iztočan, južno-iz-
Südostwind, s. Südost.
Südpol, *m.* južna stožerina, južni pol.
Südpunkt, *m.* južište.
Subsalz, *n.* varenka, varena so(l), tuzla*.
Südsee, *f.* s. Südmeer.
Südseite, *f.* južna strana.
Südsüdost, *m.* južni jugo-iztok.
Südsüdwest, *m.* južni jugo-zapad.
Südvolk, *n.* južni narod.
Südwall, *m.* s. Südkante.
Südwärts, *adv.* k jugu, prama jugu; jugu.
Südwasser, *n.* južna struja.
Sudwerk, *n.* solovara, solina.
Südwest, *m.* jugo-zapad; s. Südwestwind.
Südwestlich, *adj.* jugo-zapadan, južno-zapadan. [rac.
Südwestwind, *m.* jugo-zapadnjak, odmo-
Südwind, *m.* jug.
Suffisance, s. Selbstgenügsamkeit.
Suffixum, *n.* dočetak. [vladika.
Suffraganbischof, *m.* područni biskup,
Säuger, *m.* zalistak; s. Säugling.
Suggeln, Suggen, *v. a.* caparati, škrtati.
Sühle, s. Sühllache usw.
Sühnaltar, *m.* umirni žrtvenik.
Sühnbar, *adj.* umirljiv.
Sühnblut, *n.* umirna krv.
Sühne, *f.* poravnanje; die — versuchen, ravnati; s. Versöhnung.
Sühnen, *v. a.* ravnati, poravnati; einen Mord —, miriti, umiriti krv; s. Versöhnen. [nagoda.
Sühnhandlung, *f.* ravnanje, poravnanje;
Sühnhandlungstagfahrt, *f.* ročište za nagodu, poravnanje.
Sühnopfer, Sühnungsopfer, *n.* pomirovina, smirovina, pomirna, umirna žrtva.
Sühnversuch, *m.* pokušaj nagode; naga-
Suite, *f.* pratnja. [djanje.
Sujet, *n.* predmet.
Suffeln, *v. n.* (v. Fahrenden), truckati se; (v. Reitenden), trusati, copkati, odskakivati od konja.
Sulache, Sule, *f.* kaljuža. [s. Sudeln.
Sülen, *v. n.* (v. Schwein.) kaljužati se;
Sulfanilitsäure, *f.* sulfanilova kiselina.
Sulfantimonite, *pl.* sumporo-surman, sulfantimoniti.
Sulfarsenite, *pl.* sumporo-mišomorani, sulfarseniti.
Sulfas, *n.* sumporan. [hydrat.
Sulfhydrat, *n.* vodiko-sumpornik, sulf-
Sulfid, *n.* sumpornik, sulfid.
Sulfobasen, *pl.* sumporne podloge.
Sulfobenzid, *n.* sulfobenzid.
Sulfocarbonate, *pl.* sumporo-ugljičani.
Sulfocyan, *n.* rodan, sulfocyan.
Sulfokohlensäure, *f.* sumporna ugljičnina.
Sulfomellan, *n.* sulfomelan.
Sulfosalz, *n.* sumporna so(l).
Sulfosäure, *f.* sumporna kiselina.
Sulfuret, *n.* sulfuret. [špula.
Sulle, *f.* kolotur, kolesce, malo kolo,
Sullen, *v. n.* klizati se, tociljati se.
Sulphas, Sulphanil usw., s. Sulfas usw.
Sultan, *m.* sultan.

Digitized by Google

Sultanblume, *f.* (*Centaurea moschata*), moškovasti različak.
Sultanin, *f.* sultanija.
Sultaniſch, *adj.* sultanski.
Sultanstochter, *f.* sultanovica.
Sultantabak, *m.* sultanac.
Sulze, *f.* (Gallerte), hladetina, pače, drhtalice, drhće, lučevine, lučenje, pitije; (Salzlecke), solilo; (Sülze), solina.
Sulzen, *v. a.* das Wild —, vabiti divljač solju; ſ. Einſalzen; ſich —, *v. r.* spačati se.
Sülzer, *m.* solinar, solovar.
Sülzfleiſch, *n.* razsoljeno meso.
Sulzig, *adj.* pačast, hladetinast.
Sülzmilch, *f.* ugrušano mlěko, grušavina.
Sülzſtube, *f.* so(l)nica.
Sumach, *m.* (*Rhus Cot.*) ruj.
Sumachholz, *n.* rujevina.
Sumachrinde, *f.* rujeva kora.
Summ! *int.* suc!
Summa, ſ. Summe.
Summand, *m.* sbrojivo.
Summariſch, *adj.* svotan; (kurz gefaßt), jezgren; (*jur.*) prěki; —e Verhandlung, prěko postupanje; —, *adv.* jezgrom, na kratko.
Summarium, *n.* svotnik, skupnik, (računski) pregled; (Hauptſumme), glavna svota, suma.
Summation, *f.* sbroj, sbrajanje.
Summationsbuch, *n.* sbrojevnik.
Summatoriſch, *adj.* —es Glied, ſ. Summenformel.
Sümmchen, *n.* (*fig.*) ein hübſches — Geld, lěp novac.
Summe, *f.* svota, sbroj, skupak, suma; eine große — Geld, sila novacah; silni novci; (*fig.*) jezgra; d. — des Glückes, najveća sreća.
Summen, *v. n.* (v. Bienen uſw.) zujiti, zučati; zuzukati; (v. Hummeln), bumbarati; (v. Fliegen), brnjiti, brecati; (auf—), zuknuti, zazujati; der Kopf ſummt mir, glava mi buči i. buji; (v. vielen Menſchen), brčati, šuměti.
Summen, *n.* zuka, bumbaranje, zujenje; šum, krčanje.
Summen, *v. a.* (*arith.*) ſ. Summiren.
Summenformel, *f.* sbrojni primérak.
Summenreihe, *f.* niz svotah, sbrojevina.
Summer, *m.* zujač, zučac.
Summirbar, *adj.* sbrojiv.
Summiren, *v. a.* sbrojiti, sbrajati, sabrati, sabirati.
Summirung, *f.* sbrajanje, sbrojitba.
Summvogel, ſ. Kolibri.
Sumper, *m.* krušnica, sepet.
Sumpf, *m.* blato, blatina, baretina, barež, baruština; močvar(ina); eine Gegend voll Sümpfe, barovita okolica; (b. Ziegelbr.) jama.
Sumpfandorn, *m.* (*Lycopus europaeus*), vučja šapa.
Sumpfbaldrian, *m.* (*Valeriana dioica*), dvodomi odolěn.
Sumpfbeere, ſ. Moosbeere.
Sumpfbeifuß, *m.* (*Artemisia palustris*), barešni pelen.
Sumpfbinſe, *f.* (*Scheuchzeria*), gruznica.
Sumpfbirke, ſ. Moorbirke.
Sumpfblume, *f.* barešni cvětak; (*Caltha palustris*), kaljužnica.
Sumpfblutauge, *n.* (*Comarum palustre*), žabělnik.
Sumpfboden, *m.* močina, močalina, pištalina, blatnjača; močvarna, barovita, mlakovita zemlja; crět.
Sumpfbrunnenkreſſe, *f.* (*Nasturtium palustre*), blatni dragušac.
Sumpfdiſtel, *f.* (*Carduus palustris*), blatna bodljača.
Sumpfdotter, *m.* ſ. Sumpfblume.
Sumpfdreizack, *m.* (*Triglochin maritimum*), trošipan.
Sumpfdunſt, *m.* para od blata.
Sumpfeibiſch, *m.* (*Hibiscus palustris*), blatni šlězovac.
Sumpfeiche, *f.* (*Quercus palustris*), blatni dub.
Sumpfeidechſe, *f.* (*Lacerta palustris*), barešna gušterica.
Sumpfeinblatt, *n.* (*Parnassia palustris*), tolija.
Sumpfen, *v. n.* blatiti se.
Sumpfeppich, *m.* (*Sium augustifolium*), uzkolisti brenak.
Sumpferz, *n.* glibovac.
Sumpfeule, *f.* (*Strix palustris*), barešna ſsova.
Sumpffadenwurm, *m.* (*Gordius lacustris*), blatna žičica.
Sumpffichte, ſ. Sumpfkiefer.
Sumpffiſch, *m.* riba-blatnica.
Sumpfflaſche, *f.* (*Anona palustris*), blatni tikvan.
Sumpfgamander, *m.* (*Scordium*), češnjačak, pěnušica.
Sumpfgas, *n.* blatna para.
Sumpfgegend, *f.* močvarina.
Sumpfgewächs, *n.* barešnica.
Sumpfhabichtkraut, *n.* (*Hieracium paludosum*), blatna runjavica.
Sumpfhafer, *m.* (*Zisania palustris*), blatna ovsina.
Sumpfhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus Flammula*), bradavičnik.
Sumpfheide, ſ. Moorheide.
Sumpfheidelbeere, *f.* (*Vaccinium uliginosum*), blatna brusnica.
Sumpfherzblatt, *n.* (*Parnassia palustris*), tolija.
Sumpfſicht, *adj.* blatast.
Sumpfig, *adj.* blatan, barovit, močvaran, glibovit.
Sumpfkannenkraut, *n.* (*Equisetum palustre*), blatno hvošće.
Sumpfkiefer, *f.* (*Pinus palustris*), blatni bor.
Sumpfklee, *m.* (*Menyanthes trifoliata*), vahta trolista.
Sumpfkolbe, ſ. Rohrkolbe.
Sumpfkratzdiſtel, *f.* (*Cirsium palustre*), blatni sěkavac.
Sumpfkraut, *n.* (*Limosella*), blatnica.

Digitized by Google

Sumpfkrötengras, *n.* (*Triglochin palustre*), barošni trošipan.
Sumpflabkraut, *n.* (*Galium palustre*), blatna brodika.
Sumpflache, *f.* bara. [crêt.
Sumpfland, *n.* blatna, barovita zemlja;
Sumpflaufer, ſ. Sumpfwaber.
Sumpfläuſekraut, *n.* (*Pedicularis palustris*), ušljivac.
Sumpflederholz, ſ. Lederholz. [dja cipa.
Sumpflerche, *f.* (*Alauda mosellana*), sme-
Sumpflilien, *pl.* (*Helobiae*), blatnjače.
Sumpfloch, *n.* jama.
Sumpfluft, *f.* ſ. Sumpfgas. [miš.
Sumpfmaus, *f.* (*Mus paludosus*), blatni
Sumpfmäuſeohr, *n.* (*Myosotis palustris*), blatna potočnica. [pičak.
Sumpfmeiſe, *f.* (*Parus palustris*), sivić,
Sumpfmoor, *m.* crêt. [pac.
Sumpfnabelkraut, *n.* (*Hydrocotyle*), pu-
Sumpfnabel, *f.* (*Strombus palustris*), blatni krilac.
Sumpfotter, *f.* (*Mustela lutreola*), norka.
Sumpfpflanze, *f.* barešnica.
Sumpfblatterbſe, *f.* (*Lathyrus palustris*), blatna grahovica.
Sumpfohreule, *f.* (*Strix brachyotes*), blatna ušarica.
Sumpfporſch, Sumpfporſt, *m.* (*Ledum palustre*), bagulja.
Sumpfratte, ſ. Sumpfmaus.
Sumpfrauke, *f.* (*Sisymbrium palustre*), blatni oranj. [vlasnjača.
Sumpfriſpe, *f.* (*Poa palustris*), blatna
Sumpfrobel, ſ. Sumpfläuſekraut.
Sumpfrohr, *n.* (*Calamagrostis*), trska.
Sumpfrubrkraut, *n.* (*Gnaphalium uliginosum*), blatno smilje.
Sumpfſalamander, Sumpfſchachthalm, *m.* ſ. Sumpfeidechſe; Sumpfkannenkraut.
Sumpfſchafgarbe, *f.* (*Achillea ptarmica*), blatna kunica.
Sumpfſchafthalm, *m.* (*Equisetum palustre*), blatno hvošće (vošće), blatna preslica; einkrot.
Sumpfſchirm, *m.* (*Helosciadium*), drêzga.
Sumpfſchlamm, *m.* grez, glib.
Sumpfſchnecke, *f.* (*Paludina*), barešar.
Sumpfſchnepfe, *f.* (*Scolopax major*), čokota, velika šljuka.
Sumpfſchwein, *n.* ſ. Waſſerhaſe.
Sumpfſemſe, Sumpfſende, ſ. Sumpfbinſe.
Sumpfſilge, *f.* (*Selinum palustre*), blatni selen. [lênika.
Sumpfſpark, *m.* (*Spergula nodosa*), ko-
Sumpfſpierſtaude, *f.* (*Spiraea ulmaria*), blatna suručica. [sasti pauk.
Sumpfſpinne, *f.* (*Aranea fimbriata*), re-
Sumpfveilchen, *n.* (*Viola palustris*), blatna ljubičica.
Sumpfvergißmeinnicht, *n.* (*Myosotis palustris*), velika potočnica.
Sumpfvogel, *m.* močvarnica.
Sumpfwaſſer, *n.* blatušina.
Sumpfweidenröschen, *n.* (*Epilobium palustre*), blatna vrbovka.
Sumpfweiderich, *m.* (*Lysimachia thyrsiflora*), kitnjasti protivak.
Sumpfweihe, *f.* (*Falco Milvus*), ridji škanj; (*F. Buteo*), lunja.
Sumpfwicke, ſ. Sumpfplatterbſe.
Sumpfwieſe, *f.* crêt.
Sumpfwurm, ſ. Sumpfſadenwurm.
Sumpfwurz, *f.* (*Epipactis*), kruščika.
Sumpfzannichellie, *f.* (*Zannichella palustris*), žabokrečina. [deni čistac.
Sumpfzieſt, *m.* (*Stachys palustris*), vo-
Sumſen, *v. n.* zujiti, bumbarati; ſ. Sum-
Sündchen, *n.* grêšac. [men.
Sünde, *f.* grêh; eine große —, grêšina, grêhota; eine — begehen, sagrêšiti; upasti u grêh; Einen zur — verleiten, uvaliti koga u grêh; grêšati koga; der — leben, grêhovati; die Seele mit —n belaſten, grêšiti, ogrêšiti dušu; es iſt eine — und Schande, daß . . ., kod Boga je velika grêhota, a kod ljudih zazor i sramota, što . . .
Sündenbahn, *f.* ſ. Sündenweg. [hah.
Sündenbekenntniß, *n.* izpovêdanje grê-
Sündenbock, *m.* er iſt der —, sve njemu u ledjih puca.
Sündenbüßer, *m.* pokornik.
Sündendeckel, *m.* pokrov grêha.
Sündenerlaß, *m.* oproštenje (grêhah).
Sündenfall, *m.* prvi grêh; sagrêšenje.
Sündenfrei, *adj.* bezgrêšan, bez grêha.
Sündengeld, *n.* grêšni novac.
Sündengeſetz, *n.* grêšni zakon.
Sündenhaus, *n.* Sündenhöhle, *f.* grêšio-
Sündenknecht, *m.* grêšnik. [nica.
Sündenlaſt, *f.* breme od grêhah.
Sündenleben, *n.* grêhovanje.
Sündenlohn, *m.* plata za grêhe.
Sündenlos, *adj.* bezgrêšan.
Sündenloſigkeit, *f.* bezgrêšnost.
Sündenmaß, *n.* množtvo grêhah. [opfer.
Sündenopfer, *n.* žrtva za grêhe; ſ. Sühn-
Sündenpfuhl, *m.* blato od grêhah.
Sündenregiſter, *n.* popis grêhah.
Sündenſchlaf, *m.* grêhovanje.
Sündenſklave; Sündenſold, ſ. Sündenknecht; Sündenlohn. [za grêhe.
Sündenſtrafe, *f.* kazan (kaštiga, pedepsa)
Sündenthat, *f.* grêšni čin.
Sündentrieb, *m.* grêšni nagon. [grêhah.
Sündenvergebung, *f.* opraštaj, opraštanje
Sündenverzeichniß, ſ. Sündenregiſter.
Sündenvoll, *adj.* pregrêšan, grêhovit.
Sündenweg, *m.* staza od grêha; den — wandeln, grêhovati. [djenik.
Sünder, *m.* grêšnik; ein armer —, osu-
Sündergeſchlecht, *n.* grêšni rod.
Sünderhemdchen, *n.* osudjenička košulja.
Sünderin, *f.* grêšnica.
Sündflut, *f.* obći potop.

Digitized by Google

Sündhaft, *adj.* grešan.
Sündhaftigkeit, *f.* grešnost.
Sündig, *adj.* grešan.
Sündigen, *v. n.* grešiti; wider Gott —, sagrešiti Bogu; an seinem Nächsten —, ogrešiti se o bližnjega i iskrnjega; (ein Fehler begehen), pogrešiti; gegen die Regel der Sprache —, prekršiti pravila jezika.
Sündlich, *adj.* grešan; — leben, grehovati; — handeln, grešiti.
Sündlichkeit, *f.* grešnost.
Sündopfer, s. Sundenopfer.
Sündübel, *n.* zlo od grêha.
Sundzoll, *m.* carina u Sundu.
Sunige, *f.* (*Vinca minor*), pavenka.
Supel, *m.* s. Alse.
Super- (in Zuſ.) pre-.
Superanmerkung, *f.* s. Superpränotation; (Superanſtand, *m.*), dalnja mana.
Superarbitriren, *v. a.* nadpregledati.
Superarbitrirung, *f.* više mnenje, viši pregled, nadpregled, superarbitracija.
Superb, *adj.* izvrstan; krasan.
Supercargo, *m.* nadstojnik tovara.
Supereinverleibung, *f.* naduknjižba.
Supererogationswerk, *n.* dobro dêlo preko dužnosti.
Superfein, *adj.* vrlo tanak, pretanak; prečist; prefin.
Supergelehrt, *adj.* preučen.
Superintendent, *m.* nadzornik, superintendent.
Superintendenz, *f.* nadzorništvo, superintendencija.
Superklug, *adj.* odviše mudar.
Superklugheit, *f.* prevelika mudrost.
Superlativ, *m.* treći stupanj, superlativ.
Supermangel, *m.* dalnja mana; s. Superanmerkung.
Supernaturaliſt, *m.* supernaturalista.
Supernumerär, *adj.* prekobrojni.
Superpfändung, *f.* plênitba plêna.
Superpränotation, *f.* zabilêžba na zabilêžbu, superprenotacija.
Superreviſion, *f.* viši pregled.
Superſatz, *m.* naduknjižba.
Superſatzbrief, *m.* naduknjižbenica.
Supfel, *n.* rovito jaje, jaje na umak.
Supinum, *n.* dostižni način, supinum.
Süppchen, *n.* jušica, čorbica.
Suppe, *f.* juha, polêvka, čorba; ſaure —, kiselica; (*fig.*) eine — einbrocken, skuhati poparu; Einen in der — ſtekken laſſen, ostaviti koga na cêdilu, u blatu.
Suppen, *v. a.* juhu i. polêvku (čorbu)
Suppenfeſſer, Suppenfreund, *m.* jušar, polêvčar; (*fig.*) čorbolok.
Suppenfreundſchaft, *f.* polêvčarstvo.
Suppenfloß, *m.* valjušak u juhi (čorbi).
Suppenkraut, *n.* jušna zelina; zelina za juhu.
Suppenlauch, s. Schnittlauch.
Suppenlöffel, *m* žlica za juhu; s. Vorleglöffel.
Suppennapf, *m.* Suppenſchüſſel, *f.* jušna zdêla, zdêla za polêvku (čorbu), jušnik.
Suppenteller, *n.* jušni tanjir; tanjir za polêvku.
Suppentopf, *m.* lonac za juhu, čorbu; Supper, s. Suppeneſſer.
Suppicht, *adj.* jušast, sočan.
Suppig, *adj.* jušan.
Supplement, *n.* dopunitba, dopuna; do-
Supplementardreieck, *n.* dopunjaći trokutnik.
Supplementarſehne, *f.* — der Are, nadoměstnica osovine.
Supplementband, *m.* dopunak.
Supplementwinkel, *m.* dopunjaći ugao.
Supplent, *m.* nadoměstnik; (*mil.*) za-
Supplicat, *n.* molitelj.
Suppliciren, *v. n.* moliti.
Supplik, *f.* mo(l)ba, mo(l)benica; in-
Suppliren, *v. a.* (ergänzen), dopuniti, dopunjati; Einen —, nadoměštati koga.
Supponiren, Suppoſition, s. Vorausſetzen, Vorausſetzung.
Suppoſitum, *n.* mnenje.
Supprimiren, *v. a.* potapšati.
Supra, ut —, kao gorê.
Supremat, *n.* vrhovna vlada.
Süring, *f.* (*Rumex acetosa*), kiselica, kiseljak; (*Limonia*), limunka.
Surren, *v. n.* zvrcati, vrnčati; s. Summen.
Surrogat, *n.* nadoměstak.
Suſannenblume, *f.* (*Orchis Susannae*),
Suſannenkraut, s. Vergißmeinnicht.
Suspect, *adj.* sumljiv.
Suspendiren, *v. a.* Einen vom Amte —, obustaviti čiju službu; (aufſchieben), odgoditi.
Suspendirte, *m.* obustavljenik.
Suspenſion, *f.* obustavljanje; obustava.
Suspenſiv, *adj.* odgodan.
Suspenſo, etwas in — laſſen, neodlučiti što, ostaviti što neodlučeno.
Süß, *adj.* sladak; — ſchmecken, sladiti, sladnuti; — werden, sladčiti se; —es Brod, presnac, uprostica, uprêsnik; —es Waſſer, sladka voda; — ſchlafen, sladko spavati; ein —er Schmerz, mila bo(l); Einem etwas —es vorſagen, milo lagati; — ſein, meden, šećeran biti; ein —er Herr, mazalica, s. Süßherr.
Süßapfel, *m.* sladčika; (*Anona africana*), afrikanski tikvan.
Süßbaſt, s. Kellerhals.
Süßchen, *n.* dragana, milana.
Süße, s. Süßigkeit.
Süßelei, *f.* lile-mile; —en ſagen, milo
Süßeln, *v. n.* sladčati; (*fig.*) sladko govoriti; mazati i lagati.
Süßen, *v. a.* sladiti, zasladiti, rozsladiti; —, *v. n.* sladčiti.
Süßerde, *f.* s. Glycinerde; (*glycinum*),

Digitized by Google

Süßfarn, *m.* (*Polypodium*), oslad, sladka paprat.
Süßfett, *n.* sladotuk.
Süßgras, *n.* (*Glyceria fluitans*), pirevina, šenika, pačja trava.
Süßherr, *m.* Süßherrchen, *n.* mazalica, maži-laža.
Süßholz, *n.* (*Glycyrrhiza*), sladić, gospino bilje, slad-korên.
Süßholzpulver, *n.* prah od sladića.
Süßholzſaft, *m.* sladićevina, crni šećer.
Süßholzwicke, *f.* (*Astragalus glycyphyllus*), sladolisti kozlinac.
Süßigkeit, *f.* sladost, sladkoća, sladčina, sladja; (*fig.*) ſ. Süßelei.
Süßkirſche, *f.* trešnja.
Süßklee, *m.* (*Hedysarum*), sladkovina; (*H. Onobrychis*), grahorka.
Süßkraut, *n.* ſ. Bärenwurz.
Süßler, *m.* mazalica, ulizija.
Süßlich, *adj.* sladjan, sladjahan, sladkast, sladčast; — ſchmecken, sladčati, sladčast biti; (*fig.*) sladak posladjen; —es Weſen, med i šećer.
Süßlichkeit, *f.* sladjahnost.
Süßling, *m.* (*Agaricus lactifluus*), mlečnica, mlêč; ſ. Süßherr.
Süßmaul, *n.* Süßmund, *m.* sladkišar.
Süßredig, *adj.* sladkorek.
Süßteig, *m.* prêsno têsto.
Süßwaſſer, *n.* sladka voda.
Süßwaſſerſchnecken, *pl.* sladkovodni puževi
Süßwerk, *n.* slastice, sladkiš, oslastice, preslačci.
Süßwurz el), *f.* indiſche —, (*Cypraeus esculentus*), jedatni šilj; ſ. Süßfarn.
Suſtentation, *f.* izdržavanje; prehranjivanje, prehrana.
Suſtentationsgeld, *n.* novci za prehranu.
Suſtentations-Revers, *m.* zavez prehranjivanja, izdržavanja.
Suſtentiren, *v. a.* izdržavati, uzdržavati; hraniti, prehraniti.
Sutter, *m.* ſ. Meerſchlange.
Suttern, ſ. Sukern.
Swelt, *adj.* tankovijast, tankovit; eine —e Taille, tankovit struk.
Syenit, *m.* šarenjak, sienit.
Syſophant, *m.* sok, sikofant.
Sylbe, *f.* slovka; er ſprach nicht eine —, nije ni proslovio; er kann nicht eine — hervorbringen, nemože, neumê ni beknuti; davon verſtehe ich keine —, od toga nerazumêm ni rêči; (*fig.*) d. —n ſtechen, dlaku na četvoro cêpati, cêpidlačiti.
Sylben, ſ. Syllabiren.
Sylbenbau, *m.* sastav slovakah.
Sylbenflauber, *m.* cêpidlaka.
Sylbenfürzung, *f.* pokrata slovke.
Sylbenlänge, *f.* otezanje slovke; ſ. Sylbenmaß.
Sylbenmaß, *n.* mêra slovke; ſ. Verſmaß.
Sylbenmeſſung, *f.* mêrenje slovakah; ſ. Proſodie.
Sylbenräthſel, *n.* zagonetka od slovkih; ſ. Charade.
Sylbenſchnapper, ſ. Sylbenſtecher.
Sylbenſchrift, *f.* slovčano pismo.
Sylbenſtecher, *m.* cêpidlaka.
Sylbenſtecherei, *f* cêpidlačenje.
Sylbentheiler, *m.* slovkodêl.
Sylbenweiſe, *adv.* slovka po slovku; na slovke.
Sylbenzählend, *adj.* slovkobrojni.
Sylbenzählung, *f.* brojenje slovakah.
Syllabiren, *v. n.* sricati.
Syllabiren, *n.* sricanje, bekavica.
Syllabiſch, *adj.* slovčan.
Syllogiſiren, *v. n.* (raz)umovati, umstvovati; izvoditi.
Syllogiſmus, *m.* silogizam.
Syllogiſtiſch, *adj.* silogistički.
Sylvaner, *m.* (Wb.) grüner —, zeleni divljak.
Symbol, *n.* znamen, znak, simbol.
Symbolik, *f.* simbolika, znamenoslovje.
Symboliſch, *adj.* znameni; simboličan; simbolički; —e Übergabe, predaja znamenom.
Symboliſiren, *v. a.* oznameniti, simbolizovati.
Symmetrie, *f.* suměra, suměrnost, simetrija.
Symmetrie-Ebene, *f.* suměrna ploha.
Symmetriſch, *adj.* suměran, simetričan.
Sympathetiſch, *adj.* susêtan, sućutan, simpatičan.
Sympathie, *f.* susêt, sućut, simpatija.
Sympathiſiren, *v. n.* susêćati, sućutêti, simpatizovati (simpatizirati); wir —, slažemo se, podudara nam se ćud.
Symphonie, *f.* sinfonija.
Symptom, *n.* znak, sintom.
Symptomatiſch, *adj.* značni, sintomatički.
Symptomatologie, *f.* znakoslovje.
Synagoge, *f.* sbornica, avra, sinagoga, židovska škola.
Synaptas, *m.* emulsin.
Synchroniſmus, *m.* suvremenost.
Synchroniſtiſch, *adj.* suvremeni.
Syncope, *f.* izsuvka, sinkopa.
Syndicat, *n.* sudstvo, sindikat.
Syndicatsbeſchwerde, *f.* žaoba na sudca.
Syndicus, *m.* sudac, sindik.
Syngeneſiſten, *pl.* sucvêtke.
Synkretiſmus, *m.* sinkretizam.
Synodal, *adj.* crkveno-saborni.
Synodalbeſchluß, *m.* ſ. Synodalbefret.
Synodalbefret, *n.* odluka crkvenoga sabora.
Synodalſitzung, *f.* sêdnica crkvenoga sabora.
Synodalverſammlung, *f.* duhovna skupština.
Synode, *f.* crkveni sabor, sinod.
Synodiſch, *adj.* sinodički.
Synonym(iſch), *adj.* suznačni, istoznačni.
Synonym, *n.* suznačna, istoznačna rêč.
Synonymie, *f.* suznačnost, istoznačnost.
Synonymik, *f.* sinonimika; sbirka suznačnih rêčih; nauka o suznačnih rêčih.

Digitized by Google

Synoptiſch, *adj.* pregledni, sinoptički.
Syntaktiſch, *adj.* skladnjen, sintaktičan.
Syntax, *f.* skladnja, sintaksa.
Syntheſis, *f.* skupnja, sintezis.
Synthetiſch, *adj.* skupan, sintetičan.
Syphilis, *f.* bolina, sifilis.
Syphilitiſch, *adj.* bolinski.
Syrop, **Syrup**, *m.* sladorača, sirup.
Syſtem, *n.* sustav, sistema.
Syſtemal, *adj.* sustavni.
Syſtematik, *f.* sustavoslovje, sistematika.
Syſtematiſch, *adj.* sustavni, sistematičan.
Syſtematiſiren, *v. a.* sustaviti, sustavljati.
Syſtematologie, ſ. Syſtematik.
Syſtemiſiren, *v. a.* sustaviti; ein Amt —, ustanoviti službu; d. Wälder —, urediti šume.
Syſtemkunde, **Syſtemlehre**, ſ. Syſtematik.
Syzygie, *f.* sustoplje.

T.

Tabagie, *f.* pušionica.
Tabak, *m.* duhan (duvan), tabak; (Schnupf—), trenac, burmut, tabak za nos; geſchnittener —, sečanac; der feinſte türkiſche —, bošća; ſich mit — verſorgen, duhaniti (duvaniti) se; mit — verſehen, duhaniti (koga); — rauchen, pušiti (duhan), lulu piti; — ſchnupfen, cmrkati, šmrkati burmut; — bauen, saditi, težiti duhan.
Tabäkeln, *v. n.* vonjati od duhana.
Tabakſaft, *m.* oceđ, zift (od lule).
Tabakſaſche, *f.* pepeo od duhana (duvana).
Tabaksbau, *m.* teg, sadjenje, sadnja duhana; duhanarstvo.
Tabaksbauer, *m.* duhanar (duvanar).
Tabaksbaulizenz, *f.* dopust sadjenja duhana.
Tabaksbeutel, *m.* duhan-kesa, duhanica, [duhanska kesa.
Tabaksblatt, *n.* duhanski list; (*coll.*) duhansko lišće, perje.
Tabaksbruder, *m.* duhandžija.
Tabaksbüchſe, *f.* duhanska škrabica.
Tabaksbund, *m.* lopatica (duhana).
Tabaksdampf, *m.* dim od duhana.
Tabaksdoſe, *f.* burmutica, tabakiera.
Tabaksdunſt, *m.* apa od duhana.
Tabakserute, *f.* trgatba duhana; duhanska lětina.
Tabakserzeugniß, *f.* izvodjenje duhana; ſ. Tabaksfabrikat.
Tabaksfabrik, *f.* duhanara (duvanara).
Tabaksfabrikant, *m.* duhanarnik.
Tabaksfabrikat, *n.* duhanovina.
Tabaksfaß, *n.* bure za duhan.
Tabaksfeld, *n.* duhanište.
Tabaksfreund, *m.* duhandžija (duvandžija).
Tabaksgefälle, *pl.* dohodci od duhana.
Tabaksgeruch, *m.* miris od duhana.
Tabakshandel, *m.* trgovina duhanska; den — treiben, trgovati duhanom.
Tabakshändler, *m.* duhanski trgovac.
Tabakskrämer, *m.* tržnik duhana.
Tabaksmacher, ſ. Tabakſpinner.
Tabaksmonopol, *n.* samotrštvo duhana.
Tabaksmühle, *f.* burmutarnica.
Tabaksöl, *n.* duhansko ulje; ſ. Tabakſaft.
Tabakspäckchen, *n.* denjčić, vrguljak, paklin duhana.
Tabakspfeife, *f.* lula, pipa; (*Fistularia tabacaria*), čibuk.
Tabakspfeifenbrenner, *m.* lular.
Tabakspfeifenbrennerei, *f.* lularnica.
Tabakspfeifenform, *f.* kalup od lule.
Tabakspfeifenmeſſer, *n.* lularski nož.
Tabakspfeifenrohr, *n.* kamiš, čibuk.
Tabakspfeifenſchneider, *m.* lular, luledžija.
Tabakspfeifenthon, *m.* glina za lule.
Tabakspflanze, *f.* duhan.
Tabakspflanzer; **Tabakspflanzung**, ſ. Tabakbauer; Tabaksbau.
Tabaksplantage, *f.* duhanište. [duhana.
Tabaksqualm, **Tabaksrauch**, *m.* dim od
Tabaksrauchen, *n.* duhanjenje, pušenje duhana. [džija), puši-lula.
Tabaksraucher, *m.* duhandžija (duvan-
Tabaksrohr, *n.* kamiš, čibuk.
Tabaksrolle, *f.* skretanj duhana.
Tabaksſchmauch; **Tabaksſchmaucher**, ſ. Tabaksrauch; Tabaksraucher.
Tabaksſchnupfen, *n.* šmrkanje burmuta.
Tabaksſchnupfer, *m.* šmrkač, burmudžija.
Tabakſpinner, *m.* smotač duhana.
Tabaksſteuer, *f.* duhanarina.
Tabaksſtoff, *m.* duhanina.
Tabaksſtopfer, ſ Pfeifenſtopfer.
Tabaksſtube, ſ. Tabagie.
Tabakstraſik, *f.*; **Tabakstraſikant**. ſ. Tabaksverſchleiß; Tabaksverſchleißer.
Tabaksverlag, *m.* skladište duhana.
Tabaksverleger, *m.* skladištar duhana.
Tabaksverſchleiß, *m.* prodaja duhana.
Tabaksverſchleißer, *m.* prodavac duhana.
Tabatiere, ſ. Tabaksdoſe.
Tabbert, *m.* lila (od breze).
Tabellariſch, *adj.* skrižaljni, tabelarni.
Tabelle, *f.* skrižalj (*f.*), skrižaljka, štica, ploča, tablica; (Überſicht), pregled.
Tabellenform, *f.* in —, u skrižalji, štici.
Tabernakel, *n.* sveto skrovište; (d. Or.) kivot.
Table, — d'hôte, zadružni, obći sto(l).
Tableau, *n.* slika, skupina, tablo; (*fig.*)
Tablette, *n.* poličica. [pregled.

Digitized by Google

Tabouret, *n.* tovêlica.
Tabular= (in Zuſ.) uknjižben.
Tabularauszug, *m.* izvadak iz zemljišnika.
Tabularbehörde, *f.* uknjižbena oblast.
Tabularbeſtätigung, *f.* potvrdnica uknjižbe; svědočba o uknjižbi.
Tabulargeſuch, *n.* mo(l)ba za uknjižbu.
Tabulargläubiger, *m.* uknjižen věrovnik.
Tabularmäßig, *adj.* uknjižan, uknjiživ; es iſt —, može se uknjižiti.
Tabulatur, *f.* tabulatura; nach der —, po redu, redom.
Tabulett, *n.* koš, ladica, prtenjak.
Tabulettframer, *m.* kućarac, torbičar, ladičar; (ſcherz.) nosikuća.
Tachygraph, *m.* hitropisar, hitropisac.
Tachygraphie, *f.* hitropis.
Tachygraphiſch, *adj.* hitropisni.
Tackenkraut, ſ. Flachskraut.
Tact, Tactfeſt, Tactik, ſ. Taft uſw.
Tadel, *m.* pokuda, prěkor, ukor; das verdient —, to valja prekoriti; (Fehler), mana, porok.
Tadelei, *f.* kudnja, korba.
Tadelfleden, *m.* porok.
Tadelfrei, ſ. Tadellos.
Tadelhaft, *adj.* prěkoran, zazoran.
Tadellos, *adj.* bez prěkora, nezazoran; er iſt —, neima na njem mane.
Tadelluſt, *f.* pokudljivost.
Tadelluſtig, *adj.* pokudljiv.
Tadeln, *v. a.* eine Waare —, kuditi, skuditi, pokuditi robu; Einen —, koriti, ukoriti, prekoriti, prokoriti, prekoravati koga; Eines tadle ich an ihm, jednim ga korim; er findet an Allem etwas zu tadeln, svačemu nalazi manu; (ſpr.) u svakom jaju nalazi trun.
Tadel(n)swerth, *adj.* ukora dostojan; das iſt —, to valja ukoriti.
Tadelrede, *f.* korba; kudnja.
Tadelſucht, *f.* pokudljivost.
Tadelſüchtig, *adj.* pokudljiv.
Tadelwort, *n.* okorna rěč.
Tädigen, *v. a.* poravnati.
Tadler, *m.* kudilac, korilac.
Tadlerin, *f.* kudilica, korilica.
Tafel, *f.* (Platte), ploča, pločina; škrilja; (v. Chocolade), plojka, tablica; (b. Tiſchl.) daščina; (Schul—), daska, tabla; (v. Watte), list; (*arch.*) daska; (Tabelle), skrižalj, skrižaljka, štica, tablica; (Tiſch), sto(l), trpeza*, sofra; ſich zur — ſetzen, sěsti za sto(l) i. ručak; d. — decken, prostrěti sto(l) (trpezu); die — mit Speiſen bedecken, postaviti stol, doněti jela na stol; zur — gehen, ići ručati; bei der — ſein, obědovati; lange — halten, dugo obědovati, ručati; er hält offene —, svakoga časti; große —, velika gostba; — geben, halten, gostiti; Einen zur — ziehen, pozvati koga na ručak, oběd; die — aufheben, ustati od stola (trpeze), dignuti sto(l).
Tafelapfel, *m.* zasladna jabuka; jabuka za zasladu.
Tafelaufſatz, *m.* sto(l)ni ukras.
Tafelberg, *m.* ravna gora.
Tafelbeſteck, *n.* jestila.
Tafelbier, *n.* sto(l)no pivo.
Tafelbirn, *f.* zasladna kruška.
Tafelblei, *n.* olovo u pločah, olovne ploče.
Tafelbrod, *n.* simit.
Täfelchen, *n.* plojka; štica, tablica.
Tafeldecker, *m.* sto(l)nik, trpeznik.
Tafeldiener, *m.* služar, podvornik.
Täfelei, *f.* ſ. Täfelwerk.
Tafelente, *f.* (*Anas ferina*), sivka. [stol.
Tafelfähig, *adj.* podoban za gospodski
Tafelfiſch, *m.* (*Chaetodon macrolepidotus*), veleljuskav nosatac.
Tafelform, ſ. Tabellenform.
Tafelförmig, *adj.* skrižaljni.
Tafelfreund, *m.* sladokusac.
Tafelgeld, *n.* gostbovina.
Tafelglas, *n.* staklena ploča; pločasto staklo; ſ. Tiſchglas.
Tafelgrund, *m.* ſ. Grundlinie.
Tafelgut, *n.* ſ. Domaine.
Tafelig, *adj* pločevit.
Tafelindig, *m.* čivitne plojke.
Tafelkerze, *f.* sto(l)na svěća.
Tafellack, ſ. Schellack.
Tafellaken, ſ. Tiſchtuch.
Tafelland, *n.* visočina.
Tafellicht, *n.* ſ. Tafelkerze.
Tafellied, *n.* slavna. [pločah.
Tafelmeſſing, *n.* žuta měd (pirinć) u
Tafelmuſik, *f.* glasba pod obědom.
Tafeln, *v. n.* (ſpeiſen), blagovati, obědovati; (Gaſtmahl halten), gostbovati, gostiti se.
Täfeln, *v. a.* pločati, popločati (drvom); (parquettiren), ukladati.
Tafelobſt, *n.* zasladno voće.
Tafelſaal, *m.* blagovaliště, blagovnica, jestvana, (trpezarija).
Tafelſchiefer, *m.* škriljavac.
Tafelſchneider, *m.* pločar.
Tafelſchörl, *m.* pločasti smolak.
Tafelſervice, *n.* sto(l)no posudje.
Tafelſilber, *n.* sto(l)na srebrnina.
Tafelſtein, *m.* (alemova) plojka.
Tafelſtrecker, *m.* pločar.
Tafeltraube, *f.* zobatica.
Tafeltuch, *n.* sto(l)njak, trpeznjak.
Täfelung, *f.* pločanje; ſ. Täfelwerk.
Tafelwein, *m.* sto(l)no vino.
Täfelwerk, *n.* pločnice; uklad.
Tafelzeug, *n.* postolina, stolovina.
Tafelzimmer, *n.* ſ. Tafelſaal.
Taffet, Taft, *m.* tafeta, tafot.
Taffetapfel, *m.* tafetnica. [tafetka.
Taffetband, *n.* tafetna vezanka (pantljika),
Taffeten, *adj.* tafetan, od tafete.

Digitized by Google

Taffetkleid, *n.* tafetna haljina.
Taffetspiegel, Taffetstreifen, *m.* tafetna [pruga.
Taffetweber, *m.* tafetar.
Tag, *m.* dan; (*poët.*) danak; als es — wurde, kad osvanu i. nasta dan; kad se poodjutrilo; kad se razsvanulo; der — bricht an, sviće, dani se; bis an den hellen lichten — schlafen, spavati do bělога dana; in den — hinein leben, življeti bez skrbi, bez pameti, bez glave; am —e, bei —e, obdan, danju, danjom, dnevi; er kam noch bei —, došao je za vida; am hellen —e, po bělom danu, u po(l) vedroga dana; es liegt am —e, bělodano je, očevidno je; etwas an den — bringen, obělodaniti što; izněti što na vidělo; an den — kommen, izaći na vidělo; das ist wie — und Nacht, to je kao nebo i zemlja; (*mont.*) vidělo; Erz zu —e fördern, vaditi rudu; ein Werk zu —e fördern, izdati dělo na svět; der natürliche —, naravni dan; den ganzen — arbeiten, vas dan, po vas dan, vasdanicom raditi; der ganze —, vasdanak; jeden lieben —, svaki bogovetni dan; den ganzen lieben —, vas dragovetni dan; vas dragi dan; es ist schon hoch am —e, visoko je oskočilo sunce; der — neigt sich, dan utěče, dan je na izmaku; am morgenden —, sutradan; von —e zu —e warten, čekati od dana do dana; — für —, dan po dan, svaki dan; etwas von einem —e auf den andern verschieben, odgadjati što od dan do dan; — und Nacht, dan i noć; i u dan, i u noć; dnevi i noći; wir wollen uns einen guten — machen, proveselit ćemo se; danas ćemo baš poživljeti; er hat gute —e, dobro mu je; Einem einen guten — bieten, nazvati komu dobar dan; er sagte nicht einmal guten —, ni pomozi Bog nereče; d. bürgerliche —, gradjanski, obični dan; in ein Paar —en, za koji dan; heute über acht —e, danas osam danah; u današnji dan; danas tjedan; in acht —en, za osam danah, za nedělju danah; nächster —e, do malo danah, ovih danah; dieser —e, skorih danah, onomadne, ovo danah; ov koji dan; vom heutigen —e an, po danas; od današnjega dana; in Jahr und —, danas godinu danah; den — vorher, jučeranji dan; den — vor Ostern, u oči uzkrsa; ich habe dort den —. zugebracht, danovao sam, predanio sam, dnevio sam, danio sam ondě; na obdanicu sam bio ondě; ein Kleid alle —e tragen, nositi haljinu u sebicu; auf die alten —e, pod starost; auf meine alten —e, u sědinu mojih danah; den — über, obdan, preko dana; es ist noch weit bis zum —e, od dana neima još ni spomena; einen — um den andern; jeden zweiten —, prezdan, na prezdan, preko dan; den dritten — darauf, nak sutra; drei —e vorher, nak jučer; den vierten —, ća ondan, prekondan; in unsern —en, u naše doba; heut zu —e, dan danas; eines —es, něki dan; die —e der Zukunft, budućnost; seine —e beschließen, smiriti se; das hätte ich mein —e nicht gedacht, nigda nebih bio pomislio; gegen den —, pod zoru, pod sudanje; mit anbrechendem —e, s. Tagesanbruch; in den — hinein schwatzen, govoriti u tartanj; nur einmal des —es essen, jednouditi; (spr.) Niemand stirbt vor seinem —e, neima smrti bez sudjena danka; es ist noch nicht aller —e Abend, nije spala knjiga na dva slova; der jüngste —, s. Jüngste; (*bot.*) — und Nacht, (*Parietaria*), crkvina; (Versammlung). skupština, sabor; einen — halten, saborisati.
Tag(e)arbeit, *f.* dnina.
Tag(e)arbeiter, *m.* nadničar.
Tagbedarf, *m.* dnevni obrok.
Tagbericht, *m.* dnevno izvěšće.
Tagblind, *adj.* — sein, nevideti danju.
Tagblindheit, *f.* dnevna slěpoća.
Tagblume, *f.* (*Hemerocallis*), liljan; (*Lilium Martagon*), zlatan.
Tagbogen, *m.* dnevni obluk.
Tageblatt, *n.* dnevnik.
Tagebuch, *n.* dnevnik. [bidan.
Tagedieb, *m.* danguba, bezposličar, sgu-
Tagedieben, *v. n.* klinčiti, bitanžiti.
Tagedienst, *m.* svakdanja služba.
Tageerde, *f.* gornja zemlja. [ruda.
Tageerz, *n.* ruda na površju, površna
Tagefahrt, *f.* ročište.
Tagefalter, *m.* (pravi) leptir, metulj.
Tagefrist, *f.* rok.
Tagefutter, *n.* dnevno metalo.
Tagegang, *m.* podvršna greda.
Tagegeld, *n.* dnevnica. [nicu.
Tagegelder-Quittung, *f.* namira na dnev-
Tagekluft, *f.* podvršna prosělina.
Tagekohle, *f.* podvršni ugalj.
Tagekreis, *m* dnevni krug.
Tagelang, *adv.* čitave dane.
Tageleuchte, *f.* s. Augentrost.
Tagelilie, s. Tageblume. [nadničariti.
Tagelohn, *m.* nadnica; um — arbeiten,
Tagelöhner, *m.* nadničar, težak, argatin*.
Tagelöhnerarbeit, *f.* nadničarina; nadničarenje.
Tagelöhnerdienst, *m.* nadničarija.
Tagelöhnerin, *f.* nadničarka, nadničarica, težakinja. [ćenje.
Tagelöhnerleben, *n.* nadničarenje, nadni-
Tagelöhnern, *v. n.* nadničiti, nadničariti.

Digitized by Google

Tageluft, *f.* vanjski zrak. [stacija.
Tagemarſch, *m.* dnevna hodja, dan hoda,
Tagen, *v. n.* svanuti, razsvitati se; es tagt, svíće, dani se, svanjuje; es fängt ſchon an zu — in ſeinem Kopfe, već mu puca koža na čelu; (einen Tag feſtſetzen), odrediti, ustanoviti dan; (ſich verſammeln), ročiti se, rokovati; (v. Reichstage), saborisati, saboriti; —, *v. a.* Einen —, ročiti koga.
Tagepocher, *m.* obdaničar.
Tagerechnung, *f.* dnevni račun.
Tageregiſter, *n.* dnevnik.
Tagereiſe, *f.* dan hoda.
Tagerunde, *f.* dnevna oblaznica.
Tagesanbruch, *m.* osvit, osvitak, razsvit, razsvitak; sudanje, prozorje; svanjivanje, svanuće; bei —, na osvitak, pri osvitku; zorom; vor —, prije zore (i běloga dana).
Tagesangabe, *f.* naznačenje dana.
Tagesbefehl, *m.* dnevna zapověd.
Tagesſchicht, *f.* obdanica.
Tagesſchichter, *m.* obdaničar.
Tagesſchlaf, *m.* spavanje po danu; ſ. Kuchenſchelle. [Nachtſchwalbe.
Tagesſchläfer, *m.* spavač po danu; ſ
Tagesſchläger, *m.* (slavulj-)danopoj.
Tagesſchmetterling, ſ. Tagefalter.
Tagesſchrift, *f.* dnevnik.
Tagescours, *m.* dnevni hod, kurs.
Tagesgedanke, *m.* daš iſt mein —, o tome mislim danom.
Tagesgeſchichte, *f.* dnevna pověstnica; dnevni dogadjaji.
Tagesheile, *f.* bělodanost.
Tagesjoch, *n.* svakdanja muka.
Tageslänge, *f.* duljina dana.
Tageslicht, *n.* běli danak, běli svět.
Tagesordnung, *f.* danovnik; daš iſt jetzt an der —, to je sada svakdanji običaj, posao, adet. [listovi.
Tagespreſſe, *f.* dnevnici; novine, dnevni
Tagesſchein, Tagesſtrahl, *m.* sunčana světlost.
Tageszeit, *f.* obdanica; die vier —en, četiri dobe dana.
Tageule, *f.* běla sova. [gefalter.
Tagevogel, *m.* (ptica-)dnevica; ſ. Tag-
Tagewaſſer, *n.* vanjska, gornja voda.
Tagewerk, *n.* dnina, dnevni posao, rad.
Tagewerken, *v. n.* nadničiti.
Tagewerker, ſ. Tagearbeiter.
Tagewirkung, *f.* (*mont.*) vanjski rad.
Tagewurzel, ſ. Thauwurzel.
Tagezeit, *f.* (Rate), obrok; ſ. Tageszeit.
Tagezeitung, *f.* svakdanje novine.
Tagzirkel, ſ. Tagekreis.
Tagfahrt, Tagfalter uſw. ſ. Tagefahrt uſw.
Tagfliege, *f.* (*Ephemera*), vodeni cvět.
Tagfrau, *f.* (*Cestrum diurnum*), dnevni kladivnjak.
Taggebäude, *n.* (*mont.*) vanjska zgrada.
Taggebet, *n.* dnevna molitva.
Taggehänge, ſ. Tagefluft.
Taggeld uſw. ſ. Tagegeld.
Taggeſtirn, *n.* sunce.
Taghalter, ſ. Schiedsrichter.
Taglebens, ſ. Zeitlebens.
Taglerche, *f.* navadna ševa. [bavnina.
Taglia, *f.* naglavnica; Rettungs—, iz-
Täglich, *adj.* svakdanji; —, *adv.* svaki dan, dnevice.
Taglicht; Taglilie; Taglohn, ſ. Tageslicht; Tagblume uſw.
Tagpfauenauge, *n.* (*Vannessa Io*), paunovac dnevni.
Tagregiſter; Tagrende, ſ. Tageregiſter uſw.
Tags, *adv.* danom, danju, dnevi, po danu.
Tagſatzung, *f.* ročište.
Tagſatzungs-Anordnung, *f* uročaj, ročaj.
Tagſatzungs-Erſtreckung, *f.* odgoda ročišta.
Tagſatzungs-Protokoll, *n.* ročišni zapisnik.
Tagſchacht, *m.* podvršno okno.
Tagſcheu, *adj.* světlobežan; er iſt —, běži od světla.
Tagſchläfer, *m.* (*Podargus*), bělonožka.
Tagſchreiber, ſ. Diurniſt.
Tagſchein, *n.* danji vid.
Tagtäglich, *adv.* dnevice.
Tagthierchen, *n.* ſ. Tagfliege.
Tag- und Nachtblume, *f.* (*Viola tricolor*), sirotica. [urodica.
Tag- und Nachtkraut, *n.* (*Melampyrum*),
Tagverkünder, *m.* danojav.
Tagvogel, ſ. Tagevogel.
Tagwache, *f.* budnica.
Tagweiſe, *adv.* dan po dan.
Tagzahl, *f.* dan. [dulja.
Tagzettel, *m.* dnevni listak, dnevna ce-
Tagzimmer, *n.* dnevna soba; soba na dan.
Taille, *f.* (Wuchs), struk, stas, (uz)rast; (Leibſchnitt), tělo struk.
Taimen, *m.* (*Salmo Taimen*), tajman.
Tafel, *n.* vitao; ſ. Tafelwerk. [mač.
Tafeler, Tafelmeiſter, *m.* opremač, spre-
Tafeln, *v. a.* opremati, opremiti, spremiti.
Tafelwerk, Tafelzeug, *n.* (brodska) oprema.
Taft, *m.* (*mus.*) tipar, glasbena měra, takt; den — ſchlagen, tipariti, udarati takt, taktovati; (*fig.*) měra, način; Einen aus dem —e bringen, pomesti koga.
Taftfeſt, *adj.* vičan, vešt taktu, tiparu; (*fig.*) vešt.
Taftführer, *m.* tiparnik, taktovalac.
Taftik, *f.* ratoznanstvo, taktika.
Taftiker, *m.* ratoznanac, taktika.
Taftiſch, *adj.* ratoznanski, taktički.
Taftlos, *adj.* neopipan; —, *adv.* u tapat.
Taftloſigkeit, *f.* neopip, tapat.
Taftmäßig, *adj.* po taktu, tiparu.
Taftmeſſer, *m.* taktomer.
Taftnote, *f.* (nota-)taktovica.
Taftpauſe, *f.* stanka od takta.
Taftſchlag, *m.* (*mus.*) mah; udaranje takta.
Taktſchlager, ſ. Taftführer.

Digitized by Google

Taktstrich, *m.* tiparka.
Taktvoll, *adj.* opipan; ein —es Benehmen, opipnost, opip; —, *adv.* tapom.
Talar, *m.* plašt, talar.
Tale, *f.* Dohle.
Talent, *n.* grivna, talenat; (Naturgabe), dar (duha), talenat.
Talentirt, Talentvoll, *adj.* nadaren, talentovit.
Talentlos, *adj.* bez dara, talenta.
Talg, *m.* loj; in — tauchen, lojiti.
Talgbaum, *m.* (*Croton sebiferum*), voskovica.
Talgbeere, *f.* lojevka.
Talgbeerenbaum, *m.* (*Sebifera glutinosa*), lojevac.
Talgboden, *m.* obruč loja.
Talgbrod, *n.* sirac loja.
Talgbusch, *m.* (*Myrica cerifera*), voskovac.
Talgbutte, *f.* lojnik.
Talgdrüse, *f.* lojka.
Talgen, *v. a.* lojiti; olojiti, polojiti; —, *v. n.* der Ochs talget gut, vo(l) ima mnogo loja.
Talggeschwulst, *f.* lojasta micina.
Talghändler, *m.* lojar.
Talgicht, *adj.* lojast.
Talgig, *adj.* lojan; (mit Talg beschmiert), lojav.
Talglampe, *f.* lojana světiljka.
Talglicht, *n.* lojenica, lojana svěća; — ziehen, lojiti svěće.
Talgpfanne, *f.* lojarski kotao, lojarica.
Talgpresse, *f.* lojarski těsak.
Talgsäure, *f.* lojana kiselina.
Talgscheibe, *f.* prětop loja.
Talgspitze, *f.* šmogor.
Talgstein, *s.* Speckstein.
Talgtiene, *s.* Talgbutte.
Talgtopf, *m.* lojnjak.
Taliśman, *m.* zapis, amajlija.
Talje, *f.* vitao.
Talk, *m.* (Talkstein), milovka, kamenito salo; (v. Mensch.) blesan, bluna, zveckan.
Talken, *v. n.* gnječiti.
Talkerde, *f.* milovka.
Talkerdenhydrat; Talkhydrat, *n.* hidrat magnezije.
Talkern, *s.* Talken.
Talkig, *adj.* (v. Brode), gnjecav, gnjecovan; dvekav, dvecovan, zaptiven, nedopečen; (v. Mensch.) benav, blunav.
Talk(s), *m.* dveka.
Talkschiefer, *m.* mastan škriljavac.
Talkstein, *m.* mastnik.
Talmud, *m.* talmud.
Talmudist, *m.* talmudista.
Talon, *m.* talon.
Talpatsch, *m.* suklata, sklata, sumlata.
Talpatschig, *adj.* nesgraban, nespretan, odepan.
Talpen, *v. n.* šljapati, pljeskati.
Talpen, *m. s.* Tatze.
Talterig, *adj.* odrpan, otrcan.
Tamarin, *m.* (*Midas*), tamarin.
Tamarinde, *f.* Tamarindenbaum, *m.* (*Tamarindus*), tamarinda.
Tamarindenmark, *n.* tamarindovina.
Tamariske, *f.* (*Tamarix*), metljika.
Tambour, *m.* bubnjar, doboš.
Tambourin, *n.* bubnjić, tamburin; (Stickrahmen), djerdjef; (*arch.*) bubanj.
Tambourirnadel, *f.* kačkalo.
Tambouriren, *v. n.* backati, tamburovati.
Tambourstich, *m.* backanje, backavica.
Tamgras, *n.* (*Alopecurus pratensis*), livadni glašnik, repak.
Tämpfel, *n.* kvasac.
Tand, *m.* (Geschwätz), zanovětka, pustoslovje, naklapanje; (kleinliche Dinge), trice, bezposlice; eitel —, rutina i putina; šuša i grmuša; (Spielzeug), igračke; *s.* Tändelkram.
Tande, *f.* pandža, ganač, čampara; (Haken), kuka, čaklja.
Tändelei, *f.* (das Tändeln), čepuškanje, tamašenje; (Tand), bezposlice, trice; (Scherz), laška.
Tändelhaft, Tändelig, *adj.* zanovětan; tamašan, šaljiv, laškav.
Tändelkram, *m.* starež, veteš, vedaš, staretine.
Tändelmarkt, *s.* Trödelmarkt.
Tändeln, *v. n.* čepuškati; šuškati; höre auf zu —, prodji se bezposlice; (mit etwas —), laškati, tamašiti, šaliti se.
Tändelpuppe, *f.* lutka.
Tändelwerk, *n.* igračke, igraljke.
Tändelwoche, *s.* Flitterwoche.
Tändelzeit, *f.* dětinje doba.
Tanden, *v. n.* zanovětati, naklapati, betati.
Tander, *m.* blebetalo, naklapalo, naradale.
Tanderei, *f. s.* Geschwätz.
Tanderin, *f.* blebetuša.
Tandler, *m.* starežar, vetašnik.
Tändler, *m.* bezposličar, zanovětalo, tamašnik; *s.* Tandler.
Tändlerei, *f.* starežarnica, vetešnica.
Tändlerkrämer, *s.* Tandler.
Tang, *m.* (*Fucus*), haluga.
Tange, *f. s.* Tannzapfen.
Tangel, *f.* četina, igla.
Tangelholz, *n.* drvo od crnogorice; (Gehölz), crnogorica.
Tangelmoos, *n.* (*Lycopodium Selago*), iglasta crvotočina.
Tangelstreu, *s.* Nadelstreu.
Tangente, *f.* kosnica, taklica.
Tangentialkraft, *s.* Centrifugalkraft.
Tangschnarre, *f. s.* Dornfisch.
Tangwiese, *f.* halužnik.
Tannapfel, *s.* Tannzapfen.
Tannbüschel, *m.* kičica (jele).
Tanne, *f.* (*Abies excelsa*), jela; schlank wie eine —, tanak kao konopljika i. trs.
Tannegras, *n.* (*Plantago*), bokvica, trputac.
Tanneiche, *f.* (*Quercus pedunculata*), lužnik, dub, pozni hrast.
Tannen, *adj.* jelov.
Tannenbaum, *m.* jela.
Tannenblatter, *f.* pedica jelova.

Digitized by Google

Tannenbock, *m.* (*Cerambyx nebulosus*), maglasta strižibuba.
Tannenbrett, *n.* jelova daska.
Tannenelster, *f.* s. Tannenheher.
Tannenfalke, *m.* (*Falco communis*), soko(l)-golubar.
Tannenfink, *m.* (*Fringilla montifringilla*), nikavac, ikavac.
Tannenförmig, *adj.* jelast; tanak kao
Tannengebüsch, **Tannengehölz**, *n.* Tannenhain, *m.* jelašje.
Tannenharz, *n.* jelova smola.
Tannenheher, *m.* (*Corvus Caryocatactes*), kreja, krestelica, orahovka.
Tannenholz, *n.* jelovina.
Tannenkäfer, s. Fichtenbohrer; Tannenbock.
Tannenkrähe, *f.* s. Tannenheher.
Tannenmarder, s. Baummarder.
Tannenmeise, *f.* (*Parus ater*), borova sěnica.
Tannenmotte, s. Fichtenmotte.
Tannennadel, *f.* jelova četina.
Tannenpalme, *f.* (*Elate*), jelina.
Tannenpapagei, *m.* (*Loxia curvirostra*), krivokljun.
Tannenpilz, *m.* crvena brezovka.
Tannenpost, s. Porsch.
Tannensauger, *m.* (*Chermes abietis*), jelov sisač.
Tannenvogel, s. Tannenpapagei.
Tannenwald, *m.* jelik, jelova šuma.
Tannenwanze, *f.* jelova stěnica.
Tannenwedel, *m.* (*Hippuris*), borak, borić, mačji rep.
Tannenwuchs, *m.* (*fig.*) tankovit rast.
Tannenwipfel, *m.* kičica jele.
Tannguckß, *f.* Tannhirsch, s. Damhirsch.
Tannin, *n.* třeslovina, tanin.
Tännling, *m.* (*Agaricus deliciosus*), rujnica; s. Reizker.
Tannzapfen, *m.* jelov češer, jelova češerika, šešarka, šešarica.
Tannzapfenmotte, *f.* Tannzapfenwickler, *m.* (*Coecyx strobilana*), šešarčar.
Tannzapfenstein, *m.* češernjak.
Tantal, *n.* tantal.
Tantalsäure, *f.* tantalova kiselina.
Tantalat, *m.* tantalat.
Tanrek, *m.* (*Centetes ecaudatus*), tanrek.
Tante, *f.* teta, tetka; (die Frau des Vaterbruders), strina; (die Frau des Bruders der Mutter), ujna.
Tantieme, *f.* razdělak, tantiema.
Tantowina, *f.* (Wb.) čavka.
Tanz, *m.* ples, igra, tanac; (das Tanzen), plesanje, tancanje; einen — aufführen, izvesti, izvoditi ples, tanac; sich mit Spiel und — belustigen, igrati i plesati; (spr.) mit an den — müssen, morati se ubvatiti u kolu; (*fig.*) prěćer, těranka; s. Tanzunterhaltung.
Tanzanordner, *m.* kolovodja.
Tanzbär, *m.* medvěd-igrač; martin.
Tanzbelustigung, *f.* plesanka.
Tanzbeschreibung, *f.* plesopis, opis plesa.
Tanzbild, *n.* plesolik.
Tanzboden, *m.* plesalište, igralište.
Tänzchen, *n.* plesac, tančac; ein — machen, poplesati, poigrati.
Tanzen, *v. n.* plesati, igrati, tancati; zaplesati, zaigrati; auf dem Seile —, igrati na konopcu; das Pferd tanzt, konj igra; (spr.) er muß nach seiner Pfeife —, kako mu svira, onako mora igrati; ich werde dich anders — lehren, naučit ću te drugčije igrati lelicu; die Sonnenstrahlen — in den Fluten, sunčane se zrake titraju u vodi; —, *v. a.* plesati; sich müde —, naplesati se, naigrati se, natancati se; —d, *adv.* igrajuć.
Tänzer, *m.* plesalac, igralac, tancar; —in, *f.* plesalica, plesalja, tancarica.
Tänzerisch, *adj.* plesalački.
Tanzfertig, *adj.* věšt plesu, plesanju.
Tanzfertigkeit, *f.* věština u plesanju.
Tanzfest, *n.* plesanka.
Tanzfliege, *f.* (*Leptis*), vojka.
Tanzgang, *m.* s. Tour.
Tanzgefährte, *m.* suplesač.
Tanzgefährtin, *f.* suplesalja.
Tanzgesang, *m.* s. Tanzlied.
Tanzhaus, *n.* plesalište.
Tanzhund, *m.* pas-igrač.
Tanzkunst, *f.* plesaostvo.
Tanzkünstler, s. Tanzmeister.
Tanzlied, *n.* poskočnica.
Tanzlokale, *n.* plesalište.
Tanzlust, *f.* plesoljubje.
Tanzlustig, *adj.* plesoljubiv.
Tanzmeister, *m.* učitelj plesanja, plesar.
Tanzmeisterin, *f.* učiteljica plesanja, plesarica.
Tanzmusik, *f.* plesovna glasba.
Tanzmusiklicenz, *f.* dopust plesovne glasbe (muzike).
Tanzpaar, *n.* dvoje plesalacah.
Tanzplatz, s. Tanzboden.
Tanzpuppe, *f.* igrajuća lutka.
Tanzsaal, *m.* plesalište, reduta.
Tanzschritt, *m.* plesovni korak.
Tanzschuh, *m.* plesaća cipela; cipela za tancanje.
Tanzschule, *f.* plesaonica.
Tanzschüler, *m.* plesaoničar.
Tanzstück, *n.* ples, tanac.
Tanzstunde, *f.* hora plesanja.
Tanzsucht, *f.* pohlepa za plesom, plesanje.
Tanzsüchtig, *adj.* pohlepan na ples.
Tanzunterhaltung, *f.* plesanka.
Tanzweise, *f.* plesna pěsma; s. Tanzlied.
Tanzwuth, *f.* pomama za plesanjem; es wurde Alles von der — ergriffen, sve se je pomamilo za plesom.
Tapen, *v. n.* (b. d. Arbeit), mrdati, brgljati; (betasten), pipati; (ver.) tapati; s. Herumtapen.
Tapend, *adj.* tipav.
Tapet, *n.* etwas aufs — bringen, zametnuti rěč o čem; s. Tapete.

Digitized by Google

Tapete, *f.* sag; ſ. Teppich.
Tapetenfabrik, *f.* sagarnica.
Tapetenfabrikant, *m.* sagar, tapetar.
Tapetenhändler, *m.* sagarnik, trgovac sa-
Tapetenmacher, *m.* sagar. [govah.
Tapetenmotte, *f.* (*Tinea tapetzella*), mo-
Tapetennagel, *m.* sažnjak. [ljac-sagar.
Tapeziren, *v. a.* sažiti, posažiti, tapetati.
Tapezirer, *m.* sažnik, tapetar.
Tapezirkunſt, *f.* sažtvo, tapetarstvo.
Tapezirſpinnen, *pl.* (*Mygalidae*), sagarci.
Tapezirung, *f.* posaž *f.*
Tapfer, *adj.* hrabar, hrabren, hrabrenit, srčan; ein —er Menſch, hrabar junak; — fechten, hrabro, junački se biti; — ſein, junak biti; — arbeiten, živo raditi; — zechen, živo piti; Einen — ausprügeln, zdravo, živo, pošteno koga izlěmati.
Tapferkeit, *f.* hrabrost, hrabrenstvo, srce.
Tapferkeitémedaille, *f.* kolajna za hrabrost.
Tapir, *m.* (*Tapirus*), tapir.
Tapiſerie, ſ. Tapezirung.
Tapp, *m.* pljuska. [ſ. Tapp.
Tappe, *f.* šapa, čapet; (Stapfe), stoja;
Tappelborn, *m.* (*Acer camp.*) klen.
Tappen, *v. n.* tumarati, trtati; (ungeſchickt gehen), šljapati, capati; in etwas —, brbučiti u što.
Tappend, *adv.* trtimice, tumarajuć.
Täppiſch, *adj.* nesgrapan, nesgroman; ein —er Menſch, ſ. Tapps.
Tapps, *m.* suklata, sumlata; blesan, dedak; ſ. Tapp.
Tara, *f.* dara, tara.
Tara-Abzug, *m.* odbitak na daru.
Tararechnung, *f.* račun o dari.
Tarant, *m.* (*Swertia*), kljuvanka.
Tarantel, *f.* (*Lycosa Tarantula*), tarantula.
Tarantelbiß, *m.* ujed tarantule. [bělica.
Tarbutt, *m.* (*Cyprinus maximus*), velika
Tarif, *m.* cěnik, cěnovnik, tarifa; ſ. Zolltarif.
Tarifabtheilung, *f.* razděl cěnika, tarife
Tarifclaſſe, *f.* red cěnika. [cěnikom.
Tariffrei, *adv.* das iſt —, to nije pod
Tarifiren, *v. n.* ocěniti, odrediti cěnu.
Tarifmäßig, *adv.* po odredjenoj cěni; po cěniku. [cěnika.
Tarifpoſt, *f.* Tarifſatz, *m.* članak, stavak
Tariren, *v. a.* odbiti daru.
Tarnickl, *f.* trnovača.
Tarock, *n.* tarok.
Tarockiren, *v. n.* tarokovati.
Tarockſpiel, *n.* tarokovanje.
Tarrantola, *f.* (*Platydactylus murorum*), macaklica, krastava gušterica.
Tarreß, ſ. Traß.
Tarro, *m.* (*Caladium*), taro.
Tartane, *f.* tartana.
Tartſche, *f.* trga.
Tartſchenflechte, *f.* (*Cetraria*), štitar.
Tartuffel, Tartüffel, ſ. Trüffel.
Täſchchen, *n.* džepić, torbica, tobo(l)čić.
Taſche, *f.* torba; kesa, tobolac; (z. B. im Rocke), džep, žep, špag, čpag; er muß immer die Hand in der — haben, uvěk mora držati ruku u kesi; Einem etwas aus der — ſpielen, izglamazati komu što; (ein großes Maul), ralje; halt die —! jezik za zube! (Maul—), pljuska; (v. Pflaumen), rogač, kila; ſ. Taſchenkraut; Taſchenkrebs.
Täſchelkraut, ſ. Taſchenkraut.
Täſcheln, *v. a.* popljuskivati.
Taſchenbeſchlag, *m.* okov kese, tobo(l)ca.
Taſchenbuch, *n.* džepnik, žepnik, knjižica.
Taſchendach, ſ. Pultdach. [džepnica.
Taſchendeckel, *m.* zaklopac džepa, po-
Taſchendieb, Taſchenfeger, *m.* džepar, kra-
Taſchenformat, *n.* džepni oblik. [dikesa.
Taſchengeld, *n.* džepaš.
Taſchengucker, *m.* ſ. Lorgnette.
Taſchenkalender, *m.* koledarac, kalendarac.
Taſchenkamm, *m.* džepni češalj.
Taſchenklappe, *f.* ſ. Taſchendeckel.
Taſchenkraut, *n.* (*Thlaspi Bursa pastoris*), tarčužak, gusomača, mošnjak. [ljača.
Taſchenkrebs, *m.* (*Cancer pagurus*), strig-
Taſchenkreſſe, *f.* ſ. Taſchenkraut. [ente.
Taſchenmaul, *n.* ralje; čubanja; ſ. Löffel-
Taſchenmeſſer, *n.* britva, keba, škloca, kustura; (ein großes —), britvetina; (ein kleines —), britvica, brica.
Taſchenmuſchelſtein, *m.* ljušturovac.
Taſchenpfeffer, *m.* (*Capsicum*), paprika.
Taſchenpuffer, *m.* špaganica.
Taſchenräuber, ſ. Taſchendieb.
Taſchenſpiel, *n.* gluma, figla, slěparija; (*fig.*) obsěna. [glamaza.
Taſchenſpieler, *m.* glumar, figlar, slěpar,
Taſchenſpielerei, *f.* glumarija, figlarija, slěparija. [slěparica.
Taſchenſpielerin, *f.* glumarica, figlarica,
Taſchenſpielerkunſt, *f.* glumarstvo, figlarstvo, slěparstvo.
Taſchenſpielerſtreich, *m.* Taſchenſpielerſtückchen, *n.* gluma, figla.
Taſchenſtein, ſ. Taſchenmuſchelſtein.
Taſchentintenfaß, *n.* džepni tapanj.
Taſchentuch, *n.* džepni rubac, džepna marama; ſ. Schnupftuch.
Taſchenuhr, *f.* džepni dobnjak, sat, džepna ura; urica. [ničić.
Taſchenwörterbuch, *n.* mali rěčnik, rěč-
Täſchleinkraut, ſ. Taſchenkraut.
Täſchner, *m.* torbar.
Täſchnerhandwerk, *n.* torbarstvo, torbarija.
Taß, *m.* parma.
Taſſe, *f.* čaška, zdělica, taca, tas, findžan; eine — Kaffee, šalica kave; ſ. Kaffeetaſſe.
Taſſen, *v. a.* slagati, skladati.
Taſſenförmig, *adj.* čašast, zděličast.
Taſſer, *m.* slagač.
Taſtapparat, *m.* pipala.

Digitized by Google

Taſtatur, *f.* tipalo, klaviatura.
Taſtbar, *adj.* pipav.
Taſtbarkeit, *f.* pipavost.
Taſte, *f.* tipka, perde*, klavis; (*geom.*) [ſ. Tangente.
Taſten, *v. n.* an etwas —, pipati, opipati što; tipati; nach etwas —, čapiti
Taſtenbrett, *n.* ſ. Taſtatur.
Taſtenleiter, *m.* postavak tipke.
Taſtenſchwanz, *m.* rep tipke.
Taſter, *m.* pipač; (*sool.*) pipalo, pipak; ſ. Taſterzirkel.
Taſterzirkel, *m.* tokarsko šestilo.
Taſtkäfer, *m.* (*Pselaphus*), pipač.
Taſtlings, *adv.* opipom.
Taſtorgan, *n.* pipalo.
Taſtſenne, ſ. Tangente.
Taſtſinn, *m.* opip.
Taſtzirkel, *m.* pipače šestilo.
Tate, *m.* tata.
Tatler, ſ. Schwätzer.
Tatſche, *f.* prakljača, ruka kao prakljača.
Tätſcheln, *v. a.* potreptati, pljuskati.
Tatſchen, *v. a.* ščapiti; tapati.
Tättein, *v. n.* tipati.
Tattern, ſ. Stottern. [nabockati.
Tattowiren, *v. a.* izbockati, napikati,
Tattowirung, *f.* napik, kožna kitica, na-
Tatzbär, *m.* medvěd. [bodnica.
Tätzchen, *n.* šapica; ſ. Handkraufe.
Tatze, *f.* šapa, čapet; (*fig.*) šapa; Einem auf die — klopfen, po prstih koga biti; ſ. Handkraufe.
Tatzfuß uſw. ſ. Patſchfuß uſw.
Tau, *n.* konop, čelo, palamar, gumina; (ſpr.) aus dem —e ſchlagen, okrenuti u bezpuće; ſ. Webeſtuhl.
Taub, *adj.* gluh (gluv); — werden, glu(h)nuti, oglu(h)nuti; — machen, oglušiti; auf einem Ohre — ſein, nečuti na jedno uho; gegen die Bitten eines Andern — ſein, glušiti se od koga, oglušiti se koga; ſich — ſtellen, ogluške kùpiti; du predigſt —en Ohren, kao da kamenu besědiš; ein —er Finger, uzet prst; —e Kohlen, mrtvo ugljevje; —e Neſſel, mrtva kopriva, medić; —e Nuß, šupalj orah; —e Blüte, jalov cvět; ein —es Ei, mućak; —e Ähren, šturo klasje; —es Gebirge, jalova ruda.
Täubchen, *n.* golubak, golubić, golubče, golubčica; (*Columbella*), golubak.
Taube, *f.* golub; (das Weibchen), golubica; (ſpr.) er glaubt die gebratenen —n ſollen ihm in den Mund fliegen, hoće da mu padaju s neba pečene mušmule; (*astr.*) golubica.
Taube, *m.* gluhak, gluhac, gluhać, gluho.
Tauben, *v. n.* gluhnuti.
Täuben, *v. a.* glušiti; ſ. Betäuben.
Tauben- (in Zuſ.) golubov; golubinji.
Taubenapfel, *m.* golubača.
Taubenauge, *n.* Taubenblick, *m.* (*fig.*) nevino oko, nevin pogled.
Taubenbeere, ſ. Kratzbeere.
Taubenbohne, ſ. Taubenerbſe.
Taubenei, *n.* golubinje jaje.
Taubenerbſe, *f.* grah-golubnjak; (*Robinia Caragana*), karaganski nerod.
Taubenfalk, *m.* (*Falco peregrinus*), soko(l)-golubar; ſ. Weihe.
Taubenfarbe, *f.* golubilo, golubinja mast
Taubenfarbig, *adj.* golubast. [(boja).
Taubenfeder, *f.* golubinje pero
Taubenfleiſch, *n.* golubovina.
Taubenflug, *m.* jato golubovah. [lubar.
Taubenfreund, *m.* prijatelj golubah, go-
Taubenfuß, *m.* (*Geranium columbinum*), golubinji ždralinjak.
Taubengeier, ſ. Taubenfalk.
Taubengrindkraut, *n.* (*Scabiosa columbaria*), golubinja prženica.
Taubenhabicht, ſ. Taubenfalk.
Taubenhalsfarbe, ſ. Taubenfarbe.
Taubenhälter, *m.* golubar.
Taubenhaus, *n.* golubinjak.
Taubenherz, *n.* (*fig.*) golubinje srce; (*Cardium medium*), srednja čančica.
Taubenkabel; Taubenkirſche; Taubenkorn; Taubenkraut, ſ. Taubenkropf; Taubenkirſche; Sommerlolch; Taubenfuß.
Taubenkorb, *m.* kotobanja.
Taubenkropf, *m.* (*Fumaria officinalis*), rosnica, dimnica; ſ. Bohen.
Taubenlieb, *n.* (*Verbaena offic.*) sporiš.
Taubenloch, *n.* golubinje leto.
Taubenmiſt, *m.* golubje blato.
Taubenneſt, *n.* golubinje, golubovo gnězdo.
Taubenpaar, *n.* dvoje golubah; par go-
Taubenruf, *m.* vab golubah. [lubah.
Taubenſchlag, *m.* golubinjak.
Taubenſchnabel, ſ. Taubenfuß
Taubenſchwanz, *m.* (*Macroglossa stellatarum*), golubovac.
Taubenſinn, *m.* golubinja narav.
Taubenſtößer, *m.* (*Falco palumbarius*), kraguj, kokošar, golubar.
Taubenvogt, Taubenwärter, *m.* golubar.
Taubenweizen, *m.* (*Sedum album*), běli jarić, žednjak.
Taubenzucht, *f.* golubarstvo.
Tauber, Taubert, *m.* golub.
Täuberling, ſ. Täubling.
Taubfiſch, ſ. Zitterroche.
Taubgerſte, *f.* (*Hordeum mur.*) stoklasa.
Taubhafer, *m.* (*Bromus*), ovsik; (*Arena fatua*), ovsina.
Taubheit, *f.* gluhoća, gluhost, gluhota.
Täubin, *f.* golubica.
Taubkorn, Taubkraut, *n.* ſ. Sommerlolch.
Täubling, *m.* (*Agaricus emeticus*), gluhara.
Taubneſſel, *f.* (*Lamium*), medić, mrtva kopriva; ſ. Hanfneſſel.
Täubner, *m.* golubar.
Taubrocken, *m.* (*Equisetum hiemale*), hvošće, cinkrot.

Digitized by Google

Taubſchwamm, *m.* (*Lycoperdon Bovista*),
Taubſtumm, *adj.* gluhoněm. [puhara.
Taubſtumme, *m.* gluhoněmac.
Taubſtummenanſtalt, *f.* gluhoněmnica.
Taubſtummenlehrer, *m.* učitelj gluhoněmih.
Taubtreſpe, *f.* ſ. Taubhafer.
Taubwerden, *n.* gluhnuće, ogluhnuće.
Taubwurm, ſ. Tollwurm.
Tauchbärn, *m.* prigreb.
Tauchen, *v. n.* noriti, roniti, gnjurati se; (v. d. Sonne), smiriti se; —, *v. a.* Einen unter das Waſſer —, zagnjuriti, pognjuriti koga u vodu; Brod (z. B. in die Brühe) —, močiti, umočiti, umakati kruh; ein glühendes Eiſen ins Waſſer —, kaliti, okaliti željezo i. gvoždje.
Tauchente, *f.* sarka; ſ. Sägeſchnäbler.
Taucher, *m.* ronac, gnjurač; (*Mergus*), ronac, norac; (*Colymbus arcticus*),
Tauchergans, ſ. Tauchgans. [crnovoljac.
Taucherglocke, *f.* ronilo.
Taucherhuhn, *n.* (*Colymbus Uriae*), gagara.
Taucherkibitz, *m.* ſ. Tauchgans.
Taucherkönig, ſ. Eisvogel.
Taucherkunſt, *f.* ronarstvo. [pandurka.
Täucherlein, *n.* (*Colymbus minor*), mala
Tauchermeve; Taucherſäge, ſ. Taucherhuhn; Tauchente.
Taucherſchiff, *n.* (ladja-)ronilica. [ronac.
Tauchertaube, *f.* (*Colymbus Grylle*), crni
Tauchgans, *f.* (*Mergus Merganser*), gnjurač, potapljač.
Tauchhuhn, ſ. Taucherhuhn.
Tauchkäfer, ſ. Waſſerkäfer.
Tauchſtange, *f.* kotka.
Taufact, *m.* krštenje. [zilo.
Taufbecken, *n.* krstionica; (b. Dr.) gru-
Taufbrief, ſ. Taufſchein.
Taufbrunnen, *m.* gruzilo. [štenih.
Taufbuch, *n.* krstna matica; matica kr-
Taufbund, *m.* krstni ugovor.
Taufe, *f.* krst, krštenje; die — empfangen, kršten biti; in der —, na krstu; ein Kind über die — halten, kumovati dětetu.
Taufen, *v. a.* krstiti, pokrstiti, kršćavati; ſich — laſſen, krstiti se, pokrstiti se; — laſſen, prekrstiti; ein getaufter Jude o. Türke, pokrštenjak.
Taufen, *n.* krštenje.
Täufer, *m.* krstitelj.
Taufeſſen, *n.* krštenje.
Taufformel, *f.* rěči krštenja.
Taufgebühr, *f.* Taufgeld, *n.* krstnina.
Taufgelübde, *n.* krstni zavět.
Taufgeſchenk, *n.* povojnica.
Taufgnade, *f.* krstna milost.
Taufhandlung, *f.* krštenje.
Taufhemde, *n.* krstnica, krznica.
Taufkind, *n.* krštenče; ſ. Täufling.
Taufkiſſen, *n.* krstni jastuk.
Taufkleid, *n.* krstnica, krstna haljina.
Täufling, *m.* krstnik, krštenik; pokrštenik, pokrštenjak.
Taufmahl, *n.* krštenje.
Taufname, *m.* krstno, kršteno ime.
Taufpathe, *m.* krstni, kršteni kum; (der Täufling), kumče.
Taufpathin, *f.* kuma, kumica.
Taufpfennig, *m.* povojnica. [krštenja.
Taufrede, *f.* krstna beséda; beséda kod
Taufſchein, *m.* krštenica, krstni list, kršteno pismo.
Taufſchilling; Taufſchmaus; Taufſtein, *m.* ſ. Taufgeſchenk; Taufmahl; Taufbecken.
Tauftag, *m.* krstni dan; dan krštenja.
Taufvetter, ſ. Taufpathe.
Taufwaſſer, *n.* krstna voda.
Taufzeuge, ſ. Taufpathe.
Taugen, *v. n.* valjati; wozu taugt das? čemu je to? er taugt nicht zum Soldaten, nije za vojnika; das taugt nicht, to nevalja; (spr.) wer ſich ſelbſt nichts taugt, taugt keinem Andern, tko nije za se, nije ni za drugoga (valjan).
Taugenichts, *m.* ništarija, nevaljalac, pušt, tepihlèb, kalaš.
Tauglich, *adj.* valjan, valjao; shodan, podoban, sposoban, vrstan. [dobnost.
Tauglichkeit, *f.* valjanost, vrstnoća, po-
Taugras, *n.* (*Triticum repens*), pirika.
Taugſam, *adj.* vrstan, prikladan.
Taulos, *adj.* bez konopah.
Taumel, *m.* zavrat *f.*; vrtoglavica; (Taumeln), trtanje; (Rauſch), pijanstvo; mamura; (*fig.*) omama; im — der Freude, opojen radošću.
Taumelerregend, *adj.* vratovan.
Taumelfiſch, ſ. Tummler.
Taumelig, *adj.* zavratao; vrtoglav; — werden, zavratati.
Taumelkäfer, *m.* (*Gyrinus*), kolovrata.
Taumelkerbel, ſ. Kerbelkropf.
Taumellolch, *m.* (*Lolium temulentum*), ljulj-vrat.
Taumeln, *v. n.* vratati; (im Gehen), teturati, trtati, tumarati, vrludati, kudecati; in das Zimmer —, u sobu utrtati, tumariti.
Taumelnd, *adj.* bunovan; (im Gehen), trtajuć, teturajuć; — gehen, teturati, trtati; —es Vergnügen, omamna zabava; omamno veselje, razkošje.
Taumelſchritt, *m.* teturanje, trtanje.
Taumeltaube, *f.* (*Columba gyratrix*), čigra.
Taumler, *m.* vratač, vrtoglavac; ſ. Taumeltaube; Tummler.
Taupel, ſ. Tauchbärn.
Taurant, ſ. Löwenmaul.
Taurin, *n.* taurin.
Tauſch, *m.* proměna, razměna; (das Tauſchen), měna, mènjanje; einen — machen, proměniti što; einen — mit Jemand eingehen, proměniti se s kim; ſ. Tauſchhandel; (*bót.*) ſ. Winterlolch.

Digitized by Google

Tauſchanſtalt, *f.* mènjaonica.
Täuſchbar, *adj.* obmanljiv, varav.
Tauſche, *f.* kučka, kuja; ſ. Mutterſchwein.
Tauſchen, *v. n.* mit Jemand —, promèniti se, razmèniti se s kim; mènjati se s kim; mit den Pferden —, mènjati, promèniti, trampiti konje; wir wollen —, da se promènimo i. razmènimo; —, *v. a.* promèniti, mènjati.
Täuſchen, *v. a.* obma(h)nuti, obmanjivati; prevariti; ſich —, *v. r.* prevariti se, varati se; ſich ſelbſt —, prevariti se sam sobom.
Täuſchend, *adj.* obmanjujuć, varajuć; obmanljiv; varav; —, *adv.* varavo; — ähnlich, za čudo nalik; isto to, puko to.
Tauſcher, *m.* promènjač, razmènjač.
Täuſcher, *m.* obmanilac.
Tauſcherei, *f.* mènja. [trampa.
Tauſchgeſchäft, *n.* razmèna, promèna,
Tauſchhandel, *m.* razmèna, trampa; — treiben, trampiti.
Tau-ſchlitten, *m.* užarske saonice.
Tauſchluſt, *f.* mènjavost.
Tauſchluſtig, *adj.* mènjav.
Tauſchmittel, *n.* mènjalo.
Täuſchung, *f.* obmana, obsèna; prevara.
Täuſchungslos, *adj.* bez obmane.
Täuſchungsvoll, *adj.* obmanljiv. [vor.
Tauſchvertrag, *m.* razmèni, trampen ugo-
Tauſchweiſe, *adv.* promènom, razmènom; trampom; na razmènu.
Tauſend, *num.* tisuća, hiljada; er hat —e im Vermögen, hiljadar je; unter —en iſt keine ſo ſchön, lèpote joj u hiljadi neima; es blieben —e auf dem Schlachtfelde, mnogo tisućah (hiljadah) ostalo je u boju; — Dank! hvala od neba do zemlje! ich habe — Gründe dazu, sila razlogah me na to nuka; zu —en, na tisuće, hiljade; tisućami, hiljadami; ein Zeitraum von — Jahren, tisuća i. hiljada godinah.
Tauſend, *m.* der —! a bèsa! koga bèsa! daß dich der —! idi do —!
Tauſend, *n.* tisuća, hiljada*.
Tauſendarm, *m.* (*fig.*) stokrakac.
Tauſendarmig, *adj.* stokrak. [vrstan.
Tauſendartig, *adj.* tisućovrstan, hiljado-
Tauſendbein, *n.* (*Scolopendra*), stonoga.
Tauſendbeinig, *adj.* (*fig.*) stonog.
Tauſendblatt, *n.* ſ. Schafgarbe.
Tauſendblätterig, *adj.* stolist.
Tauſender, *m.* (*math.*) tisućica, hiljadica; (tauſend Stück), tisućak; (eine Banknote), tisućka; (*mil.*) tisućnik.
Tauſenderlei, *adj.* tisućovrstan, hiljadovrstan; od tisuću (hiljadu) vrstih.
Tauſendfach, *adj.* tisućogub, tisućostruk.
Tauſendfältig, *adj.* tisućogub; —, *adv.* Einem etwas — erſetzen, naknaditi komu hiljadu putah.
Tauſendförmig, *adj.* tisućoličan.
Tauſendfuß, *m.* ſ. Tauſendbein.
Tauſendgeſtaltet, ſ. Tauſendförmig.
Tauſendguldenbanknote, *f.* tisućka.
Tauſendguldenkraut, *n.* (*Erythraea Centaurium*), crvena kitica, kičica, talovo.
Tauſendjährig, *adj.* tisućolètan, hiljado-
Tauſendknoten, ſ. Wegetritt. [godišnji.
Tauſendköpfig, *adj.* (*fig.*) stoglav.
Tauſendkorn, *n.* (*Herniaria*), priputnica.
Tauſendkünſtler, *m.* sveznadar, sveznalo; —in, *f.* sveznadarka.
Tauſendmal, *adv.* tisućkrat, hiljadu putah.
Tauſendmalig, *adj.* hiljadoputan, tisućkratan.
Tauſendmaltauſend, *n.* tisuća tisućah, hiljada hiljadah. [funtih.
Tauſendpfündig, *adj.* od tisuću (hiljadu)
Tauſendſaſſa, *m.* šavol.
Tauſendſchelm, *m.* velik šibljak.
Tauſendſchön, *n.* (*Amaranthus*), trator, perjanica.
Tauſendſte, *adj.* tisući, hiljadni; das weiß der — nicht, toga u hiljadi jedan nezna. [doglasan.
Tauſendſtimmig, *adj.* tisućoglasan, hilja-
Tauſendtheil, Tauſendtel, *n.* tisućina.
Tauſendtheilig, *adj.* tisućinski.
Tauſendzüngig, *adj.* tisućojezičan, hiljadojezičan, od hiljadu jezikah.
Tautogramm, *n.* istopis.
Tautologie, *f.* istorèčje, istoreka.
Tautologiſch, *adj.* istorèčni. [mine.
Tauwerk, Tauzeug, *n.* konopi, čela, gu-
Tavernicus, *m.* tovarnik.
Tawer, *m.* brezova kora.
Tax, *m.* (*Taxus*), tisa; ſ. Dachs. [sah.
Taxabſchreibung, *f.* izpis odredbinah, tak-
Taxamt, *n.* odredbinarnica, taksarnica.
Taxator, *m.* cènjač, cènilac; taksator.
Taxbar, *adj.* pod odredbinom, taksom.
Taxbaum, ſ. Tax.
Taxbezug, *m.* primanje odredbine, takse.
Taxe, *f.* (Abgabe), odredbina, taksa; (Schätzung), procèna; (feſtgeſetzter Preis), ocèna; odredjena, ustanovljena cèna. [takse.
Taxeinhebung, *f.* pobiranje odredbine,
Taxen, ſ. Taxiren. [takse.
Taxentrichtung, *f.* plaćanje odredbine,
Taxfrei, *adj.* prost od odredbine, takse; bez odredbine, takse; ein Amt — verleihen, dati službu uz oprost od odredbine, takse.
Taxfreiheit, *f.* oprost od odredbine, takse.
Taxgeſetz, *n.* zakon o odredbinah, taksah.
Taxiren, *v. a.* (die Taxe beſtimmen), oseći odredbinu, cènu; (ſchätzen), cèniti, procèniti; das Fleiſch —, ocèniti meso, ustanoviti cènu mesu.
Taxirung, *f.* osècanje odredbine, taksah; (des Preiſes), ocènba.
Taxnachſicht, *f.* popust odredbine, taksah.

Digitized by Google

Taxonomie, f. Systematik.
Taxordnung, f. odredbinska, taksena
Taxschuldigkeit, f. dužnost plaćati odred-
Tartanne, f. jela. [binu.
Taxvormerkung, f. bilježenje odredbine.
Taz, m. daća, dacija.
Tazamt, n. dacijnica. [zelen-kada.
Tazette, f. (*Narcissus pseudonarcissus*),
Technik, f. tehnika; s. Terminologie.
Techniker, m. tehnik.
Technisch, *adj.* tehnički; —er Ausdruck, znanstven naziv; —es Institut. tehnika.
Technolog, m. zanatoslovac, tehnolog.
Technologie, f. zanatoslovje, tehnologija.
Technologisch, *adj.* zanatoslovni, tehnolo-
Teckel, m. jazavčar. [gički.
Teckelbohne, f. bob.
Teff, n. (*Poa abyssinica*), habeška resa.
Tegel, m. ilovasti lapor.
Teianker, m. mačka.
Teich, m. (Wasserbehälter), vodenište; (Fisch—), ribnjak. [sitina.
Teichbinse, f. (*Scirpus lacustris*), blatna
Teichel, m. čunak.
Teichfeder, f. s. Glanzgras.
Teichfenchel, m. (*Myriophyllum*), krocanj.
Teichfenster, n. odtoka ribnjaka.
Teichfisch, m. riba iz ribnjaka.
Teichfischerei, f. ribanje u ribnjaku; s. Teichwirthschaft.
Teichforelle, f. ribnjačka pastrma.
Teichgräber, m. jamar.
Teichhorn, n. s. Teichschnecke.
Teichhuhn, n. (*Gallinula Chloropus*), zelen-noga mlakuša.
Teichkarpfen, m. ribnjački šaran.
Teichkolben, s. Rohrkolben.
Teichkrebs, m. ribnjački rak.
Teichlilie, f. (*Iris pseudacorus*), žuta perunika; s. Kalmus.
Teichlinse, f. vodena leća. [njaka.
Teichmeister, m. ribnjačar, nastojnik rib-
Teichmünze, s. Ackermünze.
Teichmuschel, f. (*Anodonta*), bezzubka.
Teichnapfschnecke, f. (*Ancylus lacustris*), blatna zdělica.
Teichnuß, s. Wassernuß.
Teichordnung, f. ribnjačka uredba.
Teichpacht, f. zakup ribnjaka.
Teichrechen, m. ribnjačke greblje.
Teichrohr, Teichschilf, n. (*Phragmites*), trska.
Teichrose, f. (*Nuphar*, lekuta. [trska.
Teichsalamander, m. (*Triton cinereus*), pepeljasti štur i pupić.
Teichsänger, m. (*Motacilla arundinacea*), trsnica(-pěnica).
Teichschleuse, f. ustava od ribnjaka.
Teichschnecke, f. (*Ancylus lacustris*), blatna zdělica.
Teichwanze, f. blatna stěnica.
Teichwasser, n. voda od ribnjaka.
Teichwasserläufer, m. (*Totanus stagnatilis*), jezerska polojka.
Teichwirthschaft, f. ribnjačarstvo.
Teichzapfen, m. čep od ribnjaka.
Teig, *adj.* (v. Obste), gnjio, gnjilast, ugnjio; —e Birn, mekuša.
Teig, m. těsto; den — anmachen, zamĕsiti; den — kneten, mĕsiti; geriebener —, tarana; ausgewalkter —, list, mlinac, lokša, obga, jufka; den — gehen lassen, pustiti těsto, da izidje, dodje i. da se digne.
Teigabdruck, m. otisak u těstu; s. Paste.
Teigbirn, f. mekuša.
Teigen, v. n. (teigicht werden), ugnjiliti, gnjiliti; (teigig sein), gnjecavan biti.
Teigicht, *adj.* gnjecavan; celinast; — werden, (v. Obste), s. Teigen.
Teigig, *adj.* těsten; (beteigt), těstavan.
Teigigkeit, f. gnjecavost.
Teigkratze, f. strugača, postrug.
Teigrad, Teigrädchen, n. kovrtač, zvězda,
Teigscharre, s. Teigkratze. [mavišnjak.
Teigspeise, f. těstenina, jelo od brašna.
Teim, m. svornjak.
Teimstock, m. srčanica.
Teint, m. s. Hautfarbe.
Teke, s. Schaflaus.
Telegraph, m. brzojav, hitrojav, telegraf.
Telegraphen- (in Zus.) brzojavni, hitrojavni, telegrafički.
Telegraphenamt, n. brzojavni ured; s. Telegraphenbureau. [java.
Telegraphenbeschädigung, f. oštета brzo-
Telegraphenbote, m. brzojavni glasnik.
Telegraphenbureau, n. brzojavnica.
Telegraphen-Correspondenz, f. brzojavno (telegrafičko) dopisivanje; dopisivanje brzojavom.
Telegraphen-Direction, f. ravnateljstvo brzojavah (telegrafah).
Telegraphenlinie, f. brzojavni trak.
Telegraphenroute, f. brzojavni pravac.
Telegraphenstation, f. brzojavna postaja.
Telegraphie, f. brzojavstvo, telegrafija.
Telegraphiren, v. a. brzo javiti, brzo javljati, javiti brzojavom, telegrafirati.
Telegraphisch, *adj.* brzojavni, hitrojavni, telegrafički; —e Depesche, brzojavni doglas, glas; ein —er Apparat, brzojavnik.
Telegraphist, m. brzojavljač, telegrafista.
Teleskop, n. zvězdozor, teleskop.
Teleskopisch, *adj* zvězdozorni, telesko-
Telle, f. jamica, dubka. [pički.
Teller, n. tanjir, tanjur, golar, pladanj; (*bot*) cvětište; (Hand—), dlan.
Tellerapfel, m. tanjirača.
Tellerbrett, n. zdělnjak.
Tellerchen, n. tanjirac.
Tellerförmig, *adj.* tanjirast.
Tellerhammer, m. tanjiraš.
Tellerhaube, f. poculica.
Tellerhuf, m. plosnato kopito.

Digitized by Google

Tellerkohl, *m.* (*Malva crispa*), kokornjava slězovača.
Tellerkorb, *m.* košarica za tanjire.
Tellerlecker, *m.* čankoliz.
Tellermütze, *f.* Tellerhaube.
Tellernachbar, *m.* susěd za stolom.
Tellernase, *f.* razpljošten nos.
Tellerrübe, *f.* tanjirača.
Tellerschnecke, *f.* (*Planorbis*), svitak.
Tellerschrank, *m.* tanjirnik.
Tellersgroß, *adj.* kolik tanjir.
Tellertuch, *n.* s. Serviette.
Tellermuschel, *f.* (*Tellina*), kružatica.
Tellur, *n.* zemljik, telur.
Telluräthyl, *n* etilast telurid.
Tellureisen, *n.* zemljično (telurno) željezo.
Tellurid, *n.* telurid.
Tellurig, *adj.* zemljični, telurni.
Tellurisch, *adj.* zemni.
Tellurium, *n.* telurij.
Tellurkalium, *n.* pepelični telurid.
Tellurmetall, *n.* telurid.
Telluroxyd, *n.* zemljični (telurni) kis.
Tellursäure, *f.* zemljična (telurna) kiselina.
Tellursilber, *n.* srebrni telurid.
Tempel, *m.* hram; crkva.
Tempelbau, *m.* gradjenje hrama, crkve.
Tempeldiener, *m.* crkvenjak; (Priester), svećenik.
Tempelhaft, *adj* poput hrama.
Tempelherr, *m.* crkvenjak.
Tempelherrenorden, s. Tempelorden.
Tempelhof, *m.* crkvište, cintor*.
Tempelorden, *m.* crkvenjački red.
Tempelpfeiler, *m.* stubao od hrama, pilov od crkve.
Tempelraub usw. s. Kirchenraub usw.
Tempelritter, s. Tempelherr.
Tempelzinne, *f.* krunište, vrh od crkve.
Temperament, *n.* lagoda, temperamenat; (*fig.*) er hat viel —, škakljiva je oka.
Temperaments- (in Zuſ.) lagodni.
Temperatur, *f.* toplota, temperatura.
Temperaturwechsel, *m.* měna toplote.
Temperhafen, *m.* hladionik.
Temperiren, *v. a.* (mildern), blažiti, ublažiti; s. Mäßigen.
Temperirofen, Temperofen, *m.* hladionica.
Temperirt, *adj.* razblažen; s. Gemäßigt.
Tempern, *v. n.* bezposličiti.
Templer, s. Tempelherr.
Tempo, *n.* mah; à —, na vrěme.
Temporär, *adj.* privremeni; zavremeni.
Temporell, *adj.* vremenit.
Temporisiren, *v. n.* (aufschieben), razgadjati, razvlačiti, trgovlačiti; (sich nach Umständen richten), šeprtljiti.
Tendenz, *f.* (Richtung), smĕr; (Streben), težnja; (Abzweckung), naměra.
Tendenziös, *adj.* smĕrovan.
Tendenzpoesie, *f.* smĕrovno pěništvo.
Tendenzproceß, *m.* smĕrovna parnica; parnica za smĕr.
Tender, *m.* tendar.
Tenne, *f.* gumno (guvno); die — schlagen o. patschen, pobiti, pobijati gumno.
Tennegras, *n.* (*Plantago*), bokvica, trputac.
Tennemeister, *m.* nasadnik.
Tennenschlägel, *m.* nabijač, pobijač, tuklo.
Tenor, *m.* (*mus.*) miloglas, tenor.
Tenorist, *m.* miloglasnik, tenorista.
Tenorstimme, *f.* s. Tenor.
Tension, s. Spannung.
Tenuto, *adv.* podržeć.
Tepel, *m.* (*Raja Batis*), barakola, raža.
Teppich, *m.* prostirač; ein türkischer —, šarenica, čilim; ein venetianischer —, velenac; (Tapete), sag; einen — auf die Erde breiten, prostrěti prostirač; eine Wand mit —en bekleiden, posažiti zid; —e weben, iverati.
Teppicharbeit, *f.* iveranje.
Teppichbiene, *f.* sagarica.
Teppichen, *v. a.* posažiti, sažiti.
Teppicher, s. Tapezirer.
Teppichhändler, Teppichmacher, *m.* sagar.
Teppichmotte, *f.* (*Tinea tapezella*), sagarka.
Teppichnagel, *m.* sažarski klinčić.
Teppichwerk, *n.* sagovje.
Teppichwirker, *m.* iveralac; —in, *f.* iveralja.
Teppichwirkerei, *f.* iveranje.
Terasse, s. Terrasse.
Terbium, *n.* terbij.
Terbutte, *f.* (*Pleuronectes Flesus*), list, paserić, pasarin.
Tereben, *n.* tereben.
Terebratel, *f.* (*Terebratula*), buška.
Terling, s. Cornelkirsche.
Termin, *m.* rok; s. Frist.
Terminologie, *f.* nazivlje.
Terminologisch, *adj.* nazivni.
Terminweise, *adv.* na obroke.
Terminzahlung, *f.* plaćanje na obroke.
Termit, *m.* (*Termites fatalis*), raztočnik, termit.
Ternär, *adj.* trojni.
Terne, *f.* (v. Pers.) trojica; s. Terno.
Ternion, Terno, *n.* trojina.
Terpentin, *m.* terpetin.
Terpentinbaum, *m.* (*Pistacia Terebinthus*), smrdelj, smrdljika, smrda.
Terpentinfirniß, *m.* terpetinska pokost.
Terpentingeist, *m.* terpetinska žesta.
Terpentinöl, *n.* terpetinsko ulje.
Terpentinspiritus, *m.* terpetinska žesta.
Terrain, *n.* tlo; prostor; — gewinnen, širiti se; coupirtes —, premreženo tlo; ein offenes —, puklo tlo, puklo polje; ein bedecktes —, obraslo tlo.
Terrainhinderniß, *n.* zapreka tla, zemlje.
Terrainkunde, *f.* tloznanstvo.
Terrainkundig, *adj.* tloznan.
Terrainlehre, *f.* nauka o tlu.
Terrainverhältniß, *n.* kakvoća tla, zemlje.
Terrasse, *f.* zaravanjak, zalavanak, batrica.
Terraffenland, *n.* stupnjevina.

Digitized by Google

Terraſſiren, *v. a.* zaravnjivati, zaravniti,
Terrine, *f.* jušnik. [zatavaniti.
Territorialgebiet, *n.* kotar, zemlja.
Territorialhoheit, *f.* vlast nad zemljom.
Territorialrecht, *n.* vladalačko pravo.
Territorium, *n.* (Grund), zemlja, zemljište; (Bezirk), kotar; (Gebiet), područje.
Terroriſiren, *v. n.* strahovati, udariti ba-
Terrorismus, *m.* strahovanje. [hom.
Terroriſt, *m.* strahovalac.
Terroriſtiſch, *adj.* strahovni.
Tertia, *f.* treći red, razred.
Tertianfieber, *n.* (groznica-)trećača.
Tertiär, *adj.* treći.
Tertiawechſel, *m.* treća mĕnica.
Tertie, Terz, Terzie, *f.* (*math.*) hipac, tercija; (*mus.*) trećinica; (Kart.) treća; (Fechtk.) trećak; (*theol.*) treća.
Terz, *m.* trogodče.
Terzerol, *n.* špaganica, puščica.
Terzeron, *m.* trećak.
Terzett, *n.* tropĕv; troglas, tercet.
Terzine, *f.* terzina.
Teſchine, *f.* češanjka. [test.
Teſt, *m.* (*chem.*) klobuk, kapela; (*met.*)
Teſtament, *n.* oporuka, poslĕdnja volja, (testamenat); ein — machen, načiniti oporuku; (*theol.*) das alte —, stari zavĕt i. zakon.
Teſtamentariſch, *adj.* oporučni.
Teſtamentfälſcher, *m.* izopačitelj oporuke.
Teſtamentlich, *adj.* (*jur.*) oporučni; (*theol.*) zavĕtni, zakonski; —, *adv.* oporukom; Einem etwas — hinterlaſſen, oporučiti
Teſtamentmacher, ſ. Teſtator. [komu što.
Teſtamentſchreiber, *m.* pisalac oporuke.
Teſtamentserbe, *m.* oporučni naslĕdnik.
Teſtamentsexecutor, Teſtamentsvollzieher, *m.* ovršitelj, izvršitelj oporuke.
Teſtamentseröffnung, Teſtamentspublikation, *f.* proglašenje, proglašivanje oporuke.
Teſtamentsſchreiber, *m.* pisalac oporuke.
Teſtamentsweiſe, *adv.* oporukom.
Teſtamentszeuge, *m.* svĕdok oporuke.
Teſtator, *m.* oporučitelj; —in, *f.* oporu-
Teſte, *f.* ćup. [čiteljica.
Teſtification, *f.* osvĕdočenje.
Teſtificiren, *v. a.* osvĕdočiti.
Teſtimonium, ſ. Zeugniß.
Teſtiren, *v. n.* oporučiti, oporučivati; činiti, načiniti oporuku; ſ. Bezeugen.
Teſtirungsfähigkeit, *f.* sposobnost, podobnost za oporučivanje.
Teſtpfanne, *f.* testnica.
Tete, *f.* die — bieten, ſ. Spitze; an der — ſtehen, biti pred vojskom; — à —, razgovor na samo.
Tetrachotomiſch, *adj.* izprečetvoren.
Tetradik, *f.* četrbrojstvo, tetradika.
Tetraĕder, Tetraëdron, *n.* četvorac.
Tetragon, *n.* četrkutnik, četrnuglac.
Tetragonal-Dodekaëder, *n.* kiprolik.
Tetragonal-Ikoſitetraëder, *n.* zweifantiges —, leucitoid; dreifantiges —, diploid.
Tetragonalzahl, ſ. Quadratzahl.
Tetragonometrie, *f.* nauka o četrnuglju.
Tetrakontaktaëder, *n.* alemolik.
Tetralogie, *f.* četvero-igra, tetralogija.
Tetrandrie, *f.* četrmuštvo, četrprašnjaci.
Tetrapodie, *f.* četrstopje.
Tetrarch, *m.* četrvlad.
Tetrathionſäure, *f.* tetrationska kiselina.
Teuchel, ſ. Teichel.
Teufe, *f.* dubljina, dub *f.*
Teufel, *m.* vrag, djavo(l), hudoba; bĕs; er iſt vom — beſeſſen, vrag ga je podsio, bĕsomučan je; er ließ ſich vom — verführen, vrag ga je navratio, nateutao; der — hat mich hingeführt, bĕs me je nanio; es iſt zum — gefahren, pošlo je pasjom prtinom; otišlo je k vragu; Einen zum — wünſchen, aratosiljati koga; er hat den — im Leibe, neda mu vrag mirovati, neda mu djavol mira; geh' zum —! idi bez traga! zum —! do vraga! was der —! koga vraga! ich frage den — darnach! marim ja; der hinkende —, hromi dabo; der — iſt nicht ſo ſchwarz als man ihn malt, ni vrag nije crn, kako ga kažu; der — feiert nicht, vrag nespava; ein armer —, prepukli sirák, ubogac, uboža; es ſtinkt wie der —, smrdi kao vuga i. gem; dem — wehrt man mit dem Kreuz, den Leuten mit Fäuſten, neboji se svaka suša Boga nego batine; man ſoll den — nicht an die Wand malen, tko vraga svĕćom traži, taj će ga i naći.
Teufelchen, *n.* vražić, djavo(l)će.
Teufelei, *f.* vragólija, djavolija; — machen, ſ. Teufeln.
Teufelhaft, Teufeliſch, *adj.* vražji, djavolji; (Teufelmäßig), vražki, djavo(l)ski.
Teufeln, *v. n.* vragovati, vragolisati.
Teufelsabbiß, *m.* (*Scabiosa succisa*), prĕ-
Teufelsamt, *n.* vražja služba. [skoč.
Teufelsanwalt, *m.* vražji odvĕtnik.
Teufelsarbeit, *f.* vražji posao, krvosalija, glavobolja. [gorocvĕt.
Teufelsauge, *n.* (*Adonis aesticalis*), letni
Teufelsband, ſ. Löwenmaul. [gopud.
Teufelsbanner, *m.* zaklinjač vraga, vra-
Teufelsbannerei, *f.* zaklinjanje vraga.
Teufelsbart, *m.* ſ. Schneeblume.
Teufelsbaum, *m.* (*Morisonia*), procĕpac.
Teufelsbeere; Teufelsbeſchwörer; Teufelsbiß; Teufelsblume, ſ. Tollkirſche; Teufelsbanner; Teufelsabbiß; Sternmiere.
Teufelsbraten, *m.* vragović, paklenjak, ličinaš.
Teufelsbraut, *f.* vĕštica. [leglo.
Teufelsbrut, *f.* (*fig.*) pasji podsad, pasje
Teufelsdarm, *m.* (*Convolvulus arvensis*), slak, poponac.

Digitized by Google

Teufelsdiener, *m.* vražji sluga.
Teufelsdorn, *m.* (*Tribulus*), glošje.
Teufelsdreck, *m.* smrdljiva smola.
Teufelsei, *n.* s. Gichtschwamm.
Teufelsfinger, s. Fingerstein.
Teufelsgestank, *m.* vražji, strašan smrad.
Teufelsglück, *n.* vražja sreća.
Teufelsjunge, *m.* vragolić, djavolić.
Teufelskerl, *m.* sotonjak, vragolan, vragulin, djavolan, vragomet, vrag od čovéka.
Teufelskind, *n.* vragolić, vragolović, vražje dête, vrag od dèteta.
Teufelskirsche, s. Tollkirsche.
Teufelsklaue, *f.* (*Pteroceras*), krilorožka.
Teufelskopf, *m.* (*Plantago dubia*), bokvičica.
Teufelskunst, *f.* djavolstvo, vraštvo; vražarstvo.
Teufelskürbiß, *m.* s. Schmerwurz.
Teufelslärm, *m.* strašna buka.
Teufelslist, *f.* paklena, vražja lukavština.
Teufelslust, *f.* vražja zabava.
Teufelsmädchen, *n.* vragolica, djavolica.
Teufelsmensch, s. Teufelskerl.
Teufelsmilch, *f.* (*Euphorbia Helioscopia*), počist.
Teufelsnatter, *f.* (*Coluber melanis*), zmija-crnica.
Teufelsnoth, *f.* vražja muka.
Teufelspeterlein; Teufelspferd; Teufelspuppe, s. Schierling; Wasserjungfer; Judenkirsche.
Teufelsreich, *n.* carstvo vraga.
Teufelsschlange, s. Teufelsnatter.
Teufelsstreich, *m.* vražje dèlo.
Teufeltoll, *adj.* bèsomučan.
Teufelsweg, *m.* vražji put.
Teufelswerk, *n.* djavolsko, vražje dèlo.
Teufelswurz, *f.* (*Aconitum Napellus*), nabelšzwirn, *m.* (*Lycium*), vučac.
Teufen, s. Tiefen.
Teuflisch, s. Teufelhaft.
Teufer, *m.* šavol.
Text, *m.* tekst; (spr.) Einem den — lesen, izmoliti i. izčatiti komu otčenaš; weiter im —! produlji! nastavi! der — des Gesetzes, rèči zakona; der — einer Predigt, temelj, tekst propovèdi.
Textbuch, *n.* rèči igropèva, libreto.
Textiren, *v. a.* sastaviti, sastavljati; (*merc.*) izpisati.
Textur, *f.* s. Gewebe.
Thal, *n.* dolina, do(l) *f.*, doljaća; über Berg und —, preko brda i doline; Thalaus, *adv.* iz doli(ne).
Thalbach, *m.* potok u dolini.
Thalbewohner, *m.* doljanac, doljanin, dolinar; —in, *f.* doljanka, dolinarka.
Thalbildung, *f.* tvorba dolinah.
Thalbuche, s. Rothbuche.
Thälchen, *n.* dolac, podol, dolica, dolinica; (*bot.*) brazda.
Thäle, s. Kiefer.
Thalein, *adv.* u dol(inu).
Thalenge, *f.* uvala.
Thaler, *m.* talir; (*fig.*) er hat sich einen schönen — Geld verdient, lèp je novac zaslužio, uhvatio.
Thalerschein, *m.* taliraća.
Thalfluß, *m.* rèka u dolini.
Thalgebiet, *n.* podolje.
Thalgehänge, *n.* draga, obrežina.
Thalgrund, *m.* dno doline.
Thallilie, s. Maiblume.
Thalsee, *m.* jezero u doli.
Thalstadt, *f.* grad u doli.
Thalwand, *f.* pošik, bok, strana od doline.
Thalwärts, *adv.* doli.
Thalweg, *m.* matica (rèke); s. Rinnsaal.
Thalwohner, s. Thalbewohner.
That, *f.* dèlo; (Handlung), čin; Einem mit Rath und — beistehen, obarski, oberučke koga pomagati; mit der — beweisen, činom dokazati; zur — schreiten, primiti se, prihvatiti se dèla, posla; uzčiniti, uzraditi; in der —, u istinu, zaista, doista; sich durch —en berühmt machen, proslaviti se svojimi dèli; eine — begehen, počiniti što; Einen auf frischer — ertappen, zateći koga u činu; (Begebenheit), dogadjaj; s. Thatsache.
Thatbegier, s. Thatendrang usw.
Thatbericht, *m.* izvèst o činu.
Thatbeschreibung, *f.* opis čina, učina.
Thatbestand, *m.* učinba, učin; den — erheben, izviděti učin; izviděti kako se je što učinilo, dogodilo.
Thatbestandserhebung *f.* izvidjanje učinbe.
Thatbeweis, *m.* dokaz činom; einen — liefern, dokazati činom.
Thätelei, *f.* onodjenje.
Thatendrang, Thatendurst, *m.* težnja, pohlepa za slavnimi dèli.
Thatendurstig, *adj.* pohlepan slavnih dèlah; — sein, hlepiti za slavnimi dèli.
Thatenleben, *n.* dèlovit život.
Thatenlos, *adj.* bezdèlan.
Thatenlosigkeit, *f.* bezdèlnica, nerad.
Thatenreich, *adj.* dèlovit.
Thatensinn, *m.* dèlovitost.
Thatenvoll, *adj.* dèlovit.
Thäter, *m.* tvorac, činac; (Übel—), zločinac, rukostavnik.
Thaterhebung, *f.* izvidjanje, izvid učina,
Thaterzählung, *f.* opis učina.
Thatform, *f.* činovni oblik.
Thatfrage, *f.* učinba.
Thatgeschichte, *f.* opis učinbe.
Thätig, *adj.* (arbeitsam), radin, poslen, valjan; ein —er Mann, ustalac; radin; (activ), dèlatan; s. Thätlich.
Thätigkeit, *f.* dèlatnost, radinost; rastlose —, ustalost; außer — setzen, krenuti koga iz područja.
Thätigkeitskreis, *m.* područje, (dèlokrug).
Thatkraft, *f.* čiloća, krepkoća.
Thatkräftig, *adj.* čio, krepak.

Digitized by Google

Thatkundig, *adj.* poznat.
Thätlich, *adj.* eine —e Sünde, učinjen grěh, grěh u učinjenom; —, *adv.* činom, dělom; rukostavno; dělom i stvorom; sich an Jemand — vergreifen, staviti i. vrći ruke na koga; — beleidigen, dělom uvrěditi.
Thätlichkeit, *f.* sila; rukostav; es kam zu —en, došlo je do šakah.
Thatlos, ſ. Thatenlos.
Thatort, *m.* učinište.
Thatſache, *f.* učin; dogadjaj; es iſt —, to se je sbilja dogodilo, učinilo; prava je istina.
Thatſächlich, *adj.* sbiljski; —e Beſtandtheile eines Verbrechens, dělovi zločina; —e Verhältniſſe, odnošenje, okolnosti učina; —, *adv.* dělom i stvorom.
Thatumſtand, *m.* okolnost učina.
Thau, *m.* rosa; der — fällt, rosa pada.
Thaubeere, ſ. Kratzbeere; Heidelbeere.
Thaubefeuchtet, Thaubenetzt, *adj.* porošen.
Thaueiſen, *n.* talilo.
Thauen, *v. i.* (v. Thaue), rosa pada; rosi; (von gefrornen Feuchtigkeiten), kopněti, taliti se, topiti se, kraviti se, odkraviti se, okopněti.
Thauerde, *f.* mekota, skorup (zemlje).
Thaufliege, *f.* (*Musca roralis*), muharosnica.
Thauglanz, *m.* světlucanje rose.
Thaugras, *n.* rosna trava.
Thauig, *adj.* rosan.
Thaukohle, *f.* podvršni ugalj.
Thaumade, *f.* ſ. Regenwurm.
Thaumatologie, *f.* čudoslovje.
Thaumatrop, *m.* čudovrat.
Thaumaturg, *m.* čudotvorac.
Thaumaturgiſch, *adj.* čudotvoran.
Thaumeſſer, *m.* rosoměr.
Thaunacht, *f.* rosna noć.
Thaunaß, *adj.* rosan.
Thauperle, *f.* biser-rosa.
Thaupunkt, *m.* rosište.
Thauregen, *m.* porosica, porosnica, rosulja, rosa; kišica.
Thausaat, *f.* sětva na rosi.
Thauſchimmernd, *adj.* blistav kao rosa.
Thauſchlag, *m.* (wdm.) trag u rosi.
Thautropfen, *m.* kapljica rose, rosna kap.
Thauwaſſer, *n.* rosna voda.
Thauwetter, *n.* talina, jugovina; južina; odjuga, talo i. južno vrěme; wir haben —, juži se; es iſt — eingetreten, o(b)južilo se je.
Thauwind, *m.* jug.
Thauwurm, ſ. Regenwurm.
Thauwurzel, *f.* kitac, brk, brandus (u vinove loze).
Theater, *n.* kazalište, pozorište, teatar.
Theater- (in Zuſ.) kazališ(t)ni, pozorištni, teatralni.
Theatercoup, *m.* grom iz vedra neba.
Theatergebäude, *n.* kazališna kuća, kazalište, teatar.
Theaterheld, *m.* junak s pozorišta.
Theatermeiſter, *m.* kazališni strojilac.
Theaterordnung, *f.* kazališna uredba, kazališni rednik.
Theatervorhang, *m.* kazališni zastor.
Theaterweſen, *n.* kazalištvo.
Theatraliſch, *adj.* kazališni, teatralan.
Thee, *m.* čaj, tej(a).
Theebaum, *m.* (*Thea*), čajevac, čajnjak.
Theeblatt, *n.* listak čaja.
Theeblumen, *pl.* cvět od čaja.
Theebrett, *n.* podnos.
Theebüchſe, *f.* čajnica.
Theegeſellſchaft, *f.* čajanka.
Theekanne, *f.* čajnik.
Theekapſel, *f.* Theekäſtchen, *n.* čajnica.
Theekeſſel, *m.* čajnik; ſ. Theemaſchine.
Theeliſte, *f.* čajni kovčeg.
Theekraut, *n.* mexikanski čaj.
Theelöffel, *m.* žličica za čaj.
Theemaſchine, *f.* samovar, čajovar.
Theer, *m.* (Schiffs—), katran; (Wagen—), kolomaz; (Berg—), paklina.
Theerbrenner, *m.* katranar; kolomazar; smolar.
Theerbrennerei, *f.* katranarnica; kolomazarnica; smolarnica.
Theerbüchſe, Theerbutte, *f.* kolomaznica.
Theerbutt, *m.* (*Pleuronectes maximus*), rumbac, iver, rombun.
Theerdocke, *f.* katranište. [dove.
Theeren, *v. a.* Schiffe —, katraniti bro-
Theergalle, *f.* katranjača.
Theergrube, *f.* paklinik.
Theerhefe, *f.* katranština.
Theerhütte, ſ. Theerbrennerei.
Theericht, *adj.* katranast.
Theerig, *adj.* katranav, pokatranjen.
Theerkelle, *f.* kutao od katrana.
Theerkeſſel, *m.* katranjak.
Theerkraut, *n.* ſ. Pechnelke.
Theermeſte, *f.* kolomaznica.
Theernelke, ſ. Pechnelke.
Theeröl, *n.* katransko ulje.
Theerpinſel, Theerquaſt, *m.* četka, kefa za katran; (Schiffb.) škogulj.
Theerſchweller uſw. ſ. Theerbrenner.
Theertonne, *f.* bačva od katrana.
Theertrog, *m* katranica.
Theeſchale, *f.* čajevka, čajna čaška.
Theeſtaude, *f.* Theeſtrauch, ſ. Theebaum.
Theetaſſe, ſ. Theeſchale.
Theetopf, ſ. Theekanne. [čajarica.
Theetrinker, *m.* čajar, čajopija; —in, *f.*
Theezeug, *n.* čajno posudje.
Theil, *m.* děl, dio, (tal); (Stück), kus, komad; strana; das Buch beſteht aus vier —en, knjiga ima četiri děla; es fehlt kein —, nefali ništa; in zwei, drei, vier uſw. —e zerſchneiden, razsěći (što) na dvoje, troje, četvoro itd.;

Digitized by Google

die —e einer Predigt, dělovi, strane propovědi; (Beſtand—), čest; er hat ſeinen — bekommen, dobio je što ga zapada; (ſcherz.) dobio je kiriju; er hat ſeinen — gelebt, doživio je; (er hat lange gelebt), naživio se je; ein guter —, ein gut —, guten —s, dobrano, podobro; — an etwas haben, dionik biti; imati děl u čem; — an etwas nehmen, učestnik biti čemu; er hat an dem Verbrechen — genommen, poměšan je u zločinu; u ovom zločinu ima i njegove utrahe (utruve); er hat an der Unterhaltung — genommen, i on je bio na zabavi; i on se je zabavljao; an eines Andern Glück — nehmen, radovati se, rad biti čijoj sreći; er nimmt an eines Andern Unglück —, boli ga tudja nesreća; čuti, žali tudju nesreću; dies iſt mir zu — geworden, to me zapade, dopade; to mi pripade, pade; mir iſt ein großes Glück zu — geworden, susrela me je velika sreća; es wurde uns das Glück nicht zu —, nije nas usrećila ona sreća; zum —, od česti; poněšto; großen —s, größten —s, meiſten —s, ponajviše, većinom; eines —s, andern —s, s jedne strane, s druge strane; stranom, stranom; (*mont.*) kus; (Partei), stranka; die ſtreitenden —, parci; der ſiegende —, stranka-dobitnica; ich meines —s, ich für meinen —, ja; s moje (strane).

Theilacceptation, *f.* prihvat od česti.

Theilbar, *adj.* děliv; razděliv; es iſt —, može se děliti, razděliti; (*min.*) děliv; cěpak.

Theilbarkeit, *f.* dělivost; (*min*) dělivost; cěpkoća.

Theilbegriff, *m.* čestni pojam.

Theilbetrag, *m.* dioni iznosak; děl.

Theilbrief, *m* dioni, dělni list, razdělnica.

Theilbruch, *m.* dělovit slomak.

Theilchen, *n.* dělak; čestica; (Stückchen), komadić; drobnica, mrvičak. [česti.

Theildividend, *m.* dělbenik (diobenik) od

Theilen, *v. a.* děliti; razděliti; in zwei Theile —, razděliti na dvoje; prepoloviti; (ver—), poděliti; den Gewinn mit Jemand —, děliti s kim dobitak; ſich —, *v. r.* děliti se, izděliti se; poděliti se; ſie theilten ſich in die Erbſchaft, poděliše naslědstvo medju se; hier theilt ſich der Weg, ovdě se put razdvaja; der Stamm theilt ſich oben in eine Menge Äſte, stablo se je gori razgranalo.

Theileigenthümer, *m.* vlastnik česti, děla.

Theilend, *adj.* děleći, dioben.

Theiler, *m.* dělić, dělitelj, děladžija; —in, *f.* dělica.

Theilfrüchtchen, *n.* plodac.

Theilgenoß, *m.* učestnik, dionik; —in, *f.* učestnica. [dioništvo.

Theilgenoſſenſchaft, *f.* učešće, dioština,

Theilhaber, ſ. Theilgenoß.

Theilhaft, Theilhaftig, *adj.* učestan, dioni; — werden, postati dionik, učestnik; dioničiti; — machen, učiniti dionikom, učestnikom.

Theilhaftigkeit, *f.* učešće, dioništvo.

Theilig, *adj.* čestan, dělan.

Theilkreis, *m.* prvotan krug.

Theillibell, *n.* diobenica, diobeni list.

Theilmaſchine, *f.* dělilo.

Theilnahme, *f.* učešće; dioništvo; dioština; (Sympathie), sućut; sažaljenje.

Theilnahmlos, *adj.* bezučestan, bez sućuti; neboleći, nežaleći.

Theilnahmloſigkeit, *f.* bezučestnost, nesućutnost; nesažaljenje.

Theilnehmen, ſ. Theil nehmen.

Theilnehmend, *adj.* sućutan, boleći, sažaleći; — ſein, sućutěti, sažaljivati.

Theilnehmer, *m.* dionik, učestnik; (einer Gemeinſchaft), zadružnik; drug; (*fig.*)

Theilnehmung, ſ. Theilnahme. [sućutnik.

Theilproduct, *n.* izvodak česti.

Theilpunkt, *m.* dělište.

Theilquotient, *m.* količnik od česti.

Theilrechnung, *f.* razdělbeni račun.

Theils, *adv.* stranom; — ich, — du, koje ja, koje ti; što ja, što ti.

Theilſam, *adj.* rado dělећi.

Theilſcheibe, *f.* razděljka.

Theilſumme, *f.* svota od česti.

Theilung, *f.* dělba, dioba, razdělba, razděla, děljenje; eine — vornehmen, děliti; razděliti.

Theilungsfläche, *f.* cěpotina

Theilungsbrief, *m.* razdělnica.

Theilungsgrund, *m.* dělilo.

Theilungspunkt, *m.* dělište.

Theilungsrecht, *n.* pravo diobe, dělbe.

Theilungsriß, *m.* nacrt zubacah.

Theilungsurkunde, *f.* razdělnica.

Theilungsvertrag, *m.* diobena pogodba.

Theilungszeichen, *n.* dělka; razstavka.

Theilwehr, *n.* sěčna brana.

Theilweiſe, *adv.* dio po dio; na dělove; na komade; — bezahlen, poplaćivati; — geben, poizdati; (theils), od česti.

Theilzahlung, *f.* poplaćivanje; plaćanje na dělove.

Theilzeichen, ſ. Theilungszeichen.

Theilzettel, *m.* diobeni listak.

Theilzirkel, ſ. Stellzirkel.

Thein, *n.* čajevina.

Theismus uſw. ſ. Deismus uſw [teka.

Thekabaum, Thekbaum, *m.* (*Tectonia*),

Theke, *f.* knjižica; (Schreib—), pisanka.

Thema, *n.* (Aufgabe), zadaća, tema; (Gegenſtand), predmet, stvar; (Stoff), tvar, gradja; (Inhalt), sadržaj.

Theobromin, *n.* teobromin.

Digitized by Google

Theodolit, *m.* teodolit.
Theofratie, *f.* bogovlada; svetovlada.
Theofratiſch, *adj.* bogovladni, svetovladni.
Theolog, *m.* bogoslovac.
Theologie, *f.* bogoslovje; bogmatiſche —, věroznanstvo.
Theologiſch, *adj.* bogoslovni, teologički.
Theophanie, *f.* bogojavljenje.
Theophant, *m.* bogovidac.
Theorem, *n.* poučak, teorema.
Theoretifer, *m.* zorbenik, teoretik.
Theoretiſch, *adj.* zorben, teoretički.
Theorie, *f.* zorba, teorija.
Therapeut, *m.* lěčilac, lěčboslovac, tera-
Therapeutik, Therapie, *f.* lěčboslovje, [peut.
Theriak, *m.* turjaka. [terapija.
Theriakeſſenz, *f.* turjakovina.
Theriakgeiſt, *m.* turjakovica.
Theriakwaſſer, *n.* turjakova vodica.
Thermen, *pl.* toplice.
Thermoeleftricität, *f.* toplo-munjina.
Thermoeleftriſch, *adj.* toplo-munjav, termo-električan.
Thermogen, *n.* toplik.
Thermometer, *m.* toploměr.
Thermometerſcala, *f.* toploměrska lěstvica.
Thermoſäule, *f.* toplo-munjav stup.
Theſe, Theſis, *f.* stavak; tezis; (Senkung), spust.
Theuer, *adj.* (lieb), drag, mio; er iſt mir —, mio je mojemu srcu; du biſt mir theurer als das Leben, volim tebe nego sebe; hoch und — ſchwören, kleti se i preklinjati se; težko se zaklinjati; (v. hohen Preiſe), skup; etwas — kaufen, kupiti što na precěnu; skupo što platiti; etwas — verkaufen, dati što na precěnu; ſein Leben — verkaufen, zaměniti glavu desetinom; hier iſt guter Rath —, mučno je tu světovati; težko je tu pomoći; das wird ihm — zu ſtehen kommen, slano će to platiti; skupo će ga to stati; hier iſt es —, ovdě je skupoća; theurer werden, poskupljeti, oskupljeti, dražati, uzdražati; theure Zeit, skupoća; wie — iſt es? po što je? wie — haſt du es gezahlt? po što si kupio?
Theuerung, *f.* skupoća, skupotinja, dražina; es herrſcht —, skupoća je (na čem). [skuparina.
Theuerungsbeitrag, *m.* Theuerungszulage, *f.*
Theureſte, Theuerſte, *m.* predragi.
Thialdin, *n.* tialdin.
Thier, *n.* životinja, živo, životno; (*coll.*) živina; (ver.) živina; skot; ein wildes —, zvěr; wilde —e, zvěrad, zvěrinje, zvěrje; (wdm.) košuta; (ein Haus—), živinče.
Thier- (in Zuſ.) životinjski; živinski.
Thierarzt, *m.* živinar, lěčnik (domaće) živine.
Thierbaſe, *f.* životinjska podloga.
Thierbeſchreibung, *f.* živopis.
Thierbild, *n.* živolik.
Thiercaſein, *n.* životinjsko sirivo.
Thierchen, *n.* živinica, životinjica.
Thiererdbeſchreibung, *f.* životinjski zemljopis.
Thierfett, *n.* životinjska mast.
Thierfibrin, *n.* životinjska vlaknina.
Thiergarten, *m.* zvěrinjak.
Thiergattung, *f.* vrst životinje. [radi.
Thiergefecht, *n.* boj sa zvěradju; boj zvě-
Thiergehege, *n.* zvěrinjak.
Thiergeſchichte, *f.* životopis; ſ. Zoologie.
Thiergemälde, *n.* živolik, obraz životinje.
Thiergeſchlecht, *n.* rod životinje.
Thiergeſtalt, *f.* životinjski oblik.
Thiergleich, *adj.* zvěrski, živinski.
Thierhaar, *n.* dlaka.
Thierhaus, *n.* zvěrnica.
Thierhaut, *f.* živinska koža. [žutilovina.
Thierheide, *f.* (*Genista pilosa*), dlakava
Thierheilkunde, *f.* živinarstvo; lěčitba (domaće) živine; živinsko lěkarstvo.
Thierheit, *f.* živinost.
Thierhetze, *f.* hajka.
Thieriſch, *adj.* životinjski; živinji; —es Product, životinjska plodina; (ver.) živinski, zvěrski; ein —es Leben führen, življeti kao živina.
Thierkalb, *n.* lanica, lane.
Thierkampf, *m.* ſ. Thiergefecht.
Thierkenner, *m.* životinjar.
Thierkenntniß, *f.* poznavanje životinje; životinjarstvo.
Thierklaſſe, *f.* red životinje.
Thierkohle, *f.* životinjski ugalj.
Thierkörper, *m.* (životinjsko) tělo.
Thierkreis, *m.* zvěrovac, suncopas, zodiak.
Thierkunde, ſ. Thierlehre.
Thierläuſe, *pl.* (*Mallophaga*), živinske uši.
Thierleben, *n.* životinjski život.
Thierlehre, *f.* životinjarstvo, nauka o ži-
Thierlehrer, *m.* životinjar. [votinjah.
Thierleinbaum, *m.* (*Cornus*), drěn.
Thiermaler, *m.* živolikar, slikar životinje.
Thiermaſſe, *f.* živinad.
Thiermenſch, *m.* živinski čověk.
Thiermilch, *f.* (životinjsko) mlěko.
Thiermühle, ſ. Tretmühle.
Thiername, *m.* ime životinje.
Thiernatur, *f.* živinost.
Thierpflanze, *f.* biljo-živac.
Thierproductionslehre, *f.* nauka o plodstvu životinje.
Thierquäler, *m.* mučitelj životinje.
Thierquälerei, *f.* mučenje životinje.
Thierreich, *adj.* obilat životinjom.
Thierreich, *n.* životinjstvo.
Thierſand, *m.* životinjska pržina.
Thierſchinder, *m.* živoder.
Thierſchleim, *m.* životinjska sluz.
Thierſchmarotzer, *m.* životinjski nametnik.
Thierſeele, *f.* živinja duša.

Digitized by Google

Thierfeuche, *f.* živinska kuga; crkavica.
Thierfpeife, *f.* životinjska hrana. [jezik.
Thierfprache, *f.* živinji jezik, němuški
Thierftimme, *f.* životinjski glas.
Thierftück, *n.* živolik.
Thierwärter, *m.* zvěrničar.
Thierwelt, *f.* životinjstvo.
Thiocyanmetalle, *pl.* tiocianidi.
Thionurfäure, *f.* tionurska kiselina.
Thiofinnamin, *n.* tiosinamin.
Thomasbaum, *m.* (*Baukinia*), valina.
Thomasbohne, *f.* (*Entada*), potuta.
Thon, *m.* glina; (Letten), ilo; (Pfeifen-
Thonarbeit, *f.* glinarina. [—), gnjila.
Thonarbeiter, *m.* glinar.
Thonart, *f.* vrst gline.
Thonartig, *adj.* glinast.
Thonbeſchlag, *m.* olěp.
Thonbild, *n.* glinen kip.
Thonbildner, *m.* ilar, glinar.
Thonbildnerei, *f.* ilarstvo, glinarstvo.
Thonboden, *m.* glina.
Thondraht, *m.* lončarska žica.
Thoneiſenſtein, *m.* glinasta smedjevica.
Thonerde, *f.* glinen kis; (Thon), glina.
Thonerdenſalz, *n.* glinan, glinena so(l).
Thönern, *adj.* glinen; —e Gefäße, zemljano posudje.
Thonfadenwurm, *m.* (*Gordius argillaceus*), žičica-glinarica.
Thongebild, *n.* glinenina.
Thongefäß, *n.* glinena, zemljana posuda.
Thongeſchirr, *n.* glineno, zemljano po-
Thongrube, *f.* glinik. [sudje.
Thonicht, *adj.* glinast.
Thonig, *adj.* glinen; glinav; gnjilav.
Thönkraut, ſ. Gänſekraut.
Thonkugel, *f.* glineno zrno, špekula.
Thonmalerei, *f.* slikanje, slika na glini.
Thonmergel, *m.* glinen lapor.
Thonpfeife, *f.* skadarkuša, zemljana lula.
Thonreich, *adj.* glinóvit; ilovit.
Thonſchabe, ſ. Thonſchneide.
Thonſchiefer, *m.* brusilovac; škriljevac.
Thonſchlägel, *m.* razbijač.
Thonſchneide, *f.* lončarska maklja.
Thonſtein, *m.* glinovac.
Thonwaare, *f.* glinarina, zemljana roba.
Thor, *m.* luda, ludjak, ludonja, ludov, durak, bedak; ſei fein —! nebudali! be, ne luduj!
Thor, *n.* (velika) vrata, kapija*; (Haus-—), kućna vrata; zum — hinauslaufen, iztrčati na vrata; (spr.) etwas anſehen wie die Kuh das neue —, gledati kao tele u šarena i. nova vrata; ein Mund ſo weit als ein —, usta kao čarapin početak.
Thorband, *n.* oko.
Thorbaum, *m.* prěvornica, zasovnica, mandal; den — vorſchieben, zamanda-
Thorerde, *f.* torski kis. [liti vrata.
Thorfahrt, *f.* veža.
Thorflügel, *m.* vratnica.
Thorgeld, *n.* vratarina.
Thorglocke, *f.* zvonce na vratih (kapiji).
Thorgroſchen, *m.* ſ. Thorgeld.
Thorheit, *f.* ludost; (eine thörichte Handlung), ludorija, budalaština; mahnitovština; das muß man ſeiner — zuſchreiben, to mu valja pripisati na ludu stranu; (spr.) Alter ſchützt vor — nicht, ostario, a pameti nestekao.
Thorhüter, *m.* vratar.
Thöricht, *adj.* lud, budalast, bedast, benast; — handeln, budaliti, ludovati; eine —e Handlung, budalaština, mahnitovština; ein —er Menſch, lud čověk; ſ. Thor, *m.*
Thörin, *f.* luda, budala, bena.
Thöriſch, *adj.* gluh.
Thorkette, *f.* lanac od vratah.
Thörlich, *adj.* ludast.
Thorpforte, *f.* vratašca.
Thorpfoſten, *pl.* dovratnici.
Thorriegel, *m.* zavor u vratah.
Thorſchließer, *m.* vratar.
Thorſchloß, *n.* brava od vratah.
Thorſchluß, *m.* zaključaj vratah; vor — kommen, doći prije nego se zaključaju vrata.
Thorſchlüſſel, *m.* ključ od vratah.
Thorſchreiber, *m.* vratarski pisar.
Thorſchwelle, *f.* kućni prag.
Thorſperre, *f.* ſ. Thorſchluß.
Thorſtock, *m.* dovratnik.
Thorſtube, *f.* vratarnica.
Thorwache, *f.* straža kod vratah.
Thorwärter, *m.* vratar, kapidžija.
Thorwärterdienſt, *m.* vratarstvo.
Thorweg, *m.* veža, kapija*.
Thorweit, *adv.* širom; den Mund — aufmachen, razjaziti usta.
Thorweite, *f.* veličina vratah.
Thorzettel, *m.* vratarka.
Thorzoll, *m.* vratarina.
Thran, *m.* ribja mast, tuk; (Wallfiſch—), kitovina; ſ. Mehlthau.
Thranbrenner uſw. ſ. Thranſieder.
Thränchen, *n.* suzica; ein — Wein, kapljica vina.
Thräne, *f.* suza; —n vergießen, suze roniti (niz bělo lice); —n der Freude vergießen, plakati od radosti; bis zu —n gerührt werden, proplakati od milinja; in —n ausbrechen, proplakati; etwas mit —n in den Augen leſen, čitati što kroz suze i. plač; die —n traten ihm in die Augen, suze mu navališe i. skočiše na oči; suzom mu je zasuzilo oko; oko mu se zasuzilo; suze mu potekoše; udriše mu suze od očijuh; er vergoß heiße —n, tople su ga suze propanule; eine — glänzte in ſeinem Auge, suza mu se naresi na oku; er iſt leicht zu —n zu

Digitized by Google

rühren, mekan je na suze; er schwimmt in —n, suza mu suzu sustiže; suza mu suzu stizat neprestaje; bittere —n weinen, gorke suze roniti; blutige —n weinen, krvave suze valjati; in —n zerfließen, grozne suze lêvati; er ist die Ursache meiner —n, on mi je zadao jadah; on me je ojadio; die —n trocknen, ubrisati, utrti oči; (am Weinstocke), suza, krmelj (u loze); (Tropfen), kaplja; s. Drohne.

Thränen, *v. n.* suziti; (weinen), roniti suze; plakati; die Augen — ihm, oči mu se suze; der Weinstock thränt, čokot suzi, curi, kaplje.

Thränenbach, *m.* potok od suzah; grozne

Thränenbein, *n.* suznica.

Thränenbenetzt, *adj* posuzen; suzami po-

Thränenblick, *m.* suzno oko.

Thränenblutend, *adj.* krvave valjajući.

Thränend, *adj.* suzan.

Thränendrüse, *f.* suzna žlězda.

Thränendrüsen-Entzündung, *f.* žar i. zapala suzne žlězde.

Thränenerguß, *m.* prolěvanje suzah.

Thränenfeucht, *adj.* osuzen, uplakan.

Thränenfeuchtigkeit, *f.* suza.

Thränenfistel, *f.* suzna žuljata.

Thränenfleisch, *n.* s. Thränendrüse.

Thränenfluß, *m.* suzotok, suzenje.

Thränenflut, *f.* s. Thränenbach.

Thränengang, *m.* suzna jažica.

Thränenglas, *n.* suzanka.

Thränengras, *n.* (*Coix lacryma*), suznica.

Thränengrube, *f.* suzište.

Thränenguß, s. Thränenerguß.

Thränenjahr, *n.* jadovita godina.

Thränenkamm, *m.* grebenac suznice.

Thränenlos, *adj.* bezsuzan.

Thränennaß, *adj.* osuzen.

Thränenperlen, *pl.* biser od suzah.

Thränenpunkt, *m.* suzno leto.

Thränenrinne, *f.* suzni žlěbić.

Thränenröhre, *f.* suzna cěvčica.

Thränensack, *m.* suznik.

Thränensalz, *n.* suzna so(l).

Thränenschlagader, *f.* suzna kucavica.

Thränenschwamm, *m.* (*Mergulius lacrymans*), drvojedka.

Thränenthal, *n.* suzna dolina.

Thränentorf, *m.* s. Thränenglas.

Thränenvoll, *adj.* suzan.

Thränenwarze, *f.* suzna bradavka.

Thränenweg, s. Thränengang.

Thränenweide, s. Trauerweide.

Thränenwerth, Thränenwürdig, *adj.* dostojan oplakivanja, plača.

Thranfaß, *n.* bačva za ribju mast.

Thranfisch, *m.* tučna riba.

Thranhütte, *f.* tučarnica.

Thranicht, *adj.* tukast; es ist —, zaudara

Thranig *adj.* tučan. [na tuk.

Thränig, *adj.* suzan.

Thrankocherei, *f.* tučarnica.

Thransieder, *f.* tučar.

Thransiederei, *f.* tučarnica.

Threnodie, *f.* bugarka.

Thron, *m.* prěsto(l), prěstolje; den — besteigen, zasěsti na prěsto(l); den — halten, držati carstvo; den — befestigen, utvrditi carstvo.

Thronab, *adv.* s prěstola.

Thronbesteigung, *f.* zasědnuće na prěstol; bei der —, kad je zasio na prěstol.

Thronbewerber, *m.* tražilac prěstola.

Thronbewerbung, *f.* traženje prěstola.

Thronen, *v. n.* sěděti na prěstolu, prestolovati; (*fig.*) stolovati; (herrschen), vladati, carevati.

Thronentsagung, *f.* odreka prěstola.

Thronerbe, *m.* naslědnik prěstola.

Thronerbin, *f.* naslědnica prěstola.

Thronerledigung, *f.* upražnjenje prěstola.

Thronfolge, *f.* naslědba prěstola; naslědstvo prěstola.

Thronfolger, *m.* naslědnik prěstola.

Thronglanz, *m.* světlost prěstola.

Thronhimmel, *m.* prěstolna nebnica, bal-

Thronräuber, *m.* otimač prěstola. [dakin.

Thronsaal, *m.* prěstolna dvorana.

Thronstufe, *f.* stupanj od prěstola.

Thronwerber, s. Thronbewerber.

Thulich, s. Thunlich.

Thümel, s. Thymian.

Thun, *v. a.* činiti; man muß nicht allein reden, sondern auch —, nevalja samo govoriti nego i tvoriti; die Gnade, die du an mir gethan, milost, što si meni učinio; thue Recht, tvori pravdu; thue das, was dir geheißen wird, učini, što ti se zapovědi; nach Eines Willen —, raditi komu po volji; kund —, obznaniti, dati na znanje; es sei Euch kund gethan, da vam je na znanje; Einem etwas zu wissen —, javiti komu što; das thut nicht gut, to nevalja; ich that mein Möglichstes, što mogoh, pomogoh; wenn es sich wird — lassen, ako bude moguće; was kann ich in dieser Sache —? kako mogu pomoći? Unrecht —, krivdu činiti, učiniti; Einem weh —, povrěditi, uvrěditi koga; seine Pflicht —, izvršiti dužnost; gute Dienste —, biti u prilog; Abbitte —, moliti oproštenje; Einem Schaden —, štetu učiniti, nahuditi, naškoditi komu; eine Bitte —, zamoliti; einen Schritt —, kročiti; einen Sprung —, skočiti; einen Schrei —, vrisnuti, zavrisnuti; einen Griff —, latiti, grabnuti, ščapiti; zagrabiti; einen Schnitt —, zarezati; einen Fall —, pasti; einen Zug —, potegnuti (iz čaše); ein Versprechen —, obećati; eine Frage an Einen —, zapitati, upitati koga što; viel zu — haben, imati muogo posla;

Digitized by Google

Einem etwas zu — geben, dati komu posla; Einem viel zu — geben, zadati komu mnogo posla; hier hast du nichts zu —, neimaš ti tu posla; ovdě te netreba; was hast du mit uns zu —? što je tebi do nas? wer hat das gethan? tko to uradi? thue das nicht! nemoj! nemoj tako! er macht sich in der Stube etwas zu —, šuška po sobi; gradi se, kao da ima posla u sobi; ich mag mit der Sache nichts zu — haben, neću se u to pačati, mešati; neću s tim da imam posla; wer ihn beleidigt, der hat es mit mir zu —, tko ga dirne, samnom će lomiti kosti; ich werde dir nichts —, neću te povrěditi, ozlediti; das thut mir nichts, to mi nehudi; das thut nichts, ništa za to; neka, neka; tà ništa, ništa; no, no; das thut nichts zur Sache, to nespada, neide amo; Zucker in den Kaffee —, metnuti sladora (šećera) u kavu; Wasser in den Wein —, naliti, nasuti vode u vino; etwas von sich —, odložiti što; ängstlich —, stiskivati se; schön, groß —, s. Schön, Groß; gleichgültig —, graditi se nehajnim; er thut nur so, samo se gradi; er thut, als wüßte er nichts davon, čini se nevěšt; das thut mir wohl, to mi godi; das thut mir weh, to me boli; es thut mir leid, žao mi je; das wird ihm gut —, bit će mu probitačno; wie thut's? kako je? der Wille allein thut's nicht, nije dosta htěti; es ist damit nicht gethan, time nije posao svršen; to nije dosta; zur Sache —, prionuti za što; svojski se primiti čega; was ist nun zu —? šta ćemo sad? es ist mir darum zu —, stalo mi je za tim i. do toga; es ist um ihn gethan, propade; es thut Noth, s. Noth; vornehm —, gospodovati; auf die Seite —, ukloniti; ein Gleiches —, zajam komu vratiti; etwas auf den Tisch —, metnuti što na sto(l); — Sie als wären Sie zu Hause, budite kao kod kuće; Sie haben daran wohl gethan, pravo ste učinili; ich weiß mit wem ich es zu — habe, znam šta u njem leži; znam s kim imam posla; gesagt, gethan, što reče, to i učini; was habe ich denn gethan, daß ich gestraft werde? šta sam počinio i. sagrěšio, te me kaznite? der Sache zu viel —, prekantariti; (spr.) was Gott thut, ist wohlgethan, što Bog daje, to je sve dobro.

Thun, *n.* činjenje; unser — und Lassen, naša děla i neděla; das ist nicht meines —s, to nije moj posao.

Thunfisch, *m.* (*Thynnus*), tuna; tunac, tuman; ein eingesalzener —, slana tunina.

Thunfischfleisch, *n.* tunina.

Thunlich, *adj.* mogući; das ist nicht —, to nemože biti; ich finde es nicht —, nečini mi se moguće, probitačno.

Thunlichkeit, *f.* mogućnost; nach —, po mogućnosti; koliko se bude moglo; koliko se može.

Thunlichst, *adv.* koliko se može; ako je ikako moguće.

Thür, *f.* vrata; die — ergreifen, ugrabiti vrata; die — steht auf, vrata jape; die — ist auf, vrata su odprta; bei offener —, kod otvorenih vratah; von — zu — gehen, zarediti i. zaći od kuće do kuće; vor den —en sein Brod suchen, ng tudja vrata dolaziti, da koru kruha pita; Einem die — weisen, těrati koga na vrata; mit der — ins Haus fallen, bahnuti u sobu; den Lastern Thor und — öffnen, pustiti opačine u kuću; zwischen — und Angel stecken, biti u škripcu i. procěpu; biti medju vodom i vatrom; die Sünde ruht vor der —, grěh je na vratih; kehre vor deiner eigenen —, meti pred svojom kućom; peri svoj obraz; der Feind ist vor der —, eto neprijatelja!

Thürangel, *f.* babak, baglama.

Thürangeln, *v. n.* biti u procěpu, škripcu.

Thürband, *n.* petlja, pant.

Thürbekleidung, *f.* obloga vratah.

Thürbeschlag, *m.* okov od vratah.

Thürchen, *n.* vratašca, vrataoca.

Thüreinfassung, *f.* obrub vratah.

Thüren, *v. a.* načiniti vrata.

Thürfeld, *n.* vratište.

Thürflügel, *m.* vratnica, vratno krilo.

Thürfutter, *n.* pošva.

Thürgerüst, *n.* dovratak.

Thürgesims, *n.* nadvratni kvir.

Thürgiebel, *m.* nadvratni zabatić.

Thürgriff, *m.* priručje, puce.

Thürhaken, *m.* s. Thürangel.

Thürhüter, *m.* vratar.

Thürhüteramt, *n.* vratarstvo.

Thürklinke, *f.* čekljun, kljuka, kuka (od vratah).

Thürklopfer, *m.* zvekir, bioćug, halka.

Thurm, *m.* toranj, turan; (Kirch—), zvonik; (ein befestigter —), kula; (Gefängniß), tamnica; (*Buccinum turritum*), tornjić.

Thurmbau, *m.* gradjenje tornja.

Thürmchen, *n.* tornjić, turnac, zvoničić.

Thurmdach, *n.* krov od tornja.

Thürmen, *v. a.* nahrpati, nagrnuti; die Wolken — sich, oblaci se natuštavaju; die Wogen — sich zum Himmel, valovi se do neba dižu.

Thürmer, *m.* zvonar.

Thurmeule, *f.* (*Strix flammea*), buljina.

Thurmfahne, *f.* zastava na tornju.

Thurmfalk, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postolka.

Digitized by Google

Thurmfenſter, *n.* prozor od tornja.
Thurmfiſch, *m.* (*Cyprinus Dobula*), glavonja, bucov; ſ. Thurmträger.
Thurmförmig, *adj.* kao toranj, tornjast.
Thurmglocke, *f.* zvono u tornju; ſ. Waldglocke.
Thurmhoch, *adj.* visok kao toranj.
Thurmhöhe, *f.* visina tornja.
Thurmhorn, *n.* (*Buccinum turris*), tornjić.
Thurmig, *adj.* s tornjem; tornjav.
Thurmknopf, *m.* jabuka od tornja.
Thurmkohl, *m.* Thurmkraut, *n.* (*Turritis*).
Thurmkönig, ſ. Zaunkönig.
Thurmkreiſel, *m.* (*Trochus turritus*), tornjasta svrdlica.
Thurmmühle, ſ. Windmühle.
Thurmpforte, *f.* vrata od tornja. [kraut.
Thurmſaat, *f.* Thurmſenf, *m.* ſ. Thurm-
Thurmſchwalbe, ſ. Mauerſchwalbe.
Thurmſpitze, *f.* vrh tornja.
Thurmthür, *f.* vrata od tornja, zvonika.
Thurmträger, *m.* (*Ostracion turritus*), tornjak.
Thurmtreppe, *f.* stube (skaline) od tornja.
Thurmuhr, *f.* dobnjak (ura, sat) od tornja, zvonika.
Thürmung, *f.* gomilanje.
Thurmverließ, *n.* dno od tamnice.
Thurmwächter, Thurmwart, Thurmwärter, *m.* tornjar, stražar na tornju. [uško.
Thurmwalze, *f.* (*Voluta Virgo*), tornjasto
Thurmzinne, *f.* vrh tornja.
Thüröffnung, *f.* otvor vratah.
Thürpfoſte, *f.* dovratnik.
Thürriegel, *m.* zavor od vratah.
Thürring, ſ. Thürklopfer.
Thürſchloß, *n.* ključanica, brava.
Thürſchlüſſel, *m.* ključ od vratah.
Thürſchnalle, ſ. Thürklinke.
Thürſchwelle, *f.* prag.
Thürſparren, *m.* dovratnik.
Thürſteher, *m.* vratar.
Thürſtock, *m.* dovratnik.
Thürſturz, *m.* nadvratnik, podboj.
Thürverkleidung, *f.* pošva (od vratah).
Thürwärter, *m.* vratar.
Thürzarge, *f.* ſ. Thurgerüſt.
Thymian, *m.* (*Thymus*), dušica; ſ. Quendel.
Tiara, *f.* papinska kruna.
Tibetziege, *f.* tibetska koza.
Tick! *int.* ćuk! cik!
Tick, *m.* tip, kljuc. [dirkivati.
Ticken, *v. a.* drnjkati; (*fig.*) backati, za-
Ticktack, *int.* cika, caka; die Uhr geht —, ſ. Ticktacken.
Ticktacken, *v. n.* kuckati, kvrcati.
Tief, *adj.* dubok; ein — liegendes Land, niz; ſtille Waſſer ſind —, tiha voda brěg roni; ein —er Schnee, velik snèg; das Schiff geht zehn Schuh —, brod gazi deset stopah; das Schiff geht —, brod gazi duboko; er iſt — gebeugt, tuga ga je obhrvala; das Haus iſt zwei Klafter —, kuća je dva hvata duboka; — in den Wald gehen, daleko u šumu ići; — in See ſein, biti na pučini; er ſteckt — in Schulden, zagazio je u dugove; — Athem holen, živo predahnuti; — ſeufzen, težko uzdahnuti; ſich etwas — einprägen, dobro što upetiti, utuviti; eine —e Erkenntniß, temeljito znanje; — denken, misliti i razmišljati; proumiti; —e Gelehrſamkeit, velika učenost; ein —es Geheimniß, skrovita, velika tajna; ein —er Schmerz, ljuta bol); — beſchämt ſein, vrlo se (za)stidèti; eine —e Stille, mrtva tišina; ein —er Schlaf, debeo san; —e Trauer, cèla crnina; ein —er Ton, nizak glas; ein —es Blau, tamna modrina; — liegende Augen, upale, izpite oči.
Tiefackern, *n.* duboko oranje.
Tief, *n.* dubljina.
Tiefäugig, *adj.* upalih, izpitih očijuh.
Tiefbeſchämt, *adj* vrlo zastidjen.
Tiefblau, *adj.* tamno-modar.
Tiefbraun, *adj.* tamno-smedj.
Tiefdenkend, *adj.* dubok u pameti.
Tiefdenker, *m.* proumilac.
Tiefe, *f.* dubljina, dubina, dub *f.*; (der Stimme), nizina; (der Farbe), tamnoća; in der — des Herzens, na dnu srca; die — der Weisheit Gottes, premudrost Božja; in die — ſteigen, sići u jaz, ponor; eine grundloſe —, bezdan, bezdanica, propast; (die — des Fluſſes), zelenac, zelenik; auf die — fahren, otisnuti se na debelo more; in die — des Meeres verſenken, ponoriti i. potopiti u pučinu morsku.
Tiefebene, *f.* nizina, nizočina.
Tiefen, *v. a.* mèriti dubljinu.
Tiefenmeſſer, *m.* dubomèrka.
Tiefenwinkel, *m.* ugao dubljine.
Tiefer, *m.* dubič.
Tiefſiſch, *m.* pučinarka.
Tiefgang, *m.* gaženje.
Tiefgebeugt, ſ. Tief.
Tiefgehend, *adj.* duboko gazeći.
Tiefgelehrt, *adj.* vrlo, temeljito učen.
Tiefgelb, *adj.* tamno-žut.
Tiefgrün, *adj.* tamno-zelen.
Tiefhammer, *m.* dnar.
Tiefher, *adv.* iz dubljine.
Tiefland, *n.* nizočina, nizina
Tiefliegend, *adj.* dubok.
Tiefroth, *adj.* tamno-crven.
Tiefſchwarz, *adj.* crn crncit.
Tiefſinn, *m.* dubokoumlje; dubok um; domisao; (Trübſinn), zamišljenost; in — gerathen, zamisliti se.
Tiefſinnig, *adj.* zamišljen; — da ſitzen, zavesti se, zadubiti se u misli; ſ. Tiefdenkend.
Tiefſtimme, *f.* nizak glas, bas.

Digitized by Google

Tiefverwundet, *adj.* duboko ranjen.
Tiegel, *m.* grnčić, lončić; (Schmelz—), taljika, kauka, tegla; (Reinel), šerpa, šerpinja, kozica; (v. Eisen), tiganj, tava. [šerpinje.
Tiegelbein, *n.* Tiegelfuß, *m.* nožica od
Tiegelofen, *m.* lončana peć.
Tiegelzange, *f.* klěšte za taljiku.
Tieger; Tiefe, f. Tiger; Tecke.
Tiendling, *m.* drenjina.
Tiene, *f.* kopanja; badanj.
Tiger, *m.* (*Felis Tigris*), tigar; (*Scarabaeus Fullo*). mlinar.
Tigerbein, *n.* (*Buccinum subulatum*), šilasti rogač.
Tigerdecke, *f.* pokrovac od tigrovine.
Tigerfarben, *adj.* tigrast, kolast.
Tigerfuß, *m.* (*Ipomaea pes tigris*), tigrica.
Tigerhaut, *f.* tigrovina.
Tigerherz, *n.* hudo, nemilo, ljuto srce.
Tigerhund, *m.* tigrast pas, tigraš.
Tigeriltiß, *m.* (*Mustela sarmatica*), poljski tvorac.
Tigrisch, *adj.* poput tigra; divji.
Tigerkatze, *f.* (*Felis pardalis*), ocelot; d. amerikanische —, (*Felis Onza*), onza, jaguar. [mačica.
Tigermuschel, *f.* (*Cypraea tigris*), kolasta
Tigern, *v. a.* tigrovati.
Tigerpelz, *m.* tigrovo krzno.
Tigerpferd, *n.* f. Zebra.
Tigerporcellanschnecke, *f.* (*Cypraea Tigris*), tigrasta užovka. [čaplja.
Tigerreiher, *m.* (*Ardea tigrina*), tigrasta
Tigerschild, *m.* (*Patella testudinaria*), željvasta bljudica. [kač.
Tigerspinne, *f.* (*Salticus scenicus*), ska-
Tigertute, *f.* (*Conus literatus*), pisani
Tigerweibchen, *n.* tigrica. [čunjac.
Tigerwolf, *m.* prujava hiena. [ladinka.
Tigerzunge, *f.* (*Venus tigrina*), tigrasta
Tilgbar, *adj.* plativ, odduživ.
Tilgen, *v. a.* trěbiti, tamaniti, iztrěbiti, zatamaniti; eine Schuld —, platiti, naplatiti dug; oddužiti se; (nach und nach —), izplaćivati dug, odduživati se; eine verbüchete Schuld —, izknjižiti dug; einen Zweifel —, dokinuti sumnju, dvoumlje.
Tilger, f. Sägeschnäbler.
Tilgung, *f.* trěbljenje, tamanjenje; (einer Schuld), izplata, izplaćivanje duga; odduga; oddуživanje.
Tilgungsfond, *m.* oddužno glavno, oddužna zaklada. [pěneznica.
Tilgungskasse, *f.* oddužionica, oddužna
Tilgungsquote, *f.* oddužna svota.
Tilgungsschein, *m.* oddužnica.
Tilgungsstock, f. Tilgungsfond. [f. Dille.
Tille, *f.* tulajica; (an Lampen), duša;
Timotheusgras, *n.* (*Phleum pratense*), mačica, mačji rep.
Timphahn, *m.* f. Wasserhuhn.

Tinkal, *m.* tinkal.
Tinktur, *f.* mok, tinktura.
Tinte, *f.* mastilo, tinta, murećep; (schwarze —), crnilo; (spr.) er gerieth in die —, běda ga je našla; nagrajsao je.
Tintenbeere, f. Steinweichsel.
Tintenbeerstrauch, f. Kreuzdorn.
Tintenfaß, *n.* crnionica, tapanj, divit*, tintarnica, kalimar.
Tintenfisch, *m.* (*Octopus vulgaris*), hobotnica; der eigentliche —, (*Sepia officinalis*), crnokrvka, crnilica, krakatnica, šipa, sipa.
Tintenflasche, *f.* staklo za crnilo (tintu).
Tintenfleck, *m.* mrlja od crnila; f. Tintenflecks.
Tintenflecks, *m.* šljoka, švraka, mačka od crnila (tinte), krmača, kapljotina.
Tintenfleckser, *m.* šljokaš, švrakalo.
Tintenpulver, *n.* prah za crnilo.
Tintenrecept, *n.* prepis od crnila.
Tintenschwarz, *adj.* crn crncit.
Tintenwurm, f. Tintenfisch.
Tintig, *adj.* zamrljan crnilom.
Tipp! *int.* kljuc! pip! tip!
Tipp, *m.* tipak; pipkanje; f. Tüpfel.
Tippen, *v. n.* tiknuti, tipnuti; mit dem Finger an etwas —, drnjkati, pipkati, tipnuti u što prstom.
Tipper, *m.* kuckalo, tipkalo.
Tips, f. Tipp.
Tirade, *f.* cifra, tirada.
Tirailleur, f Plänkler.
Tirailliren, *v. n.* puškarati.
Tiraß, *m.* rukavnik.
Tirassiren, *v. n.* loviti u rukavnik.
Tirocinal-Prüfung, *f.* učenički izpit.
Tisane, *f.* ječmovac.
Tisch, *m.* sto(l), trpeza, astal, sofra, sinija; sich an den — setzen, sěsti za stol; am —e, za stolom; Einen unter den — stecken, poviršiti koga; zu —e gehen, ići ručati; sie sind noch bei —e, još te ručaju, obědjuju; über —e, bei —e, pod ručkom; Einen zu —e laden, pozvati koga na ručak, oběd; Einen zu —e rufen, zvati koga k obědu; zu —e! hajde, hodi, hajdmo jesti! der — des Herrn, stol Gospodnji; zum —e des Herrn gehen, pričestiti se; den — bei Jemand haben, imati kod koga hranu; Einem freien — geben, dati komu badava hranu; er führt einen guten —, dobro jede, dobro se hrani; kod njega se dobro jede.
Tischaufsatz, f. Tafelaufsatz.
Tischbedarf, *m.* stolovina, postolina.
Tischbein, *n.* noga od stola.
Tischbett, *n.* stol s posteljom.
Tischbier, *n.* stolno pivo.
Tischblatt, *n.* ploča od stola.
Tischdecke, *f.* f. Tischteppich.
Tischdecker, *m.* sto(l)nik, trpeznik.

Digitized by Google

Tischdiener, *m.* služar; podvornik (kod stola).
Tischecke, *f.* nugao od stola.
Tischen, *v. n.* prostrěti, metati, postaviti, pokriti sto(l); (speisen), obědovati, ručati.
Tischeln, *v. n.* postolkivati.
Tischer, s. Tischler usw.
Tischfreund, *m.* sto(l)ni prijatelj.
Tischfuß, *m.* s. Tischbein.
Tischgänger, *m.* stolovnik; s. Kostgänger.
Tischgast, *m.* gost.
Tischgebet, *n.* sto(l)na molitva.
Tischgedeck, s. Gedeck.
Tischgefäß, *n.* sto(l)na posuda.
Tischgeld, s. Kostgeld.
Tischgemeinschaft, *f.* sto(l)na zadruga.
Tischgenoß, *m.* drug za stolom; er ist mein —, zajedno obědujemo.
Tischgeräth, *n.* stolovina, postolina.
Tischgeschirr, *n.* sto(l)no posudje.
Tischgesellschaft, *f.* sto(l)no družtvo.
Tischgespräch, *n.* razgovor pod obědom, večerom; das war unser —, o tom smo se razgovarali pod obědom (večerom).
Tischgestell, *n.* po(d)stolje.
Tischglas, *n.* stolovata čaša.
Tischkorb, *m.* sto(l)na košarica.
Tischlade, *f.* sto(l)nica.
Tischler, *m.* stolar, škrinjar.
Tischlerarbeit, *f.* stolarina, stolarski posao, stolarsko dělo.
Tischlerei, s. Tischlerhandwerk.
Tischlergeselle, *m.* stolarski dětić, kalfa*.
Tischlerhandwerk, *n.* stolarija, stolarstvo.
Tischlerholz, *n.* stolarsko drvo.
Tischlerjunge, *m.* stolarski děčak, šegrt*, stolarče.
Tischlerleim, *m.* (stolarska) klija, tutkalo*.
Tischlern, *v. n.* stolariti.
Tischlerwerkstatt, *f.* stolarnica.
Tischlerzeug, *n.* stolarsko orudje, stolarski halat.
Tischlied, *n.* počašnica.
Tischmacher, *m.* stolar.
Tischmotte, *f.* slamnjak.
Tischnachbar, *m.* susěd za stolom.
Tischplatte, *f.* s. Tischblatt.
Tischrede, *f.* sto(l)na beseda.
Tischrücken, *n.* stolokret.
Tischsegen; Tischstollen, *m.*, s. Tischgebet; Tischteppich, *m.* rakno, trapin.
Tischtuch, *n.* sto(l)njak, posto(l)njak, trpežnjak, čaršav.
Tischwäsche, *f.* sto(l)no rublje.
Tischwein, *m.* sto(l)no vino.
Tischzeit, *f.* ručano doba, ručanica.
Tischzeug, *n.* stolovina, postolina.
Tischzeugpresse, *f.* těsak za stolovinu.
Tischzwehle, s. Serviette.
Titan, *n.* titan.
Titanchlorid, *n.* titanski solićnik.
Titanoxyd, *n.* titanski kis.
Titansäure, *f.* titanska kiselina.
Titansulfid, *n.* titanski sumpornik.

Titel, *m.* naslov, tituo; (Rechts—), (pravno) ime; unter welchem —? u kojo ime? (im Schreiben), titla; Einem häßliche — geben, izružiti koga; — ohne Mittel, knez bez pěnez.
Titelbild, *n.* naslovna slika.
Titelblatt, *n.* naslovni list, čelo (od knjige).
Titelbogen, *m.* naslovni arak.
Titelbuch, *n.* naslovnik.
Titelbuchstabe, *m.* naslovno pismo, slovo; pisme s titlom.
Titeljagd, *f.* naslovarstvo.
Titeljäger, *m.* naslovar.
Titelkupfer, s. Titelbild.
Titellos, *adj.* bez naslova, beznaslovni.
Titelmann, Titelnarr, *m.* naslovar.
Titeln, s. Tituliren.
Titelreich, *adj.* velika naslova.
Titelsucht, *f.* naslovarstvo.
Titelweise, *adv.* poput naslova.
Titelwesen, *n.* naslovstvo.
Titte, *f.* sisa.
Titular- (in Zus.) naslovni; (Ehren-) počastni.
Titularrath, *m.* věćnik na suhom.
Titulatur, *f.* naslov; naslovje, titulatura.
Tituliren, *v. a.* naslov dati, davati; titulovati.
Tizen, *v. a.* omamiti.
Toast, *m.* zdravica, nazdravica, napěvka; einen — ausbringen, napiti zdravicu, nazdraviti (komu).
Tobak, s. Tabak.
Tobben, *m.* klin.
Toben, *v. n.* (v. Meere), bućiti; (v. Knaben) talabućiti; (v. Zornigen), běsniti, goropaditi.
Toben, *n.* buka; talabuka; běsnilo.
Tobend, *adj.* talabućan; běsan; goropadan.
Tober, *m.* goropadnik; drnov, sgranov.
Töberich, Tobhafer, *m.* (*Lolium temulentum*), ljulj-vrat.
Tobiasfisch, *m.* (*Ammodytes Tobianus*), jaglunić.
Tobig, s. Tobend.
Tobkraut, *n.* s. Töberich; Gleiße.
Tobsucht, *f.* (Raserei), drnovitost, sgranovitost; (v. jungen Leuten), pomama, běs.
Tobsüchtig, *adj.* drnovan, drnovit, sgranovit.
Tocht, s. Docht.
Tochter, *f.* kći; eine — verheirathen, udomiti kćer; die Erziehung der Töchter, uzgajanje děvojakah.
Tochter- (in Zus.) kćerin; kćerni.
Töchterchen, *n.* kćerka (ćerka).
Tochterherz, *n.* kćerino srce.
Tochterkind, *n.* unuče.
Tochterkirche, *f.* područna crkva.
Tochterland, *n.* naseobina.
Töchterlich, *adj.* kćerin, kćerinski.
Tochterliebe, *f.* kćerina, kćerinska ljubav.
Tochtermann, *m.* zet.
Tochterrecht, *n.* kćerino pravo.
Tochterschaft, *f.* kćerstvo.
Töchterschule, *f.* děvojačka učionica (škola).

Digitized by Google

Tochterſohn, *m.* unuk po kćeri.
Tochterſprache, *f.* jezik-sinak.
Tochterſtaat, *m.* ſ. Tochterland.
Tock, *m.* (*Potentilla fruticosa*), grmasti petopret.
Tocke, ſ. Docke.
Tockel, *n.* podizač.
Tocken, ſ. Zupfen.
Tocker, *m.* ključ (za sěno).
Tod, *m.* smrt, samrt; Einem den — geben, zadati komu smrt; ein gewaltſamer —, silovita smrt; eines gewaltſamen —es ſterben, poginuti, izgubiti glavu; den — fürs Vaterland ſterben, poginuti, umrěti za domovinu i. otačbinu; den — des Helden ſterben, poginuti na junačkom mejdanu; nach meinem —e, po mojoj smrti, kad umrem, kad me nebude; bis in den —, do smrti; do groba, do ukopa; do umrloga časa; bis ihn der — ereilt, dok i smrt za vrat; (Sterben, umrće; mit dem —e ringen, boriti se i. mučiti se s dušom, na umoru biti; mučiti samrtne muke; mit dem —e abgehen, umrěti, preminuti, prestaviti se; auf den — liegen, na smrt bolovati; ich bin des —es, pogiboh, propadoh, ode glava; ſich zu —e ärgern, pući od jeda; ſich zu —e lachen, pući, kidati se od smeha; ſich zu —e arbeiten, kidati se, iztrgati se od posla; ſich zu —e trinken, smrt popiti; das iſt mir bis in den — zuwider, to mi je smrt; für den — iſt kein Kraut gewachſen, od smrti neima lěka; wir ſind Kinder des —es, svi moramo umrěti; ſie hat ſich zu —e gegrämt, jadi su ju ubili; zum —e führen, voditi na stratište; zum —e verurtheilen, osuditi na smrt; auf Leben und — ſitzen, osuđen biti na smrt; blaß wie der —, blěd kao mrtvac; ſ. Weberknecht; von —es wegen, po smrti; ſ. Vermögensübertragung.
Todähnlich, *adj.* kao smrt.
Todbange, *adj.* es iſt mir —, pola me je nestalo od straha.
Todbett, *n.* smrtni odar, smrtna postelja; umor.
Todblaß, Todbleich, *adj.* blěd kao mrtvac; (spr.) blěd kao krpa platna.
Todbringend, *adj.* smrtonosan, ubitačan, ubojit.
Todesangſt, *f.* smrtna muka; ich war in Todesängſten, bio sam u smrtnu strahu; mučio sam smrtne muke.
Todesanzeige, *f.* umrtna prijava, prijava smrti.
Todesart, *f.* način smrti.
Todesbecher, *m.* čaša od smrti.
Todesbetrachtung, *f.* razmišljanje o smrti.
Todesbett, ſ. Todbett.
Todesbild, *n.* obraz smrti.
Todesbläſſe, *f.* mrtvačko blědilo.
Todesbote, *m.* glasnik smrti.
Todesbotſchaft, *f.* glas o smrti.
Todesengel, *m.* andjeo smrti.
Todeserklärung, *f.* proglašenje mrtvim.
Todesfackel, *f.* pogrebna zublja.
Todesfall, *m.* umrt *f.*; umrće; im —e, ako umre; auf den —, po smrti; ein Geſchenk auf den —, posmrtni dar.
Todesfallsaufnahme, *f.* umrtnica (smrtov-nica).
Todesfallsfreigeld, *n.* mrtvina.
Todesfeier, *f.* ſ. Todtenmal.
Todesfiſch, ſ. Seeteufel.
Todesfurcht, *f.* strah od smrti.
Todesgang, *m.* hodja u smrt.
Todesgebet, *n.* molitva na smrti.
Todesgedanke, *m.* mišljenje na smrt.
Todesgefahr, *f.* pogibio; er ſchwebt in —, pogibă; ide mu za glavu; ide glava.
Todesgeſetz, *n.* zaglavni zakon.
Todesgeſtalt, *f.* prilika smrti.
Todesgewalt, *f.* vlast smrti.
Todesglaube, *m.* věra u smrt.
Todesgewand, *n.* mrtvačka oděća.
Todeshauch, *m.* smrtni hak.
Todesjahr, *n.* godina umrća.
Todeskampf, *m.* borba s dušom; umor.
Todeskrampf, *m.* smrtni grč.
Todeslied, *n.* samrtna pěsma; samrtnica.
Todesmacht, ſ. Todesgewalt.
Todesnacht, *f.* s(a)mrtna noć.
Todesnoth, ſ. Todesgefahr.
Todesohnmacht, *f.* smrtna nesvěstica.
Todesopfer, *n.* žrtva smrti.
Todespein, *f.* smrtna muka.
Todespfeil, *m.* strěla-krvnica.
Todespoſt, ſ. Todesbotſchaft.
Todesprophet, *m.* kobnik.
Todesqual, ſ. Todespein.
Todesrachen, *m.* smrtne ralje.
Todesſchlaf, *m.* mrtvi san; den — ſchlafen, mrtvi san zaspati, mrtvački spavati.
Todesſchlund, *m.* ždrělo od smrti.
Todesſchlummer, ſ. Todesſchlaf.
Todesſchrecken, *m.* es überfiel ihn ein —, pola ga je nestalo od straha.
Todesſchweigen, *n.* mrtvački muk.
Todesſchweiß, *m.* mrtvi znoj; es überfiel ihn ein —, mrtvi ga je znoj probio.
Todesſeufzer, *m.* izdahnuće; pěhnja.
Todesſieg, *m.* poběda smrti; poběda nad smrću.
Todesſtachel, *m.* ostan smrti.
Todesſtich, *m.* smrtni ubod.
Todesſtille, *f.* mrtva tišina.
Todesſtoß, Todesſtreich, *m.* smrtni udar(ac).
Todesſtrafe, *f.* smrtna kazan (kaštiga, pedepsa); bei —, pod živu glavu; za glavu; za život; pod smrtnu kazan.
Todesſtunde, *f.* ura smrti; (*fig.*) samrtni i. umrli čas.
Todestag, *m.* smrtni dan, umrli dan; (Sterbetag), dan umrća, (*poët.*) sudni danak.
Todesurſache, *f.* uzrok smrti.
Todesurtheil, *n.* osuda na smrt; smrtna osuda.
Todesverbrechen, *n.* zaglavni zločin.

Digitized by Google

Todesvorbote, *m.* predtoča smrti.
Todeswahl, *f.* izbor smrti.
Todeswunde, *f.* smrtna rana.
Todeswürdig, *adj.* dostojan smrti.
Todfall, ſ. Todesfall.
Todfarben, Todfarbig, *adj.* blěd kao mrtvac; mrtvačkoga lica.
Todfeind, *adj.* er iſt ihm —, glavni mu je neprijatelj; ſie ſind ſich —, krv i nož su.
Todfeind, *m.* glavni neprijatelj.
Todfeindſchaft, *f.* glavno neprijateljstvo.
Todhaß, *m.* velika mržnja; krv i nož.
Todkrank, *adj.* na smrt bolestan; na umoru.
Tödlich uſw. ſ. Todtlich uſw.
Todmüde, *adj.* iznemogao.
Todſchnaubend, *adj.* žedan krvi.
Todſuhne, *f.* naplata krvi.
Todſünde, *f.* smrtni grěh.
Todt, *adj.* mrtav; ein —er Menſch, mrtvac, mrtac; ein —er Körper, mrtvačina, mrtva trupina; er iſt —, umro je; ſich — fallen, pasti i ubiti se; ſich über Einen — ärgern, lachen, ſ. Tod; Einen — ſchlagen, ubiti koga; — ſchießen, ubiti iz puške; — ſtechen, nožem ubosti; Einen — prügeln, smlatiti, primlatiti koga; ſich — ſtellen, umrtviti se, uljuniti se; —es Holz, mrtva šuma; ein —er Baum, suho drvo; —e Werke, smrtna děla; er fiel — zu Boden, mrtav pade; pade kao kap; zemlja ga živa nedočeka; —e Kohlen, mrtvo, ugašeno ugljevje; —es Waſſer, mrtva voda, mrtvica; ein Schiff — laufen, nadploviti brod; —e Farben, tamna mastila; —e Augen, mlitave oči; eine —e Sprache, mrtav jezik; eine —e Maſſe, mrtvež; ein —es Glied, obamrlo udo; —e Erde, gluha, jalova zemlja; glušica; (*jur.*) —e Hand, mrtve ruke.
Todte, *m.* mrtvac, mrtac; die —n ſind verſchwiegen, mrtva usta negovore; den —n bewachen, verestvovati.
Todte, *n.* glušica.
Todten, *v. a.* ubiti, usmrtiti, osmrtiti; er hat viel Menſchen getödtet, mnogo je ljudih pobio; Mäuſe —, moriti, pomoriti miševe; Bienen —, tući, tušiti, utušiti, utuliti pčele; ein Nerven —, umrtviti živac; das Queckſilber —, uhvatiti živu; ſeinen Leib —, mrtviti, trapiti tělo; die Zeit —, tratiti vrěme.
Todtenacker, ſ. Gottesacker.
Todtenamt, *n.* zadušnice; (b. Or) pa-
Todtenanzeige, ſ. Todesanzeige.
Todtenbahre, *f.* nosila.
Todtenbegängniß, ſ. Leichenbegängniß.
Todtenbein, *n.* (*Crataera Tapia*), oštrolisti češnjakovac.
Todtenbeſchau, *f.* razgled mrtvaca; — halten, obaći mrtvaca.
Todtenbeſchauer, *m.* razgledač mrtvacah.
Todtenbeſchauzettel, *m.* mrtvačka razglednica.
Todtenbeſchwörer, *m.* zaklinjač mrtvacah.
Todtenbeſchwörung, *f.* zaklinjanje mrtvacah.
Todtenbeſichtigung, *f.* razgledanje mrtvaca.
Todtenbett, ſ. Todbett.
Todtenbitter, *m.* spovodar, pozovič na [sprovod.
Todtenblaß, Todtenbleich, *adj.* blěd kao mrtvac.
Todtenbläſſe, *f.* mrtvačko blědilo.
Todtenblume, *f.* (*Calendula*), žutelj.
Todtenbrief, ſ. Todtenſchein.
Todtenbuch, *n.* matica umrlih.
Tödtend, *adj.* ubitačan, ubojit.
Todtenerſcheinung, *f.* prikaza mrtvaca.
Todtenerwecker, *m.* uzkrisitelj.
Todteneule, *f.* (*Strix funerea*), mrtvačica; (*S. passerina*), ćuk.
Todtenfarbe uſw. ſ. Todesfarbe.
Todtenfeier, *f.*, Todtenfeſt, ſ. Todtenmahl.
Todtenflecken, *m.* mrtavština, peča.
Todtenfliege, *f.* ſ. Goldkopf.
Todtenfrau, *f.* kopica.
Todtengarten, ſ. Gottesacker.
Todtengebein, *n.* mrtvačke kosti.
Todtengeläut(e), *n.* oglašivanje, oglas [mrtvaca.
Todtengeleit, *n.* spovod.
Todtengerippe, ſ. Skelett.
Todtengeruch, *m.* mrtavština; einen — verbreiten, udarati na mrtavštinu.
Todtengerüſt, *n.* mrtvački odar.
Todtengeſang, *m.* opělo.
Todtengeſicht, *n.* mrtvačko lice.
Todtengeſtalt, ſ. Todesgeſtalt.
Todtengewand, *n.* mrtvačka oděća.
Todtengewölbe, *n.* raka, grobnica.
Todtenglocke, *f.* samrtno zvono, cinkaš.
Todtengräber, *m.* grobar-uklopnik; (*Necrophorus Vespillo*), grobar.
Todtengräber- (in Zuſ.)
Todtengräberdienſt, *m.* grobarija, grobarstvo.
Todtengräberwohnung, *f.* grobarnica.
Todtengruft, *f.* raka, grobnica.
Todtengrün, ſ. Wintergrün.
Todtenhalle, *f.*, Todtenhaus, *n.* ſ. Todten- [kammer.
Todtenhand, *f.* mrtvačka ruka.
Todtenhemd, *n.* ukopnica, ukopna košulja.
Todtenkäfer, *m.* (*Blaps mortisaga*), koba.
Todtenkalk, *adj.* hladan kao mrtvac.
Todtenkammer, *f.* mrtvačnica.
Todtenkampf; Todtenkiſte; Todtenkittel, ſ. Todeskampf; Sarg; Todtenhemd.
Todtenklage, *f.* naricanje (za mrtvim).
Todtenkleid, *n.* mrtvačka haljina.
Todtenknochen, *m.* mrtvačka kost.
Todtenkopf, *m.* smrtna glava; (*Sphinx Atropos*), smrtoglavac; ſ. Schlafſtrebe; Engelroth.

Digitized by Google

Todtenkopfbaum, *m.* (*Staphylea pinnata*), klokoč, klokočika. [Mutterkorn.
Todtenköpfchen, *n.* s. Todtenkopfmuschel; Todtenköpfel, *n.* s. Löwenmaul.
Todtenkopffliege, *f.* (*Musca Atropos*), smrtoglavka. [smrtoglavka.
Todtenkopfmuschel, *f.* (*Crania personata*),
Todtenkörper, *m.* mrtvačina.
Todtenkrampf, *m.* strnuće.
Todtenkranz, *m.* mrtvački věnac.
Todtenkraut; Todtenlade, *f.* s. Wintergrün; Sarg.
Todtenlager, *n.* mrtvački odar.
Todtenlicht, *n.* duplir. [nica.
Todtenlied, *n.* pogrebna pěvka, pogreb-
Todtenliste, *f.* popis umrlih; s. Todtenbuch.
Todtenmahl, *n.* trebine, daća, karmina, sedmina, podušje; s. Todtenflecken.
Todtenmahlgast, *m.* podušjak, zajmenik.
Todtenmusik, *f.* pogrebna glasba (muzika).
Todtennessel, *f.* (*Galeopsis*), mrtva ko-
Todtenopfer, *n.* žrtva za mrtce. [priva.
Todtenpfeifer, *m.* pogrebni svirač.
Todtenprophet, *m.* kobnik; s. Todtenkäfer.
Todtenreich, *n.* carstvo mrtvih.
Todtenrichter, *m.* sudac mrtvih.
Todtensalbung, *f.* balsamovanje. [nica.
Todtensang, *m.* pogrebna pěvka, pogreb-
Todtensänger, *m.* pogrebni pěvač.
Todtensarg, s. Sarg.
Todtenschau usw. s. Todtenbeschau
Todtenschein, *m.* umrtni list, umrtnica.
Todtenschlaf, s. Todesschlaf.
Todtenschmaus, *m.* s. Todtenmahl.
Todtenschweigen, *n.* mrtva tišina.
Todtensonntag, *m.* (*Dominica Judica*), gluha, glušnica.
Todtenstätte, *f.* groblje, grobovište.
Todtenstein, *m.* stećak.
Todtenstill, *adv.* tiho kao u grobu.
Todtenstille, *f.* mrtva tišina.
Todtenstimme, *f.* mrtvački glas.
Todtentag, *m.* dušni dan.
Todtentopf, *m.* mrtvačka žara, pepeonica.
Todtenträger, *m.* mrtvonoša.
Todtentruhe, *f.* s. Sarg. [kalo.
Todtenuhr, *f.* (*Anobium pertinax*), kuc-
Todtenurne, *f.* s. Todtentopf.
Todtenurtheil, s. Todesurtheil. [vogel.
Todtenvogel, *m.* s. Todtencule; Pestilenz-
Todtenvoll, *adj.* pun mrtvačinah, mrtvacah.
Todtenwache, *f.* verestvovanje; (die Wächter des Todten), verestvovaoci, verestvovalje.
Todtenwagen, *m.* mrtvačka kola.
Todtenwäscherin, s. Todtenfrau. [schein.
Todtenzettel, *m.* umrtni listak; s. Todten-
Tödter, *m.* ubojica, ubica, ubilica, ubilac.
Todtgeboren, *adj.* mrtav rodjen.
Todtgeburt, *f.* mrtav porod; porodjaj mrtva děteta.
Tödtlich, *adj.* smrtonosan; ubojit, ubojni; eine —e Wunde, smrtna rana; — verwunden, raniti na mrtvac, na mrtvo, na mrtvice, na mrtvo ime; — hassen, smrtimice mrziti.
Tödtlichkeit, *f.* smrtnost; smrtonosnost; ubojitost, ubojnost.
Todtschlag, *m.* uboj, ubojstvo, ubistvo; einen — begehen, ubiti.
Todtschlagen, *v. a.* ubiti, ubijati; pobiti.
Todtschläger, s. Tödter.
Todtsein, *n.* umrlost.
Todtstreich, s. Todesstreich.
Tödtung, *f.* (eines Menschen), ubijanje, ubojstvo, osmrćenje (čověka); (einer Urkunde), uništenje (izprave).
Todweissagend, *adj.* kobeći.
Tof, Tofstein, s. Tuf usw.
Toffel, *f.* s. Kartoffel.
Toilette, *f.* ličenje; (Anzug), oblaka; — machen, ličiti se; oblačiti se; s.
Toilettenartikel, *m.* ličilo. [Toilettentisch.
Toilettenseife, *f.* raki-sapun.
Toilettenstube, *f.* Toilettenzimmer, *n.* obla-
Toilettentisch, *m.* ličionik. [čionica.
Tole, *m.* vodovod.
Töle, *f.* prsa; s. Hirschkuh.
Tolerant, *adj.* snošljiv, tolerant.
Toleranz, *f.* snošljivost, tolerancija.
Toleranzpatent, *n.* ukaz o snošljivosti, tolerancijalni patent.
Toleriren, *v. a.* trpljeti, snositi.
Toll, *adj.* (lärmend), halabučan; ein —er Lärm, velika halabuka; (ungestüm lärmend), durnovan, durnovit, drnovit, drnovat, sgranovit; ein —er Mensch o. Kopf, drnov, sgranov; — werden, durnuti se, drnuti se, sgranuti se; povilěti; Einen — machen, razjariti, razjediti koga; — und voll, pijan kao čep; sich — und voll trinken, naljoskati se, oljoljati se; (verrückt), pomaman; bunovan; smušen; — reden, govoriti kao da se je buna nazobao; buncati; (rasend), běsan; — werden, poběsnjeti; man möchte — werden von dem Geschrei, to je krika za poběsniti; bist du —? jesi-li čitav? jesi-li poludio'r (wunderlich), čudnovit; die —e Bilse, s. Bilsenkraut.
Tollapfel, *m.* (*Solanum melongena*), patlidžan; s. Goldapfel.
Tollbeere, s. Tollkirsche. [talin.
Tollbocke, *f.* (*Isopyrum thalictroides*),
Tollbreist, *adj.* ludodrz.
Tollen, *v. n.* (ungestüm sein), talabučiti; goropaditi; (verrückt sein), mahnitati.
Tollfuß, s. Klumpfuß. [vrat.
Tollgerste, *f.* (*Lolium temulentum*). ljulj-
Tollgeschwätz, *n.* buncanje.
Tollhaus, *n.* ludnica.
Tollhäusler, *m.* ludničar.
Tollheit, *f.* pomama, mama; (Trunkenheit), mamura; (Zorn), jarost, srdžba;

Digitized by Google

— der Mode, ludost običaja, mode; was das für —en sind! ala ludovèti, ludorije! (Wuth), bèsnilo, bès; in — gerathen, pobèsnjeti; ſ. Toll werden.
Tollkerbel, ſ. Schierling.
Tollkirſche, *f.* (*Atropa Belladonna*), paskvica, devesin, vinika, kurjača.
Tollkopf, *m.* smušenjak, pomamnik.
Tollköpfig, *adj.* smušen, pomaman.
Tollköpfigkeit, *f.* smušenost, pomamnost.
Tollkorn, Tollkraut, *n.* (*Hyoscyamus niger*), bun, bunika.
Tollkuhn, *adj.* ludo smèli; drzan.
Tollkühnheit, *f.* luda smèlost; drznost.
Toll-Lilie, *f.* (*Nymphaea alba*), bèli lokvanj.
Tollrübe, ſ. Zaunrübe.
Tollſinn, *m.* smušenost.
Tollſinnig, *adj.* smušen.
Tollwurm, *m.* pasji crv (pod jezikom); (*Furia infernalis*), ljutica.
Tollwurz, ſ. Tollkirſche.
Tollwuth, *f.* bèsnilo.
Tollwüthig, *adj.* bèsnovit.
Tölpel, *m.* blesan, bena, bluna, blutiš, bukvan, glupan, batina, bezjak, teleban, tikvan, trubilo, zvekan, mućurla; (Einen über den — ſtoßen, omesti koga; (Klotz), hrek, čapur; (*Sula*), bluna.
Tölpelei, *f.* glupost, ludost.
Tölpelhaft, *adj.* benav, benast, lud, blo.
Tölpeljahr, ſ. Flegeljahr.
Tölpeln, *v. n.* blutiti, benaviti; bluna itd.
Tölpiſch, ſ. Tölpelhaft.
Toluidin, *n.* toluidin.
Toluylſäure, *f.* toluiljska kiselina.
Tom, *m.* dio, knjiga.
Tombak, *m.* tombak, tumpak.
Tombacken, *adj.* tombakov, od tombaka.
Tombackſchläger, *m.* varakar.
Tombaduhr, *f.* (ura-)mèdenjača.
Ton, *m.* (*mus.*) glas, ton; ſ Tenart; den — angeben, zaglasiti; (ſpr.) aus einem andern —e reden, drugčije govoriti; in einem hohen —e reden, bahato govoriti; (*bon ton*), der feine —, lèp način; ton; das iſt jetzt der — der guten Geſellſchaft, to je sad običaj u plemenitu družtvu; das bringt den — ſo mit ſich, to je sada gospodski običaj; in dieſer Geſellſchaft herrſcht ein feiner —, u ovom je družtvu sve pristojno; in einer Geſellſchaft den — angeben, prednjačiti družtvu; voditi družtvo, sèlo; biti sèlovodja; (Accent), naglasak, akcenat; (Mal.) ton; ein dunkler —, suton; ein heller —, naton; dieſes Gemälde hat einen dunkeln —, ova je slika sutonasta.
Tonabſtand, *m.* razglasje.
Tonabſtufung, ſ. Tonſtufe.
Tonachte, *f.* osmica, oktava.
Tonangebend, *adj.* (*mus.*) zaglasni; (*fig.*) kolovodjski.
Tonangeber, *m.* (*fig.*) sèlovodja.
Tonart, *f.* vrst glasa, tona; ton.
Tonbildung, *f.* tvorba glasa, tona.
Tonbrechung, *f.* trzanje glasa, tona.
Tondichter, *m.* skladalac.
Tondichtung, *f.* skladba, kompozicija.
Tönen, *v. n.* zvučiti; das Eiſen tönt, tuč zveči; die Glocke tönt, zvono zvoni; die Leier tönt, lira udara; unſer Geſang tönt weit umher, naše se pèsme razlèžu i. ore.
Tönend, *adj.* zvečan, zvučan, zvoneći.
Tonentfernung, *f.* daleč glasa, tona.
Tönevoll, *adj.* zvoneć.
Tonfall, *m.* pad glasa, tona. [udarajuć.
Tonfeſt, *adj.* — ſpielen, držati se tona
Tonfolge, *f.* suslèd glasovah, glasja.
Tonfülle, *f.* punoća glasa, glasja.
Tongeber, ſ. Tonangeber.
Tongeſchlecht, *n.* rod glasa, tona.
Tongröße, *f.* razseg glasa.
Tonika, *f.* (*mus.*) tonika. [pila.
Tonika, Toniſche Mittel, *pl.* (*med.*) krè-
Toniſch, *adj.* glasben, tonièan; ſ Tonika.
Tonkaböhne, *f.* tonka.
Tonkagras, *n.* (*Anthoxanthum odoratum*), zlatno koljeno.
Tönkraut, ſ. Gänſekraut.
Tonkundig, *adj.* vèst glasbi, muzici.
Tonkunſt, *f.* glasba, muzika.
Tonkünſtler, *m.* glasbar, muzikaš.
Tonlage, *f.* položaj glasja, tonah.
Tonlehre, *f.* glasoslovje.
Tonlehrig, *adj.* glasoslovan.
Tonleiter, *f.* (glasbena) lèstva, škala; chromatiſche —, šarovita lèstva; diatoniſche —, izvorna, diatonička lèstva.
Tonlos, *adj.* bezglasan; (*gram.*) bez naglaska; dieſe Sylbe iſt —, ova slovka neima naglaska.
Tonmalerei, *f.* tonovito slikanje.
Tonmaß, *n.* mèra glasovah, tonah; ſ. Takt; Proſodie.
Tonmeiſter, ſ. Virtuoſe.
Tonmeſſer, *m.* glasomèr, tonometar.
Tonmeſſung, *f.* mèrenje glasa, tona; ſ. Proſodie.
Tonnage, *f.* tovar; ſ. Tonnengeld.
Tönnchen, *n.* bure, barilo.
Tonne, *f.* bačva, bure; (Kufe), badanj; (*Dolium*), bečka. [bačve).
Tonnenband, *n.* (željezni) obruč (od
Tonnenboden, *m.* bačveno dno.
Tonnenbutter, *f.* maslo iz bačve, u bačvi.
Tonnenfiſch, *m.* riba u bačvi.
Tonnenförmig, *adj.* bačvast.
Tonnengeld, *n.* bačvarina.
Tonnengewölbe, *n.* väljan svod.
Tonnenhäring, *m.* sled, renga u bačvi.
Tonnenholz, *n.* dùge.
Tonnenmaß, *n.* mèra na bačve.
Tonnenmeiſter, *m.* bačvarinar.
Tonnenreif, *m.* obruč od bačve.

Digitized by Google

Tonnenstab, *m.* dúga.
Tonnenweise, *adv.* na bačve.
Tonometer, *s.* Tonmesser.
Tonreich, *adj.* glasan.
Tonreihe, *f.* niz glasovah, tonah.
Tonreißung, *s.* Tonbrechung.
Tonsatz, *m.* skladba, kompozicija.
Tonschrift, *f.* glasbeno pismo.
Tonschwellung, *f.* nadimanje glasa.
Tonsetzer, *m.* skladalac, kompoziter.
Tonsetzkunst, *f.* skladaostvo, kompozitúra.
Tonsinn, *m.* glasbenitost, glasben sluh.
Tonsprache, *f.* glasovni jezik.
Tonstellung, *f.* metanje naglaska.
Tonstück, *n.* skladak, muzikalni komad.
Tonstufe, *f.* stupanj (glasbene) lêstve.
Tonsur, *f.* kavka, kokulica.
Tonsylbe, *f.* slovka s naglaskom.
Tonsystem, *n.* sustav glasovah, tonah; glasovje.
Tonverhältniß, *n.* razmêrje glasovah.
Tonverständig, *adj.* vêšt glasbi.
Tonvoll, *s.* Tônevoll.
Tonwelt, *f.* glasbarstvo.
Tonwerk, *n.* skladba, kompozicija.
Tonzeichen, *n.* (*gram.*) naglasak; (*mus.*) glasben znak; kajda, nota.
Topas, *m.* topaz.
Topasfliegenvogel, *m.* (*Trochilus pella*), topazasti medosas.
Topasfluß, *m.* staklen topaz.
Töpel, *s.* Glattroche.
Topf, *m.* lonac, grnac, grne; den — an das Feuer setzen, pristaviti lonac.
Topfasche, *s.* Pottasche.
Topfauster, *f.* (*Patella*), bljudica.
Topfbaum, *m.* (*Couroupita*), lončar; (*Lecythis*), grnčara.
Topfbrett, *n.* polica za lonce, lončanik.
Topfen, *m.* urda, skuta, sladki sir.
Töpfer, *m.* lončar, grnčar.
Töpfer- (in Zuſ.) lončarski.
Töpferarbeit, *f.* lončarski posao, rad; *s.* Töpferwaare. [werkstatt.
Töpferei, *f.* *s.* Töpferhandwerk; Töpfer-
Töpfererde, *f.* grnčara, lončarska zemlja.
Töpfererz, *n.* olovica.
Töpfergut, *n.* *s.* Töpferwaare.
Töpfergesell, *m.* lončarski dêtić, kalfa*.
Töpferhandwerk, *n.* lončarija, lončarstvo.
Töpfermodell, *n.* lončarski kalup.
Töpfern, *adj.* zemljan.
Töpfern, *v. n.* lončariti.
Töpferofen, *m.* lončarska peć.
Töpferscheibe, *f.* lončarski kolo.
Töpferschiff, *n.* (lađa) grnčarica.
Töpferthon, *m.* *s.* Töpfererde.
Töpferwaare, *f.* lončarska roba.
Töpferwerkstatt, *s.* Töpferei. [čarica.
Töpferwespe, *f.* (*Trypoxylon figulus*), lončarica.
Töpferzeug, *n.* lončarsko orudje, lončarski halat.
Topfform, *f.* kalup za lonce.
Topfgewächs, *n.* cvêtnička, grastena bilina; bilina rastuća u grasti, cvêtniku.
Topfglasur, *f.* ocaklina.
Topflecker, *m.* čankoliz.
Topfmarkt, *m.* lončarište.
Topfnascher, *s.* Topflecker.
Topfnelke, *f.* klinčić u cvêtniku, grasti.
Topföhr, *n.* uši u lonca, lončani priruč.
Topfpfanne, *f.* duboka prosulja.
Topfpflanze, *f.* *s.* Topfgewächs.
Topfschrank, *m.* lončanik.
Topfstein, *m.* krupnik.
Topfstürze, *f.* poklopac.
Topik, *f.* dokazateljstvo, topika.
Topinambur, *m.* (*Helianthus annuus*), čičoka, nahodnjak, trtor.
Topisch, *adj.* mêstni; topički.
Topograph, *m.* mêstopisac.
Topographie, *f.* mêstopis.
Topographisch, *adj.* mêstopisni.
Topp! *int.* — eš gilt! nu, neka bude!
Topp, *m.* vršak.
Töppchen, *n.* podlogač, podbijač.
Toppel, *n.* kukma, ćuba, huhor. [ušw.
Töppelente, Töppellerche, *s.* Haubenente
Toppfeuer, *n.* jedrioni plamen.
Toppschlitten, *m.* voz (užarski).
Toppschnecke, *f.* (*Helix perversa*), naopaki
Toppsegel, *n.* vrhovno jedro. [spuž.
Torf, *m.* treset. [sasti sitinac.
Torfbinse, *f.* (*Scirpus caespitosus*), bu-
Torfboden, *m.* tresetište; *s.* Torferde.
Torfbrocken, *m.* grumen treseta.
Torfbruch, *m.* vadjenje treseta; *s.* Torf-
Torferde, *f.* tresetača. [grube.
Torfen, *v. a.* posuti, posipati tresetom.
Torffeuerung, *f.* loženje tresetom.
Torfgräber, *m.* tresetar.
Torfgras, *n.* *s.* Sumpfheide.
Torfgrube, *f.* tresetik.
Torfharz, *n.* smola od treseta.
Torfheide, *s.* Moorheide.
Torfig, *adj.* tresetav.
Torfkohle, *f.* tresetni ugalj.
Torflager, *n.* tresetik.
Torfmoor, *n.* treset. [setnjak.
Torfmoos, *n.* (*Sphagnum palustre*), tre-
Torfmyrte, *f.* (*Gale*), zla.
Torfsemse, *s.* Torfbinse.
Torfstecher, *s.* Torfgräber.
Torfstelle, *f.* treset.
Torkel; Torkelbaum, *s.* Kelter; Preßbaum.
Torkeln, *v. n.* trtati, posrtati.
Tormentill, Tormentillwurz, *f.* (*Tormentilla erecta*), steŝnik, steža, srčani korên.
Tornister, *m.* torba, torbak; (v. Leinw.) obramnica; (b. Sold.) telećak.
Tornistermacher, *m.* torbar.
Torsche, *s.* Erdrübe.
Torso, *m.* trup.
Torte, *f.* krustavica, (sladka) proha, torta; (*Archa undata*), talasovita korabljica.

Digitized by Google

Tortenbäcker, *m.* krustavičar, tortar; (Zuckerbäcker), slastičar.
Tortenform, *f.* kalup za krustavicu, tortu.
Tortenpfanne, *f.* tortenica.
Tortur, ſ. Folter.
Toſen, *v. n.* gromotati, šumeti, štropotati.
Toſt, *m.* vršak; ſ. Toppel.
Total, *adj.* vaskolik; sav; celcit; posavemešnji; sgoljni; eine —e Sonnenfinſterniß, pomrčanje céloga sunca; —, *adv.* sasvim, posve, sgolja; er wurde — geſchlagen, hametom bi potučen.
Totalabſtattungsſumme, *f.* svota svega [plateža.
Totalaufwand, *m.* vaskolik trošak.
Totalausweis, *m.* ukupni izkaz.
Totaleffect, *m.* ukupni učinak, (ukupno djelstvo).
Totaleindruck, *m.* ukupni dojam, dir.
Totalentwickelung, *f.* ukupni razvitak.
Totalfinſterniß, *f.* podpuno pomrčanje.
Totalgefälle, *n.* podpun pad.
Totalität, *f.* célota, célina, čitavost; (Alle), svakoličina; die — der Grundbeſitzer, svikolici vlastelji.
Totalleiſtung, *f.* svakolika, ukupna činitba, dužnost.
Totalſumme, *f.* ukupna svota (suma).
Totalüberſicht, *f.* obći, ukupni pregled.
Totalvermögen, *n.* svakolika imovina.
Totalwirkung, *f.* ſ. Totaleffect.
Tottler, *m.* (*Sitta europaea*), brgljez, kljuj-drvo.
Touche, *f.* Touchebad, *n.* slap.
Touchiren, *v. a.* (baden), napustiti slap; (unterſuchen), pregledati.
Toupet, *n.* kukmica.
Toupiren, *v. a.* kukmiti; ruditi.
Tour, *f.* (Umgang), obhodja, obhodnja; (Reihe), red; à —, redomice; etwas nach der — thun, obrediti se, redovati; außer —, preko reda; (Reiſe), putak; put; eine — machen, putovati; obići; (b. Tanz) obigra; eine — machen, obigrati; —en, ſ. Haarauffatz.
Tourneſol, *n.* turnesol.
Tournir, ſ. Turnier.
Tourniquet, *n.* pritisak.
Toxikologie, *f.* jedoslovje.
Toxikologiſch, *adj.* jedoslovan.
Trab, *m.* kas; in — reiten, kasati; ſich in — ſetzen, pokasati; das Pferd hat einen leichten, ſchweren —, konj kaska, trusa.
Trabakel, *f.* trtalun. [sputnik.
Trabant, *m.* pandur; (*astr.*) družica,
Traben, *v. n.* kasati; davon —, odkasati; leicht —, kaskati; ſchwer —, trusati; (*fig.*) hoch —, visoko kučati.
Traben, *m.* ſ. Waſſernuß.
Traber, *m.* kasalo, kasalac.
Träber, *pl.* kom, komina, drop; (Malz—), sladovština.
Träber- (in Zuſ.) komov.
Träberaufguß, *m.* čenger, čigir.
Träberbier, *n.* patoka od piva. [vača.
Träberbranntwein, *m.* komovica, komo-
Träbergrube, *f.* trap za sladovštinu.
Träberöl, *n.* premilak. [Traber.
Trabgänger, *m.* (v. Pferd.) kasač; ſ.
Trabritt, *m.* kasanje; kas.
Trace, *f.* slěd, znak; crta; ſ. Grundriß.
Tracht, *f.* (Kleider—), nošnja, nošivo, kroj, (*arch.*) einem Balken — verſchaffen, poduprěti gredu; eine — Holz, breme, naramak, naručaj drvah; ſ. Schulterjoch; eine — Speiſen, jedno kolo jelah; eine — Katzen, jedno leglo maćićah; eine — Hunde, jedno leglo štenadi; d. — ein. Ackers, urod, rodovina, prirod njive; (*bot.*, *habitus*), vid; eine — Prügel, pun tur batinah; er bekam eine — Schläge, izlèmali, izdevetali su ga.
Trachten, *v. n.* trsiti se; nastojati (oko čega); trachte, daß ich es erhalte, gledaj i. radi da dobijem; nach etwas —, tražiti, iskati što; težiti za čim; trachtet zuerſt nach dem Reiche Gottes, ištite najprije carstva Božjega; nach Reichthümern —, hlepiti za bogatstvom; nach dem Leben —, raditi komu o glavi, ulagati komu u život, htěti koga ubiti; ſie trachteten, wie ſie ihn greifen möchten, gledahu, da ga uhvate.
Trachten, *n.* nastojanje; težnja; ſein ganzes Dichten und — geht dahin, štogod misli i radi, sve tamo směra.
Trachter, ſ. Tüchter.
Trachtgarn, *n.* mrežina.
Trächtig, *adj.* (v. Schiffen), natovaren; (v. Thieren im Allgemeinen), skotan; (v. Kühen), steona, bredja; (v. Stuten), ždrebna, sužđrebna; (v. Hünd.) sušlena; (v Katzen), sumacna, smacna; (v. Säuen), suprasna; (v. Ziegen), skozna; (v. Schafen), sjanjna; die Kuh iſt — geworden, krava je zabredjala; (v. Acker), rodan; den Acker — machen, učiniti njivu rodnom.
Trächtigkeit, *f.* skotnost.
Trachyt, *m.* hrapavac, trahit.
Trachytiſch, *adj.* hrapavački, trahitan.
Traciren, *v. a.* obilježiti, naznačiti.
Tractament, *n.* gostba, čast; ſ. Schmaus.
Tractat, *m.* ſ. Unterhandlung; Vergleich; Abhandlung.
Tractätchen, *n.* knjižica.
Tractiren, *v. n.* (bewirthen), počastiti; častiti; ſ. Abhandeln; Unterhandeln.
Tradition, *f.* ustmeno predanje.
Traſikant, *m.* prodavac.
Traſike, *f.* prodavnica.
Tragaltar, *m.* prěnosni oltar.
Tragant, *m.* kozlinčina, tragant.

Digitized by Google

Tragantſtaude, *f.*, Tragantſtrauch, *m.* (*Astragalus gummifer*), klijonosni kozlinac.
Tragantſchleim, *m.* tragantova sluz.
Tragantſtoff, *m.* tragantovina.
Tragauge, *n.* rodni pup, rodno oko.
Tragbahre, *f.* nosila, tralje, tranja.
Tragbalken, *m.* tram.
Tragband, *n.* uprta, ramenica; (b. Zimmerl.) ſ. Strebeband.
Tragbar, *adj.* nošljiv, nosiv; es iſt nicht —, nemože se nositi; ein —er Acker, plodna, rodna njiva.
Tragbaum, *m.* brvina.
Tragbett, *n.* nosila.
Tragbrett, *n.* lêsa.
Tragbock, *m.* konj.
Tragbuche, *f.* bukva.
Tragbutte, *f.* brenta, putunja.
Trage, *f.* ſ. Schulterjoch; Tragbahre.
Träge, *adj.* lên; tranjav; (*phys.*) trom; (langſam), spor.
Träge, *f.* ſ. Trägheit. [bahre uſw.
Tragebahre, Tragebalken uſw. ſ. Trag-
Tragehimmel, *m.* nebnica, baldakin.
Trageknospe, *f.* ſ. Tragauge.
Tragekorb, *m.* krošnja.
Tragelohn, *m.* ponos, noševina.
Tragen, *v. a.* nositi, nêti, ponêti; etwas bei ſich —, nositi što uza se; Geld bei ſich —, nositi sobom novce; Neuigkeiten aus einem Hauſe ins andere —, stokućariti; poklepavati tudje rêči; etwas zur Schau —, ponositi se, bažiti se čim; Einen auf den Händen —, držati koga kao oči u glavi; auf beiden Achſeln —, dvostručiti; ſich nach Hauſe —, odlaziti kući; die Säulen — das Dach, stupovi drže krov; ein Kind —, nosati, pronosati, nêgovati dête; ein Kind unter dem Herzen —, nositi čedo pod pojasom; d. Eis trägt Wägen, led drži kola; d. Schiff trägt tauſend Laſten, brod drži tisuću (hiljadu) tovarah; eine —de Kuh, bredja krava; die Stute trägt eilf Monate, kobila je jedanaest mêsecih suždrebna; Früchte —, rodom radjati, rod roditi; plod bacati i. davati; dieſer Acker trägt reichlich Weizen, ova njiva radja mnogu pšenicu; d. Baum trägt Früchte, drvo radja; der Baum fängt an Früchte zu —, drvo je stalo na rod; mancher Same trägt hundertfältig, mnogo sême rodi jedno po sto; mnogo sême rodi stostruko; das Geld trägt Sechs vom Hundert, novac nosi šest po sto i. na sto; ſie trug ein ſchwarzes Kleid, imala je na sebi crnu haljinu; er trägt ſchöne Kleider, lêpo se nosi; ſich einfach —, prosto se nositi; den Kopf hoch —, nositi glavu visoko; die Naſe hoch —, dignuti nos; ſich gerade —, upravo, osovno hoditi; ſich krumm —, guriti se; die Koſten —, trošak plaćati, trošiti, harčiti; Schaden —, imati štetu, štetovati; er wird den Schaden —, njegova će biti šteta; es trägt Nutzen, daje korist, koristi, za uhar je; (er—), podnêti, podnositi; etwas im Herzen —, nositi što na srcu; Einen auf Händen —, držati i. čuvati koga kao malo vode na dlanu; ſich mit einem Gedanken —, variti što u srcu; misliti o čem; ſich mit einer Sache —, namêravati što; man trägt ſich mit dem Gerüchte, ide glas, glasa se; Eines Namen —, biti pod čijim imenom; Sorge für etwas —, brinuti se, starati se (čim); postarati se, pobrinuti se (za što); gledati; Liebe zu Jemand —, ljubiti koga; Leid um etwas —, žaliti što; Bedenken —, dvoumiti; Rückſicht —, obzirati se, osvrtati se, ogledati se na što; Verlangen —, žudêti, želêti; etwas in ein Buch —, upisati što u knjigu; die Stimme —, prelêvati; das Gewehr trägt drei hundert Schritt, puška nosi na tri sto korakah; meine Augen — nicht ſo weit, toga nedogledam; der Zeug trägt ſich gut, ovaj latak dobro stoji i. dolikuje; er trägt ſein Herz auf der Zunge, što mu je na srcu, to i na jeziku.
Tragen, *n.* nošenje, nošnja; das — der Arme, držanje rukuh.
Träger, *m.* nosilac, nosac, nosač; (Wechſ.) vlastnik; der — der Gewalt, oblastnik; (*anat.*) glavonoša; —in, *f.* nosilja, nosica.
Trägerlohn, *m.* ponos, noševina.
Trägermuskel, *m.* mišica-glavonoša.
Trageſchaf, *n.* ovca.
Trageſel, *m.* tovar.
Tragfähigkeit, *f.* nosnost.
Tragfaß, *n.* bremenica, tovarija.
Traghebel, *m.* štip, vag.
Trägheit, *f.* lênost; (*phys.*) trômost; (Langſamkeit), sporost.
Trägheitskraft, *f.* tromost.
Trägheitsmoment, *n.* tromina.
Tragiker, *m.* tragik. [gikomičan.
Tragikomiſch, *adj.* žalostno-smêšan, tra-
Tragikomödie, *f.* tragikomedija.
Tragiſch, *adj.* žalostan, tragičan.
Tragiſche, *n.* tragičnost.
Tragknospe, *f.* rodni pup, pupoljak.
Tragkorb, *m.* krošnja.
Tragkraft, *f.* nosnost; dieſer Körper hat eine — von . . ., ovo têlo nosi . . .
Tragkranz, ſ. Tragring.
Tragland, *n.* prevlaka.
Trägling, *m.* lênština, lênivac.
Traglohn, ſ. Tragelohn.
Tragöde, *m.* trageda.
Tragödie, *f.* žalostna igra, tragedija.

Digitized by Google

Tragödienbichter, *m.* pěsnik tragedijah.
Tragpfeiler, *m.* noseći stubao, pilov.
Tragrebe, *f.* rodna loza.
Tragreff, *n.* krošnje.
Tragring, *m.* vitka; (Strohkranz), svitac, svitak, podvitak.
Tragſack, *m.* plodva.
Tragſattel, *m.* samar.
Tragſäule, *f.* noseći stup.
Tragſchaf, *n.* ovca.
Tragſeil, *n.* prtilica, uprta, bremenica.
Tragſeſſel, *m.* nosiljka.
Tragſtille, *f.* ſ. Tragſeil.
Tragſpritze, *f.* prěnosno strcalo.
Tragſtange, *f.* rubinjača, čabrenjača.
Tragſtein, *m.* babac.
Tragſtuhl, ſ. Tragſeſſel.
Tragſtütze, *f.* podpirača. [domah.
Tragweite, *f.* domet, dohvat, domašaj,
Tragwerk, *n.* nosilo.
Tragwulſt, *f.* podvitak.
Train, *m.* vlak, tren; (*mil.*) pratež, oboz.
Traiteur, *m.* gostionik.
Traiteurie, *f.* gostionica.
Traktament uſw. ſ. Tractament.
Tralje, *f.* rešetka.
Trallalla, *int.* hopa cupa!
Trallalleu, Trallen, Trällen, *v. n.* tandarikati, gundoriti, gunguliti, gundati, pěvušiti.
Tram, Trambaum, *m.* žrda, brvno.
Trämel, *m.* tojaga, kijača.
Traminer, *m.* (Wb.) der weiße —, velezrn, lěpolist; der rothe —, ružica, parčinak.
Trampe, *f.* srg, drug.
Trampel, *m.* droplja, dundara, zavrzača.
Trampeler, *m.* cupkalo.
Trämpelig, *adj.* cupkav, trupkav.
Trampeln, *v. n.* copotati, cepetati, cupkati, trupkati.
Trampelthier, *n.* dromedar; (*fig.*) suklata, sumlata, zavrzalo.
Trampeltonne, *f.* gazionica.
Trampen, *v. n.* cupati, bahtati.
Tramrecht, *n.* pravo brvna, greda.
Tramſeide, *f.* svila pou(t)čica.
Tranchee, *f.* ſ. Laufgraben.
Tranchiren, *v. a.* izsěći, izsěcati.
Tranchirkunſt, *f.* izsěcanje. [sěkač.
Tranchirmeſſer, *n.* nož za izsěcanje, iz-
Trändeln, *v. n.* oklěvati.
Tranickel, ſ. Sanickel. [napoj.
Trank, *m.* pilo, piće, napitak; (für Vieh),
Tränke, *f.* pojilo, pojište, napojište, vodopoj; das Vieh zur — führen, těrati stoku na pojilo i. na vode; voditi stoku (marvu) na pojište.
Tränkelbeere, *f.* (*Empetrum nigrum*), šiha, pijanica, golubica.
Tränken, *v. a.* pojiti, napojiti; (e. Kind), dojiti; das Vieh —, pojiti, napojiti, napajati stado; die Wieſe —, natopiti, natapati livadu; Papier mit Öl —, natopiti papir (hartiju) uljem.
Tränker, *m.* pojilac, pojnik.
Trankfaß, *n.* pomijara, napojnjak.
Trankgeld, ſ. Trinkgeld.
Trankherd, *m.* gumno sa zdencem.
Trankkübel, *m.* ſ. Trankfaß.
Trankopfer, *n.* tekuća žrtva.
Trankrinne, *f.* korito, valov*. [pila.
Trankſteuer, *f.* pilovina, danak od pića,
Tränkteune, *f.* ſ. Tränkherd.
Trankkonne, *f.* ſ. Trankfaß.
Tränktrog, *m.* ſ. Tränkrinne.
Transaction, *f.* nagoda, nagodba.
Tranſcendent, Tranſcendental, *adj.* nadsmisaoni, vispren, transcendentalan.
Tranſeriren, *v. a.* gepfändete Güter —, preněti rubež; Einen —, premeštiti, premeštati koga.
Tranſerirung, *f.* prěnos; (ein. Perſon), premeštaj, premeštanje.
Tranſformation, *f.* prětvorba; — der Bewegung, proměna pokreta.
Tranſformiren, *v. a.* pretvoriti; proměniti.
Tranſgreſſiv, *m.* prěstupni način.
Tranſimit, Tranſeunt, *adj.* prělazni; mi-
Tranſitiv, *adj.* prelazeći. [nući.
Tranſito, *n.* provoz. [roba.
Tranſitogut, *n.* provozbina, provozna
Tranſitoporto, *n.* provozna poštarina.
Tranſitoriſch, *adj.* prolazni; minući; (mittlerweilig), medjutonji.
Tranſitozoll, *m.* provoznina.
Translator, *m.* prevodilac, prevoditelj.
Translatorsgebühr, *f.* prěvodnina.
Translocation, *f.* premeštanje.
Transparent, *n.* prozrak.
Tranſpiration, *f.* isparina, izhlapnja.
Tranſpiriren, *v. n.* isparivati se.
Transponiren, *v. a.* prestaviti, presaditi.
Tranſport, *m.* (Fortſchaffung), oprema; (Verſendung), prěvoz; (Sendung), pošiljka; (*mil.*) preselica; transport; (*arithm.*) prěnos.
Tranſportabel, *adj.* prěnosan.
Tranſporteur, *m.* prevozač; (*math.*) uglonoša, transporter.
Tranſporthaus, *n.* preselište, preseonica.
Tranſportiren, *v. a.* prevoziti; opremiti, odpraviti; (*arith.*) preněti, prenositi.
Tranſportirung, *f.* oprema; prěvoz; preselica.
Tranſportkoſten, *pl.* opremni trošak.
Tranſportmittel, *n.* prevozilo, opremilo.
Tranſportſchiff, *n.* prěhod, prěvoz.
Tranſportwaare, *f.* prevozbina.
Tranſpoſition, *f.* prěmet.
Tranſubſtantiation, *f.* presućanstvenost.
Tranſumt, *n.* věrovni prěpis.
Tranſverſal, *adj.* prěk, poprečan; —e Linie, ſ. Tranſverſe. [dělba.
Tranſverſal-Eintheilung, *f.* poprečna raz-
Tranſverſalmagnet, *m.* poprečni magnet.

Digitized by Google

Transverſalmaßſtab, *m.* poprečno mĕrilo.
Transverſe, *f.* prĕčka, prĕčnica, poprĕčnica.
Tranſchen, *v. n.* šljapati, pljeskati.
Trapez(ium), *n.* rogljevac.
Trapezoid, *n.* trapezoid.
Trapezoidiſch, *adj.* rogljast; dobrolik.
Trapp, *int.* dupa, cupa.
Trapp, *m.* (der Pferde), bahat; der kleine —, trupkalica, trupka; (v. Weintrauben), host; (*min.*) trap.
Trappe, *m.* (*Otis tarda*), droplja, drop.
Trappe, *f.* trag, stopa.
Trappeln, ſ. Trampeln.
Trappen, Trappſen, *v. n.* bahtati, (baktati), klopitati; getrappt kommen, dogambati.
Trappenbüchſe, *f.* puška za droplje.
Trappgans, *f.* ſ. Trappe.
Trappiſt, *m.* trapista.
Trappſenbort, Traep, ſ. Sommerlolch.
Traß, *m.* tras.
Traſſant, *m.* teznik, poteznik, izdatnik, [trasant.
Traſſat, *m.* tezovnik, potezovnik, trasat.
Traſſiren, *v. a.* einen Wechſel auf Jemand —, potegnuti, izdati mĕnicu na koga; ein traſſirter Wechſel, ſ. Tratte.
Traſſirteigen, *adj.* —er Wechſel, vlastita
Trätſch, ſ. Geſchwätz. [tezica.
Trätſchen, *v. n.* klaprnjati; ſ. Klatſchen.
Tratte, *f.* tezica, potezica, trata.
Trattenbuch, *n.* tezičnik.
Trattenconto, *m.* račun o tezicah.
Trattenſcontro, *m.* dugovni mĕničnik.
Trau, *f.* vĕnčanje.
Traualtar, *m.* oltar od vĕnčanja.
Träubchen, *n.* grozdak, grozdić.
Traube, *f.* grozd; (*coll.*) groždje; —n leſen, groždje brati.
Traubelerbſe, *f.* kitnjasti grašak.
Träubelkirſche, ſ. Traubenkirſche.
Traubenabfall, *m.* vinski kom, vinska komina.
Traubenachat, *m.* grozdasti bezdrak.
Traubenalaun, *m.* grozdasti kocelj.
Traubenaloe, *f.* (*Aloë uvaria*), grozdasta aloja.
Traubenartig, *adj.* grozdast, grozdolik.
Traubenauge, *n.* bĕlmo.
Traubenbalg, *m.* kožica od grozdja.
Traubenbaum, *m.* (*Coccoloba*), grozdača, grozdovac.
Traubenbeere, ſ. Weinbeere; Kratzbeere.
Traubenbirn, *f.* kanadska mušmula.
Traubenblut, *n.* (*fig.*) ſ. Traubenſaft.
Traubenbohrer, *m.* šip.
Traubenbutte, *f.* beračka brenta, putunja.
Traubeneiche, *f.* (*Quercus Robur*), dub.
Traubenerbſe, *f.* (*Cytisus Cajan*), kajan.
Traubenfarn, *m.* (*Osmunda*), pujanik.
Traubenform, *f.* oblik od grozda.
Traubenförmig, *adj.* grozdast, grozdolik.
Traubenfreund, *m.* grozdar.
Traubengeländer, *n.* vinska brajda.
Traubenhaut, *f.* (*uvea*), grozdovica.
Traubenholder, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozna zova.
Traubenhülſe, *f.* ſ. Traubenbalg
Traubenhyacinthe, ſ. Muskathyacinthe.
Traubenkäfer, ſ. Raubkäfer.
Traubenkamm, *m.* host, hostovina, šepurina, špurina, ozobina, metlica, petljovje. [grozda.
Traubenkern, *m.* pačica, pečka, pica od
Traubenkirſche, *f.* (*Prunus Padus*), srĕmza.
Traubenkoralline, *f.* (*Sertularia uva*), grozdenica.
Traubenkorb, *m.* košarica za grozdje; berački koš.
Traubenkraut, *n.* (*Chenopodium botrys*), groz(d)no zelje; ſ. Stabwurz; Götterkraut.
Traubenkur, *f.* lĕčenje groždjem; die — gebrauchen, lĕčiti se groždjem. [dar.
Traubenlecker, *m.* (*Sphinx celerio*), groz-
Traubenleſe uſw. ſ. Weinleſe.
Traubennuß, *f.* (*Coryllus arborescens*), drvolika lĕska.
Traubenreich, *adj.* groz(d)an, grozdovit.
Traubenſaft, *m.* lozovina, vinska kapljica.
Traubenſäure, *f.* grozdena kiselina.
Traubenſchimmel, *m.* (*Botrytis*), hostac.
Traubenſirup, *m.* madžun.
Traubenſtein, *m.* grozdenjak.
Traubenſtengel, Traubenſtiel, *m.* stapčica, čehuljica. [grozdovac.
Traubenſtrauch, *m.* (*Uvaria*), grozdika,
Traubentragend, *adj.* grozdonosan.
Traubenträger, *m.* grozdonoša; (*Monoculus quadricornis*), četrroga jednooĉka. [groždja.
Traubentreter, *m.* gnječilac, mečilac
Traubentulpe, *f.* (*Tulpia ramosa*), grozna
Traubenvoll, *adj.* grozdovit. [lala.
Traubenwand, *f.* lozom obrasao zid.
Traubenweizen, *m.* grozdasta pšenica.
Traubenzeit, *f.* berba.
Traubenzucker, *m.* grozdovina, slador (šećer) od groždja.
Traubenzweig, *m.* evenjka.
Traubig, *adj.* grozdan.
Traublich, *adj.* grozdast.
Traubrief, *m.* (Creditiv), vĕrodajnica, vĕrodajno pismo; ſ. Trauſchein.
Trauchbohrer, ſ. Traubenbohrer.
Trauen, *v. n.* Einem —, vĕrovati komu; (*poët.*) držati vĕru u kom; (ſpr.) wer leicht trauet, wird leicht betrogen, tko svakoga sluša, zlo čini; traue, ſchaue, wem! pazi, u koga da se uzdaš; er trauet jedem Menſchen, svakomu vĕruje; es iſt ihm nicht zu —, nije mu vĕrovati; nije pouzdan; nemože mu se povĕrovati; šaren je; dem Waſſer iſt nicht zu —, nevĕruj vodi; auf Gott —, uzdati se, pouzdati se u Boga;

Digitized by Google

ich traue mir nicht dies zu thun, neusudjujem se i. nesměm toga učiniti.
Trauen, *v. a.* věnčati; ſich mit einer Perſon — laſſen, věnčati se s kim.
Trauer, *f.* žalost; tuga; — über etwas empfinden, žalostiti se radi čega; in — verſetzen, ožalostiti; in — verſetzt werden, ožalostiti se; razžalostiti se; (um Jemand), žaloba; žalovanje; (v. Kleidung), crnina; — um Jemand anlegen, obući se u crno, porušiti se, zacrniti se za kim; in — gehen, nositi crninu, biti u koroti, korotovati; in — verſetzen, zacrniti koga; saviti koga u crno, porušiti, ojaditi koga.
Trauer- (in Zuſ.) žalostan; turoban; (*fig.*) crn.
Traueraug, *n.* žalostno oko.
Trauerbaum, *m.* (*Nyctanthes arbor tristis*), jadikovina.
Trauerbeſatz, *m.* plakavica.
Trauerbild, *n.* žalostna slika.
Trauerbinde, *f.* poša.
Trauerbirke, ſ. Hangebirke.
Trauerblick, *m.* žalostan, turoban pogled.
Trauerbote, *m.* gavran.
Trauerbotſchaft, *f.* crn glas; crni glasi.
Trauerbrief, *m.* žalobnica.
Trauerbühne, *f.* mrtvački odar.
Trauerchor, *m.* jadolik.
Trauerente, *f.* (*Anas nigra*), turpan.
Trauerfächer, *m.* (*Antipathes flabellum*),
Trauerfahne, *f.* crna zastava. [lepenka.
Trauerfall, ſ. Todesfall.
Trauerfliege, *f.* (*Anthrax semiatra*), crnka.
Trauerflor, *m.* poša.
Trauergedicht, *n.* žalobna pěsan.
Trauergefolge, *n.* sprovod.
Trauergefühl, *n.* žalostna ćut; žalost.
Trauergeläut, *n.* oglašivanje mrtvaca; zvono na mrtca.
Trauergeleit, ſ. Trauergefolge.
Trauergerüſt, *n.* ſ. Trauerbühne.
Trauergeſang, *m.* žalopěv, žalopěvka; žalobna pěsma.
Trauergeſchick, *n.* žalostan udes.
Trauergeſicht, *n.* žalostno, turobno lice.
Trauergetön, *n.* žalobna tutnjava (zvona).
Trauergewand, *n.* crnina.
Trauerhaus, *n.* kuća žalosti.
Trauerhut, *m.* žalobni klobuk.
Trauerjahr, *n.* žalobna godina.
Trauerkäfer, *m.* (*Scarabaeus lugubris*).
Trauerklage, *f.* jadovanje. [smutnik.
Trauerklang, *m.* žalostna, turobna zveka.
Trauerkleid, *n.* žalobna, crna haljina.
Trauerkleidung, *f.* crnina.
Trauerkoſten, *pl.* žalobni trošak.
Trauerkutſche, *f.* mrtvačka kola.
Trauerlächeln, *n.* turoban podsměh.
Trauerland, *n.* žalostna zemlja.
Trauerleben, *n.* žalovanje, tugovanje.
Trauerlich, *adj.* žalostan, crn.
Trauerlied, *n.* žalostinka, žalostna pěsma.
Trauerlos, *adj.* bez žalosti, tuge.
Trauermahl, *n.* daća, kar, karmine.
Trauermantel, *m.* vrkuta; (*Vanessa antiopa*), kadifar.
Trauermarſch, *m.* žalobna poputnica.
Trauermeiſe, *f.* (*Parus lugubris*), (sěnica-)turobnica.
Trauermonat, *m.* žalobni měsec.
Trauermuſik, *f.* mrtvačka, žalobna glasba (muzika).
Trauern, *v. n.* tugovati, žalostiti se; (um einen Geſtorbenen), žalovati, korotovati; um den Vater —, žaliti, ožaliti otca; žaliti za otcem; das Haus trauert, kuća je u žalosti (koroti).
Trauernachricht, *f.* crn glas.
Trauernacht, *f.* žalostna, crna noć.
Trauernadel, *f.* crna gumbača, bačenka.
Trauernatter, *f.* (*Coluber pullatus*), korotnica.
Trauernd, *adj.* žaleći; žalostan.
Trauernde, *m.* žalostnik; —, *f.* žalostnica.
Trauerort, *m.* žalovište.
Trauerpferd, *n.* žalobni konj.
Trauerpoſt, ſ. Trauernachricht.
Trauerrede, *f.* žalobna, pogrebna, nadgrobna beséda. [sědnik.
Trauerredner, *m.* žalobni, pogrebni be-
Trauerroß, ſ. Trauerpferd.
Trauerſang, ſ. Trauergeſang.
Trauerſchleier, *m.* crna koprena.
Trauerſpiel, *n.* žalostan igrokaz, tragedija.
Trauerſpieldichter, *m.* pěsnik tragedijah.
Trauerſtimme, *f.* turoban, žalostan glas.
Trauerſtück, *n.* turobna, žalostiva pěsma, glasba. [čas.
Trauerſtunde, *f.* žalostna ura; žalostan
Trauertag, *m.* žalostan dan.
Trauerton, *m.* ſ. Trauerſtimme.
Trauertuch, *n.* crn rubac; crno sukno.
Trauervoll, *adj.* prežalostan; pretužan.
Trauerwagen, *m.* mrtvačka kola.
Trauerweib, ſ. Klageweib.
Trauerweide, *f.* (*Salix babylonica*), strmogled, strmogred.
Trauerzeichen, *n.* znak žalobe.
Trauerzeit, *f.* vrěme žalobe; žaloba; žalost.
Trauerzug, *m.* sprovod. [crnina.
Traufbaum, *m.* krajnje drvo.
Traufbohrer, ſ. Traubenbohrer.
Traufdach, *n.* streha.
Traufe, *f.* kapilo, kapalo, kap, cědište, okap, podkap; (spr.) aus dem Regen in die — kommen, udariti i. nabasati sa zla na gore; doći s konja na magarca; ſ. Traufrinne; Traufwaſſer.
Träufelbütte, *f.* nakapnica.
Träufeln, *v. n.* kackati, nakackati.
Traufen, *v. n.* kapati, nakapati; kanuti; anfangen zu —, prokapljivati; (v. Regen), rositi.
Träufen, *v. a.* kapati.

Digitized by Google

Traufſaß, *m.* podkapnica. [od žlěbe.
Traufhaken, *m.* kuka od podstrešnice,
Traufkraut, *ſ.* Tropfkraut. [ćionica.
Traufnaß, *adj.* mokar kao snop i. mo-
Traufrecht, *n.* pravo kapila, kapnice.
Traufrinne, *f.* podstrešnica, žlěba (od strehe), oluk izpod strehe. [žlěbe).
Traufröhre, *f.* strešni slěvak, cěv (od
Traufſtein, *m.* kapište, kamen pod strehom. [nica.
Traufwaſſer, *n.* kapavica, strošina, kap-
Traufwein, *m.* nakapnica.
Traufziegel, *f.* postrešnjak.
Traugebühr, *f.* věnčarina, věnčanica.
Traulich, *adj.* pouzdan, uzdan; prijateljski, prijazan; ulazan; — reden, govoriti kroz zube.
Traulichkeit, *f.* pouzdanost; prijaznost.
Traulied, *n.* věnčâná popěvka; popěvka kod věnčanja.
Traum, *m.* san, sanja; im —e, na snu; im —e reden, govoriti u snu; bulaviti, buncati; es kam mir im —e vor, dodje mi na snu; snio sam; ich bin wie im —e, kao da snim; ſie erſcheint ihm im —e, gleda ju na snu; ein angenehmer —, lěp san; ich hatte angenehme Träume, lěpo sam snivao; ſchwere Träume, crn san; ich habe ſchwere Träume, muči me san; einen — übel deuten, tumačiti san na zlo; ich hatte einen —, ſ. Träumen (ich träumte); auf Träume halten, an Träume glauben, věrovati snu; (ſpr.) Träume ſind Schäume, san je klapa; san je laža, a Bog je istina; der — iſt ausgegangen, san se je navršio; wenn der — in Erfüllung geht, ako se san sbude; das iſt mir nicht im —e eingefallen, nisam o tom ni snio; das Leben iſt ein —, jedno je življeti i sanjati; život je kao i san; mein Glück war ein —, kao da sam sreću samo sanjao; er gibt ſeine Träume für Wahrheiten, svoje klapnje zove istinom.
Traum, *n.* (b. Web.) uresnici.
Traumauslegend, *adj.* tumačeć san.
Traumauslegerin uſw. ſ. Traumdeuter uſw.
Traumbuch, *n.* sanarica, sanovnik.
Traumdeuter, *m.* sanar; tumačnik sanah; —in, *f.* sanarica, sanarka.
Traumdeuterei, *f.* sanarenje.
Traumdeutung, *f.* tumačenje sna, sanah.
Träumen, *v. n.* sniti, sanjati, usniti; (*poët.*) sanak sniti; es träumte mir, prisnilo i. usnilo mi se; ich träumte, snio sam, usnio sam, vidio sam sanak, sanjalo mi se je; ich träumte von dir, tebe sam sanjao, snio, snivao; träume ich oder wache ich? snim-li sanak ili vidim? das hätte ich mir nicht — laſſen, toga nebih ni u snu usnio; laß dir das nicht —, toga nemoj ni pomisliti; träumſt du denn? jesi-li na javi?
Traumentrückt, *adj.* trgnuvši se iza sna.
Träumer, *m.* sanjalac; (*fig.*) sanjar; —in, *f.* sanjalica, sanjarica.
Träumerei, *f.* sanjarija, klapnja.
Traumerfüllt, *adj.* sanjajući.
Träumeriſch, *adj.* sanjarski; —e Hoffnungen, tašta nada.
Traumgebilde, *n.* sanjarija, klapnja.
Traumgeſicht, *n.* snovida, privid u snu; ich hatte ein —, prividělo mi se u snu.
Traumgeſtalt, *f.* sanska prilika.
Traumgewebe, *n.* klapnja.
Traumglaube, *m.* věra u san.
Traumgläubig, *adj.* věrujući snu; er iſt —, věruje snu.
Traumkunſt, *f.* snarstvo.
Traumlos, *adj.* bezsan.
Traumloſigkeit, *f.* bezsanica.
Traumſchlaf, *m.* sanjanje. [netopirac.
Traumſchnecke, *f.* (*Voluta Vespertilio*),
Traumſeher, *m.* snovidac.
Traumtrunken, *adj.* trapověsan.
Traumvoll, *adj.* sanjajući.
Traumwachen, *n.* subudnost, čmavanje.
Traumweiſſager, *m.* snar.
Traun, *int.* doista, zaista, u istinu; — ſo iſt es beſſer, tako je bogme bolje.
Traurede, *f.* věnčâná besěda.
Trauredner, *m.* věnčâni besědnik.
Traurer, *m.* žalobnik; žalostnik.
Traurig, *adj.* tužan, žalostan, turoban; sětan; — werden, sneveseliti se, oneveseliti se, snužditi se, osětiti se; — ſein, tugovati, žalostiti se; ein —er Geſang, žalostiva pěsma; eine —e Nachricht, crn glas; crni glasi; es ſind lauter —e Nachrichten eingetroffen, stigoše glasovi crnji od gorega; das wird ein —es Ende nehmen, to će se zlo okončati; to će po zlu proći; das iſt höchſt —, to je vrlo žalostno.
Traurigkeit, *f.* turobnost; žalost, tuga.
Traurigſein, *n.* tugovanje.
Trauring, *m.* věnčâni prsten.
Trauſchein, *m.* věnčanica, věnčâni list.
Träuſchen, *v. n.* pljuštiti.
Träuſchend, *adv.* pljuskom.
Träuſchling, *ſ.* Herrenpilz.
Trauſinn, *m.* ſ. Treuherzig.
Trauskraut, *n.* (*Arnica montana*), brdjanka, veprovac. [zan.
Traut, *adj.* pouzdan; mio, drag, ljubaTraute(l), *f.* věrnica, draga; ljuba; ſ.
Trautheit, *f.* pouzdanost. [Kröte.
Trauung, *f.* věnčanje.
Trauungsbuch, *n.* matica věnčanih.
Trauungsrede, Trauungsſchein, ſ. Trauredе uſw.
Traven, *v. a.* sabijati. [poprečni nasap.
Traverſe, *f.* poprečnik, poprečni
Traverſine, *f.* prečnjak.
Traverſiren, *v. n.* zečki, poprěko skakati.

Digitized by Google

Travestie, *f.* travestija, izvrnuta pêsma.
Travestiren, *v. a.* travestovati, izvrnuti.
Treber usw. s. Träber.
Trebs, s. Trespe.
Trecken, s. Ziehen.
Treckjunge, *m.* teglič.
Treckſäge, *f.* velika pila.
Treckſchiff, *n.* Treckſchüte, *f.* tumbas.
Treckweg, s. Treppelweg.
Treff, *m.* udar; Einem einen — geben, vreznuti, šopiti, šljapiti, depiti koga.
Treff, *n.* (Kart.) mak, tref.
Treff- (in Zuſ.) makovski.
Treffacht, *f.* makovska osmica.
Treffaß, *n.* makovski kec.
Treffbube, *m.* makovski do(l)njak.
Treffdame, *f.* makovski gornjak.
Treffdaus, s. Treffaß.
Treffen, *v. a.* (z. B. mit einem Steine), sgoditi, nagoditi, pogoditi; sgadjati, pogadjati; Einen in das Herz —, pogoditi i. sgoditi koga u srce; d. Kugel hat ihn getroffen, zrno (tane) ga je udarilo i. uhvatilo; nicht —, nepogoditi, promašiti; er wurde vom Blitze getroffen, munja ga udari i. ošinù; er ſtand wie vom Donner getroffen, ukoči se, kao da ga je munja ošinula; kamenom se je okamenio; er fühlte ſich getroffen, dosêtio se je jadu; osêtio se je, da je to njemu naměnjeno i. narečeno; osêtio se je, da se to njega kasa; das trifft dich, to se tebe tuka; auf etwas —, naići, nagaziti, nabasati na što; Einen zu Hauſe —, zateći, zasta(nu)ti, naměriti koga kod kuće; wir trafen uns in der Stadt, u gradu smo se desili, sastali, sukobili; er traf ihn noch am Leben, živa ga je jošte zatekao; es kann ſich —, daß . . ., može se desiti, da . . .; es trifft ſich oft, desiva se više putah; es traf ſich, daß . . ., tako se je udesilo i. dogodilo, da . . .; wie es ſich trifft, kako bude; kako se dodesi; kako se nadâ; das Los hat mich getroffen, mene je zapalo; meni je bilo usudjeno; es traf mich ein großes Unglück, jadi su me zadesili; našlo me je čudo; našla me je bêda; mich trifft alles mögliche Unglück, svako zlo ide na mene; svako me zlo bije; (erreichen), dostići, stići; die rechten Mittel —, dosêtiti se pravomu sredstvu; prava sredstva pronaći; eine Wahl —, izabrati, odabrati; Anſtalten —, pripravljati se; spremati (se); er traf alle Anſtalten, sasvim se je pripravio; (errathen), ihr habet es getroffen, pogodiste; die Reihe trifft mich, na meni je red, meni je redak, moja je reda; der Schlag hat ihn getroffen, kaplja mu je pala; wen trifft die Schuld? tko je kriv? eine Heirath —, s. Heirathen; (Mal.) pogoditi.
Treffen, *n.* boj, bitka; das erſte —, prvi [red.
Treffend, *adj.* sgodan.
Treffer, *m.* sgoditak; (Gewinnſt), dobitak; einen — machen, dobiti; (spr.) zakovati pataricu.
Trefffönig, *m.* makovski kralj.
Trefflich, *adj.* ein —es Haus, krasna kuća; ein —er Mann, vrli čovêk, vrličina; ein —er Kopf, vrstna glava; das iſt —! to je izvrstno! — zeichnen, krasno crtati.
Trefflichkeit, *f.* vrsnoća; vrlina, vrloća.
Treffſchuß, *m.* sgodan hitac.
Treffſechs, *f.* makovska šestica.
Treibäſte, *pl.* izprêčane grane.
Treibbeet, *n.* klilo.
Treibblatt, *n.* s. Haſenklee.
Treibbogen, *m.* svrdao-oblačnjak.
Treibbuhne, *f.* nagon.
Treibbunzen, *m.* čakanac.
Treibeis, *n.* krija; sante (leda).
Treiben, *v. n.* der Schnee treibt, sněg mete, grne; die Wolken —, oblaci su se pognali (po nebu); d. Schiff treibt, bura goni brod; brod pliva; d. Schiff treibt vor Anker, brod vuče kotvu (sidro) za sobom; die Schiffstrümmer trieben ans Ufer, podrtine broda izplovile su na obalu; das Schiff wurde ans Ufer getrieben, brod bude na obalu izagnan; die Gewächſe —, bilje têra; in Samen —, prorasti; der Baum treibt wieder, drvo se je omladilo; das Auge treibt, oko se je zarožilo, otvorilo; d. Silber treibt, srebro se trêbi; —, *v. a.* têrati, goniti; das Vieh auf die Weide —, goniti stoku (marvu) na pašu; die Hühner aus dem Garten —, istêrati kokoši iz vrta (bašče); (wdm.) hajkati; goniti; den Feind in die Flucht —, potêrati, pojuriti, pognati neprijatelja; den Feind in den Fluß —, stêrati neprijatelja u rêku; natêrati neprijatelja na vodu; Einen vor ſich her —, zajmiti, prisajmiti, vitlati koga; Einen von Haus und Hofe —, krenuti koga iz njegove kuće; aus dem Hauſe —, protêrati, istêrati iz kuće; Einen in die Enge —, satêrati koga u têsnac i. rog; zu Paaren —, ukrotiti; Einen zur Arbeit —, têrati koga na posao; was trieb dich hieher? što te je ovamo potêralo? die Noth trieb mich dazu, nevolja me na to nagna, natêra; die Noth trieb mich unter die Räuber, nevolja me otêra u hajduke; er treibt die Sache zu weit, istêruje stvar na kraj; zu weit —, prekardašiti, prekantariti, pretêrivati, daleko zalaziti; er treibt die Sache zum Äußerſten, têra mak na konac; der

Digitized by Google

Baum treibt Zweige, drvo se grane, drvo pušta grane; Blätter —, listati; der Bach treibt eine Mühle, potok okreće mlin; hinter das Haus —, zagnati za kuću; es treibt ihn, neda mu mira; ein. Preis in die Höhe —, nadmetati se; ein Handwerk —, těrati zanat; Handel —, trgovati; eine Kunst —, baviti se kakvom umětnošću; (spr.) wie man's treibt, so geht es, što tko radi, predanj pada; Scherz, Kurzweil —, šaliti se; Dummheiten —, benaviti; Narrenpossen —, budaliti, budalisati; Spott mit Einem —, rugati se komu; narugati se kim; Wucher —, kamatovati; Unzucht —, bluditi; Possen —, lakrdijašiti; Muthwillen —, vragovati; was treibst denn? šta radiš? einen Reif um das Faß —, udariti, nabiti obruč na bačvu; ein. Nagel in die Wand —, zabiti, zatući klinac (ekser, čavao) u zid; einen Keil in die Spalte —, zagnati, zatěrati klin u pukotinu; den Teig —, razvijati, raztagati, tagati, valjati těsto; Bildwerk —, čekaniti kipove; getriebene Arbeit, čekanina; ein Keil treibt den andern, klin se klinom těra; diese Arznei treibt den Schweiß, ovaj lěk daje znoj; od ovoga se lěka čověk znoji; Erze —, rudu na polje vući; das Silber —, srebro goniti, snašiti; die Häute —, kože lučiti.

Treiben, *n.* gonjenje; těranje; gonitba; das — und Drängen in großen Städten, jurba i žurba velikih gradovah; (wdm.) hajka.

Treiber, *m.* gonjač; (d. Viehes), gončin; (wdm.) hajkaš; (*mont.*) vukač; (*met.*) gonič; ſ. Triebel.

Treiberei, *f.* gonitba.

Treiberz, *n.* izvučena ruda.

Treibfarbe, *f.* parilo.

Treibfarbengrube, *f.* parište.

Treibfaß, *n.* strojnjak.

Treibfäuſtel, *n.* bat.

Treibgarn, *n.* prěstor.

Treibhammer, *m.* čakan.

Treibhaus, *n.* (b. Gärtn.) postava; (*met.*) ſ. Treibhütte.

Treibhausblume, *f.* postavni cvět.

Treibhausfrucht, *f.* postavni plod.

Treibhausgewächs, *n.* postavna bilina; u postavi odgojena bilina.

Treibhauskunſt, *f.* postavarstvo.

Treibhauspflanze, *f.* ſ. Treibhausgewächs.

Treibhauswärme, *f.* toplina postave, u postavi.

Treibherd, *m.* goneća peć; snšnica.

Treibholz, *n.* plavljeno drvo; ſ. Walger-holz.

Treibhütte, *f.* gonište; snšnica.

Treibjagd, *f.* hajka.

Treibkeil, *m.* klin.

Treibkraut, *n.* (*Ricinus*), skočac.

Treibkunſt, *f.* (*mont.*) vucila.

Treiblauge, *f.* parivo.

Treibleute, *pl.* hajkaši.

Treibling, *m.* krug; (Bien.) preselac.

Treibmittel, *n.* gonilo.

Treibmuskel, *m.* izgonica.

Treibofen, *m.* goneća peć; gonište.

Treibpferd, *n.* lovački konj.

Treibrad, *n.* goneće kolo, gonjač.

Treibſand, ſ. Triebſand.

Treibſchacht, *m.* izvlačište.

Treibſcheibe, *f.* razměrač.

Treibſchwefel, *m.* izagnan sumpor.

Treibſegel, *n.* pogonac.

Treibſilber, *n.* izagnano, suho srebro.

Treibſtachel, *m.* ošljača, ostan.

Treibſtange, *f.* gonilo.

Treibſtock, *m.* paoc.

Treibvieh, *n.* gonjena stoka, marva.

Treibweg, *m.* pogon.

Treibwerk, *n.* gonila.

Treibzeug, *n.* rukavnik.

Treil, *n.* jedek.

Treilen, *v. n.* jedečiti, vući, tegliti.

Treiler, *m.* jedekaš.

Treinſe, *f.* mutavica, tutljara, mutla.

Tremel, *m.* klipan; ſ. Knüttel.

Tremmen, *v. a.* sastrugati.

Tremmer, *m.* sastrugač.

Tremmkopf, *m.* sastrugaljka.

Trempel, *m.* podporka; —, *f.* ſ. Butter-faß.

Tremulant, *m.* potres.

Tremulation, *f.* potresanje.

Tremuliren, *v. a.* potresti, potresati; —, *v. n.* tresti se.

Tremulirend, *adj.* potresan; tresuć.

Trennbar, *adj.* razstavan, razlučiv.

Trennbarkeit, *f.* razstavnost; razlučivost.

Trennen, *v. a.* razstaviti, razdvojiti, razlučiti, razstavljati, lučiti; den Kopf vom Rumpfe —, razstaviti, uzeti, skinuti glavu s ramenah; oddvojiti glavu od koga; (b. Schneid.) poriti, razporiti, parati; (b. Tischlern), razrezati; (*mil.*) presěći; uns soll nichts von einander — als der Tod, razumrět ćemo se; von seinen Lieben getrennt leben, življeti osim svojih; eine Ehe —, razženiti; razvěnčati; razvesati ženitbu; Liebende —, razstaviti milo i drago; die Streitenden —, razvaditi; ſich —, *v. r.* razstati se, razstajati se, razdružiti se, razlučiti se (s kim); odděliti se, děliti se (od koga); er trennte ſich von ihm, oddvoji se od njega; ſie trennten ſich, razdvojiše se (n. p. na puta); ſich von ſeinem Weibe —, pustiti ženu; ſich von ſeinem Gatten —, ostaviti muža; die getrennte Ehefrau, puštenica; (uneins werden), razkrstiti; prekinuti dlaku; wenn ſich Leib und Seele —, kad se razstavi duša s tělom.

Digitized by Google

Trenner, m. razstavljač, razdvajač.
Trennfall, ſ. Trennungsfall.
Trennmeſſer, m. paraljka.
Trennpunkt, ſ. Trennungspunkt.
Trennung, f. razstava, razdvoj; bei unſerer —, na našem razstanku i. razmaku; — der Ehe, razveza ženitbe, razženitba, razpust.
Trennungsfall, m. ablativ.
Trennungsfläche, f. razstavina, ploha nasada, vršaja, vrste.
Trennungslinie, f. razstavnica.
Trennungspunkt, m. razstavak, razstavka.
Trennungstag, m. dan od razstanka.
Trennungsweh, n. bo(l) od razstanka.
Trennungszeichen, n. (*hypken*, sastavka.
Trenſe, f. (b. Pferd.) klještice, male žvale, žvalo.
Trenſen, v. a. omotati, obaviti.
Trenſenzügel, m. vodjica.
Trepan, m. vrtilica, trepan.
Trepang, m. (*Holothuria edulis*), jedatni brizgavac, trepan.
Trepaniren, v. a. vrtěti glavu, trepanovati.
Treppab, adv. niza stube.
Treppauf, adv. uza stube.
Treppe, f. stube, basamaci*, skalini, štenge; die — ſteigen, po stubah uzlaziti; (im Ohre), stubica; (*Buccinum spiratum*), stubka.
Treppelweg, m. konjski put.
Treppenbacke, ſ. Treppenwange.
Treppenbock, ſ. Stiegenbock.
Treppenförmig, adj. stubast; —, adv. postubice.
Treppengehäuſe, ſ. Treppenhaus.
Treppengeländer, n. ostublje.
Treppenhaus, n. stubnik, stubište.
Treppenlehne, f. oslonjač, perda*.
Treppenruhe, f. ſ. Treppenabſatz.
Treppenſchacht, m. okno za stubami.
Treppenſpindel, f. stubnica.
Treppenſtufe, f. stupanj.
Treppenſpitzſtufe, f. zaošiljen stubak.
Treppenthür, f. vrata od stubah.
Treppenwange, f. postubnjak.
Treppluſe, f. stubište.
Treſchaf, n. trešak.
Treſekammer, f. riznica.
Treſor, m. blago; blagajna.
Treſorſchein, ſ. Reichsſchatzſchein.
Treſpe, f. (*Bromus*), ovsik; (*Lolium*), ljulj; ſ. Kornraden.
Treſſe, f. (zlatan i. srebrn) trak, picilj, pasaman, šik, šerik; —n, pl. rojte.
Treſſenhut, m. klobuk obšiven piciljem (zlatnim).
Treſſenkleid, n. haljina obšivena zlatnim) piciljem, trakovi.
Treſter, pl. kom, komina.
Treſterkuchen, m. grudva komova.
Treſterwein, m. vodovrolina, činger, čigir.
Tretbrett, n. Trete, f. stopalak, podnožnik.
Treten, v. n. stupiti, stupati; zum Altar —, pristupiti k oltaru; in den Koth —, ugaziti u blato; in die Stube —, unići, stupiti u sobu; näher —, pristupiti; auf etwas —, stupiti, stati na što; vor den Spiegel —, pred ogledalo stati; Einem unter die Augen —, doći komu na oči; leiſe —, tapom ići; badati; vor Gericht —, na sud doći; Einem zu nahe —, povrěditi koga; dirnuti u koga; Jemandes Ehre zu nahe —, dirnuti u čije poštenje; der Wahrheit zu nahe —, povrěditi istinu, zaći s istine; bei Seite —, odstupiti; aus der Thür —, izaći na vrata; auf Jemandes Seite —, pristati uz koga; an Jemandes Stelle —, zaměniti koga; in ein Amt —, nastupiti službu; ins Mittel —, uněti se, unositi se; ins Gewehr —, pod oružje stati; in Jemandes Dienſt —, najmiti se u koga; in den Eheſtand —, oženiti se; (v. Frauen), udati se; zuſammen —, sastati se, sakupiti se, sabrati se; vor Einen —, izaći pred koga; in das männliche Alter —, nastupiti vrsno doba; wenn der Saft in die Bäume tritt, kad drveće mezgra, podmezga; in nähere Bekanntſchaft mit Jemand —, bolje se s kim upoznati; in Wirkſamkeit —, početi dělovati; das Geſetz tritt in Wirkſamkeit, zakon dobiva krepost, zakon počimlje valjati; die Thränen traten ihm in die Augen, ſ. Thräne; ans Licht —, na vidělo izaći; pomoliti se; —, v. a. Einem auf den Fuß —, očepiti, čepati koga; das Pflaſter —, obijati ulice; čepati; mit Füßen —, gaziti, tlačiti, pogaziti, sgaziti, splesati; etwas unter die Füße —, pod noge što pogaziti; strpati što pod noge; ſich einen Dorn in den Fuß —, nabosti se na trn, zabosti si trn u nogu; etwas entzwei —, razgaziti što; die Schuhe ſchief —, izgaziti, izkriviti cipele; die Orgel —, gaziti měhove; den Wein —, gaziti grožđje; den Thon —, ugaziti ilovaču; Felle —, gaziti kože; (v. Hahne), rastiti, narastiti, omrěstiti, uzeti pod pero (kokoš); das Getreide —, vrěći, vršiti žito.
Treten, n. gažење, gažnja.
Treter, m. gazilac.
Tretharke, f. sadilo.
Tretknecht, ſ. Treter.
Tretkuſe, f. kaca za druzganje.
Tretmühle, f. suhača (suvača).
Tretplatz, m. gumno, orman; (b. Ziegelbrennern), gazište, ciglarska piaca.
Tretrad, n. kolo od suvače.
Tretſchämel, m. podnožnik, podnožnjak, [podnožina.
Tretſcheibe, f. podnožni kotur.

Digitized by Google

Tretstock, Tretzuber, *m.* kaca za gaženje kožah.
Treu, *adj.* věran; — bleiben, održati věru; nicht — bleiben, iznevěriti se.
Treublatt, *n.* ſ. Mondraute.
Treubrecher, *m.* věrolomac; nevěra.
Treubruch, *m.* věrolomstvo.
Treubrüchig, *adj.* věroloman; nevěran.
Treubrüchigkeit, *f.* věrolomnost.
Treue, *f.* (eines Dieners), věrnost; mit — pflegen, věrno njegovati; den Eid der — leiſten, zavěriti se; zakleti se na věrnost; ſich gegenſeitige — geloben, uhvatiti věru s kim; Treu und Glaube, věra; auf Treu und Glaube geben, dati što na věru i. veresiju; auf Treu u. Glaube ſich ergeben, predati se na věri; auf Treu und Glauben Einen verpflichten, obvezati koga pod věru; auf Treu und Glauben ſich verpflichten, tvrdu věru dati; věru založiti; ein Mann von Treu und Glauben, věra; bei meiner Treu! věre mi! na věru! angelobte —, zavěra; (Genauigkeit), točnost.
Treueid, *m.* zakletva věrnosti.
Treuergeben, *adj.* věran i oddan.
Treufleißig, *adj.* ustali.
Treuge, *adj.* suh.
Treugeboden, *m.* suša.
Treugehorſam, *adj.* věran i pokoran.
Treugen, *v. a.* sušiti.
Treugeplatz, *m.* sušilo.
Treuhalter, Treuhänder, *m.* ovršitelj oporuke; ſ. Vormund.
Treuheit, *f.* věrnost. [dan, iskren.
Treuherzig, *adj.* srdačan, usrdan, sveser-
Treuherzigkeit, *f.* srdačnost, usrdjo, sveserdnost, iskrenost. [nost.
Treuleiſtung, *f.* zavěra; zakletva na věr-
Treulich, *adj.* věran; —, *adv.* věrno.
Treulos, *adj.* nevěran; bez věre; — werden, iznevěriti se, izgubiti věru, prevrnuti věrom; — handeln, učiniti komu nevěru; ein —er Menſch, ſ. Treuloſe.
Treuloſe, *m.* nevěra, nevěrnik; nijedna věra; —, *f.* nevěrnica.
Treuloſigkeit, *f.* nevěrnost; nevěra.
Treuring, *m.* věrenički prsten. [renpilz.
Treuſche; Treuſchling, ſ. Kalraupe; Her-
Treuvereint, *adj.* věrno sdružen.
Treuvergeſſen, *adj.* nevěran.
Treuverſchwiegen, *adj.* er iſt —, muči i. šuti kao olovom zaliven.
Triadik, *f.* trobrojstvo, triadika.
Triandrie, *f.* tromuštvo, troprašnjaci.
Triangel, ſ. Dreieck.
Triangulär, *adj.* trokutan, tronuglen.
Triangularmethode, *f.* tronuglena měra-
Triangularzahl, ſ. Trigonalzahl. [čina.
Trianguliren, *v. a.* tronugliti, triangulovati; (in)měriti tronugljem.
Triarchie, *f.* trovladje.
Trias, *f.* trojstvo; (*geol.*) trias.
Triasformation, *f.* treća stvorba.
Tribometer, *m.* košnjoměr.
Tribuliren, *v. a.* svrzlati; prižgati; mučiti; dosadjivati (komu).
Tribunal, *n.* sudište. [Rednerbühne.
Tribune, *f.* (Schaugerüſte), gledalište; ſ.
Tribut, *m.* danjak, podanak. [kom.
Tributär, Tributpflichtig, *adj.* pod danj-
Trichloracetylſäure, *f.* trihloracetiljska
Trichotomie, *f.* izpretrajanje. [kiselina.
Trichotomiſch, *adj.* izpretrojen.
Trichter, *m.* lěv, lěvak, točěr, špirlica.
Trichterfiſch, ſ. Kaulfiſch.
Trichterförmig, *adj.* lěvast.
Trichtergras, *n.* obilnica.
Trichterig, ſ. Trichterförmig.
Trichtern, *v. a.* lěvati na lěvak; (durchſeihen), procěditi.
Trichterſchwamm, *m.* lěvasta spužva.
Trichterwinde, *f.* (*Ipomaea*), povojnica.
Trick, *m.* trik.
Tricot, *m.* triko.
Trickſtack, *m.* triktrak.
Trieb, *m.* (des Viehes), nagon; těranje, gonjenje; in den — kommen, razmahati se; (Schößling), mladica, izboj, mlaz; (Sprößling), klica; d. Gewehr hat einen guten —, puška dobro nosi; (Durch—), pogon; (Triebrecht), pravo paše; ſ. Treibrad; (Herde), stado, čopor, dželep; (Inſtinct), nagon; aus eigenem —e, od svoje volje, samohoTriebartig, *adv.* nagonom. [tice.
Triebel, *m.* (b. Böttch.) potuk, potuc, pogonac, natukač, nabojac; (am Rade), ručica, svračica, ruča, ručka.
Triebfeder, *f.* (*fig.*) nagon, pobuda; podnět, nětilo; Stolz iſt die — ſeiner Handlungen, oholost ga nagoni na ono,
Triebforn, ſ. Springforn. [što radi.
Triebkraft, *f.* gonilo.
Triebloſ, *adj.* bez nagona.
Triebmäßig, ſ. Inſtinctmäßig.
Triebrad, *n.* goneće kolo. [zemlja.
Triebſam, *adj.* ein —er Boden, bujna
Triebſand, *m.* sipak mel, mur, sipčina.
Triebſchwefel, *m.* sigasti sumpor.
Triebſtange, *f.* vretenka.
Triebſtock, *m.* laloka, paoc.
Triebſtoff, *m.* gonivo.
Triebwerk, *n.* kretalo; ſ. Maſchine.
Triefauge, *n.* krmeljivo oko; (e. Perſon), krmeljivac.
Triefäugig, *adj.* krmeljiv.
Triefäugigkeit, *f.* krmeljivost.
Triefeln, *v. n.* kackati.
Triefen, *v. n.* kapati; das Waſſer trieft vom Dache, voda curi s krova; —d naß ſein, mokar biti kao snop i. močionica; (v. Augen), krmeljiti, zakr-

Digitized by Google

meljiti; v. Schweiß trieft ihm von der Stirn, muzge od znoja teku mu niz
Triefnaſig, *adj.* balav. [lice.
Triefnaß, *adj.* mokar kao močionica.
Triegen, *v. a.* obmaniti, varati.
Triel, *m.* ſ. Wamme; (*Charadrius Oedicnemus*), kulik.
Triennium, *n.* trolěće.
Trieſel, ſ. Kreiſel.
Trieſelkirſche, ſ. Traubenkirſche.
Trift, *f.* (Herde), stado, čomor, gulja; (v. Schwein.) čopor; (Viehweg), pogon; (Weide), pašnik; paša; (Brachfeld), utrina, tratina; ſ. Triftgerechtigkeit.
Triftfrei, *adj.* prost od pogona. [keit.
Triftgeld, *n.* pašovina, popaša.
Triftgerechtigkeit, *f.* pravo na pašu.
Triftig, *adj.* važan; krepak; (v. Schiff.)
Triftigkeit, *f.* važnost. [gonjen.
Triftrecht, ſ. Triftgerechtigkeit.
Triftzeit, *f.* vrěme paše.
Triglyph, *m.* trorezka.
Trigonal-Ikoſitetraeder, *n.* hexaedriſches —, fluoroid; oktaedriſches —, galenolik.
Trigonalzahl, *f.* tronuglen (trigonalan) broj. [nometrija.
Trigonometrie, *f.* tronugloměrstvo, trigo-
Trigonometriſch, *adj.* tronugloměrski, trigonometričan.
Trilemma, *n.* troratac, trilema.
Triller, *m.* (*mus.*) ćurlik, trilj; einen — ſchlagen, ćurliknuti; (in Mühl.) ſ. Trilling; Ackerſenf.
Trillern, *v. n.* ćurliknuti, ćurlikati; (mit zitternder Stimme ſingen), potresati (glasom).
Trillerſprung, *m.* skok trupkom.
Trilling, *m.* krug.
Trillion, *f.* triljon, trilijun
Trilobit, *m.* trokrpac.
Trilogie, *f.* trilogija.
Trimeſter, *n.* četvrtlěće, četvrtgodje.
Trimetrum, *n.* tromĕr, trimetar.
Trine, *f.* eine alte —, baba, kukavica.
Tringelbeere, ſ. Sumpfbeere.
Trinitarier, *m.* trojstvenjak.
Trinkanſtalt, *f.* pojnica.
Trinkbar, *adj.* pitak; dieſes Waſſer iſt nicht —, ova voda nije pitka; ova voda nije za piće.
Trinkbecher, *m.* kupa, čaša. [tura.
Trinkbruder, *m.* pivator, luknica, izpič-
Trinkbude, *f.* mehana, sěnica.
Trinkelbeere, ſ. Rauſchbeere.
Trinken, *v. n.* piti; Einem zu — geben, zapojiti koga; laß mich —, dajde da se napijem; auf Eines Wohl —, piti komu u zdravlje; auf Jemandes Tod —, piti komu u glavu; er trinkt Wein beim Speiſen, pripija vino uz jelo; ſich ſatt —, napiti se; er trinkt ſtark, mnogo pije; er hat zuviel getrunken, prepio se je; ſich toll und voll —, ſ. Toll; ſich voll —, opiti se.
Trinken, *n.* piće; (*fig.*) pijanstvo; ſich das — angewöhnen, propiti se.
Trinkenseſſatt, *adj.* er iſt —, napio se je.
Trinker, *m.* pilac; er iſt ein ſchlechter —, malo pije; ſ. Säufer; —in, *f.* pilica; ſ. Säuferin.
Trinkfeſt, *n.* pijanka, piće.
Trinkgaſt, *m.* vinski gost; (in Bädern), pilac, pijač, vodopija.
Trinkgefährte, *m.* supilac.
Trinkgefäß, *n.* posuda za piće.
Trinkgelag, ſ. Trinkfeſt.
Trinkgeld, *n.* propitak, napojnica; Einem ein — geben, dati komu napitak i. na
Trinkgenoß, ſ. Trinkgefährte. [vino.
Trinkgern, *m.* pivator, radopija.
Tringeſchirr, *n.* posudje za piće.
Trinkgeſell, ſ. Trinkgefährte.
Trinkgeſellſchaft, *f.* pijanka. [nica.
Trinkglas, *n.* čaša, kupica, žmulj, sklo-
Trinkhaus, *n.* krčma.
Trinkkanne, *f.* kupa.
Trinkkur, *f.* lěčiba pićem rudnice; — gebrauchen, lěčiti se rudnicom.
Trinklied, *n.* počašnica, napitnica.
Trinkluſt, *f.* pijenstvo.
Trinkquelle, *f.* studenac.
Trinkſaal, *m.* pojnica.
Trinkſchale, *f.* kupa.
Trinkſpruch, ſ. Toaſt.
Trinkſtube, *f.* pojnica; krčma.
Trinkſucht, *f.* pijanstvo. [pitak.
Trinkwaſſer, *n.* pitka voda; voda za na-
Trinkzimmer, *n.* ſ. Trinkſtube.
Trio, *n.* tropĕv, trio.
Triolett, *n.* triolet.
Tripel, *m.* tripuo, tripalj.
Tripel, *adj.* trojni, trogub.
Tripelalliance, *f.* trovez.
Tripelerde, *f.* ſ. Tripel, *m.*
Tripelſalz, *n.* trojna so(l).
Tripeltakt, *m.* trojni takt.
Triphan, *m.* trosĕv.
Triphthongus, *m.* troglasac.
Triplik, *f.* triplika.
Tripliren, *v. a.* trostručiti, trojačiti, triplirati, utrostručiti.
Triplum, *n.* (einer Schrift), trogubka; in Triplo, trogubo.
Tripodie, *f.* trostopje.
Tripp, *m.* trip.
Trippel, ſ. Tripel.
Trippeln, *v. n.* cupkati, trupkati; čavkuniti; ſ. Träufeln.
Trippeltritt, *m.* trupka.
Trippen, *v. n.* kapati.
Tripper, *m.* kapavica.
Trippler, *m.* trupkalo, čavkun.
Trippſchwefel, *m.* sigast sumpor.
Triſection, *f.* raztrojenje, raztrojba.
Triſelſtrom, *m.* vrtlog, vir.

Digitized by Google

Triſelwind, ſ. Wirbelwind.
Triſtichon, *n.* trostih.
Trithionſäure, *f.* tritionska kiselina.
Tritonshorn, *n.* (*Tritonium*), trubljača.
Tritt, *m.* stupaj; korak; einen — thun, koračiti; einen ſchweren, leichten — haben, tromo, lako hoditi; (Fuß—), stopa, trag; er gab ihm einen —, udari ga nogom; očepi ga; (am Fenſter), nastupak; (am Strumpfe), stopalo, priglavak, naglavak; (b. Web.) ſ. Fußtritt.
Trittbrett, *n.* (an ein. Stiege), nastupak; (b. Web.) ſ. Fußtritt.
Trittbrettchen, *n.* (am Spinnrade), stupalak, podnožnik.
Tritteiſen, *n.* stupak. [nožnik.
Trittholz, *n.* Tritting, *m.* podnožka, pod-
Trittrad, ſ. Tretrad.
Trittvogel, *m.* ſ. Quakente.
Triumph, *m.* (Sieg), slavna dobit, triumf; —! wir haben geſiegt! slava! nadvladasmo! im — in die Stadt ziehen, slavodobitno ulězti u grad; (Gepränge), slavje, veleslavje.
Triumphbogen, *m.* slavoluk. [ulaz.
Triumpheinzug, *m.* slavodobitan, svečan
Triumphfeſt, Triumphgepränge, *n.* slavje.
Triumphgeſang, *m.* slavodobitna pěsma.
Triumphiren, *v. n.* nadvladati, pobĕditi; über ſeine Feinde —, svladati svoje neprijatelje; (*fig.*) likovati; über Eines Unglück —, radovati se čijoj nesreći, čijemu zlu.
Triumphpforte, *f.* Triumphthor, *n.* ſ. Triumphbogen.
Triumphwagen, *m.* slavodobitna kola.
Triumphzug, *m.* veleslavni provod.
Triumvir, *m.* trovlad.
Triumvirat, *n.* trovladje.
Trivial, *adj.* prostački; ulični; oklepan; ſ. Gemein.
Trivialität, *f.* prostačina; ſ. Gemeinheit.
Triviallehrer, *m.* pučki učitelj.
Trivialſchule, *f.* pučka učionica (škola).
Trochäus, *m.* trohej.
Trochit, *m.* trohit.
Trock, ſ. Billard.
Trocken, *adj.* suh; —e Witterung, suho vrĕme, suša; etwas — werden laſſen, sušiti, posušiti što; (ſpr.) er iſt hinter den Ohren noch nicht —, svo mekano vadi izza uha; im Trocknen, u suhoti; im Trocknen ſitzen, imati svoju potrebicu; ſein Schäfchen ins Trockene bringen, ſ. Schäfchen; —es Brod eſſen, o suhom kruhu življeti; mit —en Augen, bezsuzno, bez suzah; eine —e Meſſe, tiha, štuća misa; —es Vieh, suha, nedojeća, zasušila stoka; ein —es Jahr, suha godina; ein —er Wechſel, vlastita, suha mĕnica; ein —er Menſch, suhoparan čověk; Einem — ſeine Meinung ſagen, kazati komu od komada; Einen — empfangen, hladno koga primiti, dočekati; (*chem.*) auf —em Wege, na suhom.
Trockenbeerwein, *m.* suškovina, suškovo vino.
Trockenboden, *m.* suša.
Trockenbrett, *n.* daska za sušenje.
Trockene, ſ. Trockenheit.
Trockenfarbe, ſ. Paſtellfarbe.
Trockenfäulniß, *f.* truhloća.
Trockengelegen, *adj.* osušan, sušast.
Trockenhaus, *n.* sušionica.
Trockenheit, *f.* suhoća, suhota; (Dürre), suša; die — einer Erzählung, suhopernost pripovědke.
Trockenholz, *n.* suhovina.
Trockenkammer, *f.* sušionica.
Trockenlegung, *f.* sušenje.
Trockenleine, *f.* uže za rublje.
Trockenmalerei, *f.* suha slikarija.
Trockenmaſchine, *f.* sušilo.
Trockenpflaſter, *n.* sušeći oblič (melem).
Trockenplatz, *m.* sušilo.
Trockenſaal, *m.* Trockenſtube, *f.* sušionica.
Trockenſchnur, ſ. Trockenleine.
Trocknen, *v. n.* sušiti se, sahnuti; prisušiti se, osušiti se, prisušivati se; — laſſen, čekati, dati, da se što osuši; sušiti što; —, *v. a.* sušiti, osušiti; die Hände —, trti, otrti, ubrisati ruke; die Thränen —, utrti suze od běla lica.
Trocknend, *adj.* sušeć.
Trocknis, *f.* suša.
Trockſtock, *m.* tucanj.
Trobbel, *m.* rese, podkite, rojte; (b. Web.) ureznici.
Trobbelmütze, *f.* čupava kapa.
Trobbelſtrumpf, *m.* čupava čarapa.
Tröbel, *m.* stareš, staretine, veteš, vedaš.
Tröbelbude, *f,* starežarnica, staretinarnica, vetašnica.
Tröb(e)ler, *m.* starežar, staretinar, vetašnik; (b. Zauberude), ogužalo, oklěvalo.
Tröbelfrau, *f.* starežarica, staretinarica.
Tröbelgewerb, *n.* starežarija, staretinarija, starežarstvo.
Tröbelhaft, *adj.* starežarski, staretinarski; ſ. Zauberhaft.
Tröbelhandel, *m.* starežarstvo, staretinarstvo.
Tröbelkram, ſ. Tröbel; Tröbelbude.
Tröbelmann, ſ. Tröbel. [n(ar)ište.
Tröbelmarkt, *m.* starež(ar)ište, staretiTröbeln, *v. n.* starežariti, staretinariti; (zaubern), ogužati se, zatezati, oklěvati. [*rus*), školjčar.
Tröbelſchnecke, *f.* (*Trochus conchyliopho-*
Tröbelwaare, *f.* starežarska roba; staTröbelweib, *n.* ſ. Tröbelfrau. [retine.
Tröbler, Tröblerin, ſ. Tröbeler, Tröbelfrau.
Tröbler- (in Zuſ.) starežarski, staretinarski.
Trog, *m.* korito; tekne (*gen.* teknete);

Digitized by Google

(Back—), naćve, *pl.*; (Vieh—), valov; (Grubenbaum), žlèb.
Trogbaum, *m.* drvo za korito.
Trogkahn, *m.* ladva, šiklja.
Tröglein, *n.* koritašce, korice; kopanja.
Troglodyt, *m.* spiljar; (*Pithecus Troglodytes*), pongo, šimpanze.
Trogmacher, *m.* koritar, naćvar.
Trogmuschel, *f.* (*Mactra*), kopanjica.
Trogscharre, *f.* strugača, kustura.
Trokar, *m.* trokar.
Trollblume, *f.* (*Trollius*), upolin.
Trolle, *f.* (*fig.*) depna, mekna; cuncupa.
Trollen, *v. a.* valjati, koturati; sich —, tornjati se; nositi se; getrollt kommen, dokoturati; trolle dich! ſ. Packen.
Tollfisch, ſ. Pottfisch.
Tollmaul, *n.* ćubanja.
Trombe, *f.* ošmrk.
Tromm, ſ. Trumm.
Trommel, *f.* bubanj, doboš*, goč; die — schlagen, bubnjati; (im Ohre), bubnjić; (Kaffee—), pržionica; (in Sackuhren), kutija, bubnjić.
Trommelbauch, *m.* (*fig.*) trbonja.
Trommelblech, *n.* tenećka od bubnja.
Trommelboden, *m.* dno od bubnja.
Trommelei, *f.* bubnjava.
Trommelfeder, *f.* pero od bubnjića, kutije.
Trommelfell, *n.* koža od bubnja; (*anat.*) opna od bubnjića.
Trommelfisch, *m.* (*Chromis*), crnjelj.
Trommelhaut, *f.*, Trommelhäutchen, *n.* ſ. Trommelfell.
Trommelhöhle, *f.* bubnjište. [nja.
Trommelkasten, *m.* lubina, lubica od bub-
Trommeln, *v. n.* bubnuti; bubnjati, udarati u bubanj, biti bubanj, dobovati; auf Einem —, bubati koga; (*fig.*) činiti s kime kao svinja s mekinjami.
Trommelschlag, *m.* bubnuće; bubnjanje; mit — bekannt machen, razbubnjati što.
Trommelschlägel, *m.* šibalo, maljica (bubnjarska). [gočobija.
Trommelschläger, *m.* bubnjar, dobošar,
Trommelschraube, *f.* (*Turbo terebra*), svrdlica.
Trommelsieb, *n.* bubnjasto sito.
Trommelstock, ſ. Trommelschlägel.
Trommelsucht, *f.* der Ochs hat die —, vo(l) se je opaučio.
Trommeltaube, *f.* gaćeša, gaćan.
Trommelwirbel, *m.* tutanj bubnja.
Trommler, ſ. Trommelschläger.
Trompete, *f.* trublja (trumbenta); in die — stoßen, zatrubiti; auf der — blasen, trubiti; die Eustachische —, Eustahova cěvčica; ſ. Nadelfisch.
Trompeten, *v. n.* trubiti.
Trompetenbaum, *m.* (*Cecropia*), jaruma.
Trompetenblume, *f.* (*Bignonia*), trubač.
Trompetenende, *n.* vanjski kraj materičnika.
Trompetenfisch, *m.* (*Syngnathus Acus*), šilo; (*Fistularia*), sopilo.
Trompetenfürbiß, *m.* jurgeta, duganja.
Trompetenmacher, *m.* trubljar.
Trompetenmacherei, *f.* trubljarstvo; (Ort), trubljarnica.
Trompetenquaste, *f.* kita od trublje.
Trompetenröhre, *f.* cěv od trublje.
Trompetenruf, *m.* trubnuće.
Trompetenschall, *m.* trubljavina.
Trompetenschnecke, *f.* (*Buccinum*), rogač,
Trompetenschnur, *f.* trubljača. [trumba.
Trompetenschwamm, *m.* (*Spongia aculeata*), bodljava spuživa.
Trompetenstoß, *m.* trubnuće.
Trompetenthierchen, *n.* (*Stentor*), trubljica.
Trompetenton, *m.* glas trublje.
Trompetenvogel, *m.* (*Psophia*), kerakar.
Trompeter, *m.* trubač, trubnik; ſ. Trompetenfisch.
Trompetermarsch, *m.* trubljena poputnica.
Trona, (*chem.*) trona.
Trope, *m.* trop.
Tropf, *m.* bena, bezjak, blama; ein einfältiger —, bena benava; ein armer —, kukavac, siromak.
Tropfachat, *m.* sigasti bezdrak.
Tropfbad, *n.* kapnica.
Tropfbar, *adj.* kapljiv, kapljevit; ein —er Körper, kapljivo, kapljevina.
Tropfbernstein, *m.* grozni jantar.
Tröpfchen, *n.* kapljica.
Tröpfeln, *v. n.* kackati.
Tröpfen, *v. a.* kanuti; kapati; Arznei ins Wasser —, nakapati lěka u vodu.
Tropfen, *v. n.* kapati; curiti.
Tropfen, *m.* kaplja, kap *f.*; es regnet in —, kiša pada kapljinami; es regnet in kleinen —, kiša pada kapljicami; (*med.*) kapljica; ich habe heute noch keinen — getrunken, danas nisam jošte ni kapi pio, danas nisam jošte ni brka okvasio; bis auf den letzten —, do kapi; bis auf den letzten — austrinken, piti na izkap; izkapiti; ſ. Tiger-
Tröpfend, *adv.* kapkě. [porzellane.
Tropfenfall, *m.* kap, kapilo, kapivo.
Tropfenhaft, *adj.* kapljast. [kaplju.
Tropfenweise, *adv.* na kaplje; kaplju po
Tropffaß, *n.* podkapnica, kapalica.
Tropffeuer, *n.* kapljući ognj.
Tropfglas, *n.* ſ. Glastropfen.
Tropfharz, *n.* kapljasta smola.
Tropfkasten, *m.* kapalica.
Tropfkraut, ſ. Glaskraut.
Tropfkübel, *m.* Tropfkufe, *f.* podkapnica.
Tropfnase, Tropfnasig, ſ. Triefnase usw.
Tropfnaß, *adj.* mokar do kože, do krpe,
Tropfregen, *m.* perosica. [do šice.
Tropfrinne, *f.* okapak.
Tropfschwefel, *m.* sigasti sumpor.
Tropfsteinartig, *adj.* sigast.
Tropfstrog, *m.* kapalica.

Digitized by Google

Tropfwaſſer, *n.* kapavica. [ſ. Leckwein.
Tropfwein, *m.* (Ausbruch), samotok, lit;
Tropfwermuth, *m.* samotočni pelinkovac.
Tropfwurz, ſ. Rebendolde; Steinbrech.
Tropfzinn, *n.* čist cin, kositer.
Trophäe, *f.* znak, znamen pobĕde.
Tropicus, *m.* (*pl.* Tropiken), obratnik.
Tropikvogel, *m.* (*Phaëton aethereus*), zrakoplovka.
Tropiſch, *adj.* (*phys.*) obratnički; tropičan; (*rhet.*) inoznačni, prenešen,
Tropus, ſ. Trope. [tropičan.
Troquiren, *v. n.* trampiti.
Troß! *int.* trup! cupa!
Troß, *m.* (*mil.*) prateš. [težar.
Troßbube, Troßjunge, Troßknecht, *m.* pra-
Troßfarn, ſ. Mondfarn.
Troßnarciſſe, *f.* selen-kada.
Troßpferd, *n.* sehsana.
Troßwagen, *m.* pratežna kola.
Troſt, *m.* utĕha; razgovor; Einem — geben, tĕšiti (koga); Einem — zuſprechen, razgovarati koga; das dient mir zum —e, to me tĕši; das iſt ein ſchlechter —, to su majci tanki razgovorci.
Troſtamt, *n.* tĕšiteljstvo.
Troſtarm, *adj.* bez utĕhe.
Tröſtbar, *adj.* utĕšiv.
Tröſtbarkeit, *f.* utĕšivost.
Tröſtbedürftig, *adj.* potreban utĕhe; er iſt —, treba mu utĕhe.
Troſtbrief, *m.* tĕšnica.
Troſtbringend, *adj.* utĕšni.
Troſtbringer, *m.* tĕšitelj.
Troſtbuch, *n.* utĕšnik.
Troſtel, *f.* ſ. Fettkammer.
Tröſten, *v. a.* tĕšiti, utĕšiti; razgovarati; er tröſtete mich über den Verluſt meines Bruders, tĕšio me je za bratom
Tröſtend, *adj.* utĕšni.
Troſtengel, *m.* andjeo utĕhe.
Tröſter, *m.* tĕšitelj, utĕšitelj; —in, *f.* tĕšiteljica, utĕšiteljica.
Troſteswort, *n.* utĕšna rĕč. [utĕšiti.
Troſtfähig, *adj.* er iſt —, može se tĕšiti,
Troſtgeber, ſ. Tröſter.
Troſtgrund, *m.* razlog utĕhe.
Troſtleer, ſ. Troſtlos.
Tröſtlich, *adj.* utĕšan; ich habe keine —e Antwort bekommen, nisam dobio povoljna odgovora; das iſt ſehr — zu hören, drago mi je, što to čujem.
Troſtlied, *n.* utĕšna pĕsma.
Troſtlos, *adj.* bez utĕhe; er iſt —, za njega neima utĕhe; (*fig.*) raztužen.
Troſtloſigkeit, *f.* bezutĕšnost; (*fig.*) raz-
Troſtquelle, *f.* izvor utĕhe. [tuženost.
Troſtreich, *adj.* preutĕšan.
Troſtſchreiben, *n.* ſ. Troſtbrief.
Troſtſprecher, ſ. Tröſter.
Tröſtung, *f.* tĕšenje; utĕha.
Troſtvoll, *adj.* preutĕšan.
Troſtwort, ſ. Troſteswort.

Trott, *m.* kas; im — reiten, kasati.
Trotte, *f.* tĕsak, preša; ſ. Kelter.
Trotteln, *v. n.* trupkati, čavkuniti.
Trotten, *v. n.* bahtati; —, *v. a.* ſ. Keltern.
Trotter, *m.* mečilac, gnječilac, tĕštilac;
Trottgänger, *m.* kasalo, kasač. [gazilac.
Trottknecht, ſ. Trotter.
Trottoir, *n.* pločnik; pĕšnik.
Trottſpindel, *f.* loza (u tĕska).
Trottzuber, *m.* ſ. Tretkufe.
Trotz, *m.* prkos; — bieten, prkositi; — ſei dem geboten, der . . ., svakomu ću prkositi i. oprĕti se, koji . . .; Einem etwas zum — thun, činiti komu što uz prkos, uz kosu; — allen Beweiſen, uz prkos svim dokazom; — ſeines Reichthums iſt er doch nicht glücklich, pored svega bogatstva opet nije sretan; ich werde ſeinen — brechen, ukrotit ću ga ja, (ſpr.) slomit ću mu noge; — dem wirſt du verlieren, opet češ izgubiti; er ſchreibt — einem Schreiber, piše kao kakav pisar.
Trotzauge, *n.* mrk pogled.
Trotzen, *v. n.* prkositi, prkonjiti; (Widerſtand leiſten), upeti se, upinjati se; opirati se; dem Tode —, nebojati se smrti; auf ſeinen Reichthum —, oslanjati se na svoje blago; (maulen), prćiti se.
Trotzen, *n.* prkošenje; prkos. [pogled.
Trotzgeſicht, *n.* naprćeno lice; naprćen
Trotzig, *adj.* prkosit, prkosan; uporan; jogunast, oprčit; tvrdoglav; — antworten, oprčito odgovoriti; Einem — begegnen, oprčiti se prema komu; ein —er Blick, mrk pogled; (maulend), naprćen, naprćen; ein —er Menſch, ſ. Trotzkopf.
Trotzigkeit, *f.* prkositost; oprčitost; upornost; jogunluk.
Trotzkopf, *m.* prkonjica, prkosdžija, jogunica; prčica; einen — haben, prkosan biti; ſeinen — aufſetzen, uzprkositi; (*sool.*) ſ. Todtenuhr.
Trotzköpfig, *adj.* prkosan, tvrdoglav, jo-
Trotzmaul, *n.* naprčica. [gunast.
Trotzrede, *f.* prkosan, oprčit govor.
Trotzſinn, *m.*; Trotzſinnig, ſ. Trotzigkeit;
Trotzwort, *n.* oprčita rĕč. [Trotzig.
Trübäugig, *adj.* mutnook.
Trübe, *adj.* mutan; (v. Waſſer), mutan, kalan, taložan; — Witterung, sumorno, košljivo vrĕme; die Witterung iſt —, vrĕme drmi; (dunkel), mračan, taman; ein —r Tag, oblačan dan; ein —r Himmel, oblačno nebo; — werden, uzmutiti se, zamutiti se; (v. Himmel), pomutiti se, nakanjiti se; (ſpr.) im Trüben iſt gut fiſchen, u mutnoj se vodi riba lovi; (*fig.*) neveseo, dreseo, žalostan; — Gedanken, turobne, nujne, snuždene misli.

Digitized by Google

Trübe, f. mutnost, kaonost; s. Trübe, n.
Trübe, n. mutež, mutljag, mut.
Trubel, m. (im gem. Leb.) smeća, smutnja, nered.
Trüben, v. a. pomutiti, zamutiti, uzmutiti; mutiti; (spr.) er thut als hätte er noch nie ein Wasser getrübt, kao da ni mrava nikad nije pogazio; was trübt deinen Sinn? što [illegible] sětno neveselo? sich —, v. r. mutiti se, pomutiti se, uzmutiti se; der Himmel trübt sich, nebo se muti, oblači; sein Auge trübte sich, pomutiše mu se oči.
Trüber, m. mutilac.
Trübheit, f. mutnost, kaonost.
Trüblich, adj. omutan.
[illegible]bniß, s. Betrübniß.
[illegible]röthlich, adj. mutno-crvenkast.
[illegible], nevolja, běda; tuga; in [illegible]ovati.
[illegible]dan, nevoljan, bědan, [illegible] aussehen, turoban biti.
[illegible].
[illegible], sětan.
[illegible] stolnik, trpeznik.
[illegible]amt, n. stolništvo.
Trude, f. věštica.
Trudel, m. ropotarija, starotine.
Trudenbeutel, s. Bovist.
Trudenfuß, m. (*Lycopodium clav.*) crvotočina.
Trüffel, m. (*Tuber cibarium*), gomoljika, jelen-gljiva.
Trüffelhund, m. gomoljičar.
Trüffeljagd, f. traženje gomoljikah.
Trüffeljäger, Trüffelsucher, m. gomoljičar.
Trüffelkäfer, m. (*Anisotoma*), gomoljičarka.
Trüffelpastete, f. těstenica (pašteta) od gomoljikah.
Trüffen, v. n. dudati.
Trüffer, m. dudalo.
Trug, m. varka, obmana, klapa; mit Lug und — umgehen, obmanjivati; (Wien.) trus.
Trügbar, adj. prevarljiv, obmanljiv.
Trugbild, n. utvora, klapnja, sěri.
Trugdolde, f. paštit.
Trügen, v. n. varati; sich —, varati se.
Trügend, adj. varav, obmanljiv.
Trüger, m. varalica; obmanilac.
Trügerei, f. varanje; varancija; obmana.
Trügerisch, adj. varav, prevarljiv; —e Hoffnungen, lažna, tašta nada.
Truggebild, s. Trugbild.
Truggeln, v. n. moljakati.
Truggestalt, f. utvora.
Truggewebe, n. hinba, vuhvenstvo.
Truggrund, m. obmanljiv razlog.
Trughaft, Trüglich, s. Trügerisch.
Trüglichkeit, f. varavost, obmanljivost.
Truglist, f. varka.
Truglos, adj. bez obi[illegible]
Trugsam, s. Trügerisch.
Trugschluß, m. lažljiv izvodak [illegible]lja.

Trugsinn, m. prevarljivost.
Trugspiel, n. prěvara.
Trugvoll, adj. prěvarljiv.
Trugwerk, n. sěri; varka, hinba, obmana.
Truhe, f. kovčeg, zaklop, zaklopina, zaklopnica, sanduk*, škrinja.
Trulle, s. Trolle.
Trumeau, m. medjuprozornik, ogledalo medju prozori.
Trumeaukasten, m. medjuprozornjak, ormar medju prozori.
Trumm, m. (b. Web.) ureznici; (*mont.*) trak; s. Stumpf.
Trümmer, pl. ostanci; razsutine; (eines Gefäßes), rbina, krnjača; (ein. Schiffes), okrnjci, okančine; (einer Burg), podrtine, razvaline; zu —n gehen, razbiti se; propasti.
Trümmerbedeckt, adj. zasut ruševinom.
Trümmergeschichte, f. krnjava pověstnica.
Trümmerhaufen, m. survina, zidine, razvalište; ruševina.
Trümmern, v. a. razbiti, razoriti, razvaliti.
Trümmerweise, adv. (*mont.*) na trakove.
Trummerz, n. tračna ruda.
Trumpe, f. drombulja.
Trumpen, v. n. drombuljati.
Trumpf, m. kazar, kozir, adut*; — bekennen, adut dati (na adut); — fordern, adutirati; mit einem —e stechen, udariti adutom.
Trumpfen, v. n. (Kart.) adutirati, igrati adut; kozirati; (spr.) Einen —, osěći komu kao na panju; odrezati komu; izplatiti koga; —, v. a. einen Balken —, prikratiti gredu.
Trumpfkönig, f. Trumpfkönig usw. petica, kralj itd. od aduta.
Trunk, m. (das Trinken), piće; zum —e zusammenkommen, sastati se na pijanku; beim —e lustig sein, veseo biti kod čašah; den — lieben, pijanica biti; sich dem —e ergeben, propiti se; (Getränk), piće, pilo; ein — Wasser, napitak, zapoj vode; Einem einen — reichen, zapojiti koga; einen — thun, pinuti.
Trunkelbeere, s. Sumpfbeere.
Trunken, adj. pijan, napit, nakvašen; vom Weine — werden, napiti se vina, opiti se vinom; vor Schlaf — sein, bunovan, trapověsan biti; vor Freude —, opojen radosti.
Trunkenbold, s. Saufbold.
Trunkenheit, f. pijanost; (*fig.*) opojenost; (Völlerei), pijanstvo.
Trunkenweizen, m. (*Lolium temulentum*), ljulj-vrat.
Trunksucht, f. pijanstvo.
Trupp, m. buljuk; gomila; (v. Mensch.) rulja; (v. Sold.) četa; (v. Vög.) kita, jato.
Truppe, f. družtvo; (*mil.*) četa; —en, pl. čete; vojska.
Truppenabtheilung, f. četa.

Digitized by Google

Truppencorps, *n.* sbor, kor. [ske.
Truppendislokation, *f.* premeštanje voj-
Truppweise, *adv.* četimice, na čete; ruljom; jatomice.
Truſche, ſ. Aalraupe.
Trüſe, *f.* drožđje.
Truffel, ſ. Kriechente.
Trüßwurz, *f.* (*Oenothera*), pupaljka.
Trute, *f.* mora; ſ. Truthenne.
Truthahn, *m.* (*Meleagris gallopavo*), ćuran, puran, ćurak, budac, tukac, morac, pućak.
Truthahngefoller, *n.* kauk, glogot.
Truthenne, Trute, *f.* Truthuhn, *n.* ćura, pura, tuka, budija, misirka; (ein junges —), ćurka, pujka, pućka.
Truthühnchen, *n.* purče, ćure, tuče, pure, budče, (*coll.*) purice, budčići.
Truthühnerhirt, *m.* tučar; —in, *f.* tučarica.
Truthühnerſtall, *m.* tučnjak.
Trutſchelig, *adj.* bucmast.
Trütſchfaden, *m.* upletnik, upletnjak.
Trutz, ſ. Trotz.
Trutzbündniß, *n.* napadni savez; Schutz- und —, savez za obranu i napad.
Trutzlich, *adj.* drzak, smjeli.
Tſchaike, *f.* šajka.
Tſchaikiſten, *pl.* šajkaši.
Tſchaikiſten-Bataillon, *n.* šajkaška četa.
Tſchako, *m.* čakov.
Tſchakonmacher, *m.* čakovar.
Tſchardake, *f.* čardak.
Tſchirken, *v. n.* cvrkutati.
Tuberkeln, *pl.* tuberkuli.
Tuberoſe, *f.* (*Hemerocallis*), liljan; (*Polyanthes*), noćnica.
Tubiporen, *pl.* cěvuše. [Fernrohr.
Tubus, *m.* cěv; (*phys.*) zvězdozor; ſ.
Tuch, *n.* (Wollenzeug), sukno, čoha, (čoja), svita; (Leinwand), platno; ein — Leinwand, truba platna; (Tüchel), rubac, marama; (Schnupf—), ubrusac, otrnjak.
Tuchartig, *adj.* suknast.
Tuchballen, *m.* truba sukna.
Tuchbaum, ſ. Zeugbaum.
Tuchbeinkleid, *n.* suknene hlače (čakšire).
Tuchbereiter, *m.* postrigač; ſ. Tuchmacher.
Tüchel, ſ. Tuch.
Tüchelchen, *n.* rubčić, maramica. [čojan.
Tuchen, *adj.* suknen, od sukna, čohe,
Tuchende, *n.* krajac, dizga, ivica.
Tüchen, *v. n.* (spr.) es tücht ſich wie man ſpinnt, kakva osnova, onakvo i tkanje.
Tuchet, *n.* duhnja, perina, blazina.
Tuchfabrik, *f.* suknara.
Tuchfabrikant, *m.* suknar.
Tuchfärber, *m.* mastilac sukna.
Tuchgaden, *m.* Tuchgewölbe, *n.* ſ. Tuchhandlung.
Tuchhaken, *m.* zubac za suknó.
Tuchhalle, *f.* suknarnica. [suknarničar.
Tuchhandel, *m.* trgovac sukna, čohe,
Tuchhandlung, *f.* suknarnica.
Tuchhoſe, *f.* ſ. Tuchbeinkleid.
Tuchfarbe, ſ. Weberdiſtel.
Tuchknappe, *m.* suknarski dětić (kalfa).
Tuchkräuſer, *m.* rudilac sukna-
Tuchladen, *m.* ſ. Tuchhandlung. [fetzen.
Tuchlappen, *m.* sukneždina, lapat; ſ. Fuß-
Tuchmacher, *m.* suknar, čohadžija.
Tuchmacher- (in Zuſ.) suknarski.
Tuchmacherei, *f.* Tuchmacherhandwerk, *n.* suknarija, suknarstvo.
Tuchmacherſtuhl, *m.* suknarski razboj, stan, suknarske krosne.
Tuchmacherwerkſtatt, *f.* suknara.
Tuchmantel, *m.* suknen plašt.
Tuchmanufactur, *f.* suknara.
Tuchmotte, *f.* grizlica.
Tuchnadel, *f.* kučica od sterala.
Tuchnopper, ſ. Tuchkräuſer. [preša.
Tuchpreſſe, *f.* suknarski těsak, suknarska
Tuchrahmen, *m.* steralo (sukna).
Tuchſchau, *f.* pregledanje sukna.
Tuchſchere, *f.* strizalo sukna.
Tuchſcherer, *m.* postrigač, suknostriža.
Tuchſchererhandwerk, *n.* postrigaštvo.
Tuchſchererwerkſtatt, *f.* postrigačnica.
Tuchſchnitzel, *m.* striza, riza, ukrojak.
Tuchſtein, *m.* mačak.
Tüchtig, *adj.* (feſt), čvrst, krepak; (groß), velik; c. —es Stück, komadina; (tauglich), ein —er Lehrer, vrstan, vrli, vješt učitelj; — zu etwas, biti za što; sposoban, podoban biti za što; —, *adv.* čvrsto, zdravo, dobro, živo, svojski; — betrügen, debelo prevariti; — trinken, svojski, živo piti. [věština.
Tüchtigkeit, *f.* vrsnoća, vrlina, vrloća;
Tuchwaare, *f.* suknenina, suknena roba; —n, *pl.* sukna.
Tuchwaarenhandlung, *f.* suknarnica.
Tuchwalke, ſ. Walke. [Tuchmacherei.
Tuchweber; Tuchweberei, ſ. Tuchmacher;
Tuchwerk, *n.* suknenina.
Tuchweſte, *f.* suknen prsluk.
Tücke, *f.* (Heim—), podmuklost, podhibnost, mukao *f.*; voller — ſein, podhiban biti; (d. Pferd.) muha, mušica; (Groll), zloba.
Tückebold, *m.* podmuklica, podhibnik.
Tuckeln, *v. a.* tuškati, bašuriti.
Tucken, ſ. Ducken.
Tücken, *v. n.* zlobiti (komu), vuhvovati.
Tückeſpiel, *n.* vuhvovanje.
Tückiſch, *adj.* podmukao, podhiban; zloban; — auf Jemand ſein, imati zub na koga; kivan biti na koga; zlobiti komu; ein —es Pferd, hud konj; ein —er Menſch, ſ. Tückebold. [muklo.
Tückiſcherweiſe, *adv.* izpod mukla, pod-
Tuckmäuſer, ſ. Tückebold.
Tüber, *m.* pripon.
Tübern, *v. a.* pripeti, penjati.
Tuf, Tuff, Tuffſtein, *m.* sedra, mačak.

Digitized by Google

Tüfteln, *v. n.* prljkati, šuškati.
Tugend, *f.* krepost, (dobrodětelj); — üben, krepostan biti; (Tüchtigkeit), vrsnoća, vrlina; *f.* Keuschheit.
Tugendarm, *adj.* bez kreposti.
Tugendbelohner, *m.* darivalac kreposti.
Tugendbild, *n.* izgled kreposti.
Tugendfeind, *m.* neprijatelj kreposti.
Tugendfreund, *m.* prijatelj kreposti.
Tugendgesetz, *n.* ćudoredni zakon.
Tugendhaft, *adj.* krepostan (dobrodětelj).
Tugendhaftigkeit, *f.* krepostnost.
Tugendheld, *m.* krepostnik.
Tugendheuchler, *m.* nazovi-krepostnik.
Tugendkrone, *f.* věnac kreposti.
Tugendleben, *n.* krepostan život.
Tugendlehre, *f.* nauka o kreposti; (einzelne Lehre), poučenje.
Tugendlehrer, *m.* učitelj kreposti; moralista, ćudorednik.
Tugendlohn, *m.* nagrada kreposti.
Tugendlos, *adj.* bez kreposti.
Tugendreich, *adj.* prekrepostan, vrlo krepostan.
Tugendsalbei, *f.* Gartensalbei.
Tugendsam, *f.* Tugendhaft.
Tugendschein, *m.* krepost na oko.
Tugendsieg, *m.* poběda kreposti.
Tugendsinn, *m.* krepostnost.
Tugendspiegel, *m.* izgled kreposti.
Tugendverein, *m.* družtvo za razširivanje kreposti.
Tugendvoll, *f.* Tugendreich.
Tugendwandel, *m.* krepostan život.
Tugendweg, *m.* put kreposti.
Tukan, *m.* (*Ramphastos*), tukan.
Tule, *f.* Dohle.
Tullfink, *m.* (*Glareola*), trčka.
Tulpe, *f.* (*Tulipa*), lala, tulipan; (*Modiola Tulipa*), tulipanac.
Tulpenbaum, *m.* (*Liriodendron*), lěrovac.
Tulpenbeet, *n.* lalište.
Tulpenblatt, *n.* lalen listak.
Tulpenblume, *f.* (*Bignonia leucoxylon*), bělodrvi trubač.
Tulpenmaus, *f.* (*Mus socialis*), zadružni miš.
Tulpenstein, *m.* (*Pentacrinites*), lalenac.
Tulpenzwiebel, *f.* lukovica od lale.
Tummel, *m.* (Rausch), mamura; (Schwindel), vrtoglavica; *f.* Getümmel.
Tummelbahn, *f.* *f.* Tummelplatz.
Tummelig, *adj.* mamuran; (schwindelig), vrtoglavan.
Tummeln, *v. n.* teturati, trtati; —, *v. a.* ein Pferd —, igrati konja; sich —, *v. r.* paštiti se, žuriti se; sich mit Jemand —, nositi se, těrati se, pognati se s kim.
Tummelplatz, *m.* (konjsko) poigrište, igralište; trkalište; (*fig.*) hrvalište; bojište, mejdan.
Tummeltaube, *f.* Taumeltaube.
Tummler, *m.* igrač; (*Delphinus Phocaena*), morska svinja.
Tümpel, Tümpfel, *m.* (*met.*) grotlić.
Tümpelstein, *m.* kamen od grotlića.
Tumult, *m.* (Lärm), buka, vreva; (Aufruhr), uzbuna, nabuna; einen — erregen, uzbuniti, pomutljati narod; es entstand ein —, svět uzbuči.
Tumultuant, *m.* mutljivac.
Tumultuarisch, *adj.* mutljiv; bučan; *f.* Stürmisch.
Tünche, *f.* bělienje; vapno (kreč) za bělienje; vapnen (krečan) maz, podmazka, zamazka.
Tünchen, *v. a.* běliti, krečiti; (*fig.*) pobělěti.
Tüncher, *m.* bělač (sobah); —in, *f.* bělača, zidarica, krečarica.
Tüncherei, *f.* bělienje (sobah).
Tünchergerüst, *n.* bělački odar.
Tünchfarbe, *f.* maz, pomazka.
Tünchkübel, *m.* maznik.
Tünchpinsel, *m.* bělјača, kefa za bělienje, frajka.
Tünchscheibe, *f.* mazalica.
Tünchtopf, *f.* Tünchkübel.
Tüngel, *m.* *f.* Klebkraut.
Tungstein, *m.* šel, volfram.
Tungsteinsäure, *f.* šelova kiselina.
Tunisblume, *f.* Sammetblume.
Tunke, *f.* (Sauce), umaka, omaka; (Grube), trap.
Tunken, *v. a.* umočiti, umakati; močiti; die Dochte —, lojiti svěće; die Feder in die Tinte —, umočiti, umakati pero u crnilo.
Tunkform, *f.* lojnik.
Tunknäpfchen, *n.* umačnica, sdělica za umaku.
Tunnel, *m.* podrov, rov.
Tünntuch, *n.* poša.
Tup, Tupf, Tüpf, *m.* pik, tip; *f.* Tüpfel.
Tupfballen, *m.* tipkalo.
Tüpfel, *m.* piknje, pedica, pěga.
Tüpfelchen, *n.* piknjica; es fehlt kein —, nefali ni dlaka.
Tüpfelfarn, *m.* (*Polypodium*), oslad, sladka paprat i. bujad, lezibaba, kapljačak.
Tüpfelig, *adj.* piknjast, pikmast, pedičav, grahorast.
Tüpfeln, *v. a.* pikati, pedičati; getüpft, tupfen, *v. a.* dirkati, tipkati.
Tupfer, *m.* tipkalo.
Tupfstein, *f.* Tupf.
Tüppel, *f.* Tüpfel.
Turban, *m.* čalma, saruk.
Turbe, *f.* (*Inula Helenium*), oman.
Turbine, *f.* Kreiselrad.
Turbithwinde, *f.* (*Ipomaea Turpethum*), okriljena povojnica; turbit.
Turf, *f.* Torf.
Türkblau, *adj.* mrko-modar.
Türkelchen, *n.* *f.* Krieche.
Türkenbund, *m.* čalma, saruk; (Türkenkopf), turkinja.
Türkenkorn, *n.* *f.* Mais.
Türkenmuß, *m.* polenta.
Türkenpfeife, *f.* turska lula.
Türkisch, *adj.* turski; der —e Bund, *f.* Türkenbund; der —e Weizen, *f.* Mais; —es Garn, crvena vunica.

Digitized by Google

Türkis, *m.* modruljica; künftlicher —, la-
Türkisblau, *adj.* modruljičast. [džuver.
Turl, s. Kreisel.
Turmalin, *m.* turmalin.
Turnanſtalt, *f.* gombaonica, hrvaonica.
Turnen, *v. n.* gombati se, vežbati tělo.
Turner, *m.* gombalac, gimnastik.
Turnier, *n.* obdulja, turnir.
Turnierbahn, *f.* viteško trkalište.
Turnierdank, *m.* nagrada obdulje.
Turnieren, *v. n.* boriti se, igrati se obdulje; (*fig.*) halabučiti, talabučiti, bučiti.
Turnierfähig, *adj.* podoban za obdulju.
Turnierheld, *m.* obduljaš.
Turnierhof, *m.* obdulja.
Turniermäßig, *adv.* poput obdulje.
Turnierpferd, *n.* obduljaški konj; konj od mejdana.
Turnierplatz, *m.* obduljnica; borište.
Turnierrichter, *m.* sudac od obdulje.
Turnierroß, s. Turnierpferd. [rišta.
Turnierſchranke, *f.* ograda obduljnice, bo-
Turnierſpiel, *n.* obdulja.
Turnierſpieß, *m.* koplje za obdulju.
Turnips, *f.* velika repa.
Turnkunſt, *f.* gombanje, gimnastika.
Turnmäßig, *adj.* gombalački.
Turnplatz, *m.* gombalište, hrvalište.
Turnſchule, *f.* gombaonica.
Turnübung, *f.* gomba; tělesna, gimnastička vežba. [redomice.
Turnus, *m.* obhodnja; nach dem —, ob-
Turnzeug, *n.* gombala.
Turyan, *m.* s. See-Ente.
Turre, *f.* matorka.
Turtel, s. Turteltaube.
Turteln, *v. n.* gukati.
Turteltäubchen, *n.* grličica.
Turteltaube, *f.* (*Columba Turtur*), grlica; s. Lachtaube.
Turteltauben- (in Zuſ.) grličji.
Turteltaubenweibchen, *n.* grlica-ženka.
Tuſch, *m.* trubnja; zile i borije, tuš.
Tuſche, *f.* (kitajsko) crnilo, tuš.
Tuſchen, *v. n.* (Tuſchiren), crnilom slikati; crnjkati, crniliti, tušiti; s. Vertuſchen; Touchiren.
Tuſchfleckte, *f.* (*Lichen pustulatus*), pe-
Tuſchmanier, *f.* način tušenja. [dičnjak.
Tuſchpinſel, *m.* crnjkalica, kisićica za crnjkanje.
Tuſchſchale, *f.* zdělica za tuš.
Tuſchſchwarz, *adj.* crn crncit.
Tuß! *int.* pst! [ići.
Tußeln, *v. n.* šumati se, bádati, tapom
Tußer, *m.* vrebač, zasědnik.
Tute, *f.* (Düte), kesica; s. Tutenſchnecke.
Tüte, *f.* s. Goldregenpfeifer.
Tutel, s. Vormundſchaft. [pěvati.
Tuten, *v. n.* tuliti; (v. Bien.) putkati,
Tutenförmig, *adj.* cigrast.
Tutenſchnecke, *f.* (*Conus*), čunjac.
Tuter, *m.* tulač.
Tuthorn, *n.* rog.
Tutor, s. Vormund.
Tuttel, *f.* sisa.
Tuttelkolbe, s. Rohrkolbe.
Tutteln, *v. a.* sisati; dutliti.
Tutti, *n.* svepěv, tuti.
Twalch, s. Sommerlolch. [stein.
Twäre; Twarfſtein, s. Erdgrille; Finger-
Twiel, *m.* škogul.
Twieſelbeere, s. Waldkirſche.
Typen, *pl.* pismena, slova.
Typhus, *m.* pošalina, legar.
Typiſch, *adj.* značajni; (*theol.*) predkazani.
Typograph, s. Buchdrucker.
Typographiſch, *adj.* tiskarski.
Typolith, *m.* pisanac.
Typometrie, *f.* tiskoměr.
Typus, *m.* (Charakter), značaj; (Vorbild), uzor; obrazac; (*theol.*) znamen.
Tyrann, *m.* sionik, samosionik, usionik, okrutnik, krvopija, krvolok, zulumćar, tiran.
Tyrannei, *f.* samosilje, silje, tiranstvo, zulum; das Land fiel unter türkiſche —, pala je zemlja pod turski kolac.
Tyranniſch, *adj.* sionički, okrutan, tiranski.
Tyranniſiren, *v. a.* kiniti, mučiti; zlostavljati; —, *v. n.* zulumćariti.

U.

Übel, *adj.* (ſchlecht), zao, zločest, loš; (unangenehm), nepovoljan; — riechen, (ružno i. mrzko) vonjati; zadajati; es iſt nicht —, može podněti; hajde de; das gefällt mir nicht —, to mi se prilično dopada; es ſteht ihr —, nedolikuje joj; zlo joj stoji; es ſteht — mit ihm, po njega je zlo; das iſt auch nicht —, nije ni ta zla; er ſteht — ans, bedjav je u liću; obdrčjao je; (spr.) kao da su ga guje pile; — ausſehend, hrdjava lica; mir war dabei — zu Muthe, bila su mi krila pala; eine üble Gewohnheit, ružan običaj; Einem — begegnen, Einen — behandeln, zlostaviti, zlostavljati koga; — zu Fuß ſein, spasti s noguh; es wird mir —, zli mi se, mučno mi dolazi, stužuje mi se, muka me hvata, guvi mi se; es wurde mir —, pozlilo

Digitized by Google

mi je, muka me je napala; er befindet ſich —, zlo (mu) je; die Sache iſt — gerathen, zlo je izpalo; izdalo je; — wählen, zlo izabrati; etwas — deuten, uzeti što na zlu stranu; etwas — nehmen, aufnehmen, zamëriti; ein. Scherz — anbringen, pošaliti se u zao čas; ſeine Zeit — anwenden, zaludu tratiti danke; ein übler Weg, hrdjav put; es geht ihm —, zlo je, bije ga nazadak; es wird ihm — bekommen, prisëst će mu; skočit će mu na nos; — von Jemand ſprechen, zlo i. ružno za kim govoriti; Einem — wollen, zlobiti komu i. na koga; üble Laune haben, zle volje biti; er mag wohl oder — wollen, il mu se hoće, il neće; — anſehen, popreko (što) gledati; zaziratí (od čega); — ankommen, nasësti; zlo proći, nagraisati, nagaziti; (ſchädlich), hud; er iſt — daran, dade mu se na zlo; — hören, nagluh biti, nečuti dobro.

Übel, *n.* zlo, zliće; (Gebrechen), mana; (Krankheit), bolja, bolest; er hat ein — am Fuße, noga ga boli; (Unglück), zlo, nesreća, bëda, nevolja; erlöſe uns vom —, izbavi nas oda zla.

—ankommen, *n.* nagaza.

—anſehen, *n.* zamëravanje; zaziranje.

—befinden, *n.* stuživanje.

—berüchtigt, *adj.* zloglasan.

—gelaunt, *adj.* zle volje, mrzovoljast.

—geruch, *m.* (ružan) vonj.

—geſinnt, *adj.* zlohotan, zloban; er iſt —, misli o zlu.

—geſinnte, *m.* zlomišljenik.

—geſinntheit, *f.* zlomišljenost.

—heit, *f.* stuživanje; muka, zlo; ich empfinde —, zli mi se, mučno mi dolazi, stužuje mi se; (Neigung zum Erbrechen), guvi mi se, grca mi se.

—klang, *m.* ružan glas, ružnoglasje; nesklad.

—laune, *f.* zla volja, mrzna volja.

—launig, ſ. Übelgelaunt.

—laut, ſ. Übelklang.

—riechend, *adj.* ružna vonja.

—ſchmeckend, *adj.* ružna kusa.

—ſein, ſ. Übelbefinden.

—ſtand, *m.* zlo; neprilika, lošina; (Hinderniß), smetnja; (Gebrechen), mana; (Unfug), nered, napaka.

—that, *f.* zločin, hrdjavo dëlo, nedëlo.

—thäter, *m.* zločinac, zlotvor, zlikovac; —in, *f.* zločinka, zlotvorka.

—thäter- (in Zuſ.) zločinski.

—thätig, *adj.* zlotvoran.

—tönend, *adj.* ružnoglasan.

—verhalten, *n.* ružno podnošenje, ponašanje, vladanje.

—willig, *adj.* zlohotan, zloban; ein —er Menſch, zlohotnik.

Übelwollen, *n.* zlohotnost; zloba.

—wollend, ſ. Übelwillig.

Üben, *v. a.* ſeine Hand —, vëšbati, uvëžtiti ruku; geübte Soldaten, uvëšbani vojnici; (lehren), obučavati, poučavati; ein Handwerk (aus)—, têrati zanat; Rache —, osvetiti se, osvećivati se; Recht und Gerechtigkeit —, pravo suditi; Verrath —, učiniti (komu) nevëru; ſich —, *v. r.* vëšbati se (upražnjavati se); učiti se.

Über, *praep.* es geht da Alles bunt und —, ovdë je velik dar mar; (ſpr.) nezna se, tko pije, ni tko plaća; — und —, posvuda; posve; er hat ſich — und — beſudelt, sav se je ubrljao i. zabrljao; — und — voll, prepun, uvršen; es iſt —, prodje; prošlo je; — dem Berge, nad gorom, brdom; povrh gore; beſtändig — den Büchern ſitzen o. liegen, kapati nad knjigom; — der Arbeit begriffen ſein, raditi; — dem Leſen einſchlafen, čitajuć zaspati; zaspati nada knjigom; — der Mahlzeit Wein trinken, pripijati vino uz jelo; — Tiſche von etwas ſprechen, govoriti o čem za stolom (trpezom); laſſet die Sonne nicht — eurem Zorne untergehen, sunce da nezadje u gnjevu vašem; — Nacht, preko noći; eine Sache — der andern vergeſſen, zaboraviti što radi čega; — dem Leſen vergaß er zu kommen, čitajuć svrže s pameti doći; er vergißt Alles — dem Spiele, sve zaboravlja kod igre; ſich — einer Sache aufhalten, zabaviti se kod čega; ſich — eine Sache aufhalten, kuditi, zamëriti što; — dem Fluſſe, prëko, na drugoj strani rëke; er befindet ſich ſchon — der Gränze, već je izmakao preko medje; den Schirm — den Kopf halten, držati štitu nad glavom; den Keſſel — das Feuer hängen, na(d)staviti kotao (nad vatru); das Waſſer geht ihm bis — die Hüften, voda mu je do preko bedra; — den Haufen werfen, strovaliti; er läßt ſeine Sonne aufgehen — die Böſen und — die Guten, zapovëda svomu suncu, te obasjava i zle i dobre; eins — das andere ſtellen, pometati jedno na drugo; ſich — das Gemeine erheben, uzdići se nad prostotu; ſich — etwas wegſetzen, ſ. Wegſetzen; Zufriedenheit geht — den Reichthum, bolje je zadovoljstvo nego bogatstvo; dies geht bei mir — Alles, to mi je prvo; to najvolim; er ſteckt bis — die Ohren in Schulden, dužan je i kosom na glavi; wir ſollen Gott — alle Dinge lieben, Boga valja najviše ljubiti; das geht — meine Kräfte, to je jače od mene; das geht — meinen Verſtand, toga mi um neshvaća;

Digitized by Google

das geht noch — meine Erwartung, više, bolje je, nego što sam se nadao; — Vermögen, preko mêre; — alle Maße, preko jego; — alle Maße schön, neizmêrno lêp; prekrasan; — die Macht, više nego se može; — eine Elle lang, preko lakta (rifa, aršina) dugačak; es waren ihrer — hundert, bilo ih je više od stotine; — die Hälfte, preko polovice, više od polovice; — seine Schuldigkeit thun, činiti više nego što se mora; ein Mal — das andere, jedno za drugim; heute — zehn Jahre, poslije deset godinah od danas; heute — acht Tage, danas osam danah; es ist dem schon — drei Jahre, već su tomu tri godine prošle; Schulden — Schulden häufen, predužívati se; Briefe — Briefe bekommen, dobívati list za listom; Glück — Glück! dà goleme sreće! die Hand — Jemand ausstrecken, pružiti ruku na koga; einen Mantel — sich werfen, prigrnuti se, ogrnuti se plaštem; die Haare hängen ihr — die Schultern hinab, kosa joj je pala niz ledja; einen Strich — die ganze Seite machen, prekrižiti cêlu stranu; etwas — sich nehmen, uzeti što na se, podleći poda što; er ist — alle Berge, ode preko devet brdah; wir sind noch nicht — den Berg, jošte se nismo izčupali iz blata; er soll mir nie wieder — die Schwelle kommen, neka mi neide više preko moga praga; — d. Schnur hauen, prekantariti; — Agram reisen, putovati na Zagreb; ich habe noch keinen Tropfen — meine Lippen gebracht, nisam ni usnah nakvasio; es ist kein Wort — seine Lippen gekommen, nije ni proslovio i. zaustio; ein Strom von Thränen floß — ihre Wangen, (*poët.*) roni suze niz bêlo lice; ich bin — die dreißig hinaus, već sam navršio i. prevalio tridesetu godinu; bis — die Knie, do nad kolêno; es ergeht Alles — mich, sve se je na me sleglo; Fluch — ihn! proklet bio! — etwas herfallen, navaliti na što; es geht — ihn her, zlo se govori za njim; — Andere zu befehlen haben, zapovêdati drugim; — sich selbst herrschen, vladati samim sobom; — seine Feinde siegen, svladati, nadvladati neprijatelje; — etwas klagen, tužiti se na što; — die Beschwerde eine Tagfahrt anordnen, odrediti ročište na žalbu; ein Verzeichniß — die Schriften verfassen, popisati pisma; — einige Punkte die Execution bewilligen, dopustiti ovršbu nêkojih članakah; Freude — seine Ankunft, radost o njegovu dolazku; radost s njegova dolazka; sich — etwas freuen, radovati se čemu; — etwas nachdenken, razmišljati što, o čem; — einen Gegenstand schreiben, pisati o čem; Quittung — zehn Gulden, namira na deset forintih; den Tag —, ob dan; die Mahlzeit —, pod obêdom, ručkom; — s Jahr, do godine; — eine Weile, za koji čas; — lang oder kurz, prije ili poslije; — Land reisen, otići na selo i. vanštinu; Einen — etwas setzen, postaviti koga nada što; er ist — alles Lob, nemože ga se čovêk dosta nahvaliti; — ein Kleines, do mala; — die Wahrheit! eto pakosti, zlobe! eine Tagsatzung — seine Beschwerde anordnen, odrediti ročište na njegovu tužbu; Protokoll — die Zeugenaussage, zapisnik o izpovêdki svêdokah.

Überackern, *v. a.* preorati; in des Nachbars Feld —, zabrazditi u susêdovu njivu; ein Stück von des Nachbars Felde —, zaorati u susêdovu njivu.

—all, *adv.* svagdê, svigdê; — durch, svuda, svakuda, posvuda; — hin, svakamo; Gott ist — gegenwärtig, Bog je svagdê; — her, oda svuda; er kann nicht — hinkommen, nemože za sve dopsêti.

—alt, *adj.* prestar.

—antworten, *v. a.* predati, predavati; izručiti, izručivati.

—antworter, *m.* predavac.

—antwortung, *f.* predavanje; predaja.

—arbeiten, *v. a.* preraditi, preradjivati; predêlati; sich —, *v. r.* prekinuti se, pretrgnuti se od posla.

—ärmel, *m.* rukavić.

—aus, *adv.* — süß, schön, reich usw., presladak, prelêp, prebogat itd.

—backen, *v. a.* ein wenig — lassen, propeći; pripeći.

—bau, *m.* gornja gradnja, sgrada; pre[gradnja.

—bauen, *v. a.* nadgraditi, nadgradjivati; pregraditi; sich —, *v. r.* potrošiti se gradjenjem.

—behalten, *v. a.* zadržati.

—bein, *n.* mrtva kost.

—beinig, *adj.* imajući mrtvu kost.

—beißen, *v. a.* nadgristi; više grizti

—bellen, *v. a.* nadlajati. [nego...

—bessern, *v. a.* izpopraviti, izpopravljati.

—beten, *v. a.* nadmoliti.

—bett, *n.* gornja blazina, duhnja.

—betten, *v. a.* prestrêti; (mit Betten bedecken). perinami zastrti.

—beugen, Überbiegen, *v. a.* pregnuti; odviše pregnuti; sich —, *v. r.* nadvesti se (nada što).

—bieten, *v. a.* nadmetnuti (koga); sich —, *v. r.* nadtêrivati se, pregoniti se; (b. ein. Licitation), nadmetati se; (zu viel bieten), odviše ponuditi; precêniti.

—bieter, *m.* nadmetalac.

—bilden, *v. a.* preobrazovati.

Digitized by Google

Überbimſen, *v. a.* plovućem gladiti.
—binden, *v. a.* (dar—), povezati (po čem); eine Wunde —, poviti, povezati ranu.
—blaſen, *v. a.* opahnuti; odviše duvati.
—berblatten, *v. a.* presomititi.
—blattung, *f.* presomićenje.
—blättern, *v. a.* premetati (knjigu).
—bläuen, *v. a.* pomodriti.
—bleiben, *v. n.* ostati; preteći, pretěći.
—bleibſel, *n.* ostanak, ostatak; (v. Speiſen), otražak, otražbine.
—bliebenen, *pl.* ostatak.
—bleuen, *v. a.* pooloviti.
—blick, *m.* pregled.
—blicken, *v. a.* pregledati očima; einen Plan —, proučiti osnovu; (hervorragen), nadgledati; ſ. Überſehen.
—blöken, *v. a.* nadblejati.
—blühen, *v. n.* obacvasti; ſich —, *v. r.* precvasti se.
—bós, *adj.* zao i hud; zlopak; (ſpr.) zao kao pas.
—boshaft, *adj.* prezloban.
—bot, *n.* nadmetak, veća ponuda; (zu großes Gebot), prevelika ponuda; pre-
—brand, *m.* prežeg. [cěnje.
—braten, *v. a.* pripeći; propeći.
—brauſen, *v. n.* prevreti, prekipljeti; ein —der Menſch, uzavrelica, prěljivac.
—brechen, *v. a.* prelomiti; nadlomiti; (überwärts brechen), uzlomiti.
—breit, *adj.* preširok.
—breiten, *v. a.* zastrti; zastirati; eine Decke —, prostrti prostirač. [prežeći.
—brennen, *v. a.* ožeći, prožeći; (*met.*)
—bringen, *v. a.* (hin—), preněti; prenositi; einen Brief —, doněti pismo.
—bringer, *m.* donosilac, donosac, donoša; (eines Wechſels), pokaznik; auf den — lautende Wechſel, měnice glaseće na pokaznika; —in, *f.* dono-
—brücken, *v. a.* premostiti. [silja
—brüllen, *v. a.* nadrikati; nadbukati.
—bücken, ſich, *v. r.* nadvesti se, nadvoditi se.
—bügeln, *v. a.* pogladčati, poutleisati.
—bunt, *adj.* prešaren.
—bürde, *f.* preveliko breme.
—bürden, *v. a.* preprtiti, obteretiti, preteretiti, odviše naprtiti.
—bürdung, *f.* preprt, preterećenje.
—bürſten, *v. a.* početkati, pokefati.
—burzeln, ſich, *v. r.* prekobaciti se, premetnuti se, premetati se, prekopitnuti
—chlorſäure, *f.* solični prěkis. [se.
—chromſäure, *f.* kromni prěkis.
—dach, *n.* krov; trěm.
—dachen, *v. a.* prekriti.
—dampfen, *v. a.* zapariti.
—darren, *v. a.* prosušiti.
—das, ſ. Überdies.
—dauer, *f.* pretraja.

Überdauern, *v. a.* pretrajati.
—decke, *f.* pokrivač.
—decken, *v. a.* pokriti, prekriti, oklopiti; pokrivati.
—dem, ſ. Überdies.
—denken, *v. a.* promisliti, premisliti, razmisliti, promišljati; ſich —, *v. r.* premisliti se.
—denkzeit, *f.* vrěme za promišljanje.
—dick, *adj.* predebeo.
—dielen, *v. a.* popoditi.
—dies, *adv.* suviše; jošte.
—dörren, *v. a.* osušiti se, obasahnuti.
—dörren, *v. a.* osušiti; (zu ſehr dörren), presušiti.
—dräuſchen, *v. n.* prepljuskivati.
—drehen, *v. a.* presukati; ein überdrehter Faden, zasrčak.
—dreſchen, *v. a.* promlatiti.
—dringen, *v. a.* predrěti, provrěti.
—druck, *m* pretlaka.
—drucken, *v. a.* potiskati, poštampati.
—druß, *m.* dosada, omrz, *f.*; er empfindet —, sve mu je dosadilo, dotužilo.
—drüßig, *adj.* sit; er iſt — des Lebens, dosadio i. dodijao mu je život; er wird es — werden, dosadit će mu, dodijat će mu, dotužit će mu.
—düngen, *v. a.* pognojiti; (zu ſehr düngen), pregnojiti.
—eck, *adv.* na poprěk; (*fig.*) es geht —, nezna se, tko pije, ni tko plaća.
—eile, *f.* prekopitnuće; prevelika naglost, prenaglost; etwas aus — thun, prenagliti se.
—eilen, *v. a.* Einen —, prestići; preteći koga; er wurde vom Tode übereilt, smrt ga je zatekla; (wdm.) prestizati se; eine Sache —, prenagliti što; prenaglo činiti što; ſich —, *v. r.* prenagliti se, prekopititi se, na(d)trčati.
—eilung, *f.* prenagljenje, prenaglica; ſ. Übereile.
—eilungsfehler, *m.* einen — begehen, pogrěšiti s prenaglice.
—ein, *adv.* — ſein, slagati se, sudarati se; pogoditi se.
—einander, *adv.* jedan, jedna, jedno na drugo; jedno nad drugo; jedno preko drugoga.
—einkommen, *v. a.* slagati se, sudarati se; mit Einem —, pogoditi se, dogovoriti se, složiti se.
—einkommen, *n.* ſ. Übereinkunft.
—einkommend, *adj.* složan; skladan.
—einkunft, *f.* dogovor, ugovor; eine — treffen, dogovoriti se, uglaviti.
—einkünftlich, *adj.* dogovorni; —, *adv.* dogovorno, po dogovoru.
—einſtimmen, *v. n.* sudarati se; wir ſtimmen nicht überein, neslažemo se; nepodudara nam se ćud; ſ. Übereinkommen; —, *v. a.* udesiti.

Digitized by Google

Übereinstimmend, Übereinstimmig, *adj.* složan, sudarajući se; udesan, podjednak.
—einstimmung, *f.* podudaranje, sudaranje; sloga; suglasje; — der Gemüther, podudaranje ćudi.
—eintreffen, s. Übereinstimmen.
—eisen, *v. a.* zaledíti.
—essen, sich, *v. r.* prejesti se, objesti se.
—fächeln, *v. a.* prepahnuti.
—fachen, *v. a.* prekletiti, izpregraditi.
—fahren, *v. n.* prevezti se; —, *v. a.* prevezti, prevoziti; den Fluß —, prevezti se preko réke; ein Kind —, pregaziti dête kolima; einen Acker mit Mist —, navezti gnoja na njivu; ein Brett mit Leimwasser —, namazati daska klijanicom; das Gesicht mit einem nassen Schwamme —, nakvasiti lice spužvom.
—fahrgeld, *n.* prěvoznina, brodarina, skelarina.
—fahrschiff, *n.* prěvoz.
—fahrschiffer, *m.* prevozar, brodar, skedžija.
—fahrt, *f.* prěvoz, skela.
—fahrtsgebühr, *f.* s. Überfahrgeld.
—fall, *m.* nahrup; navala; (des Wassers), prěpad, prevala; (Zäpfchen), resa, jezičac.
—fallen, *v. n.* pasti preko; —, *v. a.* navaliti, nahrupiti, nasrnuti (na koga); naskočiti, naletěti, napasti (koga); er wurde von Räubern —, hajduci su na njega navalili; er wurde vom Fieber —, groznica ga je uhvatila; er wurde vom Schlafe —, san ga je obhrvao.
—färben, *v. a.* pomastiti, pobojiti.
—fassen, *v. a.* prenizati.
—fasten, sich, *v. r.* odviše postiti.
—faul, *adj.* prelěn.
—fegen, *v. a.* premesti.
—feilen, *v. a.* prepiliti, popiliti; (*fig.*) dotěrivati.
—fein, *adj* pretanak, prefin.
—feinen, Überfeinern, *v. a.* pretančiti.
—fett, *adj.* premastan.
—fetten, *v. a.* omastiti.
—feuern, *v. a.* den Ofen —, odviše naložiti.
—firnissen, *v. a.* pokostom namazati; (*fig.*) pokondiriti.
—flammen, *v. a.* preplanuti.
—flattern, *v. a.* preprhnuti, preprěsiti.
—flechten, *v. a.* poplesti, popletati; preplesti.
—fleiß, *m.* prevelika marljivost.
—fleißig, *adj.* premarljiv.
—fliegen, *v. a.* preletěti, prelětati; ein schönes Roth der Scham überflog ihr holdes Antlitz, stidno rumenilo obasulo joj je lice; (höher fliegen), nadletěti.
—fliehen, *v. n.* preběći.
—fließen, *v. n.* proliti se, prolěvati se, prelěvati se; (v. Strome), razliti se, proliti se, razlěvati se; prebljuvati; prelaziti; izliti se; im Frühlinge pflegt die Save überzufließen, prolećem Sava zaléva; das Glas fließt über, čaša se prelěva; da floß ihr Auge über, suza joj se odroni od oka; mein Herz fließt vor Freude über, srce mi kipi od radosti.
Überfloren, *v. a.* zapośiti.
—flüchten, *v. n.* preběći.
—flug, *m.* prelět.
—flügeln, *v. n.* nadkriliti, nadletěti; den Feind —, obteći, zapasati neprijatelja.
—fluß, *m.* pretek; prolěv; (*fig.*) obilje, izobilje, obilnost, obilatost; zalihost, zališnost; er hat an Allem —, svega ima izobila; svega ima na pretek; im Überflusse leben, izobilovati, obilno život trajati; ich lebe nicht im Überflusse, nepresipa se u mene; zum — an etwas erinnern, zalih, odviše i. suviše što napominjati.
—flüssig, *adj.* (überfließend), preopun; (sehr reichlich), obilan, obilat, izobio, izobilan; hast du nicht eine — e Feder? neimaš-li koje pero zalih? Brod und Wein sind — da, kruha i vina ima ovdje izobila; (unnöthig), das ist —, to je suvišno.
—flut, *f.* plima, razlěv, poplav.
—fluten, *v. n.* prebljuvati, izliti se; zaplaviti, poplaviti.
—fordern, *v. a.* odviše tražiti, iskati.
—fracht, *f.* suvišnji teret; pretovarak.
—frachten, *v. a.* pretovariti.
—frachtsgebühr, *f.* vozarina od suvišnjega tereta; pretovarnina.
—frech, *adj.* predrz.
—fressen, sich, *v. r.* prežderati se; s. Übereffen, sich.
—frieren, *v. n.* zamrznuti; zalediti se.
—fruchtbar, *adj.* prerodan.
—fuhre, *f.* prěvoz, skela.
—führen, *v. a.* prevesti, prevoditi; den Markt mit Waaren —, prepuniti sajam robom; das Feld mit Dünger —, navoziti gnoja na polje; (überfahren), prevezti, prevoziti; (überweisen), obličiti koga; osvědočiti (što na koga); Einen des Diebstahls —, dokazati komu da je ukrao; ein überführter Wagen, polovna, stara kola.
—führend, *adj.* dokazni; dokazujući.
—führer, *m.* prevozar, skeledžija; (*jur.*) obličnik, dokazalac.
—führung, *f.* prevoženje, prěvoz; (*jur.*) obličenje; dokazanje.
—führungsstück, *n.* dokazni članak.
—fülle, *f.* izobilje.
—füllen, *v. a.* Wein —, pretočiti vino; (über das Maß füllen), prepuniti, prepunjati; presuti, presipati; ein Glas —, preslužiti čašu; sich —, *v. r.* prejesti se, objesti se, prejedati se.
—füllung, *f.* prepunjanje; prepuna.

Digitized by Google

Überfunkeln, *v. a.* nadkresiti. [dèle.
—füttern, *v. a.* ein Kind —, prepitati
—gabe, *f.* predaja; den Feind zur — nöthigen, predati neprijatelja; (d. Übergeben), predavanje.
—gabeact, *m.* predavanje.
—gabsausweis, *m.* izkaz predaje.
—gabsprotokoll, *n.* predajni zapisnik, predatnik.
—gabstag, *m.* dan predaje.
—gabsurkunde, *f.* predatnica.
—gabsverzeichniß, *n.* predajni popis.
—gähren, *v. n.* prevreti, prekipljeti.
—gang, *m.* prělaz, prelazak, prěhod.
—gänger, *m.* prelaznik, prehodnik.
—gänglich, *adj.* prelazni.
—gangsbestimmung, *f.* prelazna ustanova, naredba.
—gangsgebilde, *n.* prelazna stvorba.
—gangsgebirge, *n.* prelazne rude.
—gangslaut, *m.* prelazni glasac.
—gangsperiode, *f.* prelazna doba.
—gangspunkt, *m.* prelazište, prělaz.
—gangszeichen, *f.* Semikolon.
—gangszustand, *m.* prelazno stanje; pre—gåten, *v. a.* proplěti. [laženje.
—gattern, *f.* Übergittern.
—gaukeln, *v. a.* nadglumiti.
—geben, *v. a.* predati, predavati; Alles nach und nach —, sve izpredavati; die Festung —, pustiti i. predati tvrdjavu; sich —, povratiti jelo, izmetati se, pobljuvati se; metati, bljuvati; (einreichen), dati, podnèti.
—geben, *n.* bljuvanje, metanje.
—geber, *m.* predavac. [ponikao.
—gebogen, *adj.* nadveden; (*cernuus*),
—gebot, *n.* nadmetak, veća ponuda.
—gebühr, *f.* suvišna pristojbina, suvišnina.
—gebung, *f.* Übergabe.
—gehen, *v. n.* prěći, prelaziti; die Augen gingen ihm über, udariše mu suze; weß das Herz voll ist, deß geht der Mund über, usta govore od suviška srca; zu einer andern Religion —, prevěriti se; die Stadt ist übergegangen, grad se je predao; zum Feinde —, k neprijatelju prěći, preběći; pristati uz neprijatelja; in Fäulniß —, gnjiti; početi gnjiti; truhnuti; das übergeht ins Geblüt, krv bude od toga; (vor—), prestati; —, *v. a.* ein Feld —, polje prěći, obići; (b. Mal.) prirediti, pripraviti; eine Rechnung —, razviděti, razgledati, pregledati račun; das Ziel —, promašiti cilj; die Fährte —, pretěrati trag; (nicht erwähnen), einen Umstand —, mimoići, minuti okolnost; mit Stillschweigen —, premučati, prešutiti (prećutati), mûkom minuti; Einen —, minuti, mimoići koga; (b. Avancement), preskočiti koga; sich —, *v. r.* spasti s noguh (od mnogoga hoda); —de Zeitwörter, prelazni glagolji. [tov*.
Übergeher, *m.* prelaznik; (Überreiter), la—gehung, *f.* minuće, mimohod; propuštenje; — eines Notherben, preskočenje nuždnoga naslědnika; mit — der Obrigkeit, mimoišav poglavarstvo.
—geld, *n.* višak novca.
—gelehrt, *adj.* preučen.
—gellen, *v. a.* nadkričati; nadvikati.
—genug, *adv.* suviše, dosta i predosta.
—geordnet, *adj.* er ist ihm —, on je
—geschickt, *adj.* prevrstan. [nad njim.
—gewächs, *n.* mrtva kost.
—gewalt, *f.* presilje.
—gewaltig, *adj.* presilan.
—gewicht, *n.* preteg, preteš *f.*; prevaga; das — bekommen, pretegnuti; nadjačati; prevagnuti; das — haben, pretezati, jači biti; das — beträgt vierzig Pfund, četrdeset funtih ima suviška; f. Überlegenheit.
—gewichtig, *adj* pretežan.
—gießen, *v. a.* die Tunke über das Fleisch gießen, politi, polěvati meso umakom; gieße nicht über, nemoj politi, neprolěvaj; Einen mit Wasser —, obliti, oblěvati vodom; er war von Schweiß wie übergossen, uznojio se je kao močionica; kupao se je u znoju; den Wein aus der Kanne in Gläser —, preliti, pretočiti vino iz konděra u čaše; das Backwerk mit Zucker —, obliti i. politi kolače sladorom (šećerom).
—gießer, *m.* polěvač. [rom).
—gift, f. Übergabe.
—gipsen, *v. a.* posadriti.
—gittern, *v. a.* premrežiti.
—glanz, *m.* prevelika světlost.
—glänzen, *v. a.* nadsvětliti, nadsèvati.
—glasen, *v. a.* eine Uhr —, udariti staklo u dobnjak (uru, sat).
—gleiten, *v. n.* prepuznuti.
—glücklich, *adj.* presretan, vele sretan, do Boga sretan.
—gnädig, *adj.* premilostivan. [zlatiti.
—golden, *v. a.* pozlatiti, pozlaćivati;
—graben, *v. a.* prekopati, prekopavati,
—grasen, *v. a.* pobuseniti. [prekapati.
—greifen, *v. n.* prehvatiti, presegnuti; (*fig.*) zabrazditi; zahvatati, zabraždjivati. [zabraždjivanje.
—griff, *m.* prehvat, presega, zahvata;
—groß, *adj.* prevelik.
—gürten, *v. a.* prepasati. [polěvka.
—guß, *m.* polěv; oblěv; (b. Übergossene),
—gut, *adj.* predobar.
—haben, *v. a.* einen Mantel —, imati plašt na sebi; f. Übrig haben.
—halb, f. Oberhalb.
—halten, *v. a.* držati nad čim; (im Preise —), precěniti, precěnjivati.

Digitized by Google

Überhaltung, *f.* precênjivanje; precênje.
—hand, *adv.* — nehmen, uzeti, oteti, otimati mah; odolêvati; das Gewässer nahm —, voda je navalila; das Unkraut nimmt —, korov buji.
—hang, *m.* prêvês; zavêsa; (im Gart.) prehvatače.
—hangen, *v. n.* viseti nad čim; über den Zaun hangen, viseti preko plota; —de Felsen, nadvedene stêne; das Haus hangt über, kuća se nadvodi, kuća stoji na krivo.
—hangend, *adj.* (*nutans*), otoboljen.
—hängen, *v. a.* prevêsiti; (dar—), nadvêsiti; einen Mantel —, prigrnuti se kabanicom; die Wand mit Tuch —, pokriti, zastrti zid (duvar) suknom; einen Schleier —, prevêsiti se, zavêsiti se.
—harfen, *v. a.* pogrebljati, pogrecati.
—harnen, *v. a.* pomočiti, popišati; prepišati.
—harſchen, *v. n.* die Wunde iſt überharſcht, rana se je okorila; das Waſſer fängt an zu —, voda se koruši, srêši; das Waſſer iſt überharſcht, voda se je [skorušila.
—härten, *v. a.* pretvrditi.
—hauchen, *v. a.* zadahnuti.
—hauen, *v. a.* presêći.
—häufen, *v. a.* prepuniti, natrpati; (*fig.*) obasuti, zasuti, zasipati; ich bin überhäuft mit Geſchäften, imam posla preko jego; überhäufte Geſchäfte, sila posla; premnogi poslovi; Einen mit Arbeit —, dati komu odviše posla.
—häufung, *f.* prepunjenje, prepuna; (*fig.*) množ, mnoštvo. [sêk.
—hauig, *adj.* ein —er Baum, drvo za
—haupt, *adv.* u obće, u obćeno; er iſt — ein ſchlechter Menſch, on je sgolja hrdjav i. opak čovêk; — kaufen, kupiti odsêkom, djuture; es waren unſerer — zehn, bilo nas je svega deset.
—häuten, *v. a.* pokožiti, kožom povući.
—heben, *v. a.* über einen Zaun heben, dignuti preko plota; Einen einer Sache —, oprostiti koga čega; überhebe mich dieſes Kelches, pronesi čašu ovu mimo mene; ich möchte gern dieſer Arbeit überhoben ſein, drago bi mi bilo, da se mogu rêšiti ovoga posla; rad sam oprostiti se ovoga posla; ſich —, *v. r.* presećí se; pretegnuti se dižuć; ſich über Andere —, propinjati se; sponêti se; proganjati se; dignuti glavu od drugih; preuzeti se. [obêst.
—hebung, *f.* (Kranth.) presega; (Stolz),
—heilen, *v. n.* zamladiti se, zamladjivati se.
—helfen, *v. n.* Einem über den Zaun —, pomoći komu, da može preko plota prêći; (*fig.*) pomoći komu prêko.
—hell, *adj.* prejasan.
Überhemd, *n.* košuljac.
—henken, ſ. Überhängen.
—her, *adv.* prêko. [ſ. Obenhin.
—hin, *adv.* — leſen, mimogred čitati;
—hinken, *v. n.* prehramati.
—hitze, *f.* suvišna vrućina.
—hobeln, *v. a.* problanjati.
—hoch, *adj.* previsok.
—höhen, *v. a.* nadvisiti, nadvisivati.
—holen, *v. a.* prestići, prestizati, pretećí, nadtrčati.
—holung, *f.* preteć.
—holzen, *v. a.* posaditi drvećе.
—holzung, *f.* prekomêrno drvarenje.
—hören, *v. a.* etwas —, preslubnuti, prečuti što; nedočuti čega; das habe ich überhört, toga nisam dočuo; einen Schüler —, saslušati učenika.
—hoſe, *f.* gornje hlače.
—huf, *m.* promaknuto kopito.
—hüllen, *v. a.* pokriti.
—hüpfen, *v. n.* preskoknuti, preskakutati; (eine Stelle im Leſen —), preskočiti.
—irdiſch, *adj.* nadzemni; ein —es Weſen, nadzemnik; (*fig.*) nebeski; božanski, božanstven.
—jagdbar, *adj.* prekolovni; dieſer Hirſch iſt —, ovaj jelen nije više za lov.
—jagen, *v. n.* preletêti, prebêći; —, *v. a.* die Feinde —, pregnati, previtlati neprijatelja; die Pferde —, pretêrati, pregnati konje.
—jährig, *adj.* prelêtni; ſ. Überjahrt.
—jahrt, *adj.* prestar, mator.
—jammern, *v. a.* nadjaukati.
—jauchzen, *v. a.* nadcikati.
—falten, *v. a.* povapniti, okrečiti.
—fälten, *v. a.* ohladiti.
—fämmen, *v. a.* prečešljati.
—fämpfen, *v. a.* nadbiti.
—fappen, *v. a.* okapiti.
—farg, *adj.* preškit.
—fauen, *v. a.* prožvatati.
—kaufen, ſich, *v. r.* kupiti u precênje; preplatiti što.
—kehr, *f.* Überkehrig, *n.* šuljak, orepak, otražak, ozadbina, zadnjina, tlak, ovijci.
—kehren, *v. a.* premesti; (Getreide —), trniti, šuljati, ometati (žito); ein Kleid —, ſ. Wenden.
—keilen, *v. a.* preklinliti.
—kerben, *v. a.* porovašiti.
—ketten, *v. a.* olančiti.
—kippen, *v. n.* premetnuti se, prevrnuti se; —, *v. a.* prevrnuti.
—klafterig, *adj.* dulji od hvata.
—klappen, *v. a.* poklopiti.
—klatſchen, *v. a.* nadpljeskati.
—klauben, *v. a.* probrati.
—kleben, *v. a.* olêpiti; omazati.
—klecksen, *v. a.* zašljopati.

Digitized by Google

Überkleiden, s. Überkleiden.
—kleid, *n.* gornja haljina.
—kleiden, *v. a.* preobući; preoblačiti; preodêti; s. Bekleiden.
—kleidung, s. Bekleidung.
—kleistern, *v. a.* poskrobiti.
—klettern, *v. n.* prepeti se, prepuzati.
—klingen, *v. a.* nadzveketati.
—klopfen, *v. a.* prekucati.
—klug, *adj.* odviše mudar, premudar.
—klügeln, *v. v.* nadmudriti.
—klugheit, *f.* premudrija.
—kneten, *v. a.* pregnječiti.
—knien, *v. n.* klečati na čem.
—knöchern, *v. n.* okostiti se.
—knüpfen, *v. a.* nadkopčati.
—kochen, *v. n.* pokipljeti; —, *v. a.* provariti; (zu sehr kochen), prevâriti, prekuhati.
—kollern, *v. a.* prekotrljati.
—kommen, *v. n.* prêći, prelaziti; (bekommen), dobiti; s. Übereinkommen.
—können, *v. n.* ich kann nicht über, nemogu na drugu stranu i. prêko.
—krächzen, *v. a.* nadgraktati, nadgakati.
—kraft, *f.* prêmoć, presilje.
—kragen, *v. a.* promaći.
—kragung, *f.* promak.
—kratzen, *v. a.* počesati
—kreiden, *v. a.* kredom namazati
—kriechen, *v. n.* prepuziti.
—kritzeln, *v. a.* počandrljati, pošvrakati.
—kröpfen, *v. a.* prepitati.
—krümeln, *v. a.* mrvicami posuti.
—krusten, *v. a.* okoriti, pokorušiti; —, *v. n.* okoriti se, pokorušiti se.
—kugeln, *v. n.* prekoturati se.
—kühlen, *v. a.* prohladiti.
—kunft, *f.* prêlaz, prêhod, prešašće; (*merc.*) primitba, primanje; s. Übereinkunft.
—künsteln, *v. a.* nadmajstoriti.
—künstlich, *adj.* preumêtan.
—laden, *v. a.* aus einem Schiffe ins andere —, prekrcati iz jednoga broda u drugi; (v. Wagen), pretovariti; (überlasten), preprtiti, preteretiti, obteretiti, obterašiti; ich bin mit Geschäften —, imam posla preko jego; strknulo mi se mnogo posla; dieses Gemälde ist —, ova je slika prepunjena, natrpana; sich den Magen mit Speisen —, [prejesti se.
—bogen, *m.* strop.
—lage, *f.* prêklad.
—land, *n.* zemlja preko . . .
—länd, *n.*, Überlandgründe, *pl.* suvišpolje.
—landpost, *f.* kopnena pošta.
—lang, *adj.* predug, predugačak.
—länge, *f.* suvišna duljina; s. Überschuß
—langen, *v. a.* dodati preko . . .; —, *v. n.* premašiti, premašivati; nadmašiti; nadhvatiti.
—laß, *m.* ostanak, ostatak.

Überlassen, *v. a.* über den Fluß —, pustiti preko rêke; Einem etwas für Geld —, ustupiti, ostaviti, prepustiti komu što za novce; dem Feinde das Schlachtfeld —, ostaviti mejdan; ustupiti, popustiti neprijatelju mejdan; uzmaći s mejdana; sich der Freude —, predati se radosti; sich seinen Gedanken —, zavesti se u misli; Einen seinem Schicksale —, ostaviti koga na sreću; ich bin mir selbst —, nitko se za mene nebrine; — Sie das mir, pustite to meni; das Übrige wollen wir Gott —, pa što Bog dade; sich der Leitung eines Andern —, predati se čijemu ravnanju.
—last, *f.* (*fig.*) dosada, prituga; Einem — machen, dosadjivati komu.
—lastig, *adj.* preterećen, obterećen, prepréen, pretovaren.
—lästig, *adj.* dosadan.
—lästigen, *v. a.* dosadjivati, dozlogrditi (komu).
—latten, *v. a.* prelêtviti.
—lauf, *m.* navala, naloga; (a. Schiff.) gornja paluba (kuvêrta).
—laufen, *v. n.* (b. Sieden), pokipljeti, prekipljeti, izkipljeti, prebujati; die Milch läuft über, mléko kipi, pokipi; die Galle läuft mir über, žuć mi uzavri; (von vollem Gefäße), prelaziti, precuriti, podlizivati; die Augen liefen ihm über, udriše mu suze od očijuh; zum Feinde —, prebêći, uskočiti k neprijatelju; —, *v. a.* ein Feld —, pretrčati preko polja; mich überläuft ein kalter Schweiß, mrzli me znoj probija i. propada; mich überläuft ein Schauer, ježa me hvata, ježurine me hvataju, mravi me podilaze; e. Rechnung —, preglednuti račun; proletêti očima račun; ein Kind —, trêći pogaziti dête; (*fig.*) Einen —, dosadjivati komu; nabiti komu ognjište; der Hund überlief den Hasen, pas je pretekao i. nadtrčao zeca; pas je utekao zecu; sich —, *v. r.* sustati od velika trka.
—läufer, *m.* preběg, uzběg; uskok; —in, *f.* preběglica.
—laut, *adj.* preglasan; grlat, vrlo glasan; —, *adv.* iza glasa, na vas glas.
—läuten, *v. a.* nadzvoniti.
—lautern, *v. a.* prebistriti.
—leben, *v. a.* preživljeti; er hat seine Kinder überlebt, preživio je svoju dêcu; kaum hat er die Nacht überlebt, jedva je iz noći živ izišao; er wird den Winter nicht —, neće izaći iz zime; den Schmerz —, prebolêti; er hat sich selbst überlebt, prešao je kao bostan; der — de Ehegatte, tko preživi svoga zakonskoga druga.

Digitized by Google

Überlecken, *v. a.* olizati.
—ledern, *v. a.* pokožiti, kožom obšiti.
—legebaum, *m.* pobrdnjača.
—legekraft, *f.* Überlegungskraft.
—legen, *v. a.* premetnuti; ein Pflaster —, priviti oblik (melem); (belegen), pometati po . . .; pokriti; die Unterthanen mit Abgaben —, udarati na podložnike prevelike namete; (überdenken), promisliti, razmisliti, promišljati; predoumljivati; misli razmišljati; ich werde mir es —, promislit ću se; alle Umstände —, promozgati sve okolnosti; alle möglichen Fälle —, na svaku ruku razmišljavati.
—legen, *adj.* preteležniji; Einem — sein, nadilaziti, nadvisiti koga; preteležniji biti od koga; Einem an Macht, Kenntnissen — sein, jači, učeniji biti od koga; er ist dir —, prodao bi te; (spr.) zadènuo bi te za pojas.
—legenheit, *f.* preteležnost. [sudan.
—legsam, *adj.* razmisaon, razborit, raz-
—legsamkeit, *f.* razmisaonost, razsudnost, razboritost. [slen.
—legt, *adj.* razmišljen, razborit, smi-
—legtheit, *f.* razmišljenost; s. Überlegsamkeit.
—legung, *f.* razmišljanje, promišljanje, predoumljivanje; razmišljenost; nach reifer —, dobro razmisliv ši i. razmotriv ši stvar; er spricht ohne —, govori bez razloga, razbora. [mišljanje.
—legungsfrist, *f.* rok, vrême za raz-
—legungskraft, *f.* razmisaonost, razsudnost; razbor.
—lei, s. Übrig; Überflüssig. [lèpiti.
—leimen, *v. a.* poklijati; olêpiti, ob-
—leiten, *v. a.* prepratiti; einen Begriff —, preněti, odněti pojam; —d, s. Transitiv.
—lernen, *v. a.* etwas —, naučiti malko što; Einen —, nadučiti koga.
—lesen, *v. a.* (ein Brief —), proštiti, pročatiti trkmice i. na brzu ruku; (übersehen), preskočiti.
—leuchten, *v. a.* osvêtliti.
—liefern, *m.* predavac. [Übersenden.
—liefern, *v. a.* predati, predavati; s.
—lieferung, *f.* predavanje, predaja; mündliche —, ustmeno predanje.
—lieferungslehre, *f.* nauka o predanju.
—lieferungsstück, *n.* predatak.
—liegegeld, *n.* dangubovina.
—liegen, *v. n.* ležati preko êega; sich —, (v. Obste usw.) zaležati se.
—listen, *v. a.* nadhitriti, nadkačiti, nadlukaviti; nadmudriti; nadlijati; (belisten), prelastiti.
—listung, *f.* nadhitrenje, nadmudrenje; prêlast; prevara. [vati.
—locken, *v. a.* premamiti, premamljiv-
—lodern, *v. n.* preplanuti, prebuktêti.
—löthen, *v. a.* prepojiti, popojiti.

Übermachen, *v. a.* (Einem etwas —), poslati, opremiti; (überliefern), predati, dostaviti (komu što); etwas —, prenapraviti što; eine Decke —, metnuti pokrivač na što.
—macht, *f.* prêmoć, presilje, premogućtvo; der — weichen, ustupiti većoj sili.
—mächtig, *adj.* prejak, premogućen.
—machung, *f.* oprema; predaja, dostava.
—malen, *v. a.* pošarati, našarati, oslikati, pomalati; (von neuem malen), po-
—maler, *m.* poslikar. [slikovati.
—manganšäure, *f.* manganski prêkis.
—mangeln, *v. a.* povaljati, poroljati, pomanganati.
—mann, s. Obmann.
—mannen, *v. a.* nadjunačiti; (*fig.*) nadjačiti, nadvladati, svladati; er wurde vom Schrecken übermannt, strah ga je preuzeo.
—maß, *n.* višak; previšak; im — der Freude, u prevelikoj radosti; ein — von Leichtsinn, prevelika lakoumnost; zum —, povrh sveha toga; nachsichtig bis zum —, odvise blag.
—maße, *f.* prekomêrnost; odvišnost; in —, preko mêre.
—mäßig, *adj.* prekomêran, pretêran; odvišan; —, *adv.* prekomêrno, preko mêre, načina; odvise.
—masten, *v. a.* das Schiff ist übermastet, brod ima prevelike jedrenjake.
—mästen, *v. a.* pregojiti, prepitati.
—mauern, *v. a.* na(d)zidati, na(d)zidji-
—meerisch, *adj.* prekomorski. [vati.
—meißeln, *v. a.* podlêtiti, podlêtisati.
—meistern, *v. a.* nadkačiti, nadmudriti; s. Übermannen.
—menschlich, *adj.* nadčovečni; (*fig.*) neobičan; neizmêran; das ist —, pod to nemože čovêk podleći.
—messen, *v. a.* premêriti; sich —, *v. r.* prevariti se u mêri; odvise odmêriti.
—metzen, *v. a.* preujmiti, preujimati; uzeti odvise ujma.
—misten, *v. a.* pognojiti, podjubriti; (zu viel misten), pregnojiti.
—mögen, *v. a.* premoći, nadmoći, premagati; (spr.) wer den Andern übermag, der steckt ihn in den Sack, tko je jači taj i tlači.
—moosen, *v. a.* mahom pokriti.
—morgen, *adv.* prekosutra, preksutra.
—morgend, Übermorgig, *adj.* prekosutrašnji.
—müde, *adj.* pretrudan, preumoran; ich bin der Sache —, to mi je sasvim dodijalo i. dosadilo.
—müden, sich, *v. r.* odvise se umoriti.
—müssen, *v. n.* morati prêko.
—muth, *m.* obêst, bês; aus —, od obêsti; (spr.) — thut selten gut, preko mêre nikakva dobra nije; sein — trieb

Digitized by Google

ihn über's Meer, sila ga slomi preko mora; (Hochmuth), uznositost, oholost.

Übermüthig, *adj.* obèstan; bèsan; — werden, uzobèstiti se, posiliti se, presiliti; preuzeti se; (hochmüthig), ohol; uzoholiti se, pooholiti se, uznèti se.

—müthige, (Übermüthler), *m.* obèstnik; —, *f.* obèstnica.

—nachten, *v. n.* prenoćiti, noćiti, noćivati, naćati; —, *v. a.* einen Reisenden —, primiti putnika na konak.

—nächtig, *adj.* sinoćnji, prenoćni; —es Wasser, (voda-)sinoćnica.

—nageln, *v. a.* pribiti.

—nähen, *v. a.* prešiti, prešivati.

—nahme, *f.* primanje; primitba; — einer Erbschaft, primanje naslèdstva.

—nahmsauftrag, *m.* nalog za primanje; er erhielt den —, njemu je naloženo da primi.

—nahms-Bescheinigung, *f.* primnica; svèdočba primitbe.

—nahms-Commission, *f.* primajuće povèrenstvo.

—nahms-Protokoll, *n.* zapisnik o primanju; primitbeni zapisnik.

—nahmstag, *m.* dan primanja.

—nahms-Urkunde, *f.* primnica, primitbenica.

—narben, *v. n.* zamladiti se, zarasti.

—natürlich, *adj.* nadnaravni, prekonaravni.

—nebeln, *v. a.* zamagliti.

—nehmen, *v. a.* ein Haus —, primiti kuću; eines Andern Schulden —, primiti na se čije dugove; eine Sache im Schätzungsbetrage —, uzeti što pod procènu; eine Arbeit —, uzeti na se posao; die Unterthanen mit Abgaben —, s. Überlegen; ein Pferd im Reiten —, izjahati konja; einen Mantel —, prigrnuti se kabanicom; prigrnuti kabanicu; sich —, *v. r.* prekantariti; sich im Essen —, prejesti se; er ließ sich vom Zorne —, srčba ga zanese; sich mit Arbeit —, prekinuti se, pretrgnuti se poslom.

—nehmer, *m.* primalac, primac, uzimalac.

—nehmung, s. Übernahme.

—neigen, *v. a.* nadkućiti.

—nicken, *v. n.* priniknuti.

—nieten, *v. a.* zamlatiti.

—nöthig, *adj.* vrlo potrebit.

—nummern, *v. a.* obrojiti.

—ölen, *v. a.* pouljiti.

—ordnen, *v. a.* nadrediti, nadredjati.

—packen, *v. a.* pretovariti.

—panzern, *v. a.* udariti oklop; oklopiti.

—pappen, *v. a.* poskrobiti; sich —, prejesti se.

—paschen, *v. n.* prešmignuti; prešmrcnuti.

—pechen, *v. a.* osmoliti, opakliti.

—pelzen, *v. a.* pokrzniti.

—pfeffern, *v. a.* prepapriti, prebiberiti.

—pflanzen, *v. a.* presaditi, presadjivati.

Überpflastern, *v. a.* priviti obliž (melem) na što.

—pflügen, s. Überackern.

—pflücken, *v. a.* prebrati, prebirati.

—pichen, s. Überpechen.

—piffen, s. Überharnen.

—plappern, Überplaudern, *v. a.* nadbrbljati, nadgovoriti.

—platten, *v. a.* pogladčati.

—platten, *v. a.* (Bauw.) presomititi.

—pochen, *v. a.* prekucati, nadkucati.

—polstern, *v. a.* pojastučiti.

—prangen, *v. a.* nadgizdati.

—pressen, *v. a.* pretiskati, pretištiti.

—prügeln, *v. a.* propustiti kroz šake.

—pudern, *v. a.* posuti prahom (za) kosu.

—purzeln, *v. n.* prometnuti se, prekopitnuti se.

—putzen, *v. a.* pročistiti.

—quellen, *v. n.* prevreti, previrati.

—quer, *adv.* prèko, po prèko.

—quicken, *v. a.* poživiti.

—ragen, *v. n.* nadvisiti, previsiti, nadvisivati; (*fig.*) nadmašiti, nadmašivati (koga čim).

—ranken, *v. a.* prevrèšiti.

—raschen, *v. a.* zastići, preklapiti; (iznenada) zateći; den Feind —, zaskočiti neprijatelja; das Unglück überraschte ihn, jadi su ga zabušili; der Schlaf überraschte ihn beim Weine, prevari ga sanak u vinu; die Nacht überraschte uns im Walde, uhvati i. zasta nas noć u šumi; Einen womit —, obradovati koga čim.

—raschend, *adj.* nenadan; čudan; — ähnlich, za čudo nalik.

—rascher, *m.* zastižnik, zaskočilac.

—raschung, *f.* zastiž *f.*, zastiženje, zaskočenje; zateč *f.*; udivljenje; nenada; nenadan dar, nenadana radost.

—rasen, *v. a.* pobuseniti.

—raspeln, *v. a.* potreniti, porašpati.

—räumen, *v. a.* preručiti; prepremiti.

—rechen, *v. a.* pograbljati.

—rechnen, *v. a.* poračunati, preračunati; seine Schulden —, sračunati dugove.

—reden, *v. a.* nagovoriti, nagovarati (koga na što); Einen einer Sache —, uvèriti koga o čem; sich —, *v. r.* povèrovati.

—redend, *adj.* nagovarajući, nagovorni.

—reder, *m.* nagovornik, nagovorljivac.

—redsam, *adj.* nagovorljiv.

—redung, *f.* nagovor; nagovaranje.

—redungsgabe, Überredungskunst, *f.* nagovorljivost.

—reiben, *v. a.* potrti, protrljati, poribati; Zucker —, natrti sladora (šećera) na što.

—reich, *adj.* prebogat.

—reichen, *v. n.* premašiti, promašivati; (sich erstrecken), prostirati se, dopirati, dosizati preko ...; —, *v. a.* Einen —,

Digitized by Google

nadhvatiti, nadmašiti koga; ein Buch —, predati knjigu; eine Bittschrift —, podněti mo(l)benicu.

Überreicher, *m.* predavalac, podnosilac.

—reichlich, *adj.* preobilan, preobilat.

—reichung, *f.* predavanje, predaja; bei —, kod predaje; predajuć; nach —, predav.

—reif, *adj.* prezrio, kuveo; — werden, [prezreti.

—reife, *f.* prezrelost.

—reifen, *v. n.* prezreti.

—reifen, *v. a.* naobručiti.

—rein, *adj.* prečist.

—reisen, *v. n.* preputovati.

—reiten, *v. n.* prejahati, projezditi; —, *v. a.* e. Feld —, projezditi polje; d. Forst —, objahati, objezditi šumu; ein Kind —, pregaziti dête jašuć; ein Pferd —, izjahati konja; Einen —, nadjahati koga.

—reiter, *m.* objezdnik, latov*.

—reiz, *m.* razdraženje.

—reizbar, *adj.* razdražljiv.

—reizen, *v. a.* razdražiti, razpaliti.

—rennen, *v. n.* zum Feinde —, prebêći k neprijatelju; —, *v. a.* Einen —, nadtrčati, prestići koga; ein Kind —, pogaziti dête trkom.

—rest, *m.* preostatak, ostatak; otražak, otražina; (ein. Gebäudes), podrtina.

—restlich, *adj.* preostao.

—rieseln, *v. a.* preplaviti.

—rinden, *v. a.* pokorušiti, okoriti.

—ringen, *v. a.* nadhrvati.

—rinnen, *v. n.* precuriti; s. Überlaufen.

—rock, *m.* (b. Männ.) vrhnjak, halja; (b. Frauen), vrhnja.

—rollen, s. Übermangeln.

—rosten, *v. n.* pohrdjati, obhrdjati.

—röthen, *v. a.* pocrveniti.

—rück, *n.* bašluk.

—rücken, *v. a.* premaknuti.

—rücks, *adv.* na uznak, na uznač.

—rudern, *v. a.* (hin—), preveslati; (im Rudern übertreffen), nadveslati.

—rufen, *v. a.* nadvikati.

—rumpeln, *v. a.* zaskočiti, zabušiti, obu[šiti.

—rumpelung, *f.* zaskok, obušica.

—runzeln, *v. a.* namrskati, namrštiti.

—rupfen, *v. a.* pročupati.

—rußen, *v. a.* zagariti, gariti.

—rüsten, *v. a.* nastavljati.

—rutschen, *v. n.* prepuznuti.

—s, *adv.* preko.

—sacken, *v. a.* presuti iz jedne vreće u drugu; sich —, *v. r.* prejesti se.

—säen, *v. a.* posijati.

—salben, *v. a.* pomazati.

—salzen, *v. a.* presoliti, presaljati.

—sanden, *v. a.* pêskom posuti; pêska navoziti (na ...).

—satt, *adj.* presit.

—satten, *v. n.* presititi se.

Übersättigen, *v. a.* presititi.

—satz, *m.* nastavak.

—säuern, *v. a.* prekiseliti.

—saufen, sich, *v. r.* prepiti, zapiti se.

—saufen, *v. n.* prešumiti.

—schaben, *v. a.* postrugati; (schabend überstreuen), nastrugati čega na što.

—schaffen, *v. a.* prepraviti.

—schallen, *v. a.* nadglasiti.

—scharf, *adj.* preoštar.

—scharren, *v. a.* pregrnuti, pregrtati; (bescharren), pogrebsti.

—schatten, *v. a.* zasêniti, osêniti; (*fig.*) zasloniti; zakloniti.

—schattung, *f.* zasêna, osêna.

—schätzen, *v. a.* precêniti; sich selbst —, držati odviše do sebe.

—schätzung, *f.* precênba, precêna; (zweite Schätzung), nova procêna.

—schau, *f.* drugi pregled.

—schauen, *v. a.* pregledati; ein Hügel, der die ganze Ebene überschaut, brežuljak nadmašujući svu ravnicu; s. Übersehen.

—schaufeln, *v. a.* pregrnuti, pregrtati [(lopatom).

—schaulich, *adj.* pregledni.

—schäumen, *v. n.* prepêniti se; s. Be[schäumen.

—scheinen, *v. a.* obasjati, obasjavati.

—scheuchen, *v. a.* prepuditi.

—schichten, *v. a.* navitlati.

—schicken, *v. a.* poslati, opremiti; (hin—), poslati prêko.

—schickung, s. Übersendung. [koga.

—schieben, *v. a.* Einen —, nadkugljati

—schießen, *v. n.* preletêti; (übrig sein), preostati; (wdm.) pretrčati; —, *v. a.* prestrêliti; (dar—), nadmetnuti, nadmetati; (b. Buchdr.) pridodati, pridometnuti; sich —, *v. r.* prekobaciti se, premetnuti se.

—schiffen, *v. n.* prevesti se; —, *v. a.* (ein Meer), preploviti; (z. B. Truppen), prevezti; (ein anderes Schiff —), nadploviti.

—schimmeln, *v. n.* zaplêsniviti.

—schimmern, *v. a.* nadsêvati.

—schirmen, *v. a.* zakloniti, zaštititi.

—schlabbern, *v. n.* prepljusnuti.

—schlächtig, s. Oberschlächtig.

—schlafen, *v. a.* prespavati.

—schlag, *m.* (der Zunge einer Wage), prêmah; (Rechnung), proračun; (Kosten—), troškovnik; (Aufschlag), suvratak; (*arch.*) zavratak, prevratak; (Umschlag), oblog, meć; (b. Tuchsch.) oplazica.

—schlagen, *v. n.* prevratiti se, prevrnuti se; das Pferd schlug über, konj pade na uznak; (von der Wage), prevagnuti; die Wage schlägt über, tezulja preseče, prekreće, premašuje; mit Schimmel —, zaplêsniviti; der Wein ist mit Schimmel —, plêsan se je

Digitized by Google

uhvatila po vinu; das Waſſer iſt —, voda se je smlačila; —, *v. a.* ein Tuch —, priviti na što rubac (maramu); das Bier —, pretočiti kom; ein Kind —, prebiti dète; die Ärmel —, zagrnuti, suvratiti rukave; etwas im Leſen —, preskočiti što čitajuć; die Koſten —, proračuniti, proračunati trošak i. šta će stati; ſich —, *v. r.* prebaciti se, premetnuti se, prekobaciti se; (rückwärts), pasti na uznak.

Überſchlampen, *v. n.* prepljusnuti.

—ſchleichen, ſ. Beſchleichen.

—ſchleiern, *v. a.* zavěsiti, prevěsiti; (*fig.*) zastrěti, pokriti.

—ſchleifen, *v. a.* pobrusiti, probrusiti.

—ſchleimen, *v. a.* zasluziti.

—ſchlemmen, *v. a.* zagreziti, zamuljiti.

—ſchleppen, *v. a.* pretesmati, provucinjati. [preturiti.

—ſchleudern, *v. a.* prebaciti; baciti prěko;

—ſchlichten, *v. a.* ugladiti, gladiti.

—ſchlüpfen, *v. n.* prešmignuti, pre-

—ſchmadern, ſ. Überſudeln. [šmrcnuti.

—ſchmeißen, *v. a.* prevrljiti, prebaciti.

—ſchmieden, *v. a.* prekovati, prekivati; izprekivati.

—ſchmieren, *v. a.* premazati, premazivati; namazati.

—ſchminken, *v. a.* uličiti.

—ſchmirgeln, ſ. Überſudeln.

—ſchnabel, *m.* prekljunak.

—ſchnappen, *v. n.* preskoknuti; (ſpr.) es hat bei ihm übergeſchnappt, ponešen je, pa upušten; glavom je šenuo.

—ſchneiden, *v. a.* prerezati; zarezati.

—ſchneien, *v. n.* posnĕžiti; zapasti snĕgom; —, *v. a.* pokriti snĕgom.

—ſchnellen, *v. a.* (*fig.*) zakinuti, omesti.

—ſchnüren, *v. a.* (b. Schneid.) ogajtaniti; (b. Zimmerl.) okončiti, prenititi.

—ſchön, *adj.* prelĕp, prekrasan.

—ſchöpfen, *v. a.* precrpsti

—ſchoſſen, ſich, *v. r.* predjiknuti.

—ſchrammen, *v. a.* izparnkati. [vrtati.

—ſchrauben, *v. a.* prevrtati, odviše za-

—ſchreiben, *v. a.* (dar—), nadpisati; einen Brief —, napisati naslov na list i. pismo; (abſchreiben), prepisati; (beſchreiben), popisati.

—ſchreien, *v. a.* nadvikati, nadkričati; ſich —, *v. r.* izvikati se.

—ſchreiten, *v. a.* prekoračiti, prestupiti; die Gränze —, preko medje prĕći; d. Maß —, prekantariti; prekardašiti, prevršiti; ein Geſetz —, prestupiti zakon; ein gewiſſes Lebensalter —, prevaliti koju dobu; die Schranken der Ehrbarkeit —, pogaziti stid; metnuti stid pod oči.

—ſchreitung, *f.* ſ. Überſchritt.

—ſchrift, *f.* nadpis, napis, adresa; na-

—ſchritt, *m.* prĕstup. [slov, titno.

Überſchuh, *m.* cokija, cokula, kalocnja.

—ſchuldet, *adj.* predužen, prezadužen.

—ſchuldete, *m.* predužnik.

—ſchüppen, *v. a.* pregrnuti, pregrtati.

—ſchüren, *v. a.* prepretati.

—ſchuß, *m.* višak, suvišak.

—ſchutt, *m.* polĕvka, židak malter.

—ſchütteln, *v. a.* pretresti, pretresati.

—ſchütten, *v. a.* (aus einem Sack in andern ſchütten), presuti, presipati; etwas mit Sand —, posuti što pĕskom; (*fig.*) Einen mit Wohlthaten —, obasuti koga dobročinstvi.

—ſchwach, *adj.* preslab.

—ſchwächen, *v. a.* preslabiti.

—ſchwall, *m.* obilje. [presiliti.

—ſchwängern, *v. a.* pretegotiti; (*chem.*)

—ſchwänglich, ſ. Überſchwänklich.

—ſchwank, *m.* obilje, izobilje.

—ſchwanken, *v. n.* prepljusnuti, prepljuskivati.

—ſchwänklich, *adj.* izobilan; preobilan; — glücklich, vele sretan, presretan.

—ſchwären, *v. n.* razgnojiti se.

—ſchwärmen, *v. a.* nadrojiti; —, *v. n.* prerojiti se.

—ſchwärzen, *v. a.* pocrniti.

—ſchwatzen, *v. a.* nabajati (komu što); nagovoriti (koga na što). [(čim).

—ſchweben, *v. n.* uzlebditi; lebditi nad

—ſchwelle, *f.* podboj.

—ſchwellen, *v. n.* prebujati.

—ſchwemmen, *v. a.* poplaviti, zaplaviti; potopiti, topiti.

—ſchwemmung, *f.* povodanj, povodnja, povodje, potop, poplav, poplavica.

—ſchwenglich, ſ. Überſchwänklich.

—ſchwenken, *v. a.* pretegnuti, prekrenuti, prekretati.

—ſchwer, *adj.* pretežak.

—ſchwimmen, *v. n.* preplivati; —, *v. a.* Einen —, nadplivati koga. [hivati.

—ſchwingen, *v. a.* premahnuti, prema-

—ſchwirren, *v. n.* prefrknuti.

—ſchwung, *m.* prĕmah, prekret; ſ. Überfluß.

—ſchwungriemen, *m.* prekoramica.

—ſeeiſch, *adj.* prekomorski; —e Producte, prekomorštine; —e Bewohner, prekomorci; —, *f.* prekomorke.

—ſegeln, *v. n.* prejedriti; prevezti se; —, *v. a.* nadjedriti; (über den Haufen ſegeln), jedreć pregaziti.

—ſehbar, *adj.* pregledni.

—ſehen, *v. n.* pregledati; gledati prěko; —, *v. a.* pregledati; einen Plan —, razgledati osnovu; eine Rechnung —, pregledati račun; einen Brief —, pregledniti, preletĕti očima list; (verſehen), das habe ich —, toga nisam opazio i. spazio; kleine Fehler —, odbiti komu na daru male pogreške.

—ſeher, *m.* nadglednik.

—ſeifen, *v. a.* posapuniti, nasapuniti.

Digitized by Google

Überſeits, *adv.* na stranu.
—ſelig, *adj.* preblažen.
—ſenden, *v. a.* poslati, opremiti.
—ſender, *m.* pošiljač, opremač.
—ſendung, *f.* poslanje, pošiljanje; bei —, pošiljuć. [slanja.
—ſendungsart, *f.* način pošiljanja, po-
—ſetzbar, *adj.* prevodljiv; es iſt —, može se prevesti.
—ſetzen, *v. n.* (wdm.) preskočiti; wir wollen —, (z. B. über einen Fluß), hoćemo prěći; hoćemo se prevezti; —, *v. a.* einen Keſſel —, na(d)staviti, na(d)stavljati kotao (kazan); Truppen —, vojsku prevezti, preturiti (preko rěke); ein Buch —, prevesti, prevoditi knjigu; ein Buch in unſere Sprache —, ponašiti knjigu; ein Haus mit Soldaten —, prepuniti kuću vojskom; Pflanzen —, presaditi, presadjivati, razsaditi razsad; (transferiren), einen Beamten —, preměstiti urednika; (aufſetzen), nastaviti; (im Handel), Einen —, precěniti (komu što); ein Haus —, nazidati kuću.
—ſetzer, *m.* prevoditelj.
—ſetzung, *f.* (eines Buches), prěvod; (über einen Fluß), prěvoz.
—ſetzungsbureau, —ſetzungscomptoir, *n.* prevodionica.
—ſetzungsgebühr, *f.* prevodnina.
—ſetzungsgeſuch, *n.* mo(l)ba za prěvod.
—ſetzungskunſt, *f.* věština u prevodjenju.
—ſein, *v. n.* die Feſtung iſt über, tvrdjava se predade.
—ſicht, *f.* pregled, pregledak; etwas in — halten, pregledati što.
—ſichtig, *adj.* kratkovid, kratka vida.
—ſichtigkeit, *f.* kratak vid.
—ſichtlich, *adj.* pregledan; —, *adv.* pregledom, pregledce; u pregledu.
—ſichtstabelle, *f.* preglednica.
—ſieden, *v. a.* mit etwas —, nasijati čega na što.
—ſiedeln, *v. a.* preseliti, preseljavati; —, *v. n.* nach Amerika —, preseliti se, preseljavati se u Ameriku. [riti.
—ſieden, *v. n.* prevreti; —, *v. a.* prevă-
—ſiedler, *m.* preselac.
—ſiedlung, *f.* preseoba, preseljenje.
—ſiedlungsbeitrag, *m.* prinos, prinesak za preseobu. [seobe
—ſiedlungsbewilligung, *f.* dopust pre-
—ſiedlungskoſten, *pl.* trošak seljenja.
—ſiedlungsreiſe, *f.* preseoba, seljenje.
—ſiedlungsvorſchrift, *f.* propis o preseobi.
—ſiegeln, *v. a.* udariti pečat gorě.
—ſilbern, *v. a.* posrebriti, posrebrniti.
—ſingen, *v. a.* ein Lied —, izpěvati pěsmu; (nochmals ſingen), prepěvati; Einen —, nadpěvati koga; ſich —, *v. r.* promuknuti od mnogoga pěvanja; odviše pěvati.

Überſinnen, ſ. Überdenken.
—ſinnlich, *adj.* nadčuvstven, nadčutan.
—ſinnlichkeit, *f.* nadčuvstvenost, nadčutnost.
—ſitzen, *v. n.* sědĕti (na čem); (über Einem ſitzen), sědĕti nad kim.
—ſommern, *v. a.* preletĕti.
—ſonnen, *v. a.* osunčati.
—ſpähen, *v. n.* viriti prěko.
—ſpannen, *v. a.* napeti, nategnuti, razapeti; (die Saiten —), pretegnuti, pretezati, prenapeti, odviše napeti; (mit der Spanne —), pedljem zahvatiti; (*fig.*) den Geiſt —, odviše naprezati duh; ſeine Forderungen —, pretěrati tražbinu; odviše tražiti, iskati.
—ſpannt, *adj.* prenapet; pretěran; ein —er Kopf, pretěranac; —es Weſen, pretěranost. [nost.
—ſpanntheit, *f.* prenapetost; pretěra-
—ſpannung, *f.* pretezanje; (*fig.*) prenapetost, pretěranost.
—ſpielen, *v. a.* preigrati. [predati.
—ſpinnen, *v. a.* zapresti, opresti, za-
—ſprengen, *v. a.* poškropiti, pokropiti.
—ſpreuen, *v. a* plěvom posuti.
—ſpringen, *v. n.* & *a.* preskočiti, preskakati; ſich —, odviše skočiti; prekinuti se skačuć; Einen —, nadskočiti koga; odskakati, odskočiti, preskočiti komu.
—ſpritzen, ſ. Beſpritzen.
—ſprudeln, *v. n.* prekljućati, prekipljeti.
—ſprühen, *v. a.* poprskati.
—ſprung, *m.* prěskok; (wdm.) skakalo.
—ſpülen, *v. a.* poplakati, poplaknuti.
—ſtählen, *v. a.* poočiliti, obnaditi, po-
—ſtamm, *m.* hělič. [naditi.
—ſtampfen, *v. a.* nagaziti.
—ſtand, *m.* (Bien.) prěsěd, pripaša.
—ſtändig, *adj.* zaostao; (v. Obſte), prezrio; zuležao; (Forſtw.) prestar.
—ſtapeln, *v. a.* na(d)vitlati.
—ſtark, *adj.* prejak.
—ſtärken, *v. a.* oškrobiti.
—ſtarren, *v. n.* strěsiti (nad čim).
—ſtäuben, *v. a.* poprašiti.
—ſtechen, *v. a.* eine Karte —, ubiti, udariti, nadbiti kartu.
—ſtehen, *v. n.* (bar—), stajati na polje, viriti; —, *v. a.* (eine Predigt —), prestajati, ostajati; (ein Ungemach), prepatiti, prekamikati, pretrpljeti; eine Krankheit —, preboléti; ſeine Lehrjahre —, pretrajati, iztrajati godine od nauka.
—ſteig, *m.* prělaz, láz, nogostup.
—ſteigbar, *adj.* prelazljiv.
—ſteigen, *v. n.* prěći prěko; —, *v. a.* einen Berg —, presamariti preko brda; ein Hinderniß —, nadvladati zapreku; ſ. Überſchreiten; eine Mauer —, popeti se, penjati se preko zida; den

Digitized by Google

bisherigen Grad —, popeti se na viši stupanj; eine Festung —, popeti se na tvrdjavu; das übersteigt meine Kräfte, nemogu pod to podleći; to je jače od mene.

Übersteigern, *v. a.* predražati.
—steigerung, *f.* predraženje.
—steiglich, *s.* Übersteigbar.
—stellen, *v. a.* nadstaviti; (wdm.) razapeti; einen Platz mit Netzen —, zamrežiti město.
—stempeln, *v. a.* udariti biljeg na...
—steppen, *v. a.* izprošivati.
—steuern, *v. n.* prekrmiti.
—stimmen, *v. a.* Einen —, nadglasovati koga; nadvladati većinom glasovah; (ein Instrument —), previsoko
—stolz, *adj.* preohol. [udesiti.
—stopfen, *v. a.* pretrpati; sich —, prejesti se.
—stoßen, *v. a.* die Felle —, oguliti kože.
—strahlen, *v. a.* nadsèvati; an Schönheit —, lèpotom nadvisiti; (bestrahlen),
—strecken, *v. a.* prepružiti. [obasjati.
—streichen, *v. a.* (ein Pflaster —), namazati; mit Kalk —, pobèliti.
—streifen, *v. a.* (Ärmel), zasukati rukave; *s.* Streifen. [pregnuti.
—strengen, *v. a.* odviše naprezati, na—streuen, *v. a.* posuti, posipati (n. p. šećerom).
—stricken, *v. a.* povrzti, povraziti; (mit Strickerei), oplesti; (*fig.*) Einen —, uhvatiti koga u mrežu.
—striegeln, *v. a.* počešati, potimariti.
—strömen, *v. n.* prebujati; (von einem Flusse), zaplaviti, razliti se; (v. Menschen), povrvljeti prèko; seine Augen strömten über, oblile su ga suze; (*fig*) obuzeti.
—strömung, *f.* poplav, povodanj.
—strumpf, *m.* navlačak.
—stülpen, *v. a.* poklopiti; die Ärmel —, zavrnuti, posuvratiti rukave.
—stürzen, *v. a.* poklopiti, poklapati; sich —, *v. r.* prebaciti se, prekobaciti se, prekopitnuti se; (im Laufen), pretrknuti; (*fig.*) zabrazditi.
—suchen, *v. a.* pretražiti, pretraživati.
—subeln, *v. a.* zabrljati, ubrljati, za—süß, *adj.* presladak. [mrljati.
—süßen, *v. a.* presladiti, presladjivati; (süßen), posladiti.
—täfeln, *v. a.* popločati.
—talgen, *v. a.* olojiti, polojiti.
—tanzen, *v. a.* nadplesati; nadigrati; sich —, *v. r.* preplesati.
—tasten, *v. a.* opipati. [šiti.
—tauben, *v. a.* zaglušiti, zaglušati, ogluš—taumeln, *v. n.* pretrtati, preteturati.
—teigen, *v. a.* têstom obaviti, olêpiti.
—teppichen, *v. a.* posažiti.
—theil, *m.* višak dêla.

Übertheilen, *v. a.* od prilike podêliti.
—theeren, *v. a.* pokatraniti.
—theuer, *adj.* preskup.
—theuern, *v. a.* predražati, precênjivati.
—theuerung, *f.* precênjivanje, precêna.
—thören, *v. a.* zaluditi, zaludjivati.
—thun, *v. a.* metnuti na...
—tölpeln, *v. a.* zaluditi, izluditi; sich — lassen, izluditi se.
—tönen, *v. a.* nadglasiti, nadglasivati.
—torkeln, *v. a.* omesti. [nadkasati.
—traben, *v. a.* prekasati; Einen —,
—trag, *m.* prênos; (die übertragene Summe), prênosak.
—tragen, *v. a.* prenêti, prenositi; ein Recht, eine Bedeutung —, prenêti pravo, značenje; Einem etwas —, naložiti, naručiti komu što; Einen —, platiti za koga; aus einer Sprache in die andere —, prevesti, prevoditi što (iz jednoga jezika u drugi); (*arith.*) preklopiti; ein Amt in eine andere Stadt —, premêstiti ured u drugi grad; eine Post aus einem Buche ins andere —, prepisati stavak iz jedne knjige u drugu; Einem ein Amt —, predati komu službu; (anvertrauen), povêriti; Jemanden eine Gewalt —, (pre)dati komu vlast; sich —, *v. r.* iznositi se; der Baum übertrug sich, drvo je prerodilo.
—träger, *m.* prenosac, prenosnik.
—tragsbrief, *f.* prênosnica.
—tragung, *f.* prenošenje; prenošaj; (Abschreibung), prêpis, prepisivanje; (Anvertrauung), naručenje, povêrenje; (Metapher), prenošaj, prênoska.
—tränken, *v. a.* prepojiti.
—träufeln, *v. a.* pokapati, pokapljivati.
—treffen, *v. a.* nadići, nadvisiti, nadkriliti, nadilaziti, nadvisivati, nadkrilivati; er hat Alle übertroffen, sve je nadkrilio; oddvojio od svijuh; Niemand übertrifft ihn an Tapferkeit, neima mu na svêtu junaka; neima nad njim junaka; Einen an Glauben —, nadvêrovati koga; er übertrifft dich an Güte des Herzens, boljega je srca od tebe; an Reichthum —, bogatiji biti.
—treiben, *v. a.* das Vieh —, pregnati, pregoniti, têrati stoku (prèko..); (zu sehr treiben), pretêrati; (*chem.*) pregoniti; in einer Erzählung etwas —, pretêrati, pretêrivati; er übertreibt Alles, pregoni u svačem.
—treiber, *m.* pretêrač, pretêralac; am Faße), srednjak, srednji obruč, polovinjak.
—treibung, *f.* pretêrivanje, pretêra.
—treten, *v. a.* die Schuhe —, izkriviti cipele; die Gränze —, stupiti, prêći preko medje; ein Gesetz —, prestupiti, prekršiti zakon; —, *v. n.*

Digitized by Google

zu Jemand —, préći ka komu; pristati uz koga; zu einer andern Religion —, prevěriti se; drugoj věri préći; das Wasser des Flusses trat über, réka se je izlila, razlila; die Augen traten mir über, udariše mi suze od očijuh.

Übertreter, *m.* prestupnik; prekršitelj; (Abtrünnige), odpadnik, odmetnik; (*theol.*) grěšnik.

—tretung, *f.* prestupak; (Vergehen), prekršaj; (*theol.*) grěh.

—tretungsfall, *m.* im —e, ako se prestupi, ako tko prestupi (n. p. zakon).

—trieb, *m.* Übertrift, *f.* pravo pregonice, pogona.

—trieben, *adj.* pretěran, suvišan.

—triebenheit, *f.* pretěranost.

—trinken, sich, *v. r.* prepiti, prenapiti se.

—tritt, *m.* přestup; (Religions—), prelazak, prevěra.

—trocknen, *v. a.* posušiti.

—trumpfen, *v. a.* nadbiti.

—tünchen, *v. a.* poběliti.

—tüpfeln, *v. a.* popikati, popedičati.

—tupfen, *v. a.* potušírati.

—verdienst, Überverdienstgeld, *n.* višak zaslužbe.

—verdienstlich, *adj.* prezaslužan.

—verfeinert, *adj.* preugladjen.

—verfeinerung, *f.* preugladjenost.

—völkern, *v. a.* prepučiti.

—völkerung, *f.* prepučenje; suvišno pučanstvo.

—voll, *adj.* prepun, preopun.

—vortheilen, *v. a.* zakinuti, zakidati.

—vortheilung, *f.* zakid.

—wachen, *v. a.* nadgledati (čemu, što), nadzirati (što), paziti (na što); Einen —, stréći koga; sich —, *v. r.* odviše bdéti.

—wachung, *f.* nadgled, nadgledba, nadzor.

—wachsen, *v. a.* obrasti, zarasti; das Grab ist mit Gras —, grob je obrasao travom i. u travu; d. Moos überwächst die Dächer, mah pada po krovu; Einen —, brže rasti od koga; nadmašiti koga rastom; —, *v. n.*, sich —, *v. r.* prerasti.

—wackeln, *v. n.* prešepeljiti; preteturati.

—wagen, *v. n.* usuditi se préko.

—wägen, *v. a.* potežkati, potegtati; s. Überwiegen.

—walken, *v. a.* provaljati, prevaljati; (*fig.*) Einen —, izlémati, izdevetati koga.

—wallen, *v. n.* prebujati, prekipljeti, prevreti.

—wallung, *f.* prékip, prévar.

—wältigen, *v. a.* premoći, nadjačati, predobiti, svladati, saplahati; smagati, premagati (koga); odoléti (komu); sich von seinen Leidenschaften — lassen, neodoléti svojim strastim; der Schlaf hat ihn überwältigt, sanak ga je obhrvao i. nadvladao; er wurde vom Durste überwältigt, žedja ga je osvojila, presvojila.

Überwältigung, *f.* nadvladanje, poběda; (*fig.*) trud, muka.

—wälzen, *v. a.* prevaliti, prevaljivati; (auf etwas wälzen), navaliti.

—wandern, *v. n.* preseliti se, preseljavati se.

—wärmen, *v. a.* ogrijati.

—waschen, *v. a.* proprati; (nochmals waschen), preprati.

—wässern, *v. a.* razvodniti.

—waten, *v. n.* pregaziti.

—watscheln, *v. n.* prependeljiti.

—wehen, *v. a.* opahnuti, opahivati.

—weiden, *v. a.* popasti.

—weis, *m.* dokaz.

—weise, *adj.* premudar.

—weisen, *v. a.* (überführen), Einen —, oblíčiti, ubéditi, izvesti koga; Einen des Diebstahls —, dokazati, da je tko ukrao; (durch Zeugenschaft), osvědočiti što na koga; Einem ein Geschäft —, naručiti komu posao; dem Gerichte —, predati sudu; einen Wechsel —, s. Giriren; s. Überliefern.

—weisend, *adj.* dokazujući.

—weisung, *f.* dokazanje, oblíčenje; (Übergabe), predaja; s. Giro.

—weißen, *v. a.* poběliti, oběliti.

—weißung, *f.* běljenje.

—welken, *v. n.* provehnuti.

—wendlich, *adj.* — nähen, šivati od sebe.

—wendlingsnaht, *f.* šivanje, šav od sebe.

—werfen, *v. a.* prebaciti, preturiti; den Mantel —, prigrnuti se kabanicom, prigrnuti kabanicu; eine Wand —, žbukati, požbukati zid; (im Werfen übertreffen), nadbaciti, nadbacivati (koga), odbaciti, odmetnuti (komu); sich —, *v. r.* zavaditi se, pobrkati se.

—wichsen, *v. a.* povoštiti, provoštiti.

—wichtig, *adj* prevažan.

—wickeln, *v. a.* poviti, previti, previjati.

—wiegen, *v. n.* pretegnuti, pretezati, prevagnuti.

—wiegend, *adj.* pretežan, premašan, pretežniji; —er Vortheil, veća korist.

—winden, *v. n.* obladati, predobiti; —, *v. a.* nadvladati, pobéditi, svladati; alle Schwierigkeiten —, sve zapreke ukloniti; sich —, *v. r.* svladati se; odoléti srcu; die Wäsche —, prežeti rublje.

—winder, *m.* pobéditelj; dobitnik, pobědnik.

—windlich, *adj.* pobédiv, dobitan.

—windseite, *f.* zavětrina.

—windung, *f.* nadvladanje, obladanje; poběda, predobiće.

—wintern, *v. n.* zimiti, prezimiti, zimovati.

—winterungslager, *n.* zimovnik.

—wischen, *v. a.* otrti, pobrisati.

—witz, *m.* dosětljivost, dosětka u zao

Digitized by Google

Überwitzig, *adj.* predosětljiv; dosětljiv u zao čas.
—wogen, *v. n.* valovi pokriti, zastrti.
—wölben, *v. a.* presvoditi; svoditi.
—wölken, *v. a.* naoblačiti.
—wuchern, *v. n.* (v. Unkraute), razvrěžiti se, razkrotiti se.
—wuchs, *m.* přerast.
—wucht, *f.* pretež *f.*
—wurf, *m.* (Bauw.) žbuka; (Oberkleid), prigrtač, ogrnjač; (Schiffw.) nadkrma; (*chir.*) pelikan.
—würfeln, *v. a.* nadkockati.
—würzen, *v. a.* prezačiniti, odviše za[činiti.
—zahl, *f.* suvišak, odvišak; suvišni broj.
—zählbar, *adj.* prebrojiv, prebrojni.
—zahlen, *v. a.* preplatiti.
—zählen, *v. a.* prebrojiti; brojiti.
—zählig, *adj.* prekobrojni; suvišan, za[lišan.
—zahlung, *f.* preplata.
—zahn, *m.* nadzubak, prizubak.
—zart, *adj.* prenježan.
—zechen, sich, *v. r.* opiti se.
—zeichnen, *v. a.* na(d)značiti.
—zeigen, s. Überweisen.
—zeitig, *adj.* prezrio, kuveo.
—zeugen, *v. a.* osvědočiti, osvědočavati; sich —, osvědočiti se, uvěriti se; s. Überweisen.
—zeuger, *m.* osvědočitelj.
—zeugung, *f.* osvědočenje, uvěra.
—ziehen, *v. n.* přeći; in die neue Wohnung —, preseliti se u nov stan; —, *v. a.* (hin—), prevući; einen Rock —, navući kaput na ...; ein Bett —, preobući postelju; einen Koffer mit Leder —, obšiti kožom kovčeg (sanduk); ein Land mit Heeresmacht —, prekriliti, pritisnuti vojskom zemlju; mit Krieg —, zaratiti (na ...); der Himmel ist mit Wolken überzogen, naoblačilo se je; oblaci su se po nebu povili; der Himmel überzieht sich mit Wolken, oblači se; eine Wolke überzog sie, zadjoše za oblak, oblak ih zakloni; sich —, preobući se.
—zinnen, *v. a.* pokalaisati, pokositeriti, pociniti.
—zischen, *v. a.* nadpiskati.
—zucken, *v. a.* posladoriti, pošećeriti.
—zug, *m.* povlaka; (Pelster—), navlaka; (*bot.*) oděv.
—zwerch, *adv.* sukrstice, unakrst, unakrstice; -- binden, izpřečati, zapřečati.
—zwingen, s. Überwältigen.
—zwirnen, *v. a.* koncem obaviti.
Ubication, *f.* boravište; er soll die — ausweisen, neka dokaže gdě je bio.
Üblich, *adj.* navadan; običan; dies ist bei uns so —, takva je kod nas navada; takav je kod nas običaj, (adet); ein —er Ausdruck, običan izraz.
Üblichkeit, *f.* navada, običaj.

Übrig, *adj.* preostao; das —e Geld, ostali novci; die Übrigen kommen nach, ostali će kasnije doći; es ist nicht mehr viel davon —, već je iztančalo i. utanjalo; već se pribira; — bleiben, ostati, preostati; pretoći; es bleibt ihm nun nichts — als zu fliehen, neima šta će, već da běži; — haben, još imati; nichts mehr — haben, neimati ništa više; ein Übriges thun, činiti što netreba; s. Überflüssig; — lassen, ostaviti.
Übrigens, *adj.* u ostalom; inače.
Übung, *f.* věšbanje, věšba, (upražnjavanje); (Gebrauch), običaj; s. Praxis.
Übungshaus, *n.* věšbaonica.
Übungsmeister, *m.* věšbalac.
Übungsplatz, *m.* věšbalište.
Übungssaal, *m.* věšbaonica.
Übungsstück, *n.* věšba.
Übungszeit, *f.* vrěme věšbanja.
Uchtblume, *f.* (*Trichonema*), brnduška.
Uckerwälsch, s. Kauderwälsch.
Ufer, *n.* kraj; žal; (hohes —), rub, breg; (flaches —), igalo, obala, (bair, bajer, jalija); längst des —s, uz kraj, okolo kraja; ein durchwaschenes —, okapina; (v. Wasser), die — übertreten, überschreiten, plinuti, prebljuvati, izliti se; am — befindlich, obrežni, pobrežni.
Uferaas, *n.* s. Eintagsfliege.
Uferbau, *m.* gradjenje, podgradjivanje
Uferbaukunst, *f.* obrežno graditeljstvo.
Uferbefestigung, *f.* utvrdjivanje, utvrda obalah.
Uferbewohner, *m.* krajanin.
Uferfelsen, *m.* stěna na kraju, obali.
Ufergrille, s. Erdgrille.
Uferkäfer, *m.* (*Elaphrus riparius*), po[brežnjak.
Uferkraut, *n.* poručnica.
Uferkreuzkraut, *n.* (*Senecio saracenicus*), pobrežni staračac.
Uferland, *n.* pobrežje; (ein. Flusses), po[rěčje.
Uferläufer, *m.* (*Totanus hypoleucus*), dolarac; s. Strandläufer.
Uferlevkoje, *f.* (*Cheiranthus litoralis*), primorski šeboj.
Uferlos, *adj.* bezkrajni.
Ufermeister, *m.* pobrežnik.
Ufermilbe, *f.* (*Acarus litoreus*), pobrežni [raztoč.
Ufermoos, *n.* (*Hypnum riparium*), pobrežna mašina.
Ufern, *v. n.* krajiti, brežiti.
Uferpflanze, *f.* poručnica.
Uferrauke, *f.* (*Sisymbrium sylvestre*), šum[ski oranj.
Uferrecht, s. Strandrecht.
Uferriedgras, *n.* s. Uferegge.
Uferschnecke, *f.* (*Litorina litorea*), kraj[nica.
Uferschnepfe, *f.* (*Scolopax aegocephala*), ražanj.
Uferschnöte, *f.* (*Carex acuta*), oštrljasti [šaš.

Digitized by Google

Uferschwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*), bregunica, bregulja. [šaš.
Ufersegge, *f.* (*Carex riparia*), pobrežni
Uferstadt, *f.* grad na obali.
Uferwächter, *m.* obalar. [stěnica.
Uferwanze, *f.* (*Cimex litoralis*), pobrežna
Uferweide, s. Korbweide.
Uh! *int.* uh! uhu!
Uhlane, *m.* ulan.
Uhlanen- (in Zuſ.) ulanski.
Uhlanenregiment, *n.* ulanska pukovina.
Uhr, *f.* (Werkzeug), dobnjak, ura*, sat, sahat; die — aufziehen, naviti dobnjak; nach der — ſehen, pogledati koje je doba; pogledati koliko je na dobnjaku (satu, uri); (Stunde), ura, sat; wie viel — iſt es? koje je doba? koliko je na dobnjaku (uri, satu)? es wird bald drei — ſchlagen, sad će na tri izbiti; sad će kucnuti tri; um fünf —, u pet satih. [sata).
Uhrband, *n.* vezanka od dobnjaka (ure,
Uhrdeckel, *m.* kapak od dobnjaka itd.
Uhrfeder, *f.* pero, tetik* od dobnjaka itd., zemberek. [itd.
Uhrfutter, Uhrfutteral, *n.* tok za dobnjak
Uhrgehänge, *n.* visuljka, baza*, bag.
Uhrgehäuſe, *n.* kutija od dobnjaka itd.
Uhrgewicht, *n.* utez, teg, priteżak, prěteg.
Uhrglas, *n.* staklo od dobnjaka itd.
Uhrhammer, *m.* batić od dobnjaka itd.
Uhrkette, *f.* lanac, lančić od dobnjaka itd.
Uhrmacher, *m.* urar, sadžija.
Uhrmacher- (in Zuſ.) urarski, sadžijin.
Uhrmacherei, Uhrmacherkunſt, *f.* urarija, urarstvo.
Uhrmacherwerkſtatt, *f.* urarnica.
Uhrpolſter, *m.* jastučak za sat.
Uhrrad, *n.* kolice (od dobnjaka itd.).
Uhrſchlüſſel, *m.* ključić od dobnjaka itd.
Uhrſchwengel, s. Perpendikel.
Uhrtaſche *f.* džep za dobnjak itd.
Uhrwerk, *n.* stroj od dobnjaka; dobnjak, sat, ura.
Uhrzeiger, *m.* skazaljka (od ure itd.).
Uhu, *m.* (*Strix Bubo*), sovuljaga, jeina.
Uhuen, *v. n.* hukati.
Ukas, *m.* ukaz. [sega.
Ukelei, Uklei, *f.* (*Cyprinus alburnus*), ke-
Ulane, s. Uhlane.
Ulm, *m.* prana, prlad.
Ulme, *f.* Ulmenbaum, *m.* (*Ulmus campestris*), brěst; (*coll.*) brěšće; s. Molch.
Ulmenholz, *n.* brestovina.
Ulmenlaub, *f.* brestovka. [ručica.
Ulmenſpierſtaude, *f.* (*Spiraea ulm.*) su-
Ulmenſtab, *m.* brestovac.
Ulmenſtock, *m.* brestovača.
Ulmenwald, *m.* brestik, brestova gora.
Ulmin, *n.* brestovina, ulmin.
Ultimat(um), *n.* poslědnjica, ultimat.
Ultra, *m.* prekěranac.
Ultramarin, *n.* zamorka, ultramarin.
Ultramarinfabrik, *f.* tvornica zamorke (ultramarina). [ski.
Ultramontan, *adj.* zagorski; (*fig.*) rim-
Ulve, *f.* (*Ulva*), porast.
Ulwurm, s. Spulwurm.
Um, *praep.* — die Stadt, oko, okolo, u okolo grada; rings — den Tiſch, na okolo stola (trpeze); ſich — den Tiſch ſetzen, posědati za stol; keinen Freund — ſich haben, neimati prijatelja kod sebe; Einem — den Hals fallen, zagrliti koga, saviti komu ruke oko vrata; er muß — dieſe Gegend wohnen, ovdě negdě mora da stanuje; ich rede wie es mir ums Herz iſt, govorim, kako mi je na srcu; — ſechs Uhr komme ich, doć ću u šest satih; es iſt — ſechs Uhr, bit će šest satih; bit će jedno šest satih, urah; — Mittag, oko podne, pol dana; — Oſtern, oko uzkrsa; — den andern Tag, prezdan, preko dan; wie ſteht es — dich? kako je po tebe? kako si? wie ſteht es — die bewußte Sache? kako je za onu stvar? ich weiß — alle ſeine Angelegenheiten, znam za sve njegove poslove; es iſt ein närriſches Ding — die Liebe, šarena je stvar ljubav; — ein Mädchen anhalten, prositi děvojku; ſich — den Preis bewerben, natěcati se za nagradu; ſich — einen Dienſt bewerben, tražiti službu; ſich — etwas zanken, svadjati se oko čega; — Geld ſpielen, igrati za novce; Einen — Rath fragen, světovati se s kim; — Hülfe rufen, pomagaisati; es iſt ihm nur — das Geld zu thun, samo mu je do novacah; — die Wette, s. Wette; — zehn Gulden, za deset forintih; Auge — Auge, oko za oko; — etwas kommen, izgubiti što; Einen — ſein Geld bringen, iztepsti komu novce iz rukuh; oglobiti koga; lišiti koga novca; es iſt — ihn geſchehen, pogibe, propade; er ſchickte — ihn, poslao je po njega; — etwas weinen, plakati za što; — etwas beneiden, zaviděti komu što; — Gottes Willen, za Boga, za ljubav Božju; ums Himmels Willen nicht, nemoj, ako Boga znadeš; — unſerer Willen, radi nas; — zehn Jahre älter, za deset godinah stariji; — die Hälfte größer, pola veći; — ſo mehr, tim više, tim bolje; — ſo viel lieber wird es mir ſein, meni milije; — ſo beſſer für ihn, bolje po njega; — den Kopf größer, glavom veći.
Um, *conj.* ich eſſe — zu leben, jedem da živim; — ſeinen Zweck ſicher zu erreichen, da postigne sěgurnije cilj.
Um, *adv.* auf dieſem Wege iſt ſehr —, ovdě se vrlo zalazi i. zahodi; das Jahr iſt —, godina se navrši; — und

Digitized by Google

—, sve na okolo; — damit! dolě s tim! [oborati.
Umackern, *v. a.* preorati; (rundum ackern), Umänderlich, *adj.* preměnljiv.
Umändern, *v. a.* preinačiti; preměniti.
Umänderung, *f.* preinaka, preměna; ſ. Umſetzung.
Umarbeiten, *v. a.* (ein. Garten), prekopati; (eine Schrift), preraditi.
Umarbeitung, *f.* preradnja; preradak; preradjivanje; (ein. Gartens), prekopavanje, prěkopnja.
Umarmen, *v. a.* ogrliti, zagrliti, prigrliti, grliti, prigrljavati; laß dich —, daj, da te zagrlim; ſich —, *v. r.* grliti, izgrliti se (s kim).
Umarmung, *f.* grljenje, zagrljenje; ſie entwand ſich ſeinen Umarmungen, odgrlila se je s njim.
Umarten, *v. n.* proměniti se.
Umathmen, *v. a.* zadahnuti, zadisati.
Umäugeln, *v. a.* očijukati se oko koga.
Umbacken, *v. a.* iznova peći.
Umbau, *m.* pregradnja.
Umbauen, *v. a.* preokrenuti, pregraditi; (rundum bauen), ograditi, ogradjivati.
Umbäumen, *v. a.* drvećem obsaditi; (b. Web.) naviti, navijati.
Umbehalten, *v. a.* den Mantel —, zadržati plašt na sebi.
Umbeißen, *v. a.* ogrizti.
Umbellaten, *pl.* štitarice.
Umbellen, *v. a.* oblajati.
Umber, *m.* Umbererde, *f.* umbra.
Umberfiſch, *m.* (*Sciaena Umbra*), smug.
Umbeſſern, *v. a.* drugčije popraviti.
Umbeten, *v. a.* moleć okružiti.
Umbetten, *v. n.* drugčije, iznova posteljati; (mit Betten umgeben), posteljinom obložiti.
Umbeugen, Umbiegen, *v. a.* previti, previjati, prevrnuti, pregnuti, pregibati.
Umbilden, *v. a.* preobrazovati; prenapraviti, pretvoriti.
Umbildner, *m.* preobrazovalac.
Umbildung, *f.* preobrazivanje; prenapravak, pretvora.
Umbinden, *v. a.* obavezati; svezati oko čega; ein Tuch um den Kopf —, povezati maramom, začalmiti glavu; ſich die Schürze —, pripasati kecelju, pregaču; zapregačiti se; (anders binden), ein Buch —, prevezati knjigu.
Umblaſen, *v. a.* prepuhnuti, sduhnuti, spuhati; (rundum blaſen), opuhnuti,
Umblättern, *v. a.* prelistati. [opuhivati.
Umblechen, *v. a.* obiti pločinom.
Umbleien, *v. a.* zaliti u olovo.
Umblick, *m.* ogled.
Umblicken, *v. n.* ogledati se, obazreti se; obzirati se.
Umblitzen, *v. n.* obasjati. [čega.
Umblühen, *v. a.* obacvětati; cvětati oko
Umborten, *v. a.* opasati pascem.
Umbra, ſ. Umber.
Umbrechen, *v. a.* prelomiti, lomiti; skrhati; (wdm.) izriti, preriti; ein Feld —, uzorati, parati; (b. Setzer), prelomiti; (rund umbrech.), oblomiti, oblamati; —, *v. n.* slomiti se.
Umbreiten, *v. a.* obastrěti, obastirati.
Umbrennen, *v. a.* opaliti, ožeći, osmuditi.
Umbringen, *v. a.* Einen —, sgubiti, sagubiti, smaknuti, pogubiti koga; (Viele —), posmicati, pomoriti, pogubiti; etwas —, pokvariti što.
Umbruch, *m.* prělom; (ein. Feldes), uzor.
Umbrüllen, *v. a.* rikati oko kogn.
Umbücken, *v. a.* podàviti, podvrnuti.
Umbügeln, *v. a.* pregladčati.
Umburzeln, *v. n.* prekobaciti se, premetnuti se. [žiti.
Umbüſchen, *v. a.* ócbuniti, grmljem okru-
Umdämmen, *v. a.* ogatiti, ograditi nasi-
Umdampfen, *v. a.* zapariti. [pom.
Umdecken, *v. a.* ein Tuch —, rubcem (maramom) obaviti, pokriti; ein Dach —, prekriti, prekrivati (kuću).
Umdonnern, *v. a.* Einen —, zagrmiti oda svuda (na koga). [njivati.
Umdornen, *v. a.* otrniti, zatrniti, zatr-
Umdrängen, *v. a.* obrlatiti, priokupiti, zahlapiti, saletěti, splahtati koga; ustisati (oko koga).
Umdrehen, *v. a.* (eine Schraube), zavrnuti; ſich nach Jemand —, obrnuti se, osvrnuti se, osvrtati se; einer Taube den Kopf —, zavrnuti, zapečiti, zakopečiti glavom golubu; Einem den Hals —, zavrnuti komu vratom; zakrenuti komu šijom; die Hand —, obrnuti, prevrnuti, obrtati ruku; ein Blatt —, obrnuti list; ein Rad —, koletati, okrenuti, okretati kolo; die Erde dreht ſich um, zemlja se okreće.
Umdreher, *m.* okretalac.
Umdrehung, *f.* zavrnuće; obrnuće; obraćanje; okrenuće; okret(nja); koletanje; ſ. Umdrehen. [kreta.
Umdrehungsgeſchwindigkeit, *f.* brzina o-
Umdrehungspunkt, *m.* obrtanj.
Umdrehungszahl, *f.* broj okretah.
Umdrehungszähler, *m.* brojilo okretah.
Umdrehungszeit, *f.* vrěme okreta.
Umdrohen, *v. a.* Einen —, groziti se komu oda svuda.
Umdrucken, *v. a.* pretiskati, prepečatati, preštampati*.
Umdruckung, *f.* pretiskanje, prepečatanje, preštampanje.
Umdufken, *v. a.* zadahnuti mirisom.
Umdunkeln, *v. a.* zatamniti; tamom za-
Umdünſten, *v. a.* zapariti. [strti.
Umdüſtern, *v. a.* zamračiti.
Umegen, *v. a.* predrljati.
Umfächeln, *v. a.* hladak (komu) činiti.

Digitized by Google

Umfahen, *v. a.* zagrliti, ogrliti.
Umfahren, *v. n* zalaziti vozeć se; —, *v. a.* ein Kind —, prevaliti dête kolima; eine Stadt —, obavezti se, voziti se oko grada; obići grad na kolih; den Zoll —, mimoići carinu vozeć se; eine Insel —, ploviti oko
Umfahrt, *f.* zalazak; obavožnja. [ostrva.
Umfall, *m.* padež; (d. Viehes), upadak; (Krankh.) rednja.
Umfallen, *v. n.* pasti, upasti, prevaliti se, srušiti se; (v Vich), skapati, poskapati, crknuti, lipsati, lipsavati; es sind ihm drei Stück Pferde umgefallen, skapala su mu tri konja; es sind ihm alle Kühe umgefallen, poskapale su mu sve krave.
Umfalten, *v. a.* obrozati.
Umfang, *m.* obseg; obuhvat; obod; (*volumen*), objam; der Baum hat eine Klafter im —e, drvo ima hvat naokolo; (Umfreis), der — der Stadt beträgt über eine Meile, grad zaobsiže više od milje; (*fig.*) obseg; von gleichem —e, jednaka obsega; jednake veličine; ihrem vollen —e nach, sasvim, podpunoma.
Umfangen, *v. a.* obseći, obsegnuti, obsizati, obuzeti, obuzimati; obuhvatiti, obuhvatati, obujmiti, obšešariti; [. Umarmen; (einschließen), obkoliti, zapasati.
Umfänglich, *adv.* obsegom; (*fig.*) sasvim.
Umfangreich, *adj.* kabast; (*fig.*) obapet; golem; ein —es Werk, veliko dêlo.
Umfanglinie, *f.* obod, obodnica.
Umfärben, *v. a.* premastiti, drugčije omastiti, prefarbati.
Umfaßbar, *adj.* obsežan.
Umfassen, *v. a.* obuhvatiti, obujmiti; (einschließen), obuzeti, obuzimati, obseći; zahvatati; e. —der Geist, obuzetni duh.
Umfassend, *adj.* (*amplexicaulis*), obuhvatni.
Umfassung, *f.* obuhvat; obdêl. [tajući.
Umfassungsmauer, *f.* obzid; platno.
Umfegen, *v. a.* omesti, ometati.
Umfeilen, *v. a.* opiliti, opilati.
Umfesseln, *v. a.* okovati, okivati.
Umfiedern, *v. a.* operjaiti.
Umflackern, *v. a.* ckiliti (oko čega).
Umflammen, *v. a.* plamtêti (oko čega).
Umflattern, *v. a.* pršiti, lebditi (oko čega).
Umflechten, *v. a.* preplesti, prepletati; (rundum flechten), poplesti, oplesti; das Haupt —, okititi glavu vêncem.
Umfliegen, *v. a.* obletêti, oblêtati.
Umfließen, *v. a.* obteći, obtêcati; von Wolken umflossen, oblaci obavit.
Umflimmern, *v. a.* treptêti (oko čega).
Umfloren, *v. a.* pošomi zastrêti, zastrti,
Umflug, *m.* oblet. [zastirati.
Umflügeln, *v. a.* zakriliti, zakrilivati.
Umflüstern, *v. a.* šaptati (oko čega).

Umfluß, *m.* obtek, obtok.
Umfluten, *v. a.* zaplaviti.
Umformen, *v. a.* preličiti, pretvoriti; preinačiti; [. Umbilden. [dung.
Umformung, [. Transformation; Umbil-
Umforschen, *v. a.* obtražiti, obtraživati.
Umfrage, *f.* opit, popit.
Umfragen, *v. a.* opitati, popitivati; naokolo pitati.
Umfrager, *m.* opitnik, popitivalac.
Umfressen, *v. a.* objedati, objesti.
Umfrieren, *v. n.* omrznuti se.
Umführen, *v. a.* obvesti, obvoditi; naokolo voditi; einen Garten mit einer Mauer —, obzidati vrt (bašču); (im Wagen —), obvoziti. [točiti pivo.
Umfüllen, *v. a.* preručiti; Bier —, pre-
Umfunkeln, *v. a.* iskriti se (oko čega).
Umfurchen, *v. a.* oborati.
Umgackern, *v. a.* gakati na . . .
Umgaffen, *v. n.* zijati (na koga).
Umgang, *m.* obhod, obhodnja, oblazak, obilažaj; (ein. Rades), obrtnja, okret; (ein. Schraube), obavit; (Procession), obhod; oblaz; einem feierlichen — halten, svečano obhoditi; (Umweg), zahod; von einer Sache — nehmen, mimoići, obići što; (— mit Menschen), obćenje, drugovanje, družênje, mêšanje; — pflegen, — haben mit Jemand, obćiti, drugovati, družiti se, mêšati se s kim; allen — mit Jemand aufgeben, prekinuti dlaku s kim, razkrstiti s kim; prestati s kim obćiti, drugovati; sein — ist nicht der beste, nije mu družba najbolja.
Umgänglich, *adj.* druževan, prijatan.
Umgänglichkeit, *f.* druževnost, prijatnost.
Umgangssprache, *f.* jezik obćenja; divan-
Umgangsweise, *adv.* obhodom. [jezik.
Umgarnen, *v. a.* uhvatiti u mrežu.
Umgaukeln, *v. a.* slêpariti, glamazati (oko koga).
Umgeben, *v. a.* naokolo dati; podêliti; Einem den Mantel —, ogrnuti, prigrnuti koga kabanicom; (einschließen), okružiti; obkoliti; zakoliti; von Feinden —, obkoljen neprijatelji; mit einem Graben —, obroviti; mit einer Mauer —, obzidati; mit (einer Reihe) Perlen —, obnizati, obnizivati biserom; mit einem Wall —, obkopati, okružiti obkopom; ich bin von Gefahren —, oda svuda navaljuje na me pogibija; (von Neuem geben), iznova dati.
Umgebung, *f.* okolina; die nächste —, obližina; die — eines Menschen, okolina; pratnja; seine —, ljudi, što no su oko njega; [. Umgegend.
Umgegend, *f.* okolica, okolina, okoliš, okolovina; aus der —, iz okola; das Volk aus der —, okolni narod.

Digitized by Google

Umgehänge, *n.* ověs.
Umgehbar, *adj.* obilazni.
Umgehen, *v. n.* obići, obilaziti; wenn das Jahr umgegangen iſt, kad se navrši godina; das Jahr geht um, godina se navršuje, izmiče; ein Schreiben — laſſen, zarediti pismom; mit —der Poſt, —d, poštom koja prva podje; prvom poštom; es geht im Hauſe um, prividja se u kući; (einen Umweg machen), zaći, zalaziti, zahoditi; mit Einem —, obćiti, drugovati, družiti se, měšati se s kim; mit Jemand gut —, dobro s kim postupati; er weiß damit nicht umzugehen, neumě s tim postupati, baratati*; er weiß mit dem Gewehre nicht umzugehen, nerazumě se u pušku, nije věšt puški; (ſpr.) womit man umgeht, das flieht Einem an, tko měša crnilo, ovrani ruke; nemože kovač biti, a neomrčiti se; (vorhaben), mit etwas —, snovati něšto; mit Lügen —, misliti o laži; der Kopf geht mir um, glava mi se vrti; —, *v. a.* obići, obilaziti; die Gränzen —, pregledati granice, medje; ich habe nicht — können, Ihnen dies zu ſagen, nisam mogao propustiti, da Vam nekažem; eine Stadt —, obići grad; ein Geſetz —, nimoići zakon; izmaći se zakonu; den Feind —, zaći neprijatelju za ledja; obići neprijatelja; (von oben —), nadići.
Umgehen, *n.* Umgehung, *f.* obilažnja, obhod; — eines Geſetzes, mimoilaz zakona; mit — des Geſetzes, mimoišav
Umgehend, *adj.* ſ. Umgehen. [zakon.
Umgeifern, *v. a.* opljuvati.
Umgekehrt, *adj.* obraćen; obrnut; —, *adv.* protivno; naopako.
Umgeld, *n.* daća.
Umgelder, *m.* porezar, poreznik.
Umgeſtalten, ſ. Umformen.
Umgeſtaltung, *f.* preobraženje.
Umgießen, *v. a.* preliti, prelěvati; (rundum gießen), obliti, oblěvati; mit Blei —, zaliti u olovo; (in ein anderes Gefäß gießen), pretočiti, pretakati. [prelěv.
Umgießung, *f.* prelěvanje; (Umguß, *m.*)
Umgirren, *v. a.* gukati (oko koga).
Umgittern, *v. a.* rešetkom ograditi.
Umglänzen, *v. a.* obasjati, obsěvati.
Umgleiten, *v. n.* omaknuti se i pasti.
Umgletzen, *v. a.* buljiti.
Umgolden, *v. a.* okovati u zlato.
Umgraben, *v. a.* prekopati, prekapati; einen Baum —, okopati, okopavati
Umgräber, *m.* prekapač, okapač. [drvo.
Umgrabung, *f.* prekapanje; okop; kopnja; kop. [omedjašiti.
Umgränzen, *v. a.* omedjiti, ograničiti,
Umgreifen, *v. a.* zahvatiti, zahvatati.
Umgriff, *m.* zahvata.
Umgrinſen, *v. n.* sklibiti se naokolo.
Umgucken, ſich, *v. r.* osvrtati se.
Umgürten, *v. a.* opasati, opasivati; den Säbel —, pripasati sablju; ſich —, *v. r.* opasati se.
Umguß, *m.* prelěv.
Umgypſen, *v. a.* osadriti.
Umhaben, *v. a.* einen Mantel —, imati plašt na sebi.
Umhacken, *v. a.* prekopati; einen Baum —, posěći drvo.
Umhaſſen, *v. a.* prianjati naokolo za što.
Umhägen, Umhegen, *v. a.* zagajiti, oplotiti.
Umhallen, *v. n.* razlégati se.
Umhalſen, *v. a.* zagrliti, ogrliti (koga); viti se komu oko vrata.
Umhalten, *v. a.* Einem den Mantel —, držati plašt na kom.
Umhämmern, *v. a.* okovati.
Umhang, *m.* zavěsa, perde.
Umhangen, *v. n.* visěti oko čega.
Umhängen, *v. a.* ověsiti (oko čega), zavěsiti; Einem den Mantel —, prigrnuti koga plaštem. [njača.
Umhängtuch, *n.* ogrnjača, ogrtača, zagr-
Umharken, *v. a.* pregrebljati; (rundum harken), ogrebljati.
Umharzen, *v. a.* osmoliti.
Umhauchen, *v. a.* zadahnuti, zahaknuti; (herabhauchen), spuhnuti.
Umhauen, ſ. Umhacken. [složiti.
Umhäufeln, *v. a.* ogrnuti, ogrtati, ob-
Umhäufler, *m.* ogrtalo.
Umhäuten, *v. a.* kožu navući.
Umheften, *v. a.* okopčati.
Umher, *adv.* oko, okolo, naokolo.
Umherblicken, *v. n.* obzirati se; razgledivati amo tamo.
Umherbreiten, *v. a.* obastrěti, obastirati.
Umherdenken, *v. n.* misliti misli svakojake.
Umherdrehen, *v. a.* obrtati. [okolo.
Umherflattern, *v. n.* oblětati; pršiti na
Umherflug, *m.* oblet, oblětanje.
Umherforſchen, *v. a.* iztraživati.
Umhergehen, *v. n.* hodati, prohoditi po...
Umhergieren, *v. n.* vižliti.
Umhergießen, *v. a.* razlitr, razlěvati.
Umherglänzen, *v. n.* sjati se na okolo.
Umherhorchen, *v. n.* prisluškivati.
Umherjagen, *v. a.* těrati na okolo, obtěrivati; vitlati; těrati kojekuda.
Umherkreiſen, *v. a.* okretati.
Umherlegen, *v. a.* pometati na okolo.
Umherliegen, *v. n.* ležati na okolo; ležati kojekuda.
Umherrinnen, *v. n.* curiti na sve strane.
Umherſäen, *v. a.* razsijati.
Umherſchallen, *v. n.* oriti se.
Umherſchauen, ſ. Umherblicken.
Umherſcheinen, *v. n.* světliti se na okolo.
Umherſchleudern, *v. a.* razbacivati.
Umherſegeln, *v. n.* objedriti.
Umherſehen, *v. n.* ogledati se.

Digitized by Google

Umherſinnen, ſ. Umherdenken.
Umherſitzen, *v. n.* posědati na okolo.
Umherſpähen, *v. n.* zvěrati.
Umherſtrahlen, *v. n.* sěvati na okolo.
Umherſtreuen, *v. a.* razsipati.
Umherſuchen, *v. a.* tražiti na okolo.
Umhertappen, *v. n.* konatiti. [sati.
Umhertragen, *v. a.* obnětl, obnositi; no-
Umhertreiben, *v. a.* obgoniti.
Umherwohnen, *v. n.* na okolo stanovati.
Umherziehen, *v. n.* klatiti se, skitati se, prebijati se, potucati se, tući se, mutljati se, klatariti se (n. p. po světu).
Umheulen, *v. a.* vijati iz okola (na koga).
Umhin, *adv.* na okolo, okolo; ich kann nicht — zu ſchreiben, nemogu da nepišem; ich konnte nicht — mich darüber zu beſchweren, nedade mi se na ino, nego potužiti se radi toga.
Umhobeln, *v. a.* oblanjati.
Umhopſen, ſ. Umhüpfen.
Umhüllen, *v. a.* omotati, zamotati, obaviti, oviti, ogrnuti.
Umhüllung, *f.* oboj, omotak.
Umhüpfen, *v. n.* obskakivati.
Umirren, *v. n.* lutati.
Umjagen, *v. a.* obgoniti, vitlati.
Umjubeln, *v. a.* viskati oko koga.
Umkehr, *f.* povratak, zavrat; zur — zu ihnen, zavratiti; zur — bewegen, povratiti (koga); (*mor.*) obraćenje.
Umkehren, *v. n.* auf dem Wege —, vratiti se, povratiti se; (*fig.*) obratiti se, povratiti se, dozvati se; auf böſem Pfade —, povratiti se sa zloga puta; könnte ich —, da je meni na povrate; —, *v. a.* die Hand —, obrnuti, obratiti ruku; den Wagen —, obrnuti, zamaknuti kola; ſich —, obrnuti se, osvrnuti se, osvrtati se; das Kleid —, izvrnuti haljinu; Einen —, obratiti koga; er iſt ganz umgekehrt, sasvim se je okrenuo; Alles —, sve izpremetati, izprevratiti; es iſt gerade umgekehrt, baš je protivno.
Umkeilen, *v. a.* obkliniti; klinovi utvrditi. [okružiti.
Umketten, *v. a.* lancem svezati; (*fig.*)
Umklappen, *v. n.* prevaliti se, prevrnuti se; —, *v. a.* prevrnuti; das Leder —, zavrnuti kožu
Umfitten, *v. a.* olěpiti, olemiti.
Umklaftern, **Umklammern**, *v. a.* obuhvatiti, obuhvatati, obsěsariti.
Umkleben, **Umkleiben**, *v. a.* oblěpiti.
Umkleiden, ſich, *v. r.* preobući se, preoblačiti se, presvući se; prerušiti se; —, *v. a.* obući, zastrti.
Umkleiſtern, *v. a.* oskrobiti.
Umklemmen, *v. a.* stegnuti oda svuda.
Umklingeln, *v. n.* pozvekivati.
Umklopfen, *v. a.* obkucati.
Umknicken, *v. a.* oblomiti.
Umknien, *v. n.* klečati oko čega.
Umknüpfen, *v. a.* okopčati.
Umkommen, *v. n.* poginuti, izginuti, ginuti; zaglaviti, svršiti; (nach einander —), izpogibati; elend —, skapati.
Umkrächzen, *v. a.* graktati oko koga, na koga.
Umkrallen, *v. a.* obsěsariti (što čapeti).
Umkrämpen, *v. a.* posuvratiti, zavrnuti; **Umkränzen**, *v. a.* ověnčati. [zašeperiti.
Umkratzen, *v. a.* oda svuda grebsti.
Umkreis, *m.* krug, okrug; (Peripherie), obod; (einer Stadt), okoliš; im —e, u okolo, na okolo, u okolišu; (eines Gerichts), područje, kotar, sudčija.
Umkreiſen, *v. a.* okružiti, kružiti; obkoliti; dreimal umkreiſten ſie die Kirche, tri puta su sastavili crkvu. [koga.
Umkriechen, *v. a.* Einen —, puzati oko
Umkritzeln, *v. a.* očandrljati, ošvrakati.
Umkugeln, *v. n.* kotrljati se.
Umlächeln, *v. a.* směšiti se na ...
Umladen, *v. a* die Waaren —, prekrcati robu (n. p. s jedne ladje na drugu); prekladati robu (n. p. s jednih kolah na druga); einen Wagen —, iznova tovariti kola.
Umlage, *f.* (b. Buchdr.) obložak; (einer Steuer), razrez, razgodba.
Umlagern, *v. a.* eine Stadt —, obkoliti, obsěsti, obsědati grad; ſie iſt von Feinden umlagert, sletěli i. priokupili su ju prosci.
Umland, *n.* okolina.
Umlärmen, *v. a.* bučiti oko koga.
Umlaſſen, *v. a* Einem den Mantel —, ostaviti plašt na kom.
Umlauben, *v. a.* lišćem okititi.
Umlauf, *m* obrtanje, okret, okretnja; (des Blutes), obtěcanje, kolanje, obtok, cirkulacija; (des Geldes), okolovanje, kolanje; es iſt viel Geld im —e, mnogo novacah kòlà; viel Geld in — bringen, mnogo novacah razturiti u svět; ſ. Umlaufſchreiben.
Umlaufen, *v. n.* obtrkivati, obtrčati; trčati po ...; (v. Rade), okretati se, vrtěti se, obrtati se; (v. Blute), obtěcati, kolati; (v. Gelde), okolovati, kolati; (v. Winde), okrenuti se; es laufen viele Gerüchte um, mnogo se koješta glasà; —, *v. a.* eine Stadt —, obtrčati oko grada (varoša); ein Kind —, oboriti děte trčeć. [obtočni.
Umlaufend, *adj.* okrećući se; obilazeći;
Umlaufer, *m.* obtrka, trkalo.
Umlaufgeſchwindigkeit, *f.* brzina okretnje.
Umlaufmittel, *n.* kolalo, koletalo.
Umlaufperiode, *f.* obhodnja, obhodja.
Umlaufſchreiben, *n.* okružnica, okolnica, razpis, cirkular.
Umlaufszeit, *f.* obhodnja; vrěme okreta.
Umlauſchen, *v. n.* prisluškivati na okolo.

Digitized by Google

Umlaut, *m.* prěglasac; (Umlautung), pre-
Umlauten, *v. a.* preglasiti. [glasivanje.
Umlecken, *v. a.* oblizati, oblizivati.
Umledern, *v. a.* obkožiti.
Umlegen, *v. a.* obložiti, oblagati; einen Verband —, obaviti, zaviti; einen Stuhl —, prevratiti stolac; d. Schiff legt sich um, brod kriva; (umbiegen), previti, previnuti, pregnuti; e. Spitze —, skučiti, previnuti rat (rt); einen Mantel —, prigrnuti, zagrnuti plaštem; Reife —, obručiti, naobručiti; udariti, nabiti obruče; eine Steuer —, razrezati, razgoditi porez(u); eine Stadt mit Truppen —, opasati vojskom grad; —, *v. n.* der Wind legt um, vètar se mènja.
Umlegung, *f.* Umlage.
Umleimen, *v. a.* oklijati; oblěpiti (klijom).
Umleisten, *v. a.* oletviti.
Umleiten, *v. a.* zavesti, na okolo voditi.
Umlenken, *v. a.* okrenuti, obrnuti; povrnuti; einen Wagen rechts —, zakrenuti kola desno. [razsvètliti.
Umleuchten, *v. a.* obasjati, obasjavati;
Umliegen, *v. n.* ležati na okolo.
Umliegend, *adj.* obližnji, okolni; d. —e Gegend, okolina, okolica.
Umlispeln, *v. a.* šaptati oko koga.
Umlocken, *v. a.* oruditi.
Umlockern, *v. a.* die Erde —, obrahliti, okrtiti, omekotiti zemlju.
Umlodern, *v. n.* buktěti oko čega.
Umlöthen, *v. a.* obapojiti.
Ummachen, *v. a.* eine Schürze —, pripasati kecelju.
Ummalen, *v. a.* oslikati; (von neuem malen), preslikati.
Ummauern, *v. a.* obzidati, obzidivati.
Ummeckern, *v. a.* veketati, večati oko koga.
Ummessen, *v. a.* obuměriti; (von neuem messen), iznova preměriti.
Ummisten, *v. a.* ognojiti, gnojem ogrnuti.
Ummodeln, *v. a.* preinačiti. [novce.
Ummünzen, *v. a.* prekovati, prekivati
Umnachten, *v. a.* (*fig.*) omračiti.
Umnageln, *v. a.* oklinčiti.
Umnagen, *v. a.* o(b)grizti, ogrizavati.
Umnähen, *v. a.* obšiti, obšivati.
Umnebeln, *v. a.* zamagliti.
Umnehmen, *v. a.* einen Mantel —, prigrnuti se, zagrnuti se plaštem, kabanicom.
Umnetzen, *v. a.* zamrežiti, zamreživati.
Umnieten, *v. a.* kavraisati.
Umnisten, *v. a.* ognèzditi.
Umordnen, *v. a.* drugčije naredjati.
Umpacken, *v. a.* iznova nakladati, slagati.
Umpanzern, *v. a.* oklopom oklopiti.
Umpappen, *v. a.* oskrobiti; oblěpiti.
Umpechen, Umpichen, *v. a.* osmoliti, opakliti.
Umpfählen, *v. a.* okoliti, koljem ogra-
Umpfeifen, *v. a.* svirati oko koga. [diti.
Umpflanzen, *v. a.* (rundum pflanzen), obsaditi, obsadjivati; (anders pflanzen), presaditi.
Umpflastern, *v. a.* oblěpiti obližem; (v. Steinpfl.) pretaracati, prepločati.
Umpflöcken, *v. a.* oko(l)čiti.
Umpflügen, *v. a.* preorati, orati; (rundum pflügen), oborati, oboravati.
Umpichen, *s.* Umpechen.
Umplanken, *v. a.* ostoboriti, otarabiti, ograditi tarabami.
Umplappern, Umplandern, *v. a.* brbljati, čavrljati oko koga.
Umpolstern, *v. a.* ojastučiti.
Umpoltern, *v. a.* soriti.
Umprägen, *v. a.* prekovati, prekivati; (*fig.*) preinačiti.
Umprasseln, *v. n.* pršiti na okolo.
Umpressen, *v. a.* pretiskati.
Umpunkten, *v. a.* opikati.
Umpurzeln, *s.* Umburzeln.
Umquaken, *v. a.* kreketati oko koga.
Umqualmen, *v. a.* okurnjaviti.
Umquerlen, *v. a.* brkljati.
Umquetschen, *v. a.* pregnječiti.
Umragen, *v. a.* stršiti na okolo.
Umränkern, *v. a.* obrubiti.
Umranken, *v. a.* povijati se po čem.
Umrasen, *v. a.* obuseniti.
Umrasseln, *v. n.* štropotati na okolo.
Umrauchen, *v. a.* odimiti.
Umräuchern, *v. a.* okaditi.
Umraufen, *v. a.* o(b)čupati.
Umräumen, *v. a.* prepremiti; preručiti.
Umrauschen, *v. a.* obšumiti.
Umrechen, *s.* Umharken.
Umregnen, *v. n.* okisnuti.
Umreiben, *v. a.* obtrljati. [Herumreichen.
Umreichen, *v. a.* na okolo podati; *s.*
Umreifen, *v. a.* naobručiti.
Umreiben, *v. a.* obnizati, obnizivati.
Umreise, *f.* zahod.
Umreisen, *v. n.* putovati po..; —, *v. a.* obići, oblaziti.
Umreissen, *v. a.* eine Mauer —, porušiti, razvaliti zid; ein Feld —, ugariti polje.
Umreiten, *v. a. & n.* objezditi, objahati, objahivati; Einen —, pogaziti koga jašuć. [trkivati.
Umrennen, *v. a.* obtrčati, obtrkati, ob-
Umrinden, *v. a.* okoriti, okorušiti.
Umringeln, *v. a.* okovrčiti.
Umringen, *v. a.* okružiti, okruživati; eine Stadt —, obkoliti, obkoljavati, opasati, stegnuti, skolèriti grad, zapasati oko grada; Einen —, obkoliti, skoliti, okupiti, zaokupiti, priokupiti, obrlatiti koga.
Umrinnen, *v. a.* obteći, obtěcati.
Umriß, *m.* ocrt, obris*.
Umrißlinie, *f.* ocrta.

Digitized by Google

Umritt, *m.* objezda, objaha.
Umrollen, *v. n.* koturati se, kotrljati se, kovrljati se na okolo; —, *v. a.* kotu-
Umrosten, *v. n.* obhrdjati. |rati oko..
Umröthen, *v. a.* ocrveniti.
Umrudern, *v. a.* oveslati; (*fig.*) obići.
Umrühren, *v. a.* mèšati, mutiti, izmèšati, zamesti, razmutiti.
Umrunzeln, *v. a.* omrskati.
Umrupfen, *v. a.* očerupati, očepunjati.
Umrütteln, *v. a.* izdrmati; protresti.
Umsäbeln, *v. a.* posèći (sabljom).
Umsacken, *v. a.* presuti u drugu vreću.
Umsäen, *v. a.* obsijati.
Umsägen, *v. a.* prepiliti.
Umsalben, *v. a.* omazati.
Umsatteln, *v. a.* presedlati; (*fig.*) predrugojačiti; okrenuti drugi list; predomisliti se.
Umsatz, *m.* prodja, prodaja, pazar*; (Geld—), novčan promet.
Umsäulen, *v. a.* ostupiti.
Umsäumen, *v. a.* obrubiti.
Umsäuseln, *v. n.* šušketati na okolo.
Umschaben, *v. a.* iznova ostrugati.
Umschaffen, *v. a.* pretvoriti, preinačiti.
Umschanzen, *v. a.* obkopati, obkopavati,
Umschanzung, *f.* obkop. |obšančiti.
Umschanzungslinie, *f.* obkopnica.
Umscharren, *v. a.* pregrnuti; (rundum scharren), o(b)grnuti, o(b)grtati.
Umschatten, *v. a* obsèniti, obsènjivati.
Umschattung, *f.* obsèna.
Umschauen, sich, *f.* Umsehen.
Umschaufeln, *v. a.* pregrnuti; ogrnuti; prevrnuti (lopatom).
Umschaufeln, *v. a* preljuljati, preljuljnuti.
Umschäumen, *v. a.* opèniti
Umscheinen, *v. a.* obasjati, obasjavati.
Umscheuchen, *v. a.* zaplašivati.
Umschichten, *v. a.* previtlati.
Umschicken, *v. a.* obaslati, obašiljati.
Umschieben, *v. a.* krugljom obaliti.
Umschielen, *v. n.* hiljati, škiljiti na okolo.
Umschienen, *v. a.* udariti šinje (na što).
Umschießen, *v. a.* postrèliti; —, *v. n.* izvrnuti se.
Umschiffen, *v. a.* oploviti, objedriti; —, *v. n.* ploviti na okolo.
Umschiffung, *f.* oplov.
Umschimmern, *v. n.* blistati se na okolo.
Umschirmen, *v. a.* zakloniti, zaštititi.
Umschirren, *v. a.* prehamiti.
Umschlafen, *v. a.* spavati oko čega.
Umschlag, *m.* (d. Windes), okrenuće; promèna; (d. Glückes), prekret, promèna; (des Weines), prevrata, prevrnuće; (ein. Karte), obrnuće, obrtaj, prevrnèj; (Umsatz), prodja; (an Kleidern), zavratak, suvratak; (einer Zeitschrift), ovitak; (ein. Briefes), zavitak; (d. Krank.) oblog, meč; Umschläge machen, privijati obloge (na što); oblagati (što čim); (*bot.*) obojak.
Umschlageisen, *n.* pregibač.
Umschlagen, *v. n.* (umfallen), prevaliti se, prevrnuti se, prevratiti se; (v. Winde), promèniti se; das Wetter schlägt um, vrème se mènja; vrème je okrenulo; die Krankheit, das Glück schlug um, bolest, sreća je okrenula (n. p. na bolje), d. Wein schlägt um, vino se prevraća; der Wein hat umgeschlagen, vino se je prevrnulo, razbilo; vino je zavrelo; ein umgeschlagener Wein, prevrelica, zavrelica; die Kinder schlugen um, dèca su se izopačila, izmetnula, izvrgla; die Milch hat umgeschlagen, mlèko je uzbućalo, prozuklo; *f.* Abortiren; der Kauf schlug um, kupnja se je razbila; —, *v. a.* ein. Baum —, oboriti, povaliti drvo; einen Mantel —, zagrnuti, ogrnuti, prigrnuti kabanicu; ein. Reif —, udariti obruč (na što); (d. Krank.) priviti, privijati (na što); (umhüllen), omotati, obaviti; oblagati, obložiti (što čim); einen Nagel —, zavrnuti klinac (čavao, ekser); den Ärmel —, posuvratiti rukav; eine Karte —, obrnuti, prevrnuti, izvrnuti kartu; Geld —, prekovati, prekivati novce; ein Kapital —, prometnuti glavnicu; (rundum beschlagen), obiti; (umgeben), skoliti, obkoliti; sletèti.
Umschlagetuch, *f.* Umhängtuch.
Umschlagebogen, *m.* zavitnjak.
Umschlagsrecht, *f* Stapelrecht.
Umschlängeln, *v. a.* overugati; sich —, verugati se, vijugati se oko čega.
Umschleichen, *v. n.* verati se, šerpati, lijati, šuljati se oko čega.
Umschleiern, *v. a.* zavèsiti, (*fig.*) zastrti.
Umschleifen, *v. a.* obrusiti; ein Kleid —, okititi haljinu petljami.
Umschleimen, *v. a.* osluziti.
Umschleppen, *v. a.* vucinjati, smucati.
Umschließen, *v. a.* zatvoriti; (*fig.*) obkoliti, okružiti, opasati; (bedecken), pokriti, pokrivati; mit einer Mauer —, obzidati.
Umschlingen, *v. a.* mit dem Faden —, koncem obaviti; der Epheu umschlingt die Ulme, bršljan se vije i. plete oko brèsta; mit den Armen —, obuhvatiti; zagrliti, prigrliti.
Umschmeicheln, *v. a.* oblaskati (koga).
Umschmeißen, *v. a.* obaliti; *f.* Umwerfen.
Umschmelzen, *v. a.* pretopiti, pretapati; eine Glocke —, preliti, prelèvati zvono.
Umschmettern, *v. n.* oriti se na okolo.
Umschmieden, *v. a.* prekovati, prekivati.
Umschmiegen, *v. a.* priviti, privijati (na okolo).
Umschmieren, *v. a.* omazati, omazavati.

Digitized by Google

Umſchmücken, *v. a.* oresiti, okititi.
Umſchnallen, *v. a.* pripasati, opasati; prikopčati.
Umſchnattern, *v. a.* djaktati oko koga.
Umſchneiden, *v. a.* obrezati, obrezivati; (mit der Schere), obastrići.
Umſchnellen, *v. a.* zvrckom oboriti.
Umſchnüffeln, *v. a.* obnjušivati, optati.
Umſchnüren, *v. a.* ein Kleid —, obstrućiti, ogajtaniti haljinu; (*fig.*) obuhvatiti, stegnuti.
Umſchobern, *v. a.* preplastiti.
Umſchöpfen, *v. a.* precrpsti, precrpljivati.
Umſchranken, *v. a.* ograditi, ogradjivati; (*fig.*) ſ. Einſchränken.
Umſchrauben, *v. a.* zavrnuti (vrtak i. vijak).
Umſchreiben, *v. a.* opisati, opisivati; okolo pisati; obapisati; ein. Begriff —, opisati pojam; einen Kreis —, napisati krug (oko čega); (*fig.*) okružiti; (v. neuem ſchreiben), prepisati.
Umſchreibgebühr, *f.* prèpisna.
Umſchreibung, *f.* prèpis; ſ. Periphraſe.
Umſchreien, *v. a.* vikati oko koga.
Umſchreiten, *v. a.* obkročiti.
Umſchrift, *f.* nadpis.
Umſchröpfen, *v. a.* pometati kupice oko čega.
Umſchrot, *m.* obsèk.
Umſchroten, *v. a.* oglodati.
Umſchüppen, *v. a.* Erde um einen Baum —, obgrnuti drvo zemljom.
Umſchüren, *v. a.* raztarkati, razčarkati.
Umſchürzen, ſich, *v. r.* pripasati kecelju, pregnaču.
Umſchütteln, *v. a.* protresti, protresati.
Umſchütten, *v. a.* (verſchütten), prosuti, prosipati; (v. Flüſſigk.) proliti, prolèvati; (v. neuem ſchütten), presuti, preliti; (rundum beſchütten), obasuti; obliti.
Umſchwanken, *v. n.* teturajuć strovaliti se; zaplećuć nogama pasti.
Umſchwärmen, *v. a.* obrojiti, orojiti; zarojiti oko čega; (*fig.*) (umherſchw.) trkati, lètati.
Umſchweben, *v. a.* vijati se, lebděti (oko koga).
Umſchweif, *m.* (Umweg), zahod; zavoj; (*fig.*) —e, okolišenje; šeprtlja; —e machen, okolišiti, udariti u šeprtlju, šeprtljiti.
Umſchweifen, *v. n.* bazdrkati, bavrljati, švrljati, šemutati; (*fig.*) okolišiti, šeprtljiti.
Umſchweifer, *m.* šeprtlja.
Umſchweifig, *adj.* šeprtljiv; ſ. Weitläufig.
Umſchwemmen, *v a.* oplákati, oplaknuti.
Umſchwenken, *v. n.* zaušiti; —, *v. a.* omahnuti, ošijati, ošijavati, zaošinuti, zaošijati (kim, koga).
Umſchwimmen, *v. a.* oplivati, plivati oko čega.
Umſchwingen, *v. a.* preokrenuti, prekrenuti; (herumſchw.) omahnuti, omahivati; (*fig.*) lebděti (oko koga).
Umſchwirren, *v. a.* frkati oko čega; oblètati (što).
Umſchwung, *m.* prekret, prekretnja; (v. Herumſchw.) omahivanje, omah.
Umſegeln, *v. a.* objedriti; jedriti oko čega; (überſegeln), jedreć oboriti, prevaliti.
Umſehen, ſich, *v. r.* obazreti se, obzirati se; ogledati se, oglédati se; osvrnuti se; ſich im Zimmer —, pogledati po sobi; (rundum ſehen), pogledati oko sebe; ſich in der Welt —, ogledati bèla svèta; ohne ſich umzuſehen, bezobzirke, bezobzirce; ſich nach Einem —, obzirati se, osvrtati se na koga.
Umſein, *v. n.* minuti, proći; die Zeit iſt um, ode vrème; das iſt um, to je bilo i bitisalo.
Umſeite, *f.* protivna, napramna strana.
Umſenden, ſ. Umſchicken.
Umſengen, *v. a.* oprliti, osmuditi.
Umſetzen, *v. a.* (verſetzen), presaditi, presadjivati; das Haus mit Bäumen —, obsaditi kuću drvećem; nasaditi drveća oko kuće; (umgeben), okružiti; der Wind ſetzte ſich um, větar se je okrenuo; Geld —, prometnuti novac.
Umſetzungsprozeß, *m.* prětvorba.
Umſicheln, *v. a.* požeti.
Umſicht, *f.* oprez.
Umſichtig, *adj.* oprezan.
Umſieden, *v. a.* prečiniti, presijati.
Umſieden, *v. a.* prevàriti.
Umſinken, *v. n.* srušiti se, prevaliti se.
Umſinnen, *v. n.* misliti misli svakojake.
Umſitzen, *v. n.* sèdèti oko čega; —, *v. a.* posèdati oko čega.
Umſonnen, *v. a.* osunčati, ogrijati.
Umſonſt, *adv.* (unentgeltlich), badava, badavad, zabadava, mukte; etwas — erhalten, dobiti što na praznu ruku; (vergebens), uzalud, zaludu, zaman, zamanice, badava; rein —, ban badava; das ſoll er mir nicht — geſagt haben, nije mi to na prazno kazao; es iſt Alles —, sve je po nehari; sve je badava; nehasni ništa; (spr.) Niemand will das heilige Grab — hüten, badavad se ni Božji grob nečuva.
Umſpähen, *v. a.* zavirivati oko koga; zvèrati, zazirati.
Umſpannen, *v. a.* Pferde —, prepreći konje; upreći druge konje; mit ein. Seile —, konop oko čega obapeti; (mit der Spanne bercichen), pedljem obuhvatiti; preštunuti; (spr.) ſie iſt ſo ſchlank, daß man ſie mit beiden Händen — könnte, tanka dèvojka, mogao bi je čovèk preštunuti; (mit dem Geiſte umfaſſen), obuzeti, shvatiti; umſpannter Bogen, obapet obluk.
Umſpeien, *v. a.* opljuvati.
Umſpenden, *v. a.* dèliti na okolo.

Digitized by Google

Umſperren, *v. a.* drugamo zatvoriti.
Umſpicken, *v. a.* očičkati; (mit Speck), oslaniniti.
Umſpielen, *v. a.* igrati se oko čega.
Umſpinnen, *v. a.* opresti, opredati, zapresti.
Umſpreiten, *v. a.* okrečiti; obapeti.
Umſprengen, *v. a.* okropiti, oprskati, oškropiti.
Umſprießen, *v. a.* na okolo nići.
Umſpringen, *v. n.* (v. Winde), okrenuti se; (her—), skakati; obskakivati; (*fig.*) postupati (čim); titrati se (kim).
Umſpritzen, *v. a.* oštrcati.
Umſproſſen, ſ. Umſprießen.
Umſprudeln, *v. n.* obavreti, obavirati.
Umſprühen, *v. n.* vrcati; —, *v. a.* obasuti iskrami.
Umſpucken, *v. n.* strašiti.
Umſpülen, ſ. Umſchwemmen.
Umſpunden, *v. a.* ožmuriti.
Umſpüren, *v. a.* obtraživati; obnjušivati.
Umſtählen, *v. a.* obociliti, obnaditi.
Umſtalten, ſ. Umgeſtalten.
Umſtampfen, *v. a.* pregaziti.
Umſtand, *m.* okolnost, okolovština, (obstojateljstvo); viele Umſtände machen, okolišiti, ševrdati; (Hinderniſſe), zapreke činiti, prečiti; ohne Umſtände, nemoj(te) okolišiti; neokolišeć; es ſind Umſtände eingetreten, die mich dazu zwingen, nešto je naspelo, što me na to nagoni; (Zuſtand), stanje; ſeine Umſtände ſollen nicht die beſten ſein, govori se, da nestoji najbolje.
Umſtändlich, *adj.* obširan; —, *adv.* obširno, potanko, na široko; podrobno; Alles — erzählen, kazivati sve po redu; wir wollen davon ein anderes Mal — reden ſprechen, razgovorit ćemo se o tom drugi put na dulje.
Umſtändlichkeit, *f.* obširnost, podrobnost.
Umſtandsſatz, *m.* prislovni rek.
Umſtandswort, *n.* prislovje.
Umſäumen, *v. a.* obcunjati, obšunjati.
Umſtarren, *v. n.* piljiti na okolo.
Umſtäuben, *v. a.* oprašiti.
Umſtechen, *v. a.* den Boden —, prekopati zemlju badiljem (ašovom); den Samen —, pregrnuti sème; (niederſt.) koliti, sbosti; (rundum ſt.) obockati; (eine Platte), iznova urezati, useći.
Umſtecken, *v. a.* prenačiniti, prenapraviti; (rundum), otrkljati; mit Blumen —, zatači, zataknuti cvéća (na) okolo.
Umſtehen, *v. n.* okolo stajati; (v. Vich), ſ. Umfallen; —, *v. a.* stajati oko koga.
Umſtehend, *adj.* okolo stojeći; okolni; —, *adv.* (*merc.*) na drugoj strani.
Umſteigen, *v. n.* pentrati se.
Umſtellen, *v. a.* (anders ſtellen), premestiti, prestaviti; (rundum ſt.) obastaviti; den Wald mit Netzen —, namestiti, nastaviti mreže oko šume.
Umſtempeln, *v. a.* prebiljegovati.
Umſteppen, *v. a.* naokolo prošiti.
Umſteuern, *v. a.* obkrmiti.
Umſticheln, *v. a.* obockati.
Umſticken, *v. a.* ovezti.
Umſtimmen, *v. a.* (ein Inſtrument), preugoditi, preudesiti; Einen —, preokrenuti koga; —, *v. n.* glasovati u okolo.
Umſtöbern, *v. n.* optati, cunjati, šunjati.
Umſtochern, *v. a.* čačkati.
Umſtolpern, *v. n* presrnuti, presrtati.
Umſtopfen, *v. a.* okljukati; obložiti.
Umſtören, *v. a.* Alles —, sve izpremetati.
Umſtoßen, *v. a.* prevaliti, obaliti, oboriti; prevrći; ein Glas —, čašu prevrnuti, prevaliti; ein Teſtament —, poseći, pobiti, pogovoriti oporuku; ein Geſetz —, pobiti zakon; einen Vertrag —, razvaliti ugovor; die Staatsverfaſſung —, ukinuti državni ustav.
Umſtößlich, *adj.* pobitan.
Umſtößlichkeit, *f.* pobitnost.
Umſtrahlen, *v. a.* obasjati, obasjavati; sjati oko čega.
Umſtraucheln, *v. n.* posrnuti i pasti.
Umſtreichen, ſ. Umherſtreichen.
Umſtreuen, *v. a.* obasuti, obasipati, obsuti, obsipati.
Umſtricken, *v. a.* oplesti, opletati; (*fig.*) zaplesti; uhvatiti u mrežu; oblastiti.
Umſtrömen, *v. a.* obtecati, obteći.
Umſtülpen, *v. a.* preobrnuti. [svuda.
Umſtürmen, *v. a.* naletěti, navaliti oda
Umſturz, *m.* prevrat; (ein. Mauer), porušenje; (d. Thrones), oborenje; (ein. Reiches), prevrat.
Umſturz- (in Zuſ.) ſ. Umwälzungs-.
Umſtürzen, *v. n* prevaliti se, srušiti se; das Haus iſt umgeſtürzt, kuća se je porušila; Staaten ſtürzen um, države propadaju; —, *v. a.* rušiti, porušiti; prevaliti; den Thron —, oboriti prestol; ein Reich —, razvratiti državu; ein Glas —, poveznuti čašu.
Umſturzmann, *m.* prevratnjak. [stranka.
Umſturzpartei, *f.* prevratnjaci, prevratna
Umſtützen, *v a.* podupréti na okolo.
Umſuchen, *v. a.* obtraživati.
Umſummen, *v. n.* zujati oko čega.
Umtäfeln, *v. a.* oploćati.
Umtalgen, *v. a.* olojiti
Umtanzen, *v. a.* obigrati, obigravati.
Umtappen, ſ. Umhertappen.
Umtaſten, *v. a.* opipati.
Umtaufen, *v. a.* prekrstiti.
Umtaumeln, *v. n.* tumarati.
Umtauſch, *m.* proměna, razměna, trampa.
Umtauſchen, *v. a.* měnjati, měnjati se; proměniti se, trampiti; ſ. Tauſchen.
Umtheeren, *v. a.* okatraniti.

Digitized by Google

Umthun, *v. a.* einen Mantel —, zagrnuti se, prigrnuti se kabanicom; eine Kette —, oběsiti lanac (n p. oko vrata); ſich nach etwas —, starati se, brinuti se o čem; gledati za čim.
Umthürmen, *v. a.* nagomilati oko čega.
Umtoben, *v. n.* goropaditi, běsniti.
Umtönen, *v. n.* glasiti, zvučati.
Umtragen, *v. a.* obněti, obnositi; Briefe —, raznositi pisma.
Umträger, *m.* raznosac; —in, *f.* raznosilja.
Umträufeln, *v. a.* okapiti.
Umtreiben, *v. a.* okrenuti, okretati; ſich —, ſ. Umhertreiben.
Umtreten, *v. a.* (zu Boden tr.), pogaziti, gaziti; —, *v. n.* obastupiti; (übertr.), prestupiti; odmetnuti se.
Umtrieb, *m.* okret, okretnja; (des Blutes), kolanje, obteč, obtok; revolucionâre —e, prevratno kovarstvo; —e machen, mutljati; (Intriguen), pletke; ſ. Umſchweif.
Umtriebszeit, *f.* obhodnja, obhodja.
Umtrinken, *v. a.* obrediti se, obredjivati se čašom.
Umtrippeln, *v. a.* cupkati oko koga.
Umtrunk, *m.* (čaša-)obrednica.
Umtummeln, *v. a.* ein Pferd —, igrati [konja.
Umtünchen, *n. a.* oličiti.
Umwachen, *v. a.* ostražiti; straživ na [okolo.
Umwachſen, *v. n.* obrasti, obrastati, zarasti.
Umwackeln, *v. n.* ševrljati (na okolo).
Umwalden, *v. a.* šumom obsaditi.
Umwallen, *v. a.* eine Stadt —, obkopati; (*fig.*) zaokupiti.
Umwallung, *f.* obkop, bedem.
Umwälzen, *v. a.* ein Rad —, okretati kolo; einen Stein —, prevrnuti, preokrenuti, prevaliti kamen; ein Staat —, razvratiti, prevratiti državu; (rundum w.) valjati; (rundum bew.) ovaljati.
Umwälzer, *m.* prevratnjak.
Umwälzung, *f.* (eines Steines), valjanje; (der Erde), okretnja; (eines Staates), prevrat, revolucija.
Umwälzungsplan, *m.* prevratna osnova.
Umwälzungsſchrift, *f.* prevratna knjiga.
Umwälzungsverſuch, *m.* pokušaj prevrata.
Umwandeln, *v. a.* preokrenuti, preobrnuti; ein Zeitwort —, sprezati glagolj; ſ. Reluiren; —, *v. n.* hoditi, tumariti.
Umwandelung, *f.* prekretnja; (*gram.*) sprega; — einer Strafe, proměna kazni (kaštige, pedepse); ſ. Reluition.
Umwandern, *v. n.* putovati (po světu).
Umwanken, *v. n.* teturati.
Umwaſchen, *v. a.* oprati; preoprati.
Umwechſeln, *v. n.* mit Jemand —, měnjati se, proměniti se s kim; zaměnjivati se; —, *v. a.* měnjati, izměniti; Geld —, proměniti, razbiti novce.
Umwechſelung, *f.* měna, izměna; proměna.
Umwedeln, *v. a.* omahivati repom oko koga.
Umweg, *m.* zahod, oblaz, oblazak, obhodje, zalaz; einen — machen, zalaziti, zahoditi; es iſt für mich ein —, zahodno mi je, na zahod mi je; auf einem —e, stranputicom; (*fig.*) ohne —e, bez okolišenja.
Umwehen, *v. a.* sduhnuti, spuhnuti; die Mailuft umweht mich, prolětni větrić pirka i. popuhuje oko mene.
Umweibig, *adj.* (*perigynus*), obaplodan.
Umweißen, *v. a.* oběliti.
Umwelt, *f.* svět oko nas.
Umwenden, *v. a.* prevrnuti, prevraćati; izkrenuti, izkretati, izvrnuti, izvrtati; die Hand —, obrnuti ruku; den Wagen —, (mit d. Wagen —), okrenuti, obrnuti, zamaknuti, kretati kola; ſich —, obrnuti se, obrtati se, osvrnuti se, osvrtati se; —, *v. n.* der Kutſcher wendet um, kočijaš okreće kola.
Umwerfen, *v. a.* einen Mantel —, zagrnuti, prigrnuti, ogrnuti kabanicu; zagrnuti se, prigrnuti se, zaogrnuti se kabanicom; (umſtoßen), prevrći, obaliti, oboriti, prevaliti, prehititi; ein Glas —, prevrnuti čašu; —, *v. n.* der Kutſcher hat umgeworfen, prevalio kočijaš kola; wir wurden umgeworfen, prevalila su nam se kola; der Wagen wurde umgeworfen, prevalila se kola; (v. Hirſch.) zaokrenuti; (v. Schwangern), pometnuti; izvrći; (bewerfen),
Umwichſen, *v. a.* ovoštiti. [obacati.
Umwickeln, *v. a.* (anders wickeln), premotati; ein Kind —, previti děte; (her—), einen Faden um den Finger —, omotati, obaviti, oviti, obavijati, omotavati konac oko prsta i. koncem prst.
Umwimmeln, *v. a.* vrvljeti oko koga.
Umwimmern, *v. a.* ciktati oko koga.
Umwinden, *v. a.* (um etwas w.), oviti, omotati, okomotati, obaviti, uviti, ovijati (što oko čega, što čim); (v. neuem w.) premotati, previti; ſich —, uviti se, poviti se oko čega.
Umwinder, *m.* ovijač, povijač.
Umwirbeln, *v. n.* vijati se oko čega
Umwirken, *v. a.* (b. Schmied), sagnuti, sagibati.
Umwiſchen, *v. a.* obrisati, otrti.
Umwittern, *v. n.* obnjušivati.
Umwogen, *v. a.* obleći, zaokupiti.
Umwohnen, *v. n.* na okolo stanovati.
Umwohner, *m.* okolni stanovnik.
Umwölben, *v. a.* osvoditi.
Umwölken, *v. a.* oblačiti, naoblačiti; (*fig.*) nasumoriti; ſich —, *v. r.* na-

Digitized by Google

oblačiti se; umwölkte Stirn, namrštено, namrgodjeno čelo.

Umwerfeln, *v. a.* previjati.

Umwühlen, *v. a.* preriti, prerovati, razrovati; (rundum w) obriti, obrovati.

Umwurf, *s.* Überwurf.

Umzacken, *v. a.* naperiti na okolo.

Umzählen, *v. a.* prebrojiti, iznova brojiti.

Umzapfen, *v. a.* pretočiti, pretakati.

Umzaubern, *v. a.* obajati, očariti.

Umzäunen, *v. a.* oplotiti, ograditi, ogradjivati.

Umzäunung, *f.* oplotnica, oplot; ograda.

Umzeichnen, *v. a.* obilježiti.

Umzerren, *v. a.* tezmati.

Umziehen, *v. n.* (umherz.) povlačiti se, tući se, hodati; Land und Waſſer —, prehoditi more i zemlju; (umſiedeln), preseliti se; —, *v. a.* (zu Boden z.) svući na tle, svaliti, povaliti; Kleider —, preobući haljine; Schuhe —, preobuti cipele; ſich —, preobući se, preoblačiti se; preobuti se, preobuvati se; das Bett mit Vorhängen —, zavěsiti postelju; (umgeben), obkoliti, okružiti, oděnuti.

Umziffern, *v. a.* očisliti, obrojiti.

Umzimmern, *v. a.* obtesati, obdělati.

Umzingeln, *v. a.* obkoliti, zaskočiti, opasati, oklopiti; zapasati (oko čega); Einen —, skoliti, zaokupiti, prizajmiti, okupiti koga.

Umzirkeln, *v. a.* okružiti.

Umziſchen, *v. a.* šikati oko čega.

Umzuckern, *v. a.* osladoriti, ošećeriti.

Umzug, *m.* (Vorhang), zastor, zavěsa; (Proceſſion), obhod, provod.

Umzwängen, *v. a.* stegnuti.

Umzwitſchern, *v. n.* cvrkutati oko čega.

Unabänderlich, *adj* nepromênljiv; (*gram.*) neskloniv.

Unabänderlichkeit, *f.* nepromênljivost; (*gram.*) nesklonivost. [ljen.

Unabgeſondert, *adj.* neodlučen; neoddě-

Unabgezogen, *adj.* nepretočen

Unabhängig, *adj.* neodvisno, nezavisan; (ſelbſtſtändig), samostalan; — ſein, leben, biti sam svoj, nevisěti o nikom.

Unabhängigkeit, *f.* neodvislost, nezavislost.

Unabhelflich, Unabhülflich, *adj.* bezpomoćan; das iſt —, tomu neima pomoći.

Unabläſſig, *adj.* neprestani, bez pre-

Unabläſſigkeit, *f.* neprestanost. [stanka.

Unabläßlich, *adj.* neoprostiv.

Unabläsbar, *adj.* neodkupan.

Unabmeßlich, *adj.* neizmêran.

Unabſehbar, *adj.* nesgledan, nepregledan, nedogledan.

Unabſetzbar, *adj.* nesvrgljiv, nesbaciv; er iſt —, nemože se svrći, sbaciti; (v. Waaren), nemože se prodati.

Unabſetzbarkeit, *f.* nesvrgljivost, nesbacivost.

Unabſichtlich, *adj.* nehotinji; —, *adv.* u nehvalj, bez namêre.

Unabtretbar, *adj.* neustupan, neustupljiv.

Unabweichlich, *adj.* neukloniv.

Unabwendbar, *adj.* neodvratljiv, neodvratan, neukloniv. [nivost.

Unabwendbarkeit, *f.* neodvratnost, neuklo-

Unächt, *s.* Unecht. [pazi.

Unachtſam, *adj.* nepažljiv; er iſt —, ne-

Unachtſamkeit, *f.* nepažljivost.

Unadelig, *adj.* neplemenit.

Unähnlich, *adj.* nesličan, nenaličan; ſie ſind —, nisu jednaki; nisu si nalik.

Unähnlichkeit, *f.* nesličnost, neslika, nenaličnost; nejednakost.

Unanbringlich, *adj.* nedostavan.

Unandächtig, *adj.* nepobožan.

Unangebaut, *adj.* neradjen, neteżan; —es Land, ledina, čèlica. [miren.

Unangefochten, *adj.* nenapadan, neuzne-

Unangekleidet, *adj.* neobučen.

Unangemeldet, *adj.* neprijavljen; nejavljen; — eintreten, stupiti (u sobu) neprijaviv se.

Unangemeſſen, *adj.* neprimêren.

Unangemeſſenheit, *f.* neprimêrenost.

Unangenehm, *adj.* neugodan; das iſt mir gar nicht —, to mi je baš drago; eine —e Nachricht, nepovoljan glas.

Unangerührt, *s.* Unberührt.

Unangeſehen, *adv.* — der Perſon, neglededeć tko je tko.

Unangetaſtet, *s.* Unberührt.

Unangreifbar, *adj.* nenapadljiv.

Unanim, *adj.* jednodušan.

Unanimität, *f.* jednodušnost.

Unannehmlich, *adj.* der Vorſchlag war —, predlog se nije mogao primiti; (unangenehm), nepovoljan.

Unannehmlichkeit, *f.* nepovoljnost, nepovoljština.

Unanſehnlich, *adj.* (v. Menſch.) negledan, neugledan, nevidjen; (unbedeutend), neznatan, malovažan. [nost.

Unanſehnlichkeit, *f.* neuglednost; neznat-

Unanſtändig, *adj.* nepristojan.

Unanſtändigkeit, *f.* nepristojnost, nepodob-

Unanſtößig, *adj.* nesmutljiv. [ština.

Unanſtößigkeit, *f.* nesmutljivost. [ljiv.

Unanwendbar, *adj.* nerabljiv, neuporav-

Unanwendbarkeit, *f.* nerabnost; (ein. Geſetzes), neuporavnost.

Unarbeitſam, *adj.* neradin.

Unart, *f.* zla navada, zao običaj, adet; zla ćud; nepristojnost, neuljudnost.

Unart, *m.* zločko.

Unartig, *adj.* nepristojan, neuljudan.

Unartigkeit, *f.* nepristojnost, neuljudnost.

Unartikulirt, *adj.* nečlankovit, bezčlan.

Unau, *m.* (*Bradypus didactylus*), dvoprsta tromina.

Digitized by Google

Unaufgeräumt, *adj.* nespremljen, nerazpremljen; (*fig.*) zle volje, neveseo.
Unaufhaltbar, Unaufhaltſam, *adj.* nepridržljiv; es iſt —, neda se ustaviti.
Unaufhörlich, *adj.* neprestan, bez prestanka; —, *adv.* neprestano, jednako; es regnet —, kiša pada, neprestaje.
Unauflösbar, Unauflöslich, *adj.* neraz(d)rěšiv; (*chem.*) neraztvoran; ſ. Unlöslich.
Unauflösbarkeit, *f.* neraz(d)rěšivost; (*chem.*) ſ. Unlöslichkeit.
Unaufmerkſam, ſ. Unachtſam.
Unaufrichtig, *adj.* neiskren.
Unaufſchiebbar, Unaufſchieblich, *adj.* neodgodiv, neodgodan; das iſt —, to se nemože odgoditi.
Unaufbleiblich, *adj.* neobhodan; —e Folgen, stalne, stavne poslědice.
Unausforſchlich, ſ. Unerforſchlich.
Unausführbar, *adj.* neizvodan; nemogućan; das iſt —, to se nemože izvesti; to nije moguće.
Unausführbarkeit, *f.* neizvodnost, neizvodljivost; nemogućnost.
Unausführlich, ſ. Unausführbar.
Unausgearbeitet, *adj.* neizradjen, neizděljan; nedoradjen; nedovršen.
Unausgebacken, *adj.* nedopečen; es iſt —, nije dobro izpečen.
Unausgebaut, *adj.* nedogradjen.
Unausgebildet, *adj.* neuzobražen, neizobražen.
Unausgemacht, *adj.* neodlučen; neugovoren.
Unausgenommen, *adv.* bez iznimke.
Unausgeſetzt, *adj.* neprekidan, neprestan; —, *adv.* bez pretrga, prekida, prestanka; ſich — beſchäftigen, neprestano raditi.
Unauslöſchbar, Unauslöſchlich, *adj.* neizbrišljiv, nezagladiv; (v. Feuer), neugašljiv; ein —er Haß, věčna mržnja.
Unauslöſchlichkeit, *f.* neizbrišljivost, nezagladivost; neugašljivost.
Unausſprechlich, *adj.* neizkazan, neizrečen; das freuet mich —, nemogu kazati, kako me to veseli, kako mi je to drago.
Unausſprechlichkeit, *f.* neizkazanost, neizrečenost.
Unausſtehlich, *adj.* nesnosan; das iſt mir —, toga nemogu podněti; to mi je dogrdělo i. dozlogrdělo.
Unaustilgbar, *adj.* nezagladiv; ſ. Unvertilgbar.
Unband, *m.* pušt, razuzdanik.
Unbändig, *adj.* neobuzdan; silodrpan, samovoljan; — werden, pogoropaditi se; ein —es Pferd, neukrotiv, běsan konj.
Unbändigkeit, *f.* neobuzdanost, silodrpnost, samovolja; běs.
Unbarmherzig, *adj.* nemilostiv, nesmiljen, nemilosrdan; —, *adv.* nemilo, nemilice.
Unbarmherzigkeit, *f.* nemilostivost, nemilosrdje, nesmiljenost.
Unbärtig, *adj.* golobrad, golobradast.
Unbeachtet, *adv.* nehajuć za što; — laſſen, nehajati za što.
Unbeantwortet, *adj.* bez odgovora; einen Brief — laſſen, neodgovoriti na list; dieſer Brief iſt noch —, na ovaj list nije jošte odgovoreno.
Unbearbeitet, Unbebaut, *adj.* neradjen; netežan; —es Land, ledina, cělica.
Unbedacht, Unbedächtig, Unbedachtſam, *adj.* nesmotren, nesmišlen, nerazložan, nerazsudan.
Unbedacht, *m.* Unbedachtſamkeit, *f.* nesmotrenost, nesmislenost, nerazsudnost.
Unbedeckt, *adj.* nepokriven; zagaljen; —er Credit, neosègurana veresija.
Unbedenklich, *adj.* (anſtandslos), bezzabavan; ein —er Zeuge, svědok, kojemu neima zabave; (gefahrlos), bezopasan; (unverdächtig), nesumljiv; —, *adv.* bez (mnogoga) razmišljanja; bez zabavka; slobodno; bez sumlje (sumnje).
Unbedenklichkeit, *f.* bezzabavnost; nesumljivost; bezopasnost.
Unbedeutend, *adj.* neznatan, malovažan.
Unbedeutenheit, *f.* neznatnost, malovažnost.
Unbedingt, *adj.* bezuvětan; —er Gehorſam, podpuna pokornost; —, *adv.* bezuvětno, bez iznimke.
Unbeeidet, Unbeeidigt, *adj.* nezaklet.
Unbeeinträchtigt, *adj.* bezkvaran; bez uštrba; — ſein, nebiti na kvaru.
Unbeendigt, *adj.* nedovršen.
Unbeerbt, *adj.* bez naslědnika, poroda.
Unbeerdigt, *adj.* nesahranjen, nepokopan.
Unbefahren, *adj.* ein —er Weg, neutrven put.
Unbefangen, *adj.* nepriuzet, neobuzet; nepristrastan; — ſprechen, prostodušno govoriti; ein —er Richter, nepristran sudac.
Unbefangenheit, *f.* nepriuzetost, neobuzetost; nepristrastnost; (eines Richters), nepristranost; (*fig.*) prostodušje.
Unbefeldert, *adj.* bez zemljišta, polja; ein —er Häusler, bezpoljac, žiljer i. željar bez polja.
Unbefiedert, *adj.* golušav, goluždrav.
Unbefleckt, *adj.* bez skvrne, mrlje; nezamrljan; (feuſch), neoskvrnjen; čist; die —e Jungfrau Maria, prečista děvica Marija; ein —er Lebenswandel, neporočan život.
Unbefleckтheit, *f.* neoskvrnjenost; čistoća; neporočnost.
Unbefriedigend, *adj.* nedovoljan.
Unbefriedigt, *adj.* nezadovoljan.
Unbefugt, *adj.* nepovlašten, bezvlastan; —e Prägung, nedopušteno kovanje.
Unbefugtheit, Unbefugniß, *f.* nepovlaštenost, bezvlašće.
Unbegleitet, *adj.* bez pratnje, sam samcat.

Digitized by Google

Unbegnüglich, *adj* nezadovoljan.
Unbegränzlich, *adj* neograničiv.
Unbegränzt, *adj.* neograničen, neomedjašen; bez kraja; von —er Güte, dobar kao dobar danak, neizměrno dobar; ein —es Feld, polje bez medjah.
Unbegreiflich, *adj.* nedokučiv, nedohitan, nepostižan; das iſt mir —, toga mi um nepostiže, neshvaća, nepoima.
Unbegreiflichkeit, *f.* nedokučivost, nedohitnost, nepostižnost.
Unbegütert, *adj.* bez imanja, neimućan.
Unbehaart, *adj.* golišav, go(l).
Unbehagen, *n.* neugoda, nelašće, negodje.
Unbehaglich, *adj.* neugodan, nelastan.
Unbehaglichkeit, *f.* neugodnost, negodnost, nelast.
Unbehauen, *adj.* (v. Holze), neotesan; (v. Boden), neokopan.
Unbeherzt, *adj.* bez srca; strašljiv; — ſein, neimati srca.
Unbeholfen, Unbehülflich, *adj.* nespretan, nesgraban, lipav.
Unbeholfenheit, Unbehülflichkeit, *f.* nespretnost, nesgrabnost.
Unbehütet, *adj.* nečuvan.
Unbehutſam, *adj.* bezopazan, bez opipa, opreza; eine —e Äußerung, nesmotrena rěč. [trenost.
Unbehutſamkeit, *f.* bezopaznost; nesmo-
Unbekannt, *adj.* nepoznat, neznan; ſein Geburtsort iſt —, nezna mu se za rodište; das iſt mir —, toga neznam; ein —er Menſch, ſ. Unbekannte; es blieb —, nije se za to doznalo.
Unbekannte, *m.* neznanik.
Unbekanntſchaft, *f.* nepoznavanje, nepoznanstvo.
Unbekehrt, *adj.* neobraćen.
Unbekreuzt, *adj.* neprekršten.
Unbekümmert, *adj.* bezbrižan, bez brige; ſeien Sie deshalb —, nestarajte se radi
Unbeladen, *adj.* prazan. [toga.
Unbelaſtet, *adj.* nezadužen.
Unbelaubt, *adj.* bez lišća; go(l).
Unbelebt, *adj.* neživući; mrtav.
Unbeleſen, *adj.* nečitao; ein —er Menſch, čověk, koji je malo (knjigah) čitao i.
Unbeleſenheit, *f.* nečitalost. [štio.
Unbeleuchtet, *adj.* nerazsvětljen.
Unbeliebt, *adj.* mrzak; er iſt —, netrpega; nije primljen (kod koga).
Unbeliebtheit, *f.* mrzkoća.
Unbelohnbar, *adj.* nenagradiv.
Unbelohnt, *adj.* nenagradjen, nenadaren.
Unbemannt, *adj.* bez momčadi.
Unbemerkt, *adj.* nespažen, neopažen; es iſt — geblieben, nije nitko spazio i. opazio.
Unbemittelt, *adj.* neimućan; ubog.
Unbemitteltheit, *f.* uboštvo.
Unbenannt, *adj.* neimenovan.
Unbeneidet, *adj.* bez zavisti; er genießt ſein Glück —, nitko mu nezavidi sreće što ju uživa.
Unbenommen, *adv.* es iſt ihm —, prosto mu je, od volje mu je, voljan je.
Unbenutzt, *adj.* neupotrebljen.
Unbequem, *adj.* nesgodan, nepriličan; neudoban; nelastan; das iſt mir —, to mi je s neruke i. na prez ruku; to mi je neprilično; — ſitzen, zlo sěděti; zu —er Zeit kommen, u nevrěme i. u nedoba doći.
Unbequemlichkeit, *f.* neprilika, nesgoda; neruka; nelast; Einem viele —en verurſachen, zadati komu mnogo neprilikah.
Unberathen, *adj.* bez savěta; neznajući se světovati; ſ. Unverheiratet.
Unberechenbar, *adj.* ein —er Schaden, neizměrna šteta.
Unberechtigt, *adj.* er iſt —, nije vlastan; neima vlasti, prava.
Unberedet, *adj.* nenagovoren.
Unberedt, *adj.* nebesědan, nerěčit.
Unberichtigt, *adj.* nepopravljen; neizpravljen; (v. Schuld.) neplaćen.
Unberitten, *adj.* (v. Menſch.) bez konja; — ſein, neimati konja; (v. Pferden), nejahan; (nicht zugeritten), neobučen, nebiran.
Unberufen, *adj.* nezvan; (ohne Beruf), bez zvanja; bez vlasti; er mengt ſich — darein, paća se u to, a nespada na njega.
Unberufene, *m.* samozvanac.
Unberührt, *adj.* netaknut; netegnut; etwas — ſtehen laſſen, nedotaknuti se čega; nedirnuti u što; (*fig.*) netegnut, čist.
Unbeſchadet, *adv.* bez štete; — ſeiner Ehre, bez povrede njegova poštenja.
Unbeſchädigt, *adj.* neoštećen, nekrn; zdrav i čitav.
Unbeſchäftigt, *adj.* bezposlen, bez posla.
Unbeſchattet, *adj.* nezasěnjen; bez sěne, hlada. [nerazborit.
Unbeſcheiden, *adj.* nečedan, neskroman,
Unbeſcheidenheit, *f.* nečednost, neskrom-
Unbeſchlagen, *adj.* (v. Pferd.) bos. [nost.
Unbeſchnitten, *adj.* neobrezan.
Unbeſcholten, *adj.* neprikoran, neporočan; ein —er Ruf, dobar glas.
Unbeſcholtenheit, *f.* neprikornost, nepo-
Unbeſchränkt, *adj.* neograničen. [ročnost.
Unbeſchränktheit, *f.* neograničenost.
Unbeſchreiblich, *adj.* neizpisan, neopisan; das iſt —, to se nemože izpisati, opisati; — groß, neizměrno velik.
Unbeſchrieben, *adj.* (z. B. Papier), čist.
Unbeſchuht, *adj.* bos.
Unbeſchützt, *adj.* bez zaštite, obrane.
Unbeſchwert, *adj.* bezteretan, bez tereta.
Unbeſeelt, *adj.* bez života.
Unbeſehen, *adj.* nevidjen, negledan.

Digitized by Google

Unbeſetzt, *adj.* nezapremljen, nezaručen; (v. Amte), nepopunjen, prazan.
Unbeſiegbar, *adj.* nepobědiv; nedobitan.
Unbeſoldet, *adj.* bezplatan, bez plate.
Unbeſonnen, *adj.* nesmislen, nesmotren, nerazborit.
Unbeſonnenheit, *f.* nesmislenost, nesmotrenost, nerazboritost.
Unbeſorgt, *adj.* ein —er Auftrag, neobavljena naručba; ſeien Sie deshalb ganz —, nemojte se radi toga ni malo starati i. brinuti.
Unbeſſerlich, *adj.* nepopravljiv; das iſt —, to se nemože popraviti.
Unbeſſerlichkeit, *f.* nepopravljivost.
Unbeſtand, *m.* nepostojanstvo, nestalnost, nestavnost; (ein. Kaufes), nevaljanost.
Unbeſtändig, *adj.* nepostojan, nestavan; ein —es Wetter, nestalno, ćudljivo, promenljivo vrěme; ein —er Menſch, nepostojan, prevrtljiv čověk.
Unbeſtändige, *f.* prevrtača.
Unbeſtändigkeit, *f.* nepostojanost; ſ. Unbeſtand.
Unbeſtattet, *adj.* nesahranjen.
Unbeſtechbar, **Unbeſtechlich**, *adj.* nepodmitljiv, nepodkupljiv; neumitan, bezmitan; er iſt —, neda se podmititi; neprima mita.
Unbeſtechliche, *m.* bezmitnik.
Unbeſtechlichkeit, *f.* nepodmitljivost; bezmitnost, neumitnost, nepodkupljivost.
Unbeſtellt, *adj.* neizručen, neobavljen; (v. Feld), neobradjen.
Unbeſternt, *adj.* bez zvězdah.
Unbeſtimmbar, *adj.* das iſt —, to se nemože ustanoviti.
Unbeſtimmt, *adj.* neodredjen, neodlučen; neustanovljen; (neopredělјen); (ungenau), netočan; der Ort iſt —, město nije odredjeno; das iſt eine —e Antwort, to je: hoće, neće; auf —e Zeit, bez roka; die —e Art, ſ. Infinitiv; er iſt noch —, još nije odlučio; (ungewiß), neizvěstan, nestanovit.
Unbeſtimmtheit, *f.* neodredjenost; neizvěstnost, nestanovitost.
Unbeſtraft, *adj.* nekažnjen, bez kazni.
Unbeſtreitbar, *adj.* nepobitan; das iſt —, to se nemože pobiti, pobijati; to se nemože nijekati.
Unbeſtritten, ſ. Unangefochten.
Unbeſudelt, *adj.* nezamazan, nezamrljan.
Unbetagt, *adj.* ne pri dobi, nevremešan.
Unbetont, *adj.* bez naglaska.
Unbeträchtlich, *adj.* neznatan, malen.
Unbetreten, *adj.* nepogažen; ein —er Weg, cesta, po kojoj se još nije hodilo.
Unbetriebſam, *adj.* neobrtan, neprometan.
Unbetrüglich, *adj.* nevarljiv, neprevarljiv.
Unbeugſam, *adj.* nepriklonit, nepreklon; tvrdoglav, tvrd.
Unbeugſamkeit, *f.* nepreklonost; nepriklonstvo; tvrdoglavost.

Unbewacht, *adj.* nečuvan; im einem —en Augenblick, (u čas), kad nitko nije pazio.
Unbewaffnet, *adj.* neoružan, bez oružja; (*bot.*) bez bodljikah; nebodljiv.
Unbewandert, *adj.* nevěšt; er iſt darin —, nije tomu věšt.
Unbeweglich, *adj.* nepomičan, negibiv; — da ſitzen, nepomično sědeti; — ſtehen, stajati kao ukopan; —e Güter, nepokretna dobra, nepokretnine; er blieb bei ihren Bitten —, nije ga ganula njezina molba.
Unbeweglichkeit, *f.* nepomičnost; negibivost; nepokretnost.
Unbewehrt, ſ. Unbewaffnet.
Unbeweibt, *adj.* neoženjen; er iſt —, neima žene, nije oženjen.
Unbeweint, *adj.* er ſtarb —, nitko za njim nije plakao, kad je umro; nitko ga nepožali, što je umro.
Unbewieſen, *adj.* nedokazan; das blieb —, to se nije dokazalo.
Unbewohnbar, *adj.* das Haus iſt —, u ovoj se kući nemože stanovati.
Unbewohnt, *adj.* nenaseljen; ein —es Haus, pusta, prazna kuća.
Unbewölkt, *adj.* ein —er Himmel, vedro nebo; čisto nebo.
Unbewußt, *adj.* nesvěstan; neznajući; das iſt mir —, toga neznam; es iſt ihr nicht —, znaš.
Unbezahlbar, *adj.* nenaplatan; das iſt —, to se nemože naplatiti.
Unbezahlt, *adj.* neplaćen; es blieb —, nije bilo plaćeno.
Unbezähmbar, *adj.* neukrotiv. [uzdan.
Unbezähmt, *adj* neukrođen; (*fig.*) neob-
Unbeziehlich, **Unbezüglich**, *adj.* neodnosan.
Unbezweifelt, *adj.* nedvojben; nesumljiv; das iſt —, neima sumnje, to se nesumnja, nedvoumi, nedvoji.
Unbezweiflich, *adj.* es iſt —, nemože se posumnjati, dvoumiti, dvojiti.
Unbezwinglich, *adj.* nedobitan, nepredobitan, nepobědiv.
Unbezwinglichkeit, *f.* nedobitnost, nepredobitnost, nepobědivost.
Unbezwungen, *adj.* nedobiven, nepobědjen; neosvojen.
Unbieder, *adj.* nepošten.
Unbiederkeit, *f.* nepoštenje.
Unbiegſam, *adj.* negibak; neokretan; (*gram.*) neskloniv; ſ. Unbeugſam.
Unbiegſamkeit, *f.* negibkoća, krkoća; (*fig.*) ſ. Unbeugſamkeit.
Unbild, *n.* grdoba, grdobština.
Unbilde, *f.* krivda, nepravda.
Unbildſam, *adj.* netvorni; neobrazovni.
Unbill, ſ. Unbilde.
Unbillig, *adj.* nesdušan, neptavedan; (v. Preiſe), nepriličan, skup.

Digitized by Google

Unbilligkeit, *f.* nesdušnost, nepravednost; (v. Pr.) nepriličnost, neprimě-
Unblutig, *adj.* nekrvav. [renost.
Unbotmäßig, *adj.* nepokoran.
Unbotmäßigkeit, *f.* nepokornost.
Unbrauchbar, *adj.* neraban, neupotrebljiv; nevaljao; das ist —, to se nemože rabiti; to već nije za potrebu; er ist —, ničemu nije; (unfähig), nesposoban, neprikladan.
Unbrauchbarkeit, *f.* nerabnost, neupotrebljivost; die — eines Beamten, nesposobnost urednika.
Unbrüderlich, *adj.* nebratski; —e Gesinnungen, nebratstvo.
Unbrüderlichkeit, *f.* nebratstvo.
Unbußfertig, *adj.* nepokajni, neskrušen; nerazkajan; — sein, nehtěti se pokajati.
Unbußfertigkeit, *f.* nepokajnost, nerazkajanost; neskrušenost.
Unchrist, *m.* nekršténik; die —en, nekrst.
Unchristlich, *adj.* nekršćanski, nehrišćanski; (*fig.*) nemio.
Unchristlichkeit, *f.* (*fig.*) nemilostivnost.
Uncialbuchstabe, *m.* veliko slovo.
Und, *conj.* i; er hat viel — ich gar nichts, on ima mnogo, a ja ništa; zieh dich an — hole mir Wein, obuci se, pa(k) donesi vina.
Undank, *m.* nehvala, nehar; s. Undankbarkeit; (spr.) — ist der Welt Lohn, za moje dobro slomiše mi rebro.
Undankbar, *adj.* nezahvalan, neharan, neblagodaran; das ist eine —e Arbeit, taj se posao zlo plaća.
Undankbare, *m.* nezahvalnik, neharnik; —, *f.* neharnica.
Undankbarkeit, *f.* nezahvalnost, neharnost, neblagodarnost.
Undenkbar, *adj.* nepomisliv; das ist —, to se nemože ni pomisliti, zamisliti; s. Unbegreiflich.
Undenkbarkeit, *f.* nepomislivost; s. Unbegreiflichkeit.
Undenklich, *adj.* vajkadašnji; vor —er Zeit, vajkada; seit —en Zeiten, od pamtivěka, od izkona; Bog zna od kad; (scherz.) od babazemana i od cara Stěpana.
Undeutlich, *adj.* (unklar), nejasan; taman; (unverständlich), — sprechen, nerazgovětno govoriti. [razgovětnost.
Undeutlichkeit, *f.* nejasnost; tamnost; ne-
Undeutsch, *adj.* zlo němački; s. Unverständlich.
Undichterisch, *adj.* nepěsnički, nepoetički.
Undienlich, *adj.* nekoristan; —e Speisen, nezdrava, nevaljana jela; es scheint mir nicht — zu sein, čini mi se, da neće biti s gorega, ako ...
Undienlichkeit, *f.* nekorist, nevaljalost.
Undienstfertig, *adj.* neuslužan, neposlužan.
Undienstfertigkeit, *f.* neuslužnost, neposlužnost.
Unding, *n.* nebilica; ništa; das ist ein —, to nije ništa.
Undressirt, *adj.* nenaučen, neobučen, neuk.
Undulation, *f.* valjavica.
Unduldsam, s. Intolerant usw.
Undurchdringbar, Undurchdringlich, *adj.* (z. B. Wald), neprohodan; (*phys.*) neprobitan; ein —es Geheimniß, velika tajna.
Undurchdringlichkeit, *f.* neprobitnost.
Undurchsichtig, *adj.* neprozračan, neproziran; es ist —, neprovidi se krozanj.
Undurchsichtigkeit, *f.* neprozračnost, neprozirnost.
Uneben, *adj.* neravan; hrapav.
Unebene, *f.* hrapotinja, hrapa.
Unebenheit, *f.* neravnost; hrapavost; —en, *pl.* hrapotine.
Unebenmäßig, *adj.* nesuměran.
Unecht, *adj.* neprav; —es Gewicht, kriva vaga; —er Bruch, nepravi lomak; (v. Rind) nezakonski.
Unechtheit, *f.* nepravost; krivost.
Unedel, *adj.* neplemenit; nepristao; uneble Metalle, proste kovine.
Unehe, *f.* priležništvo.
Unehelich, *adj.* nezakonski.
Unehrbar, *adj.* nečastan; nepristojan.
Unehrbarkeit, *f.* nečastnost; nepristojnost.
Unehre, *f.* nečast; nepoštenje; sramota.
Unehrenhaft, *adj.* nečastan; zazoran; das ist —, to je zazor.
Unehrerbietig, *adj.* nesměran, nepriklonit.
Unehrerbietigkeit, *f.* nesměrnost.
Unehrlich, *adj.* nepošten; — an Jemanden handeln, nepošteno s kim postupati.
Unehrlichkeit, *f.* nepoštenje.
Uneigennützig, *adj.* nesebičan; — handeln, negledati svoje koristi, neraditi za svoju korist.
Uneigennützigkeit, *f.* nesebičnost.
Uneigentlich, *adj.* nesvojstven, nevlastit; im —en Sinne, u prenešenom smislu.
Uneinbringlich, *adj.* nenaplatan, neizvěriv; propao. [tèrivost.
Uneinbringlichkeit, *f.* nenaplatnost, neiz-
Uneingebunden, *adj.* nesvezan.
Uneingedenk, *adj.* nespominjući se; zaboravio; — sein, nespominjati so, neopominjati se, nepamtiti.
Uneingekauft, *adj.* nekupljen.
Uneingesalzen, *adj.* neposoljen. [stegnut.
Uneingeschränkt, *adj.* neograničen, ne-
Uneingeweiht, *adj.* neposvećen; (*fig.*) neznajući.
Uneinig, *adj.* nejedin, nesložan; nesklađan; — sein über etwas, neslagati se; nesudarati se (u čem); — werden, zavaditi se; — machen, zavaditi.
Uneinigkeit, *f.* nesloga, nesklad; in — leben, nesložno živjeti.

Digitized by Google

Uneinnehmbar, *adj.* nedobitan, nepredo-
Uneins, ſ. Uneinig. [bitan.
Uneinträglich, *adj.* bez uhara.
Unempfänglich, *adj.* er iſt — für die Wiſſenſchaft, neprima ga se znanost; nemari za znanosti.
Unempfindlich, *adj.* bezćutan, bezćuvstven; (*fig.*) tvrd na srcu.
Unempfindlichkeit, *f.* bezćutnost, bezćuvstvenost.
Unempfindſam, *adj.* nećutljiv, neosětljiv.
Unendlich, *adj.* bezkonačan, bezkrajni; bez kraja i konca; die —e Zeit, nedospětno vrěme; — lieben, neizmerno ljubiti; das geht ins Unendliche, tomu neima kraja ni konca; —e Güte, neizměrna dobrota; — gut, predobar.
Unendlichkeit, *f.* bezkonačnost, bezkrajnost; nedospětnost; neizmernost.
Unentbehrlich, *adj.* neobhodno potrebit; er iſt ihm —, nemože biti bez njega.
Unentbehrlichkeit, *f.* neobhodna potreba.
Unentdeckt, *adj.* neodkriven; neobreten.
Unentgeltlich, *adj.* bezplatan, bez plate; —, *adv.* ſ. Umſonſt.
Unentgeltlichkeit, *f.* bezplatnost.
Unenthaltſam, *adj.* neuztegnut, neuzpregnut; neuzdržan, netrězan; — ſein, neuzdržavati se.
Unenthaltſamkeit, *f.* neuztegnuće, neuzpregnuće; netrěznost, neuzdržavanje.
Unentſchieden, *adj.* neodlučen; die Sache iſt noch —, još nije odlučeno.
Unentſchiedenheit, *f.* neodlučnost.
Unentſchloſſen, *adj.* neodvažan; — ſein, skanjivati se; ich bin noch —, jošte nisam pravo odlučio; neznam, šta bih; ein —er Menſch, skanjivalo.
Unentſchloſſenheit, *f.* neodvažnost; ska-
Unentwickelt, *adj.* nerazvit. [njivanje.
Unerachtet, ſ. Ungeachtet.
Unerbittlich, *adj.* neumoliv; tvrd; er iſt —, neda se namoliti, umoliti.
Unerbittlichkeit, *f.* neumolivost.
Unerbrochen, *adj.* nerazpečaćen.
Unerfahren, *adj.* neizkusan; nevěšt, nevičan, neuk. [neukost.
Unerfahrenheit, *f.* neizkustvo; nevěština,
Unerforſchbar, Unerforſchlich, *adj.* neiztražljiv, neizpitljiv. [pitljivost.
Unerforſchlichkeit, *f.* neiztražljivost, neiz-
Unerfreulich, *adj.* nepovoljan; neveseo, neprijatan.
Unergründlich, *adj.* bezdan; (*fig.*) nedohitan; ſ. Unerforſchlich. [stiživost.
Unergründlichkeit, *f.* nedohitnost, nepo-
Unerheblich, *adj.* neznatan; eine —e Sache, malenkost; ſ. Unweſentlich.
Unerheblichkeit, *f.* neznatnost.
Unerhört, *adj.* nečuven; ſeine Bitte blieb —, nije mu molba uslišana.
Unerinnerlich, *adj.* das iſt mir —, toga nepamtim, toga se neopominjem.

Unerkannt, *adj.* nepoznat; er blieb —, nisu ga poznali.
Unerkenntlich, *adj.* neharan, nezahvalan.
Unerkenntlichkeit, *f.* neharnost, nezahvalnost.
Unerklärbar, Unerklärlich, *adj.* das iſt mir —, toga nemogu ugonenuti, shvatiti, pojmiti. [hitnost.
Unerklärbarkeit, *f.* nedokučivost, nedo-
Unerläßlich, *adj.* neodpustiv; das iſt —, to se nemože odpustiti; bez toga nemože biti.
Unerlaubt, *adj.* nedopušten, nedozvoljen.
Unerledigt, *adj.* nerěšen; es iſt noch —, jošte nije rěšeno.
Unerlöſchlich, *adj.* neugašljiv.
Unermeßlich, *adj.* neizměran; —e Reichthümer, nebrojeno, golemo blago.
Unermeßlichkeit, *f.* neizmernost, bezmernost.
Unermüdet, Unermüdlich, *adj.* neumoran, neutrudan; er iſt —, vazda trudi; nestaje. [nost.
Unermüdlichkeit, *f.* neumornost, neutrud-
Unerörtert, *adj.* nerazložen.
Unerquicklich, *adj.* suhoparan.
Unerreichbar, *adj.* nedostižan, nedokučljiv.
Unerreichbarkeit, *f.* nedostižnost.
Unerſättlich, *adj.* nesit; er iſt —, nemože ga čověk zajaziti.
Unerſättlichkeit, *f.* nesitost.
Unerſchaffen, *adj.* nestvoren; samosazdan.
Unerſchöpflich, *adj.* neizcrpiv, neizcrpljiv.
Unerſchöpflichkeit, *f.* neizcrpljivost.
Unerſchrocken, *adj.* neprestrašen, neustrašen; (*poët.*) bez bojazni i bez straha; (nicht ſchreckbar), neuplašiv, neustrašiv.
Unerſchrockenheit, *f.* neuplašivost, neustrašivost; smělost.
Unerſchütterlich, *adj.* nepokolebljiv, neuzkolebiv; (*fig.*) tvrd.
Unerſchütterlichkeit, *f.* nepokolebljivost, neuzkolebivost; tvrdina.
Unerſchwinglich, *adj.* nesastavan; nesmožan; das iſt —, toga nemogu smoći, namaći.
Unerſetzbar, Unerſetzlich, *adj.* nenaknadiv, nenaknadan.
Unerſetzlichkeit, *f.* nenaknadivost, nenaknadnost.
Unerſinnlich, *adj.* das iſt —, tomu se čověk nemože domisliti, doviti.
Unerſteigbar, Unerſteiglich, *adj.* nedostupan; ein —er Berg, brdo, na koje se nitko nemože popeti.
Unerſteiglichkeit, *f.* nedostupnost.
Unerträglich, *adj.* nepodnosan, nesnosan; ſeine Gewaltthätigkeit iſt mir ſchon —, njegova mi je sila već dovrela do kostih i. došla do grše; njegova mi je sila već dozlogrdila. [nost.
Unerträglichkeit, *f.* nepodnosnost, nesnos-
Unerwachſen, *adj.* nedorasao.

Digitized by Google

Unerwartet, *adj.* nečekan; nenadan; —, *adv.* iz nenada; ſ. Plötzlich.
Unerweichlich, *adj.* neskloniv; er iſt —, neda se skloniti, ganuti, umoliti.
Unerweislich, *adj.* nedokazan, nedokaživ; das iſt —, to se nemože dokazati.
Unerweislichkeit, *f.* nedokaznost, nedokaživost.
Unerwiesen, *adj.* nedokazan.
Unerwogen, *adj.* nerazmišljen, nepromišljen; nichts — laſſen, na svaku ruku razmišljati; ſ. Ungeachtet.
Unerzählbar, *adj.* das iſt —, to se nemože pripovèditi, izkazati.
Unerzogen, *adj.* neuzgojen; razpušten, razuzdan.
Unеßbar, ſ. Ungenießbar.
Unfähig, *adj.* nesposoban; er iſt — das zu thun, (on) toga nebi učinio; nije kadar toga učiniti.
Unfähigkeit, *f.* nesposobnost.
Unfahrbar, *adj.* ein —er Weg, put i. cesta, kojom se nemožeš voziti.
Unfall, *m.* nesgoda, nesreća; es iſt ihm ein — begegnet, našla ga je (nevidovna) bèda; našla ga je bèda na suhu putu; zadesilo ga je zlo; er iſt ohne den geringſten — dort angekommen, došao je onamo, da ga glava nezaboli.
Unfehlbar, *adj.* neposrtljiv; kein Menſch iſt —, svaki čovèk može pogrešiti; Gott allein iſt —, sam Bog nemože pogrèšiti, faliti; —, *adv.* sègurno, jamačno, svakako.
Unfehlbarkeit, *f.* nepogrešivost, neposrtljivost.
Unfein, *adj.* netanak.
Unfern, *adj.* nedaleko od ...; blizu.
Unflath, *m.* smrad, gad, nečist *f.*
Unflather, *m.* gnusnik; gnusničina; (gem.) svinja; —in, *f.* gnusnica.
Unflätherei, *f.* gnusoba; (gem.) svinjarija.
Unflathig, *adj.* gnusan, gadan, smradan, pogan.
Unflathigkeit, *f.* nečistoća, gnusnost, gadnost.
Unfleiß, *m.* nemarljivost; lènost.
Unfleißig, *adj.* nemarljiv.
Unfolgſam, *adj.* neposlušan; nepovodljiv.
Unfolgſamkeit, *f.* neposlušnost; nepovodljivost.
Unform, *f.* nepodoba, nagrda, grdoba.
Unform, *m.* (*Amorphia*), bezlika.
Unförmlich, *adj.* neličan, neličen; nesgroman; (*jur.*) neuredan.
Unförmlichkeit, *f.* neličnost; nesgromnost; (einer Urkunde), neurednost.
Unfrankirt, *adj.* neplaćen, nefrankovan.
Unfrei, *adj.* neslobodan, bez slobode; — ſein, nebiti slobodan.
Unfreie, *m.* nevoljnik, rob.
Unfreigebig, *adj.* nepodatan, nepodatljiv; škrt.
Unfreund, *m.* neprijatelj.
Unfreundlich, *adj.* neprijatan, neprijazan; —es Wetter, neugodno vrèmе.
Unfreundlichkeit, *f.* neprijatnost, neprijaznost; neugodnost.
Unfreundſchaftlich, *adj.* neprijazan; neprijateljski.
Unfriede, *m.* nemir; razmirica; ſ. Streit.
Unfriedlich, *adj.* nemiran.
Unfriedlichkeit, *f.* nemirnost.
Unfroh, *adj.* neveseo.
Unfruchtbar, *adj.* nerodan, nerodljiv, neplodiv; ein —es Weib, nerodkinja; ein —es Jahr, nerodica; eine —e Gegend, nerodik; ein —er Boden, zemlja-jalovica.
Unfruchtbarkeit, *f.* nerodnost, neplodnost; jalovost.
Unfug, *m.* (Unordnung), nered; (Ungebuhr), nepodobština; (Widerrechtlichk.) bezzakonje; — treiben, bezzakoniti, bezpraviti; nepodobno se vladati, razuzdan biti; allerlei — treiben, bèsovati, plahovati.
Unfuglich, *adj.* nepristojan; neprav; nevaljao.
Unfuhlbar, *adj.* neosètljiv; nečutljiv.
Ungangbar, *adj.* ne(pro)hodan; (von Münzen), neprolazan; nevaljao; diese Münze iſt —, ovaj novac neide.
Ungangbarkeit, *f.* nehodnost, neprohodnost; neprolaznost.
Unganz, *adj.* (v. Eiſen), drozgav.
Ungar, *adj.* sirov.
Ungarwein, *m.* ugarština, ugarsko vino.
Ungaſtlich, Ungaſtfreundlich, *adj.* nedočekljiv; er iſt —, zlo dočekuje goste.
Ungeachtet, *adj.* necènjen, neštovan.
Ungeachtet, *prep.* — des Verbotes, uzprkos zabrani, negledeć na zabranu; aller Mühe —, kod sve muke, pored svega truda i. nastojanja; deſſen — geſchah es, sa svim tim se učini; ipak se učini; —, *conj.* — ich es nicht haben wollte, akoprem i. za sve da nisam hotio.
Ungeackert, *adj.* neoran.
Ungeahndet, *adj.* nekažnjen, (nepedepsan, nekaštigovan); etwas — laſſen, nekazniti čega; das ſoll nicht — bleiben, to neće minuti kazan; neće se to oprostiti.
Ungebadet, *adj.* nekupan, neokupan.
Ungebahnt, *adj.* neprćen, neutrven.
Ungebändigt, *adj.* neukroćen.
Ungebaut, *adj.* neobradjen, netežen.
Ungeberdig, *adj.* ſich — benehmen, prćiti se, dunduriti se.
Ungebeſſert, *adj.* nepopravljen.
Ungebeten, *adj.* nezvan, nepozvan; samo-
Ungebildet, *adj.* neobrazovan, neuzobražen, neizobražen; sirov.
Ungebildete, *m.* neobrazovanac.
Ungebleicht, *adj.* —e Leinwand, prèsno, neubèljeno platno.
Ungeblümt, *adj.* (*fig.*) neuličen.
Ungeboren, *adj.* nerodjen.
Ungebrannt, *adj.* nepečen; (v. Kaffee), nepržen.
Ungebraten, *adj.* neizpečen.
Ungebräuchlich, *adj.* neobičan, nenavadan.

Digitized by Google

Ungebraucht, *adj.* neupotrebljen; nov.
Ungebrochen, *adj.* neslomljen; čitav, cěl.
Ungebühr, *f.* nepristojnost; nepodobština; zur —, nepristojno; nepravedno.
Ungebührlich, *adj.* nepristojan.
Ungebührlichkeit, *f.* nepristojnost.
Ungebunden, *adj.* nevezan; (*fig.*) prost; die —e Schreibart, prostorěčje, proza; (frei), slobodan, voljan; er ließ ihm die Hände —, pustio mu je slobodne ruke; (ausschweifend), razuzdan, razpušten, razkalašen.
Ungebundenheit, *f.* voljnost; razuzdanost.
Ungedeihen, *n.* neprobavnost, zlohranost.
Ungedeihlich, *adj.* neprobavan, zlohran.
Ungedruckt, *adj.* netiskan, nepečatan, neštampan.
Ungeduld, *f.* nestrpljivost, neuztrpljivost, nestrpljenje, netrpež; — zeigen, nestrpljiv biti; mit — erwarten, nestrpljivo čekati.
Ungeduldig, *adj.* nestrpljiv.
Ungeehrt, *adj.* neštovan, nepoštovan.
Ungeeignet, *adj.* neprikladan.
Ungefähr, *adj.* slučajni, nenadan; von —, slučajno; ponamèrce, pripetice, nagonom; es begab sich von —, namèra je namèrila; tako se je desilo; — zehn Gulden, od prilike deset forintih; jedno i. oko deset forintih.
Ungefähr, *n.* namèrna, namèra; ich lasse es auf das — ankommen, što Bog dade i namèrna.
Ungefällig, *adj.* neugodljiv, neusrdan, neposlužan; das ist mir —, to mi nije počudno.
Ungefälligkeit, *f.* neugodljivost; neposlužnost.
Ungefärbt, *adj.* neomašćen, nefarban; —es Tuch, prěsno sukno; —e Wangen, neličeno lice; (*fig.*) nedvoličan, istinit.
Ungefesselt, *adj.* neokovan, bez okovah.
Ungefilzt, *adj.* —es Haar, neuvaljana dlaka.
Ungeflügelt, *adj.* bezkrili, neokriljen, bez krilah.
Ungefordert, *adj.* netražen; netražeć.
Ungeformt, *adj.* nepripravljen.
Ungefügig, *adj.* nesgloban; neokretan; nespretan.
Ungefüttert, *adj.* nenahranjen, nenapitan; (v. Kleid.) nepostavljen.
Ungegessen, *adj.* nepojeden; —, *adv.* na tašte, našte srce.
Ungeglättet, *adj.* neugladjen.
Ungegliedert, *adj.* nesgloban, bezčlan.
Ungegründet, *adj.* bez osnova; bez razloga; netemeljit; seine Furcht ist —, boji se bez potrebe, bez razloga.
Ungehalten, *adj.* nedržan, neodržan; (unwillig), srdit; — sein, srditi se (na koga radi čega).
Ungeheißen, *adj.* bez zapovědi, dobrovoljno, od svoje volje.
Ungehemmt, *adj.* nezaprěčen, prost.
Ungeheuchelt, *adj.* nehinjen, nepritvoran, neliceměran; iskren.
Ungeheuer, *adj.* strašan, strahovit; golem, ogroman, gromoran, gromoradan, silan; eine —e Menge, neizmèrno množtvo; ein ungeheurer Schmerz, strašna bol; ein ungeheurer Mensch, gromorad, silesija, slota.
Ungeheuer, *n.* grdobština, grdosija; čudovište; (v. Mensch) gromorad, silesija; ein — von einem Schiffe, nagrda i. čudo od broda; s. Mißgeburt.
Ungehindert, *adj.* bez zapreke; er kann es — thun, slobodno mu je to činiti; nitko ga neće prěčiti, ako to uzčini.
Ungehobelt, *adj.* neoblanjan; (*fig.*) neotesan, neokresan.
Ungehofft, *adj.* nenadan; s. Unverhofft.
Ungehörig, *adj.* nepristojan.
Ungehörigkeit, *f.* nepristojnost.
Ungehorsam, *adj.* neposlušan, nepokoran.
Ungehorsam, *m.* neposluh; nepokornost.
Ungehorsame, *m.* neposlušnik; —, *f.* neposlušnica.
Ungehorsamsgulden, *m.* neposlušnina.
Ungehört, *adj.* nečuven.
Ungempft, *adj.* necěpljen.
Ungeistig, *adj.* ein —er Wein, slabo vino.
Ungeistlich, *adj.* neduhovni, tělesni.
Ungekämmt, *adj.* neočešljan.
Ungefeltert, *adj.* negnječen, nemuljen.
Ungekränkt, *adj* neuvrědjen.
Ungekünstelt, *adj.* naravski, nepričinjen.
Ungeladen, *adj.* nezvan, nepozvan; ein —es Gewehr, prazna puška.
Ungeläufig, *adj.* nevičan.
Ungeläutert, *adj.* neočišćen, nečist.
Ungeld, *n.* s. Accis.
Ungelegen, *adj.* nepriličan; nesgodan; neudoban; es kam mir —, došlo mi je u zao čas, u nevrěme, u nedoba; —, *adv.* nepriličnо, na nepriliku, za nepriliku.
Ungelegenheit, *f.* neprilika, nesgoda, galiba; — machen, dosadjivati komu.
Ungelehrig, *adj.* nenaučljiv, tvrde glave.
Ungelehrigkeit, *f.* nenaučljivost.
Ungelehrt, *adj.* neučen, neuk.
Ungelehrte, *m.* neučen čověk.
Ungelehrtheit, *f.* neučenost, neukost.
Ungeleimt, *adj.* neklijan.
Ungelenk, **Ungelenksam**, *adj.* neokretan, **Ungelenksigkeit**, **Ungelenksamkeit**, *f.* neokretnost; tromost.
Ungelesen, *adj.* nečitan, nepročitan; etwas — lassen, nepročitati šta.
Ungelöscht, *adj.* —er Kalk, negašeno, živo vapno, negašen kreč.
Ungemach, *n.* nesgoda, neprilika; viel — ausstehen, mnogo zla pretrpljeti.
Ungemächlich, *adj.* nepriličan, nesgodan, nelastan.

Digitized by Google

Ungemächlichkeit, *f.* neprilično**st**, neprilika, nesgoda, nelast.
Ungemäß, *adj.* neprimeren.
Ungemäßet, *adj.* neugojen, negojen, neutovljen.
Ungemein, *adj.* — tapfer, osobito hrabar; das iſt etwas Ungemeines, to je nešto osobito; er war darüber — erfreut, vrlo se je tomu obradovao.
Ungemengt, Ungemiſcht, *adj.* nepomešan; čist; (v. Wein), čel. [uměren.
Ungemeſſen, *adj.* neměren; (*fig.*) ne-
Ungemünzt, *adj.* nekovan.
Ungemuſtert, *adj.* ein —er Webeſtoff, nepisana tkanina.
Ungenannt, *adj.* neimenovan; bezimeni.
Ungenau, *adj.* netočan.
Ungenauigkeit, *f.* netočnost.
Ungeneigt, *adj.* nesklon; er iſt ihm —, nije mu nagnut.
Ungeneigtheit, *f.* nesklonost.
Ungenießbar, *adj.* (v. Speiſen), nejedatan; das iſt —, to nije za jelo, to se nemože jesti; ein —es Buch, suhoparna knjiga.
Ungenirt, *adj.* neustručan.
Ungenirtheit, *f.* neustručnost.
Ungenoſſen, *adj.* neužit, neuživan; (v. Speiſen), nejeden; ein —es Vergnügen, neokušeno veselje; das wird ihm nicht — hingehen, neće mu biti pročke; skočit će mu ta na nos; neće mu to na liho proći; platit će za to kiriju.
Ungenöthigt, *adj.* neprisiljen, dobrovoljan.
Ungenügend, *adj.* nedovoljan; das iſt —, nije dovoljno.
Ungenügſam, *adj.* nezadovoljan.
Ungenügſamkeit, *f.* nezadovoljstvo.
Ungenützt, *adj.* eine —e Gelegenheit vorbeilaſſen, neuhvatiti sgode; neposlužiti se sgodom.
Ungeordnet, *adj.* neuredjen.
Ungepflegt, *adj.* bez njege; negledan.
Ungerächt, *adj.* neosvećen; etwas — laſſen, neosvetiti što.
Ungerade, *adj.* nejednak, neravan; eine — Zahl, lih broj.
Ungeradſtellig, *adj.* lihoměstan.
Ungerathen, *adj.* —e Kinder, zločesta, nevaljala děca.
Ungerathene, *m.* nedaća.
Ungerechnet, *adj.* neračunan; —, *adv.* dies Alles —, neračunajuć sve ovo; neglededć na sve ovo.
Ungerecht, *adj.* nepravedan; — urtheilen, krivo suditi.
Ungerechte, *m.* nepravednik.
Ungerechtigkeit, *f.* nepravednost; viele —en begehen, počiniti mnoge nepravde.
Ungeregelt, *adj.* nepravilan.
Ungereimt, *adj.* nesročan, neriman; — ſprechen, nesklapno govoriti.
Ungereimtheit, *f.* nesklapnost; ludost; ludovet; —en zu Markte bringen, ludo raditi, govoriti.
Ungern, *adj.* nerado; preko srca; er ſieht es —, nije mu drago.
Ungerufen, *adj.* nezvan, nepozvan.
Ungerührt, *adj.* netaknut, netegnut; er blieb —, nije ga ganulo.
Ungeſagt, *adj.* nerečen; er konnte das — laſſen, mogao je to premučati; nije mu toga trebalo kazati.
Ungeſalzen, *adj.* neslan; (*fig.*) neslan.
Ungeſattelt, *adj.* nesedlan, neosedlan;
Ungeſättigt, *adj.* nenasićen, nesit. [go(l).
Ungeſäuert, *adj.* bezkvasan, bez kvasa; —es Brod, ſ. Brod, sužes.
Ungeſäumt, *adj.* (v. Kleid.) nezarubljen; —, *adv.* — kommen, umah, udilj doći; nepočasiv časa doći.
Ungeſchäzt, *adv.* neucěnice.
Ungeſchehen, *adj.* neučinjen; etwas — machen, razčiniti što; was geſchehen iſt, kann man nicht — machen, što bi, bi.
Ungeſcheit, *adj.* nepametan; er iſt kein —er Mann, nije baš lud.
Ungeſcheut, *adj.* bez straha, neplašeć se.
Ungeſchichtet, *adj.* nevitlan, nevrstan.
Ungeſchichtlich, *adj.* nepověstan.
Ungeſchicklichkeit, *f.* neprikladnost, nesposobnost, nevěština; (Plumpheit), nespretnost.
Ungeſchickt, *adj.* nevěšt, neumětan, neprikladan; zu einem Amte —, nesposoban za službu; (plump), nespretan, nesgrapan.
Ungeſchlacht, *adj.* neotesan, sirov; nesgroman; —es Weſen, ſ. Ungeſchlachtheit.
Ungeſchlachtheit, *f.* neotesanost, sirovost.
Ungeſchliffen, *adj.* nebrušen; (*fig.*) neugladjen; neotesan; grub; ein —er Menſch, neotesanac.
Ungeſchliffenheit, *f.* (*fig.*) neotesanost; neugladjenost.
Ungeſchloſſen, *adj.* (v. Handw.) neodredjena broja.
Ungeſchmack, *m.* nekus, hrdjav ukus.
Ungeſchmälert, *adj.* nekrn, bez uštrba, čel, čitav. [pretěran.
Ungeſchmeichelt, *adj.* (*merc.*) točan, ne-
Ungeſchmeidig, *adj.* nepodatan; krk; tvrd; (*fig.*) nepovodljiv, nelagodan.
Ungeſchmeidigkeit, *f.* nepodatnost; krkoća; nelagod.
Ungeſchminkt, *adj.* neuličen, neličen; (*fig.*) prav, istinit.
Ungeſchmückt, *adj.* neuličen, go(l).
Ungeſcheren, *adj.* nestrižen; laß mich —, ostavi me u miru; prodji me se.
Ungeſchwächt, *adj.* neoslabljen; mit —er Kraft handeln, raditi starom svojom
Ungeſehen, *adj.* nevidjen. [snagom.
Ungeſeimt, *adj.* neocědjen.
Ungeſellig, *adj.* nedruževan; — ſein, nedružiti se.

Digitized by Google

Ungeſellſchaftlich, *adj.* nedružtven.
Ungeſetzlich, Ungeſetzmäßig, *adj.* nezakonit.
Ungeſetzmäßigkeit, *f.* nezakonitost.
Ungeſittet, *adj.* neuljudjen; ſ. Unſittlich.
Ungeſittetheit, *f.* neuljudnost; ſ. Unſittlichkeit.
Ungeſondert, ſ. Ungetrennt.
Ungeſotten, *adj.* nevaren, nekuhan; prêsan.
Ungeſprächig, *adj.* nerazgovorljiv, nerazgovoran.
Ungeſtalt, *f.* nepodoba; ſ. Unform.
Ungeſtalt(et), *adj.* nepodoban; (*fig.*) nesgroman, nesgrapan; grd.
Ungeſtaltheit, *f.* nepodobnost, nesgromnost, nesgrapnost, grdoba.
Ungeſtärkt, *adj.* —e Wäſche, neškrobljeno, neskoreno (neštirkano) rublje.
Ungeſtielt, *adj.* bez drška; (*bot.*) —es Blatt, listak bez petlje; —e Blume, cvêtak bez stapke.
Ungeſtört, *adj.* neuznemiren; miran.
Ungeſtraft, *adj.* nekaznjen; bez kazni (pedepse, kaštige); ſ. Ungeahndet.
Ungeſtraftheit, *f.* nekaznjenost.
Ungeſtüm, *adj.* das —e Meer, valovito, burno more; ein —er Wind, žestok, silan vêtar; ein —er Menſch, naprasit, goropadan čovêk; halabura.
Ungeſtüm, *n.* žestina; burnost; naprasitost; mit —, naprasito, silovito.
Ungeſucht, *adj.* netražen.
Ungeſund, *adj.* nezdrav; —e Speiſen, nezdrava jela; — ſein, nebiti zdrav, bolestan biti.
Ungeſunde, *m.* bolnik.
Ungeſundheit, *f.* bolest.
Ungetadelt, *adj.* neukoren.
Ungetauft, *adj.* nekršten.
Ungetaufte, *m.* nekršténik, (*coll.*) nekrst *f.*
Ungetheilt, *adj.* nerazdêljen, nedêljen; —e Hand, zajedin, *f.*; zur —en Hand, zajednički; —er Beifall, obćenita pohvala; er erhielt —en Beifall, svi su ga pohvalili.
Ungethüm, *n.* čudovište, grdobština, nagrdnost.
Ungetrennt, *adj.* nerazstavljen; nerazlučen; —, *adv.* zajedno.
Ungetreu, *adj.* nevêran.
Ungetreue, *m.* nevêra.
Ungetrübt, *adj.* nesmućen; es gibt kein —es Glück auf Erden, gdê je sreća, tu je i nesreća; —er Himmel, vedro nebo; —es Waſſer, bistra voda.
Ungeübt, *adj.* nevêšt, nevičan.
Ungewandt, *adj.* neprikladan, nespretan.
Ungewaſchen, *adj.* neopran, neizpran; (v. Geſicht), neumiven; (*fig.*) pogan.
Ungewäſſert, *adj.* (v. Wein), čist, cêl; (v. Zeugen), netalaseći se.
Ungeweiht, *adj.* neposvećen; (*fig.*) neznajući; —e Lippen, pogana usta.
Ungewiß, *adj.* neizvêstan, nesêguran; nestavan; die Sache iſt noch ſehr —, još to nije ni malo stalno i. pouzdano; ich bin noch ſehr —, ob ich es thun ſoll, neznam ni sam, bih-li to učinio; aufs Ungewiſſe, na sumce.
Ungewiſſenhaft, *adj.* bezdušan, bez duše.
Ungewiſſenhaftigkeit, *f.* bezdušnost.
Ungewißheit, *f.* neizvêstnost, nestalnost; nesêgurnost, nepouzdanost; dvoumlje, dvojba.
Ungewitter, *n.* nepogoda, oluja, bura, zlo vrême.
Ungewittervogel, ſ. Sturmvogel.
Ungewitterwolke, *f.* buronosni oblak.
Ungewogen, *adj.* nenagnut, nenaklonjen; (*merc.*) netežen, nevagan.
Ungewohnheit, *f.* nevičnost, neobika; navada.
Ungewöhnlich, *adj.* neobičan; obrêdak.
Ungewöhnlichkeit, *f.* neobičnost.
Ungewohnt, *adj.* nenaučan, neobikao; er iſt — der Arbeit, nije sviknuo rad i. raditi.
Ungewürzt, *adj.* nezačinjen, bez začina; suhoparan.
Ungezählt, *adj.* neprebrojen, nebrojen.
Ungezähmt, *adj.* neukrocen; (*fig.*) divlji.
Ungezäumt, *adj.* nežvaljen.
Ungeziefer, *n.* gad, gadina, bube, bubine.
Ungeziemend, *adj.* nepristojan.
Ungezogen, *adj.* neuzgojen; —e Kinder, razpuštena, bezobrazna dêca.
Ungezogenheit, *f.* neotesanost, sirovost; grubost.
Ungezügelt, *adj.* nezauzdan, neobuzdan.
Ungezwungen, *adj.* neprisiljen, neusiljen, naravan; slobodan, dobrovoljan.
Ungezwungenheit, *f.* neusiljenost; naravnost; prostota.
Unglaube, *m.* nevêrstvo, nevêrje; bezzakonje.
Ungläubig, *adj.* nevêrujući; bez vêre; ein —er Thomas, nevêrni Toma; nevêruje ni svojim očima.
Ungläubige, *m.* nevêrnik, nevêrnjak, (*coll.*) nevêrija.
Unglaublich, *adj.* nevêrovan; nevêrojatan; es iſt —, nebi čovêk vêrovao; — groß, neizmêrno velik.
Unglaublichkeit, *f.* nevêrnost.
Ungleich, *adj.* nejednak; —er Boden, neravna zemlja; —e Linie, kriva crta; ſie ſind — (dem Stande nach), nije jedan prema drugomu; nisu premci; ſie ſind —en Alters, nisu jedne dobe, nisu vršnjaci; das iſt ein —er Kampf, to je bolji na gorega; —, *adv.* nejednako; — größer, puno veći; — beſſer, mnogo bolji.
Ungleichartig, *adj.* raznorodan, raznovrstan; različit.
Ungleichartigkeit, *f.* raznorodnost; različitost.
Ungleichbenannt, *adj.* raznoimeni.
Ungleichfarbig, *adj.* raznomanjast; nejednake masti, boje.
Ungleichförmig, *adj.* nejednak, različan.
Ungleichförmigkeit, *f.* raznolikost, nejednakost, različnost.

Digitized by Google

Ungleichheit, *f.* nejednakost; neravnost, različnost; —en des Bodens, hrapotinje.
Ungleichkantig, *adj.* raznobridan.
Ungleichmäßig, *adj.* nejednak.
Ungleichnamig, *adj.* raznoimeni.
Ungleichſeitig, *adj.* raznostran.
Ungleichwinkelig, *adj.* raznokutan.
Ungleichzehig, *adj.* nejednakih prstah.
Ungleichzeitig, *adj.* raznotrajni.
Unglimpf, *m.* sirovost, grubost; mit —, sirovo.
Unglimpflich, *adj.* sirov, grub.
Unglück, *n.* nesreća, zla sreća, neruka; běda, zlo; er hat — in ſeinen Unternehmungen, svaki mu posao ide u nazadak; babine je sreće; ništa mu se nedade; zu ſeinem —, na zlu njegovu sreću, njegovom nesrećom; er befindet ſich im — e, zla ga sreća bije; es traf ihn ein —, jad ga je zadesio; snašlo ga je zlo; er hat ein großes — geſtiftet, počinio je grdni jad; (ſpr.) ein — kommt nicht allein, nijedno zlo nedolazi bez velike prćije; svako zlo vuče druga zla za sobom; kein — iſt ohne Glück, gdě je nesreća, tu ima sreće; ihr ſeid ſelbſt Schuld an eurem —e, s vas vama zlo; ihn trifft ein — über das andere, jedno mu kolo iz blata, a drugo u blato; zlo izza zla ga těra; Einen ins — ſtürzen, uvaliti koga u zlo; das — wollte es ſo, zla je sreća tako dogodila.
Unglückahnend, *adj.* zloslutan.
Unglückbringend, *adj.* zlonosan.
Unglückbrohend, *adj.* zlokoban.
Unglücklich, *adj.* nesrećan; nesretan; ach wie — bin ich doch! jao jadna hude ti sam sreće! ein —er Zufall, zla sgoda; ein —er Augenblick, zao čas.
Unglückliche, *m.* nesrećnik, nesrećnjak; zlosrećnik; —, *f.* nesrećnica, zlosrećnica.
Unglücklicherweiſe, *adv.* nesrećom.
Unglücksbaum, *m.* (*Clerodendron infortunatum*), zlokobnjak.
Unglücksbote, *m.* zloglasnik, crni glasnik.
Unglücksbruder, *m.* plačidrug.
Unglückſchwanger, *adj.* zlokoban.
Unglückſeher, *m.* zloslut, zloslutnik, slutov.
Unglückſelig, *adj.* zlosrećan, zlosretan.
Unglückſeligkeit, *f.* zlosrećnost, zla sreća.
Unglücksfall, *m.* nesreća, nesgoda.
Unglücksgefährte, Unglücksgenoß, ſ. Unglücksbruder.
Unglücksjahr, *n.* nesrećna godina.
Unglückskind, *n.* nesrećko; zlosrećnik; zlosrećnica. [sto.
Unglücksort, *m.* nesrećište, nesrećno mě-
Unglücksprophet, *m.* zloslut; zloguk, slutov.
Unglücksſchlacht, *f.* nesrećna bitka; Ko-
Unglücksſchweſter, *f.* plačidruga. [sovo.
Unglücksſohn, *m.* nesrećko, zlosrećnik.
Unglücksſtern, *m.* zlokobna zvězda, nesretna planeta.
Unglücksſtifter, *m.* jadočinja.
Unglücksſtunde, *f.* zao, zlokoban čas.
Unglückstag, *m.* nesrećan, zlokoban dan; crn petak.
Unglücksvogel, *m.* zloguk, ptica-zloglasnica; ſ. Unglücksſtifter.
Unglücksvoll, *adj.* prenesrećan. [rěč.
Unglückswort, *n.* nesrećna rěč, zlokobna
Unglückszeichen, *n.* zla kob.
Unglückszeit, *f.* zlokobno vrěme.
Unglückverkündend, *adj.* zlokoban.
Ungnade, *f.* nemilost; bei Jemand in — fallen, onemiliti komu; er iſt bei mir in —, nemili mi se; in — bringen, odnemiliti (koga komu); auf Gnade und —, ſ. Gnade.
Ungnädig, *adj.* nemilostiv; auf Jemand — ſein, nebiti komu milostiv.
Ungöttiſch, Ungöttlich, *adj.* bezbožan.
Ungrün, ſ. Sinngrün.
Ungrund, *m.* nerazlog.
Ungründlich, *adj.* nerazložan; neosnovan, netemeljit.
Ungründlichkeit, *f.* nerazložnost; neosnovnost, netemeljitost.
Ungültig, *adj.* nevaljao; das iſt —, ta se nebroji; der Vertrag iſt —, pogodba nevalja; — machen, razvaliti; einen Vertrag für — erklären, proglasiti da pogodba nevalja.
Ungültigkeit, *f.* nevaljalost. [valjanosti.
Ungültigkeits-Erklärung, *f.* očitovanje ne-
Ungunſt, *f.* neprijazan *f.*; — der Zeiten, neprijazno vrěme.
Ungünſtig, *adj.* neprijazan; —es Wetter, nepogodno vrěme; —es Urtheil, nepovoljna presuda; Einem — ſein, nebiti komu dobar; nepogodovati koga; das Glück war ihm —, loša mu je bila i. priskočila sreća.
Ungut, *adj.* nedobar; etwas nicht für — nehmen, nezamĕriti što; nichts für —, nebilo zamĕre, bez zamĕrka; nebudi (vam) zamĕrno.
Ungütig, *adj.* neblag, nedobrostiv; nehmen Sie nicht für —, nemojte zamĕriti.
Ungütigkeit, *f.* nedobrostivost, nemilostivost.
Unhaltbar, *adj.* slab; (v. Zeugen), mlečak; die Feſtung iſt —, tvrdjava se nemože udržati; (*min.*) škit.
Unhaltbarkeit, *f.* slabost; škitost.
Unharmoniſch, *adj.* neskladan.
Unheil, *n.* zlo, běda, nesreća; — anrichten, počiniti zlo.
Unheilbar, *adj* neizlěčiv; neizcěliv; die Krankheit iſt —, ova se bolest nemože izlěčiti; er iſt —, za njega neima lěka.
Unheilbarkeit, *f.* neizlěčivost; neizcělivost.
Unheilbringend, *adj.* zlonosan, zlokoban.
Unheilig, *adj.* nesvet; neposvećen.

Digitized by Google

Unheiligkeit, *f.* nesvetost, neposvećenost.
Unheilſam, *adj.* nezdrav, neprobitačan; nespasonosan.
Unheilſamkeit, *f.* nezdravost, nespasonosnost; škodljivost.
Unheilſchwanger, *adj.* zlokoban. [činja.
Unheilſtifter, *m.* zločinja, jadočinja, bědo-
Unheilvoll, *adj.* prenesrećan.
Unheimiſch, *adj.* inostran, stran.
Unheimlich, *adj.* nepovoljan, neugodan; mir war dabei ganz — zu Muthe, čudno mi biaše oko srca; pobojah se; —es Wetter, neugodno, košljivo vrěme.
Unhöflich, *adj.* neuljudan, (neućtiv).
Unhöflichkeit, *f.* neuljudnost, (neućtivost).
Unhold, *adj.* neblagostan, neubav; Einem — ſein, nebiti komu naklonjen, nagnut, dobar; das Glück iſt mir —, loša mi je sreća.
Unhold, *m.* nečastivi; grdnik, grdoba; hudoba; (Zauberer), věštac; —in, *f.* ſ. Hexe.
Uniform, *adj.* jednolik.
Uniform, *f.* odora, jednolika oděća, uniforma; mundir; Gala—, svečana odora.
Uniformiren, *v. a.* nabaviti odoru, obući jednoliko.
Uniformirt, *adj.* u odori, uniformi.
Uniformirung, *f.* nabava odore. [odori.
Uniformirungs-Vorſchrift, *f.* propis o
Union, *f.* sjedinjenje; (Verein), savez; družtvo, družba.
Unipolar, *adj.* jednostoženi.
Unirt, *adj.* sjedinjen (unijatski); nicht —, nesjedinjen.
Unirte, *m.* sjedinjenik (unijat).
Unitarier, *m.* unitar.
Unität, *f.* jedinstvo.
Universal, *adj.* obći, obćenit.
Universal, *n.* (*astr.*) obći stroj, universal.
Universal-Cameral-Zahlamt, *n.* obća komorska platara.
Universalerbe, *m.* naslědnik svega, jedini naslědnik; er iſt —, sve je naslědio.
Universalerbin, *f.* naslědnica svega, jedina naslědnica.
Universalgeſchichte, *f.* obća pověstnica, historija.
Universaliſiren, *v. a.* nobćiti. [platara.
Universal-Kriegszahlamt, *n.* obća vojna
Universallexikon, *n.* sveućni rěčnik, sveučnik.
Universalmonarchie, *f.* obća država.
Universalſtaatsſchuldenkaſſe, *f.* obća pěneznica državnih dugovah.
Universität, *f.* sveučilište, universitet.
Universitäts- (in Zuſ.) sveučilišni, universitetni. [sveučilištu.
Universitätsbildung, *f.* obrazovanje na
Universitätsgebäude, *n.* sveučilišna sgrada i. kuća; sveučilište.
Universitätskanzlei, *f.* sveučilišna pisara.
Universitätslehrer, *m.* sveučilišni učitelj.
Universitäts-Organiſirung, *f.* uredjenje i. uredba sveučilištah.
Universitätsrector, *m.* ravnatelj sveučilišta.
Universitätsſtudien, *pl.* sveučilišni nauci.
Universitätszeit, *f.* vrěme polaženja sveučilišta. [dočba.
Universitätszeugniß, *n.* sveučilišna svě-
Univerſum, ſ. Weltall.
Unke, *f.* (*Rana Calamita*), gubavica.
Unkennbar, Unkenntlich, *adj.* nepoznatljiv; nepoznatan; es iſt —, nemože se razaznati, razabrati.
Unkenntlichkeit, *f.* nepoznatnost; bis zur —, da se nemože razaznati, razabrati.
Unkenntniß, *f.* neuměće, neuměština, neznanje, neznadja.
Unkeuſch, *adj.* nečist; bludan.
Unkeuſchheit, *f.* nečistoća, bludnost.
Unkindlich, *adj.* nedětinji.
Unklar, *adj.* nejasan; taman.
Unklarheit, *f.* nejasnost.
Unklug, *adj.* nepametan, nerazbórit.
Unklugheit, *f.* nepamet, nerazboritost.
Unkörperlich, *adj.* beztělesan.
Unkörperlichkeit, *f.* beztělesnost.
Unkoſten, *pl.* trošak, harči*; — haben, trošiti se, harčiti se; ſich in — verſetzen, zagaziti u trošak; (unnöthige Koſten), tratnja.
Unkoſtenrechnung, ſ. Speſenrechnung.
Unkräftig, *adj.* nejak; (v. Speiſen), nekrepak; (*off.*) bez moći; nevaljao; es iſt —, nevalja.
Unkräftigkeit, *f.* nejakost, nekrepkoća.
Unkraut, *n.* korov, korovina, lomina, plěvelj, travurina, travina; (fpr.) — verdirbt nicht, neće grom u koprive; kopriva neće pozebsti. [glota.
Unkrautgeſäme, *n.* Unkrautſamen, *m.* troha,
Unkriegeriſch, *adj.* neratoboran. [věština.
Unkunde, *f.* neuměće, neuměština; ne-
Unkundig, *adj.* einer Sache —, nevěšt čemu; er iſt — des Schreibens, neumě pisati.
Unlängſt, *adv.* nedavno, skorice, od skora, onomadne, ovo danah, prvać, prvo, od prvo; odprije; bis —, do skora, do nedavno.
Unläugbar, *adj.* das iſt —, to se nemože tajiti, nijekati.
Unläugbarkeit, *f.* očevidnost, bělodanost.
Unlauter, *adj.* nečist, mutan.
Unlauterkeit, *f.* nečistoća, nepoštenost.
Unleidlich, *adj.* nesnosan, nepodnosan.
Unleidlichkeit, *f.* nesnosnost, nepodnosnost.
Unlenkſam, *adj.* nepovodljiv.
Unlenkſamkeit, *f.* nepovodljivost.
Unlesbar, Unleſerlich, *adj.* nečitak; neštiv, nečativ; es iſt —, nemože se pročitati. [nečativost.
Unleſerlichkeit, *f.* nečitkoća, neštivost,
Unlieb, *adj.* nedrag; es iſt mir —, nije mi drago.

Digitized by Google

Unlieblich, *adj.* neljubak, neprijatan.
Unlöblich, *adj.* neplemenit, nečestit.
Unlöslich, *adj.* neraztopljiv, neraztopan.
Unlöslichkeit, *f.* neraztopljivost, neraztopnost.
Unluſt, *f.* mrzkoća; mit —, nerado; ich empfinde —, mrzko mi je; neće mi se; — zum Eſſen, neješa; er hat — zum Eſſen, neraći mu se, neće mu se jesti.
Unluſtig, *adj.* neveseo; — ſein, neveseo biti; — werden, sneveseliti se.
Unmacht, *f.* nemoć; slabost.
Unmächtig, *adj.* nemoćan; slab.
Unmanierlich, *adj.* neuljudan.
Unmanierlichkeit, *f.* neuljudnost.
Unmann, *m.* razmuž, hadum*; (*fig.*) baba, děvojčina.
Unmannbar, *adj.* nedorasao, nedoban.
Unmannbarkeit, *f.* nedoraslost, nedobnost.
Unmannhaft, **Unmännlich**, *adj.* nedostojan muža, čověka; mekoputan, razbludjen.
Unmännlichkeit, *f.* nemuževnost. [čudo.
Unmaß, *n.* tušta, tušta i tama, silesija,
Unmaßgeblich, *adj.* neprepisujući; nezapovědajući; das iſt mein —er Vorſchlag, to ja predložem, ne bud' po zapověsti; eine —e Meinung, sukromno mnenje.
Unmäßig, *adj.* neuměren; neuzpregnut; ſich — freuen, neizměrno se radovati; — eſſen, bez mère i. obroka jesti, premnogo jesti.
Unmäßigkeit, *f.* neuměrenost.
Unmenſch, *m.* razčověk, odljud, čověčište, ljudište; (*coll.*) neljudi.
Unmenſchlich, *adj.* nečověčan, neljudski.
Unmenſchlichkeit, *f.* nečověčnost, nečověštvo.
Unmerkbar, **Unmerklich**, *adj.* neprimětan, neopažljiv, neznatan; es iſt —, neopaža se.
Unmerklichkeit, *f.* neprimětnost, neopažljivost, neznatnost.
Unmeßbar, *adj.* neměriv; ſ. Unermeßlich.
Unmitleidig, *adj.* nesmiljen, nemio, nežalostiv.
Unmittelbar, *adj.* neposredan (neposredstven); —, *adv.* — von ihm, uprav od njega; od samoga njega.
Unmittelbarkeit, *f.* neposrednost (neposredstvenost).
Unmittheilbar, *adj.* das iſt —, to se nemože sobćiti, kazivati.
Unmodiſch, *adj.* —e Kleidung, oděća, kakve nitko nenosi.
Unmöglich, *adj.* nemogući, nemogućan, nemožan; es war —, nije se moglo; —! nije moguće! ta nije! er hält es für —, drži, da nije moguće.
Unmöglichkeit, *f.* nemogućnost, nemožnost; es iſt eine —, nije moguće, nemože biti.
Unmoraliſch, *adj.* nećudoredan, razuzdan, nemoralan.
Unmündig, *adj.* (minderjährig), nedorasao, malodoban; (v. Kindern), nejak; ein ganz —es Kind, nejačko, prenejako děte; —e Kinder, nejač *f.*; (blödſinnig), lud.
Unmündigkeit, *f.* nedoraslost, malodobnost; nejakost. [veselje.
Unmuth, *m.* zla volja, negodovanje; ne-
Unmuthig, *adj.* zlovoljan; — ſein, zle volje biti; — werden, razkarati se.
Unmutter, *f.* nemati.
Unmütterlich, *adj.* nematerinski.
Unnachahmbar, **Unnachahmlich**, *adj.* das iſt —, nitko toga nemože onako (n. p. napisati); ſie ſingt —, nitko neumě kao ona pěvati. [šinski.
Unnachbarlich, *adj.* nesusědski, nekom-
Unnachgiebig, *adj.* — ſein, nepopuštati.
Unnachſichtlich, *adj.* neodpustan, neodpustiv; —, *adv.* nemilice; er wird — geſtraft, neće mu se nikako oprostiti (kazan).
Unnachtheilig, *adj.* neštetan, nekvaran.
Unnahbar, *adj.* nepristupačan.
Unnatur, *f.* nenaravnost.
Unnatürlich, *adj.* nenaravan; —, *adv.* nenaravno; — groß, za čudo velik.
Unnatürlichkeit, *f.* nenaravnost.
Unnennbar, *adj.* neizkazan, neizrečen.
Unnöthig, *adj.* nepotreban, nepotrebit; zalih, zališan.
Unnöthigerweiſe, *adv.* bez ikakve nevolje, potrebe; kad nije bilo za nevolju.
Unnöthigkeit, *f.* nepotrebitost, zališnost.
Unnütz, *adj.* nevaljao; ein —er Menſch, ništarija; er iſt ein —er Menſch, nevalja ničemu; das iſt —, to nije ničemu; —e Worte, puste, prazne rěči; — reden, taštiti se; —es Geſchwätz, pustoslovje; ein —er Schwätzer, praznoslov. [bez koristi.
Unnützlich, *adj.* nekoristan, nehasnovit,
Unnützlichkeit, *f.* nekoristnost, nekorist.
Unobligat, *adj.* nepropisan, voljan.
Unordentlich, *adj.* neuredan; es liegt bei ihm Alles — unter einander, sve je kod njega kojekuda razbacano; (*fig.*) hrdjav.
Unordnung, *f.* nered; es befindet ſich in ſeinem Zimmer Alles in der größten —, cěla je krndija po njegovoj sobi; in — bringen, pobrkati, pomutiti; den Feind in — bringen, poremetiti, pobrkati neprijatelja; in — gerathen, pobrkati se, poremetiti se, pomutiti se.
Unordnungsſtifter, *m.* neredar; przna, prznica.
Unorganiſch, *adj.* bezustrojan.
Unorganiſirt, *adj.* neuredjen.

Digitized by Google

Unpaar, *adj.* lih; s. Paar; —e Handschuhe, nejednake rukavice.
Unpaarig, *adj.* — gefiedert, liho perast.
Unparteiisch, *adj.* nepristran, bez hatera; —, *adv.* nepristrano.
Unparteilichkeit, *f.* nepristranost.
Unpaß, s. Unpäßlich.
Unpassend, Unpaßlich, *adj.* nepristao, neprikladan; nepristojan; das ist —, to se nepristoji.
Unpassende, *n.* neprilika.
Unpäßlich, *adj.* nalo§; ich bin —, nešto sam nalo§; — sein, lecati se.
Unpäßlichkeit, *f.* lecanje.
Unpatriotisch, *adj.* nerodoljubiv; das ist —, to nije rodoljubivo, domorodno.
Unpersönlich, *adj.* neosoban, nesobstven.
Unpersönlichkeit, *f.* neosobnost, nesobstvenost.
Unpolirt, *adj.* neugladjen, neulašten; (*fig.*) neugladjen, neotesan.
Unpolitisch, *adj.* nepolitičan, nerazborit.
Unproportionirt, *adj.* nerazmêran.
Unrath, *m.* (*fig.*) nemirko.
Unrath, *m.* smrad; (Kehricht), smet, krtog; (*fig.*) — merken, dosêtiti se jadu.
Unräthlich, *adj.* neštedljiv; potratan.
Unräthlichkeit, *f.* neštedljivost; potratnost.
Unrathsam, *adj.* neprobitačan; opasan.
Unrathsamkeit, *f.* neprobitačnost; opasnost.
Unrecht, *adj.* neprav; — lesen, nepravo, zlo čitati; einen —en Weg gehen, krivim putem ići; das ist der —e Schlüssel, to nije pravi ključ; bei mir kommt er — an, kod mene će se zlo namêriti; das ist so — nicht, nije ni ta zla; es ist ihm etwas in die —e Kehle gekommen, zagrcnuo se je; — handeln, zlo, bezputno raditi; Einem — thun, krivdu i. krivo komu činiti; (spr.) — Gut gedeihet nicht, nepravedno tecivo na treće koljeno nesilazi; —e Wege, bezpuće; auf —en Wegen sein, udariti u bezpuće; — verstehen, naopako razumêti; — sehen, nevidêti dobro; —e Seite, naličje.
Unrecht, *n.* nepravda; du hast —, neimaš, neradiš pravo; Einem — geben, nedati komu pravo; nepristati uz koga; — thun, krivdu, nepravdu činiti; du thust mir — mit deinen Worten, krivo govoriš po me; mir geschieht —, po mene je krivo i. grbavo.
Unrechtlich, *adj.* nepravedan; nepošten.
Unrechtlichkeit, *f.* nepravednost; nepoštenost.
Unrechtmäßig, *adj.* nezakonit; —er Gebrauch, neprava poraba.
Unrechtmäßigkeit, *f.* nezakonitost.
Unredlich, *adj.* nepošten.
Unredliche, *m.* nepoštenjak.
Unredlichkeit, *f.* nepoštenje.
Unregelmäßig, *adj.* nepravilan; — leben, neuredno živjeti.
Unregelmäßigkeit, *f.* nepravilnost; neurednost.
Unreif, *adj.* nezrio (nezreo); nedospio (nedospêla); er ist noch — für die Schule, još nije dospio i. dozrio za učionicu; —es Obst, zeleno voće.
Unreife, *f.* nezrelost, nezrelina.
Unrein, *adj.* nečist; gnusan, gadan; kaljav; uprljan; sich — machen, onečistiti se; (*math.*) mêšovit; (*fig.*) das ist mit —en Händen gethan, to nije čist posao; —e Thiere, pogana živinja; — werden, opoganiti se.
Unreinigkeit, *f.* (Unreinheit), nečistota, nečistoća; (Schmutz), smrad, nesnaga, neopranština, poganština.
Unreinlich, *adj.* nečist, neopran.
Unreinlichkeit, *f.* nečistoća, neopranština.
Unrichtig, *adj.* neprav; kriv; — aussprechen, zlo izgovarati; die Uhr geht —, dobnjak (ura, sat) neide pravo.
Unrichtigkeit, *f.* nepravost; neizpravnost; pogreška.
Unritterlich, *adj.* neviteški; das ist — gehandelt, tako nerade vitezi, junaci.
Unruhe, *f.* nemir; nepokoj; Einem — machen, uznemirivati koga; in — versetzen, uzplahiriti; (in d. Uhr), šetalica; njihaljka; —n, *pl.* razmirje, razmirica; es sind —n ausgebrochen, narod se je razmirio; —n stiften, mutljati, mutiti (narod).
Unruhig, *adj.* nemiran, nepokojan; (im Gemüthe), smućen, uzbunjen; — werden, uznemiriti se; (im Gemüthe), uzmućiti se, uzplahiriti se; (v. Kindern), uzvrpoljiti se, uzvrtêti se; (v. Pferd.) uzmuhati se; — machen, uznemiriti; das Meer ward —, more se je uzbibalo; — sein, nemirovati, (v. Kind.) vrpoljiti se; — schlafen, nemirno spavati; ein —er Mensch, nemirko; ein —er Geist, mutljivac, burgijaš; er ist ein —er Geist, kopa kao crv.
Unruhmlich, *adj.* neslavan.
Unruhstifter, *m.* nemirnik, metežnik, mutljivac.
Unruhstiftung, *f.* mutljanje.
Unruhvoll, *adj.* vrlo nemiran.
Uns, *pron.* gib — Brod, daj nam kruha; er liebt —, ljubi nas; er war mit —, bio je s nami; wir lieben — mehr als Andere, sebe ljubimo više nego druge (ljude).
Unsachte, s. Unsanft.
Unsäglich, *adj.* neizkazan, neizrečen.
Unsanft, *adj.* neblag; —, *adv.* čvrsto, krepko, žestoko; etwas — angreifen, šćapiti što.
Unsauber, Unsauberkeit, s. Unrein, Unreinigkeit.
Unschadhaft, *adj.* čitav, cêl; nepokvaren.
Unschädlich, *adj.* neškodljiv, nehudeći, nehudan; —e Speisen, jela, koja nehude; einen Menschen — machen, sko-

Digitized by Google

vati komu lanac; nametnuti komu brnjicu na nos.

Unſchädlichkeit, *f.* neškodljivost, neškodnost, nehudnost.

Unſchätzbar, *adj.* bezcěn, neocěniv, ne-

Unſchätzbarkeit, *f.* bezcěnost, neocěnivost.

Unſcheinbar, *adj.* neznatan, nevidjen, neugledan.

Unſcheinbarkeit, *f.* neznatnost, neugled-

Unſchicklich, *adj.* nepristojan; das iſt ſehr —, to se nepristoji ni malo.

Unſchicklichkeit, *f.* nepristojnost, nepodob-

Unſchiffbar, *adj.* neplovak, neplovan; dieſer Fluß iſt —, po ovoj se rěci nemože ploviti i. broditi.

Unſchiffbarkeit, *f.* neplovnost.

Unſchlachtig, ſ. Ungeſchlacht.

Unſchlitt, *n.* loj.

Unſchlittkerze, *f.* lojanica.

Unſchlüſſig, *adj.* neodvažan; neodlučan; — machen, skanjivati koga; — ſein, skanjivati se; er iſt —, nezna, šta bi; nezna, bi-li...

Unſchlüſſigkeit, *f.* skanjivanje; neodluč-

Unſchmackhaft, *adj.* netečan, nesmočan, nesmašan, neslastan; dieſe Speiſe iſt —, ovo jelo neide u tek.

Unſchmackhaftigkeit, *f.* netečnost, nesmočnost, nesmašnost, neslast.

Unſchmelzbar, *adj.* netaliv; neraztopiv.

Unſchmelzbarkeit, *f.* netalivost; neraztopivost.

Unſchmerzhaft, *adj.* neboleći, bez boli; — ſein, nebolěti.

Unſchön, *adj.* nelěp.

Unſchuld, *f.* (*jur.*) nekrivost, nedužnost, pravost; ich werde meine — beweiſen, dokazat ću, da nisam kriv; die — eines Kindes, nevinost, bezazlenost děteta.

Unſchuldig, *adj.* (*jur.*) nekriv; ich bin —, prav pravcat sam; ich bin — an dieſem Blute, ja nisam kriv u ovoj krvi; —es Blut, prava krv; ein —es Kind, nevino, nedužno, bezazleno děte; er iſt — wie ein Kind, čist je, kolik da je danas od majke rodjen; pravedan je, kao od majke rodjen; ein —es Mittel, lěk, koji nehudi.

Unſchuldige, *m.* pravac.

Unſchuldig-Erklärung, *f.* proglašenje za prava i. nedužna.

Unſchuldigerweiſe, *adv.* za prava pravcata Boga, na prava Boga, na pravdi Boga, na pravdi.

Unſchuldslächeln, *n.* nevin posměh.

Unſchuldsmiene, *f.* nevin pogled; nevino

Unſchuldsſtätte, *f.* nevinište.

Unſchwer, *adj.* netežak; lak; es iſt — zu errathen, nije težko i. mučno po-

Unſchweſterlich, *adj.* nesestrinski.

Unſegen, *m.* prokletinja, prokletstvo.

Unſelbſtſtändig, *adj.* er iſt —, nije svoj.

Unſelig, *adj.* nesrećan, klet, pust.

Unſer, *pron.* Gott iſt — Aller Herr, Bog je nas sviuh gospodar; — einer, našinac; — eine, našinka.

Unſer, *pron. poss.* naš; wir lieben —n Vater, ljubimo svoga otca.

Unſerige, *pron.* naš; naški.

Unſerige, *m.* našinac; —, *f.* našinka; —, *n.* naše, našinstvo, što je naše; die —n, *pl.* našinci; naši.

Unſerthalben, Unſertwegen, Unſertwillen, *adv.* radi, zaradi, poradi, ćća nas, za nas.

Unſicher, *adj.* nesěguran; opasan; das Geld iſt dort —, nisu ondě novci sěgurni; —e Wege, hajdučljivi putevi; die Wege ſind —, ima hajdukah, nije sěgurno od hajdukah; —e Hand, nestavna ruka; ſ. Ungewiß.

Unſicherheit, *f.* nesěgurnost; opasnost; hajdučljivost

Unſichtbar, *adj.* nevid, nevidion; die —e Kirche, nevidiona crkva; der Geiſt iſt —, duh se nemože viděti; duha nemožeš viděti; ſich — machen, izčeznuti, izniknuti.

Unſichtbarkeit, *f.* nevidivost, nevidionost.

Unſinn, *m.* bezumlje; ludost; ludorija.

Unſinnig, *adj.* bezuman, bezsvěstan; es iſt —, bezumno, ludo je; nije pametno.

Unſinnigkeit, *f.* bezumnost.

Unſinnlich, *adj.* bezputen.

Unſitte, *f.* hrdjav običaj, hrdjava navada.

Unſittig, *adj.* nepitom, nekrotak; ſ. Unſittlich.

Unſittlich, *adj.* nećudoredan, opak, nevaljao, nemoralan.

Unſittlichkeit, *f.* nećudorednost, nevaljalost, nemoralnost; opačina.

Unſittſam, *adj.* nesměran, nekrotak.

Unſittſamkeit, *f.* nesměrnost, nečednost.

Unſohn, *m.* nesin.

Unſorgſam, *adj.* nebrižan, neskrban.

Unſorgſame, *m.* nebriga.

Unſorgſamkeit, *f.* nebrižnost, neskrbnost.

Unſtädtiſch, *adj.* negradski, nevaroški.

Unſtät, *adj.* bez stanka; — und flüchtig ſollſt du ſein auf Erden, da ti nebude stanka na zemlji; ein —es Leben führen, biti se, prebijati se, obijati; er führt ein —es Leben, nigdě mu neima stanka; nigdě nemože sgrijati města; nigdě nemože skrasiti; (unbeſtändig), nepostojan; prevrtljiv.

Unſtäte, *f.* sugreb; über eine — gehen, nagaziti na sugreb.

Unſtätig, ſ. Unſtät.

Unſtätigkeit, *f.* nepostojanost; prevrtlji-

Unſtatthaft, *adj.* neuměstan; neuputan; bezputan; ein —er Wunſch, želja, koja se nemože izpuniti; (*jur.*) nevaljao; das iſt —, to nemože biti, to neide.

Unſtatthaftigkeit, *f.* neuměstnost, neputnost, bezputnost; nevaljalost.

Digitized by Google

Unsterblich, *adj.* neumrli, bezsmrtan; — machen, obezsmrtiti.
Unsterbliche, *m.* bezsmrtnik. [bezsmrće.
Unsterblichkeit, *f.* neumrlost, bezsmrtnost,
Unstern, *m.* zlokobna zvězda; (*fig.*) huda i. zla sreća.
Unstetig, *adj.* (*math.*) pretržit.
Unsteuerbar, *adj.* das ist —, to nije pod porezom; na to se nemože porez udariti.
Unsträflich, Unsträflich, *adj.* nekazniv; das ist —, to se nemože kazniti (pedepsati, kaštigovati).
Unsträflichkeit, *f.* nekaznivost.
Unstreitig, *adj.* nepreporan; istinit; nedvojben; er hat — Recht, on ima dosta i. zaista pravo; das ist — wahr, to je prava istina.
Unstudirt, *adj.* neučen.
Unsühnbar, *adj.* nepomirljiv.
Unsühnbarkeit, *f.* nepomirljivost.
Unsündig, *adj.* bezgrěšan, bez grěha.
Unsündigkeit, *f.* bezgrěšnost.
Unsündlich, *adj.* negrěšan; das ist —, to nije grěh.
Unsüß, *adj.* nesladak.
Untadelhaft, Untadelig, *adj.* bezprikoran, bez mane; eine —e Handlung, nezazorno, neukorno dělo.
Untadelhaftigkeit, *f.* bezprikornost; neukornost, nezazornost.
Untauglich, *adj.* neprikladan, nevaljao; nepodoban; er ist dazu —, nije za to.
Untauglichkeit, *f.* neprikladnost, nepodobnost, nevaljalost.
Unten, *adv.* dolě (doli); — am Berge, u dno gore; weiter —, podolě; von — auf, ozdo(l); izpod; — abschneiden, podrezati, podrezivati; von — auf dienen, od puške početi.
Unten an, *adv.* dolě; ozdo(l).
Unter, *praep.* pod; — Essens, — dem Essen, pod ručkom; — Wegeś, uzput, na putu; mit —, s. Mitunter; — der Bank liegen, pod klupom ležati; — die Bank legen, pod klupu metnuti; — freiem Himmel, pod vedrim nebom; na polju; mit Jemand — einer Decke stecken, šurovati s kim; — der Hand, izpod ruke; — den Waffen sein, pod oružjem, naoružan biti; etwas — der Bank hervorziehen, izvući što izpod klupe; etwas — den Händen haben, raditi o čem; — Eines Befehlen stehen, biti pod čijom rukom; — dem Gesetze sein, pod zakonom biti; Einen — Aufsicht haben, podpaziti koga; paziti na koga; er steht weit — mir, daleko je izza me i. za mnom; — zehn Gulden kann ich es nicht geben, nemogu dati od deset forintih; Kinder — zehn Jahren, děca izpod deset godinah; děca, kojoj neima deset godinah; den Tod — dem Bilde des Schlafes darstellen, predočiti smrt u prilici sna; — dieser Bedingung, pod ovaj uvět; — dem Schätzungspreise verkaufen, prodati što izpod procěne; — sonstiger Ungiltigkeit, inače neće valjati; eine Eingabe unter seiner Fertigung überreichen, predati pismo svojom rukom podpisano; Einer — ihnen, jedan izmedju njih; es herrschte Uneinigkeit — ihnen, nesloga je medju njimi zavladala; er ist der klügste — ihnen, najmudriji je od njih; — andern geschah auch dies, osim ostaloga dogodi se i ovo; — uns gesprochen, medju nami govoreć; Einem etwas — vier Augen sagen, kazati komu što na samo; sich — das Wasser tauchen, zagnjuriti se, zaroniti u vodu; ein Land — Wasser setzen, zaplaviti, poplaviti zemlju; ein Gesetz — die Füße treten, pogaziti zakon, metnuti zakon pod noge; Einem — die Augen sehen, pogledati komu oštro u oči; er darf ihm nicht — die Augen kommen, nesmě mu doći na oči; Einem etwas immer — die Nase reiben, tući komu luk na glavu; Einen — die Erde bringen, opremiti koga u grob; — Segel gehen, odjedriti; — die Soldaten gehen, otići i. pisati se u vojnike; etwas — die Leute bringen, razglasiti što; es liegt Alles — einander, sve je dar mar; — Tages, ob dan; — der Regierung Ferdinand des V., za vladanja Ferdinanda Petoga; —, *adv.* dolě.
Unter, *m.* do(l)njak.
Unterabtheilen, *v. a.* prerazděliti.
Unterabtheilung, *f.* razdělak; nižji razred.
Unterackern, *v. a.* podorati, podoravati.
Unteramt, *n.* podured; područni, podčinjen ured.
Unterarbeiten, *v. a.* podavrěti.
Unterarche, *f.* do(l)nje uže.
Unterarm, *m.* podrame.
Unterarmbein, *n.* cěpac, podlaktica.
Unterärmel, *m.* do(l)nji rukav.
Unterart, *f.* suvrst.
Unterarzt, *m.* podlěčnik, podlěkar.
Unteraufseher, *m.* drugi prigledač.
Unteraugenhöhlenblutader, *f.* do(l)nja žila od očišta.
Unteraugenlied, *n.* do(l)nja vedja.
Unteraugenliedsblutader, *f.* žila od dolnje vedje.
Unterbacken, *v. a.* podměsiti, priměsiti.
Unterbalken, *m.* věnčanica; s. Architrab.
Unterband, *n.* do(l)nja veza; podveza.
Unterbank, *f.* do(l)nja klupa.
Unterbau, *m.* podgradnja, podzidje; osnov, temelj; (der Bau unter d. Erde), gradjenje osnova, temelja.

Digitized by Google

Unterbauch, *m.* drobak, utroba.
Unterbauchgegend, *f.* podtrbušje.
Unterbauen, *v. a.* podzidati, podzidivati, uzidati.
Unterbaum, *m.* stražnje vratilo, motilo.
Unterbeamte, *m.* područni urednik, podurednik.
Unterbefehlshaber, *m.* podzapovědnik.
Unterbegriff, *m.* manji, prvi pojam.
Unterbehörde, *f.* područna, manja oblast.
Unterbeinkleid, *n.* gaće, svitice.
Unterbeißen, *v. a.* podgrizti, podgrizati.
Unterbergmeister, *m.* podupravitelj rudah.
Unterbett, *n.* dolnja perina, blazina.
Unterbetten, *v. a.* posteljati; prostrěti pod . . .
Unterbiegen, *v. a.* podviti, podvijati.
Unterbinden, *v. a.* podvezati, podvezivati; eine Ader —, žiliti, podvezati žilu.
Unterbindung, *f.* podvezivanje, podvez.
Unterblasen, *v. a.* podpuhnuti, podpuhivati.
Unterblatt, *n.* podlistak.
Unterblech, *n.* do(l)nja pločina, lima.
Unterbleiben, *v. n.* nedogoditi se, nebiti; die Sache ist unterblieben, od toga nije bilo ništa; das konnte —, bez toga je moglo biti; es kann —, nemora biti.
Unterbleiben, *n.* neobdržavanje.
Unterboden, *m.* do(l)nje dno.
Unterbodenknopf, *m.* sugubo pu(t)ce.
Unterbohren, *v. a.* podvrtěti, podvrtati.
Unterbrechen, *v. a.* prekinuti, pretrgnuti; prekidati, pretrgavati (što); smetati (komu); Jemand im Reden —, zakršiti komu rěč; preseći komu rěč; eine Verhandlung —, prekinuti, obustaviti razpravu; in unterbrochenen Tagen, gděkoji dan; (jeden zweiten Tag), prezdan, prekodan, na prezdan, na prekodan.
Unterbrecher, *m.* prekidač.
Unterbrechung, *f.* prekidanje; smetanje; ohne — arbeiten, raditi bez prestanka, bez prekida, pretrga; — der Execution, obustava ovršbe i. ovrhe.
Unterbreiten, *v. a.* (z. B. eine Decke), podastrěti, podastirati; (eine Bittschrift), podněti, podnositi.
Unterbreitung, *f.* podnošenje, podnošaj.
Unterbringen, *v. a.* die Gäste —, smeštiti, naměstiti, smeštati, ponaměštati, nastaniti goste; Geld —, uložiti novce; Einen als Gärtner bei Jemand —, naći komu kod koga službu vrtlara; ein Kind —, naći dětetu město; den Samen —, zakriti, zavaliti sěme.
Unterbrochen-gefiedert, *adj.* razno perast.
Unterbrocken, *v. a.* nadrobiti u . . .
Unterchirurg, *m.* podvidar; s. Unterarzt.
Unterchlorsäure, *f.* kiselina solićasta.
Unterclasse, *f.* razred.
Unterdach, *n.* do(l)nji krov, podkrovlje.
Unterdamm, *m.* podsip.
Unterdeck, *n.* dolnja paluba (kuvěrta), podpalubje.
Unterdecke, *f.* do(l)nji pokrov, pokrivač.
Unterdecken, *v. a.* podkriti.
Unterdeß, Unterdessen, *adv.* medjutim, u to, medju to; — kannst du hier bleiben, donde možeš ovdě ostati.
Unterdialekt, *m.* razrěčje.
Unterdrängen, *v. a.* podavrěti.
Unterdrehen, *v. a.* podvrnuti; podsukati.
Unterdrücken, *v. a.* das Feuer —, udušiti vatru; einen Aufruhr —, ugasiti, utaložiti, gasiti bunu; seinen Neid —, utuliti zavist u sebi; eine Sache —, utušiti što; ein Testament —, sakriti, zatajiti, utajiti, zabašuriti oporuku; das Volk —, ugnjetavati, tlačiti, gnječiti, globiti narod; mit unterdrückter Stimme, muklim glasom.
Unterdrücker, *m.* tlačitelj, gnječitelj; kr-
Unterdrückung, *f.* (Bedrückung), ugnjetavanje, tlačenje, gnječenje; (Verheimlichung), zataja.
Unterdrückungsgeist, *m.* ugnjetavanje, [gnjavež.
Unterducken, sich, *v. r.* čučnuti poda što.
Untere, *adj.* do(l)nji; das — Stockwerk, dolnica; do(l)nji sprat, kat; die untern Stände, niži stališi i. staleži; (z. B. Behörde), manji; s. Unterste.
Untere, *m.* s. Unter, *m.* [branati.
Untereggen, *v. a.* zadrljati, zavlačiti, za-
Untereinander, *adv.* medju sobom; (vermischt), poměšan; es ist Alles —, sve je dar mar, sve je poměšano; Alles — bringen, sve izpremešati; pobrkati; počiniti darmar.
Untereingelese, s. Untergelese.
Untereintheilung, *f.* prerazdělba.
Untereisen, *n.* grivna.
Untereitern, *v. n.* podgnojiti se poda što.
Unterenke, *m.* gončin.
Untererdgeschoß, *n.* podzemnik.
Unterfach, *n.* do(l)nji osnutak.
Unterfahren, *v. n.* podvezti se; das Heu —, spremiti sěno; Einen —, zaletěti komu u rěč; (eine Mauer), podzidivati.
Unterfangen, *v. a.* podhvatiti; poduhvatiti; sich —, *v. r.* podhvatiti se; (sich unterstehen), usuditi se, usudjivati se, usloboditi se.
Unterfassen, *v. a.* poduhvatiti, poduhva-
Unterfaulen, *v. n.* podagnjiti. [tati.
Unterfegen, *v. a.* podmésti, podmetati.
Unterfeldherr, *m.* podvojvoda.
Unterfertigen, *v. a.* podpisati.
Unterfertigte, *m.* podpisani.
Unterfertigung, *f.* podpis; podpisivanje.
Unterfeuern, *v. a.* podložiti (poda što).
Unterfläche, *f.* podvršje, do(l)nja ploha.
Unterflechten, *v. a.* uplesti, priplesti; Rosen —, proplesti ružami.
Unterfliegen, *v. n.* podletěti, podlětati.

Digitized by Google

Unterfliehen, *v. n.* podbêći.
Unterfließen, *v. n.* podteći, podtêcati.
Unterflügel, *m.* donje krilo.
Unterförster, *m.* podšumar.
Unterförsterei, *f.* podšumarnica.
Unterfressen, *v. a.* podjesti, podjedati.
Unterführen, *v. a.* podvesti, podvoditi
Unterführer, *m.* podvodja. [(poda što).
Unterfuß, *m.* golên, gnjat.
Unterfutter, *n.* po(d)stava. [ljati.
Unterfüttern, *v. a.* po(d)staviti, podstav-
Untergang, *m.* (der Sonne, zapad, zahod, sêdanje; (Verfall), der — einer Stadt, razsutak, razsap grada; der — der Welt, smak svêta, kijamet*; (ein. Menschen), pogiba, propad, propast; er ist dem —e nahe, hoće da propane; propada, pogiba; (die Ursache d. —es), zator; das ist mein —, to je moj zator; to me je ubilo; (Umgang), razvod (medjah).
Untergänger, *m.* razvodič.
Untergänglich, *adj.* razvodički.
Untergangstag, *m.* dan razsutka, propasti.
Untergattung, *f.* surod.
Untergebäu, Untergebäude, *n.* dolnica, do(l)nja strana kuće.
Untergeben, *v. a.* (Einem etwas —, podložiti, područiti, podvrći, poddati komu što.
Untergeben, *adj.* podložan, poddan; podvržen; područan; er ist ihm —, podložan mu je; pod njegovom je rukom.
Untergebene, *m.* podložnik, poddanik, područnik, mladji.
Untergebirge, *n.* podgorje.
Untergebiß, *n.* do(l)nji zubi. [pala).
Untergegangen, *adj.* zapao; propao (pro-
Untergehen, *v. n.* (von d. Sonne), zaći, počinuti, smiriti se, zasêsti; zahoditi, zalaziti, zapadati, smirivati se, sêdati; die Sonne geht unter, sunce je na zahodu; im Wasser —, potonuti, utonuti, udaviti se; d. Schiff geht unter, brod i. ladja tone; (zu Grunde gehen), propadati, propasti; (von Menschen), poginuti; gänzlich —, dotamaniti se, izkopati se; die Stadt ging durch Erdbeben unter, potres je grad razorio i. razasuo; (vernichtet werden), propasti, nestati; die Vorderräder gehen unter, prednja kola podilaze (pod srčanicu).
Untergehölz, *n.* sitnogorica.
Untergehörig, *adj.* podložan, područan.
Untergehülfe, *m.* podpomoćnik.
Untergelese, *n.* do(l)nje niti.
Untergemach, *n.* do(l)nja soba.
Untergeordnet, *adj.* područan, podčinjen; er ist mir —, pod mojom je rukom; die —e Behörde, niža oblast.
Untergeordnete, *m.* područnik, podčinjenik; mladji.
Untergericht, *n.* niži sud.
Untergerinne, *n.* do(l)nji žlêb. [kat.
Untergeschoß, *n.* dolnica; do(l)nji sprat,
Untergestell, *n.* podstavak.
Untergewand, *n.* spodnja haljina.
Untergewehr, *n.* do(l)nje oružje.
Untergießen, *v. a.* podliti, podlêvati.
Untergraben, *v. a.* podkopati, podkapati, podkopavati; den Dünger —, zakopati gnoj. [podjeda.
Untergraber, *m.* podkopajnik, podkopač,
Untergrabung, *f.* podkopavanje, podkop.
Untergras, *n.* otava. [tati.
Untergreifen, *v. a.* poduhvatiti, poduhva-
Untergrund, *m.* (zemlja-)zdravica.
Untergrundpflug, *m.* podrivač.
Untergurt, *m.* podprug.
Untergürten, *v. a.* podpasati, podpasivati.
Unterhaar, *n.* zadnja kosa.
Unterhaben, *v. a.* imati pod čim.
Unterhacken, *v. a.* naseći, useći.
Unterhaken, *v. a.* podkačiti.
Unterhalb, *adv.* dolê; ozdo(l); — der Stadt, sniže grada, na dnu i. po dno grada.
Unterhals, *m.* (*jugulum*), podvratak.
Unterhalt, *m.* uzdržavanje; (Lebens—), uzdržavanje, izdržavanje; (Nahrung), prehrana, prehranjivanje; Einem — geben, izdržavati, prehranjivati koga.
Unterhalten, *v. a.* die Hände —, podmetnuti ruke poda što; držati ruke pod čim; ein Gebäude —, uzdržati, uzdržavati kuću; die Liebe —, gojiti ljubav; ein Feuer —, podlagati, podložiti; ein Gespräch —, razgovarati se; die Freundschaft —, prijateljiti se; (aushalten), uzdržavati, izdržavati, prehraniti, hraniti; (die Zeit verkürzen), zabavljati; sich —, zabavljati se; sich von etwas mit Einem —, razgovarati se s kim o čem.
Unterhaltend, *adj.* zabavan.
Unterhalter, *m.* zabavljač.
Unterhaltebeitrag, *m.* hranovina.
Unterhaltegeld, *n.* novac za uzdržavanje.
Unterhaltekosten, *pl.* trošak za uzdržavanje, izdržavanje; uzdržajni trošak.
Unterhaltemangel, *m.* oskudica.
Unterhaltemittel, *n.* sredstvo življenja.
Unterhaltereverс, *m.* obveza uzdržavanja.
Unterhaltung, *f.* (Unterhalt), uzdržavanje; (Zeitvertreib), zabava; das gewährt mir keine —, to me nezabavlja; (Gespräch), razgovor.
Unterhaltungsblatt, Unterhaltungsbuch, *n.* zabavnik.
Unterhaltungsgabe, *f.* die — besitzen, umêti zabavljati.
Unterhaltungskosten, *s.* Unterhaltekosten.
Unterhaltungssucht, *f.* vêština zabavljanja.
Unterhämmern, *v. a.* podkovati; zakovati.
Unterhandeln, *v. a.* mit Jemand wegen einer Sache —, pogadjati se, pregova-

Digitized by Google

rati se s kim za što; den Frieden —, ugovarati mir, miriti se.
Unterhändler, *m.* pogadjač; ugovaralac; (Friedens—), uvěrnik; (b. Heirathen), provodadžija.
Unterhandlung, *f.* pogadjanje, dogovaranje, ugovaranje; —en, *pl.* prěgovori; — pflegen, pregovarati se, ugovarati; sich in —en einlaſſen, započeti se dogovarati; die —en abbrechen, prestati se dogovarati, prestati ugovarati.
Unterhandlungskunſt, *f.* vještina u pregovaranju.
Unterharken, *v. a.* podgrebljati.
Unterharz, *n.* smolica.
Unterhauchen, *v. a.* poddahnuti, podhak-
Unterhauen, *v. a.* podsěći, podsěcati; (unterhacken), usěći.
Unterhaupt, *n.* podglavak.
Unterhaus, *n.* do(l)nja sabornica.
Unterhaut, *f.* podkožica.
Unterhautblutader, *f.* podkožna žila.
Unterhefen, *pl.* droždje.
Unterhelfen, *v. a.* podpomoći, podpoma-
Unterhemd, *n.* do(l)nja košulja.
Unterherd, *m.* do(l)nje ognjište.
Unterhirt, *m.* pastirče, čobančе.
Unterhof, *m.* dolnji dvor; dolnje dvori-
Unterhöhlen, *v. a.* podriti, podrovati.
Unterhölle, *f.* najdo(l)nji pakao.
Unterholz, *n.* sitnogorica.
Unterhoſen, *pl.* gaće, svitice.
Unterhoſenband, *n.* gaćnjak, svitnjak,
Unterhüpfen, *v. n.* podigrati.
Unterirdiſch, *adj.* podzemni.
Unterjagd, *f.* mali lov.
Unterjäger, *m.* lovče.
Unterjochen, *v. a.* podjarmiti, podjarmljivati; ein Land —, podjarmiti, pokoriti
Unterjocher, *m.* podjarmitelj.
Unterjochung, *f.* podjarmljenje, pokore-
Unterkämmen, *v. a.* učešljati.
Unterkammeramt, *n.* podkomorski ured.
Unterkämmerer, *m.* podposteljnik, pod-
Unterkauf, *m.* mešetarija.
Unterkäufer, *m.* mešetar; prekupac.
Unterkehle, *f.* podvoljak.
Unterkellner, *m.* mladji pivničar, konobar.
Unterkiefer, *m.* do(l)nja vilica, čeljust.
Unterkieme, *f.* do(l)nja škrga.
Unterkinn, *n.* podbradak, podvoljak.
Unterkiſſen, *n.* do(l)nja uzglavnica.
Unterklaſſe, *f* razred.
Unterkleben, *v. a.* podlěpiti, podlěpljivati.
Unterkleid, *n.* do(l)nja haljina; s. Hoſen.
Unterknecht, *m.* služak, mladji sluga.
Unterkneten, *v. a.* podměsiti.
Unterkneter, *m.* podměsač.
Unterknöpfen, *v. a.* podpučati.
Unterkoch, *m.* parakuhar, (parakuvar).
Unterkohlrübe, *f.* broskva, kvaka.
Unterkommen, *v. n.* smětiti se, stana naći.
Unterkommen, *n.* město, služba.
Unterkönig, *m.* podkralj.
Unterkönnen, *v. n.* moći podići.
Unterkorn, *n.* šuljak.
Unterkröthig, *adj.* podgnojen.
Unterkriechen, *v. n.* podmiléti, podpuziti.
Unterkritzeln, *v. a.* podérckati, podmrćiti.
Unterkunft, *f.* s. Unterkommen, *n.*; — geben, primiti koga u kuću.
Unterlade, *f.* bilo.
Unterlage, *f.* podlog, podloga; podina; (unter einem Faſſe), podval, podvalak.
Unterlager, *n.* podloga; (*mycelium*), glji-
Unterlagerſchämel, *m.* podstavak.
Unterland, *n.* do(l)nja zemlja.
Unterländer, *m.* do(l)njozemac, dolěnac.
Unterländiſch, *adj.* do(l)njozemski.
Unterlänge, *f.* dolnja duljina.
Unterlaß, *m.* ohne —, bez prestanka, patiska; neprestano; es regnet ohne —, ide kiša, nepatiše; s. Unterlaſſung.
Unterlaſſen, *v. a.* unter das Obdach —, pustiti (koga) pod krov; ich unterließ es ihm zu antworten, propustio sam mu odgovoriti; nisam mu odgovorio; unterlaß es nicht zu thun, nemoj propustiti; er kann das Zanken nicht —, nemože se ostaviti i. okaniti svadje; seine Pflicht —, propustiti, neizvršiti svoju dužnost; (übergehen), izpustiti, mimoići.
Unterlaſſung, *f.* propuštanje, propust; okana; die — des Ackerbaues, zapuštanje ratarstva; neobradjivanje, neteženje polja.
Unterlaſſungshandlung, *f.* propuštanje.
Unterlaſſungsſünde, *f.* grěh s propusta; grěh u propuštenju.
Unterlaſt, *f.* dolnji teret, tovar.
Unterlauf, *m.* dolnja paluba.
Unterlaufen, *v. n.* podtrčati poda što; mit —, uměsiti se; podkrasti se; izmaknuti se; es iſt mit Blut —, naselà, podustala je krv; —, *v. a.* s. Unterſchieben.
Unterläufer, s Unterbaum.
Unterläuferruthe, *f.* uzlenjača.
Unterleder, *n.* (kožna) po(d)stava.
Unterlefze, *f.* do(l)nja usna.
Unterlegen, *v. a.* podmetnuti, podmetati, podložiti, podvrći; einer Henne Eier —, nasaditi, naleći kokoš; podsaditi kokoši jaja; einen andern Sinn —, podmetnuti drugi smisao; einen Theil d. Kleides —, po(d)staviti dio haljine; Pferde —, měnjati konje; eine Schrift —, podněti pismo.
Unterlegen, *adj.* nadvladan.
Unterleger, *m.* podmetač.
Unterlegt, *adj.* podmetnut, podvržen; —e Pferde, konji na izměnu; mit —en Pferden reiſen, měnjati konje na putu; ein —es Ei, podložak, podložajak.

Digitized by Google

Unterlegung, *f.* podmet, podmetak, pod-
Unterlehrer, *m.* podučitelj. [laganje.
Unterleib, *m.* trbuh.
Unterleimen, *v. a.* podlěpiti, podklijati.
Unterleine, *f.* do(l)nje uže.
Unterleuchten, *v. a.* podsvětliti.
Unterliegen, *v. n.* ležati pod čim; im Kampfe —, izgubiti mejdan; nadvladan, svladan biti; nicht —, odoléti; im Proceſſe —, izgubiti parnicu; das unterliegt keinem Zweifel, o tom neima sumlje; o tom se nemože dvoumiti; das unterliegt dem Zolle, to je pod carinom; das unterliegt der Strafe, to se kazni, na to je udarena kazan; er unterlag der Argliſt, lukavost ga nadvlada. [laćman.
Unterlieutenant, *m.* podporučnik, untr-
Unterlieutenants- (in Zuſ.) podporučnički.
Unterlieutenantsſtelle, *f.* město, služba podporučnika.
Unterlippe, *f.* do(l)nja usna.
Unterluft, *f.* do(l)nji uzduh, zrak.
Unterm, *adv.* pod.
Untermahlen, *v. a.* umléti, primléti.
Untermann, *m.* lěvo.
Untermaß, *n.* usušak.
Untermaſt, *f.* rov, rovine.
Untermauern, *v. a.* podzidati, uzidati.
Untermaul, *n.* podgubičje.
Untermengen, *v. a.* primešati; Korn mit untermengtem Hafer, raž izmešana zoblju.
Unterminen, Unterminiren, *v. a.* podkopati, podkapati; podkopati i. podmetnuti lagum.
Untermiſchen, ſ. Untermengen.
Untermüſſen, *v. n.* morati poda što.
Unternageln, *v. a.* podbiti klince.
Unternagen, *v. a.* podgrizti.
Unternähen, *v. a.* podšiti, podkrpati.
Unternehmen, *v. a.* etwas —, podhvatiti se, podhvaćati se čega; preduzeti (poduzeti) što; nastaviti se na što; ein Geſchäft —, uprtiti se u kakav posao; eine Arbeit —, prihvatiti se, latiti se kakvoga posla; eine Reiſe —, dati se na put; einen Bau —, početi graditi; naimariti; das kann ich nicht —, pod to nemogu podleći; toga nemogu na se uzeti.
Unternehmen, *n.* podhvat, podhvatak; preduzeće, preduzimanje.
Unternehmend, *adj.* preduzetan; podhvatan, podhvatljiv, (poduzetan), smion, odvažan; ein —er Menſch, pregalac.
Unternehmer, *m.* preduzetnik, podhvatnik, (poduzetnik).
Unternehmung, *f.* ſ. Unternehmen, *n.*
Unternehmungsgeiſt, *m.* preduzetnost, podhvatljivost, podhvatnost.
Unternehmungsluſtig, ſ. Unternehmend.
Unteroffizier, *m.* podčastnik.
Unterordnen, *v. a.* podrediti, podredjivati; Einen einem Andern —, područiti koga komu; metnuti koga komu pod ruku.
Unterordnung, *f.* podredba; (*off.*) područnost, podležnost, podpadanje; (*subordo*), razred.
Unterpacht, *f.* podzakup.
Unterpächter, *m.* podzakupnik. [što.
Unterpfählen, *v. a.* nabiti stupacah poda
Unterpfand, *n.* zalog; ich ſetze meine Ehre zum —e, zalažem poštenje.
Unterpfandgläubiger, *m.* věrovnik na zalog.
Unterpfandlich, *adj.* zalogom; kao zalog.
Unterpfandſchuld, *f.* dug na zalog.
Unterpfarrer, *m.* podžupnik.
Unterpflanzen, *v. a.* nasaditi čega medju . .
Unterpflügen, *v. a.* podorati, zaorati.
Unterpflügung, *f.* podoravanje, zaoravanje; zaor, podor.
Unterprägen, *v. a.* podkovati poda što.
Unterprediger, *m.* mladji, drugi propo-
Unterraa, *f.* do(l)nja okrižica. [vědnik.
Unterrand, *m.* dolnji rub.
Unterrauchen, *v. n.* dimiti se poda što.
Unterrechen, ſ. Unterharken.
Unterreden, ſich, *v. r.* (ſich mit Jemand über etwas —), razgovarati se, govoriti, divaniti (s kim o čem).
Unterredung, *f.* razgovor; eine — haben, razgovarati se, govoriti s kim.
Unterreich, *n.* ſ. Unterwelt.
Unterricht, *m.* obuka, nastava; nauk; Einem — ertheilen, učiti koga (čemu).
Unterrichten, *v. a.* (lehren), učiti, obučavati, nastavljati koga u čem; — Sie mich darüber, poučite me; (benachrichtigen), Einen wovon —, doglasiti (komu što), obavěstiti (koga o čem).
Unterrichter, *m.* podsudac; mali, područni sudac.
Unterrichtsanſtalt, *f.* učilište.
Unterrichtsgebiet, *n.* područje obuke.
Unterrichtsgegenſtand, *m.* učevni predmet; nauk.
Unterrichtsgeld, *n.* obučnina; ſ. Lehrgeld.
Unterrichtsminiſter, *m.* popečitelj (ministar) naukah, obuke, nastave.
Unterrichtsminiſterium, *n.* popečiteljstvo (ministarstvo) naukah.
Unterrichtsſprache, *f.* obučni, učevni jezik.
Unterrichtsweſen, *n.* obučavanje; obučni poslovi.
Unterrichtszweck, *m.* svrha obuke, nastave.
Unterrinde, *f.* do(l)nja kora.
Unterrippengegend, *f.* podrebarje. [dža.
Unterrock, *m.* dolnja suknja, kiklja; kan-
Unterrocken, *m.* nedostič. [koturić.
Unterrolle, *f.* do(l)nja kolotura; dolnji
Unterrühren, *v. a.* podmesti, podmetati.
Unterrupfen, *v. a.* podčerupati, podčupati.
Unterſäen, *v. a.* podsijati, usijati.
Unterſagen, *v. a.* zabraniti, zabranjivati, prepovědati, zakričati.

Digitized by Google

Unterſagung, *f.* zabranjivanje; zabrana, prepověd, zakrić.
Unterſagungsrecht, *n.* pravo zabrane.
Unterſalpeterſäure, *f.* dusičasta kiselina.
Unterſatz, *m.* podložnik, poddanik.
Unterſatz, *m.* podlog; (Logik), podrĕk, do(l)nji rĕk; (b. Schloſſ.) podmetač; (*arch.*) podkladak.
Unterſatzbrett, *n.* podlagača.
Unterſäule, *f.* do(l)nji stup.
Unterſaum, *m.* podrub.
Unterſchaffen, *v. a.* podpremiti, spremiti
Unterſchale, ſ. Untertaſſe.
Unterſcharren, *v. a.* podgrebsti.
Unterſchatzmeiſter, *m.* podblagajnik.
Unterſchaufeln, *v. a.* podgrnuti, podgrtati.
Unterſcheid, ſ. Unterſchied.
Unterſcheidbar, *adj.* razlučiv; es iſt —, može se razlučiti.
Unterſcheiden, *v. a.* razlučiti, razlučivati; ein Kind unterſcheidet die verſchiedenen Früchte noch nicht, dĕte nezna razlučiti jedno voće od drugoga; in der Dunkelheit kann man wenig —, u tami se slabo što može razabrati, razpoznati, razaznati; ſich (wodurch) —, razlikovati se (čim); die Zeiten —, razlikovati vremena; der Mond unterſcheidet die Monate, mĕsec dĕli i. luči mĕsece danah.
Unterſcheidend, *adj.* razlikujući.
Unterſcheidung, *f.* razlikovanje; razlučivanje, razluka, razlučba.
Unterſcheidungskraft, *f.* razbor.
Unterſcheidungslehre, *f.* nauka o razluci.
Unterſcheidungszeichen, *n.* razlučilo, razstavilo.
Unterſcheidungszug, *m.* značajni potez.
Unterſchenk, *m.* podpeharnik.
Unterſchenkel, *m.* golĕn, golĕnac.
Unterſchieben, *v. a.* podlisnuti; podmaknuti, podbaciti, podvrći, poduvrĕti; den Wagen unter einen Schoppen —, tozkati kola u sušu; (*fig.*) ein Teſtament —, podmetnuti oporuku; ein Kind —, podvrći dĕte; ein unterſchobenes Kind, podvržče.
Unterſchiebung, *f.* podmetanje, podmet.
Unterſchied, *m.* razlika, raznica; einen — machen, razlikovati (jedno od drugoga); (Unterſcheid), medja.
Unterſchieden, Unterſchieblich, *adj.* razlik, različit, razni.
Unterſchießen, *v. n.* unter das Waſſer —, strmeknuti u vodu.
Unterſchiff, *n.* do(l)nja strana broda, ladje.
Unterſchild, *m.* do(l)nji oklop.
Unterſchlächtig, *adj.* podlĕvači; udnokosan; eine —e Mühle, podlĕvači mlin; ein —es Rad, podlĕvnjak.
Unterſchlag, *m.* zataja; (b. Web.) nedotki.
Unterſchlagen, *v. a.* podbiti, podbijati; Einem ein Bein —, podkinuti, podkidati koga; (b. Schneid.) po(d)staviti; ein. Brief —, zatajiti, zadržati pismo; Geld —, zatomiti, potomiti novce; die Beine —, podviti noge.
Unterſchlägig, ſ. Unterſchlächtig.
Unterſchlagung, *f.* zataja; zatom.
Unterſchleichen, *v. n.* podkrasti se, podkradati se.
Unterſchleif, *m.* (Betrügerei), prĕvara, zatom; einen — begehen, zatomiti; (v. Waaren), kriomčarenje; — machen, kriomčariti; den Verbrechern — geben, dati zločincem priliku; ſ. Vorſchub leiſten.
Unterſchleifen, *v. a.* zatomiti, potomiti; (Waaren), kriomčariti.
Unterſchlüpfen, *v. n.* šmrcnuti poda što; podmaknuti se.
Unterſchlürfen, *v. a.* posrkati, srkati.
Unterſchmieden, *v. a.* podkovati, podkivati.
Unterſchmieren, *v. a.* podmazati, podmazivati.
Unterſchneiden, *v. a.* podrezati, podrezivati; (dazwiſchen ſchn.) urezati, narezati u . . .
Unterſchnitt, *m.* podrez; (mit d. Schere), Unterſchöpfen, *v. a.* zahvatati.
Unterſchreiben, *v. a.* podpisati, podpisivati; (*fig.*) pristati na što; primiti za svoje; ſich —, *v. r.* podpisati se.
Unterſchreiber, *m.* podpisalac, podpisar.
Unterſchreibung, *f.* podpisivanje, podpis.
Unterſchrift, *f.* podpis.
Unterſchub, *m.* podvala.
Unterſchule, *f.* niža škola; ſ. Trivialſchule.
Unterſchüler, *m.* početnik.
Unterſchulterblattmuskel, *m.* podplečna
Unterſchulterblattſchlagader, *f.* podplečna kucavica i. odihavica.
Unterſchüren, *v. a.* podjariti; podgrnuti, podgrtati.
Unterſchürer, *m.* podgrtač.
Unterſchütten, *v. a.* podasuti, podsipati.
Unterſchwären, *v. n.* podgnojiti se.
Unterſchwefelig, *adj.* —e Säure, sumporasta kiselina.
Unterſchwelle, *f.* prag.
Unterſchwellen, *v. a.* podmetnuti grede.
Unterſchwimmen, *v. n.* podplivati.
Unterſeeiſch, *adj.* podmorski.
Unterſegel, *n.* veliko jedro.
Unterſegeln, *v. n.* podjedriti.
Unterſein, *v. n.* dolĕ biti; die Sonne iſt unter, sunce zapade.
Unterſeite, *f.* do(l)nja strana.
Unterſeits, *adv.* ozdol.
Unterſenken, *v. a.* potopiti, zaroniti.
Unterſetzen, *v. a.* podmetnuti, metnuti poda što; (b. Schneid.) po(d)staviti; (b. Kohl.) podložiti.
Unterſetzt, *adj.* zamašan, bucmast, dežmekast, trunteljast, sdepast, trcljast.
Unterſieben, *v. a.* nasijati.

Digitized by Google

Unterſiegeln, *v. a.* podpečatiti; ein Teſtament —, udariti pečat pod oporuku.
Unterſinken, *v. n.* potonuti, utonuti, otići na dno; tonuti; (*fig.*) propadati.
Unterſinken, *n.* tonuće; propadanje.
Unterſüppſchaft, *f.* nizgredni rod; potomstvo.
Unterſitz, *m.* do(l)nje sědalo, město.
Unterſollen, *v. n.* du ſollſt unter, dolě ti je ići.
Unterſpannen, *v. a.* podapeti, podapinjati.
Unterſpreiten, **Unterſpreizen**, *v. a.* podupréti, podupirati, podbočiti; ſ. Unterbreiten.
Unterſpringen, *v. a.* podletěti, podtrčati
Unterſprung, *m.* dolnje niti.
Unterſpulen, *v. a.* podlokati.
Unterſt, ſ. Unterſte.
Unterſtaatsſekretär, *m.* državni podtajnik.
Unterſtadt, *f.* podgradje, do(l)nji grad (varoš).
Unterſtallmeiſter, *m.* podkonjušnik.
Unterſtand, *m.* stan; Jemanden — geben, primiti koga na stan (konak); ſ. Unterkunft.
Unterſtandgeber, *m.* stanodavac.
Unterſtändig, *adj.* (v. Fruchtknoten), podcvětan; (v. d. Blüthe), podplodan.
Unterſtandeslos, *adj.* bez stana.
Unterſte, *adj.* najdolnji; (letzte), najzadnji, poslědnji; das Oberſte zu unterſt kehren, sve izpremetati; počiniti dar
Unterſteckeiſen, *n.* probadalo.
Unterſtechen, *v. a.* podbosti.
Unterſtecken, *v a.* podtaknuti; zabosti poda što; (unter etwas ſtecken), podmaknuti; Holz —, podložiti drvah; Soldaten —, razděliti vojnike po drugih četah.
Unterſtehen, *v. n.* stajati pod čim; (*fig.*) einer Gerichtsbarkeit —, podpadati pod kakvu oblast; Einem —, biti pod čijom rukom; ſich —, *v. r.* usuditi se, usloboditi se.
Unterſtehend, *adj.* područan, podpadajući,
Unterſtelle, *f.* pomanja služba.
Unterſtellen, *v. a.* ein Glas —, podmetnuti čašu; (fügen), podstaviti, podupréti; ſich —, stati poda što.
Unterſtemmen, *v. a.* den Arm —, podnimiti se.
Unterſtempel, *m.* dolnje bilježilo.
Unterſtempeln, *v. a.* udariti biljeg poda što.
Unterſteuermann, *m.* mladji korman (kormanjoš).
Unterſticken, *v. a.* podvezti.
Unterſtock, *m.* ſ. Erdgeſchoß.
Unterſtoßen, *v. a.* poduvrěti; (mengen), utući.
Unterſtreichen, *v. a.* podvući, podbrisati,
Unterſtreichung, *f.* podvlaka, podvučenje,
Unterſtreifen, *m.* podpruja.
Unterſtreuen, *v. a.* podasuti, podsipati; den Pferden —, sterati pod konje; posteljati konjem.
Unterſtrich, ſ. Komma.
Unterſtrichen, *adj.* podbrisan, podvučen.
Unterſtrumpf, *m.* dolnja čarapa, běčva.
Unterſtück, *n.* do(l)nji komad.
Unterſtückeln, *v. a.* ozdo(l) nastaviti.
Unterſtufe, *f.* do(l)nji stupanj; ſ. Poſitiv.
Unterſtützen, *v. a.* poduprěti, podupirati; (mit Geld uſw.) podpomoći, podpomagati; ein Geſuch —, zauzeti se za čiju molbenicu; moliti za koga; einen Vorſchlag —, govoriti za predlog; podkrěpiti predlog; (bestätigen), potvrditi; das unterſtützt meine Erklärung, to je u prilog mojemu očitovanju.
Unterſtützer, *m.* podupirač.
Unterſtützung, *f.* podpora; podpomoć; podupiranje; Einem — angedeihen laſſen, poduprěti, podpomoći koga; (Aushilfe), pomoć; — leiſten, pomagati.
Unterſtützungsanſtalt, *f.* podpornica.
Unterſtützungsbeitrag, *m.* podporni prinesak, prilog.
Unterſtützungsfond, *m.* podporna zaklada.
Unterſtützungskaſſe, *f.* podporna pěneznica.
Unterſtützungspunkt, *m.* podporište.
Unterſuchen, *v. a.* ein Verbrechen —, iztraživati zločin; (prüfen), izkušati, ogledati; (beſichtigen), razviděti, razgledati.
Unterſucher, *m.* iztraživatelj, iztraživalac.
Unterſuchung, *f.* (*jur.*) iztraga; (das Unterſuchen), iztraživanje; die — beginnen, einleiten, zametnuti iztragu, zatražiti; eine — anordnen, odrediti, da se što iztraži; während der —, pod iztraživanjem; (Prüfung), razgledanje, ogledanje, izkušanje.
Unterſuchungsact, *m.* iztraživanje.
Unterſuchungscommiſſion, *f.* iztražujuće pověrenstvo, iztražna komisija.
Unterſuchungsgefangene, *m.* zatvoren iztražbenik.
Unterſuchungsgefängniß, *n.* iztražni zatvor.
Unterſuchungsgericht, *n.* iztražni sud.
Unterſuchungshaft, *f.* iztražni zatvor.
Unterſuchungshandlung, *f.* iztraživanje.
Unterſuchungskoſten, *pl.* trošak iztrage.
Unterſuchungsrichter, *m.* iztražujući sudac, sudac-iztraživatelj.
Unterſuchungsverfahren, *n.* iztražno postupanje; iztražni postupnik; iztraživanje.
Untertaſſe, *f.* bljudica, do(l)nji fildžan, dolnja šaljica.
Untertauchen, *v. n.* zagnjuriti se, zaroniti, uroniti, podroniti; roniti; zagnjuriti se; —, *v. a.* zagnjuriti, pognjuriti.
Untertauchung, *f.* zagnjurivanje, gnjurenje; ronjenje; zaron.
Unterthan, *m.* podložnik, poddanik.
Unterthan, **Unterthänig**, *adj.* podložan, podvržen; Einem — ſein, podpadati

Digitized by Google

pod koga; podložan biti komu; unterthänigſter Diener, sluga vaš(a), sluga ponizan.

Unterthänigkeit, *f.* podložnost, poddanost, pokornost; (in d. Höflichkeitsſpr.) poniznost.

Unterthänigkeitsverband, *m.* podložništvo.

Unterthans- (in Zuſ.) podložnički.

Unterthansadvocat, *m.* odvětnik podložnikah, poddanikah.

Unterthansband, *n.* podložništvo, poddaništvo.

Unterthansbedrückung, *f.* globljenje podložnikah, poddanikah.

Unterthanseid, *m.* podložnička i. poddanička zakletva.

Unterthanspflicht, *f.* podložnička i. poddanička dužnost.

Unterthansſtreitigkeiten, *pl.* razpre podložnikah i. poddanikah.

Untertheil, *m.* do(l)nja strana, do(l)nji dio; (d. Kleides), skuti.

Untertheilen, ſ. Unterabtheilen.

Unterthun, *v. a.* metnuti u...

Unterthür, *f.* do(l)nja vrata.

Unterträger, *m.* podnoša.

Untertreiben, *v. a.* podagnati.

Untertreten, *v. n.* stupiti poda što; —, *v. a.* sgaziti, pogaziti; ein Stein —, ugaziti kamen.

Untertruchſeß, *m.* podstolnik.

Unterverdeck, *n.* dolnja paluba (kuvĕrta).

Untervormund, *m.* drugi štitnik, tutor.

Unterwachſen, *v. n.* podrasti; ſ. Durch-

Unterwagen, *m.* podkolje. [wachſen.

Unterwall, *m.* prednji obkop.

Unterwälzen, *v. a.* podvaliti, podvaljivati.

Unterwärts, *adv.* dolĕ; niz brdo.

Unterwaſchen, *v. a.* das Ufer —, podlokati, podjesti brĕg.

Unterwaſſer, *n.* dolnja voda.

Unterweges, *adv.* putem, uz put, uzgred, mimogred; — ſein, put putovati; — laſſen, minuti, propustiti.

Unterwegsort, *n.* uzputno město.

Unterwehen, *v. a.* podduhnuti, podpuhnuti.

Unterwehr, *n.* podjaže.

Unterweibig, *adj.* (*hypogynus*), podplodan.

Unterweilen, *adv.* kadšto.

Unterweiſen, *v. a.* učiti, obučiti, obučavati (čemu); (anweiſen), naputiti.

Unterweiſer, *m.* učitelj.

Unterweiſung, *f.* nauk; obučavanje, obuka, nastava.

Unterwelt, *f.* pakao; podzemni svĕt.

Unterwerfen, *v. a.* podbaciti; (*fig.*) podvrĕi, podložiti, pokoriti; ſich ein Land —, pokoriti zemlju; ſich Einem —, pokoriti se, predati se, podložiti se komu; er iſt ihm unterworfen, stoji pod njegovom vlasti; ſ. Unterwerfen.

Unterwerfung, *f.* podvrgnuće, pokorenje; nach — des Landes, pokoriv zemlju.

Unterwinden, ſich, ſ. Unterſtehen.

Unterwirken, *v. a.* utkati. [tati.

Unterwölben, *v. a.* ozdol svesti, podbol-

Unterwollen, *v. n.* dolĕ htĕti.

Unterwerfen, *adj.* podvržen.

Unterwuchs, *m.* podmladak.

Unterwühlen, *v. a.* podriti, podrivati, podrovati, podkopati.

Unterwürfig, *adj.* podvržen, podložan; ſehr — ſein, vrlo pokoran biti.

Unterwürfigkeit, *f.* podvrženost, podložnost; pokornost.

Unterzahn, *m.* dolnji zub.

Unterzeichnen, *v. a.* podpisati, podpisivati.

Unterzeichner, *m.* podpisalac.

Unterzeichnete, *m.* podpisani.

Unterzeichnung, *f.* podpisivanje; podpis; nach — des Befehls, podpisav zapověd; kad bude zapověd podpisana.

Unterzeugbier, *n.* dolnjo-kvasaš.

Unterzieche, *f.* navlaka.

Unterziehen, *v. a.* podvući, podvlačiti; metnuti poda što; ſich einer Sache —, podleći poda što; podhvatiti se čega; primiti i. uzeti što na se; ſich einer Strafe —, podvrći se kazni; etwas der Schlußfaſſung —, predložiti što za odluku; ſich einer neuen Wahl —, dati se iznova izabrati.

Unterziehhoſen, ſ. Unterhoſen.

Unterzug, *m.* podvlaka.

Unterzugebalken, *m.* provlaka.

Unterzugesſtänder, *m.* podpora (podvlake).

Unterzünden, *v. a.* podpaliti, podpaljivati.

Unterzünder, *m.* podpalač.

Unterzündholz, *n.* podpala.

Unterzündung, *f.* podpala.

Unterzungenſchlagader, *f.* podjezična odihavica i. kucavica.

Unterzwängen, *v. a.* podtrpati.

Unthat, *f.* nedĕlo, zločin.

Unthätchen, *n.* mana, ljaga.

Unthätig, *adj.* neradin; bezposlen; — ſein, neraditi.

Unthätigkeit, *f.* nerad, neradnja; neradinost; ſeine — richtete ihn zu Grunde, propao je s nerada; in — verſinken, oneraditi, olĕniti.

Untheilbar, *adj.* nedĕliv, nerazdĕliv; es iſt —, nemože se razdĕliti.

Untheilbarkeit, *f.* nedĕlivost, nedionost, nerazdĕlivost. [učestnik.

Untheilhaft, *adj.* — ſein, nebiti dionik,

Untheilnahme, *f.* neučešće; nehaj.

Untheilnehmend, *adj.* — ſein, nesaćutĕti, nesažaliti. [razčovĕk.

Unthier, *n.* nakaza, nagrda; (*fig.*) odljud,

Unthunlich, *adj.* das iſt —, to neide; to nemože biti; eine —e Sache, nemogućna, nemožna stvar.

Untief, *adj.* plitak.

Untiefe, *f.* plitkoća, plitčina; auf —n gerathen, udariti i. nabasiti na plitčinu.

Untilgbar, *adj.* neutamaniv.

Digitized by Google

Untönend, *adj.* neglaseći; mukao.
Untragbar, *adj.* nenosan; (unfruchtbar), neplodan; (v. Kühen), neplodan, jalov.
Untrennbar, *adj.* nerazstavan, nerazdruživ; (spr.) sie sind —, oni su kao božić i badnji dan.
Untrennbarkeit, *f.* nerazstavnost.
Untreu, *adj.* nevěran; — werden, svrnuti věrom; Einem — werden, iznevěriti koga; das Glück ward ihm —, sreća ga
Untreue, *f.* nevěrnost; nevěra. [izdade.
Untreue, *m.* nevěrnik, nevěra; —, *f.* Untreukraut, ſ. Salzkraut. [nevěrnica.
Untrinkbar, *adj.* nepitak; dieſes Waſſer iſt —, ova se voda nemože piti; ova voda nije za piće.
Untröſtbar, Untröſtlich, *adj.* neutěšiv, neutěšan; ſie iſt —, neda se utěšiti.
Untröſtbarkeit, Untröſtlichkeit, *f.* neutěšnost, neutěšivost.
Untrüglich, *adj.* nevarav; neobmanljiv; istinit; ein —es Zeichen, sěguran znak; ein —es Mittel, sěguran, prěk lěk.
Untrüglichkeit, *f.* nevaravost, neobmanljivost; istinitost.
Untüchtig, *adj.* nesposoban, neprikladan; er iſt — zu einem Amte, nije za službu.
Untüchtigkeit, *f.* nesposobnost, neprikladnost. [(falinga).
Untugend, *f.* porok; (b. Pferd.) mana
Untugendſam, *adj.* nekrepostan; poročan.
Unübergehend, *adj.* neprelazeći.
Unüberlegt, *adj.* nesmislen, nerazsudan, nesmotren; — handeln, nepremisliti; nepromišljati, nepremišljati.
Unüberlegtheit, *f.* nesmislenost, nerazsudnost, nesmotrenost. [gledan.
Unüberſehbar, Unüberſehlich, *adj.* nepre-
Unüberſetzbar, Unüberſetzlich, *adj.* das iſt —, to se nemože i. neda prevesti.
Unüberſteigbar, Unüberſteiglich, *adj.* neprelazan; —e Hinderniſſe, neuklonive, neodolive zapreke.
Unübertrefflich, Unübertrefflich, *adj.* er iſt —, nitko ga nebi nadvisio, nadkrilio.
Unübertroffen, *adj.* nenadkriljen; er ſpielt —, nitko neumě bolje od njega igrati; er iſt ein —er Schütze, neima nad njim strělca.
Unüberwindlich, *adj.* nepobědiv, nepredobitan, nedobitan.
Unüberwindlichkeit, *f.* nepobědivost, nepredobitnost, nedobitnost. [dobljen.
Unüberwunden, *adj.* nepobědjen, nepre-
Unumgänglich, *adj.* neobhodan; es iſt — nothwendig, svakako treba; bez toga nemože biti.
Unumſchränkt, *adj.* neograničen; ein —er Herr, samovladni gospodar.
Unumſchränktheit, *f* neograničenost.
Unumſtößlich, *adj.* nepobitan, neoboriv.
Unumſtößlichkeit, *f.* nepobitnost; neobo-
Unumwerflich, ſ. Unumſtößlich. [rivost.
Unumwölkt, *adj.* vedar.
Unumwunden, *adv.* bez okolišenja.
Ununterbrochen, *adj.* neprestan, neprekinut; —, *adv.* neprestance.
Ununterrichtet, *adj.* neobaviješćen; er iſt in der Sache —, nije o tom obaviješćen.
Unvaterländiſch, ſ. Unpatriotiſch.
Unväterlich, *adj.* neotčinski.
Unveraltet, *adj.* neostario.
Unveränderlich, *adj.* nepromenljiv; Gott iſt —, Bog se neměnja.
Unveränderlichkeit, *f.* nepromenljivost.
Unverändert, *adj.* nepromenlt, nepromenjen.
Unverantwortlich, *adj.* neodgovoran; eine —e Nachläſſigkeit, nemarnost, koja se nemože opravdati.
Unverantwortlichkeit, *f.* neodgovornost.
Unverarbeitet, *adj.* neuradjen, neobdeljan.
Unveräußerlich, *adj.* neoddatan; die —en Rechte der Menſchen, prava, koja čověk nemože od sebe dati. [nost.
Unveräußerlichkeit, *f.* neoddaće, neoddat-
Unverbeſſerlich, *adj.* (vollkommen), es iſt —, dobar, da nemože bolji biti; (unbeſſerlich), es iſt —, nemože se popraviti. [pravljivost.
Unverbeſſerlichkeit, *f.* savršenost; nepo-
Unverblümt, *adv.* Einem die Wahrheit — ſagen, kazati komu istinu od komada.
Unverborgen, *adj.* neskriven.
Unverbrauchlich, *adj.* nepotrošan.
Unverbrennbar, Unverbrennlich, *adj.* neizgoriv.
Unverbrennlichkeit, *f.* neizgorivost.
Unverbrieft, *adj.* nepisan; nepotvrdjen pismeno.
Unverbrüchlich, *adj.* nenarušiv; ein —es Stillſchweigen beobachten, mučati kao stěna i. kao olovom zaliven.
Unverbrüchlichkeit, *f.* nenarušivost.
Unverbürgt, *adj.* neujamčen; nesěguran, nestalan; es ſind —e Nachrichten, samo se glasa.
Unverdächtig, *adj* nesumnjiv.
Unverdächtigkeit, *f.* nesumnjivost.
Unverdauet, *adj.* neprobavljen. [ljiv.
Unverdaulich, *adj.* neprobavan, neprobav-
Unverdaulichkeit, *f.* neprobavnost, neprobavljivost.
Unverderblich, *adj.* nepokvaran.
Unverderblichkeit, *f.* nepokvarnost.
Unverderbt, *adj.* nepokvaren.
Unverdienſtlich, *adj.* nezaslužan.
Unverdient, *adj.* nezasluženo.
Unverdorben, *adj.* nepokvaren.
Unverdroſſen, *adj.* neutrudljiv, neumoran.
Unverdroſſenheit, *f.* neutrudljivost, neumornost.
Unverehlicht, *adj.* (v. Mannesperſ.) neoženjen, neženjen; ein Unverehelichter, neženja, momak; (v. Weibsperſ.) neudata; eine —e, moma.

Digitized by Google

Unvereinbar, *adj.* nesložan; nesdruživ.
Unvereinbarkeit, *f.* nesložnost; nesdruživost.
Unverfälſcht, *adj.* neizopačen; —e Wahrheit, prava, čista istina.
Unverfänglich, *adj.* čist, bezazlen.
Unverfault, *adj.* negnjio.
Unverführbar, *adj.* nesvodljiv.
Unvergänglich, *adj.* nepropadljiv, nerazpadljiv; nedospétan; vékovit; stavan.
Unvergänglichkeit, *f.* nerazpadljivost; stavnost; nedospétnost.
Unvergeblich, ſ. Unverzeihlich.
Unvergeſſen, *adj.* nezaboravljen.
Unvergeßlich, *adj* nezaboravan; nezaboravljiv; das wird mir — ſein, toga neću nikad zaboraviti. [boravljivost.
Unvergeßlichkeit, *f.* nezaboravnost; neza-
Unvergleichbar, Unvergleichlich, *adj.* es iſt —, neima mu para; er iſt ein —er Held, neima mu junaka na svétu.
Unvergolten, *adj.* nenaplaćen; bez uzdarja.
Unverhalten, *adv.* es ſei euch —, da znate.
Unverhältnißmäßig, *adj.* nerazméran; ne primérен; — groß, prevelik.
Unverhältnißmäßigkeit, *f.* nerazmérje, nerazmérnost.
Unverheirathet, ſ. Unverehlicht.
Unverhinderlich, *adj.* das iſt —, to se neda zapréčiti.
Unverhofft, *adj.* nenadan; —es Unglück, nevidjena, nevidovna béda; béda na suhu puta; er kam —, dodje iznenada; dieſe Nachricht kam uns ganz —, tomu se glasu nismo ni malo nadali.
Unverhohlen, *adv.* neskrivajuć; odprto, otvoreno, iskreno.
Unverjährbar, *adj.* nezastariv.
Unverjährbarkeit, *f.* nezastarivost.
Unverjährt, *adj.* nezastario (nezastarěla).
Unverjüngt, *adj.* (*arch.*) neprotanjen.
Unverkauft, *adj.* neprodan.
Unverkennbar, *adj.* es iſt —, u to se nemožeš upoznati; očevidno je.
Unverlangt, *adj.* neiskan.
Unverletzbar, Unverletzlich, *adj.* nepovrédiv; der Kaiſer iſt —, car se nesmé povrédити. [vrédivost.
Unverletzbarkeit, Unverletzlichkeit, *f.* nepo-
Unverletzt, *adj.* nepovrédjen; netegnut, célokupan, cél, čitav; zdrav.
Unverlierbar, *adj.* neizgubljiv; das iſt —, to se nemože izgubiti.
Unverlobt, *adj.* ein —es Mädchen, neprošena dévojka. [poginuti.
Unverloren, *adj.* es iſt dir —, neće ti
Unverlöſchbar, Unverlöſchlich, *adj.* neugasiv.
Unvermacht, *adj.* suhoparan, naoparan.
Unvermählt, *adj.* neožењen; (v. Frauen), neudata.
Unvermeidlich, *adj.* neukloniv; eine —e Gefahr, opasnost, od koje čovék nemože utéći.
Unvermeidlichkeit, *f.* neuklonivost.
Unvermeint, ſ. Unverhofft.
Unvermerkt, *adj.* neopažen, nezapažen.
Unvermiſchbar, *adj.* das iſt —, to se neda izmešati.
Unvermögen, *n.* nemoć; nemogućtvo; er hat es aus — nicht gethan, nije učinio, jer nije mogao.
Unvermögend, *adj.* nemoćan, nemožan; ich bin — zu zahlen, nemogu platiti.
Unvermögenheit, *f.* nemožnost.
Unvermuthet, ſ. Unverhofft.
Unvernehmlich, *adj.* nerazumljiv; er ſprach —, nije ga bilo čuti, kad je govorio.
Unvernehmlichkeit, *f.* nerazumljivost, nerazgovétnost. [umlje.
Unvernunft, *f.* nepamet, nerazum; bez-
Unvernünftig, *adj.* bezuman; (nicht vernünftig), nepametan; nerazuman; das war — gehandelt, to nije bilo pametno; ludo je uradio.
Unverpflichtet, *adj* neobvezan.
Unverrichtet, *adj.* neovršen; —er Sache zurückkommen, povratiti se jalov; (ſcherz.) dobiti pakračiki dekret.
Unverrückt, *adj.* nepomičan, nepomešten; ein —er Gehorſam, stavan posluh; Einen mit —en Augen anſehen, nesmetnuti oka s koga.
Unverſchämt, *adj.* bezstidan; bezobrazan, bezseraman, bezočan; —e Dinge ſagen, bezobrazno govoriti; er hat ein —es Maul, poganih je ustiuh; er iſt —, neima obraza; e. —er Kerl, bezobrazan kao pašče; auf die —eſte Art, sasvim bezobrazno.
Unverſchämte, *m.* bezobraznik, bezočnik, bezočnjak, nesramnik; —, *f.* bezobraznica, bezočnica.
Unverſchämtheit, *f.* bezsramnost, nesram; bezobraznost, bezobraztina, bezočnost.
Unverſchuldet, *adj.* (ohne Schuld), nekriv, prav; ſein —es Unglück, nesreća, kojoj nije sam kriv; — leiden, stradati, patiti na pravdi i. na prava Boga; (ohne Schulden), nezadužen; bez dugovah; er iſt —, neima dugovah; nije zadužen. [izbrbljati.
Unverſchwiegen, *adj.* brbljav; — ſein, sve
Unverſehen, *adj.* nenadan; —er Weiſe, ſ. Unverſehens. [obušice.
Unverſehens, *adv.* iz nenada; iz obuhe,
Unverſehrt, *adj.* nekrn, neokrnjen; ſ. Unverletzt.
Unverſehrtheit, *f.* célokupnost, célost.
Unverſichert, *adj.* neosiguran. [šan.
Unverſiegbar, Unverſieglich, *adj.* nepresu-
Unverſiegelt, *adj.* nezapečaćen, otvoren.
Unverſöhnbar, Unverſöhnlich, *adj.* nepomiriv, neprimirljiv; er iſt —, neće da se pomiri, primiri.

Digitized by Google

Unverſöhnlichkeit, *f.* neprimirljivost, nepomirivost.
Unverſöhnt, *adj.* nepomiren.
Unverſorgt, *adj.* neoskrbljen; (v. Töchtern), neudomljen; eine Tochter iſt noch —, jedna kći nije ješte udomljena,
Unverſtand, *m.* nerazum. [udata.
Unverſtändig, *adj.* nerazuman, nepametan; nerazborit; — ſein, nebiti razuman, pametan; ein —es Kind, ludo dête.
Unverſtändlich, *adj.* nerazumljiv; das iſt mir —, toga nerazumêm.
Unverſtändlichkeit, *f.* nerazumljivost.
Unverſteuert, *adj.* ein —es Haus, kuća, od koje nije porez plaćen.
Unverſtellt, *adj.* bez pretvaranja.
Unverſucht, *adj.* nepokušan, nekušan; nichts — laſſen, sve pokušati.
Unverſüßt, *adj.* neosladjen.
Unvertilgbar, Unvertilglich, *adj.* neiztrebljiv, neutamaniv.
Unverträglich, *adj.* nepogodan, nesložan, mučan; er iſt ſehr —, s nikim se neslaže, velika je grizlica. [nost.
Unverträglichkeit, *f.* nepogodnost, nesložUnverwandt, *adj.* uprt; Einen mit —en Augen anſehen, nesmetnuti oka s koga; er ſieht ihn mit —en Augen an, gleda ga, oka nesmeće.
Unverwehrt, *adj.* nezabranjen; es iſt ihm —, voljan je, prosto mu je; nije mu zabranjeno.
Unverweigerlich, *adj.* neuzkratan, neuzkrativ; —, *adv.* neuzkratno.
Unverweigert, *adj.* neuzkraćen; es iſt —, nije uzkraćeno.
Unverweilt, *adv.* nepočasiv časa.
Unverwelklich, *adj.* neven, nevehnući; ſ. Unvergänglich.
Unverwelklichkeit, *f.* neuvehlost.
Unverwelkt, *adj.* neuvehli.
Unverwerflich, *adj.* nezabaciv; dieſer Zeuge iſt —, ovaj se svědok nemože odvrći, zabaciti.
Unverwerflichkeit, *f.* nezabacivost.
Unverweſet, *adj.* neraztlio.
Unverweslich, *adj.* neraztliv, neraztlio.
Unverweslichkeit, *f.* neraztlivost.
Unverwindlich, *adj.* das iſt —, to se nemože pregoréti; ein —er Schmerz, bol, koja se nemože prebolêti; ein —er Schaden, nenaknadna šteta.
Unverwohnt, *adj.* nerazmažen.
Unverwundbar, *adj.* neraniv.
Unverwundbarkeit, *f.* neranivost.
Unverwundet, *adj.* neranjen.
Unverwüſtlich, *adj.* —es Holz, netlijuće drvo; eine —e Geſundheit, čvrsto zdravlje.
Unverzagt, *adj.* neustrašen; — ſein, neklonuti duhom, dobre volje biti.
Unverzagtheit, *f.* neustraženost, smionost.
Unverzeihlich, *adj.* neoprostiv; es iſt —, nemože se oprostiti.
Unverzeihlichkeit, *f.* neoprostivost.
Unverzinslich, *adj.* bez dobiti (kamate); ein —es Kapital, glavnica, od koje se neplaća dobit (kamata).
Unverzüglich, *adj.* neodvlačan; —, *adv.* bez odgode; neodgadjajuć; umah; ſ. Unverweilt.
Unvollbürtig, ſ. Minderjährig.
Unvollendet, *adj.* nedovršen; eine Arbeit — laſſen, nedovršiti posla.
Unvollkommen, *adj.* nesavršen; neizvrstan; eine —e Sammlung, nepodpuna sbirka. [vrstnost.
Unvollkommenheit, *f.* nesavršenost; neizUnvollſtändig, *adj.* nedostatan; ein —es Werk, nepodpuno dêlo; das Werk iſt —, dêlo nije cêlo.
Unvollſtändigkeit, *f.* nepodpunost.
Unvollzählig, *adj.* nepodpun; es iſt —, nije na broju.
Unvorbereitet, *adj.* nepripravljen; er war —, nije bio pripravljen. [djen.
Unvorgeſehen, *adj.* nevidovni, neprevi-
Unvorgreiflich, ſ. Unmaßgeblich.
Unvorſetzlich, *adv.* u nehvalj, nehotice.
Unvorſicht, *f.* nesmotrenost, neoprez.
Unvorſichtig, *adj.* nesmotren, neoprezan.
Unvorſichtige, *m.* neopreznik, nesmotrenjak. [nost.
Unvorſichtigkeit, *f.* nesmotrenost, neoprez-
Unvortheilhaft, *adj.* nekoristan, neuharan; es iſt für mich —, nije mi za uhar; eine —e Meinung von Jemand haben, nemisliti dobro o kom.
Unwägbar, *adj.* bez teži.
Unwägbarkeit, *f.* bezteženost.
Unwahr, *adj.* neistinit; lažljiv; das iſt —, to nije istina.
Unwahrheit, *f.* neistinitost; neistina, laž.
Unwahrſcheinlich, *adj.* nevěrovětan (nevěrojatan); es iſt —, nije věrovětno.
Unwahrſcheinlichkeit, *f.* nevěrovětnost (nevěrojatnost).
Unwandelbar, *adj.* neproměnljiv; nepremêni; Gott iſt —, Bog se neměnja.
Unwandelbarkeit, *f.* neproměnljivost.
Unweg, *m.* bezpuće. [neprovozan.
Unwegſam, *adj.* bezputan; neprohodan,
Unwegſamkeit, *f.* bezputnost, neprohodnost, neprovoznost. [ćanja.
Unweigerlich, *adv.* bez ustručavanja, ne-
Unweiſe, *adj.* nepametan.
Unweiſheit, *f.* nepametnost; nepamet.
Unweit, *adv.* nedaleko; blizu.
Unwerth, *adj.* nevrêdan, necên. [diti.
Unwerth, *m.* nevrêdnost; — ſein, nevrê-
Unweſen, *n.* nered; nepodobština; dem — ſteuern, doskočiti neredu.
Unweſentlich, *adj.* nesućan; das iſt —, to nije sućno. [vrême.
Unwetter, *n.* nevrême, nepogoda, zlo

Digitized by Google

Unwichtig, *adj.* malovažan, neznatan; das ist —, to nije važno.
Unwichtigkeit, *f.* malovažnost, neznatnost.
Unwiderlegbar, **Unwiderleglich**, *adj.* neoprovrživ; das ist —, to se nemože i. neda oprovrći.
Unwiderleglichkeit, *f.* neoprovrživost.
Unwiderruflich, *adj.* neporečan.
Unwiderruflichkeit, *f.* neporečnost.
Unwiderſetzlich, ſ. Unwiderſtehlich.
Unwiderſprechlich, *adj.* neprigovoran.
Unwiderſprechlichkeit, *f.* neprigovornost.
Unwiderſtehlich, *adj.* neodoljiv.
Unwiderſtehlichkeit, *f.* neodoljivost.
Unwiderbringlich, *adj.* nenaknadan.
Unwille, *m.* negodovanje; ljutost; srčba; —n über etwas empfinden, ljutiti se na što; ſeinen —n an Jemand auslaſſen, prozliti se.
Unwillfährig, *adj.* neusrdan, neuslužan,
Unwillig, *adj.* ljutit, srdit; — werden, razsrditi se, razljutiti se; (nicht willig), nerado; er mag es willig oder — thun, il mu se hoće, il neće.
Unwillkommen, *adj.* nepovoljan; er iſt ihm —, nije mu dobro došao.
Unwillkührlich, *adj.* nehotinji, nehotan; —, *adv.* nehotice, nehote, u nehvalj.
Unwirkſam, *adj.* nedělatan; ein —es Mittel, slab lěk; das Mittel iſt —, lěk nepomaže; es iſt —, neděluje.
Unwirkſamkeit, *f.* nedělatnost; nedělovnost.
Unwirſch, *adj.* mrzan, košljiv.
Unwirthlich, (**Unwirthſchaftlich**), *adj.* negospodarski; razmetan; (ungaſtfreundlich), nedočekljiv; ſ. Unwirthbar.
Unwiſſend, *adj.* neznajući; er iſt — in der Geſchichte, nevěšt je pověstnici; nije věšt pověstnici; ſich — ſtellen, učiniti se nevěšt čemu; er ſtellt ſich —, čini se nevěšt; nečini se ni věšt; — ſündigen, ſ. Unwiſſentlich.
Unwiſſende, *m.* neznalica, nevěža.
Unwiſſenheit, *f.* neznanje, nevěštvo; neznadja; grobe —, puko neznanstvo; — in den Rechten, nevěština u pravoslovju; aus —, ſ. Unwiſſentlich.
Unwiſſenheitsſünde, *f.* grěh počinjen u neznanju, grěh s neznanja.
Unwiſſenſchaftlich, *adj.* neznanstven.
Unwiſſenſchaftlichkeit, *f.* neznanstvenost.
Unwiſſentlich, *adv.* neznajuć, u neznani i. neznanju.
Unwitzig, *adj.* nedosětljiv, nedomišljat.
Unwohl, *adv.* es iſt mir —, něšto sam naloš, hrdjavo se ćutim.
Unwohlſein, *n.* lecanje, bolešljivost.
Unwohnbar, *adj.* das Land iſt —, u ovoj se zemlji nemože življeti, stanovati.
Unwohnbarkeit, *f.* nevaljalost za stanovanje.
Unwürdig, *adj.* nevrědan; er iſt — der Auszeichnung, nije vrědan odlikovanja; ein —es Betragen, nedostojno vladanje, podnošenje (ponašanje).
Unwürdige, *m.* nevrědnik, nedostojnik.
Unwürdigkeit, *f.* nevrědnost, nedostojnost.
Unzahl, *f.* tušta, tušta i tama; sila, sijaset; eine —, nebrojen.
Unzahlbar, *adj.* neplatan, neplativ.
Unzählbar, **Unzählig**, *adj.* nebrojen; eine —e Menge, neizmerno množtvo; ſ. Unzahl; eine —e Heeresmacht, neima broja vojsci; —e Mal, ni broja se nezna.
Unzahlbarkeit, *f.* neplatnost, neplativost.
Unzählbarkeit, *f.* nebrojenost, bezbrojnost.
Unzähmbar, *adj.* neukrotiv.
Unzart, *adj.* nenježan; neblag; ein —er Ausdruck, oštar izraz.
Unze, *f.* (Gewicht), unča, uncija, dva lota; (*Felis Onza*), onsa, jaguar.
Unzeit, *f.* nevrěme, nedoba; zur —, u nevrěme.
Unzeitig, *adj.* neudoban, nevremeni; u nevrěme; (unreif), nezrio; eine —e Geburt, pometnuće.
Unzeitigkeit, *f.* nevremenost; neudobnost; (Unreife), nezrelost.
Unzeitling, *m.* nedonošče; (Abortus), pometina.
Unzenweiſe, *adv.* na unče.
Unzerbrechlich, *adj.* nerazbitan; čvrst.
Unzerbrechlichkeit, *f.* nerazbitnost; čvrstoća.
Unzerſtörbar, *adj.* nerazoriv, nerazrušiv.
Unzerſtörbarkeit, *f.* nerazrušivost, nerazorivost.
Unzertheilt, *adj.* nerazděljen.
Unzertrennbar, **Unzertrennlich**, *adj.* nerazstavan, nerazdruživ; es iſt —, neda se razstaviti; ſie ſind —, oni su kao božić i badnji dan; nemože ih čověk razstaviti.
Unzertrennlichkeit, *f.* nerazstavnost, nerazdruživost.
Unzialbuchſtabe, *m* veliko pismo, slovo.
Unziefer, *n.* buba; gad.
Unziemlich, *adj.* nepristojan; auf —e Art, nepristojno.
Unzier, *f.* bezuresnost; nepodobština.
Unzierlich, *adj.* neurešen, nekićen.
Unzierlichkeit, *f.* bezuresnost, nekićenost.
Unzinsbar, *adj.* prost od poreza; ſ. Unverzinslich.
Unzubereitet, *adj.* neugotovljen, nepripravljen.
Unzucht, *f.* blud, bludština; bludovanje; nečistota; — treiben, bluditi, bludovati.
Unzüchtig, *adj.* bludan; bezsraman; bludoćudan; — reden, gnusno govoriti; — leben, bludovati.
Unzüchtigkeit, *f.* bludnost, bezsramnost.
Unzufrieden, *adj.* nezadovoljan; er iſt mit Allem —, s ničim nije zadovoljan; ništa mu nije po volji.
Unzufriedene, *m.* nezadovoljnik.
Unzufriedenheit, *f.* nezadovoljstvo; nezadovoljnost.
Unzugänglich, *adj.* nepristupan.
Unzugänglichkeit, *f.* nepristupnost.

Digitized by Google

Unzukömmlich, *adj.* nepatreči, nepripadajuči; nenalèžan.
Unzukömmlichkeit, *f.* (*fig.*) nepodobština; ſ. Schwierigkeit.
Unzulänglich, *adj.* nedostatan; nedovo-
Unzulänglichkeit, *f.* nedostatnost; nedovoljnost.
Unzuläſſig, *adj.* nedopustiv; das iſt —, to se nemoże dopustiti.
Unzuläſſigkeit, *f.* nedopustivost; nedopušteno dèlo.
Unzünftig, *adj.* necehovni.
Unzureichend, *adj.* nedovoljan.
Unzuſammenhängend, *adj.* nesvezan; bez sveza; nesputan, neskladan.
Unzuſtändig, *adj.* nenalèžan.
Unzuſtändigkeit, *f.* nenalèžnost.
Unzuverläſſig, *adj.* nepouzdan; dvoličan,
Unzuverläſſigkeit, *f.* nepouzdanost; dvo-
Unzuverſichtlich, *adj.* nejamačan.
Unzweckmäßig, *adj.* neuputan, neuměstan, neshodan.
Unzweckmäßigkeit, *f.* neuputnost, neshod-
Unzweideutig, *adj.* nedvoličan.
Unzweifelhaft, *adj.* bez sumnje, nedvoj-
Unzweifelhaftigkeit, *f.* bezsumnjivost, nedvojbenost.
Upasbaum, *m.* (*Antiaris toxicaria*), an-
Upasſtrauch, *m.* (*Strychnos Tiente*), upas.
Upper, *m.* kraj; větar s kraja.
Üppig, *adj.* (v. Pflanz.) bujan; — wachſen, bujati, uzbujati; (v. Menſch.) gojan; — leben, raskošno življeti; ſich — kleiden, bludno se oblačiti.
Üppigkeit, *f.* (v. Pflanz.) bujnost; (v. Menſch.) goj, gojnost; (Luxus), raskošje; raskošnost; in — leben, raskošno življeti; raskošiti se; (Wolluſt), bludnost; — der Gedanken, bujnost
Ur, *m.* (Auerochs), tur.
Uraḥn, Uranherr, *m.* praotac.
Uraḥnfrau, *f.* pramati.
Urall, *n.* prvotni svět.
Uralmaus, *f.* (*Mus torquatus*), uralski miš.
Uralt, *adj.* prastar; (*fig.*) starodavni;
Uralter, *n.* pradoba, pravěk.
Uralters, *adv.* od věkovah, od stare sta-
Uralterthum, *n.* prastarina.
Uraltmutter, Uraltvater, ſ. Urgroßmutter
Uran, *n.* uran.
Uranfang, *m.* prapočetak, prvi početak.
Uranfänglich, *adj.* prapočetan.
Uranfangs, *adv.* od prvoga početka, od
Uranographie, *f.* nebopis.
Uranoxyd, *n.* uranski kis.
Uranoxydul, *n.* uranski kisac.
Uranoxydulſalz, *n.* uranska sol.
Uranus, *m.* Nebesnik, Uran.
Urbanität, *f.* udvornost.
Urbanitraube, *f.* weiße —, okatina; blaue —, volovina.
Urbar, *adj.* radjen, teken, pitom; okrčen; — machen, okrčiti; uraditi, upitomiti.
Urbar, *n.* dohodak; ſ. Urbarium.
Urbargeld, *n.* urbarina.
Urbarial- (in Zuſ.) urbarni, urbarski.
Urbarialgericht, *n.* urbarski sud.
Urbarialgiebigkeit, *f.* urbarni podanak.
Urbarialgrund, *m.* urbarno selište; kr-
Urbarium, *n.* urbar. [čevina.
Urbarmachung, *f.* krčenje; radjenje.
Urbarmann, *m.* kmet.
Urbarſteuer, *f.* urbarina.
Urfe, ſ. Orfe.
Urbedeutung, *f.* praznačenje, prvotno značenje i znamenovanje.
Urbeginn, ſ. Uranfang.
Urbegriff, *m.* prvi pojam; pravida.
Urbeſtandtheil, *m.* prvotna čest; počelo.
Urbewohner, *m.* prvoselac, starosědilac.
Urbild, *n.* pralik; (Original), izvornik.
Urborn, ſ. Urquell.
Urbrief, *m.* izprava.
Urbuch, *n.* praknjiga.
Urding, *n.* prvota.
Ureigen, *adj.* izvorni.
Ureigenheit, *f.* izvornost.
Ureinwohner, *m.* prvoselac.
Ureltermutter, *f.* šukunbaba, čukumbaba.
Ureltern, *pl.* praroditelji.
Ureltervater, *m.* šukundèd, čukumdèd.
Urenkel, *m.* praunuk, praunuče.
Urenkelin, *f.* praunuka.
Urerbe, *m.* glavni naslèdnik.
Urerde, *f.* prazemlja.
Urethan, *n.* (*chem.*) uretan.
Urfahr, ſ. Überfahrt.
Urfehde, *f.* Einen die — ſchwören laſſen, zapriseći koga, da se neće osvetiti.
Urfeind, *m.* stari, glavni neprijatelj.
Urform, *f.* pralik; ſ. Ideal.
Urfreund, *m.* stari, glavni prijatelj.
Urgebiet, *n.* prvotno područje.
Urgebilde, *n.* uzor.
Urgebirge, *n.* pragorje, prvogorje.
Urgefühl, *n.* praćut.
Urgeiſt, *m.* praduh.
Urgeſchichte, *f.* prva, najstarija pověstnica.
Urgeſchöpf, *n.* prvota.
Urgeſtalt, ſ. Urform.
Urgetriebe, *n.* prakret.
Urgicht, *f.* izpovědka.
Urgiren, *v. a.* těrati (koga i. što); navaljivati (na koga); ustivati oko koga; eine Schuldforderung —, těrati koga da plati dug.
Urglanz, *m.* prasèv.
Urgranit, *m.* pražulja.
Urgroßeltern, *pl.* praroditelji.
Urgroßmutter, *f.* prababa.
Urgroßvater, *m.* pradèd.
Urgrund, *m.* prvotni razlog.
Urhab, *m.* kvas.
Urhahn, ſ. Auerhahn.

Digitized by Google

Urheber, *m.* početnik, začetnik, uzročnik; er ist der — des Zankes, on je zametnuo svadju.
Urheberin, *f.* početnica, uzročnica.
Urheberschaft, *f.* početništvo.
Urholz, *n.* kiće.
Urian, *m.* Herr —, kokalo; (Teufel), [vrag.
Urin, *m.* mokraća, moča, voda, pišaća, burež, pišaka, piš; den — lassen, s. Harnen.
Urinabgang, *m.* mokrenje.
Urinblase, *f.* mèhur, bešika.
Uringlas, *n.* mokraćnik, burežnjak.
Uriniren, s. Harnen.
Urinsalz, *n.* so(l) od mokraće.
Urinsperrer, *m.* vodostav.
Urinstein, *m* mokraćnjak.
Urintreibend, *adj.* têrajući na mokraću; —es Mittel, vodogon, mokrilo.
Urinwölfchen, *n.* mutež od mokraće.
Urkalk, *m.* pravapno.
Urkämpe, *m.* s. Wildschwein.
Urkein, *m.* prazametak.
Urkopf, *m.* s. Genie.
Urkorn, *n.* (*Protococcus*), prazrnac.
Urkraft, *f.* pramoć, prvotna moć.
Urkräftig, *adj.* pramoćan.
Urkunde, *f.* (Zeugniß), svědočba; zu — dessen, (Urkund dessen), za potvrdu toga; za veće vêrovanje; (Dokument), dokaznica; (Rechts—), pravulja; alte —n, stare izprave, povelje; (*poët.*) knjige starostavne.
Urkunden, *v. n.* svědočiti.
Urkundenabschrift, *f.* prêpis dokaznice, [izprave.
Urkundenbewahrer, *m.* pismar.
Urkundenbeweis, *m.* dokazivanje izpravami.
Urkundenbuch, *n.* izpravnik; (Contractenbuch), pogodbenik.
Urkundenlehre, *f.* poveljarstvo, diplomatika.
Urkundensammlung, *f.* sbirka izpravah; s. Archiv.
Urkundenstempel, *m.* biljegovina od izpravah.
Urkundlich, *adj.* izpravski; etwas — unterschreiben, podpisati što za svědočanstvo; etwas — aufnehmen, napisati o čem izpravu.
Urkundsperson, *f.* svědok.
Urlaub, *m.* dopust, dopustica, (vorlab).
Urlaubsbewilligung, *f.* dozvolja dopustice.
Urlaubspaß, Urlaubsschein, *m.* dopustnica.
Urlaubszeit, *f.* dopustni rok.
Urlaut, *m.* samoglasac.
Urle, s. Erle; Ahorn.
Urlicht, *n.* prasvětlo.
Urliste, *f.* praimenik, pralistina.
Urmann, *m.* kmet, podanik.
Urmensch, *m.* prvi čovêk.
Urmutter, *f.* prva mati.
Urnacht, *f.* pranoć.
Urname, *m.* praime.
Urnatur, *f.* prvotna narav.
Urne, *f.* žara.
Urnenförmig, *adj.* žarast.
Urnenmispel, *f.* žarasta mušmula.
Urochs, *m.* tur.
Urpfad, *m.* staroputine.
Urpflanze, *f.* prabilina; —n, prabilje.
Urpilz, *m.* (*Protomyces*), pragljiva.
Urplötzlich, *adv.* iz ubaha, iz nebuhe; kao grom iz vedra neba.
Urprodukt, *n.* plodina.
Urproduktion, *f.* dobivanje plodinah.
Urquell, *m.* vrutak, vrelo, izvor.
Urrind, *n.* s. Rohrdommel.
Ursache, *f.* uzrok; er wird wohl dazu seine —n haben, zna on, zašto to čini; es geschieht nichts ohne —, svaka skuža ima muža; er ist — daran, on je tomu kriv; meine Reise war die —, daß ich nicht kam, radi moga puta nisam došao.
Ursächlich, *adj.* uzročan.
Ursächlichkeit, *f.* uzročnost.
Ursatz, *m.* prarêk.
Urschiefer, *m.* praskriljevac.
Urschönheit, *f.* pralêpota; uzor lêpote.
Urschrift, *f.* prvopis, prapis; (Original), izvornik, matica, original.
Urschriftlich, *adj.* u izvorniku; izvornikom; s. Authentisch.
Ursitz, *m.* prva postojbina, pradomovina.
Ursprache, *f.* prajezik, prvi jezik; (Originalsp.) izvorni jezik.
Ursprung, *m.* der — einer Stadt, postanak, postatak, postanje grada; (Anfang), početak, počelo, poniknо; (Quell), izvor; Gott ist der — alles Guten, od Boga polèže sve dobro; bis auf d. — einer Sache zurückgehen, povratiti se k početku kakve stvari; seinen — haben, polègati, dolaziti od...
Ursprünglich, *adj.* die —e Beschaffenheit eines Dinges, prvotna narav kakve stvari; eine —e Sprache, izvorni jezik; —, *adv.* u postanku; od postanka; iz prva.
Ursprünglichkeit, *f.* izvornost.
Ursprungszeugniß, *n.* svědočba o rodištu.
Urstamm, *m.* prastablo.
Urstand, *m.* prastanje, prvo stanje.
Urstier, *m.* tur.
Urstoff, *m.* pratvar; (Element), živalj; (*chem.*) počelo; (Technol.) plodina.
Urstück, *n.* izvorni komad; s. Original.
Ursulinerin, *f.* uršulinka.
Urte, *f.* dio.
Urtel usw. s. Urtheil.
Urtext, *m.* izvorni tekst; prvopis.
Urtheil, *n.* (ein. Richters), presuda, odsuda; ein verdammendes —, o(b)suda; ein — fällen, presudu izreći; (*phil.*) sud; (Meinung), mnenje; er fragte mich nach meinem —, pitao me je, što ja mislim, što se meni čini.
Urtheilen, *v. n.* suditi (o čem); (be—), presudjivati (što).

Digitized by Google

Urtheiler, *m.* sudac.
Urtheilsabschrift, *f.* prěpis presude.
Urtheilsausfertigung, *f.* odprava presude.
Urtheilseröffnung, *f.* oglas presude; bei der —, kad se je oglasivala presuda.
Urtheilsfähig, *adj.* podoban razsuditi; razsudan.
Urtheilskraft, *f.* sudljivost, sudnost, razsudnost; er hat keine —, nema suda.
Urtheilskundmachung, s. Urtheilseröffnung
Urtheilsprechen, *n.* presudjivanje.
Urtheilsprecher, *m.* sudac.
Urtheilstag, *m.* prěsudni dan.
Urtheilstare, *f.* presudnina.
Urtheilsvermögen, *n.* s. Urtheilskraft.
Urtheilsvollstreckung, *f.* ovršba i. ovrha presude; nach der —, kad se ovrši presuda.
Urureltern, *pl.* prapraroditelji.
Urgroßmutter usw. s. Urelternmutter.
Urvater, *m.* praotac.
Urvaterland, *n.* pradomovina.
Urvermögen, *n.* pramoć.
Urverkauf, *m.* prvotna prodaja.
Urvertrag, *m.* prvotna pogodba.
Urvolk, *n.* pranarod.
Urvorfahr, *m.* praděd.
Urwald, *m.* prašuma, gvozd.
Urweisheit, *f.* pramudrost.
Urwellen, *v. a.* razploćiti.
Urweller, *m.* razploćnik.
Urwelt, *f.* prasvět.
Urweltlich, *adj.* prasvětni; izkonski.
Urwerk, *n.* izvorno dělo.
Urwesen, *n.* prabiće.
Urwort, *n.* prvotna, izvorna rěč.
Urwurzel, *f.* prakorěn, prvotna korěnika.
Urylsäure, *f.* uriljska kiselina.
Urzeit, *f.* pradoba, davnje vrěme; seit —en, od izkona.
Urzeugung, *f.* prvotno plodjenje, prvoplodje.
Urziel, *n.* Urzweck, *m.* pracilj.
Urzustand, s. Urstand.
Usance, *f.* s. Use.
Usanztara, *f.* obična dara.
Usninsäure, *f.* usninska kiselina.
Use, *n.* običaj; à —, po običaju.
Usuell, *adj.* obični.
Usurpation, *f.* preoteće, presvojenje.
Usurpator, *m.* otimač; s. Thronräuber.
Usurpiren, *v. a.* oteti, otimati, presvojiti; den Thron —, preoteti prěsto(l).
Usus, *m.* običaj.
Utensilien, *pl.* potrebšine; (Geräthe), sprava.
Uterus, s. Gebärmutter.
Utopien, *n.* nedodjija, utopija.

V.

Vacant, *adj.* prazan; upražnjen.
Vacanz, *f.* prazno město; —en, *pl.* (školski) praznici.
Vacat, neima.
Vaccination, *f.* cěpljenje boginjah.
Vaccinateur, *m.* cěpilac.
Vaccine, *f.* boginja.
Vacciniren, *v. a.* cěpiti (boginje); s. Impfen.
Vacilliren, s. Schwanken.
Vaciren, *v. n.* biti bez službe, posla; —de Handwerksburschen, bezposleni dětići (kalfe), bezposlenici.
Vadium, *n.* jamčevina; razkup.
Vag, s. Unstät.
Vagabund, *m.* skitalica, skitač, skitalac, skitačina, skitnica, klatež, vucibatina, potucnja, bitanga.
Vagiren, *v. n.* skitati se, tepsti se, klatiti se.
Vagiren, *n.* skitnja, mutnja.
Vale, s Bogom.
Valediciren, *v. n.* oprostiti se, opraštati se.
Valediction, *f.* oproštaj; (Rede usw.) oproštajnica.
Valentdistel, s. Mannstreu.
Valeral, *n.* valeral.
Valeriana, *f.* (*Valeriana*), odolěn.
Valerianšäure, *f.* odolěnova kiselina.
Valet, *n.* s Bogom; oproštaj; razstanak.
Valet, *m.* (v. Karten), do(l)njak.
Valetschmaus, *m.* dobroposlica, cuki-pohar.
Valuta, *f.* vrednota; (Münzsorte), vrst novacah.
Valvationstabelle, *f.* cěnovnica.
Vampir, *m.* vukodlak, vampir.
Vanadig, *adj.* —e Säure, vanadska kiselina.
Vanadium, *n.* vanadik, vanad.
Vanadsauer, *adj.* —res Salz. vanadan.
Vanadsuboxyd, *n.* vanadski nakis.
Vandalismus, *m.* barbarstvo, vandalizam.
Vanille, *f.* (*Epidendrum Vanilla*), vanilja.
Vapeur, *m.* vaper.
Variabel, *adj.* promenljiv.
Variante, *f.* razno čitanje.
Variation, *f.* premenba, promenba.
Varicellen, *pl.* kozice.
Varietät, *f.* različitost; s. Spielart.
Variiren, *v. n.* měnjati se.
Varinas, *m.* varinac.
Varicilit, *m.* pisanac.
Varicleiden, *pl.* kozjače.
Vasall, *m.* vazal.
Vasallschaft, *f.* vazalstvo.
Vase, *f.* kićena, umětna posuda, vaza.
Vater, *m.* otac; (*fam.*) babo, ćaća, tate, ćako; er ist — von sechs Kindern, ima šestero děce; Einen — nennen, očiti koga; (Vorfahren), unsere Väter, naši stari, predji.
Vater- (in Zus.) otčinski.

Digitized by Google

Vaterauge, *n.* otčevo i. otčino oko.
Vaterbruder, *m.* stric.
Väterchen, *n.* tajko, ćaćko, babajko.
Vaterfluch, *m.* otčinsko prokletstvo.
Vaterfreude, *f.* otčinska radost.
Vatergut, *n.* otčevina.
Vaterhalb, *adv.* po otcu.
Vaterhand, *f.* otčeva ruka.
Vaterhaus, *n.* otčinska kuća; domaja, [otaćbina.
Vaterherz, *n.* otčinsko srce. [čanstvo.
Vaterland, *n.* otaćbina, domovina, ota-
Vaterländisch, *adj.* otaćbinski, domovinski; domorodan; domaći; s. Patriotisch.
Vaterlandliebend, *adj.* domoljuban.
Vaterlandsart, *f.* nach —, (po) naški.
Vaterlandsfreund, *m.* otaćbenik, domoljub, domorodac.
Vaterlandsliebe, *f.* ljubav domovine, otaćbine; domoljubje.
Vaterlandsholz, *m.* ponos s domovine.
Väterlich, *adj.* otčinski; otčevan; otački; das —e Gut, otčevina; —es Erbe, otčinstvo, baština; —erseits, po otcu.
Vaterliebe, *f.* otčeva i. otčina ljubav.
Vaterlinie, *f.* otčinska loza.
Vaterlos, *adj.* bez otca.
Vatermacht, *f.* otčinska vlast.
Vatermord, *m.* krv počinjena na otcu; otcomorstvo; einen — begehen, umoriti, ubiti otca, okrvaviti ruke o svom otcu.
Vatermörder, *m.* krvnik (svog) otca; otcomorac; —in, *f.* krvnica (svog) otca.
Vatermörderisch, *adv.* kao krvnik otca.
Vatername, *m.* ime od otca; otčevo i. otčino ime.
Vaterpflicht, *f.* otčinska dužnost.
Vaterschaft, *f.* otčinstvo; er läugnet seine —, nijeće, da je otac (dèteta).
Vaterschwester, *m.* teta, tetka!
Vatersegen, *m.* otčev, otčinski blagoslov.
Vatersinn, *m.* otčanstvo, otčevnost.
Väterstitte, *f.* starinski običaj.
Vatersohn, *m.* Vaterschnchen, *n.* ćakina
Vatersorge, *f.* otčinska briga, starost.
Vaterstadt, *f.* rodni grad, rodno město,
Vaterstand, *m.* otčinstvo. [rodište.
Vaterstelle, *f.* die — vertreten, biti (komu) město otca; biti (komu) kao otac.
Vaterstimme, *f.* otčev i. otčin glas.
Vatertheil, *m.* baština, otčevina, otčin-
Vaterunser, *n.* otčenaš. [stvo.
Vaterzucht, *f.* otčinski kar, zapt.
Vaudeville, *n.* vodvilja.
Vedette, *f.* vidok.
Vegetabilien, *pl.* bilje, rašće.
Vegetabilisch, *adj.* biljski, biljevni.
Vegetation, *f.* rast bilja; rašće; (*fig.*) životarenje, živarenje, čavedanje.
Vegetationsgränze, *f.* medja i. granica rastlinstva i. rašća.
Vegetativ, *adj.* biljevni, raslinski.
Vegetiren, *v. n.* (*fig.*) životariti, živariti, živucati, čavedati.
Vehdistel, s. Mariendistel.
Vehe, *f.* bèlka.
Vehemenz, *f.* žestina.
Vehm usw. s. Fehm.
Vehwam, *n.* potrbušina od bèlke.
Veilchen, *n.* (*Viola*), ljubica, ljubičica,
Veilchenbeet, *n.* ljubičnjak. [vijola.
Veilchenblatt, *n.* perce od ljubice.
Veilchenblau, Veilchenfarb, *adj.* ljubičast.
Veilchengeruch, *m.* miris ljubice; es hat einen —, miriše kao ljubica.
Veilchengewächse, *pl.* (*Violaceae*), ljubice.
Veilchenkranz, *m.* vènac od ljubicah.
Veilchenmoos, *n.* (*Chroolepus*), ljubičarka.
Veilchensaft, *m.* sok od ljubice.
Veilchensyrup, *m.* sladko od ljubice.
Veilchenwurz, *f.* papren korèn.
Veilrebe, *f.* s. Jasmin.
Veitsbohne, *f.* (*Phaseolus*), grah, pasulj.
Veitstag, *m.* Vidov dan.
Veitstanz, *m.* Vidov ples, tanac.
Velin, Velinpapier, *n.* velin.
Venal, *adj.* prodajni.
Vene, *f.* (žila-)krvica.
Venerabile, *n.* tèlo Božje.
Venerie, *f.* vranc. [cuzljiv.
Venerisch, *adj.* vrancav, vrancljiv, fran-
Venetianerseife, *f.* mlětački sapun.
Venetianischroth, *n.* mlětačko crvenilo.
Venös, *adj.* krvični. [oduška.
Ventil, *n.* zalistak, zaletavac; (Zuglech),
Ventilator, *m.* odušnik.
Venus, *f.* Venus, Venera; (*astr.*) Lada; s. Fliegenschnapper.
Venusbart, s. Kardendistel.
Venusbeule, *f.* bunja.
Venusblatter, Venusblüte, *f.* vrancav prišt.
Venusbrust, *f.* (*Nerita mamella*), sisica.
Venusdose, *f.* (*Ostrea sicsac*), reckavica.
Venusfächel, *m.* (*Gorgonia flabellum*), lepezasti koralj. [jak.
Venusfinger, *m.* (*Cynoglossum offic.*) miš-
Venusfliegenfalle, *f.* (*Dionaea muscipula*), muholovka.
Venusfliegenwedel, s. Venusfächel. [nica.
Venusgürtel, *m.* (*Cestum Veneris*), tka-
Venushaar, s. Frauenhaar. [ladinka.
Venusherz, *n.* (*Venus Chione*), srcasta
Venuskamin, *m.* (*Venus pectinata*), češljasta ladinka.
Venuskrankheit, s. Lustseuche.
Venusmuschel, *f.* (*Venus*), ladinka.
Venusnabel, *m.* (*Hydrocotyle*), pupac.
Venusperle, s. Venusblatter.
Venusschuh, *m.* (*Cypripedium*), crevljac.
Venusspiegel, *n.* s. Einbeere.
Venusspiegel, *m.* (*Campanula Speculum*), zrcalica, kokošinja jetrica.
Venusstern, *m.* Lada.
Venusstrahl, s. Nadelferbel. [nac.
Venustaube, *f.* (*Columba cucullata*), kru-

Digitized by Google

Verabfolgen, *v. a.* dati, predati, izručiti; — lassen, poslati, opremiti.
Verabfolgung, *f.* davanje; predaja.
Verabreden, *v. a.* ugovoriti, uglaviti, uročiti, ugovarati (što); dogovoriti se, sročiti se (o čem); verabredeter Maßen, dogovorno. [vorna.
Verabredung, *f.* dogovor, srok; dogo-
Verabreichen, *v. a.* izděliti, porazděliti.
Verabreichung, *f.* izděla; izděljivanje.
Verabsäumen, *v. a.* propustiti, propuštati.
Verabsäumung, *f.* propuštanje, propust.
Verabscheuen, *v. a.* oduravati (što), gnušati se (čega); mrziti (što).
Verabscheuung, *f.* oduravanje; mrzost, odurnost.
Verabscheuungswerth, Verabscheuungswürdig, *adj.* oduran, ogavan, mrzak.
Verabschieden, *v. a.* (z. B. Truppen), odpustiti, odpuštati; die Hochzeitgäste —, razturiti veselje; e. verabschiedeter Soldat, odpuštenik, odpušten vojnik, obšitaš.
Verabschiedung, *f.* odpust; odpuštanje; bei —, odpuštajuć. [nak.
Verabschoffen, *v. a.* platiti danjak i. da-
Veraccisen, Veracciſiren, *v. a.* plaćati, platiti potrošarinu (od čega).
Veraccordiren, *v. a.* pogoditi (što); pogoditi se (za što).
Verachten, *v. a.* prezirati; prezreti; pometavati; nečéniti; (nicht achten), nehajati (za što); den Tod —, nebojati se smrti.
Verächten, *v. a.* prognati; izobćiti.
Verachtenswerth, Verachtenswürdig, *adj.* preziranja dostojan.
Verächter, *m.* preziratelj.
Verachtet, *adj.* preziran, prezren.
Verächtlich, *adj.* preziran, (prezriteljni); etwas — machen, ogrditi, ogaditi što; ſ. Verachtenswerth. [nečéna.
Verachtung, *f.* preziranje; zametavanje,
Verachtungsvoll, ſ. Verächtlich.
Verachtungswerth, ſ. Verachtenswerth.
Verächzen, *v. a.* prejecati.
Veraftermiethen, *v. a.* izpodnajmiti.
Verähnlichen, *v. a.* (ſich Einem —), uspodobiti se (komu).
Verähnlichung, *f.* uspodoba.
Verallgemeinen, (Verallgemeinern), *v. a.* uobćiti, uobćeniti.
Veralten, *v. a.* ostarěti; (v. Kleid.) povetšati, ovetšati; (v. Kranſh.) ostarčiti, zastarčiti se.
Veraltet, *adj.* ostario; ustaran; staran.
Veränderlich, *adj.* promenljiv; Alles iſt —, sve se mènja; —e Witterung, čudljivo vrème; (unbeſtändig), nepostojan; (v. Menſch.) prevrtljiv.
Veränderlichkeit, *f.* promenljivost; (*fig.*) nepostojan.
Verändern, *v. a.* promeniti, mènjati; preinačiti; ſeine Kleidung —, prerušiti se; preodésti se (u druge haljine); ſeine Wohnung —, preseliti se (drugamo); ſeinen Namen —, predésti, predévati svoje ime; ſich —, *v. r.* promeniti se; er hat ſich ganz verändert, sasvim se je izmènio; die Witterung hat ſich verändert, vrème se je promenilo; die Zeiten — ſich, vrème je drugda mati, a drugda maćeha; die Zeiten haben ſich verändert, vrème se je okrenulo i. preokrenulo.
Veränderung, *f.* promèna; preinaka; eine — machen, promeniti; Alles iſt der — unterworfen, sve se mènja; er liebt die —, (ſpr.) mènja kao Ciganin konje.
Veränderungskraft, *f.* promenljivost.
Verankern, *v. a.* (eine Wand —), speti, sapeti.
Veranlaſſen, *v. a.* uzročiti (što), povod dati (čemu); Einen zu etwas —, navratiti, privoliti koga na što; (befehlen), poveliti (komu što); das Erforderliche —, učiniti što treba.
Veranlaſſer, *m.* povodnik.
Veranlaßt, *adj.* er wurde —, dobio je, imao je uzrok, povod; er fand ſich dadurch veranlaßt, to mu dade povod; to ga pobudi.
Veranlaſſung, *f.* povod, uzrok; er wurde über die — ſeiner Verwundung befragt, zapitan bi, kako je dopao rane i. kako se je ranio.
Veranſchaulichen, *v. a.* predočiti.
Veranſchlagen, *v. a.* den Werth einer Sache —, oceniti što.
Veranſtalten, *v. a.* pripraviti; spremiti, prirediti; ein Gaſtmahl —, prigotoviti, sgotoviti, ugotoviti gostbu.
Veranſtalter, *m.* gotovilac.
Veranſtaltung, *f.* pripravljanje; prirédjenje; gotovljenje; spremba.
Verantworten, *v. a.* odgovarati za što; ich will es —, ja ću to odkapati, ja ću tomu biti odkapac; ſich —, *v. r.* odgovarati se; pravdati se.
Verantwortlich, *adj.* odgovoran; ich mache Sie dafür —, Vi ćete morati za to odgovarati; Einen — für etwas machen, nametnuti komu odgovornost za što.
Verantwortlichkeit, *f.* odgovornost.
Verantwortung, *f.* odgovaranje; auf meine —, u moj odgovor; pod moj odgovor; das ſteht unter meiner —, za to ja odgovaram; zur — ziehen, povući koga na odgovor, račun.
Verantwortungsweiſe, *adv.* odgovorno; pravdajuć se.
Verarbeiten, *v. a.* uraditi; obdělati; obrabotati; der Tiſchler verarbeitet Holz, stolar izradjuje, radi drvo; (verbrauchen), potrošiti u poslu.

Digitized by Google

Verarbeitung, *f.* obradjivanje, radjenje; obdělavanje.
Verargen, *v. a.* Einem etwas —, zaměriti, zaměravati komu što.
Verarmen, *v. n.* osiromašiti, obubožiti, opražněti.
Verarmt, *adj.* osiromašio, obubožio.
Verarmung, *f.* osiromašenje.
Verarrendiren, *v. a.* dati pod zakup (arendu).
Verarreſtiren, *v. a.* pozatvoriti.
Verarten, ſ. Ausarten.
Verarzeneien, *v. a.* potrošiti na lěkarije.
Veraſchen, *v. n.* upepeliti se.
Veraſſecuriren, *v. a.* osěgurati.
Veräſten, *v. a.* razgraniti; ſich —, *v. r.* razgraniti se, granati se.
Veräſtung, *f.* razgrana.
Veratrin, *n.* čemerikovina, veratrin.
Verauctioniren, *v. a.* prodati dražbom, liěbom (licitacijom).
Verauctionirung, *f.* dražba, licitacija*.
Verausgaben, *v. a.* potrošiti, poharčiti, potratiti, strošiti; Papiergeld —, izdati papirne novce.
Verausgabung, *f.* potrošak; izdatba.
Veräußerlich, *adj.* oddatan; es iſt —, na odaće je.
Veräußerlichkeit, *f.* oddatnost; razsvojnost.
Veräußern, *v. a.* oddati, razsvojiti; od sebe dati; ſeine Bücher —, prodati knjige. [Verkauf.
Veräußerung, *f.* oddaće; razsvojba; ſ.
Veräußerungsrecht, *n.* pravo oddaća, razsvojbe.
Veräußerungsvertrag, *m.* razsvojna, prodajna pogodba.
Verbabbeln, *v. a.* probrbljati.
Verbacken, *v. a.* zapeći; das ganze Mehl —, sve brašno izpeći; das Brod —, kruh prepeći, upolešančiti; ſich —, *v. r.* zapeći se, upeći se.
Verbal, *adj.* rěčni.
Verbalabjectiv, *n.* glagoljski pridavnik.
Verbalendung, *f.* glagoljski dočetak.
Verbalinjurie, *f.* uvreda rěčju.
Verbaliſation, *f.* poglagoljenje.
Verballen, *v. a.* zabrvniti.
Verballaſten, *v. a.* ein Schiff —, nakrcati savornju.
Verballen, *v. a.* složiti u donjke.
Verballhornen, *v. a.* tobože popraviti; odmoći. [nik.
Verbalſubſtantiv, *n.* glagoljski samostav-
Verbalwurzel, *f.* korěnika glagolja.
Verband, *m.* vez, sveza; (chirurgiſcher —), zavoj, zavijač; einen — anlegen, saviti (n. p. ranu); (Bund), savez,
Verbandläppchen, *n.* presomitka. [(sajuz).
Verbannen, *v. a.* prognati, izagnati.
Verbanner, *m.* progonač.
Verbannte, *m.* prognanik.
Verbannung, *f.* progon; progonstvo.

Verbarricadiren, *v. a.* zagraditi, zakrčiti.
Verbaſen, *v. n.* ſie iſt mir verbaſet, tetka mi je.
Verbauen, *v. a.* zagraditi, zagradjivati; ſein Geld —, potrošiti novce na gradnju; (*mont.*) ſich —, plaćati se.
Verbauern, *v. n.* postati seljak, poseljačiti se, pogeačiti se.
Verbeißen, *v. a.* (*fig.*) den Schmerz —, pregoreti bol, stisnuti zube (u boli); das Lachen —, stisnuti zube, da se nesmije; ein Wort —, pregrizti, nedoustiti rěč; ſich —, *v. r.* zaglaviti zube, zagrizti zube u šklopac.
Verbeizen, *v. a.* oglodati.
Verbellen, *v. a.* štehtati, kevtati.
Verbergen, *v. a.* kriti, skriti, sakriti; skrivati (što od koga); das war ihnen verborgen, to bijaše od njih sakriveno; (verſchweigen), tajiti, zatajiti, utajiti; ſich —, sakriti se, prikriti se, potajati se.
Verberger, *m.* skrivač.
Verbergung, *f.* skrivanje, sakriće; skrov.
Verbeſcheiden, *v. a.* eine Klage —, dati odluku na tužbu; ſ. Verladen.
Verbeſſerer, *m.* popravljač.
Verbeſſerlich, *adj.* popravljiv, popravan; das iſt —, to se može popraviti.
Verbeſſern, *v. a.* popraviti, popravljati; podobriti; (z. B. ein Gut), poboljšati; ſeine Umſtände haben ſich gebeſſert, oporavio se je.
Verbeſſerung, *f.* popravak; popravljenje; (Melioration), poboljšica.
Verbeſſerungsbogen, *m.* popravnica.
Verbeſſerungskoſten, *pl.* trošak na poboljVerbeſſerungsmittel, *n.* popravilo. [šice.
Verbeten, *v. a.* premoliti. [čiti.
Verbetteln, *v. a.* preprosjačiti, prežebra-
Verbeugen, ſich, *v. r.* pokloniti se, prekloniti se, nakloniti se, klanjati se, poklanjati se; ſich tief —, do zemlje se pokloniti, saviti i. prikloniti; sagnuti se sagom, sagnuti se do zemlje.
Verbeugung, *f.* poklon, naklon; eine — machen, ſ. Verbeugen, ſich; eine tiefe —, poklon do crne zemlje.
Verbiegen, *v. a.* pregnuti, pregibati, skriviti; ein Meſſer —, uviti nož.
Verbieten, *v. a.* zabraniti, zabranjivati, zaprekovati; zaprětiti; bei ſchwerer Strafe —, zabraniti što pod veliku kazan (pedepsu, kaštigu); ich verbiete dir, daß du etwas davon ſageſt, da nekažeš nikomu ništa! er hat mir das Haus verboten, zabranio mi je dolaziti u kuću.
Verbieter, *m.* zabranitelj, zabranilac.
Verbietung, *f.* ſ. Verbot.
Verbilden, *v. a.* nagrditi.
Verbildlichen, *v. a.* kazati slično.
Verbindbar, *adj.* svežljiv.

Digitized by Google

Verbinden, *v. a.* svezati, svezivati; ein Faß —, naobručiti, nabiti sud, bačvu; eine Mauer —, skopčati zid; innig —, sljubiti, sjediniti; das Nützliche mit dem Angenehmen —, sdružiti korist s ugodom; (spr.) s voskom med (dati); (verpflichten), obvezati (koga na što); (durch Gefälligkeit), zadužiti (koga čim); d. Gesetz verbindet alle Staatsbürger, zakon veže sve državljane; ich bin dazu nicht verbunden, nisam dužan; ich fühle mich dazu verbunden, duži me tim duša, srce; dazu verbindet mich meine Liebe, moja me ljubav tim duži; Einem die Augen —, zavezati komu oči; mit verbundenen Augen, zavezanih očijuh; sich den Kopf —, povezati glavu; povezati se, povezivati se; eine Wunde —, zaviti, zavijati ranu; eine Wunde frisch —, previti ranu; ein Buch —, naopako svezati knjigu; vežuć knjigu poremetiti joj listove; den schlechten Flecke unter den guten —, povezati hrdjav lan s dobrim; sich —, *v. r.* sich mit Einem —, svezati se, sdružiti se, učiniti savez (s kim); sich mit einem Eide unter einander zu etwas —, zakletvom se na što zavezati; ehelich —, vjenčati; (sich verpflichten), sich zu etwas —, zavezati se, obvezati se na što; sich Einem —, zadužiti si koga; Sie werden mich dadurch sehr —, tim ćete me velikom hvalom zadužiti; bit ću Vam za to vrlo zahvalan; ich bin Ihnen dafür sehr verbunden, hvala Vam za to velika; die —de Kraft des Gesetzes, obvezna moć zakona; vežuća sila za-

Verbinder, *m.* svezač. [kona.

Verbindlich, *adj.* obvezujući, vežući; eine —e Handlung, obvezno dělo; sich zu etwas — machen, obvezati se na što; das ist für mich nicht —, mene to neveže; ich will mich ihm nicht — machen, neću da budem njegov dužnik; neću da mu budem hvalom dužan; (höflich), uslužan; udvoran, usrdan.

Verbindlichkeit, *f.* obvez, obvezanost; die — eines Gesetzes, obveznost zakona; (*merc.*) ohne —, bez obveza; (Schuldigkeit), dužnost, držanstvo; ich habe die — auf mir es zu thun, dužan sam to učiniti; (Höflichkeit), uslužnost, udvornost.

Verbindung, *f.* vezanje, vez; die — einer Wunde, zavijanje, zavoj rane; die — der Theile, svez čestih, dělovah; diese Dinge stehen in keiner — mit einander, ove stvari nisu svoje; dies steht in keiner — mit jenem, ovo nije svoje s onim; (Kommunikation), občenje; eheliche —, ženitba; udaja; mit Jemand in — treten, svezati se s kim; in nähere — treten, poměšati se s kim; in freundschaftliche — treten, sprijateljiti se s kim; mit Jemand jede — abbrechen, razkrstiti s kim; mit Jemand in — stehen, imati s kim posla; družiti se s kim; ich sehe ihn nicht gern in solcher —, ovakvo družtvo nije mi u njega drago; chemische —, slučenina.

Verbindungsbegriff, *m.* spona.

Verbindungslinie, *f.* vezalica.

Verbindungsmittel, *n.* vezalo.

Verbindungspunkt, *m.* vezište.

Verbindungsröhre, *f.* cěv-skapčalica.

Verbindungsstrich, *m.* vezica.

Verbindungswort, *n.* spona.

Verbindungszeichen, *n.* vezica.

Verbitten, *v. a.* sich etwas —, odmoliti što od sebe; odpirati se od čega; das verbitte ich mir, toga nedopuštam; einen Richter —, neprimiti sudca.

Verbittern, *v. a.* ogorčiti, zagrčiti, ogorčavati; eine Freude —, očemeriti radost. [nje.

Verbitterung, *f.* ogorčavanje; očemere-

Verblasen, *v. n.* iz(h)ujati, oddahnuti; —, *v. a.* razduhati, razpuhati.

Verblasen, *n.* (h)uja.

Verblaser, *m.* razduvač.

Verblassen, *v. n.* s. Erblassen; (v. einem Zeuge), osinjaviti; verblaßt, blěd.

Verblatten, *v. a.* den Wein —, okidati lisće s loze. [gubiti.

Verblättern, *v. a.* zamesti, pomesti; iz-

Verblechen, *v. a.* pločevinom, limom oko-

Verbleffen, *v. n.* zamući. [vati.

Verbleiben, *v. n.* ostati, ostajati; es hat dabei sein Verbleiben, tako će ostati.

Verbleichen, *v. n.* poblěděti; des Todes —, preminuti; der verblichene Körper, mrtvo tělo. [siti.

Verbleien, *v. a.* zaoloviti, olova prime-

Verblenden, *v. a.* zaslěpiti, zaslěpljivati; (*fig.*) obsěniti, zasěniti; zavarati komu oči; zamaštati; Geschenke haben ihn verblendet, prevario i premamio se je na poklone; einen Balken —, zasloniti gredu; (*mont*) zašuškati.

Verblendung, *f.* obsěna, zasěna, zavara; obmana; es ist bleße —, sve su to sěri; (der Erze), šuškanje; es gelang ihm die — des Mädchens, zbilja je zaslěpio děvojku.

Verblichen, *adj.* (*fig.*) mrtav; pokojni.

Verblichene, *m.* pokojnik; —, *f.* pokojnica.

Verblinden, *v. n.* oslěpiti, obneviděti.

Verblinken, *v. n.* dotreptěti.

Verblitzen, *v. n.* izsěvati.

Verblüffen, *v. a.* zabuniti, smutiti.

Verblüfft, *adj.* zabun, zabunjen; ganz — sein, zabezeknuti se.

Verblühen, *v. n.* o(d)cvasti, procvětati; (*fig.*) uvehnuti.

Digitized by Google

Verblümeln, Verblümen, *v. a.* zatapšati.
Verblümt, *adj.* prěnosan, allegorički.
Verbluten, *v. n.* eine Wunde — lassen, očèditi ranu; —, *v. a.* sein Leben für Jemand —, proliti svoju krv za koga; sich —, *v. r.* proliti krv; er hat sich verblutet, krv mu je iztekla; (*fig*) potrošio se je; die Sache hat sich verblutet, stvar je zaspala.
Verblutung, *f.* prolèv krvi; er starb an —, izcurila mu je krv, pak umre.
Verbodmen, *v. a.* založiti.
Verbohlen, *v. a.* pomostiti.
Verbohren, *v. a.* povrtati; sich —, *v. r.* zlo vrtati, pogrěšiti u vrtanju.
Verböllen, *v. a.* obangaviti.
Verbollwerken, sich, *v. r.* ograditi se.
Verbolzen, *v. a.* zasvoriti, usvoriti, zakliniti.
Verborg, *m.* zaimanje, uzajmljivanje.
Verborgen, *v. a.* uzajmiti, na poček dati.
Verborgen, *adj.* skrit, skriven, sakrit; sich wo — halten, utajati se, skrivati se gdě; ein —er Schatz, skrovito blago; ein —er Ort, skrovište; ein —er Fehler, tajna pogreška; die —sten Dinge kommen an den Tag, izaći će dělo na vidělo; (spr.) zaklela se zemlja raju, da se sve nje tajne znaju; im Verborgenen, skrovito, u potaji, tajom.
Verborgenheit, *f.* skrovitost, potaja; in — leben, življeti u zabiti, zaklonku.
Verborten, *v. a.* popletom i. pascem (šeritom) opasati.
Verbösen, *v. a.* razljutiti, razsrditi.
Verbösern, *v. a.* pogoršati; die Zeiten — sich, sve ide na gore. [prozliti.
Verboßen, sich, *v. r.* prozliti se; —, *v. a.*
Verbot, *n.* zabrana; zabava; ein — auf etwas legen, zabaviti, ustaviti što; zabraniti što.
Verboten, *adj.* zabranjen; —e Waare, branjevina. [novnica.
Verbotschreiben, *n.* (Verbotbrief), zabrá-
Verbotsgesuch, *n.* molba, molbenica za
Verbotsleger, *m.* ustavljač. [ustavu.
Verbotslegung, *f.* ustavljanje; zabrana.
Verbotsrecht, *n.* pravo zabrane.
Verbotswerber, *m.* prosac, molilac zabrane.
Verbotswidrig, *adj.* proti zabrani.
Verbrämen, *v. a.* (mit Pelzwerk), operemiti; (mit Tressen), (piciljem) obšiti; opervaziti; (*fig.*) nakindjuriti.
Verbrämung, *f.* obšav; pervaz; perem.
Verbrand, *m.* gorivo, palivo.
Verbrannt, *adj.* izgorio; opaljen, opečen; (v. Brode), ogorio; er ist von der Sonne —, opekao se je na suncu; sunce mu je sapalilo i. preplanulo lice; lice mu je osmagnulo od sunca; prismagnuo je na suncu; das Verbrannte, izgorělina.
Verbraten, *v. a.* popeći.
Verbrauch, *m.* potroš, potrošak, potrošba; der — dieser Waare ist sehr stark, od ove se robe vrlo mnogo troši.
Verbrauchen, *v. a.* der Maurer verbraucht Steine, zidar rabi kamenje; der Zimmermann hat das ganze Holz verbraucht, tesar i. tesač je sva drva porabio; (verzehren), trošiti, tratiti, harčiti*; er hat viel Zucker verbraucht, mnogo je sladora (šećera, cukra) potrošio; er hat sein ganzes Brennholz verbraucht, sva je drva izložio.
Verbraucher, *m.* trošitelj; rabitelj.
Verbrauchlich, *adj.* potrošan, potrošljiv; za potroš. [rina.
Verbrauchsabgabe, *f.* potrošnina, trošа-
Verbrauchsstempel, *m.* potrošni biljeg.
Verbrauchssteuer, f. Verbrauchsabgabe.
Verbraucht, *adj.* potrošen; (*stil.*) sebičan.
Verbrauen, *v. a.* povariti. [posmagnuti.
Verbraunen, *v. n.* osurěti; osmagnuti,
Verbräunen, *v. a.* die Sonne hat sein Gesicht verbräunt, lice mu je od sunca osmagnulo.
Verbrausen, *v. n.* der Sturm hat verbrauset, bura je dohujala, patinula; bura se je utolila; den Wein — lassen, ostaviti vino da okipi; (v Menschen), er hat verbrauset, doplahovao je; prošla ga je var; es ist viel Wein aus dem Faße verbrauset, mnogo je vina izkipljelo iz bačve.
Verbrechen, *v. a.* slomiti, polomiti; (Wb.) zalamati, zakidati, skrnjivati (vinograd); (verschulden), skriviti, sakriviti; er hat viel verbrochen, mnogo je zakrivio; ich habe nichts verbrochen, nisam sagrěšio, nisam ništa zla počinio; ein verbrochenes Feld, zakopina.
Verbrechen, *n.* zločin, (zločinstvo); Einem etwas zum — machen, pisati komu što u zločin; ein — begehen, počiniti zločin. [čina.
Verbrechensgegenstand, *m.* predmet zlo-
Verbrecher, *m.* zločinac, zlotvor; —in, *f.* zločinka.
Verbrecherisch, *adj.* zločinski, zlotvorni.
Verbreiten, *v. a.* širiti; (z. B. eine Schrift), razprostraniti, razprostranjivati; (*fig.*) razpružiti; ein Gerücht —, raznositi glas; razglasiti što; sein Ruf hat sich weithin verbreitet, otide mu glas; čuo se je na daleko.
Verbreiter, *m.* širitelj, razprostranitelj; der — eines Gerüchtes, razglasitelj; —in, *f.* širiteljica; razglasilja; razprostraniteljica. [razglašen.
Verbreitet, *adj.* razširen, razprostranjen;
Verbreitung, *f.* razprostranjivanje, razširivanje; razglašivanje; die — der Pflanzen, razprostranstvo, razprostranost, razširenost bilja; — der Religion, razplodjivanje vère.

Digitized by Google

Verbreitungsbezirk, *m.* razprostranište.
Verbrennbar, Verbrennlich, *adj.* izgoriv, sažeživ; das Holz iſt —, drvo se može sažeći, spaliti.
Verbrennen, *v. n.* izgorěti, gorěti; sgorěti; (v. Brode), ogorěti; —, *v. a.* sažeći, spaliti; er hat viel Holz verbrannt, mnogo je drvah izložio; einen Todten —, sažeći, spaliti mrtca; (durch Feuer verletzen), opeći, oprliti, ožeći, oprěiti; ſich —, *v. r.* opeći se, oprěiti se, oprliti se; (an ein. Neſſel), ožariti se; (*fig.*) ſich die Finger —, opeći se; ſich den Mund —, ujesti si jezik, opuriti se; von der Sonne verbrannt ſein, ſ. Verbrannt; Verſengen.
Verbrennlich, ſ. Verbrennbar.
Verbrennung, *f.* sažeg, pogor, izgor; popala; paljenje, sažizanje; izgaranje; (eine Verletzung), izgorél, prljotina, opržina, smudjevina.
Verbrennungsproceß, *m.* izgaranje, sgaranje; paljenje, spaljenje.
Verbrennungspunkt, *m.* zapalište, žeg.
Verbrennungstemperatur, *f.* zapalna toplota.
Verbrettern, *v. a.* daskami zastrti, zaVerbriefen, *v. a.* pismom utvrditi, potvrditi; ſich —, pismom se obvezati; ſich für Jemand —, pismeno se za koga ujamčiti.
Verbrieft, *adj.* pismom potvrdjen; pisan.
Verbriefung, *f.* potvrdjivanje, potvrdjenje pismom; (das Verbriefte), pisana potvrda, obveza; pismo.
Verbringen, *v. a.* potratiti; ſeine Zeit mit Nichtsthun —, zaludu tratiti danke; (verlegen), zametnuti, pometnuti, poVerbröckeln, *v. a.* izmrviti, smrviti.
Verbrocken, *v. a.* izdrobiti, podrobiti; razVerbrodeln, ſ. Verdampfen.
Verbroden, *v. n.* postati kruh.
Verbröſeln, ſ. Verbröckeln.
Verbrücken, *v. a.* pomostiti.
Verbrüdern, *v. a.* pobratiti; ſich —, sbratiti se, pobratiti se.
Verbrüderung, *f.* pobratimstvo, bratimstvo; (verbrüderte Perſonen), bratovVerbrüderungsfeſt, *n.* družičalo.
Verbrühen, *v. a.* popariti, opariti, ošuriti, ofuriti; ſich —, *v. r.* opariti se, popariti se.
Verbrühung, *f.* (die verbrühte Stelle),
Verbrüllen, *v. n.* der Donner hat verbrüllt, izgrmilo je.
Verbrunſten, *v. n.* prestati se těrati i.
Verbrüten, *v. a.* nezleći (jaja), nedosěděti (na jajih).
Verbuchen, Verbüchern, *v. a.* uknjižiti.
Verbuchung, Verbücherung, *f.* uknjižba.
Verbügeln, *v. a.* pregladěsti, preutleisati.
Verbügen, *v. a.* preklati; ſich —, *v. r.* **uganuti si kolěno.**

Verbuhlen, *v. a.* ſein Geld —, potrošiti novce u bludu; —, *v. n.* udariti u krč.
Verbuhlt, *adj.* bludan; (*fig.*) zaljubljen.
Verbuhltheit, *f.* bludnost; (*fig.*) zaljubljeVerbum, *n.* glagolj.
Verbünden, *v. a.* svezati, savezati; ſich —, *v. r.* savezati se, učiniti savez.
Verbunden, *adj.* svezan; skopčan; sdružen; (verpflichtet), obvezan, zavezan, dužan, držan; ſ. Verbinden.
Verbundenheit, *f.* svezanost.
Verbündet, *adj.* savezan; savezni.
Verbündete, *m.* saveznik, suveznik; —, *f.* saveznica.
Verbündner, *m.* savezač.
Verbündniß, *n.* savez, (sajuz).
Verbürgbar, *adj.* das iſt —, za to se čověk može ujamčiti.
Verbürgen, *v. a.* etwas —, jamčiti (jemčiti) za što; poruk biti čemu; die Wahrheit —, podjamčiti se za istinu; ſich —, ujamčiti se, podjamčiti se, zaporučiti se (za što), porukovati.
Verbürger, *m.* jamčitelj; poruk; —in, *f.* jamčiteljica.
Verbürgt, *adj.* ojamčen; jamačni.
Verbürgung, *f.* jamstvo; poručanstvo.
Verbürgungswechſel, *m.* ojamčena ménica.
Verbürſten, *v. a.* (b. Zimmerl.) zapustiti.
Verbüßen, ſ. Büßen.
Verbutten, *v. a.* zakrŭljati, zakrŭljaviti; okrŭljati, okrŭljaviti.
Verbuttern, *v. a.* alle Sahne —, sav skorup stepsti i. preprati.
Vercautioniren, *v. a.* dati jamčevinu (sěgurnost) za što.
Vercautionirung, *f.* davanje, danje jamčevine (sěgurnosti).
Verclauſuliren, *v. a.* ograditi (se) pridržaji (klauzulami).
Verdachen, *v. a.* pokriti, pokrivati.
Verdacht, *m.* sumnja (sumlja); einen — haben, hegen, schöpfen, sumnjati; ich habe — auf dich, ich habe dich in —, sumnjam na te; žalim na te; žao mi je na te; srce me boli na te; auf Jemand — werfen, posumnjati na koga; er ſteht im —, daß er es gethan habe, sumnja je na njega, da je to počinio; er kam in —, posumnjašo na njega, da . . .; Einen in — bringen, baciti sumnju na koga.
Verdächtig, *adj.* sumnjiv; das ſieht mir — aus, to mi je někako sumnjivo; er machte ſich damit ſelbſt —, sam se je oddao; er iſt der Flucht —, sumnja je na njega, da želi utecći, da je utekao.
Verdächtigen, *v. a.* sumnjičiti, sumljičiti (koga); bacati sumnju (na koga).
Verdächtigung, *f.* sumnjičenje, sumljičenje.
Verdachtlos, *adj.* bez sumnje; er iſt —, na njega neima sumnje.
Verdachtsgrund, *m.* razlog sumnje.

Digitized by Google

Verdachung, *f.* strešica.
Verdahlen, ſich, *v. r.* zabasati, zalutati.
Verdammen, *v. a.* o(b)suditi, osudjivati (koga na što); (*fig.*) prokleti.
Verdämmen, *v. a.* zajaziti, zagatiti; ogatiti.
Verdammend, *adj.* osudan.
Verdammende, *m.* osuditelj. [osudi.
Verdammenswerth, *adj.* vrědan da se
Verdammer, *m.* osuditelj, osudnik.
Verdämmern, *v. a.* posumračiti.
Verdammlich, *adj.* osudan; prěkoran.
Verdammniß, *f.* osuda; dieſer Weg führt zur —, ovaj put vodi u propast; ewige —, věčno prokletstvo.
Verdammt, *adj.* o(b)sudjen; der —e Geiz, kleta, prokleta lakomost; das iſt eine —e Geſchichte, to je vražji posao; ich will — ſein, wenn..., tako mi věčne muke!
Verdammte, *m.* osudjenik; prokletnik.
Verdammung, *f.* osudjivanje; osuda.
Verdammungsſucht, *f.* osudljivost.
Verdammungsſüchtig, *adj.* osudljiv.
Verdammungsurtheil, *n.* o(b)suda.
Verdammungswerth, ſ. Verdammenswerth.
Verdampfen, *v. n.* izhlapiti, izjapiti, hlapiti; das Waſſer — laſſen, pustiti, da voda izhlapi; —, *v. a.* ſ. Verdämpfen.
Verdämpfen, *v. a.* činiti da što izhlapi; iztěrati paru; das Waſſer —, ukipiti, uvariti; das Fleiſch —, podušiti meso; (Forſtw.) ugušiti, utušiti.
Verdanken, *v. a.* das habe ich ihm zu —, na tom se imam njemu zahvaliti; (*fig.*) tomu je on kriv; ich habe ihm viel Gutes zu —, mnogo mi je dobra po-
Verdarren, *v. a.* posušiti. [činio.
Verdauen, *v. a.* probaviti, probavljati; es iſt ſchwer zu —, težko se probavlja; er verdauet ſchlecht, zlohran je.
Verdauet, *adj.* probavljen.
Verdaulich, *adj.* probavljiv.
Verdaulichkeit, *f.* probavljivost.
Verdauung, *f.* probavljanje, probava; eine gute — haben, dobro probavljati.
Verdauungsgang, *m.* šeta za probavu.
Verdauungsgeſchäft, *n.* probavljanje.
Verdauungskraft, *f.* probavnost. [vak.
Verdauungsmittel, *n.* probavilo; proba-
Verdauungsorgan, *n.* probavnik; proba-
Verdauungsſaft, ſ. Magenſaft. [vilo.
Verdauungsſchwäche, *f.* zlohranost, slabo probavljanje.
Verdauungsſtoff, ſ. Pepſin.
Verdauungsſtunde, *f.* probavno doba.
Verdauungswerk, *n.* probavljanje.
Verdauungswerkzeug, ſ. Verdauungsorgan.
Verdeck, *n.* paluba, krov, kuvěrta*; ein Schiff von drei —en, trobojni brod, trobojnjak.
Verdeck- (in Zuſ.) palubni, od kuvěrte.
Verdeckbar, *adj.* pokrivan.
Verdecken, *v. a.* pokriti, pokrivati; zastiljati; (mit einem Deckel), poklopiti; (*fig.*) sakriti, zatajiti.
Verdecklos, *adj.* bez palube, kuvěrte.
Verdeckt, *adj.* pokriven; skrovit; (*mil.*) zaklonit.
Verdeckung, *f.* pokrivanje; zaklon.
Verdehnen, *v. a.* razvući.
Verdenken, *v. a.* zaměriti, zaměravati, za zlo primiti.
Verderb, *m.* zator; kvarenje; dies iſt ein wahrer — der Zeit, to je prava danguba; das iſt eben der —, to i je zlo.
Verderbbar, *adj.* es iſt —, može se pokvariti.
Verderben, *n.* kvarenje, pokvarenje; das — iſt leicht aber nicht das Beſſermachen, lasno je pokvariti, al je mučno popraviti; das Fleiſch vor dem — bewahren, čuvati meso od kvara; čuvati meso da se nepokvari; (Untergang), paguba, izgibija, pogibija; das iſt ſein —, to mu je smak i. slom; to mu je zator; der Trunk war ſein —, pijanstvo ga je ubilo; s pijanstva propade; in ſein — rennen, srnuti u propast; Einen ins — ſtürzen, okrenuti koga strmorom; upropastiti koga; ſ. Verderbniß.
Verderben, *v. n.* kvariti se; das Fleiſch iſt verdorben, meso se je pokvarilo, poštetilo; (v. Speiſen), obljutaviti; (v. Bier), uzbljutiti se; (*fig.*) po zlu proći; propasti; an ihm iſt ein guter Soldat verdorben, dobar bi bio vojnik; šteta, da nije vojnik; wer ſich in Gefahr begibt, der verdirbt darin, tko ide u pogibiju, uginut će; **bokter** iſt aus **Wachter** verderbt, **bokter** je izvrnuto od **Wachter**; —, *v. a.* kvariti, štetiti, pokvariti, izkvariti, izštetiti; das verderbt d. Zähne, to kvari zube; (ſpr.) Einem das Spiel —, pokvariti komu račun; böſe Beiſpiele — gute Sitten, jedna šugava ovca cělo stado ošuga; Leib und Seele —, pogubiti tělo i dušu; ein Mädchen das Glück —, zatomiti děvojci sreću; eine Unterhaltung —, razkvariti, razkinuti, razmetnuti, prsniti zabavu; ein Geſchäft —, razvaliti posao; (vernichten), upropastiti; er will es mit Niemand —, nikomu neće da se zaměri; ſich —, *v. r.* pokvariti se, izkvariti se; (*mor.*) izopačiti se; izgubiti se; ſich den Magen —, očemeriti se; pokvariti želudac; (ſich zu Grunde richten), upropastiti se.
Verderber, *m.* kvarilac, kvaritelj.
Verderblich, *adj.* paguban; pogibeljan; das kann für ihn ſehr — werden, to ga može upropastiti, s toga može zaglaviti.
Verderblichkeit, *f.* pagubnost, pogibeljnost.

Digitized by Google

Verderbniß, *n.* pokvarenost; paguba; zator; das — der Sitten, ćudoredna izopačenost, pokvarenost.
Verderbtheit, *f.* pokvarenost, izopačenost.
Verdeuteln, *v. a.* izvrnuti, izvrtati. [niti.
Verdeutlichen, *v. a.* razgovĕstiti, razjas-
Verdeutſchen, *v. a.* prevesti, prevoditi na nĕmački jezik.
Verdeutſchung, *f.* nĕmački prĕvod.
Verdichten, *v. a.* sgustiti, zagustiti; gustiti; ſich —, *v. r.* sgusnuti se; gusnuti; zajedrati.
Verdichtung, *f.* sgusnuće; guštenje.
Verdichtungsmittel, *n.* Verdichtungspreſſe, *f.* gustilo. [odebljati.
Verdicken, ſ. Verdichten; ſich —, *v. r.*
Verdielen, *v. a.* popoditi.
Verdienen, *v. a.* zaslužiti, zasluživati; dabei iſt nicht viel zu —, slaba zasluţba; tu se neće zakovati patarica; etwas ſauer —, zàmučiti, zamúćati što; er hat ſich um ſein Vaterland verdient gemacht, stekao je zaslugah oko domovine; zaslužan je u domovini; (erwerben), steći, teći; pridĕlati.
Verdienen, *n.* zasluţba.
Verdienſt, *n.* zasluga; nach — belohnen, nagraditi koga kao što je zaslužio; er hat das —, njega ide zasluga; ein Mann von vielen —en, vrlo zaslužan
Verdienſt, *m.* zasluţba. [čovĕk.
Verdienſtkreuz, *n.* križ i. krst za zasluge; militäriſches —, krst za vojne zasluge.
Verdienſtlich, *adj.* zaslužan.
Verdienſtlichkeit, *f.* zaslužnost.
Verdienſtlos, *adj.* (ohne Verdienſt), bez zasluţbe; (ohne Verdienſte), bez zaslugah; ſein ganzes Leben iſt —, nije zavrĕdio života. [i. zaslužna.
Verdienſtmedaille, *f.* kolajna za zasluge
Verdienſtorden, *m.* zaslužni red; red za zasluge.
Verdienſtvoll, *adj.* vele zaslužan.
Verdienſtzeugniß, *n.* svĕdočba o zaslužbi, tečevini; svĕdočba o zaslugah.
Verdient, *adj.* zaslužen; ein um das Vaterland —er Mann, čovĕk zaslužan za
Verding, *m.* najam. [otačbinu.
Verdingen, *v. a.* najmiti; dati u najam; (dati pod kiriju); (*fig.*) ugovoriti cĕnu; Einem eine Arbeit —, pogoditi se s kim za kakov posao; ein Kind in die Koſt —, pogoditi se s kim za hranu dĕteta; ſich in die Koſt —, pogoditi se s kim za hranu; ſich —, *v. r.* otići u najam; ſich an Einen —, najmiti se
Verdinger, *m.* najmitelj. [u koga.
Verdingung, *f.* ſ. Verding. [ćiti.
Verdolmetſchen, *v. a.* tumačiti, protuma-
Verdolmetſcher, *m.* tumačitelj. [ćenje.
Verdolmetſchung, *f.* tumačenje, protuma-
Verdonnert, *adj.* ein —er Kerl, kleto momče.

Verdoppeln, *v. a.* udvojiti, usugubiti; udvostručiti, predvostručiti; ſeine Anſtrengungen —, usugubiti trud, trudbu, napor; ſeine Schritte —, učestati, udvojiti korake; die Geldſtrafe —, podvostručiti globu.
Verdoppelung, *f.* dvostručenje, udvojavanje, podvostručenje, udvojenje.
Verdoppelungszeichen, *n.* znak udvojenja.
Verdoppler, *m.* dvostručitelj; (*fig.*) množitelj.
Verdorben, *adj.* pokvaren, izkvaren, kvaran; (*mor.*) izopačen, opak.
Verdorbenheit, *f.* pokvarenost; (*mor.*) izopačenost; die — der Sitten, ſ. Verdorbniß. [derbniß.
Verdornen, *v. a.* zatrniti.
Verderben, *v. n.* usahnuti, posahnuti, posušiti se; (v. ein. Hand), usahnuti; ein Menſch mit einer verdorrten Hand, čovĕk suhe ruke; —, *v. a.* (verdörren), usušiti, posušiti.
Verdorrt, *adj.* usahli; suh.
Verdorrung, *f.* usahnuće.
Verdrängen, *v. a.* iztisnuti, izrinuti, izpĕhnuti (n. p. koga iz službe); den Feind —, potisnuti, odagnati neprijatelja.
Verdrängung, *f.* iztisnuće, izrinuće; potisnuće; odagnanje.
Verdrechſeln, *v. a.* raztočiti.
Verdrehen, *v. a.* zavrnuti; uvrnuti; den Schlüſſel —, uvinuti, izkrenuti ključ; den Arm —, zavrnuti rukom; uganuti ruku; die Augen —, prevraćati oči; das Recht —, izvrnuti, izvrtati, izkrenuti, izkretati pravo; Einem den Kopf —, izvrnuti, zanĕti komu pamet; smesti komu mozak; zamahnitati koga; ein verdrehter Kopf, ſ. Verdreht; (*fig.*)
Verdreher, *m.* izvrtač. [izopačiti.
Verdreht, *adj.* zavrnut, uvrnut; izvrnut; prevrnut; (verkehrt), izopačen, naopak; ein —er Kopf, zavrzlan čovĕk.
Verdrehung, *f.* zavrnuće; izvrnuće; uvinuće, uganuće; uvijanje; izopačivanje.
Verdreifachen, *v. a.* trojiti, utrojiti, trostručiti, utrostručiti; (*fig.*) razmnožiti.
Verdreſchen, *v. a.* pomlatiti; einen Tag —, premlatiti dan.
Verdrießen, *v. i.* es verdrießt mich, mrzi me; mrzko i. mućno mi je; das hat mich am meiſten —, to me je najviše mrzilo; es verdrießt mich zu leben, omrznuo, dosadio, dotužio mi je život; ſich keine Mühe — laſſen, nežaliti truda; daß er ſich nicht ließe — zu mir zu kommen, da nepožali truda do mene doći.
Verdrießlich, *adj.* (mürriſch), mrzao, mrzeć, zlovoljan; ein —er Menſch, mrznovoljavac, mrznovoljavčina; Einen — machen, ozlovoljiti; — werden, ozlovoljiti se; (beſchwerlich), dosadan; das

Digitized by Google

ist mir —, to mi je mrzko; ein —es Geschäft, nepovoljan, nepriličan posao; ein —es Geschäft beenden, razkrpiti.

Verdrießlichkeit, *f.* mrzna volja, zla volja; die — eines Geschäftes, neugodnost posla; viele —en mit Jemand haben, imati s kim mnogo neprilikah; in — mit Jemand gerathen, zavaditi se s kim.

Verdringen, *v. a.* krenuti, iztisnuti.

Verdröhnen, *v. n.* dotutnjiti.

Verdrossen, *adj.* omrzao; er ist — dazu, omrzlo mu je; neće mu se; werdet nicht — Gutes zu thun, da vam nedotuži činiti dobro.

Verdrossenheit, *f.* omrz.

Verdrucken, *v. a.* potiskati, poštampati; (falsch drucken), zlo natiskati.

Verdrücken, *v. a.* sgužvati, sgužveljati; sgnječiti.

Verdruß, *m.* dosada; nepovoljnost; voller — sein, biti zle volje; er macht mir viel —, jadi i. kari me; mnogo mi zadaje jada; davon habe ich nur —, to mi samo neprilike čini; allen Menschen zum — leben, dosadjivati svemu světu; es wird einen — geben, bit će svadje, jeda.

Verdudeln, *v. a.* predudati. [dovonjati.

Verduften, *v. n.* prestati mirisati, vonjati;

Verdummen, *v. a.* obezumiti; —, *v. n.* obezumljeti. [tupiti.

Verdumpfen, *v. n.* otupiti; —, *v. a.* iz-

Verdunkeln, *v. a.* potamniti, zamračiti, pomračiti, potamnjivati, pomračivati; sich —, *v. r.* potamnĕti, zamračiti se; der Himmel verdunkelt sich, mrači se nebo. [taman.

Verdunkelt, *adj.* pomračan, pomračen;

Verdunkelung, *f.* pomraka, pomračenje;

Verdunkler, *m.* mračnjak. [tamnoća.

Verdünnen, *v. a.* tanjiti, otanjiti, raztanjiti; ein Holz an dem einen Ende —, zadĕljati drvo; (eine dicke Flüssigkeit —), razžiditi, razmutiti, razčiniti; den Wein mit Wasser —, razvodniti, razslaviti vino; (*chem.*) razblažiti; verdünnte Schwefelsäure, razblažena sumporčina; die Luft —, razrĕditi zrak i. uzduh; sich —, *v. r.* biti, bivati redji.

Verdünnung, *f.* tanjenje; tančanje.

Verdunsten, *v. n.* izjapiti, izhlapiti, izvětriti, izdušiti, izpariti.

Verdünsten, *v. a.* pustiti da izhlapi.

Verdunstung, *f.* izpara.

Verdursten, *v. n.* ginuti od žedje; poginuti od žedje; er ist verdurstet, žedja ga je osvojila.

Verdüsteln, ſ. Verdunkeln.

Verdutzen, *v. a.* zabuniti, zabunjivati.

Verdutzt, *adj.* zabunjen; — da stehen, zabuniti se; — machen, zabuniti.

Verecken, *v. n.* oparožiti se.

Veredeln, *a. a.* oplemeniti, oplemenjivati; Obst —, pitomiti, upitomiti voće; Schafe —, oplemeniti ovce; d. Wolle —, podobriti, popraviti, poboljšati vunu; die Erze — sich, ruda biva plemenita.

Veredelt, *adj.* oplemenjen, podobren; (v. Obste), pitom.

Veredler, *m.* plemenitelj.

Veredlung, *f.* plemenjivanje; pitomljenje; plemenjenje, podobrenje, popravljanje.

Vereggen, *v. a.* predrljati, pobranati.

Verehelichen, *v. a.* (v. Manneperſ.) oženiti, ženiti; (v. Frauenep.) udati, udavati; udomiti; seine Tochter an Jemand —, dati komu svoju kćer; sich —, *v. r.* oženiti se (s kim); udati se, poći (za koga).

Verehelicht, *adj.* oženjen; udata.

Verehelichte, *m.* oženja.

Verehelichung, *f.* ženjenje; udavanje; ženitba; udaja.

Verehren, *v. a.* štovati, poštovati, poštivati; (počitovati), štimati*; (schenken), podariti, pokloniti; (Wechſ) ſ. Honoriren.

Verehrenswerth, ſ. Verehrungswerth.

Verehrer, *m.* štovatelj, štovalac, (počitatelj); sie hat viele —, mnogo ima ljubovnikah. [čitateljica).

Verehrerin, *f.* štovalica, štovateljica, (po-

Verehrlich, *adj.* častan, častiv; štovan.

Verehrung, *f.* štovanje, poštovanje; čast; (počitanje); stima*; Einem große — bezeigen, vrlo koga štovati; (Geschenk), poklon, dar.

Verehrungswerth, Verehrungswürdig, *adj.* štovanja (počitanja) dostojan; poštovan. [seći.

Vereiden, *v. a.* zarotiti, zakleti, zapri-

Vereider, *m.* zarotilac.

Vereidung, *f.* zarota.

Verein, *m.* družtvo, družba; einen — schließen, sdružiti se, učiniti družtvo (s kim); im —e mit ihm, s njim; zajedno s njim.

Vereinbar, *adj.* sdruživ; složiv; das ist —, to se da složiti.

Vereinbaren, *v. a.* ujediniti, sdružiti; složiti; das läßt sich mit meiner Pflicht nicht —, toga mi dužnost nepodnosi; ſ. Übereinkommen.

Vereinbarkeit, *f.* sdruživost.

Vereinbarlich, ſ. Vereinbar.

Vereinbarung, *f.* ujedinjenje, sjedinjenje; (Übereinkommen), dogovor.

Vereinen, *v. a.* sjediniti, ujediniti.

Vereinfachen, *v. a.* ujednostručiti, pojednostručiti; (*fig.*) uprostiti.

Vereinfachung, *f.* jednostručenje; uprost; jednostavnost.

Vereinigen, *v. a.* sjediniti, ujediniti, iz-

Digitized by Google

jediniti; abweichende Meinungen —, razna mnenja složiti; die Kräfte —, sjediniti, združiti sile; die Heere —, sastaviti vojske; die Parteien —, združiti stranke; sich —, *v. r.* sjediniti se; sich zu etwas —, složiti se (s kim) za što; sich über etwas —, dogovoriti se, pogoditi se o čem; uglaviti što; mit seiner Pflicht —, s. Vereinbaren.

Vereiniger, *m.* jedinitelj.

Vereinigt, *adj.* sjedinjen; združen.

Vereinigung, *f.* sjedinjenje; združenje.

Vereinigungslinie, *f.* skapčalica.

Vereinigungsmittel, *n.* jedinilo.

Vereinigungsort, s. Vereinigungspunkt.

Vereinigungspunkt, *m.* sjedinište.

Vereinigungsrecht, *n.* pravo sjedinjenja.

Vereinigungswort, *n.* sjedinjujuća rěč.

Vereinnahmen, *v. a.* uračunati u dohod.

Vereinsamen, *v. a.* osamiti, ojediniti; —, *v. n.* osamiti se.

Vereinsamung, *f.* osama.

Vereinsgebiet, *n.* područje saveza, družtva; savezni kotar.

Vereinsstatuten, *pl.* pravila družtva; družtvena pravila.

Vereint, *adj.* sjedinjen, složan, podjedin; mit —en Kräften, sjedinjenimi silami.

Vereinzeln, *v. a.* ojediniti; (*merc.*) na komade prodavati.

Vereinzelt, *adj.* inokosan, jedin; —, *adv.* jedan po jedan; na komade; komad po komad.

Vereinzelung, *f.* ojedinjenje; inokosnost; (*merc.*) prodaja na komade.

Vereinzelungszeichen, *n.* razstavka.

Vereisen, *v. n.* zaleditи se, uleditи se.

Vereiteln, *v. a.* ein Unternehmen —, preduzeće razbiti, razvrći, osujetiti; eine Freude —, porušiti, pokvariti radost.

Vereitelung, *f.* razvrgnuće, razbiće, osujećenje.

Vereitern, *v. n.* ognojiti se.

Vereiterung, *f.* gnojenje.

Vereckeln, *v. a.* sgaditi, ogaditi, gaditi.

Verenden, *v. n.* skapati, poginuti.

Verengen, *v. a.* (einen Weg), súziti, suživati; zauziti; (eine Gasse —), stěsniti; der Abschied verengt ihm d. Herz, razstanak mu srce steže; sich —, *v. r.* suživati se; je weiter hin, desto mehr verengt sich das Thal, čim dalje, sve to těšnja biva dolina.

Verenger, *m.* stezač.

Verengern, *v. a.* suživati, stěsniti; sich —, *v. r.* suživati se.

Verengerung, *f.* die — des Mastdarmes, zauženje prohodnjaka.

Verengung, *f.* těšnjenje; suženje; suživanje.

Vererben, *v. a.* etwas auf Jemand —, namrěti komu što; ostaviti komu što u naslědstvo; der Vater hat mir es vererbt, **ostalo mi je od otca.**

Vererber, *m.* namirač.

Vererblich, *adj.* namorni, naslědni.

Vererblichen, *v. a.* učiniti naslědnim; učiniti da se namire.

Vererbung, *f.* namiranje, namor.

Vererzen, *v. a.* pretvoriti u rudu; (*fig.*) ověkověčiti.

Vereseln, *v. n.* pomagarčiti se.

Veressen, *v. a.* projesti; sich —, *v. r.* prejesti se, prejedati se.

Verewigen, *v. a.* ověkověčiti, ověčiti.

Verewiger, *m.* věčitelj.

Verewigung, *f.* ověkověčenje.

Verfächeln, *v. a.* odpahati.

Verfachen, *v. a.* preděliti, izpreděliti; (klassificiren), razrediti; einen Fluß —, zagatiti rěku.

Verfahrbar, *adj.* opreman.

Verfahren, *v. n.* postupati, baratati*; mit Jemand gut —, dobro s kim postupati; gerichtlich, mündlich —, sudbeno, ustmeno postupati; (untersuchen), iztraživati; —, *v. a.* razvoziti; Waaren —, robu odpraviti, odpravljati, opremati; (*mont.*) einen Gang —, minuti gredu; die Mauth —, obići mitnicu (maltu); den rechten Weg —, s puta zaći; die Wege sind sehr —, putevi su probijeni; ceste su vagašljive; sich —, *v. r.* s puta zaći, zabasati.

Verfahren, *n.* Verfahrung, *f.* postupanje, baratanje*; mündliches —, ustmeno postupanje, ustmen postupak.

Verfahrungsart, *f.* način postupanja, baratanja; način.

Verfalben, *v. n.* opulati, ožutěti.

Verfall, *m.* padanje, propadanje; padnuće; der — der Religion, propadanje věre; (*fig.*) razsap, razsutak; in — gerathen, propadati, propasti, razpasti se; (Fallitment), propaostvo; (Einbüßung), šteta; gubitak; in — und Schaden kommen, izgubiti i. štetovati; der — einer Frist, izmak roka; der — eines Wechsels, dospětak měnice.

Verfallbuch, *n.* dospětnik.

Verfallen, *v. n.* (von ein. Hause), rušiti se; (*fig.*) propasti, propadati; pogibati; ići na manjak; die guten Sitten — immer mehr, čudorednost propada; in Sünde —, ogrěšiti se; in eine Geldbuße —, upasti u globu; in denselben Fehler —, pokliznuti u istu pogrešku; auf etwas —, dosětiti se čemu; wie bist du darauf —? kako ti to pade na um? kako ti je to na pamet došlo? (v. Schiffe), zabasati, zalutati; am Körper —, gubiti se, izgubiti se, spasti s mesa; Todes —, preminuti, umrěti; in Armuth —, osiromašiti, obubožiti; in Ungnade —, onemiliti se (komu); an den Fiscus —, zapasti, pripasti (državnoj) blagajni; das Pfand ist —,

Digitized by Google

zalog je ošao, propao; der Wechsel ist —, mênica je dospêla; die Frist ist —, rok je minuo, rok je izmakao; d. Zeit ist —, vrême je minulo, prošlo, izteklo; (verloren), izgubljen.

Verfallen, *adj.* ein —es Haus, razvaljena, porušena kuća; (am Körper), mršav, obhrdjao, propao; —e Kaution, propala jamčevina (kaucija); —e Frist, prošao, minuo rok; —e Zinsen, prispêla dobit (kamata); ein —er Wechsel, dospêla mênica; (konfiscirt), uzet u blagajnu (begluk).

Verfällen, *v. a.* in den Ersatz der Kosten —, osuditi (koga) da naknadi trošak; zur Tragung aller Kosten —, osuditi (koga) da plati vas trošak; eine Jungfrau —, zatruhliti, obležati dêvojku; das von seinem Vater an ihn verfällte Gut, dobro, što mu je ostalo od otca.

Verfallenheit, *f.* (z. B. einer Kaution), Verfallfrist, *f.* propadni rok. [propalost.

Verfallgut, *n.* propaoština.

Verfällig, *adj.* propao.

Verfallsache, *f.* s. Verfallgut.

Verfalltag, *m.* (Wechs.) dan dospêtka, prispêtka; dospêtak.

Verfalltermin, *m.* s. Verfallfrist.

Verfallwaare, *f.* s. Verfallgut.

Verfallzeit, *f.* dospêtak, prispêtak; bei Wechseln tritt die — ein . . ., mênica dospêva . . .; die — einer Zahlung, vrême za plaćanje.

Verfallzeitbuch, *n.* dospêtnik.

Verfälschbar, *adj.* izkvariv; izopačiv.

Verfälschen, *v. a.* izopačiti; die Thatsachen —, izkvariti događaje; den Wein —, načiniti vino; eine Schrift —, izopačiti pismo; Geld —, kovati lažni novac.

Verfälscher, *m.* opačitelj; kvaritelj.

Verfälschung, *f.* izopaka, izopačivanje, izopačenje; izkvarenje; (d. Getränke), kvarenje

Verfangen, *v. a.* zauzeti; in Streit — sein, imati razpru; sich —, *v. r.* uhvatiti se; zaplesti se; zamrsiti se; (v. Hunden), zaduhati se, (zaduvati se), zapuhati se; (sich verbeißen), zagristi se; (v. Pferden), uhvatiti se; obangaviti; (v. Winde), neimati oduška; (v. Rauche), zagušiti se; eine Last —, dočekati teret; sich im Reden —, zaplesti se u govoru; (v. Erzen), osinjaviti; die Arznei will nicht mehr —, lêk neće više da hasni, koristi, prudi.

Verfangkraut, *n.* (*Arnica montana*), brdjanka, veprovac.

Verfänglich, *adj.* šarovit, lukav; eine —e Frage, zavodljivo pitanje.

Verfänglichkeit, *f.* šarovitost, lukavost, zavodljivost.

Verfärben, *v. a.* premastiti, drugčije obojiti; sich —, *v. r.* izgubiti mast (boju), promêniti mast.

Verfasern, *v. a.* razčinkati.

Verfassen, *v. a.* sastaviti, sastavljati; ein Gedicht —, spêvati pêsmu; ein Gesetz —, načiniti, sastaviti zakon; ein Buch —, spisati, napisati knjigu.

Verfasser, *m.* sastavitelj; sačinitelj; (ein. Buches), pisac; —in, *f.* sačiniteljica; pisalica.

Verfaßt, *adj.* spisan, napisan; sačinjen.

Verfassung, *f.* (e. Buches), pisanje (knjige); (Einrichtung), uredba; (Staats—), ustav, konštitucija; (Umstände), seine jetzige — entschuldigt ihn, práviga njegovo sadašnje stanje; sich in gute — setzen, spremiti se, pripraviti se kako valja.

Verfassungs- (in Zus.) ustavni.

Verfassungskampf, *m.* boj za ustav.

Verfassungsles, *adj.* bezustavan.

Verfassungsmäßig, *adj.* ustavan, konštitucionalan.

Verfassungsmäßigkeit, *f.* ustavnost.

Verfassungsurkunde, *f.* ustavnica; ustav.

Verfassungswerk, *n.* ustav.

Verfassungswidrig, *adj.* proti ustavu.

Verfassungswidrigkeit, *f.* protiustavnost.

Verfasten, *v. a.* prepostiti.

Verfaulen, *v. a.* sagnjiti, izagnjiti; razagnjiti; s. Verrotten. [lênjariti.

Verfaulenzen, *v. a.* preplandovati, pre-

Verfault, *adj.* gnjio, truo, (truhli).

Verfechten, *v. a.* boriti se (za što); braniti (što).

Verfechter, *m.* branitelj, zatočnik.

Verfechtung, *f.* branjenje; obrana.

Verfedern, *v. n.* (wdm.) omitariti se.

Verfegen, *v. a.* zamesti.

Verfehlen, *v. a.* das Ziel —, promašiti, umašiti biljegu; nepogoditi; die Kugel hat ihn verfehlt, puška ga je minula; den rechten Weg —, zabasati, zaći s puta; ich habe ihn verfehlt, nisam ga zadesio, zatekao; ich werde nicht — zu berichten, neću propustiti javiti (Vam); eine Gelegenheit —, propustiti zgodu; verfehlt, promašen.

Verfeilen, *v. a.* razpiliti, prepiliti.

Verfeinden, *v. a.* omraziti, mraziti, zavaditi; sich mit Einem —, omraziti se, zavaditi se s kim.

Verfeindung, *f.* mražnja; omraza, zavada.

Verfeinen, *v. a.* utančiti.

Verfeinern, *v. a.* ugladiti, izgladiti; sich —, *v. r.* ugladiti se, ugladjivati se.

Verfeinerung, *f.* uglada.

Verfertigen, *v. a.* (völlig fertig machen), dogotoviti, sgotoviti, napraviti; uraditi; dovršiti; (machen), praviti; napraviti, načiniti, gotoviti; napravljati, načinjati; (in Menge —), naraditi; nagraditi; Tische —, graditi sto-

Digitized by Google

love (trpeze); Schuhe —, šivati cipele; Kleider —, šivati, krojiti; skrojiti, porezati haljine; eine Bildſäule —, iztesati kip; einen Aufſatz —, sastaviti, napisati članak; ſ. Verfaſſen.

Verfertiger, *m.* pravilac, gotovitelj, napravljač, načinjalac; —in, *f.* pravilja, gotoviteljica, napravljača.

Verfertigung, *f.* pravljenje, gotovljenje, načinjanje; naprava.

Verfeuern, *v. a.* (Holz —), izložiti; (Pulver —), popucati prah (barut), izpucati.

Verfilzen, *v. a.* upustiti, uvaljati; ſich —, *v. r.* uvaljati se.

Verfinſterer, *m.* mračnjak.

Verfinſtern, *v. a.* pomračiti, zamračiti; pomrčiti; das ganze Land —, pokriti zemlju tamom; ihr Herz iſt verfinſtert, srce im je potamnělo; die Köpfe —, um (ljudem) pomračiti; zadimiti glave; ſich —, pomračiti se, umračiti se, smračiti se; potamnĕti; die Sonne verfinſterte ſich, sunce pomrča, pomrče, pomrači se, (*poët.*) uhvati se.

Verfinſterung, *f.* pomrčina, pomraka; pomrčanje; pomračenje.

Verfinſterungsgeiſt, *m.* mračnjaštvo.

Verfinſterungsmittel, *n.* pomračilo, mračilo. [čivanja.

Verfinſterungsverſuch, *m.* pokus pomra-

Verfirſten, *v. a.* ein Dach —, ošlěmiti krov; dignuti šlěme na krov.

Verfitzen, *v. a.* zamrsiti, zamrsivati.

Verflachen, Verflächen, *v. a.* spljoštiti; ſich —, *v. r.* splasnuti; (*fig.*) postati plitak; oplitčati.

Verflackern, *v. n.* izbuktĕti; razbuktĕti se.

Verflattern, *v. n.* razprhnuti; razpršiti se.

Verflechten, *v. a.* zaplesti, zapletati, uplesti; ſich in etwas —, zaplesti se, uprtiti se u što; alles Rohr —, svu trsku

Verfleiſchen, *v. n.* upŭtiti se. [poplesti.

Verfleiſchung, *f.* upŭćenje. [krpež.

Verflicken, *v. a.* pokrpiti; potrošiti na

Verfliegen, *v. n.* odletĕti, razletĕti se; (verdunſten), izjapiti, izhlapiti; wie die Zeit verfliegt! ala leti vrĕme! ſich —, *v. r.* zaletĕti, zalĕtati; laſſen Sie Ihren Zorn hier —, odljutite se ovdĕ.

Verfließen, *v. n.* proteći, izteći; die Tinte verfließt, crnilo se raztĕče; die Zeit verfließt, vrĕme leti, prolazi; es ſind ſeitdem ſechs Jahre verfloſſen, ima tomu šest godinah; ſo verfloſſen dreißig Jahre, tako prodje vrĕme trideset godinah; minulo je trideset godinah.

Verfließung, *f.* tečenje, tĕk; prolazak, minutak; ſ. Verfluß. [stati.

Verflimmern, *v. n.* dolĕskati se; dobli-

Verfließen, *v. a.* splaviti; ſich —, *v. r.* splinuti se.

Verfloſſen, *adj.* prošast, minuo.

Verfluchen, *v. a.* prokleti, ukleti; proklinjati; Einen —, prokleti, proklinjati koga; kleti komu dušu; ſich —, kleti se; ſ. Verflucht.

Verflucher, *m.* proklinjač.

Verflucht, *adj.* proklet; das iſt ein —er Menſch, klet je ovo čovĕk; das iſt — theuer, to je vragometno skupo; — ſei, wer .., proklet bio, tkogod ..; ich will — ſein, wenn .., tako me neklelo malo i velje; tako se neočajao hiljadu godinah.

Verfluchte, *m.* prokletnik, prokletnjak; —, *f.* prokletnica.

Verflüchtigen, *v. a.* učiniti, da što izvětri, izhlapi; ſich —, *v. r.* izvětriti, izhlapiti.

Verflüchtigt, *adj.* izvětrio, izhlapio.

Verflüchtigung, *f.* izvětrenje; větrenje; izhlapnja.

Verfluchung, *f.* proklinjanje; kletva.

Verfluß, *m.* iztečenje, minutak; nach — einiger Monate, kad mine i. prodje nĕkoliko mĕsecih.

Verflüſtern, *v. a.* prešaptati.

Verfluten, *v. a.* zaplaviti.

Verfolg, *m.* nastavak, produženje; im —e der Erzählung, dalje u pripovĕsti; produžujuć, produživ pripovĕst; im —e der Zeit, s vremenom; aus dem —e der Sache, iz onoga što slĕdi; iz potonjega.

Verfolgen, *v. a.* (weiter folgen), etwas —, slĕditi, ići za čim; ſeinen Weg —, nastaviti, produžiti put; dalje putovati; ein Ziel —, ſ. Ziel; Schritt vor Schritt —, korak za korakom slĕditi; er verfolgte ſeine Spur, potĕra mu trag, otidje za njim u potrage i. tragom; (feindlich —), ein Wild —, goniti, gonati, ganjati, tĕrati zvĕr; den flüchtigen Feind —, otići u potĕru za neprijateljem; tĕrati, potĕrati neprijatelja; einen Verbrecher —, povijati, goniti zločinca; (— laſſen), poslati potĕru za zločincem; Einen mit Steckbriefen —, poslati za kim tĕralicu; ſtrafbare Handlungen gerichtlich —, sudbeno postupati radi kaznivih dĕlah; Einen gerichtlich —, tĕrati koga na sud; ſein Recht —, tražiti svoje pravo; den Rechtsweg —, preti se; Einen ſeiner Religion wegen —, progoniti, goniti koga radi vĕre; das Unglück verfolgt mich, zla me sreća bije, navezala me se nesreća; ſich gegenſeitig —, goniti se, tĕrati se; ſich gerichtlich —, goniti se po sudovih, potezati se sudom.

Verfolger, *m.* gonitelj, progonitelj; ein — ſein, goniti, progoniti; (z. B. eines Diebes), potĕrač, potĕrnik, potražnik; —in, *f.* goniteljica, progoniteljica.

Verfolglich, *adj.* slĕdovni.

Digitized by Google

Verfolgt, *adj.* gonjen, progonjen.
Verfolgung, *f.* gonitba, progon, progonjenje; (eines Wildes), gonjenje, têranje; (ein. Diebes), potoč, potêra, pogonja, potraga; (seines Rechtes), traženje; (einer Unterſuchung), iztraživanje; er muß viele —en leiden, vrlo ga progone; gerichtliche —, sudbeno postupanje; parba. [progonljivost.
Verfolgungsgeiſt, *m.* Verfolgungsſucht, *f.*
Verfolgungsſüchtig, *adj.* progonljiv.
Verfrachten, *v. a.* Waaren —, robu dati odpremiti; ein Schiff —, dati brod u
Verfrachter, *m.* naimač (broda). [najam.
Verfremden, *v. n.* potudjiti se.
Verfreſſen, *v. a.* prožderati.
Verfreſſen, *adj.* er iſt ſehr —, velika je proždrlica i. izjelica. [teljiti.
Verfreunden, *v. a.* oprijateljiti, sprija-
Verfrieden, *v. a.* ograditi, ogradjivati.
Verfrieren, ſ. Erfrieren.
Verfroren, *adj.* — ſein, zimogrozan, zimomoran, slab od zime biti; ein —er Menſch, zimomornica, smrzlica, smrzlo,
Verfrühen, *v. a.* uraniti. [ozeblićina.
Verfruht, *adj.* preran.
Verfügbar, *adj.* razpoložan; (v. Geld), ležeći, na oddaće. [bilitet.
Verfügbarkeit, *f.* razpoložnost, disponi-
Verfügen, *v. a.* sutoriti.
Verfügen, *v. a.* etwas —, narediti, odrediti što; über etwas —, (disponiren), raz(po)lagati čim, narediti za što, zapovêdati čemu; ſie verfügt über mein ganzes Vermögen, razložnica je mojemu blagu; ich verfüge über ſeinen Geldbeutel, na njegov račun trošim; er verfügt über große Summen, ima silne novce; über ein Geſuch —, rêšiti molbu; ſich wohin —, poći, otići kamo. [razložnik.
Verfüger, *m.* odreditelj; (Disponent),
Verfügung, *f.* naredba, odluka; razredba; raz(po)ložba; letztwillige —, poslêdnja naredba, volja; eine — treffen, učiniti naredbu, narediti za što; Einem etwas zur — ſtellen, staviti komu što pod ruku; eine Waare zur — des Verſendere liegen laſſen, ostaviti robu, dok za nju nenaredi pošiljač; es ſteht zu Ihrer —, stoji Vam na službu; zapovêdajte.
Verführbar, *adj.* razvozni; —e Waaren, odpremna, razvozna roba; er iſt —, dà se i. može se zavesti, zavodljiv je.
Verführen, *v. a.* Waaren —, voziti, razvoziti robu; (irre führen), zavesti, zavoditi; ein Mädchen —, prevariti dêvojku; Einen zu etwas —, navratiti, podgovoriti, navesti koga na što; (verlocken), prelastiti, zamamiti; zur Sünde —, navratiti (koga) na grêh; ſich — laſſen, zapovesti se.
Verführer, *m.* (v. Waaren), razvoznik; (zu etwas), podgovornik; (einer Perſon), zavodnik; —in, *f.* zavodnica.
Verführeriſch, *adj.* zavodan, zamaman; —es Weſen, zamamnost, zavodnost.
Verführte, *m.* zavedenik; —, *f.* zavedenica.
Verführung, *f.* (v. Waaren), razvoz, razvožnja; (ein. Perſon), zavodjenje, zavedba; (— zu etwas), navrata, navod, podgovaranje, podgovor; (*fig.*) zamama.
Verführungsgunſt, *f.* zavodnost.
Verfüllen, *v. a.* raztočiti.
Verfunfachen, *v. a.* upetoriti. [se.
Verfunken, *v. n.* dokresiti se; razkresiti
Verfuttern, *v. a.* potrošiti na postavu.
Verfüttern, *v. a.* izkrmiti; alles Heu —, sve sêno izpolagati; den Hafer —, zob izdavati; das Pferd iſt verfüttert, prezobao se konj.
Verfütterung, *f.* pokrmljivanje; prekrma.
Vergaben, *v. a.* podeliti, izdêliti.
Vergabung, *f.* podêla.
Vergaffen, ſich, *r. v.* zable(h)nuti se, zablejati se, zabezeknuti se, zablešiti se, zabuljiti se; ſich in ein Mädchen —, zagledati se, zalupati se u dêvojku.
Vergafft, *adj.* zablehnut.
Vergähnen, *v. a.* prezjati, prezêvati.
Vergähren, *v. n.* dovreti, ovreti.
Vergallen, *v. n.* ožućiti se; (*fig.*) očemeriti se.
Vergällen, *v. a.* ožućiti, prožućiti; (*fig.*) Einem etwas —, očemeriti, ogorčiti (komu što).
Vergaloppiren, ſich, *v. r.* zarêći se, izrêći se; er hat ſich vergaloppirt, zatrčao se je, jezik mu je utekao.
Vergang, *m.* manjak; minutak.
Vergangen, *adj.* prošao, minuo; prošast.
Vergangenheit, *f.* prošlost; minulost, prošastnost.
Vergänglich, *adj.* prolazljiv, minuo, razpadljiv; (unbeſtandig), nepostojan, nestalan; Alles iſt —, sve prolazi.
Vergänglichkeit, *f.* prolazljivost, razpadljivost, minutak; (*fig.*) nestalnost, nepostojanstvo.
Verganten, ſ. Veranctioniren.
Vergarnen, *v. a.* (*fig.*) uhvatiti u mrežu.
Vergatten, *v. a.* sljubiti.
Vergattern, *v. a.* die Soldaten —, sbubnjati vojnike; ſ. Vergittern.
Vergatterung, *f.* bubnjanje na izkup; die — ſchlagen, bubnjati na izkup.
Vergeben, *v. a.* ſeine Tochter —, udati svoju kćer (za koga), dati (komu) svoju kćer; ſeine Tochter iſt ſchon —, njegova je kći već izprošena; (verleihen), eine Stelle an Jemand —, podêliti, dati komu službu; ſein Recht —, ustupiti svoje pravo; ſeinem Rechte

Digitized by Google

nichts —, neodstupiti od svoga prava; Sie würden Ihrem Rechte nichts —, nebiste okrnjili i. uštrbili svoga prava; Sie werden damit Ihrer Würde nichts —, neće Vam zato čast potamniti; du wirſt dir nichts — (wenn du ...), nećeš se poniziti, nećeš si nahuditi, neće ti biti na sramotu, štetu, (ako ...); ich darf meinem Nachfolger nichts —, nesmĕm dopustiti, što bi moglo biti na štetu i. uštrb mojemu naslĕdniku; (verzeihen), oprostiti, prostiti; odpustiti; vergib uns unſere Schulden, wie wir unſern Schuldigern —, oprosti nam dugove naše, kao i mi što opraštamo dužnikom svojim; die Karten —, zlo dati, dĕliti karte; ſich —, *v. r.* pogrĕšiti (faliti) u davanju; (vergiften), Einen —, otrovati koga; Mäuſe —, trovati miševe.

Vergeben, *adj.* ſ. Vergeblich.

Vergebens, *adv.* zaludu, u zalud, na zalud, zaman, zamanice; es iſt Alles —, sve je badava; du bitteſt —, naprazno moliš.

Vergeblich, *adj.* (verzeihlich), oprostiv, prostiv; das iſt ein ſehr —er Irrthum, ta se zabluda lasno može oprostiti; (umſonſt), zaludnji, naprazan, tašt; alle deine Mühe iſt —, zaludu i. naprazno ti sva muka; —, *adv.* ſ. Vergebens.

Vergebung, *f.* danje, podĕljenje; (Verzeihung), oproštenje, proštenje; (Vergiftung), otrovanje; (Abtretung), ustup.

Vergegenwärtigen, *v. a.* predočiti, predočivati.

Vergegenwärtigung, *f.* predočba, predočenje.

Vergehen, *v. n.* (verſchwinden), minuti, proći, zaminuti; bitisati; (aufhören), proći, prestati; dieſe rothen Flecken auf der Haut werden —, nestat će ovih šklopacah; der Schmerz vergeht, bol jenja; nestaje boli; der Schmerz iſt vergangen, nestalo je boli; meine Halsſchmerzen werden —, proći će me grlo(bolja); das Geſicht vergeht, izdaju (ga) oči; darüber vergeht Einem Hören und Sagen, čovĕk se kameni i drveni (n. p. gledajuć to); die Luſt iſt mir vergangen, prošla me je želja; ſ. Luſt; da muß Einem wohl die Luſt —, čovĕk mora da izgubi volju, kad ...; der Rauſch iſt ihm —, popustilo ga je pivo i. pilo; (zu Grunde gehen), propasti, poginuti, ginuti; Himmel u. Erde werden —, nebo i zemlja će proći; er vergeht wie ein Schatten, (spr.) kao da ga guje piju; vor Gram —, pucati od žalosti; vor Sehnſucht —, čeznuti, smagnuti, ginuti; vor Scham —, snebivati se čega; vor Ärgerniß —, puknuti od jeda; vor Schmerz —, izdisati od boli; die Zeit vergeht, vrĕme prolazi; darüber vergingen drei Jahre, tako stade tri godine danah; darüber verging geraume Zeit, dugo bilo, dugo vrĕme prodje; es vergeht kein Tag, neima dana; ſich —, *v. r.* pogrĕšiti; faliti; zabrazditi; ſich an Einem —, učiniti komu krivicu, krivdu; ſich an Einem mit Worten —, uvrĕditi koga rĕčmi.

Vergehen, *n.* Vergehung, *f.* nestaja; (*jur.*)

Vergeigen, *v. a.* pregudĕti.

Vergeiſten, (Vergeiſtigen), *v. a.* oduhoviti; (v. Wein), užestiti; —, *v. n.* izgubiti žestu.

Vergelben, *v. n.* požutĕti, zažutĕti.

Vergellen, *v. n.* dozujati.

Vergelt, *m.* ſ. Vergeltung.

Vergeltbar, *adj.* naplativ.

Vergelten, *v. a.* vratiti; odvratiti (komu što); (das Gute mit Gutem —), nadariti, nagraditi; dieſen Dienſt kann ich gar nicht —, ove ljubavi Vam nemogu naplatiti; Böſes mit Böſem —, dati komu žao za sramotu i. žao za jao; dati komu šilo za ognjilo; vergeltet nicht Böſes mit Böſem, nevraćajte zla za zlo; Gleiches mit Gleichem —, vratiti komu (čast u) zajam; dati komu milo za drago; (anwünſchend), Gott vergelte es dir! Bog ti platio! (verwünſch.), Bog ti odmastio! Da od Boga nadješ! ich will es ihm ſchon —, odmastit ću mu; platit će mi to.

Vergelter, *m.* vratilac, vratitelj; (im guten Sinne), naplatitelj, nadaritelj; (im böſen Sinne), odmastitelj, odmastnik.

Vergeltung, *f.* odvratak; (das Vergelten), vraćanje; (Geſchenk), plata, uzdarje, obdarje.

Vergeltungsrecht, ſ. Wiedervergeltungsrecht.

Vergerben, *v. a.* postrojiti.

Vergeſellſchaften, *v. a.* sdružiti, udružiti; ſich —, udružiti se, udruživati se.

Vergeßbar, *adj.* zaboravan.

Vergeſſen, *v. a.* zaboraviti, zaboravljati; (*poët.*) svrći i. smetnuti s uma (koga i. što); er hat Alles —, sve je poboravio; das habe ich ſchon längſt —, za to sam i zaboravio; ſeiner Pflicht —, zaboraviti na svoju dužnost; ſich —, *v. r.* zaboraviti se.

Vergeſſen, *adj.* zaboravan; — ſein, zaboraviti, zaboravljati.

Vergeſſene, *m.* zaboravljenik.

Vergeſſene, *n.* zaboravak.

Vergeſſenheit, *f.* zaborav; zaboravnost; der — übergeben, zakopati što u zaborav; zaboraviti što; es kam in —, to se je zaboravilo; neima mu više spomenka; aus dem Fluſſe der — trinken, napiti se trusovine i. vode za-

Digitized by Google

boravne; er hat das aus — gethan, od zaboravnosti je to učinio; ſich mit — entſchuldigen, izgovarati se zaboravom.

Vergeſſer, *m.* zaboravljač, zaboravko.

Vergeßlich, *adj.* zaboravljiv; er iſt ſehr —, (ſpr.) zaboravio je i (za) svoje ime; zaboravio je i ime kako mu je; ein —er Menſch, nepamtilo, zaboravko.

Vergeßlichkeit, *f.* zaboravljivost.

Vergeuden, *v. a.* razsuti, razsipati, raztepsti, razteći, razmetati; (*fam.*) scerdati, procerdati, profućkati, spiskati.

Vergeuder, *m.* razsipnik, potrata, razmetnik; —in, *f.* razmetnica, razsipnica.

Vergeudung, *f.* razmetanje, razsipanje, [cerdanje.

Vergewiſſern, *v. a.* obezbediti, osegurati, uveriti, uveravati.

Vergewiſſerung, *f.* uveravanje, osegura- [nje.

Vergießen, *v. a.* proliti, prolevati; razliti, razlevati; Thränen —, liti, proliti, prolevati, roniti, točiti suze; Blut —, učiniti krv; krviti se; es iſt Blut vergoſſen worden, pade krv; ſein Blut —, proliti krv; mit Blei —, zaliti, zalevati olovom; alles Blei —, sve olovo kod levanja potrošiti; (zu ſehr gießen), preliti.

Vergießer, *m.* prolevač.

Vergießung, *f.* prolev; prolice; prolevanje, razlevanje.

Vergiften, *v. a.* trovati; Einen —, otrovati koga; Alle —, sve potrovati; faule Dünſte — die Luft, gnjila para truje zrak i. uzduh; Einem alle Freuden —, očemeriti komu svaku radost; ſich —, *v. r.* otrovati se.

Vergifter, *m.* otrovnik; —in, *f.* otrovnica.

Vergiftung, *f.* trovanje.

Vergirren, *v. a.* pregukati.

Vergiſchen, *v. a.* docvrljiti.

Vergißmeinnicht, *n.* (*Myosotis palustris*), potočnica; Garten—, (*Omphalodes*), nezabudka; (*poët.*) nezabudka; uspomena.

Vergittern, *v. a.* rešetkom zagraditi, pre- [graditi.

Vergitterung, *f.* rešetka.

Verglänzen, *v. n.* dosvetliti.

Verglaſen, *v. n.* ustakliti se, ucakliti se; —, *v. a.* ustakliti; (glaſiren), ostakliti, ocakliti, gledjeisati*.

Verglaſung, *f.* stakljenje; ustakljenje; ſ. Glaſur.

Vergleich, *m.* (Vergleichung), sravnjivanje; einen — zwiſchen zwei Dingen machen oder anſtellen, sravnjivati dve stvari jednu s drugom; das iſt über allen —, tomu neima para; kein —! niti nenanosi! es hält keinen — aus, nemože se izporediti; in — mit ihm, sproću njega, prema njemu; ſie iſt ohne — die ſchönſte, to ljepote u svetu neima; (— der Parteien), nagoda, nagodba; einen — machen, nagoditi se; poravnati se; einen — einleiten, nagadjati; einen — zu Stande bringen, nagoditi; poravnati; ſich in einen — einlaſſen, nagadjati se.

Vergleichbar, *adj.* sravniv.

Vergleichen, *v. a.* (gegen einander halten), das Bild mit dem Original —, sravniti, sravnjivati sliku s izvornikom; ich kann mich mit ihm nicht —, nemogu se s njim izporediti i. uzporediti; darin iſt ihm Niemand zu —, u tom se s njim nitko nemože izporediti; u tome mu neima druga i. para; den Gewinn mit dem Verluſte —, izjednačiti dobitak s gubitkom; (gleich, eben machen), die Eiſenſtangen —, uravniti, porevniti željezne motke; ſtreitende Parteien —, poravnati, ravnati parce; ſich mit Jemand —, poravnati se, nagoditi se s kim; (verabreden), dogovoriti se o čem; ſich wegen des Preiſes —, pogoditi se za cenu; ugovoriti, uglaviti cenu.

Vergleichend, *adj.* sravnaći.

Vergleicher, *m.* sravnilac; nagadjač.

Vergleichsprotokoll, *n.* nagodni zapisnik; zapisnik o nagodbi.

Vergleichsverfahren, *n.* nagodni postupak.

Vergleichsverſuch, *m.* pokušaj nagodbe; einen — machen, pokušati nagodu.

Vergleichung, *f.* sravnjivanje, sravnjenje; eine — anſtellen, sravniti, sravnjivati; in — mit dem Bruder, sproću brata, prema bratu.

Vergleichungsgrad, *m.* drugi stupanj.

Vergleichungspunkt, *m.* sravnište.

Vergleichungsſtufe, *f.* ſ. Vergleichungsgrad.

Vergleichungsweiſe, *adv.* za priliku, na priliku; prilikom; (in Vergleichung mit...), sravniv; prema.

Vergleichweiſe, *adv.* nagodom, nagodice; ſ. Vergleichungsweiſe.

Vergleiten, *v. n.* zapuznuti, zamaći.

Verglimmen, *v. n.* stinjati se; (*fig.*) dotinjati; utrnuti se, ugasiti se.

Verglühen, *v. n.* dožariti; (*fig.*) ohladiti [se.

Vergnügen, *v. a.* (ergötzen), Einen —, zabavljati, razveseliti, uveseljavati; (befriedigen), samiriti, namiriti; ſich —, *v. r.* zabavljati se, arajdati se.

Vergnügen, *n.* (Freude), veselje; (Unterhaltung), zabava; arajstvo; — empfinden, veseliti se; — erwecken, gewähren, veseliti, zabavljati; er findet daran ein —, to ga veseli; er findet daran kein —, to mu se nemili; zu ſeinem —, njemu na veselje; es war mir ein — Sie zu ſehen, drago mi je, da sam Vas vidio; mit —, drage volje, dragovoljno; s veseljem; Einem ein —

Digitized by Google

machen, obradovati, razveseliti koga; dem — nachhangen, tražiti zabavu.
Vergnüglich, Vergnügſam, *adj.* zadovoljan.
Vergnügt, *adj.* veseo; — ſein, veseo biti, veseliti se.
Vergnügung, *f.* ſ. Vergnügen, *n.*
Vergnügungsreich, *adj.* vrlo zabavan.
Vergnügungsſucht, *f.* pohlepa za zabavom.
Vergnügungszweck, *m.* svrha i. cilj zabave; zabavna svrha.
Vergoldemeſſer, *n.* pozlatni nož.
Vergolden, *v. a.* pozlatiti, pozlaćivati, zlatiti; eine Pille —, metnuti jed u med.
Vergoldepinſel, *m.* pozlatna kiščica.
Vergolder, *m.* zlatilac, pozlatilac, pozlatac; —in, *f.* zlatilja.
Vergolderkunſt, *f.* pozlatništvo.
Vergoldet, *adj.* pozlaćen, zlaćen.
Vergoldung, *f.* pozlata, pozlat; (das Vergolden), zlaćenje, pozlaćivanje.
Vergönnen, *v. a.* dopustiti, dopuštati; es ſoll dir vergönnt ſein, neka ti bude; Einem etwas —, blagosivljati komu što; er vergönnt mir mein Glück nicht, nije mi dobru rad, zavidi mi sreću; ich vergönne dir dieſe Freude, (ſat.) na čast ti ova radost; es war mir nicht vergönnt ſie zu ſehen, nebi mi viděti ju; Jemand vergönnt mir es nicht, (z B. ein Stückchen Brod), nětko mi je gladan.
Vergöttern, *v. a.* (*fig.*) obožavati.
Vergötterung, *f.* obožavanje.
Vergraben, *v. a.* einen Schatz —, zakopati, ukopati, zakopavati blago; einen Acker —, obkopati, obroviti njivu; ſich —, *v. r.* zakopati se; (*fig.*) ſich in die Bücher —, kapati nad knjigom; gviriti u knjigu; ſich in Arbeiten —, razraditi se.
Vergrabung, *f.* zakop; ukop; zakapanje, zakopavanje.
Vergrämen, ſich, *v. r.* izjesti se; die Nächte —, prejaditi noći.
Vergraſen, *v. a.* (wdm.) zašuškati.
Vergraſet, *adj.* u travu obrasao; travom obrasao, zarasao. |osěděti.
Vergrauen, *v. n.* posěděti (posiedjeti),
Vergreifen, *v. a.* razpačati, razprodati; die Waare iſt vergriffen, roba je razpačana; ſich —, *v. r.* preseći; ſich die Hand —, uganuti si ruku; ſich an fremdem Eigenthume —, posvojiti, prisvojiti tudje; ſich an der Kaſſe —, okrasti pěneznicu; ſich am Heiligthume —, oskvrniti svetinju; ſich an dem Geſetze —, prekršiti zakon; ſich an Einem —, napasti na koga; staviti i. vrći ruku na koga; kidisati komu.
Vergriechen, *v. a.* pogrčiti.
Vergriff, ſ. Übergriff.
Vergriffen, *adj.* razpačan, razprodan.
Vergröbern, *v. a.* pogrubiti.
Vergrößern, *v. a.* povećati, povećavati; die Armee —, umnožiti vojsku; (übertreiben), uveličati, pretěrati; ſich —, *v. r.* večati; die Schmerzen — ſich, boli sve to većma; ſein Ruhm vergrößert ſich, raste mu slava.
Vergrößerung, *f.* večanje, povećanje, povećavanje; (*fig.*) pretěrivanje.
Vergrößerungsglas, *n.* (Vergrößerungslinſe, *f.*) večalo, povećalo, povećaljka; ſ. Mikroſkop.
Vergrößerungsmaß, *n.* měra večanja.
Vergrößerungsplan, *m.* osnova povećanja.
Vergrößerungsſpiegel, *m.* večajuće ogledalo i. zrcalo. |njem.
Vergrößerungsſucht, *f.* pohlepa za veličaVergrößerungswort, *n.* večajuća rěč.
Vergrößerungszahl, *f.* broj povećine.
Vergrübeln, *v. a.* premozgati, prekutriti.
Vergrünen, *v. n.* zazelenèti se.
Vergucken, ſich, *v. r.* (*fig.*) zagledati se.
Vergunſt, ſ. Erlaubniß.
Vergünſtigen; Vergünſtigung, ſ. Vergönnen; Erlaubniß.
Vergünſtigungstage, ſ. Reſpecttage.
Vergurgeln, *v. a.* (*fig*) prognati kroz lakomicu.
Vergutachten, *v. a.* kazati, napisati svoje mnenje (o čem).
Vergutachtung, *f.* mnenje.
Vergüten, *v. a.* naknaditi, naknadjivati.
Vergütung, *f.* naknada; (Belohnung), nagrada; ſich — verſchaffen, naplatiti se (čim); — leiſten, ſ. Vergüten.
Vergütungsbetrag, *m.* iznosak naknade; naknada. |se.
Verhaaren, *v. a.* olinjati se; prelinjati
Verhack, ſ. Verhau. |sěći se.
Verhacken, *v. a.* izsěći; ſich —, *v. r.* zu-
Verhaft, *m.* uhvat; (Arreſt), zatvor, uza, aps*; in — nehmen, uhititi, uhvatiti; zu — bringen, zatvoriti, zauziti, napsiti.
Verhaftbefehl, *m.* uhitnica, uhvatnica.
Verhaftbrief, ſ. Steckbrief; Verhaftbefehl.
Verhaften, *v. a.* (feſtnehmen), uhvatiti, uhititi; (arretiren), staviti pod stražu; zatvoriti.
Verhaftet, *adj.* uhvaćen; zatvoren; er iſt —, zatvoren je; u zatvoru je.
Verhaftete, *m.* uhvaćenik, uhićenik, zaVerhaftgeld, ſ. Handgeld. |tvorenik.
Verhaftnehmung, Verhaftung, *f* uhvat, uhit; (Arreſt), zatvor; bei ſeiner —, kad su ga uhvatili.
Verhageln, *v. n.* die Feldfrüchte ſind verhaglt, tuča je pobila usěve.
Verhägen, *v. a.* zagraditi, zagradjivati.
Verhageln, *v. n.* omršaviti.
Verhäkeln, ſich, *v. r.* zakačkati se.
Verhaken, ſich, *v. r.* zakačiti se.
Verhallen, *v. n.* dojećati; (*fig.*) zamući; izgubiti se.
Verhalt, *m.* stanje; den — der Sache er-

Digitized by Google

zählen, pripovědati što je i kako je; s. Verhältniß.

Verhalten, *v. a.* ustaviti, ustavljati; zadržati, zadržavati; den Athem —, zaptiti paru, držati paru, nedahnuti; das Lachen —, uzprezati smêh; er konnte das Lachen nicht —, nije mogao odoléti smêhu; den Urin —, uztezati vodu; die Lockvögel —, sakriti vabice; seinen Zorn —, tajiti, zatajiti gnjev; wir haben (sich solches nicht — mögen, nismo Vam htêli zamučati; sich —, *v. r.* (sich verbergen), skriti se, skrivati se, utajiti se; (zurückbleiben), es hat sich Luft —, zaostalo je zraka; es hat sich ein Funken in der Asche —, ostala je iskra u pepelu; ich will dir sagen, wie sich die Sache verhält, kazat ću ti, što je i kako je; d. Sache verhält sich so, ovako je (stvar); die Sache verhält sich anders, to je (bilo) drugčije; die Höhe verhält sich zur Breite wie 1 zu 2, visina je prema širini kao 1 prema 2; man muß wissen, wie sich beides zu einander verhält, valja znati, kako je jedno prema drugomu; wie verhält sich das Blei im Feuer? što biva od olova u vatri? (sich betragen), postupati; sich gut —, dobro se vladati, podnositi (ponašati); sich ruhig —, miran biti, mirovati; die Schüler zu Prüfungen —, nagoniti, primorati učenike na izpit.

Verhalten, *n.* zadržanje, zadržavanje; (des Zorns), uzprezanje; das — der weiblichen Periode, zadržana doba; (Betragen), vladanje.

Verhältniß, *n.* odnošaj; die Verhältnisse zwischen Eltern und Kindern, odnošenje roditeljah k děci; die Verhältnisse, in welchen ich mit ihm stehe, moje odnošenje k njemu; in freundschaftlichen Verhältnissen mit Jemand stehen, prijateljiti se s kim; (Proportion), razmêr, razmêrje; die große Höhe steht mit der Grundfläche in gar keinem Verhältnisse, u prevelike visine i dna nema razmêrja; prevelika visina nije prema dnu; nach —, po razmêrju; nach dem Verhältnisse der Bevölkerung, prema pučanstvu; (*arith.*) omêr(a); (Umstand), die Verhältnisse erlauben es nicht, okolnosti nedopuštaju; (Verbindung), sveza; ich stehe in keinem nähern Verhältnisse mit ihm, nikako se s njim nedržim; mit Jemand in ein näheres — treten, poměšati se s kim.

Verhältnißantheil, *m.* razmêrni dêl (dio).

Verhältnißexponent, *m.* omêrni kazac.

Verhältnißglied, *n.* članak omêra i. omêre.

Verhältnißlos, *adj.* bezrazmêran, bez razmêra.

Verhältnißmäßig, *adj.* razmêran.

Verhältnißmäßigkeit, *f.* razmêrnost.

Verhältnißquotient, *m.* omêrni količnik.

Verhältnißwidrig, *adj.* nerazmêran.

Verhältnißwort, *n.* predlog.

Verhältnißzahl, *f.* omêrni broj.

Verhaltung, *f.* vladanje.

Verhaltungsbefehl, *f.* zapovêd o vladanju; (Instruction), naputak; Einem —e geben, zapovědati komu, kako da se vlada, kako da postupa; naputiti koga.

Verhaltungsregel, *f.* pravilo o vladanju.

Verhaltungszeugniß, *f.* svědočanstvo o vladanju.

Verhandeln, *v. a.* die Waare ist schon verhandelt, roba je već pogodjena; (verkaufen), gestohlenes Gut —, prodati ukradjenu stvar; mit Einem über etwas —, dogovarati se, prêgovarati se s kim o čem; mit den Gläubigern wegen Nachlaß —, pogadjati se s vêrovnici da popuste; (v. Gerichte), razpravljati.

Verhandlung, *f.* (Verkauf), prodaja; (Unterhandlung), dogovor, prêgovor; —en pflegen, dogovarati se, pregovarati se; gerichtliche —, sudbena razprava; —en des Reichstags, vêćanje sabora.

Verhandlungsacten, *pl.* razpravni spisi.

Verhandlungstag, *m.* dan razprave.

Verhandlungstagfahrt, *f.* razpravno rôčište.

Verhängen, *v. a.* ein Fenster —, zastrti, zavêsiti prozor (pendžer); dem Pferde den Zügel —, pustiti konja; pustiti konju uzdu; mit verhängtem Zügel reiten, jahati u skok; (*fig.*) was Gott verhängt, što Bog dade, usudi; što Bog dogodi; das hat Gott über mich verhängt, to je Bog na me pustio; eine Strafe über Jemand —, udariti i. nametnuti komu kazan; eine Untersuchung über Jemand —, staviti koga pod iztragu; die Curatel über Jemand —, dati komu skrbnika; das Gericht hat darüber folgendes verhängt, sud je o tom ovo odredio.

Verhängniß, *n.* udes; (Schicksal), usud, sudbina; mein — hat es so gewollt, tako mi je sudjeno; tako mi je usud [usudio.

Verhängnißvoll, *adj.* koban.

Verhängt, *adj.* zastrt; (*fig.*) udaren.

Verhängung, *f.* (*jur.*) odredjaj, odredjenje.

Verharren, *v. n.* ostati, ostajati; auf seiner Meinung —, ukopistiti se; jednako tvrditi. [janje.

Verharren, *v. n.* ostajanje; (*fig.*) uztra-

Verharrlich, s. Beharrlich. [so.

Verharschen, *v. n.* okorêti se, pokoruśiti

Verharten, *v. n.* otvrdnuti, stvrdnuti.

Verhärten, *v. a.* tvrditi, otvrditi; den Leib —, zatvoriti, zaprêti trbuh.

Digitized by Google

Verhärtet, *adj.* otvrdio; ein —es Herz, tvrdo srce.
Verhärtung, *f.* tvrdost; (*med.*) otvrda; (des Unterleibes), zatvor; er leidet an —, zatvoren je, zapekao se je.
Verhaspeln, *v. a.* pomotati; (verwirren), Verhaspen, s. Verriegeln. [pomrsiti.
Verhaßt, *adj.* mrzak; omrzao, oduran; das ist mir —, mrzim na to; — machen, omraziti, mraziti (koga); sich — machen, omraziti se; — werden, omrznuti. [obečiti.
Verhätscheln, *v. a.* razpečiti, razmaziti,
Verhau, *m.* zaseka.
Verhauben, *v. a.* okapiti, metnuti kapu.
Verhauchen, *v. a.* das Leben —, pustiti dušu; izdahnuti.
Verhauen, *v. a.* (in Theile hauen), razseći; izseći; das Fleisch —, zlo izseći meso; den Weinstock —, vinograd rezati; Einem den Weg —, zaseći komu put; sich —, *v. r.* zaseći se; (einen Fehler machen), poseći se, porezati se.
Verhausen, s. Vergeuden.
Verhäuten, *v. a.* okožiti; ein Schiff —, poduplatiti brod, ladju.
Verheben, *v. a.* die Karten —, zlo oddignuti, nepridignuti dobro karte; sich —, *v. r.* prekinuti se, pretrgnuti se dižuć (što); sich den Arm —, uganuti si ruku dižuć.
Verheeren, *v. a.* poharati, harati; mit Feuer und Schwert —, izseći i popaliti ognjem. [čica.
Verheerer, *m.* (po)harač; —in, *f.* harac-
Verheerung, *f.* pohara; (das Verheeren), haranje.
Verheften, *v. a.* eine Wunde —, sašiti, zašiti ranu; (b. Sticken), popuniti; ein Buch —, zlo sašiti knjigu.
Verhehlen, *v. n.* skriti, skrivati; potajiti; gestohlenes Gut —, jatačiti; s. Verheimlichen. [jatak.
Verhehler, *m.* skrivalac; tajilac; (Hehler),
Verhehlung, *f.* skrivanje; s. Verheimlichung.
Verheiden, *v. n.* (*fig.*) podivljati. [chung.
Verheilen, *v. n.* zacéliti.
Verheimlichen, *v. a.* zatajiti, potajiti, utajiti, tajiti; gestohlene Sachen —, jatačiti.
Verheimlichung, *f.* zataja; tajenje.
Verheirathen, *v. a.* seinen Sohn —, oženiti, ženiti sina; seine Söhne —, izženiti sinove; seine Tochter —, udati, udavati, udomiti kćer; alle Töchter —, razudati kćeri; er hat seine Tochter mit einem braven Manne verheirathet, udao je svoju kćer za valjana čověka.
Verheirathet, *adj.* (v. Mannsp.) oženjen; (v. Fr.) udata.
Verheirathete, *m.* oženja.
Verheirathung, *f.* (v. Mannsp.) ženjenje; ženitba; (v Fr.) udavanje; udaja, udatba.

Verheißen, *v. a.* obećati, obećavati; die vielen Baumblüten — ein reiches Obstjahr, ima puno cvěta, bit će puno voća.
Verheißen, *adj.* obećan.
Verheißer, *m.* obećalac; —in, *f.* obećalja.
Verheißung, *f.* obećaj; obećanje; obećavanje.
Verheizen, *v. a.* ich habe allen Holz-Vorrath verheizt, sva sam drva izložio.
Verhelfen, *v. n.* Einem zu etwas —, biti komu na ruku i. pomoći komu, da što dobije; pribaviti komu što.
Verhelfung, *f.* pomoć, pripomoć.
Verhenkert, *adj.* vragometan.
Verherben, *v. a.* okaštriti; —, *v. n.* postati opor, kaštar.
Verherrlichen, *v. a.* uveličati; proslaviti; veličati, velebiti, slaviti.
Verherrlicher, *m.* veličatelj, proslavnik, proslavitelj.
Verherrlichung, *f.* veličanje, proslavljenje; zur — . . ., u slavu . . .
Verhetzen, *v. a.* die Schweine —, razuckati, razdržkati svinje; Einen —, navrkati, natutkati, nadražiti, podbuniti, podtutkati.
Verhetzer, *m.* potutkač. [podtutkati.
Verheuerer, Verheuern, s. Vermiether, Vermiethen.
Verheurathen, s. Verheirathen. [kukati.
Verheulen, *v. a.* previjati; preurliti, pre-
Verheren, *v. a.* očarati, občiniti.
Verherung, *f.* obču, čini.
Verhinderer, *m.* pačitelj, prěčitelj.
Verhinderlich, s. Hinderlich.
Verhindern, *v. a.* prepréčiti, zapréčiti, zapačiti; razbiti; préčiti; (hinderlich sein), smetati (komu).
Verhindert, *adj.* er ist —, nemože.
Verhinderung, *f.* prepreka, zapreka, pačka; (das Verhindern), prěčenje; smetanje; bei längerer —, ako bude za dugo prěčen.
Verhinderungsfall, *m.* im —e, ako bude, ako je zaprěčen i. prepréčen.
Verhitzen, sich, *v. r.* ugrijati se.
Verhobeln, *v. a.* zlo oblanjati.
Verhoffen, *v. n.* (wdm.) zvěrati.
Verhoffen, *n.* wider —, preko svake nade; iznenada.
Verhöhen, *v. a.* povisiti.
Verhöhnen, *v. a.* etwas —, rugati se, podrugivati se (čemu i. čim); staviti što na ruglo.
Verhöhnung, *f.* rug, ruga, ruglo, poruga; podrugivanje.
Verhökern, *v. a.* potržiti. [na nateg.
Verholen, *v. a.* ein Schiff —, vući ladju
Verholzen, *v. n.* odrveniti, drveniti se.
Verhör, *n.* saslub; (gerichtliches —), prěsluh, preslušnj; izpit; preslušanje; Einen ins — nehmen, saslušati koga; einen Verbrecher ins — nehmen, s. Ver-

Digitized by Google

hören; ein — anstellen, preslušati; das — der Zeugen, f. Zeugenverhör.
Verhören, v. a. Einen —, saslušati koga; einen Verbrecher —, preslušati, izpitivati zločinca; die Zeugen —, saslušati svědoke; einem Schüler das Gelernte —, pitati, saslušati učenika, što je učio; (überhören), prečuti; sich —, v. r. slo čuti.
Verhörsaal, m. s. Verhörzimmer.
Verhörer, m. preslušalac, izpitatelj.
Verhörschrift, f. s. Protokoll.
Verhörte, m. preslušanik.
Verhörzimmer, n. preslušaonica, izpitanica.
Verhudeln, v. a. spešnjati, pokvariti.
Verhüllen, v. a. zastrti, zavěsiti, pokriti; sein Angesicht —, zakloniti i. zastrěti svoje lice; das Haupt —, zamotati glavu; das Haupt mit einem Schleier —, zavěsiti se, prevěsiti se; (verbergen), zakriti; die Wahrheit —, zabašuriti, zašuškati istinu.
Verhüllt, adj. (stil.) zašuškan.
Verhüllung, f. pokrivalo; zastor; (das Verhüllen), zamatanje, zastiranje; pokrivanje.
Verhundertfachen, Verhundertfältigen, v. a. ustotiti, ustoričiti.
Verhungern, v. n. skapati, poginuti od gladi i. glada; (sehr hungern), kapati, ginuti od gladi; er ließ ihn —, pustio ga, da skapa od gladi.
Verhungert, adj. gladan; er ist —, kao da je iz gladi utekao; er sieht — aus, (spr.) kao da treći dan kruha nejede.
Verhunzen, s. Verhudeln.
Verhüpfen, v. a. preskakati; sich einen Fuß —, uganuti si nogu skačuć.
Verhürden, v. a. zatoriti; obtoriti.
Verhuren, v. a. prokurvati, zakurvati; verhurt sein, prokurvati se.
Verhüten, v. a. sačuvati, učuvati; das verhüte Gott! nedaj Bože! sačuvaj Bože! (abwenden), ein Unglück —, odvratiti, ukloniti nesreću i. zlo.
Verhütung, f. sačuvanje; odvrata.
Verhütungsmittel, n. odvraćalo; čuvalo.
Verhypothecíren, v. a. založiti.
Verificíren, v. a. (math.) obistiniti; s. Beglaubigen.
Verimpfen, v. a. počěpiti.
Verinnigen, v. a. stopiti; sljubiti.
Verinteressíren, v. a. dati na dobit.
Verirren, sich, v. r. zabluditi; zaći, zalaziti s puta; zabasati, zalutati, zabravati; sich im Walde —, zabasati, zalutati u šumi.
Verirrt, adj. zašao, zabludio, zabasao.
Verirrte, m. basalo, zašlica.
Verirrung, f. zabluda.
Veritabel, adj. prav, istinit.
Verjachtern, v. a. den ganzen Tag —, u skaki provesti sav dan.
Verjagen, v. a. protěrati, prognati; raztěrati, razagnati.
Verjagung, f. protěranje, prognanje.
Verjährbar, adj. das ist —, to može zastarěti.
Verjähren, v. n. zastarěti, zagoditi.
Verjährt, adj. zastario, zastarěli; —e Vorurtheile, zakorěnjene predsude.
Verjährung, f. zastarělost, zastara, zagoda.
Verjährungsfrist, f. rok zastarělosti.
Verjährungsrecht, n. pravo zastarělosti; (verjährtes Recht), zastarělo pravo.
Verjährungszeit, f. vrěme zastarělosti.
Verjammern, v. a. prokukati, prokamikati.
Verjauchzen, v. a. precikati; einen Abend —, svu večer pěvati, u pěvanju provesti.
Verjochen, v. a. pojarmiti.
Verjüngen, v. a. omladiti, pomladiti, pomladjivati; eine Säule —, protanjiti stup; (verkleinern), eine Zeichnung —, omaliti nacrt; (Wb.) zanoviti; (ein Maß), omaliti; sich —, v. r. pomladiti se, omladiti se, pomladjivati se; die Säule verjüngt sich, stup je
Verjüngern, v. a. pomladiti.
Verjüngt, adj. omladjen; —er Maßstab, omaljeno měrilo.
Verjüngung, f. pomlada; pomladjivanje; (fig.) omala; malitba.
Verjuren, v. a. profućkati.
Verkalben, v. n. die Kuh hat verkalbt, krava se je izjalovila, krava je pobacila tele.
Verkalken, v. a. uvapniti, povapniti; (überkalken), povapniti, poběliti (okrečiti); —, v. n. uvapniti se; s. Oxydiren.
Verkalkung, f. vapnjenje; vapnitba (jap-
Verkälten, s. Erkälten. [nitba).
Verkämpfen, v. a. seine Kräfte —, onemoći u boju.
Verkappen, v. a. zakukuljiti; einen Falken —, okapiti sokola; sich —, v. r. zakukuljiti se, poklabučiti se; (fig.) utajiti se.
Verkappt, adj. zakukuljen; (fig.) otajan, tajan, skriven.
Verkarren, v. a. razvoziti na tačkah.
Verkarten, v. a. prokartati. [provanje.
Verkauf, m. prodaja; (das Verkaufen),
Verkaufen, v. a. prodati, prodavati; das ist nicht zu —, to nije od prodaje; sich Einem —, prodati se komu; Träume für Wahrheiten —, prodavati san pod istinu; (spr.) gute Waare verkauft sich selbst, zlatu će se kujundžija naći; dobro se samo hvali.
Verkäufer, m. prodavac; —in, f. prodavačica, prodavalica.
Verkaufslager, n. skladište, prodavalište.
Verkäuflich, adj. prodajan, prodatan; od prodaje; Einem etwas — überlassen, prodati komu što.
Verkäuflichkeit, f. prodajnost, prodatnost.

Digitized by Google

Verkaufspreis, *m.* prodajna cěna; ſage mir den —, reci mi, pošto je; kaži mi, pošto je prodano.

Verkaufsauftrag, *m.* nalog, naručba pro-

Verkaufsbedingniß, *f.* prodajni uvět; uvět prodaje.

Verkaufsbuch, *n.* prodajnik; tržnik.

Verkaufscontract, *m.* prodajni ugovor; prodajna pogodba.

Verkaufsgewölbe, Verkaufslokale, *n.* pro-

Verkaufsniederlage, *f.* prodavalište; skladište (robe).

Verkaufsnote, *f.* prodajnica; ſ. Verkaufsrechnung.

Verkaufsposten, *m.* prodajni stavak, čla-

Verkaufspreis, *m.* tržna, prodajna cěna; ſage mir den —, kaži mi, pošto je.

Verkaufsrechnung, *f.* račun o prodaji.

Verkaufsstätte, *f.* prodavalište.

Verkaufssumme, *f.* prodatbina.

Verkaufsurkunde, *f.* prodajnica.

Verkegeln, *v. a.* zaigrati na krugljani

Verkehlen, *v. a.* ožlěbiti.

Verkehr, *m.* (Waarenumtauſch), promet; (Umgang), obćenje, saobraštaj; ich habe mit ihm keinen —, neměšam se s njim.

Verkehren, *v. n.* (handeln), trgovati; patrgati, pazariti (čim); hier wird viel verkehrt, ovdě se mnogo prometće; (Umgang haben), obćiti; mit ſolchen Leuten habe ich nichts zu —, s ovakvimi se ljudi neměšam; s ovakvimi ljudi neimam posla; —, *v. a.* (umkehren), izvrnuti, prevrnuti, obrnuti, prevratiti; die Augen —, ſ. Verdrehen; die Ordnung der Natur — wollen, proměniti htěti naravni red; das Recht —, izvrnuti pravo; ſ. Verwandeln.

Verkehrsart, *f.* način prometa, obćenja.

Verkehrsbezeichnung, *f.* prometno odnošenje.

Verkehrsmittel, *n.* prometalo; obćilo.

Verkehrt, *adj.* prevrnut; izvrnut; okrenut; obrnut; naopak; die ganze Welt iſt —, sve se je iznaopačilo; —er Sinn, pokvaren um; —, *adv.* naopako, naopačke; er thut Alles —, sve radi naopako.

Verkehrteiförmig, *adj.* (*obovatus*), naopako jajast, objajast.

Verkehrterweiſe, *adv.* naopačice, naopačke.

Verkehrtheit, *f.* naopakost; (verkehrte Handlung), opačina, krivoglavica.

Verkehrtherzförmig, *adj.* (*obcordatus*), naopako srcast, obsrcast.

Verkehrtſchnabel, *m.* (*Rhynchops*), morski orać.

Verkehrung, *f.* prevrnuće, prevraćanje, izvrnuće.

Verkehrvoll, *adj.* vrlo prometan.

Verkeilen, *v. a.* zaglaviti, zaglavljivati, zakliniti.

Verkennbar, *adj.* das iſt leicht —, u to se može čověk lasno upoznati.

Verkennen, *v. a.* Einen —, upoznati se u koga; den Werth einer Sache —, nepoznavati prave cěne stvari.

Verkennen, *n.* upoznavanje.

Verkerben, *v. a.* zarovašiti; (falſch kerben), zlo rovašiti.

Verketteln, *v. a.* die Thür —, zakačiti vrata.

Verketten, *v. a.* lancem okovati; (*fig.*)

Verkettung, *f.* sveza; lanac.

Verketzern, *v. a.* potvarati (koga) krivověrstvom; (*fig.*) panjkati.

Verketzerer, *m.* (*fig.*) panjkalo.

Verketzerung, *f.* (*fig.*) panjkanje.

Verketzerungsſucht, *f.* sumnjičenje (věre).

Verklauben, ſich, *v. r.* operjaiti se; oprnatiti; dobiti perje (za let).

Verkünden, *v. n.* podětiněti, podětiti se, spazmati s pameti.

Verkitten, *v. a.* zalemiti, zalěpiti.

Verklagen, *v. a.* tužiti, obtužiti.

Verkläger, *m.* tužitelj.

Verklagte, *m.* tuženik, obtuženik.

Verklagung, *f.* tuženje.

Verklammen, *v. n.* okoramiti se, ukočiti

Verklammern, *v. a.* uskobiti, skobami (klanſami) skopčati.

Verklappern, *v. a.* (*fig.*) razbrćkati.

Verklären, *v. a.* razvedriti; razbistriti; (*fig.*) preobraziti; verkläre deinen Namen, proslavi ime svoje; ſich —, *v. r.* preobraziti se.

Verklärung, *f.* preobraženje; slava.

Verklarung, *f.* očitovanje (brodarsko).

Verklatſchen, *v. a.* raznositi koga; ſ. Verläumden.

Verkleben, *v. a.* zalěpiti, zamazati; oma-

Verklecken, *v. a.* zapackati, zabrljati.

Verkleiben, ſ. Verkleben.

Verkleiden, *v. a.* (ein Fenſter uſw.) obložiti, oplatiti; mit Brettern —, daskami obložiti; eine hölzerne Wand mit Mauer —, drven duvar obzidati; einen Graben —, uzidati jarak; ſich —, *v. r.* preobući se, preoblačiti se; ſich als einen Bettler —, obući prosjačke haljine.

Verkleidung, *f.* (des Fenſters), oplata; oblog; (v Menſch) tudje odělo, tudja oděća.

Verkleinen, *v. a.* sitniti, usitniti; (herabſetzen), skuditi, poniziti, ponizivati; kositi (koga) jezikom.

Verkleiner, *m.* sitnilac.

Verkleinerer, *m.* kudilac.

Verkleinern, *v. a.* omaliti, umaliti, umanjiti, smanjiti, manjiti, omaljivati; (*fig.*) ſ. Verkleinen.

Verkleinernd, *adj.* omaljujući; manjeći; —es Wort, ſ. Verkleinerungswort.

Verkleinerung, *f.* omala, malitba, manjitba; (das Verkleinern), omaljivanje, umanjivanje; manjenje; ſ. Herabſetzung

Digitized by Google

Verkleinerungsform, *f.* malitbeni oblik.
Verkleinerungswort, *n.* umaljivajuća rěč.
Verkleistern, *v. a.* zaskrobiti; zalěpiti (**skrobom**); Einem die Augen —, zavarsti komu oči.
Verklingen, *v. n.* dozvoniti; (*fig.*) nestati.
Verklinken, *v. a.* zavratiti.
Verklopfen, *v. a.* razkucati; (klopfend verschließen), zakucati. [čipke.
Verklöppeln, *v. a.* počipkati, potrošiti na
Verknallen, *v. n.* puknuti; dopucati.
Verkneten, *v. a.* poměsiti; (darunter kneten), uměsiti, priměsiti.
Verknicken, *v. a.* smrkati; pomrzgati.
Verknien, *v. a.* preklečati.
Verknistern, *v. n.* prsnuti, razprštati se.
Verknittern, *v. a.* sgužvati; pomrzgati, pomrštiti.
Verknochen, Verknöchern, sich, *v. r.* okostiti se; (*fig.*) okoréti se.
Verknöpfen, *v. a.* spučiti.
Verknorpeln, *v. n.* ohrušaviti. [nograd.
Verknoten, *v. a.* den Wein —, rezati vi-
Verknüpfen, *v. a.* zapetljati, spetljati; skopčati; (mittelst eines Knoten), zauzlati; (*fig.*) svezivati, svezati, spojiti, sastaviti.
Verknüpfung, *f.* zavez; svez.
Verkochen, *v. a.* povariti, pokuhati; die Milch —, provariti mlěko; verkochte Milch, provara.
Verkohlen, *v. a.* sažeći na ugalj; ugljeniti; —, *v. n.* ugljeniti se.
Verkohlung, *f.* ugljenjenje.
Verkohlungsofen, *m.* ugljeneća peć.
Verkohlungsproceß, *m.* ugljenitba.
Verkommen, *v. n.* zakunjati; (umkommen), zagubiti se, izginuti; s. Fortkommen.
Verkoppeln, *v. a.* skorlatiti; povodcem svezati; sputiti. [tom.
Verkorken, *v. a* zaplutiti; začepiti plu-
Verkornen, sich, *v. r.* das Getreide verkornt sich, žito se zrni; das Getreide hat sich schon verkornt, žito se je već
Verkörnen, s. Verlochen. [ozrnilo.
Verkörpern, *v. a.* utěliti, utěloviti; den Geist —, dati tělo duhu.
Verkörperung, *f.* tělovljenje. [vati.
Verkosen, *v. a.* preljubakati; predraga-
Verkosten, *v. a.* zakusiti, okusiti; Alles —, sve izokušati.
Verköstigen, Verköstigen, *v. a.* hraniti, prehraniti, prehranjivati; davati hranu; sich selbst —, sam se hraniti.
Verköstigung, Verköstung, *f.* hranjenje, prehranjivanje; davanje hrane. [vati.
Verkrachen, *v. n.* (*fig.*) dogruhati, dogru-
Verkrallen, sich, *v. r.* zasěći pandže.
Verkramen, *v. a.* zatrpati.
Verkrämern, *v. a.* potržiti.
Verkrämpeln, *v. a.* die Wolle —, pogargati vunu. [prekunjati.
Verkränkeln, *v. n.* **zakunjati**; —, *v. a.*
Verkranken, *v. n.* izboléti, izbolovati; —, *v. a.* prebolovati.
Verkratzen, *v. a.* odgrebsti; zagrebsti.
Verkreiden, *v. a.* pokredati.
Verkreischen, *v. a.* pocvariti.
Verkriechen, sich, *v. r.* zavući se, zavrěti se; savrěti se; (*fig.*) skriti se.
Verkritzeln, *v. a.* počandrljati, pošvrakati.
Verkröpfen, *v. a.* (b. Tischl.) ugnuti; verkröpfter Nagel, bokat klinac (ekser, čavao).
Verkröpfung, *f.* ugib, ugibao.
Verkrümeln, *v. a.* izmrviti, razmrviti; sich —, *v. r.* razpršati se.
Verkrummen, *v. n.* skriviti se, skučiti se.
Verkrümmen, *v. a.* skriviti, skučiti.
Verkrüppeln, *v. n.* okršljaviti, okržljaviti, zakržljaviti, zakržljati, zakrljati, zakukati se, udriti u se; zakušljati; —, *v. a.* osakatiti, okrnjiti; den Verstand, zapustiti um.
Verkrüppelt, *adj.* (v. Bäum.) kršljav, kržljav; (v. Mensch.) kljast, krnj, krnjav; sakat; ein —er Mensch, s. Krüppel.
Verkühlen, *v. n.* zahladněti, ohladněti; sich —, *v. r.* hladněti, zahladněti; das Wetter hat sich verkühlt, zahladilo je.
Verkümmeln, *v. a.* das Geld —, profućkati, proćerdati novce.
Verkümmern, *v. a.* den Gehalt —, obustaviti platu; eine Freude —, očemeriti veselje; —, *v. n.* (v. Pflanz.) zakršljati, zakukati se; s. Verkrüppeln.
Verkummert, *adj.* kržljav, kršljav, zaku-
Verkümmerung, *f.* obustava. [kao.
Verkünden, Verkündigen, *v. a.* objaviti, objavljati; sich —, objaviti se; den Tod —, navěstiti, navěšćivati smrt; (bekannt machen), obznaniti; (publiciren), proglasiti; ein Urtheil —, oglasiti presudu; öffentlich —, ličiti, telaliti; Gottes Wort —, propovědati, učiti rěč Božju; das verkündigt nichts Gutes, to nesluti na dobro; to je zla kob.
Verkünder, Verkündiger, *m.* navěstnik, navěstitelj; (Benachrichtiger), obznanitelj, objavitelj; (Publicant), proglasitelj, oglasitelj; (öffentlicher —), ličnik; —in, *f.* navěstnica, věstnica.
Verkündigung, *f.* navěštenje; obznanjenje; objavljenje; — der Ehe, napověd, navěštaj; (des Urtheils), oglašenje; öffentliche —, proglašivanje, ličenje; Mariä —, blagověst. [nica.
Verkundschein, *m.* napovědnica, navěštaj-
Verkundschaften, s. Auskundschaften.
Verkündung, *f.* objavljenje; s. Bekanntmachung.
Verkünsteln, *v. a.* popravljajuć pokvariti.
Verkünstelt, *adj.* popravljanjem pokvaren.
Verkupfern, *v. a.* omědili, obakriti; ein verkupfertes Gesicht, brocasto lice.

Digitized by Google

Verkuppeln, *v. a.* svesti; svoditi.

Verkürzen, *v. a.* skratiti, ukratiti, okratiti, kratiti; ein Wort —, pokratiti, pokraćivati rěč; von unten —, podkratiti; sich die Zeit —, zabavljati se; Jemand —, učiniti komu krivdu; ich bin dabei verkürzt, po mene je krivo i. grbavo; Einem die Zeit —, zabavljati koga; die Gefälle —, prikratiti javne dohodke; (verringern), umanjiti, umaliti; Einem seinen Lohn —, odkinuti komu od plate; Eines Rechte —, okrnjiti čije pravice i. prava; sich —, *v. r.* kraćati, okraćati.

Verkürzer, *m.* kratilac.

Verkürzung, *f.* pokrata, prikrata; kratica; (das Verkürzen), pokraćivanje, prikraćivanje.

Verkürzungszeichen, *n.* kratilo, znak po[krate.

Verkutten, sich, *v. r.* zamotati se u habit.

Verlachen, *v. a.* Einen —, brukati se, smijati se komu; podsměhavati se komu; s. Auslachen.

Verladen, *v. a.* potovariti; natovariti; tovariti; (Schiff.) pokrcati, krcati; Waaren nach einem Orte —, odpremiti, odpremati robu kamo.

Verladung, *f.* tovarenje; opremanje; (Schiffw.) krcanje.

Verladungsschein, s. Ladeschein.

Verlag, *m.* naklada; trošak; (ein. Buches), izdavanje (knjigah); ein Buch in — nehmen, izdati knjigu (o svom trošku); das Buch kommt in meinem —e heraus, knjiga će o mom trošku izaći; ja ću knjigu izdati; s. Verlagslager; (*merc.*) zaliha; s. Vorschuß.

Verlagsartikel, *m.* Verlagsbuch, *n.* meine —, knjige mnom izdane; das ist sein —, to je on izdao; to je o njegovu trošku izašlo; (Vorschuß), predplata.

Verlagsbuchhandlung, Verlagshandlung, *f.* izdavajuća knjigarnica i. knjižara; izdavnonica.

Verlagskosten, *pl.* trošak izdavanja.

Verlagslager, *n.* skladište knjigah kim izdanih.

Verlagsrecht, *n.* pravo izdavanja; izdavateljsko pravo. [(knjige).

Verlagsvertrag, *m.* pogodba o izdavanju

Verlahmen, *v. n.* ohromiti, ošantaviti,

Verlähmen, s. Lähmen. [ošepaviti.

Verlammen, *v. n.* das Schaf hat verlammt, ovca se je izjalovila; ovca je pobacila jagnje. [jezero.

Verlanden, *v. a.* einen Teich —, izbušiti

Verlangen, *v. n.* es verlangt nach seinem Freunde, poželio je, požudio je, uželio se je svoga prijatelja; želi̇kuje svoga prijatelja; es verlangt mich zu wissen, was an der Sache ist, željan sam doznati i. rad bih znati, što je u stvari; es verlangt mich sehr nach ihm, (*poët.*) živom sam ga željom zaželio; —, *v. a.* Geld —, zahtěvati, iskati novacah; er verlangte von mir Geld, zaiskao je od mene novacah; diese Waare wird verlangt, ova se roba traži; ova roba prolazi; ein Mädchen zur Frau —, prositi děvojku; dazu wird mehr verlangt als du wirst leisten können, tomu se hoće više nego ti možeš; er verlangt zu viel für die Waare, mnogo je zacienio.

Verlangen, *n.* žudnja; (Forderung), zahtěvanje; (Wunsch), želja, zaželja; ein — nach etwas haben o. tragen, želiti čega; was ist Ihr —? šta želite?

Verlängen, *v. a.* duljiti, produljiti; sich —, *v. r.* duljati, oduljati.

Verlängern, *v. a.* oduljiti, produžiti, produljiti; uduljiti; produljivati; das Leben —, podužiti život; eine Frist —, produžiti rok; er verlängerte seinen Aufenthalt in der Stadt, poboravio je jošte u gradu; sich —, *v. r.* produljiti se, otegnuti se.

Verlängerung, *f.* produženje, produž *f.*

Verlängerungszettel, *m.* prodiljka.

Verlärmen, *v. a.* prebučati, pregrajati

Verlarven, *v. n.* (v. Insekten), ukukuljiti se; —, *v. a.* das Gesicht —, nametnuti obrazinu, krinku i. krabulju; sich —, (*fig.*) skriti se, uhinjiti se.

Verlarvt, *adj.* pod obrazinom; (*fig.*) liceměran; (v. Krankh.) utajen; (*bot.*) gubičast.

Verlaß, *m.* es ist kein — auf ihn, nije pouzdan; nemože se čověk u njega uzdati; s. Verlassenschaft.

Verlassen, *v. a.* ostaviti, ostavljati; die Stadt —, otići iz grada (varoša); ein Haus —, otići iz grada; izseliti se iz kuće; die Welt —, prestaviti se s ovoga světa; die Fährte —, netěrati dalje traga; ich werde dich nicht —, neću te ostaviti, ostanuti, odustaviti; eine Streitsache —, odustati od parnice; die Mutter hat ihr Kind —, mati je odběgla děte; er ist von der ganzen Welt —, sve ga je odběglo; den Weg der Tugend —, zaći s puta kreposti; Haus und Hof — und davon gehen, poběći od kuće i kućišta; das Fieber hat ihn —, groznica ga je ostavila i. pustila; die Kraft verließ ihn, izdade ga snaga; sile ga izdadoše; sile mu iznemogoše; der Muth verließ ihn, izdade ga junaštvo; krila mu padoše; der Rausch verließ ihn, popustilo ga je pivo i. piće; ein Vermögen —, ostaviti imutak; (fahren lassen), pustiti što; sich —, *v. r.* sich auf Gott —, uzdati se u Boga; sich auf Einen —, osloniti se na koga; uzdati se u koga; ich verlasse mich auf sein Wort, osla-

Digitized by Google

njam se na njegovu réč; man kann ſich auf ihn nicht —, u njem je slaba uzdanica; (ſpr.) pouzdan je kao vrbov klin; pouzdan je kao sèrčana tojaga; (ſpr.) wer ſich auf Andere verläßt, iſt oft ſehr —, tudja ob ana, sèrčana tojaga; kume, neuzdaj se u me, nego u se i u svoje kljuse.

Verlaſſen, *adj.* ostavljen; die Dörfer ſind —, sela su pusta, zapuštena; sela su opustèla; ein —es Gut, pustolina; er iſt von der ganzen Welt —, neima nigdè svoga; nitko nemari za njega.

Verlaſſene, *m.* ostavljenik; wehe mir armen —n! kuku meni presiraku bez nigdè nikoga!

Verlaſſenheit, *f.* ostavljenost; zapuštenost.

Verlaſſenſchaft, *f.* ostavština, (zaoštavština), posmrtbina; ſ. Nachlaſſenſchaft.

Verlaſſenſchafts- (in Zuſ.) ostavštinski.

Verlaſſenſchaftsabhandlung, *f.* razprava ostavštine.

Verlaſſenſchaftsabhandlungs-Behörde, *f.* oblast za razpravu ostavštine.

Verlaſſenſchaftsacten, *pl.* spisi o ostavštini, ostavštinski spisi. [štine.

Verlaſſenſchaftscurator, *m.* skrbnik ostav-

Verlaſſenſchaftsgebühr, *f.* pristojba od ostavštine. [ostavštine.

Verlaſſenſchaftsgiebigkeit, *f.* danak od

Verlaſſenſchaftsgläubiger, *m.* ostavštinski věrovnik. [vermögen.

Verlaſſenſchaftsmaſſe, ſ. Verlaſſenſchafts-

Verlaſſenſchaftsſchuld, *f.* dug ostavštine.

Verlaſſenſchaftsſtück, *n.* stvar od ostavštine.

Verlaſſenſchaftsvermögen, *n.* ostavština, ostavina.

Verlaſſer, *m.* ostavilac, ostavljač.

Verlaſſerin, *f.* ostavilja, ostavljačica.

Verläßlich, *adj.* uzdan, pouzdan; (gewiß), stalan, sèguran.

Verläßlichkeit, *f.* uzdanica; (Gewißheit), stalnost, sègurnost.

Verlaßthum, *n.* ſ. Verlaſſenſchaft.

Verlaſſung, *f.* ostavljenje; ostavljanje; die — des Ehegatten, puštanje muža i. žene.

Verläſtern, *v. a.* pohuliti (na Boga).

Verläſterung, *f.* huljenje, hula.

Verlatſchen, *v. a.* die Schuhe —, izhlamati cipele.

Verlatten, *v. a.* požiočiti.

Verlaub, *m.* mit —! voljan da sam! na milosti! s oproštenjem; ſ. Erlaubniß.

Verlauben, *v. a.* zašuškati; ſ. Erlauben.

Verlauern, *v. a.* prevrebati.

Verlauf, *m.* (Verfluß), izmak; nach — einiger Stunden, izza i. nakon nèkoliko urah, satih; nach — der beſtimmten Zeit, kad mine i. prodje odredjeno vrème; ſtirbt Jemand vor — eines Jahres, ako tko umre prije nego mine i. prodje godina danah; (Zeitdauer), tèk, tečaj; der — meiner Krankheit, postup bolesti; im —e der Krankheit, postupom bolesti; za ove bolesti; u ovoj bolesti; der — einer Handlung, kako se je što dogodilo; den ganzen — der Sache erzählen, kazivati sve po redu i. sve kako je bilo.

Verlaufen, *v. n.* (v. Waſſer), proteći, protècati; die Zeit verläuft bald, vrème prolazi brzo; —, *v. a.* Einem den Weg —, preseći komu put; eine Stunde —, jedan sat pretrèati; ſich —, *v. r.* (v. Waſſer), proteći, protècati; die ganze Geſellſchaft verlief ſich, sve se je družtvo razbègio, razpršalo; ſich im Walde —, zabasati u šumi; die Pferde verliefen ſich, zamahnuše konji nèkud; (v. Farben), razplinuti se; (am Billard), izgubiti se.

Verläugnen, *v. a.* zatajiti; zanèkati; Gott —, odreći se Boga; eine Farbe —, nedati farbu; Einen —, kazati, da koga neima; er ließ ſich —, zapovèdi kazati, da ga neima; ſich —, utajiti se, sakriti se.

Verläugner, *m.* zatajilac.

Verläugnung, *f.* tajenje; zanèkanje.

Verläumden uſw. ſ. Verleumden.

Verlaut, *m.* dem —e nach, kao što se glasa i. govori.

Verlautbaren, ſ. Verkünden.

Verlautbarung, *f.* oglas, objava.

Verlauten, *v. i.* es verlautet, glasa se, glas ide, čuje se, govori se, kaže se; govorka se; es verlautete, glas puče, oglasi se, pročulo se je, pročukalo se je; ſich — laſſen, oglasiti se, reći, kazati; wie verlautet, kao što se govori i. glasa.

Verläuten, *v. a.* das Gewitter —, zvoniti na oblak.

Verleben, *v. a.* proživljeti; prebaviti; ſein ganzes Leben wo —, provèkovati gdè; die meiſte Zeit im Schooße ſeiner Familie —, najviše biti kod svoje porodice; —, *v. n.* izhlapiti.

Verlebt, *adj.* izhlapio.

Verlechzen, *v. n.* (v. Faſſe), razsahnuti se, razsušiti se, razasuti se, prosuti se; in der Hitze —, poginuti od žedje u vrućini.

Verleckern, *v. a.* ſein Geld —, potratiti novce na poslastice.

Verleckert, *adj.* vrlo popašan.

Verledern, *v. a.* zakožiti.

Verlefzen, *v. a.* udariti, metnuti pisak.

Verlegen, *v. a.* (an ein. andern Ort legen), preněti, prenositi; die Soldaten —, premèstiti vojnike; einen Jahrmarkt —, preněti sajam (vašar, pazar); ein Land mit Waaren —, oskrbiti (providèti, snabdèti) zemlju robom; Einen —, dati komu trošak;

Digitized by Google

trošiti na koga; ein Buch —, izdati knjigu (o svom trošku), trošiti na knjigu; dati tiskati (pečatati, štampati) knjigu; (falſch legen), premetnuti; einen Schlüſſel —, zametnuti, povrći, pometnuti ključ; der Schlüſſel iſt verlegt, ključ se je někamo zabacio, smetnuo; (aufſchieben), eine Tagſatzung —, odgoditi ročište; Einem den Weg —, stati komu na put; zaprěčiti komu put; ſich auf etwas —, metnuti se, dati se na što.

Verlegen, *adj.* smeten, zabunjen; — ſein, snebivati se; — werden, naći se u čudu i. u zapari; zabuniti se; uzvrdati se, snebiti se; er iſt um Geld —, nezna, gdě će namaći novacah; um's Geld bin ich nicht —, nije me strah za novce; ich war — wie ich die Sache einleiten ſollte, nisam znao, kako da počnem; (v. Waaren), zalěžao, preležao, ustajao.

Verlegenheit, *f.* smeća, zabuna; snebivanje; in — ſein, kommen, ſ. Verlegen ſein, werden; in — ſetzen, zabuniti, smesti (koga); Einem aus der — helfen, izvaditi koga iz neprilike, nevolje.

Verleger, *m.* trošitelj; (v. Büch.) izdavalac, izdavatelj, nakladnik.

Verlehnen, *v. a.* dati u leno, feud; (verleihen), dati.

Verleibdingen, *v. a.* dati zaživotninu.

Verleiden, *v. a.* Einem etwas —, ogaditi, očemeriti komu što.

Verleiern, *v. a.* die Zeit —, prošuškati [dan.

Verleihen, *v. a.* (leihen), ein Buch —, posuditi (komu) knjigu; Geld —, uzajmiti (komu) novacah; (geben), ein Amt —, dati, podati, poděliti službu; Einem eine Unterſtützung —, naděliti koga; (ſchenken), darovati (komu što); nadariti (koga čim); ſ. Verlehnen.

Verleiher, *m.* (Leiher), posuditelj; zajmitelj; (Geber), davac.

Verleihrecht, *n.* pravo poděljenja.

Verleihtag, *m.* dan podělbe.

Verleihung, *f.* darivanje; danje, poděljenje, podělba.

Verleihungsurkunde, *f.* podělnica.

Verleimen, *v. a.* zaklijati, zalěpiti, slěpiti (klijom).

Verleiſten, *v. a.* oletviti.

Verleiten, *v. a.* zavesti, zavući, navesti, nadariti, nasunuti, zavoditi, navlačiti, natentati* (koga na što); Einen zur Sünde —, navratiti, navraćati koga na grěh; die Liebe verleitete ihn dazu, ljubav ga je zaněla.

Verleiter, *m.* navratnik, navraćalo, navraćaja; —in, *f.* navratnica, navraćalja.

Verleitung, *f.* navrata, navraćaj; navod; (das Verleiten), navraćanje, navlačenje, zavodjenje.

Verlenken, *v. a.* zlo ravnati.

Verlernen, *v. a.* die ganze Nacht —, svu noć preučiti; (vergeſſen), etwas —, odučiti se od čega; zaboraviti što.

Verlernung, *f.* oduka; zaboravljanje.

Verleſen, *v. a.* pročitati; proštiti; das Evangelium —, pročatiti evangjelje; beim Verleſen des Befehls, kad se je čitala zapověd; die Wolle —, vunu protrěbiti, prebrati; die Soldaten —, preštivati vojnike; ſich —, začitati se, pogrešiti u čitanju, zlo čitati.

Verleſer, *m.* čatac.

Verletzbar, *adj.* ozlediv, uvrědljiv.

Verletzen, *v. a.* (z. B. ein Kunſtwerk), oštetiti; izštetiti; okrnjiti; Einen —, ozlediti, oštrbiti koga; ſ. Verwunden; (beleidigen), uvrěditi koga; tief verletzt, do živca uvrědjen; das Gerichtsſiegel —, razpečatiti sudbeni pečat; den Eid —, pogaziti věru; die Zuſage —, nedržati obećanja; udariti natrag od svojo rěči; die Sittlichkeit —, oskvrniti čudorednost; ein Geſetz —, prekršiti zakon; ein Recht —, povrěditi, okrnjiti, uštrbiti, krnjiti (čije) pravo; die Amtspflicht —, prekršiti uredsku dužnost; Einen an ſeiner Ehre —, kositi koga jezikom; dirnuti komu u poštenje; Einen an ſeinem guten Namen —, crniti čije ime, vraniti čiji obraz; ſ. Stören.

Verletzend, *adj.* ozledan, uvrědan.

Verletzer, *m.* ozlednik, uvrědnik; (eines Geſetzes uſw.) prekršitelj; —in, *f.* uvrědnica, ozlednica.

Verletzlich, ſ. Verletzbar.

Verletzt, *adj.* ozledjen, uvrědjen.

Verletzte, *m.* ozledjenik, uvrědjenik.

Verletzung, *f.* oštota; (eines Menſchen), ozleda; ſchwere —, težka rana; tödtliche —, smrtna rana; (Beleidigung), uvreda; (der Ehre), uvreda; (des Rechtes), uštrb; (des Geſetzes), prekršenje; (des Siegels), razkinuće; razpečaćenje; (der Sittlichkeit), oskvrnuće.

Verleugnen, ſ. Verläugnen.

Verleumden, *v. a.* opasti, opadati, oklevetati, klevetati, ogovarati, opanjkati, panjkati (koga); lagati, nalagati (na koga); kositi koga jezikom; potvarati što na koga; bědити koga čim; er hat ihn bei ſeinem Vorgeſetzten verleumdet, opadnuo ga je njegovu poglavaru.

Verleumder, *m.* opadnik, opadač, klevetnik; panjkalo; —in, *f.* opadnica, klevetnica.

Verleumderiſch, *adj.* —e Reden, klevetne, opadne, ogovorne rěči; klevete.

Verleumdung, *f.* kleveta, ogovor, opast, potvora; (das Verleumden), opadanje, klevetanje, panjkanje.

Verliebeln, *v. a.* predragati, predragovati.

Digitized by Google

Verlieben, ſich, *v. r.* zaljubiti se, uljubiti se; (*poët.*) zamiliti se, zagledati se, zadražiti se; ſie hat ſich in einen Andern verliebt, drugoga je preljubila; ich habe mich in dieſes Kleid verliebt, ova mi je haljina vrlo omilila.

Verliebt, *adj.* zaljubljen; (*poet.*) zatravljen; —er Natur, zagledljiv; —e Blicke zuwerfen, ljuveno gledati; ein —er Narr, ženar, dèvojčar; e. —er Menſch, zatravljen junak.

Verliebtheit, *f.* zaljubljenost.

Verliedern, ſ. Verputzen.

Verliegen, *v. n.* & *r.* (v. Waaren), zaležati se, ustajati se, ubajatiti se; izandjati; (*mont.*) štetovati; (v. Schiffen), den Wind —, vètar propustiti.

Verlierbar, *adj.* izgubljiv.

Verlieren, *v. a.* izgubiti, zagubiti, pogubiti; gubiti; er hat einen Zahn verloren, izgubio je zub, izpade mu zub, ich habe d. Fieber verloren, groznica me je ostavila; ſeine Freiheit —, zarobiti se, zasužnjiti se; das Leben —, izgubiti glavu; (*fig.*) den Kopf —, izgubiti se; den Muth —, ſ. Muth; die Hoffnung —, obeznaditi se; er verlor alle Hoffnung, svaka ga je nada ostavila; sav mu je nad propao; ſeinen Sohn —, izgubiti sina; ich habe an ihm einen Freund verloren, izgubio sam u njem prijatelja; bei einem Handel —, kvarovati, štetovati u kakvom poslu; die Sonne verlor ihren Glanz, sunce je potamnèlo; er gibt die Sache verloren, misli, da je sve propalo; im Spiele —, izgubiti, gubiti u igri; zaigrati; eine Schlacht —, izgubiti mejdan; einen Rechtshandel —, izgubiti parnicu; den Weg —, zalutati, zaći s puta; die Spur —, zaći s traga; er verlor ſie aus den Augen o. aus dem Geſichte, zamaće i. izmače mu izpred očijuh; Mühe und Arbeit bei einer Sache —, u zalud se oko čega truditi; utopiti trud u morsku pučinu; alle Ermahnungen ſind an ihm verloren, badava ga čovèk opominje; ich mag kein Wort weiter darum —, za to neću više rèći govoriti; die Zeit —, u taman gubiti i. propuštati vrème; es iſt keine Zeit zu —, nemože se časa počasiti; ich habe viel Zeit verloren, izgubio sam puno vremena, tolike dane; propadoše mi toliki dani; skrajnje je vrème; er wollte keine Zeit —, nepočasi časa; den Verſtand —, s uma sići; poluděti; er verlor viele Mannſchaft, mnogo je strošio junakah; verloren gehen, izgubiti se, zagubiti se; ich bin verloren, izgiboh, poginuh, propadoh, izgubih glavu; Alles iſt verloren, sve je propalo; du biſt verloren, sad te neima; die Sprache —, nebiti u rèči; das Gleichgewicht —, prekrenuti se; ſich —, *v. r.* izgubiti se; gubiti se; es verlor ſich einer nach dem andern, izmače jedan za drugim; ſich aus den Augen —, zamaći; izmaći izpred očijuh; er verlor ſich in dem Walde, zalutao je u šumi; die Schmerzen haben ſich verloren, bol je uminula, jenjala; die Farbe verliert ſich, mast (boja) sinjavi; (verſchwinden), izčeznuti; ſich in Gedanken —, zavesti se u misli; ſ. Verloren.

Verließ, *n.* tamnica.

Verloben, *v. a.* zaručiti; prstenovati; ein verlobtes Mädchen, dèvojka vèrena, prstenovana, izprošena, prošena; dèvojka pod prstenom, pod vèrom; ſich —, *r. r.* zaručiti se, ovèriti se, zavèriti se (s kim); ſich mit einem Mädchen —, zaručiti dèvojku.

Verlöbniß, *n.* ſ. Verlobung.

Verlobte, *m.* zaručnik; —, *f.* zaručnica.

Verlobung, *f.* vèritba, zaruke, prsten, zaručba.

Verlobungsabend, *m.* prsten; zaručni večer.

Verlobungspfand, *n.* obilèžje.

Verlobungsring, *m.* zaručni prsten.

Verlobungszeuge, *m.* zaručni svèdok.

Verlochen, *v. a.* probušiti, bušiti.

Verlochſteinen, *v. a.* eine Grube —, udariti menjike; omedjiti rudnik.

Verlocken, *v. a.* premamiti, zamamiti; omamiti; er ließ ſich —, namamio se je

Verlockern, *v. a.* propućkati.

Verlodern, *v. n.* dobuktèti; izgorèti.

Verlegen, *adj.* lažljiv; ein —er Menſch, lažljivac, laža.

Verlohnen, *v. a.* platiti; es verlohnt ſich der Mühe nicht, nije vrèdno (truda); neplaća truda.

Verloren, *adj.* izgubljen; (*fig.*) propao; der verlorne Sohn, blùdni sin; ein verlorner Wachpoſten, mrtva straža; — gehen, izgubiti se; ein verlorner Zapfen, moždanik; ſ. Verlieren.

Verlöſchbar, *adj.* ugašljiv.

Verlöſchen, *v. n.* gasiti se, ugasiti se, utrnuti se; das Licht verliſcht, svèća se gasi; das Licht verloſch, svèća se je ugasila; (*fig.*) nestati; —, *v. a.* ugasiti, utrnuti.

Verlöſchung, *f.* gašenje, utrnuće.

Verloſen, *v. a.* ždrèbati; vući ždrèbe.

Verloſung, *f.* ždrebanje; vučenje ždrèbah.

Verloſungs-Obligation, *f.* ždrebaća zadužnica.

Verloſungsplan, *m.* osnova ždrebanja.

Verlöthen, *v. a.* spojiti; zapojiti.

Verludern, Verlumpen, *v. a.* spiskati, spraskati, spendjati.

Verluſt, *m.* gubitak; izgubitak; in — gerathen, izgubiti se; bei — des Lebens, pod živu glavu; bei — deines

Digitized by Google

Dienſtes, inače ćeš izgubiti službu; pod službu; (b. Spiel), mein — iſt groß, mnogo sam zaigrao, izgubio; (Schaden), šteta, kvar; einen — erleiden, štetovati, kvarovati.

Verluſtantheil, *m.* dioništvo štete.

Verluſtig, *adj.* — werden, gubiti, izgubiti što; (im Spiele), zaigrati što; ſich einer Sache — machen, lišiti se čega; — erklären, izjaviti, da je tko čega lišen; lišiti (koga čega); uhiliti (koga čim).

Verluſtigen, ſ. Beluſtigen.

Verluſtrechnung, *f.* račun o gubitku, kvaru.

Vermachen, *v. a.* Einem ſein Vermögen —, ostaviti, namreti komu imutak; (legiren), zapisati; (verſchließen), zatvoriti; (verſtopfen), začepiti, zabušiti; (würzen), začiniti.

Vermacher, *m.* ostavitelj; (Legator), zapisatelj; —in, *f.* zapisateljica.

Vermacht, *adj.* (v. Speiſen), smočan.

Vermächtniß, *n.* zapis.

Vermächtnißgeber, *m.* zapisatelj.

Vermächtnißnahme, *f.* primanje zapisa.

Vermächtnißnehmer, *m.* zapisovnik; er iſt der —, njemu je zapisano.

Vermächtnißſtück, *n.* zapisak.

Vermagern, *v. n.* omršaviti. [čati.

Vermählbar, *adj.* ſie iſt —, može se vën-

Vermahlen, *v. a.* das Getreide —, samléti žito; ein Feld —, pometati menjike oko polja; omedjiti polje.

Vermählen, *v. a.* oženiti; (v. Frauen), udati; (copuliren), věnčati; ſich —, věnčati se; ſich eine Frau —, oženiti se; ſich einen Jüngling —, udati se za mladića; za mladića poći.

Vermählung, *f.* ženitba; (b. Fr.) udaja, udatba; (Trauung), věnčanje; die — vollziehen, věnčati.

Vermählungsfeier, *f.* Vermählungsfeſt, *n.* Vermählungstag, *m.* svatba.

Vermählungsſchein, *m.* věnčanica, věnčani list.

Vermahnen, *v. a.* opomenuti, opominjati.

Vermahnung, *f.* opomena.

Vermäkeln, *v. a.* pocincariti.

Vermaledeien, *v. a.* ukleti, prokleti; kleti.

Vermaledeiet, *adj.* klet, proklet.

Vermalen, *v. a.* poslikati, potrošiti na slikanje; alle Farben —, potrošiti sva mastila.

Vermalzen, *v. a.* potrošiti na slad.

Vermannigfaltigen, ſ. Vervielfältigen.

Vermännlichen, *v. a.* omužiti.

Vermannſchaften, *v. a.* omomčati.

Vermanſchen, *v. a.* zabrčkati, pobrčkati; skalaburiti.

Vermänteln, ſ. Bemänteln.

Vermarken, *v. a.* postaviti, pometati menjike; omedjiti, omedjašiti.

Vermasken, ſ. Verlarven.

Vermauern, *v. a.* alle Steine —, sav kamen pozidati; ein Fenſter —, zazidati, zazidjivati prozor (pendžer); (einmauern), uzidati.

Vermauthen, ſ. Verzollen.

Vermehrbar, *adj.* umnoživ.

Vermehren, *v. a.* množiti, umnožiti, razmnožiti; ſich —, *v. r.* množiti se, umnožavati se; umnožiti se, namnožiti se; (v. Thieren), das Ungeziefer vermehrt ſich außerordentlich, gad se vrlo razplodjuje; die Zahl der Armen vermehrt ſich, broj sirotinje veća; die Hitze vermehrt ſich, sve toplije biva; (bei Kranken), vrućina ga obuzima.

Vermehrer, *m.* množitelj.

Vermehrfachen, *v. a.* umnogostručiti.

Vermehrung, *f.* umnožaj; množenje, umnožavanje; (*arith.*) množitba; (v. Thieren), razplod.

Vermehrungsanſtalt, *f.* razplodište. [dilo.

Vermehrungsorgan, *n.* množilo, razplo-

Vermeidbar, *adj.* ukloniv; das iſt —, tomu se možeš ukloniti.

Vermeiden, *v. a.* Einen —, ukloniti se komu; (meiden), kloniti se koga; bežati od koga; ich vermeide ihn wo ich nur kann, klonim se i njegova sěna; ſ. Verhüten.

Vermeidlich, ſ. Vermeidbar.

Vermeidung, *f.* uklanjanje, uklon, izbegavanje; bei — der Ungnade, da neonemili(š); inače će(š) onemiliti; bei — weiterer Unkoſten, da se ukloni(š) daljemu trošku.

Vermeinen, *v. n.* mněvati; misliti, suditi; man ſollte doch —, čověk bi opet mislio . . .

Vermeint, Vermeintlich, *adj.* tobožnji, tokoršnji, mněvan, domněli, (mnimi).

Vermelden, *v. a.* javiti; (wdm.) oglasiti se.

Vermengen, *v. a.* izměšati, směšati; (*fig.*) poměšati, pobrkati, pomutiti.

Vermenger, *m.* poměšaja.

Vermengung, *f.* měšanje; pomutnja.

Vermenſchlichen, *v. a.* uljuditi, učověčiti.

Vermenſchlichung, *f.* čověčenje.

Vermerk, *m.* zabilježaj.

Vermerken, *v. a.* (vormerken), zabilježiti; (bemerken), opaziti; etwas übel —, zaměriti što; in Gnaden —, milostivno primiti; (wdm.) paziti; rogušiti se.

Vermeßbar, *adj.* izměriv.

Vermeſſen, *v. a.* měriti, izměriti; ſich —, *v. r.* (falſch meſſen), zaměriti se; (*fig.*) drzan biti, drznuti; ſich — und verſchwören, kleti se i preklinjati se.

Vermeſſen, *adj.* drzak, drzovit, preuzetan. [uzetnost.

Vermeſſenheit, *f.* drzost, drzovitost, pre-

Vermeſſentlich *adv.* drzko, drzovito, pre-

Vermeſſer, *m.* měrač. [uzetno.

Digitized by Google

Vermeſſung, *f.* měrenje; izměra; (Vermeſſungsgeſchäft), měračina.
Vermetzen, *v. a.* ujam dati.
Vermiethen, *v. a.* u najam dati; pod kiriju dati; iznajmiti; ſich —, *v. r.* ſich gegen Lohn —, najmiti se u koga za platu; ſich zum Bedienten —, najmiti se za poslužnika.
Vermiether, *m.* davac u najam (pod kiriju), najmitelj.
Vermiethung, *f.* najam, kirija*, uzimanje u najam; (das Vermiethen), davanje u najam, pod kiriju.
Vermindern, *v. a.* umanjiti, manjiti; omaliti, umaliti, smaliti, maliti; Eines Ehre —, kositi čije poštenje; die Schmerzen —, ublažiti bol; ſich —, *v. r.* omaliti se, smanjati se; na manjak ići; die Zahl der Einwohner vermindert ſich, nestaje žiteljah; stanovnikah je sve to manje; die Schmerzen — ſich, bol jenja, popušta; die Schmerzen haben ſich vermindert, bol je smaniškala.
Verminderung, *f.* omala; umanjivanje.
Vermiſchen, *v. a.* izmešati, směšati; pomešati; den Wein mit Waſſer —, prisuti vode u vino; razslaviti vino; ſich fleiſchlich —, sastati se, pristati, obćiti puteno.
Vermiſcht, *adj.* směšan, poměšan; mešovit; —e Schriften, različita pisma.
Vermiſchung, *f.* mešanje; směsa; fleiſchliche —, puteno pristanje, obćenje.
Vermiſchungsrechnung, *f.* směsni račun.
Vermiſchungsregel, *f.* směsno pravilo.
Vermiſſen, *v. a.* pogrešiti (što); ich vermiſſe meinen Hut, neima moga klobuka (šešira); nestade mi klobuka; ich vermißte mein Geld, opazio sam, da mi je nestalo novacah; pogrešio sam novce; wir haben Sie geſtern vermißt, baš ste nam jučer falili; mógeſt du mich nie —! nežalila me; ſ. Verlieren. [rist.
Vermißt, *adj.* —er Nutzen, izmakla ko-
Vermiſſung, *f.* pogrešavanje; bei — ſeines Hundes, kad je opazio, da mu nestade psa.
Vermitteln, *v. n.* posredovati; —, *v. a.* einen Streit —, razvadjati; primiriti, razpraviti razpru; einen Frieden —, posredovati za mir.
Vermittelſt, *prp.* po; — ſeines Geldes, svojim novcem; — Übergabe, predajom.
Vermittelung, *f.* posredovanje, posredstvo; unter — des Staates, posredovanjem države; (*merc.*) durch —, preko (koga), po (kom). [posredište.
Vermittelungsplatz, Vermittelungsort, *m.*
Vermittelungsſchreiben, *n.* posredovnica.
Vermittler, *m.* posrednik; —in, *f.* posrednica.
Vermittlersamt, *n.* posredništvo.
Vermodern, *v. n.* satleti; im Grabe —, u grobu iztruhnuti, potruhnuti, sagnjiti.
Vermoderung, *f.* truhljenje.
Vermöge, *prp.* po; — des Teſtaments, po oporuci; — der Mittel, welche ich in Händen habe, sredstvi(m), koja imam; — meiner Macht, mojom vlasti.
Vermögen, *v. n.* moći; imati moć, vlast; er vermag viel bei ihr, mnogo vrědi, važe i. može kod nje; —, *v. a.* Einen zu etwas —, privoleti, prignuti, skloniti koga na što.
Vermögen, *n.* (Macht), moć; (Kraft), vlast, sila; nach — arbeiten, raditi, koliko se može; ich eſſe nach —, jedem, koliko mogu; er arbeitet über ſein —, radi više nego može; es ſteht nicht in meinem —, nije mi moguće; (Beſitzthum), imovina, imutak (imetak), imaće, imuće, imaostvo, sermija*; er hat ein großes —, vrlo je bogat; er gab nach ſeinem —, dao je prema svomu imanju.
Vermögend, *adj.* moždan, mogući; er iſt ſehr —, mnogo može; er war nicht —, ein Wort hervorzubringen, nije mogao prosloviti; (wohlhabend), ſ. Vermöglich.
Vermögenheit, *f.* moždanost, mogućnost; (Reichthum), imućnost, imašnost; bogatost.
Vermögenlos, *adj.* siromašan, bez imutka.
Vermögenloſigkeit, *f.* siromaštvo.
Vermögenloſigkeits Zeugniß, *n.* svědočba o siromaštvu. [imutka.
Vermögens-Abſonderung, *f.* odlučenje
Vermögensantheil, *m.* děl (dio).
Vermögensbekenntniß, *n.* prokaz, očitovanje imovine.
Vermögensbeſchreibung, *f.* popis imovine; (Inventar), imovnik. [imaostvo.
Vermögensbeſtand, *m.* Vermögenſchaft, *f.*
Vermögenserwerb, *m.* tečenje imovine.
Vermögensgebahrung, *f.* rukovanje imovine.
Vermögenslos, *adj.* bez imovine, imanja.
Vermögensloſigkeit, *f.* siromaštvo.
Vermögensſtand, *m.* imaostvo.
Vermögensſteuer, *f.* danjak od imovine.
Vermögensſtrafe, *f.* globa.
Vermögens-Übertragung, *f.* prěnos imovine, imutka. [čane sile.
Vermögensumſtände, *pl.* imaostvo, nov-
Vermögensvermehrung, *f.* umnožaj, množenje imovine. [vine.
Vermögensverminderung, *f.* omala imo-
Vermögensverwaltung, *f.* uprava imovine; upravljanje imutka.
Vermöglich, Vermögſam, *adj.* imućan, imašan, imatan; ein —er Mann, imućnik.
Vermohren, *v. a.* utaknuti. [nik.
Vermoosen, *v. n.* mahom obrasti.
Vermoost, *adj.* mahom popao, obrasao.
Vermorſchen, *v. n.* sprhnuti.

Digitized by Google

Vermörteln, *v. a.* zažbukati, malterom zamazati.
Vermummen, *v. a.* zamumuljiti; ein Kind —, zamotati; (*fig.*) zabašuriti.
Vermummung, *f.* tudje odělo; krabulja, krinka.
Vermünzen, *v. a.* das Silber —, nakovati novacah od srebra.
Vermuthen, *v. a.* etwas —, domněvati se, pridomišljati se, domišljati se (čemu), mnivati (što), mněvati; wer konnte das —! tko bi to bio naslutio! man vermuthet, daß es dahin kommen wird, misli se, nagadja se, da će do toga doći; Einen —, nadati se komu.
Vermuthen, *n.* domněvanje, mnivanje, predomišljanje; wider alles —, preko svake nade.
Vermuther, *m.* domnilac.
Vermuthlich, *adj.* domněvan; —, *adv.* po svoj prilici; — ist er nicht zu Hause, valjda ga neima kod kuće.
Vermuthung, *f.* domněva, predomišljaj; aller — nach, sva je prilika, da...; nach meiner —, mnivam, da..; (Verdacht), sumnja.
Vermuthungsgrund, *m.* razlog domněve.
Vernachlässigen, *v. a.* zanemariti, zapustiti; baciti, pustiti u nemar, (prenebregnuti), zabataliti*; Einen —, odnemariti, ohajati koga; odbaciti se koga; die Erziehung eines Kindes —, zanemariti uzgoj i. odhranjenje dětета; sich —, *v. r.* izpustiti se; zapustiti se.
Vernachlässigte, *m.* zanemarenik; —, *f.* zanemarenica.
Vernachlässigung, *f.* nemar, negled; zanemarivanje.
Vernageln, *v. a.* zabiti klince; eine Thür —, pribiti vrata (klinci, čavli); ein Pferd —, ukovati, ukivati konja; eine Kanone —, zaglaviti, zagvozditi top.
Vernagelung, *f.* (ein. Pferdes), ukov; (ein. Kanone), zaglava, zagvozda.
Vernagelt, *adj.* (*fig.*) er ist (im Kopfe) —, zavratio i. zamlatio ga Bog, a nepovratio.
Vernähen, *v. a.* allen Zwirn —, sav konac pošivati; etwas in das Kleid —, zašiti što u haljinu; sich —, pogrešiti (faliti) u šivanju.
Vernähterung, *f.* gat.
Vernämlichen, *v. a.* poistovětiti.
Vernarben, *v. n.* zamladiti se; zarasti, srasti se; —, *v. a.* (*fig.*) zacěliti, izvidati.
Vernarren, sich, *v. r.* (*fig.*) poluděti, pomamiti se (za čim).
Vernarrt, *adj.* lud; in etwas vernarrt sein, ludovati za čim.
Vernaschen, *v. a.* polizati; sein Geld —, potrošiti novce na poslastice, na kac-
Vernascht, *s.* Naschhaft.
Vernebeln, *v. a.* zamagliti.
Vernehmbar, *adj.* razgovětan; (hörbar), čutak.
Vernehmen, *v. a.* (hören), čuti; ich habe davon etwas vernommen, něšto sam načuo i. začuo; ich habe nur einzelne Worte vernommen, samo sam gděkoju rěč doćuo; die Zeugen —, saslušati svědoke; sich — lassen, progovoriti; als sie diese Worte vernahm, kad je ove rěći razabrala; (verstehen), razabrati, razuměti; Herr, vernimm mein Gebet, Gospode, posluhni moju molitvu; Jesus vernahm ihre Gedanken, Isus je znao njihove misli.
Vernehmen, *n.* vladanje; mit Jemand in gutem — sein, slagati se s kim; biti s kim prijatelj; dem — nach, kao što se čuje, glasa; čuje se, da...
Vernehmlich, *s.* Vernehmbar.
Vernehmlichkeit, *f.* razgovětnost, razumljivost.
Vernehmung, *f.* saslušavanje; *s.* Verhör.
Verneigen, sich, *v. r.* pokloniti se, nakloniti se, poklanjati se, klanjati se.
Verneigung, *f.* poklon, naklon.
Verneinen, *v. a.* zanijekati, nijekati; reći, da ne; odreći.
Verneinend, *adj.* niječući, niječan; im —en Falle, ako zanijeće; ako reče, da ne.
Verneiner, *m.* nijekač, nijekalo.
Verneinung, *f.* nijekanje, nijek.
Verneinungssatz, *m.* niječni rěk.
Verneinungswort, *n.* niječna rěč.
Verneuen, *v. a.* ponoviti; sich —, *v. r.* ponoviti se.
Verneuer, *m.* ponovilac.
Vernichten, *v. a.* ništiti, uništiti; uništožiti; (*fig.*) izkopati, iztražiti; Einen —, stopiti koga, dotěrati koga u ništa; er hat mich vernichtet, zakla me i udavi; zakla me bez noža; den Feind —, satrti, utamaniti, zatamaniti, skrušiti neprijatelja; eines Mädchens Glück —, ukinuti děvojci sreću.
Vernichtend, *adj.* uništujući, zatorni.
Vernichtenswerth, *adj.* uništenja vrědan.
Vernichter, *m.* ništitelj, uništitelj; zatornik, izkopnjak.
Vernichtigen, *v. a.* dotěrati u ništa.
Vernichtung, *f.* uništenje, tamanjenje; izkop, iztraga.
Vernicken, *v. a.* predrěmati, prekunjati.
Vernieblichen, *v. a.* ubaviti.
Vernieten, *v. a.* zakovati, sklinčiti.
Vernüchtern, *v. a.* odtaštiti.
Vernunft, *f.* razum; razlog; das lehrt schon die gesunde —, tako pamet osěća; tako Bog uči; der — gemäß, razuman; razumno; prema razumu; Einen zur — bringen, opametiti koga; er ist noch nicht zur — gekommen, nedotupavan je; istom se bori s pameću.
Vernunftähnlich, *adj.* umoličan, nalik na um.
Vernunftähnlichkeit, *f.* umoličnost.

Digitized by Google

Vernunftbedingung, *f.* umni uvèt.
Vernunftbefehl, *m.* zapovèd uma, razuma.
Vernunftbegabt, *adj.* uman.
Vernunftbeweis, *m.* umni dokaz.
Vernunftding, *n.* umnik.
Vernünftelei, *f.* mudrolija, mudrovanje.
Vernünfteln, *v. n.* mudrovati.
Vernunften, *v. n.* umstvovati.
Vernunfterklärung, *f.* tumačenje razumom.
Vernunfterkenntniß, *f.* poznavanje umom.
Vernunftfähig, *adj.* razumljiv.
Vernunftgebot, *n.* zapovèd razuma.
Vernunftgebrauch, *m.* poraba razuma.
Vernunftgemäß, *adj.* razuman.
Vernunftgesetz, *n.* zakon razuma.
Vernunftglaube, *m.* vèra razuma.
Vernunftgrund, *m.* razlog razuma.
Vernünftig, *adj.* razuman; razložan; — sprechen, pametno govoriti; das ist — gehandelt, pametno je uradjeno; pametno si uradio; das ist ein —er Gedanke, pametno misli(š); ta valja.
Vernünftige, *m.* pametnik, pametnjak.
Vernünftigerweise, *adv.* razumno, pametno.
Vernünftigkeit, *f.* razumnost; pamet.
Vernunftkraft, *f.* razum; razumnost.
Vernunftkraut, *n.* s. Gauchheil.
Vernunftleben, *n.* razuman život.
Vernunftlehre usw. s. Logik.
Vernünftler, *m.* mudrijaš, mudrac; —in, *f.* mudrijašica, mudračica.
Vernünftlich, *adj.* razuman.
Vernunftlos, *adj.* bezuman.
Vernunftlosigkeit, *f.* bezumnost.
Vernunftmäßig, s. Vernunftgemäß.
Vernunftrecht, *n.* umno pravo.
Vernunftreligion, *f.* vèra razuma.
Vernunftsatz, *m.* umni rèk.
Vernunftschluß, s. Syllogismus. [zuma.
Vernunftspruch, *m.* izreka, presuda ra-
Vernunftthier, *n.* (raz)umna životinja.
Vernunftvoll, *adj.* prerazuman.
Vernunftwahrheit, *f.* istina razuma.
Vernunftwesen, *n.* razumnik, umnik.
Vernunftwidrig, *adj.* protivan razumu; nerazuman; das ist —, to se protivi razumu.
Vernunftwidrigkeit, *f.* nerazumnost.
Vernützen, *v. a.* iztrošiti, potrošiti.
Verôden, *v. n.* opustèti; ein verödetes Land, opustèla zemlja; ein verödeter Grund, pustoselina; —, opustiti, opustošiti; pustiti, pustošiti.
Verôder, *m.* pustošitelj.
Verôdet, *adj.* pust; s. Verôden. [pohara.
Verôdung, *f.* opustošenje; pustošenje;
Veroffenbaren, *v. a.* objaviti, objavljati.
Veröffentlichen, *v. a.* objaviti, objavljati.
Veröffentlichung, *f.* objava, objavljenje.
Verôftern, *v. a.* učestati, začestiti.
Verôfterungswort, *n.* čestajući glagolj.
Verôlen, *v. a.* zauljiti, nauljiti.
Verordnen, *v. a.* narediti; zapovèdèti; (anstellen), postaviti; Arzneien —, prepisati, propisati; (bestimmen), odrediti; (festsetzen), ustanoviti.
Verordner, *m.* naredитelj, naredilac.
Verordnete, *m.* naredjenik; (Stadt—), (gradski) odbornik.
Verordnung, *f.* naredba; (ärztliche —), prepis, propis; eine — erlassen, izdati naredbu; narediti.
Verordnungsblatt, *n.* naredbenik.
Verordnungsgemäß, Verordnungsmäßig, *adv.* po naredbi.
Verordnungsweg, *m.* etwas im —e anordnen, zapovèdèti što naredbom.
Verpachten, *v. a.* dati u zakup, izarendovati. [lac.
Verpächter, *m.* davac u zakup, zakupi-
Verpachtung, *f.* davanje, danje u zakup.
Verpacken, *v. a.* poslagati, slagati; spremiti; (an ein. andern Ort packen), preslagati; (an ein. ungehörigen Ort v.), drugamo, nepravo složiti, slagati; sich —, *r. r.* zaviti se.
Verpackung, *f.* slaganje, poslagivanje; bei —, slažuć; kod slaganja.
Verpalissadiren, *v. a.* ograditi koljem, okoliti, zakoliti.
Verpantschen, *v. a.* skalaburiti, pobrčkati.
Verpanzern, *v. a.* oklopiti; udariti oklop.
Verpapieren, *v. a.* prebrbljati.
Verpappen, *v. a.* zaskrobiti; zamazati; zalèpiti (skrobom).
Verpatschen, *v. a.* zakockati.
Verpassen, *v. a.* propustiti; zanemariti.
Verpatschen, **Verpatzen**, *v. a.* umackati, umacupati.
Verpechen, s. Verpichen.
Verpelzen, *v. a.* okožušiti.
Verpersönlichen, s. Personificiren.
Verpesten, *v. a.* okužiti, okuživati.
Verpestet, *adj.* okužen; kužan. [čatiti.
Verpetschaften, **Verpetschiren**, *v. a.* zape-
Verpfählen, s. Verpalissadiren.
Verpfählung, *f.* ograda od kolja.
Verpfänden, *v. a.* založiti, zalagati, dati u zalog; seine Ehre —, zadati poštenu
Verpfänder, *m.* zalagalac. [rèč.
Verpfändung, *f.* založba, zaloga; zalaganje, založenje.
Verpfeffern, *v. a.* prepapriti, prebiberiti; (*fig.*) očemeriti.
Verpfeifen, *v. a.* presvirati.
Verpflanzen, *v. a.* presaditi, presadjivati; eine Familie —, preseliti porodicu.
Verpflanzer, *m.* presaditelj.
Verpflanzung, *f.* presadba, presadjivanje; preseoba.
Verpflastern, *v. a.* potrošiti na obliž (melem); (v. Steinpfl.) potrošiti na tarac, zataracati.
Verpflegen, *v. a.* (versorgen), o(b)skrbiti, oskrbljivati, snabdèti (koga); (den Unterhalt geben), uzdržavati, izdržavati, prehranjivati, hraniti koga; ein. Kran-

Digitized by Google

ken —, dvoriti, gledati bolestnika; (pflegen), njegovati.
Verpfleger, *m.* oskrbnik; hranitelj
Verpflegsbeamte, *m.* oskrbni urednik (činovnik). [pogodba.
Verpflegscontract, *m.* oskrbna (snabděvna)
Verpflegsdepartement, *n.* oskrbni odsěk.
Verpflegskoſten, *pl.* trošak za izdržavanje.
Verpflegsmagazin, *n.* oskrbnica.
Verpflegsverwalter, *m.* oskrbni upravnik.
Verpflegsweſen, *n.* oskrbstvo; (ſubjectiv), oskrbništvo.
Verpflegung, *f.* (Verſorgung), oskrba, oskrbljivanje; (snabděvanje); (Unterhalt), izdržavanje; (Pflege), dvorba; njega. [*n.* ubožnica.
Verpflegungsanſtalt, *f.* Verpflegungshaus,
Verpflichten, *v. a.* obvezati, zavezati; (eidlich —), zarotiti, zakleti; mein Gewiſſen verpflichtet mich dazu, duša me duži.
Verpflichter, *m.* obvezatelj.
Verpflichtet, *adj.* obvezan; er iſt — es zu thun, dužan i. držan je to učiniti.
Verpflichtete, *m.* obvezanik.
Verpflichtung, *f.* obveza; eidliche —, prisega; (Pflicht), dužnost, držanstvo.
Verpflöcken, *v. a.* (b. Faßb.) smožditi.
Verpflügen, *v. a.* zaorati, zaoravati.
Verpfründen, *v. a.* dati, pribaviti (komu) prebendu. [njati.
Verpfuſchen, *v. a.* sprčiti, sprtljati, spešVerpichen, *v. a.* zasmoliti, osmoliti, opakliti.
Verpicht, *adj.* auf etwas — ſein, drht i. kivan biti na što; zub imati na što.
Verpichung, *f.* smoljenje; zasmoljenje.
Verplampern, *v. a.* potratiti; (das Waſſer —), razbrčkati; ſich mit Jemand —, slizati se, spandjati se s kim.
Verplappern, ſ. Verplaudern.
Verplätſchern, *v. a.* popljuskati, razbrčkati, razpljuskati.
Verplatzen, *v. a.* popucati.
Verplaudern, *v. a.* prebrbljati; ſich —, *v. r.* izlanuti se.
Verpöckeln, *v. a.* presoliti.
Verpolſtern, *v. a.* ojastučiti.
Verpoltern, *v. a.* soriti.
Verpönen, *v. a.* etwas —, zabraniti što pod kazan (kaštigu, pedepsu); verpönt, zabranjen.
Verprägen, ſ. Vermünzen.
Verpraſſeln, *v. n.* razprštati se.
Verpraſſen, *v. a.* spraskati; er verpraßte ſeine Habe, prosu imanje svoje.
Verpraſſer, *m.* potrata, raspikuća.
Verprellen, *v. a.* zastrašiti.
Verpreſſen, *v. a.* pretisnuti.
Verproviantiren, *v. a.* nabaviti (komu) živeža; okrušiti, ohlěbiti (koga); ſich —, skunabiti se čim.
Verproviantirung, *f.* nabava živeža, hrane.
Verprozeſſiren, *v. a.* zapravdati, zaparničiti.
Verprügeln, *v. a.* odtěrati batinom.
Verpudern, *v. a.* zaprašiti.
Verpuffen, *v. n.* puknuti, puktati; popražiti; —, *v. a.* popucati; ſich —, *v. r.* bubnuti, lupnuti.
Verpuffung, *f.* praznja, puktanje.
Verpulvern, *v. a.* satrti, smrviti u prah.
Verpunſchen, *v. a.* potrošiti na punč.
Verpuppen, ſich, *v. r.* zakukuljiti se.
Verpuppung, *f.* kukuljenje.
Verpurren, *v. a.* začepiti, zapušiti.
Verpuſten, ſich, *v. r.* oddahnuti; odmoriti
Verputz, *m.* žbuka. [se.
Verputzen, *v. a.* (b Maur.) žbukati, požbukati, suleisati; (ſein Geld —), potraisati, potrackati, potratiti, propućkati, spraskati, spiskati, spendjati,
Verquackeln, ſ. Verthun. [sbrisati.
Verqualmen, *v. a.* zadimiti; razdimiti.
Verquecken, *v. n.* troskotom, pirevinom obrasti.
Verquellen, *v. n.* zabreknuti, nabreknuti; — laſſen, metnuti u vodu da zabrekne.
Verquicken, *v. a.* poživiti; sa živom poměšati, amalgamovati.
Verquickung, *f.* amalgamacija. [žiti.
Verrainen, *v. a.* oborati, razorom okruVerrammeln, Verrammen, *v. a.* (mit der Ramme —), zabiti (bijačom); eine Thür —, zakrčiti, zavaliti, zatrpati
Verrammelung, *f.* zagrada. [vrata.
Verranken, ſich, *v. r.* razvrěžiti se.
Verranzen, *v. a.* das Bett —, povaljati, razbaručkati postelju; die Zeit —, prozujati vrěme bezposlen.
Verraſen, *v. n.* zarasti, obrasti travom; —, *v. a.* pobuseniti; ſeinen Zorn —, odljutiti se, izljutiti se. [razpiliti.
Verraſpeln, *v. a.* trenjakom (rašplom)
Verrath, *m.* izdaja, izdajstvo; einen — an Jemand begehen, izdati, prevariti, iznevěriti koga; — ſpinnen, raditi o prěvari, smišljati prěvaru; durch — fallen, poginuti na nevěri.
Verrathbar, *adj.* izdatljiv; das iſt —, to se može izdati.
Verrathen, *v. a.* izdati, izdavati; ſein Vaterland —, izdati domovinu; ein Geheimniß —, prokazati, opověděti tajnu; du mußt mich nicht —, nemoj me izdati; deine Sprache verräth dich, govor te izdaje.
Verräther, *m.* izdajica, izdajnik; (ſpr.) der — ſchläft nicht, vrag nespava.
Verrätherei, *f.* izdaja, izdajstvo; izdavanje; eine — begehen, izdati (koga).
Verrätherin, *f.* izdajnica.
Verrätheriſch, *adj.* izdajni; (nach Art eines Verräthers), izdajnički.
Verräthlich, ſ. Verrathbar.
Verräthſeln, *v. a.* zagonenuti.

Digitized by Google

Verrauchen, *v. n.* (in Rauch aufgehen), **izpušiti se, izdimiti se**; (verdampfen), **izdušiti, izćućiti**; eine heiße Speise — lassen, **izhladiti jelo**; **čekati, dok se jelo neizhladi**; warte bis seine Hitze verraucht, **čekaj, dok ga var neprodje**; sich —, *v. r.* (v. Weine), **hlapiti, izhlapiti, izvětriti**; dieser Tabak verraucht sich leicht, **ovaj duhan (duvan) brzo gori**; —, *v. a.* den Tabak —, **popušiti duhan**; viel Geld —, **mnogo novacah popušiti, zapušiti.**

Verräuchern, *v. a.* **pokaditi, potrošiti na** [kadjenje.

Verräuchert, Verraucht, *adj.* **zakadjen, čadjav.**

Verräumen, *v. a.* **zapremiti**; ich habe es verräumt, **nekamo sam zametnuo.**

Verrauschen, *v. n.* **prošuměti.**

Verrechnen, *v. a.* **obračunati, uračunati**; (Rechnung pflegen), **davati račun**; sich —, *v. r.* **zaračunati se**; **faliti u računu**; (*fig.*) sie hat sich verrechnet, **prebitiše ju misli.**

Verrechnung, *f.* **obračun**; mit Jemand in — stehen, **imati s kim račun**; ein in — stehender Beamte, **urednik imajući davati račune**; was in — bleibt, **što ostaje na računu**; (Rechnungsfehler), **pogreška u računu.**

Rechnungsart, *f.* **način davanja računa.**

Rechnungsfall, *m.* im —, **ako i. kad se dade račun.**

Verrechnungsinstruction, *f.* **naputak o davanju računa.**

Verrechnungskunde, *f.* **računarstvo.**

Verrechten, *v. a.* **zapravdati.**

Verrecken, *v. n.* **obrnuti se, skapati, parnuti, manjkati**; **omrciniti se**; (gem.) **crknuti, lipsati, crkavati, pocrkati.**

Verreden, *v. a.* **zareći se**; **zateći se**; **zaricati se**; er hat sich das Trinken verredt, **zarekao se je, da nepije vina**; (sich im Reden versehen), **izreći se, zagovoriti se, zatrćati se.**

Verregnen, *v. n.* **prestati daždeti.**

Verreiben, *v. a.* **razatrti, raztrljati.**

Verreichen, *v. a.* Einem eins —, **vreznuti, šljapiti, šopiti, ljopiti, krhnuti, depiti, okrpiti, opaliti, opaučiti, dupiti koga.**

Verreisen, *v. n.* **otići na put**; er ist verreist, **otišao je na put**; **na putu je**; —, *v. a.* **potratiti na put**; er verreist den größten Theil des Jahres, **gotovo svu godinu putuje.**

Verreißen, *v. a.* **pokidati, potrgati**; (v. Kleid.) **poderati.**

Verreiten, *v. a.* viel Geld —, **mnogo novacah projašiti**; sich —, *v. r.* **zajahati s puta, zabasati na konju.** [nuti.

Verrenken, *v. a.* **izčašiti, učašiti, izče-**

Verrenkung, *f.* **izčašenje**; **učašenje**; **izčenuće.**

Verrennen, *v. a.* Einem den Weg —, **presěći komu put**; die Zeit —, **prosurlati vrěme.**

Verrichten, *v. a.* (eine Arbeit —), **obaviti, opraviti, ovršiti**; **obavljati, opravljati, ovršivati**; die häuslichen Arbeiten —, **raditi domaće poslove**; die Gemeindegeschäfte —, **opravljati občinske poslove**; die Hälfte der Arbeit —, **upolovačiti, upoloviti**; sein Amt —, **opravljati svoju službu**; ich habe dort etwas zu —, **imam ondě nešto posla**; seine Nothdurft —, **ići napolje, od sebe, radi sebe**; (falsch richten), die Kanone —, **zlo naperiti, naměstiti top**; (wdm.) **obastrěti.**

Verrichter, *m.* **obavljač, obavilac.**

Verrichtung, *f.* (Function), **opravak, obavak**; **obršak**; (Geschäft), **posao**; (Arbeit), **rad**; **radnja**; (das Verrichten), **obava, obavljanje, opravljanje.**

Verrichtungsgeld, *n.* **obavnina.**

Verriechen, *v. n.* & *r.* sich —, **izvětriti, izdušiti, izhlapiti, izjapiti**; verrochener Wein, **zavrelica.**

Verriegeln, *v. a.* (die Thür —), **zasunuti, zaletkati, zakračunati**; das Thor —, **zamandaliti vrata**; (ein Faß —), **preprěčiti dno**; sich —, **zatvoriti se, zaključati se**; (fpr.) er ist im Kopfe verriegelt, **nedotupavan je, tupoglav je, zalupane je glave.**

Verrieseln, *v. n.* **odžamoriti.**

Verrinden, *v. n.* **okoreti se.**

Verringern, s. Vermindern.

Verrinnen, *v. n.* **proteći, protěcati**; izteći; die Zeit verrinnt, **vrěme prolazi.**

Verritzt, *adj.* (*mont.*) **prokopan.**

Verröcheln, *v. n.* **dohropati.**

Verrollen, *v. n.* **odkoturati se**; **zakoturati**; Jahrhunderte —, **věkovi prolaze.**

Verrosten, *v. n.* **zahrdjati, pohrdjati, hrdjati**; verrostet, **zahrdjao**; **hrdjav.**

Verrostung, *f.* **hrdjanje**; **hrdja.** [tliti.

Verrotten, *v. n.* **struhnuti, sprhnuti, sa-**

Verrucht, *adj.* **opak**; **zlopak**; ein —er Mensch, **bezbožan čověk**; eine —e That, **pogano dělo**; **poganština.**

Verruchtheit, *f.* **opačina**; **bezbožnost**; **poganost.**

Verrücken, *v. a.* **premaknuti, premicati**; ein Merkzeichen —, **pomrsiti bilježku**; (v. Sattel), **podvrnuti**; die Marken —, **preměstiti menjike**; Einem das Ziel —, **poměstiti komu biljegu**; (*fig.*) mein ganzer Plan ist mir verrückt, **sva mi se osnova pomrsila**; Einem den Kopf —, **zavrnuti komu mozgom**; **izvrnuti komu pamet**; **zaněti komu pamet (do mrve)**; **zamahnitati koga.**

Verrückschieber, *m.* **premicalo.**

Verrückt, *adj.* **premaknut**; (*fig.*) **munjen, pomunjen, ćanut, ženut (s uma)**; er

Digitized by Google

ist —, smetena mu je pamet; (spr.) pijan je bez vina; — werden, šenuti glavom, krenuti glavom, pošenuti pameću i. razumom, štuknuti pameću, smahnuti se, pomuniti se, pomunjati, pošešulati.

Verrückte, *m.* smetenjak, pometenik.

Verrücktheit, *f.* munjenost, smetenost.

Verrückung, *f.* premicanje, prèmak; s. Verrücktheit.

Verruf, *m.* zao glas.

Verrufen, *v. a.* (Einen —), ozloglasiti, izvikati, na glas iznositi, skuditi; ogrnuti (koga) zlim plaštem; eine Münze —, ukinuti novac.

Verrufen, *adj.* zloglasan, ozloglašen, razvikan; na zlu glasu.

Verrufung, *f.* zloglašenje; (ein. Münze), ukinuće.

Verrühren, *v. a.* razmèšati, izmèšati.

Verrunzeln, *v. n.* smrštiti se, smrskati se, smežurati se.

Vers, *m.* vrsta, redac, stih, vers; — machen, stihovati, spèvati; (ver) stihotvoriti.

Versacken, *v. a.* sasuti u vreće.

Versäen, *v. a* posijati.

Versagen, *v. a.* (versprechen), obećati, obreći; die Waare ist schon versagt, roba je već pogodjena; meine Tochter ist schon versagt, moja je kći već izprošena; (abschlagen), uzkratiti, zakratiti; die Erlaubniß —, nedopustiti; eine Bitte —, neuslišati (koga); —, *v. n.* (v. Schießgewehren), slagati, neuhvatiti, nesastaviti; frsnuti, škrokнuti, štrocnuti; der Augen Licht versagt mir, oči me izdaju.

Versagung, *f.* uzkrata, zakrata; neuslišanje; s. Versprechen; (v. Gewehre), slaganje.

Versälben, *v. a.* pomastiti, razmastiti.

Versalbuchstabe, *m.* (Versalien, *pl.*) veliko, početno pismе i. slovo.

Versalzen, *v. a.* presoliti; Einem eine Freude —, očemeriti, pokvariti komu veselje.

Versammeln, *v. a.* okupiti, skupiti, sabrati; skupljati; sich —, *v. r.* sabrati se, sabirati se, sakupiti se, skupljati se.

Versammlung, *f.* skup, okup, izkup, sakup, kup; eine — halten, učiniti skupštinu; (*poet.*) sbor sboriti, saboriti, saborisati; die — einer Gemeinde, skupština obćine; (Landtag), sabor.

Versammlungehaus, Versammlungelocale, *n.* sbornica.

Versammlungsort, Versammlungsplatz, *m.* sbornica.

Versammlungssaal, *m.* sbornica.

Versammlungszeit, *f.* vrème izkupa, skup.

Versanden, *v. n.* zamuljiti se; die Wiese ist versandet, livada je zamuljena pè.

Versandung, *f.* muljevina.

Versart, *f.* vrst stihovah.

Versatteln, *v. a.* zlo osedlati.

Versatz, *m.* zaloga, založba; (v. Metallen), primèsa; s. Versatzung.

Versatzamt, Versatzhaus, *n.* založionica, založište.

Versatzkarte, *f.*, Versatzschein, s. Versatzzettel, *m.* založnica.

Versäubern, *v. a.* ugladiti.

Versauen, *v. a.* oprasiti, zagaditi.

Versauern, *v. a.* ukisati se, uzkisnuti; pokisnuti; in einem Amte —, ostarèti u službi.

Versäuern, *v. a.* prekiseliti; (*fig.*) dieses Vergnügen ist mir sehr versäuert werden, ova mi se zabava vrlo ogorčila.

Versaufen, *v. a.* zapiti, propiti, popiti, propijati.

Versäumen, *v. a.* eine Gelegenheit —, propustiti sgodu; seine Geschäfte —, zanemariti svoj posao; er hat d. Mittagmahl versäumt, zakasnio je na ručak; (scherz.) dodje na opuhano; izgorèli mu rukavi; ich habe viel versäumt, und muß nun fleißig sein, zao stao sam, pa se moram paštiti; eine Frist —, promašiti rok; (zu spät kommen), zakasniti, zadocniti; einen Tag —, izgubiti dan.

Versäumniß, *n.* Versäumung, *f.* zakrzma, zamuda; zakašnjenje, kašnjenje; propuštanje, zanemarenje; (Zeit—), dan.

Versäufen, *v. n.* došumèti.

Versbau, *m.* stihotvorstvo, stihovanje.

Verschaben, *v. a.* postrugati.

Verschachern, *v. a.* proćariti.

Verschaffen, *v. a.* priskrbiti; Einem Geld —, nabaviti, pribaviti komu novacah; Einem Recht —, pomoći komu, da dobije, što ga ide; (erwirken), izhoditi; (aufbringen), namaći, smoći.

Verschaffer, *m.* pribavljač, dobavljač.

Verschaffung, *f.* priskrba; namak; dobava, pribava; (das Verschaffen), dobavljanje, pribavljanje.

Verschälen, *v. a.* prošaliti; u šali pro.

Verschalen, *v. a.* ein Messer —, ukoriti, ukoravati nož; (b. Tischl.) oplatiti.

Verschallen, *v. n.* ihre Stimme verschallet, glas joj se gubi, izgubi.

Verschalung, *f.* oplata.

Verschamt, *adj.* zastidjen; stidljiv, sramežljiv; — thun, žapati se, tudjiti se, nevati se, snebivati se.

Verschämtheit, *f.* stidljivost; nevanje; snebivanje.

Verschanden, *v. a.* nagrditi, ogrditi.

Verschanzen, *v. a.* obkopati, obkapati; sich —, *v. r.* obkopati se, ukopati se, zakopati se, ukopavati se, ušančiti se.

Verschanzung, *f.* o(b)kop; —en anlegen, obkopati.

Verschärfen, *v. a.* naoštriti; eine Strafe —, pooštriti, pokrutiti kazan; die Wa-

Digitized by Google

chen —, pomnožati straže; sich —, poostriti se.

Verschärfung, *f.* oštrenje.

Verscharren, *v. a.* začeprkati, začeprljati; das Feuer —, zapretati, spretati, pretati vatru; einen Todten —, zagrebsti, zatrpati mrtca.

Verscharrung, *f.* zagreb, pogreb.

Verschatten, *v. a.* osěniti; posěniti; ſ.

Verschattung, *f.* zasěnak. [Schattiren

Verschaufeln, *v. a.* zagrebsti lopatom.

Verschäumen, *v. n.* (aufhören zu schäumen), der Honig hat verschäumt, med se je dopěnio; (schäumend sich verlieren), izpěniti se.

Verscheiden, *v. n.* preminuti, upokojiti se, prestaviti se.

Verscheiden, *n.* preminuće; smrt.

Verscheinen, *v. n.* (*fig.*) proći, prolaziti; minuti.

Verschenken, *v. a.* darovati, pokloniti, darivati; nach und nach —, izpoklanjati; Alles —, sve razpoklanjati; das ist nicht zum —, nije to od dariva; den Wein —, iztočiti vino.

Verschenkung, *f.* darivanje, darovanje, darivo; (v. Getränken), točenje.

Verscheren, *v. a.* pristrići; (falsch scheren), prestrići; (mit dem Barbiermesser), podbrijati.

Verscherzen, *v. a.* prošaliti; die Zeit —, trajati vrěme u šali; die Langeweile —, sbijati šalu, da prodje vrěme; Jmes Liebe —, zaigrati čiju ljubav; sein Glück —, protitrati sreću, izgubiti ludo sreću.

Verscherzung, *f.* gubitak, izgubitak.

Verscheuchen, *v. a.* zaplašiti, zapuditi; poplašiti; razplašiti, razpuditi; (vertreiben), zagnati.

Verscheuchung, *f.* poplah.

Verschicken, *v. a.* poslati; zapratiti; (Alles —), razposlati, razturiti.

Verschickung, ſ. Versendung.

Verschieben, *v. a.* den Tisch —, pomaći, poměstiti, premaći stol(!); (aufschieben), odložiti, odgoditi, odgadjati, razvlačiti, trgovlačiti; von heute auf morgen —, von Tag zu Tag —, odgadjati od danas do sutra.

Verschieblich, *adj.* odgodljiv, odgodan.

Verschiebung, *f.* prěmak, pomak; (*fig.*) odgoda, odgodjaj; (Verschieben, *n.*) odgadjanje, zatezanje, odlaganje.

Verschieden, *adj.* različan, različit, razan, razlik; die Menschen sind an Körper sehr —, ljudi su različna těla; —er Meinung sein, drugo mněti, misliti; es kamen noch —e Personen dazu, nadošlo je jošte više ljudih.

Verschiedenartig, *adj.* raznovrstan, raznorodan; različit.

Verschiedenartigkeit, *f.* raznovrstnost, raznorodnost; različitost.

Verschiedenehig, *adj.* —e Blüte, měšovit cvět.

Verschiedenfarbig, *adj.* razne masti.

Verschiedenheit, *f.* različitost, razlikost, raznost; (Unterschied), razlika.

Verschiedentlich, Verschiedlich, *adj.* ſ. Verschieden; —, *adv.* više putah.

Verschienen, *v. a.* udariti šinu.

Verschieß, *m.* (b. Mal.) razplava.

Verschießen, *v. n.* nestajati; (v. Farben), sinjaviti, osinjaviti; izběliti se; blěděti, gubiti se; —, *v. a.* (Pulver), popucati, izpucati; Pfeile —, ſ. Pfeil; ich habe mich verschossen, nestade mi praha, poharčio sam prah (barut); (fehl schießen), das war verschossen, nepogodi; ich habe mich verschossen, promašio sam; (b. Buchdr.) pomesti (strane); (*mont.*) zakrěiti; ſ. Verschossen.

Verschießen, *n.* blědilo, sinjavost.

Verschiffen, *v. a.* Waaren —, robu voziti, razvoziti, prevoziti (na brodu, ladji); sich —, *v. r.* zalutati ploveć.

Verschilfen, *v. a.* zarogoziti; sich —, *v. r.* obrasti rogozom.

Verschimmeln, *v. n.* zaplěsniviti; uplěsniviti se; poplěsniviti.

Verschimmelt, *adj.* plěsniv.

Verschimmern, *v. n.* doblistati; dotreptěti.

Verschimpfen, *v. a.* ogrditi, obružiti.

Verschindeln, *v. a.* šindrom pokriti.

Verschlabbern, *v. a.* razbrčkati; die Zeit —, probrbljati vrěme. [troska.

Verschlackern, *v. n.* & *r.* sich —, postati

Verschlafen, *v. a.* die Zeit —, prespati vrěme; jednako spavati; die rechte Zeit —, zaspati horu i. zoru.

Verschlafen, *adj.* pospao, pospan, sanljiv; — sein, drěmati.

Verschlafenheit, *f.* dremljivost, dremež, pospalost, sanljivost.

Verschlaffen, *v. n.* omlitaviti, osliznuti.

Verschlag, *m.* (Wand), pregrada, prěboj, prětin; (Abtheilung), pregradak; (Behältniß), slažina, sanduk, skrinja; (b. Kan.) sukija; ſ. Vertheil.

Verschlagen, *v. n.* (verschieden sein), es verschlägt wenig, slaba je razlika; (nützen), koristiti, pruditi, hasniti; das verschlägt nichts, neškodi; sve jedno; (v. Pferden), ukočiti se; (v. Getränken), smlačiti se; — lassen, ostaviti, da se smlači; sich —, *v. r.* zabiti se, zatući se; zabasati; izgubiti se; stepsti se; einen Ball —, zatepsti loptu; der Ball ist —, odskočila lopta nekamo; (einen Hund —), bojem odtudjiti; das Schiff wurde vom Sturme —, bura je brod zaněla, zatisnula; sich die Kunden —, odbiti kupce, mušterije; ein Pferd —, ukovati konja; alle Nägel —, sve klince (čavle, eksere) pozabijati; ein

Digitized by Google

Faß —, za(ba)dniti sud; eine Kammer —, pregraditi, pretiniti klět; eine Stelle in einem Buche —, izgubiti réč, premećuć listove od knjige.

Verſchlagen, *adj.* bitar; podmukao.

Verſchlagenheit, *f.* hitrost; podmuklost.

Verſchlaghammer, *m.* tanjač.

Verſchlammen, *v. n.* uglibiti se.

Verſchlämmen, Verſchlampampen, ſ. Verſchlemmen.

Verſchlaudern, *v. a.* dati u bezcénje, u

Verſchlechtern, *v. a.* pogoršati, goršati; ſich —, *v. r.* pogoršati se, okrenuti na gore; pohudjati, pozlediti se; dati se na gore.

Verſchlechterung, *f.* pogoršanje.

Verſchleichen, *v. n.* vući se, provući se, provlačiti se.

Verſchleiern, *v. a.* zavěsiti, prevěsiti; (*fig.*) pokriti, utajiti.

Verſchleifen, *v. n.* zavrěti se; odvući se; —, *v. a.* razněti; izdavati (iz kuće); einen Rechtsſtreit —, razvlačiti parnicu; ſ. Verſchwenden; (fehlerhaft ſchleifen), prebrusiti.

Verſchleimen, *v. a.* zasluziti, zadleniti.

Verſchleimt, *adj.* pun dlena, pljuvače; dlenav, kašljiv; — ſein, imati odviše pljuvače.

Verſchleimung, *f.* dlenavost; kašljivost; hrakavica.

Verſchleiß, *m.* prodaja, prodja.

Verſchleißen, *v. a.* Kleider —, poderati, izcěpati haljine; Zeit —, tratiti vrěme, dangubiti; Waaren —, prodavati robu.

Verſchleißer, *m.* prodavac, prodavalac; tržnik; —in, *f.* prodavačica, tržnica.

Verſchleißgewölbe, Verſchleißlocale, *n.* prodavaonica, dućan*, štacun.

Verſchleißpreis, *m.* prodajna cěna.

Verſchleißſtätte, *f.* prodavalište, prodavaonica.

Verſchleißtarif, *m.* (prodajni) cěnovnik.

Verſchlemmen, *v. a.* der Fluß verſchlemmte die Wieſen, réka je zamuljila livade; nanéla je réka gliba na livade; das Vermögen —, strpati u grkljan imanje, prognati imutak kroz lakomicu.

Verſchlendern, *v. a.* prolandati; die Zeit —, jednako basrljati.

Verſchlenkern, *v. a.* zaošenuti.

Verſchleppen, *v. a.* razněti, raznositi; razgrabiti; izdavati iz kuće; (v. Kleid.) poderati, izderati.

Verſchleudern, *v. a.* ſein Geld —, raztepsti, potepsti, spraskati novce; die Waaren —, ſ. Verſchlaudern.

Verſchlicken, *v. n.* zagreziti se, zaglibiti

Verſchlickern, *v. a.* odpljusnuti; ſich —, *r. r.* zagrcnuti se.

Verſchließ, *m.* prodja; ſ. Verſchleiß.

Verſchließbar, *adj.* zatvoriv, zaključiv.

Verſchließen, *v. a.* eine Thür —, zaključati, zaključavati, zabraviti vrata; (*fig.*) zatvoriti; Einem ſein Herz —, zatvoriti od koga svoje srce.

Verſchließung, *f.* zatvoranje; zatvor; ključanica.

Verſchlimmern, ſ. Verſchlechtern

Verſchlingen, *v. a.* (einen Faden —), zapetljati, zamrsiti, zaplesti; ſich —, zaplesti se; zamrsiti se; (verſchlucken), pogutnuti, progutnuti, progutati, gutati; (ver.) proždrěti, proždirati, ždrknuti; d. Mächtige verſchlingt den Schwachen, jaći kobači; er wurde von dem Meere verſchlungen, more ga je izjelo; die Worte eines Andern —, slušati kao miš i. zec.

Verſchlingung, *f.* splet.

Verſchloß, *m.* zatvor.

Verſchluchzen, *v. a.* prejecati.

Verſchlucken, *v. a.* ſ. Verſchlingen; (einen Vorwurf —), izjesti.

Verſchloſſen, *adj.* zatvoren; (*fig.*) šutljiv; ein —er Menſch, šutalica.

Verſchlummern, *v. a.* predrěmati.

Verſchlürfen, *v. a.* posrkati.

Verſchluß, *m.* zatvor, zapor; etwas in — haben, imati što pod ključem; ämtlicher —, uredovni zapor; (Siegel), pečat; ämtlichen — anlegen, uredovno što zatvoriti, zaprěti, (zapečatiti).

Verſchmachten, *v. n.* posmagnuti; ginuti; im Kerker —, okapati, očamiti u tamnici; (vor Sehnſucht), čeznuti, vehnuti, ginuti.

Verſchmachten, *n.* Verſchmachtung, *f.* smagnuće, čeznuće, vehnuće.

Verſchmaddern, *v. a.* zamrljati, zamrčiti.

Verſchmähen, *v. a.* Einen —, pohuliti, pogrditi, opsovati koga; ein Geſchenk —, odbiti, baciti, povratiti jabuku; dieſes Glück würde ſie nicht —, ovoj sreći nebi se mrzkala.

Verſchmälern, *v. a.* stegnuti, omaliti.

Verſchmauchen, *v. a.* popušiti.

Verſchmauſen, *v. a.* poblagovati, poblagovati, projesti.

Verſchmeißen, *v. a.* zabaciti.

Verſchmelzen, *v. n.* otaliti se, otopiti se; —, *v. a.* otaliti, raztaliti; Gold mit Kupfer —, staliti, stopiti zlato s mědju (bakrom); die Farben, die Töne —, sliti, slěvati mastila, glasove.

Verſchmelzung, *f.* taljenje; (*mus.*) slěv.

Verſchmerzen, *v. a.* pregoréti, prežaliti.

Verſchmieden, *v. a.* Alles Eiſen —, sve željezo (gvoždje) pokovati; (zuſammenſchmieden), skovati, pokivati.

Verſchmieren, *v. a.* zamazati, zamazivati; den Ofen —, zalěpiti peć; den Bienenſtock —, umazati košnicu; (*fig.*) Einem den Mund womit —, premazati komu zube čim; viel Papier —, mnogo papira i. hartije zamrčiti, zamrljati; (durch Schmieren verbrauchen), potrošiti mažuć, pomazati.

Digitized by Google

Verſchmierer, *m.* mazalo.
Verſchminken, *v. a.* potrošiti liċilo; ſich —, preliċiti se.
Verſchmirgeln, *v. a.* umacupati.
Verſchmitzt, *adj.* vuhven; hitar; lukav.
Verſchmitztheit, *f.* vuhva; vuhvenost; hitroća; lukavost.
Verſchmoren, *v. n.* razċvariti se; —, *v. a.* razċvariti; Butter —, pretopiti, otopiti maslo.
Verſchmücken, *v. a.* prenakititi; pokititi.
Verſchmutzen, *v. a.* zamrljati, uprljati.
Verſchnallen, *v. a.* predjicom stegnuti.
Verſchnappen, *v. n.* prešķljocnuti; ſich —, *v. r.* zatrċati se, zatrċavati se, zareċi se, zagovoriti se; ich habe mich verſchnappt, uteċe mi jezik.
Verſchnappſen, *v. a.* potrošiti na rakiju.
Verſchnarchen, *v. a.* prehrkati; prespavati.
Verſchnauben, Verſchnaufen, *v. n.* izduvati se, oddahnuti; den Zorn —, odljutiti se.
Verſchneiden, *v. a.* porezati; izrezati; das Tuch zu etwas —, pokrojiti, razkrojiti sukno na...; d. Leder zu Sohlen —, izkrojiti kožu na podplate; die Nägel —, srezati, srezivati nokte; die Haare —, ostriċi, podstriċi kosu; den Weinſtock —, rezati, o(b)rezati vinovu lozu; den Tabak —, izrezati, izkrižati duhan; die Äſte —, podrezati, podkresati grane; die Flügel —, podsċeċi, podstriċi, prisċeċi krila; (falſch —), ein Kleid —, zlo skrojiti haljinu; (caſtriren), uškopiti, okopiti, kopiti, škopiti, uštrojiti, štrojiti, štroviti; (ein Füllen), podmetnuti, podmetati; (ein Widder), ujaloviti, jaloviti.
Verſchneidung, *f.* kopitba, štrojitba.
Verſchneien, *v. n.* zapasti snċgom; die Wege ſind verſchneiet, ceste su zametene.
Verſchnellen, *v. a.* odvrcnuti, odzvrcnuti.
Verſchnieben, ſ. Verſchnauben.
Verſchnippeln, Verſchnippern, *v. a.* izcċpkati.
Verſchnittene, *m.* uškopljenik, škopac, [hadum*.
Verſchnitzeln, *v. a.* izrezkati, porezkati, izdċljkati.
Verſchnupfen, *v. a.* posmrkati, popiti burmut; —, *v. i.* es verſchnupft ihn, to ga bode u nos; to ga je udarilo po nosu; to ga peċe.
Verſchnüren, *v. a.* vrvcom obrubiti.
Verſchoben, *adj.* grbav.
Verſchocken, *v. a.* platiti daċu.
Verſchollen, *adj.* nestao; er iſt —, nestade ga; neima mu glasa.
Verſchollene, *m.* nestalac.
Verſchonen, *v. a.* poštedċti, štedċti.
Verſchonung, *f.* štedjenje; pošteda.
Verſchönen, Verſchönern, *v. a.* lċpšati, polċpšavati, krasiti, polċpšati, ulċpšati, ukrasiti.
Verſchöner(er), *m.* lċpšać. [ukrasa.
Verſchönerung, *f.* lċpšanje, polċpšanje;
Verſchönerungs-Commiſſion, *f.* lċpšajuċi, polċpšavajuċi odbor.
Verſchöpfen, *v. a.* zlo crpsti.
Verſchoſſen, *v. a.* platiti porez na što.
Verſchoſſen, *adj.* zaljubljen; er hat ſich —, zagledao se je, zalupao se je.
Verſchragen, *v. a.* zagraditi, zagradjivati.
Verſchrammen, *v. a.* obrazgotiniti.
Verſchränken, *v. a.* prekrstiti, ukrstiti; skrstiti; mit verſchränkten Armen, skrštenih rukuh; (einſchränken), ograditi.
Verſchrauben, *v. a.* (zuſchrauben), zavrnuti, zašarafiti; (falſch ſchrauben), zlo zavrnuti; (*fig.*) Einem den Kopf —, izvrnuti komu pamet; ſ. Verſchroben.
Verſchreibegeld, *n.* zapisnina; uknjižnina.
Verſchreiben, *v. a.* viel Papier —, mnogo papira i. hartije izpisati, popisati, potrošiti; (falſch ſchreiben), ſich —, zapisati se, nenapisati dobro, pogrešiti u pisanju; Einem ſein Haus —, zapisati komu svoju kuċu; Einem etwas brieflich, bücherlich —, obvezati se komu pismom, uknjižbom za što; (ſich verpflichten), ſich —, obvezati se, zavezati se komu pismeno; ſich für Jemand —, obvezati se, zavezati se, ujamċiti se pismeno za koga; (beſtellen), Waaren —, pisati po robu, naručiti robu; eine Arznei —, prepisati lċk(ariju); Einem etwas gegen Fieber —, zapisati komu od groznice.
Verſchreiber, *m.* (der Verſchreibende), zapisalac; zavezanik; (dem verſchrieben wird), zapisovnik; (*merc.*) naručitelj.
Verſchreibung, *f.* zapis; (Obligation), zadužnica, zaveznica; — einer Waare, pisanje po robu, (pismena) naruċba robe.
Verſchreibungsſchuld, *f.* pismen dug.
Verſchreien, *v. a.* razvikati, izvikati, ozloglasiti; er iſt ſehr verſchrieen, na zlu je glasu.
Verſchreiten, ſich, *v. r.* zakoraċiti se.
Verſchroben, *adj* smeten, zamlaċen, pomunjen; (*ſtil.*) zavrnut.
Verſchroten, *v. a.* Getreide —, požrvnjati žito; ein verſchrotenes Feld, zakopina.
Verſchrumpfen, *v. a.* skožurati se, smežurati se, smrštiti se; (*fig.*) skvrċiti [se.
Verſchub, ſ. Aufſchub.
Verſchüchtern, *v. n.* žapnuti se, užapnuti se; —, *v. a.* užapiti, snebiti.
Verſchulden, *v. a.* (Schulden machen), ſein Haus —, zadužiti, zaduživati kuċu; etwas —, zakriviti, skriviti, ukriviti što; er hat ſein Leben verſchuldet, dužan je glavom; ſich —, *v. r.* dužiti se, zadužiti se, udužiti se; wir haben uns an unſerm Bruder verſchuldet, ogrešismo se o svoga brata.

Digitized by Google

Verſchulden, *n.* krivnja, krivica; das iſt ohne mein — geſchehen, nisam tomu kriv (što se je to dogodilo); (von Schulden), zaduga, zadužba.

Verſchuldet, *adj.* zadužen; —es Unglück, nesreća, kojoj je tko sam kriv; —e Unwiſſenheit, neznanje po krivnji.

Verſchuldete, *m.* zaduženik.

Verſchüppen, *v. a.* lopatom zagrnuti.

Verſchüren, *v. a.* das Feuer —, zapretati, spretati vatru.

Verſchurzen, *v. a.* zauzlati, zamrsiti.

Verſchuſtern, *v. n.* padati, pasti na dolnje grane.

Verſchütten, *v. a.* (zuſchütten), ein Graben —, zasuti, zasipati jamu; d. Graben iſt verſchüttet, jama se je zaronila, zarušila; er wurde von einem Bergſturze verſchüttet, breg ga je zaronio; er wurde vom Schnee verſchüttet, sněg ga je zameo; (aus einem Gefäße), proliti, prolévati; prosuti; (*fig.*) d. Kind mit dem Bade —, baciti s ljuskom i jezgru; er hat es bei ihm verſchüttet, zamério mu se je; zarasli su mu puti [prolice.
iamo.

Verſchüttung, *f.* zasutak; zasipavanje;

Verſchwägern, ſich, *v. r.* osvojačiti se, sprijateljiti se (s kim); postati (komu) svojak.

Verſchwägert, *adj.* rod po svojbini; wir ſind —, svojaci smo.

Verſchwägerung, *f.* svojitba, svojbina.

Verſchwären, *v. n.* zagnojiti se.

Verſchwärmen, *v. n.* die Bienen haben verſchwärmet, pčele su prerojile.

Verſchwärzen, *v. a.* ocrniti, opanjkati; crniti, panjkati.

Verſchwatzen, ſich, *v. r.* zareći se, zagovoriti se; —, *v. a.* ſ. Verplaudern; (ausſchwatzen), izbrbljati.

Verſchweigen, *v. a.* zamučati, zašutiti, premučati, prešutiti (prećutati).

Verſchweigung, *f.* zamučanje; mučanje.

Verſchwelgen, *v. a.* potepsti; proćerdati.

Verſchwellen, *v. n.* oteći; zabreknuti; —, *v. a.* udariti prag.

Verſchwemmen, *v. a.* poplaviti; die Farben —, mastila splaviti.

Verſchwenden, *v. a.* razasuti, potratiti, razmetnuti, prosuti; prosipati; (ver.) profućkati, proćerdati; alle Ermahnungen ſind an ihm nur verſchwendet, u zalud ga čovĕk opominje; ſeine Zeit —, gubiti danke.

Verſchwender, *m.* razmetnik, razsapnik, razsipač, razsipnik, razspikuća, razsulović, potrata, potrošarica; —in, *f.* razmetkinja, razmetnica, razsipnica.

Verſchwenderiſch, *adj.* razmetan, razsipan, raztrošan; — ſein, nešteđice trošiti; ſ. Verſchwenden.

Verſchwendung, *f.* razsipanje, razmetanje; (Verſchwendungsſucht), razmetnost, razsipnost.

Verſchwenken, *v. a.* zaošijati.

Verſchweſtern, ſich, *v. r.* posestriti se.

Verſchwiegen, *adj.* mučaljiv, šutljiv, (ćutljiv); er iſt —, umĕ mučati; muči kao stèna.

Verſchwiegenheit, *f.* mučaljivost; mučanje.

Verſchwiegenheitseid, *m.* prisega za mučanje.

Verſchwielt, *adj.* žuljav, žuljaiv.

Verſchwimmen, *v. n.* razplinuti se.

Verſchwinden, *v. n.* izčeznuti, izgubiti se, šluknuti; die Hoffnung iſt verſchwunden, nestà nade; er verſchwand hinter dem Berge, zaminu i. zamaće za brdo; in den Wolken —, u oblake zaći; in der Ferne —, uminuti u daljini; im Gebirge —, uminuti planinami; d. Pfeil verſchwand in den Wolken, (*poĕt.*) ode strèla u prah i u maglu; —d klein, premajušan.

Verſchwinden, *n.* izčeznuće; izčezavanje.

Verſchwiſtern, ſ. Verſchweſtern.

Verſchwiſtert, *adj.* posestrimski.

Verſchwitzen, *v. a.* oznojiti; znojem uprljati; (*fig.*) zaboraviti.

Verſchwören, *v. a.* er verſchwor das Trinken, zareće se, da nepije vina; ſich —, *v. r.* ſich wider Jemand —, okleti se, surotiti se, urotiti se (suprot komu); hat ſich denn Alles wider mich verſchworen? zar se je baš sve zaklelo na me?

Verſchwörer, Verſchworene, *m.* urotnik, surotnik, okletnik.

Verſchwörung, *f.* urota, surota, okletva; eine — anſtiften, surotiti se.

Verſchwörſchler, *m.* stihotvorac.

Verſegeln, *v. n.* odjedriti.

Verſehen, *v. a.* (nicht ſehen), neopaziti, nespaziti, nevidĕti; (fehlen), pogrĕšiti, faliti; in ſeinem Amte etwas —, pogrĕšiti u službi; propustiti dužnost; ſich —, pomesti se, faliti; prevariti; (v Schwangern), zagledati se; er hat es bei ihm —, zamério mu se je; (verſehen), Einen mit Geld —, dati, nabaviti komu novacah; o(b)skrbiti, providĕti, (snabdĕti) koga novcem; ſich mit Holz —, drvariti se; einen Kranken —, bolestnika pričestiti, providĕti; ein Amt —, opravljati, obavljati, obnašati službu; Eines Stelle —, zastupati koga; ich habe mich ſeiner nicht —, nisam mu se nadao.

Verſehen, *n.* pogrĕška, grĕška, falinga*; aus —, grĕškom; ein — machen, pogrĕšiti. [(snabdĕven).

Verſehen, *adj.* o(b)skrbljen, providjen,

Verſehren, *v. a.* zleditl, ozleditl.

Verſehung, *f.* — eines Amtes, opravljanje, obavljanje službe; (Verſorgung), o(b)skrba.

Digitized by Google

Verſeichten, *v. n.* oplitčati, plitak bivati.
Verſeifen, *v. a.* osapuniti.
Verſekunſt, *f.* stihotvorstvo.
Verſekünſtler, *m.* stihotvorac.
Verſelei, *f.* stihotvorenje, stihotvor.
Verſeler, *m.* stihotvorac.
Verſeln, *v. n.* stihovati, tvoriti stihove.
Verſemacher, ſ. Verſeler.
Verſenden, *v. a.* poslati, o(d)premiti, slati, pošiljati; (nach verſchiedenen Seiten), razaslati, razposlati, razašiljati, razturiti. [čica.
Verſender, *m.* pošiljač; —in, *f.* pošilja-
Verſendung, *f.* pošiljanje, razašiljanje; odpremanje; (Sendung), pošiljka, poslatak.
Verſendungsanſtalt, *f.* pošiljaonica.
Verſendungsgebühr uſw. ſ. Speditionsgebühr uſw.
Verſengen, *v. a.* osmuditi, opuriti, spuriti, opržiti, ožagriti; —, *v. n.* osmuditi se, spuriti se, prismagnuti.
Verſengung, *f.* osmuda; smudotina; (das Verſengen), smudjenje.
Verſenkbohrer, *m.* dubač(-svrdao).
Verſenken, *v. a.* (einen Sarg), spustiti; (ein Schiff), potopiti, utopiti, potapati, poslati na dno; (eine Schraube), udubsti; (*fig.*) unoriti, ponoriti; tief in Gedanken verſenkt, zadubljen, zamišljen u misli; ſich —, *v. r.* zavesti se, zadubsti se.
Verſenkung, *f.* spuštanje; spustnica; utapanje, utop; poniranje.
Verſeſſen, *adj.* auf etwas —, dr(h)t, pišman, kivan na što; —e Intereſſen, presědjena dobit (kamata).
Verſetzbar, *adj.* presadan, premeštan.
Verſetzen, *v. a.* (verpfänden), založiti, zalagati; Einem einen Schlag —, udariti, vreznuti koga; Einem ein. Stich —, ubosti koga; Einem eins —, šljapiti, šopiti, okrpiti, opaliti, opaučiti, genuti, depiti, depnuti, vreznuti, maznuti, lupnuti, mlatnuti koga; Einem einen Backenſtreich —, pljusnuti koga; ošinuti koga dlanom po obrazu; eine Ohrfeige —, ſ. Ohrfeige; (antworten), odgovoriti, reći; prihvatiti; (anders ſetzen), die Stühle, Gränzſteine —, premêstiti, premeštati sto(l)ce, menjike; die Wörter —, premetnuti, prestaviti rěči; (*math.*) premeštiti; Bäume —, presaditi, razsaditi, presadjivati drveće; (*arch.*) nastaviti; die Bewohner eines Landes —, preseliti, razseliti stanovnike i. žitelje od koje zemlje; einen Beamten —, premeštiti urednika (činovnika); unter die Zahl der Heiligen —, pribrojiti svetcem; proglasiti svetcem; ich verſetzte mich in Gedanken nach Wien, pomislih, da sam u Beču; der Strom hat ſich verſetzt, rěka je drugamo okrenula; Einen in ſchlechte Umſtände —, opremiti koga u suho grožđje; metnuti komu crn komad u torbu; Einen in Noth —, onevoljiti koga; in Nothwendigkeit —, prisiliti, natěrati (koga); in Trauer —, zaviti u crno; porušiti; ein Land in Trauer —, (*poet.*) razplakati zemlju; in Ruheſtand —, postaviti u mir; in das größte Elend —, izništaviti koga; in Armuth —, osiromašiti, obubožiti; (b. Buchdr.) die ganze Schrift —, sve pismo poslagati; (falſch ſetzen), premetnuti; zlo premetati; ſich —, pogrěšiti u slaganju; eine Thür mit Brettern —, zagraditi vrata daskami; das verſetzt mir den Athem, to mi zapire sapu; to me guši; d. Winde verſetzten ſich in den Gedärmen, větrovi su stali u crěvih; Gold mit Silber —, primešati srebra zlatu; směšati zlato sa srebrom; (v. Dachſe), ſich —, zakopati se; —, *v. n.* (wdm.) pometnuti, povrći.
Verſetzung, *f.* (ein. Perſon), premeštaj; premeštanje; (b. Gärt.) presadba; presadjivanje; presadjenje; (Vermiſchung), primêsa, primêšavanje; (Setzen), postavljanje, postavljenje; (falſches Setzen), premetnuće, premetanje.
Verſeufzen, *v. a.* ſein Leben —, jednako uzdisati; trajati život uzdišuć.
Verſfuß, *m.* stopa vrste, stiha, versa.
Verſicherer, *m.* sěguratelj, siguratelj.
Verſichern, *v. a.* uvěriti; er verſicherte mich ſeiner Treue, uvěravao me je o svojoj věrnosti; er verſicherte, er habe es gekauft, tvrdio je, da je kupio; (aſſecuriren), osěgurati, osigurati, osěguravati; obezbêditi; eine Forderung auf ein liegendes Gut —, osěgurati tražbinu nepokretninom; (verbürgen), ujamčiti se (za što), jamčiti (za što); ſich —, *v. r.* uvěriti se (o čem); (ſich bemächtigen), ſich einer Sache —, osvojiti što; ſich einer Perſon —, uhvatiti koga; (*fig.*) predobiti koga sasvim.
Verſichert, *adj.* uvěren; (aſſecurirt), osěguran; (ſicher), obezbêdjen; sěguran.
Verſicherte, *m.* osěguranik.
Verſicherung, *f.* uvěravanje; uvěrenje; (Aſſecuration), osěguravanje, sěgurnja; asekuracija; (Sicherheit), sěgurnost, bezbêdnost. [gurana.
Verſicherungsanſtalt, *f.* sěguraonica, sě-
Verſicherungs-Bureau, **Verſicherungs-Comptoir**, *n.* sěguralište; pisara sěguraonice.
Verſicherungs-Compagnie, **Verſicherungs-Geſellſchaft**, *f.* osěgurno i. osěguravajuće družtvo.
Verſicherungscontract, *m.* osěgurni ugovor i. pogodba.

Digitized by Google

Versicherungsgebühr, *f.* } sègurnina.
Versicherungsgeld, *n.* }
Versicherungs-Police, *f.* Versicherungs-Schein, *m.* sègurnica.
Versicherungs-Prämie, *f.* sègurnina.
Versicherungssumme, *f.* osègurana svota.
Versicherungsvertrag, *m.* osègurna pogodba.
Versickern, *v. n.* protajati; izkapati.
Versiechen, *v. n.* usahnuti. [variti.
Versieden, *v. a.* povariti, pokuhati; iz-
Versiegbar, *adj.* presušan, presušiv.
Versiegeler, *m.* pečatitelj.
Versiegeln, *v. a.* zapečatiti; udariti pečat; (besiegeln), ein Teſtament —, oporuku pečatom potvrditi; etwas mit ſeinem Leben —, potvrditi što svojim
Versiegelung, *f.* pečaćenje. [životom.
Versiegen, *v. n.* presušiti, presahnuti, zasušiti, preciknuti, presisati; presušivati; (*fig.*) das Leben verſiegt, život gasne.
Versiegung, *f.* presisanje; presušenje.
Versification, Versificator, ſ. Verſekunſt, Verſeler.
Verſificiren, *v. n.* stihove tvoriti.
Verſilberer, *m.* srebritelj, srebrilac.
Verſilbern, *v. a.* das Holz —, posrebriti drvo; (*fig.*) eine Pille —, metnuti jed u med; (verkaufen), unovčiti; prodati.
Verſilberung, *f.* srebrnjenje, posrebrenje.
Verſilberungsſeife, *f.* posrebrujući sapun.
Verſingen, *v. a.* die Nacht —, svu noć prepěvati; die Sorgen —, odpěvati brige.
Verſinken, *v. n.* im Waſſer —, potonuti, potopiti se, tonuti, topiti se; im Blute —, ogreznuti, ugreznuti u krv; im Schlamme —, zaglibiti se, uglibiti se; in einen Abgrund —, ponoriti se; poronuti u propast; (v. ein. Fluſſe), ponirati; in Schlaf —, zavesti se u san; ſie verſanken in tiefen Schlaf, tvrdo zaspaše, zaspaše kao poklani; in tiefe Gedanken —, zadubiti se, pogruziti se, zavesti se u daleke misli; in Unglück —, dopasti jadah; ihre Sittlichkeit verſinkt immer mehr, nestaje im ćudorednosti sve to više.
Verſinnen, ſich, *v. r* zamisliti se.
Verſinnlichen, *v. a.* učiniti da se (što) osěća; staviti (što) pred oči; izjasniti što priměrom; —, *v. n.* postati
Verſintern, ſ. Verſickern. [puten.
Verſion, *f.* tumačenje; ſ. Überſetzung.
Verſittlichen, *v. a.* Einen —, ćud urediti (komu).
Verſitzen, *v. a.* presěditi, presěsti; ſich —, *v. r.* zasěděti se, zasěsti se.
Verſekunſt uſw. ſ. Verſekunſt uſw.
Versmaß, *n.* měra od stiha.
Versmeſſung, *f.* metrika.

Verſoffen, *adj.* pijan; — ſein, propiti se; ein —er Menſch, pijanac.
Verſohlen, *v. a.* podšiti, podplatiti; udariti podplate, djonove.
Verſöhnbar, *adj.* pomirljiv, pomiriv.
Verſöhnen, *v. a.* pomiriti, miriti; ſich mit Jemand —, pomiriti se s kim; einen Zornigen —, srdita primiriti, smiriti; (Gott —), umilostiviti.
Verſöhnend, *adj.* pomirujući, pomirovni.
Verſöhner, *m.* pomiritelj, miritelj; —in, *f.* pomiriteljica; miriteljica.
Verſöhnlich, *adj.* pomir(lj)iv; primiriv; (v. Zornigen), povratljiv; (friedfertig), miroljubiv.
Verſöhnlichkeit, *f.* pomir(lj)ivost, primirivost; mirna ćud.
Verſöhnopfer, *n.* žrtva pomirenja.
Verſöhnung, *f.* pomirenje; (das Verſöhnen), mirenje; (*theol.*) pomirenje, umilostivljenje; (Verzeihen), praštanje.
Verſöhnungsfeſt, *n.* pomirovno, mirovno.
Verſöhnungstag, *m.* dan pomirenja.
Verſöhnungstod, *m.* pomirujuća smrt.
Verſöhnungswerk, *n.* pomirište.
Verſorgen, *v. a.* Einem etwas —, pribaviti, priskrbiti, namaći komu što; Einen mit etwas —, o(b)skrbiti, o(b)skrbljivati, providěti (snabděti) koga čim; naskrbiti komu čega; ſeine Kinder —, o(b)skrbiti, uhlěbiti svoju děcu; ſeine Tochter —, udomiti kćer; (ein Amt verſchaffen), dati (komu) službu, uhlěbiti (koga); ich bin verſorgt, imam svoj kruh; ich bin hinlänglich mit Brod verſorgt, dosta imam kruha.
Verſorger, *m.* o(b)skrbnik; —in, *f.* obskrbnica.
Verſorgung, *f.* o(b)skrbljivanje, o(b)skrba; providjenje, snabděnje; (einer Tochter), udomljenje.
Verſorgungsanſtalt, *f.* o(b)skrbionica.
Verſorgungshaus, *n.* o(b)skrbište.
Verſorten, ſ. Sortiren.
Verspaar, *n.* dva stiha, versa.
Verſpalten, *v. a.* izcěpati; počěpati.
Verſpannen, *v. a.* pretegnuti.
Verſparen, *v. a.* prišteděti; ſich etwas auf den andern Tag —, ostaviti što za drugi dan.
Verſparung, *f.* prišteda; ostava.
Verſpaßen, *v. a.* prešaliti.
Verſpäten, *v. a.* zakasniti; zadocniti; ſich —, *v. r.* zakasniti (se), zadocniti (se), odocniti, opozniti, okasniti, pridocniti se; kasniti, docniti, zakašnjivati.
Verſpätung, *f* zakašnjenje; kašnjenje.
Verspause, *f.* odmor u stihu.
Verſpeien, *v. a.* popljuvati, opljuvati.
Verſpeilern, *v. a.* zašpaliti, zaprljkati, šiljkom zatvoriti.
Verſpeiſen, *v. a.* pojesti, izjesti.

Digitized by Google

Verſpellen, *v. a.* izcépkati; ſein Geld —, potepsti novce; die Zeit —, potratiti vrême.
Verſpenden, *v. a.* podéliti, izdéliti.
Verſperren, *v. a.* das Thor —, zapréti, zatvoriti, zapréćiti vrata; Einem den Weg —, preprécíti, preséći, zatvoriti komu put; stati komu na put.
Verſperrung, *f.* zapor, zapreka; précka, preprečivanje, zaprečivanje.
Verſpielen, *v. n.* izgubiti; —, *v. a.* zaigrati, proigrati; viel Geld —, mnogo novacah zaigrati, izgubiti (na igri); Haus und Hof —, proigrati kuću i kućište; ſeine Zeit —, gubiti danke igrom.
Verſpielen, *n.* Verſpielung, *f.* proigravanje; gubitak.
Verſpikern, *v. a.* ein Schiff —, zabiti daščenjake u brod. [kati.
Verſpinnen, *v. a.* popresti; (*fig.*) zašuš-
Verſpleißen, ſ. Verſpallen.
Verſplittern, *v. a.* izcépkati; razcépkati; (*fig.*) raztepsti.
Verſpotten, *v. a.* einen Menſchen —, izsmijati, obrukati koga; podrugati se, podsmijati se komu; eines Andern Schwäche —, rugati se éijoj mani.
Verſpottung, *f.* rug, ruga, poruga; ruganje; podsmévanje, podsméh.
Verſprechen, *v. a.* obećati, obreći; obećavati, vétati, obricati; ſeine Tochter einem Manne zur Ehe —, obreći komu svoju kćer; ſie iſt ſchon verſprochen, već je izprošena; ſich mit Einer —, zaručiti se, prstenovati se s kom; ſie hat ſich mit einem Andern verſprochen, preprosila se je; (ſpr.) er verſpricht viel und hält wenig, obećaje mazno na prazno; der Anſchein verſpricht viel Gutes, čini se, bit će vrlo dobro; ich verſpreche mir viel von ihm, ja se od njega nadam mnogomu dobru; er iſt ein viel —der junger Menſch, sva je prilika, da će od ovoga mladića izaći valjan čovék; ſich —, obećati se, obreći se; (ſich verreden), zareći se.
Verſprechen, *n.* obećanje, obećaj, obét; Einem ein — geben, obećati komu što; (*poët.*) ostaviti réć kod koga; zadati komu réć. [ćalica.
Verſprecher, *m.* obećalac; —in, *f.* obe-
Verſprechung, *f.* obećavanje, obétnja; ſ. Verſprechen *n.*; viele —en machen, mnogo obećavati.
Verſpreiten, *v. a.* razapeti, razapinjati.
Verſpreizen, *v. a.* izpodupirati; poduprěti.
Verſprengen, *v. a.* das Waſſer —, razprskati, pokropiti, poškropiti vodu; den Feind —, razagnati, raztérati neprijatelja; ſeinen Ball —, izbiti loptu; ſich —, izskočiti.
Verſpreuen, *v. a.* rassuti kao plévu.
Verſpringen, *v. a.* ſich einen Fuß —, uganuti, uvinuti nogu skačuć; ſich —, *v. r.* raztrkati se, razšitkati se, razpršiti se; —, *v. n.* doskakati; oskočiti.
Verſpritzen, *v. a.* poprskati, izprskati; (*fig.*) ſein Blut —, proliti krvcu.
Verſprudeln, *v. n.* dokrkljati, dokljućati.
Verſprühen, *v. n.* dovrcati.
Verſpulen, *v. a.* pomotati.
Verſpünden, *v. a.* ein Faß —, zavranjiti, zatapunati sud i. bure; eine Wand mit Brettern —, zažmuriti zid daskami.
Verſpüren, *v. a.* osécati, osétiti.
Verſtäben, *v. a.* zaobručiti.
Verſtählen, *v. a.* zaociliti, podociliti, obnaditi, zanaditi, ſein Herz —, zatvrditi srce. [utući.
Verſtampfen, *v. a.* razbiti; (Pfeffer —),
Verſtand, *m.* um; (Vernunft), razum; der geſunde —, zdrava pamet; bei geſundem —e, imajuć zdrav mozak; wo haſt du den —? kamo pamet? er hat wenig —, slaboum je; ſeinen — verlieren, von —e kommen, obezumiti se, izbezumiti se; s uma sići; des —es berauben, obezumiti; das geht über meinen —, toga mi um nepostiže; zu —e kommen, opametiti se, osvéstiti se, dozvati se pameti; er hat dabei wenig — gezeigt, nije baš mnogo mudrosti pokazao; mit —, pametno; ohne —, ludo, bezumno; (Sinn), smisao; in weiterem —, u širjem smislu.
Verſtandesbegriff, *m.* umni pojam.
Verſtandesgrund, *m.* razlog uma, razuma.
Verſtandeskaften, *m.* (gem.) tikva.
Verſtandesſchärfe, *f.* oštroumlje.
Verſtandesſchwach, *adj.* slabouman.
Verſtandesſchwäche, *f.* slaboumlje.
Verſtandesweſen, *n.* umnik.
Verſtandhaft, *adj.* uman.
Verſtändig, *adj.* razuman, pametan; — ſprechen, pametno govoriti; (erfahren), izkusan; (kundig), véšt.
Verſtändigen, *v. a.* (begreiflich machen), orazumiti, uglaviti, uputiti; (melden), obavéstiti (koga o čem), obznaniti (komu što); ſich —, *v. r.* porazuméti se; dogovoriti se; (ſich vergleichen), nagoditi se.
Verſtändigung, *f.* obavést, obznana; porazumljenje; dogovor.
Verſtandkraut, *n.* ſ. Gauchheil.
Verſtändlich, *adj.* razumljiv; — ausſprechen, razgovétno izgovarati.
Verſtändlichen, *v. a.* orazgovéstiti.
Verſtändlichkeit, *f.* razumljivost; razgo-
Verſtandlos, *adj.* bezuman. [vétnost.
Verſtändniß, *n.* razumljenje; zum beſſern —, da se bolje razumé; in gutem — leben, slagati se; ſ. Einverſtändniß.
Verſtandreich, *adj.* prorazuman.

Digitized by Google

Verſtärken, *v. a.* ojačiti; (vermehren), umnožiti, povećati.
Verſtärkung, *f.* jačenje; posila; (Vermehrung), umnožavanje; množenje; (*mil.*) pomoć; das Heer erhielt —en, dodje vojsci pomoć; vojska se je posilila. [indat*.
Verſtärkungstruppen, *pl.* pomoć vojsci,
Verſtärkungswort, *n.* krepki glagolj.
Verſtarren, ſ. Erſtarren.
Verſtatten, *v. a.* dopustiti, dopuštati.
Verſtattung, *f.* dopuštenje, dopust.
Verſtauben, *v. n.* razprašiti se.
Verſtäuben, *v. a.* razprašiti; ſich —, *v. r.* razprašiti se.
Verſtauchen, *v. a.* ſich den Fuß —, šklecnuti, uganuti nogu.
Verſtauchung, *f.* šklecnuće, uganuće.
Verſtechen, *v. a.* ein Loch —, zavrpati rupu; (b. Kart.) udariti.
Verſteck, *m.* (Ort), skrivalište, zataja; (*mil.*) busija; einen — machen, uhvatiti busiju; aus dem —, iz potaje; — ſpielen, igrati se skrivača.
Verſtecken, *v. a.* (verbergen), sakriti, skriti, ukriti, zakriti; kriti; skutati; unter etwas —, podkriti, podkrivati; anders wo —, prekriti; alle Nadeln —, sve igle poizbadati; ſich —, *v. r.* sakriti se, skriti se; potajiti se, pritajiti se, utajiti se; (*merc.*) zadužili se.
Verſtecken, *n.* skrivanje, sakrivanje; zataja; ſ. Verſteck.
Verſteckſpiel, *n.* skrivač.
Verſteckt, *adj.* sakriven; tajan.
Verſteckterweiſe, ſ. Verſtohlen, *adv.*
Verſteckтheit, *f.* potaja.
Verſtehbar, *adj.* razumljiv.
Verſtehen, *v. a.* etwas —, razumèti, razumêvati; Einem etwas zu — geben, nagovêstiti, natucnuti komu što; Einen falſch —, zlo koga razumèti, nerazumèti koga; er verſteht keinen Spaß, nezna za šalu; (spr) rutava je nosa; was verſtehſt du darunter? što ćeš tim da kažeš? što razumêvaš po tom? man verſteht unter dieſem Worte, po ovoj se rêči razumêva; das verſteht ſich von ſelbſt, samo se kaže; da kako; samo se zna i od sebe; wir — uns, razumêmo se; ich verſtand, daß ich heute zu Ihnen kommen ſollte, mislio sam, da imam danas k Vam doći; ich verſtehe den Sinn ſeiner Rede nicht, nerazbiram, šta govori; ich habe deinen Brief ſo verſtanden, tako sam tvoj list tumačio; jenes mit darunter verſtanden, s onim zajedno; ujedno s onim; ſich —, *v. r.* (zu lange ſtehen), zastajati se; (wollen), er wollte ſich dazu nicht —, nije mu se htêlo; nije htio na to da privoli, pristane; ſich mit Jemand über etwas —, biti s kim u dogovoru o čem; sudarati se s kim u čem; razumêti se; ſich auf etwas —, razumêvati se u čem, razumêti se u čem, razumêti se u što; vêšt biti čemu; er verſteht ſich auf d. Reiten, umê, zna jahati (konja).
Verſteifen, *v. a.* skrutiti, ukočiti; —, *v. n.* ukočiti se, skočanjiti se; skrutnuti.
Verſteigen, ſich, *v. r.* zabasati penjuć se; (*fig.*) daleko zabrazditi; zabasati; previsoko se penjati, popeti.
Verſteigerer, *m.* dražač.
Verſteigern, *v. a.* prodati dražbom; prodati na ko da veće.
Verſteigerung, *f.* dražba.
Verſteigerungsgeſuch, *n.* molba za dražbu.
Verſteigerungs-Protokoll, *n.* dražben zapisnik.
Verſteinen, Verſteinern, *v. n.* okameniti se, zakameniti se, kameniti se; verſteinert, okamenjen; er ſtand wie verſteinert, mramorkome je stajao; čudio se je i kamenio se je; mramorom se mramorio, a kamenom kamenio; —, *v. a.* okameniti, kameniti.
Verſteinerung, *f.* kamenjenje; (Petrefact), okamina, okamica.
Verſteinerungsprozeß, *m.* kamenjenje.
Verſtellen, *v. a.* (anders ſtellen), premêstiti; die Bücher —, prestaviti, zlo postaviti knjige; ſein Geſicht —, nagrditi, naružiti lice; dieſe Kleidung verſtellt ſie, ova ju odêća grdi; einen Ort —, zakrčiti mêsto kakvo; eine Thür —, zakloniti vrata (čim); ſich —, *v. r.* pretvoriti se, prečiniti se; pretvarati se, prečinjati se; ulukaviti se; er kann ſich trefflich —, velika je pretvorica, pretvaralica. [tvoran.
Verſtellt, *adj.* nagrdjen, naružen; prê-
Verſtellung, *f.* pretvara, pretvaranje; hinba; (Verunſtaltung), grdjenje, ru-
Verſtellungskunſt, *f.* prêtvornost. [ženje.
Verſteppen, *v. a.* potrošiti na prošivanje.
Verſterben, ſ. Sterben.
Verſteuern, *v. a.* platiti porezu; Waaren —, platiti carinu od robe.
Verſtieben, *v. n.* razprašiti se; (*fig.*) razpršiti se; prsnuti kud koji.
Verſtielen, *v. a.* eine Art —, nasaditi, nasadjivati sêkiru.
Verſtimmen, *v. a.* razdesiti, razgoditi, razložiti; (*fig.*) oneveseliti; smutiti (koga); pokvariti (komu) volju.
Verſtimmt, *adj.* (*fig.*) sêtan, nevesco.
Verſtimmung, *f.* razgod, razgadjanje, nesklad; (des Gemüthes), sêtnost, neveselje. [put).
Verſtöbern, *v. a.* zaviti, zamesti (n. p.
Verſtocken, *v. n.* (v. d. Wäſche), izandjati; (verhärten), otvrditi, odrveniti, okameniti se; —, *v. a.* otvrditi, zatvrditi.
Verſtockt, *adj.* drvenast; (*fig.*) zatucan,

Digitized by Google

zalupan, upisli; ein —er Sinn, ſ. Verſtocktheit; (v. Herzen), otvrdnuo; ſein Herz iſt verſtockt, otvrdnulo, odrvenilo i. okamenilo mu se srce; —e Wäſche, izandjala prtenina i. rubenina.

Verſtocktheit, *f.* otvrdělost, zatucanost; kamenitost.

Verſtockung, *f.* otvrdnuće.

Verſtohlen, Verſtohlener Weiſe, *adv.* kradom, kradomice, izpod krada; krišom, kriomce.

Verſtöhnen, *v. a.* prejecati.

Verſtollen, *v. a.* ein Bergwerk —, izkopati sdo(l)nje u rudniku.

Verſtolpern, ſich, *v. r.* er hat ſich verſtolpert, zatrčao se je, jezik mu je utekao.

Verſtöpfeln, Verſtöpſeln, *v. a.* začepiti.

Verſtopfen, *v. a.* začepiti, zabušiti, zapušiti, zatisnuti, zaptiti; Einem den Mund —, začepiti komu usta; Ritze —, začkati pukotine; die Röhre iſt verſtopft, cěv je zakrkla; harte Speiſen — den Leib, tvrda jela zapiru, zatvaraju utrobu.

Verſtopfend, *adj.* zatvarajući, zapirući.

Verſtopft, *adj.* začepljen, zabušen; (v. Ritzen), začkan; (v. ein. Röhre), zakrkao; (v. Leibe), zatvoren; — ſein, zapeći se; ich bin verſtopft, zapekao sam se, neidem poradi sebe.

Verſtopfung, *f.* začep; začepljivanje; začepljenje; (des Leibes), zapor, zatvor, zapek; an — leiden, zapeći se.

Verſtorben, *adj.* mrtav; pokojni. [nica.

Verſtorbene, *m.* pokojnik; —, *f.* pokoj-

Verſtören, *v. a.* (vertreiben), razplašiti, razpršiti, razagnati; (verwirren), smesti, smutiti; ſ. Zerſtören.

Verſtörer, *m.* smutilac.

Verſtört, *adj.* smućen, smeten, zabunjen; er ſieht ganz — aus, vas je smućen.

Verſtörung, *f.* smetnja, smeća, zabuna.

Verſtoß, *m.* pogrěška, grěška, falinga*; einen — begehen, pogrěšiti; einen — gegen die gute Lebensart begehen, raditi protiva blagomu običaju; prostački se ponašati; das Pferd hat den —, konj neće da jede.

Verſtoßen, *v. n.* (gegen etwas), pogrěšiti, faliti; wider eine Regel —, prekršiti pravilo; (v. Bier), okipěti, ovreti; —, *v. a.* allen Pfeffer —, sav biber (papar) stući; (verwerfen), odbiti, odbijati, odbaciti; zanećati; einen Menſchen —, odturiti, odtisnuti kog od sebe; tisnuti u svět; er verſtieß ſie von ſeinem Angeſichte, odturi ih izpred lica; ſeine Frau —, odpustiti, odvrći ženu; Einen aus der Geſellſchaft —, izbaciti koga iz družtva; eine Ader —, pomaći žilu; ſich —, *v. r.* pogrěšiti, faliti.

Verſtoßung, *f.* odtěranje, odagnanje; odvrgnuće.

Verſtrafen, *v. a.* platiti globu (za što).

Verſtrahlen, *v. a.* razasjati. [pati.

Verſtrampeln, Verſtrampfen, *v. a.* raztre-

Verſtrecken, *v. n.* der Hirſch verſtreckt, jelenu rastu rogovi.

Verſtreichen, *v. n.* das Leben verſtreicht, život prolazi; die Zeit unbenützt — laſſen, vrěme u taman tračiti; gubiti, tratiti danke; vrěme zaludu trajati; die Zeit nicht unbenützt — laſſen, grabiti vrěme; die Zeit — laſſen, počasiti; die Friſt — laſſen, propustiti rok; die Friſt iſt verſtrichen, rok je izišao, minuo; wenn die Friſt verſtreicht, po izmaku roka; kad mine rok; die Fugen mit Lehm —, zamazati pukotine lěpom; vieles Pflaſter —, mnogo obliža (melema) izmazati, pomazati.

Verſtreichung, *f.* prošast, minulost.

Verſtreiten, *v. a.* popravdati, zapravdati.

Verſtreuen, *v. a.* prosuti, razsuti, prosipati, razsipati; alles Stroh —, svu slamu podastrěti.

Verſtricken, *v. a.* ich habe alles Garn verſtrickt, svu sam predju zaplela; izidje mi konac; ich habe den ganzen Tag verſtrickt, sav dan sam plela; ſich —, *v. r.* pogrěšiti u pletenju; (ſich verwickeln), zaplesti se, uplesti se.

Verſtrickung, *f.* zapletanje; zamka.

Verſtrömen, *v. a.* proliti, prolěvati; —, *v. n.* teći, prolaziti.

Verſtückeln, Verſtücken, *v. a.* razkomadati.

Verſtudiren, *v. a.* potratiti, potrošiti na

Verſtufen, *v. a.* ostubiti. [nauke.

Verſtümmeln, *v. a.* osakatiti, okrnjiti, okljastiti, nakaziti, okùsiti; sakatiti, kljastiti, krnjiti; die Geſchichte —, trgati pověstnicu na kuse; die Wörter —, okrnjiti rěči. [krnjav.

Verſtümmelt, *adj.* kljast, kljakav, sakat,

Verſtümmelte, *m.* kljako, krnja, krnjo.

Verſtümmelung, *f.* sakaćenje, krnjenje; okrnja, osakaćenje.

Verſtummen, *v. n.* (ſtumm werden), oněmljeti, zaněmljeti, němljeti; (nicht reden), umuknuti, zamuknuti, zamući, ušutěti; (ſtill werden), utišati, utihnuti.

Verſtummen, *n.* muk. [pfuſchen.

Verſtümpern, *v. a.* razbrenkati; ſ. Ver-

Verſtürmen, *v. n.* die Wetter ſind verſtürmt, oluja je utolila.

Verſtürzen, *v. a.* zaroniti, zasušiti.

Verſtutzen, *v. a.* die Haare —, podstrići, poodstrići kosu; ein Pferde den Schweif —, okùsiti konju rep.

Verſuch, *m.* pokus, pokušaj, okušaj; proba; einen — machen, pokušati.

Verſuchbohrer, *m.* svrdao-tražilac.

Verſuchen, *v. a.* (unterſuchen), die Munzen —, pregledati novce; (probiren), ogledati, ogledavati, probati; ich habe Alles verſucht, sve sam prokušao; (ei-

Digitized by Google

nen Verſuch machen), pokušati, kušati; er verſuchte das Volk zu erheben, ogledao je, da podigne puk; ſein Glück —, okušati sreću; die Speiſen —, okusiti jela; (*theol.*) Gott verſucht den Menſchen, Bog čovêka izkušava, kuša; der Teufel hat ihn verſucht, vrag ga je izkušao, napastovao; ich fühlte mich dazu verſucht, sve me je nêšto na to nukalo.

Verſucher, *m.* kušač, napastnik; —in, *f.* kušalica, napastnica.

Verſuchfrage, *f.* kušajuće pitanje.

Verſuchort, *m.* tražilište.

Verſuchsweiſe, *adv.* za pokus, pokuskê.

Verſuchswirthſchaft, *f.* (gospodarsko) pokušalište.

Verſucht, *adj.* pokušan, proban; prokušan; ſ. Verſuchen.

Verſuchung, *f.* napast; in — gerathen, pasti u napast i. izkušavanje; führe uns nicht in —, nenavedi nas u napast; (spr.) hodi djavole od mene i od moje duše.

Verſudeln, *v. a.* pobrljati, pomrljati, ukaljati, zapackati.

Verſühnen, ſ. Verſöhnen.

Verſummen, *v. n.* dozujati.

Verſündigen, ſich, *v. r.* sagrêšiti (komu); ogrêšiti se, grêšiti se (o koga)

Verſündigung, *f.* ogrêška, grêšenje; grêhota.

Verſumpfen, *v. n.* ublatiti se.

Verſunkenheit, *f.* pokvarenost.

Verſüßen, *v. a.* zasladiti, razsladiti, oslađiti, sladiti, zasladjivati; mit Honig —, zamediti, zamedljati; mit Zucker —, zasladoriti, zašećeriti; den Schmerz —, ublažiti bo(l); (*chem.*) razblažiti; (zu ſüß machen), presladiti.

Verſüßung, *f.* oslada, razslada; osladjivanje, razsladjivanje.

Verſweiſe, *adv.* vrstimice, stih po stih.

Vertagen, *v. a.* odgoditi, odgadjati.

Vertagung, *f.* odgod, odgoda; odgadjanje.

Vertändeln, *v. a.* die Zeit —, prošuškati, protamašiti, potratiti vrême; gubiti danke; tračiti vrême u taman; das Geld —, potratiti novce na rutine i putine.

Vertanzen, *v. a.* (den Abend —), preplesati, preigrati, pretancati; (ſein Geld), proplesati, zaplesati, proigrati.

Vertätſcheln, ſ. Verzärteln.

Vertatur, obrni.

Vertauſchen, *v. a.* proměniti, razměniti, izměniti, proměnjivati.

Vertauſchung, *f.* proměna; proměnjivanje.

Vertauſendfachen, *v. a.* hiljaditi, uhiljaditi.

Verte, ſ. Vertatur.

Vertebral, *adj.* od hrbtenjače.

Verteufeln, *v. n.* prodjavoliti se.

Verteufelt, *adj.* ein —er Menſch, vragometan čovêk; eine —e Lüge, vražja, djavolska laž; — ſchwer, težko do zla Boga.

Vertheidigen, *v. a.* braniti; obraniti; ſich ſelbſt —, braniti se.

Vertheidiger, *m.* branitelj, branilac; —in, *f.* braniteljica.

Vertheidigung, *f.* branjenje; obrana.

Vertheidigungs-Anſtalten, *pl.* priprave za obranu.

Vertheidigungsgebühr, *f.* odvêtnina.

Vertheidigungsgrund, *m.* razlog obrane.

Vertheidigungskoſten, *pl.* trošak za obranu.

Vertheidigungskrieg, *m.* rat za obranu.

Vertheidigungslinie, *f.* obranbenica.

Vertheidigungslos, *adj.* bez obrane.

Vertheidigungsmittel, *n.* branilo.

Vertheidigungsrede, *f.* braneći govor.

Vertheidigungsſchrift, *f.* branenica, apologija.

Vertheidigungsſtand, *m.* stanje obrane; in — ſetzen, pripraviti za obranu; narediti za boj.

Vertheidigungswaffe, *f.* branilo; oružje za obranu.

Vertheidigungsweiſe, *adv.* braneć; obrance.

Vertheidigungswerk, *n.* branilište.

Vertheilen, *v. a.* podêliti, izdêliti, porazdêliti; das Vermögen —, razdêliti imovinu; das Heer in Cantonirungen —, razrediti, razturiti vojsku na konake; die Munition —, razdati, razdavati vojsci strelivo (džebanu); (repartiren), razgoditi; razrezati, porezati.

Vertheiler, *m.* dêlitelj, razdavac.

Vertheilung, *f.* razdêlba, razdêla; razdaja, razdatba; dêljenje; (Repartition), razgodba, razgoda.

Vertheilungsart, *f.* način razdêljivanja, razdêlbe.

Vertheilungsausweis, *m.* dêlben izkaz.

Vertheeren, *v. a.* zakatraniti.

Vertheuern, *v. a.* podražati (što); podignuti cênu (čemu).

Verthieren, *v. n.* postati kao skot.

Verthuer, ſ. Verſchwender.

Verthulich, *adj.* razmetan, razsipan.

Verthun, *v. a.* ſein Vermögen —, prosućkati, procerdati, prosuti, razteći imutak; viel Geld —, mnogo novacah prošundrati, potepsti, poharčiti; (verbrauchen), allen Kalk —, sve vapno potrošiti; (verkaufen), razpačati.

Vertical, ſ. Scheitelrecht.

Verticallinie, *f.* osovnica.

Vertiefen, *v. a.* izdubsti, dubsti; ſich —, *v. r.* zadubiti se, zadubsti se, udubiti se (u što); ſich in Sorgen —, zabrinuti se, zastarati se; in Bücher vertieft, zapiljen u knjige.

Vertiefſtempel, *m.* dubka.

Vertieft, *adj.* izdubljen; ugnut.

Vertiefung, *f.* dubljina; izdubak; (das Vertiefen), dubljenje.

Vertikal uſw. ſ. Vertical.

Digitized by Google

Vertilgen, *v. a.* iztrěbiti, izkorěpiti, izkopati, iztražiti, utamaniti, zatamaniti, dotamaniti; die Menſchen von der Erde —, iztrěbiti ljude sa zemlje; d. Andenken an etwas —, zatrti uspomenu čega; die Acten —, uništiti spise; die Spuren des Verbrechens —, zagladiti trag zločinu.

Vertilger, *m.* zatornik, ništitelj, iztrěbitelj, utamanitelj.

Vertilgung, *f.* zator, iztraga, izkop; iztrěbljenje.

Vertilgungskrieg, *m.* zatorni rat.

Vertoben, *v. n.* izbučiti se, odgoropaditi se.

Vertönen, ſ. Verklingen.

Vertoſen, *v. n.* došuměti, dogromotati.

Vertrackt, *adj.* proklet, vražji, vragometan; (ſeltſam), čudan, čudnovit.

Vertrag, *m.* pogodba, ugovor; einen — ſchließen, učiniti pogodbu, ugovor; einen — auflöſen, razvrći, razgoditi pogodbu; razpogoditi se; das iſt wider den —, to je unatoč pogodbi; den — brechen, prekršiti pogodbu.

Vertragen, *v. a.* (verſchleppen), zaněti, razvrći, razvlačiti, razněti, raznositi; (abtragen), ein Kleid —, iznositi, pohabati, uhabati haljinu; (ertragen), podněti, podnositi; er hat viel —, mnogo je pretrpio; ſich —, *v. r.* ſich mit Jemand —, slagati se s kim; ſie — ſich nicht, neslažu se, nepodudara im se ćud; (ſich verſöhnen), pomiriti se, ujediniti se.

Verträglich, *adj.* pogodan, pogodljiv; složan; — ſein, pogadjati se, slagati se (sa svakim); biti pogodne ćudi; — leben, življeti sa svakim u miru.

Verträglichkeit, *f.* pogodnost, pogodljivost.

Vertragmäßig, *adj.* & *adv.* po pogodbi; kao što je pogodjeno, ugovoreno.

Vertragſam uſw. ſ. Verträglich uſw.

Vertragsauflöſung, *f.* razpogoda.

Vertragserbe, *m.* pogodbeni, ugovorni naslědnik.

Vertragspflicht, *f.* pogodbena, pogodjena dužnost.

Vertragspunkt, *m.* članak pogodbe, ugovora.

Vertragsurkunde, *f.* pismo od pogodbe, ugovora, pogodbenica.

Vertragswidrig, *adj.* das iſt —, to je unatoč pogodbi; to je proti pogodbi.

Vertrauen, *v. n.* Einem —, pouzdati se, uzdati se, uvěrovati se u koga; osloniti se, oslanjati se na koga; auf Gott —, uzdati se u Boga; —, *v. a.* Einem ein Geheimniß —, pověriti komu tajnu; etwas der Erde —, predati što zemlji; ſich Einem —, pověriti se komu.

Vertrauen, *n.* uzdanica, uzdanje; ich habe das größte — zu ſeiner Ehrlichkeit, najviše se uzdajem u njegovo poštenje; ſein — auf Jemand ſetzen, uzdati se u koga; er beſitzt mein ganzes —, sasvime mu věrujem; ſchenken Sie mir Ihr —, pověrujte mi; Einem ein Wort in — ſagen, kazati komu što pouzdano; im — geſagt, medju nami govoreć; (das Anvertrauen), pověravanje, pověrenje.

Vertrauensmann, *m.* pouzdanik.

Vertrauensvotum, *n.* izjava pověrenja; ein — geben, izjaviti pověrenje.

Vertrauenswürdig, *adj.* vrědan, dostojan pověrenja, uzdanja.

Vertrauenvoll, *adv.* sasvime pouzdano.

Vertrauern, *v. n.* pretugovati, prežalovati; ſie hat ſich vertrauert, žalost i. tuga ju je izjela.

Vertrăufeln, **Vertraufen**, *v. a.* pokapati.

Vertraulich, *adj.* pouzdan, uzdan; — mit Jemand ſprechen, odprto, iskreno s kim govoriti; (geheim), eine —e Sizzung, tajna sědnica; (tadelnd), ſie iſt mit ihm zu —, odviše se s njim druži, prijatelji; d. —en Linden, prijatne lipe.

Vertraulichkeit, *f.* pouzdanost, uzdanje; (Heimlichkeit), tajnost; (tadelnd), prijateljstvo, druženje.

Verträumen, *v. a.* presniti; das Leben —, prosanjariti život.

Vertraut, *adj.* uzdan, pouzdan; pověrovan; ein —er Freund, glavni prijatelj; auf einem —en Fuße mit Jemand ſtehen, prijateljiti se, prijateljovati s kim; —e Briefe, srdačna, prijateljska pisma; mit dem Geiſte der Sprache — ſein, poznavati narav jezika, věšt biti duhu jezika; (verlobt), zavěren.

Vertraute, *m.* uzdanik, pověrenik; —, *f.* uzdanica, pověrenica.

Vertreiben, *v. a.* odtěrati; den Feind —, protěrati, prognati, progoniti neprijatelja; Einen von Haus und Hof —, krenuti koga iz kuće i kućišta; aus dem Lande —, iztěrati iz zemlje; der Wind vertrieb den Nebel, větar razagna maglu; eine Krankheit —, dignuti bolest; die Schmerzen —, utažiti bol; eine Geſchwulſt —, raztěrati otok; Einem den Schlaf —, razdrěmati koga; Einem die Zeit —, zabavljati koga, prikratiti komu vrěme; Einem die Zeit auf eine angenehme Art —, ugodno koga zabavljati; er vertreibt ſich die Zeit mit Leſen, zabavlja se čitanjem; Waaren —, prodati, prodavati robu; die Farben —, razvesti, razvoditi mastila; das Schiff wurde vertrieben, brod je zanešen.

Vertreiber, *m.* protěrać.

Vertreibpinſel, *m.* razvodeći kist.

Vertreten, *v. a.* (durch Treten verderben), ein Blumenbeet —, sgaziti, pogaziti, razgaziti cvětnjak; (verſperren), Einem den Weg —, zastupiti komu put; stupiti komu na put; Jemandes Stelle

Digitized by Google

—, zastupiti, zastupati koga; biti město koga; ein Land —, zastupati zemlju; eine Partei —, zastupati stranku; (vertheidigen), eine Streitsache —, braniti pru, parnicu; seine Meinung —, braniti svoje mnenje; er hat mich bei ihm —, zagovarao me je kod njega; das Pferd hat sich den Fuß —, konj je nogom ganuo, konj je nogu uganuo. [nica.

Vertreter, *m.* zastupnik; —in, *f.* zastupVertretung, *f.* zastupanje, zastupstvo.

Vertretungsleistung, *f.* zastupanje.

Vertretungssache, *f.* zastupna pra. [nja.

Vertretungsvollmacht, *f.* povlast zastupaVertrieb, *m.* prodja, prolazak; er hat vielen —, mnogo prodaje (robe).

Vertriebene, *m.* prognanik, protěranac, protěranica.

Vertriebsbesorger, *m.* prodavac.

Vertrillern, *v. a.* procurlikati.

Vertrinken, *v. a.* propiti, zapiti, propijati; die Nacht —, svu noć prolužiti; sich die Sorgen —, razbiti brige pićem.

Vertrocknen, *v. n.* usahnuti, osušiti se, usušiti se; (v. ein. Brunnen), presahnuti, presušiti, zasušiti, precikuti; presisati, zasušivati.

Vertrödeln, *v. a.* razcincariti; razkrčmiti; die Zeit —, prozujati vrěme; s. Vertändeln.

Vertrösten, *v. a.* těšiti koga čim; sich —, nadati se (čemu); von einem Tag auf den andern —, odgadjati što od dana do dana. [nje; nada.

Vertröstung, *f.* utěha; hrabrenje; ufa-

Vertuschen, *v. a.* zabašuriti, zašuškati; eine böse That —, potapšati, zatapšati zločin. [nje.

Vertuschung, *f.* potapšavanje, zabašure-

Verübeln, *v. a.* zaměriti, zaměravati (komu što).

Verüben, *v. a.* einen Mord —, učiniti krv; viel Böses —, počiniti mnogo zla; počiniti trista jadah.

Verübung, *f.* činjenje; učin. [meniti.

Verunedeln, *v. a.* obezplemeniti, razple-

Verunehren, *v. a.* obezčastiti; osramotiti; (*poët.*) izštetiti (komu) obraz.

Verunehrung, *f.* obezčašćenje; sramota; (*poët.*) ošteta obraza.

Verunreinigen, *v. a.* zavaditi, svaditi; omraziti.

Verunreinigung, *f.* zavada; svadja.

Verunglimpfen, *v. a.* Einen —, ogovarati, ozloglasiti, opadati, pogrditi koga; govoriti zlo za kim; Eines Ehre —, izštetiti, ovraniti komu obraz.

Verunglimpfung, *f.* pogrda, ruga, bruka; ogovaranje, opadanje.

Verunglücken, *v. n.* nesretno proći; postradati; d. Schiff ist verunglückt, brod je propao, postradao; er ist verunglückt, nesreća ga je zadesila, zlo je prošao; (um sein Vermögen kommen), propasti; (mißlingen), nedati se, neizaći za rukom.

Verunheiligen, *s.* Entheiligen.

Verunreinigen, *v. a.* onečistiti; zagnusiti, ognusiti; (besudeln), okaljati; ubrljati; das Wasser —, opoganiti, natruniti vodu; (*theol.*) opoganiti, poganiti; oskvrniti; sich —, *v. r.* opoganiti se, izpoganiti se, omaganjiti se, onerediti se, poganiti se, maganjiti se; s. Besudeln, sich.

Verunreinigung, *f.* poganjenje; oskvrnuće; — der Brunnen, poganjenje, zagadjenje zdenacah.

Verunstalten, *v. a.* nagrditi, grditi; nakazati; er ist durch die Blattern im Gesicht verunstaltet, kraste i. koze su mu lice nagrdile, našarale.

Verunstaltung, *f.* nagrda, nakazanje.

Veruntreuen, *v. a.* pronevěriti; (stehlen), podkradati, podkrasti, haholjiti; veruntreutes Gut, haholjak.

Veruntreuung, *f.* pronevěrenje, pronevěra; podkradanje, podkradja.

Verunzieren, *s.* Verunstalten.

Verursachen, *v. a.* uzročiti, uzrokovati; Schaden —, počiniti štetu; Kummer —, zadati jad; diese Krankheit verursacht viele Schmerzen, ova bolest vrlo boli.

Verurtheilen, *v. a.* obsuditi, osuditi; zum Tode —, osuditi na smrt; er wurde in Ersatz der Unkosten verurtheilt, osudjen je, da naknadi trošak.

Verurtheilte, *m.* osudjenik.

Verurtheilung, *f.* o(b)suda; osudjivanje.

Vervettern, *v. a.* učiniti stricem; sroditi.

Vervielfachen, *v. n.* postati kao skot.

Vervielfachen, Vervielfältigen, *v. a.* razmnožiti, umnožiti. [umnožavanje.

Vervielfältigung, *f.* množitba, množba;

Vervielfältigungsgebühr, *f.* množbena pristojba, množbovina. [rostručiti.

Vervierfachen, *v. a.* učetvoriti, početve-

Vervollkommlich, *adj.* savršljiv; es ist —, može se usavršiti, savršiti.

Vervollkommnen, *v. a.* usavršiti, usavršivati; (bessern), poboljšati, dotěrati.

Vervollkommner, *m.* savršitelj.

Vervollkommnung, *f.* usavršenje, usavršivanje. [punjati.

Vervollständigen, *v. a.* podpuniti, podVervollständiger, *m.* podpunitelj, podpunilac. [puna.

Vervollständigung, *f.* podpunjanje, podVervortheilen, *s.* Bevortheilen.

Verwachen, *v. a.* die Nacht —, prebděti svu noć; nespavati svu noć; sich —, *v. r.* pokvariti se nespavanjem, bděnjem.

Verwachsen, *v. a.* (v. Wunden usw.) za-

Digitized by Google

rasti, zarastati se; der Weg iſt —, zarastao je put (travom); (zuſammenwachſen), srasti se; ſich —, v. r. odviše rasti; prerasti.

Verwachſen, *adj.* zarastao, obrastao; (buckelig), grbav.

Verwachſenblätterig, *adj.* (*monophyllus*), sulapan.

Verwachſen-blumenblätterig, *adj.* (*monopetalus*), sulatičan.

Verwägen, *v. a.* poteživati, potegliti, povagati; ſich —, pogrèšiti tegleć, težeć, vagajuć.

Verwahr, *m.* ſ. Verwahrung.

Verwahren, *v. a.* čuvati, sačuvati; sahraniti; (deponiren), Einem etwas zu — geben, dati komu što na ostavu, pohranu; einen Gefangenen wohl —, dobro čuvati sužnja; (an einen ſichern Ort bringen), spraviti; (verſchließen), zatvoriti; eine Stadt mit Feſtungswerken —, ogradіti grad; einen Garten mit ein. Mauer —, o(b)zidati vrt; ſich vor der Kälte —, braniti se od zime; (verpacken), etwas wohl —, dobro što zamotati; ſich —, v. r. ograditi se, braniti se; ogradjivati se.

Verwahrer, *m.* čuvalac; (*depositarius*), ostavljač; —in, *f.* čuvalja.

Verwahrlich, *adv.* etwas — bei Jemand niederlegen, dati komu što na ostavu, pohranu.

Verwahrloſen, *v. a.* zanemariti, zapustiti; zabataliti; zanemarivati, zapuštati, bataliti; baciti u nemar; einen Weingarten —, uparložiti, zaparložiti vinograd; die Erziehung ſeiner Kinder —, nemarno odhranjivati svoju dècu; ſein Herz —, zapustiti srce; ſich —, v. r. izpustiti se, zapustiti se, zanemariti se

Verwahrloſt, *adj.* zapušten, zanemaren.

Verwahrloſung, *f.* zanemarivanje; nemar.

Verwahrung, *f.* čuvanje; (Verwahr), pohrana; Einem in — geben, dati komu što na pohranu i. ostavu; ostaviti što kod koga; in — haben, čuvati, hraniti što; — der Verhafteten, čuvanje zatvorenikah; Jemand in — bringen, zatvoriti koga; Jemand in — halten, držati koga u zatvoru; wegen unterlaſſener — des Gewehrs, što nije pazio na pušku; (*cautela*), ogradba.

Verwahrungsgebühr, *f.* čuvarina.

Verwahrungsmittel, *n.* čuvalo; ſ. Präſervativmittel.

Verwahrungspfahl, Verwahrungsſtänder, *m.* zidobran.

Verwahrungsvertrag, *m.* ostavna, pohranbena pogodba.

Verwaiſen, *v. n.* osiroteti; —, *v. a.* osi-

Verwaiſt, *adj.* siroten; ein —es Kind, sirotče.

Verwalken, *v. a.* prevaljati; potrošiti na [valjanje.

Verwalten, *v. a.* ein Reich —, upraviti, upravljati državom; e. Amt —, opravljati, obavljati službu.

Verwaltend, *adj.* upravljajući; opravlja- [jući.

Verwalter, *m.* upravnik, upravljatelj; (ein. Amtes), opravnik; —in, *f.* upravnica; opravnica.

Verwaltung, *f.* upravljanje, uprava; (ein. Amtes), opravljanje, oprava.

Verwaltungsausſchuß, *m.* upravljajući od- [bor.

Verwaltungsbeamte, *m.* upravni urednik (činovnik).

Verwaltungsbehörde, *f.* upravna oblast, upravljajuća vlast

Verwaltungsbezirk, *m.* upravni srez, kotar.

Verwaltungsfach, *n.* uprava.

Verwaltungsgegenſtand, *m.* upravna stvar.

Verwaltungsgeſchäft, *n.* upravni posao.

Verwaltungsgeſetz, *n.* upravni zakon.

Verwaltungsgeſetzkunde, *f.* upravno zakonoznanstvo.

Verwaltungsjahr, *n.* upravna godina.

Verwaltungskörper, *m.* upravljateljstvo, upravništvo.

Verwaltungskoſten, *pl.* upravni trošak.

Verwaltungsmaßregel, *f.* upravna naredba.

Verwaltungsnorm, *f.* upravno pravilo.

Verwaltungsorganismus, *m.* upravljateljstvo.

Verwaltungsſyſtem, *n.* način upravljanja.

Verwaltungsweſen, *n.* upraviteljstvo.

Verwälzen, *v. a.* zavaliti.

Verwandeln, *v. a.* pretvoriti, pretvarati; preobraziti; (verändern), preměniti, proměniti; Waſſer in Wein —, pretvoriti, proměniti vodu u vino; Speiſe und Trank werden in Blut verwandelt, od jela i pila postaje krv; Eure Trauer ſoll in Freude verwandelt werden, Vaša će se žalost okrenuti na radost; ſich —, v. r. prometnuti se, proturiti se, provrći se (čim); stvoriti se, pretvoriti se, sazdati se (u što); ſich in Stein —, stvoriti se kamen; d. Land in eine Einöde —, obratiti zemlju u pustoš.

Verwandern, *v. n.* otisnuti se u svět.

Verwandler, *m.* proměnjač.

Verwandlung, *f.* pretvorba, pretvaranje; preobražaj; proměna.

Verwandlungsfackel, *f.* duplir.

Verwandt, *adj.* srodan; mit Jemand — ſein, biti komu u rodu, u krvi; er iſt mir —, rod mi je, pada mi rodjak; er iſt mit mir weitläufig —, surodica mi je; wir ſind von der Mutter her mit einander —, po materi i. po mlěku smo u rodu; in männlicher Linie —, rod po muškoj lozi, rod po krvi; —e Perſonen, rodjaci; —en Geiſtes ſein, srodna, jednaka duha biti; ſ. Verwenden.

Verwandte, *m.* rodjak; srodnik; ein naher —r, bližnjak, bližik; ſich für einen

Digitized by Google

—n ausgeben, rodjakati se (s kim); er hat keinen —n mehr, neima nikoga više od roda; —, *f.* rodjakinja, rodica; die —n, *pl.* rodjaci, rodbina, rod; auf Besuch gehen zu seinen —n, otići u rod.

Verwandtschaft, *f.* srodstvo; chemische —, lučbena srodnost; (die Verwandten), rodbina, rod, rodjaci. [djački.

Verwandtschaftlich, *adj.* rodbinski, ro-

Verwandtschaftsgrad, *m.* koléno, pâs (u

Verwandtschaftskraft, *f.* srodnost. [rodu).

Verwandtschaftslinie, *f.* loza rodbine.

Verwandtschaftsmittel, *n.* srodilo.

Verwandtschaftsverhältniß, *n.* srodnost.

Verwarnen, *v. a.* opomenuti, opominjati.

Verwarnung, *f.* opomena.

Verwaschen, *v. a.* viel Seife —, mnogo sapuna potrošiti (kod pranja); den ganzen Tag —, sav dan prati; einen Fleck —, izprati mrlju; die Farbe eines Zeuges —, izaprati mast (boju) iz latka; (*mont.*) oprati; (b. Mal.) razplaviti; (*fig.*) s. Verplaudern; die Sache ist schon —, već se je to razglasilo.

Verwässern, *v. a.* prevodniti; poplaviti.

Verweben, *v. a.* alles Garn —, svu predju potkati; (umweben), utkati; (*fig.*) skopčati, svezati.

Verwechseln, *v. a.* Geld —, promèniti, mènjati novce; (*fig.*) uzeti jedno za drugo; ich habe ihn mit seinem Bruder verwechselt, upoznao sam se u njegova brata; Wörter —, pomèšati, smèšati, pomesti, mèšati rèči.

Verwechselung, *f.* promèna, promènjivanje, mènjanje; (*fig.*) pometnja.

Verwechselungscasse, *f.* mènjaonica.

Verwegen, *adj.* smion, drzovit.

Verwegenheit, *f.* smionost, drzovitost.

Verwehen, *v. a.* zapuhati; der Wind verwehte den Staub, vètar je zameo prah; der Wind hat den Weg mit Schnee verweht, zapao je put; zavijao je vètar snègom put; er wurde vom Schnee verweht, snèg ga je pomeo i. zameo; d. Fährte ist verweht, trag je zameten.

Verwehren, *v. a.* Einem etwas —, zabraniti, zakratiti, uzkratiti komu što; dem Feinde den Übergang über den Fluß —, zaprèčiti neprijatelju prèlaz preko rèke; das ist dir unverwehrt, prosto ti je, nekratim, nekrati se ti.

Verwehung, *f.* pomet, smet, zapuh.

Verweiben, *v. n.* sbabiti se.

Verweichen, *v. n.* (weich werden), razmočiti se; —, *v. a.* razmočiti.

Verweichlichen, *v. a.* omekopuliti; raznježiti; s. Verzärteln.

Verweichlicht, *adj.* raznježen; mekoputan.

Verweichlichung, *f.* nježenje; mekoput-

Verweiden, *v. a.* popasti. [nost.

Verweifen, *v. a.* pomotati (na rašak).

Verweigern, *v. a.* uzkratiti, zakratiti, prekratiti, kratiti (komu što); Jemanden eine Bitte —, odbiti èiju molbu; (*poët.*) oglušiti se koga; die Unterschrift —, nehtèti podpisati.

Verweigerung, *f.* uzkrata, zakrata.

Verweilen, *v. n.* baviti se, pobiti, pozabaviti se; in einer Stadt —, boraviti u kojem gradu; ich darf hier nicht länger —, neima mi ovdje stanka; sie verweilte bei jedem Baume, kod svakoga drveta postajkivaše; bei jeder Blume verweilte sein Blick, svaki je cvètak gledao; sich —, zabaviti se, zadržati se, zatrajati se; zastajati se; kasniti; docniti; zakasniti; keinen Augenblick —, nepočasiti, nečasiti časa; —, *v. a.* zabavljati.

Verweilen, *n.* Verweilung, *f.* boravljenje, boravak; kašnjenje, zakašnjenje.

Verweinen, *v. a.* die ganze Nacht —, svu noć (pre)plakati; den Schmerz —, odplakati bol; er hat sich die Augen verweint, bole ga oči od plača.

Verweint, *adj.* —e Augen, plačne, zaplakane oči.

Verweis, *m.* ukor, prèkor; er erhielt einen —, bio je prekoren i. ukoren; Einem einen — geben, ukoriti koga.

Verweisen, *v. a.* Einen an ein anderes Gericht —, odputiti koga na drugi sud; uputiti koga drugomu sudu; einen Rechtsstreit vor das Geschwornengericht —, odpraviti parnicu poroti; Einen auf den Rechtsweg —, odputiti koga na parbu; Einen des Landes —, prognati koga iz zemlje; (verrücken), Einem etwas —, ukoriti, okarati koga

Verweislich, *adj.* ukoran. [radi čega.

Verweißen, *v. a.* pobèliti.

Verweisung, *f.* odputa, uputa; — des Verbrechers vor das Criminalgericht, odprava zločinca kaznenomu sudu; (Landes—), progon, izagnanje, (zatočenje). [putna presuda.

Verweisungserkenntniß, *f.* odpravna, od-

Verwelken, *v. n.* uvehnuti, učmanuti; vehnuti.

Verwelklich, *adj.* alle Blumen sind —, svako cvèće vehne.

Verwelkt, *adj.* proveo (provehli); (ganz —), uvehli.

Verwelkung, *f.* vehnuće, uvehnuće.

Verweltlichen, s. Secularisiren.

Verwendbar, *adj.* upotrebljiv; er ist —, valja; sposoban je. [sobnost.

Verwendbarkeit, *f.* upotrebljivost; spo-

Verwenden, *v. a.* das Gesicht —, odvratiti lice (na stranu), osvrnuti se; kein Auge von Jemand —, nesmetnuti oka s koga; gledati, oka nesmetati s koga; viel Geld auf etwas —, potrošiti, po-

Digitized by Google

harčiti mnogo novacah na što; viele Mühe auf etwas —, vrlo se mučiti oko čega; er hat darauf viele Mühe verwandt, namučio se je oko toga; vielen Fleiß auf etwas —, vrlo marljivo nastojati oko čega; sich für Jemand —, zauzeti se za koga; sich für Jemand —, nastojati, da se što učini; das Geld auf Bezahlung der Schulden —, izplatiti dugove novcem; Einen zu etwas —, upotrebiti koga za što; er wird verwendet, služi; verwandte Schnitte, kvašenice; Einem mit verwandter Hand eine Ohrfeige geben, pljusnuti koga prekoručce i. preko ruke.

Verwendung, *f.* (Wegwendung), odvraćanje; (Fleiß), marljivost; (Verbrauch), poraba, upotrebljivanje; (— für Jemand), zagovor, zauzeće; (Dienst), služba; bei einem Amte in — stehen, raditi, služiti kod kakvog ureda.

Verwerfen, *v. a.* zabaciti; ein Gesuch —, odbiti molbu; einen Prüfling —, odbaciti izpitanika; (verherrlichen), einen Geschwornen —, odvrći, zanečati porotnika; er hat meinen guten Rath verworfen, nije poslušao moje dobre rěči; nije učinio što sam ga světovao; eine Meinung —, neodobriti mnenje; die Fugen mit Mörtel —, zažbukati škrape; Geld —, razmetati novce; (spr.) baciti novce kao u mutnu vodu; ich habe es in der Eile verworfen, u hitnji sam někamo zabacio, zametnuo; es ist wo verworfen, zabacilo se někdě; das ist nicht zum —, nije to na razmet i. odmet; —, *v. n.* zavrći, pometnuti, izvrći; sich —, uganuti ruku bacajuć; (v. Holze), izvitoperiti se, izperiti se, izvrći se.

Verwerflich, *adj.* nevaljao; odvržljiv; das ist —, to valja odbaciti, zabaciti.

Verwerfung, *f.* odbačaj, odmet, pomet; zanečanje, odvrgnuće.

Verwerthen, *v. a.* ponovčiti, unovčiti (što).

Verwerthung, *f.* ponovčenje.

Verwesamt, *n.* upravništvo.

Verwesen, *v. n.* raztliti, tliti; iztruhnuti, truhliti; ein verwesener Körper, truhladak; —, *v. a.* (verwalten), ein Amt —, službu opravljati, obavljati.

Verweser, *m.* upravljatelj, upravnik; (Stellvertreter), naměstnik.

Verweslich, *adj.* truhljiv, razpadljiv; unser Körper ist —, naše će se tělo raztliti.

Verweslichkeit, *f.* truhljivost, razpadljivost.

Verwesung, *f.* (eines Körpers), tlijenje, truhlina, truhlost; in — übergehen, tliti, truhliti; (ein verwesener Körper), truhleš; (Verwaltung), — eines Amtes, popravljanje, obavljanje službe.

Verwetten, *v. a.* sein Geld —, potrošiti, izgubiti u o(b)kladah svoje novce; (wetten), o(b)kladiti se, kladiti se (za što).

Verwettert, *adj.* vragometan, proklet, kleti, vražji, djavolast; ein —er Kerl, sotonjak.

Verwichen, *adj.* prošao, minuo, prošast.

Verwichsen, *v. a.* alle Wichse —, potrošiti sve voštilo.

Verwickeln, *v. a.* zaplesti, zapletati; allen Zwirn —, zamrsiti, mrsiti konce; Einen in etwas —, uplesti, upletati, uměšati koga u što; sich —, zamrsiti se, zaplesti se, zamotati se, zapletati se; (v. Pferden), sputiti se, zavrzti se; sich in seinen Reden —, splesti se, smesti se u govoru.

Verwickelt, *adj.* zamršen, zapleten, sple-

Verwickelung, *f.* zamrsak, zapletak; spletka; (das Verwickeln), mršnja; zaplet.

Verwiegen, *s.* Verwägen.

Verwiesene, *m.* prognanik; —, *f.* progna-

Verwildern, *v. n.* podivljati, podivljačiti se, divljati, divljačiti se; — lassen, zapustiti, zanemariti.

Verwildert, *adj.* podivljao; (*fig.*) zapušten, zanemaren; pust.

Verwilderung, *f.* zapuštanje, nemar; div-

Verwilligen, *v. a.* dopustiti, dopuštati, dozvoliti.

Verwilligung, *f.* dopuštenje, dopust.

Verwimmern, *v. a.* preciktati; —, *v. n.* zamrsiti se.

Verwinden, *v. a.* den Zwirn —, pomotati konce; (verschmerzen), pregoreti.

Verwirken, *v. a.* potkati; (*fig.*) ein Laster —, počiniti opačinu; was habe ich verwirkt? što sam skrivio, sagrěšio? sein Leben —, zaslužiti smrt; Jemandes Gnade —, izgubiti čiju milost; eine Strafe —, pasti pod kazan,

Verwirklichen, *v. a.* obistiniti.

Verwirklichung, *f.* obistinjenje.

Verwirkung, *f.* izgubljenje (prava na što).

Verwirren, *v. a.* zabrkati, pobrkati, sbrkati, brkati; den Zwirn —, zamrsiti, pomrsiti konce; die Haare —, izmutiti, zakušljati kosu; die Haare sind ganz verwirrt, sva je kosa kušljava; kosa se je uzkušljala; (*fig.*) poremetiti, izmutiti; das Volk —, mutiti, pomutiti narod; sie haben den ganzen Erdkreis verwirrt, zamutiše vasiони svět; einen Rechtěhandel —, zamrsiti parnicu; Einen —, pomésti, smésti koga; sich —, *v. r.* pobrkati se; (v. Haaren), uzkušljati se; sich in etwas —, zaplesti se u što; (*fig.*) smésti se, zabuniti se.

Verwirrt, *adj.* zamršen; (v. Pers.) smeten, zabunjen, zabun; Einen — machen, smésti, pomésti koga; — werden,

Digitized by Google

smésti se, zabuniti se; — sprechen, smeteno govoriti; er ist — im Kopfe, pomunjen je; s. Verrückt.

Verwirrtheit *f.* smétenost, zabuna.

Verwirrung, *f.* zamršaj; pometnja, poremet, smetnja; was ist das für eine —? kakav to metež? (v. Menschen), kakva to vreva? (die — eines Menschen), zabuna; (Verwirrtheit), smetenost; in — bringen, s. Verwirren; der Staat befindet sich in großer —, država je vrlo pomućena, poremećena; in — gerathen, pomutiti se, smésti se, zabuniti se; (das Verwirren), brkanje; mršenje; mućenje.

Verwirthschaften, *v. a.* razteći, raztěcati; ein Haus —, razkućiti kuću.

Verwischen, *v. a.* otrti, izbrisati; die Spur —, zametnuti tragove; d. Aufschrift ist verwischt, napis je otrven, izgladjen; die Farben sind verwischt, nestalo je mastih (bojah); die Schrift ist ganz verwischt, pismo je sasvim izbrisano; das ist mir ganz aus dem Gedächtnisse verwischt, toga se i neopominjem više.

Verwittern, *v. n.* raztrošiti se, sprhnuti, razpasti se; —, *v. a.* metnuti meku

Verwitterung, *f.* raztrošak. [na...

Verwitwen, *v. n.* obudovljeti.

Verwitwet, *adj.* obudovio; udov; er ist —, obudovio je; udovac je; die —e Fürstin, udovica kneginja.

Verwitzeln, *v. a.* den ganzen Abend —, svu večer dosětkovati.

Verwogen, s. Verwegen.

Verwöhnen, *v. a.* maziti, pečiti, razbluditi, nježiti; navaditi na zlo.

Verwöhnt, *adj.* razmažen, raznježen.

Verwöhnung, *f.* razmaženost; zla navada; (das Verwöhnen), maženje, péćenje.

Verwölben, *v. a.* svesti.

Verwölfen, *v. n.* pometnuti, pobaciti.

Verworfen, *adj.* pometen; premaknut; (*fig.*) hrdjav, zlopak; e. —er Mensch, hrdja, hrdjobitina.

Verworfenheit, *f.* zlopakost, hrdjavost.

Verworren, *adj.* pobrkan, zamršen; (*fig.*) smeten, smućen, zabunjen; es liegt Alles — untereinander, sve leži darmar.

Verworrenheit, *f.* smutenost, zabuna; smetnja, smeća.

Verwühlen, *v. a.* razriti, preriti.

Verwundbar, *adj.* raniv; hier ist er —, ovdě ga možeš raniti; (spr.) ovdě je najtanji.

Verwunden, *v. a.* raniti, obraniti, ranjavati; tödtlich —, raniti na mrtvac; er wurde verwundet, dopao je ranah; sich —, *v. r.* raniti se; (*fig.*) einen Baum —, ozlediti drvo; Einem das Herz —, ujesti koga za srce; (von Liebenden), sie hat mir das Herz verwundet, srce mi je ranila, zatravila.

Verwunderlich, *adj.* čudnovit.

Verwundern, sich, *v. r.* začuditi se, zadiviti se; —, *v. a.* das verwundert mich sehr, tomu se čudim, to mi je za čudo.

Verwundert, *adj.* začudjen; čudeć se; er war ganz —, čudo ga je snašlo; našao se je u čudu.

Verwunderung, *f.* čudjenje, začudjenje; čudo; das setzt mich in —, to mi je za čudo.

Verwunderungsvoll, *adj.* vrlo začudjen.

Verwunderungswerth, *adj.* čudnovit.

Verwundete, *m.* ranjenik.

Verwundung, *f.* ranjenje; obrana; (Wunde), zadana rana; schwere —, težka rana; leichte —, laka rana.

Verwünschen, *v. a.* prokleti, kleti.

Verwünscht, *adj.* klet, proklet; (bezaubert), uklet; očaran; vilovit; ein —es Schloß, proklet, uklet grad.

Verwünschung, *f.* kletva, prokletinja; —en aussprechen, proklinjati, kleti.

Verwünseln, *v. a.* zakockati, prokockati.

Verwurzeln, *v. n.* (*fig.*) splesti se.

Verwürzen, *v. a.* odviše začiniti.

Verwüstbar, *adj.* poharljiv.

Verwüsten, *v. a.* pustošiti, harati; ein Land —, zemlju opustošiti i. poharati; obratiti zemlju u ugarak i pu- [stoš.

Verwüster, *m.* harač.

Verwüstung, *f.* pohara, razsap; (das Verwüsten), haranje, pustošenje.

Verzagen, *v. n.* klonuti duhom; pokunjiti se; očajavati; an etwas —, nenadati se čemu; an seiner Kraft —, neuzdati se u svoju snagu.

Verzagt, *adj.* plašljiv; er ist zu —, odmah klone duhom; (ohne Hoffnung), bez ufanja, očajao; — werden, s. Verzagen.

Verzagtheit, *f.* klonuće duhom; plašljivost; s. Hoffnungelosigkeit. [jati se.

Verzählen, sich, *v. r.* zabrojiti se; zabra-

Verzählung, *f.* zabrajanje; zabrojak.

Verzahnen, *v. a.* nazubiti, zubiti; (b. Zim.) sgrizti; —, *v. n.* das Kind hat verzahnt, dětetu su nikli svi zubi.

Verzanken, *v. a.* den ganzen Tag —, sav dan se svadjati.

Verzapfen, *v. a.* (Wein), potočiti, točiti; (b. Zimmerl.) začepiti.

Verzappeln, *v. n.* s. Zappeln; Einen in der Noth — lassen, ostaviti koga na cědilu. [razmazivati.

Verzärteln, *v. a.* razmaziti, raznježiti,

Verzärtelt, *adj.* razmažen; mazan.

Verzärtelung, *f.* razmaženje, maženje.

Verzaubern, *v. a.* začarati, zabajati.

Verzäunen, *v. a.* zagraditi, zagajiti; (mit einem Zaune), zaplotiti.

Digitized by Google

Verzäunung, *f.* zagrada; plot.
Verzausen, *v. a.* razkušljati, razbarusiti, razčupati.
Verzechen, *v. a.* propiti, zapiti.
Verzehnfachen, *v. a.* udesetoriti.
Verzehnten, *v. a.* desetak dati, desetinu platiti (od čega).
Verzehren, *v. a.* (aufessen), pojesti; er hat Alles mit dem größten Appetit verzehrt, izjede sve u meden kus; Geld —, potrošiti; sein Hab und Gut —, potratiti, poharčiti, raztočiti svu imovinu; sie wurde von den Flammen verzehrt, izgori ognjem; izgori je vatra; sagori; der Rost hat das Eisen verzehrt, hrdja je izjela železo i. gvoždje; vom Gram verzehrt werden, sich im Gram und Kummer —, izjesti se. [nica.
Verzehrer, *m.* potrošnik; —in, *f.* potroš-
Verzehrung, *f.* potrošak, trošak; potrata.
Verzehrungssteuer, *f.* potrošnina, potrošarina.
Verzehrungssteuer-Äquivalent, *n.* naknada za potrošninu. [potrošninu
Verzehrungssteuerzuschlag, *m.* prirez na
Verzeichnen, *v. a.* (fehlerhaft zeichnen), zlo, hrdjavo nacrtati; das ist in einem alten Buche verzeichnet, to kaže něka stara knjiga; (spec. ficiren), Bücher —, knjige popisati, popisivati; sich —, r. *r.* pogrěšiti (faliti) u crtanju.
Verzeichner, *m.* popisar, popisalac.
Verzeichniß, *n.* popis; (Inhalts—), kazalo; (Namen—), imenik.
Verzeihbar, s. Verzeihlich.
Verzeihen, *v. a.* oprostiti, prostiti; opraštati, praštati; ich verzeihe es dir, opraštam ti; od mene ti prosto; Gott verzeih's mir! prosti Bože grěhe! sich —, r. *r.* (einer Sache), odreći se (čega).
Verzeihlich, *adj.* oprostiv, prostiv; das ist —, to se može oprostiti.
Verzeihung, *f.* oproštenje, proštenje; um — bitten, moliti oproštenje; ich bitte um —, molim, oprosti(te).
Verzerren, *v. a.* raztezati; d. Mund —, kriviti usta; kreveljiti se; (spr.) pečiti se kao pětao; sein Gesicht —, grditi lice; bekeljiti se.
Verzerrung, *f.* kreveljenje; nagrda.
Verzetteln, *v. a.* razsuti, prosipati; Geld —, potračkati novce; etwas wohin —, zabaciti što kamo.
Verzicht, *f.* — auf etwas thun o. leisten, s. Verzichten; (etwas aufgeben), ostaviti što. [čega.
Verzichten, *v. n.* auf etwas —, odreći se
Verzichtleistung, *f.* odreka, odricanje.
Verzichtrevers, Verzichtschein, *m.* odrěčnica.
Verziehen, *v. a.* (aus der gehörigen Lage ziehen), razvući, razvlačiti; (in die Länge ziehen), otezati, razvlačiti, zavlačiti što; die Glieder —, izkriviti, sgrčiti udove; den Mund —, kreveljiti se, ruliti se; kriviti, izkriviti usta; das Gesicht —, s. Verzerren; ein Kind —, razvući, razvlačiti, razbluditi, razmaziti děte; (b. Schachspiel), zlo povući; —, *v. n.* (weilen), počasiti, časiti; — Sie noch ein wenig, počekajte još malko; ich kann nicht länger —, nemogu časa počasiti; sich —, *v. r.* die Wolken haben sich verzogen, oblaci su otišli; razvedrilo se je (nebo); d. Gewitter verzieht sich, oluja odlazi; die Geschwulst verzieht sich, otok se razilazi; die Schmerzen haben sich aus dem Halse verzogen, bol se je povukla iz grla; bol je u grlu uminula; (sich in die Länge ziehen), otegnuti se, otezati se.
Verziehung, *f.* (d. Mundes), kreveljenje; (des Kindes), maženje, razvlačenje; (Weilen), čekanje; odgadjanje.
Verzielen, *v. n.* zlo nišaniti.
Verzieren, *v. a.* nakititi, okititi, uresiti.
Verzierer, *m.* kitilac, resilac.
Verzierung, *f.* ures, nakit; (das Verzieren), kićenje, rešenje.
Verzimmern, *v. a.* vieles Holz —, mnogo drvah potesati; einen Schacht —, poduprěti okno; ein Schiff —, popravljati brod.
Verzimmerung, *f.* (*mont.*) podporje.
Verzinken, *v. a.* tutijom (cinkom) povući; (Bretter), urezati.
Verzinnen, *v. a.* pociniti, ociniti, pokalajiti, nakalaisati; ciniti, kalaisati.
Verzinner, *m.* kalajdžija, pocinjač.
Verzinnung, *f.* kalaisanje, cinjenje; kalaj.
Verzinsen, *v. a.* ein Anlehen —, platiti, davati dobit (kamatu) od zajma; sich —, r. *r.* nositi dobit (kamatu).
Verzinslich, *adj.* okamaćen; dobitan; —es Papiergeld, papirni novci uz dobit; Geld — austhun, dati novce na dobit (pod kamatu).
Verzinsung, *f.* plaćanje dobiti (kamate); — einer Summe, danje svote na dobit.
Verzirkeln, sich, *v. r.* zašestarsti se.
Verzischen, *v. n.* došikati; dočvrkati.
Verzittern, *v. n.* prestati se tresti, dotresti se.
Verzogen, *adj.* (v. Munde), izkrivljen, izkreveljen, kriv; ein —es Kind, razmaženo, razbludjeno děte; (ein Namenszug), spleten. [zalo.
Verzögerer, *m.* odgadjač, otezalo, zate-
Verzögern, *v. a.* zatezati, otezati, otegnuti; zakasniti; (aufschieben), odgoditi; sich —, *v. r.* otegnuti se; zakasniti.
Verzögerung, *f.* otezanje; odvlaka, otega; (Aufschub), odgoda.
Verzögerungszinsen, s. Verzugszinsen.
Verzollbar, *adj.* pod carinom.

Digitized by Google

Verzollen, *v. a.* platiti carinu (od čega).
Verzollt, *adj.* eine —e Waare, ocarinjena roba; roba, od koje je carina plaćena.
Verzollung, *f.* plaćanje carine.
Verzollungseinheit, *f.* carinska jednica.
Verzollungsmaßstab, *m.* carinsko měrilo.
Verzucken, *v. a.* drmnuti, trgnuti, trzati.
Verzuckern, *v. a.* zasladoriti, zašećeriti, zacukriti; (zu sehr zuckern), preslađoriti, prešećeriti.
Verzuckung, *f.* trzanje; —en bekommen, trzati se.
Verzückung, *f.* uzhićenje.
Verzug, *m.* otezanje, odvlaka; ohne allen —, nepočasiv časa; nekasneć, neoklěvajuć ni malo; es ist Gefahr im —, opasno je kasniti, docniti.
Verzugszinsen, *pl.* zakasnina; zadocne kamate.
Verzüglich, *adj.* razvlačni.
Verzupfen, *v. a.* počimkati.
Verzwackt, *adj.* klet, proklet.
Verzweifeln, *v. n.* sdvojiti, očajati, očajavati.
Verzweifelt, *adj.* sdvojio, očajao; das ist ein —er Entschluß, to je naumljeno i. odlučeno u sdvojenju, očajanju; (verwünscht), klet; (schrecklich), strašan; er befindet sich in einer —en Lage, u vražjoj se koži nadje; es ist — kalt, vragometno je zima.
Verzweifelung, *f.* očajavanje; očajanje, sdvojenje; in — gerathen, očajavati, sdvojiti; das bringt den Menschen zur —, s toga čovék mora da sdvoji, očaja.
Verzweifelungsmuth, *m.* hrabrost u sdvojenju, očajavanju.
Verzweifelungsthat, *f.* dělo počinjeno u očajanju i. sdvojenju.
Verzweifelungsvoll, *adj.* sasvim očajavajuć.
Verzweifler, *m.* očajanik, bezufanik.
Verzweigen, sich, *v. r.* razgranati se; weit verzweigt, na daleko razgranjen, razširen.
Verzwergen, *v. n.* okržljaviti.
Verzwickeln, *v. a.* metnuti laticu.
Verzwicken, *v. a.* uštipnuti, oštipnuti.
Verzwickt, s. Verzwackt.
Verzwiefachen, s. Verdoppeln.
Verzwisten, *v. a.* zavaditi.
Verzwirnen, *v. a.* prepresti.
Vesicatorium, s. Zugpflaster.
Vesper, *f.* (Vesperzeit), podvečerje, popasno doba; zur — essen, (j)užinati; (Gottesdienst), večernja; zur — läuten, zvoniti na večernju.
Vesperbrod, *n.* užina; das — essen, užinati.
Vespergloche, *f.* zvonjenje na večernju.
Vesperkost, *f.* Vespermahl, *n.* užina.
Vespern, *v. n.* užinati.
Vesperpredigt, *f.* večernja propověd.
Vesperzeit, s. Vesper.
Vesta, *f.* Vesta.
Vestalin, *f.* vestalica.
Vesuv, *m.* Vezuv; (feuersp. Berg), vulkan.
Vesuvian, *m.* vezuvijan.
Veteran, *m.* stari vojnik; doslužilac; (*fig.*) starina, veteran.
Veteranenzeichen, *n.* znak doslužioca.
Veterinär, *m.* živinar, lěkar živine.
Veterinärkunde, *f.* živinarstvo.
Veterinärschule, *f.* živinarnica.
Veto, *n.* veto; — sprechen, zakratiti.
Vettel, *f.* eine alte —, babetina, babuškara, ordulja, oštrokondja.
Vettelhaft, s. Liederlich.
Vetter, *m.* (Vaterbruder), stric, (*fam.*) čiča, čiko, ča; (Mutterbruder), ujak; (Geschwisterkind), bratučed; (Verwandte), rodjak; ein weitläufiger —, suro-dica.
Vettergunst, *f.* s. Nepotismus.
Vetterlich, *adj.* rodbinski.
Vettern, *v. a.* rodjačiti; sich —, *v. r.* rodjakati se.
Vetterschaft, *f.* srodstvo, rodbina.
Veration, *f.* draženje, zadirkivanje.
Veratorisch, *adj.* dražljiv.
Veriren, *v. a.* mučiti, kiniti; dražiti, zadirkivati.
Verirgurke, s. Springgurke.
Verirnelke, *f.* (*Lychnis coronaria*), re-pulja.
Verirung, s. Veration.
Vezir, *m.* vezir.
Vezirschaft, *f.* vezirstvo.
Viaduct, *m.* cestovod.
Viaticum, *n.* poputnina.
Vibration, *f.* trepet.
Vibriren, *v. n.* trepetati, koletati.
Vicar, *m.* naměstnik; bischöflicher —, biskupski naměstnik.
Vicariat, *n.* naměstništvo.
Viceadmiral, *m.* pomorski podvojvoda.
Vicebanus, *m.* podban.
Vicebürgermeister, *m.* gradski podnačelnik.
Vicegespan, *m.* podžupan.
Vicegespanschaft, *f.* podžupanija.
Vicekönig, *m.* kraljev naměstnik.
Vicinal, *adj.* susědski.
Vicognathier, *n.* (*Auchenia vicunna*), vikunja.
Victoria, *f.* poběda.
Vide, gledaj.
Vidi, vidio.
Vidimiren, *v. a.* ověrovati, vidimovati.
Vidimirung, *f.* ověrovanje, vidimovanje.
Vieh, *n.* (unvernünft. Thiere), živina; skot; (Hausthier). stoka; (Rind—), goveda, marha (marva); zehn Stück —, deset glavah stoke, marhe; so dumm als das —, telac Božji; ein rechtes —, pravi skot.
Vieharznei, *f.* lěk za stoku; skotski, marvinski lěk.
Vieharzneibuch, *n.* živinarska lěkaruša.
Vieharzneikunst, *f.* živinarstvo, živinsko, marvinsko lěkarstvo.
Vieharzneischule, *f.* živinarnica
Viehargt, s. Thierarzt.
Viehbeschau, *f.* pregled stoke (marve).
Viehbesinge, s. Moosbeere.
Viehbeule, s. Dasselbeule.

Digitized by Google

Viehbreme, Viehbremſe, *f.* (*Tabanus*), obad.
Viehdieb, *m.* stokokradica. [(marve).
Viehdiebſtahl, *m.* kradja stoke, marhe
Viehdiſtel, ſ. Mariendiſtel.
Viehfall, *m.* upadak, crkavica (stoke).
Viehfliege, ſ. Viehbreme.
Viehfutter, *n.* krma, pića za stoku (marvu).
Viehgattung, *f.* vrsta stoke, marhe (marve).
Viehgras, *n.* (*Poa*), vlasnjaća. [vom).
Viehhandel, *m.* trgovina stokom (mar-
Viehhändler, *m.* trgovac stoke (marve).
Viehheit, *f.* skotstvo.
Viehherde, *f.* čreda, buljuk (govedah).
Viehhirt, *m.* pastêr, čobanin, govedar.
Viehhof, *m.* obor. [ve).
Viehhut, *f.* čuvarina, čuvanje stoke (mar-
Viehhutung, *f.* pašnik. [stvo.
Viehhiſch, *adj.* skotski; —es Weſen, skot-
Viehkrankheit, *f.* marvinska bolest.
Viehkraut, ſ. Grundheil.
Viehluſt, *f.* skotska naslada.
Viehmagd, *f.* kravarica.
Viehmarder, ſ. Baummarder.
Viehmarkt, *m.* marvinski sajam, vašar; (—platz), trg za stoku (marvu).
Viehmaſt, *f.* gojenje stoke (marve).
Viehmuhme, *f.* stanarica.
Viehpacht, ſ. Kuhpacht.
Viehpeſt, *f.* marvinska kuga.
Viehpocke, ſ. Kuhpocke.
Viehraub, *m.* grabež stoke (marve).
Viehräuber, *m.* otimač stoke (marve).
Viehreich, *adj.* stočan, marven.
Viehſchade, *m.* popaša, potrica.
Viehſchatz, *m* porez od stoke (marve).
Viehſchelle, *f.* klepka, klepetuša.
Viehſchinder, *m.* živoder, derač, guljar.
Viehſchlachtung, *f.* klanje stoke (marve).
Viehſchwemme, *f.* plov. [mora.
Viehſeuche, *f.* marvinska pošast, pošlica,
Viehſinn, ſ. Beſtialität.
Viehſtall, *m.* staja; hlêv, košara; (Rind-—), govedar(nic)a, štala.
Viehſtand, *m.* stoka, marva.
Viehſterben, *n.* crkavica.
Viehſteuer, *f.* ſ. Viehſchatz.
Viehtrank, *m.* napoj.
Viehtränke, ſ. Tränke.
Viehtreiber, *m.* gončin.
Viehtrieb, *m.* gonjenje stoke; ſ. Viehtrift; Viehweg. [Viehweide.
Viehtrift, *f.* pravo na pašu; ſ. Viehweg;
Viehvogel, *m.* (*Pastor roseus*), skakavčar.
Viehweg, *m.* progon. [marvu).
Viehweide, *f.* pašnik, pašnjak (za stoku,
Viehweſen, *n.* stočarstvo.
Viehwurzel, ſ. Grundheil.
Viehzehnte, *m.* desetak od stoke.
Viehzins, *m.* daća od stoke.
Viehzoll, *m.* carina od stoke.
Viehzucht, *f.* stočarstvo, skotarstvo, pačenje stoke, marve.
Viehzüchter, *m.* stočar.

Vielbohne, ſ. Feigbohne.
Viel, *adj.* mnogi; —e Güter, silno blago; es bedarf ſo —er Worte nicht, netreba toliko rêčih; zu —e, premnogi; wie — ſind eurer? koliko vas ima? es ſind ihrer —, mnogo ih je, jačina ih je; —en Fleiß auf etwas verwenden, uložiti veliku pomnju u što; ſich —e Mühe geben, vrlo se mučiti, truditi; —, *adv.* mnogo; vele; zu —, odviše, suviše; ſehr —, sila; puno; es hätte nicht — gefehlt, ſo wäre er gefallen, za malo nepade; zu — iſt ungeſund, ništa preko mêre; gleich —, sve jedno; wie —, koliko; ſo —, toliko.
Vieladerig, *adj.* mnogožili, mnogih žilah.
Vielähnig, *adj.* mnogoklasi.
Vielarm, *m.* (*Hydra*), sveživ.
Vielarmig, *adj.* mnogoruk, mnogih rukah.
Vielartig, *adj.* mnogovrstan.
Vieläſtig, *adj.* razgranjen, granat.
Vieläugig, *adj.* mnogook, veleok, mnogih očijuh.
Vielarig, *adj.* mnogoosan.
Vielbändig, *adj.* od mnogih svezakah.
Vielblumt, *adj.* mnogocvêtan.
Vielbedeutend, *adj.* vrlo znamenit.
Vielbegabt, *adj.* velikih darovah duha.
Vielbejahrt, *adj.* prestar.
Vielbeſagt, *adj.* često pomenut.
Vielbeſaitet, *adj.* mnogožičan, veležičan.
Vielbeſungen, *adj.* često spêvan.
Vielbeugig, *adj.* izprevijan.
Vielblattig, Vielblätterig, *adj.* mnogolistan, velelistan; (*polyphyllus*), mnogolapan; (*polypetalus*), mnogolatičan.
Vielblumig, *adj.* mnogocvêtan.
Vielbrüderig, *adj.* (*polyadelphus*), mnogosunićan.
Vieldeutig, *adj.* mnogoznačan. [značje.
Vieldeutigkeit, *f.* mnogoznačnost, mnogo-
Vieleck, *n.* mnogonuglica, poligon.
Vieleckig *adj.* mnogonuglen.
Vieleckswinkel, *m.* kut u mnogonuglici.
Vielehig, *adj.* (*polygamus*), mêšovit.
Vielerfahren, *adj.* veleizkusan; (spr.) bio je na situ i na rešetu.
Vielerlei, *adj.* mnogovrstan, razlik, različit, mnogi; ich habe — in der Welt erfahren, svašta sam na svêtu ogledao.
Vieleſſer, ſ. Vielfraß.
Vielfach, *adj.* mnogostruk; die —e Zahl, množina, mnogobrojnik; —, *adv.* etwas — zuſammenlegen, presomititi što; — gebildet, mnogostrano uzobražen.
Vielfächerig, *adj.* mnogotini.
Vielfaltig, *adj.* nabran, saborit.
Vielfältig, *adj.* mnogostruk, mnogostručan; —e Frucht bringen, velekrat roditi; —er Nutzen, mnogovrstna korist; —e Bitten, mnoge, česte molbe.
Vielfältigkeit, *f.* mnogostručnost, različitost; velekratnost.

Digitized by Google

Vielfarbig, *adj.* od više mastih (bojah), raznomanjast; šaren.
Vielfarbigkeit, *f.* šarenost.
Vielfeldig, *adj.* velepoljski.
Vielflügelig, *adj.* velekrili.
Vielförmig, *adj.* raznolik, mnogoličan.
Vielfraß, *m.* izjelica, ždero, ždera, žderonja, žderalica; (*Ursus gulo*), rosomaha; ſ. Pelikan.
Vielfräßig, *adj.* proždrljiv.
Vielfräßigkeit, *f.* proždrljivost.
Vielfraßſchnecke, *f.* (*Bulimus*), gladnica.
Vielfrüchtig, *adj.* mnogoplodan.
Vielfuß, *m.* (*Julus*), stonoga; (*Scolopendra*), striga.
Vielfüßig, *adj.* mnogonog.
Vielfußſchnecke, *f.* (*Strombus millipeda*), krilac stonožac.
Vielgangig, *adj.* od više hodnikah.
Vielgebildet, *adj.* vrlo obrazovan, uzobra-
Vielgefaltet, *adj.* nabran. [žen.
Vielgeleſen, *adj.* ein —es Buch, knjiga od mnogih čitana. [preljubezan.
Vielgeliebt, *adj.* veleljubljen; premio;
Vielgeprüft, *adj.* vrlo izkušan.
Vielgereiſet, *adj.* ein —er Mann, čovêk, koji je ogledao mnogo svêta.
Vielgerudert, *adj.* sa mnogimi vesli.
Vielgeſchäftig, *adj.* imajući puno posla.
Vielgeſchwiſter, *n.* (*polyadelphia*), mnogobratstvo.
Vielgeſtalt, *f.* mnogoličje.
Vielgeſtaltig, *adj.* mnogoličan.
Vielgetreu, *adj.* prevêran.
Vielgeübt, *adj.* vičan.
Vielgewandert, ſ. Vielgereiſet.
Vielgewandt, *adj.* vrlo vêšt.
Vielgezackt, *adj.* izreckan. [sgloban.
Vielgliederig, *adj.* mnogočlan, mnogo-
Vielgötterei, *f.* mnogoboštvo, veleboštvo.
Vielgut, ſ. Bergeppich.
Vielhaarig, *adj.* kosast.
Vielhabend, *adj.* imajući mnogo.
Vielhalmig, *adj.* mnogovlatan.
Vielhändig, *adj.* mnogoruk.
Vielhäuptig, *adj.* mnogoglav.
Vielhäutig, *adj.* mnogokožan.
Vielheit, *f.* množ *f.*, množtvo, množina.
Vielherrſchaft, *f.* mnogovladje. [kari.
Vielhufer, *pl.* (*Multungula*), mnogopap-
Vieljährig, *adj.* mnogolêtan, mnogogodišnji; od vele, više godinah.
Vielköpfig, ſ. Vielhäuptig.
Vielkörnig, *adj.* mnogozrn.
Vielkundig, *adj.* vrlo vêšt.
Vielleicht, *adv.* može-biti, možda, zar.
Vielllöcherig, *adj.* velerupan.
Vielmächtig, *adj.* premogućan, uzmnožan.
Vielmal, Vielmals, *adv.* mnogo putih i putah, višeputah, višekrat, čestokrat; ich danke Ihnen —, hvala Vam do Boga; hvala Vam od neba do zemlje.
Vielmalig, *adj.* čestokratan, čest.
Vielmännerei, *f.* mnogomužtvo; (*Polyandria*), mnogoprašnjaci.
Vielmänn(er)ig, *adj.* mnogomužki.
Vielmehr, *adv.* dapače, pače; suviše.
Vielnamig, *adj.* mnogoimen.
Vielpaarig, *adj.* od vele parah. [vah.
Vielräderig, *adj.* od mnogo kolah, točko-
Vielreihig, *adj.* od vele vrstah, redovah.
Vielſagend, *adj.* das iſt ein —es Wort, to će mnogo reći, to je znamenita rêč.
Vielſaitig, *adj.* od mnogih žicah.
Vielſamig, *adj.* mnogosêmeni.
Vielſchläfer, *m.* spavalo.
Vielſchotig, *adj* od vele mohunah.
Vielſchreiber, *m.* mnogopis.
Vielſchreiberei, *f.* mnogopisje, pisarija.
Vielſeitig, *adj.* mnogostran, velestran; —e Nachfrage, mnogo propitivanje; mnoge naručbe.
Vielſeitigkeit, *f.* mnogostranost.
Vielſinnig, *adj.* ein —es Wort, rêč od više smislovah. [četrcêpan.
Vielſpaltig, *adj.* od četiri cêpa, cêpca;
Vielſpelzig, *adj.* veleplêvni.
Vielſtämmig, *adj.* od više stabalah.
Vielſtimmig, *adj.* mnogoglasan.
Vielſtrahl, *m.* (*Asterias multiradiata*), veletrak.
Vielſtrahlig, *adj.* od mnogo zrakah.
Vielſylbig, *adj.* od mnogih slovakah.
Vielthätig, *adj.* vele radin.
Vieltheilig, *adj.* od mnogo dêlovah, čestih.
Vielverlangend, *adj.* vele ištući.
Vielvermögend, *adj.* možden, velemožan.
Vielvermögenheit, *f.* velemožnost, mož-
Vielweiber, *m.* mnogoženac. [denost.
Vielweiberei, *f.* mnogoženstvo.
Vielweibig, *adj.* mnogožen.
Vielweniger, *adv.* akamo-li, nekmo-li.
Vielwerthen, *pl.* Ew. —, vrêdni obraze.
Vielwinkelig, *adj.* velekutan.
Vielwiſſend, *adj.* veleznao, mnogoznao.
Vielwiſſer, *m.* svaštoznanac, čudoznalac, veleznalica.
Vielwiſſerei, *f.* svaštoznanstvo.
Vielwortig, *adj.* velerêčan.
Vielzackig, *adj.* veleperni.
Vielzahl, *f.* množina, mnogobrojnik.
Vielzählig, *adj.* velebrojni, mnogobrojni.
Vielzähnig, *adj.* velezub.
Vielzopf, *m.* velekikač.
Vielzüngig, *adj.* velejezičan; (*polyglottus*), u više jezikah
Vier, *num.* četiri; — Männer, četiri muža; — Weiber, četiri žene; — Kinder, četvoro dêce; Einer von Vieren, jedan od četvorice; es waren ihrer —, bila su četvorica; alle —e von ſich ſtrecken, (spr.) otegnuti četiri noge i peti rep; auf allen —en, četveronožke, počtvorke, počtvoronože, pobaučke, požabke; auf allen —en kriechen, bauljati, četveronošiti se, na-

Digitized by Google

četveronožiti se; pobaučke, četveronožke ići, hoditi; mit —en fahren, voziti se u četver; voziti se na četiri

Vier, *f.* četvorka, četvrtica. [konja.

Vierähren, *v. n.* trećačiti.

Vierarmig, *adj.* od četiri ruke; (*fig.*) od četiri kraka; ein —er Leuchter, svěćnjak od četiri parožka.

Vierästig, *adj.* četrgran. [suoka.

Vierauge, *n.* (*Anableps tetrophthalmus*),

Veräugelein, *n.* s. Quakente.

Vieräugig, *adj.* četirok, od četiri oka.

Vierbändig, *adj.* od četiri knjige i. svezka.

Vierbeinig, *adj.* četrnog, četveronožan, od četiri noge.

Vierbeinige, *m.* četrnožac.

Vierblatt, *n.* (*Paris quadrifolia*), krstac, vranino oko.

Vierblattig, Vierblätterig, *adj.* četrlistan, od četiri lista. [cvětka.

Vierblumig, *adj.* četrcvětan, od četiri

Vierbuchstabig, *adj.* od četiri pismena i. slova. [savez.

Vierbund, *m.* svezak četvorice; četvorni

Vierdrähtig, *adj.* četverožičan, od četiri

Viere, *f.* s. Vier, *f.* [žice.

Viereck, *n.* četveronuglac; četvorina; (Quarré), šuplje kolo; (*Ostracion cubicus*), kockasti crepovac; (*Tetragonia*), četrbok; (*Lithosia quadra*), četverovetac.

Viereckig, *adj.* četverovetan; četveronugli, na četiri nugla; (*fig.*) s. Vierschrötig.

Viereimerig, *adj.* od četiri vedra; ein —es Faß, četvorka, četvrtak.

Vierellig, *adj.* od četiri lakta.

Vieren, *v. a.* četvoriti, učetvoriti; eine gevierte Zahl, četvorni broj.

Vierer, *m.* četiri. [vrsti.

Viererlei, *adj.* četverovrstan, od četiri

Vierfach, *adj.* četverostruk, četverogub, od četiri struke; —e Strafe, četiri kazni.

Vierfache, *n.* četvorina; četiri puta onoliko; um das —, četvorinom (više).

Vierfächerig, *adj.* od četiri pretinca i. pregradka.

Vierfältig, *adj.* četvorni, četverogub; —e Frucht tragen, donositi jedan po

Vierfältigen, *v. a.* učetvoriti. [četiri.

Vierfärbig, *adj.* četveromastan, od četiri masti (boje).

Vierfaserig, *adj.* od četiri vlakanca.

Vierflach, *n.* četvorac. [plohe.

Vierflächig, *adj.* četrplošan, od četiri

Vierfrüchtig, *adj.* četrplodan.

Vierfürst, *m.* četverovlastnik. [ronožac.

Vierfuß, Vierfüßer, Vierfüßler, *m.* četve-

Vierfüßig, *adj.* četveronog, četveronožan; die —en Thiere, četveronošci.

Viergang, *m.* četveronoženje, bauljanje.

Viergesang, *m.* četveropěv, kvartet.

Viergespann, *n.* četiri (konja).

Viergestirn, *adj.* sa četiri zvězde.

Viergestrichen, *adj.* sa četiri brka.

Viergetheilt, *adj.* razčetvoren.

Viergliederig, Viergliedig, *adj.* četveročlan, od četiri članka.

Viergroschenstück, *n.* četrgrošnjak.

Vierhafig, *adj.* sa četiri kuke.

Vierhänder, *m.* četveroručac.

Vierhändig, *adj.* četveroruk; (*mus.*) za četiri ruke.

Vierhängig, *adj.* sa četiri strane viseći.

Vierherr, *m.* četvoričnik, četrvlad.

Vierherrschaft, *f.* vlada četvorice.

Vierherrscher, s. Vierherr.

Vierhorn, *n.* (*Tetracera*), četrrožac.

Vierhörnig, *adj.* od četiri roga, četverorog; eine —e Mütze, kapa sa četiri roglja; (*Cottus quadricornis*), četveroroga glavočina. [selac.

Vierhufig, *adj.* ein —er Bauer, četvero-

Vierhügel, *m.* četrhumac.

Vierhundert, *num.* četiri sta, četiri stotine.

Vierhundertel, *n.* četvorostotnina.

Vierhundertmal, *adv.* četiri stotine putah.

Vierhundertste, *adj.* četrstoti.

Vierhundertzunge, *f.* (*Turdus polyglottus*), s. Melodist. [godje.

Vierjahr, *n.* četrgodje, četrléće, četvero-

Vierjährig, *adj.* četrgodan, četrlětan; četverolětan; od četiri godine; ein —es Pferd, konj-četvrtak; ein —es Mädchen, děvojka-četvrtačica.

Vierjährige, *m.* četrgodac; četvrtâk; —, *f.* četrgodica, četvrtačica; —, *n.* četrgodče.

Vierjährlich, *adj.* svake četvrte godine.

Vierkanter, *m.* (*Tetragonurus*), četrbridac.

Vierkantig, *adj.* na četiri bridi, sěka, srha.

Vierklappig, *adj.* četrklopan, sa četiri

Vierkörnig, *adj.* sa četiri zrna. [klopca.

Vierkriecher, *m.* četveronožac.

Vierlappig, *adj.* četverokrpan.

Vierling, *m.* četvrtak; (der vierte Theil), četvrtalj. [moćan.

Viermächtig, *adj.* (*tetradynamus*), četr-

Viermal, *adv.* četiri puta, četiri krat.

Viermalig, *adj.* četverokratan, četvero-

Viermann, *m.* četverovlad. [putan.

Viermännerig, *adj.* četrmužki.

Viermännisch, *adj.* za trojicu.

Viermonatig, *adj.* četrmesečan, od četiri měseca.

Viermonatlich, *adj.* svaki četvrti měsec.

Vierorten, *v. a.* učetvoriti.

Vierortig, s. Viereckig.

Vierpercentig, *adj.* četirinastotni.

Vierpfünder, *m.* četrfuntaš.

Vierpfündig, *adj.* od četiri funte.

Vierräderig, *adj.* od četiri, sa četiri, na četiri kola, točka.

Vierreihig, *adj.* u četiri reda, vrste.

Vierruderig, *adj.* sa četiri, na četiri vesla.

Digitized by Google

Viersaitig, *adj.* četverožičan, od četiri žice, na četiri strune.
Viersamig, *adj.* sa četiri sěmenke.
Viersäulig, *adj.* sa četiri, od četiri stupa.
Vierschäftig, *adj.* na četiri nićanice.
Vierschaufler, *m.* dvizica.
Vierschildig, *adj.* od četiri štita.
Vierschneidig, *adj.* sa četiri bridi, sěka.
Vierschrötig, *adj.* (ſtark), zadrigao; zavrzan; (plump), stepen; ein —er Menſch, suklata, sumlata, zavrzalo.
Viersеitig, *adj.* na četiri strane.
Viersitzig, *adj.* sa četiri sědka; za četvoricu. [razcěpljen.
Viерſpaltig, *adj.* četrcěpan; na četvoro
Vierſpännig, *adj.* ein —er Wagen, kola sa četiri, na četiri konja.
Viersреichig, *adj.* sa četiri žbice.
Viersреlzig, *adj.* četrplěvan.
Viersреitzig, *adj* sa četiri šiljka.
Vierſtachlig, *adj.* sa četiri bodlje.
Vierſtimmig, *adj.* za četiri glasa; četveroglasan; ein —es Geſangſtück, četveropěv.
Vierſtockig, *adj.* na četiri sprata, boja, kata; ein —es Haus, četrkatnica, kuća na četiri sprata, kata.
Vierſtrahlig, *adj.* od četiri traka, zrake.
Vierſtückig, *adj.* od četiri komada.
Vierſtündig, *adj.* četrsatan, od četiri sata.
Vierſtündlich, *adj.* svaki četvrti sat, svake četvrte ure.
Viertägig, *adj.* četrdnevni, od četiri dana.
Viertäglich, *adj.* svaki četvrti dan; das —e Fieber, četvrtača(-groznica).
Viertausend, *num.* četiri tisuće, hiljade.
Viertausendſte, *adj.* četverotisućni.
Vierte, *adj.* četvrti; zum —en Male, četvrtom, četvrti put; den —en Jänner, na četvrtoga sěčnja.
Vierte, *f.* četvrtica.
Viertehalb, *adj.* tri i pol.
Viertel, *n.* četvrt *f.*, četvrtina, čerek*, frtalj; (Kalbs—), četvrtica, čerek; (Mondes—), četvrt; das erſte —, prvak, prva četvrt; mladjak; das letzte —, trećak, poslědnja četvrt; d. Mond iſt im erſten —, prva je četvrt; (Stadt—), preděl; es iſt drei — auf drei, sad je tri četvrti na tri, tri frtalja na tri; (Maß), četvrtalj.
Viertelader, *f.* četvrtnica.
Viertelbauer, *m.* četvrt-selac, četvrtinjar.
Viertelbogen, *m.* četvrt lista, arka, tabaka; ſ. Viertelkreis.
Viertelеimerfaß, *n.* frtaljče.
Viertеler, *m.* četvrtar.
Viertelgut, *n.* Viertelhufe, *f.* četvrt (frtalj) selišta.
Viertelherr, *m.* desetnik.
Viertelhufner, ſ. Viertelbauer.
Vierteljahr, *n.* četvrtgodje, četvrtlěće, četvrt godine, tri měseca; das Kind iſt ein — alt, ima dětetu četvrt godine i. tri měseca.
Vierteljahrgehalt, *m.* Vierteljahrgeld, *n.* troměsečna plata; plata na četvrt godine.
Vierteljahrhundert, *n.* četvrt stoljeća.
Vierteljährig, *adj.* četvrtlětan, od četvrt godine; troměsečan.
Vierteljährlich, *adj.* svake četvrt godine.
Viertelkreis, *m.* četvrt kruga.
Viertelloth, *n.* četvrt lota; ſ. Quentchen.
Viertelmaß, *n.* měrica, litra.
Viertelmeiſter, *m.* desetnik. [tinka.
Viertelmetze, *f.* četvrt, četvrtalj, četvr-
Viertеln, *v. a.* razčetvoriti; razděliti, razsěći na četvoro; —, *v. n.* das Getreide viertelt gut, ſ. Scheffeln; die Uhr viertelt, dobnjak (ura, sat) bije četvrti (frtalje).
Viertelnote, *f.* četvrtna kajda, nota.
Viertelpauſe, *f.* četvrtna stanka.
Viertelpfund, *n.* četvrt (frtalj) funte.
Viertelpfündig, *adj.* od četvrt (frtalj) funte.
Viertelſchlag, *m.* bijenje, udaranje četvrtih.
Viertelſchlagwerk, *n.* četvrtno bilo.
Viertelſtunde, *f.* četvrt (frtalj) ure, sata.
Viertelſtündig, *adj.* četvrtsatan, od četvrt ure, sata.
Viertelſtündlich, *adv.* svaku četvrt ure.
Viertelthaler, *m.* četvrt talira.
Viertelton, *m.* četvrt (glasa).
Viertelwüchſig, *adj.* istom nikao.
Viertens, *adv.* četvrto.
Viertheil, Viertheilen, ſ. Viertel, Vierteln.
Viertheilig, *adj.* razčetvoren; od četiri děla. [ling.
Vierting, *m.* četvrt (frtalj) funte; ſ. Vier-
Viertler, ſ. Vierteler.
Vierundzwanzigguldenfuß, *m.* měra od dvadeset i četiri forinta.
Vierung, *f.* četvorenje; ſ. Viereck.
Vierverein, *m.* savez četvorice.
Viervers, *m.* četvorna kitica.
Viervierteltakt, *m.* takt od četiri četvrti.
Vierwinkelig, *adj.* četrkutan, četvorokutan. [dělje.
Vierwöchentlich, *adj.* svake četvrte ne-
Vierwöchig, *adj.* od četiri nedělje danah.
Vierzack, *m.* četrperac.
Vierzackig, *adj.* četrperan, četrper.
Vierzählig, *adj.* četrbrojni.
Vierzähnig, *adj.* četrzub, od četiri zuba.
Vierzehn, *num.* četrnaest; — Kinder, četrnaestoro děce; es kamen — Perſonen zurück, četrnaestorica su se povratila.
Vierzehig, *adj.* četvoroprst; —e Käfer, četvoroprstaši.
Vierzehner, *m.* (Ziffer), četrnaestka; (14 Perſon.) četrnaestorica, četrnaestorina; (Einer von vierzehn), četrnaestnik.
Vierzehnerlei, *adj.* četrnaestovrstan, od četrnaest vrstih.
Vierzehnfach, Vierzehnfältig, *adj.* četr-

Digitized by Google

naestorni, četrnaestogub, četrnaestostruk. [stopah.
Vierzehnfüßig, *adj.* od četrnaest nogah,
Vierzehnhundert, *num.* četrnaest stotinah; tisuća i. hiljada i četiri sto.
Vierzehnjährig, *adj.* četrnaestolětan, četrnaestogodišnji; od četrnaest godinah.
Vierzehnjährige, *m.* četrnaestak.
Vierzehnmal, *adv.* četrnaest putah i. krat.
Vierzehnmonatig, *adj.* od četrnaest měsecih. [i. satih.
Vierzehnstündig, *adj.* od četrnaest urah
Vierzehntägig, *adj.* od četrnaest danah.
Vierzehntausend, *num.* četrnaest tisućah i. hiljadah.
Vierzehnte, *adj.* četrnaesti; zum —en Mal, četrnaestom, četrnaesti put.
Vierzehntehalb, *adj.* trinaest i po(l).
Vierzehntel, *n.* četrnaestina.
Vierzehntens, *adv.* četrnaesto.
Vierzeilig, *adj.* od četiri redca, vrste; e. —er Vers, četveroredac; —e Gerste, ječam-četveroredac.
Vierzeiten, *pl.* kvatri.
Vierzig, *num.* četrdeset; četrest; — Stück Vieh, četrdesetero govedah; — Menschen, četrdesetorica; er ist schon in die —, već je navršio četrdeset godinah.
Vierzig- (in Zus.) četrdeseto-, četresto-, od četrdeset. [desetorka.
Vierzigeimerfaß, *n.* četrdesetačka, četr-
Vierziger, *m.* (Ziffer), četrdesetica; (40 Stück), četrdesetina, četrdesêtak; (von 40 Jahren), četrdesêtāk; (Einer von 40), četrdesetnik; (b. Kind) s. Milchgrind. [lah).
Vierzigerlei, *adj.* od četrdeset vrstih (fe-
Vierzigfach, Vierzigfältig, *adj.* četrdesetorni.
Vierzigjährig, *adj.* od četrdeset godinah.
Vierzigmal, *adv.* četrdeset krat i. putah.
Vierzigpfündig, *adj.* od četrdeset funtih.
Vierzigste, *adj.* četrdeseti; zum —n Mal, četrdesetom.
Vierzigstehalb, *adj.* trideset devet i po(l).
Vierzigstel, *n.* četrdesetnina, četrdeseti dio.
Vierzigstens, *adv.* četrdeseto. [satih.
Vierzigstündig, *adj.* od četrdeset urah i.
Vierzigtägig, *adj.* od četrdeset danah.
Vierzinkig, s. Vierzackig.
Vierzollig, *adj.* od četiri palca.
Vierzüngig, *adj.* četrjezičan.
Vietsbohne, s. Schminkbohne.
Vigilien, *pl.* (Vorabend), nadvečerje; (Nachtwache), bdenije, panihida.
Vigiliren, s. Wachen.
Vignette, *f.* sličica, vinjeta.
Vikar, Viktualien usw. s. Vicar usw.
Villa, *f.* zaselak.
Vinculiren, *v. a.* eine Obligation —, svezati zadužnicu.
Vindication, *f.* tužba za svojinu. [trag.
Vindiciren, *v. a.* tražiti, iskati svoje na-
Vin-refosco, *m.* rebulica.
Violation, *f.* oskvrna.
Violblau, *adj.* ljubičast.
Viole, *f.* s. Veilchen; (*mus.*) gusle, viola.
Violengelb, *adj.* šebojast.
Violenkraut, *n.* ljubičica.
Violenmoos, Violenstein, s. Veilchenmoos.
Violent, *adj.* žestok; silovit.
Violenz, *f.* nasilica.
Violett, *adj.* ljubičast.
Violin, *n.* ljubičnina, violin.
Violine, *f.* guslice, violina, hegede.
Violinist, *m.* gusličar, violinista.
Violon, *n.* guslina, violun.
Violonist, *m.* guslinar, violonista.
Violoncell, *n.* gusle, violončelo.
Violoncellist, *m.* guslar, violončelista.
Violrebe, *f.* s. Jasmin.
Viper, *f.* ljutica, aspida*.
Vipergift, *n.* otrov od ljutice.
Vipergras, s. Natterkraut. [krug.
Vipernatter, *f.* (*Vipera Prester*), crno-
Viperwespe, Viperwurzel, s. Schlupfwespe, Natterkraut.
Virilität, *f.* mužtvo.
Virtuose, *m.* izvrstnik, virtuoz; er ist ein — auf dem Pianoforte, izvrstno udara fortepian.
Virtuosin, *f.* izvrstnica, virtuoza.
Virtuosität, *f.* izvrstnoća.
Vis-a-vis, *adv.* na prema, u prema; sie ist mein —, sučeljava se sa mnom; sědi naprema meni.
Visage, *f.* (ver.) obrazina.
Visetholz, *n.* rujevina.
Vision, *f.* utvara, utvor; ich hatte eine —, prividělo mi se.
Visionär, *m.* vidovnjak.
Visir, *n.* (am Helme), prozirka, prozirnica; provirka; das — herablassen, spustiti prozirnicu; (am Schießgewehr), očnik, sěnjaj, puce, nišan.
Visiren, *v. a.* pregledati; (ein Gefäß —), podměriti, podměravati, baždariti; (aufs Korn nehmen), zaměriti; gadjati.
Visirer, *m.* baždar, vizirdžija.
Visirkorn, *n.* očnik, sěnjaj, puce, nišan.
Visirlinie, *f.* (crta-)glednica.
Visirmaß, *n.* baždarska měra.
Visirstab, *m.* baždarnik, vizir.
Visitation, *f.* razgled; s. Durchsuchung.
Visitator, *m.* razglednik.
Visite, *f.* pohod, posět.
Visitekarte, *f.* posětnica.
Visitenstube, *f.* sretaonica, posědnik.
Visitiren, *v. a.* razgledati; s. Durchsuchen.
Vista, à —, na pokaz.
Visur, *f.* zaměra.
Vitriol, *m.* grüner —, galica; blauer —, s. Blaustein; weißer —, s. Zinkvitriol; — sieden, variti galicu; s. Vitriolöl.
Vitriolartig, *adj.* galičast.
Vitriolerde, *f.* galičava zemlja.

Digitized by Google

Vitriolerz, *n.* galičnjak.
Vitriolgeist, *m.* galična žesta.
Vitriolhaltig, *adj.* galičav.
Vitriolhütte, *f.* galičara, galičarnica.
Vitriolig, *adj.* galičav.
Vitriolisch, *adj.* galičast.
Vitriolkies, s. Schwefelkies.
Vitriolkrystall, *m.* ledac, kristal od galice.
Vitriollauge, *f.* galičnica.
Vitriolmeister, *m.* galičar.
Vitriolöl, *n.* sumporna kiselina.
Vitriolsalz, *n.* hemiprismatisches —, galica; prismatisches —, bela galica; tetartoprismatisches —, plavetnjak.
Vitriolsieder, *m.* galičar.
Vitriolsiederei, *f.* Vitriolsudwerk, *n.* s. Vitriolhütte.
Vitriolwasser, *n.* galičnica.
Vitriolwerk, *n.* s. Vitriolhütte.
Vivance, *adv.* (*mus.*) živahno.
Vivat, *n.* živio; ein — bringen, vikati, viknuti živio.
Vizeadmiral usw s. Viceadmiral usw.
Vließ, *n.* runo; d. goldene —, zlatno runo.
Vocal, *m.* glasac, samoglasac.
Vocalharmonie, *f.* skladnost (samo)glasacah.
Vocalismus, *m.* samoglasje.
Vocallos, *adj.* bez (samo)glasca.
Vocalmusik, *f.* pěvstvo.
Vocaltonleiter, *f.* ljestvica (samo)glasacah.
Vocalverschmelzung, *f.* stapanje (samo)glasacah.
Vocalwechsel, *m.* proměna, izměna (samo)glasacah.
Vocalzusammenziehung, *f.* stega (samo)glasacah.
Vocativ, *m.* vokativ, peti padež.
Vogel, *m.* ptica; (spr.) man kennt den — an den Federn, kakvo gnězdo, takva ptica; großer —, großes Nest, što je veća ptica, veće joj gnězdo treba; ein jeder — pfeift, wie ihm der Schnabel gewachsen ist, svaka ptica svojim glasom pěva; ein loser —, vragolan; (im Eie), vez, svezak.
Vogel- (in Zus.) ptičji.
Vogelauge, *n.* (*Primula farinosa*), brašnava jagorčina.
Vogelbauer, *m.* krletka, kavez.
Vogelbeerbaum, *m.* (*Crataegus torminalis*), brek.
Vogelbeere, *f.* brekinja; s. Eberesche;
Vogelbeize, *f.* lov sokolom.
Vögelchen, *n.* ptičica, ptič; (*coll.*) ptičad.
Vogeldarm, *m.* (*Serpula glomerata*), klupkasta gmizavica.
Vogeldeuter, *m.* gatalac u ptice.
Vogeldeutung, *f.* gatanje u ptice.
Vogeldunst, *m.* gmiza; sačma-ptičarica.
Vog(e)ler, *m.* ptičar.
Vogelerbse, s. Vogelwicke.
Vogelfalk, *m.* kobac.
Vogelfalle, *f.* klonja, sklopica, labura.
Vogelfang, *m.* ptičarstvo; (das Vogelfangen), ptičji lov, ptičarenje; wir gehen auf den —, idemo loviti ptice; (Ort), gumance.
Vogelfänger, *m.* ptičar.
Vogelfeder, *f.* ptičje pero.
Vogelflinte, *f.* (puška-)ptičarica.
Vogelflug, *m.* lećenje ptica.
Vogelfraß, *m.* zobnja; der Weizen ist dem — unterworfen, ptice zoblju pšenicu; s. Vogelfutter.
Vogelfrei, *adj.* er ist —, bez milosti je, bez pravice je; Einen für — erklären, lišiti koga svake pravice.
Vogelfuß, *m.* (*Ornithopus*), tić-noga, ljubidrag.
Vogelfutter, *n.* ptičja hrana.
Vogelgarn, *n.* mreža (za ptice).
Vogelgarten, *m.* ptičnjak.
Vogelgeier, *m.* (*Vultur cinereus*), sivi jastreb, jastrebinac, vrabčar, ptičar.
Vogelgesang, *m.* pěvanje, pěsme ptica.
Vogelgeschlecht, *n.* rod ptica.
Vogelgeschrei, *n.* ptičja graja.
Vogelgras, *n.* s. Wegetritt.
Vogelhandel, *m.* trgovina pticami.
Vogelhändler, *m.* trgovac ptica, ptičar.
Vogelhaube, s. Falkenhaube.
Vogelhaus, *n.* ptičnica, kobača, gajba; s. Vogelbauer.
Vogelhecke, *f.* ležnja, gnězda.
Vogelherd, *m.* (ptičarsko) gumno, gumance.
Vogelhen, *n.* s. Vogelwicke.
Vogelhirse, *f.* (*Lithospermum offic.*) biserka.
Vogelhütte, *f.* ptičarnica.
Vogelkäfich, s. Vogelbauer.
Vogelkamm, *m.* kresta, hober.
Vogelkenner, *m.* ptičar, pticoslovac.
Vogelkirschbaum, *m.* Vogelkirsche, *f.* (*Prunus avium*), sitnica.
Vogelklaue, *f.* s. Vogelfuß.
Vogelkleben, *m.* ptičarski procěp.
Vogelknöterich, *m.* (*Polygonum aviculare*), rdesalj, dvornik.
Vogelkraut, *n.* das gemeine —, s. Hühnerdarm; das große —, s. Hornkraut; das kleinste —, s. Hungerblümchen; Gauchheil.
Vogelkunde, *f.* (*Ornithologia*), pticoslovje.
Vogellaus, *f.* tekut, ptičja vaš.
Vogellausfliege, *f.* (*Hippobosca avicularis*), ptičji klop.
Vogellehre, s. Vogelkunde.
Vogelleicht, *adj.* lak kao pero.
Vogelleim, *m.* lěpak, veska.
Vogelmeier, *m.* s. Sandkraut.
Vogelmilbe, *f.* (*Dermanyssus avium*), ptičji raztoč.
Vogelmilch, *f.* (*Ornithogallum*), buljavka, ptičje mlěko.
Vogelmist, *m.* ptičjak, ptičji gnoj.
Vogelnäpfchen, *n.* korisce, kopanjica, valovak.
Vogelnest, *n.* (ptičje) gnězdo; (*Ophris*), mačkovo uho.
Vogelnetz, s. Vogelgarn.

Digitized by Google

Vogelperſpective, *f.* pogled ozgor; aus der —, gledan(o) ozgor.
Vogelpfeffer, *m.* paprika.
Vogelpfeife, *f.* cuvik.
Vogelpfote, *f.*; Vogelrohr, *n.*; Vogelfang, ſ. Vogelfuß; Vogelflinte; Vogelgeſang.
Vogelſchar, *f.* jato, kita (pticah).
Vogelſchau, *f.* pticogledja.
Vogelſchauer, *m.* pticogled.
Vogelſcheuche, *f.* strašilo.
Vogelſchießen, *n.* pucanje u pticu.
Vogelſchlag, *m.* klonja, klopka, kljusa, sklopica, labura.
Vogelſchlinge, *f.* omče, osila, vigovi (*pl.*).
Vogelſchnell, *adj.* brz kao ptica.
Vogelſchrecke; Vogelſchrot, ſ. Vogelſcheuche; Vogeldunſt.
Vogelſchwanzpfeifchen, *n.* svirala u repu od (drvene) ptice.
Vogelſeide, *f.* ſ. Flachsfraut.
Vogelſpeiſe, *f.* ptičja hrana.
Vogelſpieß, *m.* ražnjić. [ptičar.
Vogelſpinne, *f.* (*Mygale avicularia*), pauk-
Vogelſporn, *m.* ptičja ostruga (mamuza).
Vogelſpötter, *m.* ſ. Goldamſel.
Vogelſtange, *f.* folpan.
Vogelſtellen, *n.* ptičarenje.
Vogelſteller, *m.* ptičar.
Vogelſtrich, *m.* prolet (pticah).
Vogeltod, ſ. Schierling.
Vogeltraube, *f.* ptičnjak, slašćina.
Vogelwahrſager, ſ. Vogelſchauer.
Vogelwärter, *m.* ptičar. [hor.
Vogelwicke, *f.* (*Vicia cracca*), ptičji gra-
Vogelwildpret, *n.* ptičja divljač.
Vogelzug, *m.* seoba pticah.
Vogelzunge, ſ. Kornwinde.
Vogeſenſandſtein, *m.* vogežki pěskovac.
Vogler, ſ. Vogeler.
Voglerhütte, *f.* ptičarnica.
Voglerpfeife, *f.* (svirka-)vabilica; cuvik.
Voglerzeug, *n.* ptičarska sprava.
Vogt, *m.* (Kloſter—), zavětnik; titor; (Statthalter), naměstnik; (Amtmann), urednik, provizor; (Schloß—), dvorski, kastelan, porkulab; (Feld—), poljar, pudar; ſ. Verwalter; Vormund;
Vogtdienſt, *m.* pudarija. [Aufſeher.
Vogtei, *f.* zavětništvo, upravništvo.
Vogtherr, *m.* zavětnik, titor (crkve).
Vogtſchütz, *m.* poljar, pudar.
Vogue, *f.* das iſt en —, to se mili.
Vokal uſw. ſ. Vocal uſw.
Volk, *n.* (Nation), narod; (das gemeine —), puk; ein Weib aus dem —e, pučanka, pučka; e. Mann aus dem —e, pučanin; (ver.) golota; es war viel — in der Kirche, mnogo je bilo ljudstva, naroda i. župe u crkvi; (Truppen), viel —, silna vojska; (wdm.) ein — Rebhühner, kita jarebicah.
Volkarm, *adj.* slabo naseljen; bezpučan.
Volkbeglücker, *m.* srećitelj naroda.
Volkbeherrſcher, *m.* vladalac.
Volkbeſchreiber, *m.* narodopisac.
Volkbeſchreibung, *f.* narodopis.
Volkbezwinger, *m.* poběditelj naroda.
Völkchen, *n.* narodić.
Völkergeſchichte, *f.* pověstnica narodah.
Völkerkunde, *f.* narodoznanstvo; ſ Ethnographie. [pravo.
Völkerrecht, *n.* narodnje, medjunarodno
Völkerrechtlich, *adj.* narodno-pravni; po medjunarodnom pravu.
Völkerſchaft, *f.* pleme; narod.
Völkerſtaat, *m.* država od (više) narodah.
Völkerſtreit, *m.* narodnja razpra.
Völkerverein, *m.* savez narodah.
Völkerwanderung, *f.* seoba narodah.
Völkerzug, *m.* vojna narodah.
Volkgefällig, *adj* narodu omilio.
Volkheer, *n.* sila naroda.
Volkleer, *adj.* bezpučan.
Volklich, *adj.* pučki.
Volksmäßig, ſ. Populär.
Volkreich, *adj.* pučan, pun naroda.
Volksaberglaube, *m.* pučko sujevěrje.
Volksangelegenheit, *f.* pučka stvar; in —en, u pučkih poslovih.
Volksaufklärung, *f.* pučka prosvěta.
Volksaufwiegler, *m.* buntovnik.
Volksbewaffnung, *f.* oružanje naroda.
Volksbewegung, *f.* narodni pokret; gibanje naroda.
Volksbildung, *f.* narodna, pučka obrazovanost; (das Bilden des Volkes), obrazovanje naroda, puka.
Volksblatt, *n.* pučki list, časopis.
Volksbrauch, *m.* pučki običaj. [puk.
Volksbuch, *n.* pučka knjiga; knjiga za
Volksclaſſe, *f.* dio naroda; die hohern —n, više ruke ljudi; es waren dort alle —n vertreten, bilo je ondě svake ruke ljudih; die niedere —, prost puk,
Volksdichter, *m.* pučki pěsnik. [prostota.
Volksdruck, *m.* ugnjetavanje, gulež puka.
Volksfeind, *m.* neprijatelj puka.
Volksfeindlich, *adj.* puku zlobiv.
Volksfeſt, *n.* pučka, narodna svetkovina.
Volksfreund, *m.* prijatelj puka. [pučár.
Volksfreundlich, *adj.* pukoljubiv; ſ. Vo-
Volksführer, *m.* narodni vodja; puko-
Volksgarten, *m.* obći vrt. [vodja.
Volksgebrauch, ſ. Volksbrauch.
Volksgeiſt, *m.* narodni duh.
Volksgenoß, *m.* jednoplemenik; zemljak.
Volksgeſang, *m.* narodna, pučka pěsma.
Volksgeſchichte, *f.* narodna pověstnica.
Volksglaube, *m.* pučka věra; das iſt der —, to puk věruje.
Volksgunſt, *f.* pučja ljubav, milost; er genießt —, omilio je puku; u volji ga ima puk; nach — trachten, umiljati se, umiljavati se puku.
Volksgünſtling, *m.* narodni ugodnik, ljubimac, mitnjak.

Digitized by Google

Volksgut, *n.* narodno, pučko dobro.
Volkshaufen, *m.* gomila, rulja svèta.
Volksheer, *n.* narodna vojska.
Volksherrschaft, *f.* pučka, narodna vlada, demokratija. [mokratički.
Volksherrschaftlich, *adj.* pukovladni, de-
Volksherrscher, *m.* vladalac.
Volksklasse, ſ. Volksclasse. [naroda, puka.
Volkslehrer, *m.* pučki učitelj; učitelj
Volksleiter, Volkslenker, *m.* pukovlad,
Volksliebe, *f.* pučja ljubav. [vladalac.
Volksliebend, *adj.* prijatelj puka.
Volkslied, *n.* narodna, pučka pèsma.
Volksmährchen, *n.* pučka priča.
Volksmann, *m.* narodnjak, pučnjak, narodni čovèk; ſ. Volksgünſtling.
Volksmäßig, *adj.* pučki; prema puku.
Volksmeinung, *f.* mnenje naroda, puka; das iſt die —, tako misli narod, puk.
Volksmenge, *f.* množtvo, mnoš puka, naroda; ljudinstvo; ſ. Volkszahl.
Volksmörder, *m.* narodnji krvnik.
Volksname, *m.* rodno ime.
Volkspartei, *f.* pučka stranka; (Nationalpartei), narodna stranka.
Volksrecht, ſ. Völkerrecht.
Volksrede, *f.* pučka besèda.
Volksredner, *m.* pučki besèdnik.
Volksregierung, *f.* narodna, pučka vlada.
Volksreichthum, *m.* narodno bogatstvo.
Volksreligion, *f.* narodna vèra.
Volkssache, *f.* pučka stvar; das iſt eine —, to se tiče svega naroda.
Volkssage, *f.* pučka pripovědka; ſ. Tra-
Volksschar, *f.* ſ. Volkshaufe. [dition.
Volksſchrift, *f.* pučka knjiga.
Volksſchule, *f.* pučka učionica, škola.
Volksſchullehrer, *m.* pučki učitelj.
Volksſchwarm, *m.* rulja ljudih.
Volksſitte, *f.* pučki običaj; (Nationalſitte), narodni običaj.
Volksſpiel, *n.* pučka igra; (Nationalſpiel), narodna igra.
Volksſprache, *f.* pučki jezik; jezik puka; (Nationalſprache), narodni jezik.
Volksſtamm, *m.* puk; pleme.
Volksſtimme, *f.* glas naroda.
Volksſtimmung, *f.* mišljenje puka.
Volksſtrom, *m.* vrva naroda.
Volkstäuſcher, *m.* varalica puka.
Volksthum, *n.* narodnost.
Volksthümlich, *adj.* narodan; ſ. Populär.
Volksthümlichkeit, ſ. Popularität.
Volkston, *m.* pučki način (n. p. govorenja); na pučku.
Volkstracht, *f.* pučka nošnja; (Nationaltracht), narodna nošnja.
Volksunterricht, *m.* obučavanje puka.
Volksvermehrung, *f.* umnožavanje, razmnožavanje naroda
Volksverſammlung, *f.* narodna skupština; eine — einberufen, sazvati narod u skupštinu.
Volksvertreter, *m.* pučki zastupnik; (Nationalvertreter), narodni zastupnik.
Volksvertretung, *f.* narodno zastupništvo; zastupanje naroda.
Volkswahl, *f.* narodni izbor.
Volkswille, *m.* volja naroda, puka; das iſt der —, to narod hoće. [stvo.
Volkswirthſchaft, *f.* narodno gospodar-
Volkswirthſchaftslehre, *f.* nauka o narodnom gospodarstvu.
Volkswuth, *f.* bèsnilo puka.
Volkszahl, *f.* broj pučanstva; (Population), stanovništvo, pučanstvo, žiteljstvo.
Volkszählung, *f.* popis, prěpis naroda, stanovnlštva; eine — veranſtalten, popisati i. prepisati (dati) narod.
Volkszeitung, *f.* pučke novine.
Volkthum uſw. ſ. Volksthum uſw.
Voll, *adj.* pun; ganz —, pun puncit; etwas — ſchütten, nasipati, naliti; — ſtopfen, nakljukati, nabiti; — geſteckt, dubkom napunjen; ein —er Magen, pun trbuh; den Mund — nehmen, hvalisati se; er hat den Kopf —, puši mu se kika; mit —en Segeln, na sva jedra; eine —e Mauer, pun zid; ein Faß — binden, poobručiti sud; —e Bollwerke, napunjene gradbe; d. Haus iſt — von Menſchen, kuća je puna ljudih; — Weines, pijan; ſie ſind — des Weines, nakitiše se vina; ſich — trinken, napiti se; ſich — ſtopfen, nakljukati se; — der Begeiſterung, sav uzhićen; die Bäume ſind —er Blüten, razcvětalo se drveće; ein Arm — Holz, (jedan) naručaj drvah; eine Hand — Geld, (jedna) šaka novacah; er iſt ganz — von dieſer Begebenheit, ovaj mu je dogadjaj svu pamet obuzeo; mein Herz iſt zu —, als daß ich ſprechen könnte, srce mi je puno (n. p. radosti), te nemogu da govorim; Jemand aus —em Herzen lieben, ljubiti koga svim srcem; Einem die Ohren — ſchreien, zaglušivati, nakričivati, zaglušiti, nakričati komu; (vollſtändig), podpun; —es Maß, podpuna měra; eine —e Meile, čitava milja; —e ſechs Ellen, cělih šest lakatah (aršinah, rifah); einen —en Eimer, puno vědro; Einem —e Genüge thun, zadovoljiti komu sasvime; dati komu podpunu zadovoljštinu; es ſind dem —e ſieben Jahre, ima tomu podpunice sedam godinah; drei —e Jahre warten, čekati puno vrěme za tri godinice; ein —er Tiſch, gotov stol; —e Gerechtigkeit wiederfahren laſſen, ſ. Wiederfahren; ein —er Bogen, cěli obluk; der —e Mond, pun měsec; —e Wangen, gojno lice; ein —er Buſen, velike prsi; —e Blume, pun, gurmast

Digitized by Google

cvêt; aus —em Halſe ſchreien, vikati na vas glas, iza grla; im —en Ernſte, bez svake šale; beinahe —, (v. Gefäßen), podukrajno, do pod kraj; — Schlafes, sanan; im —en Laufe, u najvećem trku; — werden, puniti se; (v. Geſichte), puniti se, izpuniti se; ſie wurden — des heiligen Geiſtes, napunišе se Duha svetoga; bei ihm iſt Alles —, kod njega je svega dosta; puna mu je kuća kao sat.

Vollährig, *adj.* punoklasan, puna klasja.

Vollauf, *adv.* — zu thun haben, imati puno posla; (ſpr.) imati posla preko jego; es gibt — Glück, ima sreće do vrh vreće.

Vollbäckig, *adj.* puna lica, bucmast; (ſpr.) pun kao mesec.

Vollbart, *m.* bradetina, bradurina; (*fig.*)

Vollbeerig, *adj.* jedar. [bradaš.

Vollberechtigt, *adj.* sasvime vlastan.

Vollbeſegelt, *adj.* pun jedarah.

Vollblühend, *adj.* razcvatio.

Vollblut, *n.* (*ock.*) čiste pasmine.

Vollblüte, *f.* razcvêt.

Vollbluthengſt, *m.* žrebac čiste pasmine i. plešine.

Vollblütig, *adj.* (v. Blüten), puna cvêta, gurmast; (v. Blut), punokrvan; pun krvi; — ſein, imati puno krvi.

Vollblütigkeit, *f.* punokrvnost, punokrvlje.

Vollblutſtute, *f.* kobila čiste pasmine.

Vollbringen, *v. a.* (zu Ende bringen), dovršiti; svršiti; es iſt vollbracht, svrši se; viel anfangen und wenig —, mnogo početi, a malo dočeti; ein Geſchäft —, obaviti, opraviti posao; einen Auftrag —, izvršiti naručbu; eine vollbrachte That, svršeno dêlo.

Vollbringer, *m.* svršilac.

Vollbringung, *f.* svršenje, svršivanje; nach — des Geſchäftes, svršiv posao.

Vollbruder, *m.* rodjen brat.

Vollbrüſtig, *adj.* prsat; (b. Frauen), velikih prsijuh.

Vollbürtig, *adj.* rodjen.

Vollenden, *v. a.* završiti, dočeti, dospêti; eine Arbeit —, svršiti posao; ſein Leben —, vêk izviti; razstati se sa životom; er hat vollendet, izvio je svoj vêk; es wird vollendet werden, was da geſagt iſt, izvršit će se i. sbiti će se, što je kazano; ein Werk —, dovršiti dêlo; das zwanzigſte Lebensjahr —, navršiti dvadesetu godinu svoje dobe; ſich —, v. r. svršiti se.

Vollender, *m.* svršitelj; dovršitelj.

Vollendet, *adj.* dovršen; ein —er Staatsmann, savršen državnik; e. —e That, svršeno dêlo; eine —e Thatſache, svršen posao.

Vollends, *adv.* sasvim, posve, sasma; einen Halbtodten — todt ſchlagen, dotući, doraziti polumrtva; ein Buch — ausleſen, dočitati knjigu; — ſagen, izkazati, izgovoriti; — anfüllen, dopuniti; nun — kann es gar nicht geſchehen, sad se to baš nikako nemože učiniti.

Vollendung, *f.* svršetak, dovršetak; svršivanje; ſ. Vollkommenheit.

Vollente, ſ. Straußente.

Vollerei, *f.* proždrlost; pijanstvo.

Vollfraß, ſ. Vielfraß.

Vollführen, *v. a.* (zu Ende bringen), dovršiti, dovršivati; ein Geſetz —, izvršiti, izpuniti zakon; ſ. Verrichten.

Vollführer, *m.* izvršitelj, vršitelj.

Vollführung, ſ. Vollbringung.

Vollgehalt, *m.* podpuna plata.

Vollgenuß, *m.* podpuno uživanje; im —e ſein, podpuno uživati; im —e ſeiner Rechte, podpuno uživajuć svoja prava.

Vollgeſicht, *n.* puno lice.

Vollgeſtopft, *adj.* nabijen; pun krcat.

Vollgewalt, *f.* puna vlast, sva vlast.

Vollgültig, *adj.* sasvim i. posve valjan; es iſt —, sasvim valja.

Vollgültigkeit, *f.* podpuna valjanost.

Vollhaarig, *adj.* kosat; dlakav.

Vollhaltig, *adj.* bogat.

Vollheit, *f.* punoća; ſ. Völlerei.

Vollherzig, *adj.* puna srca.

Vollhuf, *m.* puno kopito.

Vollhufig, *adj.* puna kopita.

Völlig, *adj.* pun; es iſt noch — ein Jahr bis dahin, ima dotle još čitava godina danah; —e Gleichheit der Rechte, podpuna jednakost pravah; ich bin noch nicht — fertig, nisam još sasvim i. posve gotov; Einem —e Freiheit laſſen, dati komu svu slobodu; ich bin — erſchrocken, čisto se uplaših; ein —es Geſicht, gojno, puno lice; (*gram.*) — vergangen, davno minuo.

Völligkeit, *f.* punoća; (des Leibes), gojnost, krupnoća.

Volljährig, *adj.* punolêtan. [lêtnica.

Volljährige, *m.* punolêtnik; —, *f.* puno-

Volljährigkeit, *f.* punolêtnost.

Vollkantig, *adj.* otesan.

Vollkommen, *adj.* savršen; eine —e Zahl, cio, čitav, podpun broj; (v. Geſichte), gojan, pun; (v. Kleid.) prostran; oplovit; das macht mein Glück —, to mi popunjava sreću; —er Ablaß, veliko i. obćeno proštenje; das iſt — wahr, cêla je istina; Sie haben — Recht, imate posve i. sasvime pravo.

Vollkommenheit, *f.* savršenost; nach der — ſtreben, težiti na savršenstvo; viele —en beſitzen, u mnogom biti savršen, izvrstan. [nat.

Vollkörnig, *adj.* jedra zrnja; jaklen; zr-

Vollkraft, *f.* napon; er iſt in der — ſeines Lebens, u najvećem je naponu.

Digitized by Google

Vollkräftig, *adj.* u naponu. [pretio.
Vollleibig, *adj.* gojan, krupan, debeo,
Vollleibigkeit, *f.* gojnost, krupnoća, pre-
Volllicht, *n.* ſ. Vollmond. [tilost.
Volllöthig, *adj.* čitave teži.
Vollmacht, *f.* punomoć, punovlast; — haben, imati punu moć i. vlast; Jemanden eine — ertheilen, opunomoćiti koga; ſ. Vollmachtsbrief.
Vollmachtsbrief, *m.* punomoćnica.
Vollmachtsgeber, *m.* davalac pune moći, punomoćitelj.
Vollmachtsnehmer, *m.* punomoćnik.
Vollmachtsurkunde, *f.* ſ. Vollmachtsbrief.
Vollmachtsvertrag, *m.* pogodba o puno-
Vollmaß, *n.* puna, cěla měra. [moći.
Vollmeier, *m.* cěloselac.
Vollmeſſen, *n.* doměra, doměravanje.
Vollmond, *m.* pun měsec, uštap, šćep, užba; wir haben —, pun je měsec; uštap je.
Vollmondgeſicht, *n.* puno lice; e. Menſch mit einem —, bucmast čověk.
Vollmondnacht, ſ. Mondnacht.
Vollmondsſchein, *m.* měsečina.
Vollmondszeit, *f.* uštap.
Vollpfropfen, *v. a.* nabiti, natuškati; ſich —, *v. r.* nabiti se, natući se, nadekati se.
Vollrund, *adj.* sasvim obao, okrugao.
Vollründe, *f.* podpuna oblina, okruglost.
Vollſaftig, *adj.* sočan.
Vollſchütter, *m.* nasipač.
Vollſtändig, *adj.* podpun; pun; cělokupan; —, *adv.* podpunoma, podpunice.
Vollſtändigkeit, *f.* podpunoća, punoća.
Vollſtimmig, *adj.* sveglasan.
Vollſtreckbar, *adj.* ovršan, ovršiv, izvršan.
Vollſtrecken, *v. a.* izvršiti, ovršiti, savršiti, izvršivati; ein Urtheil —, izvršiti, ovršiti presudu; ein Geſetz —, savršiti zakon.
Vollſtrecker, *m.* ovršilac, vršitelj.
Vollſtreckung, *f.* izvršivanje; (Execution), ovrha, ovršba, izvršba. [věd.
Vollſtreckungsbefehl, *m.* ovršbena zapo-
Vollſtreckungsclauſel, *f.* ovršben zaglavak.
Vollſtreckungsverfahren, *n.* ovršivanje, izvršivanje; ovršben postupak.
Vollton, *m.* punoglasje; cěl naglasak.
Volltönig, *adj.* punoglasan.
Vollwangig, *adj.* puna lica.
Vollwichtig, *adj.* dotežan; na kararu*; ein —er Dukaten, dotežan, cělcit žućak (dukat); ein —er Grund, punovažan, dovoljan razlog. [karar*.
Vollwichtigkeit, *f.* doteknost; cělcitost,
Vollzählig, *adj.* na broju, punobrojni; er fand ſie —, izidjoše mu na broj, sve je na broj nabrojio; das Heer — machen, popuniti vojsku; der Rath war — verſammelt, sve se je věće bilo sakupilo.
Vollzähligkeit, *f.* punobrojnost.
Vollzapf, *m.* pijan kao sěkira.
Vollzeitig, *adj.* punodoban.
Vollziehbar, *adj.* izvršiv; das iſt —, to se može izvršiti.
Vollziehbarkeit, *f.* izvršivost.
Vollziehen, ſ. Vollſtrecken.
Vollziehend, *adj.* izvršujući, ovršujući; —e Gewalt, ovršujuća vlast; vršiteljstvo.
Vollzieher, *m.* vršitelj, izvršilac; —in, *f.* vršiteljica.
Vollziehung, *f.* ovršivanje, izvršivanje; (Execution), ovrha, ovršba, izvršba; (*merc.*) izvršba; die — der Ehe, svršenje ženitbe.
Vollziehungsgewalt, *f.* ovršujuća, izvršujuća vlast; vršiteljstvo.
Vollzug, *m.* ovrha, ovršba, izvršba; in — des Befehles, izvršujuć zapověd; in —ſetzen, izvršiti, ovršiti što; izvesti što.
Vollzugsſetzung, *f.* izvršivanje.
Vollzugsverordnung, *f.* ovršbena naredba; naredba za ovrhu, ovršbu.
Vollzugsvorſchrift, *f.* ovršben propis.
Volontär, *m.* dobrovoljac; (ſcherz.) adra-
Voltaiſch, *adj.* Voltin. [povac.
Voltameter, *m.* voltoměr.
Volte, *f.* ſ. Kreislauf.
Volti, obrni.
Voltigeur, *m.* premetalo, voltižer.
Voltigiren, *v. n* premetati se, voltižirati.
Volubilität, *f.* obrtljivost; die — der Zunge, rěcitost, govorljivost.
Volumen, *n.* (Umfang), objam, obseg; (Band), svezka, knjiga.
Voluminös, ſ. Umfangreich.
Volute, *f.* kovrčak.
Vom, ſ. Von.
Vomiren, ſ. Erbrechen, ſich.
Vomitiv, *n.* bljuvalo.
Von, Vom, *praep.* — mir, od mene; vom Herrn, od gospodara; — d. Stelle, s města; vom Hauſe kommen, doći, dolaziti od kuće; vom Felde kommen, doći s polja; vom Rathhauſe kommen, iz věćnice doći; den Deckel vom Glaſe nehmen, skinuti poklopac s čaše; vom Pferde fallen, s konja pasti; — fernher kommen, — weiten kommen, iz daleka doći; — fern hören, iz daleka čuti; — hier an, odavde; — dort an, odanle; — der Seite her, sa strane, s boka, iz rebra; — hinten, s traga, odtrag; — Kindheit an, od malenih noguh; — nun an, odsele, posele, odsada, posada; es iſt — geſtern her, sinoćnja je (n. p. voda); er iſt vom Lande, iz sela je; d. Fleiſch — einem Ochſen, meso od vola; Einer — uns, jedan od nas, jedan izmedju nas; auch er iſt Einer — jenen, die..., i on je

Digitized by Google

u redu onih, kojī...; — Gottes Gnaden, Božjom milosti; ſie wird — ihm geliebt, on ju ljubi; ein Ring — Gold, prsten od zlata; — Grund aus heilen, sasvim izlěčiti; ein Faß — ſechs Eimern, sud i. bure od šest vědarah; šestorka, šestačka; ſie iſt ein Teufel — einer Frau, vražja je to žena; vrag ti je ova žena; klein — Perſon ſein, malena stasa biti; ſchön — Geſtalt ſein, lěpa struka biti; blau — Augen, modrih očiuh, modrook; frei — Sünden, bez grěha; — aller Hülfe entblößt, bez svake pomoći; erlöſe uns — dem Übel, izbavi nas oda zla; — etwas ſprechen, govoriti o čem; ein Lied — der Liebe, pěsma o ljubavi; er hat keinen Begriff — Recht, nezna, šta je pravo; der Herr vom Hauſe, gospodar kuće; der Kaiſer — Rußland, ruski car; Graf Oršić — Slavetić, grof Oršić Slavetićki; ein Mann — Verdienſten, — Ehren, — Vermögen, — Stande, zaslužan, pošten, imućan, odličan čověk; eine Sache — Wichtigkeit, važna stvar; er iſt — Adel, plemenit je; — großem Werthe, ſ. Werth; ein Kleid — blauer Farbe, modra haljina; eine Menge — Briefen, množina pisamah; ein Freund — mir, moj prijatelj; — Rechtswegen, pravom; — Amtswegen, uredovno, službeno; — Neuem, iznova, iznovice; — einander (brechen) uſw. raz(lomiti) itd.

Vonnoth, Vonnöthen, *adv.* treba; ich habe —, treba mi, trebuje mi.

Vor, *praep.* — Abend kann ich nicht kommen, prije večeri nemogu doći; — der Thür, pred vratima; — meiner, preda mnom; — ſich her, izpred sebe; — ſich hin, naprema se; — Kälte, od zime; — dem Winde ſegeln, ploviti větrom u krmu; — der Hand iſt nichts zu thun, za sada nemože se ništa (u)činiti; das iſt mir — allem lieb, to mi je najmilije; — meinen Augen iſt es geſchehen, to se je dogodilo na moje oči; er ſchämt ſich — mir, stidi se od mene; — Einem fliehen, běžati od koga; er verſteckt ſich — mir, skriva se od mene; — Jemanden nicht ſicher ſein, nebiti sěguran od koga; Gott behüte Sie — ſolchem Unglück! Bog Vas sačuvao od takve nesreće! — Hunger ſterben, umrěti od gladi; er kann — Schmerzen nicht ſchlafen, nemože spavati od boli; ſich — Jemanden fürchten, bojati se koga; — einer Sache erſchrecken, uplašiti se čega; — die Thür treten, izaći pred vrata; — mich, pred mene; — ſich ſehen, preda se gledati, strmo gledati; komm mir nicht wieder — die Augen, da nedodješ više preda me; die Pferde — den Wagen ſpannen, zapreći konje u kola; Einen — den Kopf ſtoßen, udariti koga uz obraz; — Anker gehen, ukotviti se, usidriti se; die Heirath wird bald — ſich gehen, ženitba će se brzo svršiti; die Heirath wird nicht — ſich gehen, od ženitbe neće biti ništa; das geht — Alles, to je najpreče; —, *adv.* nach wie —, kao što doslě onako i poslě.

Vor, *n.* (spr.) da iſt kein — noch Zurück, nemože se stići ni poběći.

Vorabend, *m.* predvečerje, navečje; am —, u oči, na oči.

Vorackern, *v. a.* zaorati.

Voracten, *pl.* prijašnji spisi; (vorbereitende Acten), pripravni spisi.

Vorahn, *m.* praděd.

Vorahnen, *v. a.* slutiti, kobiti.

Vorahnung, *f.* slutnja; kob.

Voralpe, *f.* planinica.

Voráltern, ſ. Voreltern.

Voran, *adv.* naprěd.

Voranbegeben, ſich, *v. r.* otići naprěd.

Voranbewegen, ſich, *v. r.* s prěda ići, prvi ići.

Voranbinden, *v. a.* privezati s prěda.

Voranbleiben, *v. n.* ostati s prěda.

Voranbrängen, ſich, *v. r.* naprěd se turati.

Voranbürfen, *v. n.* er darf nicht voran, nesmě naprěd.

Voraneilen, Voranfahren, Voranfliehen, Voranflüchten, *v. n.* pohitěti, voziti se, letěti, poletěti, poběći naprěd.

Vorangehen, *v. n.* predhoditi; (*fig.*) prednjačiti (komu), ići pred kim; mit gutem Beiſpiel —, dobar primĕr dati; das geht voran, to je prěče; —d, pri-

Voranjagen, *v. n.* naprěd letěti. [jašnji.

Voranfommen, *v. n.* prije doći; prvi doći.

Voranlaſſen, *v. a.* pustiti naprěd.

Voranlaufen, *v. n.* trčati naprěd; prvi trčati; pred . . . trčati.

Voranleuchten, *v. n.* světliti (komu).

Voranmerkung, *f.* bilježka.

Voranmögen, *v. n.* er möchte gern voran, rad bi naprěd.

Voranmüſſen, *v. n.* morati naprěd; morati prvi. [naprěd.

Voranreiten, *v. n.* jahati prvi, pred kim,

Voranſchicken, *v. a.* poslati naprěd; (*fig.*) kazati najprije, prije; der Erzählung eine Einleitung —, metnuti uvod pred

Voranſchlag, *m.* proračun. [pripovĕst.

Voranſchreiten, *v. n.* prvi ići, pred . . . ići. [vati.

Voranſchwimmen, *v. n.* pred drugimi pli-

Voranſenden, ſ. Voranſchicken.

Voranſetzen, *v. a.* staviti, metnuti naprěd; staviti pred...

Voranſitzen, *v. n.* prvi sědĕti, predsědati.

Voranſpringen, *v. n.* skočiti naprěd.

Digitized by Google

Voranſtalt, *f.* priprava.
Voranſtehen, *v. n.* prvi stajati, s prêda stajati; pred . . . stajati.
Voranſtellen, ſ. Voranſetzen.
Vorantanzen, *v. n.* (*fig.*) voditi kolo.
Vorantragen, *v. a.* prednositi; dem Zuge ein Kreuz —, nositi krst i. križ pred provodom. |prêd stupiti.
Vorantreten, *v. n.* stupiti pred..., na-
Voranwandeln, *v. n.* prvi šetati; s prêda šetati; šetati pred . . .
Voranwollen, *v. n.* hteti naprêd.
Voranzeige, *f.* projava.
Voranziehen, *v. n.* prvi vući; —, *v. a.* naprêd vući.
Vorarbeit, *f.* prorad, proradnja; prvi posao; (Vorbereitung), priprava.
Vorarbeiten, *v. a.* (im Arbeiten zuvorkommen), Einem —, preteći, pretêcati koga u poslu; (voraus arbeiten), unaprêd raditi; pripravljati se (kakvomu poslu); (*fig.*) prodrêti put, prokrčiti stazu; prednjačiti komu u kakvom poslu.
Vorarbeiter, *m.* predšastnik, prednjak u kakvom poslu; prota.
Vorarm, ſ. Vorderarm.
Vorärmel, *m.* porukavac.
Vorauf, ſ. Voran.
Voraufwand, *m.* ſ. Vorausgabe.
Voraus, *adv.* naprêd; naprvo; im —, zum —, u naprêd; weit — ſein, daleko odmaknuti, odmašiti; er hat vor ihm viel —, u mnogom ga nadkriljuje, nadvisuje.
Vorausbedingen, *v. a.* u naprêd pogoditi.
Vorausbegeben, ſich, *v. r.* u naprêd otići.
Vorausbegehren, *v. a.* naprêd zahtêvati, iskati.
Vorausbeſtellen, *v. a.* u naprêd naručiti.
Vorausbeſtellung, *f.* unapredna naručba.
Vorausbeſtimmen, *v. a.* naprêd odrediti, ustanoviti; (*theol.*) (pred)usuditi.
Vorausbeſtimmung, *f.* (pred)usud.
Vorausbezahlen, *v. a.* u naprêd platiti; (pränumeriren), predplatiti, predplaćati.
Vorausbezahler, *m.* predplatitelj.
Vorausbezahlung, *f.* plaćanje u naprêd; predplata.
Vorausblicken, *v. a.* naprêd gledati.
Vorausdenken, *v. a.* naprêd misliti.
Vorauseilen, ſ. Voraneilen.
Vorausempfangen, **Vorausempfinden**, **Vorauserhalten**, *v. a.* **Vorausfahren**, *v. n.* naprêd primiti, čutiti, dobiti, voziti se.
Vorausfaſſen, *v. a.* einen Entſchluß —, u naprêd što naumiti. |dovati.
Vorausfreuen, ſich, *v. r.* u naprêd se ra-
Vorausgeben, *v. a.* u naprêd dati, trošiti.
Vorausgehen, *v. n.* naprêd ići.
Voraushaben, *v. a.* er hat eine Meile voraus, jednu milju je odmakao; er will das Geld —, hoće da ima naprêd novce; etwas vor Einem —, odlikovati se u čem od koga.
Vorauskommen, **Vorauslaufen**, ſ. Vorankommen, Voranlaufen.
Vorauslagen, ſ. Vorausgaben.
Vorausmerken, *v. a.* u naprêd (što) opaziti, zapaziti, spaziti.
Vorausnahme, *f.* vadjevina, predujam.
Vorausnehmen, *v. a.* predujmiti, uzeti u naprêd.
Vorausreiten, *v. n.* naprêd jahati.
Vorausſagen uſw. ſ. Vorherſagen.
Vorausſchicken, ſ. Voranſchicken.
Vorausſchließen, *v. a.* u naprêd izvoditi.
Vorausſchwimmen, *v. n.* prvi plivati.
Vorausſehen, *v. a.* predvidêti; das war vorauszuſehen, to se je moglo predvidêti.
Vorausſein, *v. n.* in Kenntniſſen den Übrigen —, oddvojiti u znanju od ostalih.
Vorausſenden, *v. a.* predposlati, naprêd poslati; ſ. Voranſchicken.
Vorausſetzen, *v. a.* (vorſetzen), predstaviti, naprêd staviti, metnuti, postaviti; (dafürhalten), misliti, držati; (als wahr annehmen), uzeti, uzimati, staviti; vorausgeſetzt, daß es ſich wirklich ſo verhält, da stavimo i. da uzmemo, da je shilja tako; vorausgeſetzt, daß ich Geld haben werde, ako uz-imam novacah; das ſetzt Kenntniſſe voraus, tomu se hoće znanja; to zahtêva znanje.
Vorausſetzung, *f.* misljenje; in der — er werde auch kommen, misleć, da će i on doći; (*suppositum*), predpologa, predpolaganje; stavak; ſ. Vermuthung.
Vorausſicht, *f.* predvidjanje, predvidnost.
Vorausſichtlich, *adj.* predvidiv, predvidan; —, *adv.* predvidno, kao što se predvidi; kao što se može predvidêti i. u naprêd videti, znati.
Vorauſollen, *v. n.* ich ſoll voraus, meni valja naprêd (n. p. ići).
Vorausſpringen, *v. n.* naprêd skočiti.
Vorautragen, *v. a.* prednositi.
Vorautreiben, *v. a.* predgoniti. |siti.
Vorausverkündigen, *v. a.* u naprêd ogla-
Vorauswiſſen, *v. a.* naprêd, u naprêd znati.
Vorauswollen, *v. n.* er will voraus, hoće mu se naprêd. |platiti.
Vorauszahlen, *v. a.* naprêd platiti; pred-
Vorauszahlung, *f.* predplata.
Vorauszichen, *v. n.* naprêd ići, otići.
Vorbabbeln, *v. a.* Einem etwas —, nabajati komu što.
Vorbau, *m.* predgrada.
Vorbauen, *v. a.* predgraditi, pregraditi, s prêda graditi; promaknuti sgradu; einer Sache —, preprêčiti, odvratiti što, (predusresti).
Vorbauung, *f.* odvraćaj, prepreka.

Digitized by Google

Vorbauungsmittel, *n.* ſ. Präſervativ.
Vorbedacht, *m.* pomišljaj, pomišljanje; nakana; mit —, s nakanom, naumice, navlaš, nahvalice.
Vorbedächtig, *adj.* promišljajući; oprezan.
Vorbedächtlich, *adv.* naumice, s nakanom.
Vorbedenken, *v. a.* promisliti, premišljati, promišljati (u naprěd).
Vorbedeuten, *v. a.* slutiti na što.
Vorbedeutung, *f.* znamenje, kob, slutnja.
Vorbeding(ung, *f.*) *m.* (predtečni) uvět; mit dem —e, pod uvět, da...
Vorbedingen, *v. a.* u naprěd uvětovati, ugovoriti.
Vorbegriff, *m.* prvi pojam.
Vorbehalt, *m.* pridržak, zadržak; mit — der Appellation, pridržav i. zadržav si pravo priziva; (Reſervation), d. — in Gedanken, primisao, primisalje.
Vorbehalten, *v. a.* (eine Schürze), zadržati, ostaviti na sebi; ſich etwas —, pridržati si, zadržati si što.
Vorbehältlich, *adv.* pridržav si, zadržav si; izim; — der Genehmigung des Miniſteriums, a popečiteljstvu pridržava se odobrenje.
Vorbehaltung, *f.* ſ. Vorbehalt.
Vorbei, *adv.* mimo; — iſt —, što je prošlo, prošlo.
Vorbeibegeben, ſich, *v. r.* proći.
Vorbeibewegen, ſich, *v. r.* prolaziti.
Vorbeibürfen, *v. n.* směti proći.
Vorbeieilen, *v. n.* proletěti.
Vorbeifahren, *v. a.* provezti; —, *v. n.* provezti se (mimo čega); der Stein fuhr dicht bei ihm vorbei, kamen proleti tik pokraj njega.
Vorbeifahrt, *f.* provožnja; bei der —, provozeć se pokraj čega.
Vorbeifeuern, ſ. Vorbeiſchießen.
Vorbeifliegen, *v. n.* proletěti, letěti pokraj i. mimo čega.
Vorbeifließen, *v. n.* proteći, teći pokraj i. mimo čega.
Vorbeiführen, *v. a.* provezti pokraj i. mimo čega.
Vorbeigehen, *v. n.* bei Einem —, proći, prolaziti pokraj i. mimo čega; (übergehen), Einen —, minuti, mimoići, mimoilaziti koga; im Vorbeigehen, uzgred, mimogred, uzgredice, uzput, gredom, grede.
Vorbeigehende, *m.* mimohodac.
Vorbeigeleiten, *v. a.* propratiti pokraj i. mimo koga.
Vorbeigleiten, *v. n.* prokliznuti; (*fig.*) promaći pokraj koga.
Vorbeigreifen, *v. n.* promašiti.
Vorbeihauen, *v. n.* udariti mimo.
Vorbeijagen, *v. n.* projuriti; —, *v. a.* provitlati.
Vorbeikommen, *v. n.* prolaziti.
Vorbeikönnen, *v. n.* moći proći.
Vorbeikutſchen, *v. n.* provezti se.
Vorbeilaſſen, *v. a.* propustiti, propuštati.
Vorbeilaufen, *v. n.* protrčati, trčati (pokraj i. mimo koga).
Vorbeileiten, *v. a.* provesti (pokraj koga).
Vorbeilocken, *v. a.* provabiti.
Vorbeimüſſen, *v. n.* er muß da vorbei, ovuda mora proći.
Vorbeireiſen, *v. n.* putovati pokraj čega.
Vorbeireiten, *v. a.* projahati, projahivati, projezditi mimo koga; im —, jašuć onuda.
Vorbeirennen, Vorbeirinnen, ſ. Vorbeilaufen, Vorbeifließen.
Vorbeirudern, *v. a.* veslati (mimo čega).
Vorbeiſauſen, *v. n.* prohujati, prozujati.
Vorbeiſchieben, *v. n.* promaći; probaciti kruglju, kuglju.
Vorbeiſchießen, *v. n.* promašiti (puškom); er ſchoß wie ein Pfeil vorbei, proleti kao strěla pokraj...; vorbeigeſchoſſen! promašio! umašio!
Vorbeiſchiffen, *v. n.* ploviti pokraj čega.
Vorbeiſchlagen, *v. n.* mimo udariti, nepogoditi udarajuć.
Vorbeiſchleichen, *v. n.* provući se, prošuljati se pokraj čega.
Vorbeiſchlendern, *v. n.* vrljati, bavrljati, basrljati pokraj i. mimo čega.
Vorbeiſchmeißen, *v. a.* baciti pokraj...
Vorbeiſchreiten, *v. n.* prolaziti, prošetati pokraj koga.
Vorbeiſchütten, *v. a.* prolěvati, proliti.
Vorbeiſchwimmen, *v. n.* proplivati, plivati pokraj i. mimo čega. [čega.
Vorbeiſegeln, *v. n.* projedriti (pokraj
Vorbeiſein, *v. n.* er iſt ſchon vorbei, već je prošao; das Jahr iſt vorbei, godina prodje i. minù; es iſt mit ihm vorbei, propao je, zaglavio je.
Vorbeiſollen, *v. n.* ich ſoll vorbei, proći mi je; valja mi proći.
Vorbeiſpringen, *v. n.* mimo skočiti.
Vorbeiſtehlen, ſich, *v. r.* prokrasti se pokraj čega.
Vorbeiſtreichen, *v. n.* (*fig.*) prolaziti.
Vorbeiſtreuen, *v. a* prosuti, prosipati.
Vorbeitanzen, *v. n.* proigrati (pokraj koga).
Vorbeitraben, *v. n.* prokasati, prokasivati, prokaskivati (pokraj koga).
Vorbeitragen, *v. a.* proněti, pronositi (pokraj koga).
Vorbeitreiben, *v. a.* protěrati, těrati (pokraj koga).
Vorbeitröpfeln, *v. n.* mimo kapati.
Vorbeiwagen, ſich, *v. r.* usuditi se proći.
Vorbeiwandeln, *v. n.* prošetati se, šetati se pokraj koga.
Vorbeiwerfen, *v. a.* mimo baciti.
Vorbeiwollen, *v. n.* htěti proći.
Vorbeiziehen, *v. n.* proći, prolaziti (pokraj čega).
Vorbekommen, *v. a.* dobiti naprěd.

Digitized by Google

Vorbemeldet, Vorbenannt, *adj.* (gori) imenovan, rečen, pomenut.
Vorberathen, *v. a.* pověćati (o čem).
Vorberathung, *f.* věća; prvo věćanje.
Vorbereiten, *v. a.* pripraviti, pripravljati; es iſt Alles zum Empfange vorbereitet, sve je za doček spremno i. spravno; ſich zu einer Reiſe —, spremati se na put; Erze —, prigotovljati, prigotoviti rude; Einen zum Tode —, pripravljati koga na smrt.
Vorbereiter, *m.* pripravljač, spremalac.
Vorbereitung, *f.* priprava; sprema; (das Vorbereiten), pripravljanje.
Vorbereitungsfriſt, *f.* rok za pripravu.
Vorbereitungsmaßregel, *f.* pripravna naredba.
Vorbereitungsmittel, *n.* pripravljalo.
Vorbereitungsſchule, *f.* pripravljaonica; ſ. Präparande.
Vorbereitungsſtudium, *n.* pripravni nauk.
Vorbereitungswiſſenſchaft, *f.* pripravljajuća znanost; ſ. Propädeutik.
Vorberge, *pl.* prigorje.
Vorbericht, *m.* predvěst, predvěšće; (Vorrede), predgovor. [obavěstiti.
Vorberichten, *v. a.* predvěstiti; naprěd
Vorberührt, Vorbeſagt, ſ. Vorbenannt.
Vorbeſcheid, *m.* doziv, poziv.
Vorbeſcheiden, *v. a.* dozvati, zvati (na sud).
Vorbeſchließen, *v. n.* u naprěd odlučiti.
Vorbeſchluß, *m.* unapredna odluka.
Vorbeſtellen, Vorbeſtimmen, ſ. Vorausbeſtellen, Vorausbeſtimmen.
Vorbeſtimmung, *f.* (pred)usud.
Vorbeſtimmungsglaube, *m.* věra u (pred)usud. [usudu.
Vorbeſtimmungslehre, *f.* nauk o (pred)-
Vorbeten, *v. n.* čatiti; počinjati molitvu; Einem ein Gebet —, moliti pred kim.
Vorbeten, *n.* čatanje.
Vorbeter, *m.* čatac.
Vorbetrachtung, *f.* promatranje.
Vorbeugen, *v. a.* pognuti, poginjati; den Kopf —, prekloniti glavu; ſich —, priniknuti; pognuti se; nadvesti se (nada što); (*fig.*) einer Krankheit —, odvratiti, preprěćiti bolest.
Vorbeugung, *f.* odvraćaj, prepreka.
Vorbeugungs-Maßregel, *f.* preprečujuća, odvraćajuća naredba.
Vorbeugungsmittel, *n.* odvraćalo.
Vorbewußt, *m.* znanje; es iſt mit meinem — geſchehen, znao sam za to; ohne meinem —, bez moga znanja.
Vorbieten, ſ. Citiren.
Vorbild, *n.* ugled, izgled; priměr; ſich Jemand zum —e nehmen, ugledati se na koga; (Muſter), izgled; (*typus*), znamenje.
Vorbilden, *v. a.* poobraziti; (als ein Vorbild darſtellen), Einem etwas —, dati komu ugled; ſ. Modelliren.
Vorbildlich, *adj.* ugledan, poput ugleda, znamenja. [bild.
Vorbildung, *f.* prva obrazovanost; ſ. Vor-
Vorbinden, *v. a.* predvezati; ſich eine Schürze —, pripasati kecelju, pregačn; (wdm.) privezati; —, *v. n.* Einem —, nadvezati koga; vezati pred kim.
Vorbitte, *f.* zagovor.
Vorbitten, *v. a.* zagovarati.
Vorbitter, *m.* zagovornik.
Vorblaſen, *v. a.* Einem etwas —, trubiti komu što; —, *v. n.* Einem —, nadtrubiti koga.
Vorblick, *m.* pogled u budućnost.
Vorblicken, *v. n.* gledati naprěd, u budućnost.
Vorbohren, *v. n.* navrtati, nabušiti.
Vorbohrer, *m.* navrtač, nabušač.
Vorbot, *n.* ſ. Vorladung.
Vorbote, *m.* predvěstnik; (*fig.*) glasnik, věstnik; (Vorzeichen), znamenje; kob.
Vorbrechen, ſ. Hervorbrechen.
Vorbringen, *v. a.* eine Flaſche unter dem Tiſche —, izvaditi, izvući staklenku (bocu) izpod stola (trpeze); kein Wort — können, nemoći prosloviti; ein Wort —, rěč izustiti; er hat Vieles vorgebracht, mnogo je toga kazivao, govorio; er wußte nichts zu ſeiner Entſchuldigung vorzubringen, nije znao, kako da se izgovori i. izprića.
Vorbrocken, *v. a.* Einem das Brod —, nadrobiti komu kruha.
Vorbrummen, *v. n.* mumljati komu što.
Vorbruſt, *f.* predgrudje, predprsje.
Vorbücken, *v. n.* pognuti se; nadvesti se
Vorbug, *m.* prednje koljeno. [(nada što).
Vorbühne, *f.* predak pozorišta.
Vorburg, *f.* predgradje.
Vordach, *n.* streha.
Vordamm, *m.* predsip, predgat.
Vordämmen, *v. a.* predgatiti.
Vordank, *m.* hvala u naprěd.
Vordatiren, *v. a.* naprěd datovati, datirati.
Vordecken, *v. a.* zastrěti.
Vordem, *adv.* odprije.
Vordenken, *v. n.* predmisliti; (im Denken übertreffen), nadmisliti.
Vorder, Vordere, *adj.* prednji; der —e Theil, prednja strana; predak; der —ſte, prvi; das Vorderſte zu hinterſt kehren, preobrnuti; sve preokrenuti.
Vorderachſe, *f.* prednja os, osovina.
Vorderarm, *m.* podramnica, podlaktica.
Vorderbein, *n.* prednja noga.
Vorderblatt, *n.* lopatica.
Vorderbruſt, *f.* predprsje, predgrudje.
Vorderbruſtring, *m.* predprsni članak.
Vorderbug, *m.* prvo, prednje koljeno.
Vorderbühne, ſ. Vorbühne.
Vorderbündchen, *n.* karičica (u drška).
Vorderdach, *n.* streha.

Digitized by Google

Vorderdeck, *n.* predpalubje, prednja paluba (kuvèrta).
Vordereisen, *n.* prednja podkova.
Vorderfach, *n.* predak (n. p. u stolca).
Vorderfaden, *m.* prednje niti.
Vorderfleck, *m.* podplatak.
Vorderflügel, *m.* prednje, prvo krilo.
Vorderfuß, *m.* prednja noga.
Vordergebäude, *n.* prednja sgrada; predak sgrade.
Vordergebirge, *n.* predgorje.
Vordergeschirr, *n.* (des Pferdes), oprsina; prednji ham. [kolečke.
Vordergestell, *n.* (des Pfluges), ornice,
Vorderglied, *n.* (eines Fingers), prednji, prvi članak; (*arith.*) prednjak; (*mil.*) prva vrsta.
Vordergrund, *m.* predak, prednja strana.
Vorderhaar, *n.* prednja kosa.
Vorderhals, *m.* grlo.
Vorderhand, *f.* šaka.
Vorderhaupt, *n.* prednja strana glave; lice.
Vorderhauptsbein, *n.* kost od predglavja.
Vorderhaus, *n.* prednja strana kuće.
Vorderheer, *n.* prednja vojska.
Vorderhof, *m.* predak i. prednja strana dvorišta (avlije).
Vorderkeule, *f.* lopatica, pleće.
Vorderknie, *n.* s. Vorderbug. [derhaupt.
Vorderkopf, *m.* (b. Vög.) těme; s. Vor-
Vorderlast, *f.* prednje breme, prednji teret, tovar.
Vorderlauf, *m.* prednja noga.
Vorderleder, *n.* oglavi, prednjica.
Vorderleib, *m.* prednja strana těla; predak od těla.
Vordermann, *m.* prednjak.
Vordermast, s. Fockmast.
Vorderpferd, *n.* prednjak, prednji konj.
Vorderpfote, *f.* prednja šapa.
Vorderrad, *n.* prednje kolo, prednji točak.
Vorderrand, *m.* prednji rub.
Vorderrast, *f.* prvi zub.
Vorderried, *n.* brdo.
Vorderröhre, *f.* šibčište, lula.
Vordersatz, *m.* prorěk, prvi rěk.
Vorderschaft, *m.* (am Schießgew.) kundak; (b. Web.) prednja nićanica.
Vorderschenkel, *m.* malo stegno.
Vorderschlägel, *m.* prednji but.
Vorderseite, *f.* prednja strana.
Vordersitz, *m.* prednje sědalo; prednji
Vorderst, *adv.* najprije. [sědak.
Vorderständer, *m.* prednji stalak.
Vorderstapfen, *m.* prednja noga.
Vordersteven, Vorderstich, Vorderstube, s. Vorsteven, Vorstich, Vorderzimmer.
Vorderstück, *n.* prednji komad, prednja čest.
Vordertheil, *m.* predak, prednja strana; prednji kraj; (des Schiffes), kljun, prova; (des Frauenkleides), prednjaci.
Vorderthür, *f.* prednja vrata.
Vordertreffen, *n.* prednja četa, straža; udordžije. [čereg.
Vorderviertel, *n.* prednja četvrt, prednji
Vorderwage, *f.* prednji jarmak; prednje prekorudje.
Vorderwagen, *m.* prednja strana kolah.
Vorderzahn, *m.* sěčnjak, sěkutić.
Vorderzeug, *n.* oprsina, prednji ham.
Vorderzimmer, *n.* prednja soba.
Vordeuten, *v. a.* kobiti.
Vordeuter, *m.* kobnik.
Vordeutung, *f.* kob.
Vordrängen, sich, *v. r.* utěcati se, rivati se, turati se naprěd, pred koga.
Vordrehen, *v. a.* zavrnuti.
Vordreschen, *v. a.* zamlatiti.
Vordringen, *v. n.* prodrěti, prodirati; bis zu der Stadt —, do grada doprěti; der Feind dringt vor, neprijatelj napreduje.
Vordringlich, *adj.* naprěd se turajući.
Vordruck, *m.* lit, samotok.
Vordrucken, *v. a.* s prěda natiskati (napečatati, naštampati).
Vordrücken, *v. a.* potisnuti, tiskati naprěd.
Vordrusch, *m.* zamlata.
Vordudeln, *v. n.* dudukati komu što.
Vordürfen, *v. n.* směti naprěd (stupiti).
Vorebbe, *f.* početak oseke.
Voreilen, *v. n.* požuriti se, pohitěti naprěd; Einem —, pretећi, pretěcati koga; (sich übereilen), prenagliti se.
Voreilig, *adj.* prenagao; —er Protest, preran prosvěd.
Voreiligkeit, *f.* prenaglost.
Vorelterlich, *adj.* praroditeljski.
Voreltern, *pl.* praroditelji.
Vorempfinden, *v. a.* predosećati, predčuvstvovati; u naprěd osećati, ćutěti; (*fig.*) slutiti.
Vorempfindung, *f.* predosět; s. Vorgefühl.
Vorende, *n.* uvratine.
Vorenthalten, *v. a.* kratiti, nedati; Einem seinen Lohn —, zadržati komu platu; —er Lohn, zadržana plata.
Vorenthaltung, *f.* kraćenje; zadržavanje, zadržanje.
Vorentwurf, *m.* procrt.
Vorerhebung, s. Voruntersuchung.
Vorerinnerer, *m.* napominjač.
Vorerinnern, *v. a.* u naprěd opomenuti.
Vorerinnerung, *f.* napomena; predgovorak.
Vorerklärung, *f.* unapredno očitovanje.
Vorernte, *f.* prva žetva.
Vorerst, *adj.* najprije; prije svega.
Vorerwägen, *v. a.* u naprěd uvažiti.
Vorerwählen, *v. a.* u naprěd izabrati; najprije izabrati.
Vorerwähnt, *adj.* pomenut, napomenut.
Voreffen, *v. a.* založiti; u naprěd pojesti; vorgegessenes Brod, vadjevina.
Voreffen, *n.* zajušak.

Digitized by Google

Vorfabeln, *v. a.* Einem etwas —, nabajati komu šta.
Vorfahren, *pl.* predji, predkovi, stari.
Vorfahren, *v. n.* er fuhr vor und die Andern nach, on se je prvi vozio, a ostali za njim; der Kutscher o. Wagen ist vorgefahren, kola su podvezena; kola su pred vratima; laß den Kutscher —, neka kočijaš podveze kola; vorgefahren! predvozi! (im Fahren zuvorkommen), Einem —, preteći, pretečati kolima, na kolih.
Vorfahren, *n.* pretečanje kolah.
Vorfall, *m.* (Zufall), slučaj, sgoda, prigoda; ich habe einen unangenehmen — gehabt, nešto mi se nepovoljna sgodilo, slučilo i. pripetilo; (*med.*) izvala, padnuće.
Vorfallen, *v. n.* (vor etwas fallen), predpasti; pasti naprěd; (sich ereignen), dogoditi se, slučiti se, pripetiti se; naspěti; (*med.*) pasti, izvaliti se, izrenuti se, izsukati se.
Vorfallend, *adj.* sgodivši se; bei —er Reise, ako (tko) uzputuje, ako se sgodi, da komu treba putovati.
Vorfallenheit, *f.* sgoda, slučaj.
Vorfassen, *v. a.* s prěda uhvatiti; s. Vorfassten, *pl.* prvi post. [gefaßt.
Vorfastensonntag, *m.* (*Estomihi*), běla (nedělja), petdesetaća.
Vorfechten, *v. n.* učiti koga mačenju; nadmačiti koga.
Vorfechter, *m.* podmačilac; (*fig.*) hrtnik.
Vorfeier, *f.* Vorfest, *n.* nadvečje, predvečerje.
Vorfinden, *v. a.* naći, nahoditi, nalaziti; sich —, *v. r.* nalaziti se, naći se.
Vorflechten, *v. a.* uplesti preda što.
Vorfliegen, *v. n.* predletěti, prvi letěti; Einem —, nadletěti koga.
Vorflut, *f.* prva plima.
Vorfodern, Vorfordern, *v. a.* dozvati, dozivati, pozvati.
Vorforderer, *m.* dozivalac, pozivalac.
Vorforderung, *f.* dozivanje, doziv, poziv.
Vorforderungsbefehl, *m.* dozivna zapověst; s. Edict.
Vorforderungbrief, *m.* dozivnica, pozivnica. [rok.
Vorforderungsfrist, *f.* dozivni, pozivni
Vorform, *f.* prvi kalup, prva forma.
Vorfrage, *f.* prvo, predtečno pitanje; (vorbereitende Frage), pripravno pita-
Vorfriede, *m.* s. Präliminarien. [nje.
Vorfrucht, *f.* lanjska lětina.
Vorfrüh, *adj.* preran.
Vorfrühling, *m.* predjarje, prvo proléće.
Vorfühlen, *v. a.* u naprěd osěćati; slutiti.
Vorführen, *v. a.* predvoditi; (vor Jemand führen), dovesti, privesti, dovoditi (pred koga); izvesti (pred koga); ein Pferd —, podvesti, podvoditi konja.
Vorführer, *m.* čeonik.
Vorführung, *f.* dovod, privod, dovodjenje, dovedenje; (Anführung), čeništvo, predvodjenje.
Vorführungsbefehl, *m.* dovodnica; zapověd, da se tko dovede (na sud).
Vorgabe, *f.* davanje naprěd.
Vorgang, *m.* (Vortritt), prvenstvo; prednost; (Muster), izgled, ugled; nach seinem —e, po njegovu priměru, ugledajuć se na njega; (Ereigniß), dogadjaj; den ganzen — erzählen, kazivati sve, kako je bilo; (v. Brantw.) s. Vorlauf; (*corridor*), predhodnik; s. Verfahren; Proceß.
Vorgänger, *m.* predhodac; (im Amte), predměstnik, predšastnik; ich habe darin an ihm einen guten — gehabt, on mi je u tom dobro prednjačio; on mi je u tom dobar ugled i. primer dao; (— des Ankertaues), prednji kraj.
Vorgängig, s. Vorläufig.
Vorgangsrecht, *n.* prvenstvo.
Vorgaukeln, *v. n.* Einem etwas —, slěpariti što pred kim; obmanjivati koga.
Vorgaukelung, *f.* obsěna, obmana.
Vorgebäude, *n.* prednja sgrada.
Vorgeben, *v. a.* (vorausgeben), naprěd dati; (vorschützen), zavrzivati; Krankheit —, graditi se bolestnim; izgovarati se bolešću; Noth —, graditi nevolju; vorgegeben, tobožnji.
Vorgeben, *n.* (*fig.*) izgovor; es war ein bloßes —, to su bile puste rěči.
Vorgebirge, *n.* glavina, rât (rt); das — der guten Hoffnung, glavina dobre nade; (*Cypraea mappa*), pisana užovka i. mačica.
Vorgeblich, *adj.* tobožnji, tokoršnji; —, *adv.* tobože, tokorse, bajagi.
Vorgebot, *n.* doziv. [spomenut.
Vorgedacht, *adj.* pomenut, napomenut,
Vorgefaßt, *adj.* eine —e Meinung, prenaglo mnenje; presuda.
Vorgefecht, *n.* prvi boj.
Vorgeforderte, *m.* dozvanik.
Vorgefühl, *n.* predćut, predćuvstvo; im —, predćuteć; sluteć; das — seines Schicksals, slućenje svoje sudbine.
Vorgehen, *v. n.* naprěd ići; napredovati; was ist denn hier vorgegangen? što se je ovdě sbilo i. dogodilo? es gehen wichtige Veränderungen vor, važne proměne bivaju; was geht hier vor? što tu biva? (vorangehen), er ging allen übrigen vor, pred svimi je išao; mit gutem Beispiele —, dobrim primerom prednjačiti; dati, davati komu dobar primer, izgled; (den Vorzug haben), imati prednost, prvenstvo, preimućtvo; er geht vor, on je stariji; (übertreffen), nadilaziti, nadvisiti; (wichtiger sein), das Nöthige geht dem Angeneh-

Digitized by Google

men vor, preča je potreba od ugode; Amtsgeſchäfte gehen vor, služba je prva; carska je preča; (verfahren), nach den Vorſchriften —, postupati po propisu; gegen eine Ungeſetzlichkeit —, postupati proti bezzakonju; mit der Strafe —, kazniti; im Rechtswege —, preti se; mit der Verſteigerung —, dražbovati; ſ. Vertragen.

Vorgehen, *n.* napredovanje; postupanje; beim weitern —, napredujuć.

Vorgehend, *adj.* predilazeći; —e Gläubiger, prednji věrovnici.

Vorgeigen, *v. a.* Einem etwas —, gusti komu što; gusti što pred kim.

Vorgeiß, *f.* prva divokoza.

Vorgeladene, *m.* dozvanik, pozvanik.

Vorgelege, *n.* krugovi.

Vorgemach, ſ. Vorzimmer.

Vorgemälde, *n.* ſ. Skizze.

Vorgemeldet, ſ. Vorgedacht.

Vorgenannt, *adj.* imenovan, rečen.

Vorgenießen, *v. a.* u naprěd uživati.

Vorgericht, *n.* zajušak.

Vorgeſang, *m.* predpěv.

Vorgeſchehen, *v. n.* prije se dogoditi.

Vorgeſchichtlich, *adj.* predpověstnički.

Vorgeſchmack, *m.* predtek, predkus; einen — von etwas haben, u naprěd znati čemu okus i. kus; (*fig.*) ſ. Vorgefühl.

Vorgeſchen! *int.* pazi! na stranu! odtale! oko!

Vorgeſetzte, *m.* starešina, stariji; poglavar; er iſt mein —r, nada mnom je; starešina mi je.

Vorgeſperr, *n.* nadbravak.

Vorgeſpräch, *n.* prijašnji razgovor.

Vorgeſtern, *adv.* prek(o)jučer, prekjuče; — Abends, preksinoć, onovečeri.

Vorgeſtrig, *adj.* prekjučerašnji; preksi-

Vorgeſümpf, *n.* zaseka. [noćni.

Vorgewöhnen, *v. a.* u naprěd priučiti,

Vorgiebel, *m.* prednji zabat. [navaditi.

Vorglanzen, ſ. Vorleuchten.

Vorgraben, *v. a.* predkopati.

Vorgraben, *m.* predrov.

Vorgreifen, *v. a.* prvi poseći; mašiti se, hvatati se (čega) prije koga; predhvatati (što); Einem —, preteći koga; Einem in ſeinem Amte —, unositi se, zahvatati u čiju službu; der competenten Behörde —, preteći (u čem) nalěžnu oblast; unositi se u što prije nego naležna oblast; Jemandes Anſicht —, preteći čije mnenje; kazati prije koga svoje mnenje; Einem im Reden —, prešeći, presěcati komu govor; ich will Ihnen nicht —, neću prije Vas da (n. p. kažem).

Vorgreiflich, *adj.* zahvatljiv.

Vorgreifung, *f.*, Vorgriff, *m.* zahvata.

Vorgrund, ſ. Vordergrund. [napolju.

Vorgucken, *v. n.* viriti napolje; stajati

Vorhaben, *v. n.* imati pred sobom; eine Schürze —, imati pripasanu kecelju i. pregaču; eine Reiſe —, naměravat putovati; ſpremati se na put; er hat etwas vor, nešto kani; nešto je naumio; nešto snuje; was haben Sie mit Ihrem Sohne vor? što ste nakanili i. namislili sa svojim sinom? (im Spiele), imati više; —, *v. a.* Einen —, izpitivati koga.

Vorhaben, *n.* nakana, naum, namišljaj; ich kenne ſein —, znam što je nakanio, naumio.

Vorhalle, *f.* trěm; (— einer Wiſſenſchaft), počela; uvod.

Vorhalt, *m.* (*fig.*) štit.

Vorhalten, *v. a.* Einem etwas —, držati što pred kim; die Hand vor die Augen halten, zakloniti rukama oči; d. Hand —, metnuti ruku preda što; den Schild —, štitom se štititi, zaštititi; Einem einen Spiegel —, pridržati komu ogledalo, staviti komu ogledalo pred oči; Einem ſeine Fehler —, predbacivati komu njegove mane, pogreške; koriti, prekoriti koga radi njegovih manah, pogrešakah; —, *v. n.* das wird nicht lange —, to neće dugo trajati.

Vorhaltung, *f.* držanje (čega pred čim); (eines Fehlers), predbacivanje; (eines Vergehens), ukor.

Vorhand, *f.* desno; Einem die — laſſen, pustiti koga na desno; die — haben, sěděti s desna; (Vorzug), prvenstvo; er hat die —, stariji je; (im Kartenſpiel), die — haben, prvi, prviji biti; ſ. Vorderhand; (b. Pferd.) predak.

Vorhanden, *adj.* die —en Beweismittel, dokazala, što ih ima; —, *adv.* es iſt noch viel Geld —, još te ima mnogo novacah; es waren wenig Käufer —, malo je bilo kupacah; wenn keine Verwandten — ſind, ako neima rodjakah, rodbine.

Vorhandenſein, *n.* biće; das — ..., što ima; da ima; ako ima ...

Vorhang, *m.* zastor, zavěsa, zavěs; den — aufziehen, zuziehen, dignuti, spustiti zastor; der — fällt, zastor se spusti.

Vorhängeblech, *n.* zaklon.

Vorhangen, *v. n.* (vor etwas hangen), viseti pred čim; (im Hangen vorragen), naprěd viseti; nadvoditi se nada što; prekrivati što.

Vorhängen, *v. a.* zavěsiti (što čim); ein Schloß —, oběsiti lokot; (vorwärts hängen), nadvěsiti.

Vorhangeſchloß, ſ. Vorlegeſchloß.

Vorhanghalter, *m.* držak zastora.

Vorhangring, *m.* kolut od zastora.

Vorhangſtab, *m.* Vorhangſtange, *f.* ſ. Vorhanghalter.

Digitized by Google

Vorhauen, *v. n.* prvi sěći; (b. d. Ernte), prvi žeti; (b. Schloſſer), naseći.
Vorhaupt, *n.* (einer Brücke), glavina; (*oek.*) glavnica; (Umwende), uvratine.
Vorhaus, *n.* veža, privrat, trabozan.
Vorhaut, *f.* lakorina, zalupa.
Vorheben, *v. a.* iztaći.
Vorheften, *v. a.* prišiti preda što.
Vorhelfen, *v. n.* Einem —, podpomoći koga.
Vorhembe, Vorhemdchen, *n.* premetača.
Vorher, *adv.* prije; prije toga; furz —, malo prije, otolić; lange — ehe ich ſie kannte, davno i. vajkada prije nego što sam ju poznao.
Vorherbedenken, *v. a.* prije, u naprěd misliti.
Vorherbeſtimmen, *v. a.* u naprěd ustanoviti; odrediti; ſein Schickſal —, sudbinu svoju u naprěd naznačiti, kazati; (*theol.*) (pred)usuditi.
Vorherbeſtimmung, *f.* (pred)usud.
Vorherbſt, *m.* predjesenje.
Vorherd, *m.* predpeće.
Vorherempfinden, ſ. Vorempfinden.
Vorhererkennen, *v. a.* u naprěd poznati.
Vorhergehen, *v. n.* naprěd ići; predlaziti; prije ići; die Ereigniſſe, welche dem Kriege vorhergingen, dogadjaji, koji su se prije rata dogodili.
Vorhergehend, *adj.* predidući; prijašnji; im Vorhergehenden iſt davon die Rede geweſen, prije je o tom govoreno.
Vorherig, *adj.* prijašnji, predjašnji.
Vorhermerken, *v. a.* u naprěd opaziti; predosětiti se (čemu).
Vorhero, ſ. Vorher.
Vorherreiten, *v. n.* prije jahati; u naprěd jahati.
Vorherrſchen, *v. n.* mah uzeti; nadvladati; pretezati; der Weizen herrſcht vor, više ima pšenice; der —de Geſchmack, vladajući ukus.
Vorherſage, *f.* proročanstvo.
Vorherſagen, *v. a.* proricati, proreći.
Vorherſagung, *f.* proricanje, proročanstvo.
Vorherſchicken, *v. a.* u naprěd, prije poslati.
Vorherſehen, *v. n.* predviděti, predvidjati, viděti u naprěd; es war vorher zu ſehen, daß es ſo kommen würde, u naprěd se je moglo znati, da će tako biti.
Vorherſeher, *m.* predvidac.
Vorherſehung, *f.* predvidjanje, predvid.
Vorherverkündigen, *v. a.* predjaviti; nareći; predvěstiti; ſeine Ankunft —, naprěd javiti za svoj dolazak; ſ. Vorherſagen.
Vorherverkündiger, *m.* predvěstnik.
Vorherverkündigung, *f.* predjava, predvěst; proročanstvo.
Vorherwiſſen, *v. a.* naprěd, u naprěd znati
Vorheucheln, *v. a.* Einem etwas —, hiniti što pred kim.
Vorhieb, *m.* (b. Schloſſ) nasěk.
Vorhimmel, *m.* prednebje, prvo nebo.
Vorhin, *adv.* prije, odprije; ich habe es erſt — noch geſehen, malo prije sam to jošte vidio.
Vorhinein, *adv.* u naprěd.
Vorhof, *m.* preddvorje; (ein unbedeckter Platz vor ein. Gebäude), stoborje, stobornica; (*vestibulum*), pritvor; ſ. Vorkammer.
Vorhofsgang, *m.* pritvorna jaža.
Vorhofsloch, *n.* pritvorno ušće.
Vorhofsnerve, *m.* pritvorni živac.
Vorholen, ſ. Hervorholen.
Vorhölle, *f.* prvi pakao, limb.
Vorholz, *n.* predšumica.
Vorhügel, *m.* bubnjić.
Vorhut, *f.* prednja četa; predvoj; (*oek.*) pravo prve paše.
Vorhüten, *v. a.* čuvati što.
Vorig, *adj.* prijašnji, predjašnji; im —en Jahre, prošaste, prošle godine.
Vorjagd, *f.* lovno preimućtvo.
Vorjagen, *v. a.* vitlati, vijati pred sobom.
Vorjahr, *n.* prošla, lanjska godina.
Vorjährig, *adj.* lanjski.
Vorjammern, *v. n.* Einem —, kamkati, kamikati, bidati se pred kim.
Vorjetzt, *adv.* za sada.
Vorkammer, *f.* predsrdje, dulac.
Vorkampf, *m.* prvi boj.
Vorkämpfen, *v. n.* prvi se boriti, biti.
Vorkämpfer, *m.* prvi borac.
Vorkauen, Vorkäuen, *v. a.* Einem etwas —, razlagati komu što na široko.
Vorkauf, *m.* pre(d)kup; den — verbieten, zabraniti prekupljivanje; ſ. Vorkaufsrecht.
Vorkaufen, *v. a.* pre(d)kupiti, prekupljivati.
Vorkäufer, *m.* prekupac, pretržac; —in, *f.* prekupica, pretržica.
Vorkäuferei, *f.* prekupnja.
Vorkaufrecht, *n.* prekupno pravo; pravo na prekup.
Vorkehren, *v. a.* pripraviti, prigotoviti; das Nöthige —, učiniti, narediti što treba; alle Mittel —, upotrebiti sva sredstva.
Vorkehrung, *f.* priprava; naredba, (měra); —en treffen, učiniti naredbe, pripraviti, narediti.
Vorkeil, *m.* prvi klin.
Vorkeller, ſ. Kellerhals.
Vorkenntniß, *f.* predtečno, pripravno znanje.
Vorklage, *f.* prva tužba; tužba u naprěd; mit der — kommen, u naprěd tužiti.
Vorkleben, *v. a.* predlěpiti; Papier —, prilěpiti papira (preda što, na što); zalěpiti što papirom.
Vorklimpern, *v. a.* Einem etwas —, brenkati komu što.
Vorklug, *adj.* odviše mudar.
Vorkommen, *v. n.* (vor Jemand kommen),

Digitized by Google

pred koga doći; (vornehmen), predузeti; die Sache iſt in der Sitzung noch nicht vorgekommen, o tom se još nije većalo; (vorfallen), dogoditi se; ein ſolcher Fall iſt mir noch nicht vorgekommen, toga još nisam doživio; ſo etwas kommt ſelten vor, ovakvo šta se u rědko desiva; das kommt täglich vor, to svaki dan biva; dieſes Wort kommt in dem Briefe oft vor, ova se rěč u pismu više putah čita; das kommt in dem Buche vor, to ima u knjizi; —den Fallen, ako se takvo što dogodi; (her—), promoliti se, iztaći se; izaći; er kommt mir bekannt vor, čini mi se, da ga poznajem; kao da ga poznajem; es kam mir vor, als hätte ich mich rufen hören, učini mi se, da me zovu; (zu—), Einem —, prestići, pretећi koga; einer Sache —, zaprěčiti što.

Vorkommenheit, *f.* Vorkommniß, *n.* dogadjaj; zgoda; alle Vorkommniſſe, sve što se dogodi.

Vorkopf, *m.* (b. Zimmerl.) glava; ſ. Vor-

Vorkoſt, *f.* varivo.

Vorkrümeln, *v. a.* namrviti (čega komu).

Vorkutſchiren, *v. n.* podvezti kočiju.

Vorladen, *v. a.* dozvati, dozivati; Einen vor's Gericht —, pozvati koga na sud; die Gläubiger —, sazvati, sazivati věrovnike.

Vorlader, *m.* dozivač, pozivač.

Vorladung, *f.* doziv, dozivanje, poziv; — der Gläubiger, saziv věrovnikah; ſchriftliche —, pisan doziv, dozivnica.

Vorladungsbefehl, *m.* dozivna, pozivna zapověd.

Vorladungsedict, *n.* dozivni razglas, za-

Vorladungsſchreiben, *n.* Vorladungszettel, *m.* dozivnica, pozivnica.

Vorlage, *f.* (v. Schrift.) predloga; (unter ein. Rade), podmetak; (*chem.*) kapalica, podstava, čobanja.

Vorlagerung, *f.* — der Gebärme, kila.

Vorland, *n.* predzemlje.

Vorlangen, *v. a.* izvaditi; dohvatiti, do-

Vorlängſt, *adv.* odavna, davno.

Vorlaß, *m.* (v. Weine), samotok, lit; (v. Branntw.) brtnica, prvina, bašica.

Vorlaſſen, *v. a.* (her—), izpustiti; (vorwärts laſſen), predpustiti, predpuštati; pustiti naprěd; pustiti pred...; (vor ſich kommen laſſen), dopustiti (komu), da dodje do koga; er wurde nicht vorgelaſſen, nisu ga pustili (n. p. kralju); nije ga pustio k sebi (n. p. kralj).

Vorlaſſung, *f.* pripust, pripuštanje.

Vorlaſtig, *adj.* s prěda pretežniji.

Vorlauf, ſ. Vorlaß.

Vorlaufen, *v. n.* (her—), iztrčati; Einem —, trčati pred kim; (ſchneller laufen), nadtrčati, preteći (koga).

Vorläufer, *m.* predteča; (b. Vogelf.) gumnarica; (b. Schwefelh.) štucka.

Vorläufig, *adj.* predtečan; (vorbereitend), pripravni; (zeitweilig), privremeni; ſ. Vorgängig; —, *adv* predtečno; (vorgängig), u naprěd; (zeitweilig), — wollen wir nur dieſes beſchreiben, za sada ćemo opisati samo ovo.

Vorlaut, *adj.* (v. Menſch.) brzorek; — ſein, pretěcati u besědi; preteći be-

Vorlegblatt, *n.* pregledalica.

Vorlegekelle, *f.* kauka.

Vorlegelöffel, *m.* izkladnjača, velika žlica.

Vorlegemeſſer, ſ. Tranchirmeſſer.

Vorlegen, *v. a.* (vor etwas legen), metnuti pred...; ein Stein vor ein Faß —, metnuti kamen pod bure; ein Schloß —, metnuti lokot; friſche Pferde —, druge konje upregnuti, uhvatiti; dem Gaſte Speiſen —, metnuti, izněti, doněti jela pred gosta; postaviti gostu jela; dem Vieh Futter —, metati, metnuti, položiti, polagati govedom; Einem eine Frage —, zapitati, upitati koga što; Einem eine Schrift —, predložiti komu pismo; ſeine Vollmacht —, pokazati punomoćnicu; (vorſchlagen), predložiti, predlagati.

Vorleger, *m.* predlagalac.

Vorlegeſchloß, *n.* lokot, katanac, ćilit.

Vorlegung, *f.* predlaganje, predlog; (v. Speiſen), postavljanje.

Vorlehnen, *v. a.* prisloniti, nasloniti; ſich —, *v. r.* osloniti se, prisloniti se.

Vorlehre, *f.* preduka.

Vorlehren, *v. a.* učiti.

Vorleiern, *v. a.* das alte Stückchen —, gusli komu u stare gusle.

Vorleimen, *v. a.* zalěpiti (što klijom).

Vorleſbar, *adj.* es iſt —, može se (komu)

Vorleſe, *f.* prva berba.

Vorleſen, *v. a.* proštiti, pročitati, štiti, čitati (komu što); ein Gebet —, čatiti molitvu.

Vorleſeordnung, *f.* red predavanja.

Vorleſer, *m.* čatac; —in, *f.* čatica.

Vorleſung, *f.* die — eines Briefes, čitanje pisma; — eines Gebetes, čatanje molitve; (Collegium), predavanje, (učevno) čitanje; — en halten, predavati (što); čitati (o čem).

Vorletzte, *adj.* predposlědnji, predzadnji; drugi odtraga.

Vorleuchten, *v. n.* (mehr leuchten), nadasjati, nadsijati; Einem —, světliti, (světiti) komu; (*fig.*) mit gutem Beiſpiele —, ſ. Vorgehen; mit ſeinen Tugenden —, prednjačiti komu krepostmi.

Vorleuchter, *m.* prednjak.

Vorlieb, ſ. Fürlieb.

Vorliebe, *f.* osobita ljubav; eine — für etwas haben, osobito što ljubiti; er treibt das mit —, osobito rado to čini.

Digitized by Google

Vorlieben, *v. a.* osobito ljubiti.
Vorliegen, *v. n.* ležati, biti pred čim.
Vorliegend, *adj.* pred (nami) ležeći; der —e Fall, nazočni, ovaj slučaj.
Vorliegende, *n.* nazočno; ovo što je pred nami.
Vorling, *m.* začetak.
Vorlippe, *f.* predusnica.
Vorlüge, *f.* unapredna laž.
Vorlügen, *v. a.* u napréd lagati; Einem —, zalagivati oko koga, lagati koga; Einem etwas —, slagati, nalagati komu što.
Vormachen, *v. a.* ein Brett —, pribiti dasku (na što); ſich eine Schürze —, pripasati kecelju, pregaču; Einem Poſſen —, sbijati lakrdije pred kim; Einem etwas —, Einem einen blauen Dunſt —, zasèniti, obsèniti, zasènjivati koga; zavarati komu oči; nabajati komu što.
Vormagen, *m.* želudčić.
Vormähen, *v. n.* prvi kositi.
Vormäher, *m.* kosbaša.
Vormalen, *v. a.* Einem etwas —, naslikati (namalati) komu što; (*fig.*) živo komu što predočiti; ſ. Vormachen.
Vormalig, *adj.* prijašnji, predjašnji; nègdašnji.
Vormals, *adv.* prije, odprije, u prvo vrême, nègda.
Vormann, *m.* prednjak.
Vormars, *n.* prednji koš.
Vormarsſegel, *n.* prednji nadkošnjak.
Vormaß, *n.* baždarska měra.
Vormaſt, *f.* pogojak.
Vormaſt, *m.* ſ. Fockmaſt.
Vormauer, *f.* (*fig.*) branište, bedem.
Vormauern, *v. a.* predzidati.
Vormeiſch, *m.* prvi kom.
Vormeiſchbottich, *m.* kaca za prvi kom.
Vormerkbuch, *n.* Vormerke, *f.* zabilèžnik; ein — über den Giftverkauf führen, zabilèživati prodaju otrovah.
Vormerke, *pl.* bilèžke.
Vormerken, *v. a.* zabilèžiti, zabilèživati.
Vormerker, *m.* zabilèžilac.
Vormerkſchein, *m.* zabilèžnica.
Vormerkung, *f.* zabilèženje, zabilèžaj.
Vormerkungs-Bewilligung, *f.* dopust zabilèžaja; die — ertheilen, dopustiti komu, da zabilèži.
Vormerkungsgeſuch, *n.* molba za zabilèženje.
Vormerkungswerber, *m.* tražilac, prosac zabilèženja.
Vormeſſen, *v. a.* Einem etwas —, měriti što pred kim.
Vormittag, *m.* prije podne; jutro.
Vormittägig, Vormittäglich, *adj.* predpoludnevni; jutrenji.
Vormittags, *adv.* prije podne; u jutro.
Vormittagsgottesdienſt, *m.* jutrenja.
Vormittagspredigt, *f.* jutrenja propovèd (predika).
Vormittagsſtunde, *f.* zu einer —, koji sat i. koju uru prije podne.
Vormittagszeit, *f.* ſ. Vormittag.
Vormitternacht, *f.* predpo(l)noćje.
Vormitternächtig, *adj.* predpo(l)noćni.
Vormitternächtlich, *adv.* prije pola noći.
Vormund, *m.* štitnik, tutor.
Vormünderin, *f.* štitnica, tutorica.
Vormundsamt, *n.* zvanje štitnika, tutora.
Vormundbeſtellung, *f.* postavljanje štitnika, tutora.
Vormundſchaft, *f.* štitništvo, tutorstvo.
Vormundſchaftlich, *adj.* (Vormundſchafts-), štitnički, tutorski.
Vormundſchaftsamt, *n.* sirotinski, pupilarni ured.
Vormundſchaftsangelegenheit, *f.* štitnički, pupilarni posao.
Vormundſchaftsbehörde, *f.* sirotinska, pupilarna oblast.
Vormundſchaftsbuch, *n.* štitnička, tutorska knjiga.
Vormundſchaftsgeld, *n.* sirotinski, pupilarni novac.
Vormundſchaftsgelübde, *n.* štitnička, tutorska zavèra.
Vormundſchaftsrechnung, *f.* štitnički, tutorski račun.
Vormundſchaftsweſen, *n.* štitništvo, tutorstvo.
Vormüſſen, *v. n.* morati naprèd ići; morati izaći (pred koga).
Vorn, *adv.* spréd, spréda; nach — kehren, okrenuti u napredak; — an ſitzen, sèdèti spréda; von — her, iz uma; von — wieder anfangen, započeti opet s početka; — an, — auf, — hin, naVornächtig, *adj.* sinoćnji.
Vornagel, *m.* predprežnik.
Vornageln, *v. a.* ein Brett —, pribiti dasku (na što).
Vornähen, *v. a.* prišiti (na što).
Vornahme, *f.* podhvat; započetak; — einer Prüfung, izpitivanje; — einer Unterſuchung, iztraživanje.
Vorname, *m.* krsteno ime; Vor- und Zuname, ime i prezime.
Vornehm, *adj.* odličan; —e Leute, velika gospoda; die Vornehmſten der Stadt, prednjaci grada; e. —e Miene, gospodarski obličaj; — thun, baniti se, graditi se gospodinom; der —ſte Freund, glavni prijatelj.
Vornehmen, *v. a.* eine Schürze —, pripasati pregaču, kecelju; eine Serviette —, ubrusac i. utirač prostrèti po sebi; etwas Nützliches —, početi što koristno raditi; eine Arbeit —, primiti se, prihvatiti se, latiti se kakva posla; ein Spiel —, zametnuti igru; eine Prüfung —, (početi) izpitivati; eine Unterſuchung —, (početi) iztraživati; ein Zeugenverhör —, saslušavati svèdoke; Einen —, dozvati koga; (*fig.*) izkarati koga; ſich —, *v. r.* naumiti, nakaniti; ich habe mir feſt

Digitized by Google

vorgenommen, sasvim i. tvrdo sam nakanio; ich habe mir eine Reiſe vorgenommen, naumio sam putovati.
Vornehmen, *n.* nakana, naum, naměra.
Vornehmlich, *adj.* osobit; —, *adv.* osobito, najpače, navlastito.
Vornehmſte, *m.* ſ. Vornehm.
Vornehmthuerei, *f.* Vornehmthun, *n.* banjenje, bašenje.
Vorneigen, ſich, *v. r.* prinići, prinikнuti, prikloniti se, prignuti se.
Vorneigung, *f.* glavna naklonost, glavno nagnuće. [kazuk.
Vorpfahl, *m.* prednji stubao; (v. Eiſen).
Vorpfeifen, *v. a.* Einem —, zviždati, svirati komu što.
Vorplappern, Vorplaudern, *v. a.* Einem —, nabrbljati, brbljati što komu i. pred kim; Einem viel —, nabajati komu. [stoborje.
Vorplatz, *m.* (vor ein. Hauſe), predkućje,
Vorpoſten, *m.* prednja straža, čarkadžija.
Vorpredigen, *v. a.* kričiti, predikati (komu što).
Vorprüfung, *f.* prvi izpit, propit; eine — vornehmen, propitivati.
Vorquellen, *v. n.* provirati.
Vorragen, *v. n.* viriti, stajati napolje, brćiti, stršiti; (*fig.*) odlikovati se (od koga); nadmašivati (koga).
Vorrang, *m.* prednost; den — haben, prednji biti.
Vorrath, *m.* zaliha, gotovina; er hat einen großen — an Lebensmitteln, ima množinu živeža, hrane.
Vorräthig, *adj.* zališan, zalih; gotov, na ruci; es iſt kein Waſſer —, neima vode; das —e Geld, novac, što ga je (ondě) bilo.
Vorrathshaus, ſ. Magazin.
Vorrathskammer, *f.* spremnica, spravište.
Vorrathskaſten, Vorrathsſchrank, *m.* spremnica, spravnica.
Vorrechnen, *v. a.* računati pred kim; Einem die Ausgaben —, sračunati komu trošak i. razhod; (*fig.*) Einem ſeine Vergehen —, izbrajati komu njegove grěhe.
Vorrecht, *n.* preimućtvo; ein — genießen, imati preimućtvo.
Vorrechtsklage, *f.* tužba za preimućtvo.
Vorrecken, *v. a.* pružiti; izplaziti.
Vorrede, *f.* predgovor; eine lange — machen, mnogo reći, a ništa nekazati.
Vorreden, *v. n.* govoriti pred kim; —, *v. a.* kazati (što komu).
Vorreder, *m.* pisac predgovora.
Vorredner, *m.* prijašnji govornik.
Vorreichen, *v. a.* podati, podavati; ſ. Vorragen.
Vorreif, *adj.* preran; prerano dozrio.
Vorreife, *f.* preranost.
Vorreifen, *v. n.* prerano dozreti.
Vorreihen, *m.* prva vrsta, prvi red.
Vorreißen, *v. a.* procrtati.
Vorreiten, *v. n.* Einem —, jahati pred kim; (im Reiten übertreffen), nadjahati koga.
Vorreiter, *m.* predjahač, predjašilac.
Vorreitſattel, *m.* predjahačko sedlo.
Vorrennen, *v. n.* naprěd trčati, nadtrčati.
Vorrichten, *v. a.* pripraviti, opraviti, pripremiti, pripravljati, pripremati.
Vorrichtung, *f.* priprava, priprema; (Apparat), naprava, sprava, oprava.
Vorriegeln, *v. a.* zasunuti.
Vorriß, *m.* procrt.
Vorritt, *m.* predjezda, predjaha.
Vorrücken, *v. n.* pomaknuti se (naprěd); (v. Truppen), maći vojsku; podignuti se s vojskom; der Feind rückt vor, neprijatelj napreduje; aus dem Lager —, izaći iz okola, tabora; —, *v. a.* pomaći; Einem ſeine Fehler —, baciti komu mane na nos; Einem die genoſſenen Wohlthaten —, pre(d)baciti, predbacivati, baciti komu na oči, vrći kome u oči primljena dobročinstva; im vorgerückten Alter —, pod starost, pod stare dane.
Vorrückung, *f.* pomak, promak; napredovanje; (Vorwurf), predbacivanje.
Vorrufen, *v. a.* dozvati, dozivati.
Vorrufung, *f.* doziv, dozivanje.
Vorrufungsedict, *n.* dozivni razglas i, zakaz (izrok).
Vorrüſtung, *f.* priprava.
Vorſaal, *m.* preddvorje.
Vorſagen, *v. a.* kazati, kazivati, govoriti (što pred kim, komu); (dictiren), predricati. [rikača.
Vorſager, *m.* predrikač; —in, *f.* predVorſang, *m.* predpěv.
Vorſänger, *m.* predpěvač, prvi pěvač.
Vorſatz, *m.* nakana, naum, namisao, nijet*; ſeinen — ändern, preumiti, premisliti se; einen — faſſen, nakaniti, naumiti; odlučiti.
Vorſätzlich, *adj.* nakanjen, namišljen; —, *adv.* nahvalice, naumice, navlaš.
Vorſaum, *m.* porub. [městiti.
Vorſchaffen, *v. a.* naprěd metnuti, naVorſchauen, ſ. Vorragen.
Vorſchein, *m.* pomol, pomolak; vidělo; zum — kommen, pomoliti se, pokazati se; na vidělo doći; zum — bringen, izněti na vidělo, obělodaniti.
Vorſcheinen, ſ. Vorleuchten.
Vorſchicken, *v. a.* naprěd poslati.
Vorſchieben, *v. a.* pomaći, pomaknuti, potisnuti; die Gränze —, pomaknuti medju; den Riegel vor die Thür —, zasunuti vatra; (unterſchieben), podVorſchieber, ſ. Schieber. [metnuti.
Vorſchießen, *v. n.* sunuti se, munuti naprěd; (v. Waſſer), šiknuti, šikljati,

Digitized by Google

šiktati, kutljati; das Dach schießt einen Schuh vor, promaknut je krov jednu stopu naprěd; (im Schießen übertreffen), nadstrěliti (koga); Einem —, pucati pred kim; (her—), niknuti, djiknuti; —, *v. a.* Geld —, novce naprěd dati; (leihen), uzajmiti; einen Saum —, zarubiti (što).

Vorschiff, *n.* predak od broda; prednja strana broda, ladje.

Vorschlag, *m.* (b. Dreschen), zamlata; (b. Dachdeck.) namaz; (in d. Artill.) čep, zatik; (*chem.*) s. Zuschlag; (*mus.*) predraz; (Proposition), predlog; (Rath), savět; einen — thun, etwas in — bringen, predložiti što; Einem einen — thun, světovati koga; (Anbot), ponuda; (Friedens—), ponuda mira; Vorschläge zum Frieden machen, ponudjati mirom; s. Zuwage.

Vorschlagen, *v. a.* die Wage schlägt vor, tezulja (vaga) preteže, prevaguje, premašuje; staglac seže (n. p. desno); (wdm.) prerano lajati; (b. Dreschen), zamlatiti; die Uhr schlägt vor, ura ide brzo; —, *v. a.* die Zunge —, izplaziti jezik; Einem den Takt —, udarati komu takt; eine Note —, predraziti notu, kajdu; ein Brett —, pribiti dasku (na što); zabiti daskom (što); (b. Laden), nabiti, nabijati prah (barut); (*chem.*) priměsiti; (*merc.*) precěniti, odviše iskati; (proponiren), predložiti, predlagati; (anrathen), světovati; (anbieten), nudjati, ponuditi (koga čim).

Vorschläger, *m.* (b. Schmied.) s. Schirrmeister.

Vorschlaghammer, *m.* navadjač.

Vorschläglich, *adv.* poput predloga, predložno.

Vorschmack, s. Vorgeschmack.

Vorschmeicheln, *v. a.* Einem —, zalagivati oko koga.

Vorschneidemesser, s. Tranchirmesser.

Vorschneiden, *v. n.* (in der Ernte), prvi žeti; —, *v. a.* einen Braten —, rezati, izsěći pečenje.

Vorschneider, *m.* (in der Ernte), s. Vorschnitter; (b. Schneid.) krojilac.

Vorschnell, *adj.* prenagao.

Vorschnitter, *m.* prvi žetelac.

Vorschreiben, *v. a.* ein. Kinde —, predpisati dětetu; dem Buche seinen Namen —, napisati svoje ime na knjigu; (*fig.*) Einem —, was er thun soll, propisati komu, što da radi; ich lasse mir nicht —, nedam si zapovědati; vorgeschrieben, propisan; (eintragen), upisati; (*merc.*) predpisati; (als Gebühr eintragen), zapisati u imovinu; (Bücher eröffnen), započeti knjige.

Vorschreibung, *f.* upis; predpis.

Vorschreibungsbuch, *n.* upisnik.

Vorschreien, *v. n.* vikati pred kim; vikati na koga; Einem —, nadvikati koga.

Vorschreiten, *v. n.* napredovati; wie weit bist du vorgeschritten? dokle si dotěrao, dopro? Einem —, nadkoračiti, preteći koga.

Vorschreitend, s. Progressiv.

Vorschrift, *f.* (zum Nachschreiben), pregledalica; (*fig.*) propis; nach der — verfahren, postupati po propisu, zapovědi; držati se propisa, zapovědi; nach — des Gesetzes, po zakonu; nach — des §. 10, kao što naredjuje 10. §.

Vorschriftmäßig, *adj.* po propisu; —e Sorgfalt, propisana pomnja.

Vorschriftwidrig, *adj.* das ist —, to je proti propisu.

Vorschritt, *m.* napredak; —e machen, napredovati; den ersten — thun, započeti.

Vorschub, *m.* prvenstvo (u igri); (Unterstützung), podpomoć; — leisten, podpomagati (koga), pružati komu ruku, držati komu krilo, biti komu na ruku; s. Vorstoß.

Vorschubleistung, *f.* podpomaganje.

Vorschuh, *m.* naglavak, preglavak.

Vorschuhen, *v. a.* naglaviti, preglaviti, naglavljivati.

Vorschule, *f.* pripravljaonica.

Vorschuß, *m.* (b. Schießen), prvenstvo; den — haben, prvi pucati; (vorgeschoss. Geld), predujam, predplata, vadjevina; (vorgeliehenes Geld), zajam; ich stehe bei ihm im Vorschusse, dao sam mu naprěd novacah; uzajmio sam mu novacah; Einem einen — machen, geben, dati komu naprěd novacah; uzajmiti komu novacah; einen — nehmen, predujmiti, naprěd uzeti novacah; uzajmiti novacah; (v. Wein), samotok, lit.

Vorschußgeld, *n.* predujam, predplata.

Vorschußquittung, *f.* namira o predujmu.

Vorschußrechnung, *f.* račun o predujmu.

Vorschußschuldner, *m.* predujamnik.

Vorschußweise, *adv.* predujmice; sich — Geld von Jemand geben lassen, uzeti od koga novacah u naprěd.

Vorschütten, *v. a.* sipati, nasipati komu šta.

Vorschützen, *v. a.* seine Hände —, zaklanjati se rukama; (sich entschuldigen), zavrzivati (što); izgovarati se, izpričavati se (čim); eine Krankheit —, učiniti se bolestnim; izgovarati se bolešću; die vorgeschützten Zeugen, tobožnji svědoci.

Vorschwanken, *v. n.* naprěd hrljudati, bavrljati.

Vorschwarm, *m.* prvenac.

Vorschwärmen, *v. n.* najprije se rojiti.

Vorschwatzen, s. Vorplappern.

Vorschweben, *v. n.* lebděti pred očima.

Digitized by Google

Vorschwingen, sich, *v. r.* sich Einem —, **nadmašiti, preskočiti koga.**

Vorschwören, *v. n.* **zaklinjati se komu; Treue —, zadavati komu věru.**

Vorsegel, *n.* **prednje jedro.**

Vorsehen, *v. a.* **promisliti (za što); das Nöthige —, pobrinuti se za ono što treba;** sich —, *v. r.* **paziti na se, čuvati se, na oprezu biti;** vorgesehen! **pazi!**

Vorsehung, *f.* **promisao, providnost; (Gott), Bog;** die — Gottes, **Božji promisao;** die — hat es so beschlossen, **Bog je tako godio i. usudio;** wenn es doch die — so fügen wollte! **Bog godio i Bog dogodio!**

Vorsein, *v. n.* **es muß irgend etwas —, nešto se naměrava, snuje; nešto nastaje;** da sei Gott vor! **saćuvaj Bože! nedaj Bože!**

Vorseite, *f.* **prednja strana.**

Vorsetzbar, *adj.* **predložan, predloživ.**

Vorsetzblech, *n.* **štit.**

Vorsetzen, *v. a.* (vorwärts setzen), **naprěd staviti, metnuti, vrći;** (z. B. einen Menschen), **naprěd posaditi;** sich —, **naprěd sěsti;** (vor ein Ding setzen), **predmetnuti;** metnuti, staviti preda što; einen Stein (z. B vor ein Loch) —, **zavaliti (rupu) kamenom;** e. Brett —, **metnuti dasku na ...;** seinen Namen dem Buche —, **napisati svoje ime na knjigu;** eine Sylbe —, **predložiti slovku** (n. p. **kakvoj rěči**); (vor Einen setzen), Einem Speisen —, **postaviti, doněti komu jela;** izněti pred **koga jela;** Einem zum Essen —, **dati komu jesti;** (an die Spitze setzen), Einen dem Heere —, **postaviti koga pred vojsku;** Einen einem Amte —, **postaviti koga načeonikom ureda;** die vorgesetzte Behörde, **stariji; poglavarstvo;** mein vorgesetztes Amt, **ured nada mnom;** (vorziehen), **više ceniti koga, predpostaviti** (koga komu); er setzt die Gattin der Schwester vor, **voli ženu nego sestru;** sich —, *v. r.* **nakaniti, odlučiti.**

Vorsetzer, *m.* (klobučarska) **lěsa.**

Vorsetzlich, s. Vorsätzlich.

Vorsetzpapier, *n.* **predložak.**

Vorsetzsylbe, *f.* **začetak.**

Vorsetzung, *f.* (*hydr.*) **pod.**

Vorsetzwand, *f.* **zaklon.**

Vorseufzen, *v. n.* **uzdisati pred kim.**

Vorsicht, *f.* (Behutsamkeit), **oprez, opaz, opip;** mit — zu Werke gehen, **opazno postupati;** viele — anwenden, **vrlo paziti;** die göttliche —, **promisao Božji, providnost Božja.**

Vorsichtig, *adj.* **opazan, oprezan, opipan;** — sein, **na oprezu biti;** paziti (na se); ein —er Mann, **opreznik, opaznik.**

Vorsichtigkeit, *f.* **opreznost, opaznost, opipnost;** s. Vorsicht.

Vorsichtshalber, *adv.* **radi opreza, za oprez.**

Vorsichtsmaßregel, *f.* **naredba za oprez; oprezna naredba;** —n treffen, **narediti što opreza radi.**

Vorsichtsmittel, *n.* **oprezilo;** alle — anwenden, **poslužiti se svimi sredstvi opreznosti.**

Vorsichtsweise, *adv.* **za oprez;** (mittlerweile), **za vrěme; medjutim.**

Vorsiel, *n.* **predplav.**

Vorsingen, *v. n.* **predpěvati;** Einem ein Lied —, **pěvati komu pěsmu; pěvati pred kim pěsmu.**

Vorsitz, *m.* **predsěda; predsědovanje;** den — führen, **predsědovati; biti predsědnik;** unter dem —e des Kaisers, **pod predsědom carevom.**

Vorsitzen, *v. n.* **predsědovati, predsědnik biti.**

Vorsitzer, *m.* **predsědnik.**

Vorsitzeramt, *n.* **predsědništvo.**

Vorsitzerplatz, *m.* **predsědnička stolica.**

Vorsollen, *v. n.* er soll vor, **ići mu je naprěd; valja mu izaći.**

Vorsommer, *m.* **prvo lěto, predlěće.**

Vorsorge, *f.* **skrb, staranje;** — tragen, **starati se za čim; skrbiti za što;** — treffen, **postarati se.**

Vorsorgen, *v. n.* **starati se, skrbiti.**

Vorsorglich, *adj.* **skrbljiv; starajući se; se; pomnjiv.**

Vorspann, *m.* **podprega, priprega, prega;** — geben, **pripreći konje.**

Vorspanndienst, *m.* s. Vorspannleistung.

Vorspannen, *v. a.* die Pferde —, **upregnuti konje;** (Vorspannen), **davati priprege, pripreći;** (ausspannen), e. Tuch —, **razapeti, zategnuti rubac (maramu) preda što.**

Vorspanner, *m.* **pripreznik.**

Vorspannpferd, *n.* **pripřežni konj.**

Vorspannsleistung, *f.* **davanje pripregah; pripregovanje.**

Vorspannsstraße, *f.* **pripřežna cesta.**

Vorspannsvergütung, *f.* **naknada priprege.**

Vorspannswesen, *n.* **pripřeštvo.**

Vorspiegeln, *v. a.* Einem etwas —, **obsěnjivati, zasěnjivati, obmanjivati koga čim.**

Vorspiegelung, *f.* **obsěna, zasěna; obmana; sěri; obsěnjivanje; fališe —en, lažljive obsěne.**

Vorspiel, *n.* **predigra;** das — des Krieges, **početak rata.**

Vorspielen, *v. a.* Einem —, **igrati pred kim; igrati komu.**

Vorspinnen, *v. a.* **propresti, propredati;** (her—), **izpresti.**

Vorspinnmaschine, *f.* **propredalo.**

Vorspitzen, *v. a.* **s prěda zašiljiti.**

Digitized by Google

Vorsprechen, *v. n.* bei Einem —, otići komu na divan; —, *v. a.* Einem etwas —, predricati komu što; govoriti što pred kim.

Vorsprengen, *v. n.* naprěd odjuriti.

Vorspringen, *v. n.* skakati pred kim; (vorwärts springen), naprěd skočiti; der —de Quell, proviruće vrelo; (*fig.*) s. Vorragen.

Vorsprudeln, *v. n.* prokljućati, prokloVorspruhen, *v. n.* provrcati. [kotati.

Vorsprung, *m.* skok naprěd; einen — gewinnen, izmaći pred kim; einen — haben, napredniji biti; biti pred kim; einen großen — vor Jemanden haben, odmaći od koga predaleko; (*fig.*) dalje dopreti (n. p. u znanosti); preteći koga (u znanosti); (an Gebäuden), bočina; (eines Felsens), kuk, zub; (Verlauf), hrtnica, prvina, bašica.

Vorstadt, *f.* predgradje, zagradje.

Vorstädter, *m.* predgradjanin; —in, *f.* predgradjanka.

Vorstammeln, *v. a.* Einem etwas —, trtati, tepati, mrndžati komu što.

Vorstand, *m.* (Vorsteher), glavar, načeonik, starěšina, pročeonik; (*coll.*) starěšinstvo, glavarstvo; (*jur.*) dolazak pred sud; (Unterpfand), zalog; jamVorständer, *m.* omladina. [stvo.

Vorstandsmitglied, *n.* član načeništva, starěšinstva.

Vorstands-Stellvertreter, *m.* naměstnik načeonika, glavara, starěšine.

Vorstechen, *v. n.* (jako) udarati, padati u oči; —, *v. a.* nabosti; s. Hervorstechen.

Vorstechort, *m.* probojac.

Vorsteckärmel, *m.* rukavčić.

Vorsteckbogen, *m.* ogledni arak.

Vorstecken, *v. a.* (her—), promaknuti, promoliti; einen Nagel —, zataknuti klinac preda što; den Kopf —, izvitoperiti glavu; ein Riegel —, s. Vorschieben; eine Rose —, pribosti s prěda ružu; sich ein Ziel —, naznačiti si metu, odabrati cilj. [čivija.

Vorstecker, Vorsteckнagel, *m.* zaglavnik,

Vorsteckstab, *m.* (*geom.*) zatačka.

Vorstehehund, *m.* (pas-)ptičar; ogar.

Vorstehen, *v. n.* (her—), stajati na polju; viriti, stršiti; (v. Hühnerhunden), stajati; —es Bild, ova slika; nazočna slika; (*fig.*) s. Hervorragen; ein Amte —, starěšovati u uredu; einer Sache —, biti nad čim, nadstojati što; einer Wirthschaft —, upravljati gospodarstvom; seinen Geschäften treu —, věrno opravljati i. obavljati svoje poslove; — müssen, morati na sud doći, morati predstati sudu; (bevorstehen), es steht mir etwas vor, nešto me čeka.

Vorsteher, *m.* glavar, starěšina, načeonik; d. — einer Schule, nadstojnik učionice.

Vorsteheramt, *n.* Vorsteherschaft, *f.* nadstojništvo, glavarstvo.

Vorsteherin, *f.* nadstojnica, glavarica.

Vorsteiger, *m.* predlaznik.

Vorstellen, *v. a.* (vorn hin stellen), naprěd postaviti, metnuti; (vor etwas stellen), staviti, metnuti preda što; (*fig.*) einen Fremden seinen Freunden —, predstaviti tudjinca svojim prijateljem; Einen dem Volke —, izvesti koga pred narod; Einen dem Könige —, voditi koga pred kralja; prikazati koga kralju; sich — lassen, dati se odvesti pred koga; mit dem Pinsel etwas —, naslikati što; Einem etwas —, predstaviti komu što; opominjati koga radi čega; Einem den Nutzen einer Sache —, dokazivati, razložiti komu korist čega; Einem etwas lebhaft —, predočiti komu što; sich etwas —, predstaviti si što, predstavljati si što; pomisliti što; ich kann mir leicht seine Freude darüber —, lasno se mogu i sam domisliti njegovoj radosti; das hatte ich mir nicht vorgestellt, tomu se nisam dovio, dosětio, nadao; das hatte ich mir anders vorgestellt, o tom sam drugčije mislio; to sam si drugčije predstavljao; stellen Sie sich den Schrecken vor, den ich hatte, pomislite, kako sam se bio uplašio; (v. Schauspielern), predstaviti, predstavljati (koga); (Jemandes Stelle vertreten), zastupati koga; er stellt hier den Vater vor, on je ovdě na město otca; dieser runde Stein stellt das Brod vor, ovaj okrugli kamen znamenuje kruh; (candidiren), predložiti, predlagati; dieses Bild stellt einen König vor, ovo je kraljev obraz.

Vorsteller, *m.* predstavljač.

Vorstellig, *adj.* Einem etwas — machen, predočiti što komu.

Vorstellung, *f.* predstava; (das Vorstellen), predstavljanje; (Gedanke), misao, pomisao; die — des Glückes ihrer Kinder macht sie selbst glücklich, misleć o sreći svoje děce, sama je srećna; Einem lebhafte — en machen, živo komu što predočiti; eine — gegen etwas bei der Regierung einreichen, podněti vladi pritužbu proti čemu; sich eine — von etwas machen, predstaviti, predstavljati si što (u svom umu); (Ermahnung), opomena; (Einwendung), prigovor.

Vorstellungs- (in Zuf.) predstavni.

Vorstellungsart, *f.* način predstavljanja.

Vorstellungsfähigkeit, Vorstellungskraft, *f.* Vorstellungsvermögen, *n.* predstavnost.

Vorstellungsweise, s. Vorstellungsart.

Vorstemmen, sich, *v. r.* uprěti se, upinjati

Vorsterben, *v. n.* prije umrěti. [se.

Vorsteven, *m.* prednje brvno.

Digitized by Google

Vorſtichnaht, *f.* prošve; prošivanje.
Vorſtoß, *m.* promolak; (b. Schneider), porubica, orubica; (*chem.*) rukav; ſ. Vorwachs.
Vorſtoßen, *v. a.* napréd turiti, porinuti, potisnuti; (b. Zimmerl.) začepiti; (b. Buchb.) ein leeres Blatt an die Vorrede —, metnuti běl listak pred predgovor; (b. Schneid.) orubiti; —, *v. n.* (ſich ereignen), dogoditi se, sbiti se, slučiti se; (begegnen), naspěti.
Vorſtottern, *v. n.* trtati, mrndžati što pred kim.
Vorſtrahlen, ſ. Vorleuchten.
Vorſtrand, *m.* prednja obala.
Vorſtrecken, *v. a.* protegnuti; die Hand —, pružiti, pružati ruku; die Zunge —, izplaziti jezik; einen Schlagbaum —, zamandaliti; Geld —, pozajmiti novacah (komu); Waaren —, dati robu na věru, veresiju; ſ. Vorſchießen.
Vorſtreckung, *f.* davanje na věru; predplata; zajam.
Vorſtreichen, *v. a.* die Haare —, kosu napréd sgladiti.
Vorſtreifen, *v. n.* bis an die Thüre —, do pred vrata četovati.
Vorſtreuen, *v. a.* den Hühnern —, sipati, usuti kokošim.
Vorſtrich, *m.* zasěk.
Vorſtricken, *v. a.* einen Strumpf —, naplesti, naglaviti čarapu.
Vorſtück, *n.* prednji top.
Vorſtudium, *n.* pripravna nauka.
Vorſtufe, *f.* usěk.
Vorſtümpern, *v. a.* Einem etwas —, brenkati, škripati što pred kim i. komu.
Vorſtürzen, ſ. Hervorſtürzen; (v. Thränen), udariti.
Vorſuche, *f.* potražba.
Vorſuchen, *v. a.* iztražiti; (wdm.) potražiti.
Vorſud, *m.* prva var.
Vorſumpf, *m.* puč.
Vorſumpfen, *v. a.* izkopati puč.
Vorſüßeln, *v. a.* milo lagati komu.
Vorſylbe, *f.* začetak.
Vortanz, *m.* prvi ples; (*fig.*) početak.
Vortanzen, *v. n.* prvi plesati, tancati; plesati pred drugimi; voditi kolo.
Vortänzer, *m.* kolovodja; —in, *f.* kolovodjica.
Vortheil, *m.* korist; uhar, hasna; das gereicht ihm zum großen —, to mu je vrlo koristno; — aus etwas ziehen, okoristiti se, koristiti se čim; — bringen, koristiti, hasniti; zum —e gereichen, koristno i. za uhar biti; (Profit), probitak, dobitak; etwas mit — verkaufen, ſ. Vortheilhaft; auf ſeinen — ſehen, (ſpr.) k sebi bělj pritezati; navraćati vodu na svoj mlin; (ein günſtiger Umſtand), ſich alle —e zu Nutze machen, poslužiti se svakom sgodom; ſeinem Feinde den — abgewinnen, preoteti neprijatelju sgodu; ſ. Kunſtgriff; (— b. Rechnen), hitrina; ſich im —e befinden, napredniji biti; zu ſeinem —e, dično, pohvalno; ſich zu ſeinem —e vor Jemand auszeichnen, osobito se od koga odlikovati.
Vortheilen, *v. n.* koristiti.
Vortheilhaft, *adj.* (nutzlich), koristan, hasnovit; napredačan; (Gewinn bringend), probitačan, uharan; etwas — verkaufen, s dobitkom prodati; eine —e Lage, sgodan položaj; eine —e Meinung von Jemand haben, dobro misliti o kome; — bekannt, na dobru glasu.
Vorthier, *n.* predhodnik.
Vorthun, *v. a.* eine Schürze —, pripasati kecelju, pregaču; ſich —, *v. r.* ſ. Hervorthun.
Vorthüre, *f.* prednja, vanjska vrata.
Vortönen, *v. n.* najviše glasiti.
Vortrab, *m.* prednja četa, predvoj.
Vortraben, *v. n.* kasati pred kim.
Vortrag, *m.* predavanje; (einer Rede), besědjenje; (e. akademiſcher —), predavanje; einen — halten, predavati; einen guten — haben, dobro predavati; (im Singen), dobro pěvati; (im Lehren), predavanje, učba; (*arithm.*) prěnos; den — beim Fürſten haben, izvěšćivati vladaoca.
Vortragen, *v. a.* (vor Einem tragen), prednositi; nositi pred kim; (*fig.*) predavati; die chriſtlichen Wahrheiten —, učiti, razlagati kršćanski nauk; ſich — laſſen, dati se izvěšćivati, izvěstiti; ein Tonſtück ſchön —, lěpo izvesti komad.
Vorträger, *m.* prednosac; predavalac; (Referent), izvěstitelj.
Vortragsart, **Vortragsweiſe**, *f.* način predavanju.
Vortragslehre, *f.* nauka o predavanju.
Vortreffer, *m.* prednji sgoditak.
Vortrefflich, *adj.* izvrstan, vrli; das iſt —, to je prekrasno; er kann — trinken, pije kao dúga.
Vortrefflichkeit, *f.* izvrstnost, vrlina; krasota.
Vortreiben, *v. a.* predgoniti; goniti, těrati napréd; goniti pred kim.
Vortreppe, *f.* prostubice.
Vortreten, *v. n.* (vorwärts treten), napréd stupiti; (vor Einen treten), stupiti pred koga; Einem —, ići pred kim; ſ. Hervortreten.
Vortreter, *m.* predhodac.
Vortrieb, *m.* Vortrift, *f.* prvenstvo paše.
Vortrillern, *v. a.* ćurlikati, gundoriti komu što.
Vortrinken, *v. n.* prije piti, prvi piti.
Vortritt, *m.* prednost; ſie kamen unter — des Großvaters, pred njimi je išao děd; došli su s dědom na čelu.
Vortrommeln, *v. n.* bubnjati pred kim.
Vortrompeten, *v. n.* trubiti pred kim.
Vortrupp, *m.* prednja četa, predvoj.
Vorüben, *v. a.* prověžbati.

Digitized by Google

Vorüber, *adv.* mimo; das Gewitter zieht —, oluja prolazi; das Gewitter iſt —, pregrmilo je; eine Stunde iſt bald —, jedna ura i. jedan sat brzo prolazi; die Zeiten ſind —, promakoše vremena; ſ. Vorbei.

Vorüberbegeben uſw. ſ. Vorbeibegeben uſw.

Vorübergehen, *v. n.* vor einem Hauſe —, proći, prolaziti mimo i. pokraj kuće; auch dieſe Leiden werden —, i to će proći; —, *v. a.* Einen —, minuti, mimoići, mimoilaziti koga.

Vorübergehend, *adj.* brzo prolazeći, kratak; es iſt nur ein —er Schmerz, ova bol brzo prolazi; ova bol netraje za dugo; (Interimal-), privremeni.

Vorüberjagen uſw. ſ. Vorbeijagen.

Vorüberziehen, *v. n.* prolaziti, proći.

Vorübung, *f.* predtečno, pripravno vježbanje; provježba. [traga.

Voruntersuchung, *f.* protraga, prva iz-

Voruntersuchungsacten, *pl.* protražni spisi.

Vorurtheil, *n.* predsuda.

Vorurtheilfrei, Vorurtheillos, *adj.* prost i. čist od predsudah.

Vorurtheilsvoll, *adj.* pun predsudah; predsudan.

Vorvater, *m.* děd.

Vorvorjährig, *adj.* preklanjski.

Vorvorletzte, *adj.* treći od traga.

Vorwache, *f.* prednja straža.

Vorwagen, ſich, *v. r.* usuditi se naprěd.

Vorwägen, *v. a.* Einem etwas —, potezati, potegnuti, vagnuti što pred kim.

Vorwahl, *f.* proizbor, pripravni izbor.

Vorwalten, *v. n.* (überlegen ſein), premoći, premagati, mah uzimati; hier ſcheint ein Irrthum vorzuwalten, čini se, da se je ovdě zabludilo; es waltet kein Zweifel vor, neima sumnje; das —de Hinderniß, najveća zapreka; die —den Hinderniſſe, zapreke, što ih

Vorwälzen, *v. a.* privaliti (što). [ima.

Vorwand, *m.* izlika, izgovor; šeprtlja; unter dem —e der Freundſchaft, pod plaštem prijateljstva; unter dem —e etwas vergeſſen zu haben, izgovarajuć se, da je něšto zaboravio; pod izlikom, da je něšto zaboravio; einen — nehmen, izgovarati se čim; šeprtljiti.

Vorwand, *f.* pročelje, prednji zid.

Vorwänden, *v. a.* sagraditi prednji zid.

Vorwärmen, *v. a.* u naprěd prigrijati.

Vorwärts, *adv.* naprěd; — gehen, dalje, naprěd ići; napredovati; — kehren, okrenuti što u napredak; er kann weder — noch rückwärts, nemože ni tamo ni amo.

Vorwaſchen, (*fig.*) ſ. Vorplappern.

Vorweg, *adv.* izpred (koga); — gehen, izpred koga ići; — kaufen, pre(d)kupiti, prekupljivati; — nehmen, izpred koga uzeti, preoteti (komu što); ſ. Vorausnehmen.

Vorwegnahme, *f.* preotimanje; ſ. Voraus-

Vorweh, *n.* prva bol. [nahme.

Vorweinen, *v. n.* plakati pred kim.

Vorweiſen, *v. a.* (vorzeigen), pokazati, pokazivati; (vorlegen), podněti; pred-

Vorweiſer, *m.* pokazivalac. [očiti.

Vorweiſung, *f.* pokazivanje, pokaz; (Wechſ.) predoćba.

Vorwelt, *f.* prasvět; (v. Menſch.) stari; prvi ljudi.

Vorweltlich, *adj.* prasvětni.

Vorwenden, ſ Vorſchützen.

Vorwerfen, *v. a.* baciti, bacati što pred koga; den Hühnern Futter —, usuti kokošim; (*fig.*) eine Frage —, priupitati; (vorrücken), Einem etwas —, pre(d)baciti, prebacivati komu što; prekoriti, prekoravati, koriti koga čim; er hat mir immer etwas vorzuwerfen, svagda sam mu prěkoran.

Vorwerf, *n.* zaselak; ſ. Maierhof; (*mil.*) prednja gradba.

Vorwerksacker, *m.* njiva od zaseoka; majurska njiva. [majura.

Vorwerksbeſitzer, *m.* gospodar zaseoka,

Vorweſer, *m.* predšastnik.

Vorwiegen, *v. n.* pretegnuti, pretezati, pretežniji biti.

Vorwiegend, *adj.* pretežniji; die —e Meinung, mnenje većine; —, *adv.* većinom.

Vorwimmern, *v. n.* cičati pred kim.

Vorwind, *m.* větar u krmu.

Vorwinter, *m.* predzimica, prva zima.

Vorwintern, *i.* (ſrr.) wenn es nicht vorwintert, ſo nachwintert es gern, ako zima ustima neujede, ona repom ošine.

Vorwiſſen, *v. n.* naprěd znati.

Vorwiſſen, *n.* znanje; ohne mein —, bez moga znanja. [Neugierde.

Vorwitz, *m.* prpošnost; (*fig.*) prpoša; ſ.

Vorwitzig, *adj.* prpošan; — ſein, prpošiti; ſ. Neugierig.

Vorwollen, *v. n.* naprěd htěti.

Vorwort, *n.* (*praepositio*), predlog; (Vorrede), predgovor; (ein gutes Wort), dobra rěč, zagovor.

Vorwurf, *m.* (Tadel), prěkor, ukor, prěkorka; (das Vorwerfen), korba, pre(d)bacivanje; Vorwürfe machen, koriti koga; prebacivati (komu što); einander Vorwürfe machen, koriti se; das gereicht dir zum —, prěkoran si s toga; (Gegenſtand), predmet; (Lockſpeiſe), meka, omam.

Vorwurffrei, Vorwurfslos, *adj.* bez mane, prěkora; er iſt —, neima ma prigovora; nije prěkoran ni u čem.

Vorwurfsvoll, *adj.* prěkoran, ukoran.

Vorzählen, *v. a.* brojiti (što) pred kim; nabrojiti komu što.

Vorzahn, *m.* prednji zub.

Vorzeichen, *n.* znamenje; kob; das iſt

Digitized by Google

fein gutes —, zla je kob; to nesluti dobru.
Vorzeichnen, *v. a.* s préda naznačiti; Einem einen Kopf —, nacrtati komu glavu; (bestimmen), označiti, naznačiti.
Vorzeichner, *m.* značilac.
Vorzeichnung, *f.* (*mus.*) oznaka; prednji znak; (z. Zeichnen), pregledalica.
Vorzeige, *f.* pokaz.
Vorzeigen, *v. a.* pokazati, pokazivati, prikazati; einen Wechsel —, predočiti měnicu.
Vorzeiger, *m.* pokazivalac, pokazatelj; (eines Wechsels), predočnik.
Vorzeigung, *f.* pokaz; pokazivanje; (Wechs.) predočba.
Vorzeit, *f.* staro doba, vrěme; davna [davnina.
Vorzeiten, s. Zeit.
Vorzeitig, *adj.* preran.
Vorziehen, *v. a.* (her—), izvući, vući napolje; izvaditi (što); den Vorhang vor das Bett —, zastrti postelju zastorom; (höher schätzen), više ceniti (što); ich ziehe dieses Mittel vor, volim ovo sredstvo; ich ziehe ihn allen Andern vor, najvolim njega; volim njega nego ikoga.
Vorzimmer, *n.* prednja soba; die — hüten, pragovati.
Vorzucht, *f.* presěd.
Vorzug, *m.* (vorzügliche Eigenschaft), izvrstina; preimućtvo; innere Vorzüge, duševna svojstva; (— vor einem Andern), prednost; er hat den —, on je prvi, prednji; ich gebe ihm den —, volim njega; den — haben, prednjačiti; Einem den — einräumen, pustiti koga preda se.
Vorzüglich, *adj.* izvrstan; osobit; vrli; —, *adv.* osobito; die Prüfung — bestehen, izvrstno odgovarati na izpitu.
Vorzüglichkeit, *f.* izvrstnost; osobitost; vrlina.
Vorzugsclasse, *f.* razred izvrstnosti.
Vorzugspreis, *m.* prva nagrada.
Vorzugsrecht, *n.* preimućtvo.
Vorzugsweise, *adv.* osobito.
Vorzwitschern, *v. n.* cvrkutati pred kim.
Votiren, *v. n.* glasovati.
Votirung, *f.* glasovanje.
Votiv, *adj.* zadušni, podušni.
Votivkirche, *f.* zadušna crkva; zadušbina.
Votum, *n.* glas; sein — abgeben, glasovati; s. Gelübde.
Vulgata, *f.* vulgata.
Vulgo, *adv.* obično; prosto.
Vulkan, *m.* vatrenjača.
Vulkanisch, *adj.* vulkanski.
Vulkanismus, *m.* vulkanizam.
Vulkanist, *m.* vulkanista.

W.

Waage usw. s. Wage usw.
Waare, *f.* roba, espap; kurze —, sitniž; grüne —, povrće; das ist eine seltene —, rědko je to zelje; (spr.) Jeder Krämer lobt seine —, svak svoju robu hvali; gute — lobt sich selbst, dobro se samo hvali.
Waarenabsatz, *m.* prodja (robe).
Waarenankunfts-Certificat, *n.* svědočba o dolazku robe.
Waarenanschlag, *m.* začěna; cěna.
Waarenartikel, *m.* roba; vrst robe.
Waarenausfuhr, *f.* izvoz robe.
Waarenausweis, *m.* izkaz robe.
Waarenberechnung, *f.* račun o robi.
Waarenbericht, *m.* izvěst o robi.
Waarenbeschau, *f.* razgled robe.
Waarenbestand, *m.* skladnja, skladište robe.
Waarenbezug, *m.* dobavljanje robe.
Waarenbollette, *f.* pokazka od robe; robna pokazka.
Waarenbuch, *n.* robnik.
Waarencession, *f.* ustup robe.
Waarenconto, *m.* račun o robi.
Waaren-Controlle, *f.* prigledba robe.
Waaren-Controllsamt, *n.* prigledništvo robe.
Waaren-Declaration, s. Waarenerklärung.
Waarendurchfuhr, *f.* provoz robe.
Waareneinfuhr, *f.* uvoz robe.
Waareneingang, *m.* ulaz robe.
Waarenerklärung, *f.* očitovanje o robi.
Waarenfälscher, *m.* opačitelj robe.
Waarenführer, *m.* voznik, kiridžija.
Waarengattung, *f.* vrst robe.
Waarengewölbe, Waarenhaus, s. Magazin.
Waarenhalle, *f.* prodavaonica.
Waarenhandel, *m.* trgovina robom.
Waarenhandlung, *f.* trgovina; gemischte —, trgovina različite robe; měšovita trgovina.
Waarenkenntniß, *f.* poznavanje robe.
Waarenkunde, *f.* nauka o robi.
Waarenlager, *n.* skladište robe.
Waarenliste, *f.* popis robe.
Waarenmäkler, *m.* mešetar od robe.
Waarenmuster, *n.* ogled robe.
Waarenniederlage, *f.* s. Waarenlager.
Waarenpreis, *m.* cěna robe.
Waarenpreisliste, *f.* cěnovnik robe.
Waarenrechnung, *f.* s. Waarenconto.
Waarenschau, s. Waarenbeschau.
Waarenscontro, *m.* skladišnik.
Waarensendung, *f.* pošiljanje, pošiljka

Digitized by Google

Waarensensal, s. Waarenmäkler.
Waarentausch, *m.* trampa. [prema robe.
Waarentransport, *m.* odpremanje, od-
Waarenumsatz, *m.* prodaja (robe).
Waarenversender, s. Spediteur.
Waarenversendung, *f.* odpremanje, odprema robe.
Waarenversicherung, *f.* osiguranje robe.
Waarenverzeichniß, *n.* popis, kazalo robe.
Waarenverzollung, *f.* carinjenje robe; plaćanje carine od robe.
Waarenzoll, *m.* carina (od robe).
Waarenzug, *m.* podvoz robe.
Wabe, *f.* sat, lastra.
Wabenkröte, *f.* (*Pipa dorsigera*), pipa.
Wach, *adj.* budan; — sein, budan biti, nespavati; bděti; — werden, probuditi se; s. Wachsam. [straže.
Wachablösung, *f.* Wachaufzug, *m.* izměna
Wachcommandant, *m.* zapovědnik straže.
Wachcorps, *n.* stražarstvo.
Wachdienst, *m.* stražba, straženje.
Wache, *f.* (der Zustand da man wacht), jav *f.*, budnoća, nespavanje; (*mil.*) straža; — stehen, biti na straži; — halten, stražiti, stražu stražiti i. čuvati; auf der — sein, biti na straži; auf die — ziehen, na stražu ići; — n ausstellen, postaviti straže; die — ablösen, izměniti stražu; (v. Personen), straža, stražar; (Wachhaus), stražara, stražarnica; um die zweite —, u drugu stražu.
Wachen, *v. n.* (nicht schlafen), bděti, nespavati, budan biti; ein wenig —, pobděti; die ganze Nacht —, svu noć prebděti; (*fig.*) über etwas —, paziti, gledati na što; nastojati oko čega; bei einem Kranken —, čuvati, gledati bolestnika; er wacht darüber, daß die Gesetze befolgt werden, pazi, da se zakoni izvršuju; für das Beste des Landes —, starati se za dobro zemlje.
Wachen, *n.* bdenje; budnoća.
Wachenheerdorn, s. Kreuzdorn.
Wachend, *adj.* budan, na javi.
Wachengel, *m.* andjeo-stražar.
Wacher, *m.* stražar; bditelj.
Wachfeuer, *n.* stražarska vatra.
Wachfrei, *adj.* prost od straženja.
Wachgeld, *n.* stražarina.
Wachhabend, Wachhaltend, *adj.* stražeći, na straži; der —e Officier, častnik od straže.
Wachhalter, *m.* s. Warnicdechse.
Wachhaus, *n.* stražara.
Wachholder, Wachholderbaum, Wachholderstrauch, *m.* (*Juniperus communis*), borovica, borovnica, borovina, smreka, smrč, brina, venja*.
Wachholderbeere, *f.* borovica, smrekulja, smrčka, smrečka, brinovka, venja; (*bot.*) pupuljica.
Wachholderbranntwein, *m.* borovnjača, brinovica, venjača.
Wachholderdrossel, *f.* (*Turdus pilaris*), bravenjak, branjug, borovnjak, brinovka.
Wachholderflechte, *f.* smrekov lišaj.
Wachholderharz, *n.* sandarak. [vina.
Wachholderholz, *n* smrekovina, smreče-
Wachholdermotte, *f.* smrekovac.
Wachholderöl, *n.* smrekovo ulje; zejtin od venje.
Wachholderrauch, *m.* kad od borovice.
Wachholdersaft, *m.* sok od borovice.
Wachholderschnepfe, *f.* šljuka-smrekovica.
Wachholdertaube, *f.* smrekinja.
Wachholderwanze, *f.* smrekova stěnica.
Wachholderwasser, *n.* smrekova voda, smrekovača.
Wachholderwein, *m.* smrekovača.
Wachhund, s. Bullenbeißer.
Wachinstitut, *n.* stražanstvo.
Wachkörper, *m.* stražarstvo.
Wachlohn, *m.* s. Wachgeld.
Wachmannschaft, *f.* stražari.
Wachmeister, *m.* stražmeštar.
Wachordnung, *f.* red straženja, stražbe.
Wachparade, *f.* ogled straže; — halten, ogledati stražu.
Wachposten, *m.* (Ort), stražište; (Person), straža.
Wachrolle, *f.* popis stražarah.
Wachs, *n.* vosak; Lichte aus —, voštane svěće; in — formen, od voska ličiti; mit — überziehen, ovoštiti; s. Wachshaut.
Wachsabdruck, *m.* voštan otisak.
Wachsam, *adj.* pažljiv; opazan; e. —es Auge, nastojno oko; ein —es Auge auf etwas haben, podaziti što, paziti na što; nastojati oko čega; ein —er Hund, čuvarno pseto. [noća.
Wachsamkeit, *f.* pažljivost, opaznost, bud-
Wachsapfel, *m.* voštana jabuka.
Wachsarbeit, *f.* voštarina.
Wachsarbeiter, *m.* voštar.
Wachsartig, *adj.* voskolik.
Wachsbaum, *m.* (*Myrica*), voskovac.
Wachsbeule, *f.* bol slabinah.
Wachsbild, *n.* voštan kip.
Wachsbildner, *m.* voštar.
Wachsbildnerei, *f.* voštarija.
Wachsbirn, *f.* žutulja.
Wachsblatt, *n.* voština, turica. [bleicherei.
Wachsbleiche, *f.* běljenje voska; s. Wachs-
Wachsbleicher, *m.* bělilac voska.
Wachsbleicherei, *f.* bělilo voska.
Wachsblume, *f.* voštan cvětak; (*Cerinthe*), voska. [ska.
Wachsboden, *m.* brus, krug, prětop vo-
Wachsbossirer, Wachsbossirer, *m.* voštar.
Wachsbutter, *f.* s. Wachsöl.
Wachschau, *f.* pregled straže. [stražar.
Wachschiff, *n.* ladja-stražarica; brod-

Digitized by Google

Wachsdrüse, ſ. Wachsbeule.
Wachſen, *v. n.* rasti; (ein wenig —), porasti; in die Dicke —, in das Holz —, razrastati se, razkrupnati se; in das Kraut —, busati se; groß —, odrasti; er iſt ſchön gewachſen, lêpa je rasta; (*fig.*) Einem zu Kopfe —, izrasti kolik . . .; (*fig.*) dorasti komu; Einem über den Kopf —, prerasti; oteti se komu; dohakati komu; er iſt ihm gewachſen, ſ. Gewachſen; er iſt ihm ans Herz gewachſen, k srcu mu je prirasao; (ſpr.) er hört das Gras —, zna šta je car večerao; den Bart — laſſen, ostaviti bradu; den Ton — laſſen, glas jačiti; das Waſſer wächſt, voda raste; das Waſſer iſt hoch gewachſen, voda je narasla; (gedeihen), uspêvati; (ſich vermehren), umnožavati se; an Tugend —, napredovati u kreposti; es wächſt ihm der Muth, raste mu perje.
Wächſen, Wächſern, *adj.* voštan, vošten; od voska.
Wachſeſſel, *m.* naslonjač.
Wachsfabrik, *f.* voštarnica.
Wachsfackel, *f.* duplir, voštana buktinja.
Wachsfaden, *m.* povošten konac.
Wachsfarbe, *f.* voštanost; (Färbeſtoff), voštilo.
Wachsfarbig, *adj.* voskolik; žut kao vosak.
Wachsfigur, *f.* voštan kipić.
Wachsfiſch, ſ. Kaulbarſch.
Wachsflecken, *m.* mrlja, kapljotina od voska.
Wachsform, *f.* tvorilo, kalup za vosak.
Wachsformer, ſ. Wachsboſſeler.
Wachsgelb, *adj.* žut kao vosak.
Wachsgeld, *n.* novci za vosak.
Wachsgeſicht, *n.* voštano, voskoliko lice.
Wachsgrind, ſ. Kopfgrind.
Wachshandel, *m.* trgovina voskom.
Wachshändler, *m.* turičar, voskovardžija; trgovac od voska; voštar.
Wachshaut, *f.* pokljunica.
Wachsicht, *adj.* voskolik, voskoličan.
Wachskerze, *f.* voštanica, voštana svêća.
Wachskeule, *f.* voština, turica, voskovarina.
Wachskirſche, *f.* voštana trešnja.
Wachsklumpen, *m.* gruda voska.
Wachsknoten, *m.* ſ. Wachsbeule.
Wachskrämer, ſ. Wachshändler.
Wachskuchen, *m.* ſ. Wachskeule.
Wachskümmel, *m.* pitomi kumin.
Wachskünſtler, *m.* voštar.
Wachslappen, *m.* voštanka.
Wachslarve, *f.* voštana obrazina, krinka.
Wachsleinwand, *f.* voštanica, povošteno platno.
Wachsleinwandfabrik, *f.* tvornica voštanica.
Wachsleinwandfabrikant, *m.* voštaničar.
Wachslicht, *n.* ſ. Wachskerze.
Wachslichtzieher, *m.* provlačar; voštaničar.
Wachsmalerei, *f.* (Kunſt), slikanje voskom; (Gemälde), voskolik.
Wachsmehl, *n.* prpa.
Wachsmilbe, *f.* trlac.
Wachsmotte, *f.* (*Galleria cerella*), košničar.
Wachsnaſe, *f.* voštan nos.
Wachsöl, *n.* voštano ulje.
Wachspalme, *f.* (*Ceroxylon*), voštika.
Wachspapier, *n.* vošten papir.
Wachsperle, *f.* jalan biser.
Wachspfeife, *f.* voštano okce.
Wachspflaſter, *n.* obliž (melem) od voska.
Wachspflaume, *f.* šljiva od voska, voštana šljiva.
Wachsplatz, *m.* klijalište.
Wachspomade, *f.* voštilo.
Wachspreſſe, *f.* voštarski têsak; stupa za vosak.
Wachsſalbe, *f.* voštana pomast.
Wachsſchabe, ſ. Wachsmotte.
Wachsſcheibe, *f.* voština; ſ. Wachsboden.
Wachsſchläger, *m.* turičar, voskovardžija.
Wachsſeife, *f.* voštan sapun.
Wachsſeihe, *f.* cêdilo voska.
Wachsſieder, *m.* voskovar.
Wachsſiederei, *f.* voskovarnica.
Wachsſtock, *m.* (einfach), provlak; (zuſammengewickelt), (voštan) svitac, kotur, muket.
Wachsſtoff, *m.* voskovina.
Wachstafel, *f.* voštana, povoštena ploča; ſ. Wachsboden.
Wachstaffet, *m.* povošten tafet.
Wachsthum, *n.* rast; (das Wachſen), rastenje; ſchnelles — haben, brzo rasti; — im Guten, napredak u dobru.
Wachsthumsorgan, *n.* rastilo.
Wachstraube, *f.* voštan grozd.
Wachsſtube, *f.* stražarnica.
Wachstuch, *n.* ſ. Wachsleinwand.
Wachswinde, ſ. Wachskeule.
Wachszelle, *f.* voštano okce.
Wachszieher, *m.* provlačar, voštaničar.
Wachszins, *m.* voštarina.
Wacht, Wachtaufzug uſw. ſ. Wache uſw.
Wachtel, *f.* (*Coturnix*), prepelica, plepelica; die — ſchlägt, prepelica pućka, pućpuriče.
Wachtelei, *n.* prepeličje jajce.
Wachteleiertraube, *f.* prepeličina, rezlija.
Wachtelfalk, ſ. Mausadler.
Wachtelfang, *m.* lov prepelicah.
Wachtelfänger, *m.* prepeličar.
Wachtelgarn, *n.* mreža za prepelice.
Wachtelhabicht, *m.* ptičar.
Wachtelhund, *m.* (pas–)ptičar.
Wachtelkönig, *m.* (*Rallus Crex*), prdavac, hariš.
Wachtellerche, *f.* (*Alauda italica*), vlaška ševa.
Wachtelnetz, ſ. Wachtelgarn.
Wachtelſchlag, *m.* pućpurikanje, pućkanje.
Wachtelſtrich, *m.* seoba, prolet prepelicah; jato prepelicah; auf den — gehen, ići na prepelice.
Wachtelweizen, *m.* (*Melampyrum*), urodica.
Wächter, *m.* stražar, stražac; (*fig.*) čuvar; (*met.*) budič; ſ. Nachtwächter.

Digitized by Google

Wächtergeld, *n.* stražarina.
Wächterhauschen, *n.* stražnica, čuvarnica.
Wächterin, *f.* stražarica, stražanka; čuvarica.
Wächterruf, *m.* vika stražara.
Wachthaus, *n.* stražara, stražana.
Wachtmeister, *m.* stražmeštar.
Wachtthurm, *m.* straževica, karaula*.
Wachzimmer, *n.* stražana, stražionica, stražnica.
Wacke, *f.* glinen čadič; s. Grauwacke.
Wackelhaft, *adj.* klimav; ein —er Stuhl, razkliman stolac.
Wackelhaupt, *n.* s. Wackelkopf.
Wackelig, s. Wackelhaft.
Wackelkopf, *m.* klimoglavac, klimalo.
Wackelköpfig, *adj.* klimoglav.
Wackeln, *v. n.* klimati se; dibati se, kolebati se; der Stuhl wackelt, stolac se klima, klamiće; der Zahn wackelt, zub klamiće; der Kopf wackelt ihm, glava mu se leluška, klimota; mit d. Kopfe —, klimati, zavijati glavom; mit dem Tische —, klimati, drmati stolom; das Rad wackelt, kolo ševrlja; an etwas —, klimati čim; razklamati što; —, *v. a.* (*fig.*) lèmati, devetati.
Wackengebirge, *n.* gora od drobnjaka.
Wacker, *adj.* vrli, kršan, hrli, valjatan; ein —er Mann, vrličina; čestit čovèk; ein —er Krieger, hrabar vojnik; junak; ein —er Arbeiter, ustalac, dobar poslenik; sich — halten, dobro se vladati, držati; — zechen, momački piti; einen — ausprügeln, nalupati se koga; izlèmati koga; — arbeiten, živo, svojski raditi; djuskati.
Wade, *f.* list, nona, ribić; derbe —n, čvrsti listovi.
Wadenader, *f.* (*vena suralis*), lisna žila.
Wadenbein, *n.* cèvanica, golènica.
Wadenbeinmuskel, *m.* mišica cèvanice.
Wadenbeinschlagader, *f.* kucavica cèvanice.
Wadenmuskel, *m.* lisna mišica, ribić.
Wadenstecher, *m.* (*Stomoxys calcitrans*), muha-pecalica.
Waffe, *f.* oružje; zu den —n greifen, ustati na oružje; die —n ergreifen, potegnuti oružje; zu den —n! na oružje! unter den —n sein, pod oružjem biti; er weiß die —n führen, vèšt je junačkomu mejdanu; die —n sind ihm hold, sretan je na mejdanu; das ist eine ärmliche —, prteno je to oružje; die —n strecken, položiti oružje; mit den —n in der Hand, oružanom rukom; (Werkzeuge), orudje.
Waffenarbeit, *f.* ratovanje.
Waffenberaubt, *adj.* lišen oružja.
Waffenbruder, s. Waffengefährte.
Waffendienst, *m.* vojnovanje.
Waffenentscheidung, *f.* odlučivanje, rèšenje oružjem.
Waffenfähig, *adj.* podoban nositi oružje; er ist schon —, već je dorastao do sablje; die —e Mannschaft, momčad za
Waffenfeld, s. Schlachtfeld. [oružje.
Waffenfliegen, *pl.* (*Notacantha*), oružatice.
Waffenfreund, *m.* prijatelj oružja.
Waffengefährte, *m.* subojnik, suratnik, ratni drug, drug od mejdana; die —n, *pl* junačka družba.
Waffengeklirr, *n.* zveka oružja.
Waffengeneß, s. Waffengefährte.
Waffengenossenschaft, *f.* subojništvo, suratništvo. [oružja.
Waffengerassel, Waffengeräusch, *n.* zveka
Waffengesetz, *n.* oružni zakon.
Waffengetöse, *n.* lupatanja oružja.
Waffengewalt, *f.* mit —, oružjem, oružanom rukom. [oružje.
Waffenglanz, *m.* světlost oružja; světlo
Waffenglück, *n.* sreća na mejdanu; junačka sreća.
Waffenhalle, *f.* oružana, oružnica.
Waffenhammer, *m.* oružarnica.
Waffenhändler, *m.* trgovac oružjem, oružar.
Waffenhaus, *n.* s. Waffenhalle. [žar.
Waffenkammer, *f.* oružnica.
Waffenkampf, *m.* boj junački.
Waffenklang, *m.* zveka oružja.
Waffenkleid, *n.* s. Waffenrock.
Waffenknecht, *m.* oružanik.
Waffenkrieg, *m.* junački boj.
Waffenkundig, *adj.* vèšt na mejdanu.
Waffenlärm, *m.* s. Waffengetöse.
Waffenlinie, *f.* oružnjača.
Waffenlos, *adj.* bez oružja, neoružan.
Waffenmächtig, *adj.* jak na oružju.
Waffenort, *m.* oružište; (Sammelplatz), (bojno) ročište.
Waffenpflicht, *f.* dužnost vojnovanja.
Waffenplatz, s. Waffenort.
Waffenputzer, *m.* čistilac oružja.
Waffenrecht, *n.* sila (oružja).
Waffenrock, *m.* dobedrica, averok.
Waffenruf, s. Apell.
Waffenruhe, *f.* primirje.
Waffenruhm, *m.* junačka slava.
Waffensaal, *m.* oružana. [rung.
Waffenschau, *f.* pregled oružja; s. Musterung.
Waffenscheu, *adj.* plah od oružja; er ist —, plaši se oružja; zazire od oružja.
Waffenschmied, *m.* oružar.
Waffenschneide, *f.* oružarnica.
Waffenschmuck, *m.* (*fig.*) světlo oružje.
Waffensegen, *m.* blagoslov oružja.
Waffenspiel, *n.* junačka igra.
Waffenstille, s. Waffenruhe.
Waffenstillstand, *m.* primirje, umir, uvèrica, mirno.
Waffenstillstands- (in Zus.) primirni.
Waffenstillstandsbedingung, *f.* uvèt primirja.
Waffenthat, *f.* junačko dèlo. [vèžba.
Waffenträger, *m.* štitonoša.
Waffenübung, *f.* vèsbanje u oružju; vojna

Digitized by Google

Waffenvolk, *n.* oružano ljudstvo; oružan narod.

Waffnen, *v. a.* oružati, naoružati, oboružati.

Wagamt, *n.* potezarnica, vagarnica.

Wägbar, *adj.* težan, potežan; die Luft ist —, zrak se može potegnuti (vagati); —e Stoffe, težnine. [heit.

Wage, *f.* (v. Wagen), s. Wagniß; Kühn-

Wage, *f.* (zum Wägen), tezulja, tegulja, težilja; mërila *pl.*, vaga, terezije; (Schnell—), kantar; (Schalen—), zdëlar; (an d. Deichsel), prekorudje, jarmak; (*astr.*) mërila, vaga; s. Wagehaus. [(u težlje).

Wagebalken, *m.* igo, poprečnik, palica

Wagebaum, *m.* vreteno.

Wagefisch, s. Hammerfisch.

Wagegeist, *m.* pregalac, preginjač.

Wagegelb, *n.* potežnina, vagarina, kantarina. [ravnik.

Wagegericht, *n.* staglac, staglo, kućica,

Wagegeschäft, *n.* posao na sreću.

Wagehals, *m.* vratolom.

Wagehalsig, *adj.* vratoloman.

Wagehalter, *m.* sošica od tegulje.

Wagehaus, *n.* potezarnica, vagarnica, kantarnica.

Wagekloben, *m.* s. Wagegericht.

Wageknecht, *m.* potezač.

Wagekunst, *f.* tezuljarstvo, težljarstvo.

Wagemacher, *m.* tezuljar, težljar, vagar.

Wagemeister, *m.* potezar; nadstojnik potezarnice, vagarnice.

Wagemuth, *m.* pregnuće.

Wagen, *v. a.* staviti, metnuti na sreću; sein Leben —, metnuti glavu u torbu; das Äußerste —, metnuti sve na kocku; sve pokušati; zadnje sile napreći; činiti što, ostao, propao; du wagst zu viel, odviše reskiraš; ich wage eine Bitte, usudjujem se moliti; ein Paar Gulden daran —, uložit ću njekoliko forintih, makar ih izgubio; —, *v. n.* usuditi se; er wagt nicht, neusudjuje se, nesmë (n. p. od mëne); sich —, *v. r.* usuditi se; sich an etwas —, pregnuti, odvažiti se na što; (sich erkühnen), drznuti, usloboditi se; gewagt, opasan; (spr.) frisch gewagt ist halb gewonnen, što se nepoćne, to se nedospë.

Wagen, *m.* (Bauer—), kola; (Kutsche), kočija, kočije, karuca, karuce; ein gedeckter —, prekrivena kola; in einem — fahren, voziti se na kolih; mit einem — fahren, voziti kola; (*fig.*) das fünfte Rad am —, deveti u plugu; devete pećke žarilo; ein — voll Heu, puna kola sëna; ein — Holz, voz drvah; (*astr.*) voz, kola.

Wägen, *v. a.* potegnuti, potezati (na kantar), vagnuti, vagati; ein Feld —, s. Nivelliren; (*fig.*) mëriti; s. Prüfen.

Wagenachse, *f.* os, osovina.

Wagenagel, *m.* zavoranj.

Wagenbauer, *m.* kolar.

Wagenbaum, *m.* svora, srćanica, razpuel.

Wagenburg, *f.* gradba od kolah.

Wagenbürste, *f.* kefa za kola.

Wagendecke, *f.* (po)krov od kolah; (eine linnene —), guba.

Wagendeichsel, *f.* ruda.

Wagenfaß, *n.* vozionica. [lotb.

Wagenflechte, *f.* lësa, lësica; s. Wagen-

Wagenfracht, *f.* voz, tovar.

Wagenfrohne, *f.* vozna robota, tlaka.

Wagenführer, *m.* vozac, kolovozac, ko-

Wagengefährte, *m.* suputnik. [čijaš.

Wagengeld, *n.* kolarina; s. Schmiergeld.

Wagen(e)leise, *n.* kolotečina, kolomija,

Wagengenoß, s. Wagengefährte. [vagaš*.

Wagengeschirr, *n.* sersam.

Wagengestell, *n.* stan od kolah.

Wagengestirn, *n.* kola, voz (nebeski).

Wagenhalter, *m.* kočijar.

Wagenhaus, *n.* s. Wagenschoppen.

Wagenkasten, *m.* lubura od kolah.

Wagenkelle, *f.* zakošak, šaraglje.

Wagenkette, *f.* kolni lanac, lanac od kolah.

Wagenkissen, *n.* kolni jastuk.

Wagenknecht, s. Wagenhalter.

Wagenkorb, *m.* koš (od kolah), košar.

Wagenlader, *m.* nakladač.

Wagenleise, s. Wagengeleise.

Wagenleiste, *f.* lëvča, ručica.

Wagenleiter, *f.* lëstva, drik, lotra.

Wagenlenker, *m.* kočijaš; s. Wagenführer.

Wagenmacher, *m.* kolar.

Wagenmeister, *m.* nadstojnik kolah.

Wagennagel, *m.* svornjak.

Wagenpferd, *n.* vozić, vozač.

Wagenpfühl, s. Wagenkissen.

Wagenrad, *n.* kolo, točak.

Wagenraum, s. Wagenschoppen.

Wagenremise, *f.* ko(l)nica.

Wagenrennen, *n.* utrkivanje kolah.

Wagenroß, s. Wagenpferd.

Wagenrunge, *f.* upora.

Wagenschauer, *f.* ko(l)nica.

Wagenschmierbüchse, *f.* kolomaznica.

Wagenschmiere, *f.* kolomaz.

Wagenschmiergeld, *n.* kolomaznina.

Wagenschoppen, *m.* ko(l)nica.

Wagensitz, *m.* sedak u kolih.

Wagenspeichig, *adj.* navodljiv, razklaman.

Wagensperre, s. Radsperre.

Wagenspur, *f.* s. Wagengeleise.

Wagenstern, *m.* veliki voz, velika kola (na nebu).

Wagensterz, *m.* rep srćanice.

Wagenstrang, *m.* štranjga.

Wagentag, *m.* vozni dan.

Wagentasche, *f.* ko(l)na torba.

Wagentreppe, *f.* Wagentritt, *m.* stopa.

Wagentruhe, *f.* kolni kovčeg, sanduk.

Wagentuch, *n.* guba.

Wagenwinde, *f.* kluba.

Digitized by Google

Wagenzug, m. povoz, vlak, tren*; povorka kolah.
Wagepflicht, f. ſ. Wagegeld.
Wager, ſ. Wagegeiſt.
Wäger, m. potezač, vagar, kantardžija.
Wagerecht, adj. razit, horizontalan; ra-
Wageſäule, f. ſ. Wagehalter. [van.
Wageſchale, f. čaška, zdělica, plitica (od težlje i. vage); (fig.) vaga.
Wageſcheit, n. lětvarka.
Wageſchnur, f. uzica (od tezulje).
Wageſpiel, ſ. Hazardſpiel.
Wageſtange, f. ſ. Wagebalken.
Wageſtein, m. utez od kamena, zavaga.
Wageſtück, n. opasno, vratolomno dělo.
Wagezettel, m. poteżnica.
Wagezunge, f. jezičac.
Waggeld, n. poteżnina.
Waggon, m. kolesine; kola.
Waghals, ſ. Wagehals.
Waglatte, f. lětvarka.
Waglich, adj. (gewagt), opasan, pogibeljan; (was gewagt werden kann), die Sache iſt —, toga se možeš podhvatiti.
Waglichkeit, f. opasnost, pogibionost.
Wägmeiſter, ſ. Wagemeiſter.
Wagmittel, n. opasno sredstvo.
Wagner, m. kolar.
Wagnerarbeit, f. kolarina, kolarski posao, kolarsko dělo.
Wagnerhandwerk, n. kolarija, kolarstvo.
Wagnerholz, n. kolarsko drvo.
Wagnerjunge, m. kolarče.
Wagnerwerkſtatt, f. kolarnica.
Wagniß, n. odvaga, usuda, rizik.
Wagpfahl, ſ. Mahlpfahl.
Wagrecht, adj. razit; položit.
Wagſchaft, f. ſ. Wagniß.
Wagſchale, ſ. Wageſchale.
Wagſchein, ſ. Wagzettel.
Wahl, f. izbor; (das Wählen), izabiranje; (Wille), volja; nach eigener —, po svojoj volji; Jemanden — laſſen, ostaviti komu šta na volju; aus freier —, dobrovoljno, svojevoljno; er hat freie —, ostaje mu na obir; stoji mu na volju; hier iſt die — ſchwer, ovdě je težko izabrati; eine — treffen, izabrati; zur — ſchreiten, izabirati. [spisi.
Wahlact, m. izabiranje; —en, pl. izborni
Wahlausſchreibung, f. razpis izbora.
Wahlausweis, m. izborni izkaz.
Wählbar, adj. izberiv.
Wählbarkeit, f. izberivost.
Wahlbedingung, f. uvět izbora.
Wahlberechtigt, adj. vlastan izabirati; die —en Staatsbürger, državljani imajući pravo izabirati.
Wahlberechtigung, f. pravo izabiranja.
Wahlbeſprechung, f. dogovor o izboru.
Wahlbewerber, m. prosac; ſ. Wahlcan-
Wahlbezirk, m. izborni kotar. [didat.
Wahlbruder, m. pobratim; Jemand zum — wählen, pobratiti koga. [bratstvo.
Wahlbruderſchaft, f. pobratimstvo, po-
Wahlcandidat, m. izborni predloženik; er iſt unſer —, mi smo ga predložili za izbor; mi ga namjeravamo izabrati.
Wahlcertificat, n. izborna svědočba.
Wahlcommiſſion, f. izborno pověrenstvo.
Wahleltern, pl. poroditelji; poočim i pomajka.
Wählen, v. a. izabrati, odabrati, obrati; birati, izabirati; ich wähle lieber den Tod als die Sklaverei, volim umrěti nego robovati; gewählt, izabran; (fig.)
Wahlendiſtel, ſ. Mannstreu. [po izbor.
Wähler, m. izbirač, obirač.
Wahlerbe, m. odabran naslědnik.
Wähleriſch, adj. gadljiv; — ſein, probirati, izvolěvati; ein —er Menſch, probirač; er iſt nicht —, nije gadljiv i. urokljiv.
Wählerliſte, f. imenik i. popis izbiračah.
Wahlfähig, adj. (fähig zu wählen), podoban izabirati; er iſt —, može izabirati; (fähig gewählt zu werden), izberiv, podoban za izbor; er iſt —, može se izabrati.
Wahlfähigkeit, f. active —, sposobnost izbiranja; paſſive —, izberivost.
Wahlfähigkeitsbefret, n. povelja o izbe-
Wahlfeld, n. biralište. [rivosti.
Wahlfeſt, n. svečan izbor.
Wahlfreiheit, f. sloboda izabiranja; izbiraća sloboda.
Wahlfürſt, m. knez-izbirač.
Wahlgeſchäft, n. izabiranje.
Wahlgeſetz, n. zakon o izboru.
Wahlhandlung, f. izabiranje; izbor.
Wahlherr, m. izbirač.
Wählig, ſ. Wähleriſch.
Wahlkaiſer, m. izabran car. [tochter.
Wahlkind, n. podète; ſ. Wahlſohn; Wahl-
Wahlkönig, m. izabran kralj.
Wahlkönigreich, n. izbiraće kraljevstvo.
Wahlkörper, m. izbirači.
Wahlkugel, f. glasovnica, balotica.
Wahlmandat, n. izbiračka povlast.
Wahlmann, m. izbirač.
Wahlmodus, m. način izbora, izabiranja.
Wahlmonarchie, f. izborna jednovlada i. monarkija.
Wahlmutter, f. pomajka. [uredba.
Wahlordnung, f. izborni red; izborna
Wahlort, m. izborište.
Wahlpflicht, f. dužnost izbirača.
Wahlplatz, m. (Schlachtfeld), bojište, razbojište; ſ. Wahlort.
Wahlprotokoll, n. zapisnik o izabiranju.
Wahlrath, m. izbiraće věće.
Wahlrecht, n. activeš —, pravo izabiranja, izbiraće pravo; paſſiveš —, pravo izberivosti; izberivost.
Wahlreich, n. izbiraća država.

Digitized by Google

Wahlschluß, *m.* završetak izbora.
Wahlschwester, *f.* posestrima.
Wahlspruch, *m.* poslovica.
Wahlstadt, *f.* izborni grad.
Wahlstatt, *f.* s. Wahlplatz.
Wahlstimme, *f.* glas.
Wahltag, *m.* dan izbora; izborni dan.
Wahlumtriebe, *pl.* izborne spletke.
Wahlunfähig, *adj.* nepodoban za izabiranje; neizberiv.
Wahlurne, *f.* glasovnik.
Wahlvater, *m.* poočim.
Wahlverfahren, *n.* izabiranje; postupanje kod izbora.
Wahlversammlung, *f.* izborna, izbiraća [skupština.
Wahlverwandtschaft, *f.* srodnost.
Wahlzettel, *m.* glasovnica.
Wahlzimmer, *n.* izbiraonica, izbornica.
Wahn, *m.* (Meinung), mnenje; (falsche Meinung), klapa, klapnja; er steht in dem —e, mniva; klapi mu se; Einem seinen — benehmen, skinuti komu perdu
Wahnbett, *n.* prazna loža. [s očijuh.
Wahnbild, *n.* klapnja.
Wahnecke, *f.* tup srh, sěk.
Wahnehre, *f.* lažna čast, bezčašće.
Wähnen, *v. n.* (meinen), misliti, mněti; (irrig meinen), er wähnt sich klug, misli da je mudar; klapi mu se, da je
Wahngebanke, *m.* klapnja. [mudar.
Wahnglaube, *m.* tašta věra.
Wahnhaft, *adj.* tašt; lažan.
Wahnhoffnung, *f.* tašta nada.
Wahnkante, s. Wahnecke.
Wahnkantig, *adj.* tuposrh.
Wahnkauf, *m.* nevaljala kupnja.
Wahnkorn, *n.* šuljak, tašto zrno.
Wahnlich, s. Wahnhaft.
Wahnmacht, *f.* tašta sila.
Wahnmuth, s. Mißmuth.
Wahnsauer, *adj.* višt; prevraćen.
Wahnsinn, *m.* mahnitost.
Wahnsinnig, *adj.* mahnit.
Wahnsinnige, *m.* mahnitac.
Wahntugend, *f.* neprava, tašta krepost.
Wahnwaare, *f.* neprava, lažna roba.
Wahnwitz, *m.* blaznivost; s. Wahnsinn.
Wahnwitzig, *adj.* blazniv; s. Wahnsinnig.
Wahr, *adj.* istinit; es ist — was er spricht, istinu govori; es ist nicht —, nije istina; nicht —? jelde? jeli? sehr —! baš istina! etwas für — halten, držati što za istinu; die Sache ist ganz —, prava je istina; so — ich lebe! tako mi života! života mi moga! so — mir Gott helfe! tako mi Bog pomogao! der —e Maler, istinski slikar; (echt), prav; d. —e Glaube, prava věra; d. Wahre vom Falschen unterscheiden, razlučiti pravo od lažnoga; das ist das Wahre, ta valja; es ist — geworden, svršilo se je, sbilo se je; obistinilo se je; — sprechen, pravo kazivati.

Wahrapfel, *m.* jabuka-mužkinja.
Wahre, *f.* s. Wehr, *n.*
Wahre, *n.* istina; s. Wahr.
Wahren, *v. a.* ich habe nichts gewahrt, ništa nisam spazio i. zamětio; wahre dich davon! čuvaj se toga! kloni se i. krsti se toga! s. Bewahren.
Währen, *v. n.* trajati, durati*; das währt ja ewig, tà neima tomu kraja ni konca; es währte den ganzen Tag, ehe die Truppen vorüber waren, sav dan je vojska prolazila; es währte nicht lange, malo bilo, za dugo nebilo; malo vrěme zatim postajalo i. potijalo; es währte so drei Jahre, tako stade tri godine danah; es wird mit ihm nicht lange —, neće dugo; neće dugo življeti.
Während, *adj.* trajući.
Während, *adv.* — des Krieges, uz rat; za rata; — des Sommers, lěti, po lětu, uz lěto; — der Nacht, noćju, noći, ob noć; — der Mahlzeit, uz oběd, pod ručkom; — der Zeit, u to doba; — dessen, u to, u tom, medju tim; — ich dort war, dok sam ondě bio; — ich schreibe, spielt er, ja pišem, a on se igra; — sie so sprachen, dok su oni u rěči bili; tako oni govoreći; — seiner Regierung, za njegova vladanja.
Wahrhaft, *adj.* (echt), ein —er Freund, pravi prijatelj; (wahr), istinski; eine —e Erzählung, istinita pripověst; ein — großer Mensch, za istinu velik čověk; der —e Teufel, sušti djavol; s. Wahrhaftig
Wahrhaftig, *adj.* (Wahrheit redend), pravorek; ein —er Mensch, čověk od istine; —, *adv.* za istinu, u istinu, do istine; s. Wahrhaft.
Wahrhaftigkeit, *f.* istinost; istinitost; istina.
Wahrheit, *f.* istina; die reine —, istinska i. puka istina; d. Gemälde hat —, slika je istinska; die — eines Ausspruches bezweifeln, sumnjati o istinitosti izreke; bei der — bleiben, držati se istine; der — zu nahe treten, odkloniti se od istine; der — gemäß, istinski; in —! u istinu! doista! zaista! hinter die — kommen, istini u trag ući; doznati istinu; Einem derb die — sagen, reći komu od komada.
Wahrheitsbegierig, *adj.* istine željan.
Wahrheitsdurst, *m.* pohlepa za istinom.
Wahrheitseifer, *m.* revnost za istinu.
Wahrheitserinnerung, *f.* opomena da se istina kaže; nach vorausgegangener —, opomenuv prije (koga), da istinu kaže i. da pravo kazuje.
Wahrheitsfeind, *m.* neprijatelj istine.
Wahrheitsforscher, *m.* istraživalac istine.
Wahrheitsfreund, *m.* istinoljub, prijatelj istine.

Digitized by Google

Wahrheitsgetreu, *adv.* po istini; istinski.
Wahrheitslicht, *n.* světlo istine.
Wahrheitsliebe, *f.* ljubav istine.
Wahrheitsliebend, *adj.* istinu ljubeći; isti-[nit.
Wahrheitsmäßig, *adv.* po istini.
Wahrheitsscheu, *adj.* plah od istine; er ist —, běži od istine; plaši se istine.
Wahrheitsscheu, *f.* strah od istine.
Wahrheitssinn, *m.* istinitost.
Wahrheitswidrig, *adj.* neistinit.
Wahrheitszeuge, *m.* svědok istine.
Wahrlich, *adv.* u istinu, (va istinu), doista, zaista; bogme, borami, bome; —, — ich sage euch, zaista vam kažem.
Währmann, ſ. Gewährmann.
Wahrnehmbar, *adj.* zamětan.
Wahrnehmbarkeit, *f.* zamětnost.
Wahrnehmen, *v. a.* zamětiti, primětiti, prisětiti; (durch das Geſicht), opaziti, spaziti, opažati; ugledati; ich nehme an Ihnen große Betrübniß wahr, vidim, da ste vrlo raztuženi; ich habe aus Ihrem Briefe wahrgenommen, daß ..., iz Vašega sam pisma razabrno, da ...; die Gelegenheit —, uhvatiti zgodu. [žanje.
Wahrnehmung, *f.* zamětba, prisět; opa-
Wahrnehmungsvermögen, *n.* zamětljivost.
Wahrredend, *adj.* istinu govoreći.
Wahrſagegeiſt, *m.* gatarstvo, vračarstvo.
Wahrſagen, *v. n.* gatati, gonetati, vračati (u što); (weiſſagen), proreći, proricati; aus der Hand —, gledati, vračati u ruku. [čar, gatar.
Wahrſager, *m.* gonetalac, gatalac, vra-
Wahrſagerei, *f.* gonetanje, gatnja, vračanje. [gonetalica.
Wahrſagerin, *f.* gatalica, gatara, vračara,
Wahrſageriſch, *adj.* gatarski, gatalački, vračarski.
Wahrſagerlohn, *m.* gatarina, vračarina.
Wahrſagung, *f.* gonetanje, gatanje; (Weiſſagung), proročanstvo.
Währſchaft, ſ. Gewährſchaft.
Wahrſchau, Wahrſchauen, Wahrſchauer, ſ. Weiſſagung uſw.
Wahrſcheinlich, *adj.* věrovětan, věrojatan; das iſt —, to može biti; —, *adv.* po svoj prilici; věrovětno, věrojatno; es iſt nicht —, er werde kommen, neima prilike, da će doći.
Wahrſcheinlichkeit, *f.* věrovětnost, věro-[čaj.
jatnost.
Wahrſcheinlichkeitsfall, *m.* věrovětan slu-
Wahrſcheinlichkeitsrechnung, *f.* račun věrovětnosti; věrovětan račun.
Wahrſcheinlichkeitsſchluß, *m.* izvodak (istine) iz věrovětnosti.
Wahrſpruch, *m.* izreka.
Wahrung, *f.* čuvanje.
Währung, *f.* (Valuta), (novčana) vrědnota; Wiener —, bečka vrednota; (Werth), vrědnost; die rückſtändigen —en baar erlegen, zadržane svote u gotovu položiti.
Wahrwolf, *m.* vukodlak.
Wahrzeichen, *n.* znamenje, znak, obilježje.
Waibel, *m.* pandur. [nik, silina.
Waid, *m.* (*Isatis tinctoria*), sač, vrbov-
Waidaſche, *f.* sačev, vrbovnikov pepeo.
Waidballen, *m.* sačeva lopta.
Waidbau, *m.* sačarstvo; sijanje vrbovnika, sača.
Waidbauer, *m.* sačar.
Waidbereitung, *f.* gotovljenje sača.
Waidblüte, *f.* sačev cvět.
Waidfarbe, *f.* sačeva mast (boja); sačevo mastilo.
Waidfärber, *m.* modrilac.
Waidfugel, *f.* ſ. Waidballen.
Waidküpe, *f.* sačevo modrilo.
Waidland, *n.* sačište.
Waidmühle, *f.* stupa za sač.
Waiſe, *f.* sirota, sirotče, sirotica, sirotan; (*coll.*) sirotčad; zur — werden, osirotěti; — ſein, sirotovati; eine vaterloſe —, sirota bez otca; (Opal), opalj.
Waiſenamt, *n.* sirotinjski ured. [ureda.
Waiſenamtsrechnung, *f.* račun sirotinjskog
Waiſenamtsverwaltung, *f.* uprava sirotinjskog ureda. [knjiga.
Waiſenbuch, *n.* sirotovnik, sirotinjska
Waiſenbüchel, *n.* sirotovnica.
Waiſencaſſe, *f.* sirotinjska pěneznica.
Waiſencaſſeverwaltung, *f.* uprava sirotinjske pěneznice.
Waiſenforderung, *f.* tražbina sirote.
Waiſengelder, *pl.* sirotinjski novci.
Waiſengut, *n.* sirotinjsko dobro.
Waiſenhaus, *n.* sirotište; (Waiſeninſtitut),
Waiſenhäuſer, *m.* sirotničar. [sirotnica.
Waiſenherr, ſ. Waiſenvater.
Waiſenkind, *n.* sirotče.
Waiſenknabe, *m.* sirotan.
Waiſenlehrer, *m.* sirotinjski učitelj.
Waiſenmädchen, *n.* sirota-děvojka.
Waiſenmutter, *f.* sirotinjska majka.
Waiſenſchaft, *f.* sirotstvo.
Waiſenſchule, *f.* sirotinjska učionica.
Waiſenſtand, *m.* sirotstvo.
Waiſentabelle, *f.* sirotinjski izkaz.
Waiſenvater, *m.* sirotinjski otac. [vina.
Waiſenvermögenſchaft, *f.* sirotinjska imo-
Waisling, *m.* sirotan.
Wacke, *f.* (Hammelfell), ovnina; (Netz), grib; ſ. Wacke; Wuhne.
Walch, *m.* (*Aegilops*), ostika.
Walchen, *v. n.* kotrljati se.
Wald, *m.* šuma; Böhmer —, Šumava; der Weg geht durch einen —, ide se šumom; Bäume die viel — haben, šumnata drveta; zu —e werden, zarasti u šumu; (ſpr.) wie man in den — hineinruft, ſo ſchallt es wieder, kakav pozdrav, onakav i odzdrav.

Digitized by Google

Waldabstockung, *f.* krčenje šume. [gen.
Waldacker, *m.* njiva u šumi; ſ. Waldmor-
Waldahorn, *m.* (*Acer pseudoplatanus*), javor. [mrav.
Waldameiſe, *f.* (*Formica rufa*), ridji
Waldammer, ſ. Goldammer.
Waldamt, ſ. Forſtamt.
Waldanhöhe, *f.* šumovit brěg, brežuljak.
Waldanlage, Waldanpflanzung, *f.* nasad
Waldapfel, ſ. Holzapfel. [šume.
Waldaufſicht, *f.* nadgled šum(ah); die — führen, nadgledati šum(e).
Waldaufſichtsperſonale, *n.* nadgledništvo šum(ah); šumari.
Waldausſprungswinkel, *m.* okrajak šume.
Waldaxt, *f.* šumara, gluhara, drmnica, balta.
Waldbach, *m.* šumski potok; ſ. Wildbach.
Waldbart, ſ. Waldbockebart.
Waldbau, *m.* sadjenje, gajenje šume;
Waldbauer, *m.* podgorac. [šumarstvo.
Waldbaum, *m.* šumsko drvo.
Waldbedeckt, *adj.* ein —es Land, zemlja zarasla u šumu i. obrasla šumom.
Waldbeere, *f.* (*Vaccinium Myrtillus*), borovnica, risnica.
Waldbekränzt, *adj.* šumom okićen.
Waldbenediktkraut, *n.* (*Geum montanum*), gorski blaženak.
Waldbereiter, ſ. Hägebereiter.
Waldbeſchattet, *adj.* šumom zaklonjen.
Waldberg, *m.* gora.
Waldbeute, *f.* duplja.
Waldbewachſen, ſ. Waldbedeckt.
Waldbiene, *f.* divlja pčela.
Waldbienenkraut, *n.* (*Melittis Melissophyllum*), medenika, medika.
Waldbienenrecht, *n.* pravo na divlje pčele.
Waldbienenzucht, *f.* divlje pčelarstvo.
Waldbingelkraut, *n.* (*Mercurialis perennis*), prosinac, prosunac.
Waldbinſe, *f.* (*Scirpus sylvaticus*), šumska sitina.
Waldbirn, ſ. Holzbirn.
Waldblume, *f.* šumski cvětak.
Waldbockebart, *m.* (*Spiraea Aruncus*), gorska surućica, kozja brada.
Waldbrand, *m.* požar (šume); einen — veranlaſſen, zapožariti šumu.
Waldbruch, *m.* polom šume.
Waldbruder, *m.* pustinjak, remeta*.
Waldbuche, ſ. Rothbuche.
Waldbuße, *f.* globa za šumski kvar.
Wäldchen, *n.* šumica, gaj.
Waldcultur, *f.* šumarstvo.
Walddieb, *m.* drvokradica.
Walddiſtel, *f.* (*Ilex Aquifolium*), češmina; ſ. Feldmanntreu.
Walddorf, *n.* selo u šumi. [nilovka.
Walddoſten, *m.* (*Origanum vulgare*), vra-
Walddroſſel, *f.* (*Turdus illiacus*), běli
Waldduukel, *n.* mrčava. [drozak.
Waldeber, *m.* divljak.
Waldeiche, *f.* hrast.
Waldein, *adv.* u šumu.
Waldeiſen, *n.* podbělač. [rac.
Waldelſter, *f.* (*Lanius rufus*), svrakope-
Waldengelwurz, *f.* (*Angelica sylvestris*), šumski kravojac.
Waldeppich, ſ. Epheu.
Walderbſe, *f.* (*Orobus*), grašac, grahorica.
Walderde, *f.* šljig.
Wälderreich, *adj.* šumovit.
Walderve, ſ. Walderbſe.
Waldeſel, *m.* divlji magarac.
Waldeule, *f.* (*Strix Aluco*), šumska sovura; (*Aegolius Otus*), šumska ušarica.
Waldewig, *n.* ſ Epheu.
Waldfarn, *m.* Waldfarnkraut, *n.* (*Pteris aquilina*), bujad.
Waldfink, *m.* (*Fringilla Coelebs*), zeba.
Waldflachs, *m.* ſ. Flachskraut.
Waldfloh, *m.* (*Podura nivalis*), snježna
Waldforelle, *f.* bistranka. [skakutalica.
Waldförſter, *m.* šumar.
Waldfrevel, *m.* šumski prestupak; gorski kvar; einen — begehen, počiniti kvar, štetu u šumi.
Waldfrevler, *m.* tarišuma, šumski tat.
Waldgänſediſtel, *f.* ſ. Waldſalat.
Waldgärtner, ſ. Fichtenbohrer.
Waldgebirge, *n.* gorica, gora.
Waldgeflügel, *n.* šumske ptice.
Waldgegend, *f.* šumadija, dubrava.
Waldgehäge, *n.* branjevina.
Waldgeier, ſ. Buſſard.
Waldgeißbart, ſ. Waldbockebart.
Waldgeiſt, *m.* (*Midas Rosalia*), ušan.
Waldgekrönt, *adj.* šumom okićen.
Waldgenoß, *m.* suvlastnik šume.
Waldgeräume, *n.* krčevina, krč.
Waldgerecht, *adj.* šumarski.
Waldgerechtigkeit, *f.* pravo na šumu.
Waldgericht, *n.* šumarski sud.
Waldgeſang, *m.* pěsme šumskih ptica.
Waldgeſetz, *n.* zakon o šumah. [bilje.
Waldgewächs, *n.* šumska bilina; šumsko
Waldglocke, *f.* (*Campanula persicifolia*), breskvolisti zvončić.
Waldgras, *n.* šumska trava; brdovina.
Waldgrille, ſ. Feldgrille.
Waldhäher, *m.* (*Corvus glandarius*), sojka.
Waldhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus sceleratus*), ljuti žabljak. [ovčje runo.
Waldhähnlein, *n.* (*Anemone nemorosa*),
Waldhammer, *m.*, Waldheinze, ſ. Waldeiſen, Waldbiene.
Waldherr, *m.* gospodar šume.
Waldhirſe, *f.* (*Melampyrum sylvaticum*), šumska urodica.
Waldhöhe, ſ. Waldanhöhe.
Waldholder, Waldholunder, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozna zova i. bazga.
Waldhonig, *m.* divlji med.
Waldhopfen, *m.* divlji hmelj.
Waldhorn, *n.* lovački rog.

Digitized by Google

Waldhorniſt, *m.* trubač lovačkoga roga, valdhornista.
Waldhube, *f.* krčevina.
Waldhügel, *m.* brežuljak obrasao šumom.
Waldhuhn, *n.* tetreb.
Waldhummel, *f.* (*Apis sylvatica*), divlja pčela.
Waldhüter, *m.* lugar.
Waldhütte, *f.* koliba u šumi.
Waldicht, *adj.* dubravast.
Waldicht, *n.* šikarje.
Waldig, *adj.* šumovit.
Waldimme, *f.*; Waldkäfer, ſ. Waldbiene; Hirſchkäfer.
Waldkapelle, *f.* šumska crkvica.
Waldkatze, *f.* divlja mačka.
Waldkirſche, *f.* sitnica.
Waldklee, *m.* (*Trifolium agrarium*), dětelina.
Waldklette, *f.* (*Circaea*), bahornica, krčka
Waldknecht, *m.* lugar. vilenica.
Waldkohl, *m.* (*Turritis*), toranjka.
Waldkraut, *n.* (*Galium mollugo*), brocika-mekuška.
Waldkreuzkraut, *n.* (*Senecio sylvaticus*), šumski staračac.
Waldkrötengras, *n.* (*Juncus pilosus*), dlakava sita.
Waldküchenſchelle, *f.* šumska sasa.
Waldkümmel, *m.* šumska dušica.
Waldlabkraut, *n.* (*Galium sylvaticum*), šumska brocina.
Waldland, *n.* šumadija.
Waldlaub, *n.* šušanj.
Waldlauch, *m.* (*Allium carinatum*), gorski luk.
Waldläuſekraut, *n.* (*Pedicularis sylvestris*), šumski ušljivac.
Waldleben, *n.* šumovanje.
Waldlerche, ſ. Baumlerche.
Waldlilie, *f.* (*Lonicera caprifolium*), kukavičnjak; ſ. Diptam.
Waldlinde, *f.* (*Tilia parvifol.*), drobnolista lipa.
Waldmalve, *f.* (*Malva sylvestris*), hudogled.
Waldmann; Waldmarder, ſ. Waldbauer; Baummarder.
Waldmarke, *f.* šumska medja.
Waldmaſt, *f.* žirovina; žir.
Waldmaus, *f.* (*Mus sylvaticus*), šumski miš.
Waldmeiſe, *f.* (*Parus ater*), šumska sěnica.
Waldmeiſter, *m.* šumator; (*Asperula*), prvenac, trnovac.
Waldmelde, *f.* (*Atriplex patula*), divlja loboda.
Waldmeliſſe, *f.* ſ. Waldbienenkraut.
Waldmenſch, *m.* divlji čověk; ſ. Orang-utang.
Waldmeſſer, *m.* šumoměr.
Waldmiſt, *m.* šljig.
Waldmohn, *m.* ſ. Saudiſtel.
Waldmorgen, *m.* jutro šume.
Waldmünze, *f.* (*Mentha sylvestris*), konjski bosiljak.
Waldnachtſchatten, *m.* ſ. Tollkirſche.
Waldner, Wäldner, ſ. Waldbewohner.
Waldneſſel, *f.* (*Galeobdolon luteum*), žuti pritulnjak; ſ. Bienſaug.
Waldnützung, *f.* šumski užitak, dohodak.
Waldochſe, ſ. Auerochs.
Waldordnung, *f.* uredba, zakon o šumah.
Waldpappel, ſ. Waldmalve.
Waldpflanze, *f.* šumavica.
Waldplatz, *m.* čistina, laz.
Waldpolei, ſ. Wirbeldoſt.
Waldquelle, *f.* vrelo u šumi.
Waldrabe, *m.* (*Corvus Pyrrhocorax*), zlatovranka.
Waldratte, ſ. Waldmaus.
Waldrauch, *m.* jelova smola.
Waldraute, *f.* (*Sisymbrium sylvestre*), šumski oranj.
Waldrebe, *f.* (*Clematis*), pavit, pavitina, škrobut, škrobutina, šepuka, šeputljika.
Waldrebenſtrauch, *m.* pavitnjak.
Waldrecht, *n.* šumsko pravo.
Waldregion, *f.* šumski preděl.
Waldreich, *adj.* šumovit.
Waldriebgras, *n.* (*Carex sylvatica*), šumski šaš.
Waldriegel, ſ. Silberblatt.
Waldrinde, ſ. Heckenkirſche.
Waldrohr, *n.* (*Scirpus sylvestris*), šumska sitina.
Waldroßkäfer, *m.* (*Scarabaeus sylvaticus*), šumski zujak.
Waldröthe, *f.* divlji broć.
Waldröthlein, *n.* (*Sylvia rubecula*), crvenvoljka, crvendać, krvavac.
Waldrothſchweif, *m.* (*Sylvia Phoenicurus*), crvenrepka.
Waldrübe, *f.* (*Cyclamen europ.*) klobučić.
Waldruhrkraut, *n.* (*Gnaphalium sylvaticum*), šumski moljačak.
Waldſache, *f.* šumski posao.
Waldſalbei, *m.* (*Salvia nemorosa*), lužka kadulja.
Waldſänger, *m.* šumski pěvač.
Waldſchabe, ſ. Küchenſchabe.
Waldſchaben, *m.* gorski kvar.
Waldſchaumkraut, *n.* (*Cardamine sylvatica*), šumska režuha.
Waldſchelle, *f.* (*Digitalis purpurea*), crveni naprstak, crvena pustikara.
Waldſchenke, *f.* krčma u šumi.
Waldſchloß, *n.* grad u šumi.
Waldſchlucht, *f.* sutina.
Waldſchnecke, *f.* (*Limax empiricorum*), šumski prpor i. balavac.
Waldſchnepfe, *f.* (*Scolopax rusticola*), kljunača, podlěsak.
Waldſchwein, ſ. Wildſchwein.
Waldſchwingel, *m.* (*Festuca sylvatica*), šumska vlasulja.
Waldſegge, *f.* ſ. Waldriebgras.
Waldſpargel, *m.* divlja šparga.
Waldſperling, *m.* (*Pyrgita montana*), poljski vrabac.
Waldſpiere, *f.* ſ. Waldbocksbart
Waldſtein, *m.* šumski menjik; ſ. Frauenglas.
Waldſternmiere, *f.* (*Stellaria nemorum*), šumska zvězduša.
Waldſtrafe, ſ. Waldbuße.
Waldſtreitigkeit, *f.* razpra za šumu.
Waldſtreu, *f.* šumska stelja; šušanj.
Waldſtroh, ſ. Labkraut.
Waldſtrom, *m.* gorska rěka.

Digitized by Google

Waldtaube, ſ. Holztaube.
Waldtare, *f.* šumarina.
Waldtenne, *f.* (ptičarsko) gumno u šumi.
Waldteufel, *m.* (*Cynocephalus Mandril*), Waldthal, *n.* dolina u šumi. [mandrilj.
Waldtreſpe, *f.* (*Bromus giganteus*), golemi ovsik.
Waldtrieb, *m.* sěčenje šume.
Waldtulpe, *f.* (*Tulipa sylvestris*), kaloš.
Waldumkränzt, *adj.* okićen šumom.
Waldung, *f.* šuma, gora. [ovčje runo.
Waldveilchen, *n.* (*Anemone nemorosa*),
Waldverderber, *m.* tarišuma; (*Trachea piniperda*), omornjak.
Waldverderblich, *adj.* štetan za šumu.
Waldvergißmeinnicht, *n.* (*Myosotis sylvatica*), lužka potočnica.
Waldvogel, *m.* (ptica-)gornjača.
Waldwachtelweizen, *m.* (*Melampyrum nemorosum*), lužka urodica.
Waldwanze, *f.* šumska stěnica.
Waldwärts, *adv.* put šume; šumi.
Waldweg, *m.* šumska cesta; šumski put.
Waldweide, *f.* paša u šumi.
Waldweiderich, *m.* (*Lysimachia nemorum*), šumski protivak; (*Epilobium montanum*), gorska vrbovka.
Waldweizen, ſ. Waldwachtelweizen.
Waldwerthveranſchlagung, *f.* procěnba šume. [grahor.
Waldwicke, *f.* (*Vicia sylvatica*), šumski
Waldwieſe, *f.* luka, proplanak.
Waldwieſel, ſ. Frettchen.
Waldwindblume, *f.*, Waldwindröschen, *n.* ſ. Waldveilchen. [dolež.
Waldwinde, *f.* (*Convolvulus sepium*), hla-
Waldwirthſchaft, *f.* šumarstvo.
Waldwolle, *f.* šumska vuna.
Waldwurz, *f.* ſ. Fichtenſauger.
Waldzeichen, *n.* podbělina.
Waldzeiſig, *m.* ſ. Goldhähnchen. [nina.
Waldzins, *m.* šumarina, šumska zakup-
Waldzwenke, *f.* (*Brachypodium sylvaticum*), šumska kostrva.
Waldzwiebel, *f.* ſ. Waldlauch.
Walge, *f.* ſ. Wälgerholz.
Walgen, Wälgen, Wälgern, *v. a.* valjuškati; den Teig —, gužvačiti, razvijati.
Wälgerholz, *n.* razvijača, valjak, okla-
Walgvogel, *m.* ſ. Dront. [gija*.
Walhalla, *f.* slavohram.
Walkarbeit, *f.* valjanje; valjačina.
Walke, *f.* valjanje; valjba; (*fig.*) Einen in die — nehmen, izlěmati, makljati koga; ſ. Walkmühle.
Walken, *v. a.* das Tuch —, valjati sukno; den Filz —, valjati dlaku; die Felle —, gaziti kože; (*fig.*) Einen —, lěmati, makljati koga.
Walker, *m.* valjbar, valjar; ſ. Wälgerholz; (*Melolontha fullo*), mlinar.
Walkerde, *f.* valjarača; masna i. suknarska zemlja.
Walkerdiſtel, *f.* (*Dipsacus fullonum*), češljuga, češljaga, češaljka.
Walkerkunſt, *f.* valjarija, valjarstvo.
Walkerrochen, ſ. Stachelrochen.
Walkgebäude, *n.* valjara.
Walkhaar, *n.* prpa.
Walkhammer, *m.* bat od valjare.
Walkholz, ſ. Wälgerholz.
Walkmühle, *f.* valjara, valjarica, valjaonica; stupa.
Walkmüller, *m.* valjar.
Walkſtock, *m.* uši (od valjare).
Walktrog, *m.* podnica (od valjare).
Walkwerk, *n.* ſ. Walkmühle.
Wall, *m.* nasip, sip, bedem*, bastija; die Stadt mit Wällen umgeben, nasipom, bedemom grad opasati; (*fig.*) obrana, branište; (das Wallen z. B. des Waſſers), var.
Wallach, *m.* parip, konj.
Wallachen, *v. a.* utući, uvrnuti, uštrojiti (n. p. ždrěbca); škopiti.
Wallarbeit, ſ. Schanzarbeit.
Wallbank, *f.* banak (od nasipa).
Wallbreche, *f.* valj.
Wallbruch, *m.* provala, prolom, mazgal*.
Wallbruder, *m.* romar, supoklonik; ſ. Wallfahrer.
Wallen, *v. n.* kipěti, vreti; das Waſſer wallet, voda vri, kipi; das Meer wallet, more se biba; das Blut wallet, krv se měša; die Saaten —, žito se lelija; in goldenen Locken wallt ſein Haar, niz ledja su mu pali uvojci od zlatne kose; das Herz wallt mir vor Freude, srce mi od radosti trepti i. igra; (pilgern), putovati, ići; durchs Leben —, věk věkovati; auf Erden —, živovati.
Wällen, *v. a.* varati.
Wallend, *adj.* bibajući; —es Haar, razpuštena kosa.
Waller, *m.* putnik.
Wallfahren, *v. n.* proći, ići na zavět, na (o)proštenje; romariti; hodočastiti; nach dem heiligen Grabe —, putovati k svetomu grobu; (*fig.*) putovati.
Wallfahrer, *m.* (o)proštenjak, sborar, romar, hodočastnik; (*coll.*) sbor, proštenjaci; (zum heil. Grabe), poklonik, hodžija; —in, *f.* (o)proštenjača, romarica.
Wallfahrt, *f.* zavětnina, (o)proštenje; poklonjenje, put k svetomu městu; romarstvo; eine — zum heil. Grabe, put k svetomu grobu; eine — unternehmen, ſ. Wallfahren. [Wallfahrer.
Wallfahrten, Wallfahrter, ſ. Wallfahren, Wallfahrtskirche, *f.* crkva od proštenja; (b. Kr.) sbor.
Wallfahrtsort, *m.* proštenje; sbor.
Wallfiſch, *m.* (*Balaena*), kit, velja riba.
Wallfiſchaas, *n.* ſ. Wallfiſchfraß.

Digitized by Google

Wallfischassel, ſ. Wallfiſchlaus.
Wallfiſchbarte, *f.* kitov us.
Wallfiſchbein, *n.* kitova kost.
Wallfiſchfahrer, *m.* (ladja-)kitarica.
Wallfiſchfang, *m.* lov na kitove.
Wallfiſchfänger, *m.* kitar.
Wallfiſchfraß, *m.* kitova hrana; (*Clio borealis*), dvoklanka.
Wallfiſchknochen, *m.* ſ. Wallfiſchbein.
Wallfiſchlaus, *f.* (*Cyamus ceti*), ploskuša, kitova uš.
Wallfiſchlien, *f.* kitarsko uže.
Wallfiſchſpeck, *m.* kitov tuk.
Wallfiſchthran, *m.* kitovina, ribja mast.
Wallfiſchtödter, ſ. Butzkopf.
Wallgang, *m.* hodnik u nasipu.
Wallgraben, *m.* obkop.
Wallnuß, *f.* babac.
Wallnußbaum, *m.* orah, orahovo drvo.
Wallrath, *m.* vorvan *f.*, spermacet.
Wallrathfiſch, ſ. Pottfiſch.
Wallrathlicht, *n.* svéća od vorvani.
Wallrathpflaſter, *n.* obliž od vorvani.
Wallroß, *n.* (*Trichecus*), mrož, mrž.
Wallroßzahn, *m.* mrožev zub.
Wallſame, *m.* (*Sisymbrium Sophia*), velodélni oranj.
Wallſchlägel, *m.* nabijač.
Wallſetzer, *m.* nabijač.
Wallſtein, *m.* (im Hochofen), gat; ſ. Tropfſtein.
Wallſtroh, *n.* (*Galium mollugo*), brocinamekuška.
Walltag, *m.* razaslanje apoštolah.
Wallung, *f.* vrenje, kipljenje; in — gerathen, uzavreti, uzkipljeti; (des Meeres), bibavica; in — gerathen, uzbibati se; (des Blutes), vrenje; ſein Blut kam in —, krv mu je navrela, uzavrela, zaplamtila se; das Blut kommt in —, krv se měša.
Wallwind, *m.* větar s kraja.
Wallwurz, *f.* (*Symphytum officinale*), gavez lékarski.
Walm, *m.* ſ. Qualm.
Walmdach, *n.* krov bez somića, zabata.
Walplatz, *m.* ſ. Wahlſtätte.
Walpurgisabend, *m.* predvečerje svete [Valpurge.
Walburgiskraut, ſ. Mondkraut.
Walburgismai, *m.* ſ. Heckenkirſche.
Walpurgistag *m.* Valpurgin dan.
Wälſch, *adj.* (italiäniſch), talijanski; —es Gras, ſ. Bandgras; —e Nuß, ſ. Wallnuß; —er Hahn, ſ. Truthahn; —es Korn, ſ. Mais.
Walten, *v. a.* činiti, raditi, baratati; in einer Sache ſchalten und —, raditi s čim, što komu drago; (ſpr.) paliti i kariti; (ver—), vladati; upravljati; Gott — laſſen, ostaviti što na Boga; walte Gott! Bože daj dobro! ſeine Gnade über Einen — laſſen, dati komu svoju milost.
Walzblech, *n.* pločevina (u staklani).
Wälzchen, *n.* valjčić.
Walzdiſtel, ſ. Mannstreu.
Walze, *f.* valj; (eine kleinere —), valjak; (eine große —), valjuga, valjača; (in Gewehren), valjak; (in Uhren), valjak; (*Voluta*), uško; ſ. Cylinder.
Walzen, *v. a.* valjati, povaljati; den Teig —, razměsiti těsto; —, *v. n.* igrati valcer.
Wälzen, *v. a.* kobeljati, kotrljati; einen Stein vor die Thür —, navaliti, privaliti kamen na vrata; ſich —, valjati se, kotrljati se; ſich um die Sonne —, okretati se oko sunca; ſich in ſeinem Blute —, pružati se u svojoj krvi; ſich im Kothe —, kaljužati se; (v. Rauche), sukljati, kuljati, kutljati; die Schuld auf einen Andern —, oboriti na koga krivnju; odpirati se na koga.
Walzenform, *f.* oblina.
Walzenbock, *m.* (*Saperda carchias*), topolnica.
Walzenförmig, *adj.* obao, valjast.
Walzengerüſt, *n.* ruče, preluč.
Walzenkraut, *n.* (*Lotus cornic.*) smiljkita.
Walzenrad, *n.* valjast točak.
Walzenrund, *adj.* obao.
Walzenſcheit, *n.* oblica.
Walzenſchnecke, *f.* (*Voluta*), uško.
Walzenthierchen, *n.* (*Enchelys*), oblišak.
Walzentute, *f.* (*Conus elongatus*), duguljast čunjac.
Walzer, *m.* valcer.
Wälzer, *m.* kobeljač.
Walzholz, *n.* valjak.
Walzig, *adj.* valjast.
Walzwerk, *n.* valjaonica.
Wamme, *f.* (am Halſe des Rindviehes), podvratnik; podvratak; rida; (Geſchlinge), utroba, vitalac; (b. Kürſch.) potrbušina; ſ. Wampe.
Wammig, *adj.* kuljav, pupav, burav; — werden, okuljaviti.
Wamms, Wämmschen, *n.* prsluk, zubunac; (ſpr.) Einem das — ausklopfen, izlupati, izčibukati koga.
Wammſen, *v. a.* lupati, makljati, lěmati.
Wampe, *f.* kulje, trbušina; ſich die — füllen, nadekati se, nabokati se, nakresati se; ſ. Wamme.
Wand, *f.* (Fels—), stěna; (Mauer—), stěna, zid, mir*, duvar; (Bretter—), brvna; ſpaniſche —, zaslonik; (innere Fläche), bok, strana; die innere — der Kopfhaut, naličje i. naopaka strana oglavine; (ſpr.) mit dem Kopfe wider die — rennen, zamlatiti glavom o zid; die Wände haben Ohren, i duvar uši ima; (*mont.*) kamen; (am Hufe), polje.
Wandbank, *f.* klupa u zida.
Wandbein, *n.* (*os parietale*), stěnka.
Wandbekleidung, *f.* oplata, obor stěne, duvara.

Digitized by Google

Wandbeſen, *m.* nasadjen ometač.
Wandbild, *n.* slika na zidu.
Wandblaker, *m.* svěćnjak s ogledalom.
Wandel, *m.* (Lebens—), život; vladanje, podnošenje (ponašanje); einen tugendhaften — führen, krepostno življeti; (Veränderung), proměna; (Fehler), mana; Handel u. —, trgovina; zanat;
Wandelbahn, *f.* šetalište. [posao.
Wandelbar, *adj.* proměnljiv; (unbeſtändig), nepostojan, nestalan; das Glück iſt —, sreća je prevrtljiva; (ſchadhaft), uhaban; (v. Uhren), poremećen; (v. Gebäuden), trošan; —e Gebühr, pomična pristojba.
Wandelbarkeit, *f.* proměnljivost; (*fig.*) nestalnost, nepostojanstvo; prevrtljivost; trošnost. [teljstvo.
Wandelfreundſchaft, *f.* nepostojano prija-
Wandelfüße, *pl.* šetala, šetaće noge.
Wandelgang, *m.* šetnja.
Wandelglück, *n.* prevrtljiva sreća.
Wandelhaft, *adj.* proměnljiv; nepostojan; prevrtljiv.
Wandelklee, *m.* (*Hedysarum gyrans*), sladkovina-okretalja. [šavica.
Wandelkraut, *n.* (*Cucubalus Behen*), gu-
Wandelloſe, *adj* neproměnljiv; stalan.
Wandelmuth, *m.* prevrtljivost.
Wandelmüthig, ſ. Wandelhaft.
Wandeln, *v. n.* (ſpazieren), šetati se; (gehen), hoditi, ići; ein Weg —, putem ići; in der Hoffnung —, u nadi življeti; in der Wahrheit —, na istinu težiti; vor Gott —, Bogu življeti; unſträflich —, bezprikorno se vladati, podnositi, ponašati; —, *v. a.* proměniti; handeln und —, trgovati.
Wandelplatz, *m.* šetalište.
Wandelpön, ſ. Reugeld.
Wandelſtein, ſ. Gränzſtein.
Wandelſtern, *m.* (zvězda-)prěhodnica.
Wandelwetter, *n.* proměnljivo, nestalno vrěme. [ga.
Wanderbuch, *n.* stranstvenica, putna knji-
Wanderbündel, *n.* (putnička) torba.
Wanderer, *m.* putnik.
Wanderfalk, *m.* (*Falco peregrinus*), soko(l)-selac.
Wandergeld, *n.* poputnina.
Wandergeſell, *m.* stranstvenik; putujući dětić (kalfa).
Wanderheuſchrecke, ſ. Zugheuſchrecke.
Wanderjahr, *n.* putna godina; —e, *pl.* stranstvovanje.
Wanderkleid, *n.* putna haljina.
Wanderluſt, *f.* želja putovanja.
Wandermaus, ſ. Wanderratte.
Wandern, *v. n.* putovati; in der Fremde —, stranstvovati; ići po zanatu; (ausziehen), aus dem Lande —, iz zemlje seliti; (gehen), ići.
Wandernd, *adj.* putujući; stranstvujući.
Wanderpaß, *m.* putovnica.
Wanderratte, *f.* (*Mus decumanus*), siva podgana, sivi pa(r)cov.
Wanderſack, *m.* bisage, torba.
Wanderſchaft, *f.* (v. Geſellen), stranstvovanje; auf die — gehen, otići po zanatu; auf der — ſein, stranstvovati.
Wanderſchuh, *m.* putna cipela.
Wandersleute, *pl.* putnici.
Wandersmann, *m.* putnik.
Wanderſtab, *m.* putnička palica, batina; den — ergreifen, krenuti na put; odbatinjati.
Wandertaube, *f.* (*Columba migratoria*), golub-selac.
Wanderung, *f.* putovanje; put.
Wandervolk, ſ. Nomadenvolk.
Wanderzeit, *f.* vrěme putovanja.
Wandfeſt, *adj.* u zidu utvrdjen. [plitičar.
Wandflechte, *f.* (*Parmelia parietina*), žuti
Wandgemälde, *n.* slika na zidu.
Wandhaken, *m.* kuka o zidu, čivija.
Wandhaut, *f.* (*endopleura*), jezgarnica.
Wandkalender, *m.* visući koledar.
Wandkraut, *n.* (*Parietaria officinalis*), crkvina, gomilnjača; (*P. diffusa*), drě-
Wandlaus, *f.* stěnica. [nak, prilip.
Wandleiſte, *f.* polica, raf.
Wandler, *m.* šetalac.
Wandleuchter, *m.* svěćnjak o zidu.
Wandlung, *f.* (*conjugatio*), spreżnja, sprezanje; (*theol.*) podizanje.
Wandnachbar, *m.* susěd za zidom.
Wandnagel, *m.* klinac (čavao, ekser) u
Wandnaht, *f.* šav na stěni. [zidu.
Wandpfeiler, *m.* pozidni stubao i. stubok (pilov).
Wandrahmen, *m.* steralo (suknarsko).
Wandraufe, *f.* lěstva, lojtra.
Wandruthe, *f.* podpor.
Wandſäule, *f.* pozidni stup.
Wandſchmied, ſ. Holzwurm.
Wandſchrank, *m.* ormar u zidu.
Wandſchraube, *f.* čivija.
Wandſpiegel, *m.* visuće ogledalo, zrcalo.
Wandſtändig, *adj.* postěni.
Wandteppich, *m.* sag.
Wanduhr, *f.* visući dobnjak (sat).
Wange, *f.* obraz, lice; jagodica; jabučica; ſ. Backe; (am Maſte), oklop
Wangenbein, *n.* jarmenica. [jedrila.
Wangenfläche, *f.* ploha jarmenice.
Wangenfortſatz, *m.* nastavak jarmenice.
Wangenglut, *f.* rumenilo lica.
Wangengrübchen, *n.* jaklica.
Wangenhöcker, *m.* grba jarmenice.
Wangenmuskel, *m.* mišica od obraza.
Wangennerve, *m.* živac od obraza.
Wangenroſe, *f.* ruža od obraza; jagodica.
Wangenſchcibe, *f.* krajnik.
Wankelbar, **Wankelhaft**, *adj.* nestalan, prevrtljiv; ſ. Wankend.
Wankelherzig, ſ. Wankelmüthig.

Digitized by Google

Wankelmuth, *m.* prevrtljivost, nepostojanstvo. [jan.
Wankelmüthig, *adj.* prevrtljiv, nepostoWankelmüthige, *m.* prevrtač; —, *f.* preWankeln, ſ. Wanken. [vrtača.
Wankelſinn, ſ. Wankelmuth.

Wanken, *v. n.* dibati se, kolebati se, vožkati se; (v. Menſch) teturati se, klimati se, trtati; (v. Füßen), klecati; (wankend gehen), hrljudati; (*fig.*) nicht — noch weichen, nepomaći se s mesta, čvrsto stajati; ſein Muth fängt an zu —, duhom klone, krila mu padaju; ſein Glück fing an zu —, sreća ga stade izdavati.

Wanken, *n.* dibanje, kolebanje.

Wankend, *adj.* dibav, klimav; das —e Rohr, trska, što ju větar ljulja.

Wann, *adv.* kad, kada; es ſei — es wolle, bilo kada mu drago; — immer, kadagod, kadagodér; ſeit —, odkada; dann und —, ſ. Dann. [vijača.
Wanne, *f.* kada, kaca; (Futter—), paljka,
Wannen- (in Zuſ.) kačni.
Wannen, *v. a.* vijati, ovijati.
Wannen, *adv.* von —? odkuda?
Wannenher(o), ſ. Woher.
Wannenmacher, *m.* kačar.
Wannenweher, Wannenweihe, *m.* (*Falco Tinnunculus*), postolka.
Wanner, *m.* vijač. [ſ. Wampe.
Wanſt, *m.* (b. Thier.) burag; (b. Menſch)
Wanſtig, *adj.* pupav, kuljav, burav.
Wanze, *f.* (*Cimex*), stěnica, čimavica, kimak, čandža.
Wanzenartig, *adj.* stěničast. [grozdić.
Wanzenbeere, *f.* (*Ribes nigrum*), crni
Wanzenbrut, *f.* stěnićje leglo.
Wanzenbille, *f.* paprica.
Wanzengeruch, *m.* smrad od stěnice.
Wanzenkraut, *n.* (*Cimicifuga*), stěničarka.
Wanzenmittel, *n.* pudilo stěnicah.
Wanzenneſt, *n.* stěnićje gnězdo.
Wanzentödter, *m.* ſ. Wanzenkraut.
Wanzenwurz, *f.* (*Polypodium Filix mas*), mužka paprad.
Wanzicht, *adj.* stěničast.
Wanzig, *adj.* stěničav.
Wappen, *n.* grb, cimer*; einen Adler im — führen, imati orla u grbu.
Wappenbalken, *m.* greda od grba.
Wappenbinde, *f.* vezanka od grba.
Wappenbrief, *m.* grbovnica.
Wappenbuch, *n.* grbovnik.
Wappencenſor, *m.* pregledník grbovah.
Wappendecke, *f.* ſ. Wappenmantel.
Wappenfarbe, *f.* mast (boja) od grba.
Wappenfeder, *f.* pero u grbu.
Wappenfeld, *n.* polje u grbu.
Wappenführer, ſ. Wappner.
Wappenhalter, *m.* grbonoša.
Wappenhelm, *m.* kaciga na grbu.

Wappenherold, (Wappenkönig), *m.* pregledalac grba, grboznanac. [proso.
Wappenhirſe, *f.* (*Panicum miliaceum*),
Wappenkunde, *f.* grboslovje, heraldika.
Wappenkundig, *adj.* grboslovan; věšt grboznanstvu. [nac, heraldik.
Wappenkundige, *m.* grboslovac, grboznaWappenkunſt, *f.* grboznanstvo.
Wappenmaler, *m.* grbar.
Wappenmantel, *m.* plašt od grba.
Wappenſchau, *m.* pregled, pregledanje
Wappenſchild, *n.* štit od grba. [grbovah.
Wappenſchneider, *m.* grboreža.
Wappenſtück, *n.* dio od grba.
Wappenträger, *m.* grbonoša.
Wappenverbeſſerung, *f.* popravak grba.
Wappenvereinigung, *f.* sjedinjenje grboWappenwerk, *n.* grbovje. [vah.
Wappenzierde, *f.* nakit grba.
Wappern, *v. n.* njihati se.
Wappnen, ſ. Waffnen.
Wappner, *m.* grbovac; ſ. Waffenknecht.
Wardein, ſ. Münzwardein.
Wardiren, *v. a.* podkušati.
Warf, *m.* utka, poutka.
Wargelholz, *n.* valjak.
Wargeln, *v. a.* šuljati, vavoljiti, valjuškati.
Wargendiſtel, ſ. Saudiſtel.

Warm, *adj.* topao; (heiß), vruć; mir iſt —, toplo mi je; — werden, topliti se, otopliti se, utopliti se; zagrijati; ſich — gehen, ugrijati se hodeć; das Zimmer — machen, sgrijati sobu; das Eiſen — machen, ugrijati željezo; (ſpr.) das Eiſen muß man ſchmieden, weil es — iſt, ſ. Eiſen; er ſitzt —, pěvaju mu ševe; es wurde mir — ums Herz, to mi se je srca kosnulo; Einem den Kopf — machen, napuniti komu glavu; er iſt weder — noch kalt, nit se smije, nit plače; Einen — machen, zabrinuti koga; —e Bäder, ſ. Warmbad.

Warmbad, *n.* toplice.
Wärmbecken, *n.* grionica, žeravnica.
Warmblütig, *adj.* toplokrvan, tople krvi; — ſein, imati toplu krv; tople krvi biti.
Warmbrunnen, *m.* toplo vrelo, toplice.
Wärme, *f.* toplina; große —, vrućina; ich verſpüre eine große — in mir, vrlo mi je vruće; latente —, utajena toplina; ſpecifiſche —, odnosna toplina; ſtrahlende —, žar; mit vieler — danken, toplo se zahvaliti.
Wärmebindend, *adj.* stežući toplinu.
Wärmecapacität, *f.* primanje topline.
Wärmeerzeugend, *adj.* toplorodan.
Wärmegrad, *m.* stupanj topline.
Wärmeleitend, *adj.* toplovodan.
Wärmeleiter, *m.* toplovod, vodilo topline.
Wärmeleitung, *f.* toplovodstvo.
Wärmemaß, *n.* stupanj topline.
Wärmemeſſer, *m.* toplomér, termometar.
Warmen, *v. n.* topliti se.

Digitized by Google

Wärmen, *v. a.* topliti, grijati; ſich —, *v. r.* grijati se, nagrijati se; ſich an der Sonne —, ogrijati se sunca.
Wärmer, *m.* grijač.
Wärmeſtoff, *m.* toplina.
Wärmeſtrahlen, *pl.* zrake topline.
Wärmeſtrahlungsvermögen, *n.* žarivost.
Wärmflaſche, *f.* grionica, grijaljka.
Warmgar, *adj.* toplim trěslom učinjen.
Warmhaltend, *adj.* držeći toplinu.
Warmherzig, *adj.* vruća srca.
Wärmkammer, *f.* grijalica.
Wärmkaſten, *m.* sušionica.
Wärmpfanne, *f.* žeravnica.
Wärmſtein, *m.* grijaći kamen.
Wärmſtock, *m.* (b. Kürſchn.) trestuk.
Wärmſtube, *f.* grijaonica.
Warmtrocken, *adj.* topao i suh.
Wärmung, *f.* topljenje; grijanje.
Warmweich, *adj.* topao i mekan.
Wärmzange, *f.* klěšte za oganj.
Wärmzimmer, *n.* ſ. Wärmſtube.
Warneidechſe, *f.* (*Monitor*), opominjač.
Warnen, *v. a.* opomenuti; opominjati; světovati; odvraćati.
Warnend, *adj.* opominjući.
Warner, *m.* opominjač.
Warnglocke, *f.* opominjaće zvono; mlinsko zvonce.
Warnung, *f.* opomena; opomenak; (das Warnen), opominjanje; Einen zur — Anderer ſtrafen, kazniti koga drugim za strah.
Warnungsbeiſpiel, *n* primĕr za opomenu.
Warnungslaterne, *f.* opominjaća světiljka.
Warnungsſchreiben, *n.* opomenica.
Warnungsſtimme, *f.* (*fig*) opomena.
Warnungstafel, *f.* opomenka.
Warnungszeichen, *n.* opominjalo.
Warte, *f.* vidik; (Wachtthurm), karaula.
Wartefrau, *f.* dadilja, pestinja.
Wartegeld, *n.* čekaoština; dangubovina.
Wartknecht, *m.* konjuh.
Wartemagd, ſ. Wartefrau.
Warten, *v. a.* čekati, čajati; ein wenig —, čeknuti, počekati, pričekati (malo); er läßt auf ſich —, mora ga čověk čekati; kasno dolazi; ohne weiteres zu —, nečekajuć dalje naredbe; auf die Ankunft eines Freundes —, očekivati, izgledati prijatelja; ich kann nicht länger mit der Antwort —, nemogu dulje oklěvati s odgovorom; wartet! stanite! (drohend), warte! (po)čekaj! davori! die Strafe wartet deiner, čeka te kazan (kaštiga); —, *v. a.* einen Kranken —, dvoriti bolestnika; die Kinder —, paziti, gledati děcu; das Vieh —, rediti, hraniti goveda, stoku, marvu; (*fig.*) ſeines Amtes —, dužnost, službu svoju obavljati, ovršavati.
Wärter, *m.* dvorilac, služak; čuvar; ſ. Krankenwärter.
Wärterin, *f.* dvorkinja; ſ. Kinderwärterin.
Warteſaal, *m.* čekaonica.
Wart(e)ſtunde, *f.* die geſetzliche —, zakonit(a) ura i. sat čekanja.
Wartezimmer, *n.* čekaonica.
Wartſam, *adj.* dvorben, poslužan.
Wartthurm, *m.* karaula.
Wartung, *f.* dvorba, nastojanje, briga, staranje; (des Viehes), redba, ogoja.
Warum, *adv.* zašto; — nicht, zašto ne, zašto nebi; — ſchämſt du dich? što se stidiš?
Wärzchen, *n.* bradavičica.
Warze, *f.* bradavica, bradavka.
Warzenaloe, *f.* bradavičav aloj.
Warzenartig, **Warzenförmig**, *adj.* bradavičast.
Warzenbrand, *m.* (*Aecidium*), prašivica.
Warzenbeißer, **Warzenfreſſer**, *m.* (*Locusta verrucivora*), zrikavac.
Warzenkraut, *n.* (*Scorpiurus*), štipavčac.
Warzenkürbiß, *m.* krastava tikva.
Warzenmelone, *f.* krastava dinja.
Warzenmittel, *n.* lěk od bradavicah.
Warzenſchnecke, *f.* bradavičnica.
Warzenſchwein, *n.* (*Phacochoerus*), emgalo.
Warzig, *adj.* bradavičav; (*fig.*) krastav.
Was, *pron.* što; — ſoll das bedeuten? šta će to reći? — für ein Menſch iſt das? kakav je to čověk; — das für Menſchen ſind! ala ljudih! (warum), — quälen Sie mich? (za)što me mučite? es ſei — es wolle, bilo šta mu drago; — iſt darum? te što? — denn? šta je? — denn ſonſt? dà, šta bi? dà, bogme; ei —, laß mich in Ruhe, a da, ostavi me na miru; ei — geht mich das an? šta je meni do toga? das iſt Alles — ich weiß, više neznam; — das Schlimmſte iſt, ſo..., najgore je pako, što...; das iſt — Unerhörtes, nečuveno je; er läuft — er kann, trči, koliko može; durch —? čim? (et—), nešto.
Waſchbank, *f.* klupa za pranje, izpiraća klupa; (im Fluſſe), perilo.
Waſchbar, *adj.* es iſt —, može se prati.
Waſchbär, *m.* (*Ursus lotor*), rakun.
Waſchbecken, *n.* umivaonica, rukomija, mědenica, ledjen*.
Waſchblaſe, *f.* kotlić (u peći).
Wäſchblau, *n.* plavetnica.
Waſchbläuel, *m.* prakljača, praćak.
Wäſchbuch, *n.* perivnik.
Waſchbürſte, *f.* kefa za pranje.
Waſche, *f.* brbljavica; ſ. Wäſche.
Wäſche, *f.* (das Waſchen), pranje; eine — anſtellen, prati; das Hemd iſt in der —, košulja je u pranju; weiße, friſche, reine —, čisto rublje; bělina, běla obuka, bělje; friſche — anziehen, preobući se; ein Paar —, preobuka; preoblačilo; ſchwarze —, crne rubine,

Digitized by Google

crno rublje; (Waſchzeug), perivo; (*mont.*) perionica; ſ. Weißzeug.
Waſcheiſen, *n.* izprano željezo.
Waſchen, *v. a.* prati, oprati, izprati; Füße —, prati, oprati noge; Hände —, umiti, omiti, oprati ruke; d. Kopf —, miti, izmiti glavu; ſich —, prati se, oprati se; omiti se, umiti se, umivati se; (die Wäſche —), prati košulje, rublje; das Geſchirr —, prati posudje; die Erze —, rudu izpirati, prepirati; den Weizen —, pšenicu umivati, prati; die Kehle —, kvasiti grlo; Einem den Kopf —, izkarati, osapunati koga; ich waſche meine Hände in Unſchuld, ja vadim, perem i. umivam ruke; —, *v. n.* brbljati, blebetati, čavrljati.
Waſcher, *m.* perilac, pralac; (*fig.*) ſ. [Schwätzer.
Waſcherde, ſ. Walkerde.
Waſcherei, *f.* pranje; ſ. Waſchwerk; (*fig.*) [ſ. Geſchwätz.
Waſcherin, *f.* pralja, perilja, peraća, peračica; (Schwätzerin), naradaljka, talandara, brbljavica.
Waſchlohn, *m.* peračina, plata za pranje. [nje.
Waſcherz, *n.* preprana ruda; ruda za pra-
Waſchfaß, *n.* kaca, čabar (za pranje); (in Küchen), sudopernik.
Waſchfrau, ſ. Waſcherin.
Waſchgeld, ſ. Waſchlohn.
Waſchgeräth, *n.* perila.
Waſchgold, *n.* izprano zlato.
Waſchgrube, *f.* perilište.
Waſchhaft, *adj.* (*fig.*) brbljav, blebetav.
Waſchhaftigkeit, *f.* (*fig.*) brbljavost, blebetavost.
Waſchhandſchuh, *m.* rukavica za pranje; praća rukavica.
Waſchhaus, *n.* perionica.
Waſchherd, *m.* perilište.
Waſchherr, *m.* gospodar rubja; er iſt mein —, perem mu (rubje).
Waſchholz, *n.* ſ. Waſchbläuel.
Waſchig, ſ. Waſchhaft.
Waſchjunge, *m.* izpirač.
Waſchkaſten, *m.* rubežnik, ormar za rubje.
Waſchkaſten, *m.* umivaonik.
Waſchkeſſel, *m.* kotao (kazan) za rubje.
Waſchklöpfel, ſ. Waſchbläuel.
Waſchkorb, *m.* praći koš. [šulje.
Waſchkorb, *m.* košara za rubje, za ko-
Waſchkraut, ſ. Seifenkraut. [kaca.
Waſchkübel, *m.*, Waſchkufe, *f.* praća kada,
Waſchkupfer, *n.* izprana měd.
Waſchlappen, *m.* opirnjača, izpirača, izpirač, sudopera, bezpara, pačaura,
Waſchlauge, *f.* milo. [žmak.
Waſchleder, *n.* praća koža.
Waſchleine, *f.* konop za rubje, za košnlje.
Waſchlohn, ſ. Waſcherlohn.
Waſchmagd, *f.* perača, peračica.
Waſchmangel, *f.* rolja, valjka.
Waſchmarkt, *m.* klevetaonica.
Waſchmaul, *n.* talandara, brbljavica.
Waſchmeiſter, *m.* perilac; ſ. Waſchherr.
Waſchmulde, *f.* ſ. Waſchtrog.
Waſchplan, *m.* perilište.
Waſchplatz, *m.* perilo.
Waſchrolle, ſ. Waſchmangel.
Waſchſchragen, *m.* načvenice, nogari.
Waſchſchrank, ſ. Waſchkaſten.
Waſchſchwamm, *m.* spužva (za umivanje).
Waſchſtange, *f.* srg, lěnka.
Waſchſtein, *m.*; Waſchthon, *m.* ſ. Raſenſtein; Walkerde. [vanje.
Waſchtiſch, *m.* umivaonik; sto(l) za umi-
Waſchtrog, *m.* korito (za pranje), škip.
Waſchverzeichniß, *n.* popis rubja, periva.
Waſchwanne, *f.* kada za pranje. [nje.
Waſchwaſſer, *n.* voda za pranje, umiva-
Waſchweib, *n.* ſ. Waſcherin; Waſche.
Waſchwerk, *n.* perilište.
Waſchwolle, *f.* prana vuna.
Waſchzettel, *m.* perivnica.
Waſchzeug, *n.* perivo; košulje.
Waſchzinn, *n.* izpran cin, kositer. [ger.
Waſen, *m.* (Raſen), busen; ſ. Schindan-
Waſenamt, *n.* deraštvo, derenčinstvo.
Waſenbank, ſ. Raſenbank.
Waſenholz, ſ. Reiſig. [der.
Waſenmeiſter, *m.* derač, derenčin, živo-
Waſenſtecher, *m.* busenar.
Waſenſtück, *n.* busenak.
Waſenwall, *m.* busenovac; busenom obrasao obkop.
Waſſer, *n.* voda; ſüßes —, sladka voda; fließendes —, voda-tekućica; ſtehendes —, mrtva voda; kaltes —, hladna voda; ſiedendes —, kljućala voda, krop; das Haus ſteht unter —, podtekla je kuća; das Land unter — ſetzen, poplaviti zemlju; zu —, po vodi; zu — fahren, ploviti; d. — ſteigt, voda dolazi, raste; unter dem — ſchwimmen, pognjurce plivati; um's — gehen, ići na vodu; bei — und Brod leben, življeti o kruhu i vodi; suhotovati; zu — und zu Land, po vodi i po kopnu; vodom i kopnom; (ſpr.) der Mund läuft ihm voll —, rastu mu zazubice; miču mu se okomine; zu — werden, razbiti se, iztaštěti, pomesti se; ſein Vorhaben iſt zu — geworden, potonule su mu šajke; ništa nebi od njegove nakane; Einem etwas zu — machen, pokvariti komu račun; das iſt — auf ſeine Mühle, to je voda na njegov mlin; — in das Meer tragen, nositi drva u šumu; ſtille — ſind tief, tiha voda brěg roni; Kölniſch —, kolonjska voda; gebranntes —, vodka; abgezogenes —, vodica; (Thränen), suze; die Augen ſtehen ihm voll —, oko mu je zasuzilo; (Urin), ſein — abſchlagen, pustiti, odpustiti vodu; kvasiti, mokriti, pišati; der Mohr hat ein ſchönes

Digitized by Google

—, moar se lěpo talasa; (b. Diamanten), vodoličnost; dieſer Diamant hat ein ſchönes —, ovaj je alem vodoličan.
Waſſer- (in Zuſ.) voden; vodeni.
Waſſerablaß, m. splav, splavnica.
Waſſerabſchlag, m. odpust, odtoka, vodotočina.
Waſſerader, f. vodena žila; ſ. Lymphgefäß.
Waſſerahorn, ſ. Waſſerholder.
Waſſeralber, f. (*Acer campestre*), klen.
Waſſeralchen, n. (*Nais*), vlasovka.
Waſſeraloe, f. (*Stratiotes aloides*), prosti mačinac i. rězan.
Waſſerampfer, m. (*Rumex aquaticus*), vodeni štavalj.
Waſſeramſel, f. (*Sturnus Cinclus*), vodeni kos; ſ. Regenpfeifer.
Waſſerandorn, m. (*Stachys palustris*), blatni čistac.
Waſſerarm, adj. bezvodan.
Waſſerarm, m. otoka.
Waſſerarmuth, f. bezvodnica.
Waſſerarum, n. ſ. Schlangenkraut.
Waſſerarzt, m. lěčnik-vodar.
Waſſeraſſel, f. (*Asellus aquaticus*), mo-
Waſſeraſt, m. mlaz. [krica.
Waſſerauge, n. očinja vodenâ (bolest).
Waſſerbach, m. potok. [Taufe.
Waſſerbad, n. vodena kupelj; (*fig.*) ſ.
Waſſerbalſam, m. ſ. Waſſermünze.
Waſſerbau, m. gradjenje u vodi; vodena gradjevina.
Waſſerbauauslagen, *pl.* vodogradni trošak.
Waſſerbauch, m. vodena (bolest) u trbuhu.
Waſſerbaukunſt, f. vodogradstvo.
Waſſerbaukünſtig, adj. vodogradni.
Waſſerbaumeiſter, m. vodograd.
Waſſerbecken, n. ledjen; (Baſſin), kotlina; ſ. Waſſerbehälter.
Waſſerbeerſtaude, f. ſ. Waſſerholder.
Waſſerbeere, f. sitnica; ſ. Waſſerholder.
Waſſerbehälter, m. Waſſerbehältniß, n. kamenica; (Ciſterne), daždjavac, nakapnica, bistěrna, gustěrna, počuo, puč, čatrnja.
Waſſerbeherrſchend, adj. vodovladan.
Waſſerbeißer, ſ. Verkehrtſchnabel.
Waſſerbenediktkraut, n. (*Geum rivale*), potočni blaženak.
Waſſerberg, m. talasina.
Waſſerbeſchädigt, adj. oštećen od vode.
Waſſerbeſchreiber, m. vodopisac.
Waſſerbeſchreibung, f. vodopis.
Waſſerbett, n. struga.
Waſſerbewohner, m. vodoživ.
Waſſerbezug, m. vodarenje; uzimanje, nošenje vode.
Waſſerbezugsrecht, n. pravo na vodarenje.
Waſſerbiene, ſ. Drohne.
Waſſerbild, n. slika u vodi.
Waſſerbirke, f. (*Betula lenta*), krta breza.
Waſſerbirn, f. vodena, meka kruška.
Waſſerbläschen, n. (*hydroa*), jašterica.
Waſſerblaſe, f. klobuk, bobuk, klopac (od vode); (Gefäß), kotlić; (*Bulla hydatis*), vodeni puljak; (*Cysticercus cellulosae*), ikrica.
Waſſerblaſer, ſ. Wallfiſch. [vac.
Waſſerblatt, n. (*Hydrophyllum*), struškoWaſſerblatter, f. voden měhur.
Waſſerblau, adj. sinji.
Waſſerblei, n. molibden.
Waſſerbleikalk, m. molibdensko vapno.
Waſſerbleioxyd uſw ſ. Molybdänoxyd uſw.
Waſſerblut, n. (*Polygonum Hydropiper*), papričnjak.
Waſſerbogen, m. voden obluk.
Waſſerbord, m. rub.
Waſſerbrei, m. kulěš.
Waſſerbrodwurzel, f. (*Arum esculentum*), taro, kalo. [trbuhu.
Waſſerbruch, m. vodena kila; vodena u
Waſſerbunge, ſ. Bachbunge.
Waſſerbutte, f. šavolj, škaf (za vodu).
Waſſerdamm, m. gat, nasip, sip, kop f.
Waſſerdampf, m. para od vode.
Waſſerdarm, ſ. Saitenwurm.
Waſſerdicht, adj. nepromočan; es iſt —, nepropušta vode.
Waſſerdichte, f. nepromočnost.
Waſſerdocke, ſ. Waſſerjungfer.
Waſſerdoſt, m. (*Eupatorium cannabinum*), slavljika, meka, konopljuša.
Waſſerdreiblatt, n. (*Menyanthes trifoliata*),
Waſſerdruck, m. tlak vode. [trolist.
Waſſerdruckwerk, n. vodeno tlačilo, vodeni těsak.
Waſſerdunſt, ſ. Waſſerdampf.
Waſſerebene, ſ. Waſſerfläche.
Waſſerehrenpreis, m. (*Veronica anagallis*), vodena čestoslavica.
Waſſereibiſch, m. (*Hibiscus palustris*), blatni slězovac.
Waſſereimer, m. vědro, sić.
Waſſerengelwurz, ſ. Waldengelwurz.
Waſſerenzian, m. (*Gentiana aquatica*), vodena lincura.
Waſſereppich, m. (*Sium*), hrenak. [rodan.
Waſſererzeugend, adj. vodotvoran, vodo-
Waſſererzeugung, f. tvorenje vode.
Waſſereule, ſ. Waſſermotte.
Waſſerfaden, m. (*Conferva*), okrěk.
Waſſerfadenwurm, m. (*Gordius aquaticus*), žičica.
Waſſerfahrt, f. plovitba.
Waſſerfall, m. slap; der Fluß bildet dort einen —, rěka pada ondě.
Waſſerfallkraut, n. ſ. Ruhrkalant.
Waſſerfang, m. nakapnica, počuo, puč, čatrnja, gustěrna.
Waſſerfarbe, f. mast (boja) od vode.
Waſſerfarben, Waſſerfarbig, adj. vodene masti, vodenast.
Waſſerfarn, m. (*Osmunda regalis*), kraljevski pujanik.
Waſſerfaß, n. čabar, kabao, čobanja.

Digitized by Google

Wasserfeder, ſ. Wasseraloe.
Wasserfeind, *m.* neprijatelj vode.
Wasserfenchel, *m.* (*Phellandrium*), kropilo, trbulja.
Wasserfeſt, *adj.* tvrd od vode.
Wasserfilz, ſ. Wasserfaden.
Wasserfläche, *f.* površina, lice od vode.
Wasserflaſche, *f.* ploska, boca za vodu.
Wasserflechte, *f.* (*Endocarpon aquaticum*), nutroplodka vodena.
Wasserfleck, *m.* mrlja od vode.
Wasserflieder, ſ. Wasserholunder.
Wasserfliege, *f.* (*Phryganea*), vodeni molj.
Wasserfloh, *m.* (*Monoculus*), ćora.
Waſſerfluth, *f.* poplav, poplavica, plima.
Waſſerfracht, *f.* brodarina.
Waſſerfrei, *adj* prost od vode, bezvodan.
Waſſerfreund, *m.* vodoljub. [žaba.
Waſſerfroſch, *m.* (*Rana esculenta*), zelena
Waſſerfroſchlöffel, *m.* (*Alisma Plantago*), kornjačnica, vodena bokvica.
Waſſerfuchsſchwanz, *m.* vodeni mačji rep.
Waſſerführer, *m.* vodovoz.
Waſſerfurche, *f.* razor, razbrazda.
Waſſerfurchenhaken, *m.* razornjak.
Waſſergalle, *f.* pištalina, izdan; (v. Regenb.) nesavršena duga.
Waſſergang, *m.* vodotočina, jarak, šamac.
Waſſergauchheil, *n.* (*Veronica anagallis*), krikasta čestoslavica. [poplava.
Waſſergefahr, *f.* pogibio, opasnost od
Waſſergefäß, *n.* vodeni sud.
Waſſergeflügel, *n.* vodene ptice.
Waſſergelte, *f.* kutao, kapunja, hrg, krbanj, vodnjaka, vodenjaka.
Waſſergerechtigkeit, *f.* pravo na vodu.
Waſſergerinne, *n.* vodeni žlěb.
Waſſergeſchirr, *n.* posudje za vodu.
Waſſergeſchöpf, *n.* vodoživ.
Waſſergeſchwulſt, *f.* nabrek.
Waſſergevögel, ſ. Waſſergeflügel.
Waſſergewächs, *n.* vodeno bilje.
Waſſerglas, *n.* vodeno staklo; (Gefäß), čaša za vodu.
Waſſergleich, ſ. Horizontal.
Waſſergöpel, *m.* vodovad.
Waſſergott, *m.* Utop.
Waſſergraben, *m.* vodotočina, odtoka, jarak, šamac. [bus.
Waſſergras, *n.* (*Aira aquatica*), vodeni
Waſſergrindwurz, *f.* ſ. Waſſerampfer.
Waſſergrube, *f.* ſ. Waſſerbehälter.
Waſſerguß, *m.* pljus, pljusak.
Waſſerhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus aquaticus*), vodeni žabljak.
Waſſerhaltend, ſ. Waſſerdicht.
Waſſerhalter, ſ. Waſſerbehälter.
Waſſerhanf, ſ Waſſerdoſt.
Waſſerhart, *adj.* pola suh.
Waſſerhaut, *f.* vodenjak, košuljica.
Waſſerhebemaſchine, *f.* smrk.
Waſſerhederich, *m.*; Waſſerheil, ſ. Waſſerrettig; Bachbunge.
Waſſerheizung, *f.* grijanje parom.
Waſſerhell, *adj.* bistar kao voda.
Waſſerhelle, *f.* bistroća vode.
Waſſerhelmkraut, *n.* ſ. Waſſerlauch.
Waſſerherr, *m.* gospodar vode.
Waſſerhergeſpann, *n.* ſ. Waſſerandorn.
Waſſerhirſe, ſ. Waſſerſchmiele.
Waſſerhöhe, *f.* visina vode.
Waſſerholder, Waſſerholunder, *m.* (*Sambucus racemosa*), grozna zova.
Waſſerholer, *m.* vodonoša.
Waſſerholz, *n.* mlaz.
Waſſerhoſe, *f.* ošmrk, (vodena) pijavica, vitlica; es erhob ſich eine —, uhvatila se je pijavica. [ćuketa.
Waſſerhühnchen, *n.* (*Scolopax major*),
Waſſerhuhn, *n.* (*Tulica*), liska, sarka.
Waſſerhund, *m.* (pas-)plivač.
Wäſſericht, *adj.* vodenast; eine —e Feuchtigkeit, vodurina, vodina.
Wäſſerig, *adj.* voden; vodan; — werden, provoduriti se, izvodniti se, vodniti se; ein —er Wein, vodeno vino; eine —e Birn, vodena, vodnjikava i. vodnjikasta kruška.
Waſſerigel, ſ. Seeigel.
Wäſſerigkeit, *f.* vodnost, vodnoća.
Waſſerilge, ſ. Waſſerſchwertlilie.
Waſſerjagd, *f.* lov na vodene ptice.
Waſſerjungfer, *f.* (*Libellula*), gospodjica; želik-žena.
Waſſerkäfer, *m.* (*Dyticus*), ronac; (*Dyt. marginalis*), kozak; (*Hydrophilus*), vodomil. [čica.
Waſſerkalb, *n.* (*Gordius aquaticus*), ži-
Waſſerkanker, *m.* ſ. Waſſerſpinne.
Waſſerkanne, *f.* kondĕr, kanta za vodu;
Waſſerkarte, *f.* vodovid. [kabao.
Waſſerkaſtanie, ſ. Waſſernuß.
Waſſerkaſten, *m.* vodnik, ćatrnja.
Waſſerkelle, *f.* kutao, kutlić.
Waſſerkeſſel, *m.* kotao (kazan) za vodu.
Waſſerkicher, ſ. Sumpfplatterbſe.
Waſſerkirſche, *f.* (trešnja-)bĕlica. [lem.
Waſſerkitt, *m.* vodena zamazka, voden
Waſſerklee, *m.* ſ. Waſſerdreiblatt. [puh
Waſſerklette, *f.* (*Tussilago Petasites*), re-
Waſſerkluft, *f.* prosĕlina puna vode.
Waſſerknecht, *m.* vodar.
Waſſerknoblauch, *m.* (*Teucrium Scordium*), češnjačak, pĕnušica.
Waſſerknöterich, *m.* (*Polygonum amphibium*), vodeni dvornik.
Waſſerkolbe, ſ. Rohrkolbe.
Waſſerkopf, *m.* vodena glava.
Waſſerkraft, *f.* vodena sila.
Waſſerkraut, *n.* (*Potamogeton*), žaglja.
Waſſerkreſſe, *f.* (*Nasturtium aquaticum*), potočarka. [zapuhača.
Waſſerkröte, *f.* (*Bufo fuscus*), korutača,
Waſſerkrug, *m.* krčag, pehar, testija*.
Waſſerkübel, *m.* kabao, čabar (za vodu).
Waſſerkuh, ſ. Seekuh.

Digitized by Google

Wasserkunst, *f.* vodomet, vodogon; s. Hy-
Wasserkünstler, *m.* vodogonac. [draulik.
Wasserkur, *f.* lěčenje vodom; die — gebrauchen, vodom se lěčiti.
Wasserkürbiß, *m.* s. Wassermelone.
Wasserlache, *f.* lokva, poplavica.
Wasserlauch, s. Wasserknoblauch.
Wasserlauf, *m.* tĕk vode.
Wasserlaufer, *m.* (*Totanus*), dular.
Wasserlaus, s. Wasserwanze.
Wasserleberkraut, *n.* s. Wasserhahnenfuß.
Wass rleer, *adj.* bezvodan.
Wasserleitung, *f.* vodovod, vodotoč, česma*; s. Kanal; (an Wiesen), zaplavnica.
Wasserleitungskunst, *f.* vodovodstvo.
Wasserliebend, *adj.* vodoljubiv. [vodu.
Wasserlieger, *m.* vodeno bure; bure za
Wasserliesch, *m.* (*Butomus*), susak, kosan.
Wasserlilie, *f.* (*Iris pseudacorus*), sambak, vodeni mačić, divlja perunika.
Wasserling, *m.* vodenjaća.
W sserlinie, *f.* vodnica.
Wasserlinse, *f.* (*Lemna palustris*), vodena leća i. sočivica; okrĕk.
Wasserloch, *n.* vododerina.
Wasserlode, *f.* s. Wasserschoß.
Wasserlos, *adj.* bezvodan. [vode.
Wasserlöse, Wasserlosung, *f.* odtakanje
Wasserlosungs-Vorrichtung, *f.* odtakalo.
Wassermagen, *m.* mĕšina.
Wassermalerei, *f.* slikanje vodenimi mastili; s. Aquarell.
Wassermangel, *m.* bezvodnica.
Wassermangold, s. Wasserampfer.
Wassermann, *m.* vodenjak, vodenik.
Wassermännchen, *n.* (*Nuphar luteum*), žuta lekuta, lepen.
Wassermannstreu, *f.* (*Eryngium aquaticum*), vodeni kotrljan.
Wassermaß, *n.* mĕra vode. [vodanj.
Wassermasse, *f.* vodurina, silna voda, po-
Wassermaßstab, *m.* mĕrilo vode.
Wassermauer, *f.* zid u vodi.
Wassermaus, s. Wasserratte.
Wassermauth, *f.* vodna mitnica (malta).
Wassermelone, *f.* lubenica.
Wassermelonen- (in Zus.) lubenični.
Wassermelonenbeet, *n.* lubeničište.
Wassermelonenfreund, *m.* lubeničar.
Wassermenge, *f.* kolikoća vode; množtvo
Wassermesser, *m.* vodoměr. [vode.
Wassermeßkunst, *f.* vodoměrstvo.
Wassermilbe, *f.* (*Acarus aquaticus*), vodeni raztoč.
Wassermohn, *m.* s. Seeblume, weiße.
Wassermolch, *m.* (*Triton palustris*), vodeni pupac, štur.
Wassermönch, *m.* čep (od ribnjaka).
Wassermoos, *n.* s. Wasserlinse.
Wassermost, *m.* vodaica, vodnjika.
Wassermotte, *f.* (*Phryganea*), vodeni molj.
Wassermücke, *f.* (*Limara*), lĕtni komar.
Wassermühle, *f.* vodenica.
Wassermühl- (in Zus.) vodenični.
Wassermuhlstätte, *f.* vodeničište.
Wassermüller, *m.* vodeničar; —in, *f.* vodeničarka.
Wassermünze, *f.* (*Mentha aquatica*), vodena metvica.
Wassermuß, *m.* mutača, meća.
Wassernuß, *f.* (*Trapa natans*), rašak, vragolić, keka, vodeni orah.
Wässern, *adj.* vodeni.
Wässern, *v. n.* (wassern), der Mund wässert ihm, udarila mu je voda u usta; rastu mu zazubice; —, *v. a.* die Wiesen —, zaplaviti, povodniti, metnuti pod vodu livade; den Wein —, razvodniti, razslaviti, vodniti, slaviti vino; prisipati i. metati vodu u vino; Häringe —, sladčiti, osladčiti sledi, (renge); d. Felle —, močiti kože; (einen seidenen Stoff —), talasiti; gewässerter Wein, slavno vino; gewässerter Atlas, talasajući se atlas.
Wassernabel, *m.* (*Hydrocotyle*), pupac.
Wassernachtigall, *f.* s. Blaukehlchen.
Wassernatter, *f.* vodnica. [bratica.
Wassernelke, *f.* (*Hottonia palustris*), re-
Wassernixe, *f.* Rusalka.
Wassernoth, *f.* (Wassersnoth), pogibno, opasnost od poplava; poplav; s. Wassermangel.
Wassernöthig, *adj.* potrĕban vode.
Wassernuß, *f.* (*Trapa natans*), vragolić, rašak, keka, kasoronja.
Wassernymphe, *f.* Vila-plivačica, Rusalka, Najada, Nereida; s. Wasserjungfer.
Wasserochs, *m.* s. Rohrdommel; Flußpferd.
Wasserordnung, *f.* vodeni red.
Wasserorgel, *f.* vodeni cĕvnik.
Wasserotter, *f.* vidra.
Wasserpaß, s. Horizontal.
Wasserpastinak, *m.* (*Sium latifolium*), širolisti hrenak.
Wasserperle, *f.* jalov biser.
Wasserpetersilie, *f.* s. Wassermerk.
Wasserpfahl, *m.* kolac u vodi.
Wasserpfau, *m.* (*Ardea pavonina*), pavasta čaplja.
Wasserpfeffer, *m.* (*Polygonum Hydropiper*), papričnjak.
Wasserpfennig, *m.* vodarina.
Wasserpferdegöpel, *m.* konjski vodovad.
Wasserpflanze, *f.* vodnica, vodorasao.
Wasserpfütze, *f.* ploština, mlaka.
Wasserplatz, *m.* vodeniště.
Wasserpocke, s. Wasserblatter.
Wasserpolei, *m.* (*Lysimachia Nummularia*), novčić; s. Wassermünze.
Wasserpresse, *f.* tĕsak za vodu.
Wasserprobe, *f.* mazija. [saljka.
Wasserpumpe, *f.* vodeni smrk, vodena si-
Wasserpuppe, s. Wasserjungfer.
Wasserquelle, *f.* izvor, vrelo.

Digitized by Google

Wasserrabe, *m.* (*Carbo Cormoramus*), morovran. [hajtaš*.
Wasserrad, *n.* vodeno, vanjsko kolo,
Wasserralle, *f.* (*Rallus aquaticus*), mla-
Wasserranke, *f.* s. Wasserschoß. [kaš.
Wasserratte, *f.* (*Hypudaeus amphibius*), vodeni voluhar i. pa(r)cov; vodena podgana.
Wasserraupe, *f.* (*Sisymbrium amphibium*), vodeni oranj.
Wasserraum, *m.* vodenik.
Wasserrauschen, *n.* šum vode.
Wasserrebe, *f.* izdan; s. Wasserschoß.
Wasserrebhuhn, *n.* s. Wasserschnepfe.
Wasserrecht, *adj.* razit, ravan kao voda.
Wasserrecht, *n.* pravo na vodu.
Wasserreich, *adj.* vodan; obilan vodom.
Wasserreichthum, *m.* obilje, množtvo vode.
Wasserreis, s. Wasserschoß.
Wasserreise, *f.* put po vodi; plovitba.
Wasserrettig, *m.* s. Wasserraupe.
Wasserriedgras, *n.* (*Carex acuta*), oštrljasti šaš.
Wasserriemen, *m.* (*Zostera*), voga.
Wasserrinne, *f.* žlěb (za vodu).
Wasserrinnenpflug, *m.* razornjak.
Wasserrispe, *f.* (*Poa aquatica*), vodena
Wasserriß, *m.* vododerina. [vlasnjača.
Wasserröhre, *f.* (b. Mühl.) čunak; (b. Wasserleit.) čunak. [njače.
Wasserrosen, *pl.* (*Hydropeltideae*), lokva-
Wasserroßschwanz, *m.* (*Equisetum fluriatile*), potočno (h)vošće.
Wasserrübe, *f.* (repa-)okruglica i. kruglica; sladka repa.
Wasserrüster, *m.* širolisti brěst.
Wassersäbler, s. Säbelschnäbler.
Wassersack, *m.* (*mont.*) žlica.
Wassersäge, *f.* (*Stratiodes aloides*), prosti mačinac i. rezan.
Wassersalamander, s. Wassermelch.
Wassersalat, *m.* s. Bachbunge.
Wassersand, *m.* vodeni, potočni pěsak.
Wassersassen, s. Wasserschaufel.
Wassersäufer, *m.* vodoloka.
Wassersäugethier, *n.* vodeni sisar.
Wassersäule, *f.* vodeni stup; s. Wasserhose.
Wasserschabe, s. Wassermotte.
Wasserschacht, *m.* okno za vodu.
Wasserschaden, *m.* šteta počinjena vodom, poplavom; poplavština.
Wasserschaff, *n.* šavolj, škaf.
Wasserschatz, *m.* vodojam.
Wasserschaufel, *f.* pala, palj, izpol, izpolac, paljić.
Wasserscheide, *f.* razmedja vode; kamivao; s. Scheidenmuschel.
Wasserscheidung, *f.* gat.
Wasserscher, s. Wasseraloe.
Wasserscherer, *m.* (*Procellaria Puffinus*) oruća zlogodica; vodorěz; s. Verkehrtschnabel.
Wasserscheu, *adj.* plah od vode; er ist —, plaši se, boji se vode; běži od vode.
Wasserscheu, *f.* plahost, strah od vode; (Kranth.) běsnoća. [boljika.
Wasserschierling, *m.* (*Cicuta virosa*), tru-
Wasserschildkröte, *f.* (vodena) željva.
Wasserschlamm, *m.* grez, glib, blato.
Wasserschlange, *f.* vodnica.
Wasserschlängelchen, *n.* (*Naïs vermicularis*), dlačica. [šenkraut.
Wasserschlauch, *m.* vodena měšina; s. Blas-
Wasserschlinge, s. Traubenkirsche. [bus.
Wasserschmiele, *f.* (*Aira aquatica*), vodeni
Wasserschnabelthier, *n.* (*Ornithorhynchus*), kljunaš.
Wasserschneider, s. Verkehrtschnabel.
Wasserschnepfe, *f.* (*Scolopax Gallinago*), kozica; s. Mittelschnepfe; Strandläufer.
Wasserschnöte, *f.* s. Wasserriedgras.
Wasserschöpfer, *m.* kapunja, vodnjaka, vodenjaka, vrg, krbanj.
Wasserschöpfmaschine, *f.* crpilo.
Wasserschoß, *m.* mlaz, šibljika, vodenjača, vodenica; ptić, zaperak. [spuž.
Wasserschraube, *f.* spuževina, Arkimedov
Wasserschreier, *m.* s. Kropfgans.
Wasserschutz, *m.* vodobran. [bregunica.
Wasserschwalbe, *f.* (*Hirundo riparia*),
Wasserschwanz, s. Schafthalm.
Wasserschwätzer, *m.* s. Wasseramsel.
Wasserschwein, *n.* (*Tapirus*), tapir.
Wasserschwere, *f.* težina vode.
Wasserschwertlilie, *f.* (*Iris Pseudoacorus*), sambak, vodeni mačić, divlja perunika.
Wasserseite, *f.* (strana) od vode.
Wassersenf, *m.*; Wassersichel, *f.* s. Wasserrettig; Wasserseder. [štulja.
Wasserskorpion(wanze), *m.* (*Nepa*), pljo-
Wasserspinne, *f.* vodeni pauk; (*Hydrachna*), vodulja.
Wasserspitzmaus, *f.* (*Sorex fodiens*), vodena tekunica.
Wasserspringer, *m.* vodoskok.
Wasserspritze, s. Feuerspritze.
Wasserspritzer, *m.* štrkač.
Wasserstaar, s. Wasserstar.
Wasserstadt, *f.* povodni grad.
Wasserstand, *m.* visina vode.
Wasserständer, *m.* čabar.
Wasserstandlehre, s. Hydrostatik.
Wasserstange, *f.* obramnjača. [kos.
Wasserstar, *m.* (*Sturnus Cinclus*), vodeni
Wasserstaub, *m.* omaja; slap.
Wasserstein, *m.* (Gränzst.) menjik vode; (in Küch.) slěv, slěvak; (Kesselstein), zagorěl, vodena grinta.
Wassersteinbrech, *m.* (*Oenanthe fistulosa*), vodena trbulja.

Digitized by Google

Wasserstelze, ſ. Bachſtelze.
Wasserstern, *m.* (*Callitriche*), vodeni konačac, žabji vlas.
Wasserſternkraut, *n.* (*Bidens tripartita*), trodelni dvozub.
Waſſerſteuer, *f.* vodarina.
Waſſerſtiefel, *m.* nepromočna čizma.
Waſſerſtoff, *m.* vodik.
Waſſerſtoffhyperoxyd, *n.* prekis vodični.
Waſſerſtoffpol, *m.* vodični stožer.
Waſſerſtoffſäure, *f.* vodična kiselina.
Waſſerſtoffſchwefel, *m.* vodični sumpornik.
Waſſerſtollen, *m.* sdolnja za vodu.
Waſſerſtrahl, *m.* (vodeni) mlaz.
Waſſerſtraße, *f.* vodeni put.
Waſſerſtrauch, *m.* (*Hydrangea hortensis*), hortenzija.
Waſſerſtreich, ſ. Waſſerſtrahl. [kruha).
Waſſerſtreif, *m.* (Waſſerſtriem), dveka (u
Waſſerſtreifig, *adj.* dvekav, gnjecav.
Waſſerſtrom, *m.* rèka.
Waſſerſtrudel, *m.* vir, kolovrat.
Waſſerſtube, *f.* vodara.
Waſſerſturz, *m.* vodopad.
Waſſerſucht, *f.* vodena, debela, vodnica, pokaza, vodena bolest; allgemeine —, truplika.
Waſſerſüchtig, *adj.* vodničav; er iſt —, ima vodenu, vodnicu, debelu (bolest).
Waſſerſüchtige, *m.* vodničar. [lesti).
Waſſerſuchtmittel, *n.* lèk od vodene (bo-
Waſſerſumpfkraut, *n.* (*Limosella aquatica*), vodena blatnica. [(čorba).
Waſſerſuppe, *f.* vodena juha, polèvka
Waſſerſyſtem, *n.* vodstvo. [Taufe.
Waſſertaucher, Waſſertaufe, ſ. Taucher,
Waſſertauſendblatt, *n.* ſ. Teichfenchel.
Waſſerteufel, *m.* (*Fulica atra*), sarka.
Waſſertheil, *m.* čest vode.
Waſſerthier, *n.* vodenjak, vodoživ.
Waſſerthurm, *m.* vodara.
Waſſertiefe, *f.* dubljina vode.
Waſſertölpel, *m.* ſ. Kropfgans. [vodu).
Waſſertonne, *f.* bremenica, barilo (za
Waſſertopf, *m.* lonac za vodu.
Waſſertracht, *f.* breme vode; (Schiffw.) podvodnost.
Waſſertragen, *n.* nošenje vode.
Waſſerträger, *m.* vodar, vodonoša; ſ. Kropfgans; —in, *f.* vodarica.
Waſſertreten, *n.* vodohodja.
Waſſertreter, *m.* vodohod, vodohodac; ſ. Waſſerralle.
Waſſertrieb, *m.* mlaz.
Waſſertrinken, *n.* piće vode.
Waſſertrinker, *m.* vodopija.
Waſſertrog, *m.* kopanja, korito.
Waſſertrompete, ſ. Waſſerhoſe.
Waſſertropfen, *m.* kaplja, kap vode; ſ. Schlangenkopf.
Waſſertrunk, *m.* napitak, napoj vode.
Waſſertulpe, *f.* (*Nymphaea alba*), bèli lokvanj.
Waſſeruhr, *f.* vodeni dobnjak (sat); vo-
Waſſerung, *f.* vodovje, vode. [dena ura.
Waſſerung, *f.* vodnjenje; zalèvanje; (ein. Wieſe), zaplavljivanje; (der Felle), močenje.
Waſſerungsrecht, *n.* pravo zaplavljivanja; er hat das —, vlastan je zaplaviti.
Waſſerunke, ſ. Waſſerkröte.
Waſſerurtheil, *n.* mazija. [feder.
Waſſerveilchen, *n.* ſ. Waſſerlieſch; Waſſer-
Waſſerviehgras, *n.* (*Poa aquatica*), vodena vlasnjača.
Waſſervielfraß, *m.*; Waſſerviole, *f.* ſ. Kropfgans; Waſſerlieſch.
Waſſervogel, *m.* vodena ptica.
Waſſerwage, *f.* razulja, livel.
Waſſerwägekunſt uſw. ſ. Nivellirkunſt.
Waſſerwahrſager, *m.* gatalac, gatač u vodu.
Waſſerwahrſagerei, *f.* gatanje u vodu.
Waſſerwanze, *f.* smrdibuba; (*Notonecta*), uznačarka.
Waſſerwarte, ſ. Wegwarte.
Waſſerweg, *m.* put po vodi.
Waſſerwegerich, ſ. Waſſerfroſchlöffel.
Waſſerwehr, *n.* brana, bent.
Waſſerweib, *n.* vodarica.
Waſſerweide, *f.* potočna vrba.
Waſſerweiderich, *m.* (*Lysimachia thyrsiflora*), kitnjasti protivak.
Waſſerweihe, *f.* svećenje vode; vodokrŝće.
Waſſerwein, *m.* slavno, razslavljeno vino.
Waſſerwelle, *f.* val, talas.
Waſſerwerk, *n.* vodostroj; ſ. Waſſerkunſt.
Waſſerwicke, ſ. Sumpfplatterbſe.
Waſſerwirbel, *m.* vrtlog, vir, kolovrat.
Waſſerwoge, *f.* val, talas.
Waſſerwolf, ſ. Regenvogel. [molj.
Waſſerwurm, *m.* (*Phryganea*), vodeni
Waſſerwurzel, ſ. Thauwurzel.
Waſſerzecher, *m.* vodopija.
Waſſerzehrkraut, *n.* vodena bukvica.
Waſſerzeichen, *n.* vodeni biljeg, vodno
Waſſerzeiſt, ſ. Waſſerratte. [znamenje.
Waſſerzeugend, *adj.* vodotvoran.
Waſſerzoll, *m.* vodarina.
Waſſerzuber, *m.* čabar.
Waſſerzubringer, *m.* vodonoša.
Waſſerzug, *m.* smèr vode. [porluk.
Waßlauch, *m.* (*Allium porrum*), pras,
Wat, *f.* gaz, brod.
Watbein, *n.* noga-gazilica, gazilo.
Wate, *f.* zagaznja.
Waten, *v. n.* gaziti, broditi; durch ein Waſſer —, pregaziti vodu; (im Schnee), gregati, gacati.
Waten, *n.* gaznja, gaženje.
Watkammer, ſ. Kleiderkammer.
Watſche, *f.* zaušnica, zaušak, priušak; ćuška; Einem eine — geben, zaušiti, ćušnuti koga.
Watſchel, *m.* švagalo, šepeljac.
Watſcheln, *v. n.* ševeljiti, šepeljiti, švagati se, pendeljiti.

Digitized by Google

Watta, Watte, *f.* vata.
Watten, s. Wattiren.
Wattenfabrik, *f.* vatarnica.
Wattenfabrikant, Wattenmacher, *m.* vatar.
Wattiren, *v. a.* naložiti, nalagati (pamukom); vatovati, vatirati.
Watttrog, *m.* badanj.
Wau! *int.* bu! (v. Hund.) av! av!
Wau, *adj.* der Wind iſt —, lahori, (lavori), bava* je.
Wau, *m.* (*Reseda luteola*), katanac.
Waugelb, *n.* katančevina.
Waukūpe, *f.* mastilo od katanca.
Wauwau, *m.* bauk, baja; mit dem — ſchrecken, baukati.
Wawelit, *m.* vavelit.
Webe, *f.* tkanje; (im Handel), truba [(platna).
Webel, s. Weibel.
Webel, *n.* utka, poutka.
Webelig, *adj.* živahan.
Webemaſchine, *f.* tkalo.
Weben, *v. a.* (Leinwand —), tkatⁱ, satkati; Strümpfe —, čarape plesti; die Spinne webt ſich ihr Netz ſelbſt, pauk plete sam mrežu; (ſchwingen), mahnuti, mahati; —, *v. n.* (ſich bewegen), micati se; es lebt und webt Alles an ihm, sav je kao od žive; kao živo srebro je; ſich —, *v. r.* ein zartes Band webt ſich zwiſchen ihnen, tanka veza snuje se medju njimi. [vanje.
Weben, *n.* tkanje; Leben und —, živo-
Weber, *m.* tkalac, t(i)kač; s. Weberbock; —in, *f.* tkalica, tkalja.
Weberarbeit, *f.* tkanje, tkalačko dělo.
Weberbaum, s. Garnbaum.
Weberblatt, *n.* (žensko) brdo.
Weberblattmacher, *m.* brdar.
Weberbock, *m.* (*Lamia textor*), tkalac.
Weberdiſtel, s. Cardendiſtel.
Weberdoſt, s. Polei. [ſtube.
Weberei, *f.* tkalstvo, tkalaštvo; s. Weber-
Webereintrag, *m.* utka, poutka.
Weberfiſchlein, *n.* s. Ukelei.
Webergaden, *m.* s. Weberſtube.
Webergeſell, *m.* tkalački dětić (kalfa).
Webergeſtell, *n.* stative, trupine.
Weberkarde, s. Cardendiſtel.
Weberknappe, s. Webergeſell- [kosac.
Weberknecht, *m.* (*Phalangium opilio*),
Weberknopf, *m.* s. Quappe.
Weberknoten, *m.* tkalački uzao.
Weberkunſt, *f.* tkaostvo.
Webermeiſter, *m.* tkalački meštar, tkalac.
Weberſchämel, *m.* podnožnik. [vilja.
Weberſchiff, *n.* čunak, ladjica, sovělo, so-
Weberſchlichte, *f.* pomaz. [snovač.
Weberſpinne, *f.* (*Theredium redimitum*),
Weberſpule, *f.* mosur; cěv, svička, kalem.
Weberſtube, *f.* krosniště, tkaonica.
Weberſtuhl, *m.* krosne, stan, razboj, tara.
Webertritt, *m.* podnožnik.
Webervogel, *m.* (*Ploceus textor*), tkalica.
Weberzettel, *m.* osnova, osnutak, kosa.
Webſchiff, Webſtuhl, Webzettel, s. Webeſchiff uſw.
Wechſel, *m.* měna; den — der Dinge ruhig abwarten, mirno čekati, dok stvari drugčije neokrenu; (Veränderung), proměna; (Tauſch), razměna; einen — mit Gelde vornehmen, proměniti novce; — der Briefe, dopisivanje; — der Blicke, uzajamno pogledivanje; (Wechſelbrief), měnica, měnbenica, polica; einen — ausſtellen, izdati měnicu; ein ausgeſtellter —, izdana měnica; ein gezogener —, potegnuta měnica, tezica; eigener —, vlastita měnica; den — präſentiren, predočiti měnicu.
Wechſel- (in Zuſ.) měnični; měnbeni.
Wechſelabſchrift, *f.* prěpis měnice.
Wechſelagent, *m.* měnbeni opravnik.
Wechſelallonge, *f.* prodiljka měnice.
Wechſelangelegenheit, *f.* měnbeni, měnični posao.
Wechſelarbitrage, *f.* měnična procěna.
Wechſelarreſt, *m.* zatvor radi měnice.
Wechſelausſteller, *m.* izdatelj, izdavalac měnice. [zamčica.
Wechſelbalg, *m.* podmetnuto děte; (*fig.*)
Wechſelbank, *f.* měničara.
Wechſelbaum, *m.* prěčka.
Wechſelbar, *adj.* promenljiv.
Wechſelbegriffe, *pl.* uzajamni pojmovi.
Wechſelberechtigt, *adj.* vlastan izdati mě-
Wechſelbeziehung, *f.* zaměnitost. [nicu.
Wechſelbezug, *m.* zaměnito odnošenje; uzajamnost.
Wechſelblick, *m.* zaměnit pogled.
Wechſelbrauch, *m.* nach —, po měnbenom običaju. [lica.
Wechſelbrief, *m.* měnica, měnbenica, po-
Wechſelbuch, *n.* měničnik.
Wechſelbürgſchaft, *f.* měnbeno jamstvo.
Wechſelcapital, *n.* s. Wechſelſumme.
Wechſelconto, *m.* měnični, měnbeni račun.
Wechſelcontract, *m.* měnbeni ugovor.
Wechſelcopie, *f.* prěpis měnice.
Wechſelcopirbuch, *n.* měnični prěpisnik.
Wechſelcours, *m.* hod měnicah.
Wechſelcredit, *m.* měnbena veresija, měnbeno věrivo.
Wechſeldisconto, s. Wechſelescompte.
Wechſelduplikat, *n.* sugubka měnice.
Wechſeleigenſchaft, *f.* měnbenost.
Wechſelerklärung, *f.* měnbeno očitovanje.
Wechſelescompte, *m.* odbitak měnični.
Wechſelexecution, *f.* měnbena ovrha, ovršba.
Wechſelfähig, *adj.* měnbeno sposoban; er iſt —, može i. vlastan je izdavati měnice.
Wechſelfähigkeit, *f.* měnbena sposobnost.
Wechſelfall, *m.* zaměnit slučaj; s. Alterſ-
Wechſelfällig, s. Alternativ. [native.
Wechſelfarbe, *f.* preléwajuća se mast (boja).

Digitized by Google

Wechſelfarbig, *adj.* prelěvajući se.
Wechſelfieber, *n.* popustna, popuštajuća groznica.
Wechſelforderung, *f.* měnbena tražbina.
Wechſelformular, *n.* obrazac měnice.
Wechſelfriſt, *f.* ſ. Reſpecttag.
Wechſelfurche, *f.* razor, razgon.
Wechſelgeld, *n.* měnični novci.
Wechſelgericht, *n.* měnbeni sud.
Wechſelgerichtlich, *adj.* } měnbeno-
Wechſelgerichts- (in Zuſ.) } sudni.
Wechſelgerichtsaſſeſſor, *m.* prisědnik měnbenoga suda.
Wechſelgerichtspräſident, *m.* predsědnik měnbenoga suda.
Wechſelgeſchäft, *n.* měnba; —e treiben, měničiti.
Wechſelgläubiger, *m.* měnbeni věrovnik.
Wechſelglück, *n.* promenljiva, prevrtljiva sreća.
Wechſelgruß, *m.* pozdrav i odzdrav.
Wechſelhandel, *m.* odbitkovanje; trgovina měnicami.
Wechſelhändler, *m.* měnjač; ſ. Banquicur.
Wechſelhaus, *n.* měnjačnica.
Wechſelinhaber, *m.* držac měnice.
Wechſelinſtitut, *n.* měnba.
Wechſeljahr, ſ. Stufenjahr.
Wechſelkammer, *f.* měničara.
Wechſelkind, *n.* ſ. Wechſelbalg.
Wechſelklage, *f.* měnbena tužba; tužba radi měnice.
Wechſelkläger, *m.* měnbeni tužitelj.
Wechſelkoſten, *pl.* měnbeni trošak. [nost.
Wechſelkraft, *f.* měnbena krepost, valja-
Wechſelkunde, *f.* měnboznanstvo.
Wechſelkundig, *adj.* vešt měnbi.
Wechſelkundige, *m.* měnboznanac.
Wechſelkurs, ſ. Wechſelcours.
Wechſelkuß, *m.* zaměnit cělov i. poljubac.
Wechſellaune, *f.* promenljiva volja.
Wechſelliebe, *f.* zaměnita, uzajamna ljubav.
Wechſellos, *adj.* nepromenljiv.
Wechſelloſigkeit, *f.* nepromenljivost.
Wechſelmäkler, *m.* měnbeni mešetar; ſ. Wechſelhändler.
Wechſelmäßig, *adj.* měnben; měničan.
Wechſeln, *v. n.* promeniti se; mènjati se; es wechſelt Alles in der Welt, sve se mènja; (*merc.*) izdavati měnice; měničiti; mènjati; Scham und Furcht wechſelten mit Freude, stid i strah se izměša sa radosti; —, *v. a.* promeniti, izmeniti, mènjati; Geld —, razmeniti, promeniti, razbiti, mènjati novce; die Kleider —, omeniti, izmeniti ruho; preobući se; die Wäſche —, preobući se, preoblačiti se; die Pferde —, promeniti, mènjati konje; den Herrn —, drugoga služiti; ſeinen Platz —, promeniti mesto; Briefe —, dopisivati si; Ringe —, prstenovati se; die Farbe — (v. Menſchen), promeniti lice; Blicke —, pogledati jedan drugoga; Kugeln —, pucati jedan u drugoga; Worte —, rěčati se, sporečiti se, sporečkati se.
Wechſelnd, *adj.* promenljiv; (*fig.*) nestalan, nepostojan.
Wechſelordnung, *f.* měnbeni rednik.
Wechſelpferd, *n.* frižki, drugi konj.
Wechſelpflicht, *f.* zaměnita, uzajamna dužnost; (*merc.*) měnbena dužnost.
Wechſelplatz, *m.* měnbeniste.
Wechſelproceß, *m.* měnbena parnica.
Wechſelprolongation, *f.* produženje, otega měnice.
Wechſelproteſt, *m.* měnbeni prosvěd.
Wechſelrechnung, *f.* ſ. Wechſelconto.
Wechſelrecht, *n.* měnbeno pravo; (Geſetz), měnbeni zakon.
Wechſelrechtlich, *adj.* měnbeno-pravni.
Wechſelreim, *m.* izmenit slog, izmenita rima. [měničari.
Wechſelreiter, *m.* měničar; er iſt ein —,
Wechſelreiterei, *f.* měničarenje.
Wechſelſache, *f.* měnbeni posao; (Streitſache), měnbena pra.
Wechſelſatz, *m.* ſ. Alternative.
Wechſelſchenkung, *f.* uzajamno darivanje; dar i uzdarje.
Wechſelſcherz, *m.* uzajamna šala.
Wechſelſchuld, *f.* měnbeni dug.
Wechſelſchuldner, *m.* měnbeni dužnik.
Wechſelſchwur, *m.* zaměnita zakletva, prisega.
Wechſelscontrobuch, *n.* měničnik.
Wechſelſeitig, *adj.* zaměnit, uzajamni; —, *adv.* u zajam, zaměnito; uzajmice, pozajmice; ſich — beſuchen, posětiti jedan drugoga; posečati se.
Wechſelſeitigkeit, *f.* uzajamnost.
Wechſelſenſal, ſ. Wechſelmäkler.
Wechſelſtändig, *adj* izmenit.
Wechſelſtation, *f.* mènjaliste.
Wechſelſtempel, *m.* měnični biljeg.
Wechſelſtreit, *m.* zaměnita razpra; (*merc.*) měnbena pra.
Wechſelſtube, *f.* mènjačnica.
Wechſelſumme, *f.* měnična svota.
Wechſeltauſch, *m.* uzajamna izměna.
Wechſeltiſch, *m.* mènjačnica. [beno.
Wechſelunfähig, *adj.* nesposoban měn-
Wechſelverbindlichkeit, *f.* měnbena dužnost i. obveza.
Wechſelverhältniß, *n.* uzajamnost; im Wechſelverhältniſſe mit einander ſtehen, biti s kim u uzajamnom odnošenju.
Wechſelverjährung, *f.* zastarělost měnice; měnbena zastarělost.
Wechſelverkehr, *m.* (wechſelſeitiger Verkehr). uzajamno občenje; (Verkehr mit Wechſeln). měnbeni promet. [nik.
Wechſelverpflichtete, *m.* měnbeni obveza-
Wechſelweiſe, *adv.* zaměnito, u zajam, uzajmice, promenice.

Digitized by Google

Wechselweizen, ſ. Wunderweizen.
Wechſelweſen, *n.* mênba.
Wechſelwinkel, *m.* sučeoni kut.
Wechſelwirkung, *f.* uzajamno i. zaměnito dělovanje.
Wechſelwirthſchaft, *f.* izměnba.
Wechſelzahlung, *f.* platež měnice.
Wechſelziehung, *f.* potezanje měnicah.
Wechsler, *m.* měnjač.
Weck, *m.* Wecke, *f.* žemljička, žemička.
Weckanſtalt, *f.* budilo.
Wecken, *v. a.* buditi, pobuditi, uzbuditi; Alle nach der Reihe —, sve izbuditi; (*fig.*) uzbuditi, podtaknuti.
Wecker, *m.* budilac, budič; (an Uhren), budnik, budionik.
Weckglocke, *f.* budnik, budionik.
Weckſtimme, *f.* budjenje.
Weckſtunde, *f.* doba budjenja.
Weckuhr, *f.* budnik.
Weckwerk, *n.* budilo.
Weddegras, *n.* (*Aira flexuosa*), verugasti
Wedel, *m.* mahalo; (Spreng—), kropilo; (Bürzel), rep; (*bot.*) hvoja.
Wedelförmig, *adj.* poput mahala.
Wedeln, *v. n.* mit dem Schwanze —, mahati, omahivati, mašukati, micati, vijati, vinuti repom.
Wedelſchwanz, *m.* tresorepka, vrtorepka.
Weder, *conj.* niti; — noch, niti, niti; nit, nit; — Wein noch Waſſer, ni vina, ni vode.
Wedgewood-Geſchirr, *n.* vedžvudsko posudje.
Weſel, *n.* poutka, utka.
Weſeln, *v. n.* die Bienen —, pčele grade
Weſelſpule, *f.* cèv, svička.
Weg, *m.* put; man kann den — nicht mehr ſehen, nevidi se putovati; hier verlor ſich der —, ovdè nestade puta, staze; ein gerader —, prèki put; ein krummer —, krivoputica; ein alter —, staroputine, starenik; Einem aus dem —e gehen, kloniti se, krstiti se koga; bèžati od koga; einen — nehmen, einſchlagen, krenuti, udariti kojim putem; ſich auf den — machen, dati se na put, krenuti na put; zaputiti, odputiti (u...); auf dem rechten —e ſein, pravim putem ići; vom rechten —e abkommen, sići s trvenika; sići s pravoga puta; den rechten — verfehlen, zaći s puta; ſeinen — fortſetzen, verfolgen, dalje putovati; es liegt mir aus dem —e, zahodno mi je; s neruke mi je; einen — reiſen, put putovati; ruhig ſeines —es gehen, mirno ići svojim putem; jeder ging ſeines —es, otidjoše svak na svoju stranu; geh' deiner —e, ſchier dich deiner —e, odlazi! gerades —es nach Wien reiſen, putovati na pravac i. na prečac u Beč; unter —es ſein, biti na putu; putovati; ein gut Stück —es zurücklegen, dobrano i. podaleko odmaći; eine Meile —es, milja; Einem im —e ſein, zastupati, smetati komu; Einem in den — treten, stati komu na put; zastupiti komu put; den — alles Fleiſches gehen, preminuti; Einem den rechten — weiſen, proputiti koga, navesti i. uputiti koga na pravi put; auf allen deinen —en, kudgod uzhodiš; auf dem —e in die Stadt, putem u grad; etwas zu —e bringen, izvesti, izvršiti, ovršiti, obaviti što; es hat damit ſeine guten —e, nije brige; aller —e, svakuda; den — der Tugend gehen, krèpostno živovati; die —e Gottes, Božja promisao; Božji puti; von Gottes —en abweichen, sići s puta k Bogu; die rechten —e einſchlagen, pravim putem okrenuti; Mittel und —e wiſſen, znati što i kako; keines —es, nikako, nipošto; (Straße), cesta, put; (*chem.*) auf naſſem —e, na mokrom; auf trockenem —e, na suhom; den — Rechtens einſchlagen, tražiti što parbom i. pred sudom; im —e der Geſetzgebung, zakonotvorstvom.
Weg, *adv.* —! ća! odtale! otole! na stranu! proč! — mit der Hand! jami, ukloni ruku; — da! odatle! odtale! — damit! preko vrata s tim! gehe — von hier! odlazi, vuci se odatle! Kopf —! na stranu s glavom! friſch —! živo jedno za drugim! in einem —, neprekidno; neprestano; eine Stunde — arbeiten, jednu uru, jedan sat raditi; es iſt —! ode! propade! neima ga! ſein Geld iſt —, odoše mu novci; kaum war er —, tek što odmaknu.
Wegächzen, *v. a.* odjecati.
Wegackern, *v. a.* odorati.
Wegangeln, ſ. Wegfiſchen.
Wegarbeiten, *v. a.* odraditi; (*fig.*) ukloniti, jamiti; —, *v. n.* neprestano raditi.
Wegätzen, *v. a.* odjesti, odjedati.
Wegbacken, ſ. Verbacken.
Wegbannen, *v. a.* protèrati, prognati.
Wegbarbieren, *v. a.* odbrijati.
Wegbegeben, ſich, *v. r.* otići, ukloniti se, udaljati se; odmaći.
Wegbeißen, *v. a.* odgrizti, odgriznuti, odgrizati.
Wegbeizen, *v. a.* odlužiti.
Wegberufen, *v. a.* odazvati.
Wegbewegen, ſich, *v. r.* odmicati, odilaziti.
Wegblaſen, *v. a.* odpuhnuti, odduhnuti, spuhnuti, odpiriti; die Krankheit iſt wie weggeblaſen, kao da rukom odnese (bolest), jednim je duškom dignuta (bolest).
Wegbleiben, *v. n.* nedoći; (ausbleiben), izostati; das bleibt weg, to će se izpustiti.
Wegbleiben, *n.* izostaja.
Wegbleichen, *v. a.* odbèliti, izbèliti.

Digitized by Google

Wegblicken, *v. n.* pogledati na stranu; smetnuti oko, svrnuti okom (s čega).
Wegblühen, *v. n.* ocvasti.
Wegborgen, *v. a.* uzajmiti (komu što).
Wegbrechen, *v. a.* odlomiti, odkinuti, odbiti.
Wegbrennen, *v. a.* odpaliti, odžeći; sažeći, spaliti; —, *v. n.* izgorěti, pogorěti.
Wegbringen, *v. a.* uklóniti, jamiti; (wegführen), odvesti, udaljiti.
Wegbürsten, *v. a.* odkefati, odčetkati; die Wolle —, skefati sf (sa sukna).
Wegdenken, *v. a.* ich habe mich von hier weggedacht, pomislih, da me nema ovdě.
Wegdrängen, *v. a.* odtisnuti, odtiskivati.
Wegdreschen, *v. a.* alles Getreide —, sve žito pomlatiti.
Wegdrucken, *v. a.* natiskati, naštampati.
Wegdrücken, *v. a.* odtisnuti.
Wegdürfen, *v. n.* smèti otići.
Wegeamt, *n.* cestarnica.
Wegeaufseher, *m.* nadcestar.
Wegebau, *m.* gradjenje ceste, puta.
Wegebereiter, *m.* cestar.
Wegeblatt, *n.* Wegebreit, *m.* s. Wegerich.
Wegedistel, *f.* (*Onopordon Acanthium*), čkalj.
Wegedorn, *m.* der gemeine —, (*Rhamnus catharticus*), pasjak, pasjakovina; färbender —, (*R. infectorius*), cicerica; der geflügelte —, (*R. paliurus*), draća; (*R. saxatilis*), podlak; (*R. frangula*), krušina.
Wegedornbeere, *f.* pasjakovica.
Wegegeld, *n.* cestarina.
Wegegras, *n.* s. Wegerich.
Wegehaus, *n.* cestarnica.
Wegeilen, *v. n.* odhitèti, odbrzati, odletèti; über etwas —, minuti, mimoići
Wegekresse, *f.* s. Bauernsenf. [sto.
Wegekümmel, *m.* kumin, kmin.
Wegelagerer, *m.* pustaija, kesedžija.
Wegelagerung, *f.* prežanje putovah, čuvanje druma; busija.
Wegelattig, s. Löwenzahn.
Wegelaus, *f.* stěnica.
Wegelerche, s. Haubenlerche.
W geleuchte, s. Wegewarte.
Wegelos, *adj.* bezputan.
Wegelunge, s. Wegewarte.
Wegemauth, *f.* cestarina, cestovina, malta.
Wegemauthamt, *n.* cestovnica.
Wegemeister, *m.* nadcestar.
Wegemesser, *m.* cestomèr, putomèr.
Wegen, *prp.* radi, zaradi, poradi, zbog; cěća; deines Nutzens —, za tvoju korist (hasnu).
Wegenge, *f.* těsnjak, sutěska, sutina.
Wegerecht, *adj.* věšt putu.
Wegerich, *m.* (*Plantago major*), bokva, bukva, **bukovac**, trputac; (*P. minor*), **bokvica.**
Wegesäule, *f.* miljnjak, kaža.
Wegescheide, *f.* razputica, razpuće.
Wegescheu, *adj.* dieses Pferd ist —, ovaj se konj plaši razputice.
Wegeschlinge, *f.* s. Schlingbaum.
Wegeschnecke, *f.* (*Limax*), prpolj, balavac.
Wegesenf, *m.* (*Sinapis arvensis*), poljska gorušica.
Wegespinne, s. Krabbenspinne.
Wegessen, *v. a.* odjesti; pojesti.
Wegestein, *m.* kolobran, čunj.
Wegestrecke, *f.* komad puta.
Wegestroh, s. Labkraut.
Wegetritt, *m.* (*Polygonum aviculare*), rdesalj, truskavac, dvornik.
Wegewarte, *f.* (*Cichorium Intybus*), vodopija, vodoplav, žućenica, uzlika,
Wegewinde, s. Ackerwinde. [konjogriz.
Wegezehrung, *f.* poputbina, poputnina, putbina, putnina; (Reisekost), brašanica, brašnenica, brašnenik.
Wegezoll, *m.* cestarina.
Wegfächeln, *v. a.* odmahnuti.
Wegfahren, *v. n.* odvezti se, odvoziti se; über etwas —, s. Wegeilen; —, *v. a.* odvezti.
Wegfallen, *v. n.* odpasti, pasti; (*fig.*) das hätte — können, to bi bilo moglo izostati; to bi se bilo moglo izostaviti.
Wegfangen, *v. a.* Einem die Tauben —, poloviti komu golube; alle Nachtigallen —, sve slavulje pohvatati, poloviti.
Wegfaulen, *v. n.* odagnjiti.
Wegfegen, *v. a.* odmesti, zamesti; sčistiti; (*fig.*) krenuti, dignuti. [mati.
Wegfeilen, *v. a.* odpilati, odpiliti, odli-
Wegfeuern, *v. a.* odstrèliti.
Wegfischen, *v. a.* uloviti; alle Fische —, sve ribe pohvatati, poloviti; (*fig.*) Einem das Amt vor der Nase —, ugrabiti komu izpod nosa službu; ugrabiti komu zalogaj izpred ustiuh; Einem die Braut von dem Munde —, preprositi komu děvojku u oči svatbe.
Wegflattern, *v. n.* odvrknuti, odprhnuti.
Wegfliegen, *v. n.* odletèti.
Wegfliehen, *v. n.* bègati, poběći.
Wegfließen, *v. n.* izteći, odteći.
Wegflößen, *v. a.* odplaviti.
Wegflüchten, *v. n.* poběći, uteći.
Wegfreien, *v. a.* Einem seine Geliebte —, preprositi komu dragu.
Wegfressen, *v. a.* požderati; (*fig.*) odjesti.
Wegführen, *v. a.* odvesti, odvoditi.
Weggang, *m.* odlazak, polazak, pohod; beim —e, na polazku i. pohodu.
Weggeben, *v. a.* oddati; seine Kinder —, dati děcu od sebe; das ist nicht zum —, to nije za oddaće i. za oddatak.
Weggehen, *v. n.* otići; odlaziti, polaziti; die Flecke sind weggegangen, nestalo je mrljah, muzgah; izišle su, izgubile su se mrlje.

Digitized by Google

Weggehen, *n.* ſ. Weggang.
Weggeißeln, *v. a.* bičem odtěrati.
Weggeleiten, *v. a.* odpratiti. [je.
Weggerathen, *v. n.* er iſt —, nestalo ga
Weggießen, *v. a.* odliti, odlěvati; proliti, prolěvati.
Weggrapſen, Weggreifen, *v. a.* ućapiti.
Weghaben, *v. a.* primiti; eine Ohrfeige —, zaušnicu dobiti; er hat es bei mir weg, zaměrio mi se je, onemilio mi je; (begreifen), razuměti, znati.
Weghalten, *v. a.* držati (što) na stranu; dalje držati.
Wegharken, *v. a.* odgrabiti, odgrabljati.
Weghaſchen, *v. a.* ščapiti, ugrabiti, uhvatiti.
Weghauchen, *v. a.* odhaknuti, odpahnuti.
Weghauen, *v. a.* odsěći, osěći.
Wegheben, *v. a.* ukloniti, maknuti; ſich —, ſ. Packen; hebe dich weg von mir, odlazi, idi od mene. [odkuda.
Weghelfen, *v. n.* Einem —, pomoći komu
Weghetzen, *v. a.* odhajkati.
Weghinken, *v. n.* odhramati.
Weghobeln, *v. a.* oblanjati.
Wegholen, *v. a.* doći (po koga); doći i odvesti (koga).
Weghopſen, Weghüpfen, *v. n.* odskakutati; (*fig.*) über etwas —, nemariti, nehajati za što.
Wegjagen, *v. a.* odagnati, odtěrati; den Feind —, odvijati, odvitlati neprijatelja; ein Diener —, protěrati slugu.
Wegkämmen, *v. a.* odčešljati.
Wegkapern, *v. a.* oteti; ugrabiti.
Wegkaufen, *v. a.* die Waaren —, pokupiti robu.
Wegkehren, *v. a.* (wegwenden), okrenuti, obrnuti, osvrnuti; ſ. Wegfegen.
Wegklopfen, *v. a.* odkucati.
Wegkollern, *v. a.* odkoturati.
Wegkommen, *v. n.* otići; ich bin heute nicht weggekommen, danas nisam izišao (iz sobe); er ſoll mir nicht ungeſtraft —, platit će to svakako; neće mu biti pročke; ich bin noch gut weggekommen, ja sam još srećno prošao; ſchlecht —, zlo proći; (ſich verlieren), es iſt mir ein Buch weggekommen, nestalo mi je knjige.
Wegkönnen, *v. n.* ich kann hier nicht weg, nemogu odavde.
Wegkratzen, *v. a.* odgrebsti, odrapiti; (einen Tintenfleck), sastrugati.
Wegkriechen, *v. n.* odmiléti, odpuziti.
Wegkriegen, *v. a.* dobiti, zadobiti; (einſehen), razumeti, postići.
Wegkugeln, *v. a.* odkotrljati, odkoturati.
Wegkünſteln, *v. a.* odmajstoriti.
Wegküſſen, *v. a.* cělovom snimiti, ukloniti.
Wegkutſchen, *v. n.* odvezti.
Weglaſſen, *v. a.* (von ſich laſſen), man ließ mich nicht weg, nisu me pustili; (laſſen), unter zehn Gulden kann ich die Waare nicht —, izpod deset forintih nemogu robe dati; (nicht einladen), nepozvati; dieſen Punkt wollen wir —, ovu ćemo točku izpustiti, izostaviti.
Weglaufen, *v. n.* odtrčati; odběći; (davonlaufen), poběći, uteći.
Wegläugnen, *v. a.* zanijekati.
Weglecken, *v. a.* odlizati, slizati; oblaznuti.
Weglegen, *v. a.* odložiti, položiti; metnuti na stranu; odmetnuti, odvrći; ein Kind —, izmetnuti, izložiti dete.
Weglegung, *f.* (ein. Kindes), izmetnuće, izloženje, izlog (dětela). [što).
Wegleihen, *v. a.* uzajmiti, posuditi (komu
Wegleiten, *v. a.* odvratiti, odvesti.
Weglenken, *v. a.* zakrenuti.
Wegleſen, *v. a.* očistiti, otrěbiti; (ein Buch), očitati, očatiti.
Weglocken, *v. a.* odvabiti, odmamiti.
Weglodern, *v. n.* splanuti; izgoreti.
Weglucken, ſ. Wegſiſchen.
Weglügen, *v. a.* odlagati.
Wegmachen, *v. a.* ukloniti; (einen Fleck —), izvaditi; ſich —, *v. r.* otići, ukloniti se; ſich heimlich —, odpiriti, izmaknuti izpod žita.
Wegmähen, *v. a.* odkositi.
Wegmarſchiren, *v. n.* otići. [luknuti.
Wegmauſen, *v. a.* djiknuti, izčiknuti, ča-
Wegmauth, Wegmeiſter, ſ. Wegemauth, Wegemeiſter.
Wegmauthſchranken, ſ. Schlagbaum.
Wegmeißeln, *v. a.* odlětisati, odlětiti; dlětom odbiti.
Wegmeſſen, *v. a.* odměriti; pomériti.
Wegmögen, *v. n.* er mag nicht weg, neće mu se (otići).
Wegmüſſen, *v. n.* ich muß weg, moram otići; dieſer Aſt muß weg, ova se grana mora dignuti, skinuti.
Wegnagen, *v. a.* odglodati, sglodati.
Wegnahme, *f.* uzeće, oteće, otimanje, osvajanje.
Wegnaſchen, *v. a.* polizati.
Wegnehmen, *v. a.* (hin—), odnimiti, odvaditi; (Einem etwas —), oduzeti, oteti, oduzimati, otimati; (einnehmen), viel Raum —, mnogo mésta zapremiti; viel Zeit —, mnogo vremena stajati.
Wegneigen, ſich, *v. r.* odagnuti se.
Wegnöthigen, *v. a.* Einen —, nagoniti koga, da odilazi; nagnati koga, da otidje. [ſen, ſich.
Wegpacken, ſich, *v. r.* tornjati se; ſ. Paſ-
Wegpeitſchen, *v. a.* bičem, korbačem odtěrati, izpratiti. [izviždati.
Wegpfeifen, *v. a.* ein Lied —, pěsmicu
Wegpflücken, *v. a.* ubrati; (Alles —), pobrati, potrgati.
Wegpilgern, *v. n.* odputiti.
Wegpinſeln, *v. a.* kistom zamazati.
Wegpochen, *v. a.* odkucati.

Digitized by Google

Wegprakticiren, *v. a.* djiknuti, ukrasti.
Wegprügeln, *v. a.* batinom izpratiti, protêrati.
Wegpumpen, *v. a.* izsmrkati, smrkom i. sisaljkom ukloniti.
Wegraffen, *v. a.* pograbiti; (*fig.*) pomoriti, ugrabiti.
Wegrauben, *v. a.* ugrabiti.
Wegrauchen, *v. a.* popušiti.
Wegräumen, *v. a.* ukloniti, dići; jamiti, maknuti s puta; Erde —, odgrnuti zemlju; den Straßenkoth —, okidati blato (n. p. izpred kuće); alle Hinderniſſe —, ukloniti sve zapreke.
Wegrechen, ſ. Wegharken.
Wegrecht, *n.* pravo na cestu, put.
Wegreiben, *v. a.* otrti.
Wegreiſe, ſ. Abreiſe.
Wegreiſen, *v. n.* otići, zaputiti.
Wegreißen, *v. a.* odtrgnuti, odkinuti; odadrêti, odvrnuti; das Waſſer hat das ganze Haus weggeriſſen, voda je svu kuću odnêla; Einem etwas —, odadrêti, izadrêti komu što.
Wegreiten, *v. n.* odjahati.
Wegrennen, *v. n.* odjuriti; ſich die Hörner —, ſ. Abſtoßen.
Wegrollen, *v. n.* odkoturati se, odkotrljati se; (v. ein. Wagen), odstropotati.
Wegrücken, *v. a.* odmaknuti, odmicati; —, *v. n.* pomaknuti se, odmaknuti se; dati mêsta.
Wegrudern, *v. n.* odveslati.
Wegrufen, *v. a.* odazvati.
Wegſäbeln, *v. a.* oseći, srubiti.
Wegſägen, *v. a.* odpiliti, odtesterisati.
Wegſam, *adj.* prohodan, putan.
Wegſchaffen, *v. a.* uklonuti, jamiti; einen Schmutzflecken —, izvaditi mrlju; (*fig.*) oprostiti se čega; einen Bedienten —, odpraviti slugu.
Wegſcharren, *v. a.* odgrebsti, odgrnuti.
Wegſchauen, *v. n.* gledati na stranu.
Wegſchaufeln, *v. a.* odgrnuti, odgrtati (lopatom); d. Schnee —, kidati sněg.
Wegſchenken, *v. a.* pokloniti (komu što); Alles —, sve razpoklanjati, porazdavati.
Wegſcheren, *v. a.* den Bart —, obrijati bradu; die Wolle —, ostrići vunu; (*fig.*) ſich —, tornjati se, vući se.
Wegſcheuchen, *v. a.* zaplašiti, zapuditi.
Wegſchicken, *v. a.* poslati; odpremiti.
Wegſchieben, *v. a.* odtisnuti, odturiti.
Wegſchießen, *v. a.* odstrêliti; alles Wild —, svu divljač postrêljati; —, *v. n.* odmunuti.
Wegſchiffen, *v. n.* odploviti.
Wegſchlagen, *v. a.* odbiti, odbijati, odkinuti, odkidati.
Wegſchleichen, *v. n.* odſuljati se, odšuljati se, izkrasti se, ukrasti se, kradom otići (odkuda).
Wegſchleifen, *v. a.* eine Scharte —, sbrusiti štrbinu; (auf einer Schleife —), odvući što (na vlačicah).
Wegſchlendern, *v. n.* odvrljati.
Wegſchleppen, *v. a.* odvući, odvlačiti; odsmucati, odtezmati, odčariti.
Wegſchleudern, *v. a.* odbrečiti, odbaciti; (*fig.*) potepsti, potratiti.
Wegſchlüpfen, *v. n.* über etwas —, preskočiti što.
Wegſchmelzen, *v. n.* okopněti, otopiti se.
Wegſchmeißen, ſ. Wegſchleudern.
Wegſchnappen, *v. a.* ščapiti, ućapiti, lapiti; (*fig.*) djiknuti.
Wegſchnecke, *f.* (*Limax empiricorum*), balavac obični.
Wegſchneiden, *v. a.* odrezati, odsêći; (mit der Schere), ostrići.
Wegſchnellen, *v. a.* opružiti.
Wegſchütten, *v. a.* prosuti; (v. Flüſſigk.) proliti, izliti; das halbe Glas —, po(l) čaše odpljusnuti.
Wegſchwemmen, *v. a.* splákati, splaknuti; ſ. Wegſpülen.
Wegſchwimmen, *v. n.* odplaviti.
Wegſchwinden, ſ. Verſchwinden.
Wegſchwingen, *v. a.* odmahnuti.
Wegſehen, *v. n.* gledati, pogledati na stranu; von etwas —, negledati na što.
Wegſehnen, ſich, *v. r.* er ſehnt ſich weg, želi otići.
Wegſein, *v. n.* er iſt ſchon viele Jahre von Haus weg, mnogo je godinah od kuće; er war weg vor Freude, pola ga je nestalo od radosti; vor Verwunderung —, snebivati se; die Gelegenheit iſt weg, ode sgoda; die Krankheit iſt weg, ode bolest; der Hund iſt weg, nestalo je psa; neima psa; über etwas —, nemariti za što; darüber bin ich weg, to sam prekamikao; ſ. Weg.
Wegſenden, ſ. Wegſchicken. [*adv.*
Wegſetzen, *v. a.* metnuti, vrći, staviti na stranu; über einen Graben —, skočiti preko jarka (endeka); ſich —, *v. r.* ſich über Andere —, dignuti glavu od drugih; propinjati se; er ſetzt ſich über alle Menſchen weg, nije mu ni car do kolêna; ſich über etwas —, nemariti, nehajati za što.
Wegſingen, *v. a.* odpêvati, izpêvati; ein Lied vom Blatte —, izpêvati s mêsta pêsmu. [otići.
Wegſollen, *v. n.* er ſoll weg, valja mu
Wegſpeien, *v. a.* izbljuvati; (wegſpucken), odpljuvati; izpljuvati.
Wegſplittern, *v. a.* odcêpkati.
Wegſprechen, *v. n.* er ſpricht das Deutſche weg, dobro govori nêmački; frei von der Leber —, govoriti od komada.
Wegſprengen, *v. a.* odbiti, odvaliti; —, *v. n.* odletêti (na konju). [uteći.
Wegſpringen, *v. n.* odskočiti, odskakati;

Digitized by Google

Wegſpritzen, *v. a.* odprsnuti, odprskati.
Wegſpucken, ſ. Wegſpeien.
Wegſpülen, *v. a.* odpláknuti, splaknuti; der Fluß hat das Ufer weggeſpült, réka je brég odnéla.
Wegſtäuben, *v. a.* odprašiti.
Wegſtechen, *v. a.* izbosti.
Wegſtehlen, *v. a.* ukrasti; ſich —, ukrasti se, kradom otići.
Wegſtellen, *v. a.* metnuti, staviti, vrći na stranu; odmaknuti; einen Topf —, izstaviti, izmaknuti lonac.
Wegſterben, *v. n.* pomrěti.
Wegſteuern, *v. n.* odplaviti.
Wegſtibitzen, *v. a.* djiknuti; ſ. Wegſtehlen.
Wegſtoßen, *v. a.* odturnuti, odturiti, odrinuti.
Wegſtreichen, *v. a.* ein Wort —, sbrisati, izbrisati rěč; das Haar von der Stirn —, sbrisati kosu s čela; —, *v. n.* odseliti.
Wegſtreifen, *v. n.* odvrljati, odšmitati, odbrsati, odlandati.
Wegſtreiten, *v. a.* odpravdati.
Wegſtreuen, *v. a.* prosuti, prosipati.
Wegſtrömen, *v. n.* odvrvljeti; —, *v. a.* odnéti.
Wegſtürmen, **Wegſtürzen**, *v. n.* odjuriti.
Wegthun, *v. a.* (weglegen), metnuti, staviti na stranu; (von ſich geben), dati od sebe; pustiti; ostaviti se (čega); einen Bedienten —, odpravlti slugu.
Wegtraben, *v. n.* odkasati.
Wegtragen, *v. a.* odnéti, odnositi; der Feind hat ſeine Todten weggetragen, neprijatelj je unio mrtve.
Wegtreiben, *v. a.* odtérati, odagnati, ugnati; protérati, prognati.
Wegtrennen, ſ. Abtrennen.
Wegtreten, *v. n.* odstupiti, odstupati; stupiti na stranu; —, *v. a.* die Abſätze —, sgaziti petnjake.
Wegtrinken, *v. a.* popiti.
Wegtritt, ſ. Wegerich.
Wegtrocknen, *v. a.* posušiti; —, *v. n.* posahnuti, usahnuti.
Wegverlangen, *v. n.* želéti otići.
Wegvernünfteln, *v. a.* odmudrovati.
Wegwagen, ſich, *v. r.* usuditi se otići.
Wegwälzen, *v. a.* odvaliti, odvaljivati.
Wegwandern, *v. n.* odputiti se, otići.
Wegwart, ſ. Wegewarte.
Wegwärts, *adv.* putu, k putu.
Wegwaſchen, *v. a.* oprati, izprati.
Wegwehen, *v. a.* odduhati (odduvati), odpuhati, odpirnuti.
Wegweiſen, *v. a.* odpraviti.
Wegweiſer, *m.* vodj, provodič, kalauz*; (Wegſäule), kažiput, kaža; —in, *f.* vodja, provodica, kalauzka.
Wegweiſerlohn, *m.* kalauztina.
Wegwenden, *v. a.* odvratiti, odvrnuti.
Wegwerfen, *v. a.* einen Stein —, odbaciti, odturiti kamen; (etwas als Untaugliches —), baciti, zabaciti, pobaciti, poturiti, pometnuti, odmetnuti; es iſt nicht zum —, nije to za odmet; das iſt weggeworfenes Geld, bacio, kao u mutnu vodu; die Waffen —, baciti oružje; ſich —, *v. r.* poništiti se, poniziti se, pometnuti se.
Wegwinken, *v. n.* Einem —, namignuti na koga, da otidje.
Wegwiſchen, *v. a.* sbrisati, obrisati; —, *v. n.* odpiriti; über etwas —, premaći se preko čega.
Wegwollen, *v. n.* htěti otići.
Wegwünſchen, *v. n.* želéti, da što prodje; er wünſchte ſich weg, želio je, da ga ondě neima, nebude.
Wegzanken, *v. a.* odklati.
Wegzaubern, *v. a.* odčarati, odbajati.
Wegzeiger, ſ. Wegweiſer.
Wegziehen, *v. a.* odvući, odvlačiti; den Vorhang —, odmaći, odvući zastor; den Fuß —, odmaći, ukloniti nogu; —, *v. n.* odilaziti; (aus einer Wohnung), seliti se; er iſt weggezogen, odselio se je, otišao je.
Wegzug, *m.* polazak, odlazak; seoba.
Wegzupfen, *v. a.* odskubsti.
Wegzwicken, *v. a.* odštipnuti, uštipnuti.
Weh! *int.* jao, jaoj, joj, juj, vaj; avaj, kuku; o weh! kuku lele! vajme! Ach und — ſchreien, vajkati, kukolečiti se; — mir! jao meni! zlo po mene! kuku meni! lele meni i do Boga! avaj meni do Boga jednoga! težko meni! težko-li si meni!
Weh, *adj.* bolan, bolestan; er hat einen —en Finger, prst ga boli; —e Augen, vredovne oči; es thut mir —, boli me; ſich — thun, uvrěditi se, povrěditi se; Einem — thun, ozleditti, zleditti koga; (*fig.*) uvrěditi, povrěditi koga; es thut mir in die Seele —, žao mi je do duše; es thäte mir nicht halb ſo —, ni pol jada moga, da...; es thut mir ſo — ums Herz, srce me boli.
Weh, *n.* bol, bolja; vrěd; (*fig.*) běda, jad, jadi; das Wohl und —, sreća i nesreća; die —en, trudovi, hipovi, popadci, napon; prěnos; die —en bekommen, početi se truditi; dobiti prěnos; die —en haben, truditi se, poradjati se.
Wehaußruf, *m.* jauk, lelek.
Wehegeſang, *m.* ſ. Klagelied.
Wehemutter, ſ. Hebamme.
Wehen, *v. n.* duhati, (duvati), puhati; popuhivati; ſanft —, pirkati; es wehet ein Sturm, bura duše, duva; die Fahnen —, laſſen, razviti zastave; —, *v. a.* mesti; der Wind hat den

Digitized by Google

Schnee auf einen Haufen geweht, vêtar je vas sněg na jedan hrpu smeo; Einem Kühle —, hlad komu činiti.

Wehen, *n.* duhanje, (duvanje), puhanje; Wehen, *pl.* s. Weh, *n.* [vijanje.

Weheruf, *m.* jauk, lelek; einen — ausstoßen, leleknuti, jauknuti, zakukati.

Wehestand, *m.* vrědovnost; bolja.

Wehfrau, *f.* Hebamme.

Wehgefühl, *n.* bolnost; vréd.

Wehgeheul, *s.* Jammergeheul.

Wehklage, *f.* jauk, lelek, kukolék, kuknjava, tužnjava, rida; jaukanje, kukanje, lelekanje; (über einen Todten), naricanje; s. Todtenvogel.

Wehklagen, *v. n.* jaukati, kukati, kukutati, kukoléčiti se, lelekati, ajmekati; cviléti, jadikovati; über einen Todten —, naricati.

Wehklagen, *n.* s. Wehklage.

Wehlaut, *m.* jauk.

Wehle, *f.* vododerina.

Wehmuth, *f.* sěta; turobnost; ich konnte mich der — nicht erwehren, nisam mogao odoléti tuzi.

Wehmüthig, *adj.* sětan, turoban, tužan.

Wehmuthsstimme, *f.* žalostan glas.

Wehmuthsthräne, *f.* suza žalosti. [ban.

Wehmuthsvoll, *adj.* prežalostan, preturo-

Wehmutter, s. Hebamme.

Wehr, *f.* (Wehre), obrana; sich zur —e stellen o. setzen, izprěčiti se, izkositi se, opoplastiti se, oprěčiti se; (Waffen), oružje; blanke —, goléš.

Wehr, *n.* brana, naper, zapruda, jaz, savat, bent; ein — durch einen Fluß ziehen, bauen, pregatiti, prejaziti réku; (Mühl—), brana.

Wehrbaum, *m.* prag od brane; (Schlagbaum), pranjga, šranjga.

Wehrberaubt, *adj.* oružja lišen.

Wehrbruch, *m.* provala gate, nasipa.

Wehrbündniß, *n.* s. Defensivalliance.

Wehrdamm, *m.* gat.

Wehrdurchlaß, *m.* splavnica.

Wehren, *v. a.* Einem —, braniti, zabraniti, zabranjivati komu; der Wind wehrte uns, nedadijaše nam větar; dem Feuer —, prěčiti vatru; braniti od vatre, požara; er läßt sich nicht —, neda si zabraniti; sich —, *v. r.* braniti se; sich gegen den Feind —, braniti se od neprijatelja; sich seiner Haut —, braniti se, odbijati od sebe.

Wehrer, *m.* branac. [kajasa*.

Wehrgehänge, Wehrgehenk, *n.* prepasač,

Wehrgeräth, *n.* branila.

Wehrgeschmeide, *n.* nakit oružja.

Wehrhaft, *adj.* er ist —, može se braniti; za oružje je, za pušku je; — machen, oružati, oboružati, naoružati.

Wehrkrieg, s. Defensivkrieg.

Wehrkunst, *f.* obranstvo.

Wehrlinie, *f.* branovica.

Wehrlos, *adj.* bez oružja; bez obrane; (*fig.*) slab, nejak.

Wehrmann, *m.* branac; bojnik, ratnik.

Wehrpflicht, *f.* dužnost vojnovanja; vojna dužnost.

Wehrpflichtig, *adj.* dužan vojnovati.

Wehrschanze, *f.* branište.

Wehrstand, *m.* vojinstvo, vojništvo.

Wehrwaffe, *f.* branilo.

Wehrwasser, *n.* slap.

Wehrwolf, s. Währwolf.

Wehrzahn, *m.* kao (*gen.* kla).

Wehse, s. Opal.

Wehtage, *pl.* tužni danci.

Weib, *n.* žena; ein gemeines —, prostakinja; e. altes —, starica, (ver.) baba, baka; das alte —, (*Balistes vetula*), starica; s. Altweib; ein junges —, mladica; die —er, (*coll.*) ženad, ženskinje; er näht wie ein —, šiva kao ženska strana; (Gattin), žena, supruga; ein — nehmen, oženiti se; Einem seine Tochter zum —e geben, oženiti koga svojom kćeri; udati svojn kćer za koga; (spr.) ein böses — ist der Schiffbruch des Mannes, žla žena kući zator.

Weibbar, *adj.* za ženitbu. [samica.

Weibchen, *n.* ženica; (b. Thier.) ženka,

Weibel, *m.* pandur.

Weiber- (in Zus.) ženski.

Weiberadel, *m.* plemenština po materi.

Weiberarbeit, *f.* ženski posao, rad; žen-

Weiberart, *f.* ženski način. [sko dělo.

Weiberaufseher, *m.* kizlar-aga.

Weiberauge, *n.* žensko oko.

Weiberbrust, *f.* ženske prsi; sise.

Weiberfeind, *m.* er ist ein —, mrzi na žene.

Weiberfeindschaft, *f.* žensko neprijateljstvo; s. Weiberhaß.

Weiberfreund, *m.* prijatelj ženah; ženar.

Weiberfreundschaft, *f.* prijateljstvo ženah; ženarstvo.

Weibergeklatsche, Weibergeschwätz, Weibergeträsch, Weibergewäsch, *n.* žensko brbljanje, klapuranje. [tkanica.

Weibergürtel, *m.* ženski pojas, ženska

Weiberhaar, *n.* ženska kosa.

Weiberhaft, s. Weibisch.

Weiberhandschuh, *m.* ženska rukavica.

Weiberhaß, *m.* ženska mržnja; mržnja na žene.

Weiberhasser, s. Weiberfeind.

Weiberhaube, *f.* ženska kapa.

Weiberhemde, *n.* ženska košulja.

Weiberherrschaft, *f.* ženska vlada.

Weiberherz, *n.* žensko srce.

Weiberhuld, *f.* ženska milost.

Weiberkenntniß, *f.* poznavanje ženah; — besitzen, poznavati žene.

Weiberkleid, *n.* ženska haljina.

Weiberkleidung, *f.* ženska odéća.

Digitized by Google

Weiberknecht, *m.* prelo, prelac, kolêvčar, muzikrava, sirsbijalo.
Weiberkrieg, *m.* ženski rat.
Weiberkunst, *f.* ženska majstorija.
Weiberlehen, *n.* ženski feud, žensko leno.
Weiberliebe, *f.* ženska ljubav; ljubav
Weiberling, *m.* ženar. [ženah.
Weiberlist, *f.* ženska varka, lukavština; (*fig.*) — geht über alle List, žena je lukavija od vraga. [imati žene.
Weiberlos, *adj.* bez žene; — sein, ne-
Weibermacht, *f.* ženska vlast.
Weibermangel, *m.* nedostatak ženah.
Weibermann, *m.* ženar. [dioni.
Weibermännig, *adj.* (*gynandrus*), suplo-
Weibermantel, *m.* ženska kabanica; ženski plašt.
Weibermilch, *f.* žensko mlêko.
Weibername, *m.* žensko ime.
Weibernarr, *m.* ženar.
Weiberputz, *m.* ženska kitnja.
Weiberrath, *m.* ženski savêt, svêt (svjet).
Weiberraub, *m.* otmica ženah.
Weiberräuber, *m.* otmičar ženah.
Weiberregiment, *n.* ženska vlada. [lja.
Weiberrock, *m.* ženska suknja, svita; kik-
Weibersattel, *m.* žensko sedlo.
Weiberscheu, *adj.* plah od ženah; er ist —, běži od ženah.
Weiberscheu, *f.* plahost, strah od ženah.
Weiberschinder, *m.* prži-baba.
Weiberschmuck, *m.* ženski nakit.
Weiberschönheit, *f.* ženska lêpota.
Weiberschrift, *f.* žensko pismo.
Weiberschuh, *m.* ženska cipela.
Weiberstamm, *m.* ženska loza.
Weibersucht, *f.* ženarstvo.
Weibersüchtig, *adj.* — sein, ženariti.
Weiberthräne, *f.* ženska suza; (*fig.*) ženski plač.
Weibertracht, *f.* ženska nošnja.
Weibertreue, *f.* ženska vêrnost.
Weiberverzichtrevers, *m.* ženska odrêčnica.
Weiberwerk, *n.* žensko dêlo; ženski posao.
Weiberzeit, *f.* žensko vrême.
Weibheit, *f.* ženstvo.
Weibisch, *adj.* ženski; —es Wesen, ženskoća; (weichlich), mekoputan; (feig), babski, udovičkoga srca.
Weiblich, *adj.* ženski.
Weiblichkeit, *f.* ženstvo; ženska narav.
Weibling, s. Weiberknecht. [njen.
Weiblos, *adj.* bezžen, bez žene, neože-
Weibmann, *m.* dvospolac.
Weibsbild, Weibsen, *n.* ženska, žensko, žena, ženska glava, ženska strana; ein großes —, ženturina, ženetina.
Weibsgesicht, *n.* žensko lice; (*fig.*) baba.
Weibsleute, *pl.* ženskinje, ženad, žene.
Weibsmensch, *n.* Weibsperson, *f.* s. Weibsbild.
Weibspflicht, *f.* ženina dužnost. [bild.
Weibsstück, *n.* ženturina, ženetina, ženskara.
Weibstheil, *m.* ženin dêl, dio; ženinstvo.
Weibsvolk, *n.* s. Weibsleute.
Weich, *adj.* mek, mekan; — liegen, ležati na meku; ich liege —, meko mi je ležati; —e Hand, mekana, nêžna ruka; — machen, umekšati; (im Wasser usw.) razmočiti; — werden, zamekšati, odmekšati, umekšati; (v. Obste), gnjiliti; einen Apfel — klopfen, mecati, namecati, umecati jabuku; ein —es Ei, rovito, ogrušano jaje, jaje na umak; ins Weiche fallen, u blato pasti; — e Theile, mekač; (spr.) — wie Wolle, meko kao pamuk; —es Getreide, strvno žito; (*moll*), mek; ein —es Herz, čutljivo srce; das kindliche Herz ist —, dêtinje je srce kao vosak; sein Herz wurde —, srce mu je odmeknulo; — machen, tronuti, dirnuti.
Weichbild, *n.* kotar.
Weichblätterig, *adj.* meka lišća.
Weichblei, *n.* mekano olovo.
Weichbottich, *m.* štavnik, štavnjak.
Weichborn, s. Wegedorn.
Weiche, *f.* (Weichheit), mekoća, mekšina, mekost (u. p. drva); die Weichen, *pl.* slabine, slabobočine, dimovi, babušine; (das Weichen), močenje, štava.
Weichel, *f.* moča; (*Salix alba*), bêla vrba.
Weichen, *v. n.* (weich werden), meknuti, odmeknuti; das Brod in der Milch — lassen, močiti, mekšati kruh u mlêku; —, *v. a.* das Leder —, štaviti, kiseliti kože; die Wäsche —, namočiti rubine.
Weichen, *v. n.* (einem Drucke nachgeben), die Luft weicht jeder Bewegung), uzduh i. zrak se ugiblje, kako mahneš; es will nicht wanken und —, neće da se makne; von der Stelle —, pomêriti se, popuznuti, maknuti se; den Feind zum Weichen bringen, krenuti, pomêriti neprijatelja; der Feind weicht, neprijatelj uzmiče; d. Glück ist von ihm gewichen, sreća ga je ostavila; Einem —, popustiti; ustupiti komu; der Bitte —, popustiti se; er muß mir (an Verdiensten, an Gelehrsamkeit) —, u zaslugah, u učenosti me nije dostigao; neka se sakrije preda mnom; einer höhern Gewalt —, pokoriti se, povesti se višoj vlasti; der Preis weicht, cêna pada.
Weichenband, *n.* veza slabine.
Weichenbruch, *m.* kila.
Weichendrüse, *f.* slabinska žlêzda.
Weichfederig, *adj.* mekoper, meka perja.
Weichfisch, *m.* (*Gadus*), treska. [perke.
Weichflosser, *pl.* (*Malacopterygii*), meko-
Weichgesotten, *adj.* meko, na mekano svaren, obaren (skuhan); ein —es Ei, ogrušano, rovito jaje; jaje na umak.
Weichgrasig, *adj.* mekušan.

Digitized by Google

Weichhaar, *n.* puh.
Weichhaarig, *adj.* puhao; meke dlake, [kose.
Weichharz, *n.* mekana smola.
Weichheit, *f.* mekost, mekanost, mekota, mekoća, mekšina; — des Herzens, s. Weichherzigkeit.
Weichherzig, *adj.* žalostiv na srcu; mekoobrazan, mekan; milostiva srca.
Weichherzigkeit, *f.* žalostivost, milostivost, mek obraz, mekota srca.
Weichhufig, *adj.* meka kopita, meke ko[pite.
Weichkäfer, *m.* (*Cantharis*), mekuša.
Weichkraut, *n.* (*Malachium*), mokrica.
Weichkübel, *m.* Weichkufe, *f.* s. Weichbottich.
Weichlich, *adj.* omekan, mlećak; es fühlt ſich — an, mleko je; —e Speiſen, nesmočna jela; (v. Menſch.) mekušast, mekoputan; einen —en Körper haben, mekoputan biti; — ſein, peciti se, maziti se, čepiti se; ein —es Leben führen, razbludno življeti.
Weichlichkeit, *f.* mekušnost, mekoputnost.
Weichling, *m.* mekušac, švrća, švrćo; (*Galium mollugo*), mekušasta brocina.
Weichmäulig, *adj.* mekoust; ein —es Pferd, mekoustac.
Weichmüthig, *adj.* mekoobrazan; mek.
Weichpflaſter, *n.* meksajući obliž (melem).
Weichſchalig, *adj.* meke ljuske.
Weichſchwanz, *m.* mekušac.
Weichſel, *f.* višnja; ſpaniſche —, višanj.
Weichſel- (in Zuſ.) višnjov, višnjev.
Weichſelbraun, Weichſelfärbig, *adj.* višnjev, višnjikast.
Weichſelfarbe, *f.* višnjeva mast (boja).
Weichſelholz, *n.* višnjovina.
Weichſelröhre, *f.* Weichſelſtab, *m.* višnjovac; višnjovača.
Weichſelwaſſer, *n.* višnjovica.
Weichſelwein, *m.* višnjovik, višnjevik.
Weichſelzopf, *m.* koltun.
Weichſpitze, *f.* (*mucro*), rat, rt.
Weichſtachelig, *adj.* mekanih bodljikah.
Weichſtein, s. Talkſtein.
Weichſtock, s. Weichbottich.
Weichtheile, *f.* mekač *f.*
Weichthiere, *pl.* (*Mollusca*), mekuši.
Weid, s. Wald.
Weibacker, *m.* prělog, ugar.
Weide, *f.* (Weidenbaum, *Salix*), vrba.
Weide, *f.* (Hutung), paša; s. Weideplatz; (*fig.*) eine — für die Augen, naslada očima; (Nahrung), hrana.
Weideacker, s. Weibacker.
Weidedarm, s. Maſtdarm.
Weidefreiheit, *f.* sloboda paše; paša.
Weidegang, *m.* pasenje.
Weidegenoß, *m.* supašar. [zemlja.
Weideland, *n.* pustara, pašnik, pasaća
Weidelohn, *m.* pastirina.
Weiden, *v. n.* pasti, pasti se; —, *v. a.* die Herde —, pasti stado; das Vieh —, čuvati stoku, goveda; (*fig.*) ſeine Augen an etwas —, pariti, napariti, nasladiti oči; ſein Herz —, hraniti, uhraniti srce; s. Ausweiden.
Weiden, *adj.* vrbov.
Weidenaſche, *f.* vrbov pepeo.
Weidenband, *n.* vrbova guža.
Weidenbaſt, *m.* vrbovo liko.
Weidenbaum, *m.* vrba.
Weidenbäumchen, *n.* vrbica.
Weidenblatt, *n.* vrbov list.
Weidenblattlaus, *f.* (*Aphis salicis*), vrbov ušenac.
Weidebruch, *m.* vrbište.
Weidenbuſch, *m.* vrbljak.
Weidend, *adv.* pasom.
Weidendorn, s. Sanddorn.
Weidendroſſel, *f.* (*Turdus arundinaceus*), drozkolika pěnica. [hrast.
Weideneiche, *f.* (*Quercus phellos*), vrbasti
Weidenflöte, s. Weidenpfeife.
Weidengebüſch, s. Weidicht.
Weidengerte, *f.* vrbova šiba, vrbov prut.
Weidengeſtänd, Weidengeſträuch, s. Weidicht.
Weidenholz, *n.* vrbovina.
Weidenhopfen, s. Staudenhopfen.
Weidenkäfer, s. Maikäfer. [vrbe.
Weidenknopf, Weidenkopf, *m.* glava od
Weidenkorb, *m.* košarica od vrbovih šiba.
Weidenlaub, *n.* vrbovo lišće. [bah.
Weidenlaus, s. Weidenblattlaus.
Weidenmeiſe, s. Beutelmeiſe.
Weidenmotte, *f.* s. Weidenſpinner.
Weidenpalme, *f.* vrbica, macica.
Weidenpfeife, *f.* vrbova svirala.
Weidenpflanzung, Weidenplan, Weidenplatz, *m.* vrbik, vrbnik.
Weidenraupe, *f.* vrbova gusenica.
Weidenroſe, *f.* vrbova šiška.
Weidenröslein, *n.* s. Weiderich.
Weidenruthe, s. Weidengerte.
Weidenſänger, s. Weidenzeiſig.
Weidenſauger, *m.* (*Chermes salicis*), vrbov crvac. [vrbovnjak.
Weidenſchwamm, *m.* (*Boletus suaveolens*),
Weidenſperling, *m.* vrabac. [prelac.
Weidenſpinner, *m.* (*Liparis salicis*), vrbov
Weidenſtamm, *m.* vrbovo stablo, deblo.
Weidenſtrauch, *m.* vrbljak, šibljak.
Weidenvogel, s. Weidenſpinner.
Weidenzapfen, *m.* s. Weidenpalme.
Weidenzeiſig, *m.* (*Regulus rufus*), vrbova listnica.
Weidenzweig, *m.* vrbova grana.
Weideplatz, *m.* pašnik, pašnjak, pašinac, pasište; paša.
Weiderecht, *n.* pravo paše; paša.
Weidereich, *adj.* —es Land, travna zemlja.
Weiderich, *m.* (*Epilobium*), vrbovka; (*Lythrum*), vrbica.
Weideſtein, *m.* menjik pašnika.
Weidetaxe, *f.* paševina, popaša, travarina.
Weidevieh, *n.* marva s paše.
Weidezettel, *m.* paševnica.

Digitized by Google

Weidezins, m. s. Weidctare.
Weidgenoß, m. sulovac.
Weidgerecht usw. s. Jagdgerecht usw.
Weidicht, n. vrbište.
Weidknecht, m. lovački sluga. [žatica.
Weidkraut, n. (*Gentiana cruciata*), kri-
Weidlich, *adj.* vrli, hrli; —, *adv.* vrlo, živo, svojski, zdravo.
Weidling, m. (*Agaricus campestris*), pe-
Weidmann, m. lovac. [čurka.
Weidmännisch, *adj.* lovački.
Weidmannschaft, *f.* lovstvo; lov.
Weidmesser, n. lovački nož.
Weidsack, m. s. Weidtasche.
Weidsprache, *f.* lovački jezik.
Weidsprosse, m. nadočni parožak.
Weidspruch, m. lovačka poslovica, rěč; (*fig.*) s. Kernspruch.
Weidtasche, *f.* lovačka torba.
Weidwerf, n. lovstvo, lov.
Weidwerken, *v. n.* loviti lov.
Weidwort, n. lovačka rěč.
Weidwunde, *f.* rana u utrobi.
Weifbretchen, n. polica.
Weife, *f.* rašak. [cati.
Weifen, *v. a.* motati na rašak; (*fig.*) vr-
Weifer, m. motač; —in, *f.* motalja.
Weigern, sich, *v. r.* kratiti se; nehtěti; nećati; ich weigerte mich es zu thun, nisam toga htio učiniti; s. Verweigern.
Weigerung, *f.* kraćenje, nehotenje.
Weigerungsfall, m. im —e, ako (tko) nebude htio.
Weihbild, n. zavětna slika.
Weihbischof, m. posvećen biskup.
Weihbrod, n. posvećen, blagoslovljen kruh; brašance, pričestnica, poskura.
Weihbrunnen, s. Weihkessel.
Weihe, *f.* (Weihung), svećenje, osvećivanje; die — verrichten, svetiti, osvećivati; (die — eines Priesters), redjenje; (b. Or.) rukopoloženje; vier —n haben, imati sva četiri reda; Einem die — ertheilen, rediti koga.
Weihe, *f.* (Hühner—, *Circus Pygargus*), piljug, piljuh, piljuga.
Weihel, m. peća.
Weihen, *v. a.* Wasser —, svetiti, osvetiti, posvetiti vodu; Einem eine Schrift —, posvetiti komu dělo; dem Vaterland sein Leben —, posvetiti se domovini; eine Nonne —, rediti duvnu; Einen zum Priester —, rediti koga; (b Or.) zapopiti, zadjakoniti koga; (proizvesti koga na čin svešteničći); Einen zum Bischof —, vladičiti, zavladičiti koga; er wurde zum Bischof geweiht, zavladičio se je; die Frömmigkeit weihet alle andere Tugenden, bogoljubnost sveti sve ostale kreposti. [ribnjak.
Weiher, m. posvetitelj, svetitelj; (Teich),
Weiherampfer; Weiherandorn, s. Wasserampfer; Wasserandorn.
Weiherbinse, *f.* (*Scirpus lacustris*), blatna sitina. [mrěstnjak.
Weiherblätter, *pl.* (*Potamogeton*), žaglja,
Weiherfisch, m. riba u ribnjaku.
Weiherfuß, m. (*Ranunculus pratensis*), livadni žabnjak i. žabljak.
Weiherhäuschen, n. ribnjačka koliba.
Weiherkolbe, s. Rohrkolbe.
Weiherwasser, n. voda u ribnjaku; ribnjačka voda.
Weihfasten, *pl.* kvatri.
Weihgebet, n. posvetna molitva.
Weihgelübde, n. zavětina.
Weihgedicht, n. posvetna pěsma; posveta.
Weihgemälde, s. Weihbild. [kamenica.
Weihkessel, m. škropionica, kropionica,
Weihlied, n. posvetna pěsma.
Weihling, m. posvećenik; (v. ein. Priester), redjenik.
Weihmesse, *f.* posvetna misa.
Weihmuthfichte, Weihmuthkiefer, *f.* (*Pinus Strobus*), Vajmutov bor.
Weihnachten, *pl.* božić; narodjenje (b. Or. rožděstvo) Hristovo; die — feiern, božićevati, božićovati.
Weihnachtlich, *adj.* božićni. [badnjak.
Weihnachtsabend, m. badnji dan, večer,
Weihnachtsbraten, m. božura, božurica, pekna, pečenica. [vanje.
Weihnachtsfeier, *f.* božićevanje, božićo-
Weihnachtsfeiertag, m. Weihnachtsfest, n. blagdan božićni; s. Weihnachten.
Weihnachtsgabe, *f.* Weihnachtsgeschenk, n. božićni dar; božić.
Weihnachtslied, n. božićna pěsma.
Weihnachtsmarkt, m. badnji sajam.
Weihnachtspredigt, *f.* božićna propověd, (predika).
Weihnachtsrose, *f.* (*Helleborus niger*), crni kukurěk, spreč.
Weihnachtstag, m. božićni praznik; božić.
Weihnachtswoche, *f.* božićna nedělja.
Weihnachtszeit, *f.* zur —, uz božić.
Weihrauch, m. tamjan; (*fig.*) Einem — streuen, kaditi, velesigati koga.
Weihrauchbaum, m. (*Bosivellia*), tamja-
Weihrauchbüchse, *f.* tamjanjača. [nik.
Weihrauchdampf, m. dim od tamjana.
Weihrauchfaß, n. kadilo, kadionica, kadionik.
Weihrauchfichte, Weihrauchkiefer, *f.* (*Pinus Taeda*), kadovit bor.
Weihrauchkörnchen, n. zrno tamjana.
Weihrauchkraut, n. s. Haselwurz.
Weihrauchstrauch, m. (*Juniperus thurifera*), kadovita borovica.
Weihrauchvogel, s. Pfingstvogel.
Weihrauchwolke, *f.* oblak od tamjana.
Weihsalz, n. blagoslovljena, osvećena sol.
Weihsprengel, s. Weihwedel.
Weihtrunk, m. blagoslovljen napitak.
Weihung, s. Weihe.
Weihvieh, n. stoka za zaklanje.

Digitized by Google

Weihwaſſer, *n.* **blagoslovljena voda**; (b. Or.) (**sveta, osvećena, zakršćena**) **vodica.**
Weihwaſſerträger, *m.* (b. Or.) **vodičar.**
Weihwedel, *m.* **kropilo, kropionik, škropionik.**
Weil, *conj.* **budući da, zašto, pokle.**
Weiland, *adj.* (geweſen), **nègdašnji, bivši**; (v. Verſtorbenen), **pokojni**; —, *adv.* **nègda, odprije.**
Weilarbeit, *f.* **radnja za počinku**; [nina.
Weilchen, *n.* **časak**; ein —, **koji časak.**
Weile, *f.* (Zeit), **vrème**; ich muß mir dazu die nöthige — nehmen, ſ. Zeit; alle —, **svagda, uvèk, vazda**; (kurze Zeit), **čas**; über eine kleine —, nach einer kurzen —, **za koji čas**; in einer — brachte er das Meſſer, **malo prodje, i on donese nož**; es wird noch eine — dauern, **još će proći koji časak**; ich mußte eine gute — warten, **dobrano sam morao čekati**; (ſpr.) eile mit —, ſ. Eilen; gut Ding will — haben, **iztiha se pečenica peče**; (Muße), **lazno, dokolica, tenan**; — haben, **lastan biti, imati lazno**; (Feierſtunde), **lazno, počinak**; lange —, ſ. Langeweile; vor langer —, **od duga časa**; **od čame.**
Weilen, *v. n.* **zabaviti se**; **zatrajati**; wir dürfen hier nicht lange —, **nesmèmo ovdè dugo boraviti**; wo mag er ſo lange —? **šta ga tako za dugo neima?** ſ. Verweilen; ſich —, *v. r.* **zabavljati se.**
Weiler, *m.* **zaselak, poselica.**
Weiling, ſ. Stockfiſch.
Weilort, *m.* **boravište.**
Weilruhe, *f.* **plandište.**
Weilzeit, *f.* **vrème boravljenja**; **borav.**
Weime, *f.* **prèmet.**
Wein, *m.* **vino**; rother —, **crvenika**; ſchlechter —, **vinušina**; dreijähriger —, **trogodišnje vino**, vino od tri godine i. lèta; — bringen, mit — aufwarten, **iznèti vino**; mit — auskommen, **doviniti**; zu — gehen, **na lokivo ići, u krčmu ići**; der — ſchmeckt ſüß, **vino daje šicu u slast**; (Weingarten), **vinograd**; den — ſchneiden, **vinograd rezati**; der — iſt erfroren, **vinogradi su pozebli**; (ſpr.) wenn der — eingeht, geht der Mund auf, **pri vinu se besède radjaju**; Einem reinen o. klaren — einſchenken, **kazati komu golu istinu**; je ſüßer der — je ſaurer d. Eſſig, **dobroga je vina i kiselica dobra**; d. — macht die Alten beritten, — hilft dem Alten aufs Bein, **vino i starca razigra**; wo — eingeht, da geht der Witz aus, **vino i mudroga pobudali**; guter — macht böſe Köpfe, **vino nemući nego buči**; das Herz im —, die Geſtalt im Spiegel, **što trèzan misli, pijan govori**; u vinu će češ čeljade poznati; — ſagt die Wahrheit, **u vinu će češ pravicu izmuzti.**
Wein- (in Zuſ.) **vinov, vinski.**
Weinapfel, *m.* **vodenjača.**
Weinarm, *adj.* **bez vina.**
Weinart, *f.* **vrst** (sela) **vina.**
Weinäuglein, *n.* (*Berberis*), **žutika.**
Weinbank, *f.* ſ. Weinhaus.
Weinbau, *m.* **vinogradarstvo, vinstvo**; Kroatien hat vielen —, **u Hrvatskoj ima mnogo vinogradah.**
Weinbauer, *m.* **vinogradar.**
Weinbecher, *m.* **vinska čaša.**
Weinbedürftig, *adj.* **potreban vina.**
Weinbeerbutte, *f.* **beračka brenta, puta.**
Weinbeere, *f.* **vinova jagoda, bobica, vinovo puce**; —n, *pl.* **suho grožđe, suši.** [grožđa.
Weinbeerhülſe, *f.* **kožurica, kožica od**
Weinbeerhütte, *f.* **brajda.** [grožđa.
Weinbeerkern, *m.* **pačica, pečka, špica od**
Weinbeerkuchen, *m.* **vinski kom.**
Weinbeermuß, *n.* **sladčica, vinkot, madžun.**
Weinbeinholz, *n.* ſ. Hartriegel.
Weinberg, *m.* **vinograd** (trsje).
Weinbergamt, *n.* **gornićarski ured.**
Weinberggrille, ſ. Feldgrille.
Weinberghüter, *m.* **pudar.**
Weinbergs- (in Zuſ.) **vinogradski.** [kac.
Weinbergſchnecke, *f.* (*Helix pomatia*), pi-
Weinbergslauch, *m.* (*Allium vineale*), **divji luk.** [zom.
Weinbewachſen, *adj.* **obrasao vinovom lo-**
Weinblatt, *n.* **vinov list(ak)**; (*coll.*) **vinovo lišće.**
Weinblume, *f.* (*bouquet*), **miris vina**; ſ. Rebendolde; Nachtkerze.
Weinblüte, *f.* **vinov cvèt.**
Weinbrühe, *f.* **vinska umaka.**
Weinbutte, *f.* **beračka brenta, puta.**
Weindatze, *f.* **vinska daća, vinarina.**
Weindeputat, *n.* **mertik.**
Weindroſſel, *f.* (*Turdus iliacus*), **bèli drozak, mala brinovka**; (v. Weibern), pi-
Weindunſt, *m.* **vinska para.** [janka.
Weineinſchlag, *m.* **vinska začina.**
Weineln, *v. n.* **zaudarati po vinu**; (ein wenig weinen), **kujeziti se.**
Weinen, *v. n.* **plakati**; — anfangen, **zaplakati, proplakati, oplakati**; Kinder — leicht, **dèca odmah plaču**; um etwas o. über etwas —, **plakati za čim**; **ùplakati se za čim**; Einen — machen, **ucvèliti koga**; ſein Auge weint, **plače**; **oko mu se zasuzilo**; er weint unaufhörlich, **suza mu suzu sustiže**; bitterlich —, **gorko plakati**, grozne **suze lèvati**; der Schmerz weint aus ihm, **od boli plače**; der Weinſtock weint, **čokot zalèva, suzi**; blutige Thränen —, **krvave (suze) valjati**; ſich die Augen roth —, **plakati, da oči zakrvave**; ſ. Beweinen.

Digitized by Google

Weinen, *n.* plač, plakanje; cvěl; sich des —s enthalten, uzdržati se od plača; ich kann mich des — nicht enthalten, nemogu ustaviti suze.

Weinend, *adj.* plačući; mit —en Augen, suzećim okom; — sprechen, kroz plač govoriti.

Weinenswerth, *adj.* plačan, plačevan.

Weinerlich, *adj.* plačkav, plačljiv; mir ist so —, plakao bih, do suzah mi je.

Weinernte, ſ. Weinlese.

Weinessig, *m.* vinska kvasina, vinski ocat, vinsko sirće.

Weinessigbrauerei, *f.* vinska kvasinara.

Weinessighefe, *f.* droždje, droždina, trop od vinske kvasine.

Weinfechser, *m.* prpoljak, prporak, sa- [djenica.

Weinfarbe, *f.* mast (boja) vina.

Weinfaß, *n.* vinski sud, vinsko bure; (ein Faß Wein), bure vina; (v. Menſchen), vinopija.

Weinflaſche, *f.* vinsko staklo; staklenka, boca za vino.

Weinflaſchengeſtell, *n.* polica za (vinska) stakla, staklenke, boce, flaše.

Weinflecken, *m.* mrlja, kapljotina od vina.

Weinfliege, *f.* (vinska) mušica.

Weinfuhre, *f.* voz vina; vožnja vina.

Weinführer, *m.* vinovoz.

Weinfülle, *f.* raztakanje.

Weinfüller, *m.* raztakač.

Weingabeln, *pl.* vitinica, stržaja, brci.

Weingaben, ſ. Weinkeller.

Weingährung, *f.* vinsko vrenje.

Weingarten, *m.* vinograd.

Weingarten= (in Zuſ.) vinogradski.

Weingartenſalat, ſ. Rapunzel.

Weingärtner, *m.* vinogradar.

Weingärtner= (in Zuſ.) vinogradarov, vinogradarski.

Weingartvogel, *m.* ſ. Weindroſſel.

Weingäſcht, *m.* puljevina.

Weingaſt, *m.* vinopija. [rice.

Weingebirge, *n.* vinogora, vinogradi, go-

Weingefäß, *n.* vinska posuda.

Weingegend, *f.* vinorodna okolica.

Weingeiſt, *m.* vinovica, vinski spirt; abgezogener —, prepečena vinovica.

Weingeiſtflamme, *f.* palica.

Weingelag, *n.* pijanka.

Weingeländer, *n.* brajda, čardaklija.

Weingelb, *adj.* rujan.

Weingeld, *n.* novci za vino; vinski novci.

Weingeruch, *m.* miris od vina; (*Oenantaether*), vinovina; es hat einen —, zaudara po vinu.

Weingeſchirr, *n.* vinsko posudje, sudje.

Weingeſchmack, *m.* ukus, kus vina; es hat einen —, zaudara po vinu.

Weingeſetz, *n.* mladj; ſ. Rebenſchule.

Weingeſotten, *adj.* u vinu varen (kuhan).

Weingierig, *adj.* pohlepan vina; — ſein, hlepiti, ginuti za vinom.

Weinglas, *n.* vinska čaša. [bure.

Weingrün, *adj.* ein —es Faß, uvinjeno

Weingrün, *n.* ſ. Wintergrün.

Weinhacke, *f.* motika vinogradska.

Weinhaft, *adj.* vinast. [trgovina.

Weinhandel, *m.* trgovina vinom; vinska

Weinhändler, *m.* vinski trgovac, vinar.

Weinhandlung, *f.* vinara.

Weinhaſſer, *m.* vinomrza.

Weinhaus, *n.* vinarica; krčma, mehana*.

Weinheber, *m.* teglica, nategača, nateg, natega.

Weinhefe, *f.* vinsko droždje, droždina, mutljaga, kiselica, glot.

Weinhefenbranntwein, *m.* droždjenica.

Weinhefengeiſt, *m.* vinovica od droždine.

Weinhülſe, *f.* kožurica, kožica od groždja.

Weinhüter, *m.* pudar; — ſein, pudariti; —in, *f.* pudarica.

Weinhüterlohn, *m.* pudarina.

Weinicht, *adj.* vinast.

Weinig, *adj.* vinovit.

Weinjahr, *n.* vinova, vinorodna godina; wir hatten ein —, vinogradi su rodili.

Weinkäfer, *m.* (*Melolontha Fullo*), mlinar.

Weinkanne, *f.* vinski kondĕr, pehar; vinska kanta.

Weinkauf, *m.* likov, likovo, aldomaš.

Weinkeller, *m.* pivnica, konoba, podrum; ſ. Weinhaus.

Weinkellner, *m.* pivničar, konobar.

Weinkelter, ſ. Kelter.

Weinkenner, *m.* vinoznanac, poznavalac vina; er iſt ein —, nerazumĕ se u

Weinkern, ſ. Weinbeerkern. [vino.

Weinkipper, *m.* krčmar (vina).

Weinkirſche, ſ. Amarelle.

Weinkoſter, *m.* ogledalac vina.

Weinkranz, *m.* vinski vĕnac, cimer; vinokaža; (ſcherz.) brada svetoga Petra.

Weinkraut, *n.* (*Pulsatilla pratensis*), livadna sasa; ſ. Bärlapp.

Weinkrug, *m.* vinski vrč, krčag, pehar; vinska bukara.

Weinkufe, *f.* vinska kaca.

Weinkühler, *m.* vinsko hladilo, vinska hladionica.

Weinladen, *m.* ſ. Weinhaus

Weinlägel, *n.* barilo, lagvić.

Weinlager, *n.* podvale, podlozi; (Weinvorrath), skladište vina.

Weinland, *n.* vinorodna zemlja.

Weinländer, *m.* vinogorac.

Weinlaub, *n.* lastar.

Weinlaube, *f.* brajda, vinova lomača.

Weinlaubkranz, *m.* vĕnac od lastara.

Weinlaubſtab, *m.* ovenjka.

Weinlauch, *m.* (*Allium vineale*), divji luk.

Weinleiter, ſ. Schrotleiter.

Weinlerche, ſ. Haubenlerche.

Weinleſe, *f.* vinober(a), berba, trgatba,

Digitized by Google

bratva, jematva, branje; — halten, (grozdje) brati.
Weinleſer, m. berač, trgač, trgalac, jemač.
Weinleſer= (in Zuſ.) beračkí. [čica.
Weinleſerin, f. beračica, trgačica, jema-
Weinlied, n. pêsma o vinu; počašnica.
Weinling, m. ſ. Weinapfel.
Weinlos, adj. bez vina.
Weinmährte, f. vinova čorba.
Weinmarkt, m. vinski trg, sajam, vašar*.
Weinmaß, n. vinska mêra.
Weinmeiſter, m. vinogradar.
Weinmeſſer, m. vinomêr.
Weinmiſcher, m. vinski kum.
Weinmißwachs, m. nerodica vina.
Weinmonat, m. listopad, oktobar.
Weinmoſt, m. šira, mast, masulj.
Weinmotte, f. ſ. Weinſchwärmer
Weinmücke, f. (*Musca vinaria*), vinska
Weinmuß, ſ. Weinbeermuß. [mušica.
Weinmutter, f. vinska matica, kiselica.
Weinniederlage, f. skladište vina.
Weinöl, n. vinovo ulje.
Weinpalme, f. (*Mauritia*), vinovac.
Weinpfahl, m. vinov kolac; ostroga; tačka, pritka.
Weinpreſſe, ſ. Kelter.
Weinpreſſer, m. prešar.
Weinprobe, f. ogled vina.
Weinprober, m. ogledač vina.
Weinranke, f. vinova loza, rozga.
Weinraupe, f. ſ. Weinſchwärmer.
Weinrauſch, m. er hat einen —, pijan je od vina.
Weinraute, f. (*Ruta graveolens*), rutvica.
Weinrebe, f. vinova loza.
Weinrebenſchwarz, n. vinska gar.
Weinrechnung, f. vinski račun.
Weinreich, adj. izobilan, obilan vinom; wir hatten ein —es Jahr, rodili su vinogradi.
Weinreis, n. drozdje. [šipak.
Weinroſe, f. (*Rosa rubiginosa*), hrdjavi
Weinroth, adj. rujan, crljen kao vino.
Weinrüſſelkäfer, m. (*Attelabus Bachus*), martinac.
Weinſauer, adj. kiseo kao vino.
Weinſäuerlich, adj. kiselast kao vino; es iſt —, kisi kao vino.
Weinſäuerling, ſ. Weinapfel.
Weinſäufer, m. vinolok, vinopija.
Weinſäure, f. vinova kiselina.
Weinſchale, ſ. Weinbeerhülſe.
Weinſchank, m. krčma, točenje vina.
Weinſchätzer, m. cênjač vina.
Weinſchaum, m. vinova pêna.
Weinſchenke, f. krčma.
Weinſchenke(r), m. krčmar. [se vina.
Weinſcheu, adj. er iſt —, plaši se, boji
Weinſchiff, n. (ladja-)vinarica.
Weinſchimmel, m. budja.
Weinſchlauch, m. vinska mešina, tulum*; (fig.) ſ. Weinſäufer.
Weinſchmack, ſ. Weingeſchmack.
Weinſchröter, m. skladač; ſ. Hirſchſchröter.
Weinſchuld, f. vinski dug, dug za vino.
Weinſchwärmer, m. (*Sphinx elpinor*), vinska grba, vinski ljiljak.
Weinſegen, m. rodina vinograda.
Weinſetzling, ſ. Weinfechſer.
Weinſtab, m. tačka, ostroga. [pac.
Weinſtecher, m. (*Rhynchites betulae*), pi-
Weinſtein, m. s(t)rêš, srez, birsa*; roher —, struža; raffinirter —, očišćen srêš.
Weinſteinauflöſung, f. otopljen srêš.
Weinſteingeiſt, m. srêšna žesta.
Weinſteinkryſtall, m. srêšni ledac (kristal).
Weinſteinöl, n. srêšno ulje.
Weinſteinprobe, f. srêšno kušanje.
Weinſteinpulver, n. srêšni prah.
Weinſteinrahm, m. srêšni skorup.
Weinſteinſalz, n. srêšna so(l).
Weinſteinſauer, adj. srêšni. [ſáure.
Weinſteinſäure, f. srêšna kiselina; ſ. Wein-
Weinſteuer, f. vinarina.
Weinſticher, ſ. Rebenſtecher.
Weinſtock, m. trs, čokot, (*coll.*) čokoće, trsje; der wilde —, vinjaga, loznica, vinika.
Weinſucht, f. pohlepa na vino.
Weinſüchtig, adj. željan vina; pohlepan na vino; er iſt —, upio se je u vino; ein —er Menſch, vinska mušica.
Weinſuppe, f. vinska juha, čorba; varenik.
Weintaufer, m. vinski kum.
Weintaumel, m. mamura od vina.
Weintodt, adj. pijan kao čep.
Weintrâber, Weintreſter, pl. drope, dropina, vinski kom, vinska komina; brače.
Weintraube, f. grozd; —n, pl. grožđje; eine weiße —, bêlina; eine ſchwarze —, crnina.
Weintraubenſyrup, m. ſ. Weinbeermuß.
Weintrinker, m. vinopija, vinar, vinčić; —in, f. vinčička.
Weintrunken, adj. pijan od vina.
Weintunke, f. vinova umaka. [vina.
Weinverderber, m. kvarivino, kvarilac
Weinverfälſcher, m. izopačilac vina.
Weinverfälſchung, f. izopaka, načinjanje
Weinverließ, n. ſ. Weinkeller. [vina.
Weinviſirer, m. vinski baždar.
Weinvogel, m. ſ. Weindroſſel.
Weinvorrath, m. zaliha, gotovina vina; der — iſt klein, slabo ima vina; d. — geht zu Ende, nestaje vina; der — iſt zu Ende, izčilêlo je vino; ſ. Weinnie-
Weinwachs, m. vinogradi. [derlage.
Weinwage, f. vinomêr.
Weinwagen, m. vinska kola.
Weinwirth, m. vinar.
Weinwurz, f. (*Geum urbanum*), grebnik, lêkarski blaženak.
Weinzapfer, m. vinotoča.
Weinzeche, f. pijanka.

Digitized by Google

Weinzecher, s. Weinsäufer.
Weinzehent, Weinzehnte, *m.* desetak od vina; tulumina.
Weinzeichen, *n.* vinokaža; s. Weinkranz.
Weinzettel, Weinzieher, *m.* vinogradar, [vincelir.
Weinzins, *m.* vinarina.
Weinzober, *m.* vinski čabar.
Weinzoll, *m.* carina od vina.
Weinzwang, *m.* nametanje vina.
Weis, *adv.* Einem etwas — machen, nabajati, nalagati komu što.
Weisartikel, *m.* dokazni članak.
Weise, *adj.* mudar; (sehr —), premudar; — werden, mudrati; —, *adv.* mudro.
Weise, *m.* mudarac.
Weise, *f.* način; auf allerlei Art und —, jednako; auf jede —, na svaku ruku; na svaki način; auf vielerlei —, na više načinah; auf gleiche —, gleicher —, isto tako; auf diese — geht es nicht, ovako neide; auf eine listige —, lukavo; ungerechter — zu etwas kommen, nepravdom što steći; unbesonnener — willigte ich darein, lakomišljeno pristadoh na to; unglücklicher —, nesrećom; heimlicher —, tajom, u potaji; möglicher —, može biti, da...; unvorhergesehener —, nepredvidjeno; nepredvideć; unachtsamer —, nepazeć, s nepazljivosti; das ist außer der —, to nije običaj, adet; to nebiva; jeder handelt nach seiner —, svaki svojim načinom; nach der — des Landes, po običaju; (*modus*), način; die anzeigende —, pokazni način, indikativ; (Melodie), napěv, melodija.
Weisel, *m.* matica.
Weiselgefängniß, *n.* matičnik.
Weiselhaus, *n.* matičnjak.
Weisellos, *adj.* ein —er Stock, bezmatak.
Weisen, *v. a.* pokazati, pokazivati, kazati; Einem den Weg —, kazati komu put; Einem die Thür —, s. Thür; mit dem Finger auf etwas —, pokazivati što prstom; er hat ihn an dich gewiesen, k tebi ga je naputio, uputio; die Zähne —, kesiti se; izkesiti, kesiti zube (na koga); etwas von sich —, neprimiti što; odbiti što od sebe; einen Verbrecher aus dem Lande —, izterati, izagnati zločinca iz zemlje; er läßt sich —, dá se naputiti; sluša.
Weiser, *m.* kazalo; s. Wegweiser; (an Uhren), kazaljka, skazaljka; s. Weisel.
Weiserdraht, *m.* žig.
Weiserhaus; Weiserlos, s. Weiselhaus usw.
Weiserwerk, *n.* kazalje.
Weisheit, *f.* mudrost, mudrota, mudrina; die höchste —, premudrost; seine — auskramen, pokazivati svoju mudrost.
Weisheitliebend, *adj.* mudroljuban, mudroljubiv.
Weisheitsdünkel, *m.* umišljena mudrost, tobožnja mudrost.
Weisheitsfeind, *m.* neprijatelj mudrosti.
Weisheitsforscher, *m.* mudroznanac.
Weisheitsfreund, *m.* mudroljub.
Weisheitslehre, *f.* mudroslovje, mudroznanstvo. [znanac.
Weisheitslehrer, *m.* mudroslovac, mudro-
Weisheitsquell, *m.* izvor i. vrelo mudrosti.
Weisheitsspruch, *m.* mudra rěč.
Weisheitsvoll, *adj.* premudar.
Weisheitszahn, *m.* zastavnjak.
Weislich, *adj.* mudar, pametan; das hat er — verschwiegen, kako je mudar, zamučao je to; pametan je, te je to zamučao.
Weisling, *m.* mudrac, mudrić.
Weiß, *adj.* běl, bio; die —e Farbe, bělost; bělilo; — werden, bělěti, izbělěti, obělěti; — glänzen, běliti se; d. Silber — sieden, běliti srebro; sie hat einen —en Leib (Teinte), běloputna je; etwas Weißes, nešto běloga; (*fig.*) sich — brennen wollen, prati se, práviti se; das Weiße im Ei, s. Eiweiß; —es Papier, běla hartija; (rein), čist; —e Wäsche, bělina; bělo, čisto rublje; ein —er Mönch, bělac; —es Brod, běl kruh, simit; der —e Sonntag, die —e Woche, vodena i. světla nedělja; der —e Fluß, bělotok.
Weiß, *n.* běloća, bělina, bělost; s. Eiweiß; das — auflegen, běliti (se); Kremser —, kremaško bělilo; spanisch —, španjolsko bělilo.
Weissagen, *v. n.* gatati; proreći, proricati; richtig —, dogoditi, dokobiti.
Weissager, *m.* gatac, gatalo; —in, *f.* gatalica, gatačica.
Weissagerei, *f.* gatnja, gatanje.
Weissagung, *f.* gatanje; proricanje; (was man weissaget), proročanstvo.
Weissagungsgabe, *f.* proroštvo.
Weißantimonerz, *n.* surmenac, surmen kis.
Weißarmig, *adj.* běloruk.
Weißarsch, *m.* běloguz; (*Ovis Tragelaphus*), grivasta ovca.
Weißauge, *n.* (*Carabus leucophthalmus*), běločac; (*Cypraea testudinaria*), šeljvasta užovka. [s. Seeelster.
Weißback, *m.* (*Falco Aesalon*), sokolić;
Weißbacken, *adj.* —es Brod, běl kruh, simit, somun.
Weißbäcker, *m.* žemičkar, simitar, somu-
Weißbäckig, *adj.* bělolik. [nar.
Weißbart, *m.* bělobradac.
Weißbartig, *adj.* bělobradast.
Weißbauch, *m.* bělotrba.
Weißbäuchig, *adj.* bělotrbast.
Weißbaum, *m.* (*Melaleuca leucodendra*), bělodrv; s. Weißpappel.
Weißbeinholz, s. Hartriegel.
Weißbier, *n.* bělo pivo.

Digitized by Google

Weißbierhefe, *f.* bêle pênice.
Weißbinder, *m.* kabličar.
Weißbirke, *f.* (*Betula alba*), bêla breza.
Weißbirkenfalter, *m.* (*Lycaena betulae*), brezovac.
Weißbirn, *f.* (kruška-)bêlica.
Weißblau, *adj.* bêlo-modar, u bêlo modar.
Weißbläulich, *adj.* u bêlo modrikast.
Weißblech, *n.* tenečka.
Weißblei, *n.* olovno bêlilo.
Weißbleierz, *n.* olovac.
Weißblütig, *adj.* bêlokrvan, bêle krvi.
Weißbrod, *n.* somun, simit, bêl kruh.
Weißbuche, *f.* (*Carpinus Betulus*), grab, grabar.
Weißbuchen, Weißbüchen, *adj.* grabov.
Weißbuchenholz, *n.* grabovina.
Weißbuchenwald, *m.* grabik, grabrik.
Weißbusig, *adj.* bêlih prsijuh.
Weißdach, *n.* (*Chiton albus*), bêla babuška.
Weißdorn, *m.* (*Crataegus oxyacantha*), glog.
Weißdornholz, *n.* glogovina.
Weißdornstab, *m.* glogovac.
Weißdornvogel, *m.* (*Papilio crataegi*), glogovnjak.
Weiße, *f.* ſ. Weiß, *n.*
Weiße, *n.* bêlo; (im Ei), ſ. Eiweiß; das — im Auge, bêlmo; bêlina oka.
Weißeiche, *f.* (*Quercus alba*), bêli hrast.
Weißen, *v. a.* bêliti, obêliti, pobêliti, okrečiti.
Weißer, *m.* bêlič, bêlač.
Weißerle, *f.* (*Alnus incana*), bêla joha (jova).
Weißespe, ſ. Weißpappel.
Weißfarbig, *adj.* bêl.
Weißfederig, *adj.* bêla perja.
Weißfichte, ſ. Weißtanne.
Weißfieber, *n.* ſ. Bleichſucht.
Weißfiederig *adj.* bêla perja.
Weißfink, *m.* (*Fringilla nivalis*), planinska zeba.
Weißfiſch, *m.* (*Cyprinus alburnus*), bêlica, bêljka, kesega; (*Delphinus leucas*), bêluga.
Weißfleckig, *adj.* bêlokrp, bêlih krpah.
Weißfloſſer, *m.* (*Cyprinus grislagine*), bêloperka.
Weißföhre, ſ. Kiefer.
Weißgar, *adj.* u bêlo strojen; —es Leder, irha, lutak.
Weißgärber, *m.* irhar.
Weißgärberei, *f.* irharija; irharstvo; (Werkſtatt), irharnica.
Weißgärberteig, *m.* irharska strojba.
Weißgarnleinwand, *f.* platno od ubêljene predje.
Weißgefärbt, *adj.* pobêljen.
Weißgeflügelt, *adj.* bêlokrili.
Weißgelb, *adj.* bêložut, u bêlo žut.
Weißgeſchwänzt, *adj.* bêlorep.
Weißglas, *n.* bêlo staklo.
Weißglühend, *adj.* razbêljen; — machen, razbêljaca jara.
Weißglühhitze, *f.* razbêljaca jara.
Weißgrau, *adj.* sêd.
Weißgrün, *adj.* bêlozelen, u bêlo zelen.
Weißguldenerz, Weißgültigerz, *n.* grušac.
Weißhaarig, *adj.* bêlokos; (grau), sêd, sêdokos; (v. Thieren), bêle dlake.
Weißhafer, *m.* bêla zob.
Weißhalſig, *adj.* bêlogrli.
Weißhändig, *adj.* bêloruk, bêlih rukuh.
Weißharz, *n.* bêla smola.
Weißholz, *n.* ſ. Weißbaum.
Weißkalk, *m.* vapno (kreč) za bêljenje.
Weißkehlchen, *n.* (*Saxicola Rubetra*), smedjovoljka; (*S. Oenanthe*), bêloperka.
Weißkirſche, *f.* (trešnja-)bêlica.
Weißkohl, *m.* ſ. Weißkraut.
Weißkopf, *m.* bêloglavac; ſ. Fiſchadler; (*Coluber candidus*), bêli guž.
Weißköpfig, *adj.* bêloglav.
Weißkörnig, *adj* bêlozrn.
Weißkram, *m.* platnarija, platnarnica.
Weißkrämer, *m.* platnar.
Weißkraut, *n.* (*Brassica capitata*), glavatica, glavato zelje, kupus.
Weißkübel, *m.* kablić, vêdrica za vapno (kreč).
Weißkupfer, *n.* bêla mêd.
Weißkupfererz, *n.* bêli mêdovac.
Weißlauben, ſ. Mehlbeerbaum.
Weißleder, *n.* irha.
Weißledern, *adj.* bêlokožan; od irhe.
Weißleibig, *adj.* bêloputan.
Weißlich, *adj.* bêlkast, subêl, bêlušast, bêličast; — ſein, bêlasati se, bêluškati se.
Weißling, *m.* bêlac; (*Anas albeola*), bêlkasta guska; (*Papilio crataegi*), glogovnjak; ſ. Venusbruſt; Maiſchwamm.
Weißloth, *m.* bêla spajka.
Weißmehl, *n.* bêlo brašno; múka.
Weißmüllerchen, *n.* (*Curruca Garrula*), sivoperka.
Weißnacken, *m.* (*Passer nivalis*), bêlošija.
Weißnackig, *adj.* bêle šije.
Weißnaſe, *f.* bêlonosac.
Weißnaſig, *adj.* bêlonos.
Weißpappel, *f.* (*Populus argentea*), bêla topola.
Weißpinſel, *m.* bêljača, ličenica.
Weißrindig, *adj.* bêlokor.
Weißroth, *adj.* bêlocrven, u bêlo crven.
Weißröthlich, *adj.* u bêlo crvenkast.
Weißröhrlein, *n.* ſ. Heckenfiſche.
Weißſchimmel, *m.* bêlac.
Weißſchimmernd, *adj.* bêlušast.
Weißſchlinge, *f.* ſ. Schlingbaum.
Weißſchnabel, *m.* (*Picus principalis*), bêlokljun.
Weißſchnäbelig, *adj.* bêlokljun.
Weißſchuppig, *adj.* bêle ljuske.
Weißſchwamm, *m.* gjurgjevka.
Weißſchwanz, *m.* (*Saxicola Oenanthe*), bêlorepka; ſ. Baumadler.
Weißſieden, *n.* bêlovar (srebra).
Weißſpecht, *m.* (*Picus medius*), brezasti dêtao.
Weißſpießglanz, *m.* ſ. Weißantimonerz.
Weißſtein, *m.* bêlak.
Weißſtirn, *f.* lisac.
Weißſtirnig, *adj.* lisast.

Digitized by Google

Weißfud, *m.* ſ. Weißfleden. [smreka.
Weißtanne, *f.* (*Pinus picea*), omorika,
Weißtellur, *n.* bělinac.
Weißveilchen, ſ. Schneeglöckchen.
Weißvitriol, *m.* běla galica.
Weißwaaren, *pl.* běla roba.
Weißwachs, *n.* běli vosak.
Weißwangig, *adj.* běla lica.
Weißwollig, *adj.* bělorun.
Weißwürmer, *pl.* (*Helmintha*), gliste.
Weißwurz, *f.* (*Polygonatum*), pečatnjak.
Weißzahnig, *adj.* bělozub. [rubje.
Weißzeug, *n.* bělina, běla prtenina, bělo
Weißzopf, *m.* (*Anas albella*), bělokapa.
Weiſung, *f.* uputa, naputak; Einem — geben, naputiti, uputiti koga; ſ. Verweis.
Weit, *adj.* (entfernt), dalek; mein Weg iſt der —eſte, najdalje putujem; das —e Meer, debelo more; morska pučina; ein —es Feld, puklo polje; (*fig.*) die Sache ſteht noch in —em Felde, to je još na dugačku štapu; to je još na vrbi svirala; von —em, iz daleka; ich habe nur von —em davon gehört, samo sam nešto načuo; (geräumig), —e Kleider, oplavite, alvatne, borne, razborite, obapete haljine; in die —e Welt gehen, ſ. Welt; ein —er Zwiſchenraum, velika razdaleč i. razdaljina; es iſt ein —er Zwiſchenraum dazwiſchen, razdaleko je jedno od drugoga; ein —er Kamm, rědak češalj; ein —es Gewiſſen, prostrana, kosmata duša i. duševnost; ein —er Begriff, prostran pojam; in der —eſten Bedeutung des Wortes, u najširjem smislu rěči; ein Gegenſtand von —em Umfange, predmet vrlo obsežan; bis auf —ern Befehl, do druge zapovědi; dok se drugačije nezapovědi; ohne —eres, nečekajuć; odmah; bei —em, mnogo, vele, puno; das iſt bei —em gefehlt, to je vrlo faljeno; bei —em nicht, nipošto, nimalo; ni iz daleka; es ſteht bei —em nicht ähnlich, niti nenanosi; es iſt bei —em nicht ſo, nije ni nanělo; ich bin — entfernt zu glauben, nisam ni malo pověrovao; nevěrujem ni malo; —, *adv.* daleko; nicht — von hier, nedaleko odavde; ſein Blick reicht nicht —, nevidi daleko; (*fig.*) nevidi dalje od nosa; — und breit, na daleko; daleko; (*poët.*) što je zemlje na četiri strane; — von einander ſtehen, razdaleko biti; ziemlich — von einander, porazdaleko jedno od drugoga; — von einander entfernen, razdalečiti; etwas — herholen, iz daleka što dovesti; das iſt nicht — her, nije to rědko zelje; zehn Meilen —, deset miljah; nicht zehn Schritte — von hier, neima deset korakah donde; die Thür ſteht — offen, vrata jape, vrata stoje širom otvorena; (die Thür) — aufmachen, odjaziti, odjapiti, razjaziti, širom otvoriti (vrata); wie —? dokle; ſo — als möglich, dokle goder se može; ſo —, dotle; ſo — gebe ich dir Recht, u toliko ti povladjujem; u toliko pravo dajem; er iſt damit nicht — gekommen, nije daleko dopro, dotěrao; er iſt — gekommen, daleko je dopro; dobro je odmaknuo; — herkommen, iz daleka doći; drei Schritte — gehen, tri puta koračiti; das geht zu —, to je preko jego, to je prešlo raboš; das geht mir zu —, to mi je odviše; er übertrifft ihn —, daleko je oddvojio od njega; vrlo ga nadvisuje; ich ziehe ihn ſeinem Bruder — vor, ja ga puno više volim nego njegova brata; — größer, puno veći; — gefehlt! daleko si zabrazdio! er hat — mehr Verſtand, puno je razumniji; ima puno i. mnogo više pameti; — in die Nacht hinein, do duge noći; —her, iz daleka; ziemlich — her, po za daleka; —er, dalje; das hilft zu —er nichts, to ništa nepomaže; ich will nichts —er mit ihm zu thun haben, neću više da se s njim měšam; neću više da s njim posla imam; und ſo —er, i tako dalje, (i pročaja); —er gehen, dalje ići, napredovati; napréd proći; ſie gingen ein wenig —er, podjoše i. minuše malo ponaprěd; Einem —er helfen, podpomoći koga; —er reiſen, nastaviti put, dalje putovati; —er befördern, (dalje) odpremiti; poslati; was —er? pak onda? šta još te? —er unten, malo niže; —er! naprěd! nicht ein. Schritt —er! nećeš dalje ni koračiti! —eſtens, najdalje; am —eſten, najdalje.
Weit, *n.* bok.
Weitäſtig, *adj.* razgranjen; razmaklih granah, razrastao.
Weitäugig, *adj.* veljook.
Weitberühmt, *adj.* na daleko oglašen.
Weitbewundert, *adj.* er iſt —, svagdě mu se dive.
Weite, *f.* (Entfernung), daljina; die Bäume ſtehen nicht in gehöriger — von einander, drveta nisu, kako valja, razdaleko jedno od drugoga; die — des Weges, duljina, dužina puta; er kann nicht gut in die — ſehen, nevidi daleko; die — des Kleides, oplovitost, alvatnost haljine; die — des Gefäßes, prostranost posude.
Weite, *n.* čistina; das — ſuchen, okrenuti ledja; nasijati jarnik; das geht in's —, to je preko jego; (Spann—), oko.
Weiten, Weitern, ſich, *v. r.* širiti se, prostraniti se, raztegnuti se, razširiti se.

Digitized by Google

Weiterbeförderung, *f.* (daljno) odpremanje; odprema.
Weitere, *n.* ostalo; deš —n, dalje.
Weitergehen, *n.* daljna hodja; napredovanje.
Weiterlesen, *n.* daljno čitanje.
Weiters, *adv.* ohne —, ſ. Weit.
Weiterung, *f.* slědstvo; daljna naredba.
Weiterverbreitung, *f.* razširivanje.
Weitgebietend, *adj.* na daleko vladajući.
Weitgeflügelt, *adj.* veljokrili.
Weitgehörnt, *adj.* širorogi; *e.* —er Ochs, [širaja.
Weitgemäult, *adj.* rilast.
Weitgepriesen, *adj.* na daleko slavljen.
Weithergeholt, *adj.* iz daleka.
Weithetrschend, ſ. Weitgebietend.
Weithin, *adv.* na daleko.
Weitkreisig, *adj.* veljokružan.
Weitläufig, *adj.* (weit von einander), razdalek; (weitschweifig), razvlačen; —, *adv.* — schreiben, razdaleko pisati; er iſt mit mir — verwandt, surodica mi je; (weitschweifig), razvlačito, na dugo, na široko, obširno; etwas — erzählen, duljiti lakrdiju.
Weitläufigkeit, *f.* razvlačitost; obširnost; prostranost; —en machen, okolišiti.
Weitling, *m.* prostranac.
Weitmaul, *n.* raljo.
Weitmäulig, Weitmündig, *adj.* raljast, raljat; er iſt —, (ſcherz) ima usta od uha do uha.
Weitmund, *m.* ſ. Purpurſchnecke.
Weitreichend, *adj.* dugoseg; (*fig.*) daleko dopirući; —e Pläne machen, na daleko snovati.
Weitſchattend, *adj.* daleke sěne.
Weitſchichtig, *adj.* prostran.
Weitſchrittig, *adj.* — ſein, zamašno koracati; krakač biti.
Weitſchweifig, *adj.* razvlačan, razvlačit; — ſprechen, na široko govoriti.
Weitſehend, *adj.* daleko videći.
Weitſichtig, *adj.* dalekovidan.
Weitſichtige, *m.* dalekovidac.
Weitſichtigkeit, *f.* dalekovidost.
Weitſpurig, *adj.* na široki trap.
Weittragend, *adj.* dalekonosni.
Weitumfaſſend, *adj.* obširan.
Weitwendig, ſ. Weitſchweifig.
Weitzahnig, *adj.* razdalekih zubih.
Weizen, *m.* pšenica, (šenica); der weiße —, bělica-pšenica; der blaue —, pšenica-modrica; der ſammetartige —, pšenica-runjavica; der polniſche —, krupnik, pir-noktaš; grannenloſer —, goljak, pšenica-golica; Grannen—, brkulja; reiner —, čistina; der türkiſche —, ſ. Mais.
Weizen- (in Zuſ.) pšeničan.
Weizenacker, *m.* pšenično polje, pšeničište.
Weizenähre, *f* pšeničan klas.
Weizenbau, *m.* sijanje pšenice; pšeni-
Weizenbauer, *m.* pšeničar. [čarstvo.
Weizenbier, *n.* pšenično pivo.
Weizenboden, *m.* pšenično tlo; zemlja za pšenicu. [koljivo.
Weizenbrei, *m.* keške; (b. Todtenmahl),
Weizenbrod, *n.* pšeničnjak, pšeničnik, pšenični kruh.
Weizenernte, *f.* žetva pšenice.
Weizenfeld, *n.* ſ. Weizenacker.
Weizengras, *n.* pirika.
Weizengraupe, *f.* pšenična prekrupa.
Weizenhalm, *m.* pšeničan vlat.
Weizenkleie, *f.* pšenične mekinje.
Weizenkorn, *n.* pšenično zrno.
Weizenmalz, *n.* pšeničan slad.
Weizenmehl, *n.* pšenično brašno; múka.
Weizenreich, *adj.* rodan, obilan pšenicom; ein —es Land, zemlja rodna pšenicom.
Weizenſaat, *f.* —en, *pl.* pšenice.
Weizenſchröpfe, *f.* šišanje pšenice.
Weizenſpreu, *f.* pšenična pléva.
Weizenſtroh, *n.* pšenična slama.
Weißhäher, *m.* ſ. Mandelkrähe.
Welch, Welcher, *pron.* koji; (einige), někoji; hier ſind Äpfel, willſt du welchen? eto jabukah, hoćeš-li koju? welche Größe! eto kolik(o) je! welche Angſt! kolik strah! welch ein Mann! viteška mi človéka! da viteška človéka! davori človéka! welch ein Unrecht! mili Bože, velike nepravde!
Welchergeſtalt, *adv.* kako; kojim načiWelcherlei, *pron.* kakav; koji. [nom.
Welchimmer, *pron.* kojigod(ěr).
Welge, *f.* béla vrba.
Welk, *adj.* uvehli, uvehnuo, (uveo), učmao; ein wenig —, provehli; —es Obſt, suho voće; —e Brüſte, loćkave, žljemaste dojke.
Welkboden, *m.* sušnica.
Welke, ſ. Königsferze.
Welken, *v. n.* vehnuti, uvehnuti, povehnuti, učmamiti, učmasti; (ein wenig welk werden), provehnuti; Schönheit welkt ſchnell, za čas nestaje lěpote; —, *v. a.* sušiti.
Welkheil, *n.* ſ. Bachbunge. [kavost.
Welkheit, *f.* uvehlost; provehlost; loćWelkoſen, *m.* pušnica, sušnica, pećnica.
Well, *m.* bik, bak.
Wellbaum, *m.* (b. Müll) vreteno; (b. Web.) vratilo.
Welle, *f.* val, talas; das Meer ſchlägt —n, more se valja, more udara na valove, valovi i. talasi udaraju po moru; er wurde von d. —n verſchlungen, voda ga je odněla; (v. Meereswellen), valovi ga pokriše, more ga je izjelo; er fand ſein Grab in den —n, ode na dno; (Wellbaum), vreteno; (Faſchine), šibača, šikarka.
Wellen, *v. a.* ovreteniti; ſ. Schweißen.
Wellenbad, *n.* morski hlap.
Wellenberg, *m.* vrh vala, talasa.

Digitized by Google

Wellenbeugung, *f.* pregib, pregibanje valovah.
Wellenbewegung, *f.* valjavica; talasanje.
Wellenbrecher, *m.* valobor, razbijač valovah.
Wellenbruch, *m.* pljuskavica; udaranje valovah (n. p. o brěg).
Wellenförmig, *adj.* valast, talasast; —e Bewegung, *f.* Wellenbewegung.
Wellenfuß, *m.* križnica.
Wellengebirge, *n.* valovje.
Wellengetümmel, *n.* bibavica.
Wellengewimmel, *n.* valjavica.
Wellengrab, *n.* morski grob.
Wellenholz, *n.* drvo za vreteno.
Wellenhorn, *n.* (*Buccinum undatum*), valasti rogač.
Wellenlänge, *f.* duljina vala.
Wellenlinie, *f.* valovica.
Wellenlos, *adj.* bez valovah.
Wellenrinne, *f.* žlěb vala.
Wellenschlag, *m.* bibavica, valjavica.
Wellenschlagend, *adj.* valovit.
Wellenschnitt, *m.* valovica.
Wellenspiel, *n.* valjavica.
Wellenspitze, *f.* vrh od vala, talasa.
Wellensturz, *m.* slap.
Wellenthal, *n.* dolja vala.
Wellentod, *m.* smrt u vodi; utopljenje.
Wellenvoll, *adj.* valovit.
Wellenwerfen, *n.* valjanje (vode).
Wellerarbeit, *f.* ulěpina.
Wellerdecke, *f.* ulěpljen strop.
Wellerer, *m.* lěpilac, čatmar.
Wellermauer, *f.* pleter, lěp, čatma.
Wellern, *v. a.* stěnjati, lěpiti, ulěpiti; nabacivati pleter.
Wellerstock, *m.* strělica, sošica (u čatme).
Wellerwand, *f.* Wellermauer.
Wellhorn, *n.* (*Buccinum undatum*), vijugasti rogač.
Wellig, *adj.* (*undulatus*), verugast.
Wellrad, *n.* kolo na vretenu.
Wellsand, *f.* Triebsand.
Wellstein, *m.* kameni valj; obao kamen.
Wellstroh, *n.* (*Galium boreale*), sěverna
Welljapfen, *m.* čep, petica. [brodina.
Wels, *m.* (*Silurus glanis*), som.
Welsartig, *adj.* —e Fische, somovci.
Welsfleisch, *n.* somovina.
Welsch, *f.* Wälsch.
Welt, *f.* svět; (Erde), bis an der — Ende reisen, putovati do na kraj světa; vom Ende der —, iz nakraj světa; eine Reise um die —, putovanje oko zemlje; eine Reise um die — machen, putovati oko zemlje; sich in der — umsehen, ogledati běla světa; in die weite — fliehen, zagrebsti u svět; běžati po světu; běžati u prlu zemlju; běžati zemljom i světom; sich in der — herumtreiben, otići po světu; es ist als wenn die — untergehen sollte, kao u oči kijameta; die alte —, stari svět; auf die — kommen, roditi se, naći se; ein Kind zur — bringen, roditi děte; aus der — scheiden, prestaviti se i. poći s ovoga světa; (Menschen), die jetzige —, sadašnji svět, naraštaj; er ist ein Mann aus der alten —, kosovski je; staroga je kova; so geht es in der —, tako je na světu; das ist der Lauf der —, tako svět živi; (spr.) rekla je gradja, da se tako sgadja; sich mit Ehren durch die — bringen, pošteno se proverati (kroz svět); sich in die — schicken, prilagoditi se světu; in die — treten, izaći medju ljude, u javnost; der größte Lügner von der —, světska laža; vor aller —, světu na vidiku; die böse —, zločesti ljudi; die junge —, mlad naraštaj; die große —, velika gospoda; die gelehrte —, učeni ljudi; er zog die Augen der — auf sich, sav ga je svět gledao; sich von der — absondern, usamiti se, ujediniti se; odděliti se od ljudih; in der — leben, světski življeti; (Lebensart), — haben, imati način; poznavati ljude; uměti s ljudma postupati; ich begreife in aller — nicht, wie..., nikako nedosižem i. nepostižem, kako...; unsere Sache ist auf dem besten Wege von der —, stvari naše dobro idu, nemože biti bolje; aller — Reichthum, golemo, nebrojeno blago; (Universum), die ganze —, vasioni svět; auf der ganzen —, po svem širokom světu; von Erschaffung der —, od stvorenja světa; von Anbeginn der —, od kako je svět postanuo, od postanka světa; die andere —, onaj svět; in die andere — schicken, s. Schicken; darüber geht die — nicht zu Grunde, neće se s toga svět izkopati; so lange die — steht, dok je světa i věka; dok je sunca i dok je měseca; dokle teče sunca i měseca; doklegod Bog drži svět; auf dieser und in der andern —, ovoga světa i onoga; (spr.) die — ist nicht mit Brettern zugenagelt, nije svět rešeto; šuplje je izpod neba; die — ist rund und will sich drehen, svět ide nakolo; die — in Bildern, svět u sli-
Weltachse, *f.* osovina světa. [kah.
Weltall, *n.* vasioni svět.
Weltangel, *f.* stožer(ina) světa.
Weltansicht, *f.* pomisao o světu. [men.
Weltauge, *n.* Světovid; (*min.*) divni ka-
Weltball, *m.* s. Erdkugel. [gebäude.
Weltbau, *m.* stvorenje světa; s. Welt-
Weltbegebenheit, *f.* světski dogadjaj.
Weltbegier(de), *f.* světovnost.
Weltbeherrschend, *adj.* světovladan; světom vladajući. [světa.
Weltbeherrscher, *m.* světovlad; gospodar

Digitized by Google

Weltbekannt, *adj.* svemu světu poznat.
Weltbeobachtung, *f.* motrenje světa.
Weltbereiser, *m.* světski putnik.
Weltbereisung, *f.* putovanje po světu.
Weltbeschauer, *m.* světogled.
Weltbeschreibung, *f.* světopis.
Weltbezwinger, *m.* pobéditelj, dobitnik [světa.
Weltbrauch, *m.* světski običaj.
Weltbühne, *f.* pozorište světa.
Weltbürger, **Weltbürgerlich**, **Weltbürgerthum**, *f.* Kosmopolit, Kosmopolitisch, Kosmopolitismus.
Weltbank, *m.* světska hvala.
Weltenbau, *m.* *f.* Weltgebäude.
Weltenbezwinger, *f.* Weltbezwinger.
Weltende, *n.* smak světa, kijamet*; (die Gränze der Welt), kraj světa.
Weltenerbauer, *f.* Weltschöpfer.
Weltengeist, **Weltenkönig**, *m.* Bog.
Weltenlauf, *m.* tĕk světovah.
Weltenmeer, *n.* Weltenraum, *m.* prostranište světa.
Weltenschöpfer, *m.* stvoritelj světa.
Weltentfernt, *adj.* udaljen od světa.
Weltentstehung, *f.* postanak světa.
Welterfahren, *adj.* izkusan.
Welterfahrung, *f.* izkustvo.
Welterhaltend, *adj.* svět držeći.
Welterhalter, *m.* uzdržavalac světa; stožer světa.
Welterhaltung, *f.* uzdržavanje světa.
Welteroberer, *m.* dobitnik, osvojitelj světa.
Welteroberung, *f.* osvojenje světa.
Welterrettung, *f.* spasenje světa.
Weltschaffer, *m.* stvoritelj světa.
Weltschaffung, *f.* stvorenje světa.
Weltfriede, *m.* mir světa.
Weltfreude, *f.* světovna radost.
Weltfreund, *m.* světoljub; světar.
Weltgang, *f.* Weltlauf.
Weltgebäude, *n.* vasioni svět.
Weltgebieter, *m.* gospodar světa.
Weltgebrauch, *f.* Weltbrauch.
Weltgedränge, *n.* světska vreva, žurba.
Weltgegend, *f.* strana světa.
Weltgeist, *m.* Bog.
Weltgeistliche, *m.* svećenik, duhovnik; (b. Dr.) pop, světski svećenik, mirski svećenik.
Weltgeistlichkeit, *f.* svećenstvo, (svešten-stvo.
Weltgepränge, *n.* světsko slavje.
Weltgepriesen, *adj.* po světu oglašen.
Weltgeräusch, *n.* světska buka.
Weltgericht, *n.* sudište světa; (b. jüngste Gericht), strašni sud.
Weltgerichtstag, *m.* sudnji dan.
Weltgeschichte, *f.* povĕstnica (cĕloga) světa; allgemeine —, obća povĕstnica, (historija).
Weltgeschichtlich, *adj.* obće-povĕstni.
Weltgesetz, *n.* zakon světa.
Weltgesinnt, *adj.* světovan.
Weltgetöse, *n.* světska buka.
Weltgetümmel, *n.* světska žurba.
Weltgewühl, *n.* světska vreva.
Weltgut, *n.* zemaljsko dobro.
Welthandel, *m.* světska trgovina; Welthändel, *pl.* světske razpre.
Weltherr, *m.* gospodar světa; světovlad.
Weltherrschaft, *f.* gospodarstvo světa; světovladje.
Weltherr, *m.* světovlad.
Weltkarte, *f.* světovid.
Weltkenntniß, *f.* poznavanje světa; er besitzt —, poznaje svĕt.
Weltkind, *n.* světar, světovnjak. [ličan.
Weltklug, *adj.* světu vĕšt; oprezan; po-
Weltklugheit, *f.* světska vĕština; oprez-nost; politika.
Weltkörper, *m.* nebesko tĕlo; tĕlesina.
Weltkreis, *m.* okoliš světa. [kugel.
Weltkugel, *f.* kruglja od světa; *f.* Erd-
Weltkunde, **Weltkunst**, *f.* Weltklugheit.
Weltkundig, *adj.* poznajući svĕt; — sein, poznavati svĕt; *f.* Weltklug; Weltbekannt.
Weltlauf, *m.* tečaj světa; das ist der —, tako ti je na světu; tako se svĕt
Weltleute, *pl.* světovnjaci. [okreće.
Weltlich, *adj.* světovan; der —e Stand, světovnost; — machen, *f.* Secularisiren.
Weltlicht, *n.* sunce.
Weltliebe, *f.* světovnost.
Weltlied, *n.* světovna pĕsma, popĕvka.
Weltling, *m.* světar, světovnjak.
Weltlust, *f.* světovno razkošje, veselje; světovnost.
Weltmacht, *f.* světska vlast, oblast.
Weltmann, *m.* čověk od světa; politik.
Weltmännisch, *adj.* političan; světski.
Weltmeer, *n.* veliko i. velje more, ocean,
Weltmensch, *m.* *f* Weltkind. [okean.
Weltneuling, *m.* novak u světu.
Weltordnung, *f.* sustava světa.
Weltort, *m.* strana světa.
Weltpol, *m.* stožerina světa.
Weltpriester, *f.* Weltgeistliche.
Weltraum, *f.* Weltenraum.
Weltregierer, *m.* světovlad.
Weltreich, *n.* carstvo ovoga světa; světska, světovna država.
Weltreise, *f.* put oko zemlje.
Weltsache, *f.* světovna stvar.
Weltschauplatz, *m.* svĕt.
Weltschöpfer, *m.* stvoritelj světa. [světa.
Weltschöpfung, *f.* stvaranje, stvorenje
Weltsecle, *f.* duša světa.
Weltsinn, *m.* světovnost. [tuva).
Weltstreicher, *m.* světska protuha, (pro-
Weltstrich, *m.* podnebje, klima.
Weltstürmer, *m.* světobor.
Weltsystem, *n.* sustava světa; světovje.
Welttheil, *m.* strana světa.
Weltton, *m.* světski način.
Weltumgang, *m.* obćenje.
Weltumsegelung, *f.* plovitba oko zemlje.

Digitized by Google

Weltumſegler, *m.* plovac oko zemlje.
Weltumwälzung, *f.* světski prevrat.
Weltuntergang, *m.* smak světa, kijamet.
Welturtheil, *n.* sud světa.
Weltverbeſſerer, *m.* popravljač světa.
Weltverkehr, *m.* občenje.
Weltverläugnung, *f.* zatajenje ovoga světa.
Weltweiſe, *m.* mudarac; ſ. Philoſoph.
Weltweisheit, *f.* mudrost; ſ. Philoſophie.
Weltwunder, *n.* světsko čudovište.
Wem? *pron.* komu?
Wen? *pron.* koga?
Wendacker, *m.* uvrat, uvratine.
Wendbar, *adj.* obratan, okretan.
Wende, *f.* obrat; obrtište; ſ. Wendacker.
Wende, *adv.* — fahren, dvojačiti, mekotiti.
Wendefahrt, *f.* uvrat; uvratine.
Wendefurche, *f.* preorica, mekoćenje, dvojačenje.
Wendehals, *m.* (*Yunx torquilla*), vijoglav, vijoglava, vrtoglavka.
Wendekreis, *m.* obratnik, tropik; — des Krebſes, račji obratnik.
Wendelacker, ſ. Wendacker.
Wendelbaum, *m.* vratilo; (in Windm.) [stožer.
Wendelblume, ſ. Nachtviole.
Wendelbohrer, *m.* uvit svrdao.
Wendelſtiege, Wendeltreppe, *f.* spužarica; (*Scalaria*), obručanka.
Wenden, *v. a.* obratiti, obrnuti; (um—), izvrnuti, prevrnuti, izvratiti; das Geſicht nach etwas —, okrenuti lice, okrenuti se kamo; das Geſicht von etwas —, odvratiti lice od čega; ſein Auge wohin —, okrenuti kamo oči; svrnuti kamo okom; povlačiti kamo oči; ſein Auge von etwas —, nesmetnuti oka s čega; ein Schiff —, svrnuti, skrenuti brod; Einen rechts und links —, prevrtati koga s desne na lěvu; d. Pferd —, povrnuti, okrenuti konja; Heu —, premetati, prevraćati odkose; d. Wind wendet ſich, větar se měnja; der Wind hat ſich gewendet, promėnio se je větar; das Blatt hat ſich gewendet, izvrnu se (naš) list naopako; das Glück hat ſich gewendet, sreća se je preokrenula; okrenulo je naopako; kolo od sreće se je okrenulo; Gott möge es zum Beſten —, Bog bi dao, da bi dobro bilo; ſich zu Jemand —, okrenuti se kamo; den Rücken —, okrenuti, obrnuti ledja; ſein Gemüth auf etwas —, prionuti za što; beſondern Fleiß auf etwas —, osobito nastojati oko čega; (ver—), er hat viel auf ſeine Kinder gewandt, mnogo je potrošio i. poharčio na děcu; ſeine Zeit auf etwas —, potrošiti vrěme na što; ihr Herz hat ſich von mir gewandt, odnemarila me je; ein Geſpräch —, okrenuti i. izvrći razgovor na drugo; ſich an Jemand mit einer Bitte —, zamoliti, umoliti (u) koga; ſich an den Richter —, otići sudu; wo ſoll ich mich nun hin —? kud ću sada, na koju-li stranu? kud ću se sada děvati? den Braten —, okretati pečenje; ein Kleid —, prevrnuti, izvrnuti, izvratiti haljinu; den Acker —, preorati; dvojačiti, mekotiti, premetnuti, měšati njivu; —, *v. n.* mit dem Wagen —, obrnuti, okrenuti, kretati kola.
Wendepflug, *m.* premetnjak.
Wendepunkt, *m.* prekret, prekretnja.
Wender, *m.* okrećalo; okretač.
Wenderohr, *n.* cěv (u štrcala).
Wendeſäule, *f.* dovratnik.
Wendeſchämel, *m.* oplěn.
Wendeſchaufel, *f.* lopata za pregrtanje.
Wendeſtange, *f.* držak.
Wendeſtecken, Wendeſtock, *m.* izvrtaljka.
Wendewurz, ſ. Nieswurz.
Wendezehe, *f.* okretan prst.
Wendezirkel, ſ. Wendekreis.
Wendſam, *adj.* okretan.
Wendung, *f.* obrat, okret, obrnuće; die Sache hat eine andere — bekommen, stvar je drugčije okrenula; die Sache hat eine beſſere — bekommen, stvar se je na bolje dala; stvar je na bolje okrenula; (*stil.*) obrat.
Wendungspunkt, *m.* obrtalište.
Wenig, *adj. & adv.* malo; er hat — Geld, slabo ima novacah; ein klein —, maličak, malčice; ein —, mrva, mrvičak, mrvke, trošice; ein — ſpielen, poigrati se; ein — tragen, ponositi; ein — herumgehen, pohodati; ein — füttern, pohraniti; ein — Wein trinken, malko vina piti; in —en Tagen, za koji dan, za malo danah; vor — Tagen, prije několiko danah; —e Menſchen ſind zufrieden, malo i. slabo ima zadovoljnih ljudih; — Worte machen, negovoriti mnogo; es waren unſerer nur —e, bila nas je malina i. malica; eine Sache nur — verſtehen, malko samo se razuměti u što; es thut — zur Sache, nit pomaže, nit odmaže; ich erſchrack nicht —, baš sam se uplašio; ein — zu viel, omnogo; noch ſo —, iole, ikoliko; wenn du mich noch ſo — liebſt, ako me koliko toliko ljubiš; —er, manje; manjma; es wird immer —er, sve na manje dolazi; es ſcheint ihm —er ſchimpflich, čini mu se o manje sramote; —, *conj.* er iſt ſehr verſtändig, nicht —er gut, isto tako je pametan kao što i dobar; er iſt nichts beſto —er gut, ipak i. opet je dobar; er iſt ſo — geizig, daß er ..., tako je čist od lakomosti, da..; er wollte es nicht verkaufen, noch —er ſchenken, nije htio prodati, a kamo-li

Digitized by Google

pokloniti i. nekmo-li pokloniti; es fehlte —, daß er ihn nicht erschlug, za malo ga neubi; s. Wenigste.

Wenige, *n.* malo; mit —m zufrieden leben, s malim se zadovoljiti; vom —n wenig geben, od mala malo (dati).

Weniger, s. Wenig.

Wenigglänzend, *adj.* slabo světao.

Wenigkeit, *f.* malenkost, maloća.

Wenigste, *adj.* najmanje; das ist das —, to je najlaglje; ništa je to; to mi je deveta briga.

Wenigstens, *adv.* bar, barem.

Wenn, *conj.* — ich dich sehe, so freue ich mich, drago mi je i. radujem se, kad te vidim; — du gekommen wärest, so hättest du auch etwas bekommen, da si došao, bio bi takodjer nešto dobio; — er meinem Rathe gefolgt wäre, da je mene slušao; o — doch die Zeit schon da wäre, kamo sreće, da već dodje vrěme; — ich nur wüßte, ob er noch kommen wird, samo da znam, hoće-li doći; (Bedingung), — es Ihnen möglich ist, so kommen Sie, ako možete, a Vi dodjite; (Vergleichung), er thut so stolz, als — er ein Fürst wäre, ponosi se kao da je knez, baši se, kao kakav knez; sie geht noch so geputzt, als — sie ein Mädchen von sechszehn Jahren wäre, gizda se kao děvojće od šestnaest godinah; (zugeben), — er auch leichtsinnig ist, so ist er doch nicht schlecht, ako i jest lakouman, opet nije zločest; — auch, makar; — gleich, akoprem, premda; premako, zasve da; — schon, bud.

Wennauch, Wenngleich, Wennschon, s. Wenn.

Wenzel, *m.* (b. Kart.) do(l)njak, děčak; (Vogel), s. Rothkehlchen.

Wer, *pron.* (fragend), tko? wessen ist das Kind? čije je děte? (beziehlich), tko; — immer, tkogod(j), tkogoděr, tko mu drago; s. Welcher; es ist — da, nětko je ovdě; nětko je došao.

Werbeanstalt, *f.* snubionica.

Werbegeld, *n.* snubnina, vojna kapara.

Werbehaus, *n.* snubionica.

Werbekreis, s. Werbsbezirk.

Werben, *v. a.* Soldaten —, snubiti na vojsku; kupiti vojsku; vrbovati; (verlocken), vabiti, navabiti; —, *v. n.* um ein Mädchen —, prositi, zaprositi děvojku; um einen Dienst —, tražiti, prositi službu.

Werben, *n.* s. Werbung.

Werbeplatz, *m.* snubilište; vojno kupilište.

Werber, *m.* (Soldaten—), kupivojska; (Braut—), prosac, uprosnik; snubok; (Be—), prosilac, tražilac.

Werbsbezirk, *m.* snubilište; vojnički srez [(kotar).

Werbsbezirkscommando, *n.* zapovědništvo vojničkoga sreza (kotara).

Werbung, *f.* (Soldaten—), snubljenje na vojsku, vrbovka; Jemand auf — ausschicken, poslati koga, da snubi na vojsku, da kupi vojsku.

Werden, *v. n.* bivati; sein Sohn ward nach ihm König, sin mu bude izza njega kralj; er wurde Kaiser, zacario se je; er wollte ein Soldat —, htio je da bude vojnik; er will ein Geistlicher —, hoće da bude svećenik; er wurde ein Geistlicher, postao je svećenik, otišao je u svećenike; Bürge für Jemand —, ujamčiti se za koga; wir wurden bald gute Freunde, na skorom i. za malo smo se sprijateljili; sie wurden ein Paar, uzeli su se; er ist ein armer Mann geworden, obubožio i. osiromašio je; postao je siromah; die Sache ist zu Wasser geworden, od toga nebi ništa; was ist aus ihm geworden? što bi od njega? aus dir kann nichts —, wenn du so bleibst, neće od tebi ništa biti, ako ovakov ostaneš; er wird ein großer Mann —, on će izaći glasovit čověk; wie wird es noch mit mir —? kako-li ću još proći? gesund —, ozdraviti; die Sache wird immer schlimmer, (spr.) Todore, svaki dan to gore; klug —, opametiti se; klüger —, postati pametniji, mudriji; von Tag zu Tag klüger —, postajati sve pametniji; besser —, popraviti se, popravljati se; größer —, većati; postati, postajati veći; rasti; er wird bald blaß, bald roth, sad problědi, sad porumeni; Einem gut —, podobriti se komu; es wird schon gut —, proći će; umrinut će; bit će opet dobro; einer Sache gewiß —, izvěstiti se o čem; es ist wahr geworden, svršilo se je; inne —, zamětiti, zapaziti; einer Sache los —, oprostiti se čega; kurtalisati se čega; daraus werde ich nicht klug, toga nerazbirem; er läßt es sich sehr sauer —, vrlo izdire oko toga; aus Kindern — Leute, od děce ljudi bivaju; die Zeit wird mir lang, čama me napada; schwer —, težčati, dotežčati; es wird mir übel, stužuje mi se; muka me hvata; Gott sprach: es werde Licht; und es ward Licht, Bog reče: da bude světlo; i bude světlo; es wird bald Abend —, za malo će se smrći; die Sache ist noch im Werden, to se istom snuje; es wird Lärm, stoji buka; so bald wird es nicht Friede —, neće biti tako brzo mira; dem Finder soll ein großer Lohn —, tko nadje, dobit će veliku nagradu; was wird mir dafür? što ću dobiti? zu Theil —, s. Theil; wie ward es denn weiter? šta

Digitized by Google

se je poslije dogodilo? kako bi poslije? es wird nicht lange —, so hat er sein Geld durchgebracht, neće biti za dugo, dokle potrati svoje novce; was wird daraus —? na što će to izaći? es wird nichts daraus, od toga neće biti ništa; (spr.) od toga brašna nebude pita; (Hilfszeitwort), es ist mir gesagt worden, (do)kazano mi je; ich werde gehen, ići ću; das wird untersucht —, to će se iztraživati; wenn ich werde geschrieben haben, kad napišem; du wirst es ihm doch gesagt haben? bar si mu kazao? er war vergessen worden, zaboravišе ga; er wurde oft bestraft, više putah je bio kaznjen; er wurde genannt, imenovaše ga.

Werden, *n.* postajanje; postanak; die Sache ist noch im —, to se istom snuje; o tom se stoprv radi.

Werdendorn, *s.* Haftdorn.

Werder, *m.* luka, palučak; (*geogr.*) rât.

Werf, *m.* nasip.

Werfel, *m.* ručica.

Werfen, *v. a.* baciti, bacati; einen Stein —, baciti se kamenom (na što); einen Stein in das Wasser —, baciti kamen u vodu; Steine —, metati se kamena; einen Stein über das Haus —, preturiti, prebaciti kamen preko kuće; preturiti, prebaciti kuću kamenom; baciti se, prebaciti se preko kuće; auf die Erde —, baciti o zemlju; von sich —, odbaciti, odturiti, odtisnuti; Einem etwas vor die Füße —, baciti komu što pod noge; (spr.) Einem etwas in den Weg —, metnuti komu granu na put; das Los —, ždrebati; Einem etwas an den Kopf —, baciti komu što o glavu; Einem die Augen aus dem Kopfe —, udariti koga, te mu oči iskočiše; Einen mit Steinen todt —, zasuti koga kamenjem; sich mit Schneebällen —, grudati se; Bomben in die Stadt —, metati bumbe u grad; den Anker —, baciti, izbaciti, spustiti kotvu, sidro; Einen zu Boden —, oboriti, obaliti, krhnuti koga na tle; tresnuti, lupiti, udariti, brečiti, šenuti kim o zemlju; sastaviti koga sa zemljom; über d. Haufen —, strovaliti, strovaljivati; die Gesetze über den Haufen —, pogaziti zakone; die Verfassung über den Haufen —, uništiti, ukinuti ustav; mit deutschen Brocken um sich —, němčariti u razgovoru; die Kleider von sich —, poskidati, pobacati sa sebe haljine; einen Mantel um sich —, s. Umwerfen; Einem einen Strick um den Hals —, zamaknuti komu uže i. konopac oko vrata; Einem das Netz über den Kopf —, uhvatiti koga u mrežu; Netze —, metati mreže; Einen ins Gefängniß —, zatvoriti koga; baciti koga u tamnicu; den Feind —, krenuti, protěrati, polomiti neprijatelja; den Kopf in die Höhe —, dignuti glavu; strmo gledati; seinen Blick auf Jemand —, baciti, metnuti, turiti oko na koga; die Schuld auf Jemand —, oboriti krivnju na koga; einen Verdacht auf Jemand —, posumnjati na koga; Haß auf Jemand —, zamrziti na koga, pomrziti koga; das Kleid wirft Falten, odéća se roza, gutlja; etwas über die Achsel —, prekoramiti što; probaciti, preturiti što preko ramena; (b. Web.) den Schützen —, probaciti, probacivati čunak; etwas hinter d. Haus —, zabaciti, zaturiti što za kuću; Blasen —, bokuriti; ins Feuer —, na vatru turiti, baciti; Einen vom Pferde —, razstaviti koga s konjem, turiti koga s konja; einen Speer auf Einen —, upustiti, pustiti koplje na koga; die Krankheit hat ihn aufs Krankenlager geworfen, bolest ga je povalila, privalila; sich —, *v. r.* baciti se, vrći se; sich Einem in die Arme —, pasti komu u naručaj, u krilo; sich Einem um den Hals —, zagrliti koga; oběsiti se komu o vrat; sich vor Einem auf die Knie —, pokleknuti pred kim; pasti pred kim na koléna; sich auf die Erde —, udariti licem o zemlju, šinuti se na zemlju; sich in das Gras —, pasti u (zelenu) travu; sich in den Stuhl —, razvaliti se u naslonjač; sich auf das Pferd —, turiti se, mahnuti se na konja; baciti se konju na ramena; sich in die Festung —, vrći se u tvrdjavu; sich auf den Feind —, sleći se, nagnati se, navaliti na neprijatelja; sich in etwas —, zabaciti se u što; (v. Holze), izperiti se, izvitoperiti se, vitoperiti se, izvrći se, izmetati se; geworfenes Holz, lihoper; sich in die Brust —, ptičiti se, razmetati se, progoniti se, kokotiti se, kopuniti se, pauniti se, kotobanjiti se; —, *v. n.* (v. Thieren), kotiti se, okotiti se; (v. d. Stute), ождrěbiti se; (vom Schweine), oprasiti se; (von der Ziege), okoziti se; ojariti; (v. Schafe), ojagnjiti se; (v. d. Hündin), ošteniti se, okotiti se; (v. d. Katze), omaciti se; die Katze hat vier Junge geworfen, omacila je mačka četiri mačića.

Werft, *n.* (Schiffs—), brodarnica, brodovište, škar, škver; s. Werfte.

Werftbruch, *m.* kreza.

Werfte, *f.* (b. Web.) kosa; (Kornrolle), vijača, rědkosija; s. Werftweide.

Werftenhänge, *f.* storalo (osnove).

Digitized by Google

Werftkäfer, *m.* (*Chrysomela capraea*), iverica.
Werftweide, *f.* (*Salix capraea*), iva.
Werg, *n.* kučine, sgriba.
Wergen, *adj.* od kučinah, kučinski.
Werggarn, *n.* prodja od kučinah. [plate.
Wergleinwand, *f.* kober, oplate, debele
Werk, *n.* dělo; ein gutes —, dobro dělo; er hat ein gutes — gethan, dobro je učinio; bit će mu za dušu; (*theol.*) ein gutes — verrichten, učiniti zadušbina; etwas ins — stellen o. setzen, izvršiti i. učiniti što; an d. — gehen, Hand ans — legen, primiti se, latiti se, prihvatiti se posla; d. angefangene — vollenden, započeto dovršiti; die Hand an das — legen, dotěrivati, piliti dělo; (Arbeit), rad, radjevina; ein — liegen lassen, ostaviti posao; das ist nicht eines Menschen —, nije to čověk načinio; d. — lobt den Meister, samatliju posao pokazuje; dies ist meiner Hände —, to je moj rukotvor; mein Glück ist ganz Ihr —, Vi ste me usrećili; (*mil.*) gradba; (*mech.*) stroj; (Buch), dělo, knjiga.
Werkbank, *f.* s. Werktisch.
Werkbiene, s. Arbeitsbiene.
Werkblei, *n.* olovna podloga; sirovo olovo.
Werkbrett, *n.* lapat.
Werkbütte, *f.* puta (u papirani).
Werkdirektor, *m.* upravljač rudnika.
Werkeisen, s. Wirkeisen.
Werkeltag, s. Werktag.
Werkeltagsmensch, *m.* običan čověk.
Werkerde, *f.* lična zemlja.
Werkführer, *m.* poslovodja, prota*.
Werkgenoß, *m.* suradnik.
Werkgeräth, *n.* orudje, halat*.
Werkhaus, *n.* s. Fabrik.
Werkheilig, s. Scheinheilig.
Werkholz, *n.* lěs.
Werkleitung, *f.* uprava rudnika.
Werkleute, *pl.* težaci, poslenici, rabotnici, radnici.
Werkloch, *n.* vadionica. [dušbinah.
Werklos, *adj.* bez dobrih dělah; bez za-
Werkmann, *m.* radnik, poslenik.
Werkmeister, *m.* poslovodja, prota*.
Werkmesser, *n.* krajač.
Werkofen, *m.* glavna peć.
Werkruthe, *f.* cěpac.
Werksaal, *m.* radionica.
Werksatz, *m.* podizanje (rogovah).
Werksbesitzer, *m.* vlastnik dělaonice; obrt-
Werkschuh, *m.* stopa, noga. [nik.
Werkschule, *f.* obrtna učionica.
Werkstatt, *f.* dělaonica.
Werkstellig, *adj* učinjen; — machen, učiniti, urediti, izvršiti, opraviti.
Werkstoff, *m.* tvorivo.
Werkstube, *f.* dělaonica.
Werkstück, *n.* ploča.
Werkstuhl, *m.* stative.
Werksvorrichtung, *f.* sprava, naprava.
Werktag, *m.* težatnik, dělatnik, težatak, dělovnik.
Werkthätig, *adj.* dělovan, dělatan.
Werkthätigkeit, *f.* dělovnost, dělatnost.
Werktisch, *m.* děljača, tezga*.
Werkverständige, *m.* věštak.
Werkzeug, *n.* orudje, halatljika*, *coll.* halat; (*fig.*) sredstvo.
Wermuth, *m.* (*Artemisia Absynthium*), pelěn; (*A. pontica*), sitni pelěn; ein mit — gefüllter Becher, gorka čaša; s. Wermuthwein.
Wermuthbecher, *m.* (*fig.*) gorka čaša.
Wermuthbitter, *adj.* gorak kao pelěn.
Wermuthkraut, *n.* pelěnova nat; pelěn.
Wermuthlaus, *f.* (*Aphis Absynthii*), pelěnov ušenac.
Wermuthsaft, *m.* sok od pelěna.
Wermuthtrank, *m.* gorko piće.
Wermuthwasser, *n.* pelěnovica.
Wermuthwein, *m.* pelěnaš, pelinkovac, pelunija, pelenjak, bermet*.
Werre, s. Erdgrille.
Werse, *f.* s. Kreuzdorn.
Werst, *f.* versta.
Werth, *adj.* vrědan; es ist zehn Gulden —, vrědi deset forintih; es ist keinen Groschen —, nevrědi ni (prebijene) pare i. krajcare; er ist keinen Schuß Pulver —, (ipr.) nevrědi ni lule duhana; nebih ga ubio, da ga nadjem u kupusu; es ist auch —, i vrědi; i valja; er ist aller Ehre —, čast mu i poštenje; er wäre —, daß er gehängt würde, zaslužio je věšala; (ipr.) vuče za sobom ličinu; (würdig), dostojan; ich bin nicht — dein Diener zu heißen, nisam te dostojan služiti; es ist nicht der Rede —, nije vrědno o tom govoriti; es ist nicht der Mühe —, s. Mühe; — achten, — halten, — schätzen, štovati, poštovati, poštivati; —er Freund! dragi prijatelju! —ester Freund! predragi prijatelju! meine —esten Zuhörer, štovani slušaoci.
Werth, *m.* vrědnost; vrednoća; einer Sache einen hohen — beilegen, osobito što cěniti; das Geld hat für ihn keinen —, nedrži do novacah; ich lasse jeden in seinem —e, čast i poštenje svakomu; (Würdigkeit), dostojnost; (Preis), cěna; hoher —, velika cěna; ein Schmuck von großem —e, dragocěn nakit; der — einer Sache steigt und fällt, cěna stvari skače i pada; der innere —, prava vrednoća; der nominelle —, pisana vrednoća; (Wechsel), měnbena svota. [cěne.
Werthangabe, *f.* naznačivanje vrědnosti,
Werthanschlag, *m.* začěna.

Digitized by Google

Werthausmaß, *n.* Werthbemessung, *f.* osečanje vrědnosti, cěne; ocěna.
Werthbestimmung, *f.* ustanovljenje cěne; procěnba.
Werthbestimmungsmittel, *n.* cěnilo.
Werthempfang, *m.* prijam měnbene svote.
Werthen, sich, *v. r.* štovati se.
Wertherhebung, *f.* procěnjivanje, cěnjenje.
Werthermittlung, *f.* procěnba.
Werthgeber, ſ. Remittent.
Werthgeschätzt, *adj.* veleštovani.
Werthlos, *adj.* bezcěn, bez (svake) cěne; — werden, u bezcěnje doći.
Werthlosigkeit, *f.* bezcěnje.
Werthmaßstab, *m.* měrilo vrědnoće.
Werthnehmer, ſ. Ausſteller.
Werthpapiere, *pl.* cěniti (cjeniti), cěnjavi papiri, cěnjave hartije.
Werthschaft, *f.* cěnivo.
Werthschätzen, *v. a.* štovati.
Werthschätzung, *f.* štovanje.
Werthstempel, *m.* biljeg prema vrědnosti, cěni.
Werthstrafe, *f.* kazan prema vrědnosti.
Werthvermehrung, *f.* privrěda, privredjivanje.
Werthverminderung, *f.* omala vrědnosti.
Werthvoll, *adj.* dragocěn.
Werthzeichen, *n.* ſ. Werthpapiere.
Weschelholz, *n.* ſ. Spindelbaum.
Wesen, *n.* (ein Wesen), bit *f.*, (*coll.*) bistvo, biće; Gott iſt das vollkommenſte —, Bog je najsavršenija bit; ein theures —, drago; ein lebendes —, živo; (d. Wesenheit), sućtvo, sućnost; bitnost; das — Gottes, Božje sućtvo; (das Betragen), ſein — gefällt mir nicht, njegov mi se način nedopada; (Naturell), narav; (Ding), stvar; ein klebriges —, lěpljiva stvar; d. gemeine —, država; občinski poslovi; zum Besten des gemeinen —s, za obće dobro; das gelehrte —, književtvo; das böſe —, padavica, velika bolest; (Wirthſchaft), gospodarstvo; (d. Treiben), was iſt das für ein —? šta se to radi? (Geräuſch), šum; huka; buka; viel —s um nichts, (spr.) glas do neba, a kad dobro pogledič, a ono mućak; er macht davon viel —s, odviše to velesiga; machen Sie nicht ſo viel —, nemojte šeprtljiti.
Weſenheit, *f.* sućnost, bitnost; (Realität), sućtvo, sućanstvo.
Weſenlehre, *f.* ontologija.
Weſenlos, *adj.* bez sućtva, sućanstva; nestašan.
Weſenreihe, *f.* red, vrsta bićah.
Weſentlich, *adj.* sućan, bitan; der —e Theil, glavna čest; der —e Inhalt eines Briefes, jezgra pisma; das Weſentliche, jezgra.
Weſenverwandlung, *f.* promčna sućanstva.
Wespe, *f.* osa, os.
Wespen- (in Zuſ.) osovlji.
Wespenbuſſard, Wespenfalk, *m.* (*Pernis apivorus*), strěljenar, osar.
Wespenbein, ſ. Keilbein.
Wespenfalk, ſ. Wespenbuſſard.
Wespenfliege, *f.* osinac.
Wespennest, *n.* osinjak; (*fig.*) in ein — stören, dirati u osinjak.
Wespenstich, *m.* ubod ose.
Weß, Weſſen, *pron.* čiji; — Sohn iſt er? čegović je? — immer, čiji god(èr), čiji mu drago.
Weßhalb, Weßwegen, *adv.* zašto, rad šta (rašta), zarad šta, porad čega.
West, *m.* zapadnjak; gornjak; ſ. Weſten.
West- (in Zuſ.) zapadni; —Afrika, zapadna Afrika.
Weſte, *f.* prsluk, pršnjak, naprsnjak, jelek*, ječerma.
Weſten- (in Zuſ.) prslučni, od prsluka.
Weſten, *m.* zapad, zahod; der Wind kommt aus —, větar duha (duva) od zapada; in —, na zapadu; nach —, na zapad; (spr.) Oſt —, zu Haus am Beſten, svagdě je dobro, al kod kuće najbolje.
Weſtenknopf, *m.* prslučno puce.
Weſtenzug, *m.* latak za prsluk.
Weſterhemd, *n.* krznica.
Weſteuropa, *n.* zapadna Europa.
Weſtgegend, *f.* zapadina, zapadni kraj.
Weſtkante, *f.* zapadni brěg.
Weſtküſte, *f.* zapadni kraj, zapadna obala.
Weſtland, *n.* zapadna zemlja.
Weſtländer, *m.* zapadnjak.
Weſtländiſch, *adj.* zapadnjački.
Weſtlich, *adj.* zapadan, zapadnji; —, *adv.* na zapad, k zapadu.
Weſtmeer, *n.* zapadno more.
Weſtnord, *m.* zapadno-sěver.
Weſtnördlich, *adj.* zapadno-sěverni.
Weſtnordſpitze, *f.* zapadno sěverište.
Weſtnordweſt, *m.* zapado-sěvero-zapad.
Weſtpunkt, *m.* zapadište.
Weſtroth, ſ. Abendroth.
Weſtſeite, *f.* zapadna strana.
Weſtſüd, *m.* zapado-jug.
Weſtſüdweſt, *m.* zapado-juge-zapad.
Weſttheil, *m.* zapadna strana.
Weſtvolk, *n.* zapadni narod.
Weſtwärts, *adv.* na zapad, k zapadu.
Weſtwelt, *f.* zapad.
Weſtwind, ſ. Weſt.
Weſtwohner, *m.* zapadnjak.
Wetſcher, *m.* telećak, bisage, vališ.
Wette, *f.* obklada, oklada, oklad, uklada, zarok, oblog; Einem eine — anbieten, ponuditi koga, da se okladi; er bot mir eine — an, htio se je okladiti; was gilt die —? hajdemo se okladiti! za što ćemo? eine — eingehen, okladiti se; eine — gewinnen, dobiti okladu; um die —, za oklad, u okladu; utrkmice, natěčimice; tko će bolje; um die — laufen, fingen uſw. ſ. Wett-

Digitized by Google

laufen usw.; etwas um die — thun, na(d)tĕcati se.

Wetteifer, *m.* natĕcanje; es herrscht unter ihnen ein —, natĕču se, utĕču se.

Wetteiferer, *m.* natĕcalac, takmac.

Wetteifern, *v. n.* na(d)tĕcati se, nadmetati se, takmiti se, utrkmiti se.

Wetten, *v. n.* o(b)kladiti se, ukladiti se, kladiti se, okladjati se, obložiti se, oblagati se (u što, o što), vadljati se; wir wollen —, da se okladimo; —, *v. a.* wie viel wollen Sie —? što ćete da se okladimo? ich wette hundert Gulden gegen einen, kladjam se o sto forintih na jednu.

Wetter, *m.* kladilac, o(b)kladnik; —in, *f.* kladilja, o(b)kladnica.

Wetter, *n.* (Witterung), vrĕme; schönes —, pogoda; schlechtes —, grdo vrĕme; (Ungewitter), nevrĕme, nepogoda; (Sturm), oluja, zla godina; (Gewitter), grmljavina; d. — hat eingeschlagen, puče munja, grom je udario; daß dich das —! grom te ubio! trés te Božji ubio! —, *pl.* (*mont.*) uzduh (vazduh); bĕše —, gušiv uzduh; schlagende —, praskav, ubitačan uzduh.

Wetterableiter, *m.* munjovod.

Wetterbach, *m.* bujica.

Wetterbeobachter, *m.* meteorolog.

Wetterbeobachter, *m.* motritelj vremena.

Wetterbeobachtung, *f.* motrenje vremena.

Wetterblaser, *m.* promaha.

Wetterblitz, *m.* munja.

Wetterdach, *n.* strehać (strejać), pristrešje.

Wetterfahne, *f.* vĕtrnica; (*fig.*) s. Wetter-

Wetterfang, *m.* propuhivalo.

Wetterfest, *adj.* tvrd od nepogode.

Wetterfisch, *m.* (*Cobitis fossilis*), čikov, piškor.

Wetterfrosch, *m.* (*Rana temporaria*), žaba-

Wetterführung, *f.* promahivanje.

Wetterführungs-Vorrichtung, *f.* promahivalo, propuhivalo.

Wettergebet, *n.* molitva na oluji.

Wettergeläut, *n.* zvonjenje na vrĕme,

Wettergetöse, *n.* grmljavina.

Wettergewölk, *n.* zlogodne oblačine.

Wetterglas, *n.* tlakomĕr, barometar.

Wetterglocke, *f.* s. Wettergeläut.

Wettergrundel, *f.* s. Wetterfisch.

Wetterhahn, *m.* pĕtao, kokot na krovu; (*fig.*) vĕtrenjak, vĕtrogonja; s. Wetterfahne.

Wetterhaufen, *m.* bagalj, bagljić.

Wetterhäuschen, *n.* vlagomĕr.

Wetterhut, s. Wetterfang.

Wetterhütte, *f.* naslon.

Wetterjunge, *m.* djavo(l)će, vragulin.

Wetterkeil, s. Donnerkeil.

Wetterkerl, *m.* vragolan.

Wetterklee, *m.* (*Trifolium Melilotus*), žđraljika, kokotac, nokotac.

Wetterkluft, *f.* pukotina (od ciče).

Wetterklüftig, *adj.* izpucao (od ciče), zimotren.

Wetterkühlung, *f.* zahlada.

Wetterkunde, s. Witterungskunde.

Wetterlaune, *f.* (*fig.*) prevrtljivost.

Wetterlaunig, Wetterlaunisch, *adj.* (*fig.*) prevrtljiv; vĕtrenjast.

Wetterläuten, s. Wettergeläut.

Wetterleiter, *m.* munjovod.

Wetterleuchten, *v. i.* blĕskati; es wetterleuchtet, blĕšti; dragušice lĕću.

Wetterleuchten, *n.* blĕskavica, sijavica, sĕvak, dragušice.

Wetterloch, *n.* rupčaga.

Wetterlosung, *f.* promahivanje.

Wetterlotte, *f.* propuhivalo.

Wettermantel, *m.* kabanica.

Wettern, *v. i.* es wettert, grmi; (*fig.*) bučiti; psovati; larmati.

Wetternacht, *f.* burna noć.

Wetterprophet, *m.* zlogodnik.

Wetterprophezeiung, *f.* proricanje vremena.

Wetterrad, *n.* propuhač.

Wetterregen, *m.* kiša uz oluju.

Wetterrehe, *f.* prokislina; pukotina u krovu.

Wetterrose, s. Rosenpappel.

Wettersäule, s. Windhose.

Wetterschaden, *m.* šteta od zla vremena; (Hagelsch.) gradobitina.

Wetterscheide, *f.* zlogodna razputica.

Wetterschein, *m.* s. Wetterleuchten.

Wetterschlag, *m.* grom; s. Hagelschlag.

Wetterseite, *f.* sĕverna strana.

Wetterstein, *m.* strĕla.

Wetterstrahl, *m.* munja; strĕla; grom.

Wetterträchtig, *adj.* zlogodan.

Wettertrommel, *f.* s. Wetterrad.

Wetterveränderung, *f.* s. Wetterwechsel.

Wettervogel, *m.* (ptica-)zlogodica; s. Regenvogel.

Wetterwechsel, *m.* proměna vremena.

Wetterwendisch, *adj.* (*fig.*) prevrtljiv, vĕtrenjast, proměnljiv.

Wetterwolke, *f.* oblak-zlogodac.

Wetterwurm, *m.* s. Kellerassel.

Wetterzeiger, *m.* s. Wetterglas.

Wetterzug, *m.* propuh.

Wettfliegen, *v. n.* nadlĕtati se.

Wettgehen, *v. n.* nadhodati se.

Wettgeld, *n.* okladnina, oklada.

Wettgesang, *m.* nadpĕvanje.

Wettkampf, *m.* nadbijanje.

Wettkämpfen, *v. n.* nadbijati se; boriti se.

Wettkämpfer, *m.* borac.

Wettlauf, *m.* trka, pĕšački trk, na(d)tĕcanje, utrkivanje.

Wettlaufen, *v. n.* utrkivati se, na(d)tĕcati se.

Wettläufer, *m.* utrkivalac, natĕcalac.

Wettpflügen, *v. n.* nadoravati se.

Wettpflügen, *n.* nadoravanje.

Wettpreis, *m.* nagrada.

Wettrennbahn, *f.* (u)trkalište.

Wettrennen, *v. n.* utrkivati se (na konju).

Digitized by Google

Wettrennen, *n.* utrkivanje (na konju); *f.*
Wettrenner, *m.* utrkivalac.
Wettritt, *m.* trka (na konju).
Wettrudern, *v. n.* nadveslavati se.
Wettschreiben, *v. n.* nadpisivati se.
Wettsingen, *v. n.* nadpěvati se.
Wettspiel, *n.* nadigravanje.
Wettspielen, *v. n.* nadigravati se.
Wettspieler, *m.* nadigralac.
Wettspringen, *v. n.* nadskakivati se.
Wettstreit, *m.* natěcanje, takmenje.
Wettstreiten, *v. n.* takmiti se, natěcati se, nadjačivati se.
Wettwerben, *v. n.* nadprašati se.
Wetzen, *v. n.* vući se, smicati se; mit dem Säbel —, sablju (po tlih) vući; —, *v. a.* ein Messer —, brusiti nož; der Vogel wetzt den Schnabel, ptica čisti kljun; den Verstand —, oštriti se, izoštriti se; die Kehle —, izrakнuti se.
Wetzer, *m.* brusar.
Wetzkiste, *f.* voděr, tobolica, brušnjača.
Wetzschiefer, *m.* belegija.
Wetzstahl, *m.* ocilo, ognjilo, masat*.
Wetzstein, *m.* gladilo, gladilica; *f.* Schleifstein.
Wetzsteinicht, *f.* Schliefig.
Wetzsteinkraut, *n.* (*Ononis*), mačac, zečji
Weymuthskiefer, *f.* Vajmutov bor.
Whist, (Whistspiel), *n.* vist; — spielen, vistirati se.
Wibbeln, *v. n.* kamtiti, kopirati; es kribbelt und wibbelt dort von Menschen, sve vrve ondě ljudi.
Wichdorn, *m.* *f.* Weinrose.
Wichel, *m.* běla vrba.
Wichs, *m.* gizda; in — sein, nagizdati se.
Wichse, *f.* voštilo; (*fig.*) — austheilen, voštiti.
Wichsen, *v. a.* voštiti, navoštiti, světlati; (*fig.*) voštiti.
Wicht, *m.* zloja, zlica, ugursuz, horjatin; ein armer —, kukavica, sirak.
Wichtelpfeife, *f.* cuvik.
Wichtig, *adj.* (voll—), dotežan; dieses Goldstück ist nicht —, ovaj žućak nije dotežan; ovaj je žućak eksik*; (von Bedeutung), važan, znamenit; eine — Miene machen, mudro se držati, mudro gledati; — thun, graditi se važnim, razmetati se.
Wichtigkeit, *f.* dotežnost; (*fig.*) važnost; eine Sache von —; eine —, važna stvar.
Wichtigthuerei, *f.* Wichtigthun, *n.* razmetanje.
Wickbohne, *f.* Feigbohne.
Wicke, *f.* (*Vicia*), grahor, grašica.
Wickel, *m.* svitak, zavitak; (Haar—), zavojak.
Wickelband, *n.* povoj, povojnik.
Wickelblatt, *n.* pasac.
Wickelflechte, *f.* (*Lichen plicatus*), nabrani lišajnik.
Wickelfrau, *f.* povijača, povijalja.
Wickelkind, *n.* děte u povitku i. povoju.
Wickelmoos, *n.* *f.* Wickelflechte.
Wickelmaschine, *f.* navijalo.

Wickeln, *v. a.* (Zwirn), motati, namotati; (Haare), smotati; (ein—), etwas in ein Papier —, zamotati, umotati, zaviti što u papir i. hartiju; ein Kind —, poviti, povijati děte; sich in die Decke —, zaviti se u pokrivač; sich in einen Mantel —, zamotati se u kabanicu; (*fig.*) sich aus einer Sache —, izkopreati se, izkobeljati se; (spr.) er ist so geschmeidig, daß man ihn um den Finger — könnte, na ranu bi ga privio (tako je umiljat).
Wickelnatter, *f.* (*Coluber plicatilis*), klupkasta zmija.
Wickelranke, *f.* vitica.
Wickelraupe, *f.* zavijač.
Wickelschnecke, *f.* (*Volvaria*), uvojak.
Wickelschnur, *f.* motuz.
Wickelschwanz, *m.* kovrčast rep.
Wickeltuch, *n.* povoj.
Wickelzeug, *n.* povitak.
Wicken, *v. a.* *f.* Wahrsagen.
Wicken- (in Zus.) grahorov.
Wickenbrod, *n.* kruh od grahora.
Wickenfeld, *n.* grahorište.
Wickengemenge, *f.* Wickenfutter.
Wickenklee, *m.* *f.* Esparsette.
Wickenlaus, *f.* grahorov ušenac.
Wickenmehl, *n.* grahorovo brašno.
Wickenstecher, *m.* (*Apion pomonae*), cvětar.
Wickenstein, *m.* grahorovac.
Wickenstroh, *n.* grahorovina.
Wickenfutter, *n.* grahor.
Wickler, *m.* (b. Frauen), ženski plašt; —, *pl.* (*Tortricina*), zavijači.
Wicklerei, *f.* motanina.
Wickstroh, *n.* grahorovina.
Widder, *m.* ovan, praz; ein geschnittener —, uškopljen ovan; škopac, škalj, pretučak; (*astr.*) ovan.
Widder- (in Zus.) ovnov, ovnujski, ovneći.
Widderchen, *n.* ovnić.
Widderfleisch, *n.* ovnovina.
Widderhaupt, *n.* ovnujska glava.
Widderhäuptig, *adj.* ovnoglavan.
Widderhorn, *n.* ovnov rog; (*sool.*) *f.* Posthorn.
Widderkäfer, *m.* (*Clytus arietis*), ovnjak.
Widderpunkt, *m.* ovnište.
Widem, *n.* zadušbina; *f.* Withum.
Widemkorn, *n.* lukno; (b. Or.) bir.
Wider, *praep.* proti, proć, suprot, suproti, suproć, protiva, suprotiva (čemu); — den Wind segeln, ploviti uz větar; — den Strom schwimmen, plivati uz vodu; — meinen Willen, preko moje volje; es geschah — meinen Willen, to je bilo proti mojoj volji; — einander kämpfen, boriti se, biti se jedan s drugim; für und —, za i proti; das beweiset — dich, to svědoči na tebe; — alle Erwartung, nenadano, iz nenada; er hat etwas wider ihn,

Digitized by Google

ima nešto na njega; — alles Recht, unatoč pravu; ein Mittel — das Fieber, lék od groznice.

Wider, *n.* proti.

Widerartig, *adj.* nenaravan.

Widerchriſt, *m.* antikrist.

Widerdruck, *m.* odpor; (b. Buchdr.) na-[liče.

Widerdrucken, *v. a.* odupirati.

Widerfahren, *v. n.* dogoditi se, naspěti se; es iſt ihm —, dogodilo mu se je; dieſem Hauſe iſt Heil —, dodje spasenje ovoj kući; ich weiß nicht, was ihm widerfuhr, neznam šta mu bi; es widerfuhr ihm nichts Böſes, nebi mu ništa zlo; es iſt mir ein Unglück —, zlo me je našlo, běda me je našla i. zadesila; jadi su me snašli; Einem Gerechtigkeit — laſſen, učiniti komu što je pravo; Einem Gnade — laſſen, pomilovati koga; es iſt ihm die Ehre —, zapala ga je čast; es iſt ihm Schande —, stigla ga je sramota; bio je osramoćen.

Widergeſetzlich, *adj.* protuzakonit, neza-[konit.

Widerhaken, *m.* čekljun, parožak.

Widerhakig, *adj.* čekljunav.

Widerhalt, *m.* odpor, upor.

Widerhalten, *v. n.* odpirati se, upirati se.

Widerhaltig, *adj.* odporni.

Widerkämpfen, *v. n.* boriti se s kim.

Widerklage, *f.* uztužba.

Widerlage, *f.* baba, babac; podporanj; (Widergift), uzmiraz; (Gegenvermächtniß), uzzapis.

Widerlagsmauer, *f.* podporni zid.

Widerlaufen, *v. n.* běžati, trčati proti

Widerlegbar, *adj.* oprovrživ. [čemu.

Widerlegen, *v. a.* oprovrći, oprovrgnuti; oprovrgavati; die Verdachtsgründe —, oprati se od sumnje.

Widerleger, *m.* oprovrgalac. [vrći.

Widerleglich, *adj.* es iſt —, može se opro-

Widerlegung, *f.* oprovrgnuće, oprovrg; (das Widerlegen). oprovrgavanje.

Widerlich, *adj.* oporan; (v. Speiſen), otužan; (v. fetten Speiſen), prětran; e. —er Menſch, omrazit, mrzan, usovan čověk; das iſt mir —, to mi je mrzko, to mi je uz kosu; ſein Anblick iſt mir —, mrzi me gledati ga.

Widerlichkeit, *f.* opornost, mrzkoća; stuga.

Widern, *v. n.* dieſe Speiſe widert mir, ovo mi je jelo mrzko; stužuje mi se od ovoga jela.

Widernatürlich, *adj.* protunaravan.

Widernatürlichkeit, *f.* protunaravnost.

Widerpart, *m.* protivnik; suparnik.

Widerprall, *m.* odraz, o(d)skok.

Widerprallen, *v. n.* odraziti se, o(d)skočiti, odskakivati.

Widerrathen, *v. a.* razsvětovati; Einem etwas —, odgovoriti, odgovarati koga od čega; světovati koga, da čega nečini.

Widerrather, *m.* razsvětnik.

Widerrechtlich, *adj.* nepravedan; proti pravu; eine —e Handlung, nezakonito dělo; —, *adv.* nepravedno; unatoč pravu, zakonu.

Widerrechtlichkeit, *f.* nepravednost; nezakonitost; nepravda.

Widerrede, *f.* prigovor; odpor.

Widerreden, ſ. Widerrathen.

Widerriſt, *m.* greben.

Widerriſtſchaden, *m.* sadno.

Widerruf, *m.* poreka, oporeka.

Widerrufen, *v. a.* poreći, poricati, oporeći, razreći.

Widerruflich, *adj.* porečan.

Widerrufung, *f.* poricanje; ſ. Widerruf.

Widerrufungsklage, *f.* porečna tužba.

Widerſacher, *m.* protivnik; suparnik; (Teufel), djavo(l); —in, *f.* protivnica; suparnica.

Widerſatz, *m.* proturěk.

Widerſchein, *m.* odsěv.

Widerſetzen, ſich, *v. r.* protiviti se, suprotiviti se, suprotiti se; upréti se, oprěti se, opirati se.

Widerſetzlich, *adj.* uporan.

Widerſetzlichkeit, *f.* upornost; große — zeigen, vrlo biti uporan. [ljenje.

Widerſetzung, *f.* upor, opreka; protiv-

Widerſinn, *m.* bezumlje; ludost.

Widerſinnig, *adj.* bezuman, lud; protivan razumu.

Widerſinnigkeit, *f.* bezumnost; ludost.

Widerſpänſtig, *adj.* uporan; jogunast.

Widerſpänſtige, *m.* upornik. [pokornost.

Widerſpänſtigkeit, *f.* upornost; (*fig.*) ne-

Widerſpiel, *n.* (*fig.* Gegentheil), protivak; protivno.

Widerſprechen, *v. n.* prigovarati; einer Sache —, govoriti proti čemu; protusloviti; (läugnen), někati; (ſich widerſetzen), protiviti se; opirati se; einer Nachricht —, kazati da nije tako; (d. Gegentheil ſprechen), protivno běsěditi; nasuprot govoriti; ſich —, protusloviti si, poreći se, poricati se, sam proti sebi govoriti. [van.

Widerſprechend, *adj.* protuslovan; proti-

Widerſprecher, *m.* prigovaralac; protivnik; protiva; (*fig.*) grizlica; —in, *f.* prigovaralica; protivnica.

Widerſpruch, *m.* prigovaranje; er leidet keinen —, netrpi, da mu tko prigovara; (*contradictio*), protuslovje; das ſteht in —, unatoč je jedno drugomu; in — mit ſich ſelbſt gerathen, sam sebi protusloviti; ein — im Beiſatze protuslovje s priděvka; der — der Pflichten, borba dužnostih; (Läugnen), nijekanje.

Widerſpruchsgeiſt, *m.* prigovorljivost.

Widerſtand, *m.* opreka, upor, odpor; — leiſten, upréti se, oprěčiti se, upirati se, odapirati se.

Digitized by Google

Widerſtandsfähigkeit, Widerſtandskraft, } *f.* odolivost.
Widerſtandslos, *adj.* bez odpora.
Widerſtehen, *v. n.* (bezwingen), odoléti, odolévati; (*mil.*) opirati se, upréti se; der Verſuchung —, svladati napast, odoléti napasti; die Speiſe widerſteht mir, jelo mi se stužuje; jelo mi je mrzko; das widerſteht mir, to mi je mrzko; to mi je uz kosu; ſ. Widerſtehlich, *adj.* odoliv. [ſetzen, ſich.
Widerſtoß, *m.* (*Asplenium Trichomanes*), crljena slezenica.
Widerſtreben, *v. n.* suprotiti se, opréti se, oprécíti se; suprotiviti se, opirati se; dem Übel —, braniti se oda zla.
Widerſtreben, *n.* protivljenje; mit —, uz odpor; nerado.
Widerſtreber; Widerſtreblich, ſ. Widerſteher; Widerſtehlich.
Widerſtreit, *m.* opreka; ſ. Colliſion.
Widerſtreiten, *v. n.* einer Sache —, opréti se, oprécíti se; protiviti se; einer Meinung —, pobijati mnenje; prigovarati mnenju.
Widerſtreiter, *m.* protivnik.
Widerſtütze, *f.* podpora.
Widerſtützen, *v. a.* podupréti, podupirati.
Widertheil, ſ. Widerpart. [papratca.
Widerthon, *m.* (*Polytrichum commune*),
Widerwärtig, *adj.* protivan, suprotivan; —e Umſtände, nepovoljne okolnosti; (unangenehm), neugodan, dosadan; Einem — ſein, dosadjivati komu.
Widerwärtigkeit, *f.* suprotivnost, protivnost; (ein. Menſchen), dosadnost, mrzkoća; nepovoljnost; die —en des Lebens, protivštine, suprotivštine, suprotive, nesgode života.
Widerwechſel, ſ. Rückwechſel.
Widerwille, *m.* nenavist; ich habe dagegen —n, to mi je mrzko i. uz kosu; ſeinen —n unterdrücken, utušiti u sebi, svladati zlu volju; —n gegen Jemand empfinden, nenavidéti koga; mit —, zlom voljom, nerado, preko volje.
Widerwillig, *adj.* zlovoljan; nehoteć; preko volje. [krmu.
Widerwind, *m.* protivan vétar; vétar uz
Widmen, *v. a.* posvetiti, posvećivati; eine Summe Geld zu wohlthätigem Zwecke —, odrediti novcah dobrotvornoj svrsi; ſich —, posvetiti se; ſich dem geiſtlichen Stande —, otići u svećenike, duhovnike.
Widmer, *m.* posvetitelj. [nike.
Widmung, *f.* posveta; (das Widmen), posvećivanje. [posvetnica.
Widmungsbrief, *m.* Widmungsurkunde, *f.*
Widrig, *adj.* protivan, suprotivan; das iſt mir am —ſten, to mi je najmrzније; —e Schickſale, nesgode; das erregt eine —e Empfindung, to je uz kosu; es ſchmeckt —, otužno je; ein —er Geſchmack, mrzak, oporan kus; ein —er Geruch, vonj, vonja; ein —er Menſch, dosadan čovék; ſ. Zuwider, *adj.*
Widrigenfalls, Widrigens, *adv.* inače.
Widrigkeit, *f.* protivnost, suprotivnost; opornost; dosadnost; die — des Schickſals, nesgode, suprotivštine.
Wie, *adv.* kako; — iſt ſein Name? kako mu je ime? — viel? koliko? — bald? kada? — bald iſt es nicht ums Leben geſchehen! ala može čovék lasno zaglaviti! — alt iſt er? koliko mu ima? ach — freue ich mich, baš mi je drago, ala mi je drago; —? habe ich es dir nicht gegeben? šta? zar ti nisam dao? — wäre es, wenn ich mein Wort zurücknehme? nebih-li mogao poreći obećanja? —, wenn er nun nicht kann? pak šta onda, ako nemože? — ſo? kako to? — erſt, wenn ..., a kamoli, da ...; — denn ſonſt? da kako! — immer, kakogod(ér), kako mu drago; makar kako; dem ſei, — ihm wolle, bilo kako mu drago; auf das Wie kommt es nicht an, kako, do toga nije stalo; — gelehrt er auch ſein mag, bio on učen koliko mu drago; — ſtark war die Geſellſchaft? koliko je bilo društvo? — lange? dokle? — lange iſt er ſchon hier? odkada je ovdé? koliko ima, da je ovdé? — oft? koliko putah i. putih; — theuer? po što? — groß iſt er? kolik je? — breit iſt es? koliko ima u širinu? koliko je širok(o)? — weit iſt es von Agram nach Wien? koliko ima iz Zagreba u Beč? —, *conj.* kao; ſie gleichen einander — zwei Eier, (spr.) kao da si jabuku razpolovio; der Eine iſt — der Andere, jedan je ko i drugi.
Wiebel, ſ. Kornwurm.
Wiede, *f.* guvka, vitina.
Wiedebaum, ſ. Faulbaum; Schlingbaum.
Wiedehopf, *m.* (*Upupa Epops*), pupavac, futavac, dedek, deb, ptičar, kukavičji
Wiedehopfkraut, *n.* ſ. Eſparſette. [konj.
Wiedekraut, *n.* (*Convolvulus sepium*), hla-
Wiedel, ſ. Schlingbaum. [doleš.
Wieder, *adv.* opet, opeta; (von neuem), iz nova, snova; (abermals), po drugi put; (zurück), natrag; — geben, opet dati; wiedergeben uſw. ſ. Wiedergeben.
Wiederabdruck, *m.* novo tiskanje, izdanje.
Wiederachten, *v. a.* povratiti štovanje; wenn er mich achten wird, ſo will ich ihn —, ako me on uzštuje i ja ću njega.
Wiederanlegung, *f.* drugo oblačenje; bei —, kad je drugi put oblačio.
Wiederaufbau, *m.* gradjenje iznovice.
Wiederauffindung, *f.* našašće.
Wiederaufheben, *v. a.* dokinuti; den Verhaft —, pustiti koga opet iz zatvora.

Digitized by Google

Wiederaufleben, *n.* oživljenje.
Wiederaufnahme, *f.* v. — der Unterſuchung, opetno iztraživanje; bei — der Unterſuchung, kad se je iztraživanje opet započelo; kad se iztraživanje nastavi.
Wiederaufwärmer, *m.* pogrěvač.
Wiederausbruch, *m.* opetno buknuće (n. p. rata).
Wiederausſöhnung, *f.* pomirenje. [vati.
Wiederbegehren, *v. a.* natrag iskati, zahtě-
Wiederbeißen, *v. a.* takodjer grizti.
Wiederbekommen, *v. a.* opet dobiti, natrag dobiti.
Wiederbeleben, *v. a.* iznova oživiti.
Wiederbemächtigen, *v. a.* ſich einer Sache —, presvojiti, preosvojiti što.
Wiederberufung, *f.* natrag pozivanje; opetno pozivanje.
Wiederbeſetzung, *f.* preosvajanje, presvajanje; (*mil.*) opetovano posědnuće; die — einer erledigten Stelle, popunjanje upražnjenoga města.
Wiederbeſitz, *m.* uposěd; posěd iznova.
Wiederbezahlen, *v. a.* naplatiti, uzplatiti.
Wiederbieten, *v. n.* uznudjati (koga čim).
Wiederbitten, *v. a.* uzazvati; takodjer pozvati.
Wiederborgen, *v. a.* opet uzajmiti.
Wiederbringen, *v. a.* natrag doněti.
Wiederbringlich, *adj.* povratan.
Wiederdienſt, ſ. Gegendienſt.
Wiederdrohen, *v. n.* vraćati pretnju.
Wiederdruck, *m.* uztisak.
Wiederdrücken, *v. a.* uztiskati. [nanovo.
Wiedereinberufung, *f.* sazvanje iznova i.
Wiedereinladen, *v. a.* takodjer pozvati; opet pozvati.
Wiedereinlöſung, *f.* odkup.
Wiedereinnahme, *f.* zauzeće iznova.
Wiedereinſchiffung, *f.* ukrcanje.
Wiedereinſetzen, *v. a.* povratiti (u prvašnje stanje, na prijašnje město).
Wiedereinſetzung, *f.* povratak u prijašnje stanje, (v. Perſ.) na prvašnje město.
Wiedereintreten, *v. n.* stupiti, ulězti na novo; povratiti se.
Wiedereintritt, *m.* povratak; bei ſeinem —, kad se povrati. [dobiti.
Wiedererhalten, *v. a.* opet dobiti; natrag
Wiedererinnern, ſich, *v. r.* iznova se opominjati; spomenuti se.
Wiedererinnerung, *f.* uspomena.
Wiedererkennen, *v. a.* opet, iznova poznati; prepoznati.
Wiedererlangen, *v. a.* natrag dobiti, zadobiti; ſeine Geſundheit —, sa-tati se sa zdravljem.
Wiedererobern, *v. a.* opet osvojiti, presvojiti što; predobiti; opet oteti (što od koga). [dobiće.
Wiedereroberung, *f.* preosvajanje; pre-
Wiedererſcheinung, *f.* bei ſeiner —, kad se opet pomoli; (*ſtg.*) kad opet dodje.
Wiedererſetzen, *v. a.* nadoknaditi.
Wiedererſtatten, *v. a.* povratiti, vratiti; ſ. Wiedererſetzen.
Wiedererſtattung, *f.* povrata; naknada.
Wiedererwerbung, *f.* stečenje iznova.
Wiedererzählen, *v. a.* pripovědati (čuveno).
Wiedererzeugen, ſ. Reproduciren.
Wiederfahrte, *f.* povratni trag.
Wiederfinden, *v. a.* opet naći.
Wiederflug, *m.* povratak ptica.
Wiederfordern, *v. a.* natrag iskati.
Wiedergabe, *f.* povratak.
Wiedergang, *m.* povrat.
Wiedergebären, *v. a.* pre(po)roditi.
Wiedergeben, *v. a.* povratiti; (überſetzen), prevesti. [djenje.
Wiedergeburt, *f.* pre(po)rod, pre(po)ro-
Wiedergellen, *v. n.* oriti se.
Wiedergeneſen, *v. n.* ozdraviti.
Wiedergeneſene, *m.* ozdravljenik.
Wiedergeneſung, *f.* ozdravljenje; nach ſeiner —, kad je (opet) ozdravio; kad (opet) ozdravi.
Wiedergewinnen, *v. a.* natrag dobiti, predobiti; opet zadobiti; ich habe ſeine Freundſchaft wiedergewonnen, opet mi je prijatelj.
Wiederglanz, *m.* odsěv.
Wiederglänzen, *v. n.* odsěvati.
Wiedergründen, *v. a.* iznova osnovati; preosnovati. [pozdrav.
Wiedergrüßen, *v. a.* odzdraviti; povratiti
Wiederhaben, *v. a.* opet imati; natrag
Wiederhall, *m.* jeka, odziv. [dobiti.
Wiederhallen, ſ. Wiederſchallen.
Wiederhaſſen, *v. a.* vratiti mržnju.
Wiederherſtellen, *v. a.* povratiti; einen Kranken —, izlěčiti bolestnika; ſ. Reſtauriren.
Wiederherſteller, *m.* povratilac.
Wiederherſtellung, *f.* povrata; ozdravljanje; izzdravljenje; nach ſeiner —, pokle ozdravi.
Wiederholen, *v. a.* ponoviti, ponavljati, opetovati; (povtoriti); das Geſagte —, pogovoriti, pogovarati; (wiederbringen), opet doněti, natrag doněti.
Wiederholend, *adj.* opetujući, opetovni.
Wiederholendlich, *adv.* više putah.
Wiederholer, *m.* ponavljač, opetovalac.
Wiederholt, *adj.* opetovan; zu —en Malen, više putah; — gabelig, izpredvojen.
Wiederholung, *f.* ponova; ponavljanje, opetovanje, opetovnja; (povtoravanje); — des Geſprochenen, pogovor.
Wiederholungs- (in Zuſ.) opetovači.
Wiederholungsfall, *m.* im —e, ako se to opet i. po drugi put dogodi, učini.
Wiederholungsprüfung, *f.* ponovljen, opetovan izpit.
Wiederholungsſchule, *f.* opetovnica.
Wiederholungsſchüler, *m.* opetovničar.
Wiederholungsſtunde, *f.* opetovanje.

Digitized by Google

Wiederholungszeichen, *n.* opetovka.
Wiederholwerk, *n.* opetovalo.
Wiederhören, *v. a.* opet čuti.
Wiederkauen, Wiederkäuen, *v. a.* prežívati; (*fig.*) eine und dieselbe Sache —, zapovrnuti; sve jedno te jedno govoriti.
Wiederkauend, *adj.* prežívajući; — e Thiere, prežívaoci, prežívari.
Wiederkauer, *m.* (*Ruminans*), prežívalac, prežívar.
Wiederkauf, *m.* razkup, odkup.
Wiederkaufen, *v. a.* razkupiti; odkupiti.
Wiederkäufer, *m.* razkupnik, odkupnik.
Wiederkäuflich, *adj.* razkupni, odkupni; etwas — an sich bringen, *s.* Wiederkaufen.
Wiederkaufsrecht, *n.* pravo razkupa, odkupa.
Wiederkehr, *f.* povratak; (b. Zimmerl.) žlébina.
Wiederkehren, *v. n.* vratiti se, povratiti se; vraćati se, povraćati se.
Wiederklage, *f.* uztužba; *s.* Gegenklage.
Wiederklagen, *v. n.* uztužiti.
Wiederkläger, *m.* uztužitelj.
Wiederklingen, *v. n.* odzivati se.
Wiederkochen, *v. a.* iznova variti (kuhati).
Wiederkommen, *v. n.* opet doći; povratiti se; ich komme nicht wieder, neću više doći; neću se povratiti.
Wiederkömmling, *m.* povratuša.
Wiederkunft, *f.* povratak.
Wiederküssen, *v. a.* vratiti poljubac i. čelov.
Wiederlesen, *v. a.* na novo čitati, preštiti.
Wiederlesung, *f.* prečitavanje.
Wiederleuchten, *v. n.* odsévati.
Wiederlieben, *v. a.* vratiti ljubav.
Wiederlösen, *v. a.* odkupiti, izkupiti.
Wiederlösungsrecht, *n.* pravo odkupa.
Wiedernecken, *v. a.* uzpeckati.
Wiedernahme, *f.* uzimanje natrag.
Wiedernehmen, *v. a.* natrag uzeti.
Wiedernehmer, *m.* (scherz.) davalo-uzimalo.
Wiederprügeln, *v. a.* uzbiti.
Wiederrauben, *v. a.* natrag ugrabiti.
Wiederrufen, *v. a.* odazvati, natrag pozvati.
Wiedersagen, *v. a.* kazivati (čuveno).
Wiederschall, *m.* jeka, odziv.
Wiederschallen, *v. n.* odjeknuti, ječati, zaječati, odleći se, odlégati se, razlégati se, oriti se.
Wiederschein, *m.* odsév; (das Wiederscheinen), odsévanje.
Wiederscheinen, *v. n.* odsinuti, odsévati; der Mond scheint im Wasser wieder, mèsoc se ogleda u vodi.
Wiederschelten, *v. a.* uzkarati.
Wiederschenken, *v. a.* uzdarivati.
Wiederschicken, *v. a.* natrag poslati; (wieder schicken), opet poslati.
Wiederschimpfen, *v. a.* odpsovati.
Wiederschlag, *m.* odudar.
Wiederschlagen, *v. a.* odudariti.
Wiederschmähen, *v. a.* vratiti psovke.
Wiederschreiben, *v. n.* odpisati; odgovoriti.
Wiederschreien, *v. n.* opet, na novo vikati.
Wiedersee, *f.* uzbijeni valovi.
Wiedersehen, *v. a.* uzvidéti; opet vidéti, gledati; keiner wird seinen Herd —, nijednoga neće kuća ščekati; ich werde ihn nicht —, neću ga se više nagledati; wann werden wir uns —? kad ćemo se opet vidéti?
Wiedersehen, *n.* uzvidjenje, vidjenje; (*fig.*) sastanak; auf —, dok se opet vidimo; do svidjenja; beim —, kad su se opet sastali; kad se opet sastanu.
Wiedersenden, *s.* Wiederschicken.
Wiederspiegeln, *v. a.* zrcaliti.
Wiederspotten, *v. a.* uzgrditi; vratiti grdnju.
Wiedersprung, *m.* uskok.
Wiederstehlen, *v. a.* uzkrasti.
Wiederstoßen, *v. a.* uzturiti.
Wiederstrahl, Wiederstrahlen, *s.* Wiederschein usw.
Wiederstreich, *m.* odudar.
Wiederstrich, *m.* povratak (ptica). [nju.
Wiedertadeln, *v. n.* uzkuditi; vratiti kuWiedertaufe, *f.* drugo krštenje.
Wiedertaufen, *v. a.* preokrstiti, iznova krstiti; drugi put krstiti.
Wiedertäufer, *m.* dvokrštenik.
Wiederthun, *v. a.* iznova činiti, učiniti.
Wiedertönen, *s.* Wiederschallen.
Wiederum, *s.* Wieder.
Wiederumarmen, *v. a.* opet zagrliti.
Wiederverausgabung, *f.* opetni potrošak.
Wiederverehelichen, sich, *v. r.* opet se ožoniti; (v. Frauen), opet se udati.
Wiederverehelichung, *f.* opetna ženitba; opetna udaja.
Wiedervereinigung, *f.* opetno sjedinjenje.
Wiedervergelten, *v. a.* vratiti, odplatiti; odmástiti.
Wiedervergeltung, *f.* odplata, odmast.
Wiedervergeltungsrecht, *n.* pravo odmaščanja.
Wiederverkauf, *m.* preprodaja.
Wiederverkaufen, *v. a.* preprodati, preprodavati.
Wiederverkäufer, *m.* preprodavac.
Wiederverlangen, *v. a.* natrag iskati, zahtévati.
Wiederversicherung, *f.* preosiguranje.
Wiederversöhnung, *f.* pomirenje.
Wiederwachs, *m.* omlada.
Wiederwechsel, *m.* neprihvaćena tezica.
Wiederwerfen, *v. a.* uzbaciti, natrag baWiederwuchs, *s.* Wiederwachs. [citi.
Wiederwünschen, *v. a.* uzželiti.
Wiederzahlen, *s.* Zurückzahlen.
Wiederzeit, *f.* povrat.
Wiederziehen, *v. a.* uzvući, natrag vući.
Wiedewol, *s.* Pfingstvogel.
Wiege, *f.* kolévka, zibka, bežika*, žika; (*fig.*) von der — an, od povitka; von der — bis zum Grabe, od povoja do

Digitized by Google

pokrova; die Wiſſenſchaften liegen hier noch in der —, kod nas su znanosti još u povoju; einen Aufruhr in der — erſticken, utušiti bunu u početku; ſ. Wiegemeſſer.

Wiegemeſſer, *n.* sèkač.

Wiegen, *v. a.* (in der Wiege), ljuljati, šikati, zibati, cebati, culjati; (in der Kinderſprache), belati; (auf d. Knien), cucati; (auf den Händen), šikati; in den Schlaf —, uljuljati; ein Schiff —, ljuljati, njihati ladju; ſich —, njihati se, ljuljati se; (v. Köchen), sèckati.

Wiegen, *v. n.* (eine Schwere haben), težiti, vagati; ſchwer —, težak biti; es wiegt zehn Pfund, ima u njem deset funtih; ſ. Wägen.

Wiegenangebinde, *n.* povojnica.

Wiegenband, *n.* povezač.

Wiegenbrett, *n.* učelak.

Wiegenfeſt, ſ. Geburtsfeſt.

Wiegenkind, *n.* dète u kolèvci.

Wiegenlied, *n.* uspavanka.

Wiegenmädchen, *n.* ljuljačica.

Wiegenpferd, *v.* konj za njihanje.

Wiegenſpriegel, *m.* oblučac, lučac, obluk.

Wiegentuch, *n.* biljetak, biljćić.

Wiegewage, *f.* težlja (rudarska).

Wiehern, *v. n.* hrzati, njištati; (*fig.*) grohotati se.

Wiehern, *n.* hrzanje, njisak, njiska, njištanje.

Wieke, *f.* (*med*) vitilj; ſ. Hunderoſe.

Wienach? *adv.* po čem? radi što?

Wienerkalk, *m.* bečko vapno.

Wiesbaum, *m.* pauzina, pavez, pavezina, žrd, *f.*

Wieſe, *f.* livada, sènokoša, košanica; (ſpr.) das iſt mir eine gewählte —, to mi je dobro došlo.

Wieſel, *m.* (Weiſel), matica.

Wieſel, *n.* (*Mustella vulgaris*), lasica.

Wieſelfärbig, *adj.* lasast.

Wieſelbaum; Wieſelbeere, ſ. Wiesbaum; Wieſeleichhorn, *n.* (*Sciurus palmarum*), vevèrica.

Wieſenafterkäfer, *m.* (*Melož proscarabaeus*), kokica.

Wieſenalant, *m.* (*Inula britannica*), livadni oman.

Wieſenammer, ſ. Zippammer.

Wieſenampfer, *m.* (*Rumex acetosa*), kiseljak, kiselica.

Wieſenandorn, *m.* (*Lycopus europaeus*), vučja šapa.

Wieſenanis, *m.* (*Aralia racemosa*), grozna prodara.

Wieſenbach, *m.* potok tekući livadami.

Wieſenbau, *m.* livadarstvo; gojenje livadah.

Wieſenbertram, *m.* (*Achillea ptarmica*), vrla kunica.

Wieſenbewäſſerung, *f.* vodnjenje, napuštanje livadah.

Wieſenblume, *f.* livadni cvètak.

Wieſenbockbart, *m.* (*Tragopogon pratense*), livadna kozja bradica.

Wieſencultur, *f.* livadarstvo.

Wieſendingel, ſ. Wieſenknopf.

Wieſendiſtel, *f.* (*Carduus heterophyllus*), inolisti badelj.

Wieſendragun, ſ. Wieſenbertram.

Wieſenehrenpreis, *m.* (*Veronica Chamaedrys*), dubačasta čestoslavica.

Wieſenengelwurz, ſ. Waldengelwurz.

Wieſenerz, ſ. Sumpferz.

Wieſeneule, *f.* (*Aegolius brachyotus*), blatna ušarica.

Wieſenfeld, *n.* rudina.

Wieſenflachs, *m.* (*Linum catharticum*), lan-čistilac, tèrajući lan; (*Eriophorum*), vètrogon, suhopernik.

Wieſenfuchsſchwanz, *m.* (*Alopecurus pratensis*) livadni glašnik i. repak.

Wieſengaffel, Wieſengaraffel, *f.* (*Geum rivale*), potočni blaženak.

Wieſengamander; Wieſengauchblume, ſ. Wieſenehrenpreis; Wieſenkreſſe.

Wieſengeld, *n.* livadarina, travarina; (*Lysimachia nummularia*), novčić, pènez.

Wieſengerſte, *f.* (*Hordeum secalinum*), barežni ječam.

Wieſenglocke, *f.* (*Campanula rotundifolia*), kružnolisti zvončić.

Wieſengras, *n.* livadna trava; ſ. Wieſenriſpe.

Wieſengrün, *n.* livadna zelen.

Wieſengrund, *m.* sènokos.

Wieſenhabichtskraut, *n.* (*Hieracium pratense*), livadna runjavica.

Wieſenhafer, *m.* (*Avena elatior*), pahovka, divlji ovas.

Wieſenhahnenfuß, *m.* (*Ranunculus pratensis*), livadni žabnjak i. žabljak.

Wieſenhobel, *m.* livadna blanja, livadni strug.

Wieſenhopfen, *m.* divlji hmelj.

Wieſenhummel, *f.* livadni čmeljac.

Wieſenkicher, ſ. Wieſenplatterbſe.

Wieſenklapper, ſ. Hahnenkamm.

Wieſenklee, *m.* (*Trifolium pratense*), livadna dètelina.

Wieſenkleinling, *m.* (*Centunculus minimus*), majušni mališ.

Wieſenknarre, *f.* Wieſenknarrer, *m.* ſ. Ralle.

Wieſenknopf, *m.* (*Sanguisorba officinalis*), krvara, krvostnica.

Wieſenkohl, *m.* ſ. Kratzdiſtel.

Wieſenkraut, *n.* livadno bilje; ſ. Wieſenknopf.

Wieſenkreſſe, *f.* (*Cardamine pratensis*), livadna rèžuha.

Wieſenküchenſchelle, *f.* (*Pulsatilla pratensis*), livadna sasa.

Wieſenkuckuck, *m.* (*Orchis latifolia*), širolisti kačun.

Wieſenkümmel, ſ. Kümmel.

Wieſenland, *n.* sènokos.

Wieſenlarve, *f.* travna gusènica.

Wieſenlattig, ſ. Löwenzahn.

Wieſenlauch, *m.* (*Allium angulosum*), srhoviti luk.

Wieſenläufer, *m.* ſ. Ralle.

Wieſenlerche, *f.* ſ. Wieſenpieper.

Digitized by Google

Wieſenlieſchgras, *n.* (*Phleum pratense*), mačji rep, popino prase.
Wieſenlolch, *m.* (*Lolium perenne*), ljuljica, ljuljak.
Wieſenmath, *f.* sěnokos.
Wieſenmangold, ſ. Holzmangold.
Wieſenmohn, ſ. Feldmohn.
Wieſenmücke, *f.* (*Tipula pratensis*), livadni komar.
Wieſennarbe, *f.* pažut, bus, busen.
Wieſennelke, ſ. Grasnelke.
Wieſenpfad, *m.* staza i. puteljak preko livade.
Wieſenpfifferling, *m.* (*Agaricus campestris*), pečurka.
Wieſenpflanze, *f.* livadnica.
Wieſenpieper, *m.* (*Alauda pratensis*), livadna cipica.
Wieſenpimpernelle, *f.* ſ. Wieſenknopf.
Wieſenplatterbſe, *f.* (*Lathyrus pratensis*), livadna grahorica.
Wieſenpreis, ſ. Wieſenklee.
Wieſenraute, *f.* (*Sisymbrium palustre*), blatni oranj.
Wieſenraute, *f.* (*Thalictrum flavum*), žuti vredovac.
Wieſenriepe, *f.* (*Poa pratensis*), livadna vlasnjača.
Wieſenröthe, *f.* (*Galium boreale*), sěverna brodina i. brodika.
Wieſenſafran, *m.* ſ. Herbſtzeitloſe.
Wieſenſalbei, *f.* (*Salvia pratensis*), livadna kadulja.
Wieſenſauerampfer, *m.* (*Rumex acetosa*), kiseljak.
Wieſenſcharte, ſ. Färberſcharte.
Wieſenſchaumkraut, *n.* (*Cardamine pratensis*), livadna režuha.
Wieſenſchilf, *m.* (*Poa aquatica*), vodena vlasnjača.
Wieſenſchleppe, *f.* ſ. Wieſenhobel.
Wieſenſchmiele, *f.* (*Melica coerulea*), modra zona.
Wieſenſchnarre, *f.* ſ. Ralle.
Wieſenſchrecke, ſ. Heuſchrecke.
Wieſenſchwalbe, *f.* (*Glareola torquata*), grivnasta tekica.
Wieſenſchwamm, *m.* (*Agaricus campestris*), pečurka.
Wieſenſchwingel, *m.* (*Avena elatior*), hovka.
Wieſenſegge, *f.* (*Carex elongata*), duguljasti šaš.
Wieſenſpargel, *m.* divlja šparga.
Wieſenſperling, ſ. Wieſenpieper.
Wieſenſpinne, *f.* (*Aranea Tetragnatha*), babolětnica.
Wieſenſtein, *m.* ſ. Sumpferz.
Wieſenſteinbrech, *m.* (*Peucedanum Silaus*), livadni emudnjak.
Wieſenſtorchſchnabel, *m.* (*Geranium pratense*), livadni ždralinjak.
Wiſent, *m.* (*Bos urus*), tur.
Wiſenthal, *n.* draga.
Wieſentreſpe, *f.* (*Bromus racemosus*), livadni vlasnjača.
Wieſenviehgras, *n.* ſ. Wieſenriepe.
Wieſenvogt, *m.* livadaš.
Wieſenwachtelweizen, *m.* (*Melampyrum pratense*), livadna urodica.
Wieſenwanze, *f.* livadna stěnica.
Wieſenwatte, ſ. Wieſenwolle.
Wieſenwedel, ſ. Wieſenbocksbart.
Wieſenweihe, *f.* (*Circus cinereaceus*), pepeljasta postolka.
Wieſenwindblume, *f.* (*Pulsatilla pratensis*), livadna sasa.
Wieſenwirth, *m.* livadar.
Wieſenwolle, *f.* (*Eriophorum*), větrogon, suhopernik; (*Gnaphalium montanum*), gorsko smilje.
Wieſenzehnte, *m.* kotarnica.
Wieſenzeitloſe, ſ. Herbſtzeitloſe.
Wieſenzinſe, *m.* livadarina.
Wieſenzittergras, *n.* (*Brisa media*), trepetlika.
Wieſewachs, *m.* sěna (siena).
Wieviel, ſ. Wie.
Wievielſte, *adj.* koliki, koji; den —n haben wir heute? koji je danas?
Wiewohl, *conj.* akoprem, premda, zasve.
Wild, *adj.* divlji, divji; (nicht angebaut), samorastao, samonikao; —e Pflanzen, divljač; samonik, samorast; ein —er Wald, pusta šuma; ein —es Thier, zvěr, zvěre; zvěrka; —e Thiere, zvěrad, zvěrinje, zvěrje; —e Gans, divlja guska; der —e Rehbock, ſ. Damhirſch; —es Waſſer, samotočina; —e Erde, (unangebaut), cělica, cělina, ledina; (wüſt), divljačna, pusta zemlja; —es Geſtein, jalovo, gluho kamenje; e. —er Menſch, divlji čověk, divljak; (roh), sirov; (ungeſittet), razuzdan; — werden, divljiti, divljačiti se, podivljati; (zornig werden), razgněviti se, prozliti se; —e Blicke, běsan pogled; ein —er Knabe, pomaman děčak; ein —es Pferd, běsan konj; das —e Feuer, ſ. Rothlauf; —es Fleiſch, divlje meso.
Wild, *n.* divljač, divjač, divljačina; (wilde Thiere), zvěrad, zvěrinje; ein Stück —, zvěr, zvěre.
Wildbach, *m.* bujica, pijavica.
Wildbacher, *m.* (Wb.) blauer —, ptičnik.
Wildbad, *n.* toplice.
Wildbahn, *f.* (im Fuhrweſen), logovnik; (wbm.) lovište.
Wildbann, *m.* pravo lova.
Wildbraten, *m.* (pečena) divljač.
Wildbret, *n.* divljač, divljačina.
Wildbrethändler, *m.* divljačar.
Wildbrethandlung, *f.* divljačarnica.
Wilddieb, *m.* zvěrokradica.
Wilddieberei, *f.* zvěrokradnja.
Wilddiebſtahl, *m.* kradja zvěradi.
Wilddoſt, ſ. Wirbeldoſt.
Wilde, *m.* divljak; —, *f.* divljačica.
Wildelſter, *f.* ſ. Neuntödter.
Wildenkraut, *n.* ſ. Wermuth.
Wildenmeiſter, *m.* pastušar.
Wildente, *f.* divlja patka.
Wildenzen, *v. n.* tuhnuti (tuknuti), upašiti se; zaudarati po divljačini.

Digitized by Google

Wilderer, s. Wilddieb.
Wildern, v. n. divljati, divljačiti se; —, v. a. (wild machen), podivljačiti.
Wildfahre, Wildfuhre, f. krčanik.
Wildfang, m. lov; (v. Pferden), bêsan, neobučen konj; (v. Mensch.) nestašnik, zamćica, deran.
Wildfänger, m. zvěrolovac.
Wildflache, s. Wiesenflache.
Wildfleisch, n. divljač.
Wildforst, m. zvěrinjak, zvěrište.
Wildfraß, m. zvěrska potrica. [poznat.
Wildfremd, adj. posve tudj, posve ne-
Wildfrevel, m. lovni prekršaj.
Wildgans, f. divlja guska.
Wildgarbe, f. (Spiraea Filipendula), gomoljava surućica.
Wildgarn, n. mreža za divljač.
Wildgefälle, n. dohodak od divljači.
Wildgehäge, n. zvěrinjak.
Wildgeruch, m. divina.
Wildgewachsen, adj. samonikli, samorasli.
Wildgras, n. s. Wiesenfuchsschwanz.
Wildgrube, f. jama za zvěrad.
Wildhafer, s. Windhafer.
Wildhändler, m. divljačar.
Wildhase, s. Eichhase.
Wildhaut, f. koža od divljači.
Wildheit, f. divljač, divljačina.
Wildhirt, Wildhüter, m. poljar.
Wildholz, n. s. Ginster.
Wildhuhn, s. Schneehuhn.
Wildkalb, n. lane.
Wildkorn, n. s. Mäusegerste.
Wildkürbiß, m. s. Coloquinthe.
Wildlauch, m. divlji luk.
Wildling, m. divljaka, samonik, divlje drvo; s. Wildfang.
Wildmann, s. Feldmohn.
Wildmannskraut, n. s. Schneeblume.
Wildmarder, m. prosta kuna.
Wildmeister, m. zvěradar.
Wildner, s. Wildschütz.
Wildnetz, s. Wildgarn.
Wildniß, f. divljač, pustoš, pustinja.
Wildobst, n. divljake.
Wildpferd, n. s. Wasserjungfer.
Wildpret, s. Wildbret.
Wildröthe, f. (Galium boreale), sěverna brodina i. brodika. [radi.
Wildschaden, m. štota počinjena od zvě-
Wildschur, f. vučina, kurjačina, vučja
Wildschütz(e), s. Wilddieb. [šuba.
Wildschwein, n. divljak, divlje prase.
Wildspur, f. zvěrski trag.
Wildstand, m. (Ort), zvěrište; leže; (Vorrath), zvěrad.
Wildtaube, s. Ringeltaube.
Wildtrage, f. lovačka nosila. [sao.
Wildwachsend, adj. samonikao, samora-
Wildweg, m. s. Wildbahn.
Wildwerk, n. divljač.
Wille, m. volja; freier —, slobodna volja; dein — geschehe, da bude volja tvoja; aus freiem —n, dobre volje, dobrovoljno; es war mein — es zu thun, htio sam to učiniti; (Einwilligung), privoljenje; mit meinem —n soll es nicht geschehen, s mojom voljom neće biti; ohne mein Wissen und —n, bez moga znanja i privoljenja; ich bin nicht —ns hinzugehen, neće mi se onamo ići; neželim, nekanim onamo ići; wider —n, nehotice; gegen seinen —n, preko svoje, njegove volje; Einem zu —n sein, biti komu po volji; ugadjati komu; laß der Sünde nicht ihren —n, nedaj grěhu za volju; er hat den besten —n, pun je dobre volje; auf seinem —n bestehen, zahtěvati, da bude onako, kao što tko želi; ich will meinen —n haben, ja hoću, da bude onako kako želim; Einem seinen —n nicht thun, nečiniti komu po volji; neugadjati komu; der letzte —, napokonja i. poslědnja volja; (Verfügung), razložba; thue es um deines eigenen Vortheils —n, učini to za svoju korist; um Gottes —n, za Boga, zaradi Boga; za volju Božju; um Gottes —, nemoj za Boga; um seiner Schwester —n, za njegovu sestru; um des Himmels —n, za Boga miloga; es geschieht um Lebens und Sterbens —, ostao, propao.
Willenlos, adj. bezvoljan, bez volje.
Willenlose, m. bezvoljnik.
Willenlosigkeit, f. bezvoljnost.
Willens sein, v. n. hotěti, htěti, namĕravati, kaniti. [lje.
Willensäußerung, f. očitovanje svoje vo-
Willensbestimmung, f. hoćenje, nakana.
Willenserklärung, f. očitovanje volje; (letzte —), očitovanje napokonje i. poslědnje volje. [nost.
Willensfreiheit, f. slobodna volja; volj-
Willenskraft, f. volja. [slovje.
Willenslehre, f. (thelematologia), voljo-
Willensmeinung, f. mnenje, misao; želja.
Willensvermögen, n. volja.
Willentlich, adv. hotimice, hotice.
Willfahren, v. n. Einem in etwas —, izpuniti komu želju; učiniti komu što po volji; povoljiti komu (čim); posluhnuti koga što; privolĕti na što; Einem in Allem —, ugadjati komu.
Willfahrer, m. ugadjač.
Willfährig, adj. voljan; ugodljiv; uslužljiv; — sein, ugadjati.
Willfährigkeit, f. voljnost; ugodljivost.
Willig, adj. hoćak; voljan; dobrovoljan, dragovoljan; usrdan; etwas — thun, učiniti što drage volje, dobre volje; er war sogleich — es zu thun, s mesta je bio voljan to učiniti; odmah je to htio učiniti; (v. Pferden), poslušan.

Digitized by Google

Willigen, *v. n.* in etwas —, pristati na što; privoléti se k čemu i. na što.
Willigkeit, *f.* hotkoća, hotnost; voljnost; dobrovoljnost, dobra volja; (Bereitwilligkeit), pripravnost. [volje.
Williglich, *adv.* drage volje; od svoje
Willkommbecher, *m.* dobrodošlica, dobrodošnica, dobrodošna, bilikum*.
Willkommen, *adj.* dobro došao; er iſt in jeder Geſellſchaft —, kod svakoga je družtva primljen; ein ſolches Geſchenk iſt immer —, ovakov dar uvěk dobro dolazi; ovakov je dar uvěk povoljan; eine ſehr —e Nachricht, vrlo povoljan glas; Sie ſind mir immer ein —er Gaſt, Vi ste mi uvěk dobro došli; —! dobro došao! zdravo! ſei mir —! dobro mi došao! da si mi zdravo! Einen — heißen, dobro koga dočekati; pozdraviti koga.
Willkommen, *m* doček; eins zum — trinken, piti za dobro došao; piti dobrodošlicu; ſ. Willkommglas; (im Zuchthauſe), dobrodošlica, pozdrav.
Willkommene, *m.* dobrodošlac; —, *f.* dobrodošlica.
Willkommglas, *n.* dobrodošlica, (bilikum).
Willkommlied, *n.* pozdravnica.
Willkommmahl, *n.* dobrodošlica. [Salve.
Willkommſchuß, *m.* pozdravni hitac; ſ.
Willkommtrunk, *m.* dobrodošlica.
Willkommwunſch, *m.* pozdrav.
Willführ, *f.* samovolja, samoseg; nach — richten, samosegom i. samovoljno suditi; (Wille), das ſteht in deiner —, od volje ti je; od volje ti stoji; handeln Sie nach Ihrer —, radite po svojoj volji; radite, kako Vam se svidi.
Willführlich, *adj.* samovoljan, samosežan; — verfahren, samovoljno, samosegom postupati; (Willen habend), hotinji, hotan, hotičan; die Thiere haben eine —e Bewegung, životinje se hotomice i. hotice giblju.
Willführlichkeit, *f.* samovoljnost; (der Bewegung), hotičnost, hotnost.
Wimbeln, *v. a.* razkopati (mravinjak).
Wimmeln, *v. n.* kamtiti, kopirati; kiptiti; die Stadt wimmelt von Menſchen, sve vrve ljudi po gradu. [merlein.
Wimmer, *f.* (im Holze), čvor; ſ. Wim-
Wimmerl(ein), *n.* čibuljica, bubuljica, mozuljac, čvrljak, čviljak, puha, puhica; ich beſam ein — im Geſichte, skočio mi je mozuljac na lice.
Wimmerig, *adj.* čvorav, čvornat; (v. Geſicht), čibuljičav, mozuljčav.
Wimmerlich, *adj.* ciktav.
Wimmerling, *m.* ciktalo.
Wimmern, *v. n.* ciktati, cinjikati, cikati.
Wimmervogel, *m.* (*Sphinx Atropos*), mrtvoglavac, smrtoglavac. [linkonka.
Wimpel, *m.* zastavka, stežić, (*Linconia*),
Wimpelgaſt, *m.* zastavčar.
Wimpelholz, *n.* zastavište. [joriti se).
Wimpeln, *v. n.* vijati se, vihoriti se (vi-
Wimper, *f.* trepavica.
Wimperartig, *adj.* (*ciliatus*), trepavičast.
Wimperfiſchchen, *n.* (*Ichthydium podura*), ribulja. [sasti lišaj.
Wimperflechte, *f.* (*Lichen ciliaris*), re-
Wimperhaare, *pl.* trepavica.
Wimpern, *v. n.* tre(p)nuti, trepati; —, *v. a.* oresiti.
Wimpfelfiſch, ſ. Spinnenfiſch.
Wind, *m.* větar; ein gelinder —, větrić, větrić; ein warmer —, toplik(-větar); ein günſtiger —, větar u krmu; es erhob ſich ein —, dunù větar; es wehet o. geht ein —, větar duha (duva), puše; der — kommt aus Morgen, větar puše od iztoka; mit widrigem — e ſegeln, jedriti u oko větra; auf dem —e, in den —, na větar; an den — gehen, ploviti na větar; mit vollem —e ſegeln, vor dem —e ſegeln, imati větar u krmu; der — iſt wau, bava je; der — iſt flau, lahori (lavori); einem Schiffe den — abſchneiden, doći brodu nad větar; dem —e ausgeſetzt ſein, biti větru na udarcu; (ſpr.) den Mantel nach dem —e drehen, ſ. Mantel; in den — reden, besěditi u větar; das iſt in den — geſagt, to su rěči u větar; etwas in den — ſchlagen, nemariti, nehajati za što; (Prahlerei), hvalisanje, hvasta; — machen, hladiti; (*fig.*) lagati; (Blähungen), větrovi; er leidet an —en, větrovi ga muče, razapinju; (wdm.) bekommen, nanjušiti; (*fig.*) načuti; d. Hund hat etwas in —, pas njuši nešto.
Windabwehrend, *adj.* větropadan.
Windähre, *f.* ſ. Windhalm.
Windball, *m.* loptina; ſ. Luftball.
Windbeere, ſ. Tollkirſche.
Windbeſchreibung, *f.* větropis.
Windbeutel, *m.* větrogonja, větrenjak, vitlov, vitlija, letipas.
Windbeutelei, *f.* větrogonstvo; hvasta.
Windbeuteln, *v. n.* větrogoniti, větar kapom těrati; torlati.
Windblaſe, *f.* měhur.
Windblatter, ſ. Windpocke.
Windblume, *f.* (*Anemone*), ovčje-runo.
Windbohre, *f.* poprda.
Windbruch, *m.* (im Walde), polom šume (od větra); es war ein —, poizvratio i. polomio je vihar šumu; (am Körper), větrna kila.
Windbüchſe, *f.* (puška-)větrenjača.
Winddorn, *m.* *spina ventosa*), konjštak.
Winddürr, *adj.* suh kao biljka.
Winde, *f.* (Garn-), motovilo, vitao; (Hebe—), vitao; (*Convolvulus*), slak,
Windebaum, *m.* vratilo. [slavak.

Digitized by Google

Windedarm, ſ. Maſtdarm.
Windedraht, *m.* opredaća žica.
Windeeiſen, *n.* ključ.
Windegang, *m.* zavit *f.*
Windeglöckchen, *n.* (*Convolvulus arvensis*), slak, slavak, poponac.
Windel, *n.* mekuš.
Windeiſen, *n.* pridržač. [dolež.
Windekraut, *n.* (*Convolvulus sepium*), hla-
Windel, *f.* pelena, pelenica.
Windelband, *n.* povijaljka.
Windelbohrer, *m.* (*Serpula lumbricalis*), gujavičasta gmizavica.
Windelkind, *n.* dête u povitku, povoju.
Windeln, *v. a.* ein Kind —, poviti, povijati dête.
Winden, *v. a.* Garn —, motati, viti predju; Kränze —, vênce viti, plesti, oplesti, saviti; eine Laſt in die Höhe —, uzvitlati, izvitlati breme; eine Laſt auf den Boden —, svitlati breme; die Hände —, ſ. Ringen; die Wäſche —, žeti, žimati, ožeti, okimati rublje; Einem etwas aus der Hand —, izvinuti, odadrêti komu što iz ruke; (*fig.*) Einem ein Geheimniß aus der Bruſt —, izmuzti tajnu iz koga; (ſpr.) man kann ihn um den Finger —, na ranu bi ga privio; ſich —, *v. r.* ſich um einen Baum —, viti se, poviti se po drvetu i. oko drveta; ſich durch eine Öffnung —, provući se, prosukati se kroz rupu; der Wurm windet ſich, crv se previja; ſich wie ein Wurm im Staube —, viti se i previjati se; der Weg windet ſich um den Berg, put se vije oko brda; der Weg windet ſich durch den Wald, put se vijuga šumom; (v. ein Bache), vijugati se, krivudati se, u zavoje teći; gewunden, zavojit.
Windenagel, *m.* žimač.
Windenharz, *n.* skamonij. [klubar.
Windenmacher, *m.* vitlar; (v. Wagenwind.)
Winder, *m.* žimač.
Windeseil, *f.* mit —, kao munja; kao strêla, strêlimice.
Windesrichtung, *f.* smêr vêtra.
Windeseil, *n.* vitleno uže.
Windesſpiel, *n.* titranje vêtra.
Windeſtange, *f.* križnica (u vitla); vitlo; ſ. Windeſtock.
Windeſtock, *m.* (b. Gärb.) žimač; (b. Färb.) navijalo.
Windetau, ſ. Windeseil. [njak.
Windevogel, *m.* (*Sphinx convolvuli*), slač-
Windfackel, *f.* zublja, baklja*, mašala.
Windfahne, *f.* vêtrnica.
Windfall, ſ. Windbruch.
Windfang, *m.* vêtronik.
Windfänger, ſ. Ziegenmelker.
Windfanggetriebe, *n.* vêtrenik.
Windfangrad, *n.* vêtreničko kolo.
Windfaß, *n.* ſ. Wetterfang.
Windfege, *f.* vêtrnica.
Windflage, *f.* ſ. Windſtoß.
Windflugel, *m.* vitao od vêtrenjače.
Windgeſchwulſt, *f.* nabuhlina.
Windglocke, *f.* ſ. Windeglöckchen.
Windgöpel, *m.* (po)vêterni vitao.
Windgott, *m.* Pozvizd, Eolo. [hafer.
Windgriff; Windhafer, ſ. Fehlgriff; Taub-
Windhalm, *m.* (*Agrostis Spica venti*), troskot, rosulja.
Windharfe, *f.* Eolova harpa.
Windhauch, *m.* ćuh, puhar. [viljčiti.
Windhaufen, *m.* naviljak; — machen, na-
Windhetze, *f.* lov s hrtovi.
Windhoſe, *f.* vêtrni ošmrk; vêtrna pijavica, vitlica.
Windhund, *m.* hrt.
Windhündin, *f.* hrtica.
Windig, *adj.* vêtren, vêtrovit; es iſt heute —, vêtar puše i. duva danas; ein —es Wetter, vêtar; (leichtfertig), vêtrenjast; ein —er Menſch, ſ. Windbeutel; das iſt ein —es Unternehmen, to je na vrbi svirala; (gewunden), zavojit.
Windinſtrument, *n.* sopilo.
Windkameel, *n.* ſ. Dromedar.
Windkammer, *f.* vêtrovnik.
Windkaſten, ſ. Wetterfang. [vac.
Windklappe, *f.* (Ventil), zalistak, zaleta-
Windkolik, *f.* matrun od vêtrovah.
Windkraft, *f.* sila vêtra; vêtrna sila.
Windlade, *f.* vêtrenica; ſ. Wetterfang.
Windlauben, *m.* (*Cyprinus alburnus*), bêlica.
Windleicht *adj.* (*fig.*) lak kao pero.
Windloch, *n.* oduška.
Windlos, ſ. Windſtill. [sta.
Windmachen, *n.* torlanje, hvastanje, hva-
Windmacher, *m.* torlak, hvastun; hvastaš; ſ. Windbeutel.
Windmacherei, *f.* ſ. Windmachen.
Windmeſſer, *m.* vêtromêr.
Windmeßkunſt, *f.* vêtromêrstvo.
Windmeſſung, *f.* mêrenje vêtra.
Windmonat, ſ. November.
Windmühle, *f.* vêtrenjača, vêtrni mlin.
Windmühlflügel, ſ. Windflügel.
Windmühlrad, *n.* jedrilo.
Windmüller, *m.* vêtrenjačar.
Windofen, *m.* vêtrna peć.
Windpfeife, *f.* oduška.
Windpfropf, *m.* zapušač (od topa).
Windpocke, *f.* divlja ospica, mala ospica.
Windpulver, *n.* prah od vêtrovah.
Windrad, *n.* vêtrilo.
Windraum, *m.* duška.
Windriß, ſ. Windbruch.
Windröhre, *f.* vêtrna cêv.
Windröschen, **Windröslein**, *n.* (*Anemone nemorosa*), ovčje runo.
Windroſe, *f.* vêtrnica. [trenjače).
Windruthe, *f.* križnjak; križnica (u vê-

Digitized by Google

Windsack, ſ. Windbeutel. [čunka.
Windſamen(kraut, *n.*) *m.* (*Arctotis*), če-
Windsbraut, *f.* vihar (vijor). [činjena.
Windſchaden, *m.* šteta (kvar) vętrom po-
Windſcheu, *adj.* plah od vętra; — ſein, plašiti se, bojati se vętra.
Windſchief, *adj.* nakrivljen; kriv; kos.
Windſchirm, *m.* vętrobran; zaklon od
Windſchlag, ſ. Windbruch. [vętra.
Windſchnell, *adj.* brz kao vętar.
Windſchnelle, ſ. Windeseil.
Windſeite, *f.* auf der —, odkuda vętar puše; vętru na udarcu i. na umet.
Windſicher, *adj.* zavętrni, zatišan, utajan; ein —er Ort, zavętrina, zavętarje, za-
Windſorbirn, *f.* vindsorka. [tišje.
Windſpiel, *n.* ſ. Windhund.
Windſtill, *adj.* tih; es iſt ganz —, neima vętra ni ćuha i. duha; (ſpr.) neima vętra koliko u tikvi. [vętarje.
Windſtille, *f.* tišina, maina, bunaca; bez-
Windſtoß, *m.* vihar (vijor).
Windſtrich, *m.* vętromet, udar vętra.
Windſtrick, *m.* korlat (za hrtove).
Windſtrom, *m.* vętrina.
Windſturm, *m.* bura, vihar.
Windſucht, ſ. Trommelſucht.
Windtreibend, *adj.* vętrogoni, vętropudni; —es Mittel, vętrogon.
Windtrocken, *adj* posušen na vętru.
Windtrommel, *f.* vętrilo.
Windtrompete, ſ. Windhoſe.
Windung, *f.* (ein. Fluſſes), okuka, obavit, obavitnja, ključ, zavoj, zavit *f.*, lom; die —en eines Fluſſes, krivudanje, veruganje, vijuganje rěke; (ein. Schraube), zavoj, uvoj, zasuk.
Windvogel, *m.* zlogodica.
Windwachs, *n.* voština, turica.
Windwachel, Windwacht, Windwahl, ſ. Mauerfalk.
Windwage, *f.* vętrna težlja (vaga); ſ. Windmeſſer.
Windwärts, *adv.* prama vętru.
Windwehe, *f.* smet (od snęga).
Windweiſer, *m.* vętrokaz.
Windwirbel, ſ. Wirbelwind.
Windwurf, ſ. Windbruch.
Windzeiger, ſ. Windweiſer.
Winf, *m.* mig, namig, namagnuće, mah; Einem einen — geben, namignuti na koga, mahnuti komu; er folgt mir auf den —, ja okom, a on skokom; (Zeichen), znak, znamenje.
Winkel, *m.* kut, tuk, budžak*; (*angulus*), ugao; ein rechter, ſchiefer, ſpitziger, ſtumpfer —, uprav, kos, oštar, tup ugao; ſich in einen — zurückziehen. zabosti nos u budžak; (Eck), rogalj.
Winkeladvokat, *m.* skrovit odvětnik.
Winkelband, *n.* okov od ugla. [nik.
Winkelbrett, Winkelbrettchen, *n.* trougle-
Winkelbuchdrucker, ſ. Winkeldrucker.
Winkeldrucker, *m.* skrovit, potajni tiskar (knjigah).
Winkeldruckerei, *f.* skrovita, potajna tiskarnica (štamparija).
Winkelehe, *f.* potajna, skrovita ženitba.
Winkeleiſen, ſ. Winkelband; Winkelmaß.
Winkelfaſſer, *m.* kutoměr, ugloměr, djunija.
Winkelgaſſe, *f.* ulica na strani; kut.
Winkelgeſchwindigkeit, *f.* uglena brzina.
Winkelgrad, *m.* stupanj ugla.
Winkelhaken, *m.* (b. Schriftſetzer), vrstak; ſ. Winkelmaß. [poluga.
Winkelhebel, *m.* skučen vag, skučena
Winkelheirat, *f.* skrovita ženitba.
Winkelhochzeit, *f.* skrovita svatba.
Winkelholz, *n.* (ſpr.) Winkelhölzer ſuchen, okolišiti, šeprtljiti; razbiti na kule,
Winkelicht, *adj.* uglast. [na vilo.
Winkelig, *adj.* uglovit; na ugao.
Winkelflammer, *f.* uglena skoba.
Winkelfreuz, *n.* ugloměrni križ.
Winkellatte, *f.* uglena žioka.
Winkellehrer, *m.* skrovit učitelj.
Winkellinie, ſ. Diagonale.
Winkelmaß, *n.* uglenica, djunica, škvadra.
Winkelmeſſer, *m.* ugloměr, kutoměr.
Winkelmeſſung, *f.* ugloměrstvo.
Winkelnaht, *f.* uglen šav.
Winkelpaſſer, ſ. Winkelfaſſer.
Winkelpfeiler, *m.* uglen stubao.
Winkelpreſſe, *f.* skrovita tiskarnica.
Winkelpulsader, *f.* poočja kucavica.
Winkelrad, *n.* čunjasto kolo.
Winkelrath, *m.* skrovita věća.
Winkelrecht, *adj.* pravokutan; —, *adv.* pod pravi kut; pravo na ugao.
Winkelrichter, *m.* nazovi-sudac.
Winkelſcheibe, *f.* ſ. Aſtrolab.
Winkelſchenke, *f.* skrovita krčma.
Winkelſchreiber, *m.* nazovi- i. nadri-pisar.
Winkelſchule, *f.* potajna, pokutna učionica (škola).
Winkelſenſal, *m.* skrovit mešetar.
Winkelſparren, *m.* krajnji rog.
Winkelſpinne, *f.* (*Tegenaria domestica*), pokućni pauk.
Winkelſtändig, *adj.* (*axillaris*), pazušni.
Winkeltreppe, *f.* skrovite stube (skaline).
Winkeltrieb, *m.* zaperak, priperak.
Winkelverſammlung, *f.* skrovita skupština.
Winkelweiſer, *m.* uglokaz.
Winkelzahn, *m.* očnjak.
Winkelzirkel, *m.* ugloměrno šestilo.
Winkelzug, *m.* Winkelzüge, *pl.* izvijanje, šeprtlja, izvijotine; okolišenje; — machen, izvijati, okolišiti, udariti u šeprtlju.
Winken, *v. n.* Einem mit den Augen(liedern) —, magnuti, namagnuti, namignuti, migati, namigivati na koga; mit der Hand —, mahnuti, namahnuti, namahivati (rukom); mit dem Kopfe —, mahnuti glavom; (verbietend —), po-

Digitized by Google

mrknuti, pomrkivati (na koga); —, v. a. Einem Stillſchweigen —, namagnuti na koga da muči, ušuti.
Winker, m. namigivalo.
Winſelaffe, m. (*Cebus capucinus*), malpa, kapucin.
Winſeler, m. skvičalo, kvečalo.
Winſeln, v. n. kveknuti; skvičati, kvečati, cviléti.
Winſelnd, adj. kvečeći; mit —er Stimme, kvečeć, skvičeć.
Winſelſtimme, f. kveka, skvika.
Winter, m. zima; dieſen —, zimus, ove zime; von dieſem —, zimušnji; des —s, zimi, zimom, ob zimu; wo werden Sie den — zubringen? gdě ćete (zimu) zimovati? es wird —, zima ide.
Winter- (in Zuſ.) zimni, zimski.
Winterabend, m. zimski, zimni večer.
Winteracker, m. ozimište, ozimnica.
Winterammer, m. (*Emberiza hiemalis*), zimni strnad.
Winterapfel, m. (jabuka-)zimnjača.
Winterarbeit, f. zimni rad, zimski posao.
Winteraufenthalt, m. zimovanje; (Ort), zimovište.
Winterbeere, f. (*Prinos*), zimorod.
Winterbirn, f. (kruška-)zimnjača.
Winterblume, f. zimni cvětak.
Winterbraunkraut, n. ozimo zelje, ozima glavatica.
Winterbutter, f. zimno maslo.
Winterdroſſel, ſ Weindroſſel. [hrast.
Wintereiche, f. (*Quercus Robur*), (pozni)
Winterente, ſ. Eisente.
Winterfeld, m. ſ. Winteracker.
Winterfeldzug, m. zimna vojna, vojnica.
Winterfink, m. (*Fringilla montifringilla*),
Winterflachs, m. turščak. [nikavac.
Winterflur, f. polje po zimi; ozimište.
Winterfrucht, f. ozimo žito, ozimica; Winterfrüchte, pl. ozimi usjevi.
Winterfutter, n. zimna krma, pića.
Wintergarten, m. zimski vrt.
Wintergerſte, f. ječam-ozimac.
Wintergeſellſchaft, f. zimsko družtvo.
Wintergetreide, n. ſ. Winterfrucht.
Wintergewächs, n. zimno bilje, rašće.
Wintergrube, f. rov, trap.
Wintergrün, adj. zelen zimi; zimzelen.
Wintergrün, n. (*Pyrola*), kruščica; ſ. Singrün; Epheu.
Winterhaar, n. zimna dlaka.
Winterhafer, m. ovas-ozimac.
Winterhaft, adj. zimovan.
Winterhalbjahr, n. zimsko polléće.
Winterhanf, ſ. Fimmel.
Winterhaus, n. zimovnik.
Winterhelen, pl. greš, grešika, grešljika.
Winterholz, n. drva za zimu.
Winterig, adj. ziman, zimovan.
Winterkalb, n. ozimče(-tele).
Winterkälte, f. zima. [(*zool.*) kožuh.
Winterkleid, n. zimska, zimna haljina;
Winterkleidung, f. zimna, zimska odéća.
Winterkohl, m. ozimi kelj.
Winterkönig, ſ. Zaunkönig. [frucht.
Winterkorn, n. raž-ozimica; ſ. Winter-
Winterkrähe, ſ Nebelkrähe. [pus.
Winterkraut, n. kiselo zelje, kiseo ku-
Winterkreſſe, f. ſ. Barbenkraut.
Winterkuh, f. ozimkulja, ozimačna krava.
Winterlager, n. zimovnik, zimovište.
Winterlehne, f. sěverna strana.
Winterlerche, ſ. Schneelerche.
Winterlevkoje, f. zimna ljubičina.
Winterlich, adj. zimni, zimski.
Winterlied, n. zimska pěsma.
Winterlinde, ſ. Steinlinde.
Winterling, ſ. Schneeammer.
Winterlolch, m. (*Lolium perenne*), ljuljak, ljuljica.
Winterluft, f. zimni zrak.
Winterluſtbarkeit, f. zimska zabava.
Wintermajoran, m. (*Origanum heracleoticum*), zimni mažuran.
Wintermangold, m. ozima blitva; (*Pyrola rotundifolia*), kružnolista kruščica.
Wintermäßig, adj. zimski.
Wintermelone, f. pozna dinja.
Wintermerk, m. ſ. Tauchergans.
Wintermöhre, f. ozima mrkva.
Wintermonat, ſ. December.
Wintermorgen, m. zimno, zimsko jutro.
Wintern, v. n. es wintert ſchon, zima ide.
Winternacht, f. zimna, zimska noć.
Winternahrung, f. zimska hrana; zimna.
Winterobſt, n. ozimo voće.
Winterpalaſt, m. zimski dvor.
Winterpunkt, m. zimište.
Winterquartier, n. zimovnik, zimovište; —e beziehen, otići u zimovnik.
Winterreiſe, f. zimski put. [nica.
Winterrettig, m. velika rotkva i. povrt-
Winterrock, m. zimski kaput; zimska
Winterroſe, ſ. Sammetroſe. [haljina.
Winterrübeſame, m. ogrštica.
Winterruhe, f. ſ. Winterſchlaf.
Winterſaat, f. ozimi usěv; —en, ſ. Winterfrüchte.
Winterſalat, m. ozima ločika, salata; (*Olitoria*), motovilac.
Winterſaturei, f. (*Satureia montana*), gorski čubar.
Winterſchafthalm, m. (*Equisetum hiemale*), ozimo hvošće (vošće). [mladj.
Winterſchein, m. zimska mladina, zimni
Winterſchlaf, m. zimski sanak; — halten, prespavati zimu.
Winterſegge, f. (*Carex acuta*), oštar šaš.
Winterſeite, f. sěverna strana. [léće.
Winterſemeſter, m. zimsko i. zimno pol-
Winterſonne, f. zimsko sunce; zubato sunce.
Winterſonnenwende, f. zimna suncovrat.
Winterſpanner, ſ. Froſtſchmetterling.
Winterſpelz, m. ozimi pir.

Digitized by Google

Winterſperling, ſ. Winterling.
Winterſpinat, m. pitomka.
Winterſtand, m. } zimovnik, zimovište.
Winterſtation, f. }
Winterſtoppel, f. ozima strnjika.
Winterſturm, m. smuta.
Wintertag, m. zimni, zimski dan.
Wintertrespe, f. ſ. Winterlolch.
Winterung, f. prezimica, prezimivanje, prehranjivanje; ſ. Winterfrüchte.
Winterverſchloß, m. postava.
Wintervogel, m. snegavica.
Wintervorrath, m. zimina, zimište.
Winterwaid, m. ozimi sač, vrbovnik.
Winterweizen, m. (pšenica-)ozimica, ozimkinja, zimkinja.
Winterwende, ſ. Winterſonnenwende.
Winterweſt, m. zimni zapadnjak.
Winterwetter, n. zimno vrême.
Winterwicke, f. (*Lathyrus trifolius*), trolista grahorica.
Winterwohnung, f. zimovište.
Winterwolle, f. prolétna vuna.
Winterzeichen, n. zimište.
Winterzeit, f. zimno doba, zimsko vrême; zur —, zimi.
Winterzwiebel, m. ſ. Schalotte; Schnitt-
Winzer, m. vinogradar, vincilir*, valput.
Winzerlied, n. beračka pêsma.
Winzermeſſer, n. kosêr.
Winzig, adj. sićušan, majušan, malahan,
Wipfel, m. vršak, ovršak, ovrše; (Tannen—), kičica; (fig.) vrhunac.
Wipfelbruch, m. vrholom.
Wipfeldürr, adj suhovrh.
Wipfelende, n. vrh.
Wipfeln, v. a. razvršiti, ovršiti.
Wipfelreich, adj. vrhovit.
Wipfler, m. okresano drvo.
Wippacher, m. (Traube), lipovina, lipovčina, lipolist, osipača, prškuta; blauer —, drobna crnina; hainblättriger —, repuljica.
Wippe, f. naginjanje; ſein Glück ſteht auf der —, sreća mu je na prekretu; sreća mu o dlaci visi; die Kippe und —, obrezivanje novca; (b. Waſſerbau), koba; (b. Nadler), tucalj; ſ. Wippel, f. ſ. Kornwurm. [Schaukel.
Wippelhaft, adj. žižljiv.
Wippen, v. n. naginjati; —, v. a. prekrenuti; ein Faß —, nagnuti bure, sud; eine Münze —, obrezati novac; ſich —, prekretati se.
Wippenband, n. guvna od kobe.
Wipper, Wipperei, ſ. Kipper, Kipperei.
Wippſ, int. čap.
Wippſtert, m. ſ. Bachſtelze, weiße.
Wir, pron. mi; — leſen, čitamo.
Wirbel, m. kolovrat; (eines Waſſers), vir, vrtlog, vrtača, kolovrat; vilîman; (in Haaren), cvêt; (Scheitel), têmo; (am Vierfahne), zapipak, čopić; ich gerieth in einen — von Geſchäften, imam posla preko jego; der — der Leidenſchaften, vir strastih; (an Geigen), čivija; (am Fenſter), okretaljka; (v. d. Trommel), ein. — ſchlagen, trlati po bubnju; der Rauch ſteigt in —n in die Höhe, dim suklja, sulja, sukće u vis; ſ. Wirbelbein; Schwindel.
Wirbelbaum, m. ſ. Kiefer.
Wirbelbeere, f. (*Callicarpa*), lêporodka.
Wirbelbein, n. kralêšak, kraléš; (*coll.*) kraléši, krléši.
Wirbelblutader, f. kralêšna žila.
Wirbelborſte, f. ſ. Wirbeldoſt.
Wirbeldiptam, m. (*Marrubium africanum*), afrikanski tetrljan.
Wirbeldoſt, m. (*Clinopodium*), talac.
Wirbelförmig, adj. virast; kraléški.
Wirbelgang, m. kralêšna jaža.
Wirbelgeiſt, m. vrtoglavac.
Wirbelhaft, ſ. Wirbelförmig.
Wirbelhorn, n. (*Scalaria*), obručanka; (*Trochus perspectivus*), očalinac.
Wirbelig, adj. virovit, pun vrtlogah; (ſchwindelig), vrtoglav; mamuran; machet mich nicht —, nemojte mi mêšati pameti.
Wirbelklee, m. (*Medicago turbinata*), spužasta ždraljika.
Wirbelknochen, m. ſ. Wirbelbein.
Wirbelkraut, n. (*Astragalus*), kozlinac; ſ. Wirbeldoſt.
Wirbeln, v. n. vrtêti se; die Lerche wirbelt in den Lüften, ševa se vije nebu pod oblake; es wirbelt mir im Kopfe, glava mi se vrti; auf d. Trommel —, trlati po bubnju; die Trommeln —, bubnji biju.
Wirbelpunkt, ſ. Scheitelpunkt.
Wirbelrauch, m. sukljajući dim.
Wirbelſäule, f. kraléši, krléši; ſ. Rückgrath.
Wirbelſchlagader, f. kralêšna kucavica.
Wirbelſchnecke, f. ſ. Wirbelhorn.
Wirbelſtoß, m. mah vihra.
Wirbelſtrom, m. virovita rêka.
Wirbelſturm, m. vihorina.
Wirbelſucht, f. vrtoglavica; (b. Schafen), vrtoglavica, jez, metiljanje.
Wirbelſüchtig, adj. vrtoglav; metiljav.
Wirbelthier, n. kralêšnjak.
Wirbelthierchen, n. (*Rotifer*), virnjak.
Wirbelung, f. vrtnja.
Wirbelwind, m. vihar (vijor).
Wirbelwurm, m. (*Vorticella*), zvonce.
Wirkart, f. način dêlovanja.
Wirkbrett, n. ličnica. [rać.
Wirkeiſen, n. kopitnjak, kopitni nož, ko-
Wirken, v. a. (thun), raditi, činiti; Gutes —, dobro činiti, učiniti; (weben), tkati; petljati; d. Teig —, têsto razmêšiti, gnječiti; den Huf —, kopito i. kopitu strugati, ostrugati; —, v. n. dêlovati, dêlati (dêjstvovati); d. Arz-

Digitized by Google

nei wirkt (gut), lěk pomaže; die Ermahnungen — nicht, opomene nehasne.
Wirkend, *adj.* dělujući; dělatan.
Wirker, *m.* (b. Bäck.) měsač.
Wirkerstuhl, *m.* krosne.
Wirkgrund, *m.* razlog učinka.
Wirkkreis, *f.* Wirkungskreis.
Wirklich, *adj.* — vorhanden, istini; zaistan, (dějstviteljni); — machen, obistiniti; izvršiti; učinlti; (b. Titeln), pravi; —, *adv.* doista, zaista, odista, obista, obistom, u istinu; sbilja, sbiljimice; es ist — wahr, cěla je istina.
Wirklichkeit, *f.* istinost; istina; zaistnost; zur — werden, obistiniti se; in —, u istinu.
Wirklichmachung, *f.* obistinjenje; izvršenje; učinjenje.
Wirkmesser, s. Wirkeisen.
Wirksam, *adj.* dělujući, dělatan; — sein, dělovati; s. Thätig; (v. Heilm.) probitačan, koristan, hasnovit, prudan; valjan; (kräftig), krepak.
Wirksamkeit, *f.* dělatnost, (dějateljnost); in — treten, početi dělovati, raditi; (v. Gesetze), dobiti krepost, valjanost; das Gesetz ist in —, zakon valja; außer — treten, prestati dělovati, raditi; das Gesetz ist außer — getreten, zakon je izgubio valjanost; zakon je dospio; ein Gesetz außer — setzen, oteti valjanost zakonu; dokinuti zakon.
Wirkstuhl, s. Wirkerstuhl.
Wirkung, *f.* (das Bewirkte), učinak, (dějstvo); (Erfolg), uspěh, poslědak; (Kraft), moć, krepost; valjanost; — haben, dělovati; alle Bitten waren ohne —, sve molbe bijahu zabadava; das Mittel hat eine gute — gehabt, lěk je koristio; das hat die — eines halben Beweises, to valja za pola dokaza; (das Wirken), dělovanje; gnječenje; tkanje.
Wirkungsart, *f.* način dělovanja.
Wirkungskraft, *f.* dělatnost.
Wirkungskreis, *m.* područje, (dělokrug).
Wirkungslos, *adj.* bez učinka; bezuspěšan; bezkoristan; es blieb —, nije
Wirkungstrieb, *m.* dělovnost. [dělovalo.
Wirkwaare, *f.* petljanina; petljana roba, tvorina. [smutiti.
Wirr(e), *adj.* smeten; — machen, smesti,
Wirrbund, *m.* snop oklepinah.
Wirren, *v. a.* smutiti, pomutiti, pomesti; die Haare —, kosu zamrsiti, pomrsiti.
Wirren, *pl.* pometnja.
Wirrgarn, *n.* zamršena predja; zamrsak.
Wirrgeist, s. Wirrkopf.
Wirrig, *adj.* zamršen, smeten. [mrsak.
Wirrknäuel, *m.* (*Serpula intricata*), za-
Wirrkopf, *m.* smuta, smetenjak, smetenik, pometenik; smušenjak.
Wirrköpfig, *adj.* smeten, pometen.
Wirrsal, *n.* pometnja; s. Wirrwar.
Wirrschwamm, *m.* (*Daedalea*), gubanja.
Wirrseide, *f.* zamršena svila.
Wirrstroh, *n.* oklepine, slamuština, tar.
Wirrvoll, *adj.* vrlo smeten, pomućen, zamršen.
Wirrwar, *m.* meteš, brkaonica, dar-mar.
Wirsing, *m.* vrzina. [ljen.
Wirtel, *m.* agršak, gršak; prešljen, prě-
Wirtelbeere, *f.* (*Prinos*), zimorod.
Wirtelbein, s. Sprungbein.
Wirtelförmig, Wirtelig, *adj.* (*verticillatus*), prešljenast.
Wirtelklee, s. Wirbelklee.
Wirtelkraut, *n.* (*Rotala*), rodokrija.
Wirtelmade, *f.* s. Engerling.
Wirth, *m.* gospodar, gospar; (Haus—), gospodar, domaćin, gazda; ein guter —, kućanik, kućnik; vidok; dobar gospodar; (Schenk—), krčmar, birtaš*, oštarijaš, mehandžija; (spr.) die Rechnung ohne — machen, graditi ražanj prije pečenke.
Wirthbar, *adj.* stanovljiv.
Wirthbarkeit, *f.* stanovljivost.
Wirthen, s. Bewirthen.
Wirthin, *f.* gospodarica; (Haus—), domaćica, gospodarica, gazdarica; eine gute —, kućanica, kućnica; (Schenk—), krčmarica, birtašica, oštarijašica.
Wirthlich, *adj.* čuvaran, štedan, štedljiv; gospodaran; vidočan. [ljivost.
Wirthlichkeit, *f.* čuvarnost, štednost, štedWirthschaft, *f.* gospodarstvo; die — verstehen, razuměti se u gospodarstvo; — führen, gospodariti; (Haus—), kućanstvo; die — im Hause führen, kuću kućiti; seine eigene — haben, imati svoje gospodarstvo; biti svoj gospodar; (Gast—), krčmarstvo; (*fig.*) du hast da eine schöne — angerichtet! eto sijaseta! što počini! was ist das für eine —? šta se to radi? šta to biva?
Wirthschaften, *v. n.* gospodariti; er wird bald aufhören zu —, za malo će dogospodariti; (hausen), počiniti sijaset; žariti i paliti; der Feind hat dort schrecklich gewirthschaftet, neprijatelj je ondě strahotu spravio i. grdilo počinio.
Wirthschafter, *m.* gospodar; (ein aufgenommener), pristav, gazda.
Wirthschafterin, *f.* gospodarica; (eine aufgenommene), gazdarica; er hält sich eine —, ima gazdaricu.
Wirthschaftlich, *adj.* gospodaran, gospodarski; s. Wirthlich.
Wirthschaftsamt, *n.* gospodarstvenica, gospodarstven ured. [darstva.
Wirthschaftsausschlag, *m.* uspěh gospo-
Wirthschaftsbeamte, *m.* gospodarstven urednik (činovnik).
Wirthschaftsbetrieb, *m.* gospodarenje.

Digitized by Google

Wirthschaftsertrágniß, *n.* dohodak gospodarstva.
Wirthschaftsgebäude, *n.* gospodarstvena [zgrada.
Wirthschaftsgeräth, *n.* ratila *pl.*
Wirthschaftskalender, *m.* gospodarski ko[ledar.
Wirthschaftskenntniße, *pl.* gospodarstveno [renja.
Wirthschaftskunst, *f.* uméština gospoda-
Wirthschaftsmethode, *f.* način gospoda[vétnik.
Wirthschaftsrath, *m.* gospodarstven sa-
Wirthschaftsverwalter, *m.* providnik, provizor.
Wirthshaus, *n.* krčma, bircanz*, birtija, oštarija, mehana.
Wirthshäuslich, *adj.* krčmarski.
Wirthsjunge, *m.* krčmarče, krčmarski momak. [kći.
Wirthstochter, *f.* krčmarova, krčmarska
Wisbaum, s. Felbahorn.
Wisbeere, *f.* (trešnja-)sitnica.
Wisch, *m.* izpirač, koster; (v. ein. Schrift), piskarija, šakopis.
Wischen, *v. n.* šmrcnuti, šmugnuti, šmignuti; es wischte mir aus der Hand, omaknu mi se iz ruke, izmigolji mi se iz ruke; —, *v. a.* brisati, obrisati; trti, otrti; sich den Schlaf aus d. Augen —, trti, ruljiti oči, da prodje san; die Nase —, nos ubrisati; seknuti se; an etwas —, brisati, čandrljati; s. Erwischen.
Wischer, *m.* brisač; brisalo; s. Wischkolben; (*fig.*) otirač, obrisač; Einem einen — geben, obrisati, osapunati, oprati koga; dati komu pod nos; einen — bekommen, dobiti otirač, dobiti po nosu.
Wischfang, *m.* hvatanje ptica na rúkovet.
Wischiwaschi, Wischwasch, s. Gewäsch.
Wischkätzchen, *n.* (Spiel), trka.
Wischkolben, *m.* čistilica (topovska).
Wischlappen, *m.* Wischtuch, *n.* otirač, otirak. [i kučine.
Wischwasch, *m.* blebet, brbljanje; trice
Wisent, *m.* tur.
Wismut, *m.* vismut.
Wismutasche, *f.* pepeo od vismuta; vismutan pepeo.
Wismutauflösung, *f.* otopljen vismut; vismutna otopina.
Wismutblüte, *f.* vismutan cvět.
Wismutbutter, *f.* Wismutchlorid, *n.* vismutan hlorid.
Wismuten, *adj.* vismutan.
Wismuterz, *n.* vismutovac.
Wismutglas, *n.* vismutno staklo.
Wismutkalk, *m.* s. Wismutasche.
Wismutkönig, *m.* vismutan kralj.
Wismutoxyd, *n.* vismutan kis.
Wismutsäure, *f.* vismutna kiselina.
Wismutstufe, *f.* vismutna ruda.
Wismutvitriol, *m.* vismutna galica.
Wismutweiß, *n.* vismutno bělilo.

Wispeln, Wispern, *v. n.* šaptati; šapnuti.
Wißbar, *adj.* alle —en Dinge wißen, znati sve, što se znati može.
Wißbegier(de), *f.* želja znanja; pohlepa za znanjem.
Wißbegierig, *adj.* radoznao; željan znati, učiti; s. Neugierig.
Wißbegierige, *m.* radoznanac; znalica; —, *f.* radoznanica.
Wißen, *v. a.* znati; er will Alles —, sve hoće da zna(de); ich weiß von nichts, neznam ništa; ich weiß mir keinen Rath, neznam šta ću; neznam šta bih; ich weiß es gewiß, za cělo znam (znadem); er weiß nichts darum, nezna za to; ich weiß es von ihm selbst, doznao sam od samoga njega; von sicherer Hand —, iz pouzdane ruke doznati; er weiß sich sicher, zna, da je sěguran; Einem etwas zu — thun, o(b)znaniti, javiti komu što; dati komu što na znanje; Einem etwas — lassen, učiniti, da iko što dozna; er will die Sache geendiget —, hoće, da se stvar dovrši; du sollst —, daß..., da znaš, da...; wer weiß wie nahe mir mein Ende, Bog zna, kada ću umrěti; weißt du was? znaš (šta)? ich weiß dir dafür keinen Dank, mala ti hvala; nehvala ti; ich weiß mich nicht zu erinnern, nemogu se sětiti, opomenuti; er weiß zu leben, umě življeti; (vermögen), moći.
Wißen, *n.* znanje; ohne sein —, bez njegova znanja; mit meinem —, da ja znam; meines —s war er nicht dort, u moje znanje nije ga bilo ondě; nach — und Gewißen, po duši; mein — ist gering, malo zna(de)m; das gesammte —, znanstvo.
Wißenschaft, *f.* znanost; schöne —, krasne i. lěpe znanosti; sich auf die —en legen, dati se na knjigu; die —en treiben, za naukom ići; ein Mann von vieler —, vrlo učen čověk; — von etwas haben, znati za što; etwas zur — einer Person bringen, obznaniti, javiti komu što.
Wißenschaftlich, *adj.* znanstven; učen.
Wißenschaftseifer, *m.* znanstvena revnost.
Wißenschaftskunde, *f.* naukoslovje.
Wißenschaftslehre, *f.* znanoslovje.
Wißenschaftswesen, *n.* književnost.
Wißensdurst, *m.* Wißenslust, *f.* pohlepa za naukom, znanjem i. na nauk.
Wißenswerth, Wißenswürdig, *adj.* vrědno znati; es ist —, vrědno je da naučiš.
Wißenszweig, *m.* grana znanstva; znanost.
Wissentlich, *adj.* (vorsätzlich), namišljen, nakanjen, hotinji; —, *adv.* znaduć; (vorsätzlich), naumice, hotice, navlaš; — habe ich Niemanden Unrecht gethan, hotomice nisam nikomu krivde učinio.

Digitized by Google

Wiſſer, *m.* znalac.
Wißgier, Wißluſt, ſ. Wißbegier.
Wißmuth, ſ. Wismut.
Wißthum, *n.* znanstvo.
Witfrau, ſ. Wittfrau.
Witherit, *m.* merotac (bridnjački).
Witterling, *m.* raztrošenac.
Wittern, *v. i.* ſ. Wettern.
Wittern, *v. a.* njušiti, šunjati, nanjušiti, onjušiti; (*fig.*) er hat ſich nicht mehr — laſſen, neima mu više traga.
Witterung, *f.* vrême; ſchöne —, pogoda; ſchlechte —, nepogoda, zla godina; wir bekamen eine ſchöne —, uvremenilo se je; (*mont.*) para, uzduh; (wdm.) njuh, njušenje; d. Hund hat — vom Haſen, pas njuši zeca. [vrême.
Witterungsblume, *f.* cvětak kazujući
Witterungskunde, *f.* pogodoznanstvo.
Witterungslehre, *f.* pogodoslovje, meteorologija.
Wittfrau, *f.* udova, udovica.
Witthum, *n.* udovština.
Wittmann, *m.* udovac.
Wittwe, *f.* udova, udovica; — werden, obudovljeti, ostati udovica; zur — machen, obudoviti; (*Vidua paradisea*), rajska udovica.
Wittwen- (in Zuſ.) udovički.
Wittwenblume, *f.* (*Scabiosa atropurpurea*), udovica.
Wittwencaſſe, *f.* udovička pěneznica.
Wittwengehalt, *m.* udovština, udovička plata.
Wittwengeſellſchaft, *f.* Wittweninſtitut, *n.* udovička oskrbionica.
Wittwenhaft, *adj.* udovički.
Wittwenhaus, *n.* udovište, udovička kuća.
Wittwenjahr, *n.* (prva) godina udovstva.
Wittwenleben, *n.* udovstvovanje.
Wittwenſchaft, *f.* udovstvo.
Wittwenſitz, *m.* udovište, udovički dvor.
Wittwenſtand, *m.* udovstvo; im —e leben, udovstvovati, udovovati.
Wittwenunterhalt, *m.* uzdržavanje udovice, udovičko; udovština.
Wittwer, *m.* udovac, udov; — werden, ostati udovac, obudovljeti.
Wittwerhaft, *adj.* udovski, udov.
Wittwerleben, Wittwerſchaft uſw. ſ. Wittwenleben uſw.
Witz, *m.* dosětljivost, domišljatost; (ein witziger Einfall), dosět, dosětak; das war ein elender —! nisi se baš dosětio!
Witzarm, *adj.* nedosětljiv.
Witzbold, *m.* dosětkar.
Witzelei, *f.* dosětkarenje.
Witzeln, *v. n.* dosětkariti.
Witzen, *v. n.* dosětkovati, dosěćati se.
Witzfunken, *m.* dosětak.
Witzig, *adj.* dosětljiv, dosětan, domišljat; ein —er Einfall, dosět, dosětak; etwas Witziges ſagen, dobro se (čemu) dosětiti; priklopiti.
Witzigen, *v. a.* opametiti, naučiti pameti.
Witzjagd, ſ. Witzelei.
Witzjäger, Witzler, ſ. Witzbold.
Witzkopf, Witzling, *m.* dosětljivac, domišljan, kučica.
Witzleer, Witzlos, *adj.* nedosětljiv.
Witzreich, *adj.* vrlo dosětljiv.
Witzwort, *n.* dosětljiva rěč; dosětak.
Wo, *adv.* gdě; — iſt er? gdě je? er muß doch — ſtecken, mora da je negdě; — immer, gděgod(ěr); gdě mu drago; er iſt — aus Dalmatien, on je od někuda iz Dalmacije; (v. d. Zeit), kad; es geſchah zu einer Zeit, — ich noch nicht überlegen konnte, to bi, dok sam se jošte s pameću borio; wann wird die Zeit kommen, — ich Euch wieder ſehen werde, kad će doći vrême, da ću Vas opet viděti; —, *conj.* — ich nicht irre, ako se nevaram.
Wobei, *adv.* kod koga, koje; kod čega; — lag es? kod čega je ležalo? — ich nur noch bemerken will, tome ću samo jošte primětiti.
Woche, *f.* sedmica, nedělja, tjedan; eine (ganze) — war er dort, bio je ondě nedělju danah; in fünftiger —, buduće nedělje; auf die —, do nedělje; es iſt meine —, moja je reda; —n, *pl.* babine; in die —n kommen, roditi, poroditi se; obabinjati se; ſie liegt in den —n, u babinah leži; in den —n ſterben, umrěti u porodjaju, u babinah.
Wochenarbeit, *f.* sedmični rad, posao.
Wochenbeſuch, *m.* babine; einen — abſtatten, na babine ići.
Wochenbett, *n.* ſ. Wochen.
Wochenblatt, *n.* sedmičnik, sedmica, nedělјnik, tjednik.
Wochenfieber, *n.* porodiljska groznica.
Wochengebet, *n.* svakdanja molitva.
Wochengeld, *n.* tjednica, sedmična plaća.
Wochengeſell, *m.* sedmičar, tjedničar.
Wochenkind, *n.* novorodjeno dětе.
Wochenkleid, *n.* sebična haljina.
Wochenlang, *adv.* cěle nedělje; više nedělјah danah.
Wochenlohn, *m.* ſ. Wochengeld. [jam.
Wochenmarkt, *m.* sedmični, nedělјni sa-
Wochenmenſch, *m.* običan čověk.
Wochenpredigt, *f.* svakdanja propověd.
Wochenſchrift, *f.* ſ. Wochenblatt.
Wochentag, *m.* dan nedělje, sedmice; ſ. Werktag.
Wochentagsarbeit, *f.* svakdanji posao.
Wochentagskleid, *n.* svakdanja, sebična haljina.
Wöchentlich, *adj.* nedělјni, sedmični; —, *adv.* svake sedmice, nedělje; svaki tjedan. [na nedělju.
Wochenweiſe, *adv.* sedmicom, nedělјom,

Digitized by Google

Wochenzahl, *f.* broj nedèljah.
Wochenzettel, *m.* sedmičnica, nedèljnica.
Wochenzimmer, *n.* ſ. Wochenſtube.
Wöchner, *m.* redar; čija je nedèlja.
Wöchnerin, *f.* redara, reduša; (Sechs—), porodilja, rodilja, rodilica, rodjača, babinjara.
Wodurch, *adv.* das Thor, — er einzog, vrata, na i. kroz koja je ulazio; das Mittel, — er das bewirkte, sredstvo, kojim je to uradio; (fraglich), kuda? — haben Sie dies bewirkt? čim ste to uradili?
Wofern, *conj.* ako; samo ako; ako samo.
Wofür, *adv.* za što; čemu; der Preis, — ich es bekam, cèna, za koju sam dobio; er iſt nicht das, wofür er ſich ausgibt, nije ono, čim se gradi; — hältſt du mich? šta misliš da sam? — haſt du es bekommen? pošto si dobio?
Woge, *f.* valina, val; die —n des Meeres, morsko valovje; ſ. Welle.
Wogegen, *adv.* proti čemu; proti komu; ein Grund, — ich Folgendes einzuwenden habe, razlog, kojemu evo ovo i. slèdeće prigovaram; — haſt du es eingetauſcht? za što si zamènio?
Wogen, *v. n.* valjati se, bibati se, talasati se; libati; (*fig.*) valjati se, vrvljeti; (von den Saaten), lelejati se, lelijati se.
Wogenbruch, ſ. Wellenbruch.
Wogend, *adj.* valovit; der —e Buſen, libajuće prsi, grudi.
Wogendrang, *m.* navala valovja.
Wogenfall, *m.* pad, padanje valovja.
Wogenförmig, *adj.* valast; poput valovah.
Wogengebirge, *n.* gore od valovja.
Wogengebräuſe, Wogengeräuſch, Wogengetöſe, *n.* šum valovah.
Wogenſchaum, *m.* pěna od valovja.
Wogenſchlag, *m.* poput valovja.
Wogicht, ſ. Wogenförmig.
Wogig, *adj.* valovit.
Woher, *adv.* odkuda, odkud, odakle, odkale; — immer, odkudagod(ěr), odkuda mu drago.
Wohin, *adv.* kamo; — immer, kamogod(ěr), kud mu drago; — iſt er gegangen? kud podje? wo hat ſie das Geld hin? kamo je dèla novce? — ich mein Ohr wenden mag, na kojugod stranu uši okrenem; wo geht die Reiſe hin? kamo si pošao? kamo ćeš? (kamo ste pošli?) (ſpr.) ako Bog da si zaputio? ako Bog da? man ſieht ſchon, wo er hinwill, vidi se već, kamo smèra i. šiba.
Wohinter, *adv.* za koji, koju, koje; za cim; die Wand, — er geſteckt hat, zid, za kojim je bio; — hatteſt du dich verſteckt? za što si se skrio?
Wohl, *adj.* dobro; das thut mir —, to mi godi; ſie ſieht ſehr — aus, zdrava je u licu; — zu Muthe, ſ. Muth; mir iſt —, dobro mi je; ich befinde mich —, dobro sam, zdrav sam; er iſt nicht — auf, nije vele dobar, nèšto je nalošt; malo je bolestan, nèšto je bolestan; mir iſt am —ſten, wenn ich allein bin, najvolim sam biti; — bekomme es dir! bilo ti na zdravlje! es gefällt mir hier —, ovdè mi se dopada; es geht mir —, dobro mi je; wenn es dir — geht, kad budeš u dobru; daran thun Sie —, pravo činite, radite; das war — gethan, pravo uradi, učini; ich kenne ihn mehr als zu —, (ſpr.) znam šta u njem leži; ich meine es — mit dir, dobro mislim po te; mòge es dir immer — gehen! srećan bio, kud hodio! leben Sie —! s Bogom ostajte! s Bogom! ſchlafen Sie —! laka noć! — mir! blago meni! wie — iſt es mir! blažko li si meni! blagoš meni! nun —, dobro; ganz —, vrlo dobro; ja —, da da; da bogme; jest jest; ich weiß —, was du ſagen willſt, znam ju, šta hoćeš da kažeš; wann wird er — kommen? kad-li će doći? glauben Sie —? bi-li věrovali? mislite-li? ich möchte — wiſſen, baš bih rad znao; ich glaube es —, věrujem; es kann — ſein, može biti; ich habe ihn — geſchlagen, aber uſw. istina, ja sam ga udario, ali itd.; heute nicht, aber — morgen, danas ne, već sutra; Sie wollen doch — nicht ſchon gehen, bar nećete već otići; es iſt — ein Jahr her, daß ..., ima doista godina danah, što ..; das will ich — meinen, da kako.
Wohl, *n.* blago, dobro; sreća; die Eltern wünſchen das — ihrer Kinder, roditelji žele dobro dèci.
Wohlachtbar, *adj.* veleštovan.
Wohlan, *int.* deder, ded, nude, de, dela; hajd; —, wir gehen alſo, dobro dakle, idemo.
Wohlanſtändig, *adj.* pristojan.
Wohlanſtändigkeit, *f.* pristojnost.
Wohlauf, *adv.* — ſein, zdrav biti; ſ. Wohlan.
Wohlbedacht, *adj.* dobro razmišljen, promotren.
Wohlbedächtig, *adj.* vrlo oprezan, opazan.
Wohlbefinden, *n.* zdravlje, zdravljice.
Wohlbegabt, *adj.* velo nadaren; bogat.
Wohlbehagen, *n.* goj, lest, dovolje.
Wohlbehalten, *adj.* čitav i zdrav, zdrav zdravcit; ſie ſtiegen — aus Land, izidjoše živi na kraj.
Wohlbehangen, *adj.* (wdm.) klempav.
Wohlbekommen, ſ. Wohl.
Wohlbeleibt, *adj.* životan, gojan, tovan, debeo.
Wohlbeleſen, *adj.* er iſt —, mnogo je čitao.
Wohlberechnet, *adj.* dobro proračunan.
Wohlberedſamkeit, *f.* besědljivost.

Digitized by Google

Wohlberedt, *adj.* besédljiv, réčit.
Wohlbeschaffen, *adj.* u dobru stanju; čitav; neoštećen.
Wohlbestanden, *adj.* (Forstw.) drvan.
Wohlbetagt, *adj.* vremenit, vremešan.
Wohlbewußt, *adj.* er ist sich —, dobro
Wohlduft, *m.* miris. [zna.
Wohledel, Wohledelgeboren, *adj.* plemenit, blagorodan; Euer Wohledlen, plemeniti gospodine.
Wohlehrwürde, *f.* velečastnost; Euer —n, velečastni gospodine.
Wohlerfahren, *adj.* vrlo vešt.
Wohlergehen, *n.* sreća, zdravlje; boljak.
Wohlerhalten, *adj.* neoštećen, u dobru
Wohlerwogen, *f.* **Wohlbedacht**. [stanju.
Wohlerzogen, *adj.* dobro uzgojen, odhranjen.
Wohlfahrt, *f.* dobro, sreća, blagostanje.
Wohlfahrtsausschuß, *m.* odbor sigurnosti.
Wohlfeil, *adj.* cěni, jevtin; — werden, počěniti, pojevtiniti; eine —e Zeit, jevtinoća. [noća.
Wohlfeile, Wohlfeilheit, *f.* cěnoća, jevti-
Wohlgeartet, *adj.* dobroćudan, blagoćudan, ljudski. [uzrasta.
Wohlgebaut, **Wohlgebildet**, *adj.* lěpa stasa,
Wohlgeboren, *f.* **Wohledel**.
Wohlgedeihen, *n.* napredak, uspěh.
Wohlgefallen, *n.* povolja, dopadanje; er hat daran —, dopada mu se; godi mu; thue nach meinem —, ugadjaj mi; ich habe an ihm —, po volji mi je.
Wohlgefällig, *adj.* povoljan, blagomio.
Wohlgefühl, *n.* goj.
Wohlgehen, *f.* **Wohlergehen**.
Wohlgekleidet, *adj.* dobro obučen.
Wohlgelaunt, *adj.* dobre volje.
Wohlgelegen, *adj.* na zgodnu městu.
Wohlgelehrt, *adj.* veleučen.
Wohlgelungen, *adj.* za rukom pošao; ein —es Bild, sasvim pogodjena slika.
Wohlgemeint, *adj.* dobrohotan; dobru smerajući; dobro želeći.
Wohlgemuth, *adj.* dobre volje, vesco.
Wohlgemuth, *m.* (*Origanum vulgare*), vranilovka, mravinac, vranilova trava.
Wohlgenährt, *adj.* gojan, ugojen.
Wohlgeneigt, *adj.* naklonjen, (blagonaklonjen); f. **Wohlgewogen**.
Wohlgenuß, *m.* naslada.
Wohlgeordnet, *adj.* dobro uredjen.
Wohlgerathen, *adj.* obilan, rodan; (wohlgelungen), dobro pošao za rukom; ein —es Kind, čestito, vrsno dete.
Wohlgeruch, *m.* milodah, blagodah, miris; einen — verbreiten, mirom mirisati; miriti.
Wohlgeschmack, *m.* ukusnost, smašnost, slastnost. [misleći.
Wohlgesinnt, *adj.* o dobru misleći, dobro
Wohlgesittet, *adj.* ljudski; blagoćudan.
Wohlgestalt, *f.* lěpoličnost; lěpota.
Wohlgestaltet, *adj.* lěpa lika, stasa; lě-
Wohlgeübt, *adj.* dobro uvěžban. [polik.
Wohlgewählt, *adj.* dobro i. kako valja izabran.
Wohlgewogen, *adj.* naklonjen, prijazan; Einem — sein, imati koga u volji.
Wohlgewogenheit, *f.* naklonost, prijazan *f.*
Wohlgezielt, *adj.* dobro zaměren.
Wohlgezogen, *f.* **Wohlerzogen**.
Wohlhabend, *adj.* imućan, imutan, imašan.
Wohlhabende, *m.* imatnik, imućnik.
Wohlhabenheit, *f.* imućnost, imašnost.
Wohlhabig, *f.* **Wohlhabend**.
Wohlig, *adj.* blažak; wie — ist es mir! blažko-li si meni!
Wohlklang, *f.* **Wohllaut**.
Wohlklingend, *adj.* lěpo zvoneći.
Wohllaut, *m.* blagoglasje.
Wohllauten, *v. n.* blago, ugodno glasiti.
Wohllautend, Wohllautig, *adj.* blagoglasan.
Wohlleben, *v. n.* razkošno, dobro življeti.
Wohlleben, *n.* razkošje, razkošan život.
Wohllöblich, *adj.* slavan.
Wohlmeinen, *n.* dobrohotnost.
Wohlmeinend, *f.* **Wohlgemeint**.
Wohlmeinung, *f.* mnenje.
Wohlmuth, *m.* dobra volja.
Wohlmüthig, *adj.* dobre voljc.
Wohlredend, *adj.* lěporek; e. —er Mensch, lěporěčica.
Wohlredenheit, *f.* lěporěčje, lěporěčitost.
Wohlriechend, *adj.* mirisan, mirisav, mirišljiv.
Wohlruhend, Wohlschlafend, *adj.* mirno, tiho spavajući.
Wohlschmack, *f.* **Wohlgeschmack**.
Wohlschmeckend, *adj.* tečan, ukusan.
Wohlsein, *n.* zdravlje; auf eines Andern — trinken, piti u čije zdravlje; dein —! zdrav budi! zdrav da si mi!
Wohlstand, *m.* blagostanje, bogatstvo; sreća; im —e leben, imućan, bogat biti; dobro stajati; Einen in — versetzen, obogatiti koga; (Anstand), pristojnost; der Garten befindet sich im —e, vrt (bašča) je u dobru stanju; f. **Meisterwurz**.
Wohltage, *pl.* lěpi, dobri dani.
Wohlthat, *f.* dobročin, dobročinstvo; Einem eine — erzeigen, učiniti komu dobro; er empfing von mir viele —en, mnogo sam mu dobra učinio; ein faltes Bad in großer Hitze ist eine wahre —, mrzla kupelj na vrućini vrlo godi.
Wohlthäter, *m.* dobročinac, dobrotvor.
Wohlthätig, *adj.* dobro čineći, dobrotvoran. [tvornost.
Wohlthätigkeit, *f.* dobročinstvo, dobro-
Wohlthätigkeitsanstalt, *f.* dobrotvorni zavod. [družtvo.
Wohlthätigkeitsverein, *m.* dobrotvorno

Digitized by Google

Wohlthätigkeitszweck, *m.* dobrotvorna namëra.
Wohlthuend, *adj.* dobro činećí; (angenehm), godeći, ugodan.
Wohlthuer, ſ. Wohlthäter.
Wohlthun, *v. n.* (Gutes thun), dobro činiti, tvoriti; (angenehm ſein), goditi; (nützlich ſein), koristiti, hasniti, pruditi; das thut mir nicht wohl, to mi nečini dobro; ſich —, *v. r.* ugadjati si; častiti se.
Wohlthun, *n.* dobročinstvo, dobrotvor-
Wohltönend, *adj.* blagoglasan.
Wohlverdient, *adj.* (posve) zaslužen; ein —er Mann, vele zaslužan čověk.
Wohlverhalten, *n.* dobro vladanje, ponašanje.
Wohlverhaltungszeugniß, *n.* svědočba o dobru vladanju.
Wohlverlei, *m.* (*Arnica*), veprovac, brdjanka, moravka.
Wohlverſtanden, *adj.* dobro razumljen; —, *adv.* da znaš.
Wohlverwahrt, *adj.* dobro sahranjen, spravljen.
Wohlweiſe, *adj.* velemudar.
Wohlweislich, *adv.* vrlo mudro.
Wohlwiſſend, *adj.* dobro znajući, znadući.
Wohlwollen, *v. n.* dobro (komu) želëti.
Wohlwollen, *n.* dobrohotnost, dobrostivost.
Wohlwollend, *adj.* dobrohotan, dobrostiv.
Wohlziemend, *adj.* pristojan.
Wohnbar, *adj.* das Haus iſt — o. in —em Zuſtande, u ovoj se kući može stanovati, prebivati.
Wohnbarkeit, *f.* stanovljivost.
Wohnbeſtandtheil, *m.* dël stana; die —e eines Hauſes, dëlovi stanovah (kvar-
Wohnbett, *n.* brlog. tirah).
Wohnen, *v. n.* in der Stadt —, u gradu življeti; in einem Hauſe —, u kući stanovati, prebivati, stajati, nastavati, obitavati; wo wohnt er? gdě stoji, sědi, stanuje? ſchlecht —, imati zločest, hrdjav stan.
Wohner, ſ. Bewohner.
Wohngebäude, *n.* kuća, dom.
Wohnhaft, *adj.* stanujući, obitavajući, prebivajući; — ſein, ſ. Wohnen; ſich — niederlaſſen, nastaniti se, naseliti se.
Wohnhaus, ſ. Wohngebäude.
Wohnloch, *n.* kućerina.
Wohnort, Wohnplatz, *m.* prebivalište, obitalište, stan; ſeinen — ändern, preseliti se, pretresti se.
Wohnpartei, *f.* ukućanin.
Wohnſitz, *m.* postojbina; ſ. Wohnort; ſeinen — aufſchlagen, nastaniti se, naseliti se.
Wohnſtatt, Wohnſtätte, *f.* ſ. Wohnort.
Wohnſtube, *f.* soba, odaja*.
Wohnung, *f.* stan, stanbina, konak*; kvartir; — bei Jemand nehmen, nastaniti se kod koga.
Wohnungs-Aufkündigung, *f.* odkaz stana.
Wohnungs-Beſtandtheil, ſ. Wohnbeſtand-
Wohnungslos, *adj.* bez stana. theil.
Wohnzimmer, *n.* ſ. Wohnſtube.
Woiwode, *m.* vojvoda.
Woiwodſchaft, *f.* vojvodstvo, vojvodovina.
Wol, ſ. Wohl. bolta*.
Wölbbogen, *m.* obluk od svoda; svod,
Wölben, *v. a.* svesti, svoditi, boltati*, voltati; ſich —, *v. r.* (*fig.*) uzvijati se; (v. ein. Geſchwür), napeti se, naduti se.
Wölbſtein, *m.* opeka za svod, svodovac.
Wölbſtütze, *f.* baba.
Wölbung, *f.* svod, bolta*, volta; die — machen, svoditi, svesti.
Wölbungsziegel, *m.* opeka za svod, svo-
Wolf, *m.* vuk, kurjak*; ein junger —, vučić; (*coll.*) vučad; (ſpr.) der — frißt auch von gezählten Schafen, i brojene ovce vuk jede (a kamo-li nebrojene); wenn man vom —e ſpricht, ſo kommt er gerannt, mi o psu, a pas te na vrata; wer unter Wölfen iſt, muß mit ihnen heulen, u kakvo kolo dodješ, onako i igraj; es beißt kein — den andern, vuk na vuka ni u gori neće; der — ändert das Haar und bleibt wie er war, vuk dlaku mënja, ali ćudi nikada; (Bienen—), trlac; (*Gasterosteus*), balavac; (Bauw.) slëme; (Bär), malj; (Lehre), grablica; (Feuer—), buknuće; (ein Geſchwür), vukojedina; (eine Hautentzündung), utrs, vuk; ſich einen — gehen, ojesti se, otrti se, ogužati se; ſich einen — reiten, natući se.
Wolfangel; Wolfart, ſ. Wolfeiſen; Wolfram.
Wolfbach, *m.* izpust, preteka, odtoka.
Wolfbaſt, *m.*; Wolfbeere, *f.* ſ. Kellerhals; Wolfkirſche.
Wolfbeißig, *adj.* od vuka ujeden.
Wolfbohne, *f.* ſ. Feigbohne; (*Lupinus*),
Wölfchen, *n.* vučić, kurjačić. [vučak.
Wolfdorn, *m.* (*Lycium*), kustovnik.
Wolfeiſen, *n.* vučja gvoždja. niti se.
Wolfen, *v. n.* kotiti se; (v. Hünd.) šte-
Wolffang, *m.* vukolovina; auf den — gehen, ići loviti vuke; (Zahn), vučji
Wolfſinder, *m.* vučar. [zub.
Wolfiſt, ſ. Bovist.
Wolfſuchs, ſ. Steppenfuchs.
Wolfgarn, *n.* vukoloviště.
Wolfgerſte, *f.* ſ. Haarmoos.
Wolfgrau, *adj.* sěr (kao vuk).
Wolfgrube, Wolfgruft, *f.* vučja jama, vučionica.
Wolfhund, ſ. Steppenfuchs.
Wolfhunger, *m.* trpija; pasji glad; ich habe einen —, gladan sam kao vuk.
Wölfin, *f.* vučica, kurjačica. [vučke.
Wölfiſch, *adj.* vučki, kurjački; —, *adv.*

Digitized by Google

Wolfsjagd, *f.* lov na vuke, vučji lov; wir gehen auf eine —, idemo na vuke.
Wolfskasten, *m.* vučji kovčeg.
Wolfskirsche, *f.* (*Atropa Belladonna*), paskvica, devesin; s. Einbeere.
Wolfslinge, *f.* vukovac.
Wolfskraut, *n.* (*Aconitum Lycoctonum*), crljivača, preoběd.
Wolfsmensch, *m.* vukodlak.
Wolfsmütze, *f.* vuči-kapa, vučetina.
Wolfram, *m.* žel, volfram.
Wolfram—, s. Scheel—.
Wolfriß, *m.* vukoderina.
Wolfssaite, *f.* vučja žica, tetiva.
Wolfsauge, s. Katzenauge.
Wolfsbalg, *m.* vučina, vučja koža.
Wolfsbein, *n.* s. Wolfsfuß. [usw.
Wolfsbohne, Wolfseisen usw. s. Wolfbohne
Wolfsbrut, *f.* vučad, vučje leglo.
Wolfsschein, *m.* s. Wolfsgesicht.
Wolfsschote, *f.* (*Lathyrus latifolius*), širolista grahorica.
Wolfsschrot, *m.* dramnjak, furmenjak.
Wolfsfarbe, *f.* sěrost.
Wolfsfarbig, *adj.* sěr. [Herzgespann.
Wolfsfuß, *m.* (*Lycopus*), vučja šapa; s.
Wolfsgebiß, *n.* vučji zubi; (b. Pferd.) vučje žvale.
Wolfsgeheul, *n.* vučje vijanje.
Wolfsgesicht, *n.* (*Lycopsis*), krivošija.
Wolfsgrau, s. Wolfsfarbig.
Wolfsgrube usw. s. Wolfgrube.
Wolfshaar, *n.* vučja dlaka.
Wolfshaut, *f.* vučina, vučetina, kurjačina, vučja koža.
Wolfshund, Wolfshunger, Wolfsjagd, s. Wolfhund usw. [vučad.
Wolfsjunge, *n.* vučić, kurjačić; (*coll.*)
Wolfsklaue, *f.* s. Bärlapp.
Wolfsmagen, *m.* (*fig.*) er hat einen —, nemože ga čověk zajaziti.
Wolfsmilch, *f.* vučje mlěko; (*Euphorbia*), mlěčer, kačje i. zmijino mlěko, kačnjak.
Wolfsmilchschwärmer, Wolfsmilchvogel, *m.* (*Sphynx euphorbiae*), mlěčernjak.
Wolfspelz, *m.* vučja žuba; s. Wolfshaut; (*fig.*) den — anlegen, izvrnuti kožuh naopako.
Wolfsrauch, s. Flockenstreuling.
Wolfsturmhut, *m.* s. Wolfkraut.
Wolfstrappe, *f.* s. Herzgespann.
Wolfswamme, *f.* vučja potrbušina.
Wolfszahn, *m.* vučji zub; s. Hundszahn; (Wb.) volovina.
Wolfwurz, *f.* s. Wolfkraut.
Wölfchen, *n.* oblačić; (im Auge), mrena.
Wolke, *f.* oblak; eine — zieht heran, navlači se, zapoděnu se oblak na nebo; es zogen —n am Himmel, pognaše se po nebu oblaci; es sammeln sich schwarze —n, oblaci se natuštavaju.
Wölken, sich, *v. r.* oblačiti se, naoblačiti se; (*fig.*) mrštiti se, namrštiti se.
Wolkenan, *adv.* nebu pod oblake.
Wolkenartig, *adj.* oblačast.
Wolkenbacke, *f.* (*Conus striatus*), prutarasti čunjac.
Wolkenbahn, *f.* putanja oblakah.
Wolkenbeladen, *adj.* naoblačen.
Wolkenbruch, *m.* prolom oblaka; ploha; wir hatten einen —, oblak se je bio provalio.
Wolkendecke, *f.* pokrov od oblakah.
Wolkenflor, *m.* koprena od oblaka.
Wolkenflug, *m.* let oblakah.
Wolkenfrei, *adj.* vedar.
Wolkenführer, *m.* grabancijaš.
Wolkengebild, *n.* oblak.
Wolkengestalt, *f.* lik oblaka. [kah.
Wolkengetümmel, *n.* žurba, vreva oblaWolkenhimmel, *m.* naoblačeno nebo.
Wolkenhoch, *adj.* do oblakah. [oblaka.
Wolkenleer, Wolkenlos, *adj.* vedar, bez
Wolkenmeer, *n.* more od oblakah.
Wolkensammelnd, *adj.* skupljajući, natuštavajući oblake.
Wolkensäule, *f.* stup od oblakah.
Wolkensaum, *m.* rub i. okrajac od oblaka.
Wolkenschleier, *m.* koprena od oblakah.
Wolkenschnitt, *m.* oblačnica.
Wolkenstimme, *f.* glas iz oblakah.
Wolkentanz, *m.* igranje oblakah.
Wolkenthron, *m.* prěsto(l) od oblakah.
Wolkenumgossen, *adj.* oblaci obavit; u oblake zavit. [oblake.
Wolkenwärts, *adv.* (*poët.*) nebu pod
Wolkenzug, *m.* hod oblakah.
Wolkig, *adj.* oblačan, naoblačen.
Wollähnlich, *adj.* vunast. [s. Wollzeug.
Wollarbeit, *f.* vuneno dělo; vunarstvo;
Wollarbeiter, *m.* vunar.
Wollbaum, *m.* (*Bombax*), pamučnjak; (*Eriodendrum*), vunovac. [benalac.
Wollbereiter, *m.* pripravljač vune, gre-
Wollbereitung, *f.* pripravljanje, prigotavljanje vune.
Wollblume, *f.* (*Anthyllis vulneraria*), ranjenik; s. Wollkraut.
Wollbogen, s. Fachbogen.
Wolldecke, *f.* bělj, gunj, guber, čebe.
Wolldistel, *f.* (*Eryngium campestre*), kotrljan.
Wolldorn, *m.* (*Bombax*), pamučnjak.
Wolle, *f.* vuna; (spr.) er hat dabei keine — gesponnen, nije ondě zakovao patarice.
Wollen, *adj.* vunen; od vune.
Wollen, *v. a.* hotěti, htěti; bald will er, bald will er nicht, sad hoće, sad neće; sad mu se hoće, sad mu se neće; wollte Gott, daß es geschehe, da Bog dà i. Bog dao, da se to sbude; so Gott will, ako Bog dà; ako Bog htio bude; so lange Gott will, dokle htěla volja Božja; er will nun einmal durch-

Digitized by Google

aus nicht, neće, te neće; die Gesetze — es so, zakoni to zahtěvaju; diese Arbeit will Zeit haben, ovomu poslu hoće se vremena; was willst du? šta ti se hoće? šta želiš? was — Sie haben? šta želite? ich will essen, hoću da jedem; ich will lieber warten, volim čekati; er will nicht daran, neće mu se toga prihvatiti, latiti; er mag wohl oder übel —, il mu se hoće, il neće; hoćeš, nećeš; Einem übel —, zlo želěti komu; wollten Sie es wohl thun? bi-li to učinili? wollten Sie wohl die Güte haben? bi-li imali ljubav? — Sie mir das Buch senden, izvolite mi knjigu poslati; wir — noch ein wenig warten, počekat ćemo jošte malko; was will das sagen? šta će to reći? er will sterben, hoće da umre; umire; er will es selbst gehört haben, kaže, da je sam čuo; wo will er soviel Geld hernehmen? gdě će i. kako će smoći tolike novce? es will mir nicht einfallen, nemože mi u glavu doći; Sie mögen sagen, was Sie —, govorili šta Vam drago; so viel du willst, koliko ti drago; dem sei wie ihm wolle, bilo kako mu drago; es will mir scheinen, čini mi se; kazao bih; ich will nicht hoffen, daß Sie es thun werden, nadam se, da toga neće učinitl; der Zufall wollte, nameра (ga) naměrila; sein Unglück wollte, nesreća ga je nanèla; ich will kommen, doći ću; zu wem — Sie? koga tražite? koga bi radi? (spr.) wenn nicht wie wir —, so doch wie wir können, ako nemožemo kako hoćemo, a mi ćemo kako možemo.

Wollen, *n.* hotěnje; volja.

Wöllen, *v. n.* bljuvati.

Wollenbaum, *m.* (*Populus nigra*), jagnëd.

Wollendruckerei, *f.* tiskanje vunine; tiskarnica vunine.

Wollenfärberei, *f.* mašćenje vune; mastionica vune.

Wollengarn, *n.* vunena predja; gefärbtes —, vunica, gradjevina.

Wollenhaupt, *n.* s. Wollkopf.

Wollenkäfer, *m.* (*Mordella*), štipavica.

Wollenkleid, *n.* vunena haljina.

Wollenkorn, Wollenkraut, s. Wollkraut.

Wollenthier, Wollenvieh, *n.* vunarica.

Wollenwaare, *f.* vunina, vunena roba.

Wollenweber, *m.* vunar.

Wollenwerk, *n.* vunina. [sukniště.

Wollenzeug, *m.* vunen latak, vunina,

Wolletragend, *adj.* runav.

Wolleule, *f.* (*Phalaena leporina*), zečić.

Wollfärber, *m.* mastilac (bojadžija) vune.

Wollfeder, *f.* pah, mah.

Wollfell, *n.* runo.

Wollflocke, *f.* pahalj od vune.

Wollgarn, *n.* vunena predja.

Wollgras, *n.* (*Eriophorum*), větrogon, suhopernik; (*Gnaphalium*), smiljo.

Wollhaar, *n.* vunasta kosa i. dlaka.

Wollhandel, *m.* trgovina vunom; einen — treiben, trgovati vunom.

Wollhändler, *m.* trgovac vune.

Wollicht, *adj.* vunast; (*fig.*) mekan.

Wollig, *adj.* vunat, vunast.

Wollkamm, *m.* greben. [benalja.

Wollkämmer, *m.* grebenalac; —in, *f.* gre-

Wollklette, *f.* (*Arctium tomentosum*), vunasti čičak.

Wollkopf, *m.* runoglavac; (*Eriocephalus*), runoglavka.

Wollkrämpel, s. Krämpel.

Wollkrämpler, *m.* gargaš.

Wollkraut, *n* (*Verbascum*), divizma.

Wollkrauteule, *f.* (*Phalaena verbasci*), divizmenjak.

Wollmagazin, *n.* vunara.

Wollmarkt, *m.* vunarište.

Wollmesser, *m.* vunoměr.

Wollmotte, s. Wolleule.

Wollpelz, *m.* runeno krzno.

Wollrad, *n.* kolovrat za vunu.

Wollreich, *adj.* vunat.

Wollsack, *m.* vreća za vunu; (ein Sack voll Wolle), vreća vune; (ein wollener Sack), vunena vreća; (*fig.*) er fiel wie ein —, pade kao panj.

Wollsame, *m.* (*Bombax*), pamučnjak.

Wollsammt, *m.* vunena kadifa, vunen baršun. [sušac.

Wollschabe, *f.* (*Tinea pellionella*), tarica,

Wollschere, *f.* ovčje nožice (makaze,

Wollschläger, *m.* pucar. [škare).

Wollschur, s. Schafschur.

Wollschweber, *m.* (*Bombylius*), vunatica.

Wollspinner, *m.* vunoprelac; —in, *f.* vunoprelja.

Wollspinnerei, *f.* prediliště vune.

Wollstreicher, s. Wollkämmer.

Wollust, *f.* (Wonne), naslada, razkoš, slast; (Geilheit), pohotljivost; ljubostrašće, razbluda, bludilo; sich in Wollüsten wälzen, bludovati.

Wollustathmend, *adj.* razbludan.

Wollustbecher, *m.* bludilo.

Wollustdiener, *m.* razbludnik.

Wollustfreude, *f.* Wollustgenuß, *m.* razbludna slast.

Wollüstig, *adj.* razbludan, bludan, ljubostrastan, pohotljiv.

Wollustleben, *n.* bludovanje. [bludnik.

Wollüstling, *m.* nasladnik; bludnik, raz-

Wollustschwester, *f.* bludnica.

Wollustseuche, s. Lustseuche.

Wollusttaumel, *m.* razbludna mamura.

Wollusttrunken, *adj.* opojen razbludom.

Wollvieh, Wollwaare usw. s. Wollenvieh

Wollwäsche, *f.* pranje, perilo vune. [usw.

Wollwäscher, *m.* perilac vune.

Digitized by Google

Wollweide, *f.* (*Salix lanata*), vunasta
Wollzeug, ſ. Wollenzeug. [vrba.
Wollzwirn, *m.* vunica.
Wolverlei, ſ. Wohlverlei. [bat.
Wombat, *m.* (*Phascolomys*), noktaš, vom-
Womit, *pron.* s čim, čim(e).
Wonach, *pron.* po čem; po kojem; po kojoj; dieß iſt das Muſter, — ich gearbeitet habe, evo pregledalice, po kojoj sam radio.
Woneben, *pron.* pokraj kojega, čega; die Kirche, — das Haus ſtand, crkva, do koje je kuća bila.
Wonicht, *conj.* ako ne; inače, drugačije.
Wonne, *f.* slast, razkoš, razkošje; milina; — der —n, najveća slast.
Wonnebecher, *m.* čaša razkošja.
Wonneblick, *m.* sladak pogled.
Wonnefunkelnd, *adj.* kreseć se od slasti.
Wonnegefühl, *n.* razkošje, sladka ćut.
Wonnelächeln, *n.* sladak posmĕh.
Wonnelächelnd, *adj.* sladko se smĕšeći.
Wonneleer, **Wonneloš**, *adj.* bez slasti, radosti.
Wonnemeer, *n.* more slasti, razkošja.
Wonnemonat, *m.* svibanj, maj.
Wonnerauſch, *m.* mamura od razkošja.
Wonnereich, *adj.* razkošan, slastan.
Wonnestunde, *f.* slastan, razkošan čas.
Wonnetag, *m.* dan slasti, radosti.
Wonnetrunken, *adj.* opojen, omamljen slašću, razkošjem.
Wonnevoll, *adj.* prerazkošan, preslastan.
Wonnezeit, *f.* razkošno, slastno vrĕme.
Wonnig, **Wonniglich**, *adj.* slastan, raz-
Woog, *n.* vuc. [košan.
Woppe, ſ. Rispe.
Woran, *pron.* na kojem, na kojoj; na čem; ich weiß nicht — ich bin, neznam kako sam; ich weiß wohl, — es liegt, znam ja, što je uzrok; — haſt du mich erkannt? po čem si me poznao?
Worauf, *pron.* na čem; na kojem; — ſitzt er? na čem sĕdi? — wartet er? što čeka?
Woraus, *pron.* iz čega, iz kojega; — iſt das? česovo je to? — iſt das ausgeſchrieben? odkuda je to izpisano?
Worein, *pron.* u koji, koju, koje; u što; — ſoll ich es thun? u što da metnem? kamo da metnem?
Worfeln, *v. a.* vijati, ovijati, izvijati.
Worfler, *m.* vijač.
Worfmaſchine, *f.* vijalo.
Worfſchaufel, *f.* vijaća lopata.
Worftenne, *f.* vijalište, vijaće gumno.
Worgen, ſich, *v. r.* daviti se, gušiti se.
Worin, *pron.* u kojem, u kojoj; u čem; das Haus, — ich wohne, kuća, u kojoj stanujem, prebivam.
Wornach, ſ. Wonach.

Wort, *n.* rĕč; von — zu —, od rĕči do rĕči; od slova do slova; machen Sie nicht ſo viel —e, nemojte pustosloviti; nemojte diljiti rĕči; nemojte razmetati toliko rĕčih; viele —e machen, rĕči trajati zaman; provoditi rĕči u dugo; ein hochtrabendes —, rĕčina; ein unanſtändiges —, nebeseda; mit wenigen —en etwas ſagen, kazati što u malo rĕčih; durch —e, rĕčmi; das ſind leere —e, to je pustoslovje, to su puste i. prazne rĕči; glauben Sie meinen —en, vĕrujte, što Vam kažem; vĕrujte mi; etwas mit dürren —en ſagen, kazati što od komada; —e mit Jemand wechſeln, rĕčati se s kim; ſie wechſelten einige —e mit einander, rĕč dvĕ rekoše jedan drugomu; er iſt von wenig —en, malo govori; ohne ein — zu ſagen, bez rĕči; er ſprach kein —, nereče rĕči; er erwiederte kein —, on ni rĕči; neučini rĕči; kein — entfloß ihren Lippen, neproslovi rĕčce; man kann kein — aus ihm herausbringen, nemože čovĕk od njega rĕči odbiti; man hört von ihm kein freundliches —, čovĕk od njega nečuje lĕpe rĕči; ich habe Ihnen nur zwei —e zu ſagen, ich habe ein — mit Ihnen zu ſprechen, imam s Vami rĕč besĕditi; das -- führen, govornik biti; er hat das —, na njem je reda besĕditi i. govoriti; er nahm das —, prihvati rĕč; progovori, prosbori; das letzte — haben, poslĕdnji govoriti; ein — gab das andere, rĕč po rĕč, dok...; Einem das — reden, govoriti za koga, zagovarati koga; ein gutes — findet eine gute Statt, tko lĕpo pita, lĕpo mu se odgovara; auf Jemandes — bauen, uzdati se u čiju rĕč; Einem in das — fallen, presĕći i. zakršiti komu rĕč; uletĕti komu u rĕč; vergeſſen Sie Ihr — nicht, nezabudite na kojoj ste; er ließ ihn nicht zum —e kommen, nedade mu proslovi; nedade mu bĕla zuba pomoliti; laſſet mich zu —e kommen, dajte da i ja malo promeljem; er hat mir d. — von der Zunge weggenommen, cvĕtahu mi usta, da to rečem; das iſt ein vernünftiges —, u srebro ti se okovala! ein — zu ſeiner Zeit geredet, rĕč u svoje vrĕme; ich habe auch ein — dabei zu ſagen, i moja se mora poslušati; Ihr — in Ehren, čast i poštenje svakomu; mit einem —e, es wird nichts daraus, u jednu rĕč, jednom rĕči, od toga neće biti ništa; auf ein — gehorchen, odmah posluhnuti; es iſt kein — über meine Lippen gekommen, nisam ni zaustio; (spr.) —e füllen den Sack nicht, prazne rĕči džepa nepune; ſchöne —e helfen viel, lĕpa rĕč gvozdena vrata

Digitized by Google

otvara; ein gutes — einlegen, pribosti dobru rěč za koga; bei jedem zweiten —e, na svaku drugu rěč; es entschlüpfte ihm ein unbedachtsames —, izmače mu se i. uteče mu nesmotrena rěč; das — Gottes, rěč Božja; (Versprechen), rěč; Einem sein — geben, zadati komu rěč; dati komu věru; sein — halten, održati rěč; svěrovati; stati na rěči; biti od besěde; svěriti; sein — brechen, nestati na rěči; pogaziti věru; sein — zurücknehmen, udariti natrag od svoje rěči; er hält nie sein —, (spr.) drži rěč kao rešeto vodu; Einen beim —e halten, uhititi koga u rěči; ich halte dich beim —e, hvatam te u rěči; ein Mann von —, čověk od besěde; er ist ein Mann von —, što reče, neporeče; drži věru kao oči u glavi; bist du ein Mann von —? jesi-li od besěde? jesi-li tvrde věre? (Sprichwort), rěč; s. Losung; (spr.) —e schlagen kein Loch in den Kopf, ako rekoh, neposěkoh.

Wortabkürzung, *f.* pokrata, prikrata rěči.
Wortableitung, *f.* izvod, izvodjenje rěči.
Wortarm, *adj.* oskudan, siromah rěčmi.
Wortarmuth, *f.* bezrěčje, bezrěčnica.
Wortart, *f.* red rěčih; s. Redetheil.
Wortaufwand, *m.* mit großem —e, sa vele rěčih.
Wortausleger, *m.* tumačitelj rěčih.
Wortauslegung, *f.* tumačenje rěčih.
Wortbau, *m.* Wortbildung, *f.* tvorba, tvorenje rěčih.
Wortbildungslehre, *f.* nauka o tvorbi rěčih; s. Formenlehre.
Wortbruch, *m.* věrolomstvo.
Wortbrüchig, *adj.* věroloman; okorěčan; — sein, nestati na rěči; nedržati zadane rěči.
Wortdeutung, *f.* znamenovanje, značenje rěči; s. Wortauslegung.
Worteinung, *f.* spajanje rěčih.
Wörterbuch, *n.* rěčnik.
Wörterbuchschreiber, *m.* pisac rěčnika.
Worterklärung, *f.* razlaganje rěčih; (Nominaldefinition), rěčna oznaka.
Wörterkram, *m.* pustoslovje.
Wortfall, *m.* padež.
Wortfänger, *m.* rěčolovac.
Wortfechter, *m.* er ist ein —, bori se rěčmi.
Wortfest, *adj.* — sein, biti od besěde, držati zadatu rěč.
Wortfigur, *f.* rěčna figura.
Wortfolge, *f.* suslěd rěčih.
Wortform, *f.* lik, oblik rěči.
Wortforschend, *adj.* rěčoslovan, etimolo-
Wortforscher, *m.* rěčoslov, rěčoslovac, etimolog.
Wortforschung, *f.* rěčoslovje, etimologija.
Wortfügung, *f.* skladnja.
Wortführend, *adj.* govoreći.
Wortführer, *m.* govornik, govordžija.
Wortfülle, *f.* izobilje rěčih.
Wortgebrauch, *m.* poraba rěčih.
Wortgefecht, *n.* s. Wortkampf.
Wortgeklingel, *n.* prazne rěči.
Wortgepränge, *n.* nakit od rěčih.
Wortgezänk, *n.* svadja za rěči.
Wortgrübelei, *f.* korěnodubstvo.
Wortgrübler, *m.* korěnodubac.
Worthaber, s. Wortführer.
Worthalten, *n.* držanje zadate rěči.
Worthaltend, *adj.* držeći zadatu rěč; od besěde.
Worthalter, *m.* čověk od besěde.
Wortheld, *m.* junak na divanu.
Wortkampf, *m.* borba za rěči; prepirka.
Wortkarg, *adj.* malo govoreći; — sein, malo govoriti.
Wortklauber, Wortklauberei, s. Wortgrübler, Wortgrübelei.
Wortkram, *m.* pustoslovje, praznoslovje, prazne rěči. [ljalo.
Wortkrämer, *m.* pustoslov, brbljavac, brb-
Wortkrämerei, *f.* brbljanje, blebet.
Wortkürzung, s. Wortabkürzung.
Wortlaut, *m.* smisao rěčih; der — des Gesetzes, rěči zakona; nach dem —e des Gesetzes, po samih rěčih zakona.
Wörtlich, *adj.* rěčni; etwas — übersetzen, prevesti što od rěči do rěči, od slova do slova; das ist eine —e Übersetzung, samo rěči su prevedene.
Wortlos, *adj.* bez rěči.
Wortlosigkeit, *f.* muk.
Wortmachen, *n.* kovanje rěčih.
Wortmacher, *m.* rěčotvorac, (ver.) kovač rěčih.
Wortmacherei, *f.* kovanje rěčih.
Wortmilde, *f.* blagorěčje.
Wortprunk, *m.* s. Wortgepränge.
Worträthsel, *n.* (*Logogryph*), rěčna zagonetka.
Wortregister, *n.* kazalo rěčih.
Wortreich, *adj.* rěčit; pun rěčih. [čih.
Wortreichthum, *m.* rěčitost; bogatstvo rě-
Wortschmuck, *m.* nakit od rěčih.
Wortschwall, *m.* pustoslovje. [Wortlaut.
Wortsinn, *m.* (pravi) smisao rěčih; s.
Wortsparend, *adj.* malo govoreći.
Wortspiel, *n.* igra od rěčih.
Wortstellung, *f.* naměštanje rěčih.
Wortstreit, *m.* borba za rěči; prepirka; in einen — gerathen, sporěčiti se, saporečkati se. [četina.
Wortungeheuer, *n.* grdoba od rěči; rě-
Wortunterschied, *m.* razlika rěčih.
Wortverbindung, *f.* sveza rěčih.
Wortverderber, *m.* kvarilac rěčih.
Wortverdreher, *m.* izvrtač rěčih. [rěčih.
Wortverdrehung, *f.* izvrtanje, izvijanje
Wortverstand, s. Wortsinn.
Wortverwandtschaft, *f.* srodnost rěčih.
Wortverwechselung, *f.* izměna rěčih.

Digitized by Google

Wortverzeichniß, *n.* popis rěčih.
Wortvoll, *adj.* rěčit.
Wortvorrath, *m.* zaliha od rěčih.
Wortwechſel, *m.* rěčanje; in einen — gerathen, poréčiti se, sporéčiti se, prerěčiti se, sporečkati se, pokresati se.
Wortwechſeln, *v. n.* rěčati se.
Wortweiſer, *m.* ſ. Wortverzeichniß.
Wortwiederholung, *f.* opetovanje, ponavljanje rěči.
Wortwillig, *adj.* gotov kazivati.
Wortwurzel, *f.* korěn rěči; (Wurzelwort), korěnika.
Wortzank, *m.* svadja za rěči. [čih.
Wortzuſammenſetzung, *f.* sastavljanje rě-
Wortzwiſt, *m.* razpra, razdor za rěči.
Worüber, *pron.* o kojem; o kojoj; o čem; — trafen ſie ihn denn? u čem su ga zatekli? — wunderſt du dich denn? čemu se čudiš? — klagt er denn? na što se tuži?
Worum, *pron.* za kojega; za što; die Sache, — ich bich gebeten habe, stvar, koju sam od tebe molio.
Worunter, *pron.* pod kojim; pod kojom; pod čim; die Decke, — ich lag, pokrivač, pod kojim sam ležao; Waaren, — er insbeſondere Tiſchlerwaaren verſteht, roba, po čem razumêva osobito stolarsku robu.
Woſelbſt, *pron.* gdě.
Wovon, *pron.* o kojem; o kojoj; o čem; die Sache, — ich ſprach, stvar, za koju sam govorio; stvar, o kojoj sam govorio; — wollen wir ſprechen? o čem i. šta ćemo se razgovarati?
Wovor, *pron.* pred kojim; pred kojom; pred čim; die Thür, — er ſtand, vrata, pred kojima stajaše; — ſollte ich denn erſchrecken? čega da se plašim?
Wowider, *pron.* proti komu; proti kojoj; suprot čemu, (protiv čega).
Wowode, ſ. Woiwode.
Wozu, *pron.* za koji; za koju; za što; der Gebrauch, — ich es beſtimmt habe, poraba, za koju sam to odredio; (fraglich), — ſoll dies dienen? čemu je to? — braucht er ſo viel Geld? šta će mu toliki novci?
Wrack, *n.* podrtine od broda.
Wrackvogel, *m.* ſ. Tauchergans.
Wrangkraut, *n.* ſ. Nieswurz.
Wucher, *m.* lihva, kamata, užur; Geld auf — leihen, davati novce pod lihvu; — treiben, ſ. Wuchern.
Wucherblume, *f.* (*Chrysanthemum Leucanthemum*), bilica, ušac, voluje oko, ivanska deklica i. ruža.
Wucherei, *f.* lihvarenje, kamatarenje; lihvaršina.
Wucherer, *m.* lihvar, kamatnik.
Wucherfrei, *adj.* bez lihve.
Wuchergeld, *n.* lihva.
Wuchergeſetz, *n.* zakon o lihvi.
Wucherhaft, Wucheriſch, *adj.* lihvarski, kamatnički.
Wucherin, *f.* lihvarica, kamatnica.
Wucherjude, *m.* prava Čifutina.
Wucherlich, ſ Wucherhaft.
Wuchern, *v. n.* (v. Menſchen), lihvariti, lihvovati, kamatovati; (v. Pflanzen), razvrěžiti se, razkrotiti se; uplekati se, zakopititi se; das Unkraut wuchert, korov buji, piri; travina je uzbujala; (*fig.*) mit ſeinem Pfunde —, upotrebiti svoje darove (duha); —, *v. a.* ſich reich —, obogatiti se lihvom.
Wucherpflanze, *f.* pirića, bujeća bilina.
Wucherſucht, *f.* lihvarstvo, kamatništvo.
Wucherſüchtig, *adj.* — ſein, hlepiti na
Wucherzinſen, *pl.* lihva. [lihvu.
Wuchs, *m.* rast, porast; die Bäume ſtehen im vollſten —e da, drveće sada najbolje raste; einen lebendigen — haben, živo rasti; (Geſtalt), uzrast, rast; struk, stas; (das Gewachſene), narast, porast; der dreijährige —, što je lětos
Wucht, *f.* težina, breme. [naraslo.
Wuchtbaum, *m.* vag, štep, poluga.
Wuchten, *v. n.* težiti, težčati; —, *v. a.* (eine Laſt —), vagati, vagom nadići; (in der Hand —), tegtati.
Wudeln, *v. n.* (v. Waſſer), strujiti, vriti; (v. Bien.) napredovati; ſ. Wimmeln.
Wuhlen, *v. a.* omotati konopom.
Wühlen, *v. n.* riti, rovati; (aufwiegeln), rovati, bušiti, mutljati, burgijati; (spr.) in ſeinen eigenen Eingeweiden —, sam pod sobom granu podsěcati. [gijaš.
Wühler, *m.* rovar, bušar, mutljivac, bur-
Wühlerei, *f.* rovarstvo.
Wühlkraut, *n.* (*Chenopodium vul.*) smrdljiva loboda.
Wuhlmaus, *f.* (*Hypudaeus*), voluhar.
Wühlpflug, *m.* Wühlſchar, *f.* rovača.
Wuhne, *f.* (im Eiſe), oduška.
Wulſt, *m.* guka; gužva; (in Haaren), kovrljak; (z. Tragen der Laſten), kotuljač, obluk, svitak, podvitak; (an Pilzen), guka.
Wulſthaar, *n.* kovrtanj.
Wulſtig, *adj.* gukav; naduven, nabubrio.
Wulſtknöpfchen, *n.* (*Turbo vestiarius*), Wulſtlippe, *f.* labrda, labrnja. [gučica.
Wulſtlippig, *adj.* prěeusnast, labrtan.
Wulſtſtange, *f.* gučilo.
Wummer, *f.* bok (u jelena).
Wund, *adj.* zledan, ranjav; (verwundet), ozledjen, ranjen; Einen — ſchlagen, skrviti koga, obraniti koga; — ſchneiden, porezati, poseći; ſich — gehen, podbiti se, podbijati se; ſich — reiten, natući se (na konju); er hat ein —es Herz, srce ga boli; ein —es Auge, bolestno oko; eine —e Haut, odrta, oguljena koža, guljotina.

Digitized by Google

Wundarznei, *f.* lèk za ranu.
Wundarzneikunſt, Wundarzneilehre, *f.* vidarstvo, kirurgija.
Wundarzneiſchule, *f.* vidarsko učilište.
Wundarzt, *m.* vidar, kirurg.
Wundärztlich, *adj.* vidarski, kirurgički.
Wundbalſam, *m.* dragomast i. balsam za
Wundbaum, *m.* ſ. Eſche. [rane.
Wunde, *f.* rana; Einem eine — hauen, poseći koga; eine — beibringen, zadati ranu, raniti, obraniti; eine — ſtechen, ubosti (koga); eine — ſchießen, raniti (koga) puškom; eine — bekommen, dopasti rane; mit —n bedeckt, sav izranjen; er iſt mit —n bedeckt, puno je na njem ranah; er liegt an —n, u ranah je; eine friſche —, prěsna rana; eine vernarbte —, zacěljena rana; die —n heilen, vidati rane; an ſeiner — ſterben, umrěti s rane; die —n des Herzens, ranjeno srce.
Wundenblut, *n.* krv od rane.
Wundenfrei, *adj.* neranjen.
Wundenheilend, *adj.* vidajući, cěleći.
Wundenmahl, *n.* (*theol.*) rana; ſ. Narbe.
Wundenvoll, *adj.* ranjav; sav izranjen.
Wunder, *n.* čudo, čudestvo; — thun, čudesa tvoriti, stvoriti; es iſt ein —, daß er mit dem Leben davon gekommen iſt, čudo, što nezaglavi; čudo, što iznese glavu; ein — von Schönheit, čudna lěpota, divota; —s halber, za čudo; — über —! čudo i pripověst! mili Bože, čuda golemoga! welch ein —! čudne stvari, što vidim na světu! höret das — an! stan'te, braćo, da vam čudo kažem! ich dachte —, was es wäre, mislio sam, Bog zna šta je; ein großes —, čudovište; (das Wundern), čudjenje; es nimmt mich —, za čudo mi je; ſein — an etwas ſehen, čuditi se čemu. [čuda.
Wunderähnlich, *adj.* kao čudo; poput
Wunderähre, *f.* ſ. Wunderweizen.
Wunderapfel, ſ. Balſamapfel.
Wunderarznei, *f.* čudotvoran lèk.
Wunderarzt, *m.* lèkar-čudotvorac; čudotvorni lěčnik.
Wunderbalſam, *m.* čudotvorna mast.
Wunderbar, *adj.* čudan, čudnovat, čudnovit; es iſt —, čudno je, za čudo je.
Wunderbarkeit, *f.* čudnost, divnost.
Wunderbarlich, *adv.* čudnovato.
Wunderbau, *m.* divna gradjevina.
Wunderbaum, *m.* (*Ricinus communis*), skočac, arepka, raolje.
Wunderbeweis, *m.* dokaz s čudesa.
Wunderbild, *n.* čudotvorna slika.
Wunderblume, *f.* (*Mirabilis*), noćurka.
Wunderding, *n.* čudna stvar; čudilo.
Wunderdoctor, ſ. Wunderarzt. [prikaza.
Wundererſcheinung, *f.* čudan pojav; čudna
Wundergabe, *f.* čudotvorstvo; dar tvorenja čudesah.
Wundergebäude, *n.* divna zgrada.
Wundergebild, *n.* čudan stvor.
Wundergeburt, *f.* čudan porod.
Wundergeſchichte, *f.* čudna pripovědka.
Wundergeſchick, *n.* čudna sudba, sudbina.
Wundergeſchöpf, *n.* čudan stvor; čudovište.
Wundergeſicht, *n.* čudna utvara, prikaza.
Wundergeſtalt, *f.* čudna prilika.
Wunderglaube, *m.* věra u čudesa.
Wundergroß, *adj.* za čudo velik; prevelik, golem.
Wunderhand, *f.* čudotvorna ruka.
Wunderheld, *m.* čudan junak.
Wunderherrlich, *adj.* prekrasan; divan.
Wunderkind, *n.* vidovito dětе.
Wunderklang, *m.* čudna, divna zvuka.
Wunderklee, *m.* (*Melilotus vulgaris*), běla ždraljika, běli kokotac. [malen.
Wunderklein, *adj.* za čudo malen; pre-
Wunderkorn, *n.* ſ. Wunderweizen.
Wunderkraft, *f.* čudna snaga, moć; ſ. Wundergabe.
Wunderkräftig *adj.* za čudo jak. [vica.
Wunderkraut, *n.* (*Hypericum*), pljuska-
Wunderkreis, *m.* čudan krug.
Wunderkünſtlich, *adj.* osobito umětan.
Wunderkur, *f.* čudo od lěčitbe.
Wunderland, *n.* čudna, divna zemlja.
Wunderlich, *adj.* čudan, čudnovat, čudnovit; die Welt iſt —, ljudi su svakojake ćudi; (launiſch), ćudljiv; ein —er Heiliger, čudan čověk; čudak.
Wunderlichkeit, *f.* čudnost, čudovitost; (*fig.*) ćudljivost.
Wunderlicht, *n.* čudna světlost. [stan.
Wunderlieblich, *adj.* preljubak, premilo-
Wundermacht, *f.* čudna moć, vlast.
Wundermädchen, *n.* čudotvorna děva.
Wundermährchen, *n.* čudesna, čudna, čudnovita priča. [tvorac.
Wundermann, Wundermenſch, *m.* čudo-
Wundern, ſich, *v. r.* ſich worüber —, čuditi se, diviti se čemu; er wunderte ſich höchlich, čudom se je čudio; ich kann mich nicht genug —, nemogu se dočuditi; das wundert mich, to mi je
Wundernaſe, ſ. Huſeiſennaſe. [za čudo.
Wundernswerth, Wundernswürdig, *adj.* divljenja, čudjenja dostojan; čudnovat.
Wunderpalaſt, *m.* divni dvori. [čice.
Wunderpfeffer, *m.* krupan biber; glavi-
Wunderquelle, *f.* čudno vrelo.
Wunderrettung, *f.* čudno spasenje.
Wunderſache, *f.* čudna stvar.
Wunderſage, *f.* ſ. Wundermährchen.
Wunderſalz, *n.* trpka so(l).
Wunderſam, ſ. Wunderbar.
Wunderſchön, *adj.* divan, divotan, prekrasan, prelěp; ein —er Mann, divotnik; ein —es Weib, divotnica.

Digitized by Google

Wunderschönheit, *f.* divota; lěpa, lěpota.
Wunderselten, *adj.* vele i. vrlo rědak.
Wunderseltsam, *adj.* osobito čudan.
Wundershalber, *adv.* od čuda, za čudo.
Wunderspiegel, *m.* čudno, divno ogledalo, zrcalo.
Wunderstadt, *f.* divan grad.
Wunderstark, *adj.* za čudo jak; osobito [jak.
Wunderstärke, *f.* čudna jakost.
Wunderstern, *m.* čudna zvězda.
Wunderstimme, *f.* diven glas.
Wunderstrauch, *m.* (*Quisqualis*), bridnjača.
Wundersucht, *f.* čudesarstvo.
Wundersüchtig, *adj.* čudesarski.
Wundersüchtler, *m.* čudesar.
Wundersüß, *adj.* za čudo sladak, presla- [dak.
Wunderthat, *f.* čudo.
Wunderthäter, *m.* čudotvor, čudotvorac.
Wunderthäterin, *f.* čudotvorka.
Wunderthätig, *adj.* čudotvoran.
Wunderthier, *n.* čudno zvěre; čudo od [zvěri.
Wunderthuer, *f.* Wunderthäter.
Wunderthun, *n.* tvorenje čudesah.
Wundertraum, *m.* čudan sanak.
Wundertugend, *f.* čudo od kreposti.
Wunderviole, *f.* Wunderblume.
Wundervoll, *adj.* prečudan, predivan; pun čudesah.
Wunderwasser, *n.* čudotvorna voda.
Wunderweizen, *m.* (*Triticum compositum*), složena pšenica.
Wunderwelt, *f.* divan svět.
Wunderwerk, *n.* čudo, čudovište.
Wunderwesen, *n.* čudno stvorenje.
Wunderwirkend, *adj.* čudotvoran.
Wunderwirkung, *f.* čudan učinak.
Wunderwort, *n.* čudotvorna rěč.
Wunderzeichen, *n.* čudesno znamenje.
Wundfäden, *pl.* ſ. Charpie.
Wundfieber, *n.* groznica od rane.
Wundfüßig, *adj.* ranjavih noguh.
Wundheit, *f.* ranjavost.
Wundholz, *n.* jasenovina.
Wundklee, *m.* Wundkraut, *n.* (*Anthyllis vulneraria*), ranjenik.
Wundlattig, *m.* (*Hieracium pilosum*), ranjavica.
Wundmahl, *ſ.* Wundenmahl.
Wundmittel, *n.* lěk od rane.
Wundnarbig, *adj.* er iſt —, ogrubio od [požiljkah, brazgotinah.
Wundpflaster, *n.* obliž (melem) za ranu.
Wundrand, *m.* krajac od rane.
Wundsalbe, *f.* mast za rane.
Wundwasser, *n.* voda za rane. [odolěn.
Wundwurz, *f.* (*Valeriana officinalis*),
Wunsch, *m.* želja; ich habe nur einen —, samo jedno želim; vom —e geleitet, želeć; mein sehnlichster —, moja živa želja; es iſt nach seinem —e ausgefallen, izašlo je na njegovu; nach —, povoljno; kao što sam (je) želio; einen — thun, izjaviti želju, poželiti; meine besten Wünsche begleiten dich, želim ti sve dobro; sein — iſt in Erfüllung gegangen, što je želio, stekao je; izpunila mu se želja; ſ. Glückswunsch.
Wunschart, *f.* (*optativus*), želeći način.
Wünschbar, *adj.* das iſt —, to se može želěti.
Wünschelruthe, *f.* vilinska šiba, vilinski štap; konjska dlaka (od vilinskih konjah); razkovnik; blagokaža.
Wünschen, *v. a.* želěti; žuděti; ſo viel du wünscheſt, koliko ti drago; koliko ti duša hoće; wünscht er Frieden, ſo ..., ako je rad, da bude mir; er wünscht ihm Gutes, on mu je dobru rad; wir — es zu ſehen, radi bismo viděti; — Sie etwa Äpfel? bi-li možda jabukah? ich wünschte zu wiſſen, rad sam znati; ſie wünschte ſich einen Bruder, uzželěla je brata; wenn nicht ſo viel als ich wünschte, wenigſtens ſo viel als ich kann, ako ne, koliko bih rad, barem koliko mogu; ich wünschte lieber ein Buch, volio bih knjigu; Einem einen guten Morgen —, zvati, nazvati, dati komu dobro jutro; Glück —, čestitati; ich wünſche ein glückliches neues Jahr, čestita Vam mlada godina; Einen zum Teufel —, aratosiljati koga.
Wünschenswerth, *adj.* es iſt —, želěti je.
Wünscher, *m.* želitelj.
Wünschler, *m.* čestitkar.
Wunschweiſe, *adv.* poput želje; željke.
Wunschweiſe, *f.* ſ. Optativ.
Würde, *f.* (Amts—), čast; Einem eine — ertheilen, dati komu čast; die kaiſerliche —, carsko dostojanstvo; die — im Betragen, dostojanstvo u vladanju, dostojno vladanje, podnašanje; ich laſſe jeden in ſeinen —n, čast i poštenje svakomu.
Würdelos, *adj.* bez časti, dostojanstva.
Würdenträger, *m.* dostojanstvenik.
Würdevoll, *adj.* dostojanstven.
Würdig, *adj.* dostojan; (werth), vrědan; es iſt des Preiſes —, vrědi; ich achte mich deſſen nicht —, nisam dostojan; ſich — machen, dostojati se (čega); — werden, udostojiti se (čega); wer — erachtet wird, tko se udostoji; er iſt des Todes —, zaslužio je, da se smakne; ein ſolches Betragen iſt Ihrer nicht —, ovakvo vladanje i. po(d)našanje nedolikuje Vam.
Würdige, *m.* dostojnik; —, *f.* dostojnica.
Würdigen, *v. a.* udostojiti, udostojavati; einen Menſchen richtig — iſt eine ſehr ſchwere Sache, mučno je čověka, kako valja, očeniti i. procěniti; die Münzen —, cěniti pěneze; er würdigte mich kaum ſeines Anblicks, jedva da me pogleda; einen Umſtand —, uvažiti okol- [nost.
Würdiglich, *adv.* dostojno.
Würdigkeit, *f.* dostojnost, vrědnost; ich

Digitized by Google

bezweifle seine — zu diesem Amte, sumnjam, da je dostojan ove službe.
Würdigung, *f.* udostojavanje; cěna; štovanje.
Wurf, *m.* hitac; einen — thun, hititi, baciti; einen glücklichen — thun, zakovati paricu; Einem in den — kommen, doći komu na umet; Einem etwas in den — bringen, nakućiti komu što; ein — junger Hunde, jedno leglo štenadi; (Kalfanwurf) žbuka; (wdm.) rilo; (des Holzes), lihoper, vitoperina.
Wurfangel, *f.* (prosta) udica.
Wurfanker, *m.* kotva (sidro, lenger) za nateg.
Wurfankertau, *m.* konop (jedek) za nateg.
Wurfbewegung, *f.* ganuće s hitca.
Würfel, *m.* kocka (kostka).
Würfelbecher, *m.* čaša s kockami.
Würfelbein, *n.* (*os cuboideum*), kostka.
Würfelerz, *n.* kockasta ruda.
Würfelform, *f.* kockatost.
Würfelförmig, Würfelicht, Würfelig, *adj.* kockast; na kocku.
Würfelinhalt, *m.* tělovina.
Würfelmaß, *f.* Cubikmaß.
Würfeln, *v. n.* kockati se; gewürfelt, kockast.
Würfelschiefer, *m.* kockasti škriljavac.
Würfelspath, *m.* kockasti listnik.
Würfelspiel, *n.* igra na kocke; kocke; kockanje.
Würfelspieler, *m.* kockar.
Würfelspielsucht, *f.* kockarstvo.
Würfelstein, *m.* kocka.
Würfeltalf, *m.* kockasta milovka.
Würfelthon, *m.* kockasta glina.
Würfeltisch, *m.* kockalište.
Würfelvogel, *m.* (*Phalaena Quadra*), kockaš.
Würfelweise, *adv.* kockami; poput kocke.
Würfelwurzel, *f.* kockasti, šestorni korěn.
Würfelzahl, *f.* kockasti, šestorni broj.
Wurfen, *v. n.* (Schiff.) vući na nateg; s. Werfen.
Wurferde, *f.* izkopana zemlja.
Wurfgarn, *n.* (mreža-)metnica.
Wurfgeräth, *n.* bacaljka.
Wurfgeschoß, *s.* Projectil.
Wurfgeschütz, *n.* metalo; samostrěl.
Wurfhaken, *m.* mornarski čakalj.
Wurfhaube, *f.* s. Wurfgarn.
Wurfhöhe, *f.* visina hitca.
Würfler, *m.* kockar.
Würfling, *m.* roj; s. Orfe.
Wurflinie, *f.* hitnica.
Wurfmaschine, *f.* metalo.
Wurfnetz, *s.* Wurfgarn.
Wurfprügel, *m.* pustimica.
Wurfschaufel, *f.* vijačica, vijača lopata.
Wurfscheibe, *f.* kolut; die — werfen, kolutati se.
Wurfschlange, *f.* smuk.
Wurfspeer, *m.* kopljište.
Wurfspieß, *m.* hrba, džilit.
Wurfstätte, *f.* metaljka.
Wurfstein, *m.* metaći kamen.
Wurfweise, *adv.* vrzimice, hitimice, pustimice, pustimičke.
Wurfweite, *f.* domet.
Wurfzeug, *n.* bacala; s. Projectil.
Wurfziel, *n.* biljeg.
Würgekraut, s. Kreuzkraut.
Würgen, *v. a.* gušiti, daviti, ugušiti; eine Taube —, zavinuti golubu vratom; (beim Essen), grcati se; zagrcnuti se; (*fig.*) daviti, podaviti; mit dem Schwerte —, gubiti maćem; sich —, *v. r.* daviti se, grcati se.
Würgen, *n.* dava, davljenje, gušenje.
Würgengel, *m.* andjeo-gubitelj, andjeo smrti; morija; s. Neuntödter.
Würgeplatz, *m.* davilište; gubilište.
Würger, *m.* davitelj, gušitelj; (*Lanius*), svrakoper.
Würgerich, Würgerling, *m.* (*Conium maculatum*), pěgava živolina, cvolina.
Würgestahl, *m.* sablja-krvnica.
Wurm, *m.* crv; sich krümmen wie ein —, vijati se i previjati se; es wurde von den Würmern gefressen, crvi su izjeli; (*poët.*) crvi su raztočili; (am Finger), s. Fingerwurm; es bildeten sich Würmer in der Wunde, rana se je ucrvljala; (ein Wurm in Eingeweiden), glista; an Würmern leiden, glistovati; Würmer bekommen, oglistaviti se; (im Kopfe), mušica, hir; nagender —, grizući crv; (spr.) Jeder hat seinen —, svakom svoja nevolja; (von armen Kindern; das Wurm), crvopisak, crvak.
Wurmähnlich, Wurmartig, *adj.* crvast, crvolik.
Wurmarznei, *f.* lěk od glistah.
Wurmbenagt, *adj.* ogrizen od crvih.
Wurmblume, *f.* s. Bitterkraut.
Würmchen, *n.* crvić, glistica.
Wurmdoctor, s. Quackfalber.
Wurmen, *v. n.* vijugati se; das wurmt mich, to mi ide po glavi, to me peče; es wurmt ihm, ima crva u glavi.
Würmen, *v. a.* glistaviti.
Würmerspeise, *f.* hrana crvlju.
Wurmfarn, *m.* (*Tanacetum vulg.*) vratič.
Wurmfieber, *n.* groznica od glistah.
Wurmförmig, *adj.* crvast, crvolik.
Wurmfraß, *m.* crvotoč; den — haben, crviti se.
Wurmfräßig, *adj.* crvotočan.
Wurmgras, *n.* (*Triticum repens*), pirika.
Wurmig, *adj.* crvljiv; — werden, ocrviti se, pocrvati se, ucrvljati se; (v. Obste), crvljiv, pušljiv; (ärgerlich), zle volje; er ist —, ima crva u glavi.
Wurmkrankheit, *f.* gliste.
Wurmkraut, *n.* s. Wurmfarn.
Wurmkuchen, *m.* kolačić za gliste.
Wurmlinig, *adj.* crvotočast.
Wurmloch, *n.* crvotoč, crva.
Wurmlöwe, *s.* Sandwurm.

Digitized by Google

Wurmmehl, *n.* crvotočina, brš.
Wurmmehlig, *adj.* bršljiv.
Wurmmittel, *n.* lěk od glistah.
Wurmmoos, *n.* (*Conferva dichotoma*), izpredvojeni okrěk.
Wurmmuskel, *m.* crvolika mišica.
Wurmneſſel, *f.* (*Lamium album*), běli
Wurmneſt, *n.* crvinjak. [medić.
Wurmnudeln, *pl.* dugački rezanci.
Wurmpillen, *pl.* bobice od glistah.
Wurmpulver, *m.* prašak od glistah.
Wurmröhre, *f.* (*Serpula*), gmizavica; ſ. Röhrenſchnecke.
Wurmſame, *m.* glistnik, cicvar.
Wurmſchlange, *f.* (*Caecilia lumbricoidea*), zmija-gujavica; (*Serpula lumbricalis*), gujavičasta gmizavica.
Wurmſeele, *f.* podla duša.
Wurmſtich, ſ. Wurmfraß.
Wurmſtichig, *adj.* (v. Obſte), pušljiv, crvljiv; eine —e Haſelnuß, búšak; (v. Holze), crvljiv, crvotočan.
Wurmſtock, *m.* ſ. Wurmneſt. [jorepka.
Wurmſtrahl, *m.* (*Asterias ophiura*), gu-
Wurmſucht, *f.* glistavost; gliste.
Wurmſüchtig, *adj.* glistav.
Wurmtod, *m.* glistomor.
Wurmtrichter, *m.* (*Serpula infundibulum*), lěvčasta gmizavica.
Wurmweide, *f.* (*Geoffroya*), jakor.
Wurmwurzel, *f.* (*Spiegelia marylandica*), kalanka glistopudna; ſ. Wieſenknopf; Brauuwurz.
Wurmzucker, *m.* sladkiš od glistah.
Wurmzüngler, *pl.* (*Vermilinguia*), tanko-
Würſing, ſ. Wirſing. [jeze.
Wurſt, *f.* (Speiſe), děvenica; kobasica; (b. Bäckern), sučak; (im Waſſerbaue), kobasa, koba; (*fig.*) eine lange —, dundurilo; (ſpr.) — wider —, šilo za ognjilo; wie der Mann iſt, ſo bratet man ihm die —, kakav gost, onaka mu i čast; kakav mi je gost došao, onaki mu i ručnik (peškir) dajem; auf d. — herumfahren, čanke i. zděle lizati; muktariti.
Wurſtband, *n.* uzica za kobasice.
Wurſtbügel, *m.* ključica.
Würſtchen, *n.* kobasičica.
Wurſtdarm, *m.* crěvo za kobasice.
Wurſtdorn, ſ. Wurſtſpeiler. [sičariti.
Wurſten, *v. n.* kobasice naděvati; koba-
Wurſtfett, *n.* salo, mast za kobasice.
Wurſtfleiſch, *n.* meso za kobasice.
Wurſtfülle, *f.* naděv.
Wurſtfüller, *m.* naděvač kobasicah.
Wurſthacken, *n.* sěčenje mesa za kobasice.
Wurſthorn, *n.* ſ. Wurſtbügel. [joran.
Wurſtkraut, *n.* bilje za kobasice; ſ. Ma-
Wurſtlippe, ſ. Wulſtlippe.
Wurſtmachen, *n.* naděvanje kobasicah.
Wurſtmacher, *m.* kobasičar.
Wurſtmaul, *n.* kobasičar; ſ. Wulſtmaul.
Wurſtreiter, ſ. Schmarotzer. [ljak.
Wurſtſpeiler, **Wurſtſpieß**, *m.* šiljak, špra-
Wurſtſuppe, *f.* gudla.
Würzapfel, *m.* tamjanka.
Würzblume, *f.* mirodijni cvět.
Würzbüchſe, *f.* mirodenka.
Würzduft, *m.* mir, miris.
Würze, *f.* začina, začinba; smok; ſ. Gewürz; (ſpr.) der Hunger iſt die beſte —, gladnu čověku sladke su i divljake.
Wurzel, *f.* korěn; žila; — ſchlagen, faſſen, treiben, primiti se, uhvatiti se; es treibt —n, hvata korěn; etwas mit d. — ausreißen, izčupati što; (v. Bäumen), izvaliti (drvo); mit d. — ausrotten, izkorěniti; die — eines Zahnes, ſ. Zahnwurzel; die — eines Berges, podanak od gore; (*math.*) korěn; (*gram.*) korěn, korěnika; (*Helix auricularis*), ušat spuž.
Wurzelähnlich, **Wurzelartig**, *adj.* korěnast.
Wurzelbart, *m.* brada (od korěna).
Wurzelbaum, *m.* (*Rhizophora Mangle*), korěnjak.
Wurzelbildung, *f.* postanak korěna; (*gram.*) tvorba korěnikah.
Wurzelblatt, *n.* podanački list.
Wurzelbrühe, *f.* juha (čorba) od korěnja.
Würzelchen, *n.* (*rhizium*), korěnak, žilica.
Wurzeleinſchnitt, *m.* zasěk u korěn.
Wurzelende, *n.* korěn.
Wurzelexponent, *m.* kazac korěna.
Wurzelfaſer, *f.* žiličica.
Wurzelfactor, *m.* činbenik korěna.
Wurzelform, *f.* oblik korěnike.
Wurzelgewächs, *n.* korěnjaća.
Wurzelgraben, *n.* korěnodubstvo.
Wurzelgräber, *m.* korěnodubac.
Wurzelgröße, *f.* korěnita olina.
Wurzelgrund, *m.* (*rhizoma*), podanak,
Wurzelhaft, *adj.* korěnit. [pridanak.
Wurzelholz, *n.* drvo od korěna; podanak.
Wurzelig, *adj.* korěnit.
Wurzelkeim, *m.* ſ. Würzelchen.
Wurzellaut, *m.* glasac korěnike.
Wurzellode, *f.* ſ. Wurzelſproſſe.
Wurzelmann, *m.* korěnjar. [pluća.
Wurzelmaul, *n.* (*Rhizostoma*), morska
Wurzelmaus, *f.* (*Hypudaeus*), voluhar.
Wurzeln, *v. n.* korěniti se; hvatati korěn; tief —, ukorěniti se, zakorěniti se; (v. Dachſe), roviti.
Wurzelnahrung, *f.* korěn za hranu.
Wurzelnd, *adj.* (*radicans*), spuštajući korěnje.
Wurzelrand, *m.* krajac od korěna.
Wurzelranke, *f.* korěnita vrěža.
Wurzelraupe, *f.* gusěnica na korěnu.
Wurzelrebe, *f.* bradaš, prpor, prporak, vabac, slěpić.
Wurzelreich, *adj.* korěnit.
Wurzelreis, *n.* ſ. Wurzelſproſſe.
Wurzelſauger, ſ. Fichtenſauger.

Digitized by Google

Wurzelsprosse, *f.* vréža.
Wurzelständig, *adj.* korêni.
Wurzelstock, *m.* podanak, pridanak.
Wurzelstockig, *adj.* pridanački.
Wurzelsuppe, ſ. Wurzelbrühe.
Wurzelsylbe, *f.* korênita slovka.
Wurzeltafel, *f.* prêgled korênja.
Wurzeltrieb, *m.* izdanak, bebica, mlaz; (Wb.) loza-krvavica.
Wurzelwort, *n.* korênika, korênita rêč.
Wurzelzahl, *f.* korên; korên od broja.
Wurzelzaser, *f.* žiličica.
Wurzelzeichen, *n.* korênilo.
Wurzelziehung, *f.* vadjenje korêna.
Würzen, *v. a.* začiniti, začinjati; —, *v.*
Würzer, *m.* začinjač. [*n.* začinjati.
Würzereich, *adj.* mirodijan.
Würzgeruch, *m.* mir; miris.
Würzgeſchmack, *m.* mirodijni ukus, kus.
Würzhaft, Würzhändler, ſ. Gewürzhaft
Würzig, *adj.* mirodijan; začinjen. [uſw.
Würzkrämer uſw. ſ. Gewürzkrämer uſw.
Würzler, *m.* začinjač.
Wurzling, ſ. Wurzeltrieb.
Würzlos, *adj.* suhoparan, naoparan.
Würzmittel, *n.* činba, začin. [karanfić.
Würznägelein, *n.* Würznelke, *f.* gvozdika,
Würzſchachtel, *f.* mirodenka.
Würzſpeiſe, *f.* smočno jelo. [(čorba).
Würzſuppe, *f.* smočna, mirodijna juha
Würzwaare, *f.* mirodija.
Würzweihe, *f.* velika gospodja.
Würzwein, *m.* mirodijno vino.
Wuſch, ſ. Huſch. [nuti.
Wuſchen, *v. n.* šmrcnuti, šmignuti, mu-
Wuſt, *m.* krtog, krndija, hrpa; ſ. Chaos.
Wüſt, *adj.* pust, divljačan; eine —e Gegend, divljač, pustoš; — machen, opustošiti; das Land liegt —, zemlja je pusta; eine —e Stelle, pustoselina; d. —e Gerinne, logov; ein —er Menſch, razuzdan čověk; pušt; der Kopf iſt mir —, glava mi buči, mrči; (ſchmuzzig), tuzgav.
Wüſte, *f.* pustoš, pusta; ſ. Wüſtenei.
Wüſten, *v. n.* mit dem Gelde —, prosipati novce.
Wüſtendürre, *f.* prevelika suša.
Wüſtenei, *f.* pustinja, pustara.
Wüſtheit, *f.* divljač. [nečist.
Wuſtig, *adj.* tuzgav, smradan, gadan,
Wüſtling, *m.* pušt, razuzdanik.
Wüſtung, *f.* krč, krčovina.
Wuth, *f.* bês, bêsnilo; jarost; in — gerathen, poběsněti, pomamiti se, poviléti, udariti u bês; ſeine — an Jemand auslaſſen, izrigati na koga bêsnilo; (die — der Hunde), bêsnoća; (*fig.*) er hat eine — zu ſpielen, pomaman je na igru.
Wuthausruf, *m.* bêsan vapaj; bêsna vika.
Wuthbeere, ſ. Tollkirſche.
Wüthen, *v. n.* bêsnêti; es wüthet die Peſt, kuga mori.
Wüthend, *adj.* bêsan, bêsomučan; pomamljen, poběsnio; razjaren; e. —er Menſch, bêsnik, bêsomučnik; — machen, pomamiti; er ſprang wie — auf, skoči pomamice; skoči kao da se pomami.
Wuthentbrannt, Wuthentglüht, *adj.* poběsnio, razjaren.
Wüther, *m.* bêsnik, bêsomučnik.
Wütherei, *f.* krvološtvo.
Wutherfüllt, ſ Wuthentbrannt.
Wütherich, *m.* krvolok; temerutnik; ſ. Schierling.
Wütheriſch, *adj.* bêsan.
Wuthgeſchrei, *n.* bêsna vika.
Wüthig, ſ. Wüthend.
Wuthkranke, *m.* bêsnik.
Wuthkraut, *n.* ſ. Gauchheil.
Wüthling, ſ. Wütherich.
Wuthlos, *adj.* bez bêsnoće, pomame.
Wuthſchäumend, Wuthſchnaubend, *adj.* bêsomučan.
Wuththat, *f.* bêsno dêlo.
Wuthvoll, *adj.* prebêsan.

X.

X, (ſpr.) Einem ein X für ein U machen, dati komu pet za devet; dati komu rog za svéću.
Xanthicoxyd, Xanthin, *n.* ksantin.
Xanthogenſäure, Xanthonſäure, *f.* ksantonska kiselina.
Xylit, *n.* ksilit.
Xylograph, *m.* drvorezac, drvopisac.
Xylographie, *f.* drvopis, drvorez; ſ. Holzſchneidekunſt.
Xyloidin, *n.* ksiloidin.

Y.

Yamswurzel, *f.* (*Dioscorea*), jam.
Yſop, ſ. Iſop.
Ytererde, *f.* ſ. Yttriumoxyd.
Yttrium, *n.* itrik.
Yttriumoxyd, *n.* itričan kis.
Yttriumoxydſalze, *pl.* itrične soli.

Digitized by Google

Z.

Zabel; Zach; Zachariasblume, f. Schach; Zäh; Kornblume.
Zack! *int.* tik, tak; caka, caka.
Zäcke, f. Zecke.
Zackeisen, *n.* zubilo. [vitoroga ovca.
Zackel, *n.* (*Ovis strepsiceros*), vitorožka,
Zacken *m.* šiljak; rogalj; (am Geweihe), paroščić, parošak; (an einer Gabel), ost, parožak; (am Streitkolben), pero; (eines Felsens), zub.
Zacken, *v. a.* zubiti; nazubiti.
Zackenblatt, *n.* zubat listak.
Zackenfelsen, *m.* zubata stěna.
Zackenhorn, *n.* (*Buccinium ungulatum*), noktat rogač.
Zackenkamm, *m.* (*Patella cristata*), ćubasta bljudica.
Zackenkraut, *n.* Zackenschote, *f.* (*Bunias*), rikula, rukevnik.
Zackenmauer, *f.* nazubljen zid.
Zackenwalze, *f.* perni valj.
Zackenwerk, *n.* pera.
Zackig, *adj.* zubat, zubast; (ein Streitkolben), perni; (Gabel), rogljast; (Geweihe), granat, parožast.
Zaffer, *m.* cafra.
Zag, f. Zaghaft. [kičica.
Zagel, *m.* rep; (eines Baumes), vršak,
Zagelmeise, f. Schwanzmeise.
Zagemuth, *m.* f. Zaghaftigkeit.
Zagen, *v. n.* žacati se; ustručavati se, predati; plašiti se; drhtati; (kleinmüthig sein), klonuti duhom.
Zager, *m.* plašljivac.
Zagerei, *f.* malodušje.
Zaghaft, *adj.* bojažljiv, neodvažan, malodušan; — sein, f. Zagen.
Zaghaftigkeit, Zagheit, *f.* bojažljivost, neodvažnost, malodušnost.
Zaglich, Zagmüthig, f. Zaghaft.
Zäh(e), *adj.* krut; (v. Fleisch), žilav; (v. Schlamm), smolav, otežljiv; ein —es Leder, čvrsta koža; es ist — wie Pech, oteže se kao smola; (v. Weine), tegljiv; — sein, tegliti se; er hat ein —es Leben, tvrd je od smrti; (*fig.*) skup, tvrd, škrt; er ist mit dem Gelde —, drži novac.
Zähe, *f.* krutost; žilavost; smolavost; tegljivost; čvrstoća.
Zähgerte, *f.* (*Lachnea*), šibljača.
Zähheit, Zähigkeit, f. Zähe, *f.*
Zahl, *f.* broj; stark an der —, mnogo na broju; ohne —, bez broja, nebrojen; (*gram.*) broj; eine — Garn, pasmo; f. Ziffer.
Zahladverb, *n.* brojni prislov.
Zahlamt, *n.* platara, plaćaonica; (das Amt zu zahlen), plaćanje.

Zahlbar, *adj.* (Wechs.) platan, izplatan.
Zählbar, *adj.* izbrojiv, izbrojni; es ist —, može se izbrojiti, prebrojiti.
Zahlbarkeit, *f.* platnost; izplatnost.
Zählbarkeit, *f.* izbrojivost, izbrojnost.
Zählbrett, *n.* brojnica.
Zahlbruch, *m.* drobiž, ulomak.
Zahlbuchstabe, *m.* brojno pismo, slovo.
Zahlen, *v. a.* platiti, plaćati; (*fig.*) f. Büßen.
Zählen, *v. a.* brojiti, izbrojiti, prebrojiti; eure Haare sind gezählt, kosa vam je izbrojena; etwas an den Fingern —, u prste što brojiti, izbrojiti; (spr.) er kann nicht drei —, nezna beknuti; Einen unter seine Freunde —, držati koga za svoga prijatelja; Einen unter die Gelehrten —, pisati, zapisati, uvrstiti koga medju učene ljude; du kannst auf meinen Beistand —, u moju se pomoć možeš pouzdati; na mene se možeš osloniti.
Zählend, *adj.* —e Güter, brojena roba.
Zahlende, *n.* vrh.
Zahlenfolge, *f.* susled brojevah.
Zahlenkunst, Zahlenlehre, *f.* računstvo.
Zahlenliste, *f.* brojni pregled.
Zahlenlotterie, *f.* brojna lutrija.
Zahlenmaß, *n.* brojna měra.
Zahlenordnung, *f.* red brojevah; fortlaufende —, red, kojim idu brojevi.
Zahlenreihe, *f.* vrsta, povorka brojevah;
Zahlensystem, *n.* brojstvo. [číslo.
Zahlentafel, *f.* brojanka.
Zahlenverhältniß, *n.* razměr brojevah.
Zahler, *m.* platac, platiša; ein schlechter —, hrdjav platiša; er ist ein schlechter —, mučan je za platiti; (*mech.*) f. Zahlvorrichtung. [nik.
Zähler, *m.* brojač, brojitelj; (*arith.*) broj-
Zahlfähig, f. Zahlungsfähig.
Zahlfrist, *f.* platežni rok.
Zählgeld, *n.* brojnina, brojevina.
Zählgeldquittung, *f.* namira na brojevinu.
Zahlhaft, *adj.* sich — machen, naplatiti se.
Zahlholz, *n.* brojena drva.
Zahllos, *adj.* nebrojen, bez broja; sie sind —, neima im broja. [dar*.
Zahlmeister, *m.* platar, izplatnik, hazna-
Zahlpfennig, f. Rechenpfennig.
Zählpunkt, *m.* brojilište.
Zahlreich, *adj.* mnogi; česti; premnogi; —, *adv.* puno, u velikom broju.
Zahlschein, f. Zahlungsschein.
Zahlsystem, f. Zahlensystem.
Zahltag, *m.* platežni dan.
Zählttisch, *m.* f. Zählbrett.
Zahlunfähig, f. Zahlungsunfähig.

Digitized by Google

Zahlung, *f.* plateż; bei der —, kod plaćanja; — leiſten, platiti; ſeine — empfangen, primiti platu; — zum Ausgleich, doplata; eine unterbliebene —, neplateż; die —en einſtellen, prestati plaćati.

Zahlungsanweiſung, *f.* odredba plateża; (Schrift), plateżna naputica.

Zahlungsart, *f.* način brojenja.

Zahlungsauflage, *f.* plateżni namet, nalog. [teża.

Zahlungsaufſchub, *m.* odgoda izplate, pla-

Zahlungsauftrag, *m.* plateżni nalog.

Zahlungsbefehl, *m.* plateżna zapověd.

Zahlungsbeſtätigung, *f.* svědočba o plateżu i. izplati. [platnica.

Zahlungsbogen, *m.* platnica; (Aus—), iz-

Zahlungsbollete, *f.* izplatnica.

Zahlungsbuch, *n.* plateżnik.

Zahlungsbüchel, *n.* plateżnik.

Zahlungsdocument, *n.* izplatnica.

Zahlungsfähig, *adj.* — ſein, platiti moći.

Zahlungsfähigkeit, *f.* mogućnost plaćanja.

Zahlungsfriſt, *f.* plateżni rok.

Zahlungsgeſchäft, *n.* plaćanje. [platnica.

Zahlungsliſte, *f.* plateżnica; (Aus—), iz-

Zahlungsmittel, *n.* platilo.

Zahlungsort, *m.* platilište, město plateża.

Zahlungsrate, *f.* plateżni obrok.

Zahlungsregreß, *m.* plateżna zavrata.

Zahlungsreſt, Zahlungsrückſtand, *m.* neplaćen ostatak.

Zahlungsſchein, *m.* plateżnica; (Aus—), izplatka; (Quittung), namira.

Zahlungsſtatt, *adv.* an — annehmen, primiti město plaće, město novacah.

Zahlungsſumme, *f.* plateżna svota.

Zahlungstag, *m.* plateżni dan; dan izplate.

Zahlungstermin, *m.* plateżni rok.

Zahlungsunfähig, Zahlungsunvermögend, *adj.* — ſein, nemoći platiti.

Zahlungsunfähigkeit, Zahlungsunvermögenheit, *f.* nemogućnost plaćanja.

Zahlungsverbindlichkeit, *f.* dužnost plaćanja.

Zahlungsverlängerung, *f.* odgoda izplate.

Zahlungsvermögenheit, *f.* mogućnost plaćanja. [bindlichkeit.

Zahlungsverpflichtung, ſ. Zahlungsver-

Zahlungswoche, *f.* plateżna sedmica, nedělja, plateżni tjedan.

Zahlungszeit, *f.* vrěme plaćanja, plateża; platitba; ein ohne — ausgeſtellter Wechſel, měnica bez dana platitbe.

Zahlverhältniß, *n.* brojni razměr.

Zählvorrichtung, *f.* brojilo.

Zählweiſe, *f.* brojeće motovilo.

Zahlwerth, *m.* brojna vrednota.

Zahlwoche, ſ. Zahlungswoche.

Zahlwort, *n.* brojnik. [brojka.

Zahlzeichen, *n.* brojno znamenje; (Ziffer),

Zahm, *adj.* —e Thiere, pitoma živina; — machen, pripitomiti; — werden, pripitomiti se; (v. Menſchen), krotak; — machen, ukrotiti. [ukrotljiv.

Zähmbar, *adj.* pripitoman, pitomljiv;

Zähmen, *v. n.* pripitomiti se.

Zähmen, *v. a.* pripitomiti, pitomiti, pripitomljavati; (v. Menſchen), ukrotiti; ſeine Leidenſchaften —, obuzdati, zauzdati svoje strasti; ſich —, *v. r.* uzdržati se. [lac.

Zähmer, *m.* pitomitelj; krotitelj, krotiZähmheit, *f.* pitomost; krotost, krotkoća.

Zähmung, *f.* pitomljenje; ukrota; (*fig.*) obuzdanje, uztegnuće.

Zahn, *m.* (b. Thieren), zub; ein kleiner —, zubak, zubić; ein hohler —, šupalj zub; die Zähne weiſen, kesiti se, kesiti, izkesiti zube; (ſpr.) Einem auf den — fühlen, izpipavati što iz koga; es thut ihm ſein — mehr weh, neboli ga glava; Einem etwas aus den Zähnen reißen, odtrgnuti komu što od ustah; ich habe lange Zähne, otrnuli su mi zubi; zwiſchen den Zähnen (z. B. murmeln), na po(l) rěči; (an einem Rade), zub, zubac; (am Schnabel), zubac.

Zahnartig, *adj.* zubast.

Zahnarzneï, *f.* lěk za zube, od zubobolje.

Zahnarzneifunde, *f.* zubarstvo.

Zahnarzt, *m.* zubar, zubni vidar.

Zahnausziehen, *n.* vadjenje zuba. [zube.

Zahnbalſam, *m.* dragomast (balsam) za

Zahnbleeker, *m.* kesizub, pestozub.

Zahnbraſſer, *m.* (*Sparus Dentex*), zubatac.

Zahnbräune, *f.* žar i. zapala desnih.

Zahnbreite, *f.* širina zuba.

Zahnbürſte, *f.* četka, kefica za zube; zubna četka.

Zähnchen, *n.* zubić; (am Rade), zubac.

Zahndicke, *f.* debljina zuba.

Zähneſletſchend, *adj.* keseć zube.

Zahneinguß, *m.* kalup od šibke.

Zahneiſen, *n.* vadizub.

Zähneln, Zahnen, *v. n.* das Kind zähnelt, zahnet, niću i. probijaju dětetu zubi; děte dobiva zube; —, *v. a.* (zähnen), einen Kamm —, zubiti, nazubiti češalj.

Zahnen, *n.* dobivanje zubih.

Zähnen, *n.* zubljenje.

Zahnfäule, Zahnfäulniß, *f.* gnjili zubi; ich habe —, gnjiju mi zubi. [perulja.

Zahnfeder, *f.* (*Pennatula mirabilis*), divna

Zahnfieber, *n.* zubna groznica.

Zahnfiſch, *m.* zubata riba; riba-zubatica.

Zahnfiſtel, *f.* zubna žuljata.

Zahnflanke, *f.* bok od zuba.

Zahnfleiſch, *n.* desni, zuberina.

Zahnfleiſchentzündung, *f.* žar i. zapala desnih; er leidet an einer —, zažarile mu se desni.

Zahnfleiſchgeſchwulſt, *f.* otok desnih; er hat eine —, otekle su mu desni.

Zahnfletſchen, *n.* kesenje zubah.

Digitized by Google

Zahnfletſcher, ſ. Zahnbleckер.
Zahnförmig, *adj.* zubast, zubolik.
Zahnfortſatz, *m.* zubnik. [ſiſtel.
Zahngeſchwür, *n.* rana na desnih; ſ. Zahn-
Zahnhobel, *m.* zubata blanja.
Zahnhöhe, *f.* visina zuba.
Zahnhöhle, *f.* (*alveolus*), zubište; (eine Hohle im Zahne), šupljina u zubu.
Zahnhöhlengang, *m.* jažica nad zubištem.
Zahnig, *adj.* zubat; ſich — öffnen, zubcě se otvarati.
Zahnkanarienſchnecke, *f.* (*Strombus dentatus*), zubati krilac.
Zahnklappen, Zahnklappern, *n.* cokot, cokotanje zubah i. zubih. [zubim.
Zahnklappen, *v. n.* cvokotati, cokotati
Zahnknirſchen, *n.* škrgut, škripa zubah.
Zahnknirſchend, *adj.* škrgućuć, škripljuć zubma.
Zahnkopf, *m.* glava, věnac u zuba.
Zahnkraut, *n.* zubnik; (*Dentaria*), zu-
Zahnkrone, *f.* ſ. Zahnkopf. [batka.
Zahnlade, ſ. Kinnlade.
Zahnlänge, *f.* duljina zuba.
Zahnlaut, *m.* zubni glasac.
Zahnlehre, *f.* (*odontologia*), zuboslovje.
Zahnlos, *adj.* bezzub; —e Thiere, (*Edentata*), krezubice.
Zahnlose, *m.* bezzubac. [škrbotina.
Zahnlücke, *f.* krezubina; štrba, štrbina,
Zahnlückig, *adj.* krezub, štrbav; — werden, okrezubiti.
Zahnlückige, *m.* krezubica.
Zahnmaul, *n.* (*Cyprinus dentex*), zubata
Zahnmittel, *n.* lěk za zube. [bělica.
Zahnnerve, *m.* zubni živac.
Zahnpein, *f.* zubobolja. [prašak.
Zahnpulver, *n.* prašak za zube; zubni
Zahnputzer, *m.* čistilac zubah; piljak za zube.
Zahnrad, *n.* zubnjak, zubato kolo.
Zahnräderwerk, *n.* zubata kola.
Zahnreihe, *f.* niz zubah.
Zahnröhre, ſ. Zahnſchnecke.
Zahnſchmelz, *m.* zubna caklina.
Zahnſchmerz, *m.* zubobolja.
Zahnſchmied, *m.* šibkar. [kljunci.
Zahnſchnäbler, *pl.* (*Dentirostres*), zubo-
Zahnſchnecke, *f.* (*Dentalium*), zubovka.
Zahnſchnitt, *m.* zubež.
Zahnſilber, *n.* srebrne šibke.
Zahnſpindel, *f.* zubato vreteno; (*Strombus fusus*), vretenasti krilac.
Zahnſtange, *f.* greben.
Zahnſtift, *m.* krnjadak, okrnjak (od zuba).
Zahnſtirn, *f.* čelo od zuba.
Zahnſtocher, *m.* čačkalo, čačkalica, badkalo, zubatka.
Zahnſtocherbüchſe, *f.* Zahnſtocher-Etui, *n.* zubatkovnica.
Zahnſtochern, *v. n.* čačkati zube.
Zahntroſt, *m.* (*Odontites*), crnica.
Zahntürkis, *m.* biruza, ruska modruljica.
Zahnwechſel, *m.* izměna zubah.
Zahnweh, *n.* zubobolja.
Zahnwölbung, *f.* okruglina zuba.
Zahnwurz, ſ. Bleiwurz; Zahnkraut.
Zahnwurzel, *f.* panoga, pazub, korěn od zuba; (*Anthemis Pyrethrum*), zubovac, targok, kisnik; ſ. Zahnkraut.
Zahnzange, *f.* vadizub; zubne kliešte.
Zahnzweig, *m.* zubna grana (živca).
Zähre, *f.* suza.
Zähweide, ſ. Korbweide.
Zain, *m.* (v. Metall), motka, šibka; (b. Böttcher), gužvica.
Zaineiſen, *n.* željezne motke.
Zainen, *v. a.* d. Eiſen —, kovati motke
Zainer, *m.* motkar. [od željeza.
Zainhammer, *m.* motkara.
Zainſchmied, *m.* motkar. [torba.
Zäfer, *m.* rogožarac, zembil*; ženska
Zambonifch, *adj.* —e Säule, zambonski
Zampel, *m.* cuplja. [stup.
Zampelhafen, *m.* cupljena kuka.
Zampelſchnur, *f.* cupljena uzica.
Zampelſtuhl, *m.* cupljenik.
Zamten, *v. n.* cupljiti.
Zamtnadel, *f.* cupljena igla.
Zander, ſ. Sander.
Zange, *f.* kliešte; mit der —, kliještima; (b. Tiſchl.) kuka; (b. Pferd.) sěčnjak.
Zangenbock, *m.* (*Rhagium mordax*), štiZangenförmig, *adj.* kliještast. [pač.
Zangenkäfer, ſ. Ohrwurm.
Zangenſtück, *n.* jeza.
Zangenträger, *m.* (*Chelifer cancroides*), rakovka, nilac.
Zangenwerk, *n.* kliešte.
Zangenwinkel, *m.* kut od kliještah.
Zank, *m.* svadja, zavada; začepica, zaděvica, čegrst *f.*; gomba; inat, kavga; einen — mit Jemand anfangen, svaditi se s kim (oko čega); in heftigen — gerathen, žestoko i. ljuto se zavaditi; einen — anfangen, zaděnuti kavgu; proinatiti se.
Zankapfel, *m.* zaděvica; (spr.) einen — hinwerfen, baciti kost medju ljude; das iſt ein wahrer — zwiſchen ihnen, oko toga često biva zaděvica i. svadja (kavga) medju njimi.
Zankeiſen, *n.* mleda.
Zänkeln, *v. n.* složkati se.
Zanken, *v. n.* svadjati se, složiti se, zubati se, gombati se, inatiti se, kavžiti se; über etwas, um etwas —, svadjati se oko čega; den ganzen Tag —, sav dan se karati; ſich müde —, nasvadjati se; Einen aus dem Hauſe —, izgrizti koga iz kuće.
Zänker, *m.* svadljivac, grizlica, kavgadžija, inadžija, karač.
Zänkerei, *f.* svadnja, svadja, složnja, kavga; karka.
Zänkerin, *f.* svadljivica, inadžijnica.

Digitized by Google

Zankgeist, *m.* svadljivost; *f.* Zänker.
Zankgier, *f.* Zanksucht.
Zänkisch, *adj.* svadljiv; pokarljiv.
Zankkraut, *f.* Bilsenkraut.
Zankluft, *f.* Zanksucht. [se svadja.
Zankluftig, *adj.* svadljiv; er ist —, rad
Zankmaul, *f.* Zänker.
Zankstifter, *m.* krvometnik, zavadljivac; *f.* Zänker; —in, *f.* krvometnica, za-
Zanksucht, *f.* svadljivost. [vadljivica.
Zanksüchtig, *adj.* svadljiv.
Zankteufel, *f.* Zänker.
Zapfbottich, *m.* čabar s čepom. [sica.
Zäpfchen, *n.* čepić; (im Halse), resa, re-
Zäpfchenheber, *m* resna mišica.
Zäpfchenkraut, *f.* Zapfenkraut.
Zapfen, *m.* čep; den — aus dem Fasse ziehen, odčepiti sud, bure; den — in das Faß einstecken, začepiti sud; den — fest klopfen, zakucati čep; das Faß geht am —, sud je načet; (Hahn am Fasse), slavina; (Tannen—), češer, češerika, šešarka, šešarica; (Wb.) (loza-)reznica; (am Zimmerholze), čep; (am Rade), petica, štrekalj, šiljak; ein voller —, pijan kum; *f.* Zäpfchen.
Zapfen, *v. a.* Wein —, točiti vino; (zäpfen; b. Zimmerl.) čepiti.
Zapfenband, *n.* *f.* Zapfenring.
Zapfenbaum, *m.* (*Protea conifera*), šešarnjak; Zapfenbäume, *pl.* (*Coniferae*),
Zapfenbeere, *f.* pupuljica. [šešarnjaci.
Zapfenbeißer, *f* Kreuzschnabel.
Zapfenbier, *n.* podčepina.
Zapfenblatt, *f.* Zapfenkraut.
Zapfenbohrer, *m.* čepnjak.
Zapfenbräune, *f.* žar i. zapala resice.
Zapfendrüse, *f.* žlězda od resice.
Zapfenfaß, *n.* podčepnjak.
Zapfenfeld, *n.* čepište. [šarku.
Zapfenförmig, *adj.* čepast; nalik na še-
Zapfenfrucht, *f.* češer, šešarka.
Zapfengeld, *n.* krčmarina.
Zapfengerüst, *n.* blazina; kobila.
Zapfengras, *n.* kliporodna trava, klip-
Zapfenhaus, *n.* čepnica. [nica.
Zapfenholz, *n.* *f.* Faulbaum.
Zapfenhopfen, *m.* ženski hmelj.
Zapfenkasten, *m.* čepnica.
Zapfenklotz, *m.* *f.* Zapfenlager. [zina.
Zapfenlager, *n.* žabica; (in Mühlen), bla-
Zapfenloch, *n.* rupa za čep, čepnica, slěpi osěk.
Zapfenmacher, *m.* čepar.
Zapfenmutter, *f.* žabica.
Zapfenrand, *m.* okrajac zatiljka.
Zapfenrecht, *n.* pravo točenja.
Zapfenring, *m.* karika od petice.
Zapfenrose, *f.* šiška od ruže.
Zapfenstein, *f.* Fingerstein.
Zapfenstreich, *m.* bubnjanje na sanak; den — schlagen, bubnjati na sanak.
Zapfenstück, *n.* čepište.
Zapfentheil, *n.* zatiljak.
Zapfentragend, *adj.* šešarni, šešerni; —e Bäume, šešarnjaci. [vino.
Zapfenwein, *m.* podčepina; podčepno
Zapfenwurzel, *f.* Pfahlwurzel.
Zapfgeld, *f.* Zapfengeld.
Zäpfleinkraut, *f.* Zapfenkraut.
Zäpfler, *m.* krčmar.
Zapfner, *m.* (Wb.) schwarzer —, crna slankamenka; *f.* Zäpfler.
Zapftrog, *m.* podčepnjak.
Zapp, *m.* (*Fulica aterrima*), sarka.
Zappeln, *v. n.* koprcnuti se, praćaknuti se; koprcati se, praćakati se, praćkati se, bacakati se; das Herz zappelt ihm vor Freude, srce mu trepti od veselja; (spr.) Einen — lassen, ostaviti koga na cědilu. [cakanje.
Zappeln, *n.* koprcanje, praćakanje, ba-
Zappler, *m.* koprcalo.
Zarge, *f.* obod; (Rand), kraj, okrajac; (Einfassung), pošva; (am Fasse), čehalj.
Zart, *adj.* nježan; (dünn), tanak; eine —e Gesundheit, slabačko zdravje; (klein), sitan, droban; (ein —er Körper), mekan, mekoputan, gingav.
Zärte, (Zärthe), *f.* (*Cyprinus Vimba*), jaz; *f.* Zartheit.
Zärtelkind, *n.* máza, péka; razmaženo, razpečeno děte.
Zärteln, *v. a.* máziti, péčiti; *f.* Verzärteln; —, *v. n.* péčiti se, máziti se; *f.* Zärtlich sein.
Zärtelwoche, *f.* Flitterwoche.
Zartfühlend, *adj.* ćutljiv.
Zartfüßig, *adj.* tankonog.
Zartgefühl, *n.* ćutljivost.
Zartgliederig, *adj.* tankih udah.
Zartheit, *f.* nježnost; mekanost, mekoputnost; (Dünne), tančina.
Zartherzig, *adj.* nježna srca.
Zärtlich, *adj.* nježan; — lieben, svesrdno ljubiti; — gegen Jemand sein, paziti, njegovati koga; milovati koga; *f.* Zart.
Zärtlichkeit, *f.* njega, pažnja; aus —, od mila; — äußern, paziti, njegovati; milovati; der Liebe, nježna, svesrdna ljubav; milovanje.
Zärtlichthun, *n.* njega.
Zärtling, *m.* njegovan, gingavac; mekoputnik; švrća, švrćo; *f.* Streifmaus.
Zartsinn; Zartsinnig, *f.* Zartgefühl; Zart-
Zaser, *f.* vlakno. [fühlend.
Zaserblume, *f.* Mittagsblume.
Zäserchen, *n.* vlakance.
Zaserig, *adj.* vlaknen.
Zasern, *v. a.* činkati, očinkati.
Zaserwurzel, *f.* vlaknasta žilica.
Zaspel, *f.* pasmo.
Zätscheln, *v. a.* *f.* Zärteln.
Zätschler, *m.* mazilo, pečilo.
Zauber, *m.* čar, čaroba; (*fig.*) milota,

Digitized by Google

dragost, prelast; der — ihrer Gestalt, vilinska lěpota; — verleihen, začiniti.
Zauberartig, *adj.* čaroban.
Zauberauge, *n.* čarobno, milostno, vilinsko oko.
Zauberband, *n.* čarobna veza.
Zauberbecher, *m.* čarobna čaša.
Zauberberg, *m.* Klek. [kip.
Zauberbild, *n.* amajlija; (*fig.*) milostan
Zauberblick, *m.* čaroban, milostan, vilinski pogled.
Zauberbuch, *n.* čarovnik.
Zauberding, *n.* Zauberei, *f* čarobija, čarolija, čara, čarka, čini, uroci; vračbina; (das Zaubern), bajanje, čaranje, vračanje; — treiben, ſ. Zaubern.
Zauberer, *m.* čarobnik, věštac, vračar, bajač, bajalo, vilenik.
Zauberformel, *f.* basma.
Zaubergarten, *m.* vilinski vrt.
Zaubergebild, *n.* čarolija, čarka.
Zaubergeheuf, *n.* zapis, amajlija.
Zaubergeſang, *m.* vilinska pěsma.
Zaubergeſchichte, *f.* bahorka.
Zauberhaft, ſ. Zauberiſch.
Zauberhand, *f.* čarobna, vilinska ruka.
Zauberhöhle, *f.* vilinska spilja.
Zauberin, *f.* čarobnica, čaralica, věštica, vračara, bajalica, vilenica.
Zauberinſel, *f.* vilinski otok.
Zauberiſch, *adj.* čarobnički, vilovnički, vilenički; —e Mittel, čarolije; —e Mittel anwenden, vračati, čarati; (bezaubernd), čaroban, vilinski, bajni.
Zauberkette, *f.* ſ. Zauberband.
Zauberkraft, *f.* vilenstvo, vileništvo; vilinska sila.
Zauberkraut, *n.* (*Circaea*), vilenica, čarobnik, bahornica.
Zauberkreis, *m.* riz.
Zauberkunſt, *f.* čarovništvo, vileništvo; čarobija; ſ. Magie.
Zauberland, *n.* vilinska zemlja.
Zauberlaterne, *f.* čarobna světiljka.
Zauberlauch, *m.* (*Allium magicum*), vi-
Zauberlich, ſ. Zauberiſch. [lenički luk.
Zauberlicht, *n.* čarobno světlo.
Zaubermacht, ſ. Zauberkraft.
Zaubermährchen, *n.* bahorka.
Zaubermann, Zaubermeiſter, ſ. Zauberer.
Zaubermittel, *n.* čarolija, vračolija, čini.
Zaubern, *v. n.* čarati, vračati, bajati; —, *v. a.* učiniti. [dvor.
Zauberpalaſt, *m.* vilinski dvor; začaran
Zauberperſpectiv, *n.* čarobni očalin.
Zauberreich, *n.* vilinsko carstvo.
Zauberreiz, *m.* vilinska dragost, lěpota.
Zauberring, *m.* čarobni prsten.
Zauberruthe, *f.* vilin štap, vilina šibica.
Zauberſalbe, *f.* čarobna mast.
Zauberſchatz, *m.* začarano blago.
Zauberſchein, *m.* čarobna světlost.
Zauberſchleier, *m.* čarobna koprena.
Zauberſchloß, *n.* začaran dvor, vis.
Zauberſchön, *adj.* lěp kao vila.
Zauberſchönheit, *f.* vilinska lěpota.
Zauberſchrift, *f.* věštačko, čarobničko
Zauberſchwert, *n.* čaroban mač. [pismo.
Zauberſegen, *m.* věštačka rěč. [calo.
Zauberſpiegel, *m.* čarobno ogledalo, zr-
Zauberſpiel, *n.* čarobna igra.
Zauberſpruch, *m.* ſ. Zauberformel.
Zauberſtab, *m.* ſ. Zauberruthe.
Zauberſtimme, *f.* vilinski glas. [nik.
Zauberſtrauch, *m.* (*Hamamelis*), razkov-
Zauberſtück, *n.* (Zauberſtreich, *m.*) čarka, čini; (Theaterſtück), čarobija.
Zaubertrank, *m.* čarobni napitak.
Zaubertrichter, *m.* čarobni lěvak.
Zaubertute, *f.* (*Conus magicus*), čarobni
Zaubervoll, *adj.* vele čaroban. [čunjac.
Zauberwald, *m.* začarana šuma.
Zauberwerk, ſ. Zauberding.
Zauberweſen, *n.* vilenstvo, vračarstvo.
Zauberwort, *n.* čarobna rěč.
Zauberzeichen, *n.* čaroban znak.
Zauberzettel, *m.* zapis.
Zauche, ſ. Hündin. [žanje.
Zauberei, *f.* oklěvanje, krzmanje, ogu-
Zauberer, *m.* oklěvalo, ogužalo, krzmalo.
Zauberhaft, *adj.* oklěvljiv, oklěvan, krzmav, kasan. [vost.
Zauberhaftigkeit. *f.* oklěvnost, oklěvlji-
Zauberin, *f.* oklěvalica, krzmalica, oguzalica.
Zaubern, *v. n.* oklěvati, krzmati, kasniti; ščinjati se; mit der Erklärung ſeines Willens —, otezati očitovanje svoje volje.
Zauen, ſich, ſ. Sputen.
Zaum, *m.* uzda; einem Pferde den — anlegen, namaći, nabaciti konju uzdu; uzdati konja; ein Pferd im —e halten, držati konja na uzdi; ſeine Zunge im —e halten, ustručnuti jezik; držati jezik za zubi; ſeine Leidenſchaften im —e halten, uztegnuti, uztezati strasti.
Zaumbar, *adj.* obuzdav; — ſein, dati se obuzdati.
Zäumchen, *n.* uzdica.
Zäumen, *v. a.* uzdati; obuzdati, zauzdati, zauzdavati; (*fig.*) zauzdati, stegnuti; einen Kapaunen —, zapeti kopuna.
Zaumfrei, *adj.* neobuzdan, nezauzdan, bez uzde.
Zaumgeld, *n.* pouzdica, sretni groš.
Zaumlos, *adj.* razuzdan; ſ. Zaumfrei.
Zaumrecht, *adj.* vičan uzdi; biran.
Zaumzeug, *n.* sljubilo.
Zaun, *m.* ograda, obor, gradina; ein geflochtener —, plot; ein lebendiger —, živica; ein todter —, živika, vrzina, obala; mit einem —e umgeben, ograditi, oplotiti; (fpr.) einen Streit vom — brechen, zabosti trn u zdravu nogu; ich bin nicht vom —e gebrochen, nisam

Digitized by Google

ja neznalović; nisam ja tikva bez korênja.
Zaunammer, *m.* (*Emberiza Cirlus*), plo[tovni strnad.
Zaunblume, *f.* (*Anthericum ossifragum*),
Zaunbuche, *f.* grab, grabar. [kosatić.
Zäunchen, *n.* plotak, ogradica.
Zaundürr, *adj.* (*fig.*) suh kao biljka.
Zäunen, *v. a.* plotiti, oplotiti, ograditi.
Zaungerte, *f.* prut za plot.
Zaungilge, ſ. Zaunlilie.
Zaunglocke, ſ. Zaunwinde. [sivoperka.
Zaungrasmücke, *f.* (*Motacilla Garrula*),
Zaunhopfen, *m.* divlji hmelj.
Zaunkirſche, *f.* sitnica.
Zaunkönig, *m.* (*Troglodytes*), carić, zalogaj, štrko, strežić, trtak, palčić.
Zaunlilie, *f.* (*Lonicera periclymenum*), kukavičnjak, orlovi nokti; ſ. Zaun[blume.
Zäunling, *m.* ſ. Zaunkirſche.
Zaunloch, *n.* vrzelj.
Zaunpfahl, *m.* proštac, (*coll.*) prošće.
Zaunrebe, *f.* ſ. Bitterſüß; Zaunlilie.
Zaunrecht, *n.* pravo ograde.
Zaunrieb, *m.*; Zaunriegel, *m.*; Zaunroſe, *f.* ſ. Waſſerrohr; Hartriegel; Hundsroſe.
Zaunrübe, *f.* (*Bryonia*), dobeljača, de-
Zaunruthe, ſ. Zaungerte. [bela tikva.
Zaunſchlieferl, Zaunſchlupfer, ſ. Zaunkönig.
Zaunſpalte, *f.* prokola.
Zaunſtänder, *m.* stup (od stobora).
Zaunſtecken, *m.* ſ. Zaungerte.
Zaunweide, *f.* rakita.
Zaunwicke, *f.* (*Vicia sepium*), plotovni grahor. [dolež.
Zaunwinde, *f.* (*Convolvulus sepium*), hla-
Zauſen, *v. a.* čupati, skubsti, potezati; Einen an den Haaren —, vući koga za kosu; Einem den Kopf —, razbarusiti komu kosu.
Zautſche, ſ. Maiblume.
Zebra, *n.* (*Equus Zebra*), zebra.
Zechbote, *m.* cehovni pozović.
Zechbruder, *m.* pijančina.
Zeche, *f.* (Zunft), ceh, esnaf; (Gewerkſchaft), rudnička družba; (Berg—), zadružni rudnik; eine — bauen, kopati rudnik zadružno; (Reihe), nach der —, izredom, na izred, čredomice; etwas nach der — thun, obrediti se, obredjivati se čim; die — iſt an mir, meni je redak, moja je reda (čreda); (Trinkgeſellſchaft), pijanka; in die — treten, reveniti se; (die Koſten einer —), revena; den Wirth die — machen laſſen, naložiti krčmaru, da napravi račun; iskati račun; die — bezahlen, uzeti na se revenu; dati, platiti džabu; (*fig.*) er mußte die — bezahlen, na njem su se slomila kola.
Zechen, *v. n.* piti, pijančiti, pijančevati.
Zechenälteſte, *m.* starêšina ceha.
Zecheneiſen, *n.* bilêžilo.
Zechenmeiſter, *m.* nastojnik rudnika.
Zechenregiſter, *n.* računi zadružnoga rud[nika.
Zecher, *m.* pijanac; ſ. Zechbruder.
Zechfahne, *f.* cehovska zastava; esnafski barjak.
Zechfrei, *adj.* prost od revene; Einen — halten, platiti za koga.
Zechgaſt, ſ. Zechgeſell.
Zechgelag, *n.* pijanka.
Zechgeld, *n.* trošak za pilo; popitnica.
Zechgenoß, *m.* član ceha; ſ. Zechgeſell.
Zechgeſell, *m.* drug od čaše; pivator.
Zechgeſellſchaft, *f.* pijanka.
Zechhut, *f.* paša na izred.
Zechine, *f.* cekin.
Zechmeiſter, ſ. Zunftmeiſter. [pijanke.
Zechordnung, *f.* cehovski red; red kod
Zechtag, *m.* cehovska skupština.
Zechtheil, *m.* dio rudnika.
Zechwappen, *n.* cehovski grb.
Zeck, *m.* čupac; einen — geben, čupnuti.
Zecke, *f.* (*Ixodes*), krpuša, klop, krpelj.
Zecken, *v. a.* čupkati, čepkati; ſ. Zupfen.
Zeckenkorn, *n.* krpuša.
Zäcker, *m.* čupkalo; ſ. Zäker.
Zeder uſw. ſ. Ceder uſw.
Zehe, *f.* nožni prst, prst u noge; große —, nožni palac; kleine —, mali nožni prst; auf die —n treten, propeti se; pripeti se na prste; auf den —n gehen, bádati, šumke ići; der Schmerz fuhr mir bis in die kleine —, petne me žile zaboliše.
Zeh(e)n, *num.* deset; — Mädchen, deset dêvojakah; — Kinder, desetoro dêce; — Wägen, desetora kola; — Perſonen, desetorica, desetorina, desetina.
Zehenbeuger, *m.* pregibač nožnoga prsta.
Zehend, *m.* ſ. Sander.
Zehend, *n.* desetak. [hodci.
Zehengänger, *pl.* (*Digitigrada*), prsto-
Zehenglied, *n.* članak nožnoga prsta.
Zehennagel, *m.* nokat nožnoga prsta.
Zehennerve, *m.* živac nožnoga prsta.
Zehenſtrecker, *m.* natezača nožnoga prsta.
Zehent, Zehente, *m.* ſ. Zehnte, *m.*
Zehentacker, *m.* desetinska njiva.
Zehentableſung, *f.* odkup desetka, dese-
Zehentamt, *n.* desetarnica. [tine.
Zehentbar, *adj.* pod desetkom; —e Bodenfrüchte, lêtina pod desetkom; lêtina, od koje se daje desêtak.
Zehentbarkeit, ſ. Zehentpflicht. [setak.
Zehentberechtigt, *adj.* vlastan pobirati de-
Zehentberechtigung, *f.* pravo na desetak.
Zehentbezug, *m.* dobivanje desetka.
Zehentbuch, *n.* desetkovnik.
Zehentdreſcher, *m.* risar.
Zehenteinnehmer, ſ. Zehentner.
Zehenten, (Zehenteln), *v. n.* (den Zehenten abnehmen), dese(t)čariti, desetčiti, desetinjati; kupiti desetak; (den Zehenten abgeben), davati desetak, desetariti; —, *v. a.* desetkovati.

Digitized by Google

Zehententgang, *m.* izmak desetka.
Zehentflur, *f.* polje pod desetkom.
Zehentfrei, *adj.* prost, oprošten od desetkah.
Zehentfreiheit, *f.* oprost desetka.
Zehentfrohne, *f.* desetinska tlaka, robota.
Zehentgarbe, *f.* deseti snop; snop od desetka.
Zehentgeld, *n.* desetak u novcu, desetnina.
Zehentherr, *m* gospodar desetka, vlastnik desetine.
Zehenthiere, *pl.* (*Digitata*), prstaši.
Zehentholde, *m.* desetinar, desetačnik, desetinjak.
Zehentforn, *n.* žito od desetka; desetačko žito.
Zehentmahler, ſ. Zehentner.
Zehentmann, ſ. Zehentholde.
Zehentner, *m.* dese(t)čar.
Zehentordnung, *f.* desetinski red.
Zehentpächter, *m.* zakupnik desetka.
Zehentpflicht, *f.* dužnost desetarenja.
Zehentpflichtig, *adj.* pod desetkom.
Zehentrecht, *n.* pravo na desetak, desetinu.
Zehentregiſter, ſ. Zehentbuch.
Zehentritt, *m.* šumovlak.
Zehentſchneider, *m.* risar.
Zehentſchuldig, ſ. Zehentpflichtig.
Zehentſtreitigkeit, *f.* desetinska razpra.
Zehentweizen, *m.* desetinska pšenica.
Zehentzug, *m.* dese(t)čarenje; kupljenje, pobiranje desetka i. desetine.
Zehn, *num.* ſ. Zehen.
Zehn, *f.* desetica.
Zehnblumig, *adj.* od deset cvětakah.
Zehneck, *n.* desetokutnik, desetonuglica.
Zehneckig, *adj.* na deset uglovah; desetokutni.
Zehneimerig, *adj.* od deset vědarah, akovah; ein —es Faß, desetačka, desetakinja, desetorka.
Zehnender, *m.* desetorožčić.
Zehner, *m.* desétak; desetina; (Münze), desetâk; (Banknote), desetica; (Karte), desetica.
Zehnerlei, *adj.* deseterovrstan, od deset vrstih (felah).
Zehnerſyſtem, *n.* desetinstvo, dekadika.
Zehnfach, *adj.* deseterostruk, deseterogub; um das Zehnfache, desetinom (više); das Zehnfache, deset putah onoliko.
Zehnfächerig, *adj.* od deset pretinacah.
Zehnfältig, *adj.* desetorni; ſ. Zehnfach.
Zehnfüßer, *pl.* (*Decapoda*), desetonožci.
Zehnfüßig, *adj.* desetonog.
Zehnfußig, *adj.* od deset stopah.
Zehngulden-Banknote, *f.* desetica; banka od deset forintih.
Zehngliederig, *adj.* desetočlan.
Zehnherr, *m.* desetovlad.
Zehnherrſchaft, *f.* vlada desetorice.
Zehnhundert uſw. ſ. Tauſend uſw.
Zehnjahr, *n.* desetoléće, desetogodje, desetak godinah.
Zehnjährig, *adj.* desetgodišnji, desetlětan, od deset godinah; ein —es Thier, desetâk.
Zehnjahrlich, *adj.* svake desete godine.
Zehnkantig, *adj.* od deset bridih, srhovah; ein —er Körper, desetobridac.
Zehnklappig, *adj.* (*bot.*) desetoklopan, od deset klopacah.
Zehnkreuzerſtück, *n.* desetâk.
Zehnmal, *adv.* deset putah i. putih, deset
Zehnmalig, *adj.* desetoputan, desetokratan.
Zehnmann, ſ. Zehnherr.
Zehnmännerig, *adj.* sa deset prašnikah.
Zehnmaß, *n.* desetna měra.
Zehnmonatig, *adj.* desetoměsečan, od deset měsecih.
Zehnmonatlich, *adv.* svaki deseti měsec.
Zehnpfünder, *m.* desetfuntaš.
Zehnpfündig, *adj.* od deset funtih.
Zehnſäulig, *adj.* od deset stupovah.
Zehnſchuhig, *adj.* od deset stopah.
Zehnſeitig, *adj.* desetostran.
Zehnſtrahl, *m.* desetaš.
Zehnſtrahlig, *aaj.* od deset zrakah, tracah.
Zehnſtündig, *adj.* od deset urah, satih.
Zehnſtündlich, *adv.* svaki deseti sat.
Zehnſylbig, *adj.* od deset slovkih, slovakah.
Zehntägig, *adj.* desetodnevni, od deset danah.
Zehntäglich, *adv.* svaki deseti dan.
Zehntauſend, *num.* deset tisućah, hiljadah.
Zehntauſendmal, *adv.* deset tisućah putih.
Zehntauſendſte, *num.* desetotisućni, od deset tisućah po jedan.
Zehntauſendtel, *n.* deseto-tisućina.
Zehnte, *num.* deseti; am —n Tage, deseti dan; am —n, desetoga; zum —n Mal, deseti put i. krat, desetom; halb — kommen, samodeseti doći.
Zehnte, *m.* (Zehent), desetak, desetina, deseto; den —n geben, davati desetak; den —n entrichten, plaćati, platiti desetak, desetariti.
Zehntel, *n.* desetina.
Zehntens, *adv.* deseto.
Zehntheilig, *adj.* od deset dělovah, čestih.
Zehnwöchentlich, *adv.* svake desete sedmice i. nedělje.
Zehnwöchig, *adj.* od deset nedělja.
Zehnzehig, *adj.* od deset prstah.
Zehnzeilig, *adj.* od deset vrstah, redakah.
Zehnzöllig, *adj.* od deset palacah.
Zehren, *v. n.* (leben), von ſeinen Einkünften —, življeti o svom dohodku; von der Schnur —, življeti o glavnici; im Wirthshauſe —, trošiti u krčmi; trošiti, tratiti; der Wein zehrt, vino hlapi; —, *v. a.* trošiti, harčiti; ſich —, jesti se; ſ. Verzehren.
Zehrer, *m.* trošilac, potrošar; (ſpr.) auf einen Sparer folgt ein —, ſ. Sparer.
Zehrerin, *f.* trošilica, potrošarica.
Zehrfieber, *n.* trošnica.

Digitized by Google

Zehrfrei, *adj.* Einen — halten, plaćati za koga (u krčmi).
Zehrgeld, *n.* tratnja, potroš; (Kostgeld), trošak (za hranu), novci za živež; hranovina.
Zehrgras, *n.* (*Betonica*), bukvica.
Zehrpfennig, *m.* ſ. Zehrgeld.
Zehrung, *f.* trošak za hranu; (Koſt), hrana.
Zehrungsbeitrag, *m.* prinesak za hranu.
Zehrungsgeld, ſ. Zehrgeld.
Zehrungskoſten, *pl.* trošak (za hranu).
Zehrwurzel, ſ. Aronsruthe.
Zeichen, *n.* znamen, znamenje; das — des Kreuzes, znamenje svetoga križa i. krsta; (Merkmal), znak, bilég, obilézje; (Wein—), vinokaza; (Signal), navėst; Einem mit der Hand ein — geben, mahnuti komu rukom; ein — mit der Trommel geben, dati komu znak bubnjem; d. Pferde ein — aufbrennen, udariti žig konju; das iſt ein böſes —, zlo znamenje, zla kob; (Wunder), čudo; das erſte —, početak čudesom. [ženi grgeč.
Zeichenbörs, *m.* (*Perca stigma*), obilje-
Zeichenbrett, *n.* crtanka.
Zeichenbuch, *n.* crtežnik.
Zeichendeuter, *m.* kobnik, gatalac.
Zeichendeuterei, Zeichendeutung, *f.* kobljenje, gatanje.
Zeicheneiſen, *n.* žigosalo.
Zeichenfeder, *f.* crtarsko pero; crtaljka.
Zeichenhammer, *m.* bilježilo.
Zeicheninſtrument, *n.* crtaljka.
Zeichenkreide, *f.* crna kreda.
Zeichenkunſt, *f.* crtarstvo, risarstvo; ſ. Zeichenlehre.
Zeichenlehre, *f.* znakoslovje.
Zeichenleiſte, *f.* oméra.
Zeichenmeiſter, *m.* učitelj crtanja (risanja); crtar. [risanje.
Zeichenpapier, *n.* crtarski papir, papir za
Zeichenſchule, *f.* crtarnica, škola za risanje.
Zeichenſetzung, *f.* metanje razlučilah.
Zeichenſprache, *f.* govor na prste.
Zeichenſtift, *m.* pisaljka.
Zeichenſtunde, *f.* pouka u crtanju (risanju).
Zeichentiſch, *m.* crtarski (risarski) sto(l).
Zeichnen, *v. n.* & *a.* crtati, risati*; nacrtati, narisati; (be—), obilėžiti, bilėžiti, označiti; eine Stelle im Buche —, zabilėžiti mėsto kakvo u knjizi; Gott hat ihn gezeichnet, Bog ga je nakazao; Einen —, izlėmati koga; (unter—), eine Urkunde —, podpisati izpravu; ſ. Subſcribiren.
Zeichnen, *n.* crtanje, risanje.
Zeichner, *m.* crtar, risar*; —in, *f.* crtarica, risarica. [Unterſchrift.
Zeichnung, *f.* crtež, risarija, naris; ſ.
Zeidelbär, ſ. Honigbär.
Zeidelbaum, *m.* dupljak.
Zeidelgabel, *f.* pčelarske vilice.
Zeidelmeiſter, *m.* pčelar, kovandžija*.
Zeidelmeſſer, *n.* podrezač.
Zeideln, *v. n.* podrezati, podrezivati košnice; izsėći pčele.
Zeidelrecht, *n.* pravo izsėcanja pčelah.
Zeidelzeichen, *n.* zakrstina.
Zeidler, ſ. Zeidelmeiſter.
Zeigbar, *adj.* pokazan; es iſt —, može se pokazati.
Zeigebank, *f.* tezga.
Zeigefinger, *m.* kažiput, kazavac.
Zeigefingerſtrecker, ſ. Zeigermuskel.
Zeigen, *v. a.* kazati, pokazati, pokazivati; Einem den Weg —, (po)kazati komu put; Einem den rechten Weg —, uputiti koga na pravi put; Einem die Thür —, tjerati koga iz sobe; (*fig.*) pokazati, dokazati; ſich —, *v. r.* ukazati se, izmoliti se, pomoliti se; er zeigte ſich als einen Mann, uradio je kao muž; pokazao je, da je čovėk; es zeigte ſich, daß er gewonnen hatte, izpalo je, da je dobio.
Zeiger, *m.* kazalac, pokazivalac; (an Uhren), kazaljka, skazaljka; (Weinzeichen), vinokaža; ſ. Zeigefinger; (Index), kazalo.
Zeigermuskel, *m.* natezača kažiputa.
Zeigerſtange, *f.* kazaljka.
Zeigeruhr, *f.* nebijući dobnjak (sat).
Zeigerwerk, *n.* kazala.
Zeigerwage, *f.* težlja s kazaljkom.
Zeigewort, *n.* zaimenik.
Zeihen, *v. a.* osvaditi, obaditi, kriviti (koga čim); Einen der Lügen —, tėrati koga u laž; wer kann mich einer Sünde —? tko me može grėhom ob-
Zeiland, ſ. Seidelbaſt. [ličiti?
Zeile, *f.* redac, redak, vrsta; er hat mir noch keine — geſchrieben, nije mi još ne rėči pisao; ein Paar —n, nėkoliko rėčih; (Reihe), red, povorka; etwas in —n pflanzen, saditi što na red; (Straſſe), ulica.
Zeilen, *v. a.* redjati, vrstati.
Zeilenbiſtanz, *f.* razdaleč redacah.
Zeilengerſte, *f.* (jari) ječam.
Zeilenmaß, *n.* mėra redacah. [mice.
Zeilenweiſe, *adv.* redac po redac; vrsti-
Zeilenzeiger, *m.* kazaljka.
Zeinbrief, ſ. Seinbrief.
Zeiſchen, *n.* ſ. Zeiſig.
Zeiſchenkraut, *n.* (*Stachys*), čistac.
Zeiſel, *f.* (*Sorex*), tekunica.
Zeiſelbär, *m.* medo, martin.
Zeiſig, *m.* (*Fringilla Spinus*), zelenka, zelenčica, trnovka, čižak; ein lockerer —, hadrapovac.
Zeiſiggrün, *adj.* zelen kao zelenka.
Zeiſigkraut, ſ. Zeiſchenkraut.
Zeiſt, *m.* ſ. Zeiſel.

Digitized by Google

Zeit, *f.* vrême; eine kurze —, čas; das wird nur noch eine kurze — dauern, to će samo za malo još te trajati; die — wird es lehren, vrême će pokazati; von — zu —, od vremena na vrême; zu welcher —? u koje doba? zur —, sada; zu —en, vremenom, kadšto; nach der —, poslije; bei —en, za rana; zu dobe; er hat sich die — her wohl befunden, odonda je bio zdrav; vor —en, u prvo i. staro vrême; unter der —, za to; die — vergeht, vrême je promašno; eine bewegte —, uzbibano vrême; die — ist verloren, ode vrême; die gegenwärtige —, sadašnje doba; (*gram.*) sadašnje vrême; die alte —, staro doba; die neue —, nov vêk; eine gute —, dobrano; er blieb eine gute — aus, za dugo ga nebi; zu einer andern —, drugi put; es ist noch früh an der —, jutro je; welche — ist es? koje je doba? festgesetzte —, rok; zur festgesetzten —, na rok; auf längere —, na podugo vremena; eine — lang, donikle; die — benützen, grabiti vrême; sich in die — schicken, prilagoditi se, priklanjati se vremenu; ugadjati vremenu; vladati se prema vremenu, hoditi s vremenom; schlechte —en, zli dani; schwere —en, têsno vrême; sich mit der Hoffnung besserer —en trösten, têšiti se nadom, da će biti bolje; er hat gute —, lako je njemu; damit hat es gute —, neima sile, preše; — meines Lebens, s. Leben; zu meiner —, za moje mladosti; zu seiner —, za njegove dobe; er kam zu seiner —, došao je na vrême; die — der Jugend, mladost; doba mladosti; die rechte — versäumen, promašiti sgodu; die rechte —, doba, hora, vrême; zur rechten — kommen, zu der gehörigen — kommen, doći na vrême, na svoje vrême; es ist hohe —, sila je, vrême je; es ist hohe —, daß du gehest, i doba je, da ideš; dazu ist es nun nicht mehr —, tomu sada već nije vrême; außer der —, u nevrême; jedes Ding hat seine —, vrême je od svašta; zu seiner — will ich dich schon erinnern, opomenut ću te, kad bude hora; die Sache erfordert viel —, tomu se hoće vremena; ich habe keine —, neimam kad, neimam kolê; nisam lastan i. dokolan; — haben, dokoléti; ich weiß nicht, wo ich die — hernehmen soll, nedospêvam; nach kurzer —, malo vrême zatim postajalo; die —en haben sich geändert, vrême se je preokrenulo; die —en sind verüber, wo man dergleichen fürchtete, promakoše vremena od takvoga straha; es schien ihm die rechte — dazu, učinilo mu se je vrême tomu; er sucht — zu gewinnen, razvlači vrême; zur — als ..., onda kad ...; zu allen —en, svagda; zu jeder —, u svako doba; die — bestimmen, ročiti, uročiti; nach langer —, dugo potom; die — zubringen, vrême trajati, probaviti; sich die — angenehm vertreiben, ugodno provesti vrême; es wird mir die — lang, dugo mi je vrême; von welcher —? kadašnji? von jener —, ondašnji; seit der —, od onda; seit der — als ich bei ihm war, odkada sam kod njega bio; (*merc.*) auf — kaufen, kupiti na poček; (b. Frauen), žensko vrême, pranje, pranica, mêsečina.

Zeitablauf, s. Zeitverlauf.

Zeitabschnitt, *m.* razdoblje, doba.

Zeitalter, *n.* vêk, doba.

Zeitangabe, *f.* vrême, kad se je što dogodilo.

Zeitaufwand, *m.* potrošak vremena.

Zeitbedarf, *m.* trêba vremena.

Zeitbedürfniß, *n.* potreba vremena.

Zeitbedürftig, *adj.* potrêban vremena; — sein, trebati vremena.

Zeitbeere, *f.* crni grozdić.

Zeitbeginn, *m.* početak vremena.

Zeitberechnung, *f.* proračunavanje vremena.

Zeitbeschreibung, s. Chronologie; Chronographie.

Zeitbestimmung, *f.* odredjenje, ustanovljenje vremena.

Zeitbezeichnung, *f.* naznaka vremena.

Zeitbild, *n.* slika vremena.

Zeitblume, s. Herbstzeitlose.

Zeitdauer, *f.* trajanje.

Zeitdieb, s. Tagedieb.

Zeiteintheilung, *f.* razdêlba vremena.

Zeitelement, *n.* počelo vremena.

Zeitenlauf, *m.* têk vremena.

Zeiterspariniß, *f.* prišteda vremena.

Zeitfolge, *f.* suslêd; in der —, suslêdice.

Zeitform, *f.* (*gram.*) vrême.

Zeitforscher, Zeitforschung, s. Chronolog, Chronologie.

Zeitfrage, *f.* pitanje za vrême; das ist nur noch eine —, samo se još te nezna,

Zeitfrist, *f.* rok.

Zeitgeist, *m.* duh vremena.

Zeitgemäß, *adj.* prema vremenu; primêren potrebam vremena, vêku.

Zeitgemäßheit, *f.* primêrenost vremenu,

Zeitgenoß, *m.* vrsnik, vršnjak, suvrsnik, suvremenik.

Zeitgenossenschaft, *f.* vrsništvo, vršnjaštvo.

Zeitgenossin, *f.* vrsnica, vršnjakinja.

Zeitgeschichte, *f.* lêtopis.

Zeitgeschmack, *m.* ukus vêka.

Zeitgewalt, *f.* sila od vremena.

Zeitgewinn, *m.* prišteda vremena.

Zeitgleichung, *f.* jednačba vremena.

Zeithafen, *m.* privremena luka.

Zeithalter, s. Zeitwart.

Zeithammel, *m.* dvizak, dvizac.

Digitized by Google

Zeitheide, *f.* s. Sumpfforst.
Zeither, *adv.* do sada.
Zeitherig, *adj.* dosadašnji.
Zeitig, *adj.* (zeitweilig), sadašnji; (reif), —e Kirschen, zrele trešnje; (früh--), ran; er kam —, rano, za rano je došao; eine —e Leibesfrucht, donošče; — aufstehen, uraniti, podraniti.
Zeitigen, *v. n.* zreti, dozreti, dozrěvati, prispěti, prispěvati, naspěti; —, *v. a.* učiniti, da što zri.
Zeitigung, *f.* dozrěvanje; s. Reife.
Zeitinhalt, *m.* trajanje.
Zeitirrthum, s. Zeitrechnungsfehler.
Zeitkarg, *adj.* stisljiv vremenom.
Zeitkauf, *m.* kupnja na poček.
Zeitkunde, *f.* vremenoslovje.
Zeitkundig, *adj.* vremenoslovan.
Zeitkürzend, *adj.* zabavan.
Zeitkürzung, *f.* s. Zeitvertreib.
Zeitlang, s. Zeit.
Zeitlauf, *m.* vrěme. [uzkšivim.
Zeitlebens, *adv.* za života, do smrti, dok
Zeitlehen, *n.* privremeno leno, privremen feud.
Zeitlich, *adj.* (irdisch), vremenit, minuć; (weltlich), světovni; —, *adv.* vremenito; (zeitig), za rana, za dobe, rano.
Zeitliche, *n.* vremenitost; an dem — n hangen, obljubiti běli svět; das — segnen, prestaviti se s ovoga světa.
Zeitlichkeit, *f.* vremenitost; in dieser —, u ovom životu; er wurde aus der — in die Ewigkeit versetzt, prestavio se je u věčnost; (*theol.*) —en, *pl.* světovna prava.
Zeitlos, *adj.* bezvremeni.
Zeitlose, s. Herbstzeitlose.
Zeitlosigkeit, *f.* bezvremenost.
Zeitmangel, *m.* nedostatak vremena.
Zeitmaß, *n.* (in der Prosodie), kolicina; (Zeitraum), trajanje; s. Takt.
Zeitmäßig, s. Zeitgemäß.
Zeitmensch, *m.* čověk prema vremenu.
Zeitmerkmal, *n.* vremeni znak.
Zeitmesser, *m.* časoměr.
Zeitmeßkunst, *f.* časoměrstvo.
Zeitmessung, *f.* (Prof.) měrenje slovakah.
Zeitmoment, *m.* dob.
Zeitordnung, *f.* susled.
Zeitpacht, *m.* zavremeni zakup.
Zeitpflicht, *f.* zavremena dužnost.
Zeitpunkt, *m.* čas; der rechte —, hora; der — naht heran, prikučuje se vrěme; den rechten — treffen, uhoriti.
Zeitraum, *m.* vrěme; (Periode), doba, razdoblje.
Zeitrechner, *m.* vremenoslovac.
Zeitrechnung, *f.* lětobroj; s. Chronologie.
Zeitrechnungsfehler, *m.* lětobrojna po-
Zeitrenten, *pl.* s. Annuität. [greška.
Zeitschaf, *n.* dvizica.
Zeitschrift, *f.* časopis.
Zeitsparung, s. Zeitersparniß.
Zeitstrom, *m.* těk vremena.
Zeitstufe, *f.* s. Zeitpunkt.
Zeittafel, *f.* lětobrojnica, lětobrojna štica.
Zeittheil, *m.* čest vremena.
Zeitumstand, *m.* okolnost vremena.
Zeitung, *f.* (Nachricht), novina, glas; (Journal), novine.
Zeitungsartikel, *m.* novinski članak; članak za novine.
Zeitungsbestellung, *f.* naručba novinah.
Zeitungsblatt, *n.* list od novinah; (Zeitung), novine. [vinarnica.
Zeitungsbureau, Zeitungscomptoir, *n.* no-
Zeitungsschreiber, *m.* novinar.
Zeitungsdrucker, *m.* tiskar novinah.
Zeitungsente, *f.* novinarska izmišljotina.
Zeitungsexpedition, *f.* odpravljaonica novi-
Zeitungsgeld, *n.* novce za novine. [nah.
Zeitungsleser, *m.* čitatelj novinah.
Zeitungsnachricht, *f.* novinski glas; —en zufolge, novine pišu i. kažu.
Zeitungsredakteur, *m.* urednik novinah.
Zeitungsschreiber, *m.* novinar.
Zeitungsstempel, *m.* bilěgovina na novine.
Zeitungsstube, s. Zeitungsbureau.
Zeitungsträger, *m.* novinoša; raznosač novinah; (ver.) stokućanin; novinar.
Zeitungsträgerin, *f.* stokućanka. [vinah.
Zeitungsunternehmung, *f.* izdavanje no-
Zeitungswesen, *n.* novinstvo; novinarstvo.
Zeituntersuchung, *f.* iztraživanje vremena.
Zeitveränderung, *f.* proměna vremena.
Zeitverderb, *m.* danguba.
Zeitverderbend, *adj.* danguban.
Zeitverderber, *m.* dangubac.
Zeitverhältniß, *n.* razměr vremena; Zeitverhältnisse, vrěme; okolnosti.
Zeitverkauf, *m.* prodaja na poček.
Zeitverkürzend usw. s. Zeitvertreibend.
Zeitverlauf, *m.* izmak, prolaz vremena.
Zeitverlust, *m.* s. Zeitversäumniß.
Zeitversäumniß, *f.* danguba.
Zeitvertreib, *m.* zabava; igračka.
Zeitvertreibend, *adj.* zabavan.
Zeitvertreiber, *m.* zabavnik.
Zeitvieh, *n.* dvogodišnja stoka.
Zeitwart, *m.* časokaža.
Zeitwechsel, *m.* proměna vremena.
Zeitweilig, Zeitwierig, *adj.* zavremeni; —, *adv.* za vrěme.
Zeitweise, *adv.* na něko vrěme; — bezahlen, platiti na obroke.
Zeitwind, *m.* istodobni větar.
Zeitwort, *n.* glagolj.
Zeitwörtlich, *adj.* glagoljski.
Zellblume, s. Wegedistel.
Zellbruder, *m.* čelijaš.
Zelle, *f.* stanica, sobica, čelija; (b. Bien.) okce, ošce; (*bot.*) stanica.
Zellen, *v. a.* staničiti.
Zellenbildung, *f.* postanak stanicah.
Zellenförmig, *adj.* staničast.

Digitized by Google

Zellengefängniß, *n.* tamnica sa stanicami.
Zellengewebe, *n.* staničevina.
Zellenforalle, *f.* (*Cellepora*), staničar.
Zellenpflanze, *f.* (*planta cellularis*), bez-
Zellenrad, *n.* koričnjak. [cévnica.
Zellenschwamm, *m.* staničasta gljiva.
Zellenwespe, *f.* osa.
Zeller, *m.* pitomi ač, celer.
Zellgewebe, *n.* (*bot.*) staničevina; (*anat.*)
Zellhaut, *f.* mrenovica. [mrena.
Zellich, *n.* ſ. Wollkraut.
Zellig, *adj.* staničav.
Zellkörper, *m.* staničnik.
Zellſtoff, *m.* vlaknina.
Zelot, *m.* gorljivac, revnitelj, zelot.
Zelt, *n.* stan, šator*, čador; das — aufſchlagen, razapeti, popeti, penjati stan, šator; (*anat.*) stanac.
Zelt, *m.* (v. Pferd.) trupka; im —e reiten, trupkom jahati; v. — gehen, trupkati, pruskati, čavkuniti; ſ. Zelten.
Zeltbude, *f.* šatra.
Zeltchen, *n.* šatorak.
Zeltdach, ſ. Walmdach.
Zelten, *v. a.* štrojiti, škopiti, kopiti.
Zelten, *m.* kolačić; (z. B. Katarrh –), kremečak.
Zelter, *m.* prusac, čavkun.
Zelterſchritt, Zeltgang, *m.* trupka, trup-
Zeltgeräth, *n.* sprava od stana. [kalica.
Zelthaus, *n.* ſ. Pavillon.
Zeltpfahl, *m.* šatrena soha.
Zeltpferd, ſ. Zeltroß.
Zeltpflock, *m.* šatren klin.
Zeltroß, *n.* stanonoša, šatronoša.
Zeltplatz, *m.* stanovište.
Zeltſchneider, *m.* stanar, šatrar.
Zeltſeil, *n.* konop od stana, šatora.
Zeltſtange, *f.* soha od stana, šatora.
Zeltſtrick, *m.* ſ. Zeltſeil.
Zelttuch, *n.* stanovno, šatreno platno.
Zeltwagen, *m.* kola za stanove, šatore.
Zemberbaum, ſ. Zirbelbaum.
Zemmel, *m.* (wdm.) puzdra. [zenit.
Zenith, *m.* tëmenik, vrhovnik, vršnik,
Zenithdiſtanz, *f.* daljina od tëmenika.
Zent, *f.* Zentding, Zentgericht, *n.* kazneni sud; (Peingericht), zaglavni sud.
Zentbuch, *n.* kazneni zapisnik.
Zentgraf, ſ. Zentrichter.
Zentmann, *m.* podsudnik.
Zentner, *m.* centa, cent, maža.
Zentnergewicht, *n.* centa; utez od cente; teža od sto funtih.
Zentnergut, *n.* centaška roba.
Zentnerjoch, *n.* (*fig.*) težak jaram.
Zentnerfürbiß, *m.* bujača.
Zentnerlaſt, *f.* breme od cente; (*fig.*) golemo breme.
Zentnerſchwer, *adj.* (*fig.*) težak kao gora.
Zentnerſchwere, *f.* (*fig.*) golema težina.
Zentnerſtein, *m.* centaš. [centu.
Zentnerweiſe, *adv.* na cente, centa po
Zentpflicht, *f.* kaznena podsudnost.
Zentpflichtig, *adj.* kazneno podsudan.
Zentrecht, *n.* kaznena sudnost.
Zentrichter, *m.* kaznen sudac.
Zentſchreiber, *m.* pisalac kaznenoga suda.
Zeolith, *m.* biserac.
Zephyr, *m.* zapadni větric, zefir.
Zepter, *m.* ℌ *n.* žazlo, žezlo, šibika; den — führen, vladati.
Zepterbaum, *m.* (*Brabeium*), žazlenjak.
Zeptertragend, *adj.* žazlonosan.
Zeptertråger, *m.* žazlonoša.
Zerackern, *v. a.* razorati, razoravati; ſich —, *v. r.* iztrgati se, izkidati se, prekidati se, prekinuti se.
Zerarbeiten, *v. a.* razčiniti; ſich —, ſ. Zerackern, ſich. [rati se.
Zerärgern, ſich, *v. r.* razjediti se, razja-
Zerätzen, *v. a.* razjesti, razjedati.
Zerbacken, *v. a.* razpeći.
Zerbeißen, *v. a.* razgrizti, izpregrizati; izgrizti; izklati, oklati; ſeine Zunge —, žvatati jezik svoj.
Zerbeizen, *v. a.* razlužiti; razkiseliti.
Zerberſten, *v. n.* prsnuti, razprsnuti se, razpući se, otići u prsak, svisnuti, iz-
Zerbeuchen, *v. a.* razmočiti. [prskati.
Zerbiegen, *v. a.* razkrenuti; eine Gabel —, razvratiti vilice.
Zerblaſen, *v. a.* razpuhati, razpuhnuti, razduhati, razduhnuti.
Zerblättern, *v. a.* eine Roſe —, skrúniti, okrúniti ružu.
Zerbohren, *v. a.* izvrtěti, razvrtati.
Zerbrechen, *v. a.* (in Stücke brechen), izlomiti, razlomiti, razkrhati, izprelamati; (entzwei brechen), einen Stock —, prelomiti, prebiti palicu i. batinu; ein Glas —, razbiti, razlupati čašu; ein Ei —, razbiti jaje; ſich den Kopf über etwas —, razbijati si glavu, bočiti se s pameću; —, *v. n.* izlomiti se, prelomiti se, razlomiti se; das Glas iſt zerbrochen, razbi se čaša.
Zerbrechlich, *adj.* krk, kršak.
Zerbrechlichkeit, *f.* krkoća, kršakoća.
Zerbröckeln, *v. n.* razdrobiti, izdrobiti, drobiti; —, *v. n.* razdrobiti se.
Zerbröſeln, *v. a.* razmrviti, izmrviti, smrviti, iztriniti, razkrupičati, strošiti.
Zerdehnen, *v. a.* raztezati.
Zerdengeln, *v. a.* razklepati. [predati.
Zerdrehen, *v. a.* razvrnuti; razpresti, raz-
Zerdreſchen, *v. a.* razmlatiti; Einen —, smlatiti.
Zerdrücken, *v. a.* raztisnuti, raztiskivati.
Zereggen, *v. a.* razdrljati.
Zerfahren, *v. a.* razgaziti kolima; —, *v. n.* razasuti se, razići se, razčiniti se.
Zerfahrenheit, *f.* razsutak.
Zerfallen, *v. n.* razpasti se, razpadati se, komadati se, razčiniti se; (v. ein. Stein), trošiti se, raztrošiti se; mit

Digitized by Google

Einem —, zavaditi se s kim; —, v. a. sich den Kopf —, pasti i razbiti glavu.
Zerfallen, *adj.* zapušten, razpao, razvaljen.
Zerfällen, v. a. razgoditi.
Zerfasern, v. a. očinkati, izčinkati.
Zerfeilen, v. a. prepiliti, razpiliti.
Zerfetzen, v. a. izdrpati, izderati, izcepati, izparaklisati, razdrapiti; Einem das Gesicht —, nagrditi komu lice
Zerfetzt, *adj.* izdrpan; (v. ein. Kleidung), dronjav, ritav.
Zerflattern, v. n. razpršiti se.
Zerfleischen, v. a. razmrcvariti, razdrapiti; izkomarditi; mrcvariti, drapiti.
Zerfliegen, v. n. razletěti se, razlětati se.
Zerfließen, v. n. razteći se, razplinuti se; razlévati se, razliti se; (v. Wachse), raztopiti se, otopiti se; (v. Nebel), razići se; in Thränen —, pljuštiti suzami.
Zerfließlich, *adj.* raztopan.
Zerfressen, v. a. razjesti, razjedati; raztočiti; (v. Motten), izgrinjati; co ist vom Rost —, hrdjom se je proturalo.
Zerfrieren, v. n. pući od cice.
Zergehen, v. n. raztopiti se, otopiti se.
Zergeißeln, v. a. razšibati (bičem).
Zergen, v. a. dražiti.
Zergliederer, m. razudilac, anatom; (*fig.*)
Zergliedern, v. a. (einen Leichnam —), razuditi, uditi; (*fig.*) einen Satz —, razglobiti rěk.
Zergliederung, f. razudjivanje, udjenje; razudba; (*fig.*) razglob; razglabanje, razlaganje.
Zergliederungskunst, f. razudba, anatomija.
Zergliedhaus, n. Zergliedsaal, m. razudionica.
Zergliedmesser, n. razudilački nož; razudilo.
Zerglühen, v. a. razžariti.
Zergraben, v. a. razkopati, razkopavati.
Zergrämen, sich, v. r. izjesti se.
Zergreifen, v. a. den Teig —, razgnječiti těsto.
Zerhacken, v. a. (entzwei hauen), presěći; razsěći, razsěcati; (in Stücke hauen), izsěći, izpresěcati.
Zerhämmern, v. a. razkovati, razkivati.
Zerharken, v. a. razgrebljati.
Zerhärmen, s. Zergrämen.
Zerhauen, s Zerhacken.
Zerhobeln, v. a. razblanjati.
Zerkämmen, v. a. razčešljati.
Zerkauen, v. a. sažvatati, požvatati, ožvakati; pomeljaviti; (*fig.*) potanko razložiti.
Zerkeilen, v. a. razkliniti.
Zerkeulen, v. a. razbiti kijačom.
Zerkleinern, v. a. izsitniti.
Zerklopfen, v. a. razkucati; razklepati, razlupati; Zucker —, razbiti slador (šećer).
Zerklüften, v. a. razkoliti; —, v. n. razstubiti se, razsěsti se.
Zerklüftet, *adj.* (z. B. ein Felsen), loman.
Zerknacken, v. a. razvrnuti, razprsnuti; sprštiti.
Zerknaupeln, v. a. razglodati.
Zerknauschen, v. a. sgužvati, sgužveljati, izgužvati, ugužvati, uzgužveljati.
Zerknicken, v. a. razšti(p)nuti, razštipati; Einem den Arm —, izštipati komu ruku.
Zerkneten, v. a. razmèsiti, razgnječiti.
Zerknicken, v. n. razpući se; —, v. a. spršiti, razmrzgati, smrskati, pomrzgati; Einem den Muth —, poseći komu krila; oteti komu srce.
Zerknien, v. a. (das Polster —), klečanjem razderati.
Zerknirschen, v. a. (einen Kirschkern —), shrsnuti, skrušiti; (*fig.*) skrušiti.
Zerknirscht, *adj.* skrušen.
Zerknirschung, f. skrušenost; skrušenje.
Zerknistern, v. a. shrsnuti, razhrsnuti.
Zerknittern, Zerknüllen, s. Zerknauschen.
Zerkochen, v. a. razvariti, razkušiti; —, v. n. razvariti se, razkuhati se.
Zerkrachen, v. a. razgruhati (razgruvati).
Zerkratzen, v. a. izgrebsti; razgrebsti; razgrebati; die Katze hat ihn ganz zerkratzt, mačka ga je svega ogrebla.
Zerkrämpeln, v. a. razgargati.
Zerkratzen, v. a. razčešati; (mit Krallen —), s. Zerkratzen.
Zerkrümeln, s. Zerbröseln.
Zerkrüpeln, s. Zerknauschen.
Zerlachen, sich, v. r. pucati, puknuti, potrgati se, pokidati se od smeha.
Zerlappen, v. a. izdrpati; zerlappt, dronjav, ritav, izdrpan.
Zerlassen, v. a. pretopiti, otopiti, raztopiti, topiti.
Zerlassung, f. otop, topljenje.
Zerlaufen, v. n. (v. Wachse), razčvariti se; (*fig.*) razplinuti se, razplivati se.
Zerlechen, Zerlechzen, v. a. razsahnuti se, razsušiti se.
Zerlecken, v. a. razlizati.
Zerlegen, v. a. (eine Uhr), razmetnuti, razglobiti; (einen Wagen), raztočiti, raztakati; (eine Gans), razudliti; razsěći, razčiniti; (einen Satz), razglobiti, razložiti.
Zerleger, m. razglabač, razmetač; s. Transchirer.
Zerlegung, f. (einer Uhr), razglob; (ein. Gans), razčinba; (*fig.*) razglabanje, razglob.
Zerliegen, sich, v. r. razležati se; oranjavati od ležanja.
Zerlöchern, v. a. izbusiti; (eine Fahne —), izrešetati.
Zerlumpt, *adj.* izdrpan, odrpan, otrcan, podrt, razdrapan; er geht — einher, (spr.) omitario se je kao kvočka; omènio je košulje.
Zermahlen, v. a. samlěti.
Zermalmen, v. a. smoždíti, smlaviti (u prašinu), pomeljaviti, sdruzgati, satrti

Digitized by Google

u mlivo; dieſe Worte — mir d. Herz, s ovih mi se rèčih srce razpada.
Zermartern, ſich, *v. r.* izmučiti se, namučiti se.
Zermatſchen, *v. a.* razgnječiti, sgnječiti, omečiti, smečiti, razpljeskati, razpljuštiti. [riti.
Zermetzeln, *v. a.* razcaparili, razmrcva-
Zermodern, *v. n.* raztruhliti se, raztruhnuti se; satliti.
Zernagen, *v. a.* razglodati, izgrizti, izglodati, razločiti.
Zernähen, *v. a.* izbosti šivanjem.
Zernichten, *v. a.* uništiti.
Zerpatſchen, *v. a.* razpljeskati.
Zerpaufen, *v. a.* razbubati.
Zerpeitſchen, ſ. Zergeißeln.
Zerpflücken, *v. a.* raztrgati; ſ. Zerfören.
Zerpflugen, *v. a.* razorati, razoravati.
Zerpicken, *v. a.* razkljuvati.
Zerplatzen, *v. n.* razpući se; (von einer Bombe), prsnuti; (von einer Semmel), razjagliti se.
Zerpochen, *v. a.* razkucati, razkucavati.
Zerpraſſeln, *v. n.* razprštati se.
Zerpreſſen, *v. a.* raztisnuti, raztiskati.
Zerprügeln, *v. a.* (Einen —), izprebijati, izlupati, izgruhati, izlěmati, izmlaviti, izmlatiti. [šinu.
Zerpulvern, *v. a.* smlaviti i. satrti u pra-
Zerquälen, ſ. Zermartern.
Zerquellen, *v. a.* razjagliti. [brkati.
Zerquetſchen, *v. a.* razmutiti, razmesti, raz-
Zerquetſchen, *v. a.* smreskati, razpljeskati, smožditi, sdropiti; razgnječiti; ſ. Meſteln.
Zerrädern, *v. a.* kolom izsěći.
Zerrafen, *v. a.* razgrabiti. [zagojatiti.
Zerrammeln, *v. a* razstrviti, zakrtožiti,
Zerraſpeln, *v. a.* raztreniti, razturpijati.
Zerraufen, *v. a.* razčupati, razbarusiti, razkušljati.
Zerrbild, *n.* nagrda, nakarada, karikatura, maškara.
Zerreiben, *v. a.* raztrti, raztirati, raztrljati; (Farben), satrti, satirati, utrti.
Zerreiblich, *adj.* trošan, prhak.
Zerreiblichkeit, *f.* prhkoća.
Zerreibung, *f.* satiranje, utiranje.
Zerreißbar, *adj.* kidljiv.
Zerreißen, *v. n.* prekinuti se, kidati se; (v. Kleidern), poderati se, izcěpati se; das Kleid iſt ſchon ganz zerriſſen, haljina se je doderala; mein Herz will mir —, srce mi se cěpa; —, *v. a.* (entzwei reißen), prekinuti, pretrgnuti; ein Schlauch —, prodrěti měh; (aufreißen), razbuciti, razbućiti; (in Stücke reißen), raztrgati, potrgati, razkinuti, iztrgati, izkidati; in ſieben Stücke —, razkinuti na sedmoro; die Kleider —, poderati, razderati haljine; pocěpati se; (zerfetzen), odrpati, izdrpati, izderati, izdrěti; viele Kleider —, mnogo haljinah poderati; einen Brief —, poderati, podrapati, potrgati pismo; der Wolf hat die Schafe zerriſſen, vuk je ovce poklao, zaklao, izjio; er hat ſich die Hand an den Dornen zerriſſen, oderao, podrapao je ruku na trnju; eine Verbindung —, razvrći družtvo; Einem das Herz —, parati, cěpati komu srce; eine ſolche Maſſe zerreißt Einem das Ohr, uši bole od ove glasbe (muzike); ſich —, *v. r.* iztrgati se, utrgnuti se, prekinuti se, kidati se.
Zerren, *v. a.* tezmati, natezati, drljati, vucinjati; Einem die Kleider vom Leibe —, slindariti, slindračiti, sliparti s koga haljine; (v. Eiſen), pretaliti; ſ.
Zerrenbaum, ſ. Zerbelbaum. [Fritſchen.
Zerreneiſen, *n.* pretaljeno, kovko željezo.
Zerrenhammer, *m* pretaonica.
Zerrenherd, *m* pretaliště.
Zerrenken, *v. a.* izkrenuti, razglaviti.
Zerrennen, *v. a.* raztaliti.
Zerrer, *m.* ſ. Muſkeldreſſel.
Zerrgeſicht, *n.* nagrdjeno lice. [ljuć.
Zerringen, *v. a.* razžeti; prederati žim-
Zerrinnen, *v. n.* otopiti se, raztaliti se, razcěvariti se. [crtati.
Zerritzen, *v. a.* izparakati, izparati, iz-
Zerrollen, *v. a.* razvaljati, razroljati.
Zerrühren, *v. a.* razmutiti, razmesti, razmućivati, razbrkljati.
Zerrupfen, *v. a.* razčupati, razcěrupati, razskubsti, počupati, počerupati.
Zerrutteln, *v. a.* razdrmati, izdrmati; razklamati, razklamitati. [pobrkati.
Zerrütten, *v. a.* poremetiti, izkomešati;
Zerrüttung, *f.* remećenje, poremećaj.
Zerſägen, *v. a.* (entzwei ſägen), prepiliti, pretesterisati*; (in Stücke ſägen), razpiliti.
Zerſchaben, *v. a.* razstrugati; izstrugati; (entzwei ſchaben), prestrugati; (v. Kleidern), izkositi. [razgrtati.
Zerſcharren, *v. a.* razgrnuti, razgrebsti,
Zerſchäumen, *v. n.* popěniti se.
Zerſcheitern, *v. n.* razbiti se.
Zerſchellen, *v. a.* raztresnuti, razlupati; den Kopf —, razbiti glavu; —, *v. n.* prsnuti, razprsnuti se, razlupati se.
Zerſcheuern, *v. a.* ozlediti žuljenjem.
Zerſchieben, *v. a.* razbiti krugljanjem.
Zerſchießen, *v. a.* razstrěljati; raznèti na puško; eine Mauer mit Kanonen —, razvaliti zid topovim; (durchlöchern), iz-
Zerſchinden, *v. a.* oguliti. [rešetati.
Zerſchlagen, *v. a.* razbiti, razbijati; raztući; razkrhati, razcopati; (ein Gefäß —), razlupati, polupati; Schollen —, razbijati grude, mrviti grumenje; Einen —, izprebijati koga; (*fig.*) Einem die Knochen im Leibe —, izlomiti komu kosti, sasuti komu kosti u měšinu;

Digitized by Google

ich bin wie —, loman sam; sich —, *v. r.* satrti se; (v. d. Wellen), razpljuskati se, razpljuštiti se; razbiti, razbijati se; die Heirat hat sich zerschlagen, ženitba se je razvrgla i. razbila.

Zerschlitzen, *v. a.* razporiti, razparati, izporiti.

Zerschmeißen, *v. a.* razvrljiti, razbaciti.

Zerschmelzen, *v. n.* raztaliti se; ukopněti; (*fig.*) raztopiti se; —, *v. a.* raztaliti; Wachs —, otopiti, raztopiti vosak.

Zerschmettern, *v. a.* raztrěskati, razmrzgati, razmreskati, smreskati; razgruhati, (razgruvati), razdrozgati, sgruhati.

Zerschmieden, *v. a.* razkovati, razkivati; odkovati, odkivati.

Zerschmieren, *v. a.* razmazati, razmazivati.

Zerschneiden, *v. a.* (mit ein. Messer), razrezati, razrezivati; izprerezivati; (mit der Schere), razstrići, razstrizati; izprestrizati; ein Stück Tuch zu Kleidern —, razkrojiti, porezati, pokrojiti sukno za haljine; einen Apfel —, izkrižati, razkrižiti, križati jabuku; (*fig.*) das zerschneidet mir das Herz, to mi srce para i. cěpa; eine zerschnittene Gegend, izprerovana okolica.

Zerschnitzeln, Zerschnitzen, *v. a.* izrezkati; (mit der Schere), izstrići.

Zerschrammt, *adj.* brazgotinav; (scherz.)

Zerschrauben, *v. a.* razvrnuti.

Zerschreien, sich, *v. r.* razkriviti se, razvikati se.

Zerschroten, *v. a.* (d. Eisen), izpresěcati, izsěckati; (v. Mäusen), izglodati, izgrizti, razgrizti.

Zerschütteln, *v. a.* razdrmati, raztresti.

Zersetzbar, *adj.* raztvoriv, raztvoran.

Zersetzen, *v. a.* razklasti; (*mont.*) razbiti, raztući; (*chem.*) raztvoriti, razZersetzmittel, *n.* raztvorilo.

Zersetzungsproduct, *n.* raztvorbina.

Zersetzungsprozeß, *m.* raztvorba.

Zersieden, *v. n.* razavrěti.

Zerspalten, *v. a.* (entzwei spalten), razkoliti, razcěpiti, razcěpljivati; (in Stücke spalten), izcěpati, pocěpati; —, *v. n.* razcěpiti se; izcěpati se.

Zerspellen, *v. a.* izcěpati.

Zersplittern, *v. a.* razcěpkati, izcěpkati; (*fig.*) die Zeit —, prošuškati, potrackati, protepsti vrěme; tratiti danke; sich —, razcěpkati se; das Geld zersplittert sich, novci se prosiplju.

Zersprengen, *v. a.* raztisnuti; (eine Mauer —), razprsnuti, dignuti u zrak; (ein Heer), razpršati, razpršiti, razasuti.

Zerspringen, *v. n.* razpuknuti se, pući, puknuti, pucati; popucati; (in Stücke —), prsnuti na komade, otići u prsak; das Herz will mir —, srce mi puca (od žalosti).

Zerspritzen, *v. a.* razprskati.

Zerstampfen, *v. a.* (auf einer Stampfe), ostupati; (mit Füßen), razgaziti, izgaziti, pogaziti, pregaziti; Pfeffer —, utući bibera.

Zerstauben, *s.* Zerstieben.

Zerstäuben, *v. a.* razpršiti, razasuti, razsipati.

Zerstauchen, *v. a.* razkrečiti (n. p. pero).

Zerstäupen, *v. a.* razšibati.

Zerstechen, *v. a.* izbosti, razbosti, izprobadati, poizbadati.

Zersticheln, *v. a.* izbacati, izbockati.

Zerstieben, *v. n.* razprašiti se; razpršati se, razpršťati se, razasuti se; raztrčati se u razrk.

Zerstochern, *v. a.* razčačkati.

Zerstörbar, *adj.* razoriv.

Zerstörbarkeit, *f.* razorivost.

Zerstören, *v. a.* razvaliti, razoriti, razuriti, razturiti, razvaljivati; (ein Gebäude), razrušiti, oburvati, razvaliti; (eine Schanze), razkopati; (das Unkraut —), potrěbiti (travurinu); (ein Kunstwerk), satarisati, satrti.

Zerstörer, *m.* razoritelj, satritelj, strenitelj.

Zerstörung, *f.* razor, razsap, razvala; (das Zerstören), razorivanje, rušenje.

Zerstoßen, *v. a.* izgurati; sgruhati; (klein stoßen), stući, utući; raztući; sich —, *v. r.* razbiti se, razbijati se.

Zerstrampeln, Zerstrampfen, *v. a.* razkopreati, razbacakati.

Zerstreuen, *v. a.* razasuti, razsipati, razsijati; der Wind hat die Wolken zerstreut, větar razagna, razpudi oblake; ein Heer —, razterati, razbiti vojsku; sie werden zerstreut, bit će od njih razsulo; Einen —, zabavljati, razgaliti, razdragati koga; Jemandes Besorgnisse —, zapuditi čiji strah; das zerstreut mich, to mi raznosi, razpršava misli i. pamet; to me raztresa; sich —, *v. r.* razpršati se, razsijati se, raztrkati se, razturiti se, razštrkati se, pretrosti se; (*fig.*) zabaviti se, razgaliti se.

Zerstreuer, *m.* zabavljač.

Zerstreut, *adj.* razsijan; (v. Häusern), razštrkan, raztrkan; (v. Lichtstrahlen), razsijan, razasut; (v. Gedanken), raztrešen; razpršene pameti.

Zerstreute, *m.* raztrešenik.

Zerstreuung, *f.* razasuće, razsipanje; (des Feindes), razgon, razsap; razsulo; (d. Lichtes), razsěv; (der Gedanken), raztrešenost, razpršenost (mislih); (Aufheiterung), zabava, veselje.

Zerstreuungsglas, *n.* Zerstreuungslinse, *f.* razsijaća sočka i. leća; razsěvka.

Zerstreuungspunkt, *m.* razsijalište.

Zerstreuungssucht, *f.* pohlepa za zabavom.

Zerstreuungsverhältniß, *n.* razmĕr razsěva.

Zerstreuungsvermögen, *n.* razsěvnost.

Zerstriegeln, *v. a.* razčešati (češagijom).

Zerstückeln, *v. a.* izsitniti; razdrobiti.

Digitized by Google

Zerſtücken, *v. a.* izkúsiti, razkomadati, izkomadati, izsèći na komade; komadati.
Zerſtückelung, Zerſtückung, *f.* komadanje; razkomadanje; — d. Grundſtücke, sitnjenje zemlje.
Zerſtufen, *v. a.* (*mont.*) raztući, razbiti.
Zerſtümmeln, ſ. Verſtümmeln.
Zerte, *f.* nacrt.
Zerthauen, *v. n.* okopnèti, ukopnèti; razkraviti se, razkravljivati se.
Zertheilbar, *adj.* razdèliv, razdèlan.
Zertheilbarkeit, *f.* razdèlivost, razdèlnost.
Zertheilen, *v. a.* razdèliti, razgoditi, dèliti; die Wolken —, razpuditi oblake; eine Geſchwulſt —, razmetnuti, razbiti otok.
Zertheilend, *adj.* (*med.*) razmećući.
Zertheiler, *m.* razdèlač, dèlič.
Zertheilung, *f.* razdèlba; (*med.*) razmet.
Zerthun, *v. a.* razonoditi; ſ. Ausbreiten.
Zertreiben, *v. a.* razagnati, raztèrati, razgoniti.
Zertrennbar, *adj.* razstavan.
Zertrennen, *v. a.* razstaviti, razstavljati.
Zertrenner, *m.* razstavljač.
Zertrennlich, ſ. Zertrennbar.
Zertreten, *v. a.* potlačiti; pogaziti, razgaziti, sgaziti, izgaziti; eine Nuß —, sprèštiti orah nogom; einen Wurm —, poprèštiti crva; Gras —, utrti, potrti, trti travu.
Zertrümmern, *v. a.* sakrušiti, sdrozgati; (ein Gebäude), razoriti, razvaliti; razZerwaſchen, *v. a.* razaprati. [rušiti.
Zerwehen, *v. a.* razduhati, (rasduvati); razvijati; razpuditi.
Zerweichen, *v. a.* razmočiti, razkiseliti, razkvasiti; (am Feuer), razmariti.
Zerwerfen, *v. a.* das Fenſter —, razbiti prozor; (auseinander werfen), razmetati, razbacati, razvrći, razturiti, razZerwetzen, *v. a.* razbrusiti. [hitati.
Zerwirken, *v. a.* (wdm.) razuditi, razsèći.
Zerwühlen, *v. a.* prerovati, razrovati, razriti, zaroviti, zariti; (*fig.*) razkopati, razbukati.
Zerwürfniß, *n.* razdor, razpra, razkida.
Zerzanken, ſich, *v. r.* svaditi se, zavaditi se, posvadjati se, zaujesti se, pozubati se, oklati se (o što, za što, oko čega); ſich wegen einer Kleinigkeit —, zavaditi se o malo.
Zerzauſen, *v. a.* razbarusiti, razčupati, razkukoriti, razkuštrati.
Zerzauſt, *adj.* razkukoren, kušljav; ein —er Menſch, kušljo; —, *f.* kušlja.
Zerziehen, *v. a.* razvući, razvlačiti.
Zerzupfen, *v. a.* izčinkati, očinkati, razčinkati.
Zeter! zlo! jao! pomagaj! — ſchreien, derati se, kriviti se.
Zeterding, *n.* kleta stvar.
Zetergeſchrei, *n.* krivnjava.
Zeterjunge uſw. kleti dèčak itd.
Zetern, *v. n.* kriviti se, derati se.
Zeterſchreier, *m.* vikač; deran.
Zetſcher, ſ. Bergfink.
Zettel, *m.* (Papier—), listak, zapiska, cedulja, teskera; (b. Web.) osnutak, snutak, osnova, kosa, navitak.
Zettelbaum, *m.* snovalo, snovaljka, snoZettelchen, *n.* listić, ceduljica. [vača.
Zettelende, *n.* ureznik.
Zettelgarn, *n.* usnovica.
Zettelmühle, *f.* ſ. Zettelbaum.
Zetteln, *v. a.* snovati; dosnovati.
Zettelſchreiber, *m.* ceduljar.
Zettelträger, *m.* raznosać (ceduljah).
Zetten, ſ. Krummholzbaum.
Zeug, *m.* & *n.* (Stoff), tvar, gradivo, materija; (Gewebe), latak, tkanina, tkanje, materija; wollene —e, vuneni latci; weißes —, ſ. Weißzeug; (b. Bäck.) kvas; — brummen, kvas tući; (Pumpe), sisaljka; (Geräth), sprava; orudje, halat*; (Ding), stvar; was iſt das für ein —? šta je to? dummes, albernes —, budalaština, ludorija, tričarija, trice, rutine i putine; mazgalija; das — mag ich nicht kaufen, toga neću kupiti; das iſt ſchlechtes —, to nevalja; liederliches —, lopovi; elendes —, niZeugamt, *n.* oružana. [štarija.
Zeugart, *f.* vrst (fela) latka, tkanine.
Zeugbaum, *m.* zavijaća, motilo, stražnje vratilo.
Zeugbütte, *f.* kaca za papirštinu.
Zeugdruck, *m.* tiskanje tkanja.
Zeugdrucker, *m.* tiskar tkanja.
Zeugdruckerei, *f.* tiskarnica tkanja.
Zeuge, *m.* svědok; er iſt mein —, on mi je svědok; ein falſcher —, lažljiv, kriv svědok; Einen zum —n anrufen, zvati koga za svědoka; Gott zum —n anrufen, bogmati se; einen —n ſtellen, dovesti svědoka; durch —n beweiſen, osvědokovati.
Zeugefall, *m.* genitiv, drugi padež.
Zeugeglied, *n.* rodilo.
Zeugekraft, *f.* rodljivost.
Zeugen, *v. a.* (er—), roditi, radjati; er hat mit ſeiner Gattin mehrere Kinder gezeugt, lèp je porod izrodio sa svojom ženom; ſie haben einen Knaben gezeugt, mužko su čedo rodili; medju njimi se mužko čedo nadje; ſie haben keine Kinder gezeugt, neimadjahu od srca poroda; die Erde zeuget Gewächſe mancherlei Art, zemlja radja svake ruke bilje; (mit Zeug verſehen), ein Schiff —, opraviti brod; —, *v. n.* (be—), svědočiti, posvědočiti; wider Jemand —, svědočiti na koga; falſch —, krivo svědočiti; das zeugt von ſeinem beſen Herzen, ovo je dokaz njegova zlobna

Digitized by Google

srca; ovo pokazuje, da mu je srce zlobno.
Zeugen, *adj.* od latka, od tkanine.
Zeugenabhörung, *f.* prèsluh svèdokah.
Zeugenaussage, *f.* povèdanje svèdoka(h).
Zeugenbeweis, *m.* dokaz svèdokom; den — herstellen, dokazati svèdocim.
Zeugeneid, *m.* svèdočka zakletva, prisega.
Zeugenfrei, *adj.* bez svèdoka; na samo.
Zeugenführer, *m.* dovodič svèdoka(h).
Zeugenführung, *f.* dovodjenje svèdokah.
Zeugenliste, *f.* imenik svèdokah.
Zeugenlos, *adj.* bez svèdoka; na samo.
Zeugenschaft *f.* svèdočenje, svèdočanstvo.
Zeugenverhör, *n* prèsluh svèdokah.
Zeugenverhörs-Protokoll, *n.* zapisnik o prèsluhu svèdokah.
Zeugenvernehmung, *f.* ſ. Zeugenverhör.
Zeuger, *m.* roditelj.
Zeugfabrik, *f.* tkaonica.
Zeugfabrikant, *m.* latčar.
Zeughandel, *m.* trgovina tkanjem.
Zeughändler, *m.* trgovac tkanja.
Zeughaus, *n.* oružana.
Zeugjagen, *n.* lov s mrežami.
Zeugkammer, *f.* orudjana; ſ. Zeughaus.
Zeugmacher, *m.* latčar.
Zeugmeister, ſ. Feldzeugmeister.
Zeugniß, *n.* svèdočanstvo; svèdočba; ein — ablegen, svèdočiti; ein ſchriftliches — ablegen, pismeno i. na pismu svèdočiti; ein falſches — ablegen, krivo, lažno svèdočiti; ein — über ſich geben, svèdočiti za sebe; Einem ein — ſeines Fleißes geben, dati komu svèdočanstvo o njegovoj marljivosti; zasvèdočiti čiju marljivost.
Zeugnißwerber, *m.* prosilac svèdočbe.
Zeugjacht, *m.* sdolnja za sisaljku.
Zeugrock, *m.* halja od latka.
Zeugſchmied, *m.* orudjar.
Zeugſchmiede, *f.* orudjarnica.
Zeugung, *f.* radjanje; ſ. Erzeugung.
Zeugungsglied, *n.* rodilo; tajno udo.
Zeugungskraft, ſ. Zeugkraft. [dila.
Zeugungsorgane, Zeugungstheile, *pl.* ro-
Zeugungstrieb, *m.* rodni nagon.
Zeugungswerk, *n.* rodjaj.
Zeugweber, Zeugwirker, ſ. Zeugmacher.
Zeugwebersſtuhl, *m.* krosne za latak.
Zibebe, *f.* sušak, suhva, morsko grožđje.
Zibet, *m.* zibet.
Zibetkatze, *f.* die aſiatiſche —, (*Viverra Zibetha*), zibetka; die afrikaniſche —, (*V. Civetta*), civetka.
Zibetratte, *f.* (*Myogale moschata*), moškati vihuhalj; die kanadiſche —, (*Fiber zibethicus*), ondatra.
Zibetthier, *n.* ſ. Zibetkatze.
Ziborium, *n.* daronosnica.
Zichorie, ſ. Ziforie.
Zick, *adj.* prozukao, zukao, prokisao.
Zicke, *f.* jarica; ſ. Zicklein.
Zickelfell, *n.* kozlina, jareća koža.
Zickelfleiſch, *n.* kozletina, jaretina.
Zickeln, *v. n.* okoziti se, koziti se.
Zicken, *v. n.* zuknuti, prozuknuti, prokisnuti.
Zicklein, *n.* kozle, jare, jarence, jarešce; (ein männliches —), kozlić; ſ. Zicke; (*coll.*) jarad, kozlići.
Zickzack, *adv.* nareckano; ſiksak; amo tamo; ein — in den Felſen gehauener Weg, put uščen u stènu.
Zickzack, *m.* rezkavica, reckavica.
Zickzackbattel, *f.* (*Voluta oliva*), reckečano uško.
Zickzackig, *adj.* reckečan.
Zickzackporzellane, *f.* (*Cypraea ziczac*), reckečana užovka.
Zickzackreiher, *m.* (*Ardea undulata*), valasta čaplja.
Zickzackweg, *m.* put na reckavicu.
Ziecke, *f.* navlaka.
Ziechling, *m.* strugača.
Ziefer, *n.* buba.
Zieferbeſchreiber, *m.* bubopisac.
Zieferbeſchreibung, *f.* bubopis.
Zieferkenner, ſ. Entomolog.
Ziege, *f.* koza; ſ. Alſe.
Ziegel, *m.* (Mauer—), opeka, pekulja, cigla; (Dach—), crèp, ćeramida; (Hohl—), žlèbac; — ſtreichen, udarati frcati opeke; — brennen, opeke peći i. žeći.
Ziegelbrennen, *n.* pečenje opeke, cigle.
Ziegelbrenner, *m.* opečar, ciglar.
Ziegelbrennerei, *f.* ciglana, ciglenica.
Ziegelbrennofen, ſ. Ziegelofen.
Ziegeldach, *n.* krov od crèpa, ćeramide.
Ziegeldachförmig, *adj.* crepovit.
Ziegeldecker, *m.* crepar, pokrivač crèpom.
Ziegelei, ſ. Ziegelbrennerei.
Ziegelerde, *f.* zemlja za opeku (cigle).
Ziegelfarb, Ziegelfarben, Ziegelfarbig, *adj.* opečast, ciglast. [boja.
Ziegelfarbe, *f.* mast od opeke; ciglena
Ziegelform, *f.* kalup od opeke.
Ziegelhänfling, ſ. Bluthänfling.
Ziegelherz, *n.* (*Cardium isocardia*), žlèbčasta čančica.
Ziegelhütte, *f.* crepara, suša.
Ziegelmachen, *n.* udaranje opeke.
Ziegelmacher, *m.* opečar, ciglar.
Ziegelmehl, *n.* prašina od opeke.
Ziegelofen, *m.* furuna.
Ziegelpflaſter, *n.* pločnik od opeke.
Ziegelpreſſe, *f.* tèsak za opeku.
Ziegelrippe, *f.* ſ. Ziegelherz.
Ziegelroth, ſ. Ziegelfarb.
Ziegelſcheune, ſ. Ziegelhütte.
Ziegelſchlagen, *n.* udaranje opeke.
Ziegelſchläger, *m.* udarač opeke, ciglar.
Ziegelſchoppen, Ziegelſchuppen, *m.* ſ. Ziegelhütte.
Ziegelsparren, *m.* crèpni rog, rožnik.

Digitized by Google

Ziegelstein, *m.* opeka, cigla.
Ziegelstreichen, Ziegelstreicher, ſ. Ziegelſchlagen, Ziegelſchläger.
Ziegelſtück, *n.* kus opeke, komad cigle.
Ziegelwand, *f.* zid od opeke; (im Ziegelofen), banketa.
Ziegelwerk, *n.* ciglena gradjevina.
Ziegenbart, *m.* (*Tragopogon*), kozja brada; (*Clavaria coralloides*), zec, zecgljiva, griva.
Ziegenbarteiche, *f.* (*Quercus Aegilops*), krupnožirni hrast.
Ziegenbärtig, *adj.* kozobrad.
Ziegenbäumchen, *n.* (*Aegiphila*), kozomilje.
Ziegenbein, *n.* ſ. Kornblume.
Ziegenbock, *m.* jarac, prć.
Ziegenbutter, *f.* kozje maslo.
Ziegendieb, *m.* kozokradica.
Ziegendille, *f.* ſ. Gleiße.
Ziegenfell, *n.* kozina, kozlina.
Ziegenfleiſch, *n.* kozjevina.
Ziegenfuß, *m.* kozja noga; (Brechſtange), pralica, ćuskija; (*Convolvulus pes caprae*), kozonožac.
Ziegenfüßig, *adj.* kozonog.
Ziegenfüßler, *m.* kozonožac, prćonožac.
Ziegengeld, *n.* kozarina.
Ziegenhaar, *n.* kostrēt, kočet, kočina, kozina, kozjevina, kozlina.
Ziegenhainer, *m.* drenovac, drenovača.
Ziegenhären, Ziegenhaarig, *adj.* kostretan.
Ziegenhaut, *f.* ſ. Ziegenfell.
Ziegenbirſch, *m.* (*Tragelaphus*), grivnata ovca.
Ziegenhirt, *m.* kozar, kozopaša; —in, *f.* kozarica.
Ziegenkäſe, *m.* kozji sir.
Ziegenklappe, *f.* ſ. Fieberklee.
Ziegenklee, *m.* ſ. Geißblatt.
Ziegenkoth, *m.* kozji brabonjak.
Ziegenkraut, *n.* (*Galega*), orlina, kozjača.
Ziegenlamm, *n.* kozle, jare.
Ziegenlauch, *m.* ſ. Vogelmilch.
Ziegenleder, *n.* kozja koža.
Ziegenmelker, *m.* ſ. Nachtſchwalbe.
Ziegenmilch, *f.* kozje mlēko.
Ziegenraute, *f.* ſ. Ziegenkraut.
Ziegenſchlachtbank, *f.* kozara.
Ziegenſtall, *m.* kozara, kozarica.
Ziegenſtein, *m.* kozji sborbilj, bezoar.
Ziegentod, *m.* ſ. Sturmhut.
Ziegenzucht, *f.* kozarstvo.
Zieger, Ziegerkäſe, *m.* sir od surutke.
Ziegler, *m.* opečar, ciglar.
Ziehharm, *m.* križnica.
Ziehband, *n.* utegača.
Ziehbank, *f.* žičarska stativa.
Ziehbar, *adj.* vlačan.
Ziehbrücke, ſ. Zugbrücke.
Ziehbrunnen, *m.* zdenac (bunar) na čabar, na točak, na šibu.
Ziehe, *f.* ſ. Erziehung.
Zieheiſen, *n.* žicovod.
Zieheltern, *pl.* hranitelji.

Ziehen, *v. a.* vući; Waſſer aus dem Brunnen —, vaditi vodu iz zdenca (bunara); Einen bei den Haaren —, za kosu koga vući; den Kopf aus der Schlinge —, izněti glavu; izkoprcati se; izkobeljati se; den Fuß an ſich —, k sebi nogu potegnuti, pritegnuti, primaći; den Zügel an ſich —, potegnuti k sebi uzdu; einen Nagel aus der Wand —, izvući, izvaditi klinac iz zida; ein gezogenes Rohr, povijuša; ein Geſicht —, bekeljiti se, krevelјiti se, kebeljiti se, keljiti se; den Wagen —, kola vući, tegliti; er hat daran was zu —, ima šta razkrpljati; aus der Grube —, iz jame vući, izvući; durch etwas —, provući, provlačiti kroz —; (*fig.*) Einen durch die Hechel —, rešetati koga; den Hut —, odkriti se, odkrivati se, skinuti klobuk (šešir); den Säbel —, vaditi, izvaditi, povaditi, trgnuti sablju; ſ. Zücken; die Glocke —, zvoniti; Einen an ſich —, prigrliti koga; den Kürzern —, izgubiti (mejdan); aus Ufer —, izvaditi na obalu; das Fahrzeug aufs Land —, nategnuti, izvući ladju (na suho, na zemlju); Lichter —, provlačiti, umakati svěće; Draht —, provlačiti, izvlačiti žicu; Federſpulen —, provlačiti pera (kroz pepeo); Saiten auf die Geige —, naviti, napeti žice na guslice; den Beutel —, izvaditi kesu; Blaſen —, prištiti, oprištiti; der Veſikator zieht, prišt se diže, izvlači; einen Graben —, jarak kopati; einen Graben um etwas —, obroviti oko čega; eine Mauer —, zid zidati; eine Mauer um etwas —, obzidati što; eine Linie —, crtu napisati; Einem eine Ohrfeige —, zaušiti koga; das große Los —, izvući i. dobiti glavni dobitak; einen Wechſel auf Jemand —, potegnuti měnicu na koga; ein gezogener Wechſel, ſ. Tratte; einen Nutzen aus etwas —, izvaditi, uhvatiti, vaditi korist, dobitak iz čega, koristiti se čim; eine Stelle aus einem Buche —, izvaditi, izpisati što iz knjige; ſich eine gute Lehre aus etwas —, dobar nauk crpsti iz čega; einen Schluß aus etwas —, izvoditi (što) iz čega; (im Schachſpiele), potegnuti, potezati; Einen auf ſeine Seite —, navratiti koga na svoju; dobiti koga na svoju ruku; Einen auf die Seite —, uzeti, odvesti koga na stranu, na samo; Einen ins Geheimniß —, pověriti komu tajnu; Einen zur Strafe —, kazniti koga; die Truppen an ſich —, dozvati, prikupiti vojsku k sebi; etwas hinter das Haus —, zavući što za kuću; Einen vor Gericht —, těrati, vući, voditi koga na sud; Einen vor den Richter —, pri-

Digitized by Google

tegnuti koga sudcu i. sudiji; etwas an ſich —, prisvojiti što; Einen zur Tafel —, pozvati koga na obèd, ručak; Einen zur Verantwortung —, povući koga na odgovor; zur Rechenſchaft —, potegnuti, povući na račun; Einen aus Verlegenheit —, izvaditi koga iz neprilike; ſich mit Klugheit, aus einer Sache —, mudro se iztaći, izkuzoliti; etwas in die Länge —, raztegnuti, razvući; raztezati, razvlačiti što, u dugo što produljiti; es zog ſich in die Länge, za dugo je bilo, za dugo se je potezalo; die Krankheit zieht ſich in die Länge, udugotežila je bolest; in ſich —, piti; Luft in ſich —, paru u se vući; den Wein auf Flaſchen —, raztočiti vino u staklenke (boce); der Magnet zieht das Eiſen an ſich, magnet priteže, privlači, poteže k sebi željezo (gvoždje); einen Ring vom Finger —, skinuti prsten s ruke; in Berathung —, vèćati (o čem); in Erwägung —, uvažiti; Einen zu Rathe —, svètovati se s kim; (be—), etwas an ſich —, protezati što na se; ſich etwas zu Gemüthe —, zastarati se, zabrinuti se radi čega; primiti što k srcu; das Korn aus dem Lande —, voziti žito iz zemlje; ſich ein Unglück über den Hals —, navući zlo na se, na vrat; das zieht viel Unheil nach ſich, odatle će mnogo zla poteći; jadi su s traga; das wird ſchlechte Folgen nach ſich —, to će imati hrdjavih poslèdicah; ein Kind groß —, odhraniti, uzhraniti, odgojiti dète; ſ. Erziehen; Schafe —, gojiti, hraniti, podizati, patiti, prihvatiti, zapatiti ovce; groß —, podgajiti, odgajiti, podhraniti, odhranjivati; Blumen —, cvèće gajiti, patiti; Blumen aus dem Samen —, izvoditi cvèće iz sèmena; Gemüſe —, povrće saditi; Wachs —, merati vosak; (dehnen), eine Sylbe —, otegnuti, otezati slovku; die Worte —, raztezati, razvlačiti rèči; etwas in Zweifel —, posumnjati, dvoumiti o čemu; —, *v. n.* ići; zu Felde —, ići u polje; ſeinen Weg fröhlich —, veselo putovati; das Heer zieht durch das Land, vojska prolazi zemljom; in den Krieg o. ins Feld —, ići, otići na vojsku; von dannen —, otići, odlaziti; er zog mit den Truppen gen Agram, put Zagreba je s vojskom potegao; hinter ihm zieht eine Schar, za njim se èeta suče; die Vögel —, ptice sele, putuju; die Vögel — aus einem Lande ins andere, ptice se potežu iz jedne zemlje u drugu; nach Oſten —, potegliti, potegnuti na iztok; vom Oſten nach Weſten —, prehoditi s iztoka do zapada; aus einem Hauſe in ein anderes —, preseliti se, seliti se iz jedne kuće u drugu; auf das Land —, otići na selo, na vanštinu; aus einem Dienſte —, otići iz službe; ostaviti službu; er ließ ihn in Frieden —, propustio ga je s mirom; wo ziehſt du hin? kamo si se podigao? kamo si zaputio? zieh weiter! pohodi! Wolken zogen am Himmel, povise se po nebu oblaci; ſich —, *v. r.* vući se; (ſich erſtrecken), protezati se, pružati se, prostirati se; das Gebirge zieht ſich weit ins Meer, gore se protežu daleko u more; die Truppen — ſich an die Gränze, vojska se pomiče i. primiče granici; (v. Holze), ſ. Werfen, ſich; das Waſſer zieht ſich in den Sand, voda ponire u pèsak; das Waſſer zieht ſich in den Schwamm, voda se upija u spužvu; der Geruch zieht ſich in die Kleider, vonj se uvlači u haljine; der Weg zieht ſich in die Länge, otegao se je put; nema kraja putu; es zieht ſich dort ein ſchmaler Pfad, tu se je tanka staza dala; ſich ins Enge —, stisnuti se; stiskivati se; ſich ins Kleine —, manjati se, na manjak ići; der Leim zieht ſich, klija (tutkalo) se tegli; ſich aus einer Sache —, izkoprcati se, izkobeljati se.

Zieher, *m.* teglič.

Ziehfarbe, *f.* primast.

Ziehfeder, ſ. Reißfeder.

Ziehg ld, *n.* plata za uzgoj; uzgojnica.

Ziehhechel, *f.* vlasuljarsko ogreblo.

Ziehkind, *n.* nahranče, hranjenik.

Ziehklinge, *f.* (*fig.*) goleš.

Ziehkopf, *m.* kupica, rog.

Ziehleine, *f.* ſ. Ziehſeil.

Ziehloch, *n.* léto.

Ziehmaſchine, *f.* teglilo; vucilo.

Ziehmutter, *f.* hraniteljica.

Ziehochs, Ziehpferd, Ziehpflaſter, ſ. Zugochs uſw.

Ziehriemen, *m.* remen za tegljenje.

Ziehſäge *f.* prěčna pila.

Ziehſcheibe, *f.* provlač.

Ziehſchiff, *n.* tegljen brod, tegljenik.

Ziehſchraube, *f.* natega.

Ziehſeil, *n.* jedek; jedečić.

Ziehſohn, *m.* hranjenik, nahranak.

Ziehſtange, *f.* (am Pfluge), ojice.

Ziehſtrang, *m.* štranga; das Pferd iſt über den — getreten, konj se je zakoračio.

Ziehſtrick, *m.* ſ. Ziehſeil.

Ziehtochter, *f.* hranjenica, nahranka, nahranjinja.

Ziehung, *f.* (Lotterie—), vučenje, ždrěbanje.

Ziehungsact, *m.* ždrěbanje.

Ziehungsliſte, *f.* popis sgoditakah.

Ziehungstag, *m.* dan ždrěbanja.

Ziehvater, m. hranitelj.

Ziehweg, *m.* ſ. Leinſtraße.

Ziehwerk, *n.* teglilo; (b. Goldſchm.) tanjilo.

Digitized by Google

Ziehzange, *f.* provlačne klešte.
Ziehzeug, *n.* teglila; vucila.
Ziel, *n.* cilj, (cēlj); bis ans — gehen, do kraja ići; ein — ſetzen, doskočiti (čemu); das — des Lebens, kraj života; nach dem —e ſchießen, pucati u bilēgu, u nišan*; das — verfehlen, promašiti; (*fig.*) Einem das — verrücken, pokvariti komu račun; (Wunſch), želja; (Abſicht), naměra; ein — verfolgen, težiti za čim; ſich ein — vorſtecken, naumiti što; das vorgeſteckte — erreichen, postići svoju naměru; (Vorſatz), odluka; das iſt das — meiner Wünſche, tamo teže sve moje želje; (Friſt), rok; auf — verkaufen, prodavati na poček.
Zielbüchſe, *f.* puška za bilēgu.
Zielen, *v. n.* nach etwas —, zaměriti, zamērati, zagledati, oměriti, směriti, směrati, gadjati, sgadjati što), nišaniti (na što); (*poët.*) gledati (što) niz pušku; pogledati (što) po pušci; (*fig.*) auf etwas —, směrati na što; er zielt damit auf mich, to je meni naměnjeno; ich weiß wohin er zielt, znam kuda šiba, znam kud ta goni, znam kamo kuća; nach etwas —, težiti za čim, naměravati što.
Zielen, *v. a.* Nelken aus Samen —, izvoditi klinčiće (karanfilje) iz sěmena.
Zielend, *adj.* —es Zeitwort, prelazeći glagolj.
Zieler, *m.* gadjač; (b. Artill.) naperač (topa); (b. Schütz.) ciljar.
Zielgebung, *f.* ročenje; poček.
Zielgeld, *n.* obrok.
Ziellos, ſ. Zwecklos; —es Zeitwort, neprelazeći glagolj.
Zielmaß, *n.* odredjena měra.
Zielpunkt, *m.* cilj, nišan.*
Zielſcheibe, *f.* bilēga, nišan*; Einem zur — ſein, stajati komu na bilēzi; (*fig*) Einen zur — ſeines Witzes machen, gadjati koga dosětkami.
Zielſchießen, *n.* pucanje u bilēgu, nišan.*
Zielſtange, *f.* zaměrna motka, zaměrka.
Zieltag, *m.* odred,en dan.
Zielweite, *f.* daljina bilēge, cilja, nišana.
Ziemen, ſ. Geziemen.
Ziemer, *m.* (*Turdus pilaris*), bravenjak, borovnjak; ſ. Miſteldroſſel; (am Hirſchen), poledjina; (Ochſen —), (volujska) žila.
Ziemlich, *adj.* priličan, podobar; dovoljan; —, *adv.* prilično; — lang, podugačak, odugačak; es iſt — lange her, ima dobrano; — oft, dobrano putah, dobre putah, podosta putah; es geht noch ſo —, prolazi; tako tako; — groß, ovelik; — klein, omalen, omaečak; — gut, podobar; — weit her, dosta poizdaleka; wir werden ſo — gleich alt ſein, bit ćemo mu od priliko koliko i meni.
Ziepammer, *m.* (*Emberiza Cia*), strnadica.
Ziepen, *v. n.* zviždukati.
Zier, ſ. Zierde.
Zieraffe, *m.* ſ. Zierling; Zierpuppe.
Zierath, *f.* ures; —en anbringen, uresiti, nakititi.
Zierbaum, *m.* uresno drvo.
Zierbengel, *m.* kicoš.
Zierbuchſtabe, *m.* uresno pismo, slovo.
Zierde, *f.* ures, nakit; dieſe Sache dient nur zur —, to je samo za gizdu; er iſt die — der Stadt, on je dika gradu; (*Conus gloria maris*), morska dika.
Zierdelos, *adj.* bez uresa, nenakićen.
Zieren, *v. a.* resiti, kititi, uresiti, nakititi, nagizdati; ſie iſt viel zu geziert, prenakitila se je; odviše se je nacifrala; der Bart ziert den Mann, brada krasi muža; eine Stadt —, ukrasiti grad, die gezierte Schreibart, prenakićen slog; ſich —, *v. r.* kititi se, cifrati se, kicošiti se, gizdati se; (affectiren), kicošiti se; prenavljati se; libiti se; (in Gehen), usitniti, previjati se; (b. Eſſen), gvažđati; (b. Sprechen), opijati, uzpijati usnama; ſie ziert ſich wie ein Kind, (spr.) tudji se kao nevěsta.
Zierer, ſ. Verzierer. [djenje.
Ziererei, *f.* kicošenje; prenavljanje, tu-
Zierfahlner, (Zierfahnler), *m.* (Weinſtock), gelber —, bēla skadarka.
Ziergarten, *m.* lěposad.
Ziergärtner, *m.* lěposadar.
Ziergeräthe, *n.* uresna sprava, resila.
Zierkunſt, *f.* uresarstvo.
Zierlehm, *m.* ilo za urese.
Zierlich, *adj.* kitan, kićen; ein —er Wuchs, tanak stas, uzrast; — flechten, sitno plesti; ein —er Brief, sitna knjiga; — ſchreiben, kititi, nakititi.
Zierlichkeit, *f.* kitnost, kićenost.
Zierling, *m.* kicoš, kico, gizdelin, gladac, gladun, gladilica.
Zierlos, ſ. Zierdelos.
Ziermeißel, *m.* resilo. [ures.
Zierpflanze, *f.* uresna bilina; bilina za
Zierpuppe, *f.* kićenka, kaćiperka; ſie geht wie eine —, ide na ćekrk.
Zierſtrauch, *m.* grm za ures.
Zierverputz, *m.* uresna žbuka.
Ziervogel, *m.* ptica za ures, uresna ptica.
Zieſel, *m.* Zieſelmaus, Zieſelratte, *f.* (*Arctomys citellus*), tekunica, suslić.
Zieſt, *m.* (*Stachys*), čistac; (*S. recta*), rani list.
Ziffer, *f.* (Zahlzeichen), brojka, cifra; (Chiffre), tajni znak.
Zifferblatt, *n.* kazalo, mina*.
Zifferklaſſe, *f.* red brojakah.
Ziffermäßig, *adj.* brojni; po broju.

Digitized by Google

Ziffern, *v. n.* pisati brojke; cifrati.
Zifferreihe, *f.* povorka brojakah, cifrah.
Zifferschrift, *f* brojevno pismo; tajnopis.
Zikorie, *f.* (*Cichorium*), vodopija, vodoplav, žućenica, konjogriz, uzlika.
Zikorienkaffee, *m.* kafa od vodopije.
Zille, *f.* šajka, čamac.
Zimbel, s. Cymbel.
Zimbelblume, *f.* (*Plantago*), kornjačnica, vodena bokvica.
Zimbelsäckchen, *n.* s. Klingelbeutel.
Zimmer, *n.* (Stube), soba, odaja*; das — hüten, sobovati; (im Pelzhandel), četrdesétak.
Zimmerarbeit, *f.* tesarski rad, tesarsko dělo, tesarina.
Zimmerarrest, *m.* sobovanje; er hat —, zatvoren je u svojoj sobi.
Zimmeraxt, *f.* bradva, švarba; eine kleine —, bradvica.
Zimmerbar, *adj.* tešljiv.
Zimmerbeil, *n.* s. Zimmeraxt.
Zimmerbock, *m.* stalica (tesarska); (*Lamia aedilis*), dazulja.
Zimmerdecke, *f.* strop, tavan, tavanice.
Zimmereinrichtung, *f.* posobje, pokućtvo.
Zimmerer, s. Zimmermann.
Zimmergeräth, *n.* posobje, pokućtvo.
Zimmergesell, *m.* tesarski dětić (kalfa).
Zimmerhandwerk, *n.* tesarstvo, tesarija, drvodělstvo, dundjerluk*; das — betreiben, tesariti.
Zimmerherr, *m.* sobnik.
Zimmerhieb, *m.* otes.
Zimmerhof, *m.* tesarište, tesarnica.
Zimmerholz, *n.* lěs, gradja.
Zimmermann, Zimmermeister, *m.* tesar, tesač, drvodělja, dundjerin.
Zimmermiether, *m.* najmilac sobe.
Zimmern, *v. a.* tesati, dundjeriti; sagraditi; (*fig.*) saděljati, napraviti.
Zimmernachbar, *m.* sobni susěd.
Zimmernagel, *m.* klin.
Zimmerplatz, s. Zimmerhof.
Zimmerputzer, *m.* sobar.
Zimmerreihe, *f.* red, povorka sobah; sobje.
Zimmerspan, *m.* iver, skala. [knecht.
Zimmerspinne, *f.* sobni pauk; s. Weber-
Zimmerstube, *f.* tesarnica. [sobe.
Zimmerthür, *f.* sobna vrata, vrata od
Zimmerung, *f.* lěs, gradja; (das Zimmern), tesanje.
Zimmerwerk, *n.* tesarsko dělo.
Zimmet, Zimmt, *m.* korica, sladka korica, darčin*, cimet.
Zimmtapfel, *m.* (*Anona reticulata*), mrežasti tikvan.
Zimmtbaum, *m.* (*Laurus cinnamomum*), pravi koričnjak; korično, cimetno drvo.
Zimmtblume, Zimmtblüthe, *f.* korični cvět.
Zimmtbock, *m.* (*Cerambyx cinnamomus*), koričnа strižibuba.
Zimmtfarbe, *f.* koričnа mast.
Zimmtfarben, Zimmtfarbig, *adj.* koričnе masti; koričast; na koricu.
Zimmtgeruch, *m.* korični miris.
Zimmtgeschmack, *m.* korični kus.
Zimmtholz, *n.* drvo od koričnjaka.
Zimmtkoch, *m.* korični povarak.
Zimmtöl, *n.* korično ulje.
Zimmtrinde, *f.* s. Zimmt.
Zimmtröhrchen, *n.* svičak korice; (*Bulla lignaria*), koričnі puljak. [koričnica.
Zimmtrose, *f.* (*Rosa cinnamomea*), ruža-
Zimmtsäure, *f.* koričnа kiselina.
Zimmttraube, *f.* blaue —, crna kosovina, dišuća crnina; weiße —, lišćanka, bělinica, pikanina. [puljak.
Zimmtwaffel, *f.* (*Bulla aperta*), odprti
Zimperlich, *adj* žapav; — thun, žapati se; usitniti.
Zimperlichkeit, *f.* žapa.
Zimpern, *v. n.* usitniti.
Zindel, Zingel, Zingelfisch, *m.* (*Perca Zingel*), ko(l)čić.
Zink, *m.* tutija, špijater, zinak. [gam.
Zinkamalgam, *n.* zinački i. tutijni amal-
Zinkasche, *f.* zinački i. tutijni pepeo.
Zinkbaryt, s. Galmei.
Zinkblende, *f.* tutijak, zinčak.
Zinkblumen, *pl.* zinački i. tutijni cvět.
Zinke, *f.* šilj, šiljak; (des Felsens), zub; (d. Rechens), zub, pero; (d. Geweihes), parožak; (der Gabel), ost, parožak; (Blasinstrument), rožak, kornet; (d. Tischl.) čepić.
Zinken, s. Verzinken.
Zinkenbläser, *m.* kornetista.
Zinkengehörn, *n.* parožje.
Zinkenist, s. Zinkenbläser.
Zinkerz, *n.* tutijna i. zinačka ruda.
Zinkglas, *n.* zinačko i. tutijno staklo.
Zinkhütte, *f.* zinčara.
Zinkig, *adj.* zubat; perni.
Zinkkalk, *m.* s. Zinkasche.
Zinkocher, *m.* zinačka i. tutijna hrdjina.
Zinkoxyd, *n.* zinački i. tutijni kis.
Zinkoxydsalz, *n.* zinačka i. tutijna so(l).
Zinkplatte, *f.* zinačka ploča.
Zinkvol, *m.* zinački stožer.
Zinkschlacke, *f.* zinačka troska.
Zinksilikat, *n.* s. Galmei.
Zinkspath, *m.* zinkovac, tutijevac.
Zinkstuhl, s. Zinkfang.
Zinkvitriol, *m.* běla galica.
Zinkweiß, *n.* zinačko bělilo
Zinn, *n.* cin, kositer, kalaj; (Geschirr), cinovina. [gam.
Zinnamalgam, *n.* cinen i. kositeran amal-
Zinnart, *f.* vrst (fela) cina, kositera.
Zinnasche, *f.* cinen i. kositeran pepeo.
Zinnauflösung, *f.* cinena i. kositerna otopina.
Zinnbergwerk, *n.* cinene i. kositerne rude; rudnik od cina.
Zinnblatt, Zinnblättchen, *n.* s. Zinnfolie.

Digitized by Google

Zinnblende, *f.* cinen blistavac.
Zinnchlorid, *n.* cinen hlorid.
Zinne, *f.* kruniště; die — des Tempels, vrh crkve.
Zinner, *m.* cinar, kalajsar.
Zinnern, *adj.* cinen, kositeran, kalajni; od cina, kositera, kalaja.
Zinnerz, *n.* cinovac, kositrovac.
Zinnfeile, *f.* cinarski piljak.
Zinnfolie, *f.* cinen list, kositernjača.
Zinngang, *m.* cinena, kositerna greda.
Zinngebirge, *n.* cinene rude.
Zinngefäß, *n.* cinena, kositerna posuda.
Zinngefräß, *n.* cinena, kositerna troska.
Zinngeräth, Zinngeſchirr, *n.* cineno, kositerno posudje.
Zinngeſell, ſ. Zinner.
Zinngießer, *m.* cinar, kositlar, kalajdžija, kositerdžija.
Zinngießerei, *f.* cinarnica, kositlarnica.
Zinngießerhandwerk, *n.* cinarstvo, kositlarstvo.
Zinngraupe, *f.* cinen šljunak.
Zinngrube, *f.* cineni, kositerni rudnik.
Zinnhaltig, *adj.* cinovit, kositerni.
Zinnhaus, *n.* cinara.
Zinnheu, ſ. Zinnkraut
Zinnhobel, *m.* cinarska blanja.
Zinnie, *f.* (*Zinnia multiflora*), kadifa.
Zinnkalk, *m.* Zinnkräße, *f.* cinena, kositerna troska; der weiße Zinnkalk, ſ. Zinnaſche.
Zinnkraut, *n.* (*Equisetum hiemale*), kositerka, cinkrot.
Zinnkryſtall, *m.* cinen, kositeran ledac.
Zinnloth, *n.* cinena, kositerna spajka.
Zinnmutter, *f.* cinena, kositerna matica.
Zinnober, *m.* rumenica, težki kamen, ćenovar; der gewachſene —, samorodna rumenica.
Zinnoberblume, *f.* (*Lychnis chalcedonica*), plamenica, djulašik.
Zinnobererz, *n.* rumenica.
Zinnoberglanz, *m.* rumenični sjajnik.
Zinnoberroth, *adj.* rumeničast.
Zinnoberröthe, *f.* rumenična crven.
Zinnoberſtufe, *f.* rumenična ruda.
Zinnofen, *m.* peć za cin, kositer; cinara.
Zinnoxyd, *n.* cinen i. kositeran kis.
Zinnoxydſalze, *pl.* cinaste soli.
Zinnoxydul, *n.* cinen i. kositeran kisac.
Zinnoxydulſalze, *pl.* cinene soli.
Zinnpfanne, *f.* tava za cin, kositer.
Zinnpfeife, *f.* cinena, kositerna svirala.
Zinnplatte, *f.* cinena, kositerna ploča.
Zinnprobe, *f.* kušanje cina, kositera.
Zinnquarz, *m.* cinovit bělutak.
Zinnroſt, *m.* raztrošen cinovac.
Zinnſalz, *n.* cinovita so(l).
Zinnſand, *m.* cinen, kositeran pěsak.
Zinnſäure, *f.* cinena, kositerna kiselina.
Zinnſchrank, *m.* kositernik.
Zinnſolution, *f.* cinena otopina.
Zinnſpath, *m.* cinen listnik.
Zinnſtein, *m.* cinovac, kositrovac.
Zinnſtock, *m.* majdan od cina, kositera.
Zinnſtufe, *f.* cinena, kositerna ruda.
Zinntafel, *f.* cinena, kositerna pločina.
Zinnvitriol, *m.* kositerna, cinena galica.
Zinnwaare, *f.* cinovina, kositernina; cinena, kositerna roba.
Zinnwäſche, *f.* perilo cina.
Zinnwäſcher, *m.* cinoper.
Zinnwäſcherin, *f.* cinopera.
Zinnweiß, *adj.* kositerast, cinast; běl kao cin, kositer.
Zinnwerk, *n.* kositernina, cinenina.
Zinnzeichen, *n.* bilěg cina, kositera.
Zins, *m.* daća; (Boden—), tlehovina, ogradak; činž; ein Feld auf — weggeben, dati zemlju pod tlehovinu i. činž; (Pacht—), zakupnina; najmovina; (Haus—), kućevina, stanovina, stanarina, kućna najmovina; —en, *pl.* (Intereſſen), dobit *f.*, kamata; Geld auf —en geben, austhun, dati novce na dobit (kamate).
Zinsabzug, *m.* odbitak stanovine, kućevine.
Zinsacker, *m.* činžena njiva.
Zinsbar, *adj.* daćni, činžen; (v. einem Volke), pod haračem; ein Volk — machen, podharačiti, zaharačiti, uharačiti narod.
Zinsbarkeit, *f.* plaćanje tlehovine, haraća.
Zinsbauer, *m.* podržnik, činženjak.
Zinsbetrag, *m.* daćna, činžena svota.
Zinsbrief, *m.* daćni, činženi list.
Zinsbuch, *n.* daćnik, činženik.
Zinsbuße, *f.* globa za neplaćen činž.
Zinſen, *pl.* ſ. Zins.
Zinſen, *v. n.* plaćati tlehovinu, najmovinu; das Haus zinſet hoch, kuća nosi mnogo (najmovine); —, *v. a.* zehn Gulden —, plaćati deset forintih tlehovine (činža).
Zinſenausſtand, *m.* zaostala dobit (kamata).
Zinſenbezug, *m.* dobivanje dobiti (kamate).
Zinſenfuß, *m.* dobitna (kamatna) měra.
Zinſengenuß, *m.* uživanje, primanje daće, činža.
Zinſenmaß, *n.* ſ. Zinſenfuß.
Zinſenquittung, *f.* dobitna, kamatna namira.
Zinſenrückſtand, *m.* zaostala dobit (kamata).
Zinſenverzinſung, *f.* ſ. Zinſeszinſen.
Zinſer, ſ. Zinsmann.
Zinserkenntniß, *n.* prokaz, očitovanje najmovine.
Zinsertrag, *m* dohodak, iznosak daće, činža.
Zinſeszinſen, *pl.* dobit od dobiti, kamate od kamatah.
Zinsfällig, ſ. Zinsbar.
Zinsfaſſion, *f.* očitovanje najmovine.
Zinsfeld, *n.* ſ. Zinsacker.
Zinsfrau, *f.* vlastnica tlehovine (činža).
Zinsfrei, *adj.* prost od tlehovine (činža), daće; prost od najmovine; — wohnen, prost biti od stanovine i. stanarine.

Digitized by Google

Zinsfreiheit, *f.* oprost od tlehovine (činža), najmovine.
Zinsfuß, *m.* měra daće, činža.
Zinsgans, *f.* činžena guska.
Zinsgeber, ſ. Zinsmann.
Zinsgeld, *n.* Zinsgroſchen, *m.* tlehovina, činž.
Zinsgerechtigkeit, *f.* pravo na daću, tlehovinu, činž.
Zinsgut, *n.* činženo dobro.
Zinshahn, *m.* činženi kokot.
Zinsherr, *m.* vlastnik tlehovine (činža).
Zinshof, *m.* } činženo selište.
Zinshufe, *f.* }
Zinskapaun, *m.* činženi kopun.
Zinskorn, *n.* činženo žito.
Zinsleute, *pl.* podržnici, činženjaci; ſ.
Zinsmann, *m.* podržnik, činženjak; ſ.
Zinspflichtig, ſ. Zinsbar.
Zinspflichtige, *m.* haračnik; ſ. Zinsmann.
Zinsregiſter, ſ. Zinsbuch.
Zinstag, *m.* dan, kada se plaća najmovina; heute iſt —, danas se plaća najmovina.
Zinſung, *f.* stanovina, najmovina.
Zinsverheimlichung, Zinsverſchweigung, *f.* zataja stanovine, stanarine.
Zinsvertrag, *m.* činženi ugovor.
Zinswieſe, *f.* činžena livada.
Zinszahl, *f.* der Römer —, rimska daća; [indikcion.
Zinszahlung, *f.* plaćanje daće (čina).
Zinszettel, *m.* činženica.
Zinzerelle, *f.* ſ. Seidenſchwanz.
Zionswächter, *m.* čuvar Siona.
Ziper, *f.* cibara, cibora, ciborica.
Zipergras, *n.* (*Cyperus*), šilj; das eßbare —, jedatni šilj.
Ziperholz, *n.* (*Gerascanthus*), stalac.
Ziperhund, *m.* turko.
Ziperkatze, *f.* ciparska mačka; prutaš.
Ziperſegge, Ziperwurz, *f.* ſ. Zipergras.
Zipfel, *m.* rogalj; (ein. Wurſt), krajak, svijotak; (ſpr.) etwas bei allen vier —n faſſen, svojski se čega primiti.
Zipfelchen, *n.* rogljac.
Zipfelig, *adj.* rogljast.
Zipfellos, *adj.* bez roglja, rogljevah.
Zipfelpelz, *m.* opaklija.
Zippammer, ſ. Zitzpammer.
Zippenbeere, ſ. Vogelbeere.
Zipperlein, *n.* ulozi, podagra.
Zipperleinskraut, *n.* (*Aegopodium podagraria*), prosti sedmolist.
Zippern, *v. n.* kokotati, cvokotati.
Zipreſſe, *f.* Zipreſſenbaum, *m.* (*Cupressus*), čepriz, čemprez.
Zipreſſenhain, *m.* čemprezik.
Zipreſſenholz, *n.* čemprezovina.
Zipreſſenkraut, *n.* (*Santolina Chamaecyparissus*), čemprezasta svetolina.
Zipreſſenmoos, *n.* (*Lycopodium alpinum*), planinska crvotočina.
Zirbel, Zirbelbaum, *m.* (*Pinus cembra*), [limba.
Zirbeldrüſe, *f.* (*anat.*) životna žlězda.
Zirbeldrüſenſtiel, *m.* držak životne žlězde.
Zirbelholz, *n.* limbovina.
Zirbelkiefer, *f.* ſ. Zirbel.
Zirbelnuß, *f.* limbovka.
Zirbelzapfen, *m.* limbena šašarika, češerika.
Zirene, *f.* Zirenenbaum, *m.* (*Syringa vulg.*) jergovan, jorgovan.
Zirgelbaum, *m.* (*Celtis*), koprivić.
Zirkammer, ſ. Gartenammer.
Zirkel, *m.* (Zirkellinie), krug, okrug; einen — beſchreiben, okružiti krug i. šestar; (Verſammlung), kolo; posělo; družtvo; im — ſeiner Familie leben, življeti medju svojimi; einen — begehen, dokazivati u okolo; (Werkzeug), šestilo, kružilo; den — öffnen, razkrečiti šestilo; (Wache), ſ. Runde.
Zirkelabſchnitt, *m.* odsěk kruga.
Zirkelausſchnitt, *m.* izsěk, izsěčak kruga.
Zirkelbegehen, *n.* dokazivanje u okolo.
Zirkelbogen, *m.* okrugao obluk.
Zirkeler, *m.* (*fig.*) cěpidlaka.
Zirkelfläche, *f.* kolotur.
Zirkelform, *f.* okruglina; kružnost.
Zirkelförmig, *adj.* kružan, okrugao; —, *adv.* na okrug; kružce.
Zirkelgeſtalt, ſ. Zirkelform.
Zirkellauf, ſ. Kreislauf.
Zirkelmotte, *f.* (*Sphinx Filipendulae*), [ručnjak.
Zirkeln, *v. a.* šestariti; (*fig.*) cěpidlačiti; —, *v. n.* kružiti se.
Zirkelpunkt, *m.* središte, sredik (od kruga).
Zirkelrund, *adj.* okrugao; kružan kružcit.
Zirkelründe, ſ. Zirkelform.
Zirkelſchenkel, *m.* krak od šestila.
Zirkelſchmied, *m.* šestilar; ſ. Zeugſchmied.
Zirkelſchwung, *m.* potegnuće šestila.
Zirkelſpitze, *f.* brk i. rát od šestila.
Zirkeltanz, *m.* kolo.
Zirkelwurm, ſ. Tollwurm.
Zirkelzeichnung, *f.* crtanje šestilom.
Zirkon, *n.* cirkonik.
Zirkonerde, *f.* cirkon, cirkonjača.
Zirkonium, *n.* cirkon.
Zirkoniumoxyd, *n.* cirkonski kis.
Zirkonoid, *n.* cirkonolik.
Zirkonoxydſalze, *pl.* cirkonične soli.
Zirmet, *m.* (*Tordylium*), vratiželj.
Zirpe, *f.* (*Gryllus domesticus*), cvrčak, čučak, šturić.
Zirpen, *v. n.* (v. d. Grille), cvrčati, cvrknuti; zrikati; (v. Vögeln), cvr-[kutati.
Zirpen, *n.* cvrka.
Zirpend, *adj.* cvrčuć, cvrkućuć.
Zirpkäfer, ſ. Lilienkäfer.
Ziſch, *m.* šika.
Ziſcheln, *v. n.* šaptati; šušljetati, šušketati, šaputati.
Ziſchelſtimme, *f.* šušljetav glas.
Ziſchen, *v. n.* (v. glühendem Eiſen), cvrknuti, cvrčati; (v. Waſſer), cvrčati, pištati, šiktati; (v. Gänſen), šikati; (v. Schlang.) šikati, svištati, pištati; —,

Digitized by Google

v. a. šušketati; Einem etwas ins Ohr —, šapnuti komu što na uho.
Ziſchen, n. ſ. Geziſch.
Ziſcher, m. šikac, ſ. Ziſchlaut.
Ziſcheule, ſ. Stockeule.
Ziſchlaut, m. svištuci glas.
Ziſchmaus, f. ſ. Zieſel.
Ziſer, ſ. Kicher.
Ziſterne uſw. ſ. Ciſterne.
Zither, f. cindrica, citara; die — ſpielen, udarati cindricu.
Zitherſchläger, m. cindričar.
Zitherſpiel, n. udaranje cindrice.
Zitrinchen, Zitrone uſw., ſ. Citrinchen uſw.
Zitronvogel, m. (*Colias rhamni*), pasjakovac.
Zitſcherlein, ſ. Blutfink.
Zitſen, adj. cican, od cica.
Zitteraal, m. (*Gymnotus electricus*), ugor-drhtavac.
Zitteralge, f. (*Nostoc*), nostok.
Zitterangſt, f. strah i trepet.
Zitterbaum, m. ſ. Zitterpappel.
Zitterblaſe, f. (*Holothuria tremula*), drhtavi brizgavac.
Zitterer, m. tresavac.
Zitteresche, ſ. Zitterpappel.
Zitterfiſch, m. drhtavac. [treperica.
Zitterfliege, f. (*Musca vibrans*), (muha)
Zittergold, n. varak, telej.
Zittergras, n. (*Briza media*), treslica, zvečac, Marijine suze.
Zitterich, m. lišaj, zvěrinac.
Zitterig, adj. drhtav (drktav), drhtljav.
Zitterling, m. drhtavac (drktavac).
Zittermal, n. lišaj, zvěrinac.
Zittermücke, f. (*Tipula motitatrix*), komar-trepčac.
Zittern, v. n. drhtati (drktati), tresti se; (v. Laube), trepetati, treperiti; es zittert ihm die Hand, ruka mu drhće; er fing an zu —, uhvati ga tres; vor Kälte —, cokotati; vor Schrecken —, strepiti; drhtati od straha; er zitterte an allen Gliedern, uhvati ga drhat i groznica; (spr.) uhvati ga čiſutska groznica; ſie zittert wie Eſpenlaub, drhće kao prut; ich zittere vor ihm, strepim, žacam se, lecam se od njega; ich zittere für ihr Leben, bojim se i. strah me je za njezin život.
Zittern, n. drhat, (drkat), tres, trešnja; (d. Laubes), trepet, trepetika; (krankhaftes —), tresavica.
Zitternadel, f. trepetljika, trepčanica, trepčana igla.
Zitternd, adj. drhćuć; drhtav; strepeć; tresuć se.
Zitterpappel, f. (*Populus tremula*), jasika, trepetaljka, trepetljika, trepola.
Zitterpilz, m. (*Tremella*), drhtulja.
Zitterroche, f. (*Raja Torpedo*), otrnuša, trnjača, trnka, drhtulja.
Zitterroſe, f. (*Narcissus pseudonarcissus*), zelen-kada.
Zittertaube, f. golub-paunovac.
Zitterthierchen, n (*Vibrio*), tresavka.
Zittertreſpe, f. (*Bromus pinnatus*), perasti ovsik. [man.
Zitterwels, m. (*Silurus electricus*), so-
Zitterwurm, m. ſ. Zitterthierchen.
Zitterwurz, f. ſ. Pferdeampfer.
Zitwer, m. (Zittwer), Zitwerkraut, n. (*Amomum Zedoaria*), isiot.
Zitwerſame, m. (*Artemisia Contra*), setvar, citvar.
Zitwerwurz, f. ſ. Zitwer.
Zitz, ſ. Zits.
Zitz, m. Zitze, ſ. sisa.
Zitzen, v. n. sisati; das Kind will —, děte hoće sisu; ſich ſatt —, nasisati se.
Zitzenförmig, adj. sisast.
Zitzenfortſatz, m. sisasti nastavak.
Zitzenzahn, m. sisast zub.
Ziwette, f. (*Viverra Civetta*), civetka.
Zobel, m. (*Mustela zibelina*), sobol, samur*, zerdav.
Zobelfang, m. lov na sobole (samure).
Zobelfänger, m. sobolar.
Zobelfell, n. sobolovina, samurovina, zerdav.
Zobelfutter, n. postava od sobolovine.
Zobelgebräm, n. sobolji prem, pervaz.
Zobelmaus, f. ſ. Lemming.
Zobelmütze, f. sobolja kapa, samurlija, samurkalpak.
Zobelpelz, m. sobolja šuba.
Zober, m. čabar, kabao.
Zoberbaum, m. čabrenik, čabrenjak.
Zoberchen, n. čabrica.
Zoberträger m. čabronoša.
Zodiacus, ſ. Thierkreis.
Zoſe, f. sobarica, češljarica.
Zögerer, m. oklěvalo.
Zögern, v. n. oklěvati, krzmati, oguzati se, obstrzati se; kasniti, zatezati; zögre keinen Augenblick, nepočasi časa; —, v. a. ſ. Verzögern.
Zögernd, adj. oklěvajuć.
Zögerung, f. oklěvanje, krzmanje, oguzanje; ſ. Verzögerung.
Zögling, m. pitomac.
Zokor, m. (*Aspalax zokor*), zokor.
Zoll, m. (ein Maß), palac, col(a).
Zoll, m. (eine Abgabe), carina; (in der Türkei), djumruk; einen — auf etwas legen, udariti i. nametnuti carinu na što; den — verfahren, ſ. Mauth; (*fig.*) den — der Natur bezahlen, umrěti.
Zoll- (in Zuſ.), carinski.
Zollamt, n. carinara.
Zollämtlich, adj. carinarski; carinski.
Zollamtshandlung, f. carinarski postupak.
Zollanſtalt, f. carina; carinstvo.
Zollaufſeher, m. carinski pregledač, latov.
Zollbar, adj. pod carinom.

Digitized by Google

Zollbeamte, *m.* carinski urednik (činovnik).
Zollbereiter, *m.* carinski objezdnik (latov).
Zollbefreiung, *f.* oprost od carine.
Zollbehandlung, *f.* carinjenje, carinba.
Zollbemeſſung, *f.* odmèra, odměrivanje
Zollbereiter, *m.* latov. [carine.
Zollbetrag, *m.* iznesak carine.
Zollbollete, *f.* carinska pokazka, cari-
Zollcentner, *m.* carinska centa. [novka.
Zolldeclaration, *f.* očitovanje o carini.
Zolldefraudation, *f.* prèvara na carini.
Zolleinnehmer, *m.* carinar, djumrukdžija.
Zolleinnehmerſtelle, *f.* carinarstvo.
Zollen, *v. n.* platiti, plaćati carinu; (*fig.*) dati, učiniti; Dank —, hvaliti, zahvaliti (komu).
Zoller, ſ. Zöllner.
Zollerhöhung, *f.* povišica carine.
Zollermäßigung, *f.* obaljenje carine.
Zollfiſch, *m.* (*Corogonus Maraenula*), repuška.
Zollfrei, *adj.* prost od carine; — ſein, neplaćati carine; (*fig.*) die Gedanken ſind —, misliti je slobodno.
Zollfreiheit, *f.* oprost od carine. [ručje.
Zollgebiet, *n.* carinište; carinsko pod-
Zollgebühr, *f.* carinska pristojbina.
Zollgefälle, *n.* carinski dohodci.
Zollgerechtigkeit, *f.* pravo carinbe.
Zollgeſetz, *n.* carinski zakon; zakon o carini. [vaga.
Zollgewicht, *n.* carinski utez, carinska
Zollgränze, *f.* carinska medja.
Zollhaus, ſ. Zollamt,
Zollig, *adj.* od jednoga palca.
Zolllinie, *f.* carinska medja.
Zollmaß, *n.* měra na palce.
Zöllner, *m.* carinik.
Zollordnung, *f.* carinski red.
Zollpacht, *f.* zakup carine.
Zollpächter, *m.* zakupnik carine.
Zollpfahl, *m.* carinska kaža.
Zollpflicht, *f.* dužnost carine.
Zollpflichtig, *adj.* pod carinom; dužan plaćati carinu.
Zollpfund, *n.* carinska funta.
Zollrechnung, *f.* carinski račun.
Zollſatz, *m.* cěnik carine.
Zollſäule, *f.* ſ. Zollpfahl.
Zollſchein, *m.* ſ. Zollbollete. [šranjga.
Zollſchranken, *pl.* carinska prěčnica,
Zollſchreiber, *m.* carinarski pisar.
Zollſtab, *m.* colovi.
Zollſtadt, *f.* carinarski grad.
Zollſtätte, *f.* carinarnica.
Zollſtock, ſ. Zollſtab.
Zollſtraße, *f.* carinski drum.
Zollſtube, *f.* carinarnica.
Zolltarif, ſ. Zollſatz.
Zollverband, *m.* } carinski savez.
Zollverein, *m.* }
Zollverfahren, *n.* carinarski postupak, carinjenje.
Zollverwaltung, *f.* uprava carinarah.
Zollvorſchrift, *f.* carinski propis.
Zollweſen, *n.* carinstvo.
Zollzeichen, *n.* carinski biljeg.
Zollzettel, *m.* ſ. Zollbollete.
Zone, *f.* (zemni) pojas; zona.
Zoogen, *adj.* životinjski.
Zoographie, *f.* životopis.
Zoolatrie, *f.* životoštovje.
Zoolith, *m.* životkam.
Zoolog, *m.* životinjar, zoolog.
Zoologie, *f.* životinjarstvo, zoologija.
Zoologiſch, *adj.* životinjarski.
Zoophyten, *pl.* živobili *f.*
Zootomie, *f.* razudba životinjah.
Zopf, *m.* kika, perčin, pletenica; (*bot.*) kičica; das Haar in einen — flechten, plesti kosu; ſich bei den Zöpfen packen, pokikati se, počupati se za kiku; er trägt einen —, plete kosu; ima perčin; (*fig.*) barokaš je.
Zopfband, *n.* upletak, upletnik, upletnja, pletak, pletčič; (ein ſchwarzes —), galoš.
Zopfen, *v. a.* das Haar —, kosu plesti.
Zopfende, *n.* (Forſtw.) vršak, ovršak; kičica. [čina.
Zopfhaar, *n.* kosa od pletenice, per-
Zopfholz, *n.* vršje, granje.
Zöpfig, *adj.* pleteničav; — ſein, imati pletenicu, kiku.
Zopfkopf, *m.* glava s perčinom; kikonoša; (*fig.*) barokaš.
Zopfſtange, ſ. Zichſtange.
Zopfſtärke, *f.* debljina vrha.
Zopftrocken, *adj.* suhovrh.
Zorn, *m.* gněv, ljutost, srdnja, srčba, srditost; in — gerathen, ſ. Zornig werden; er entbrannte vor —, gněv ga podžeže; planù kao živa vatra; gněv u njem uzkipi; Einen in — bringen, ſ. Erzürnen; ſeinen — an Jemand auslaſſen, izkaliti svoje srce na kom; außer ſich vor — ſein, razkomadati se; pući od jeda; der — iſt ihm vergangen, odljutio se je, povratio se je od ljutine.
Zornb'ick, *m.* srdit pogled.
Zornentbrannt, *adj.* razjaren, razpaljen, podžežen gněvom.
Zorngeſicht, *n.* srdito lice. [rostan.
Zornglühend, *adj.* plameći gněvom; ja-
Zornig, *adj.* ljutit, srdit, gněvan, razsrdjen; — werden, razsrditi se, razljutiti se, razgněviti se, prozliti se; — auf Jemand ſein, srditi se, ljutiti se na koga; (zum Zorne geneigt), Zornlos, *adj.* nesrdit. [gněvljiv.
Zornmüthig, *adj.* gněvljiv.
Zornſchnaubend, *adj.* (*fig.*) ljut kao zmija.
Zornſinn, *m.* gněvljivost.
Zornſtimme, *f.* srdit glas.

Digitized by Google

Zornvoll, *adj.* vrlo srdit, ljutit.
Zornwuth, *f.* razjarenost.
Zote, *m.* gad, smrad, pogan; gnusna, sramotna reč; —n reißen, ſ. Zoten.
Zoten, *v. n.* gnusno, sramotno govoriti; smrdati.
Zotenhaft, *adj.* sramotan, smradan, pogan, gnusan, poganih ustah.
Zotenlied, *n.* gnusna, sramotna pesma.
Zotenreißer, *m.* gnusnik, nesramnik, gnusničina; —in, *f.* gnusnica.
Zotenreißerei, *f.* gnusoba.
Zotig, ſ. Zotenhaft.
Zotte, *f.* runja, ruta, čupa, kudra; — bilden, kudraviti se.
Zottel, *f.* kudrica, runjica, rutica.
Zottelbär, *m.* rutav medvěd.
Zottelbart, *m.* kudrava brada.
Zottelbärtig, *adj.* kudrave brade.
Zottelhaar, *n.* kudrava kosa.
Zottelhaarig, *adj.* kudrav.
Zottelhafer, ſ. Rauchhafer.
Zottelig, *adj.* kudrav; ſ. Zottig.
Zottelkopf, *m.* kudravac.
Zottellocke, *f.* runja.
Zottellockig, *adj.* runjav.
Zottelmähne, *f.* kudrava griva.
Zotteln, *v. a.* orunjaviti, orutaviti; —, *v. n.* krebljati.
Zottenblume, *f.* (*Menyanthes*), vahta; (*M. trifoliata*), (vodeni) troliſt.
Zottenhaar, *adj.* čupava, rutava kosa.
Zottenklappen, *pl.* ſ. Zottenblume,
Zottenkopf, *m.* čupavac, rutavac.
Zottig, *adj.* rutav, runjast, čupav, runjav.
Zu, (Zum, Zur), *prp.* k; zu mir, k meni; zur Frau, ka gospodji; zum Hauſe, ka kući; zu Hauſe ſein, kod kuće biti; zu Tiſche ſitzen, za stolom (trpezom) sěděti; zu Bette liegen, ležati na postelji; zu Tiſche gehen, sěsti, sědati za stol; zu Bette gehen, ići spavati! Einem zur Seite ſitzen, sěděti uz koga, do koga; Einem zur Hand ſein, biti komu na ruci; Einem zur Linken gehen, ići uz koga s lieve strane; ein Treffen zu Lande, zur See, bitka na kopnu, na moru; zu Waſſer und zu Lande, vodom i kopnom; po vodi i po kopnu; hier zu Lande, u ovoj zemlji; ovdě; zu Wien, u Beču; zu Anfange, u početku; es iſt zu Ende, svršilo se je; zu derſelben Stunde, istu uru, isti sat; isti čas; heut zu Tage, dan danas, današnji dan; zu meiner Zeit, dok sam ja ondě bio; er iſt zur Zeit Vorſteher der Anſtalt, on je za sada starěšina zavoda; zu rechter Zeit, za Zeiten, ſ. Zeit; zur Unzeit, u nevrěmo; zu Nacht, noći, nocju; zu Abend, u večer; zu Abend ſpeiſen, večerati; zu Mittage ſpeiſen, obědovati; zu ganzen Tagen nicht thun, čitave dane bezposličiti; zu Fuß, pěške, pěšice; zu Pferde, na konju; zu Pferde kommen, dojahati; zu Pferde ſteigen, uzjahati, uzesti, posěsti konja; zur Genüge, dovoljno; zur Noth, za nevolju; zu Deutſch, němački, po němački; zu Tauſenden, na tisuće, hiljadami; zu ganzen Scharen, četami, četimice; (v. Vögeln), jatomice; zum beſten, najbolje; zum wenigſten, barem; zum erſten Male, prvi put; zu guter Letzt, napokon; zur Hülfte, na polak; polak; das Stück zu zwei Gulden kaufen, kupiti komad po dva forinta; ich habe ihn zum Freunde, prijatelj mi je; Einen zum Narren halten, ſ. Narr; zu Gott beten, moliti se Bogu; zum Fenſter hinaus ſehen, gledati na prozor; zur Kirche gehen, u crkvu ići; zu Felde ziehen, ſ. Feld; zur Stadt kommen, u grad doći; Waaren zu Markte bringen, doněti robu na sajam (vašar); zur Hochzeit bitten, pozvati na svatbu; zu Boden fallen, na tle pasti; von Thür zu Thür, od kuće do kuće; zu Weihnachten, o božiću; zur Verantwortung ziehen; zu Stande bringen; zu Rathe ziehen; zu Schaden kommen; zu Werke gehen, ſ. Ziehen; Stand; Rath; Schaden; Werk; zu Hülfe, na pomoć; d. Band paßt nicht zum Kleide, vezanka nije prema haljini; zum Fleiſche Brod eſſen, meso s kruhom jesti; er ſchweigt dazu, nekaže ništa; Geld zum Spielen, novci za igru; Tuch zum Kleide, sukno za haljinu; mir zu Gefallen, moni za volju; das gereicht ihm zur Schande, to ga sramoti; zum Beiſpiel, na primĕr; das Eis wurde zu Waſſer, led se je raztopio; zu Pulver ſtoßen, utući u prah; zu Mehl mahlen, samlěti; zum Pabſte machen, učiniti papom; zum Könige krönen, okruniti koga za kralja, (*poët.*) věnčati (koga) na kraljestvo; zur Frau nehmen, oženiti se; zu Tode, ſ. Tod; —, *adv.* gerade zu, napravac, naprečac; nach der Stadt zu, prama gradu; er ging auf ihn zu, išao je prama njemu; es fing an zu ſchneien, počeo je sněg padati; es iſt Zeit zu ſchlafen, vrěme je spavati; ich befehle dir zu gehen, zapovědam ti da ideš; ich habe dir etwas zu ſagen, imam ti nešto kazati; er ging um zu ſehen, išao je, da vidi; er iſt bereit dir zu folgen, spreman i. gotov je za tobom ići; zu gut, zu ſchwer usw. predobar, pretežak itd.; zu ſehr, zu viel, odviše; er hätte es gar zu gern, vrlo bi mu drago bilo, da ima; die Thür iſt zu, vrata su zatvorena; —, *int.* zu! zu! hajde, hajde! bolje! brže! naprěd! ſchlag zu! udri! fahre zu! vozi dalje!

Digitized by Google

Zuackern, *v. a.* zaorati, zaoravati; ackere nur zu! ori samo!
Zuaddiren, *v. a.* pribrojiti.
Zuarbeiten, *v. n.* dalje raditi; nastaviti rad, posao.
Zubau, *m.* zagradnja.
Zubauen, *v. a.* zagraditi, zazidati, zagradjivati, zazidivati.
Zubehalten, *v. a.* ostaviti zatvoreno.
Zubehör, *s.* Zugehör.
Zubeißen, *v. n.* zagrizti; *s.* Zueffen.
Zubenamt, *adj.* zvan, nazvan.
Zuber, *s.* Zober.
Zubereiten, *v. a.* pripraviti, pripravljati; spremiti; Speifen —, gotoviti, sgotoviti, prigotoviti, prigotavljati jela; den Flachs —, rediti, urediti, prirediti lan.
Zubereitung, *f.* (v. Speifen), gotovljenje, prigotavljanje; (v. Flachfes), redjenje; (Vorbereitung), priprava.
Zuberufen, *v. a.* prizvati, dozivati.
Zubeffern, *v. a.* popraviti, poboljšati.
Zubetten, *v. a.* (Bien.) zalépiti.
Zubiegen, *v. a.* sagnuti, sagibati.
Zubilligen, *v. a.* odobriti, dopitati.
Zubinden, *v. a.* zavezati, zavezivati.
Zublafen, *v. a.* Einem etwas —, puhnuti, duhnuti što na koga; (*fig.*) prišapnuti komu što.
Zubläfer, *m.* prišaptač.
Zubleiben, *v. n.* zatvoren ostati; es foll —! ostavi zatvoreno!
Zublicken, *v. n.* Einem —, namignuti očima na koga.
Zublinken, *v. a.* die Augen —, zažmuriti oči.
Zublinzeln, *v. n.* Einem —, žmiriti na koga.
Zubrennen, *v. n.* dalje goréti.
Zubringen, *v. a.* Einem etwas —, donéti, donositi komu što; zugebrachtes Vermögen, donos; zugebrachtes Kind, dovodac, dovodče; (zuführen), dovesti, dovoditi; die Zeit —, provesti, provoditi, probaviti, probavljati vréme; wo wirft du den Tag —? gdè éeš daniti, predaniti? den Tag mit Lefen, Singen ufw. —, prečitati, prepévati itd. sav dan; die Nacht —, provesti, boraviti noć; noćiti, prenoćiti; sein Leben —, (*poët.*) vék vékovati, živovati; danke provoditi; vék preboraviti; sein Leben in Unglück —, trajati godine u jadu; (verfchaffen), Einem einen Bedienten —, dobaviti, dovesti komu slugu.
Zubringer, *m.* donosac, dobavljač; (an d. Spritze), dovodić.
Zubringeranftalt, *f.* dobavionica.
Zubrod, *n.* s. Zufoft.
Zubuße, *f.* (*mont.*) doplata; (Unterftützung), podpora.
Zubußen, *v. a.* doplatiti, doplaćivati.
Zubußgrube, Zubußzeche, *f.* doplatni rud-
Zubußzettel, *m.* **doplatnica.** [nik.
Zucht, *f.* (Fortpflanzung), **razplod**; ein Stier zur —, **bik za pripašu**; (das Aufziehen), **paćenje, zapaćanje**; das ift meine —, **to je moj zapatak**; to sam ja zapatio; (*coll.*) die junge —, **omladina**; eine — junger Hühner, **jedan podsad, nasad piladi**; (Race), **pleme, pasmina, bagra, rufet**; (am Pfluge), **gužva, oračica**; (Erziehung), **odgoj, uzgoj**; feine Kinder in guter — halten, **décu svoju dobro odhranjivati, uzgajati**; (Disciplin), **red, zapt***; d. Soldaten in ftrenger — halten, **držati vojnike u strogu redu, zaptu**; in — und Anftand leben, **življeti u svom poštenju**; ohne — und Ehrbarkeit, **bez stida i poštenja**; was ift das für eine —? **šta se to radi?**
Zuchtbiene, *f.* **prčšéd, prčhranak.**
Züchten, *v. a.* patiti, zapaćati, zapatiti, zametnuti; (erziehen), uzgojiti, odgojiti.
Zuchtente, *f.* **patka za podsad, p.-sémenjača.**
Zuchtfähig, *adj.* **uzgojiv.**
Zuchtgans, *f.* **guska za podsad, guska-sémenjača.**
Zuchtgewehnt, *adj.* **vičan redu, zaptu.**
Zuchthalter, *m.* **zapčija.**
Zuchthaus, *n.* **kaznica.**
Zuchthausgefangene, *m.* **kazničar.**
Zuchthauskirche, *f.* **crkva u kaznici.**
Zuchthäusler, *m.* **kazničar.**
Zuchthausftrafe, *f.* **zatvor u kaznicu.**
Zuchthauswürdig, *adj.* **zaslužio kaznicu.**
Zuchthengft, *m.* **pastuh, hajgir*** (za pripašu).
Zuchthuhn, *n.* **kokoš za podsad, koka sémenjača i. pripašna.**
Züchtig, *adj.* **stidljiv, sramežljiv, čist.**
Züchtigen, *v. a.* **kazniti, nakarati, nakaziti, pedepsati*, kaštigovati**; fein Fleifch —, **trapiti tělo.**
Züchtiger, *m.* **kaznitelj.**
Züchtigkeit, *f.* **stid, stidljivost, čistoća.**
Züchtiglich, *s.* Züchtig.
Züchtigung, *f.* **kazan, pedepsa*, kaštiga**; (das Züchtigen), **kaznjenje**; — mit Stockftreichen, **batinjanje**; — mit Ruthen, **šibanje.**
Züchtigungsrecht, *n.* **pravo kaznjenja.**
Zuchtkalb, *n.* **tele za pripašu.**
Züchtling, *m.* **kazničar.**
Züchtlingsarbeit, *f.* **kazničarski posao.**
Züchtlingskleidung, *f.* **kazničarska odéća.**
Zuchtlos, *adj.* **bez reda, zapta**; *s.* Unzüchtig; (zügellos), **razuzdan.**
Zuchtlofigkeit, *f.* **nered**; **neposluh**; (Zügellofigkeit), **razuzdanost.**
Zuchtmeifter, *m.* **nastojnik kaznice.**
Zuchtmittel, *n.* **kaznilo.**
Zuchtochs, *m.* Zuchtpferd, *n.* Zuchtfau, *f.* Zuchtfchaf, *n.* Zuchtfähr, *m.* Zuchtftier, *m.* Zuchtftute, *f.* **vol, konj, svinja, ovca, ovan, bik, kobila za pripašu.**

Digitized by Google

Zuchtpolizei, *f.* karno redarstvo.
Zuchtruthe, *f.* šiba.
Zuchtvieh, *n.* pripaša.
Zuchtwidder, *m.* pripašni ovan.
Zuchtwillig, *adj.* pokoran.
Zuck, *m.* trgnuće, trzaj; einen — thun, [trznuti.
Zucken, *v. n.* trzati se, trgnuti se, strecnuti, strecati; es zuckt mir im Arme, sêva mi u ruci; (v. Blitze), sinuti; mit dem Munde —, ustima drhtati, trzati; du darfst nicht —, ni makac; mit den Achseln —, die Achseln —, sažeti, sažimati, smaknuti, slegnuti, sagnuti ramesima; s. Zücken.
Zücken, *v. a.* den Säbel —, trgnuti, potrgnuti, potrzati, suknuti, smuknuti, ogoliti, maknuti sablju; s. Ziehen; d. gezückte Schwert, goleš.
Zucken, *n.* trzanje, sêvanje, strecanje; sijavica; (mit den Achseln), sažimanje ramenah.
Zucker, *m.* slador, cukar, šećer; — sieden, variti slador; ein Hut —, glava slador; zu — werden, usladoriti se, ušećeriti se; (spr.) süß wie —, sladko kao med.
Zuckerahorn, *m.* (*Acer saccharinum*), sladki javor.
Zuckeralaun, *m.* kocelj u glavah.
Zuckerameise, *f.* (*Formica saccharitora*), mrav-sladoraš.
Zuckerapfel, *m.* (*Anona squammosa*), ljuskavi tikvan.
Zuckerartig, *adj.* sladorast, šećerast.
Zuckerbäcker, *m.* slastičar, poslastičar, sladičar.
Zuckerbäckerei, *f.* (Ort), slastičarnica; (Gewerbe), slastičarstvo, poslastičarstvo; slastičarija; s. Zuckerwerk.
Zuckerbäckerladen, *m.* slastičarnica.
Zuckerbackwerk, s. Zuckerwerk. [šećera).
Zuckerbau, *m.* sadjenje sladora (cukra,
Zuckerbild, *n.* kip od sladora (cukra, šećera).
Zuckerbirke, *f.* (*Betula nigra*), crna breza.
Zuckerbirn, *f.* medenka, mednica.
Zuckerblatt, *n.* (*Tanacetum Balsamita*), [kaloper.
Zuckerbranntwein, s. Liqueur.
Zuckerbrecher, *m.* štipalo sladora (cukra,
Zuckerbrezel, *f.* sladak perecak. [šećera).
Zuckerbrod, *n.* sladak dvopek.
Zuckerbüchse, Zuckerdose, *f.* sladornica, cukrenica, šećernica.
Zuckereis, *n.* sladak led, sladoled.
Zuckererbse, *f.* sladki grašak.
Zuckererde, *f.* sladoranska glina.
Zuckererzeugniß, *n.* sladorina, sladorna tvorina.
Zuckerfabrik, *f.* sladorana, šećerana.
Zuckerfabrikant, *m.* sladorar. [šećera).
Zuckerfaß, *n.* bure od sladora (cukra,
Zuckerform, *f.* kalup od sladora. [doraš.
Zuckerfresser, *m.* (*Certhia flaveola*), sla-
Zuckerfrüchte, *pl.* začinjeno, zašećereno voće; voće od sladora.
Zuckergast, s. Zuckerlecker.
Zuckergebackenes, s. Zuckerwerk.
Zuckergehalt, *m.* sladorna čistina; der — ist unbedeutend, slabo ima sladora (u čem).
Zuckergewinnung, *f.* vadjenje sladora.
Zuckerguß, *m.* polêv od sladora (šećera).
Zuckerhaltig, *adj.* sladorit, šećerit.
Zuckerhandel, *m.* trgovina sladorom (cukrom, šećerom).
Zuckerhändler, *m.* trgovac sladora, šećera.
Zuckerhäuschen, *n.* šeća.
Zuckerhonig, *m.* zrnast med.
Zuckerhülsenbaum, *m.* (*Mimosa Inga*), inga sladka. [kra.
Zuckerhut, *m.* glava sladora, šećera, cu-
Zuckerhutananas, *f.* glavat ananas.
Zuckerig, *adj.* sladorni, šećerni.
Zuckerfant, *m.* ledenac, žuti šećer.
Zuckerkind, *n.* šeća.
Zuckerkiste, *f.* slažina za slador, šećer, cukar; slažina sladora.
Zuckerkorn, *n.* osladoren, ošećeren, ocukren aniz i. onajz.
Zuckerkuchen, *m.* sladak kolač. [ribičica.
Zuckerlecker, *m.* (*Lepisma saccharinum*),
Zuckerlich, *adj.* sladorast, šećerast.
Zuckermandel, *f.* osladoren (ošećeren)
Zuckermaul, *n.* sladkišar. [bademak.
Zuckermehl, *n.* sladorno, šećerno brašno.
Zuckermelde, *f.* (*Atriplex hortensis*), pi-
Zuckermelone, *f.* dinja. [toma loboda.
Zuckermoorhirse, *f.* (*Sorghum saccharatum*), sladki sêrak.
Zuckermotte, *f.* s. Zuckerlecker.
Zuckermühle, *f.* stupa za slador.
Zuckermund, *m.* s. Zuckermaul.
Zuckern, *adj.* sladoran, šećeran, cukren.
Zuckern, *v. a.* sladoriti, cukriti, šećeriti, posladoriti.
Zuckernascher, *m.* s. Zuckermaul. [gomut.
Zuckerpalme, *f.* (*Arenga sacharifera*),
Zuckerpapier, *n.* papir, hartija za slador (cukar, šećer). [roviště.
Zuckerpflanzung, Zuckerplantage, *f.* slado-
Zuckerplätzchen, *n.* sladorna (cukrena, šećerna) pogačica.
Zuckerpott, *m.* s. Zuckerform. [ćera).
Zuckerpreis, *m.* cêna sladora (cukra, še-
Zuckerproduction, *f.* sladorarstvo.
Zuckerraffinerie, *f.* čistionica sladora (cukra, šećera). [sladorovac.
Zuckerrohr, *n.* (*Saccharum officinarum*),
Zuckerrohrpflanzung, s. Zuckerpflanzung.
Zuckerrohrsaft, *m.* sok od sladorovca.
Zuckerrose, *f.* ružica. [hrenak.
Zuckerrübe, *f.* (*Sium Sisarum*), sladki
Zuckersaft, *m.* otopljen slador; sok od sladorovca. [kiselina.
Zuckersäure, *f.* sladorna, cukrena, šećerna
Zuckerschabe, s. Küchenschabe.

Digitized by Google

Zuckerschachtel, *f.* šećeranka.
Zuckerschale, *f.* šećernica.
Zuckerschote; Zuckerschotenbaum, ſ. Zuckererbſe; Zuckerhülſenbaum. [ćer).
Zuckerſieb, *n.* sitka za slador (cukar, še-
Zuckerſieder, *m.* sladorar, šećerar, cukrar.
Zuckerſiederei, *f.* sladorana, šećerana.
Zuckerſteuer, *f.* sladornina, šećernina.
Zuckerſteueramt, *n.* ured sladornine.
Zuckerſtoff, *m.* sladorovina, šećerovina.
Zuckerſüß, *adj.* sladak kao slador (cukar, šećer); (ſpr.) sladak kao med. [ćera).
Zuckerſüße, *f.* sladost sladora (cukra, še-
Zuckertang, *m.* (*Sphaerococcus crispus*), kudrava pulavica.
Zuckertanne, *f.* (*Pinus Cemba*), limba.
Zuckerteig, *m.* sladko tĕsto.
Zuckertonne, *f.* ſ. Zuckerfaß.
Zuckertraube, *f.* weiße —, bĕla radovinka.
Zuckervogel, *m.* kanarac; ſ. Zuckerfreſſer.
Zuckerwaare, *f.* ſ. Zuckerwerk.
Zuckerwein, *m.* osladjeno vino.
Zuckerweinbeere, ſ Zuckertraube.
Zuckerwerk, *n.* slastice, poslastice, sladkiš.
Zuckerwicke, *f.* (*Lathyrus pratensis*), livadna grahorica.
Zuckerwurzel, *f.* (*Ipomaea Batatas*), batat; ſ. Zuckerrübe. [šećer.
Zuckerzange, *f.* klĕšte za slador, cukar,
Zuckerzoll, *m.* carina od sladora (cukra,
Zuckung, *f.* ſ. Zucken, *n.* [šećera).
Zudämmen, *v. a.* zagatiti, zagraditi.
Zudecken, *v. a.* pokriti, prikriti, pokrivati; den Topf —, zaklopiti, poklopiti, zaklapati lonac; mit Erde —, zagrnuti zemljom; ſich mit dem Deckbette —, pkriti se; (*fig.*) Einen —, nakititi koga.
Zudecretiren, *v. a.* dopitati.
Zudeichen, *v. a.* zagatiti, zagaćivati.
Zudem, *adv.* suviše; jošte; osim toga.
Zudenken, *v. a.* Einem etwas —, naměniti, narećí, naměnjivati, naricati komu što. [grmi.
Zudonnern, *v. i.* es donnert zu, jednako
Zudrang, *m.* naloga, navala, nagonica.
Zudrängen, ſich, *v. r.* turati se, gurati se; navaljivati, navirati; (*fig.*) name-
Zudrechſeln, *v. a.* pritočiti. [tati se.
Zudrehen, *v. a.* zavinuti, zasukati, usukati; den Hahn —, zavrnuti, zavrtati slavinu.
Zudreſchen, *v. n.* nastaviti mlatnju.
Zudringen, ſ. Zudrängen.
Zudringlich, *adj.* nametan, dosadan, dosadljiv; — ſein, dosadjivati; nametati se; pritužívati, dotužívati (komu).
Zudringlichkeit, *f.* nametnost; nametanje; dosadljivost, dosadjivanje.
Zudrohen, *v. a.* priprĕtiti, priprećivati.
Zudrucken, *v. a.* dalje tiskati.
Zudrücken, *v. a.* pritisnuti, pritiskivati; zatisnuti; (*fig.*) ein Auge —, gledati kroz prste; odbiti na dvra; Einem die Augen —, zaklopiti komu oći.
Zudüngen, *v. a.* dognojiti.
Zudüpfen, *v. a.* zatipkati.
Zudürfen, *v. n.* smĕti k čemu.
Zuebenen, *v. a.* poravniti, uravniti.
Zueggen, *v. a.* zadrljati, zabranati.
Zueignen, *v. a.* (beilegen), pripisati, pripisivati, prisvojiti komu što; (widmen), Einem ein Buch —, posvetiti komu knjigu; ſich —, prisvojiti, posvojiti, što sebi; svojiti, prisvajati, posvajati
Zueigner, *m.* svojitelj, posvajatelj. [što.
Zueignung, *f.* svojenje, prisvajanje; pripisivanje; ſ. Widmung.
Zueignungsſchrift, *f.* posvetnica, posveta.
Zueilen, *v. n.* pohitĕti, spĕšiti, žuriti se kamo.
Zueiſen, *v. n.* zaleditì se, zamrznuti se.
Zuendebringen, *n.* dovršetak.
Zuerben, *v. a.* jošte naslĕditi; —, *v. n.* ſ. Vererben.
Zuerhalten, *v. a.* jošte dobiti.
Zuerkennen, *v. a.* dosuditi, prisuditi, dopitati, dosudjivati; Jemanden die Todesſtrafe —, osuditi koga na smrt; Jemanden die Ablegung des Eides —, presuditi, da se tko ima zakleti.
Zuerkennung, *f.* dosuda, prisuda; dosudjivanje; — einer Strafe, osuda.
Zuerſt, *adv.* najprije; prije svega; er erblickte ihn zuerſt, prvi ga je ugledao; — muß dies geſchehen, ovo se mora prije učiniti; als ich ihn — ſah, kad sam ga prvi put vidio.
Zueſſen, *v. a.* Brod zum Fleiſche —, meso s kruhom jesti; Käſe —, prismakati; iß nur zu! samo ti jedi!
Zufächeln, *v. a.* Einem Kühlung —, hladak komu činiti.
Zufahren, *v. n.* auf etwas (mit der Hand) —, mašiti se (rukom) za čim; (ungeſtüm handeln), navaliti, navaljivati; blind —, nahrupiti; dem Walde —, voziti se put šume; fahre zu! vozi! — *v. a.* Lebensmittel —, dovoziti hranu; noch mehr Steine —, jošte privezti kamenja.
Zufall, *m.* namĕra, prigoda; slučaj; das iſt durch — ſo gekommen, to je tako Bog dao i namĕrna; der — brachte ihn zu einer Quelle, namĕra ga je namĕrila i. nanĕla na vrelo; dem — überlaſſen, ostaviti na sreću; ein wunderlicher —, čudna sgoda; (ein krankhafter —), pobolica, bolja.
Zufallen, *v. n.* zaklopiti se, zaklapati se; zatvoriti se; der Deckel iſt zugefallen, zaklopio se je poklopac; ein Loch im Sande fällt zu, jama u pĕsku se zasipa; (zu Theil werden), pripasti, pripanuti, pridopanuti, pripadati (komu što); ihm iſt das ganze Ver-

Digitized by Google

mögen zugefallen, sva mu je imovina pripala; sva mu se je imovina privalila; mir ist nichts zugefallen, ništa me nije zapalo i. dopalo; vor Schläfrigkeit fallen ihm die Augen zu, oči mu se zaklapaju oda sna.

Zufällig, *adj.* slučajan, naměran; prigodan; —, *adv.* slučajno, nagonom, ponamērce, pripetce.

Zufälligerweise, *adv.* s. Zufällig.

Zufälligkeit, *f.* slučajnost, naměrnost, prigodnost. [ruke.

Zufalten, *v. a.* die Hände —, sklopiti

Zufegen, *v. a.* mesti na koga.

Zufeilen, *v. a.* zapiliti, opiliti. [pratiti.

Zufertigen, *v. a.* poslati, odpraviti, slati,

Zufinden, *v. n.* naći zatvoreno; ich fand die Thür zu, vrata su bila zatvorena.

Zuflattern, *v. n.* doletèti, letèti, dolètati, prilètati (kamo, ka komu); dem Walde —, letèti put šume.

Zuflechten, *v. a.* zaplesti, zapletati.

Zuflicken, *v. a.* zakrpiti, prikrpiti.

Zufliegen, s. Zuflattern. [u goru.

Zufliehen, *v. n.* dem Gebirge —, bèžati

Zufließen, *v. n.* die Ströme fließen dem Meere zu, rèke teku put mora, k moru; Einem eine Wohlthat — lassen, učiniti, ukazati komu dobročinstvo.

Zuflößen, *v. a.* plaviti kamo.

Zuflößer, *m.* plavič.

Zuflucht, *f.* utočište; pribèg; seine — zu Jemanden nehmen, uteći se, priběći ka komu.

Zufluchtsort, *m.* Zufluchtsstätte, *f.* utočište, utecište, pribežište; sbèg; zaklon.

Zuflug, *m.* prilet, dolet.

Zufluß, *m.* pritok; nadotěcanje; den — des Wassers hemmen, zašuperiti, zagatiti vodu, da nemože pritěcati; ein großer — von Menschen, stok, množtvo ljudih; ein großer — von Waaren, nagonica robe; neuer — des Wassers, pridotěcanje vode; Zuflüsse, (Accidentien), pripadci; (Hülfsmittel), sredstva.

Zuflüstern, *v. a.* prišapnuti, guknuti.

Zufluten, *v. n.* dovrvljeti.

Zufolge, *adv.* po; — Ihres Befehls, po Vašoj zapovèdi; (in Folge), u sled (usled), u sledstvu; poradi.

Zufördern, *v. a.* dopremiti, dopremati.

Zufragen, *v. n.* zapitati.

Zufrieden, *adj.* zadovoljan; ein —er Mensch, zadovoljan čovèk; zadovoljnik; damit sollen wir — sein, s ovim da budemo dovoljni; er ist mit seinem Schicksal —, zadovoljan je sa svojom srećom; ich bin es —, meni je pravo; Einen — stellen, zadovoljiti komu; den Gläubiger (durch Bezahlung der Schuld) — stellen, podmiriti, namiriti věrovnika; — gestellt, namiren; sich — stellen, zadovoljiti se (čim); er ist mit Wenigem —, malo mu je dosta; — sprechen, s. Besänftigen.

Zufriedenheit, *f.* zadovoljstvo; zadovoljnost; mit —, zadovoljno.

Zufrieren, *v. n.* zamrznuti se, smrznuti se, zamrzavati se.

Zufrištung, *f.* odgoda.

Zufügen, *v. a.* učiniti, činiti; vielen Schaden —, počiniti komu mnogo štete.

Zufügung, *f.* činjenje; — eines Schadens, oštета; učinjena šteta.

Zufuhr, *f.* privoz, dovoz; einem Heere die — abschneiden, zaprěčiti vojsci dovoz hrane.

Zuführen, *v. a.* (zu Wagen, zu Wasser), dovezti, dovoziti, privezti, privoziti; er hat ihn mir zugeführt, k meni ga je doveo; Einem eine Braut —, izprositi komu nevèstu; einem Mädchen Brautwerber —, navesti dèvojci prosce; etwas dem Ende —, dovršiti, dotèrati do kraja, prignuti kraju (što); Einen seinem Untergange —, (spr.) opremiti koga u suho groždje.

Zufüllen, *v. a.* napuniti; einen Graben —, zasipati jarak, šamac; noch Wein —, doliti, dolèvati vina.

Zufüller, *m.* dolèvač.

Zug, *m.* (das Ziehen), teg, potezanje; vučenje; (— der Luft), propuh; der — des Windes ist hier stark, ovdě jako propuhuje; (des Wassers), tèk; das Pflaster hat guten —, obliž (melem) živo vuče; der — der Truppen, pohod, prolaz vojske; ein — Soldaten, četa; (im engeren Sinne), desetnica, cug; (Wanderung), seoba; es ist im —e, radi se o tom; u poslu je; die Streitsache ist im —e, parnica teče; der Kauf ist im —e, pogadja(ju) se; im —e der Verhandlung, uz razpravu; im guten —e sein, počinjati, početi; (im Fischfange), einen — thun, baciti mrežu; einen — thun, uhvatiti mnogo ribe; (im Trinken), dušak, nategljaj; einen — aus der Flasche thun, potegnuti, pritegnuti iz sklenice (boce); auf einen —, na dušak, bez preduška; (ein — aus einer Tabakspfeife), pàpak; ein Paar Züge thun, povući nèkoliko putah iz lule; papnuti nèkoliko putah; auf einen — etwas (z. B. zerschneiden), na jedan mah što (n. p. prerezati); ein. — nach einem geweihten Orte thun, otići svetomu městu; (*mil.*) einen — unternehmen, zavojštiti na . .; (Auf —), provod, povorka; (Train), vlak, povorka; (b. Schachsp.) pomakac; einen — thun, pomaknuti, potegnuti; ein — mit der Feder, pis; crt, crtica; potez; die ersten Züge, zacrt; die Züge des Gesichts, potezi lica; (d. Charakters), svojstva; čini; in d. letzten Zügen

Digitized by Google

liegen, boriti se s dušom, na umoru biti, biti na razstanku s dušom, poimati; (b. Web.) natra, povraćaj; — für — geben, prodavati iz ruke u ruku; ich gebe es dir nur — für —, (spr.) daj, naj; iz kese pa preda se; — für — kopiren, potanko prepisati; ein — von Pferden, sprega konjah; ein — von Ochsen, jaram volovah; ein — Vögel, jato ptičah; (in Orgeln), igra; ein — Saiten, navitak.

Zugabe, *f.* dodatak, pridatak, nametak nabitak, radoš*, trešelj; (b. Fleischer), s. Zuwage; (b. Zahlen), doplata; (b. Messen), doměrak; (Legirung), primêsa; (Agio), prid.

Zugaffen, *v. n.* blejiti na što.

Zugang, *m.* pristup; er hat freien — zu ihm, može ga pohoditi; der Luft den — verschaffen, otvoriti put zraku (uzduhu); (Ort), alle Zugänge versperren, sve ulaze, puteve, vrata zatvoriti; s.

Zugangel, *f.* pari.

Zugänglich, *adj.* ein —er Ort, pristupno mêsto; ein —er Mann, pristupačan čověk; er ist jedermann —, svatko može k njemu.

Zuganker, *m.* uzpravni sapinjač.

Zugarm, *m.* križnica za tegljenje.

Zugattern, *v. a.* rešetkom zatvoriti.

Zugband, *n.* (am Beutel), strmka; (Bauw.) položit vez.

Zugbaum, *m.* vreteno.

Zugbiene, s. Weisel.

Zugbohrer, *m.* skoba, mačka.

Zugbrücke, *f.* uzvijaći most.

Züge, s. Zieche.

Zugeben, *v. a.* (hin —), pridati, dodati; einem Angeklagten einen Anwalt —, odrediti obtuženiku odvětnika; (gestattet), der Vater gibt es zu, otac dopušta; er gab es nicht zu, nedade; s. Einräumen; zugegeben, er sei reich, da stavimo i. stavimo, da je bogat; klein —, tanko drobiti.

Zugebräu, *n.* privarak.

Zugedacht, *adj.* naměnjen.

Zugegen, *adv.* pritoman, prisućan; bei einer Sache — sein, biti gdě; ich war nicht —, nije me bilo ondě.

Zugehen, *v. n.* (geschehen), wie ist die Sache zugegangen? kako se je to sbilo? zugegangener Schaden, naspêla, nadošla šteta; es geht bei ihm unordentlich zu, nered je kod njega; es geht nicht mit rechten Dingen zu, tu nije čist posao; es ging sehr hitzig zu, bijahu se užestili; bilo je okršaja; es ging lustig zu, bilo je sve veselo; dort geht es schrecklich zu, ima ondě grdila; spitzig —, na ošilj biti; die Thür geht zu, vrata se zatvaraju; die Wunde geht zu, rana se zarasla.

Zugehör, *n.* pripadak; das Gut sammt —, dobro s pristojališti; (b. Schneider), sitnarija; što još treba.

Zugehören, *v. n.* pripadati; das gehört mir zu, to je moje.

Zugehörig, *adj.* spadajući, pripadajući; der ihm —e Garten, njegov vrt; das dem Johann Borić —e Haus, kuća Ivana Borića; das dem Pojanić —e Haus, Pojanićeva kuća.

Zugeifen, *n.* nateg, nategač.

Zügel, *m.* uzda; dizgen; das Pferd kurz im — halten, uztegnuti konju uzdu; den — anziehen, pritegnuti uzdu; den — schießen lassen, pustiti uzdu; mit verhängtem — reiten, pustiti konja; den — fassen, pokupiti uzdu (dizgene); dem Pferde in den — fallen, uhvatiti, prihvatiti konja za uzdu; die — entfielen seinen Händen, izmakoše mu se uzde; den Leidenschaften den — schießen lassen, popustiti uzdu strastim.

Zügelhand, *f.* lěvaka.

Zügellos, *adj.* bez uzde, neuzdan; (v. Mensch.) razuzdan; ein —es Leben führen, razuzdano življeti, izpustiti se, ein —er Mensch, razuzdan čověk, razuzdanik, pušt.

Zügellosigkeit, *f.* razuzdanost, razpuštstvo, potolica.

Zügeloben, *v. a.* zavětovati, zavěriti.

Zügeln, *v. a.* zauzdati, obuzdati; (*fig.*) uzpreći; s. Bändigen.

Zugemüse, *n.* varivo.

Zugenamt, *adj.* zvan, nazvan.

Zugeordnet, *adj.* pridan, pridodat.

Zugerundet, *adj.* zaokrugljen.

Zugesellen, *v. a.* pridružiti (komu koga); udružiti (koga s kim); sich —, *v. r.* pridružiti se, pridruživati se, prišljuniti se.

Zugespitzt, *adj.* zaoštrljat, zaoštren.

Zugeständniß, *n.* popust.

Zugestehen, *v. a.* ich gestehe ihm diese Vorzüge zu, priznajem, da ima ove izvrstine; Einem seine Bitte —, dopustiti komu što je molio; s. Einräumen; Zugeben.

Zugethan, *adj.* (*fig.*) privržen, oddan; einer Meinung — sein, držati se kakvoga mnenja.

Zugewähr, *f.* (*mont.*) prěpis (kusa).

Zugewähren, *v. a.* prepisati (kus).

Zugewinnen, *v. a.* pridobiti.

Zugfisch, *m.* riba-selica.

Zuggarn, *n.* vlak, zagažnja.

Zuggraben, *m.* izpust, odtoka, preteka, jarak, šamac*.

Zughaspel, *m.* vitao za vadjenje.

Zugheuschrecke, *f.* (*Gryllus migratorius*), skakavac-selac.

Zugießen, *v. a.* ein Loch mit Blei —, zaliti rupu olovom; mit Wachs —,

Digitized by Google

zatopiti voskom; noch Waſſer —, doliti, dolěvati vode.
Zugittern, ſ. Zugattern.
Zugkette, *f.* potežnica, potegača, tegača.
Zugleich, *adv.* zajedno, skupa, jednolične.
Zugleichſein, *n.* (Coexiſtenz), subitak.
Zugleine, *f.* jedek.
Zugloch, *n.* oduška.
Zugluft, *f.* propuh, promaha.
Zugmaus, ſ. Wanderratte.
Zugmeſſer, *n.* maklja.
Zugmittel, *n.* prištilo.
Zugmühle, *f.* žrvanj.
Zugnagel, *m.* prepreženik.
Zugneß, ſ. Zuggarn. [vo l).
Zugochs, *m.* vo(l)-vozac, vozni, podvozni
Zugofen, *m.* propušna peć.
Zugpapier, ſ. Löſchpapier.
Zugpferd, *n.* vozač, vozac, vozni konj.
Zugpflaſter, *n.* prištilo, vezikatur.
Zugraben, *v. a.* zakopati, zakopavati.
Zugrapfen, *v. a.* ščapiti.
Zugraupe, ſ. Proceſſionsraupe.
Zugrebe, *f.* kondĕr.
Zugrecht, ſ. Näherrecht; (Appellationsrecht), pravo prizivanja.
Zugreifen, *v. n.* prihvatiti, uhvatiti, prihititi (što), mašiti se (čega); spopasti (što); friſch —, svojski prionuti (za posao); greif zu! uzmi! drži dè!
Zugriemen, *m.* štranga. [hvataj se!
Zugriff, *m.* prihvat. [(marva).
Zugrind, *n.* tegleća, vozna stoka, marha
Zugrinſen, *v. n.* sklibiti se, ceriti se (na
Zugroß, ſ. Zugpferd. [koga.
Zugrunderichten, *n.* upropašćenje, satarisanje, izkop, zator.
Zugſchaft, *m.* narozana sara.
Zugſchiff, *n.* tegljača.
Zugſchnur, *f.* strmka.
Zugſeil, *n.* konop, uže za tegljenje.
Zugſtange, ſ. Pumpenſtange.
Zugſtrang, ſ. Zugriemen.
Zugſtuhl, ſ. Zampelſtuhl.
Zugtau, *n.* jedek. [lub-selac.
Zugtaube, *f.* (*Columba migratoria*), go-
Zugthier, ſ. Zugrind.
Zugthor, *n.* Zugthür, *f.* slĕpa vrata.
Zuguden, *v. n.* viriti (na što).
Zugürten, *v. a.* opasati.
Zuguß, *m.* doliv. (marva).
Zugvieh, *n.* tegleća, vozna stoka, marha
Zugvogel, *m.* ptica-selica.
Zugwolf, ſ. Nomadenwolf.
Zugweiſe, *adv.* (Zug für Zug), na mahove; na duške; (v. Vögeln), jatimice, na jata.
Zugwerk, *n.* vucilo, teglilo.
Zugwind, *m.* větromet.
Zugwinde, *f.* vitao.
Zugzehent, *m.* desetak u snopju.
Zuhaben, *v. a.* imati zatvoreno; er will noch —, ište dometak.
Zuhacken, *v. a.* zasĕći.
Zuhafen, Zuhäkeln, *v. a.* zakačiti; (ein Kleid), zakopčati, zapetljati.
Zuhalten, *v. a.* (zumachen), zatvoriti, zaklopiti; die Hand —, stisnuti šaku; den Mund —, stisnuti usne; sklopiti usta; die Ohren —, zatisnuti uši; Einem den Mund —, začepiti, zaklopiti komu usta; die Augen —, zažmuriti; (mit d. Hand), priklopiti, pokriti rukom; (verſchloſſen halten), držati zatvoreno; die Augen —, žmuriti, žmati; Einem die Augen —, pokrivati komu oči; die Naſe —, držati se za nos; er hält ſein Haus beſtändig zu, uvĕk mu je kuća zatvorena; (*fig.*) mit Einem —, slizati se s kim; die Bedingungen —, držati uvĕte.
Zuhaltung, *f.* držanje; (am Schloſſe), uzporka.
Zuhammern, *v. a.* zakovati, zakivati.
Zuhängen, *v. a.* zavĕsiti, zavĕsivati; ein Fenſter —, zastrti, zastirati prozor
Zuharken, *v. a.* zagrebljati. [(pendžer).
Zuharſchen, *v. n.* die Wunde iſt zugeharſcht, rana se je okrastala; uhvatila se je krasta na ranu.
Zuhauen, *v. a.* zasĕći; zatesati; —, *v. n.* (mit d. Säbel), kresati; haue zu! udri! udri bolje! (d. Eſſen), kusati, gumati, prcati, capiti. [kopčati.
Zuhefteln, *v. a.* zapetljati, sapetljati, za-
Zuheften, *v. a.* pribosti; (eine Wunde), sašiti; eine Wurſt —, zašpaliti, zašpraljati kobasicu. [začĕliti.
Zuheilen, *v. a.* izvidati, zalĕčiti; —, *v. n.*
Zuhobeln, *v. a.* oblanjati.
Zuhorchen, *v. n.* osluhivati, osluškivati, prisluškivati.
Zuhören, *v. n.* slušati (koga, što); (Acht haben), paziti (na što). [šalica.
Zuhörer, *m.* slušač, slušalac; —in, *f.* slu-
Zuhörerſchaft, *f.* slušaoci.
Zujagen, *v. n.* der Stadt —, juriti gradu; —, *v. a.* goniti, tĕrati put...; Einem das Wild —, nagnati, nagoniti komu zvĕrad. [na koga.
Zujauchzen, *v. n.* Einem —, pocikivati
Zukaufen, *v. a.* prikupiti, prikupovati.
Zukehr, *f.* obrat.
Zukehren, *v. a.* (zuwenden), obrnuti, obratiti, obraćati; Einem den Rücken —, okrenuti komu ledja; (zufegen), zamesti.
Zukeilen, *v. a.* zaglaviti, zaglavljivati.
Zuketteln, *v. a.* zakvačiti. [miti.
Zukitten, *v. a.* zamazkom zalĕpiti, zale-
Zuklammern, *v. a.* skobom skopčati.
Zuklappern, *v. a.* zaklopiti, zaklapati.
Zuklatſchen, *v. n.* Einem Beifall —, pljeskati komu na pohvalu.
Zukleben, *v. a.* zalĕpiti, zalĕpljivati.
Zukleiſtern, *v. a.* zaskrobiti; ſ. Zukleben.

Digitized by Google

Zuklimmen, *v. n.* der Spitze des Berges —, penjati se na vrh gore.
Zuklinken, *v. a.* die Thür —, zatvoriti vrata (skakavicom).
Zuknöpfen, *v. a.* zapučiti, zapučati; spučiti, spučati, zakopčati, zakopčavati; sich —, *v. r.* zakopčati se. [sapeti.
Zuknüpfen, *v. a.* zavezati, zavezivati;
Zukommen, *v. n.* auf Einen —, dolaziti, ići ka kome; man kann nicht —, nemože se čovek primaći, približiti; man kann ihm nicht —, nemože se k njemu, do njega; es ist mir die Nachricht zugekommen, stiže mi glas, glas me dopade; Einem etwas — lassen, učiniti, da tko što dobije; opremiti, poslati komu što; das Buch ist mir noch nicht zugekommen, još nisam knjige dobio; ich bin dazu gekommen, ich weiß nicht wie, ni sam neznam, kako sam to dobio; (gebühren), patriti; das kommt mir als dem Ältern zu, to ide mene kao starijega; es kommt dir nicht zu, darüber zu urtheilen, nije tvoj posao o tom suditi; tebi nepristoji o tom suditi.
Zukömmlich, *adj.* shodan, uputan.
Zukönnen, *v. n.* man kann nicht zu, nemože se čovek primaći; nemože se k čemu.
Zukorken, *v. a.* začepiti plutom.
Zukost, *f.* s. Zugemüse.
Zukratzen, *v. a.* zagrebsti, zagrebati.
Zukunft, *f.* budućnost; buduće; Niemand kann in die — sehen, nitko nezna ono što ide; für die — sorgen, (spr.) obzirati se na zadnje noge; in —, s. Zukünftig, *adv.*; die — des Herrn, prišašće, došašće Gospodnje. [kobeći.
Zukunftahnend, *adj.* sluteći budućnost;
Zukünftig, *adj.* budući, dojdući, idući; (spr.) —es ist uns Allen verborgen, ako znaš, šta ti je bilo, neznaš šta će ti biti; —, *adv.* u napredak, po sada, posele, odsele.
Zukünftige, *m.* sudjenik; —, *f.* sudjenica.
Zukunftsorge, *f.* staranje za budućnost.
Zukutschen, *v. n.* voziti kamo.
Zulächeln, *v. n.* Einem —, osmehnuti se, nasmešiti se (na koga); osmevati se, smešiti se. [koga.
Zulachen, *v. n.* Einem —, smijati se na
Zuladen, *v. a.* priprtiti, pritovariti.
Zulage, *f.* nadometak, pridatak; (Gehalts—), priplata, doplata, doplatak; (b. Zimmerl.) slaganje; s. Zuwage.
Zulangen, *v. n.* (hinreichen), dosezi, dosizati, dopreti, dopirati; dotěcati; das Geld langt nicht zu, nedotěču i. nestaće novci, nije dosta novacah; (nach etwas langen), dohvatiti što, mašiti se čega; bei Tische —, zahvatiti (žlicom jelo); lang zu! uzmi! hvataj! —, *v. a.* Einem etwas —, dodati, dodavati, dokučiti komu što.
Zulanger, *m.* dodavač.
Zulänglich, *adj.* dovoljan, dostatan.
Zulänglichkeit, *f.* dovoljnost, dostatnost; dostatak. [plaćati.
Zulappern, *v. a.* stisljivo dati, davati,
Zulaß, *m.* dopust, pripust; (b. Web.) odpuštaj, povraćaj.
Zulassen, *v. a.* (zu ein. Person o. Sache —), pripustiti, pripuštati; ich darf dich nicht —, nesmem te (k njemu) pustiti; Einen zum Eide —, dopustiti komu da se zakune; (Vieh) pripustiti; etwas —, dopustiti što; er ließ es nicht zu, nedopusti, nedade; (b. Web.) povratiti; die Thür —, ostaviti vrata zatvorena.
Zulässig, *adj.* dopustiv, dopustljiv; es ist nicht —, nemože se dopustiti.
Zulässigkeit, *f.* dopustivost.
Zulassung, *f.* dopuštenje, dopuštanje.
Zulauf, *m.* naloga, stok; es entstand ein — von Menschen, stekoše se ljudi; nalegla je světina; dieser Prediger hat großen —, rado ljudi slušaju ovoga propovědnika; mnogo ljudih dolazi na (njegove) propovědi (prodike); dieser Kaufmann hat großen —, ovaj trgovac mnogo pazari.
Zulaufen, *v. n.* poteći, teći, potrčati kamo; dem Ziele —, trčati k cilju; es läuft spitzig zu, zašiljeno, zaošiljeno, zaoštrljato je; ide na oklis; —, *v. a.* protanjiti.
Zulauftrichterchen, *n.* protanjilo.
Zulauschen, *v. n.* prisluškivati.
Zulegen, *v. a.* (hin—), dodati, pridati, primetnuti; primaknuti; eine Brücke —, pomostiti, pometati mostnice, metnuti pomost; einen Brief —, saviti, savijati pismo, list; sich ein Pferd —, nabaviti, kupiti konja; —, *v. n.* sastavljati, sastaviti. [vrata.
Zulehnen, *v. a.* die Thür —, pritvoriti
Zuleihen, *v. a.* prizajmiti.
Zuleimen, *v. a.* zaklijati, zalěpiti (klijom).
Zulenken, *v. a.* die Pferde dem Thore —, skrenuti konje na vrata.
Zulernen, *v. a.* priučiti.
Zuletzt, *adv.* najposlě, napokon; na poslědak; najzad; er kam —, on je poslědnji došao.
Zulispeln, *v. a.* prišapnuti, prišaptati, našapnuti. zuknuti, zucnuti.
Zulöthen, *v. a.* zapojiti, zapojavati; pri-
Zum, s. Zu. [pojiti.
Zumachen, *v. a.* ein Loch —, zatrpati rupu; den Rock —, zakopčati, spučiti, zapučiti, zaputiti haljinu; den Kasten —, pritvoriti ormar; d. Thür —, zatvoriti, zatvorati, zapreti vrata; die Flasche —, začepiti sklenicu (bocu);

Digitized by Google

einen Brief —, saviti pismo; (*met.*) den Ofen —, prirediti peć.
Zumal, *adv.* osobito, najpače; jer.
Zumaß, *n.* priměrak, primetak.
Zumauern, *v. a.* zazidati, zazidjivati.
Zumeist, *adv.* najviše, ponajviše; osobito.
Zumengen, ſ. Zumiſchen.
Zumeſſen, *v. a.* odměriti, izměriti (komu što); jedem ſeine Arbeit —, odrediti svakomu posao; (beimeſſen), pripisati, pripisivati; Einem ſein Unglück —, kriviti koga radi svoje nesreće.
Zumiſchen, *v. a.* priměšiti, priměšati.
Zumpel, *m.* lipaćur.
Zumpelfiſchlein, *n.* uklěva. [wurz.
Zumpen, *m.* Zumpenkraut, *n.* ſ. Schmer-
Zumurmeln, *v. a.* primrmljati, zamrmljati.
Zumüſſen, *v. n.* morati někamo (ići); d. Thür muß zu, vrata se moraju zatvoriti.
Zumuthen, *v. a.* Einem etwas —, tražiti, iskati, zahtěvati što od koga; misliti što o kom; Jemanden eine böſe Abſicht —, domišljati se za koga, da misli i. radi o zlu.
Zumuthung, *f.* zahtěvanje, iskanje; mišljenje, mišljinja.
Zunächſt, *adv.* najbliže; — müſſen wir es ſehen, najprije nam valja viděti; (*fig.*) najviše, najvećma.
Zunageln, *v. a.* pribiti, prikovati klinci (čavli, ekseri), priklinčiti; die Thür —, zakovati vrata. [se.
Zunahen, *v. n.* približiti se, približavati
Zunähen, *v. a.* zašiti, zašivati; einen Schlitz —, sašiti razporak.
Zunäher, *m.* zašivač.
Zunahme, *f.* rastenje, prirašćivanje; umnožavanje; die — des Vermögens, umnožavanje imutka; — der Bevölkerung, prirast pučanstva; die — der Kräfte, prisnaživanje; (*fig.*) napredak, napredovanje.
Zuname, *m.* prezime, priděvak; Antonius mit dem —n der Fromme, Antun, prozvan pobožni; ſie ſind deſſelben —s, prezimenjaci su.
Zunamſen, *v. a.* naděnuti prezime.
Zündbar, *adj.* uždiv, zapaliv; ein —er Körper, uždivo; es iſt —, može se zapaliti, užeći.
Zündbarkeit, *f.* uždivost, zapalivost.
Zünden, *v. a.* upaliti, užeći, uždити; —, *v. n.* zapaliti se, zažeći se, upaliti se, užeći se; planuti; naſſes Schießpulver zündet nicht, mokar prah (barut) neće planuti.
Zunder, *m.* ogorěl; žeg, nětilo, podněta; paljak; (Schwamm—), guba; (v. Eiſen), varnica; (*fig.*) podpala.
Zünder, *m.* užigač; (*art.*) žeg, paljak; prižižak.
Zunderbaum, ſ. Krummholzbaum.
Zündererz, *n.* trudac.
Zunderhaft, *adj.* poput nětila.
Zunderſchwamm, *m.* guba; trud.
Zunderſtein, *m.* vàroš.
Zündfaden, *m.* prižega.
Zündfeld, *n.* faljište, valjište, palište.
Zündholz, *n.* podpala. [šibica.
Zündhölzchen, *n.* žigica, žižica, žežica,
Zündhütchen, *n.* Zundkapſel, *f.* kapica.
Zündkraut, *n.* podprašnik, podprašljaj; — aufſchütten, podprašiti, naprašiti, podprašavati (pušku).
Zündkugel, *f.* paleće zrno.
Zündloch, *n.* falja, valja, valjica.
Zündlochſenker, *m.* svrdao od falje.
Zündmaſchine, *f.* užeg.
Zündmaſſe, *f.* palivo.
Zündpapier, *n.* paleći papir; ſ. Fidibus.
Zündpfanne, *f.* prašnica, prašnik, naprašnik, čanak, čašica.
Zündpulver, *n.* podprašnik, zapala.
Zündpunkt, *m.* palište.
Zündrequiſiten, *pl.* ognjila.
Zündröhre, *f.* prižižak.
Zündruthe, *f.* užigalo, prižižak, palilo.
Zundſchwamm, *m.* guba, trud.
Zündſtange, *f.* prižigač.
Zündſtoff, *m.* palivo.
Zündſtrick, *m.* fitilj, vitilj.
Zündwaare, *f.* užigala.
Zündzeug, *n.* ognjilo.
Zunehmen, *v. n.* (an Menge —), rasti; das Waſſer nimmt zu, voda raste; (an Zahl —), množiti se; ſie nahmen an Zahl täglich zu, svaki dan bivaše ih više; (ſich vermehren), ploditi se; der Menſch nimmt zu (an Körper), čověk deblja, krupna; der Mond nimmt zu, měsec raste, měsec se puni; bei —em Monde, kad měsec raste; die Krankheit hat zugenommen, bolest je prisnažila; das Fieber nimmt zu, groznica je sve jača; an Kräften —, jačati, prisnažiti; die Kälte nimmt zu, zima je sve ljuća; die Tage nehmen zu, dan dulja, dan je podužio, oduljao; an Alter —, stariji bivati; an Weisheit —, napredovati u mudrosti; bei —den Jahren, pod starost.
Zuneigen, ſich, *v. r.* skloniti se (komu).
Zuneigend, *adj.* —e Linien, svedene crte.
Zuneigung, *f.* sklonost, naklonost, na-
Zuneſteln, *v. a.* izpréčati. [gnuće.
Zunft, *f.* ceh, rufet, esnaf.
Zunftälteſte, *m.* starěšina ceha.
Zunftaufnahme, *f.* primanje u ceh.
Zunftbrief, *m.* cehovna povelja.
Zunftbuch, *n.* cehovnik. [ceha.
Zunftcommiſſär, *m.* pověrenik, nadzornik
Zunfter, ſ. Zunftgenoß.
Zunftfeſt, *n.* pir.
Zunftgeiſt, *m.* cehovstvo.
Zunftgemäß, *adj.* cehovni.
Zunftgenoß, *m.* Zunftglied, *n.* cehovac.
Zunftherr, ſ. Zunftcommiſſär.

Digitized by Google

Zünftig, *adj.* cehovni.
Zünftigen, *v. a.* primiti u ceh.
Zünftigkeit, *f.* cehovnost.
Zunftinspector, ſ. Zunftcommiſſär.
Zunftlade, *f.* (cehovska) škrinja, ladica.
Zünftler, *m.* cehovac.
Zunftmahl, *n.* pir.
Zunftmäßig, *adj.* cehovni.
Zunftmeiſter, *m.* starešina ceha.
Zunftordnung, *f.* cehovna uredba.
Zunftrecht, *n.* cehovno pravo.
Zunftſiegel, *n.* cehovni pečat.
Zunftſtube, *f.* cehovnica.
Zunftverband, *m.* ceh.
Zunftverfaſſung, *f.* cehovna uredba..
Zunftvermögen, *n.* imutak ceha.
Zunftverſammlung, *f.* skupština ceha.
Zunftverwandte, *m.* cehovac.
Zunftvorſtand, ſ. Zunftmeiſter.
Zunftweſen, *n.* cehovstvo.
Zunftzwang, *m.* cehovni namet.
Zunge, *f.* jezik; (ſpr.) einem Kinde die — löſen, podrezati dětetu jezik; — löſen, odrěšiti komu jezik, (ſpr.) ošinuti koga čekalom; zakuhati komu kolač čekalom; eine ſchwere — haben, biti spora jezika; mit geläufiger — ſprechen, dobro jezikom bruziti; mit doppelter — ſprechen, dvoličiti, dvostručiti, šarati; er hat ſein Herz auf der —, što mu je na srcu, to i na jeziku; govori sve što mu na usta dodje; es ſchwebt mir auf der —, stoji mi na vrh jezika; mete mi se po ustih i. po pameti; cvěta mi jezik da rečem; drži mi se na čelu jezika; Einen über die — ſpringen laſſen, kositi koga jezikom; mit der — dreſchen, mlatiti jezikom, kaó pliska repom; čepljuskati; ſeine — im Zaum halten, paziti na svoje rěči; držati jezik za zubi; er hat eine böſe —, ima pogana i. zla usta, poganih je ustah; (ein. Segele), jezik; (in Mühl.) čekalo; (ein. Wage), jezičac; (*mech.*) jezik; ſ. Zungenfiſch.
Züngel, *m.* (*Perca Zingel*), ko(l)čić.
Züngel, Züngelchen, *n.* jezičac, jezičić; (am Gewehr), ſ. Abzug.
Züngeln, *v. n.* palucnuti, palucati, palacati, lapacati (jezikom); nach etwas —, gramziti za čim.
Zungenader, *f.* jezična žila.
Zungenaloe, *f.* (*Aloë disticha*), dvoredni [aloj.
Zungenband, *n.* jezična veza.
Zungenbein, *n.* vratna kost.
Zungenbeinmuſkel, *m.* mišica vratne kosti.
Zungenbeinzweig, *m.* grana jezične kucavice.
Zungenblatt, *n.* (*Ruscus hypoglossum*), [jezičnik.
Zungenblutader, *f.* jezična žila.
Zungenblüther, *pl.* (*Ligulatae*), jezičnice.
Zungenbuchſtabe, *m.* jezično pismo, slovo.
Zungendreſcher, *m.* čepljuskalo, čaprdalo; (Verläumder), jezičnik; ſ. Rabulift.
Zungendreſcherei, *f.* čepljuskanje, čakaljanje, čavrzganje.
Zungendrüſe, *f.* jezična žlězda; (*glandula sublingualis*), podjezična žlězda.
Zungenfarrn, *m.* (*Asplenium Seolop.*), jezičac.
Zungenfehler, *m.* mana na jeziku.
Zungenfertig, *adj.* govorljiv; — ſein, govoriti kao čekalo.
Zungenfiſch, *m.* (*Pleuronectes Solea*), svoja, tabinja.
Zungenfleiſch, *n.* meso od jezika.
Zungenform, *f.* kalup za pisnike.
Zungenförmig, *adj.* jezičast.
Zungenfreund, *m.* nazovi-prijatelj.
Zungengeräuſch, ſ. Geſchwätz.
Zungengeſchwür, *n.* čir na jeziku.
Zungengewandt, ſ. Zungenfertig.
Zungenhaut, *f.* koža od jezika.
Zungenhäutchen, *n.* ſ. Zungenband.
Zungenheld, ſ. Maulheld.
Zungenkrampf, *m.* grč u jeziku.
Zungenkraut, ſ. Zungenblatt.
Zungenkrebs, *m.* rak na jeziku.
Zungenlähmung, *f.* uzma jezika.
Zungenlaut, *m.* jezični glasac.
Zungenloch, *n.* jezična jama.
Zungenlos, *adj.* bez jezika, bezjezičan.
Zungenmuſkel, *m.* jezična mišica.
Zungennerv, *m.* jezični živac; živac od jezika.
Zungenpeitſche, *f.* ſ. Klebkraut.
Zungenriemchen, ſ. Zungenband.
Zungenrückenſchlagader, *f.* jezično-hrbtena kucavica.
Zungenſchlagader, *f.* jezična kucavica.
Zungenſchmerz, *m* jezikobolja.
Zungenſchnalzen, *n.* mlěskanje.
Zungenſchote, *f.* (*Vella*), veljka.
Zungenſchwert, *n.* jezik kao sablja.
Zungenſpitze, *f.* vrh, kraj, čelo jezika.
Zungenſtein, *m.* zubokam.
Zungentheile, *pl.* česti jezika.
Zungenvertiefung, *f.* ſ. Zungenloch.
Zungenvorfall, *m.* izplaza jezika.
Zungenwärzchen, *n.* zuberina.
Zungenwarze, *f.* jezična bradavičica.
Zungenwerk, *n.* njisak.
Zungenwurzel, *f.* korěn jezika.
Zungenzweig, m. jezična grana.
Zünglein, *n.* jezičac.
Züngler, *m.* jezičnik; oblizač.
Zunichte machen, *v. a.* uništiti; razoriti, razrušiti; pokvariti; razbiti; zunichte werden, *v. n.* propasti, nestati.
Zunicken, *v. n.* Einem —, mahnuti, mahati glavom na koga; Einem Beifall —, pohvaliti koga mahanjem glave.
Zunichten, *v. a.* zakovati.
Zunöthigen, *v. a.* nametnuti, nametati.
Zünsler, *m.* (*Pyralis*), zavijač, metaljica.

Digitized by Google

Zuordnen, *v. a.* pristaviti, priručiti, odrediti u pomoć.

Zupacken, *v. a.* [packen.

Zupapfen, *v. a.* ščapiti, ščepati; s. Verzupappen, *v. a.* zaskrobiti; zalěpiti skrobom.

Zupatschen, *v. a.* zapljesnuti; — *v. n.* došljapati, dopljeskati.

Zupechen, *v. a.* zasmoliti.

Zupeitschen, *v. n.* peitsche nur zu! šibaj bolje! šibaj samo, šibaj!

Zupetschieren, *v. a.* zapečatiti.

Zupfählen, *v. a.* koljem zabiti.

Zupfeifen, *v. n.* zviznuti, zviždati komu.

Zupfeifen, *n.* redija.

Zupfen, *v. a.* trzati, čupkati; Einen beim Rocke —, potegnuti, potezati koga za haljinu; Einen bei den Haaren —, čupati koga za kosu; Seide —, čimati; čimkati svilu; Gezupftes, očimci; (spr.) zupfe dich selbst bei der Nase, pometi najprije pred svojima vratima.

Zupfer, *m.* čupkalo; činkalo.

Zupfklatschern, *v. a.* zatarabatiti, zapločati.

Zupflocken, *v. a.* ko(l)cem zabiti, zaglaviti.

Zupflügen, *v. a.* zaorati, zaoravati; (das Pflügen beenden), poorati; doorati.

Zupfropfen, *v. a.* začepiti, zapušiti, začepljivati.

Zupfseide, *f.* svilac, svilača, svioni očimci.

Zupfsel, *n.* očimci.

Zupichen, *v. a.* zasmoliti, zasmoljivati.

Zuplatzen, Zuplumpen, *v. n.* bubnuti, izlanuti se.

Zupressen, *v. a.* pritisnuti, pritištati; das preßt mir die Brust zu, to mi prsi steže.

Zuprügeln, *v. n.* prügle nur zu! udri bolje.

Zuquellen, *v. n.* zabreknuti.

Zuquetschen, *v. a.* prištunuti.

Zuquillen, *v. n.* privirati, privrěti.

Zur, s. Zu.

Zurammeln, Zurammen, *v. a.* zakrčiti, zagraditi, zametati; presěći.

Zurathehaltung, *f.* štednja, čuvanje.

Zurathen, *v. n.* nagovarati. [šapnuti.

Zuraunen, *v. a.* guknuti, zuknuti, pri-

Zurechenbar, *adj.* što se može pisati, primiti.

Zurechnen, *v. a.* (hin—), pribrojiti; (imputiren), pisati (komu što); es soll ihnen nicht zugerechnet werden, da im se neprimi; Einem etwas als Schuld —, zamëriti komu što; pisati komu što u krivicu; ich rechne es seinem Unverstande zu, pripisujem to njegovu bezumlju, odbijam mu na ludost.

Zurechnung, *f.* pisanje čina, pripisivanje; zamëravanje.

Zurechnungsfähig, *adj.* (v. Handlung.) upisljiv; zamërni; (v. Pers.) svěstan; er ist —, zna što radi; er ist nicht —, nema sve pameti.

Zurechnungsfähigkeit, *f.* upisljivost; zamërnost; svěstnost.

Zurecht, *adv.* — bringen, popraviti, izpraviti; metnuti u red; einen Kranken, izlěčiti bolestnika; sich — finden, iznaći se; Einem — helfen, proputiti, naputiti koga na pravi put; — kommen, prispěti, prispěvati; doći na vrěme; mit Einem — kommen, izlaziti, izaći s kim na kraj, pogoditi se s kim; mit etwas — kommen, biti čemu vješt, uvěžbati što; etwas — legen, — setzen — stellen, metnuti, staviti u red, urediti; razklasti, naměstiti što; Einem den Kopf — setzen, uglaviti, orazumiti koga; — machen, udesiti, ugoditi, metnuti u red, spremiti, pripraviti; das Essen — machen, ugotoviti ručak; sich — machen, urediti se; prigladiti se; sich die Haare — machen, razpraviti, sgladiti, kosu; Einen — weisen, (den Weg weisen), uputiti, proputiti; (belehren), uputiti, obavěstiti; poučiti (koga).

Zurechtbringung, *f.* izpravak, popravljanje; [nje; lěčenje.

Zurechten, *v. a.* dopitati.

Zurechtlegung, *f.* naměštanje, stavljanje u red.

Zurechtweiser, *m.* naputilac, proputilac.

Zurechtweisung, *f.* uputa, proputa; obavěst, ponuka. [den, *n.*

Zurede, *f.* nagovor; ponuka; s. Zure-

Zureden, *v. n.* Einem —, nagovarati, nukati koga.

Zureden, *n.* Zuredung, *f.* nagovaranje; nukanje, ponukovanje; auf mein —, na moj nagovor.

Zuregnen, *v. n.* jošte daždëti.

Zureichen, *v. a.* Einem etwas —, dodati, dodavati; —, *v. n.* dostajati, dotěcati, dostati, doteći, dosta biti; der —de Grund, dovoljan razlog.

Zureisen, *v. n.* worauf ist er zugereiset? kamo je zaputio? reise zu! putuj dalje!

Zureißen, *v. a.* die Thür —, s. Zuschlagen.

Zureiten, *v. n.* brzo, hitro jahati; dem Wald —, jahati put šume; reite nur zu! jaši dalje! —, *v. a.* ein Pferd —, birati, učiti, obučiti, izjahati konja.

Zurennen, *v. n.* surliti, hrliti kamo.

Zürgelbaum, *m.* (*Celtis australis*), koprivić, košćela, safarinka, ladonja.

Zurichten, *v. a.* opraviti, urediti, pripraviti, prirediti; die Speisen —, sgotoviti jela; das Leder —, učiniti kožu; die Kanonen der Stadt —, naperiti topove na grad (varoš); Einen übel —, nagrditi koga, počiniti i. poraditi jade od koga; den Wein —, načiniti vino; sich —, *v. r.* zamrljati se, uprljati se.

Zurichtung, *f.* oprava, priprava, opravljanje, gotovljenje; uredjivanje.

Zürnen, *v. n.* srditi se, ljutiti se, gněviti se, jediti se (na koga); aufhören zu —, odljutiti se.

Digitized by Google

Zurollen, *v. n.* valjati se, koturati se (kamo); die Kugel rollte meinen Füßen zu, zrno, kruglja se kotrljaše k mojim nogama; — *v. a.* koturati kamo.
Zurosten, *v. n.* zahrdjati, zahrdjaviti.
Zurück, *adv.* natrag, natražke, uz natrage, u natrage.
Zurück! *int.* natrag! k sebi ruke!
Zurückbeben, *v. n.* uzdrhtati.
Zurückbegeben, sich, *v. r.* povratiti se, vraćati se.
Zurückbegehren, *v. a.* natrag potrebovati.
Zurückbegleiten, *v. a.* natrag pratiti.
Zurückbehalten, *v. a.* zadržati.
Zurückbekommen, *v. a.* natrag dobiti.
Zurückberichten, *v. a.* natrag javiti.
Zurückberufen, *v. a.* opozvati, opozivati.
Zurückbeugen, Zurückbiegen, *v. a.* uzvinuti, suzviti.
Zurückbeugung, *f.* suzvitak (n. p. mate-[rice).
Zurückbezahlen, *v. a.* povratiti (u novcu).
Zurückbinden, *v. a.* odtraga privezati.
Zurückblasen, *v. n.* (wbm.), trubiti na povratak.
Zurückbleiben, *v. n.* zaostati, zaostajati (za kim), ostati (od koga); er ist in Allem zurückgeblieben, u svačem je ostao nazadan; (v. Bäumen), udariti u se; es ist noch etwas von der Krankheit zurückgeblieben, još je nešto malo bolesti ostalo.
Zurückblicken, *v. n.* obazreti se, ogledati se; obazirati se, ogledati se.
Zurückbringen, *v. n.* donèti, donositi, nositi natrag; einen Entlaufenen —, dovesti natrag pobèga.
Zurückdenken, *v. n.* pomisliti, misliti (na što); opominjati se (čega). [vati.
Zurückdrängen, *a. a.* potisnuti, potiski-
Zurückdrehen, *v. a.* odmotati, odsukati; (eine Schraube —), odvrnuti, odvrtati, odviti. [valiti.
Zurückdringen, *v. n.* natrag, opet pro-
Zurückdrücken, *v. a.* odtisnuti, odtiskivati.
Zurückdürfen, *v. n.* er darf nicht zurück, nesmè natrag.
Zurückeilen, *v. n.* hitèti, pohitèti natrag.
Zurückempfangen, *f.* Zurückerhalten.
Zurücken, *v. n.* der Wand —, primaći se zidu. [ručivati.
Zurückentbieten, *v. a.* odporučiti, odpo-
Zurückerhalten, *v. a.* natrag dobiti; opeta dobiti.
Zurückerinnern, *v. a.* opomenuti, opomi-
Zurückerlag, *m.* povrata. [njati.
Zurückerobern, *v. a.* opet osvojiti.
Zurückfahren, *v. n.* natrag se voziti; vratiti se, vraćati se na kolih; vor Schreck —, prisleći od straha, prenuti se, žacnuti se od straha.
Zurückfahrt, *f.* Rückfahrt.
Zurückfallen, *v. n.* natražke, na uzmak pasti; in eine Krankheit —, odvaliti se; er ist in dieselbe Krankheit zurückgefallen, povratila mu se bolest; an Jemand —, *f.* Heimfallen; (v. Strahlen), odsèvati; in Sünden —, priupasti u grèhe.
Zurückfinden, *v. a.* ich kann mich nicht —, neznam kuda natrag.
Zurückfliegen, *v. n.* natrag letèti; in sein Nest —, povratiti se u gnèzdo.
Zurückfliehen, *v. n.* suzbèći; natrag bègati.
Zurückfließen, *v. n.* suzteći, natrag teći; (v. Gelde), povratiti se, natrag ići.
Zurückflüchten, *f.* Zurückfliehen.
Zurückfolgen, *v. n.* die Beilagen folgen zurück, prilozi se vraćaju.
Zurückfordern, *v. a.* natrag iskati.
Zurückforderung, *f.* iskanje natrag.
Zurückforderungsrecht, *n.* pravo iskanja natrag.
Zurückführen, *v. a.* natrag odvesti, voditi; (*fig.*) zur Quelle —, do izvora odvesti; zu Gott —, Bogu obratiti; auf das frühere Maß —, na staru mèru dotèrati; auf das kleinste Maß —, umaliti što se više može; in den vorigen Stand —, povratiti u prvašnje stanje; in das Gedächtniß —, opomenuti; (zu Wagen —), voziti natrag; (reduciren), povratiti.
Zurückführend, *f.* Zurückkehrend.
Zurückführung, *f.* vodjenje, vožènje natrag; povraćanje. [razmèr.
Zurückführungsverhältniß, *n.* povratni
Zurückfüllen, *v. a.* opet napuniti.
Zurückgabe, *f.* povrata; bei der —, po-
Zurückgang, *f.* Rückgang. [vraćajuć.
Zurückgeben, *v. a.* povratiti, povraćati; (erwiedern), odgovoriti.
Zurückgehen, *v. n.* vratiti se, vraćati se, povratiti se; der Handel ist zurückgegangen, razvrgla se i. razbila se kupnja; es geht mit ihm in allen Stücken zurück, u svem ga bije nazadak; u svem je nazadan; seine Geschäfte gehen zurück, posao mu nazaduje.
Zurückgelangen, *v. n.* natrag doći.
Zurückgeleiten, *v. a.* suzpratiti, natrag pratiti.
Zurückgewinnen, *v. a.* predobiti, opet dobiti, natrag dobiti.
Zurückgerollt, *adj.* (*revolutus*), uzvit.
Zurückgezogen, *adj.* zabitan.
Zurückgezogenheit, *f.* zabit *f.*, zabitnost; zaklonica; in größter —, na samčini.
Zurückgießen, *v. a.* natrag izliti, sliti; povratiti.
Zurückglänzen, *v. n.* odsjati, odsjaivati.
Zurückgleiten, Zurückglitschen, *v. n.* uzkliziti, uzpuznuti; natrag kliziti, klizati se.
Zurückhaben, *v. a.* opet imati, dobiti; natrag dobiti.
Zurückhallen, *v. n.* odjeknuti, odjecivati.

Digitized by Google

Zurückhalten, *v. a.* (einen Gehenden —), zaustaviti, zaustavljati, pridržati, zadržati, zadržavati, obustaviti; Einen in seinen Geschäften —, zadržavati, zadržati koga u poslu; sein Urtheil —, utajiti svoju misao; nekazati svoga mnenja; Einen zu Mittag —, zaustaviti koga na obed; (*merc.*) počekati; den Athem —, držati paru u sebi i. u nosu; die Zunge —, obuzdati, uzpreći jezik; sich —, uzprezati se, ustručavati se, suztezati se; s. Zurückbehalten; —, *v. n.* tajati, utajati, (spr.) kriti (misli) kao guja noge.

Zurückhaltend, *adj.* ustručan; zatvoren; — sein, suztezati se, ustručavati se; s. Zurückhalten, *v. n.*

Zurückhaltung, *f.* zaustavljanje, zaustava; (*fig.*) ustručavanje, suztezanje, ustručnost; tajanje; mit — sprechen, govoriti na pol jezika; ohne — sprechen, govoriti na sva usta.

Zurückhaltungsrecht, *n.* pravo zaustave; zadržno pravo.

Zurückhauen, *v. n.* uzsěći; odudariti; povratiti udarac.

Zurückjagen, *v. a.* potěrati, těrati, goniti natrag; protěrati.

Zurückkämmen, *v. a.* die Haare —, počešljati kosu na posvrat i. natrag.

Zurückkaufen, *v. a.* odkupiti; natrag kupiti.

Zurückkehr, s. Rückkehr.

Zurückkehren, *v. n.* povratiti se, vratiti se, vraćati se; keiner kehrte zu seinem Herde zurück, nijednoga nije kuća ščekala; zu Gott —, okrenuti se Bogu; —, *v. a.* obrnuti, povratiti, obratiti.

Zurückkehrend, *adj.* povratan.

Zurückklappen, *v. a.* uzklopiti.

Zurückklettern, *v. n.* natrag se popeti, penjati; opet se popeti.

Zurückkommen, *v. n.* vratiti se, povratiti se; (*fig.*) udariti natrag (od čega); promeniti; er ist in seinen Vermögensumständen sehr zurückgekommen, spao je na dolnje grane; er ist in seinem Gewerbe zurückgekommen, ide mu obrt i. posao u nazadak.

Zurückkönnen, *v. n.* ich kann nicht zurück, nemogu natrag.

Zurückkriechen, *v. n.* natrag puziti, odmiliti.

Zurückkunft, s. Rückkunft.

Zurücklassen, *v. a.* ostaviti, zaostaviti, ostavljati; er läßt ihn nicht zurück, neće da ga natrag pusti.

Zurücklassung, *f.* ostavljanje; mit —, ostaviv...

Zurücklaufen, *v. n.* natrag trčati, teći.

Zurücklegen, *v. a.* natrag metnuti, vrći; Geld —, ostaviti, metnuti na stranu novacah; (sparen), prištedeti; er hat den Weg in einem Tage zurückgelegt, za dan je prešao; eine Meile in einer Stunde —, prevaliti milju za jedan sat i. za jednu uru; die Klage —, vratiti tužbu; ein Bekenntniß —, ostaviti se povlastice; den Kutschenhimmel —, spustiti krov od kočije; er hat das zehnte Lebensjahr zurückgelegt, navršio i. namirio je desetu godine svoje dobe; navršila mu se je deseta godina; die zurückgelegten Studien, dovršeni nauci.

Zurücklehnen, sich, *v. r.* nasloniti se otraga.

Zurückleiten, *v. a.* povratiti, povraćati.

Zurücklenken, *v. a.* upraviti natrag.

Zurückleuchten, *v. n.* posvětliti komu kući.

Zurückliefern, *v. a.* povratiti.

Zurücklocken, *v. a.* natrag vabiti, odvabiti.

Zurücklösen, *v. a.* opet izkupiti.

Zurückmögen, *v. n.* hteti se povratiti; er mag nicht zurück, neće mu se natrag; er möchte gern zurück, wenn er nur könnte, rad bi se povratio, samo da može.

Zurückmüssen, *v. n.* morati natrag.

Zurücknahme, *f.* uzimanje natrag.

Zurücknehmen, *v. a.* natrag uzeti, uzimati; sein Wort o. Versprechen —, udariti natrag od svoje reči; seine Worte —, poreći, razreći, odreći svoje reči; eine Verordnung —, opozvati naredbu.

Zurückpeitschen, *v. a.* protěrati šibom, bičem.

Zurückprallen, *v. n.* odskočiti, odskakati; odbrecnuti; (vor Schrecken —), presleći, prenuti se (od straha).

Zurückprellen, *v. a.* suzbiti, suzbijati.

Zurückrechnen, *v. n.* natrag računati.

Zurückreise, s. Rückreise.

Zurückreisen, *v. n.* natrag putovati; povratiti se, vraćati se.

Zurückreißen, *v. a.* suztrgnuti.

Zurückreiten, *v. n.* natrag jahati.

Zurückrennen, *v. n.* natrag hrliti, surliti,

Zurückrollen, *v. n.* natrag se koturati. kotrljati.

Zurückrücken, *v. n.* natrag se pomaći.

Zurückrufen, *v. a.* odazvati, pozvati natrag; ins Gedächtniß —, opomenuti (koga na što); ins Leben —, povratiti

Zurückrufung, *f.* odazvanje. u život.

Zurückrutschen, s. Zurückgleiten.

Zurücksagen, *v. a.* odporučiti; ein Gruß —, odzdraviti.

Zurückschaffen, *v. a.* povratiti.

Zurückschallen, *v. n.* odjeknuti, odjecivati.

Zurückschaudern, *v. n.* sgroziti se, uzstrepiti.

Zurückschauen, s. Zurückblicken.

Zurückscheinen, *v. a.* odsěvati.

Zurückscheuchen, *v. a.* zapuditi, zaplašiti.

Zurückschicken, *v. a.* poslati, pošiljati natrag; (*fig.*) povraćati.

Zurückschieben, *v. a.* odtisnuti, odturiti; (*med.*) ugnati, utisnuti; den Eid —, uzvratiti zakletvu.

Digitized by Google

Zurückschiebung, *f.* — des Eides, uzvrata zakletve.
Zurückschießen, *v. n.* der Fisch schoß sogleich wieder in die Tiefe zurück, riba strmeknù opet na dno.
Zurückschiffen, *v. n.* natrag ploviti, broditi.
Zurückschimmern, *v. n.* odblèsnuti se, od-
Zurückschlag, *s.* Rückschlag. [blistati se.
Zurückschlagen, *v. a.* uzbiti, uzbijati; odudariti; einen Angriff —, odbiti, odraziti navalu; die Ärmel —, uzvratiti, suvratiti, zavrnuti rukave; die Schöße eines Kleides —, zavratiti, podviti skute; den Schleier —, dignuti, uzturiti koprenu, prèvès (duvak); den Vorhang —, odastrèti zastor; —, *v. n.* (*v.* Kranth) der Ausschlag ist zurückgeschlagen, osip je natrag udario.
Zurückschleichen, *v. n.* natrag se verati, vući, krasti, šuljati. [cinjati.
Zurückschleppen, *v. a.* natrag tezmati, vu-
Zurückschleudern, *v. a.* suzbrečiti.
Zurückschließen, *v. n.* von der Wirkung auf die Ursache —, izvoditi uzrok iz učinka. [rückschleudern.
Zurückschmeißen, Zurückschmettern, *s.* Zu-
Zurückschrauben, *v. a.* odvrnuti, odviti, odvrtati, odvijati.
Zurückschrecken, *v. a.* zaplašiti.
Zurückschreiben, *v. a.* odpisati, odpisivati.
Zurückschreiten, *v. n.* natražke ići, nazadovati.
Zurückschütten, *v. a.* natrag sasuti, usuti.
Zurückschwimmen, *v. n.* natrag plivati.
Zurücksehen, *s.* Zurückblicken.
Zurücksehnen, sich, *v. r.* želèti natrag; er sehnt sich nach ihr zurück, za njom èezne, gine.
Zurücksein, *v. n.* von der Reise —, povratiti se s puta.
Zurücksenden, *s.* Zurückschicken.
Zurücksetzen, *v. a.* natrag staviti, metnuti, vrći; na stranu staviti; (*fig.*) metnuti za pleće, za manje držati; (Einen —, zapostaviti, zapostavljati koga; —, *v. n.* über einen Graben —, natražke preskočiti jarak.
Zurücksetzung, *f.* zapostavljanje.
Zurücksinken, *v. n.* odnići; prevaliti se; in alle Laster —, priupasti u sve opa-
Zurücksinnen, *v. n.* misliti na... [čine.
Zurücksollen, *v. n.* imati se povratiti.
Zurücksperren, *v. n.* opet zatvoriti.
Zurückspiegeln, *v. a.* zrcati.
Zurücksprengen, *v. n.* natrag juriti; —, *v. a.* suzpreskati.
Zurückspringen, *v. n.* suzskočiti; natrag skočiti; (*fig*) preskociti.
Zurückstecken, *v. a.* opet metnuti; das Schwert in die Scheide —, povratiti nož u nožnicu.
Zurückstehen, *v. n.* s traga stajati, stajati za kim; *s.* Nachstehen.
Zurücksteigen, *v. n.* natrag stupiti.
Zurückstellen, *v. a.* natrag postaviti; den Zeiger —, skazaljku povratiti; (zurückgeben), povratiti, povraćati.
Zurückstellung, *f.* povrata. [povrate.
Zurückstellungs-Bescheinigung, *f.* potvrda
Zurückstoßen, *v. a.* odturiti, odrinuti, odturati, odrivati; porinuti natrag; (*fig.*) odbiti, odvratiti, odbijati, odvraćati (od sebe).
Zurückstoßungskraft, *f.* odrivnost.
Zurückstrahlen, *v. n.* odsèvati, odsjaivati.
Zurückstreichen, *v. a.* Geld —, novce opet sgrnuti; das Haar —, zavrnuti kosu, sgladiti kosu natrag i. na posvrat; —, *v. n.* natrag seliti.
Zurückströmen, *v. n.* (*fig.*) suzvrvljeti; povrvljeti natrag.
Zurückstürzen, *v. n.* natrag se srušiti.
Zurücktragen, *v. a.* natrag odnèti, nositi.
Zurücktreiben, *v. a.* protèrati; natrag tèrati, odtèrati; die Schafe —, ovce zauzbiti, zauzbijati, zavrnuti; das Vieh (von der Weide nach Hause) —, goniti stoku kući; povraćati stoku (marvu); einen Ausschlag —, suzbiti osip.
Zurücktreten, *v. n.* odstupiti, odstupati; (*v.* Wasser), opasti, opadati; von seiner Meinung —, udariti natrag od svoje misli; (*v.* Kranth) udariti natrag; (*v.* d. Milchabsonderung), pregorèti; treten Sie ein wenig zurück, odstupite malko.
Zurücktritt, *s.* Rücktritt.
Zurückwälzen, *v. a.* odvaliti, odvaljivati; die Schuld auf Jemand —, oboriti, obarati na koga krivicu.
Zurückwandeln, *v. n.* natrag šetati, ići.
Zurückwandern, *v. n.* natrag putovati; povratiti se.
Zurückweichen, *v. n.* uzmaći; uzmicati; izmaći se natrag; ein wenig —, poizmaći se nèkoliko natrag; (*fig.*) ustupiti.
Zurückweisen, *v. a.* natrag odpremiti; Jemand an eine Behörde —, odpraviti koga na (kakvu) oblast; ein Gesuch —, uzkratiti molbu; etwas von sich —, odtisnuti, odturiti, odbiti, odbaciti što od sebe; (zurückstellen), povratiti; —, *v. n.* natrag pokazivati; auf etwas —, opomenuti, opominjati na što.
Zurückweisung, *f.* odprava; uzkrata.
Zurückwenden, *v. a.* pripovrnuti; zapovrnuti.
Zurückwerfen, *v. a.* baciti, bacati natrag; den Feind —, uzbiti, uzbijati neprijatelja; die Strahlen —, odraziti, odbiti, odbijati zrake.
Zurückwerfung, *f.* (Reflexion), odraz.
Zurückwerfungsebene, *f.* odrazište. [ugao.
Zurückwerfungswinkel, *m.* odrazni kut,
Zurückwickeln, *v. a.* opet odmatati.
Zurückwinden, *v. a.* suzviti, suzvijati.

Digitized by Google

Zurückwinken, *v. n.* Einem —, mahati komu rukom, da se povrati; povraćati koga.
Zurückwirken, *v. n.* natražke dělovati; suzdělovati.
Zurückwirkend, *adj.* suzdělujući, natražke dělujući; eine —e Kraft, suzdělovalo.
Zurückwirkung, *f.* Rückwirkung.
Zurückwollen, *v. n.* htěti natrag; htěti se povratiti.
Zurückwünschen, *v. a.* die vergangene Zeit —, poželéti prošastoga vremena; sich in seine Heimath —, želéti povratiti se u domovinu
Zurückzahlen, *v. a.* odplatiti, platiti; (*fig.*) vratiti, povratiti. | brojiti.
Zurückzählen, *v. a.* natražke brojiti; od-
Zurückzeigen, *v. a.* natrag, natražke pokazivati
Zurückzerren, *v. a.* natrag tezmati.
Zurückziehen, *v. a.* povući, potegnuti (natrag); Einen am Kleide —, potezati koga za haljinu; die Hand —, trgnuti ruku k sebi; seine Hand von Jemand —, odreći komu svoju podporu; sich —, *v. r.* potegnuti se, povući se, uzmaći; der Feind zieht sich zurück, neprijatelj uzmiče; sich (in die Einsamkeit) —, zavrěti se, zakloniti se, skružiti se, skruživati se; sich in sein Zimmer —, zakloniti se, skloniti se u svoju sobu; der Fuchs zog sich in sein Loch zurück, lisica se zavuče u svoju rupu.
Zurückzwingen *v. a.* siliti, goniti, prisiliti, natěrati (koga) da ide natrag; povratiti (koga).
Zurudern, *v. n.* dem Ufer —, veslati ka kraju, bregu.
Zuruf, *m.* poklič, doziv.
Zurufen, *v. n.* Einem —, doviknuti, priviknuti na koga; —, *v. a.* vikati na koga; einen guten Morgen —, nazvati, nazivati dobro jutro; (herbeirufen), dozvati, dozivati.
Zurunden, *v. a.* (ein Holz —), zarubiti, zarubljivati; (arrondiren), zakružiti, zakruživati. | premiti.
Zurüsten, *v. a* spremiti, spremati; pri-
Zurüstung, *f.* spremanje; priprema; — zu einem Feste, priprave za svetac, svetkovinu.
Zusäen, *v. a.* posijati; dosijati.
Zusage, *f.* obećanje, rěč; seine — halten, držati rěč; svěrovati; seine — nicht halten, udariti natrag od svoje rěči.
Zusagen, *v. n.* obreći, obećati, obricati; —, *v. a.* diese Speise sagt mir zu, ovo mi jelo ide u tek i. slast; ovo mi jelo godi, prijâ; dieses Vergnügen sagt mir nicht zu, ova mi zabava negodi.
Zusammen, *adv.* zajedno, skupa; u družtvu, u zadruzi.
Zusammenarbeiten, *v. n.* zajedno raditi; —, *v. a.* Einen —, izlěmati koga.
Zusammenbacken, *v. n.* speći se, sastati se (u peći); (*fig.*) slěpiti se; —, *v. a.* speći.
Zusammenballen, *v. a.* sgučiti; die Waaren —, svezati robu u denjak; Schnee —, grudati, ugrudati sněg.
Zusammenbauen, *v. a.* sgraditi, sazidati.
Zusammenbeben, *v. n.* uzdrmati se.
Zusammenbeißen, *v. a.* die Zähne —, stisnuti, stiskivati zube.
Zusammenberufen, *v. a.* sazvati, sazivati.
Zusammenbetteln, *v. a.* sprositi; naprositi.
Zusammenbiegen, *v. a.* saviti, savijati.
Zusammenbinden, *v. a.* svezati, svezivati.
Zusammenbitten, *v. a.* sazvati, sazivati.
Zusammenblasen, *v. a.* sduhati (sduhavati).
Zusammenbleiben, *v. n.* ostati u kupu.
Zusammenborgen, *v. a.* pozajmiti.
Zusammenbrauen, *v. a.* skuhati.
Zusammenbrechen, *v. a.* slomiti, potrti; ein Blatt Papier —, saviti listak papira; —, *v. n.* slomiti se, srušiti se.
Zusammenbringen, *v. a.* snositi, sabrati; nakupiti; (aufbringen), namaći, sglaviti, sastaviti; Geld —, skupiti, sakupiti, smoći novce; (kleinweise —), skuckati, skunatoriti, skonobiti, skladiti.
Zusammenbuchstaben, *v. a.* sreći, sricati.
Zusammendenken, *v. a.* smisliti, smišljati.
Zusammendrang, *m.* sboj.
Zusammendrängen, *v. a.* sbiti, sbijati, sabiti, stisnuti.
Zusammendrehen, *v. a.* usukati, zasukati, savinuti, svinuti, smotati.
Zusammendreschen, *v. a.* smlatiti; Einen —, smlatiti, umlatiti, primlatiti koga; —, *v. n.* mlatiti s kim.
Zusammendrückbar, *adj.* stisljiv.
Zusammendrücken, *v. a.* sgnječiti; (v. Lippen), stisnuti, stiskivati.
Zusammeneilen, *v. n.* sie eilten zusammen, pohitiše u kup.
Zusammenengen, *v. a.* stěsniti.
Zusammenerhalten, *v. a.* u kupu držati,
Zusammeneffen, *v. a.* pojesti. | uzdržati.
Zusammenfahren, *v. n.* voziti se zajedno; (v. zwei Wägen), udariti se; (vor Schreck), lecnuti se, leknuti se, lecati se; upropastiti se, sgroziti se; (gerinnen), sgrušati se; —, *v. a.* svoziti.
Zusammenfall, *m.* srušaj.
Zusammenfallen, *v. n.* das alte Gebäude ist zusammengefallen, stara se je kuća srušila; (sich vereinigen), die Lichtstrahlen fallen hier zusammen, ovdě se zrake skupljaju, sastaju; (*med.* v. Gefäßen), osleznuti; (mager werden), opasti, spasti s mesa.
Zusammenfalten, *v. a.* nabrati, sabrati; die Hände —, sklopiti, sklapati, plesti ruke.

Digitized by Google

Zuſammenfalzen, *v. a.* skititi, složiti, saviti, slagati.
Zuſammenfaſſen, *v. a.* obuzeti, obujmiti, obuzimati; die Schöße —, skupiti, prikupiti, skititi skute; (*fig.*) etwas in wenige Worte —, skupiti što u malo rěčih; ſeine Gedanken —, sve misli u jednu smisliti.
Zuſammenfegen, *v. a.* smesti, smetati.
Zuſammenfinden, *v. a.* zajedno, u kupu naći; ſich —, *v. r.* snaći se, sastati se (s kim).
Zuſammenflechten, *v. a.* splesti, spletati.
Zuſammenflicken, *v. a.* skrpiti, izkrpiti.
Zuſammenfliegen, *v. n.* sletěti se, slětati se.
Zuſammenfließen, *v. n.* steći se, stěcati se; (*fig.*) sliti se, slěvati se.
Zuſammenfluß, *m.* (v. Flüßen), sastavak, sastavci, stěk; (v. Menſchen), stoka, stoćište; naloga.
Zuſammenfodern, *v. a.* (dati) sazvati, sakupiti; (Beiträge), pokupljati, pokupiti, sakupljati.
Zuſammenforderung, *f.* saziv; sakupljanje.
Zuſammenfrieren, *v. n.* smrznuti se, zamrznuti se, smrzavati se.
Zuſammenfügen, *v. a.* sljubiti; sglobiti, sglobljavati; sklopiti; (*fig.*) svezati.
Zuſammenfügung, *f.* sglobljavanje, sklapanje; sgloba, sklop.
Zuſammenführen, *v. a.* svesti, svoditi.
Zuſammengeben, *v. a.* zajedno dati, davati; (v. Verlobten), svesti, slagati.
Zuſammengehen, *v. n.* zajedno, skupa ići; ſ. Zuſammenziehen, ſich.
Zuſammengehören, *v. n.* das gehört zuſammen, to ide skupa; dieſe Schuhe gehören zuſammen, ove su cipele parice.
Zuſammengehörig, *adj.* —e Schuhe, parice cipele.
Zuſammengeizen, *v. a.* skuckati, skunatoriti, našmukljati.
Zuſammengelegt, *adj.* (*conduplicatus*), presomićen.
Zuſammengerathen, *v. n.* tučiti se, udariti se; hart —, ljuto se udariti.
Zuſammengeſetzt, *adj.* sastavljen.
Zuſammengewachſen, *adj.* srasao.
Zuſammengießen, *v. a.* sliti, slěvati.
Zuſammenhacken, *v. a.* saseći, sasěcati.
Zuſammenhalt, *m.* sveza.
Zuſammenhalten, *v. a.* držati skupa; (vergleichen), sravnjivati; —, *v. n.* držati za jedan štap; skupa voziti; skupa držati.
Zuſammenhaltung, *f.* sravnjivanje, prispodabljanje.
Zuſammenhämmern, *v. a.* skovati.
Zuſammenhang, *m.* svez; (— der Rede), sklad, sputnost; ohne — reden, nesputno, neskladno govoriti.
Zuſammenhangen, *v. n.* svezan, skladan biti.
Zuſammenhängen, *v. a.* zajedno oběsiti.
Zuſammenhängend, *adj.* svezan; skopčan; (*fig.*) skladan, sputan.
Zuſammenhauen, *v. a.* saseći, izseći; den Feind —, izseći neprijatelja do noge.
Zuſammenhäufen, *v. a.* sgrnuti, nagrnuti, sgrtati, sahrpati; Schätze —, sakupiti blago.
Zuſammenhäufung, *f.* sgrtanje; sgrt, gomila, hrpa.
Zuſammenheften, *v. a.* sašiti, sašivati.
Zuſammenheilen, ſ. Zuheilen.
Zuſammenhelfen, *v. n.* zwei Liebenden —, sastaviti milo i drago.
Zuſammenhetzen, *v. a.* nadrškati, navrkati jedno na drugo; zavaditi.
Zuſammenhocken, *v. n.* zajedno, u kupu čučati, čečati, čepěti.
Zuſammenholen, *v. a.* sakupiti, sakupljati.
Zuſammenjagen, *v. a.* svitlati.
Zuſammenjochen, *v. a.* sjarmiti; sprěći.
Zuſammenkämmen, *v. a.* sklopiti.
Zuſammenkargen, ſ. Zuſammengeizen.
Zuſammenkaufen, *v. a.* pokupiti, sakupiti, pokupovati, nakupovati.
Zuſammenkehren, *v. a.* smesti, smetati, mesti na jedan kup.
Zuſammenketten, *v. a.* sakovati; okovati zajedno, jedno s drugim.
Zuſammenkitten, *v. a.* slěpiti, smazati.
Zuſammenklang, *m.* sklad.
Zuſammenklappen, *v. a.* sklopiti; — *v. n.* sklopiti se, sklapati se.
Zuſammenklauben, *v. a.* pokupiti, sabrati.
Zuſammenkleben, Zuſammenkleiſtern, *v. a.* slěpiti, slěpljivati.
Zuſammenklingen, *v. a.* die Gläſer —, kucnuti čašemi.
Zuſammenknauſchen, ſ. Zerknauſchen.
Zuſammenkneten, *v. a.* sgnječiti.
Zuſammenknöpfen, *v. a.* spučiti, spučati.
Zuſammenknüpfen, *v. a.* svezati, sputiti, skopčati.
Zuſammenkochen, *v. a.* skuhati.
Zuſammenkommen, *v. n.* zajedno doći; (ſich verſammeln), sastati se, sabrati se, sastajati se; wo wollen wir —? gdě rečemo da se sastanemo?
Zuſammenkoppeln, *v. a.* skorlatiti; ſ. Zuſammenkuppeln.
Zuſammenkrachen, *v. n.* sgruhati se, stropoštati se.
Zuſammenkratzen, *v. a.* sgrebsti; nagrebsti.
Zuſammenkriechen, *v. n.* miléti u kup; in ein Loch —, u jednu rupu odmiléti; ſ. Zuſammenſchrumpfen.
Zuſammenkritzeln, *v. a.* načrčkati, našvrkati, nadrljati, napiskarati.
Zuſammenkunft, *f.* sastanak; stanak; eine — veranſtalten, učiniti sastanak.

Digitized by Google

Zuſammenkunftsort, *m.* ročište.
Zuſammenkuppeln, *v. a.* svesti, svoditi; eine alte Jungfer mit einem jungen Burſchen —, oklepati dêcka s osidêlicom.
Zuſammenladen, *v. a.* (die Gäſte), sazvati, sazivati; (auf ein Fahrzeug), skrcati.
Zuſammenlaſſen, *v. a.* pustiti, ostaviti zajedno; (v. Thieren), pripuštiti, pripuštati; —, *v. n.* wohl —, dolikovati, slagati se.
Zuſammenlauf, *m.* stok, steka.
Zuſammenlaufen, *v. n.* strknuti se, steći se, sleći se, shrgati se, sletêti se, sbêći se, načetiti se, stêcati se, sbêgavati se; hier laufen beide Flüſſe zuſammen, ovdê se obê rêke sastaju; (v. Farben), splinuti se; (v. d. Milch), ſ. Gerinnen; (v. Tuche), ſ. Eingehen.
Zuſammenläuten, *v. a.* sakupiti na zvono.
Zuſammenleben, *v. n.* u zadruzi i. zajedno življeti; življeti se; ſie haben nicht zwei Jahre zuſammengelebt, nisu sastavili dvê godine.
Zuſammenlegen, *v. a.* zajedno metnuti; metnuti jedno do drugoga; skladiti; beide in ein Grab —, oba u jedan grob metnuti; ein Taſchenmeſſer —, sklopiti škljocu; eine Serviette —, skititi, prekititi ubrusac; einen Brief —, saviti, savijati list; eine Maſchine —, sglobiti, sklopiti stroj; Holz —, složiti, slagati drva; Geld —, sastaviti, sakupiti, sastavljati novacah.
Zuſammenleihen, *v. a.* pouzaimati.
Zuſammenleimen, *v. a.* sklijati; klijom slêpiti, lêpiti.
Zuſammenleſen, *v. a.* (Obſt), sabrati, pokupiti, podkupiti; (ein Buch), zajedno čitati. |smamljivati.
Zuſammenlocken, *v. a.* svabiti; smamiti,
Zuſammenlêthen, *v. a.* spojiti, spojavati.
Zuſammenlügen, *v. a.* nalagati.
Zuſammenmengen, Zuſammenmiſchen, *v. a.* smêšati, izmêšati, mêšati.
Zuſammenmüſſen, *v. n.* morati zajedno (n. p. ići, sastati se).
Zuſammennadeln, *v. a.* sašiti.
Zuſammennageln, *v. a.* sabiti klincem.
Zuſammennähen, *v. a.* sašiti, sašivati.
Zuſammennehmen, *v. a.* zajedno uzeti; (*fig.*) pokupiti, skupiti, prikupiti; alle Umſtände —, sve okolnosti u jedno uzeti; ſich —, *v. r.* sêknuti snagom; nimm dich zuſammen! drž se!
Zuſammenpaaren, *v. a.* spariti.
Zuſammenpacken, *v. a.* ſeine Sachen —, spritljati svoje stvari; du kannſt deine Sachen —, (spr.) haljku na bataljku!
Zuſammenpaſſen, *v. a.* sljubiti; —, *v. n.* sudarati se, udarati se, sljubiti se; es paßt Alles zuſammen, sva je slika.
Zuſammenpeitſchen, *v. a.* svitlati bičem, kandžijom.
Zuſammenpfarren, *v. a.* užupiti. [piti.
Zuſammenpfeifen, *v. a.* zviždanjem skuZuſammenpferchen, Zuſammenpfropfen, *v. a.* (*fig.*) sprcati, spratiti, strpati; skljukati.
Zuſammenpichen, *v. a.* smolom slêpiti.
Zuſammenplündern, *v. a.* spljačkati, napljačkati.
Zuſammenpraſſeln, *v. n.* sprĕiti se.
Zuſammenpreſſen, *v. a.* stisnuti, stiskivati.
Zuſammenprügeln, *v. a.* izprebijati, izlêmati.
Zuſammenquerlen, *v. a.* sbrčkati. [čiti.
Zuſammenquetſchen, *v. a.* smreskati, sgnjeZuſammenraffen, *v. a.* nagrabiti; sgrabiti; die Garben —, izrukovêtati, rukovêtati.
Zuſammenraſpeln, *v. a.* (*fig.*) smrdati, sdepati, slupati, sbubati.
Zuſammenrauben, *v. v.* nagrabiti.
Zuſammenräumen, *v. a.* ein Zimmer —, spremiti, spremati sobu; ein zuſammengeräumtes Zimmer, spremna soba.
Zuſammenrechen, *v. a.* sgrabljati.
Zuſammenrechnen, *v. a.* sračunati, sbrojiti; mit Jemand —, računati se s kim; obračunati se; (*fig.*) Alles zuſammengerechnet, uzevši sve u jedno.
Zuſammenreihen, *v. a.* uvrstati, naređati.
Zuſammenreimen, *v. a.* složiti, slagati; (*fig.*) das kann ich nicht —, toga mi um nerazbire, nesbvaća. [(konja).
Zuſammenreiten, *v. a.* izjahati; umoriti
Zuſammenrennen, *v. n.* sjuriti se. [čiti.
Zuſammenringeln, *v. a.* nakovrčiti, skovrZuſammenrinnen, *v. n.* steći, stêcati; die Milch iſt beim Kochen zuſammengeronnen, mlêko se je provarilo, probrcnulo; ſ. Gerinnen.
Zuſammenroſten, *v. a.* saviti, smotati, savijati, smotavati.
Zuſammenrotten, ſich, *v. r.* načetiti se, načećiti se.
Zuſammenrottung, *f.* načeta, strka.
Zuſammenrücken, *v. a.* primaći, primicati jedno drugomu; die Feuerbrände —, staknuti, sticati, sjariti ugarke; —, *v. n.* smaći se, smicati se.
Zuſammenruf, *m.* svika; svikivanje.
Zuſammenrufen, *v. a.* svikati.
Zuſammenrühren, *v. a.* smesti, smutiti.
Zuſammenrunzeln, *v. n.* smežurati se, skožurati se, srozati se.
Zuſammenrütteln, *v. a.* sdrmati.
Zuſammenſchaffen, *v. a.* sakupiti, sabrati.
Zuſammenſcharren, *v. a.* sgrnuti, sgrtati; viel Geld —, nagrnuti, nagrtati novacah.
Zuſammenſchätzen, *v. a.* scênjati.
Zuſammenſchaudern, *v. n.* sgroziti se; ſ. Zuſammenfahren.

Digitized by Google

Zuſammenſchaufeln, *v. a.* sgrnuti, sgrtati.
Zuſammenſchichten, *v. a.* (*fig.*) sabiti.
Zuſammenſchicken ſich, *v. r.* es ſchickt ſich zuſammen, slaže se; dolikuje i. liči jedno drugomu.
Zuſammenſchieben, *v. a.* sastaviti.
Zuſammenſchießen, *v. a.* eine Stadt —, razoriti, uhrvati grad topovim; razstrěljati grad; Geld —, poreveniti se; sakupiti novacah.
Zuſammenſchlafen, *v. n.* eine Nacht —, prenoćiti zajedno noćcu.
Zuſammenſchlagen, *v. a.* eine Bude aus Brettern —, sbubati, slupati daščaru; ein Tuch —, skititi rubac (mahramu); die Hände —, pljesnuti rukama; (*poët.*) po dlanu se dlanom ošinuti; ſ. Zerſchlagen; —, *v. n.* udariti jedno o drugo; sklapati se.
Zuſammenſchleppen, *v. a.* svući, svlačiti; navući, snositi na hrpu.
Zuſammenſchlichten, *v. a.* skladati, sklaZuſammenſchließen, *v. a.* savrěti, savirati; zatvoriti, zakovati jedno s drugim; zwei Verbrecher —, dva zločinca sapeti i. sputati zajedno.
Zuſammenſchlingen, *v. a.* spetljati, sputiti.
Zuſammenſchmelzen, *v. a.* staliti; — *v. n.* (v. Eiſe), stopiti se, topiti se; (*fig.*) nestajati (čega); das Heer ſchmilzt zuſammen, vojska dolazi sve na manje; die Vorräthe ſind zuſammengeſchmolzen, utanjio, iztančao je živež; ſein Vermögen iſt ſehr zuſammengeſchmolzen, izčilělo mu blago, na blizo je.
Zuſammenſchmelzung, *f.* staljivanje; stalina.
Zuſammenſchmieden, *v. a.* skovati, skivati; svariti.
Zuſammenſchmieren, ſ. Zuſammenkritzeln.
Zuſammenſchnallen, *v. a.* sapeti predjicom.
Zuſammenſchneiden, *v. a.* izrezati; sasěći.
Zuſammenſchnüren, *v. a.* stegnuti, stezati; utegnuti; der Hals iſt mir wie zuſammengeſchnürt, steglo me je u grlu; einen Beutel —, smrsnuti, smrskati tobolac.
Zuſammenſchrauben, *v. a.* Einem die Daumen —, nametnuti komu lisice i. palčenice; metnuti komu palce u lisice.
Zuſammenſchrecken, *v. n.* prepasti se, upropastiti se.
Zuſammenſchreiben, *v. a.* spisati, spisivati; napisati.
Zuſammenſchrumpfen, *v. n.* smežurati se, skožurati se; skvrčiti se, sgrčiti se; (v. Menſchen), sbondžati se, sgondžati se, sgedžati se.
Zuſammenſchüren, *v. a.* sjariti, starnuti; Zuſammenſchütteln, *v. a.* stresti, stresati.
Zuſammenſchütten, *v. a.* sasuti, sasipati.
Zuſammenſchweißen, *v. a.* svariti, svariZuſammenſetzbar, *adj.* sastavljiv.
Zuſammenſetzen, *v. a.* sastaviti, složiti, sastavljati; ſ. Zuſammenfügen.
Zuſammenſetzung, *f.* sastavljanje, slaganje; sastav; ſ. Zuſammenfügung; (Compoſitum), sastavljena rěč.
Zuſammenſetzungsſtück, *n.* sastavina.
Zuſammenſinken, *v. n.* srušiti se.
Zuſammenſpannen, *v. a.* sprečí, sprezati.
Zuſammenſparen, *v. a.* našteděti, prišteděti.
Zuſammenſpeiſen, *v. n.* zajedno ručati,
Zuſammenſperren, *v. a.* savrěti, zajedno zatvoriti.
Zuſammenſpielen, *v. a.* dobiti na igri.
Zuſammenſpulen, *v. a.* usukati, sasukati.
Zuſammenſtampfen, *v. a.* stabati, sabiti, utabati, nabiti.
Zuſammenſtecken, *v. a.* pribosti; u kup metnuti; die Köpfe —, šurovati; —, *v. n.* ſie ſtecken immer zuſammen, uvěk su skupa; (ſpr.) oni su kao badnji dan i božić; oni su kao žibka i bubanj.
Zuſammenſtehen, *v. n.* zajedno stajati, u kupu stajati.
Zuſammenſtehlen, *v. a.* nakrasti.
Zuſammenſtellen, *v. a.* pometati jedno do drugoga; (*fig.*) porediti, sastaviti; sklaZuſammenſtellung, *f.* poredba. [diti.
Zuſammenſteuern, *v. a.* poreveniti se.
Zuſammenſtimmen, *v. n.* slagati se, sudarati se; (*fig.*) dieſe zwei Perſonen ſtimmen zuſammen, ovoj dvojici se ćud podudara.
Zuſammenſtimmung, *f.* sloga.
Zuſammenſtopfen, *v. a.* skljukati.
Zuſammenſtoppeln, *v. a.* pabirčiti, pabirkovati; (*fig.*) ein Buch —, skrpiti, skucati, smrdati knjigu.
Zuſammenſtoppler, *m.* smrdalo.
Zuſammenſtoß, *m.* sursz, skos, tuk; sudar (n. p. vojske).
Zuſammenſtoßen, *v. n.* skosnuti se, sudriti se; udariti (jedno o drugo), tuknuti se; (v. Truppen), udariti se, tučiti se; mit den Gläſern —, kucnuti se čašami; —, *v. a.* Salz —, utući, stući, stucati, sgrušati soli; zwei Tiſche —, ſ. Zuſammenſchieben; Zuſammentreffen.
Zuſammenſtreichen, *v. a.* das Geld —, sgrnuti novce.
Zuſammenſtrömen, *v. n.* spliti se; (v. Menſch.) sleći se, sgrnuti se, slomiti se, spliti se; naleći, savrvljeti.
Zuſammenſtückeln, Zuſammenſtücken, *v. a.* skrpiti, krpiti.
Zuſammenſtümpern, *v. a.* sbubati, slupati, sdepati.
Zuſammenſturz, *m.* razsap, stropoštanje.
Zuſammenſtürzen, *v. n.* srušiti se, orušiti se, porušiti se; suhrvati se, stropoštati se; —, *v. a.* strovaliti.
Zuſammenſuchen, *v. a.* pokupiti; sakupljati, skupiti, skucati.

Digitized by Google

Zuſammenthun, *v. a.* metnuti u kup; in einen Topf —, metnuti, vrći u jedan lonac; ſich mit Einem —, slizati se, spetljati se, zauzeti se s kim.

Zuſammentrag, *m.* snos.

Zuſammentragen, *v. a.* sněti, snositi (na snos); (ein Buch), skupiti, pokupiti, sabrati.

Zuſammentreffen, *v. n.* sastati se, s(u)kobiti se, udesiti se, sastajati se; ſ. Übereinſtimmen.

Zuſammentreffen, *n.* sukob; ein glückliches —, dobra kob.

Zuſammentreiben, *v. a.* stěrati, sgoniti, sjuriti, svitlati; Geld —, novacah smoći, namaći, iztěrati, nabaviti; der Wind treibt die Wolken zuſammen, větar sabija oblake.

Zuſammentreten, *v. n.* sastati se, sastajati se, sakupiti se; (ſich vereinigen), sdružiti se, sjediniti se; —, *v. a.* sgaziti.

Zuſammentrinken, *v. a.* zajedno piti; po-

Zuſammentritt, *m.* sastanak. [piti.

Zuſammentrocknen, *v. n.* usahnuti, usušiti se.

Zuſammentrommeln, *v. a.* sbubnjati.

Zuſammentrompeten, *v. a.* strubiti.

Zuſammenwachſen, *v. n.* srasti se, srastati se; zuſammengewachſen, sras(t)ao.

Zuſammenwälzen, *v. a.* svaljati.

Zuſammenweben, *v. a.* satkati.

Zuſammenwehen, *v. a.* nametati, smetati; der Wind hat den Schnee zuſammengeweht, nametalo je.

Zuſammenwerfen, *v. a.* pobacati jedno na drugo; auf einen Haufen —, sbacati na hrpu; strpati; (über d. Haufen werfen), strovaliti, srušiti.

Zuſammenwickeln, *v. a.* smotati, saviti, smatati, savijati.

Zuſammenwinden, *v. a.* smotati, motati.

Zuſammenwirken, *v. a.* satkati; (zuſammenhandeln), sudělovati.

Zuſammenwirren, *v. a.* smrsiti, zamrsiti.

Zuſammenwollen, *v. n.* htěti se sdružiti.

Zuſammenwuchern, *v. a.* lihvarstvom sgrnuti; nalihvariti.

Zuſammenwuchs, *m.* srast.

Zuſammenzählen, *v. a.* sbrojiti, sbrajati.

Zuſammenziehen, *v. a.* stegnuti, stezati; das unreife Obſt zieht den Mund zuſammen, zeleno voće kupi usta; Truppen —, skupiti vojsku; die Summen —, skupiti svote; einen Vortrag —, skupiti besědu; ſich —, *v. r.* skupiti se, skupljati se; kupiti se; es ziehen ſich Wolken zuſammen, oblaci se dižu; nadvijaju se oblaci (n. p. iznad grada); es zieht ſich ein Gewitter zuſammen, oluja se sprema; (vor Kälte), guriti se, sguriti se; ſ. Einziehen, ſich; —, *v. n.* in ein Haus —, seliti se, preseliti se u istu kuću.

Zuſammenziehend, *adj.* stežući, kupeći; (v. Geſchmack), skomljiv; —er Geſchmack, skomljivost.

Zuſammenzieher, *m.* stezaljka.

Zuſammenziehung, *f.* stezanje; skupljanje, kupljenje; pokraćivanje, pokrata.

Zuſammenzimmern, *v. a.* satesati, sadělati.

Zuſammenzwängen, Zuſammenzwingen, *v. a.* stegnuti, stisnuti; sabiti.

Zuſammt, ſ. Sammt.

Zuſanden, *v. n.* zamuljiti se.

Zuſatz, *m.* dodatak, dometak, pridavak, pridatak; (ein. Erzählung), pristavak; (des Silbers), primĕsa.

Zuſatzfrage, *f.* dodatno pitanje.

Zuſatzrad, *n.* srednje kolice.

Zuſatzwort, *m.* pridavak.

Zuſäuſeln, *v. n.* došuškivati.

Zuſchanzen, *v. a.* zakopati; (*fig.*) Einem alle Vortheile —, navraćati svu vodu na čiji mlin.

Zuſchärfen, *v. a.* zaoštriti, zaoštravati.

Zuſcharren, *v. a.* zagrebsti, zasuti.

Zuſchauen, *v. n.* Einem —, gledati koga.

Zuſchauer, *m.* gledalac; —in, *f.* gledalica.

Zuſchaufeln, *v. a.* zagrnuti, zagrtati.

Zuſchicken, *v. a.* naslati, poslati; dostaviti; (*fig.*) was Gott zuſchickt, što Bog dâ.

Zuſchickordnung, *f.* dostavni red.

Zuſchieben, *v. a.* Einem etwas —, primaknuti, domaknuti komu što; (*fig.*) bĕditi koga čim; pridizati komu što; obarati što na koga; Einem den Eid —, nudjati koga zakletvom; den Riegel —, ſ. Riegel.

Zuſchießen, *v. a.* pridati; Geld —, doplatiti, doplaćivati; ſchieß zu! pucaj!

Zuſchiffen, *v. n.* ploviti, broditi (kamo).

Zuſchlag, *m.* (gerichtlicher —), dopitak, dopit, dosuda; (Steuer—), prirez; (b. Deichbaue), dosip; popravak; (*chem.*) primĕsa; die Wieſen in — legen, zabraniti livade, zabraniti pašu na livadah.

Zuſchlagen, *v. a* udariti; (b. einer Licitation), dopitati, dosuditi; (*arith.*) pribiti, pribrojiti; Einem eine Waare —, dati komu robu; ein Faß —, zadniti, zabiti, zabadniti bačvu; die Thür —, prilupnuti, prilupiti, zabušiti vrata, lupiti vratima; ſ. Zunageln; (*mont.*) primĕsiti; ein Buch —, zaklopiti, zatvoriti knjigu; die Augen —, sklopiti, sažeti oči, zažmuriti, zažmati; (b. Weber), sbijati (brdilom); —, *v. n.* auf Einen —, udriti po kom; ſchlag nur zu! udri bolje! dieſe Arznei ſchlägt ihm nicht zu, ovaj mu lĕk neprija.

Zuſchläger, *m.* nabijač.

Zuſchlammen, *v. n.* zaglibiti se.

Digitized by Google

Zuſchlängeln, *v. n.* der Bach ſchlängelt d. Walde zu, potok se veruga i. krivuda put šume.

Zuſchleifen, *v. a.* (ein Meſſer), sbrusiti, [zabrusiti.

Zuſchlemmen, *v. a.* zaplaviti grezom.

Zuſchleppen, *v. a.* privlačiti, dovlačiti, dovući.

Zuſchließen, *v. a.* die Thür —, zaključati, zabraviti, zapréti vrata; ich habe kein Auge zugeſchloſſen, nisam ni trenuo; (*poët.*) nevrgoh sanka na oči.

Zuſchlingen, *v. a.* zapetljati. [liti.

Zuſchmelzen, *v. a.* zatopiti, zatapati, za-

Zuſchmieden, *v. a.* zakovati, zakivati.

Zuſchmiegen, ſich, *v. r.* priljubiti se, prionuti.

Zuſchmieren, *v. a.* zamazati, zamazivati.

Zuſchnallen, *v. a.* sapeti (predjicom).

Zuſchnappen, *v. n.* (v. Hunde), hlapiti; (v. Deckel), zaklopiti se; zapréti se; (v. Meſſer), škljocnuti.

Zuſchneidebrett, *n.* lopat.

Zuſchneiden, *v. a.* zadèljati; (v. Schneider u. Schuſter), krojiti, skrojiti; das Leder zu Schuhen —, pokrojiti cipele od kože; von neuem —, prekrojiti, prekrajati; eine Feder —, zarezati, zarezivati pero; (*fig.*) Einem d. Brod kärglich —, rezati komu tanko.

Zuſchneider, *m.* krojilac.

Zuſchnellen, *v. a.* pručiti (što na koga).

Zuſchnitt, *m* krojenje; kroj; (*fig.*) die Sache iſt ſchon im — verderbt, nije valjala osnova; u početku je pogrèšeno, faljeno.

Zuſchnüren, *v. a.* zategnuti, stegnuti; ein Bündel —, svezati svežanj; Einem die Kehle —, zagušiti koga, sapeti komu grlo, zapeti komu grlom; ſ. Zuſammenſchnüren.

Zuſchrauben, *v. a.* zavrnuti, zaviti, zavrtati, zavijati, zašarafiti.

Zuſchreiben, *v. a.* pripisati, pripisivati (komu što); Einem ein Haus —, zapisati komu kuću; (imputiren), pisati, upisati (komu što); (hin—), pripisati, dopisati; das iſt ſeiner Bosheit zuzuſchreiben, to valja pripisati na njegovu pakostnu stranu; dieſe Krankheit hat er ſich ſelbſt zuzuſchreiben, sam si je kriv ovoj bolesti.

Zuſchreien, *v. n.* Einem —, vikati na koga, dovikivati (komu što). [komu.

Zuſchreiten, *v. n.* auf Einen —, ići prama

Zuſchrift, *f.* pismo; (Correſpondenz), do-

Zuſchriftlich, *adv.* dopisom. [pis.

Zuſchub, *m.* primak; (*jur.*) uzvrata.

Zuſchüren, *v. a.* zapretati; (*fig.*) poticati.

Zuſchuß, *m.* — der Milch, brizganje mlèka; ein — von zehn Gulden, deset forintih priplate; (*merc.*) dodatak; ſ. Vorſchuß.

Zuſchußpapier, *m.* dodatak.

Zuſchütten, *v. a.* einen Graben —, zaroniti, zaroviti, zaronuti, zasuti jarak; (hin—), noch Waſſer —, još te vode doliti, priliti; Sand —, prisuti, prisipati pèska.

Zuſchwüren, *v. n.* die Augen ſchwären ihm jede Nacht zu, svaku noć mu oči zakrmeljaju; zugeſchworene Augen haben, krmeljiv biti.

Zuſchwimmen, *v. n.* dem Ufer —, plivati k brègu.

Zuſchwören, *v. a.* Einem ewige Freundſchaft —, pobratiti se s kim; ich ſchwöre dir ewige Treue zu! kunem ti se, da ću ti biti vèran do vèka! [brègu.

Zuſegeln, *v. n.* der Küſte —, jedriti k

Zuſehen, *v. n.* gledati; ſieh doch einmal zu, pogledaj; ſiehe zu, daß du nicht betrogen wirſt, pazi, da te neprevare; ich kann dem nicht länger —, nemogu toga više gledati.

Zuſehend, Zuſehends, *adv.* očevidno, na očigled.

Zuſeher, ſ. Zuſchauer.

Zuſehr, *adv.* odviše, odveć, suviše.

Zuſein, *v. n.* die Thür iſt zu, vrata su zatvorena.

Zuſenden, ſ. Zuſchicken.

Zuſender, *m.* pošiljač.

Zuſetzen, *v. a.* dodati, pridati, primetnuti, dometnuti, dometati; einen Topf —, pristaviti, pristavljati lonac; das Eſſen —, pristaviti, metnuti ručak; (in einer Erzählung), pristaviti; dem Silber Kupfer —, primèsiti srebru mèdi (bakra); viel Geld —, potratiti mnogo novacah; einen Theil ſeines Vermögens —, potrošiti svog imutka na što; bei dieſem Handel muß man —, kod ove trgovine valja dometati; den Ofen —, zatvoriti peć; —, *v. n.* Einem —, prituživati, prižgati komu; navaliti na koga; dem Feinde hart —, svrzlati, okupiti neprijatelja; ljuto dosadjivati neprijatelju.

Zuſetzig, *adj.* ein —es Schaf, prèhodnik.

Zuſichern, *v. a.* Einem etwas —, obećati komu što.

Zuſicherung, *f.* obećanje.

Zuſiegeln, *v. a.* zapečatiti.

Zuſinken, *v. n.* die Augen ſinken zu, oči se zaklapaju.

Zuſpannen, *v. a.* pripreći.

Zuſpeilern, *v. a.* zašpaliti, zašpraljkati.

Zuſpeiſe, *f.* (Zugemüſe), varivo; (was man zum Brode ißt), smok.

Zuſpeiſen, *v. a.* prismoćiti.

Zuſpenden, *v. a.* udèliti.

Zuſperren, ſ. Zuſchließen.

Zuſpiegeln, *v. a.* Einem die Sonnenſtrahlen —, odbijati na koga zrcalom sunčane zrake. [(komu šta).

Zuſpielen, *v. a.* izpod ruke dati, tušnuti

Digitized by Google

Zuſpinnen, *v. a.* zapresti, zapredati.
Zuſpitzen, *v. a.* zašiljiti, zaošiljiti; zaoštriti; podoštriti; zašiljivati, zaoštravati; ein Holz —, zadeljati; die Feder —, zaoštriti pero; (*fig.*) pisati bridkim perom.
Zuſpitzer, *m.* zašiljač.
Zuſprache, *f.* razgovor, utêha.
Zuſprechen, *v. a.* Einem Troſt —, razgovoriti, razgovarati, têšiti, utêšiti koga; Einem Muth —, hrabriti, sloboditi sokoliti koga; Einem etwas gerichtlich —, prisuditi, dosuditi, prisudjivati, dopitati komu što; —, *v. n.* govoriti (što komu), nagovarati (koga na što); bei Einem —, svratiti se, navratiti se, navrnuti se, uvratiti se ka komu; (zuſagen), goditi, dopadati se.
Zuſprengen, *v. n.* juriti, letêti kamo.
Zuſpringen, *v. n.* priskočiti, priskakati; das Schloß iſt zugeſprungen, brava se je zatvorila.
Zuſpruch, *m.* govor; er merkte auf meinen — nicht, nehajaše za moje rêči; (wdm.) nagovor; (Troſt), razgovor; Einen durch — aufrichten, razgovarati koga; gerichtlicher —, prisuda, dosuda; (Beſuch), svratak, polažaj; gönnen Sie mir Ihren —, navratite se k meni, pohodite me; (*merc.*) prihod; — haben, imati prihoda; dobro pazariti.
Zuſpünden, *v. a.* zavranjiti, udariti vranj, tapun.
Zuſtampfen, *v. a.* zatabati, potapkati, pritapkati; pobiti.
Zuſtand, *m.* stanje; bitak; das Haus befindet ſich in ſchlechtem —e, kuća je opala, trošna; in gutem —e, dobar; der — ſeiner Geſundheit iſt ſchlecht, zlo mu zdravlje služi; im leidenſchaftlichen —e, u strasti; im —e der Trunkenheit, u pijanstvu, bivši pijan.
Zuſtandekommen, *n.* izvedenje; bis zum — eines Geſetzes, dok neizadje i. dok se nestvori zakon; das — des Vortrages, uglava ugovora.
Zuſtändig, *adj.* (gehörend), patreći (komu), spadajući (na koga); das mir —e Haus, moja kuća; (competent), nalêžan, (prinadležan); — ſein, nalêgati.
Zuſtändigkeit, nalêžnost.
Zuſtändlich, *adj.* —e Zeitwörter, nesmêrajući, neprelazeći glagolji.
Zuſtattenkommen, ſ. Statt. [dati.
Zuſtechen, *v. a.* zabosti, pribosti, priba-
Zuſtecken, *v. a.* pribosti, pridêsti, pridêvati, pritaći, pritićati; *fig.*) kradom dati, davati; Einem Geld —, tušnuti, tuškati, tutkati komu novce u džep.
Zuſtehen, *v. n.* (gebühren), pristojati; dem Schuldner ſteht das Recht zu, dužnika ide pravo; es ſteht mir zu dies zu thun, vlastan sam to učiniti; (gehören), pripadati; nalêgati, patriti; das ſteht dem Gerichte zu, to spada na sud; (obliegen), den Kindern iſt es zu den Eltern zu gehorchen, dužnost je dêce slušati roditelje.
Zuſtellen, *v. a.* Einem etwas —, dostaviti, dostavljati komu što; eine Thür mit einem Kaſten —, staviti ormar pred vrata; zakloniti vrata ormarom.
Zuſtellung, *f.* dostava; dostavljanje; (das Zugeſtellte), dostavak.
Zuſtellungsbeſtätigung, *f.* potvrda dostave.
Zuſtellungsgebühr, *f.* dostavnina.
Zuſtellungskoſten, *pl.* dostavni trošak.
Zuſtellungsſchein, *m.* dostavnica.
Zuſtellungstag, *m.* dan dostave.
Zuſterben, *v. n.* ostati komu od koga; namrêti što.
Zuſteuer, Zuſteuern ſ. Beiſteuer.
Zuſtimmen, *v. n.* pristati, pristajati.
Zuſtimmig, *adj.* pristajući.
Zuſtimmung, *f.* pristaja, privolja, privoljenje.
Zuſtopfen, *v. a.* začepiti, zatisnuti, zabušiti, začepljivati, zatiskivati.
Zuſtöpſeln, *v. a.* začepiti, zapušiti, začepljivati.
Zuſtoßen, *v. a.* porinuti, potisnuti; zabiti; *v. n.* es iſt ihm etwas zugeſtoßen, naspêlo mu je nêšto; es iſt ihm ein Unglück zugeſtoßen, našlo ga je zlo, jad ga je zadesio, zadesila ga je zla sreća; es ſtieß ihm eine Ohnmacht zu, onesvêstio se je, pao je u nesvest.
Zuſtrahlen, *v. n.* zraknuti (ždraknuti), zračiti (na što).
Zuſtreben, *v. n.* težiti na što.
Zuſtrecken, *v. a.* Einem die Hände —, pružati komu ruke.
Zuſtreichen, *v. a.* zamazati, zamazivati.
Zuſtrom, *m.* pritok, dotok.
Zuſtrömen, *v. n.* dotêcati, pritêcati; (*fig.*) povrvljeti.
Zuſtürmen, *v. n.* srnuti, juriti, navaliti, naleći (kamo, na što).
Zuſtürzen, *v. n.* pripasti; ſ. Zuſtürmen; —, *v. a.* poklopiti, poklapati.
Zuſtutzen, *v. a.* einem Hunde die Ohren —, podrezati psu ušesa; einen Baum —, podkresati, oklaštriti drvo; (*fig.*) Einen —, otesati; birati; ſ. Abrichten.
Zutappen, *v. n.* šćapiti, šundrati.
Zutare, *f.* pridaća.
Zuthat, *f.* priměsa; pridatak; (Stoff), gradja; (b. Speiſen), začina, začinba; ſ. Zugehör.
Zuthätig, *adj.* ugodljiv, umiljavajući se.
Zutheilen, *v. a.* (etwas), dopitati; (Einen), pridêliti, priručiti, odrediti.
Zuthun, *v. a.* Salz —, primetnuti, primetati soli; das Buch —, zatvoriti, zaklopiti knjigu; die Augen —, zaklo-

Digitized by Google

piti oči, zažmuriti; (ſterben), stisnuti oči za uvěk; er konnte kein Auge —, nije mogao trenuti; nije mogao oka zavesti i. zažeti; ſich —, *v. r.* zatvoriti se, zaklopiti se; ſich bei Einem —, umiljavati se, ugadjati komu.

Zuthun, *n.* učešće; ohne mein —, bez mene, bez moje pomoći.

Zuthunlich, ſ. Zuthätig.

Zuthunlichkeit, *f.* udvornost, ugodljivost.

Zutraben, *v. n.* der Stadt —, kasati

Zutrag, *m.* donos. [gradu.

Zutragen, *v. a.* donositi, doněti, nositi; (*fig.*) dokazati, dokazivati; Einem Lügen —, dolagivati komu, prinositi komu; prinositi komu laži; —, *v. n.* gut —, dobro radjati; ſich —, *v. r.* dogoditi se, slučiti se, sbiti se, pripetiti se.

Zuträger, *m.* donosac; (*fig.*) dokazivalac; (v. Lügen), dolagivalac.

Zuträgerei, *f.* dokazivanje; dolagivanje.

Zuträglich, *adj.* probitačan, koristan, prudan; der Geſundheit —, zdrav.

Zuträglichkeit, probitačnost, korist, prudnost; zdravost.

Zutrauen, *v. a.* das hätte ich ihm nicht zugetraut, toga nebih bio mislio o njem; tomu se nebih bio nadao od njega; er traut ihm viel Gutes zu, drži ga vele dobrim; mnogo mu věruje.

Zutrauen, *n.* pouzdanje, pověrenje; ich habe zu ihm kein —, neuzdam se u njega; ich habe zu ihm das —, daß er ſein Verſprechen halten wird, nadam se, da će održati rěč; im —, daß er kommen werde, nadajuć se, da će doći.

Zuträufeln, *v. a.* kackati, nakapati.

Zutraulich, *adj.* pouzdan.

Zutraulichkeit, *f.* pouzdanje, pouzdanost.

Zutreffen, *v. n.* (paſſen), slagati se; (eintreffen), sbiti se; pridesiti se, prigoditi se; svršiti se.

Zutreiben, *v. a.* das Vieh der Wieſe —, goniti stoku i. marhu k livadi; Einem das Wild —, hajkati komu zvěr; (b. Faßb.) pognati.

Zutreten, *v. a.* prigaziti, sgaziti; —, *v. n.* (hin—), pristupiti; wenn nur nicht das Fieber zutritt, samo da nenadodje groz-

Zutrieb, *m.* dogon; (*mont.*) višak. [nica.

Zutrinken, *v. n.* napiti, napijati, nazdraviti, nazdravljati (komu), piti (komu) u zdravlje; napiti (komu) zdravicu; trink nur zu! pij ga (brate)! deder pij!

Zutrinken, *n.* napijanje; nazdravljanje.

Zutritt, *m.* pristup; Einem den — erlauben, pustiti koga k sebi; Einem den — verwehren, nepustiti, nepuštati koga k sebi; er hat freien — bei ihm, može k njemu, kad mu se god hoće; er hat mir zu ihr — verſchafft, izradio je, da mogu k njoj; die Luft hat keinen —, zrak nemože doprěti, zrak nedopire (do čega).

Zutrunk, *m.* zdravica.

Zuverläſſig, *adj.* ein —er Menſch, pouzdan čověk; eine —e Nachricht, jamačan, stalan, izvěstan glas; —, *adv.* jamačno, za cělo, podufano, za izvěstno.

Zuverläſſigkeit, *f.* pouzdanost; jamačnost.

Zuverſicht, *f.* pouzdanje; einer Sache mit — entgegenſehen, za stalno se čemu nadati; ich rechne mit — darauf, držim to u desnoj ruci; der — leben, daß .., tvrdo se nadati, da ...

Zuverſichtlich, *adj.* pouzdan; jamačan; etwas — glauben, za stalno što věrovati; eine —e Hoffnung, tvrda nada; er ſpricht ſehr —, govori podufano, za

Zuverſichtlichkeit, *f.* pouzdanost. [cělo.

Zuviel, *adv.* odviše, saviše, suviše; (ſpr.) — iſt ungeſund, preko měre nikakva dobra nije; wenn es dem Menſchen — wird, kad čověku što dogrdi i. dozlogrdi.

Zuvor, *adv.* (vorher), odprije; das wußte ich — ehe du es ſagteſt, to sam znao prije nego ti kazà.

Zuvörderſt, *adv.* najprije; prije svega.

Zuvorkommen, *v. n.* Einem —, pretећi, pretěcati, prestići, prestizati koga.

Zuvorkommen, *n.* predusretanje.

Zuvorkommend, *adj.* uslužan, ugodljiv, prijatan.

Zuvorkommenheit, *f.* uslužnost, ugodljivost, prijatnost.

Zuvorkunſt, *f.* preteć.

Zuvorlaufen, *v. n.* pretěcati. [uſw.

Zuvorſagen, Zuvorſehen, ſ. Vorherſagen

Zuvorthun, *v. n.* (*fig.*) Einem etwas —, pretећi, prestići, nadkriliti koga u čem; ſ. Übertreffen.

Zuwachs, *m.* (das Hinzuwachſen), prirastanje; (das Zugewachſene), prirast, priraštaj, priplodak; (Vermehrung), umnožavanje; der — an Früchten, prirod; der jährliche — an Früchten, lětina; das iſt mein —, to sam ja zapatio, zametnuo, privrědio; junger —, mladina; mein Vertrauen gewinnt dadurch großen —, (ſpr.) perje mi raste s toga.

Zuwachſen, *v. n.* (v. Wunden), zarasti se, zamiriti se, zamladiti se; zarastati; (hin—), prirastati, prirasti, priploditi se, priroditi se; dem Landmanne wachſen ſeine Bedürfniſſe zu, rataru raste sve, što treba, u polju; es iſt ihm dadurch ein großer Vortheil zugewachſen, tim je mnogo stekao i. dobio.

Zuwachsrecht, *n.* pravo na prirast.

Zuwage, *f.* priložak, privaga.

Zuwägen, *v. a.* odměriti, odvagnuti.

Zuwallen, *v. n.* der Heimat —, putovati u domovinu.

Digitized by Google

Zuwälzen, *v. a.* privaliti, zavaliti; zavaljivati; den Eingang mit einem Steine —, navaliti kamen na vrata; Einem einen Stein —, valjati kamen ka komu; der Strom wälzt sein Gewässer dem Meere zu, rěka valja k moru svoju vodu; Einem die Schuld —, obarati krivicu na koga.

Zuwandern, ſ. Zuwallen.

Zuwanken, *v. n.* dem Grabe —, jednom nogom biti u grobu.

Zuwärmen, *v. a.* prigrijati.

Zuwarten, *v. n.* čekati; —, *v. a.* čuvati.

Zuwegebringen, *v. a.* izvesti, ovršiti, opraviti, učiniti, okončati.

Zuwehen, *v. a.* zapuhati, zaduhati; der Wind weht mir den Staub zu, větar mota i. duha (duva) prah na me.

Zuweilen, *adv.* kadkad, kadkada, kadšto, djadja.

Zuweiſen, *v. a.* Einem eine Perſon —, uputiti koga komu; Einem eine Arbeit —, naložiti komu posao; (weiſen), pokazati; (anweiſen), odrediti, dati.

Zuweiſung, *f.* (zu einer Behörde), uputa, naputa; (einer Arbeit), nalaganje; (einer Summe), odredjaj, davanje.

Zuweit, *adv.* predaleko.

Zuwenden, *v. a.* (den Rücken —), okrenuti, obrnuti, obratiti (ledja); (verſchaffen), Einem einen Verdienſt —, pribaviti, nabaviti komu zaslužbu; dieſe That hat ihm mein Herz zugewendet, ovim dělom je moje srce predobio.

Zuwerfen, *v. a.* Einem etwas —, baciti, dobaciti, dobacivati, doturiti komu što; ſie warf ihm einen Apfel zu, metnula mu se je jabukom; Jemanden verliebte Blicke —, pogledivati koga ljuvezno; Küſſe —, pošiljati ljubce; die Thür —, ſtpiti vratima; ſ. Zuſchlagen; eine Grube —, zatrpati, zasuti jamu.

Zuwickeln, *v. a.* zamotati, zaviti, zamatati, zavijati.

Zuwider, *prp.* proti, suproti, suproć.

Zuwider, *adj.* protivan; das iſt mir —, to mi je mrzko, uz kosu i. zazubno, to me mrzi; to mi je uz nos; ein —er Menſch, omrazit, mrzak, mrzan, dosadan čověk; ein —es Kind, canjavo děte; dieſer Menſch iſt mir —, ovaj me čověk mrzi, omrzao sam na ovoga čověka; dieſer Menſch iſt mir — geworden, ovaj mi čověk omrznù; — werden, dosaditi, dotužiti, dogrditi (komu); dieſe Speiſe iſt mir —, ovo mi se jelo stužuje; dieſe Speiſe iſt mir — geworden, ovo mi se jelo stužilo; eine —e Speiſe, otužno jelo.

Zuwiderhandeln, *v. n.* dem Geſetze —, raditi unatoč zakonu; prestupiti zakon.

Zuwiderlaufen, *v. n.* das läuft der guten Ordnung zuwider, to je unatoč poredku.

Zuwiegen, ſ. Zuwägen.

Zuwink, *m.* namig.

Zuwinken, *v. n.* Einem —, namignuti, namigivati na koga.

Zuwirbeln, *v. a.* ein Fenſter —, zavrnuti obrtaljku na prozoru (pendžeru).

Zuwiſſenthun, ſ. Wiſſen.

Zuwogen, *v. n.* valjati se prama čemu.

Zuwölben, *v. a.* svesti (zaboltati, zasvodjati).

Zuwölken, *v. a.* zaoblačiti.

Zuwühlen, *v. a.* zariti, zaroviti.

Zuzählen, *v. a.* (hin—), pribrojiti; Einem etwas ſtückweiſe —, odbrojiti komu što komad po komad.

Zuzahlen, *v. a.* priplatiti, doplatiti, priplaćivati.

Zuzäunen, *v. a.* preplotiti, zagraditi (plotom).

Zuzeiten, *adv.* kadkada, drugda, kadšto.

Zuzeugen, *v. a.* priroditi.

Zuziehen, *v. a.* privući, privlačiti; es zieht mich dem Abgrund zu, vuče me u ponor, propast; einen Kunſtverſtändigen —, věštaka povesti, dozvati; er iſt zur Tafel zugezogen worden, pozvan bi na ručak; zur Berathung —, pozvati u věće; ſich —, *v. r.* dobaviti se čega; ſich eine Krankheit —, navući na se bolest, nabrati bolest; ſich ein Übel —, zlo si dopraviti; er hat ſich den Tod ſelbſt zugezogen, sam je uzrok svojoj smrti; ſich die Schafe ſelbſt —, zapatiti, zametnuti, zavrći sam ovcah; pripatiti ovce; den Vorhang —, zastrěti zastor; ſich eine Strafe —, sam se ošinuti; sam si kriv biti; (verurſachen), uzročiti, počiniti.

Zuzichung, *f.* navlačenje; (*fig.*) mit — zweier Hausgenoſſen, dozvavši, pridruživši si, uzevši sobom dva kućanina; uz dva kućanina; sa dva kućanina; ohne ſeine —, bez njega, bez njegove pomoći.

Zuzimmern, *v. a.* otesati, zatesati, stesati.

Zuzucht, *f.* priplodak, pripatak.

Zuzug, *m.* pomoć, indat*.

Zwackeiſen, *n.* štipalo.

Zwacken, *v. a.* štipati, uštipnuti; (*fig.*) čepati, bockati (koga), zabadati (u koga).

Zwacker, *m.* poštipač.

Zwang, *m.* sila, namet, natěra; siljenje; etwas aus — thun, činiti što od sile i. na silu; činiti što budući prisiljen; Einem — anthun, prisiliti koga; prinuditi koga; ſich — anthun, siliti se; stiděti se; (Gezwungenheit), usiljenost, prisiljenost; thun Sie ſich bei mir keinen — an, nemojte se kod mene ustručavati, tudjiti; (Stuhl—), napon.

Zwanganleihe, *f.* nametnut zajam.

Zwangarbeit, *f.* nametnut posao, rad; namet.

Digitized by Google

Zwangbäcker, *m.* nametnut pekar.
Zwangcours, *m.* nametnut hod.
Zwa gdiener, *m.* sluga pod silu.
Zwangdienſt, *m.* služba pod silu; namet.
Zwangdreſcher, *m.* mlatilac pod silu.
Zwängen, *v. a.* stisnuti, stiskivati; nate-
Zwanggeſetz, *n.* nametnut zakon. [zati.
Zwangglaube, *m.* nametnuta věra.
Zwangherrſchaft, *f.* Tyrannei.
Zwanghuf, *m.* uzano kopito.
Zwanghufig, *adj.* uzana kopita.
Zwangkraut, *n.* (*Catananche*), samdokas.
Zwängling, *m.* robijaš.
Zwanglos, *adj.* neprisiljen; eine Zeitſchrift in —en Heften, časopis izlazeći u neodredjeno vrěme i. kadšto.
Zwangmühle, *f.* nametnut mlin, nametnuta vodenica.
Zwangsanlehen, *n.* nametnut zajam.
Zwangsarbeitshaus, *n.* robijašnica.
Zwangſchenke, *f.* nametnuta krčma.
Zwangscours, *m.* nametnut hod.
Zwangsjacke, *f.* utega.
Zwangsmaßregel, *f.* silovna naredba.
Zwangsmittel, *n.* silovno sredstvo; sila.
Zwangspaß, *m.* nametnuta putovnica.
Zwangsverrichtung, *f.* radnja pod silu; namet.
Zwangsweiſe, *adv.* pod silu, na silu, pod moraš, pod moranje.
Zwanzig, *num.* dvadeset, dvaest; — Perſonen, dvadesetorica; — Wägen, dvadesetora kola.
Zwanziger, *m.* dvadesetak, dvadesetica.
Zwanzigerlei, *adj.* od dvadeset vrstih (felah). [desetorostruk.
Zwanzigfach, *adj.* dvadesetorogub, dva-
Zwanzigflach, *m.* dvaestorac.
Zwanzigfüßig, *adj.* dvadesetonog.
Zwanzigguldenfuß, *m.* měra od dvadeset forintih. [desetolětan.
Zwanzigjährig, *adj.* dvaestgodišnji, dva-
Zwanzigkreuzerſtück, *n.* dvadesetak.
Zwanzigmal, *adv.* dvadeset putih, dvaest krat. [putan.
Zwanzigmalig, *adj.* dvaestkratan, dvaest-
Zwanzigmännig, *adj.* (*bot.*) od dvadeset prašnikah.
Zwanzigpfündig, *adj.* od dvadeset funtih.
Zwanzigſte, *adj.* dvadeseti; das — Mal, dvadesetom.
Zwanzigſtel, *n.* dvadesetnina. [urah.
Zwanzigſtündig, *adj.* od dvadeset satih,
Zwanzigtägig, *adj.* dvadesetodnevni, od dvadeset danah. [biljadah.
Zwanzigtauſend, *num.* dvadeset tisućah,
Zwanzigzellig, *adj.* od dvadeset palacah.
Zwar, *conj.* istina, doduše; und —, i to, naime. [ćić.
Zweck, *m.* Zwecke, *f.* klinac, čavlić; klin-
Zweck, *m.* (Ziel), cilj, cělj; (d. Laufen), biega; (Abſicht), naměra; das iſt nicht mein —, nenaměram tamo; meine Abſicht geht auf einen ganz andern —, drugamo směram; (ſpr.) wer den — will, muß auch die Mittel wollen, bez halata neima zanata.
Zweckdienlich, *adj.* shodan, uputan.
Zwecken, *v. a.* udarati klince; —, *v. n.* auf etwas —, směrati, kučati, ciljati.
Zweckenholz, *n.* drvo za klince.
Zwecklos, *adj.* bezputan; bez cilja; —, *adv.* u tutanj, utomah.
Zweckloſigkeit, *f.* bezputnost. [putan.
Zweckmäßig, *adj.* (cilju) shodan, uputan,
Zweckmäßigkeit, *f.* shodnost, uputnost, putnost.
Zweckwidrig, *adj.* neshodan, neuputan.
Zweckwidrigkeit, *f.* neshodnost, neuput-
Zween, ſ. Zwei. [nost.
Zwei, *num.* — Brüder, dva brata; — Schweſtern, dvě sestre; — Wagen, dvoja kola; — Perſonen, dvojica; auf —er Zeugen Ausſage, na povědanje dvojice svědokah; mit —en fahren, voziti se na dva (konja); ein Geſang zu —, dvopěv.
Zwei, *f.* dvojka.
Zweiarmig, *adj.* dvokrak; (zweihändig), dvoruk; (*fig.*) račvast; ein —er Leuchter, dvorogi svěćnjak, dvorožnjak.
Zweiäſtig, *adj.* dvogran.
Zweiäugeln, *v. n.* očijukati amo i tamo.
Zweiäugig, *adj.* dvook.
Zweibändig, *adj.* ein —es Werk, dělo u dva svezka; —e Brüder, braća po otcu i po materi.
Zweibäuchig, *adj.* (*fig.*) dvobok.
Zweibein, *n.* dvonožac.
Zweibeinig, *adj.* dvonog.
Zweibergig, *adj.* dvobrdi.
Zweibeutelig, *adj.* dvopražnički. [blatt.
Zweiblatt, *n.* (*Listera*), copotac; ſ. Ein-
Zweiblätterig, Zweiblattig, *adj.* dvolistan.
Zweiblumig, *adj.* dvocvětan.
Zweibohrig, *adj.* od dva palca.
Zweibrüderig, *adj.* dvosunićni. [slovni.
Zweibuchſtabig, *adj.* dvopismeni, dvo-
Zweibund, *m.* savez dvojice.
Zweibecker, *m.* dvobojnjak.
Zweideutig, *adj.* dvouman; dvoznačan; (*fig.*) šaren; dvoplatan, dvoličan; dvostruk; er erſcheint in einem —en Lichte, nečini se posve čist; sumnjiv je; er hat einen —en Ruf, govori se za njim koješta; (ſpr.) vuče se rep za njim; er handelt —, od dvoje plete; šara; dvolići, dvostruči.
Zweideutigkeit, *f.* dvoumlje; dvoumnost; (*fig.*) šarenost; —en ſagen, šarati.
Zweidotterig, *adj.* sa dva žumanca.
Zweidrähtig, *adj.* dvožičan.
Zweidrittel, *n.* dvě trećine.
Zweidunfel, *n.* sumrak, suton.
Zweieckig, *adj.* od dva roglja.
Zweieimerfaß, *n.* dvojka.

Digitized by Google

Zweiellig, *adj.* od dva lakta.
Zweien, *v. a.* dvojiti, predvojiti.
Zweier, *m.* dvojka; (c. Münze), dvojak.
Zweierlei, *adj.* dvovrstan; — Suppen, dvě juhe (čorbe); — Wägen, dvojaka kola.
Zweifach, (Zwiefach), *adj.* dvostruk, sugub, dvogub; —, *adv.* u dvoje; — vergelten, dvojinom naplatiti; — zusammenlegen, presomititi.
Zweifächerig, *adj.* dvotin, od dva pre-
Zweifädig, *adj.* dvožičan. [tinca.
Zweifalter, s. Schmetterling.
Zweifältig, s. Zweifach. [sti (boje).
Zweifarbig, *adj.* dvomanjast, od dvě ma-
Zweifel, *m.* dvojba, dvojnja, dvoumlje; in — stehen, dvojiti, dvoumiti; reißen Sie mich aus diesem —, oprostite me ovoga dvoumlja; etwas in — ziehen, dvoumiti o čem; podvojiti o čem; es stiegen allerlei — bei mir auf, posumnjao sam koješta; Einem seine — benehmen, razbiti komu sumnju; außer —, neima dvojbe; ohne —, po svoj prilici; sěgurno.
Zweifeldig, *adj.* dvopoljan.
Zweifelei, *f.* dvoumnja, dvojba.
Zweifeler, s. Zweifler.
Zweifelgeist, *m.* dvoumac; s. Zweifelsinn.
Zweifelhaft, *adj.* dvojben, dvouman; der Ausgang des Krieges ist —, nezna se, kako će rat izpasti; s. Unentschlossen.
Zweifelhaftigkeit, *f.* dvojbenost, dvoumnost; sumnjivost; nestanovitost.
Zweifellos, *adj.* bez dvojbe, sumnje.
Zweifelluft, *f.* Zweifelmuth, *m.* dvoumljivost.
Zweifeln, *v. n.* dvojiti, dvoumiti; an der Wahrheit einer Erzählung —, dvojiti da je pripovědka istinita; ich zweifle keinen Augenblick an ..., nedvojim ni malo o ...
Zweifelschmeißer, *m.* dvojbar; sumnjar.
Zweifelsfrei, *adj.* prost od dvojbe, sumnje.
Zweifelsgrund, *m.* razlog dvojbe, sumnje.
Zweifelsinn, *m.* dvoumljivost.
Zweifelsohne, *adv.* bez dvojbe, sěgurno; po svoj prilici. [točka.
Zweifelspunkt, *m.* dvojbena, dvoumna
Zweifelsucht, *f.* s. Zweifelsinn.
Zweifelvoll, *adj.* vrlo dvojben. [džera).
Zweifensterig, *adj.* sa dva prozora (pen-
Zweifirner, *m.* dvogodišnje vino, vino od dvě godine.
Zweifler, *m.* dvojilac, dvoumnik; sumnjilac; —in, *f.* dvojilja, dvoumnica,
Zweiflügelig, *adj.* dvokrili. [sumnilja.
Zweiflügler, *m.* dvokrilac.
Zweifuß, Zweifüßer, *m.* dvonožac.
Zweifüßig, *adj.* dvonog.
Zweifußig, *adj.* dvostopan, od dvě stope.
Zweig, *m.* grana; ogranak; —e treiben, granati; (spr.) er kann auf keinen grünen — kommen, nemože mu kolač na ruku da naidje; nemože se podkožiti; (*fig.*) grana; trak; (Seitenlinie), pokrajnja loza; (Fach), ein — des Staatsdienstes, struka državne službe.
Zweigbahn, *f.* ogranak željeznice.
Zweigblatt, *n.* listak s grane, s ogranka.
Zweigeflugelt, *adj.* dvokrili.
Zweigehäusig, *adj.* dvodomi.
Zweigehenkelt, s. Zweihenkelig.
Zweigehörnt, *adj.* dvorog.
Zweigen, s. Pfropfen.
Zweigekehret, *adj.* dvouh.
Zweigesang, *m.* dvopěv.
Zweigespalten, *adj.* procěpljen.
Zweigespann, *n.* dvoje; (v. Pferden), dva konja; (v. Ochsen), jaram.
Zweigestaltet, *adj.* dvolik.
Zweigestirn, *n.* suguba zvězda.
Zweigestrichen, *adj.* dva puta podbrisan.
Zweigetheilt, *adj.* predělјen.
Zweigezüngt, *adj.* dvojezičan.
Zweigiebelig, *adj.* sa dva zabata.
Zweigig, *adj.* granat.
Zweigipfelig, *adj.* dvovrh.
Zweigliederig, *adj.* dvočlan.
Zweigroschenstück, *n.* dvogrošnik.
Zweigulden(stück, *n.* dvojka.
Zweigverein, *m.* podružnica.
Zweihänder, *m.* dvoručac.
Zweihändig, *adj.* dvoruk.
Zweihauig, *adj.* dvokosni.
Zweihäuptig, *adj.* dvoglav.
Zweihäusig, *adj.* dvodom.
Zweihäusler, *pl.* (*bot.*) dvodomci.
Zweihäutig, *adj.* (Bauw.) dvoličan.
Zweiheit, *f.* dvojina. [ručice.
Zweihenkelig, *adj.* dvouh, sa dvě uši;
Zweiherr, *m.* dvovlad.
Zweiherrig, *adj.* pod dva gospodara.
Zweiherrlich, *adj.* dvovladan.
Zweiherzig, *adj.* dvosrdan.
Zweihöfer, *m.* dvogrbac.
Zweihörnig, *adj.* dvorog.
Zweihufer, *pl.* (*Bisulca*), dvopapkari.
Zweihundert, *num.* dvěsta, dvě stotine.
Zweihundertel, *n.* dvostoti dio, dvostotnina.
Zweihundertjährig, *adj.* dvěstogodišnji.
Zweihundertmal, *adj.* dvěsta putah.
Zweihundertste, *adj.* dvěstoti.
Zweijahr, *n.* dvoléće, dvogodje.
Zweijährig, *adj.* dvoletnji, dvogodišnjí; od dvě godine; e. —es Thier, (männl. Geschl.) dvogodac; (weibl. Geschl.) dvogodica; (sächl. Geschl.) dvogodće; ein —es Schaf, dvizka.
Zweijährlich, *adv.* svake dvě godine, svaka dva godišta. [megdan.
Zweikampf, *m.* suboj, dvoboj, mejdan,
Zweikantig, *adj.* dvobrid, dvosrh.
Zweikirsche, *f.* (*Lonicera Xylosteum*), paseje grožđje. [hvata.
Zweiklafterig, *adj.* dvohvatan, od dva

Digitized by Google

Zweiklappig, *adj.* sa dva zalistka; (*bot.*) dvoklopan.
Zweikopf, *m.* dvoglavac.
Zweiköpfig, *adj.* dvoglav.
Zweikörnig, *adj.* dvozrni.
Zweikreuzerstück, *n.* dvojkrajcarka, dvo[jurina.
Zweilagerig, *adj.* dvoložan.
Zweilappig, *adj.* dvokrpan.
Zweilaut, *f.* Doppellaut.
Zweileibig, *adj.* dvotělan.
Zweileibige, *m.* dvotělac.
Zweilippig, *adj.* dvousnat.
Zweilöthig, *adj.* dvolotan.
Zweimächtig, *adj.* (*didynamus*), dvomo[ćan.
Zweimal, *adv.* dva puta, dvakrat, dvaš; — mehr, dvojinom više.
Zweimalig, *adj.* dvokratan, dvašnji.
Zweimännerig, *adj.* dvomuški.
Zweimännisch, *adj.* dvojni, za dvojicu.
Zweimaster, *m.* (brod-)dvojedrenjak; brod sa dva jedrenjaka (jarbola).
Zweimastig, *adj.* sa dva jedrenjaka.
Zweimonatig, *adj.* dvoměsečan.
Zweimonatlich, *adv.* svaka dva měseca.
Zweinamig, *adj.* dvoimeni.
Zweiohrig, Zweiöhrig, *adj.* dvouh.
Zweipfünder, *m.* dvofuntaš.
Zweipfündig, *adj.* od dvě funte.
Zweipunkt, *f.* Doppelpunkt.
Zweiräderig, *adj.* od dva kola, točka; ein —er Wagen, dvokolice, čeze*.
Zweireihig, *adj.* dvoredan.
Zweiröhrig, *adj.* dvocěvan.
Zweiruderig, *adj.* od dva vesla.
Zweisamenlappig, *adj.* dvosupan; —e Pflanzen, dvosupnice.
Zweisamig, *adj.* dvosěmeni.
Zweisang, *m.* dvopěv.
Zweischattig, *adj.* dvosěn.
Zweischaufler, *m.* (*oek.*) dvizac.
Zweischichtig, *adj.* od dva nasada, tavana; od dvě vrste.
Zweischläferig, *adj.* ein —es Bett, postelja za dvojicu; široka postelja.
Zweischlitz, *m.* dvopor.
Zweischlitzig, *adj.* dvoporan.
Zweischmelzig, *adj.* dvaputa taljen.
Zweischneider, *m.* dvopernica, oběstranica.
Zweischneidig, *adj.* dvoplatan, oběstran, s obě strane oštar.
Zweischuhig, *adj.* od dvě stope.
Zweischürig, *adj.* dvostrižni; *f.* Zweihauig.
Zweiseitig, *adj.* dvostran; oběstran.
Zweisinnig, *f.* Doppelsinnig.
Zweispaltig, *adj.* razcěpljen; (in Buchdr.) sa dva stupca.
Zweispänner, *m.* *f.* Zweigespann.
Zweispännig, *adj.* sa dva konja, na dva konja; ein —es Bett, *f* Zweischläferig
Zweispelzig, *adj.* dvoplěvan.
Zweispiel, *f.* Duetto.
Zweispitze, *f.* dvorat, dvošip. [šipast.
Zweispitzig, *adj.* dvoratan, dvo-rtan, dvo-
Zweistachelig, *adj.* dvobod.
Zweistämmig, *adj.* prokolast.
Zweistimmig, *adj.* dvoglasan.
Zweistöckig, *adj.* dvospratan, dvobojan, dvokatan; ein —es Haus, dvospratnica, dvokatnica.
Zweistrahl, *m.* dvozrak.
Zweistrahlig, *adj.* dvozračan.
Zweistückig, *adj.* od dva komada.
Zweistufig, *adj.* od dva stupnja.
Zweistündig, *adj.* dvosatan, od dvě ure.
Zweistündlich, *adv.* svaka dva sata, svake dvě ure. [ćan.
Zweisylbig, *adj.* od dvě slovke, dvoslov-
Zweitägig, *adj.* dvodnevni, od dva dana.
Zweitäglich, *adv.* svaka dva dana.
Zweitausend, *num.* dvě tisuće, hiljade.
Zweitausendmal, *adv.* dvě tisuće putah.
Zweitausendste, *adj.* dvotisući.
Zweite, *adj.* drugi; zum —n Mal, drugom, drugi put i. krat.
Zweite, *f.* utorka.
Zweitel, *n.* pola, polovica.
Zweitens, *adv.* drugo.
Zweitgeboren, *adj.* drugorodjen.
Zweitgeborene, *m.* drugorodjenik.
Zweitheilig, *adj.* od dva děla; dvočlan.
Zweithürig, *adj.* sa dvoja vrata.
Zweithürmig, *adj.* sa dva tornja.
Zweiturenkel, *m.* šukununuk.
Zweiturvater, *m.* šukunděd.
Zweiunddreißigstel, *n.* trideset i drugi dio.
Zweiundsiebzig, *pl.* sedamdeset i dvojica.
Zweivierteltakt, *m.* takt od dvě četvrti.
Zweiweg, *m.* razputica, razpuće.
Zweiweiberei, *f.* dvoženstvo.
Zweiweibig, *adj.* dvoženski.
Zweiwöchentlich, *adj.* svake dvě sedmice.
Zweiwöchig, *adj.* od dvě sedmice.
Zweiwörtlich, *adj.* od dvě rěči.
Zweiwuchs, *m.* članovitost, englezka bo[lest.
Zweiwüchsig, *adj.* članovit.
Zweizack, *m.* dvozub. [per.
Zweizackig, *adj.* dvozub; rašljast; dvo-
Zweizahl, *f.* dvojina, dvobrojnik.
Zweizählig, *adj.* dvojni.
Zweizahn, *m.* dvozub; (*Balistes Monoceros*), jednorog; (*Bidens*), dvozub; (*Bidens cernua*), ponikli dvozub; (*Bidens tripart.*) kozji rogovi.
Zweizähnig, *adj.* dvozub.
Zweizeilig, *adj.* dvoredan; die —e Gerste, (*Hordeum distichon*), ječam-dvoredac.
Zweizifferig, *adj.* od dvě brojke, cifre.
Zweizinkig, *adj.* dvoper; eine —e Gabel, dvorožka.
Zweizöllig, *adj.* od dva palca.
Zweizüngelei, *f.* dvostručenje, dvoličenje.
Zweizüngig, *adj.* dvojezičan; (*fig.*) dvoličan; šaren, šarovit; — sein, dvoličiti, dvostručiti, šarati. [suvěrica.
Zweizüngler, *m.* dvoličnik; šaren čověk;
Zwenke, *f.* (*Bromus*), ovsik, gaštica.

Digitized by Google

Zwerch, Zwerchart usw. s. Quer usw.
Zwerchen, *v. a.* upréko blanjati.
Zwerchfell, *n.* ošit, branica; (spr.) Einem das — erschüttern, razsmijati, nasmijati koga; natěrati koga na smĕh; (*bot.*) branica. [ošita.
Zwerchfellentzündung, *f.* žar i. zapala
Zwerchfellswölbung, *f.* ošitni svod.
Zwerchflöte, *f.* frula.
Zwerchholz, *n.* prečaga.
Zwerchlinie, *f.* prĕčnica.
Zwerchmuskel, *m.* s. Zwerchfell.
Zwerchmuskelblutader, *f.* ošitna žila.
Zwerchmuskelnerve, *m.* ošitni živac.
Zwerchmuskelschlagader, *f.* ošitna kuca-
Zwerchpfeife, s. Zwerchflöte. [vica.
Zwerchsack, *m.* dvanke, bisage.
Zwerchstange, *f.* prečaga.
Zwerchstraße, *f.* upréčna ulica.
Zwerchstrich, *m.* prĕčnica.
Zwerchstück, *n.* prĕčka. [préko.
Zwerchweg, *m.* upréčna cesta; cesta u
Zwerg, *m.* patuljak, paticvrk, maljenica, manjo, kepec, starmali; krŭljavac, magančе.
Zwergaloe, *f.* (*Aloë pumila*), čučavi aloj.
Zwergapfel, *m.* čučava jabuka.
Zwergartig, *adj.* gecav; krŭljav; (*v. Pflanz.*) čučav.
Zwergbaum, *m.* čučavac, čučavo drvo.
Zwergbehen, *m.* (*Cucubalus pumilio*), čučava gušavica.
Zwergbirke, *f.* (*Betula nana*), brezica.
Zwergbirn, *f.* čučava kruška.
Zwergbohne, *f.* grah-čučavac.
Zwergbuche, s. Hagebuche.
Zwergbuchsbaum, *m.* (*Buxus suffruticosa*), onizka zelenika.
Zwergbüffel, *m.* indijski bik. [badeljak.
Zwergdistel, *f.* (*Carduus carduncelus*),
Zwergdorsch, *m.* (*Gadus minutus*), treskavac. [věverička.
Zwergeichhorn, *n.* (*Sciurus palmarum*),
Zwergeln, Zwergen, *v. n.* sgecati se, gecati se.
Zwergente, *f.* (*Anas minuta*), sitna patka.
Zwergenzian, *m.* (*Gentiana pumila*), čučava vladisavka.
Zwergerbse, *f.* grašak-čučavac.
Zwergeule, *f.* s. Zwergkauz.
Zwergfalk, *m.* (*Falco Aesalon*), sokolak.
Zwergfeige, *f.* smokvica.
Zwergfell, *n.* poprĕčnica. [nak.
Zwergflachs, *m.* (*Radiola linoides*), sula-
Zwergfledermaus, *f.* (*Vespertilio pipistrellus*), netopirac.
Zwerggamander, *m.* (*Teucrium pumilum*), čučavi dubačac.
Zwerggestalt, *f.* s. Zwerg.
Zwergginster, *m.* (*Genista sagittalis*), kopljasta šutilovka. [šipak.
Zwerggranate, *f.* (*Punica nana*), čučavi
Zwerghaft, *adj.* gecav; krŭljav.

Zwerghase, *m.* (*Lagomys pusillus*), zvizdušica. [kabarac.
Zwerghirsch, *m.* (*Moschus pygmaeus*),
Zwerghollunder, s. Attich.
Zwerghuhn, *n.* gnjetelak. [minac.
Zwergjasmin, *m.* (*Jasminum humile*), če-
Zwergfastanie, *f.* (*Fagus pumila*), čučava bukva. [čulumak.
Zwergkauz, *m.* (*Strix pygmaea*), sovica,
Zwergkiefer, *f.* s. Krummholzbaum.
Zwergkirsche, s. Heckenkirsche.
Zwergklee, *m.* (*Hedysarum canescens*), bělkasta sladkovina.
Zwergkrebs, *m.* račić.
Zwerglauch, *m.* lučac, sitni luk.
Zwergläffler, *m.* (*Platalaea pygmaea*), patuljasta žličarka.
Zwergmandel, *f.* (*Amygdalus nana*), čučavi badem.
Zwergmäßig, *adj.* patuljast, gecav.
Zwergmaus, *f.* (*Mus minutus*), mišić.
Zwergmispel, *f.* mušmuljica. [klinčić.
Zwergnelke, *f.* (*Dianthus alpinus*), sitni
Zwergochs, s. Zwergbüffel.
Zwergpalme, *f.* (*Chamaerops humilis*), onizka žumara.
Zwergpfirsich, *f.* (*Amygdalus persica nana*), breskvica. [prdavac.
Zwergralle, *f.* (*Crex pygmaea*), mali
Zwergreiher, *m.* (*Ardea pumila*) čapljica.
Zwergrose, *f.* čučava ruža.
Zwergrüster, *m.* s. Zwergulme. [štrbac.
Zwergsesel, *m.* (*Seseli pumilum*), sitni
Zwergspitzmaus, *f.* (*Sorex pygmaeus*), rovčica.
Zwergstichling, *m.* (*Gasterosteus spinarella*), balavčić.
Zwergstrandläufer, *m.* (*Tringa minuta*), mali prudnik.
Zwergtrappe, *f.* (*Otis Tetrax*), dropljica.
Zwergulme, *f.* (*Ulmus pumila*), brěstac.
Zwergwachholder, *m.* (*Juniperus nana*), brinje.
Zwergweichsel, *f.* trešnja-pozemljuša.
Zwergweide, *f.* (*Salix arbuscula*), vrbica.
Zwergwinde, *f.* (*Convolvulus spithamaeus*), kratak slak.
Zwergwitwenblume, *f.* (*Scabiosa pumila*), sitna prženica.
Zwergwolf, s. Schakal.
Zwetsche, Zwetschge, Zwetschke, *f.* šljiva.
Zwetschkenbaum usw. s. Pflaumenbaum usw.
Zwetschenspintkäfer, *m.* (*Eccoptogaster pruni*), šljivov bělinar.
Zwetschkentraube, *f.* crna vadovinka.
Zwetschenwickler, *m.* (*Penthina pruniana*), šljivov savijač.
Zwick, *m.* štipac; (Zwecke), klinčić.
Zwickbohrer, *m.* čepnjak.
Zwickel, *m.* klin; latica; (Ranke), strkaja; vitica.
Zwickeln, *v. a.* uplesti latice.

Digitized by Google

Zwickelnaht, *f.* klinasti svez.
Zwicken, *v. a.* uštipnuti, štipnuti, štipati; poštipivati; ein wenig —, štipkati, štiputati; Einen in die Backe —, štipnuti koga za obraz; es zwickt mich hier, grize me; es zwickt mich im Leibe, zavija me u trbuhu.
Zwicken, *n.* štipanje; (im Bauche), zavijanje, griz; ich habe —, grize me, zavija me u trbuhu, ozlotrbio sam.
Zwicker, m. poštipač.
Zwickern, *v. n.* mit den Augen —, treptati očima, žmirati.
Zwickmühle, *f.* kozalica, trilja, smicaljka, gungalica.
Zwicknagel, *m.* klinčić.
Zwicknudeln, *pl.* trganci.
Zwickſtein, *m.* zaglavak; zagvozd.
Zwickzange *f.* štipalica.
Zwieback, *m.* dvopek, suhar, beskot*, piškot, peksimet.
Zwiebel, *f.* (*bulbus*), lukovica; glavica; (*Allium Cepa*), crljenac; crveni i. crni luk.
Zwiebelartig, *adj.* lučast.
Zwiebelauge, *f.* lučica.
Zwiebelbeet, *n.* lèha (lija) za crljenac; lukova lèha.
Zwiebelbinſe, *f.* (*Juncus bulbosus*), lukovita sita.
Zwiebelbrühe, *f.* umaka od crljenca.
Zwiebelbrut, *f.* lukovčica; mlada lukovica.
Zwiebelfliege, *f.* (*Anthomya ceparum*), muha-lukarica.
Zwiebelgericht, *n.* jelo od crljenca.
Zwiebelgeruch *m.* lukov vonj.
Zwiebelgewächs, *n.* lukovača.
Zwiebelgras, *n.* (*Poa bulbosa*), lukovita vlasnjača.
Zwiebelhändler, *m.* crljenčar; lučar.
Zwiebelhaut, *f.* opna, ljuštica od crljenca.
Zwiebelhülle, *f.* (*hibernaculum*), kožušak.
Zwiebelicht, *adj.* lučast, lukovast.
Zwiebelig, *adj.* lučan; lukovit.
Zwiebelknolle, *f.* lučast gomolj. [bel.
Zwiebellauch, *m.* (*Allium Cepa*), ſ. Zwie-
Zwiebelmaus, *f.* (*Mus gregalis*), mišćetar.
Zwiebelmuſchel, *f.* (*Anomia ephippium*), sedaoce.
Zwiebeln, *v. a.* eine Speiſe —, lučiti, zalučiti jelo; (*fig.*) Einen —, kiniti koga.
Zwiebelſchaft, *m.* bačva, bačka, bik (od crljenca).
Zwiebelſchale, *f.* ljupina, ljuska od crljenca; lukovina; ſ. Zwiebelhaut.
Zwiebelſchwertel, *m.* (*Gladiolus communis*), prosti mačić.
Zwiebelſtangel, ſ. Zwiebelſchaft.
Zwiebeltragend, *adj.* lukorodan. [orašak.
Zwiebelwicke, *f.* (*Lathyrus tuberosus*),
Zwiebelwurzel, *f.* lukovica.
Zwiebrache, *f.* (Wb.) prašitba, prašak.
Zwiebrachen, *v. a.* dvojačiti, mekotiti.
Zwiefach, Zwiefältig, ſ. Zweifach.
Zwiegeſtaltet, *adj.* dvolik.
Zwielicht, *n.* sumrak, sumračje.
Zwiemarf, *f.* sumedjnik (sumenjik).
Zwieſel, *m.* račve, rašlje, razsoho; soha; (am Wagen), zadnji škarići.
Zwieſelbart, *m.* rašljasta brada.
Zwieſelbeere ſ. Vogelkirſche.
Zwieſelborn, *m.* ſ. Stechpalme.
Zwieſelig, *adj.* rašljast, račvast, razsohast, rakljast.
Zwieſeln, *v. a.* procèpiti.
Zwieſpalt, *m.* razdor, razpra; in — gerathen, zavaditi se.
Zwieſpaltig, *adj.* razdorni; nesložan.
Zwietracht, *f.* ſ. Zwieſpalt; — ſäen, vrèžiti neslogu.
Zwieträchtig, *adj.* nesložan.
Zwietrachtgeiſt, *m.* nesložnost. [dèvica.
Zwietrachtſame, *m.* uzrok nesloge; za-
Zwillich, *m.* dvojnik, dvonitka, tik, cvilik.
Zwillichen, *adj.* od dvojnika, dvojnički.
Zwilling, *m.* blizanac, bliznak, blizne, dvonjak; —e, *pl.* blizanci, dvonjci, bliznovi, bliznad; —e gebären, obliznuti se, (*astr.*) blizanci.
Zwillingsapfel, *m.* Zwillingsbirn, *f.* uſw. jabuka-sraslica, kruška-sraslica itd.
Zwillingsbruder, *m.* blizanac(-brat).
Zwillingsgeſchwiſter, *n.* blizanci.
Zwillingsgeſtirn, *n.* blizanci.
Zwillingsjunge, *n.* blizne.
Zwillingskind, *n.* blizne.
Zwillingskryſtall, *m.* vedrac-sraslac.
Zwillingspaar, *n.* blizanci, dvonjci.
Zwillingsroſe, *f.* ružice-dvojke.
Zwillingsſchweſter, *f.* blizanica.
Zwillingsſtern, *m.* ſ Zwillingsgeſtirn.
Zwinge, *f.* (Leim—), stegača; (Stock—), zakov, okov.
Zwingen, *v. a.* (nöthigen), siliti, nagoniti; prisiliti, nagnati, natèrati, primorati; usilovati; er that es gezwungen, učinio je pod silu, pod nagon, pod moraš; Einen zur Heirath —, oženiti koga na silu; (preſſen), utisnuti, uvrèti; einen Pfropf in die Flaſche —, uvrtati, utèrati čep u sklenicu (bocu); ſich zu etwas —, usiliti se, usilovati se.
Zwingend, *adj.* silujući, silovan; —, *adv.* silom, na silu.
Zwinger, *m.* silitelj, nagonitelj; Gefängniß), tamnica; (Hunde —), psarnica.
Zwingherr, *m.* silovnjak, siledžija, zulumćar.
Zwingherrſchaft, *f.* ſ. Despotismus.
Zwirl, *m.* vretence (tokarsko).
Zwirlen, *v. a.* vrtèti.

Digitized by Google

Zwirn, *m.* konac, konci, nit; (*fig.*) blauer —, cujka. [ljika).
Zwirnband, *n.* končana vezanka (pant-
Zwirnen, *v. n.* sukati konce; —, *v. a.* Seide —, sukati, prepredati, upredati svilu; (v. Katzen), s. Schnurren.
Zwirnen, *adj.* končan, od konca.
Zwirner, *m.* prepredač; —in, *f.* prepre-
Zwirnfaden, *m.* konac. [dača.
Zwirnhaspel, *m.* sukalo; prepredalo.
Zwirnknäuel, *m.* klupko konacah.
Zwirnmühle, *f.* prepredalo.
Zwirnrad, *n.* (prepredaći) kolovrat.
Zwirnseide, *f.* prepredana, sukana svila.
Zwirnspitzen, *pl.* končane čipke.
Zwirnstern, *m.* zvězdica za klupko.
Zwirnstrumpf, *m.* končana čarapa.
Zwirnwickel, *m.* mosur.
Zwirnwinde, *f.* motovioce.
Zwirnwurm, s. Fadenwurm.
Zwischen, *praep.* — Frauen sitzen, sěděti medju (med) gospodjami; sich — Frauen setzen, sěsti medju gospodje; Unkraut — den Weitzen säen, posijati kukolj po pšenici; — heut und morgen, danas sutra.
Zwischenakt, *m.* medjučinje.
Zwischenamt, *n.* srednji ured.
Zwischenbalken, *m.* srednja greda.
Zwischenband, *n.* medjukraležna sveza.
Zwischenbegebenheit, *f.* medjutonji dogadjaj.
Zwischenbehörde, *f.* srednja oblast.
Zwischenbescheid, *m.* uzgredna odluka.
Zwischendamm, *m.* srednji nasip.
Zwischendeck, *n.* podpalublje.
Zwischenerkenntniß, *n.* uzgredna presuda.
Zwischenfall, *m.* naspětak; medjutonji dogadjaj.
Zwischenfingerraum, *m.* medjuprsće.
Zwischenfrage, *f.* medjutonje pitanje; s. Nebenfrage.
Zwischengang, *m.* postanična jažica.
Zwischengebäude, *n.* sgrada u sredini.
Zwischengelenk, *n.* medjučlanje.
Zwischengericht, *n.* jeoce.
Zwischengesang, *m.* medjupěv.
Zwischengeschäft, *n.* uzgredni, medjutonji posao.
Zwischengeschirr, *n.* medjustroj.
Zwischengeschoß, *n.* s. Halbgeschoß.
Zwischenhandel, *m.* posrednja trgovina.
Zwischenhändler, *m.* posrednik; s. Spe-
Zwischenhandlung, s. Episode. [diteur.
Zwischenkieferknochen, *m.* medjučeljust-
Zwischenknochen, *m.* srednja kost. [nica.
Zwischenknochenblutader, *f.* medjukostna žila. [mišica.
Zwischenknochenmuskel, *m.* medjukostna
Zwischenknochenschlagader, *f.* medjukostna kucavica.
Zwischenknochenzweig, *m.* medjukostna grana (živca).
Zwischenknorpel, *m.* srednja hrskavica.
Zwischenkunft, *f.* nadošašće.
Zwischenlaut, *m* srednji glasac.
Zwischenlicht, s. Zwielicht.
Zwischenlinie, *f.* srednja crta.
Zwischenmahl, *n.* zaručak, doručak.
Zwischenmaschine, *f.* skapćalo.
Zwischenmauer, *f.* tin, pretin, přeboj.
Zwischenmittel, *n.* posredstvo.
Zwischenmuskel, *m.* srednja mišica; medjukostna mišica.
Zwischenplatz, *m.* srednje město.
Zwischenpunkt, *m.* medjutonji članak, medjutonja točka.
Zwischenraum, *m.* medjutak, medjina; (Bauw.) medjugredje; (*mus.*) medjuredje; (v. d. Zeit), vrěme; ein heller — (eines Verrückten), osvěstica.
Zwischenräumig, *adj.* razstupni.
Zwischenrede, *f.* presěcanje govora; unošenje u govor; prigovaranje; medjutonji govor.
Zwischenreden, *v. n.* presěcati govor, prigovarati; unositi se u govor.
Zwischenredner, *m.* prigovornik.
Zwischenregierung, *f.* medjutonja vlada.
Zwischenreich *n.* medjuvladje.
Zwischenreise, *f.* medjutonji put. [žila.
Zwischenrippenblutader, *f.* medjurebrena
Zwischenrippenmuskel, *m.* rebrovezka(-mišica).
Zwischenrippenschlagader, *f.* medjurebrena kucavica.
Zwischenrippenzweig, *m.* medjurebrena grana (živca).
Zwischenruhe, *f.* medjutonji počinak.
Zwischensang, *m.* medjupěv.
Zwischensatz, *m.* medjurěk; (Mittelsatz), umetnut rěk, umetak.
Zwischenschein, *m.* medjutonjka.
Zwischenschüssel, Zwischenspeise, *f.* s. Zwischengericht.
Zwischenspiel, s. Intermezzo.
Zwischenspruch, *m.* uzgredna presuda.
Zwischenstation, *f.* srednja postaja.
Zwischenstrich, *m.* srednji pis, srednja crta.
Zwischenstück, *n.* srednji komad.
Zwischenstunde, *f.* srednja ura; medju-
Zwischenton, *m.* srednji glasac. [časje.
Zwischenträger, *m.* stokućanin; —in, *f.* stokućanstvo.
Zwischenträgerei, *f.* stokućanstvo.
Zwischenurtheil, *n.* s. Zwischenspruch.
Zwischenverkehr, *m.* uzajamni promet; uzajamno občenje, domaći promet.
Zwischenverordnung, *f.* medjutonja na-
Zwischenvorfall, s. Zwischenfall. [redba.
Zwischenwall, *m.* srednji bedem.
Zwischenwand, s. Zwischenmauer.
Zwischenweite, *f.* razstupje.
Zwischenwort, *n.* umetnuta, srednja rěč; s. Interjection.
Zwischenzaun, *m.* pregrada.

Digitized by Google

Zwiſchenzeile, *f.* redac medju redci; medjuredac.
Zwiſchenzeilig, *adj.* eine —e Überſetzung, prevod medju redci.
Zwiſchenzeit, *f.* međučasje; međudobje; in der —, medju tim, u to.
Zwiſchenzoll, *m.* međuzemska carina.
Zwiſchenzolllinie, *f.* međuzemska carinska međa.
Zwiſchgold, *n.* jednostrana pozlata.
Zwiſt, *m.* zavada; prěpor; in — gerathen, zavaditi se (oko čega).
Zwiſten, *v. n.* svadjati se; prepirati se.
Zwiſter, *m.* zavadjač; svadljivac.
Zwiſtig, *adj.* prěporan.
Zwiſtigkeit, *f.* svadljivost; —en, *pl.* svadje, zavada; er wird unſere —en beilegen, razvadit će nas.
Zwitſchern, *v. n.* cvrkutati, cvrčati; šuberiti; (spr.) wie die Alten ſingen, ſo — die Jungen, kakvo gnězdo takva ptica, kakav otac takva dica.
Zwitſchern, *n.* cvrkut, cvrka.
Zwitter, *m.* dvospolac; ucěpina; melez; [obojče.
Zwitterblume, *f.* dvospolni, dvojni cvětak.
Zwitterblütig, *adj.* dvospolan, dvojni,
Zwitterding, *n.* obojče. [obojni.
Zwitterform, *f.* měšovit oblik.
Zwittergeſchöpf, *n.* ſ. Zwitter.
Zwittergewächs, *n.* ſ. Zwitterpflanze.
Zwitterhaft, *adj.* dvospolan; obojni.
Zwitterkäfer, ſ. Maiwurm.
Zwitterlaut, *m.* obojni glas.
Zwitterpflanze, *f.* dvospolna bilina.
Zwitterweſen, ſ. Zwitter.
Zwitterwort, *n.* měšovita rěč.
Zwittrig, *adj.* dvojni, dvospolan.
Zwitzern, *v. n.* treptěti.
Zwo, ſ. Zwei.
Zwölf, *num.* dvanaest; dvanest, dvanadeset; — Perſonen, dvanaestorica; Einer von den —en, jedan izmedju i. od dvanaestorice; — Uhr Mittags, pódne; — Uhr Nachts, pónoći; — Kinder, dvanaestoro děce; — Wägen, dvanaestora kola.

Zwölf, *f.* dvanaestica; dvanaestka.
Zwölfaderig, *adj.* dvanaestožili.
Zwölfblätterig, *adj.* od dvanaest listovah.
Zwölfeck, *n.* dvanaestnik.
Zwölfeckig, *adj.* od dvanaest uglovah.
Zwölfellig, *adj.* od dvanaest lakatah.
Zwölfer, *m.* dvanaestorac; ſ. Zwölf, *f.*
Zwölferlei, *adj.* dvanaestorni, od dvanaest vrstih (felah).
Zwölffach, *adj.* dvanaestogub, dvanaestostruk; —, *adv.* dvanaestinom.
Zwölffingerdarm, *m.* dvanaestnik.
Zwölffingerig, *adj.* od dvanaest prstah.
Zwölfflach, *n.* dvanaestornik.
Zwölffürſt, *m.* dvanaestovlad.
Zwölfgeſtämmt, *adj.* od dvanaest rodovah, plemenah.
Zwölfjährig, *adj.* dvanaestoletan, dvanaestogodan, od dvanaest godinah.
Zwölfjährlich, *adj.* svakih dvanaest godinah.
Zwölflöthig, *adj.* dvanaestolotan, od dvanaest lotih.
Zwölfmal, *adv.* dvanaest putah, dvanaest krat.
Zwölfmalig, *adj.* dvanaestoputan.
Zwölfmännerig, *adj.* dvanaestomužki.
Zwölfmonatlich, *adj.* od dvanaest měse-
Zwölfpfünder, *m.* dvanaestofuntaš. [cih.
Zwölfpfündig, *adj.* od dvanaest funtih.
Zwölfſaitig, *adj.* od dvanaest žicah.
Zwölfſeitig, *adj.* dvanaestostran, dvanaestoploh; od dvanaest stranah, plohah.
Zwölfſtündig, *adj.* od dvanaest urah, satih.
Zwölftägig, *adj.* od dvanaest danah.
Zwölftäglich, *adj.* svaki dvanaesti dan.
Zwölfte, *adj.* dvanaesti, dvanesti; zum —n Mal, dvanaestom.
Zwölftel, *n* dvanaestina.
Zwölftens, *adv.* dvanaesto.
Zwölftheil, *m.* dvanaestina, dvanaesti dio.
Zwölftheilig, *adj.* od dvanaest čestih, dělovah.
Zwölfzöllig, *adj.* od dvanaest palacah.
Zyan, Zylinder, Zymbel uſw. ſ. Cyan uſw.

Digitized by Google

Eigennamen.

A.

Aachen, n. (St.*) Cahe, Ahen.
Aachener, m. Cašanin, Ahenjanin; —in, f. Cašanka, Ahenjanka.
Aachener, adj. caški, ahenski.
Aar, f. (Fl.) Ara.
Aarau, n. (St.) Arau; von —, aravski.
Aarhuus, n. (St.) Arhus.
Aaron, m. Aron. [Abvilj).
Abbeville, n. (St.) Abbeville (izgovaraj:
Abchaſien, n. (L.) Abaza.
Abchaſier, m. Abazanin; —in, f. Abazanka.
Abdera, n. (St.) Abdera. [Abderanka.
Abderit, m. Abderanin; Abderit; —in, f.
Abel, m. Abel. [din).
Aberdeen, n. (St.) Aberdeen (izg. Eber-
Abraham, m. Abram, Avram.
Abſtall, (St.) Apače.
Abyſſinien, n. (L.) Habeš, Abisinija.
Abyſſinier, m. Habešanin, Abisinac; —in, f. Habeška, Abisinka.
Abyſſiniſch, adj. habeški, abisinski; —, adv. abisinski, na abisinsku, habešku.
Achaja, n. (L.) Ahaja.
Achäer, Achajer, m. Ahajac; —in, f. Ahajka.
Achäiſch, Achajiſch, adj. ahajski.
Achilles, m. Akil, Ahil.
Adalbert, m. Vojteh, Adalbert, Adalberto, [(fam. Vojko).
Adam, m. Adam.
Adamsthal, (O.) Hamri.
Adda, f. (Fl.) Ada.
Adelgunde, f. Adelgunda.
Adelhaid, f. Adelajda.
Adeline, f. Adelina.
Adelnau, (O.) Odolanov.
Adelsberg, n. (St.) Postojna.
Adelsberger, m. Postojnjanin; —in, f. Postojnjanka.
Adelsberger, adj. postojanski. [stojkinja.
Adeodat, m. Bogdan.
Adler, (Fl.) Orlica.
Admiralitäts-Inſeln, pl. Admiralska ostrva, Admiralski otoci.
Admirantен, pl. (Inſ.) Admirantski otoci.
Adolph, m. Adolf, Adolfo.
Adolphine, f. Adolfina.
Adonis, m. Adonis.
Adour, m. (Fl.) Adur.
Adrian, m. Adrian.
Adriane, f. Adriana.
Adrianopel, n. (St.) Drinopolje, Jedrenje, Jedrene (gen. -eta).
Adrianopolitaner, m. Drinopoljac, Jedrenjanin; —in, f. Drinopoljka, Jedrenka.
Adrianopolitaner, adj. drinopoljski, jedrenski.
Adriatiſch, adj. jadranski.
Adriatiſches Meer, n. Jadransko more.
Afflenz, (O.) Aplenica.
Afghane, m. Afgan, Afganac.
Afghaner, adj. afganski.
Afghaniſtan, n. (L.) Afganistan.
Afriach, (O.) Javorje.
Afrika, n. Afrika. [kanka.
Afrikaner, m. Afrikanac; —in, f. Afri-
Afrikaniſch, adj. afrikanski; —, adv. afrikanski, po afrikanski, na afrikansku.
Ägäiſches Meer, n. Egejsko more.
Ägaten, pl. (Inſ.) Egatski otoci, Egatska ostrva.
Agathe, f. Jagoda, Agata, (fam. Jagica).
Agen, n. (St.) Agen (izg. Ažan).
Ägidius, m. Egidij, Egidio.
Agnes, Agneſia, f. Agneza, Janja.
Agram, n. Zagreb.
Agramer, m. Zagrebac, Zagrebčanin; —in, f. Zagrebkinja.
Agramer, adj. zagrebački.
Agrippine, f. Agripina.
Ägypten, n. (L.) Egipat, Jegjupat, Misir.
Ägyptier, m. Egipćanin, Misiranin, Jegjupac; —in, f. Egipćanka, Jegjupka.
Ägyptiſch, adj. egipatski, jegjupački, misirski; —, adv. egipatski, misirski, na egipatsku, po egipatski, po jegjupački, po misirski.
Aich, (O.) Dub.
Aicha, (O.) Dub.
Ain, m. (Fl.) Ain (izg. En).
Ainöd, ſ. Einöd.
Aix, n. (St.) Aix (izg. É).
Aixer, adj. aixanski (izg. ezanski).
Ajaccio, n. (St.) Ajaccio (izg. Ajačjo).
Ajan, n. (St.) Ajan (izg. Ažan).
Ajax, m. Ajaks.
Akerman, n. (St.) Akerman.
Akermaniſch, adj. akermanski.
Aland-Inſeln, pl. Alanska ostrva.
Alane, m. Alanac, Alanin; —n, pl. Alani.
Alarich, m. Alarik.
Alauniſche Gebirge, n. Alaunske gore.
Albaner, m. Albanac.

*) (L.) = Land; (St.) = Stadt; (Fl.) = Fluß; (Inſ.) = Inſel; (Geb.) = Gebirge; (B.) = Berg; (O.) = Ort; (izg.) = izgovaraj.

Digitized by Google

Albaner, *adj.* albanski.
Albanien, *n.* Arbanija, Arnautska zemlja, Arnautluk.
Albanier, *m.* Arbanas, Arnautin; zum — machen, poarnautiti; —in, *f.* Arbaskinja, Arnautka.
Albaniſch, *adj.* arbanaski, arnautski; —, *adv.* arbanaski, po arbanaski, na arbanasku, arnautski.
Albano, *n.* (St.) Albano.
Albanus, *m.* Alban, Bêlan.
Alberich, *m.* Alberik.
Albert, *m.* Albert, Alberto.
Albertine, *f.* Albertina.
Albin, *m.* Albin.
Albion, *n.* (L.) Albion.
Albona, (St.) Labin.
Albrecht, *m.* Albreht.
Alcantara, *n.* (St.) Alkantara.
Alcantarer, *adj.* alkantarski.
Alemanne, *m.* Aleman.
Alemanniſch, *adj.* alemanski.
Alençon, *n.* (St.) Alanson.
Aleſſandria, *n.* (St.) Alesandrija.
Aleſſandriner, *m.* Alesandrinac.
Aleſſandriner, *adj.* alesandrijski.
Aleſſio, (St.) Leš.
Aleutiſche Inſeln, *pl.* aleutska ostrva.
Alexander, *m.* Aleksandar, Aleksandro, Lesandro, Skender.
Alexandra, *f.* Aleksandra, Lesandra.
Alexandrien, *n.* Aleksandrija.
Alexandriner, *m.* Aleksandrinac; —in, *f.* Aleksandrinka.
Alexandriner, *adj.* aleksandrijski.
Alexandrowſk, *n.* Aleksandrovsk.
Aleria, *f.* Aleksija.
Alexius, *m.* Aleksa, Aleksije.
Alfred, *m.* Alfred.
Algarbien, *n.* (L.) Algarbija. [garbinka.
Algarbier, *m.* Algarbinac; —in, *f.* Al-
Algarbiſch, *adj.* algarbijski; —, *adv.* algarbijski, po algarbinski, na algarbinsku.
Algier, *n.* Algêr, Alžer. [kinja.
Algierer, *m.* Algêranin; —in, *f.* Algêr-
Algieriſch, *adj.* algêrski; —, *adv.* algêrski, po algêrski, na algêrsku.
Alian, *m.* Elijan.
Alicante, *n.* (St.) Alikanta.
Allobrege, *m.* Alobrog.
Allobreger, *adj* alobrožki.
Alm, (Fl.) Labina (lat. Albina).
Almiſſa, *n.* Omiš. [kinja.
Almiſſaer, *m.* Omišanin; —in, *f.* Omiš-
Almiſſaer, *adj.* omiški.
Alois, Aloiſius, *m.* Alojzio, Vêkoslav.
Alpen, (D.) Planina.
Alpen, *pl.* (Geb.) Alpe.
Alpiſch, Alpiniſch, *adj.* alpinski; —, *adv.* alpinski, po alpinski, na alpinsku.
Alphons, Alrhenſius, *m.* Alfonso.
Altai, *m.* (Geb.) Altajske gore.
Alt-Betſche, (D.) Stari Bečej.
Altenburg, (St.) Stari grad (ugarski).
Altenlack, (D.) Stara luka.
Altgradiſka, (St.) Stara Gradiška.
Althofen, (D.) Stari dvor.
Altona, *n.* Altona.
Altonaer, *adj.* altonski.
Altſohl, (St.) Zvolen. [Alempie.
Alypius, *m.* Alempij, Alempio, Alempia,
Amadeus, *m.* Bogoljub, Bogomil, Amadej.
Amalia, *f.* Ljubica, Amalia (*fam.* Malika, Malčika).
Amaſonen-Fluß, *m.* Amazonska rêka.
Ambros, Ambroſius, *m.* Ambroz, Ambrozij, Ambrozio, Amvrosij, Ambrozije (*fam.* Brozo, Broze).
Amerika, *n.* Amerika. [Amerikanka.
Amerikaner, *m.* Amerikanac; —in, *f.*
Amerikaniſch, *adj.* amerikanski; —, *adv.* amerikanski, po amerikanski, na amerikansku.
Amiens, *n.* (St.) Amiens (*izg.* Amien).
Amilian, *m.* Milan, Emilian.
Ammoniter, *m.* Amonićanin; —in, *f.* Amonićanka.
Ammonitiſch, *adj.* amonitski.
Amphion, *m.* Amfiun.
Amſelfeld, *n.* Kosovo (polje).
Amſelfelder, *m.* Kosovac; —in, *f.* Kosovka, Kosovkinja.
Amſelfelder, *adj.* kosovski.
Amſterdam, *n.* Amsterdam.
Amſterdamer, *m.* Amsterdamac; —in, *f.* Amsterdamka.
Amſterdamer, *adj.* amsterdamski.
Amur, *m.* (Fl.) Amur. [ski.
Anapa, *n.* (St.) Anapa; von —, anap-
Anaſtaſia, *f.* Anastazia, Stošija, Taža (*fam.* Tažika).
Anaſtaſius, *m.* Anastazij, Anastazio, Anastazije (*fam.* Nasta).
Anatolien, *n.* (L.) Natolija.
Anatolier, *m.* Natolac.
Anatoliſch, *adj.* natoljski.
Ancona, *n.* Jakin.
Anconitaner, *m.* Jakinjanin; —in, *f.* Jakinkinja.
Anconitaner, *adj.* jakinski. [kinkinja.
Andaluſien, *n.* Andaluzija.
Andaluſier, *m.* Andaluzijanac.
Andaluſiſch, *adj.* andaluzijski.
Andes, *pl.* (Geb.) Ande.
Andreas, *m.* Andrija, Andrij, Andrijaš (*fam.* Andro, Andre, Andrijca, Jandro).
Angelia, *f.* Andjelija (*fam.* Andja, Andjica, Andjuša).
Angelſachſe, *m.* Anglo-Saksonac.
Angelſächſiſch, *adj.* anglo-saksonski.
Angermannland, ſ. Ingermannland.
Angers, *n.* (St.) Angers (*izg* Anžer).
Angleſea, *n.* (St.) Anglesea (*izg* En-
Angora, *n.* (L.) Angora. [glesi).
Angora- (in Zuſ.) angorski. [Angulem).
Angouleme, *n.* (St.) Angouleme (*izg.*

Digitized by Google

Anhalt, *n.* Anhalt.
Anhalts- (in Zuſ.) anhaltski.
Anjou, *n.* (L.) Anjou (*izg.* Anžu).
Anjouer, *adj* anjoujski.
Anna, *f.* Jana, Ana.
Annchen, *n.* Anka, Anica (*fam.* Nanica, Nanika, Nančika).
Anſelm, *m.* Anzelmo (*fam.* Željmo).
Anspach, *n.* Anspah.
Ante, *m.* Anta.
Antiguano, (O.) Tinjana. [ostrva.
Antillen, *pl.* (Inſ.) Antilje; Antiljska
Antiochien, *n.* Antiokija.
Antiochier, *m.* Antiok; —in, *f.* Antiokinja.
Antiochiſch, *adj.* antiočki; —, *adv.* antiočki, po antiočki, na antiočku.
Antivari, *n.* Bar.
Antivarier, *m.* Baranin; —in, *f.* Barkinja.
Antivariſch. *adj.* barski.
Anton, *m.* Antun, Antonij, Antonije (*fam.* Ante, Tone, Tune, Antonijca, Antica).
Antonia, Antoniette, *f.* Antonija (*fam.* Tonika, Tonka, Tončika).
Antoninus, *m.* Antonin.
Antwerpen, *n.* (St.) Antaverpa, Antorfa.
Antwerpier, *m.* Antaverpanac.
Äolus, *m.* Eol, Eolo.
Apalachen, *pl.* (Geb.) Apalake.
Apenninen, *pl.* (Geb.) Apenine.
Apenniniſch, *adj.* apeninski.
Apollo, *m.* Apolon, Apolun.
Apollonia, *f.* Apolonija, Polonija (*fam.* Pola, Polka).
Appenzell, *n.* (L.) Apencelj.
Appenzeller, *adj.* apenceljski.
Apulien, *n.* Pulja.
Apulier, *m.* Puljanin; —in, *f.* Puljanka.
Apuliſch, *adj.* puljski; —, *adv.* puljski, po puljski, na puljski.
Aquila, *n.* (L.) Akvila.
Aquileja, *f.* (St.) Oglej; von —, oglejski.
Aquitanien, *n.* (L.) Akvitanija. [tanka.
Aquitanier, *m.* Akvitanac; - in, *f.* Akvi-
Aquitaniſch, *adj.* akvitanski; —, *adv.* akvitanski, na akvitansku. [lja).
Arabien, *n.* (L.) Arabija, Arapska (zem-
Araber, *m.* Arap, Arapin; —in, *f.* Arapkinja, Arapinka.
Arabiſch, *adj.* arapski; —, *adv.* arapski, po arapski, na arapsku.
Araktſchejew-Inſel, *f.* Arakčejevo ostrvo.
Aral-See, *m.* Aralsko jezero.
Ararat, *m.* (Geb.) Ararat.
Arbe, *f.* (Inſ.) Rab; von —, rabski.
Arcadien, *n.* (L.) Arkadija.
Arcadier, *m.* Arkadjanin; —in, *f.* Arkadjanka, Arkadka.
Arcadiſch, *adj.* arkadski; *adv.* arkadski, po arkadski, na arkadsku.
Archangel, *n.* (St.) Arhangjeljsk(o); von —, arhangjeljski.
Archipel, Archipelagus, *m.* Arkipelag; die Inſeln des Archipels, arkipelažki otoci, otoci od Arkipelaga.
Ardèche, *n.* (St.) Ardèche, (*izg.* Ardeš).
Ardennen, *pl* (Geb.) Ardene, Ardenske
Argiver, Argeier, *m.* Argivljanin. [gore.
Argolis, *f.* (L.) Argolida.
Argos, *n.* (St.) Argos.
Arles, *n.* (St.) Arl. [lja.
Armenien, *n.* Jermenija, Jermenska (zem-
Armenier, *m.* Jermenin; —in, *f.* Jermenka.
Armeniſch, *adj.* jermenski; — *adv.* jermenski, po jermenski, na jermensku.
Arnau, (St.) Gostin.
Arnaute, ſ. Albaneſer.
Arndorf, (O.) Varpa ves.
Arnfels, (O.) Arvež.
Arno, *m.* (Fl.) Arno.
Arnold, *m.* Arnoldo.
Arnoldſtein, (O.) Podkloštar.
Arnulf, *m.* Arnulfo.
Arragonien, *n.* Aragonija. [gonka.
Arragonier, *m.* Aragonac; —in, *f.* Ara-
Arragoniſch, *adj.* aragonski; —, *adv.* aragonski, po aragonski, na aragon-
Arſa, *f.* (Fl.) Raša. [sku.
Arſenius, *m.* Arsenij, Arsenio, Arsenija, (*fam.* Arso, Zenko).
Artegna, (O.) Ratenja.
Artois, *n.* (L.) Artoa.
Arva, (L.) Orava.
Arvaer, *adj.* oravski.
Aſchaffenburg, (St.) Ašafenburga.
Aſchitz, (O.) Vosečno.
Aſiat, *m.* Azijanin; —in, *f.* Azijanka, Azijankinja.
Aſiatiſch, *adj.* azijski; —, *adv.* azijski, po azijski, na azijansku.
Aſien, *n.* Azija, Ozija.
Äſop, Esop.
Aſow, (St.) Azov, Ozija.
Aſowſches Meer, *n.* Azovsko more.
Aſp, (O.) Zasip.
Aßling, (O.) Jesenice.
Aſſyrien, *n.* (L.) Asirija.
Aſſyrier, *m.* Asirijanin; —in, *f.* Asirijanka.
Aſſyriſch, *adj.* asirski; —, *adv.* asirski, po asirski, na asirsku.
Aſtrachan *n.* (St.) Astrakan; aus —, astrakanski.
Aſturien, *n.* Asturija. [rijanka.
Aſturier, *m.* Asturijanac; —in, *f.* Astu-
Aſturiſch, *adj.* asturski; —, *adv.* asturski, po asturski, na asturski.
Athanaſius, *m.* Atanasije, Tanazija.
Athen, *n.* Atena, Atina.
Athener, *m.* Atenjanin, Atinjanin; —in, *f.* Atenka, Atenkinja, Atinka.
Athenienſiſch, *adj.* atenski, atinski; —, *adv.* atenski, atinski, po atenski, na
Äthiopien, *n.* (L.) Etiopija. [atensku.

Digitized by Google

Äthiopier, m. Etiop; —in, f. Etiopka, Etiopkinja.
Äthiopiſch adj. etiopski; —, adv. etiopski, na etiopsku, po etiopski.
Athos, m. (Geb.) Sveta gora; Einer von —, Svetogorac; eine von —, Svetogorka; zu — gehörig, svetogorski.
Atlantiſches Meer, n. Atlansko more.
Atlas, m. (Geb.) Atlas.
Atlasgebirge, n. Atlanske gore.
Ätna, m. (Berg) Etna.
Ätolien, n. (L.) Etolija.
Ätoliſch, adj. etolski.
Attika, f. (L.) Atika.
Attiſch, adj. aticki.
Auen, (D.) Lug.
Auersberg, n. (D.) Turjak.
Augsburg, n. (St.) Augsburga.
Augsburger, m. Augsburgac; —in, f. Augsburka.
Augeburger, adj. augsburški.
Augedorf, (D.) Jugova vas.
Auguſt, m. August, Agust.
Auguſte, f. Augusta, Agusta.
Auguſtin, Auguſtinus, m. Augustin, Agustin (fam. Gustin).
Auguſtine, f. Augustina, Agustina (fam. Gustina).
Aupe, f. (Fl.) Upava.
Aurana, f. (D.) Vrana; der Prior von —, vranski priur.
Aurelia, f. Avrelija.
Aurelian, m. Avrelijan.
Aurelius, m. Avrelij, Avrelio, Avrelija,
Auſcha, (St.) Ust. [Avrelije.
Auſchwitz, (L.) Osvěčim.
Auſpitz, (St.) Gustopeč (Hustopeč).
Auſſee, (D.) Usov.
Auſſig, (St.) Ustje nad Labom.
Auſterlitz, (D.) Slavkov.
Auſterlitzer, adj. slavkovski.
Auſtralien, n. Australija.
Auſtralier, m. Australac; —in, f. Australkinja.
Auſtraliſch, adj. australski, austroski; —, adv. austroski, po austroski, na austrosku.
Auvergne, f. (L.) Auvergne (izg. Overnj).
Avignon, n. (St.) Avinjon; von —, avinjonski; Einer von —, Avinjonac.
Aware, m. Avar, Obar. [lja.
Awarien, n. (L.) Avarija, Avarska (zem-
Azoren, pl. (Inſ.) Azore, Azorska ostrva.
Azza, (D.) Ovče.
Azziba, Azla.

B.

Babel, Babylon, n. Babilon; der Thurm von —, turan, toranj babilonski.
Babenberg, (Geb.) Babina gora.
Babenfeld, n. Babino polje.
Babylonier, m. Babilonac; —in, f. Babilonka. [lonski.
Babyloniſch, adj. babilonski; po babi-
Bacchus, m. Bak, Bako (bog vinski).
Bachergebirge, n. Pohorske gore.
Badajoz, n. St.) Badajoz (izg Badahoz).
Baden, n. (L.) Badenska; (St.) Baden.
Badener, m. Badenac.
Badener, adj. badenski
Baffinsbai, f. Bafinov zatok. [dadski.
Bagdad, n. (St.) Bagdad; von —, bag-
Bahama-Inſeln, pl. Bahamska ostrva.
Bahia, f. (St.) Bahija; Einer von —, Bahijanac.
Bähru, (D.) Berun.
Bajmotz, (D.) Bojnica.
Bakofen, (D.) Bakov.
Baier, m. Bajurac, Bavarac; —in, f. Bajurka, Bavarka.
Baieriſch, adj. bajurski, bavarski; —, adv. bajurski, bavarski, po bavarski, na bajursku.
Baiern, n. (L.) Bavaria, Bajurska, Baburska (zemlja).
Baikal, m. (See), Bajkalsko jezero, Sveto
Baireuth, n. (St.) Bajrajt. [more.
Baktrien, n. (L.) Baktrija.
Baktrier, m. Baktrijanac.
Baktriſch, adj. baktrijski.
Baktſchiſerai, n. (St.) Bakčisaraj.
Balaklava, n. (St.) Balaklava; von —, balaklavski.
Balderich, m. Balderik.
Balduin, m. Balduin.
Baldus, m. Baldo.
Baleariſche Inſeln, pl. Balearski otoci.
Balkan, m. (Geb.) Balkan.
Balkaniſch, adj. balkanski. [to).
Balthaſar, m. Baltazar (fam. Balto, Bol-
Baltiſches Meer, n. Baltijsko more.
Bamberg, (St.) Bamberga.
Bamberger, adj. bamberški.
Baptiſta, m. Krstitelj.
Barabinier, m. Barabinac.
Barabinſtiſche Steppe, f. Barabinska step, Baraba.
Barbar, Berber, m. Barbarez, Varvarijac; —in, f. Barbarezkinja.
Barbara, Bärbel, f. Barbara, Varvara (fam. Bara, Bare, Barica).
Barbariſch, Berberiſch, adj. barbarezki, varvarijski; —, adv. barbarezki, po barbarezki, na barbarezku.
Barbarei, f. Barbarezka (zemlja), Var-
Barbichi, (D.) Barbić. [varija.
Barby, (St.) Borivoj.
Barcelona, n. (St.) Barcelona; von —, barcelonski.
Bärenberg, (B.) Medvědje brdo.
Barenthal, (D.) Pari dol; Zavrh.
Barnabas, m. Barnaba.
Bärndorf, (D.) Borovčice.
Barſch, (D.) Tekov.

Digitized by Google

Barſcher, *adj.* tekovski.
Bartfeld, (Ö.) Bardějev.
Bartholomäus, Barthel, *m.* Bartuo.
Baſchkire, *m.* Baškirac; —rin, *f.* Baš-
Baſchkiriſch, *adj.* baškirski. [kirka.
Baſel, *n.* Basileja.
Baſeler, *m.* Basilejanin, Basilejac; —in, *f.* Basilejka.
Baſeler, *adj.* basilejski.
Baſilius, *m.* Vasilj, Vasilio, Vasilija (*fam.* Vaso, Vasa, Vase).
Baſowizza, (Ö.) Bazovica. [sorski.
Baſſora, *n.* (St.) Basora; von —, ba-
Baſtian, *m.* Sebastijan, Šebestijan.
Batavia, *n.* Batavija.
Batavier, *m.* Batavijanac, Batavac; —in, *f.* Batavkinja.
Bata-iſch, *adj.* batavski; —, *adv.* batavski, po batavski, na batavsku.
Batſch, (Geb.) Bačka; —er, *m.* Bačvanin; —er, *adj.* bački, bačvanski.
Battuglia, (Ö.) Batulje.
Bauerwitz, (St.) Bavorov.
Bautſch, (St. Budišov.
Bauzen, *n.* (St.) Budišin.
Bauzener, *m.* Budišinac; —in, *f.* Bu-
Bauzener, *adj.* budišinski. [dišinka.
Bayonne, *n.* (St.) Bajona.
Bayonner, *adj.* bajonski.
Bayreuth, ſ. Baireuth.
Beatrix, *f.* Beatrica, Blaženka.
Beaumont, (St.) Beaumont (*izg.* Bomon).
Beduine, *m.* Beduin, Beduinac.
Beelitz, (St.) Bělsko.
Bega, (Fl.) Begej.
Behrent, (St.) Košćier.
Belgien, *n.* Belgia. [janka.
Belgier, *m.* Belgijanac; —in, *f.* Belgi-
Belgiſch, *adj.* belgijski; —, *adv.* belgijanski, po belgij-ki, na belgijsku
Belgrad, *m.* (St.) Biograd (Beograd).
Belgrader, *m.* Biogradjanin; —in, *f.* Biogradka, Biogradkinja.
Belgrader, *adj.* biogradski (beogradski).
Bellatinz, (Ö.) Bělatinci.
Belluno, *n.* (St.) Bělin; von —, bě-
Belt, *m.* (Meerenge), Belt. [linski.
Belzig, (St.) Bělčik.
Benedict, *m.* Benedik, Benedit (*fam.* Benedicta, *f.* Benedikta. [Benko).
Beneſchau, (Ö.) Benešov.
Bengalen, *n.* Bengalija. [góka.
Bengaler, *m.* Bengalac; —in, *f.* Ben-
Bengaliſch, *adj.* bengóski; —, *adv.* bengóski, po bengóski, na bengósku.
Benigna, *f.* Benigna.
Benignus, *m.* Benigno, Dobrotin.
Beniſch, (Ö.) Benešov.
Benjamin, *m.* Benjamin.
Benk, (Ö.) Klopiće.
Benſen, (St.) Benešov.
Berber, ſ. Barbar.
Beregh, (Ö.) Brégi.
Bereſina, *f.* (Fl.) Berezina. [ski.
Bergamo, *n.* Bergamo; aus —, bergam-
Bergogna, (Ö.) Berginj.
Bergen, (St.) Bergen; aus —, bergen-
Bergſchotte, *m.* Škot-goršak. [ski.
Bergſchottiſch, *adj.* gorsko-škotski.
Beringſtraße, *f.* Beringov prolěv.
Berlin, *n.* Berlin.
Berliner, *m.* Berlinac; —in, *f.* Berlinka.
Berliner, *adj.* berlinski.
Bermuden, *pl.* (Inſ.) Bermude, Bermudska ostrva.
Bern, *n.* (St.) Berna.
Berner, *m.* Bernjanin; —in, *f.* Bernjanka.
Berner, *adj.* bernski.
Bernhard, *m.* Bernardo (*fam.* Brnja).
Bernhardin, *m.* Bernardin.
Bernhardine, *f.* Bernardina.
Bernſtadt, (St.) Bělrutov.
Berry, *n.* (L.) Berry; aus —, berijski.
Berſetz, (Ö.) Brsec.
Bertha, *f.* Berta.
Bertram, *m.* Bertram.
Beſançon, *n.* (St.) Bezanson.
Beſka, (Ö.) Baška.
Beſkaner, *m.* Baščanin; —in, *f.* Baščanka.
Beſkaner, *adj.* baščanski.
Beſſarabien, *n.* Besarabija.
Beſſarabier, *m.* Besarab; —in, *f.* Besarabka, Besarabkinja.
Beſſarabiſch, *adj.* besarabski; —, *adv.* besarabski, po besarabski, na besarabsku.
Bethlehem, *n.* (St.) Betlem, Vitlem.
Bethlehemitiſch, *adj.* betlemski, vitlemski.
Beuthen, (St.) Bitonj.
Beyrut, (St.) Barut. [bělostočki.
Bialyſtock, *n.* (St.) Bělostok; von —,
Bielefeld, *n.* (St.) Bilefeld.
Bielefelder, *adj.* bilefeldski.
Bieler-See, *m.* Bělsko jezero.
Bielitz, (Ö.) Bělsko.
Bieloſerſk, *n.* (St.) Bělozersk.
Biglia, (Ö.) Bilje.
Bigliana, (Ö.) Běljan.
Bilin, (St.) Bilina.
Biliner, *adj.* bilinski.
Billichberg, *m.* Pušnik.
Billich-Gratz, *n.* Puhov Gradac.
Birkſtein, (Ö.) Brezovo.
Birma, *n.* (L.) Birma.
Birmane, *m.* Birman; —nin, *f.* Birmanka.
Birmaniſch, *adj.* birmanski.
Birmingham, *n.* (St.) Birmingham (*izg.* Birmingem).
Birnbaum, (St.) Medjuhod.
Biſantiniſch, *adj.* bizantinski; —, *adv.* bizantinski, po bizantinski, na bizantinsku.
Biſanz, *n.* (St.) Bizanat. [zantinka.
Bizanzier, *m.* Bizanćanin; —in, *f.* Bi-
Biſcaja, *f.* (L.) Biskaja; aus —, biskaj-
Biſchof-Lack, (Ö.) Škofja luka. [ski.

Digitized by Google

Bischofswarth, (D.) Lugovica.
Bischofswerda, (D.) Biskupice.
Bischofswerth, (D.) Lugovac.
Bischof-Teinitz, (St.) Goršev Tejn.
Bisenz, n. (St.) Bzenac.
Bisenzer, m. Bzenčanin; —in, f. Bzenčanka.
Bisenzer, adj. bzenački.
Bithynien, n. (L.) Bitinija; aus —, bitinski.
Blanca, f. Bianka.
Bläschen, n. Blažić, Blažko.
Blasius, m. Blaž, Vlasij, Vlaho.
Bleiberg, (D.) Pliberk.
Blois, n. (St.) Blois (izg. Bloa).
Bober, (Fl.) Bobrava.
Bobruisk, n. (St.) Bobrujsk.
Boche di Cattaro, pl. Boka kotorska; einer von —, Bokelj; eine von —, Bokeljka; zu — gehörig, bokeljski.
Bochnia, (D.) Bohnja.
Bodenbach, (D.) Podmokli.
Bodensee, m. Kostanačko i. Bodensko jezero.
Bodenstadt, (St.) Podstat.
Bogliuno, (D.) Boljun.
Böhme, m. Čeh.
Böhmen, n. Češka (zemlja).
Böhmerwald, m. Šumava.
Böhmin, f. Čehinja.
Böhmisch, adj. češki; —, adv. češki, po češki, na češku.
Böhmisch-Aicha, (St.) Češki dub.
Böhmisch-Brod, (St.) Češki Brod.
Böhmisch-Kamnitz, (St.) Češka Kamenica.
Böhmisch-Leipa, (St.) Češka Lipa.
Böhmisch-Waithofen, (D.) Češki Bejdov.
Bojansdorf, (D.) Bojanja vas.
Bologna, s. Bononien.
Bomm, (St.) Babji most.
Bonifacius, m. Bonifacij, Bonifacio.
Bonn, (St.) Bona; aus —, bonski.
Bononien, n. (St.) Bolonja.
Bononier, m. Bolonjanin, Bolonjez; —in, f. Bolonjezka.
Bononier, adj. bolonjezki, bolonjski.
Böotien, n. (L.) Beotija, Viotija.
Bordeaux, n. (St.) Bordó.
Bordeauxer, adj. bordoski.
Borodino, n. (St.) Borodino; aus —, borodinski.
Borutto, (D.) Borut.
Borysthenes, s. Dnjepr.
Bösenberg, m. Hudi vrh.
Bösendorf, (D.) Huda vas.
Bösenwinkel, n. Hudi kut.
Böfig, m. (Berg), Bezdjez.
Bosnien, n. Bosna.
Bosnier, m. Bošnjak; —in, f. Bošnjakinja.
Bosnisch, adj. bosanski; —, adv. bosanski, po bosanski, na bosansku.
Bosporisch, adj. bosporski.
Bosporus, m. (Meerenge), Bospor.
Bothnische Meerbusen, m. Botnički zaliv.
Bottonegla, (D.) Butonegla.
Botzen, n. (St.) Bolzan.
Bouillion, n. (L.) Buljon; aus —, bujonski.
Boulogne, n. (St.) Bulonj.
Boulogner, m. Bulonjac.
Boulogner, adj. bulonjski.
Bourbon, n. (L.) Burbon.
Bourboner, adj. burbonski.
Bourgeß, n. (St.) Bourges (izg. Burž).
Brabant, (L.) Brabantija.
Brabanter, m. Brabančanin; —in, f. Brabantkinja.
Brabantisch, adj. brabanatski; —, adv. brabanatski, po brabanatski, na brabanatsku.
Braganza, n. (St.) Braganca; von —, braganački.
Brahe, (Fl.) Brda.
Braila, (St.) Ibrajlov.
Brandenburg, n. (L.) Branibor.
Brandenburger, m. Braniborac; —in, f. Braniborka.
Brandenburgisch, adj. braniborski.
Brasilien, n. (L.) Brazilija.
Brasilier, m. Braziljanin; —in, f. Brazilijanka.
Brasilisch, adj. braziljski (varziljski); —, adv. braziljski, po braziljski, na braziljsku.
Braunau, (St.) Brunov.
Braunschweig, n. (L.) Brunšvig.
Braunschweiger, m. Brunšvižanin; —in, f. Brunšvižkinja.
Braunschweiger, adj. brunšviški.
Brazza, (Insel), f. Brač; Einer von —, Bračanin; Eine von —, Bračkinja; zu — gehörig, brački.
Brazzano, (D.) Bracan.
Bregenz, n. (St.) Bregencija.
Bregenzer, m. Bregenčanin; —in, f. Bregenačkinja.
Bregenzer, adj. bregenački.
Breisach, n. (St.) Brisak.
Breisgau, n. Brizgava.
Breisgauer, m. Brizgavljanin; —in, f. Brizgavljanka.
Breisgauer, adj. brizgavski.
Breitenau, (D.) Zalog.
Breitensaat, (D.) Širokoset.
Bremen, n. (St.) Brema; Einer von —, Bremljanin; Eine von —, Bremkinja; zu — gehörig, bremski.
Brenner, (B.) Bren.
Brescia, n. (St.) Breša.
Brescianer, m. Brešak, Brešanin; —in, f. Brešakinja, Brešanka.
Brescianer, adj. breški.
Breslau, n. (St.) Vratislava.
Breslauer, m. Vratislavljanin; —in, f. Vratislavkinja.
Breslauer, adj. vratislavski.
Bresnitz, (D.) Breznica.
Bresowitz, (D.) Brezovica.
Bretagne, n. Bretanja.
Bretagner, m. Bretanjac; —in, f. Bretanjka.
Bretagnisch, adj. bretanski; —, adv. bretanjski, po bretanjski, na bretanjsku.

Digitized by Google

Breth, (D.) Lug.
Brictius, m. Brcko.
Bridgewater, n. (St.) Bridževater.
Brieg, (D.) Brèg.
Bries, Briesen, (St.) Brezno.
Brighton, (St. Brighton (izg. Brajton).
Brigitta, f. Brigita.
Brischis, (D.) Brišća.
Britanien, n. (L.) Britanija, [tanka.
Britte, m. Brit, Britanin; —in, f. Bri-
Brittisch, adj. britski, britanski; —, adv. britski, britanski, po britanski, na
Briren, St.) Briksen. [britansku.
Brod, n. (St.) (Hrvatski) Brod.
Brody, n. (St.) Brodi (pl.).
Bromberg, (St.) Bidgošć.
Brood, n. (St.) (Slavonski) Brod.
Brooder, m. Brodjanin; —in, f. Bro-
Brooder, adj. brodski. [djanka.
Broos, (St.) Oraštija, Oraštje.
Bruck, (St.) Most; — an der Leita, Litavski most; Bruk na Litavi.
Brückl, (D.) Zamostac.
Brücklein, (D.) Moste.
Brügge, n. (St.) Bruž, Bruga.
Brügger, m. Bružanin; —in, f. Bruž-
Brügger, adj. bruški. [kinja.
Bründl, n. (D.) Brinj, Brinje; Einer von —, Brinjanin; Eine von —, Brinjka; zu —, gehörig, brinjski.
Brünn, n. Brno.
Brunnenberg, m. (B.) Studenac.
Brünner, m. Brnjanin; —in, f. Brnjanka.
Brünner, adj. brnski.
Bruno, m. Bruno (gen.-na).
Brüsau, (D.) Brezova.
Brüssel, n. (St. Bruselj.
Brusseler, m. Bruseljanin; —in, f. Bru-
Brüsseler, adj. bruseljski. [seljka.
Brüx, n. (D.) Mostovo; aus —, mostovski; (b. Saaz). Most, Gnjevin.
Bublitz, (St.) Bublice.
Buccaraner, m. Bukranin; —in, f. Ba-
Buccaraner, adj. bakarski. [karka.
Buccari, n. (St.) Bakar.
Buccarizza, n. Bakrac; Einer von —, Bakračanin; Eine von —, Bakračkinja; zu — gehörig, bakrački.
Buchare, m. Buharac.
Bucharei, f. (L.) Buharija.
Buchariſch, adj. buharski.
Buchau, (St.) Bohov.
Buchberg, (D.) Bukov vrh; Bukova draga,
Buchdorf, (D.) Bukovci. [Bukovac.
Büchel, m. Hrib, Gorica.
Büchelsdorf, (D.) Prigorica.
Budua, n. Budva; Einer von —, Budvanin; Eine von —, Budvanka; zu — gehörig, budvanski.
Budweis, n. (St.) Budějovice.
Budweiser, m. Budějovćanin; —in, f. Budějovkinja.
Budweiser, adj. budějovički.
Budwitz, (D.) Budějovice.
Buenos-Ayres, n. (St.) Buenos-Ajres.
Bug, m. (Fl.) Bug; aus dem —, bužki.
Buja, (D.) Bulje.
Bukarest, n. Bukurešte, Bukreš.
Bukarester, m. Bukrešanin; —in, f. Bukreškinja.
Bukarester, adj. bukreški.
Bukowina, f. (L.) Bukovina.
Bukowinaer, adj. bukovinski.
Bulgar, m. Bugarin; —in, f. Bugarkinja.
Bulgarien, n. Bugarska (zemlja).
Bulgariſch, adj. bugarski; —, adv. bugarski, po bugarsku, na bugarsku.
Bunzlau, n. (St.) Boleslava; aus —, boleslavski.
Burâte, m. Buret.
Bürglitz, (Burg), Krivoklad.
Burgund, n. (L.) Burgundija.
Burgunder, m. Burgundjanin.
Burgunder, adj. burgundski.
Buſchmann, m Šumski Kafar.
Byzanz, ſ. Bizanz.

C.

Cäcilie, f. Cecilija (fam. Cilika).
Cadir, n. Kadis; Einer von —, Kadišanin; Eine von —, Kadiškinja; zu — gehörig, kadiški.
Cagliari, n. (St.) Kaljari.
Cajetan, m. Kajetan.
Cairo, n. Kair; Einer von —, Kairanin.
Calabrien, n. Kalabrija.
Calabrier, m. Kalabrez; —in, f. Kalabrezkinja.
Calabriſch, kalabrezki; —, adv. kalabrezki, po kalabrezki, po kalabrezki, na kalabrezku.
Calais, n. (St.) Kalé.
Calamotta, (Inſ.) Koločep.
Californien, n. (L.) Kalifornija.
Californiſch, adj. kalifornijski.
Cambrai, n. (St.) Kambre.
Cambridge, n. (St.) Cambridge (izg. Kembridž).
Camenz, n. (St.) Kamenica.
Camenzer, m. Kameničanin; —in, f. Kameničkinja.
Camenzer, adj. Kamenički.
Camigna, (D.) Kamenje.
Campèche, n. (L.) Kampeš.
Campèchebai, f. Kampeški zatok.
Canada, f. (L.) Kanada.
Canadiſch, adj. kanadski.
Canale, (D.) Kanao; — bei Morlacchi, Hrvatsko more.
Canariſche Inſeln, pl. Kanarski otoci.
Candia, f. (Inſ.) Kandija; Einer von —, Kandiot; Eine von —, Kandiota; zu — gehörig, kandianski.

Digitized by Google

Candiole, (Inf.) Kandjol.
Canne, *pl.* (St.) Kane.
Cannosa, *n.* (bei Ragusa), Trsteno (kod Dubrovnika).
Canterbury, *n.* (St.) Kanterburi.
Capodistria, *n.* (St.) Kopar, Kopro.
Cappadocien, *n.* (L.) Kapadocija.
Cappadocier, *m.* Kapadok; —in, *f.* Kapadočkinja.
Cappadocisch, *adj.* kapadočki.
Capstadt, *f.* Kapstat.
Capua, *f.* (St.) Kapua.
Caraferia, (St.) Ber.
Carcauze, (D.) Karkovce.
Carefana. (D.) Karezan.
Carl, s. Karl.
Carlowitz, *n.* (St.) Karlovci (Dolnji i. Srémski).
Carlowitzer, *m.* Dolnjokarlovčanin; —in, *f.* Dolnjokarlovkinja.
Carlowitzer, *adj.* dolnjokarlovački.
Carleburg, *n.* (St.) Erdeljski Biograd.
Carlstadt, s. Karlstadt.
Caroline, s. Karoline.
Carrara, *f.* (L.) Karara.
Carrarisch, *adj.* kararski.
Carthagena, *n.* (St.) Kartagena.
Carthager, *m.* Kartaginjanin; —in, *f.* Kartaginjanka.
Carthager, *adj.* kartaginski.
Carthago, *n.* (St.) Kartagina.
Cäsar, *m.* Cesar, Česar. [Česario.
Cäsarius, *m.* Cesarij, Ćesarij, Cesario,
Caschierga, (D.) Kašćerga.
Caſſimir, *m.* Kazimir.
Caspar, s. Kaſpar.
Caspisches Meer, *n.* Hvalinsko more.
Caſſandra, *f.* Kasandra.
Caſſel, s. Kaſſel.
Caſtelmuschio, *n.* (St.) Omišalj; Einer von —, Omišljanin; Eine von —, Omišljanka; zu — gehörig, omišaljski.
Caſtelnuovo, *n.* Novigrad bokeljski.
Caſtelvenere, (D.) Kostel.
Caſtilien, *n.* Kastilija. [stiljkinja.
Caſtilier, *m.* Kastiljanin; —in, *f.* Kas-
Caſtiliſch, *adj* kastiljski; —, *adv.* kastiljski, po kastiljski, na kastiljsku.
Caſtua, *n.* Kastav. [kinja.
Caſtuaner, *m.* Kastavac; —in, *f.* Kastav-
Caſtuaner, *adj.* kastavski.
Catalonien, *n.* Katalonija. [lonica.
Catalonier, *m.* Katalonac; —in, *f.* Kata-
Cataloniſch, *adj.* katalonski.
Catharina, s. Katharine.
Catinara, (D.) Ketnara.
Cau, (D.) Kal.
Cayenne, *f.* (L.) Kajena.
Cecilia, *f.* Cecilija.
Cenevola, (D.) Čenebla.
Cephalonia, *f.* (Inf.) Kefalonija.
Cephalonier, *m.* Kefalonac.
Cephaloniſch, *adj.* kefalonski.
Ceppich, (D.) Čepić.
Ceroule, (D.) Cerovlje.
Ceuta, *n.* (St.) Ceuta.
Chalcedon, *n.* (St.) Kalcedon, Halkedon.
Chaldäa, *n.* Kaldea.
Chaldäer, *m.* Kaldejac; —in, *f.* Kaldejka.
Chaldäiſch, *adj.* kaldejski; —, *adv.* kaldejski, po kaldejski, na kaldejsku.
Chalons, *n.* (St.) Chalons (*izg.* Šalon).
Chambery, *n.* (St.) Chambery (*izg.* Šamberi).
Champagne, *f.* (L.) Champagne, Šampanja; aus —, šampanjski.
Champagner (Wein), *m.* Šampanjština.
Charkow, *n.* (St.) Harkov.
Charlotte, *f.* Šarlota (*fam.* Lotika).
Charlottenburg, *f.* Šarlotenburg.
Chartres, *n.* (L.) Chartres (*izg.* Šartr).
Charybdis, *f.* Karibda.
Chaſare, *m.* Hazar. [(zemlja).
Chaſarien, *n.* (L.) Hazarija, Hazarska
Chatham, *n.* (St.) Chatham (*izg.* Čatam).
Chatillon, *n.* (St.) Chatillon (*izg.* Šatiljon).
Chelſea, *n.* (St.) Chelsea (*izg.* Čelsi).
Chemnitz, *n.* (St.) Kamenica. [hur).
Cherbourg, *n* (St.) Cherbourg (*izg.* Šer-
Cherbune, (D.) Kerbune.
Cherſano, (D.) Keršan.
Cherſo, *n.* (Inſel), Cres; Einer von —, Cresanin; Eine von —, Creskinja; zu — gehörig, creški.
Cherſon, *n.* (St.) Herson.
Cherſoner, *m.* Hersonac.
Cherſoniſch, *adj.* hersonski.
Chiapovano, (D.) Čapovan.
Chile, *n.* (L.) Čile.
Chileſiſch, *adj.* čilski.
Chimboraſſo, *m.* (Berg), Čimboraso.
China, *n.* Kitaj, Kina.
Chineſer, *m.* Kitajac, Kinez; —in, *f.* Kitajka, Kinezkinja.
Chineſiſch, *adj.* kitajski, kinezki; —, *adv.* kitajski, kinezki.
Chios, *n.* (Inſ.), Kios.
Chiuneki, (D.) Čuneki.
Chiva, *n.* (L.) Hiva.
Chivaer, *m.* Hivanac.
Chodenſchloß. (Burg), Hodovo.
Chotin, *n.* (St.) Hotin.
Chrechan, (D.) Črečan.
Chriſtian, *m.* Hristian, Kristijan (*fam.* Krsto, Kristo).
Chriſtiane, *f.* Kristijana, Hrista.
Chriſtiania, *f.* (St.) Hristijanija.
Chriſtine, *f.* Kristina (*fam.* Tina, Tinka, Tinčika). [Risto).
Chriſtoph, *m.* Krištofor, Hristivoje (*fam.*
Chriſtus, *m.* Krst, Hrist; Jeſus-Chriſtus, Chur, *n.* (St.) Kur. [Isukrst.
Cilicien, *n.* (L.) Cilicija, Kilikija; aus —, cilicijski, kilikijski.
Cilli, (St.) Celje; —er, *m.* Celjanin; —er, *adj.* celjski.

Digitized by Google

Cimbrien, *n.* (L.) Cimbrija, Kimvrija.
Cimbrier, *m.* Cimbar, Kimvar.
Cimmerien, *n.* (L.) Kimerija.
Cimmerier, *m.* Kimerijac.
Cimmeriſch, *adj* kimerski.
Circcaſſien, *n.* (L.) Čerkeška (zemlja).
Circcaſſier, *m.* Čerkes; —in, *f.* Čerkesica.
Circcaſſiſch, *adj.* čerkeški.
Ciſterna, (D.) Šterna.
Cittanuova, (D.) Novigrad (u Istriji).
Cividale, *n.* (D.) Staro mêsto, Čedad.
Civita Vecchia, *f.* (St.) Čivita vekia.
Clairvaux, (D.) Clairvaux (*izg.* Klervó).
Clara, *f.* Klara.
Claudia, *f.* Klaudija.
Claudius, *m.* Klaudij, Klaudio, Klaudije.
Claus, ſ. Nicolaus.
Clemens, *m.* Klemento, Klimenta.
Clementine, *f.* Klimentina.
Clementis, (D.) Bukovščica.
Clenoschiaco, (D.) Klenovščak.
Cleve, (St.) Kleva.
Clio, *f.* Klia.
Cliſſa, *n.* Kliš; Einer von —, Klišanin; Eine von —, Kliškinja; zu — gehörig, Kliški.
Coblenz, *n.* (St.) Koblice.
Cognac, *m.* (St.) Konjak.
Coimbra, *f.* (St.) Koimbra.
Colcheſter, *n.* (St.) Kolčester.
Colmo, (D.) Hum.
Cöln, *n.* (St.) Kolonja.
Cölner, *m.* Kolonjanin; —in, *f.* Kolonjka.
Cölner, *adj.* kolonjski.
Colomanus, *m.* Koloman.
Columbia, *f.* (L.) Kolumbija.
Comoſee, *m.* Komo, Komsko jezero.
Concordia, *f.* Konkordija.
Congo, *n.* (St.) Kongo.
Conrad, ſ. Konrad.
Conſtantia, *f.* Konstancija (*fam.* Štanca).
Conſtantin, *m.* Konstantin (*fam.* Kosta, Kosto).
Conſtantine, *f.* Konstantina.
Conſtantinopel, *n.* Carigrad, Stambul.
Conſtantinopolitaner, *m.* Carigradjanin; —in, *f.* Carigradka.
Conſtantinopolitaner, Conſtantinopler, *adj.* carigradski.
Conſtantius, *m.* Konstancij, Konstancio.
Cooks Straße, *f.* Kukov prolêv.
Copenhagen, ſ. Kopenhagen.
Corbicco, (D.) Križani.
Corfu, *n.* (Inſ.) Krf.
Corfuer, *m.* Krfljanin; —in, *f.* Krfljanka.
Corfuer, *adj.* krfski.
Corgnale, (D.) Lokva.
Corinth, *n.* Korinat.
Corinther, *m.* Korinćanin; —in, *f.* Korinthka.
Corinther, *adj.* korintski.
Cormons, (Burg), Karmin, Kormin.
Cornelius, *m.* Kornelij, Kornelio.
Corridico, (D.) Kringa.
Corſe, *m.* Korzikanac; —in, *f.* Korzikanka.
Corſika, *f.* (Inſ.) Korzika.
Corſiſch, *adj.* korzikanski.
Corte d' Iſola, (D.) Dvor.
Coſiano, (D.) Kožana.
Coſbana, (D.) Kožbana.
Coſgliacco, (D.) Kožljak.
Coſmas, *m.* Kuzma, Kuzman.
Covedo, (D.) Hubod.
Cracau, ſ. Krakau.
Cremona, *n.* (St.) Kremona.
Cremoneſer, *m.* Kremonez.
Cremoneſiſch, *adj.* kremonezki, kremonski.
Creta, ſ. Candia.
Crimmitzſchau, (St.) Krimičov.
Criſpin, *m.* Krispin.
Croat, ſ. Kroat.
Croatien, ſ. Kroatien.
Csetnek, (D.) Štitnik.
Cuba, *f.* (Inſ.) Kuba.
Cubaner, *m.* Kubanac.
Cubaner, *adj.* kubanski.
Cucheln, (D.) Kučelj, Kukelj.
Cumanien, *n.* (L.) Polovačka zemlja; (in Ungarn) Kumanija.
Cumanier, *m.* Polovac.
Cupido, *m.* Kupido.
Curland, *n.* Kurlandija.
Curländer, *m.* Kurlandez; —in, *f.* Kurländiſch, *adj.* kurlandezki.
Curzola, *f.* (Inſ.) Korčula.
Cypern, *n.* Cipar.
Cyprian, *m.* Ciprian, Ćiprian.
Cyprier, *m.* Cipranin; —in, *f.* Ciparkinja.
Cypriſch, *adj.* ciparski.
Cyrilliſch, *adj.* ćirilski.
Cyrillus, *m.* Ćirilo, Cirilo (*fam.* Ćiro).
Cytheron, *n.* (Berg), Kiteron.
Czaſlau, (St.) Časlava.
Czeming, (D.) Sinik.
Czenſtochau, *n.* (St.) Čenstohovo.
Czeremosz, (Fl.) Čeremoš.
Czernikal, (D.) Crnikal.
Czernowitz, (St.) Čarnovice.
Czortkow, (St.) Čortkov.

D.

Dacien, *n.* (L.) Dacija.
Dacier, *m.* Dak.
Daciſch, *adj.* dački.
Daghеſtan, *m.* (L.) Dagestan; aus —, dagestanski.
Dahlen, (D.) Dalin.
Dalmatien, *n.* Dalmacija.
Dalmatiner, *m.* Dalmatin, Dalmatinac; —in, *f.* Dalmatinka.
Dalmatiniſch, *adj.* dalmatinski; —, *adv.* dalmatinski, po dalmatinski, na dalmatinsku.
Damaſcus, *n.* (St.) Demesak; Einer von —, Demeštanin; Eine von —, Demeskinja.
Damaszener, *adj.* demeški; e. — Säbel, sablja-demeskinja.

Digitized by Google

Damian, *m.* Damjan.
Damtſchach, (D) Domačale.
Dăne, *m.* Danac; —in, *f.* Dankinja.
Dănemark, *f.* Danija, Danska (zemlja).
Daniel, *m.* Daniel, Danilo (*fam.* Dane).
Dăniſch, *adj.* danski, danezki; —, *adv.* danski, danezki, po danezki, na dan-
Danne, (D. Dane. [sku.
Danzig, *n.* Gdansko. [štanka.
Danziger, *m.* Gdanštanin; —in, *f.* Gdan-
Danziger, *adj.* gdanski.
Dardanellen, *pl.* Dardanele.
Darkehnen, (St.) Darkiani.
Darmſtadt, *n.* (St.) Darmstadt.
Darmſtädter, *adj.* darmstadtski.
Daruvar, *n.* Podborje (Daruvar); Einer von —, Podborac; Eine von —, Podborkinja; zu — gehörig, podborski.
Dauphiné, *f.* (L.) Dauphine (*izg.* Dofiné).
David, *m.* David.
Daviſſtraße, *f.* Davisov prolév.
Debrezin, *n.* (St.) Dobrocén, Debrecin.
Debreziner, *m.* Dobrocénac, Debrecinac.
Debreziner, *adj.* dobrocénski, debrecinski.
Decani Villa, (D) Pasja vas.
Dees, (St.) Déš.
Delaware, (Fl.) Delavar.
Deliţſch, (St.) Délić.
Delos, *n.* (Inſ) Delos.
Delphi, *n.* Delfi (*gen.* Delfah).
Delphiſch, *adj.* delfijski.
Demetrius, *m.* Dimitrij, Dimitrija, Dimitrije (*fam.* Mitar, Mito, Mitrić).
Derbent, *n.* (St.) Derventa; aus —, Deſideria, *f.* Deziderija. [derventski.
Deſiderius, *m.* Deziderij, Željko.
Deſſau, *n.* (L.) Desava.
Deſſauer, *m.* Desavac.
Deſſauiſch, *adj.* desavski.
Deutſch, *adj.* némački.
Deutſchau, (D) Némačka Luka.
Deutſchbrod, *n.* (St.) Némački Brod.
Deutſche, *m.* Némac.
Deutſchendorf, (St.) Poprad.
Deutſchgereuth, (D.) Némački rovt.
Deutſchkrone, (St) Valeč.
Deutſchland, *n.* Némačka.
Deutſchlandsberg, (D.) Lonač.
Diakovar, *n.* Djakovo. [djakovština.
Diakovarer, *adj.* djakovački; die — Ebene,
Diana, *f.* Diana.
Dido, *f.* Didona.
Diebold, ſ. Theobald.
Dietmannsdorf, (D.) Dedna vas.
Dietrich, *m.* Ditrik.
Dier, (D.) Dekše.
Dignano, (D.) Vodnjan.
Dijon, (St.) Dižon.
Dillen, (St.) Béla.
Dionyſia, *f.* Dionizija. [Dionizije.
Dionyſius, *m.* Diviš, Dionizij, Dionizio,
Dirnbach, (D.) Sušica.
Dnieper, *m.* (Fl.) Dnépar.
Dnieſter, *m.* (Fl.) Dnéstar.
Dobberan, (D) Dobrani.
Dobbertin, (D.) Dobrotin.
Dobeln, (St) Dobla.
Doberdo, (D.) Dobardob.
Döbernik, (D.) Dobarniče.
Döbriach, (D) Dobrije.
Dobrigno, (D.) Dobrinj.
Dobrona, (D) Dobra njiva.
Dobronak, (D.) Dubrovnik.
Dobſchau, (D) Dobšina.
Dohna, (D.) Donin.
Domingo, (Inſ.) Domingo.
Dominica, *f.* Nedéljka, Neda, Dominika.
Dominicus, *m.* Dominik, Dinko.
Don, *m.* (Fl.) Don; vom —, donski; ein Bewohner des —es, Donac.
Donati-Berg, (B) Rogatačka gora.
Donau, *f.* (Fl.) Dunaj, Dunavo; zur — gehörig, dunajski, dunavski; an der — wohnend, gelegen, podunavski; ein Anwohner der —, Podunavac; eine Anwohnerin der —, Podunavka. [navje.
Donaugebiet, *n.* Donaulánder, *pl.* Podu-
Donnersberg, *m.* (Berg), Milešovka.
Donnersmark, (D.) Štvrtek (Četvrtak).
Dorn, (D) Trn.
Dornegg, (D.) Trnovo.
Dornik, (D.) Trnaj.
Dorothea, *f.* Dorotea, Dora (*fam.* Dorica).
Dorpat, *n.* (St.) Drpat.
Dorpater, *adj.* drpatski.
Dover, *n.* (St.) Dover.
Drachenburg, (D) Kozje.
Drachenſtein, (Burg), Trakošćan.
Dragoſichi, (Inſ) Dragozetići.
Draſevatz, (D.) Dračevac.
Drau, Drave, *f.* (Fl.) Drava; zur — gehörig, dravski; an der — wohnend, podravski.
Drauberg, (D.) Dravberk.
Draule, (D.) Dravlje.
Draun, (Fl.) Dravina.
Drave-Gebiet, *n.* Podravina; ein Bewohner des —es, Podravac; eine Bewohnerin des —es, Podravka.
Dreiſſeſſelberg, (Berg), Rirureč.
Drenchia, (Fl.) Dreka.
Dresden, *n.* (St.) Draždjani. [djanka.
Dresdener, *m.* Draždjanin; —in, *f.* Draž-
Dresdener, *adj.* draždjanski.
Drewentz, *f.* (Fl.) Drvenica.
Drohobycz, (St.) Drogobič.
Droſau, (D.) Stražov.
Droſendorf, (D.) Drozdovice.
Dröſing, (D) Strezenice.
Duare, (D.) Dvarje.
Düben, (D.) Dubje. [banski.
Dubno, *n.* (St. Dubno; aus —, du-
Ducaſtelli, (D.) Dvogradje.
Duino, (D.) Dévin, Dovin.
Dulcigno, *n.* Odsinj, (Ocin), Ulćin, Olgun; Einer von —, Odsinjanin, Ocinja-

Digitized by Google

nin; Eine von —, Odsinjka, Ocinjka; zu — gehörig, odsinjski, ocinjski.
Dublin, *n.* (St.) Dublin.
Dubliner, *m.* Dublinjanin, Dublinac; —in, *f.* Dublinka.
Dubliner, *adj.* dublinski.
Düna, *f.* (Fl.) Zapadna Dvina.
Dünaiſch, *adj.* dvinski.
Duplach, (D.) Duplje.
Duppau, (St.) Dupov.
Durazzo, Dyrrhachium, *n.* (St.) Drač; Einer von —, Dračanin; Eine von —, Dračkinja; zu — gehörig, drački.
Durlsdorf, (St.) Tvarožna.
Dürnbach, (D.) Suha vas.
Dux, (St.) Duhcov.
Dwina, *f.* (Fl.) Sèverna Dvina.
Dwinaiſch, *adj.* dvinski.

E.

Ebensfeld, (D.) Ravnopolje.
Ebenthal, (D.) Žrelac (Žreuc).
Eberhard, Ebert, *m.* Eberardo.
Ebersdorf, (D.) Dobrla vas.
Eberſtein, (D.) Svinjac.
Ebriach, (D.) Obir, Obirsko.
Ebriachbach, (B.) Obirščica.
Edinburg, *n.* (St.) Edinbor.
Edinburger, *m.* Edinborac; —in, *f.* Edinborka.
Edinburger, *adj.* edinborski.
Edling, (D.) Kazeze.
Edmund, *m.* Edmundo.
Eduard, *m.* Eduardo.
Eger, *m.* (St.) Heb; aus —, hebski.
Egerfluß, *m.* Ogra.
Egg, (D.) Brdo.
Ehrenfried, Ehrenreich, *m.* Častislav.
Ehrenhauſen, (D.) Arnož.
Eibel, (Fl.) Ipel.
Eibenſchütz, (D.) Ivančice.
Eibiſchwald, (D.) Ivnica, Ibno.
Eidlitz, (D.) Udlice.
Einöd, (D.) Sutèska.
Einſiedel, (D.) Mnišak.
Eipel, (D.) Upica.
Eiſak, (Fl.) Izaka.
Eiscap, *n.* Ledeni rât, Ledena glavina.
Eiſenach, *n.* (St.) Ajsenak.
Eiſenberg, (Burg), Željezna gora.
Eiſenbrod, (D.) Željezni brod.
Eiſenburger Geſpanſchaft, *f.* Željezna županija.
Eiſenſtadt, *f.* (St.) Željezno (mjesto).
Eiſenſtadtl, (D.) Željeznica.
Eisgrub, (D.) Lednica.
Eismeer, *n.* Ledeno more.
Eisnern, (D.) Željeznike.
Elba, *f.* (Inſ.) Elba.
Elbe, *f.* (Fl.) Laba; an der — wohnend, Elbegebiet, *n.* Polabje.
Elbogen, (D.) Loket, Lakat.
Elbogner, *adj.* lakatski.
Eleonore, *f.* Eleonora, Miloslava (*fam.* Lorika).
Eleſch, (D.) Jalšava.
Elias, *m.* Ilija.
Eliſa, *f.* Eliza.
Eliſabeth, *f.* Jelisava, Elizabeta.
Eliſabethchen, Elischen, *n.* Lizika.
Eliſaß, *n.* Alzacija.
Eliſaßer, *m.* Alzas; —in, *f.* Alzaska.
Eltſch, (D.) Jalšava.
Emanuel, *m.* Manojlo.
Emerich, *m.* Mirko, Emerik.
Emil, Emilius, *m.* Milan, Emilij, Emilio, Emilia, *f.* Milica, Emilija.
Emma, *f.* Ema.
Ems, *f.* (Fl.) Emža.
Engelsburg, *f.* (zu Rom), Andjeoski grad.
England, *n.* Inglezka, Englezka (zemlja).
Engländer, *m.* Inglez, Englez; —in, *f.* Inglezkinja, Englezkinja.
Engliſch, *adj.* inglezki, englezki; —, *adv.* inglezki, na inglezku, po inglezki, englezki.
Eperies, (St.) Prešov; aus —, prešovski.
Epheſer, *m.* Efezac.
Epheſer, *adj.* efeski.
Epheſus, *n.* (St.) Efes.
Ephraim, *m.* Jefrem.
Epirus, *f.* Epir.
Epirot, *m.* Epiranin; —in, *f.* Epirkinja; zu — gehörig, epirski.
Erasmus, *m.* Erasmo.
Erich, *m.* Erik.
Erie-See, *m.* jezero Eri.
Eriwan, *m.* (Geb.) Erivan; von —, erivanski.
Erlachſtein, (D.) Jalševac.
Erlaf, (Fl.) Orlava.
Erlau, (St.) Jegar.
Erlauer, *adj.* jegarski.
Erneſtine, *f.* Ernestina.
Ernſt, *m.* Ernest.
Erzerum, *n.* (St.) Arzrum.
Erzgebirge, *n.* Rudogorje.
Eſaias, *m.* Izajia.
Eskimo, *m.* Eskimo; —s, *pl.* Eskimovci.
Eski Saghra, (St.) Stara Zagora.
Eſſeg, *n.* Osèk.
Eſſeger, *m.* Osečanin; —in, *f.* Osečkinja.
Eſſeger, *adj.* oseški.
Eſſer, *n.* (St.) Eseks.
Eſther, *f.* Estera.
Eſthland, *n.* Čudska (zemlja), Estonija.
Eſthländer, *m.* Čud, Estonac.
Eſthländiſch, *adj.* čudski, estonski.
Etſch, *f.* (Fl.) Ečava, Adiža.
Euböa, *f.* (Inſ.) Eubeja.
Euböiſch, *adj.* eubejski.
Eucharius, *m.* Evkarij, Evkario, Evkarie.
Euboria, *f.* Blagoslava, Evdokija.
Eugen, Eugenius, *m.* Evgenij, Evgenio, Evgenija, Evgenije.
Eugenie, *f.* Evgenija.
Eulalia, *f.* Evlalija, Lelica.

Digitized by Google

Eulau, (D.) Ilava.
Eule, (D.) Ilovo.
Eulenberg, (D.) Sovinac.
Eulogius, *m.* Evlogij, Evlogio, Evlogie,
Eupatoria, *f.* (St.) Jevpatorija, Kozlov.
Euphemie, *f.* Jefimija.
Euphrat, *m.* Eufrat; vom —, eufratski.
Euphrosine, *f.* Evrosina.
Europa, *n.* Europa, Evropa.
Europäer, *m.* Europljanin, Evropejac; —in, *f.* Europljanka, Evropejka.
Europäisch, *adj.* europejski, evropejski; —, *adv.* evropejski, po europejski, na europejsku.
Eusebius, *m.* Evsebij, Evsebio.
Eustachius, *m.* Evstakij, Eustakio.
Euthimius, *m.* Evtimij, Evtimio, Evtimie (*fam.* Jefta, Jevtan).
Euxin, *m.* s. Schwarzes Meer.
Eva, *f.* Eva, Jeva.

F.

Faak, (D.) Blatčani.
Faaker See, *m.* Blatsko jezero.
Fabian, Fabijan.
Fabricius, *m.* Fabricij, Fabricio, Fabricie.
Faenza, (St.) Fajenca.
Faetis, (D.) Fajda.
Falkenau, (D.) Falknov.
Falkenberg, (D.) Nemodlin.
Faröer Inseln, *pl.* Farejski otoci.
Fasana, (D.) Fazan.
Fehring, (D.) Bernik.
Feichting, (D.) Bitnje.
Feising, (D.) Vižinga.
Feistenberg, *m.* Tusti vrh.
Feistritz, (D.) Bistrica.
Feldkirchen, (D.) Trg.
Feldsperg, (D.) Valtice.
Felicia, *f.* Felicija, Sretka.
Felicitas, *f.* Felicita.
Felix, *m.* Felika, Sretan.
Ferdinand, *m.* Ferdinando, (*fam.* Berko).
Fellach, (D.) Bela.
Felsengebirge, *n.* Kamene gore.
Ferlach, (D.) Borovljak, Borovlje.
Fernig, (D.) Bernik.
Ferrara, *n.* (L.) Ferara; aus —, ferarski.
Feuerland, *n.* Ognjena zemlja; —länder, *m.* Ognjozemac; —in, *f.* Ognjozemka; —ländisch, *adj.* ognjozemski.
Fez, *n.* (St.) Fec.
Fianona, *n.* Plominj; Einer von —, Plominjanin; Eine von —, Plominjka; zu — gehörig, plominjski.
Fichtelberg, (Berg). Smrkovac.
Fichtengebirge, *n.* Smrečine.
Fiektring, (D.) Bistrinj.
Filehne, (St.) Vělnoj.
Fingals-Höhle, *f.* Fingalova spilja, pečina.
Finnland, *n.* Čuhonska (zemlja), Finlandija; —länder, Finne, *m.* Čuhonac, Fin; —in, *f.* Čuhonka, Finjkinja; —ländisch, *adj.* čuhonski finski.
Finsterwalde, (St.) Grabënj.
Fischern, (D.) Ribče.
Fiumara, *f.* (Fl.) Rěčina.
Fiume, *n.* (Senjska-)Rěka; —maner, *m.* Rěčanin; —in, *f.* Rěčkinja; —maner, *adj.* rěčki.
Fladming, (D.) Blatnik.
Flammänder, *m.* Flam; —in, *f.* Flamkinja; —disch, Flámisch, *adj.* Flamski.
Flandern, *n.* Flandrija; —isch, *adj.* flandrijska.
Flatau, (St.) Zlatovo.
Flattnitz, (D.) Blatnica.
Flednigg, Flöding, (D.) Smlednik.
Flitsch, (D.) Bovac.
Flöhau, (D.) Blšani (Bušani).
Flora, *f.* Cvěta, Cvětana, Flora (*fam.* Cvětka).
Florentin, *m.* Cvětašin, Cvětaš, Florentius, *m.* Cvětan, Florencij, Florencio, Florencie (*fam.* Cvětko).
Florenz, *n.* (St.) Firenca, Fiurenca; —tiner, *m.* Firentin, Fiurentin; —in, *f.* Firentinka, Fiurentinka; —entiner, *adj.* firentinski, fiurentinski.
Florian, Cvětoje, Florian.
Florida, *f.* (L.) Florida; von —, floridski.
Fojnitza, (D.) Hvojnica; aus —, hvojnički.
Fokschan, *n.* (St.) Fokšani.
Fontainebleau, *n.* (St.) Fontainebleau (*izg.* Fontenbló).
Forbes, (D.) Borovani.
Förlach, s. Ferlach.
Fort' Opus, *n.* (D.) Opuzen; aus —, opuzenski.
Foscа, (Inf.) Sveta Fuška.
Frain, (D.) Vranov.
Franciska, *f.* Frančeska (*fam.* Franja, Franica, Franka).
Franciskus, Franz, *m.* Franćesko (*fam.* Franjo, Frane, Frano, Franko, Branko).
Franken, *n.* (L.) Frankonija.
Franke, *m.* Franak; —in, *f.* Franačkinja.
Frankfurt, *n.* Frankobrod, Frankfurt; — am Main, Menski Frankobrod; — an der Oder, Odranski Frankobrod; —er, *m.* Frankfurćanin; —er, *adj.* Frankobrodski, frankfurtski.
Fränkisch, *adj.* franački.
Frankreich, *n.* (L.) Francezka, Francuzka (zemlja).
Franz, (D.) Vransko.
Fränzchen, *n.* Franić, Franko, Branko.
Franzdorf, (D.) Borovnica.
Franzen, (D.) Vransko.
Franzensbad, *n.* (D.) Františkove lazně (Franjina kupelj).
Franzose, *m.* Francuz, Francez; —in *f.* Francezkinja, Francuzkinja.
Französisch, *adj.* francuzki, francezki; —, *adv.* francuzki, francezki, po francezki, na francuzka.

Digitized by Google

Frasslau, (D.) Brazlovče (Bratslavci).
Frating, (D.) Vratena.
Frauenbach, (St.) Velika Banja.
Frauenberg, (D.) (b. Pilsen), Primda; (an der Moldau), Gluboka.
Frauenmarkt, (D.) Batovce.
Frauſtadt, (St.) Ušova.
Freiberg, (St.) Frajberg(a); (in Mähren), Pribor.
Freiburg, *n.* (St.) Frajburg(a); —er, *m.* Frajburac; —in, *f.* Frajburka; —er, *adj.* frajburski, frajburžki.
Freiſingen, (St.) Frizinga.
Freiſtadl, (D.) Glogovac, Frajštak.
Freiſtadt, (St.) Kožuhov; (in Öſterr.) Caglov.
Freithurn, (D.) Podbrežje.
Freudenthal, (D.) Bistra; (in Schleſ.) Bruntal.
Freundſchafts-Inſeln, *pl.* Prijateljska ostrva.
Friaul, *n.* Furlanija, Furlanska (zemlja); —er, *m.* Furlan; —in, *f.* Furlanka; zu — gehörig, furlanski.
Friedau, (D.) Ormuž.
Friederike, *f.* Miroslava, Friderika.
Friedlach, (D.) Vredle.
Friedrich, Fritz, *m.* Miroslav, Friderik.
Friedrichsthal, (D.) Šegviš.
Frieſach, (D.) (in Kärnth.) Brezje; (in Steierm.) Brezovje.
Frieſe, Friesländer, *m.* Friz.
Frieſiſch, *adj.* frizijski.
Friesland, (L.) Frizija.
Friſche Haff, *n.* (*f.*) Slavenski zaliv.
Frohnleiten, (D.) Ketina.
Frontignan, (St.) Frontinjan.
Fuccine, (D.) Fužina.
Fühnen, (J.) Fionija.
Fulda, *n.* Fulda; —er, *adj.* fuldanski.
Fünen, (J.) Finija.
Fünfkirchen, *n.* Pečuh, Pečuj; —chner, *m.* Pečujac; —in, *f.* Pečujka; —chner, *adj.* pečujski.
Furth, (St.) Brod.

G.

Gabel, (D.) Jablonj.
Gablern, (D.) Lovanska ves.
Gablonz, (D.) Jablonac.
Gabriel, *m.* Gavrilo, Gabriel (*fam.* Gavro, Gavra, Gavre, Gajo).
Gacs, (D.) Galič.
Gaeta, *n.* (St.) Gaeta; —ner, *m.* Gaetanac; —ner, *adj.* gaetanski.
Gail, *f.* (Fl.) Zilja; aus der —, ziljski.
Gailthal, *n.* Ziljska dolina; Pozilje.
Gajach, (D.) Gaje.
Galignana, (D.) Gradište.
Galiläa, *f.* (L.) Galileja; —äer, *m.* Galilejac; —äiſch, *adj.* galilejski.
Galizien, *n.* (L.) Galič; —er, *m.* Galičanin; —in, *f.* Galičkinja; —iſch, *adj.* galički.
Gallapagos-Inſeln, Galapažki otoci.
Gallenberg, (D.) Humac.
Gallenſtein, (D.) Pod peću.
Gallien, *n.* L.) Galija (Francezka); —er, *m.* Gal (Francez); —in, *f.* Galkinja (Francezkinja); —iſch, *adj.* galski.
Gallignano, (D.) Gradišće.
Gallipoli, *n.* (St.) Galipolje.
Gallizien, *n.* (L.) Galicija.
Galway, *n.* (St.) Galvé.
Gamlitz, (D.) Gomilica.
Gams, (D.) Karnik.
Gamſenegg, (D.) Javornik.
Ganges, *m.* (Fl.) Ganges.
Garda-See, *m.* Garda, Gardsko jezero.
Gardenſee, (D.) Šlemno.
Garonne, *f.* (Fl.) Garona.
Gascogne, *f.* Gasconien, *n.* (L.) Gaskonja; —er, *m.* Gaskonjac; —in, *f.* Gaskonjka; —iſch, *adj.* gaskonjski.
Gaſtdorf, (D.) Goštka.
Gaſtein, (D.) Gostin.
Gatſch, (St.) Galič.
Gaya, (St.) Kijov.
Geldern, *n.* (L.) Geldrija; von —, geldrijski.
Geldern, (St.) Geldri.
Geltſch, (Berg), Sedlo.
Gemona, (D.) Glimona.
Genf, *n.* (St.) Ginevra, Geneva (*izg.* Žinevra, Ženeva); —er, *m.* Ginevranin, Genevac; —in, *f.* Ginevranka, Genovkinja; —er, *adj.* ginevarski, genevski.
Genovefa, *f.* Genovefa (*fam.* Veva).
Gent, (St.) Ganda.
Genua, *n.* (St.) Genova; —neſer, *m.* Genovez; —in, *f.* Genovezkinja; —neſer, *adj.* genovezki.
Georg, *m.* Gjuragj, Gjorgje, Gjorgjije, Juraj (*fam.* Juro, Jure, Gjoko).
Georgchen, *n.* Görgel, *m.* Gjurko, Gjurica, Jurko, Jurić, Jurica.
Georgenberg, *m.* (Berg), Rlp.
Georgenberg, (St.) Spiška Subota.
Georgia, *f.* Gjurgja, Gjurgjija.
Georgetown, *n.* (St.) Georgetown (*izg.* Džordžtaun).
Georgia, *n.* (L.) Georgija.
Georgien, ſ. Gruſien.
Gepide, *m.* Gepid.
Geraſima, *f.* Jerosima, Jevrosima.
Geraſimus, *m.* Jerosim, Jevrosim.
Gereuth, (D.) Rovte; (in Unterfrain), Laze *pl.*
Gerhard, *m.* Gerardo.
Gerlitzenalpe, *f.* Visočica.
Germanien, *n.* Germanija; —ne, *m.* Germanac; —in, *f.* Germanka, Germankinja; —niſch, *adj.* germanski.
Germanus, *m.* German.
Geroldia, (D.) Gradina.

Digitized by Google

Gertraud, *f.* Gertruda.
Gervasius, *m.* Gervazij, Gervazio, Gervasije.
Gesellschafts-Inseln, *pl.* Družtvena, zadružna ostrva.
Gesenke, (B.) Jesenik.
Gestütthof, (D.) Niemčina.
Gewitsch, (D.) Jevišk.
Giadro, (Fl.) Jadar.
Gibraltar, *n.* Gibraltar; zu — gehörig, gibraltarski.
Gilgenburg, (St.) Dobrovno.
Gimino, (St.) Žminj.
Girona, *f.* Girona (*izg.* Žirona).
Gironde, *f.* (Fl.) Gironda (*izg.* Žironda).
Gitschin, (D.) Jičin; —er, *adj.* jičinski.
Giuppana, (Inf.) Šipan; aus —, šipanski.
Glarus, (L.) Glarona.
Glasgow, *n.* (St.) Glasgó; —er, *m.* Glasgovac; —er, *adj.* glasgovski.
Glatz, (St.) Kladsko.
Glaucha, (St.) Gluhov.
Gleinitz, (D.) Glinica.
Gleiwitz, (St.) Gljivica.
Glocester, *n.* (St.) Gloster.
Glogau, *n.* Glogova; Einer von —, Glogovljanin; Eine von —, Glogovkinja; —er, *adj.* glogovski.
Gmund, (St.) Gmunda.
Gmünd, (D.) Suvodanj.
Gneisau, (D.) Kneževo.
Gnesen, *n.* Gnězno; Einer von —, Gněznjanin; Eine von —, Gněžanka; zu — gehörig, gněžanski.
Göding, (St.) Godonin.
Gödöllö, (D.) Gedelov.
Goldberg, (St.) Goldberga.
Goldenkron, (D.) Trnova.
Goldküste, *f.* (in Afrika), Zlatno primorje.
Gölnitz, (St.) Gnjilac.
Gölzsch, *f.* (Fl.) Gelča.
Gonovitz, (D.) Konjice.
Göriach, (D.) Gorje.
Görkau, (St.) Jirkov.
Görlitz, (St.) Sgorelice; —er, *adj.* sgorelički.
Görz, (St.) Gorica; —er, *m.* Goričanin; —in, *f.* Goričkinja; —er, *adj.* gorički.
Gosel, *f.* (Fl.) Kozla.
Gostivar, (D.) Kostovo.
Gotha, *n.* (St.) Gota; —er, *m.* Gotanac; —in, *f.* Gotanka; —er, *adj.* gotski.
Gothe, *m.* Got; —in, *f.* Gotkinja.
Gothenburg, *n.* (St.) Gotenburg.
Gothisch, *adj.* gotski, gotički.
Gothland, *n.* (L.) Gotlandija.
Götsch, (D.) Gučava.
Gotteságab, (St.) Dar Božji.
Gottfried, *m.* Bogomir, Godefrid.
Gotthard, *m.* Gotardo.
Gotthardsberg, *m.* Gora svetoga Gotarda.
Göttingen, (St.) Gotinga, Getinga; aus —, gotinaški.
Gottleube, *f.* (Fl.) Gotlava.
Gottlieb, *m.* Bogomil, Bogoljub.
Gottlob, *m.* Bogoslav, Bogosav.
Gottorf, Gottorp, (L.) Gotorpa.
Gottschalk, *m.* Gočalak, Gotšalk.
Gottschee, (D.) Kočevje; —r, Kočevar; —, *adj.* Kočevarski.
Graberm, (D.) Radoušov.
Gradiška, (St.) Gradiška.
Gradlitz, (D.) Gradište nad Labom.
Grado, (D.) Grad.
Grafenbrunn, (D.) Knežak.
Grafenweg, (Burg), Knežev put.
Graflinden, (D.) Knežja lipa.
Gran, (Fl.) Gron.
Gran, (St.) Ostrogon; —er, *m.* Ostrogonac; —in, *f.* Ostrogonka; —er, *adj.* ostrogonski.
Granada, *n.* (St.) Granada; —der, *m.* Granadjanin; —in, *f.* Granadkinja; —der, *adj.* granadski.
Granicus, *m.* (Fl.) Granik.
Graßlitz, (St.) Gradlice.
Gratianus, *m.* Milutin, Gracijan.
Gratzen, (St.) Novi gradi.
Graubündten, *n.* (L.) Grizija, Graubündten.
Graudenz, (St.) Grudëž.
Gravesand, (St.) Gravesend (*izg.* Grevsend).
Gravosa, *n.* (St.) Gruž (kod Dubrovnika); zu — gehörig, gruški.
Graz, Grätz, *n.* (St.) (Němački) Gradac; —zer, *m.* Gradčanin; —in, *f.* Gradčanka, Gradačkinja; —zer, *adj.* gradački.
Greenwich, *n.* (St.) Greenwich (*izg.* Grinuič).
Gregor, Gregorius, *m.* Budislav; Grgur, Grigorije (*fam.* Grgo, Grga, Gliša).
Greifswalde, (St.) Grajfsvalda; —er, *adj.* grajfsvaldenski.
Grenoble, *n.* (St.) Grenobl (Grenoba).
Grete, *f.* Gretchen, *n.* Margareta, Margita; Margaretica, Margitica.
Greutschach, (D.) Krčanje.
Grieche, *m.* Grk; —in, *f.* Grkinja.
Griechenland, *n.* (L.) Grčka (zemlja).
Griechisch, *adj.* grčki.
Griechisch-Weißenburg, s. Belgrad.
Griffen, (Burg), Greben, Grebinj.
Griselde, *f.* Grizelda.
Gröbning, (D.) Grobnik.
Grodno, *n.* (St.) Grodno; aus —, grodnanski.
Gröningen, *n.* (St.) Groninga.
Grönland, *n.* (L.) Grenlandia; —länder, *m.* Grenlandez; —in, *f.* Grenlandezkinja; —ländisch, *adj.* grenlandezki.
Groß-Bitesch, (St.) Biteška Velika.
Großbritannien, *n.* (L.) Velika Britanija; —nisch, *adj.* veljo-britanski.
Großglockner, *m.* (Berg), Veliki Zvon, Zvonik.
Großglogau, (St.) Veliki Glogov.
Großpolen, *n.* (L.) Velika Poljska.
Groß-Rauschenbach, (D.) Velika Revuca.
Groß-Schlatten, (St.) Velika Zlatna.
Groß-Schönau, (D.) Šunovac.
Groß-Skal, (Burg), Gruba Skala.

Digitized by Google

Groß-Sonntag, (D.) Velika Nedjelja.
Groß-Steffelsdorf, (D.) Rimavska Subota.
Groß-Tschirnau, (St.) Černina.
Großwardein, *n.* (St.) Veliki Varadin; —er, *m.* Velikovaradinac; —in, *f.* Velikovaradinka; —er, *adj.* velikovaradinski.
Großwerder, *pl.* Velike Žulave.
Grottau, (D.) Krotava. [Zeleni rât.
Grüne Vorgebirge, *n.* Zelena glavina,
Grusbach, (D.) Grušovani.
Grusien, *n.* (L.) Gruzija; —er, *m.* Gruzinac, —in, *f.* Gruzinka; —isch, *adj.* gruzijski.
Guadalquivier, *m.* (Fl.) Gvadalkivir.
Guadeloupe, *f.* (Inf.) Gvadelupa.
Guadiana, *m.* (Fl.) Gvadijana.
Guatimala, *n.* (St.) Gvatimala.
Guernsey, *n.* (Inf.) Gernsej.
Guhrau, (St.) Gora.
Guiana, *f.* (L.) Gviana, Giana.
Guido, *m.* Gvidun.
Guienne, *f.* (L.) Giena. [gvinezki.
Guinea, *f.* (L.) Gvinea, Gineja; aus —,
Gumbinnen, (St.) Gumbin.
Güns, (St.) Kiseg; —er, *adj.* kisežki.
Günther, *m.* Gunter.
Gurk, *f.* (Fl.) Krka; aus der —, krčki.
Gurkfeld, *n.* (St.) Krško.
Gustav, *m.* Gustav.
Gutenhaag, (D.) Gradovac.
Gutenhof, (D.) Dobrovnica.
Guttaring, (D.) Kotarče.
Guttendorf, (D.) Dobrovlje.

H.

Haag, (St.) Haga; —er, *m.* Hažanin; —in, *f.* Hažkinja; —er, *adj.* hažki.
Haarlem, *n.* (St.) Harlem.
Haarlemer See, *m.* Harlemsko jezero.
Habern, (D.) Habri.
Habesch, s. Abyssinien.
Habsburg, *n.* (Burg), Habsburg; —er, *adj.* habsburski, habsburžki.
Haid, (St.) Bor.
Haidenschaft, (D.) Ajdovština.
Hainburg, (D.) Hajnburg; —er, *adj.* [hajnburžki.
Haiti, *n.* (Inf.) Haiti.
Halifax, *n.* (St.) Halifaks.
Halle, *n.* (St.) Dobra sol, Hala; von —, dobrosolski, halski.
Hamburg, *n.* (St.) Hamburg (Ambor); —er, *m.* Hamburac; —in, *f.* Hamburka; —er, *adj.* hamburski (amborski).
Hämus, s. Balkan.
Hanau, (St.) Hanava.
Hanibal, *m.* Hanibal (Anibò).
Haunchen, *n.* Ivka.
Hanne, *f.* Ivana.
Hannover, *n.* (L.) Hanover; —aner, *m.* Hanoverac; —anisch, *adj.* hanoverski.
Hans, *m.* Jovan, Ivan.
Hänschen, *n.* Hänsel, *m.* Ivo, Ive, Jovo, Ivić, Ivica, Jovica.
Harz, *m.* (Geb.) Harc.
Haselbach, (D.) Lèskovac.
Havanna, (St.) Havana.
Havanna- (in Zus.) havanski.
Havel, *f.* (Fl.) Havela.
Havre, *n.* (St.) Havre (*izg.* Havr).
Hebriden, *pl.* (Inf.) Hebridska ostrva.
Hebrus, (Fl.) Marica.
Hector, *m.* Hektor.
Hedwig, *f.* Jedviga.
Heidelberg, (St.) Hajdelberga.
Heilenstein, (D.) Polzele.
Heiligenberg, (D.) Sveto brdo.
Heiligenblut, (D.) Pri svetoj krvi.
Heiligenbrünnel, (D.) Dobra voda.
Heinrich, *m.* Hinko, Henriko, Enrik, Enriko. [lica).
Helene, *f.* Jelena (*fam.* Jela, Jele, Jelica).
Hellas, (L.) Elada.
Hellene, *m.* Elin; —nisch, *adj.* elinski.
Helsingör, *n.* (St.) Helsingör (*izg.* Elsinör).
Helvetien, *n.* (L.) Helvecija. [sinör).
Hennegau, (L.) Hanonija.
Henrica, Henriette, *f.* Enrika.
Herault, *n.* (St.) Herault (*izg.* Eró).
Herculanum, *n.* (St.) Herkulan.
Hercules, *m.* Erkulo, Jerkuo, Hrelja.
Hermann, *m.* Jerman.
Hermannstadt, *f.* (St.) Sibinj; —städter, *m.* Sibinjanin; —in, *f.* Sibinjanka; —städter, *adj.* sibinjski.
Hermenegild, *m.* Jermenegild.
Hermogenes, *m.* Jermogen.
Herrengrund, (D.) Spanja dolina. [novski.
Herrnhut, (D.) Ohranov; —er, *adj.* ohra-
Herrnsekrätschen, (D.) Panska krčma.
Hesse, *m.* Hes; —in, *f.* Heskinja.
Hessen, *n.* (L.) Hesija.
Hessisch, *adj.* heski.
Hiacynth, *m.* Jakint
Hidegkut, Kaltenbrunn, (D.) Canjkova.
Hierische Inseln, *pl.* Ierska ostrva.
Hieronymus, *m.* Jerolim.
Hilarius, *m.* Radovan, Ilarij, Ilario, Ilarije.
Hildebrand, *m.* Ildebran.
Himalajah-Gebirge, *n.* Himalajske gore.
Himmelberg, (D.) Sokova.
Himmelfahrts-Insel, *f.* Spasovski otok.
Hindostan, *n.* (L.) Indostan.
Hindu, *m.* Indu.
Hinterberg, (D.) Novi Lazi.
Hinter-Indien, (L.) Zadnja Indija.
Hiob, *m.* Job.
Hippolyt, *m.* Ipolit.
Hirschberg, (St.) Dokzi.
Hirschfeld, (D.) Kanjov.
Hirtenberg, (D.) Topolo.
Hochkirch (D.) Bukovci.
Hochländer, *m.* Škot-gorštak.
Hochstadt, (D.) Visoka.

Digitized by Google

Hohenau, (D.) Cagnov.
Hohenbruck, (St.) Trebehovice.
Hohenegg, (D.) Vojnik.
Hohenelbe, (St.) Vrhlabje.
Hohenfurth, (D.) Višebrod.
Hohenmauth, (St) Visoko mejto.
Hohenmauthen, (D) Velika Mita (Manta).
Hohenstadt, (D.) Zabreg.
Hof, (D.) Dvorac; (in Krain), dvor.
Holeschau, (St.) Golešov.
Holland, *n.* (L.) Holandija, Olandia, Olandezka (zemlja); —länder, *m.* Holandez, Olandez; —in, *f.* Olandezka, Olandezkinja; —ländisch, *adj.* holandezki, olandezki.
Holstein, *n.* (L.) (H)olštajn; —er, *m.* Holštajnac; —in, *f.* Holštajnka; —isch, *adj.* Holštajnski.
Hönigstein, (D.) Mirna peć.
Honorius, *m.* Honorij, Onorij, Onorio, Onorije.
Horatius, *m.* Horacij, Oracij, Oracio, Oracije.
Hörberg, (D.) Sreda, Podsreda.
Horeb, *m.* (Berg) Oreb, Horiv.
Horn, (D.) Rogi.
Hornbüchel, (B.) Rog.
Hostau, (St.) Hostov (Ostov).
Hosting, (D.) Gostin.
Hotaule, (D) Hotavlje.
Hottentotte, *m.* (H)otentot; —in, *f.* (H)otentotka, (H)otentotkinja.
Hotzenplotz, (D.) Osoblaga.
Hoyerswerda, (St.) Vorjeci.
Hradisch, (St.) Gradište.
Hubert, *m.* Uberto.
Hudsonsbai, *f.* Hudsonov zatok.
Huge, *m.* Ugor.
Hühnerdorf, (D.) Kurja vas.
Hühnerwasser, (D.) Kurje vode.
Hullein, (D.) Gulin.
Humschach, (D.) Kumče.
Hungarsbach, (D) Ugarska.
Hunne, *m.* Hun.
Hunnisch, *adj.* hunski.
Hurone, *m.* Huron.
Huronen-See, *m.* Huronsko jezoro.
Hymen, *m.* Himen, Imeneo.

I. (I.)

Iberien, *n.* (L.) Iberija.
Iberisch, *adj.* iberski.
Ida, *f.* Ida.
Idria, *f.* (St.) Idrija; (Fl.) Idrica; — die Bazha (D.) Idrija pri Bači.
Iggdorf, (D.) Iška vas.
Iglau, (St.) Iglava (Iglava); s. Eltsch; —er, *adj.* iglavski.
Ignaz, Ignatius, *m.* Ognjan, Ignacij, Ignacio, Ignacije, Ignjatije.
Ile de France, (Inf.) izg. Ilj-dö-Frans.
Illau, (D.) Ilava.
Illyrien, *n.* Ilirija, Ilirska (zemlja); —er, *m.* Ilir; —in, *f.* Ilirka; —isch, *adj.* ilirski.
Ilmen-See, *m.* Ilmensko jezero.
Imerete, *m.* Imeretinac.
Imeretien, *n.* (L.) Imeretija.
Imeretisch, *adj.* imeretinski.
Incoronaria, (Inf.) Krunarica.
Indianer, *n.* Indijanin, Indijanac; —in, *f.* Indijanka; —isch, *adj.* indijanski.
Indien, *n.* Indija; Ost —, Iztočna Indija; West —, Zapadna Indija.
Indus, *m.* (Fl.) Indo.
Ingermannland, *n.* (L.) Ingrija.
Ingrowitz, (D.) Imramov.
Inn, *m.* (Fl.) Enža, Ina.
Innocenz, Innocentius, *m.* Inocentio, Inocencij, Inocencije.
Inspruck, *n.* (St.) Inšpruk.
Ipek, (St.) Peć.
Ipolysagh, (D.) Šagi.
Ips, (Fl.) Ipuša.
Ipsus, Ipso.
Iran, (L.) Iran.
Irenäus, *m.* Irenej, Ireneo.
Irene, *f.* Jerina.
Irkutsk, *n.* (St.) Irkutsk(o); aus —, irkutski.
Irland, *n.* (L.) Irska (zemlja).
Irländer, *m.* Irac; —in, *f.* Irkinja; —isch, *adj.* irski.
Irokese, *m.* Irokez.
Isaak, *m.* Izak.
Isabelle, *f.* Izabela.
Isaurien, (L.) Isavrija.
Ischnitz, *f.* (Fl.) Sotča.
Iser, *f.* (Fl.) Izera.
Isidor, *m.* Izidor.
Island, *n.* (Inf.) Islandija.
Isländer, *m.* Islandez; —in, *f.* Islandezka, Islandezkinja; —isch, *adj.* islandezki.
Ismail, *n.* (St.) Izmail.
Isola, (D.) Izla.
Isola di Mezzo, *f.* (Inf.) Lopud.
Isonzo, (Fl.) Soča; —gebiet, Posočje.
Ispahan, *n.* (St) Ispahan; aus —, ispahanski.
Istrien, *n.* Istra; —ianer, *m.* Istranin; —in, *f.* Istranka; —ianisch, *adj.* istranski.
Italien, *n.* Italija, Talija; —er, *m.* Talijan, Lacmanin; —in, *f.* Talijanka, Lacmanka; —isch, *adj.* talijanski, lacmanski.

J. (J.)

Jablanitz, (D.) Jablonica.
Jablunkau, (St.) Jablunkov.
Jacob, *m.* Jakov.

Digitized by Google

Jacöbchen, *n.* Jakša, Jaša, Jašo.
Jacobea, Jacobine, *f.* Jakovica, Jakobina.
Jägering, (D.) Gabernik.
Jägerndorf, (St.) Karnov, Krnjov.
Jahring, (D.) Jarenina.
Jaispitz, (D.) Jevišovice.
Jakobswalde, (D.) Kollarna.
Jakute, *m.* Jakut.
Jakutsk, (St.) Jakutsk.
Jamaika, *f.* (Inſ.) Jamaika.
Jamaika- (in Zuſ.) jamajski.
James, ſ. Jacob.
Jamnitz, (D. in Kroat.) Jamnica; (in Mähren), Jemnice.
Janina, *f.* (St.) Janina; aus —, janinski.
Januar, Januarius, *m.* Januario, Jenko.
Japan, (L.) Žapan; aus —, žapanski; —er, *m.* Žapanac.
Jarmeritz, (St.) Jaroměrice.
Jaroslaw, (St.) Jaroslav; —er, *adj.* ja-
Jaska, (D.) Jastrebarsko. [roslavski.
Jaslowitz, (D.) Jaroslavice.
Jaſſy, *n.* Jaš; Einer von —, Jašanin; Eine von —, Jaškinja; zu — gehörig, [jaški.
Jauchen, (D.) Ihan.
Jauenſtein, (D.) Podjuno.
Jauer, (St.) Javor.
Jauerburg, (D.) Javornik.
Jauerling, (B.) Javornica.
Jauernik, (St.) Javornik.
Jaunthal, (D.) Junska dolina.
Java, *f.* (Inſ.) Java; —aner, *m.* Javanac; —aner, *adj.* javski.
Jeddo, *n.* (St.) Jedo.
Jena, *n.* Jena; zu — gehörig, jenski.
Jenikaleh, *n.* (St.) Jenikal; —liſch, *adj.* jenikalski.
Jeremias, *m* Jeremija.
Jericho, (St.) Jeriko.
Jerſey, (Inſ.) Jersey (*izg.* Džersej).
Jeruſalem, *n.* (St.) Jerusolim, Jerusalim, Solim; Einer von —, Jerusolimac; Eine von —, Jerusolimka; zu — gehörig, jerusolimski, solimski.
Jeſaias, *m.* Izaija.
Jeßenitz, (D.) Jesenica.
Jeßnitz, (D.) Jesnica.
Jeſus, *m.* Isus.
Jeſus Chriſtus, *m.* Isukrst.
Jetzelfluß, *m.* Jesna rěka.
Joachim, *m.* Aćim, Jaćim. [mov.
Joachimsthal, (D.) Joakimov dol, Jahi-
Jodocus, Joſt, Jobſt, *m.* Jodok.
Johann, *m.* Ivan, Jovan.
Johanna, *f.* Ivana, Ivanica.
Johnsdorf, (D.) Janovice.
Joinville, (L.) Joinville (*izg.* Žoenvilj).
Jokö, (D.) Dobravoda.
Jonas, *m.* Jona.
Jonathan, *m.* Jonatan.
Jonien, *n.* (Inſ.) Jonija; —er, *m.* Jonjanin, Jonac; —iſch, *adj.* jonski.
Jordan, *m.* (Fl.) Jordan; aus dem —, jordanski. [sipac).
Joſeph, *m.* Josip (*fam.* Joso, Joško, Jo-
Joſepha, Joſephine, *f.* Josipica.
Joſephſtadt, (St.) Josefov, Ples.
Joſephsthal, *n.* (St.) Munjava; Einer von —, Munjavac; Eine von —, Munjavka; zu — gehörig, munjavski.
Joſias, *m.* Josia.
Joslowitz, (D.) Jaroslavice.
Joß, (D.) Jasov.
Joſua, *m.* Josua.
Judäa, *n.* Judea, Židovska (zemlja).
Judas, *m.* Juda. [Evrein.
Jude, *m.* Žid, Židov, Evrej, Juda, Žudia,
Jüdiſch, *adv.* židovski, evrejski, žudinski, evreinski.
Judithe, *f.* Judita.
Julian, *m.* Julijan.
Julianchen, Julchen, *n.* Julika.
Juliane, *f.* Juliana, Ljuboslava, Ljubica.
Jülich, *n.* (L.) Julih; —er, *adj.* juliški.
Julie, *f.* Julia.
Juliette, *f.* Julika.
Julius, *m.* Julij, Julio, Julije.
Jung-Bunzlau, *n.* (St.) Mlada Boleslava.
Juno, *f.* Junona.
Jupiter, *m.* Jupiter, Jove.
Jura, *m.* (Geb.) Jura.
Jura- (in Zuſ.) jurski.
Juſt, Juſtus, *m.* Justo.
Juſtine, *f.* Justina. [Upravda.
Juſtinian, Juſtinianus, *m.* Justinian,
Juſtinus, *m.* Justin.
Jüterbogk, (St.) Vutrebog.
Jütland, *n.* (L.) Jutlandija; —länder, *m.* Jutlandez; —ländiſch, *adj.* jutlandezki.
Juvanzen, (D.) Juvanci.

K.

Kaaden, (St.) Kadanj.
Kabyle, *m.* Kabil, Kabio.
Kabylien, *n.* (L.) Kabilija.
Kaffa, (St.) Kafa.
Kaffern, *pl.* Kafri.
Kaffernland, *n.* Kafrija. [gore.
Kahlenberg, *m.* (Geb.) Golet; Goletne
Kaier, (D.) Kovor.
Kaliſte, *f.* Kalista.
Kaliſtus, *m.* Kalisto.
Kalfandelen, (St.) Htetovo.
Kalmüke, *m.* Kalmik.
Kalotſcha, (St.) Koloča.
Kaltenbrunn, (D.) Fužina; ſ. Hidegkut.
Kaltenfeld, (D.) Studeno; Mrzlo polje.
Kaluga, (St.) Kaluga; aus —, kaluški.
Kamtſchadale, *m.* Kamčadal; —lin, *f.* Kamčadalka. [kamčatski.
Kamtſchatka, (L.) Kamčatka; —iſch, *adj.*

Digitized by Google

Kanaan, *n.* (L.) Kanaan; —niter, *m.* Kananäisch, *adj.* kananejski. [nanejac.
Kanarische Inseln, *pl.* Kanarski otoci.
Kanischa, (St.) Kaniža.
Kanker, (Fl.) Kokra. [tonski.
Kanton, (St.) Kanton; —er, *adj.* kan-
Kapel, (D.) Kapla.
Kapos, (D.) Kapušani.
Karamanien, *n.* (L.) Karamanija; —nisch, *adj.* karamanski.
Karavanken, Karavanke, Grintovci.
Karelien, *n.* (L.) Karelija; —lisch, *adj.* Karfreidt, (D.) Koborid. [karelski.
Karisches Meer, *n.* Karsko more.
Karl, *m.* Karlo, Dragutin.
Karlchen, *n.* Karlica, Karlić.
Karlowitz, s. Carlowiz. [karlovarski.
Karlsbad, *n.* (D.) Karlovi vari; —er, *adj.*
Karlsburg, (St.) Erdeljski Biograd.
Karlsruhe, (St.) Karlsruha.
Karlstadt, *n.* Karlovac (gornji); —städter, *m.* Karlovčanin; —in, *f.* Karlovkinja; —städter, *adj.* karlovački.
Karlstein, (Burg), Karlov Tejn.
Karnburg, (D.) Kerneki grad.
Karner-Wellach, (D.) Bela.
Karnische Alpen, *pl.* Kranjske planine.
Kärnthen, *n.* (L.) Koruška (zemlja); —thner, *m.* Korušac; —in, *f.* Koruška, Koruškinja; —thnerisch, *adj.* koruški.
Karoline, *f.* Karolina, Dragoila.
Karpathen, *pl.* (Geb.) Tatre; — thisch, *adj.*
Karpfen, (St.) Krupina. [tatranski.
Karst, *m.* (Geb.) Kras; —ner, *m.* Kra-
Karthago usw. s. Carthago. [ševac.
Kasan, (St.) Kazan; —er, *adj.* kazanski.
Kaschau, *n.* (St.) Košice; —er, *m.* Košičanin; —in, *f.* Košičkinja; —er, *adj.*
Kaschemir, *n.* (L.) Kašemir. [košički.
Kasimir, *m.* Kazimir.
Kaspar, *m.* Gašpar.
Kaspisch, s. Caspisch.
Kassel, (St.) Kasela; —er, *adj.* kaseoski.
Kätzmark, (St.) Kežmarak.
Kastrein, (D.) Kostrivnica.
Katharine, *f.* Katarina (*fam.* Kata, Kate).
Käthe, *f.* Käthchen, *n.* Katica, Katičica,
Katscher, (D.) Ketra. [Katinka.
Kattegat, *n.* (Meerenge), Kategat.
Katzenstein, (Schloß), Mačkov kamen.
Kaukasien, *n.* (L.) Kavkazija; —sisch, *adj.* kavkazki.
Kaukasus, *m.* (Geb.) Kavkaz. [tenski.
Kempten, (St.) Kemptena; von —, kemp-
Kent, (St.) Kenta.
Kernbdrf, (D.) Mlaka.
Kerschbach, (D.) Črešnjevac; Črešnjevci.
Kerschdorf, Kerschstetten, (D.) Črešnjice.
Kertsch, (St.) Kerč, Krč; —er, *adj.* kerčki, krčki.
Khorasan, (L.) Horazan.
Kiachta, (St.) Kijahta.
Kiel, (St.) Kil; —er, *adj.* kilski.
Kiew, (St.) Kijev; —er, *m.* Kijevljanin; —in, *f.* Kijevljanka; —er, *adj.* kijev-
Kirchdorf, (D.) Cirkovska vas. [ski.
Kirchdrauf, (St.) Šipuško Podgradje.
Kirchenstaat, *m.* Papinska država.
Kirgise, *m.* Kirgiz; —sisch, *adj.* kirgizki.
Kirnitsch, *f.* (Fl.) Krnica.
Kjuprija, Küjüprüli, (St.) Velez.
Kladrau, (D.) Kladrubi.
Klagenfurt, *n.* (St.) Celovac; —er, *m.* Celovčanin; —in, *f.* Celovkinja; —er, Klattau, (St.) Klatovi. [celovački.
Klausenburg, (St.) Kolož(var).
Kleinasien, *n.* (L.) Mala Azija.
Klein-Schlatten, (D.) Zlatna.
Kleinstal, (Burg), Mala Skala.
Klenau, (D.) Klenovo.
Kletschach, (D.) Klečani.
Klindorf, (D.) Klinja vas.
Klingenberg, (St.) Zvikov.
Klosterbruck, (D.) Luka.
Klostergrab, (D.) Grobka.
Klösterle, (D.) Klašteri.
Knieseu, (St.) Gnezdo.
Koblenz, s. Coblenz.
Koflern, (D.) Kovlerji, Skalovje.
Kofelburg, (St.) Kokelov.
Kolberg, (St.) Kolobreg.
Köln, s. Cöln.
Komarau, (D.) Komarov.
Komorn, *n.* (St.) Komoran; —er, *m.* Komoranin; —in, *f.* Komorankа; —er, *adj.* komoranski.
Komotau, (St.) Homutov.
Königingrätz, (St.) Kraljičin Gradac.
Königinhof, (D.) Kraljičini dvori; —er, *adj.* kraljičino-dvorski.
Königsaal, (St.) Zbraslav.
Königeberg, *n.* (St.) (Pruski-)Kraljevac; (in Ungarn), Nova Banja; (in Böhmen), Kraljeva gora; (in Schlesien), Klinkovice; —er, *m.* Kraljevčanin; —in, *f.* Kraljevkinja; —er, *adj.* kra-
Königseck, (St.) Kumžak. [ljevački.
Königegrätz, s. Königingrätz.
Königehofen, (St.) Kraljev dvor; aus —, kraljo-dvorski.
Königehuld, (D.) Losovac.
Königewart, (D.) Kunžvart. [nice.
Konitz, (St.) Hojnice; (in Mähren), Ko-
Konrad, Kunz, Kurt, *m.* Konrad.
Konstadt, (St.) Volčin.
Kopenhagen, *n.* (St.) Kodanj; Einer von —, Kodanjin; Eine von —, Kodanjka; zu — gehörig, kodanjski.
Koprein, (D.) Koprivnik.
Koprein, *n.* (St.) Koprivnica; —er, *m.* Koprivničanin; —in, *f.* Koprivničkinja; —er, *adj.* koprivnički.
Kopte, *m.* Kopta.
Koptisch, *adj.* koptički.
Koralpe, (B.) Golovac.
Korbavien, *n.* (St.) Krbava.

Digitized by Google

Korea, (L.) Koreja; ein Einwohner von —, Korejac; —isch, *adj.* korejski.
Korinth, s. Corinth.
Körlin, (St. Korlin.
Kornhaus, (D.) Mšec.
Kosel, (St.) Kozle.
Köslin, (St.) Kozlin.
Koslow, (St) Kozlov.
Kosten, (D) Koščani.
Kostreinitz, (D.) Kostrevnica.
Köstritz, (D.) Kostrice.
Köthen, (St.) Kotena; aus —, kotenski.
Kötsch, (D.) Hojčje.
Kötschach, (D.) Kotoče; Kočani.
Kottbus, (St.) Hotjebuzi; Kotvica.
Krain, n. (L.) Kranjska (semlja); —er, m. Kranjac; —isch, *adj.* kranjski; — *adv.* kranjski, po kranjski, na kranjsku.
Krajowa, (St.) Kraljevo.
Krakau, n. (St.) Krakov; —er, m. Krakovljanin; —in, *f.* Krakovkinja; —er, *adj.* krakovski.
Kranichsfeld, (Schloß), Kračje, Račje.
Krapfenfeld, (D.) Duga vas.
Krapffeld, n. (D.) Grobničko polje.
Krapping, (D.) Krapje.
Krappitz, (D.) Krapkovice.
Kraupen, (D.) Krupka.
Krautberg, (D.) Krumperk.
Kraxen, (D.) Krošnja.
Kremé, (St.) Kremža.
Kremsier, (D.) Kroměříž; —, *adj.* kroměrižki.
Kreta, (Insl.) Kreta.
Kretenser, m. Krećanin; —in, *f.* Krećanka; —isch, *adj.* kretski.
Kreuz, (St.) Križevac, Križevci; (D.) Križ; —er, m. Križevčanin; —, *adj.* križevački.
Kreuzen, (D.) Križi.
Kreuzenach, (St.) Krucenak.
Kriegern, (D.) Krije.
Krim, *f.* (L.) Krm, Krim; —isch, *adj.* krmski, krimski.
Kroat, m. Hrvat; —in, *f.* Hrvatica.
Kroatien, n. (L.) Hrvatska (semlja); —isch, *adj.* hrvatski.
Kröben, (St.) Krobin.
Kroisenbach, (D.) Rakovnik.
Kronau, (D.) Kranjska gora.
Kronstadt, (St. in Rußland), Kronštat; —städter, *adj.* kronštatski.
Kronstadt, (St. in Siebenbürgen), Brašova; —städter, *adj.* brašovski.
Krumau, (St.) Krumlov.
Kuban, m. (Fl.) Kuban; vom, am —, kubanski.
Kuhalpe, (B.) Kravnica.
Kukullo, s. Kokelburg.
Kulm, n. (St.) Hlum (Hum); (in Preuß.) Humno; —er, *adj.* humski.
Kulmsen, (St.) Helmža (Humža).
Kulmberg, (D.) Hum.
Kulpa, *f.* (Fl.) Kupa; zur — gehörig, Kulpagebiet, n. Pokupje; ein Bewohner des —es, Pokupac; eine Bewohnerin des —es, Pokupka; zum — gehörig, pokupski.
Kummern, (D.) Komorani.
Kummersberg, (D.) Slamjak.
Kunewalde, (D.) Kumut.
Kunigunde, *f.* Kunigunda.
Kunitzburg, (Burg), Kunice.
Kupferberg, (D.) Mědac.
Kupferfluß, m. (Fl.) Mědna rěka.
Kurbe, m. Kurd.
Kurile, m. Kuriljac; —isch, *adj.* kuriljski.
Kurland, n. (L.) Kurlandija; —länder, m. Kurlandez; —in, *f.* Kurlandezkinja; —ländisch, *adj.* kurlandezki.
Kursk, n. (St.) Kursk; aus —, kurski.
Kuttenplan, (D.) Hodova plana.
Küstenland, n. Primorje.
Küstrin, n. (St.) Kustrin; —er, *adj.* kustrinski.
Kuttenberg, (D.) Kutna gora; er, *adj.* kutnogorski.
Kurhafen, n. (St.) Kushafen.

L.

Laa, (D.) Lava.
Laafeld, (D.) Poterna.
Laak, (D.) Luka.
Laas, (D.) Lože.
Laatz, (St.) Ledec.
Lacedämonien, n. (L.) Lacedemon, Lakedemon, Sparta; —er, m. Lacedemonjanin, Lacedemonac; Lakedemonac; —in, *f.* Lacedemonka; —isch, *adj.* lakonski, lacedemonski, lakedemonski; *adv.* lakonski; lacedemonski, po lakonski, na lacedemonsku.
Lack, (D.) Luka.
Ladoga-See, m. Ladoga, Ladožko jezero.
Ladronen, *pl.* (Insl.) Ladronska ostrva.
Lago Maggiore, n. (See), Veliko jezero, Lago madžore; Lago di Como, Komsko jezero; Lago die Garda, Gardsko jezero.
Lagosta, (Insel), Lastovo.
Lahn, *f.* (Fl.) Lana.
Lahor, (St.) Lahor; aus —, lahorski.
Laibach, n. (St.) Ljubljana; —er, m. Ljubljanac; —in, *f.* Ljubljanka; —er, *adj.* ljubljanski.
La Manche, *f.* La Manš (Rukav); Canal de la Manche, rukavski prolěv.
Landsberg, (Burg), Četrtak; zu —, pod Četrtkom; (St. in Schles.) Gorov.
Landskron, (Burg), Vanjskigrad.
Landstraß, (D.) Kostajnovica (Kostanjevica).
Langendorf, (D.) Duga vas.
Langenlois, (D.) Duga Luža.
Langenthon, (D.) Smuka.

Digitized by Google

Längſee, (See), Šentjursko jezerce.
Languedoc, (L.) Langedok; aus —, langedočki.
Lappe, *m.* Lopar; in, *f* Loparka.
Lappland, *n.* Laponija; —länder, ſ. Lappe; —ländiſch, *adj.* laponski.
Laſerbach, (D.) Loški potok.
Laßnitz, *f.* (Fl.) Lužnica.
Lateiner, Latinin; —, *pl.* Latini; —niſch, *adj.* latinski, (djački).
Latſchach, (D.) Lučani.
Lauban, (St.) Ljubno.
Laufen, (St.) Ljubno.
Laura, *f.* Laura, Lavra.
Laurentia, *f.* Lovrěnica.
Laurentius, Lorenz, *m.* Lovrěnac (*fam.* Lovro, Lovre, Lovrić).
Lauſanne, (St.) Lozana; —er, *adj.* lo-
Lauſitz, (St.) Lužik. [zanski.
Lauſitz, *f.* (L.) Lužica; —er, *m.* Lužičanin; —in, *f.* Lužičkinja; zur Lauſitz gehörig, lužički.
Lavant, (Fl.) Lobota; —terthal, *n.* Labudska dolina.
Lazarus, *m.* Lazar (*fam.* Lazo, Laze).
Lazzaretto, (D.) Rižana.
Leander, *m.* Leandro.
Lech, (Fl.) Leh.
Lechfeld, *n.* (Ebene), Leškopolje.
Leeds, (St.) Leeds (*izg.* Lids),
Leibitz, (St.) Lubica.
Leibnitz, (D.) Lipnica; —erſeb, Lipničko
Leiceſter, (St.) Lester. [polje.
Leiden, ſ. Leyden.
Leine, *f.* (Fl.) Lejna.
Leipnik, (St.) Lipnik; aus —, lipnički.
Leipzig, *n.* (St.) Lipsko, Lipiska; —er, *m.* Lipštanin; —in, *f.* Lipskinja; — er. *adj.* lipski.
Leisnig, (St.) Lesnik.
Leitha, *f.* (Fl.) Litava.
Leithagebirge, *n.* Litavsko gore.
Leitmeritz, (St.) Litoměrice; —er, *adj.* litoměrički.
Leitomiſchel, (St.) Litomišlja.
Leitſchach, (D.) Luča; —er, *adj.* lučki.
Lemberg, *n.* (St.) Lavov; —er, *m.* Lavovljanin; —in, *f.* Lavovkinja; —er, *adj.* lavovski.
Lena, *f.* (Fl.) Lena; aus der —, lenski.
Lene, *f.* Lenchen, *n.* Jela, Jele, Jelica.
Lengenfeld, (D.) Dovje.
Leo, *m.* Lav.
Leoben, (D.) Ljubno; aus —, ljubnanski.
Leobſchütz, (St.) Glubčice.
Leonhard, *m.* Leonardo.
Leonore, ſ. Eleonore.
Leopold, *m.* Lavoslav, Leopoldo (*fam.* Poldo, Polde, Poldić). [Polda).
Leopoldine, *f.* Leopoldina (*fam.* Polčika,
Leopoldskirchen, (D.) Lipalja vas.
Leopoldſtadt, (Fleck) Leopoldov.
Leſch, (D.) Lišna.
Lesghier, *m.* Lezgijanac.
Lesghiſch, *adj.* lezgijski.
Lesghiſtan, (L.) Lezgistan.
Leſina, *f.* (Inſ.) Hvar; Einer von —, Hvaranin; Eine von —, Hvarkinja; zu — gehörig, hvarski.
Lette, *m.* Lotiš, Latiš; —tiſch, *adj.* lotiški, latiški
Leutomyſchl, (St.) Litomišlja.
Leutſchau, (St.) Levoča. [istočni.
Levante, *f.* Natolija; Iztok; —tiniſch, *adj.*
Leyden, (St.) Lajden; —er, *adj.* lajdenski.
Lewenz, (D.) Levice. [denski.
Libanon, *m.* (Berg), Libanon; von —, libanonski.
Libau, (St.) Libava; —er, *m.* Libavljanin; —in, *f.* Libavljanka; —er, *adj.* libavski. [bijski.
Libyen, *n.* (L.) Libija; —niſch, *adj.* li-
Licca, *f.* Lika; —ner, *m.* Ličanin; —in, *f.* Ličanka; —ner, *adj.* lički.
Lichtenbach, (D.) Světli potok.
Lichtenburg, (Burg), Lihnica.
Lichtenegg, (D.) Podlehnik.
Lichtenſtadt, (St.) Groznjetin.
Lichtenſtein, (L.) Lihtenštajn.
Lichtenwald, (D.) Sevnica.
Liebau, (D.) Libina; (in Schleſ.) Libava.
Liebenau, (D.) Hodkovice.
Liebethen, (St.) Ljubštova.
Liefland, *n.* (L.) Livonija; —länder, *m.* Livonac; —in, *f.* Livonka; —ländiſch, *adj.* livonski.
Liegnitz, *n.* (St.) Legnica; —er, *adj.*
Lieſing, (Fl.) Lěsnik. [legnički.
Ligiſt, (D.) Ljubgost.
Ligurer, *m.* Liguranin; —rien, *n.* (L.) Ligurija; —riſch, *adj.* ligurski.
Lille, (St.) Lilj.
Limbach, (D.) Lendava.
Lindau, (St.) Lindov.
Linden, (D.) Lipa.
Linz, (St.) Linac, (*gen.* Linca); —er, *adj.* linački.
Liparíſche Inſeln, Liparski otoci.
Lipezk, (St.) Lipec, Lipac.
Lippe, (L.) Lipa.
Liptau, (D.) Liptov.
Liptſch, (D.) Lupča.
Liſchau, (D.) Lisov.
Liſer, (Fl.) Jezera.
Liſette, ſ. Eliſabeth.
Liſignano, (D.) Ližnjan, Lužnjan.
Liſſa, (Inſ.) Vis; Einer von —, Višanin; Eine von —, Viškinja; zu — gehörig, viški.
Liſſa, (St.) Lešno.
Liſſabon, *n.* (St.) Lisbona; Einer von —, Lisbonjanin; Eine von —, Lisbonka; zu — gehörig, lisbonski.
Lithauen, *n.* (L.) Litva; —er, *m.* Litvanin; —in, *f.* Litvanka; —niſch, *adj.* litavski.

Digitized by Google

Litschau, (D.) Ličov.
Littai, (D.) Litlja.
Littau, (St.) Litovlje.
Littorale, *n.* (L.) Primorje; aus dem —, primorski; ein Bewohner des —, Pri-
Livadien, *n.* (L.) Livadija. [morac.
Liverpool, *n.* (St.) Liverpul; —er, *adj.* liverpulski.
Livland, *f.* Liefland.
Livno, (St.) Hlěvno.
Livorno, *n.* (St.) Livorna; Einer von —, Livornjanin; Eine von —, Livoranka; zu — gehörig, livoranski.
Liborius, *m.* Liborij, Liborio, Liborije.
Livius, *m.* Livij, Livio, Livije.
Löbau, (St.) Ljubica.
Lobming, (D.) Lomnica.
Lobsentz, (D.) Lobženica.
Locarner See, *m.* Lokaransko jezero.
Lockenhaus, (D.) Livka.
Lodomerien, (L.) Vladimirija.
Lohe, (Fl.) Sleza.
Loibach, (D.) Libuče.
Loibl, *m.* (Berg), Ljubalj.
Loire, *f.* (Fl.) Loara.
Lokris, *n.* (Fl.) Lokrida.
Lombarde, *m.* Lombardez; —in, *f.* Lombardkinja, Lumbardezkinja. [dija.
Lombardei, *f.* (L.) Lombardija, Lumbar-
Lombardisch, *adj.* lombardezki, lumbardezki.
London, *n.* London; —er, *m.* Londonjanin; —in, *f.* Londonkinja; —er, *adj.* londonski.
Longobarde, *m.* Longobardac; —n, *pl.* Longobardi; —disch, *adj.* longobard-
Lonzano, (D.) Lončan. [ski.
Loppeinbach, (D.) Lipan.
Lorenz, *f.* Laurentius. [retanski.
Loretto, (St.) Loreto; —taner, *adj.* lo-
Loschitz, (D.) Loštice.
Loslau, (D.) Vladislav.
Lossonz, (St.) Lučenac.
Lothar, *m.* Lotar.
Lothringen, *n.* Lorena, Lotaringija; —er, *m.* Lorenjanin, Lotarinžanin; —in, *f.* Lotarinkinja; —gisch, *adj.* lorenski,
Lotte, *f.* Lottchen, *n.* Lotika. [lotarinski.
Lötzen, (St.) Lučani.
Louise, *f.* Ljudevita, Ludovika.
Louisiana, *f.* (L.) Lujziana.
Löwen, (St.) Luvena, Löven.
Löwenberg, (St.) Lavov (sležki).
Lübeck, *n.* Bukovac, Lubek; —er, *adj.* bukovački, lubečki.
Lüben, (St.) Libanj.
Lublau, (St.) Ljubovna. [linski.
Lublin, *n.* (St.) Ljublin; —er, *adj.* ljub-
Lucanus, *m.* Lukan.
Lucas, *m.* Luka.
Lucca, (L.) Luka; Einer von —, Lučanin, Lukanac; Eine von —, Lučankinja; zu — gehörig, lučki.
Lucenigo, (D.) Lučnik.
Lucern, *f.* Luzern.
Lüchow, (D.) Lugi.
Lucia, *f.* Lucija (*fam.* Luce, Luca).
Lucian, *m.* Lucijan.
Lucius, *m.* Lucij, Lucio, Lucije.
Lucretia, *f.* Lukrecija.
Ludchen, *n.* Vitica.
Lubitz, (St.) Žutica.
Ludmilla, *f.* Ljudmila.
Ludolf, *m.* Ludolfo.
Ludowika, *f.* Louise. [Luje).
Ludwig, *m.* Ljudevit, Ludovik (*fam.* Lujo,
Lueg, (D.) Pred-jamom.
Luganer See, *m.* Lugansko jezero.
Luggau, (D.) Lukav.
Lugos, (St.) Lugoš.
Lukaufzen, (D.) Lukavac.
Lundenburg, (St.) Bretislav.
Lüneburg, (St.) Lineburga, Glin.
Luneville, (St.) Luneville (*izg.* Lünvilj).
Lurnfeld, (D.) Turje.
Luschnitz, (Fl.) Lužnica.
Lusitanien, *n.* Luzitanija; —er, *m.* Luzitanin, Luzitanac; —in, *f.* Luzitanka; —nisch, *adj.* luzitanski.
Lussevera, (D.) Podbrda (Na brdi).
Lussin grande, Lošinj veliki; — piccolo, Lošinj mali; Einer von —, (Veliko- i. Malo-)Lošinjanin; Eine von —, Lošinjka; zu — gehörig, lošinjski.
Lustthal, (D.) Dol.
Luttenberg, (D.) Ludbrěg, Lotmerk.
Lüttich, (St.) Lutih; —er, *adj.* lutiški.
Luxemburg, *n.* (L.) Luksemburg.
Luzern, (St.) Lucerna; —er, *adj.* lucer-
Lycurg, *m.* Likurgo. [nanski.
Lydia, *f.* Lidija. [ski.
Lydien, *n.* (L.) Lidija; —isch, *adj.* lidij-
Lyon, *n.* (St.) Lion; —er, *m.* Lionez, Lionac; —er, *adj.* lionski.

M.

Mäander, *m.* (Fl.) Meandar. [možki.
Maas, *f.* (Fl.) Moza; zur — gehörig, Maastricht, (St.) Mastriht.
Macarius, *m.* Blažen, Makarij, Makario, Makarije, Makarija.
Macedonien, *n.* (L.) Maćedonija, Makedonija; —er, *m.* Maćedonjanin, Maćedonac; —in, *f.* Maćedonka; —isch, *adj.* maćedonski. [vanski ban.
Machovien, *n.* Maćva; Ban von —, mać-
Madagaskar, (Inf.) Madagaskar; von —, madagaskarski.
Madeira, (Inf.) Madeira.
Madonna del Monte, (D.) Stara gora.
Madrid, *n.* (St.) Madrid; —er, *m.* Madridjanin; —in, *f.* Madridkinja; —er, *adj.* madridski.

Digitized by Google

Magdalene, *f.* Mandaléna (*fam.* Manda, Mande, Mandica).
Magdeburg, (St) Dévin; —er, *adj.* dé[vinski.
Magelhaens Straße, *f.* Magelanov prolèv.
Magenegg, (D.) Medgorak.
Maglern, (D.) Medgorje.
Magnus, *m.* Veljko; Magno.
Magyar, *m.* Magjar, Madžar.
Magyarenland, *n.* Magjarska, Madžarska.
Magyarenthum, *n.* madžarstvo.
Magyarismus, *m.* madžaršina.
Magyarisch, *adj.* magjarski, madžarski.
Magyarisiren, *v. a.* madžariti, pomadžariti.
Mähren, *n.* Moravija; —er, *m.* Moravljanin, Moravac; —in, *f.* Moravkinja; —risch, *adj.* moravski.
Mährisch-Neustadt, (D.) Unčov.
Mährisch-Ostrau, (D.) Moravska Ostrava.
Mährisch-Trübau, (St.) Moravska Trebova.
Mailand, *n.* Milan; —länder, *m.* Milanac, Milanez; —in, *f.* Milankinja; —länder, *adj.* milanski.
Main, *m.* Men; zum — gehörig, menski; Frankfurt am —, Menski Frankofurat i. Frankfurt.
Mainz, *n.* (St.) Moguncija, Majnc; —er, *m.* Moguncanin; —in, *f.* Moguntkinja; —er, *adj.* moguntski.
Majorka, (Inf.) Majorka.
Makarius, *s.* Macarius.
Malachias, *m.* Malakija. [laški.
Malaga, (St.) Malaga; von, aus —, ma-
Malaie, *m.* Malajac; —isch, *adj.* malajski.
Mälar-See, *m.* Melarsko jezero.
Malborghet, (D.) Naberjet.
Mälgern, (D.) Mala gora.
Malta, (Inf.) Malta; —teser, *m.* Maltez; —in, *f.* Maltezkinja; —teser, *adj.* mal-
Maltsch, *f.* (Fl.) Malša. [tezki.
Mameluke, *m.* Mameluk.
Manasse, *m.* Manasij. [mančestarski.
Manchester, *n.* (St.) Mančestar; aus —,
Mandschure, *m.* Mandžur.
Mandschurei, *f.* (L.) Mandžurija.
Mandschurisch, *adj.* mandžurski.
Mangert, (B.) Babji zub.
Manheim, *n.* (St.) Manhajma; —er, *m.* Manhajmovac; —er, *adj.* manhajmski.
Manneburg, (D.) Menges.
Mantua, *n.* Mantova; —ner, *m.* Mantovanac, Mantovljanin; —ner, *adj.* mantovanski. [maratonski.
Marathon, *n.* (Feld), Maraton; von —,
Marburg, (D.) Maribor, Marburg; —er,
Marcell, *m.* Marcelo. [mariborski.
Marcelline, *f.* Marcelina.
March(fluß), *m.* Morava.
Marchfeld, *n.* Moravsko polje.
Marcus, *m.* Marko.
Marein, (D.) Šmarje.
Margarethe, *f.* Margareta, Margita.
Maria-Elend, (D.) Podgorana.
Maria-Gail, (D.) Sv. Maria na Zili.
Maria-Hilf, (D.) Sv. Maria u Pušćavi.
Maria-Kulm, (D.) Hum.
Maria-Rast, (D.) Rušena.
Maria-Saal, (D.) Gospa (sveta).
Maria-Schnee, (D.) Nova crkva.
Maria-Thal, (D.) Dole.
Maria-Theresiopel, (St.) Subotica; Einer von —, Subotičanin; Eine von —, Subotičkinja; zu — gehörig, subotički.
Maria-Wörth, (D.) Sv. Maria (Otok).
Mariazell, (D.) Marijacelj.
Marie, *f.* Maria (*fam.* Maca, Mara, Mare).
Mariechen, *n.* Marica, Maričica. [plice).
Marienbad, (D.) Marianske laznje (to-
Marienwerder, (St.) Kvidin. [Markija.
Mark, *f.* (B.) Krajina; (in Preußen),
Märkisch, *adj.* markijski.
Markliffa, (D.) Lisa, Lisava.
Marmora-Meer, *n.* Marmorski zalèv, Bělo more.
Marne, (Fl.) Marna.
Marocco, (L.) Marok; —caner, *n.* Maročanin, Marokanac; —in, *f.* Marokanka; —canisch, *adj.* marokanski.
Maros, Marosch, *m.* (Fl.) Moriš; aus dem —, moriški.
Maros-Vasarhely, (St.) Moriški Novi trg.
Marquesas-Inseln, *pl.* Markezka ostrva.
Marš, *m.* Davor, Marte.
Marseille, *n.* Marsilja; Einer von —, Marsiljanin; Eine von —, *f.* Marsiljanka; —er, *adj.* marsiljski.
Marsgebirge, *n.* Ždrèbeće gore.
Martenebach, (D.) Martinjak.
Martha, *f.* Marta (*fam.* Martica).
Martin, Märten, *m.* Martin.
Martinique, (Inf.) Martinika.
Maschau, (St.) Mašćov.
Masovien, *n.* (L.) Mazovija; —visch, *adj.* mazovski.
Massachusets, (St.) Masačuset; aus —, masačusetski.
Mastricht, *n.* (St.) Mastriht; —er, *adj.* mastrihatski. [ski.
Masure, *m.* Mazur; —risch, *adj.* mazur-
Mathias, Mathis, *m.* Matija (*fam.* Mato, Mate, Mata, Matko, Matić).
Mathilde, *f.* Matilda.
Matthäus, Mathes, *m.* Mate.
Matzdorf, (St.) Matèjovce.
Matzelgebirge *n.* Makolske gore.
Mauchigna, (D.) Mavhina.
Mauerbach, (D.) More.
Maunitz, (D.) Unac.
Maure, *m.* Mavar.
Mauritanien, *n.* (L.) Mavritanija; —nisch, *adj.* mavritanski.
Mauritius, *m.* Mavricij, Mavricio, Mavricije (*fam.* Mavro).
Maurus, *m.* Mavar.
Marentia, *f.* Maksencija.
Marenz, *m.* Maksenac.

Digitized by Google

Maximilian, *m.* Maksimilian, Maksim, (*fam.* Makso, Makse). [Maksića).
Maximiliana, *f.* Maksimiliana (*fam.* Makse,
Mecca, *n.* Meka; —ner, *m.* Mekanac; —in, *f.* Mečanka; —ner, *adj.* mekanski.
Mecheln, (St.) Malin; von —, malinski.
Medien, *n.* Medija, Medija; —er, *m.* Medinjanin; —in, *f.* Medkinja; —isch, *adj.* medijski, midijski.
Medina, Medina; Einer von —, Medinjanin; Eine von —, *f.* Medinjkinja; zu — gehörig, medinski.
Medolino, (D.) Medolin.
Meißen, *n.* Mišanj; —ßner, *m.* Mišanjin; —in, Mišanjka; —ßner, *adj.* mišanjski.
Mekleuburg, (St.) Velegrad; —ger, *adj.* velegradski. [rinski.
Mekleuburg-Schwerin, (L.) Velegrad svè-
Mekleuburg-Strelitz, (L.) Velegrad stre-
Melada, (Inſ.) Molat. [lički.
Meleta, (Inſ.) Mlèt (otok od arkipelaga hrvatskoga); Einer von —, Mlètjanin; Eine von —, Mlètkinja; zu — gehörig, mlètski.
Melnik, (St.) Mèlnik; —er, *adj.* mèl-
Melos, Milos, (Inſ.) Milos. [nički.
Memel, *f.* (Fl.) Nèman.
Memel, (St.) Klajpeda, Memel. [ſiski.
Memphis, (St.) Memfis; aus —, mem-
Mendoza-Inſeln, *pl.* Mendezina ostrva.
Menhardsdorf, (St.) Vrbovo.
Merana, (D.) Morana.
Mercur, *m.* Merkur, Merkurij, Merkurije,
Merleinstrauth, (D.) Preska. [Merkurio.
Mernico, (D.) Mèrnik.
Merovàus, *m.* Merovej.
Merſeburg, (St.) Mezibor (Medjubor).
Meſeritſch, (St.) Medjurèčje (Mezirič).
Meſeritz, (St.) Medjurèčje.
Meſopotamien, (L.) Mesopotamija.
Metau, (Fl.) Metuja.
Metling, (St.) Metlika.
Metnitz, (D.) Mutnica.
Metz, (St.) Meca.
Meuſlewitz, (D.) Mislevice.
Mewe, (St.) Gnèv.
Mexiko, *n.* (L.) Mehika; —kaner, *m.* Mehikanac; —in, *f.* Mehikanka; —kaniſch, *adj.* mehikanski.
Mezzo, (Inſ.) Lopud; aus —, lopudski.
Michael, Michel, *m.* Mihajlo, Mihovio, Mihat, Mijat, *fam.* Mijo, Miho, Mišo).
Michaelsdorf, (St.) Straža.
Michaline, Mihajlica.
Michas, *m.* Mika.
Michau, (D.) Mohovo.
Michelchen, *n.* Miško.
Michelſtetten, (D.) Velesovo.
Midas, *m.* Mida.
Mies, Mießen, (D.) Srebro (Stribro).
Mietau, (St.) Mitava, Nitava.
Minchen, *n.* Mina, Minka.
Mincio, (Fl.) Minčio.
Minerva, *f.* Minerva.
Mingrele, *m.* Mingrelac.
Mingrelien, (L.) Mingrelija; —greliſch, *adj.* mingreoski.
Minkendorf, (D.) Mekine.
Minorca, *f.* (Inſ.) Minorka.
Minsk, (St.) Minsk(o); aus —, minski.
Miskolz, (St.) Miškovac; —er, *adj.* miškovački.
Miß, *f.* (Fl.) Možica.
Miß, (D.) Mužica.
Miſſiſipi, (Fl.) Misizipi.
Mißling, (D.) Mislinje; (Fl.) Mislinja,
Mißlitz, (D.) Miroslav. [Gradčica.
Mitau, (St.) Mitava; —er, *adj.* mitavski,
Mitſchigan-See, *m.* Mičigansko jezero.
Mittagskofel, (B.) Kepa.
Mittel-Aſien, *n.* Srednja Azija.
Mittelländiſches Meer, Mittelmeer, *n.* Sredozemno more.
Mittelwalde, (St.) Medjubor (Mezibor).
Mitterburg, *n.* (D.) Pazin, Pazen.
Mittervellach, (D.) Srednja Bèla.
Mitylène, (Inſ.) Metilin; —er, *adj.* me-
Moabiter, *m.* Moabit, Moavit. [tilinski.
Mocca, (St.) Moka.
Mocca- (in Zuſ.) mokanski.
Möchling, (D.) Moglice.
Mocka, (D.) Muka.
Modena, *n.* (L.) Modena; Einer von —, Modenjanin; Eine von —, Modenkinja; zu — gehörig, modenski.
Modern, (St.) Modra; aus —, modran-
Möderndorf, *n.* (D.) Modrinja ves. [ski.
Mödringer Alpen, *pl.* Modrinjske planine.
Moggio, (D.) Mužnica, Na Bèli.
Mohacz, (St.) Muhač; —er, *adj.* muhački.
Mohilew, (St.) Mogilev; aus —, mo-
Mohr, *m.* Mavar. [gilevski.
Mohrenland, *n.* Mavritanija.
Mohriſch, *adj.* mavarski.
Moiſtern, (D.) Moistrana.
Möſern, (D.) Mokrenice.
Mokritz, (D.) Mokrice.
Moldau, *f.* (Fl.) Vutava (Vltava).
Moldauer, *adj.* vutavski.
Moldau, *f.* (L.) Moldavija, Karabogdanska, Bogdanska (zemlja); —er, *m.* Moldavac, Karabogdanac; —in, *f.* Moldavkinja, Bogdanka, Karabogdanka; —iſch, *adj.* moldavski, bogdanski, karabogdanski.
Moldautein, (St.) Vltavski (Vutavski).
Möll, *f.* (Fl.) Gornja Bèla. [teju.
Molukiſche Inſeln, Moluci (*gen.* Molukah); Molučka ostrva.
Momorano, (D.) Mutvorun.
Mondellebott, (D.) Bačve.
Mondgebirge, *n.* Mèsečne gore.
Monfalcone, (D.) Tržič.

Digitized by Google

Mongole, *m.* Mongol; —lin, *f.* Mongolka; —lei, *f.* Mongolija; —lisch, *adj.* mongolski.
Monoßlo, (D.) Moslavina.
Monpaderno, (D.) Baderna.
Montblanc, *m.* (Berg), Monblan.
Monte, (D.) Šmarje; (Inſ.) Vrh.
Monte Canino, (B.) Čanina.
Monte maggiore, *n.* (Berg in Iſtrien), Učka; (in Görz) Golovac; (Ort im Venet.) Brezje.
Montenegro, *n.* (L.) Crnagora; —griner, *m.* Crnogorac; —in, *f.* Crnogorka, Crnogorkinja; —iſch, *adj.* crnogorski.
Monte terzo, (D.) Trēmun.
Montgomery, (St.) Mongomeri; aus —, mongomerski.
Montmorency, (St.) *izg.* Monmoransi.
Montona, (D.) Motovun, Matun.
Montpellier, (St.) *izg.* Monpelje.
Montpreis, (D.) Planinski trg, Planina.
Montreo, (D.) Montrelj.
Moos, (D.) Mlaka.
Moosburg, (D.) Blatni grad.
Mora, (Fl.) Moravica.
Morāutſch, (D.) Moravče.
Morchenſtern, (D.) Smržovka. [davski.
Mordwinen, *pl.* Mordva; —iſch, *adj.* mor-
Morea, *f.* (L.) Morea; Einer von —, Moreanin; Eine von —, *f.* Morejkinja, zu — gehörig, morejski.
Morgenland, *n.* Iztok.
Morgenländer, *m.* Iztočanin; —in, *f.* iztočkinja; —diſch, *adj.* iztočan.
Moritz, ſ. Mauritius.
Morlache, *m.* Vlah.
Mörtſchach, (D.) Moriče.
Moschienitz, (D.) Mošćenice.
Moſel, *f.* (Fl.) Mozela; —er, *adj.* mo-
Moſes, *m.* Mojsija (*fam.* Mujo). [zeljski.
Möſien, *n.* (L.) Mezija, Mizija; —iſch, *adj.* mezijski.
Moskau, *n.* (St.) Moskva; —er, *m.* Moskov, Moskvanin; —in, *f.* Moskvanka, Moskovka; —er, *adj.* moskovski.
Moskovit, *m.* Moskov, Moskovit; —in, *f.* Moskovka, Moskovkinja; — iſch, *adj.* moskovski.
Moslam, *m.* Musloman; —lemitiſch, *adj.*
Moſſotz, (D.) Mošovci. [muslomanski.
Möttling, (D.) Metlika.
Möttnig, (D.) Mutnik.
Mozambique, (Inſ.) Mozambik.
Mrauen, (D.) Morava.
Mügeln, (D.) Mogalin.
Muggia, (D.) Muje, Mile.
Müglitz, *f.* (Fl.) Mogionica.
Mühlenbach, (Szász-Sebes D.) Šebiša.
Mühlhauſen, (D.) Milevsko.
Mulde, (Fl.) Muljda.
Mülſen, (D.) Milčani.
München, *n.* Monakov; —er, *m.* Monakovac; —in, *f.* Monakovka; — er, *adj.* monakovski.
Münchengrätz, (St.) Mnihovo i. Monakovo gradište.
Münitz, (D) Mēnin.
Munkacs, (St.) Munkač.
Munkendorf, (D.) Krška vas.
Münſter, (St.) Monaster.
Mur, *f.* (Fl.) Mura; —gebiet, Pomurje.
Muregg, (D.) Čmurek. [medjumurski.
Murinſel, *f.* Medjumurje; aus der —,
Mürz, *f.* (Fl.) Murica.
Muſelman, ſ. Moslem.
Muſkau, (St.) Mužakov.
Mutlau, (D.) Muljava.
Muttersdorf, (D.) Mutětov.
Mutzſchen, (D.) Mučno. [zijski.
Myſien, *n.* (L.) Mizija; myſiſch, *adj.* mi-
Mzenſk, (St.) Macensko (Mcensk); ein Einwohner von —, Macenjanin.

N.

Nabeis, (Fl.) Nediža.
Namur, (St) Namjr.
Nancy, (St.) Nansi.
Nanette, *f.* Anica, Anka.
Nanking, (St.) Nankin; Einer v. —, Nankinjanin; Eine von —, Nankinkinja; zu — gehörig, nankinski.
Nantes, (St.) Nanti; von —, nantezki.
Narbonne, *f.* (St.) Narbona.
Narciſſus, *m.* Narkiz.
Narenta, *f.* (Fl. u. L.) Neretva; —tiner, *m.* Neretvanin; —in, *f.* Neretvanka; —tiniſch, *adj.* neretvanski.
Narona, *n.* (St) Norin; Einer von —, Norinjanin; Eine von —, Norinkinja; zu — gehörig, norinski.
Narwa, (St.) Narva; aus —, narvanski.
Naſchitz, (D.) Našice.
Naſſaberg, (D.) Nasavrhi. [sovski.
Naſſau, *n.* (L.) Nasova; —er, *adj.* na-
Naſſenfuß, (D.) Mokronog.
Natalie, *f.* Božena.
Natalis, *m.* Božo (*fam.* Božko).
Naumburg, (St.) Naumburga; —er, *adj.* naumburški. [plijski.
Nauplia, (St.) Navplija; aus —, nav-
Navarin, (St.) Navarin; —er, *adj.* navarinski. [varski.
Navarra, (L.) Navara; von, aus —, na-
Nazarāer, ſ. Nazarether.
Nazareth, *n.* (St.) Nazaret; —ener, *m.* Nazarećanin, Nazarenac; —in, *f.* Nazaretkinja, Nazarenka; —ener, *adj.* nazarenski.
Neapel, *n.* (L.) Napulj; —politaner, *m.* Napuljac; —in, *f.* Napuljka; —politaniſch, *adj.* napuljski. [karski.
Neckar, *m.* (Fl.) Nekar; aus dem —, ne-

Digitized by Google

Negau, (D.) Negova.
Neger, *m.* Negar; —in, *f.* Negrica.
Negerland, *n.* Negarska (zemlja).
Nehrung, *f.* Kurische —, Kurski poloj.
Neiße, (St.) Nisa; aus —, niški.
Neograd, (Burg), Novi grad; —er, *adj.* novogradski.
Nepal, (L.) Nepal; —er, *adj.* nepaoski.
Neptun, *m.* Neptun.
Nereus, *m.* Nerej.
Nertschinsk, (St.) Nerčinsk(o); aus —, nerčinski.
Nesselthal, Koprivnik.
Neshin, (St.) Něžin; aus —, něžinski.
Neßmely, (D.) Nesměl.
Nestor, *m.* Nestor.
Netze, (Fl.) Noteč.
Netzschkau, (D.) Nečekov.
Neuberg, (D.) Nova gora.
Neu-Betsche, (D.) Novi Bečej; —er, *adj.* novobečejski.
Neubritannien, *n.* (L.) Nova Britanija.
Neudegg, (D.) Mirna.
Neudorf, (St. in d. Zips), Nova vas.
Neuenburg, Neuschatel, (L.) Nevšatel.
Neuern, (D.) Nira.
Neufoundland, (Insl.) Newfoundland (*izg.* Njufaundlend); —länder, *m.* Njufaundlendez; —ländisch, *adj.* njufaundlendezki.
Neufriesach, (D.) Laze.
Neuschatel, (L.) Nevšatel.
Neugebein, (D.) Nova Kdinja.
Neugradiska, (St.) Nova Gradiška.
Neuguinea, (Insl.) Nova Gvineja.
Neuhampshire, (L.) Newhampshire (*izg.* Njuhempšir).
Neuhaus, (St. in Böhmen) Jindrihov Gradac.
Neuhaus, (D.) Dobrinja, Dobrnske toplice.
Neuhäusel, (D.) Novi zamki.
Neuhof, (D.) Novi dvori.
Neuholland, (Insl.) Nova Olandija.
Neuhurkenthal, (D.) Hurka (Gorka).
Neukirch, (D.) Jazonca.
Neul, (Fl.) Nevlica; (D.) Nevlje.
Neumarktl, (D.) Tržič.
Neuming, (D.) Noven.
Neuring, (D.) Mirna.
Neusatz, (St.) Novisad; —er, *m.* Novosadjanin; —in, *f.* Novosadkinja; —er, *m.* novosadski.
Neuschloß, (Schloß), Novi gradi; (b. Leitmer.) Novi zamki.
Neuseeland, (Insl.) Nova Zelandija.
Neusiedel, (D.) Nižider.
Neusiedler-See, *m.* Fertov, Nižidersko jezero.
Neusohl, (St.) Banjska Bistrica.
Neusüdwales, (L.) Novi Južni Vales.
Neustadt, *n.* (St.) Novo město; (in Schles.) Prudnik; Mährisch —, Unčov.
Neustädter, *adj.* novoměstski.
Neustadtl, (D.) Novo město; (in Schles.) Linda.
Neustift, (D.) Nova gora (na Štajeru).
Neustrelitz, (St.) Novo Strelice.

Neuthal, (D.) Špitalić.
Neutitschein, (D.) Novi Jičin; —er, *adj.* novo-jičinski; ein — Wagen, novojičinka.
Neutra, (St.) Nitra.
Neutraer, *adj.* nitranski.
Newa, *f.* (Fl.) Neva; aus der —, nevski.
Newcastle, (St.) Newcastle (*izg.* Njukastl).
Newfoundland, s. Neufoundland.
Neworleans, (St.) Neworleans (*izg.* Njuorlean), Novi Orlean.
New-York, *n.* (St.) Newyork (*izg.* Njujork), Novi Jork; —er, *m.* Njujorčanin; —in, *f.* Njujorkinja; —er, *adj.* njujorački.
Niagara, *m.* (Fl.) Niagara; von —, niagarski.
Nicäa, (St.) Nikeja; von —, nikejski.
Nicasius, *m.* Nikazij, Nikazio, Nikazie.
Nicephorus, *m.* Nikifor, Nicefor.
Nicodemus, Nikodem.
Nicola, Nicolaus, Niklas, *m.* Nikola (*fam.* Niko, Nikić).
Niederdorf, (D.) Dolenja vas.
Niederlande, usw. s. Holland.
Niederlausitz, *f.* (L.) Dolnja Lužica.
Niederrhein, *m.* (Fl.) Dolnji Ren.
Niemen, *m.* (Fl.) Něman.
Niemes, (D.) Mimonj.
Niger, *m.* (Fl.) Nigar.
Nigritien, *n.* (L.) Nigricija.
Nikobaren, *pl.* (Insl.) Nikobarska ostrva.
Nikolajew, (St.) Nikolajev; aus —, nikolajevski.
Nikolsburg, (D.) Mikulov; —er, *adj.* mikulovski.
Nikomedien, *n.* (L.) Nikomedija.
Nikopolis, (St.) Nikopolje.
Nil, *m.* (Fl.) Nio (*gen.* Nila); zum — gehörig, nioski.
Nimbschen, (D.) Niemci.
Nimis, (D.) Něme *pl.*
Nimptsch, (St.) Němče.
Nischburg, (Schloß), Nižbor.
Nishni-Nowgorod, (St.) Dolnji Novigrad ruski.
Nissa, *n.* (St) Niš; Einer von —, Nišanin; Eine von —, Niškinja; zu — gehörig, niški.
Nizza, (St.) Nica.
Noah, *m.* Noe.
Nogaier, *m.* Nogajac; —isch, *adj.* nogajski; —e Steppe, nogajska step.
Nona, *n.* (St.) Nin; Einer von —, Ninjanin; Eine von —, Ninkinja; zu — gehörig, ninski.
Nordamerika, *n.* (L.) Sěverna Amerika; —ner, *m.* Sěverni Amerikanac; —in, *f.* Sěverna Amerikanka; —nisch, *adj.* sěverno-amerikanski; —e Staaten, sěverno-amerikanske države.
Nordcap, *n.* Nordkap.
Nordhausen, (St.) Nordhauzija.
Nordische Völker, die, sěverni narodi; Sěverani, Sěverci.
Nördlingen, (St.) Nordlinga.

Digitized by Google

Nordsee, *f.* Séverno more; zur — gehörig, séverno-morski.
Normandie, *f.* (L.) Normandija.
Normann, *n.* Norman; —in, *f.* Normännisch, *adj.* normanski.
Northumberland, (L.) Nortumbrija.
Norwich, (St.) Norič.
Norwegen, *n.* (L.) Norvegija; —er, *m.* Norvežanin; —in, *f.* Norvežkinja; —gisch, *adj.* norveški.
Novano, (D.) Novake.
Nowaja Sembla, (Inf.) Nova zemlja.
Nowgorod, *n.* (Ruski-)Novigrad; aus —, novogradski; —er, Novogradjanin, (ruski); —er, *adj.* novogradski.
Nubien, *n.* (L.) Nubija; —isch, *adj.* nubijski.
Numidien, *n.* (L.) Numidija; —isch, *adj.* numidijski.
Nürnberg, *n.* (St.) Nirnberga, Norimberga; —er, *m.* Nirnberčanin; —in, *f.* Nirnberkinja; —er, *adj.* nirnberski, nirnberški.
Nußdorf, (D.) Orahovica; (b. Laibach), Orehak.

O.

Ob, *m.* (Fl.) Ob; —isch, *adj.* obski.
Ober-Ägypten, (L.) Gornji Egipat.
Oberburg, (Schloß), Gornji Grad.
Oberfeld, (D.) Vrhpolje.
Oberlaibach, (D.) Vrhnika.
Oberrhein, *m.* (Fl.) Gornji Ren.
Oberſee, Gornje jezero.
Obertiefenbach, (D.) Brige.
Obervellach, (D.) Gornji Bělani.
Obrovazzo, *n.* (St.) Obrovac; —er, *m.* Obrovčanin; —in, *f.* Obrovačkinja; —er, *adj.* obrovački.
Ochotsk, (St.) Ohotski grad; aus —, Ochta, (Fl.) Ohta; aus —, ohtinski.
Octavia, *f.* Oktavija.
Octavian, *m.* Oktavijan.
Octavius, *m.* Oktavij, Octavio, Oktavija.
Oedenburg, (St.) Šoprun, Šopronj; — er, *m.* Šoprunac; —in, *f.* Šoprunka; —er, *adj.* šoprunski.
Oder, *f.* (Fl.) Odra; zur — gehörig, odranski; Frankfurt an der —, Odranski Frankfurt.
Oderau, (St.) Odra.
Oderberg, (D.) Bogumin.
Odern, (St.) Oderani.
Oderwitz, (D.) Odrvice.
Odeſſa, (St.) Odesa; —er, *adj.* odeški.
Odrau, (D.) Odri.
Ofen, *n.* (St.) Budim.
Ofner, *m.* Budimac; —in, *f.* Budimka; —er, *adj.* budimski.
Oglio, (Fl.) Oljo.
Ohio, *m.* (Fl.) Ohaja.
Ohlau, (D.) Olava.
Oiſe, (Fl.) Oaza.
Oldenburg, (L.) Oldenburg.
Olbersdorf, (St.) Albrehtice.
Olga, *f.* Olga.
Olivia, *f.* Olivija.
Olmütz, *n.* (St.) Olomuc; —er, *m.* Olomučanin; —in, *f.* Olomučkinja; —er, *adj.* olomučki.
Olonez, (St.) Olonac; aus —, olonački.
Olſ, (St.) Olešnica.
Olſ, Olſa, *f.* (Fl.) Olešnica.
Olſach, (D.) Olšje.
Olſnitz, (D. Olešnica, Sobota.
Olwiopol, (St.) Olviopolje.
Olymp, *m.* (Berg), Olimp.
Olympia, *f.* Olimpija.
Olympiſch, *adj.* olimpijski.
Onega-See, *m.* Oneško jezero.
Oneglia, (St.) Onelja.
Opchina, (B.) Obćina.
Oporto, (D.) Portole.
Oplotnitz, (D.) Oplotnica.
Oppa, (Fl.) Opava.
Oppeln, (St.) Opolje; aus —, opoljski.
Oranien, *n.* (L.) Oranija.
Orel, (St.) Orao; aus —, orlovski.
Orenburg, *n.* (St.) Orenburg; —er, *adj.* orenburški.
Orient, *m.* Iztok; —tale, *m.* Iztočnik, Iztočnjak; —lisch, *adj.* iztočni.
Orkadiſche Inſeln, die, Orkadski otoci.
Orleans, *n.* (St.) Orlean; —ner, *m.* Orleanin; —in, *f.* Orleanka; —nisch, *adj.* orleanski.
Orne, (Fl.) Orna.
Orſchowa, *n.* Oršava, Ršava; Einer von —, Oršavac; Eine von —, Oršavka; zu — gehörig, oršavski.
Orſera, (D.) Oskoruš.
Ortelsburg, (St.) Štitno.
Oſchatz, (D.) Ošice; —er, *adj.* ošički.
Oſeano, (D.) Osojan.
Oſel, (Inf.) Ezel.
Osmanen, *pl.* Osmanlije.
Osmaniſches Reich, *n.* osmanlijska carevina.
Osnabrück, (St.) Osnabruk.
Oſoppo, (D.) Osouk.
Oſpo, (D.) Ospa.
Oſſegg, (D.) Osek.
Oſſegliano, (D.) Oslen.
Oſſero, (Inf.) Osor.
Oſſete, *m.* Osetinac.
Oſſetien, *n.* (L.) Osetija; —tiſch, *adj.* osetijski, osetinski.
Oſſiach, (D.) Osoje, Osojane.
Oſſiacher-See, *m.* Osojansko jezero.
Öſterreich, *n.* (L.) Austrija; —er, *m.* Austrijanac; —in, *f.* Austrijanka; —iſch, *adj.* austrijanski.
Oſtfriesland, *n.* (L.) Iztočna Frizija.
Oſtpreußen, *n.* (L.) Iztočna Pruska.
Osterwitz, (D.) Ostrovica.

Digitized by Google

Oſtiake, *m.* Ostjak.
Oſtiakiſch, *adj.* ostjački.
Oſtra, (D.) Ostrog.
Oſtrau, (D.) Ostrava.
Oſtritz, (D.) Ojstrica (Oštrica).
Oſtroſchnowerda, (D.) Ostrožno brdo.
Oſtſee, *f.* ſ. Baltiſches Meer.
Otahaiti, (Inſ.) Tahiti; aus — tahitski.
Otranto, (St.) Otranto; aus —, otranski.
Ottmanach, (D.) Temanje, Otmanje.
Otto, *m.* Otun, Oto.
Ottochacz, (D.) Otočac.
Ottomaniſche Pforte, *f.* otomanska porta.
Ovid, Ovidius, *m.* Ovidij, Ovidije, Ovidijopol, (St.) Ovidiopolje. [dija.
Orford, (St.) Oksford; —er *adj.* oksfordski.

P.

Paas, (D.) Pas.
Pachomius, *m.* Pakomij, Pakomió, Pakomie, Pakomio.
Packdorf, (D.) Na Paki.
Paderborn, (St.) Paderborna.
Padua, *n.* (St.) Padova; —ner, *m.* Padovac; —in, *f.* Padovkinja; —ner, *adj.* padovski.
Pago, (Inſ.) Pag; Einer von —, Pažanin; Eine von —, Pažkinja; zu — gehörig, pažki. [lestinski.
Paläſtina, *n.* (L.) Palestina; aus —, paPalermitaniſch, *adj.* palermitanski
Palermo, *n.* (St.) Palermo.
Palmyra, (St.) Palmira.
Pamphylien, *n* (L.) Pamfilija.
Panama, *m.* (L.) Panama; die Landenge von —, panamska prevlaka.
Panfeld, (D.) Dol.
Pannonien, *n.* (L.) Panonija; —er, *m.* Panonac; —iſch, *adj.* panonski.
Pantſchowa, (St.) Pančevo; —er, *adj.* pančevački.
Paraguay, (L.) Paragvaj; aus —, paPardubitz, (St. Pardubice. [ragvajski.
Parenzo, (St.) Poreč.
Päringer, (D.) Pernink.
Paris, *n.* (St.) Pariz; —ſer, *m.* Parižanin, —in, *f.* Parižkinja; —ſer, *adj.* Paris, *m.* Parid. [pariški.
Parma, (L.) Parma.
Parmeſaner, *adj.* parmanski, parmezanski.
Parnaß, *m.* (Berg), Parnas; vom —, parnaski.
Parſagno, (D.) Prčanj.
Parſe, *m.* Parsac.
Parther, *m.* Part; —in, *f.* Partkinja.
Parthien, Partherland, *n.* Partija.
Parthiſch, *adj.* partski.
Parvichio, (Inſ.) Prvič.
Paſſarowitz, *n.* (St) Požarevac; Einer von —, Požarevčanin; Eine von —, Požarevkinja; zu — gehörig, požarevački. [ski.
Paſſau, (St.) Pasova; —er, *adj.* pasovPaßta, (D.) Pastuha.
Patagonien, *n.* (L.) Patagonija; —er, *m.* Patagonac; —iſch, *adj.* patagonski.
Patzau, (D.) Pacov.
Patzing, (D.) Pacinje.
Paugnano, (D.) Pomijan.
Paul, Paulus, *m.* Pavao, Pavle (*fam.* Pavo, Pave).
Paulchen, *n.* Pavko, Pavica, Pavić.
Pauline, *f.* Pavlina (*fam.* Lina).
Paulinus, *n.* Pavlin.
Pavia, (St.) Pavija; —ner, *adj.* pavljski.
Pechdorf, (D.) Smolena vas.
Pedena (D.) Pičan, Piščan.
Peene, *f.* (Fl.) Pěna.
Pegau, (St.) Pegava.
Pegnitz, (Fl.) Pegnica.
Pegu, (L.) Pegu; aus —, peganski.
Peipus-See, *m.* Pejpus, Čudsko jezero.
Peiskretſchau, (D.) Piskovice.
Peking, *n.* Pekin; Einer von —, Pekinjanin; Eine von —, Pekinkinja; zu gehörig, pekinski.
Peloponnes, (L.) Peloponez; —er, *m.* Peloponezac; —iſch, *adj.* peloponezki.
Pelſčz, (D.) Plešević.
Penig, (St.) Pěnik.
Penſylvanien, *n.* (L.) Pensilvanija; —iſch, *adj.* pensilvanski.
Pera, (Vorſtadt), Pera; aus —, perski.
Perekop, (St.) Perekop; —er, *adj.* perekopski.
Pergamus, (L.) Pergam; aus —, perPerlak, (D.) Prelog. [gamski.
Perm, (L.) Perma; —ier, *m.* Permanin; —iſch, *adj.* permanski.
Pernau, (D.) Pernov.
Perpignan, (St.) Perpinjan.
Perſien, *n.* Perzija; —er, *m.* Perzijanin; —in, *f.* Perzijanka; —iſch, *adj.* perzijanski.
Peru, *n.* (L.) Peru, Peruvija; Einer von —, Peruanac; Eine von —, Peruanka; zu — gehörig, peruanski, peruvijanski.
Pervichio, (Inſ.) Prvić.
Peſano, (D.) Pisak, Pěsak.
Peßnitz, *f.* (Fl.) Pěsnica.
Peſt, *n.* (St.) Pešta; —er, *m.* Peštanin; —in, *f.* Peštanka; —er, *adj.* peštanski.
Peter, *m.* Petar (*fam.* Pero, Pere).
Peterchen, *n.* Petrić, Petrica. [terhofski.
Peterhof, (St.) Peterhof; —er, *adj.* pePetersburg, *n.* (St.) Petrograd; —er, *m.* Petrogradjanin; —in, *f.* Petrogradka, Petrogradkinja; —er, *adj.* petrogradski.
Peterswalde, (D.) Petrovice.
Petervardein, (St.) Petrovaradin; —er, *m.* Petrovaradinac; —in, *f.* Petrovaradinka; —er, *adj.* petrovaradinski.
Petronille, *f.* Petronija.

Digitized by Google

Petropawlowsk, (St.) Petropavlovsk(o); aus —, petropavlovski.
Petschau, (St.) Bečov.
Petschenege, *m.* Pečenjeg; —gisch, *adj.*
Petschitz, (D.) Pečica.
Pettau, (St.) Optuj, Ptuj; —er, *m.* Optujac; —in, *f.* Optujka; —er, *adj.* optujski.
Petzen, (B.) Peca.
Pfalz, *f.* (L.) Palcija, Palatinat; —er, *adj.* pfalcijski.
Pfraumburg, (D.) Primda.
Phanagoria, (St.) Fanagorija.
Pharsalus, (St.) Farzal; von —, farzalski.
Phasis, (St.) Fazis.
Philadelphia, (St.) Filadelfija.
Philaret, *m.* Filaret.
Philibert, *m.* Filiberto.
Philipp, *m.* Pilip, Filip (*fam.* Pilo, Pile).
Philippine, *f.* Pilipina.
Philippinische Inseln, Pilipinski otoci.
Philippopolis, (St.) Plovdivo.
Phönizien, *n.* (L.) Fenicija; —er, *m.* Feničanin; —in, *f.* Feničkinja; —isch, *adj.* fenički.
Phocäa, (L.) Fokeja.
Phrygien, *n.* (L.) Frigija; —er, *m.* Frigijanin; —in, *f.* Frigijanka; —isch, *adj.* frigijanski.
Piacenza, (L.) Piačenca.
Piave, (Fl.) Plava.
Picardie, *f.* (L.) Pikardija; —isch, *adj.* pikardijski.
Pichla, (D.) Puhla.
Pico, *m.* Pik; — de Teneriffa, Tenerifski vrh.
Piemont, (L.) Piemont.
Piemonte, (D.) Završje.
Piemontese, *m.* Piemontez.
Piemontesisch, *adj.* piemontezki.
Pilgram, (St.) Pelgrimov.
Pillau, (St.) Pilava.
Pillna, (D.) Bilane.
Pillnitz, (Schloß), Pilnica.
Pilsen, (St.) Plzenj (Puzanj); —er, *adj.* puzanjski.
Pindus, *m.* (B.) Pinad (*gen.* Pinda).
Pinguente, (St.) Buzet; aus —, buzetski.
Pirano, (D.) Piran.
Piráus, (St.) Pirej; aus dem —, pirejski.
Pirkdorf, (D.) Brezje.
Pirna, (D.) Perno.
Pirnitz, (D.) Pirnice.
Pisa, (St.) Piza; —aner, *m.* Pizanac; —in, *f.* Pizanka; —aner, *adj.* pizanski.
Pischätz, (D.) Pišece.
Pischtian, (D.) Pěščani.
Pisino, s. Mitterburg.
Pitschen, (St.) Bičin.
Pius, *m.* Pio.
Plan, (St.) Plana.
Platten, (St.) Blatna.
Plattensee, *m.* Blaton; Blatonsko, Balatino jezero.
Platz, (D.) Straž.
Plau, (D.) Plava.
Plauen, (St.) Plavno; (D.) Plavensko.
Plauensee, *m.* Plavensko jezero.
Plautsch, (D.) Plavac.
Pleisse, *f.* (Fl.) Plisa; aus der —, pliški.
Pleißnitz, (St.) Plešivac.
Plessen, (D.) Pleševo.
Pleß, (St.) Paščina.
Plintenburg, (Burg), Višegrad.
Plock, (St.) Plocko; aus —, plocki.
Plöfenstein, (D.) Bolkov, Polken.
Plumenau, (Schloß), Plumlov.
Pluto, *m.* Pluton.
Plutus, *m.* Pluto.
Plymouth, (St.) Plimut; —er, *adj.* plimutski.
Po, *m.* (Fl.) Pad.
Po- (in Zuf.) padski.
Pöckstein, (D.) Podpeć.
Poberſam, (St.) Podgorani.
Podgoriach, (D.) Podgorje.
Pödnitz, (D.) Podnica.
Podolien, (L.) Podolje; —isch, *adj.* podoljski.
Poglizza, (D.) Poljica; aus —, poljički.
Poigk, Poik, (Bach), Pivka.
Poitiers, (St.) Poitiers (*izg.* Poatjé).
Pola, (St.) Pulj; aus —, puljski.
Pole, *m.* Poljak; —in, *f.* Poljakinja.
Polen, *n.* Poljska (zemlja).
Polenz, *f.* (Fl.) Polenac.
Polkwitz, (D.) Bolkovice.
Pölland, (D.) Poljane.
Pöllau, (D.) Poljana.
Polnisch, *adj.* poljački, poljski.
Polotsk, (St.) Polotsk(o); aus —, polotski.
Polsterau, (D.) Središte.
Poltawa, (St.) Poltava; aus —, poltavski.
Pöltschach, (D.) Poličane; —er, *adj.* poličanski.
Polykarp, *m.* Polikarp.
Polynesien, *n.* (L.) Polinezija; s. Australien.
Polyxena, *f.* Poliksena.
Polzen, (D.) Plovačnica.
Pomeisl, (D.) Nepomisao.
Pommer, *m.* Pomoranac, Pomoranin; —in, *f.* Pomoranka; —isch, *adj.* pomoranski.
Pommern, (L.) Pomoranija.
Pompeji, (St.) Pompeja.
Ponigl, (D.) Ponikva.
Pontafel, (D.) Ponteba, Pontabla.
Ponteacco, (D.) Petjak.
Porenzo, (D.) Poreč; aus —, porečki.
Poreßlo, (D.) Braslav; aus —, braslavski.
Portelo, (D.) Oprto.
Portici, (St.) Portiči.
Portore, *n.* (St.) Kraljevica; Einer von —, Kraljevičanin; Eine von —, Kraljevičkinja; zu — gehörig, kraljevički.
Porto Rosa, (D.) Piranski pristan.
Portsmouth, (St.) Portsmut; —er, *adj.* portsmutski.
Portugal, *n.* (L.) Portugalija; —giese, *m.* Portugez; —in, *f.* Portugezkinja; —giesisch, *adj.* portugezki.
Poseg, Poscheg, (St.) Požega.
Posen, *n.* (St.) Poznanj; —er, *m.* Poznanjac; —in, *f.* Poznanjka; zu — gehörig, poznanjski.

Digitized by Google

Pösing, (St.) Pezinak.
Pößneck, (D.) Poznek.
Poßruck, (D.) Kozjak.
Postelberg, (St.) Postoloprti.
Potowmak, *m.* (Fl.) Potomak.
Potschappel, (D.) Počaplje. [stupinski.
Potsdam, (St.) Postupim; —er, *adj.* po-
Prag, *n.* (Zlatni-)Prag; —er, *m.* Pražanin; —in, *f.* Pražkinja; —er, *adj.*
Praga, (b. Warschau), Praga. [pražki.
Praßberg, (D.) Mozirje.
Prawald, (D.) Razdrto.
Preimt, (Fl.) Primda.
Premißlau, (St.) Pribislava.
Prepotto, (D.) Prapotna.
Prerau, (St.) Prerov.
Preßburg, *n.* (St.) Bretislava, Požun; —er, *m.* Požunac; —in, *f.* Požunka; —er, *adj.* bretislavski, požunski.
Preßnitz, (St.) Breznica; Prisečnica.
Preuße, *m.* Prus; —in, *f.* Pruskinja.
Preußen, *n.* (L.) Prusija, Pruska (zemlja).
Preußisch, *adj.* pruski.
Preußisch-Eilau, (St.) Pruska Jilava.
Priebus, (St.) Převoz.
Primkenau, (St.) Primislav.
Prisrend, (Burg), Prizren.
Priwitz, (D.) Privija.
Procop, *m.* Prokop.
Pröblitz, (D.) Brodek (Brodac).
Prona, (D.) Pravno.
Prosecco, (D.) Proseka.
Prosenicco, (D.) Prosnik.
Proskau, (D.) Pruskov.
Proßnitz, (St.) Prostějov.
Provence, *f.* (L.) Provence (*izg.* Provans).
Provencer, *adj.* provanski.
Pruth, *m.* (Fl.) Prut; vom —, prutski.
Przemysl, (St.) Premisao (*gen.* Premisla).
Pskow, (St.) Pskov; aus —, pskovski.
Publein, (St.) Podolinac.
Pulsgau, (D.) Poljskova.
Pulsnitz, *f.* (Fl.) Polčinca.
Pultawa, s. Poltawa.
Pürglitz, (St.) Krivoklat.
Purpurmeer, *n.* Bagreno more.
Pusarnitz, (D.) Požarnica.
Puschwitz, (D.) Bušovice.
Pusterthal, *n.* Bistrička, Pustrička dolina.
Pustritz, (D.) Pustrica.
Pyrenäen, *pl.* (Geb.) Pirenеje, Planine pirenejske; —äisch, *adj.* pirenejski.
Pyritz, (St.) Pirice. [montski.
Pyrmont, (St.) Pirmont; —er, *adj.* pir-

Q.

Quarnero, *m.* (Meerbusen), Kvarner; von —, kvarnerski. [bečki.
Quebeck, (St.) Kvebek; —er, *adj.* kve-
Quedlinburg, (St.) Kvedlinburga.
Queensborough, (St.) Queensborough (*izg.* Kvinsboro).
Queitze, *f.* (Fl.) Kvisa.
Quirinus, *m.* Kirin, Kvirin.
Quisca, Kumsko.
Quito, (St.) Kvito; aus —, kvitski.

R.

Raab, *m.* (St.) Gjur; —er, *m.* Gjuranin; —in, *f.* Gjurkinja; —er, *adj.* gjurski.
Raab, *f.* (Fl.) Raba.
Raabs, (D.) Rakusi.
Rabnitz, *f.* (Fl.) Rabnica.
Raccolano, (D.) Rakolan.
Raccotile, (D.) Rakotule.
Raccozana, (D.) Rakočana.
Rachel, Rahel, *f.* Rahela.
Radegast, *m.* (Fl.) Radogost.
Radersdorf, (D.) Radvenci. [radgonski.
Radkersburg, *n.* (D.) Radgona; —er, *adj.*
Radmannsdorf, (D.) Radoljica.
Radosna, Radošina.
Ragendorf, (D.) Rajka.
Ragusa, *n.* (St.) Dubrovnik; — vecchia, Captat, Cavtat; —aner, *m.* Dubrovčanin; —in, *f.* Dubrovkinja; —aner, *adj.* dubrovački.
Raibel, (D.) Rabel.
Raigern, (D.) Rajgrad.
Raimund, *m.* Rajmundo.
Raitz, (D.) Rajec (Rajac).
Räknitz, (D.) Raknice.
Rakonitz, (St.) Rakovnik.
Rammenau, (D.) Ramenov.
Ramsgate, (St.) Ramsget; —er, *adj.*
Rann, (D.) Brežce. [ramsgetski.
Ranziano, (D.) Renče.
Raphael, *m.* Rafael.
Rappoltstein, (D.) Rapolstin.
Rast, (D.) Rušenje. [štatski.
Rastadt, (St.) Raštat; —städter, *adj.* ra-
Raswald, (D.) Razvorce, Razbor.
Ratko, (D.) Ratkova.
Ratschach, (D.) Ratače.
Ratschendorf, (D.) Rečje.
Ratzenburg, (St.) Ratibor.
Raudnitz, (St.) Rudnica.
Rauschenbach, (D.) Revuca.
Rausnitz, (D.) Rusinov. [ski.
Ravenna, (St.) Ravanj; aus —, ravanj-
Raygern, (D.) Rajgrad.
Rebecca, *f.* Rebeka.
Regen, (Fl.) Rezna. [reznanski.
Regensburg, *n.* (St.) Rezno; —er, *adj.*
Reggio, (St.) Redžo.
Regine, *f.* Regina.
Regnitz, *f.* (Fl.) Regnica.
Reichenau, (St.) Ribnov.
Reichenberg, (St.) Liberac. [ski.
Reichstadt, (St.) Zakopi; von —, zakop-

Digitized by Google

Reifnitz, (D.) Ribnica; —er, *m.* Ribničanin; — in, *f.* Ribničkinja; —er, *adj.* ribnički.
Reims, (St.) Remeš; aus —, remeški.
Reinerz, (St.) Dušnik.
Reinhard, *m.* Rajnardo.
Reinhold, *m.* Rajnoldo.
Reißen, (D.) Ridzina.
Remigius, *m.* Remigij, Remigio, Remigije, Remigija.
Renatus, *m.* Renat.
Reschiutta, (St.) Bela.
Resia, (D.) Rezija.
Resus, *m.* Rez, Rezo.
Reuß, *f.* (Fl.) Rajsa.
Reuße, *m.* Rus.
Reval, (St.) Kolivanj, Revelj; —er, *m.* Reveljac; —er, *adj.* reveljski.
Rhätische Alpen, (Geb.) Retske planino.
Rheden, (Burg), Radin.
Rheims, s. Reims
Rhein, *m.* (Fl.) Ren, Rajna; zum — gehörig, renski, rajnički; am —, porenski.
Rheinisch, *adj.* renski.
Rheinland, Rheinthal, *n.* Porenje.
Rheinwein, *m.* renština.
Rhode-Island, *n.* (L.) *izg.* Rod-Ajlend.
Rhodus, (Ins.) Rod; —dier, *m.* Rodjanin; —in, *f.* Rodjanka, Rodkinja; —disch, *adj.* rodski.
Rhone, *f.* (Fl.) Rodan, Rona; zur — gehörig, rodanski, ronski.
Richard, *m.* Rikardo.
Richmond, (St.) Ričmond; —er, *m.* Ričmondez; —er, *adj.* ričmondski.
Riesenburg, (St.) Prabuta. [konoški.
Riesengebirge, *n.* Krkonoše; vom —, krRießdorf, (D.) Ruskinovci.
Rietz, (D.) Rečica.
Riga, *n.* (St.) Riga; —er, *m.* Rižanin; —in, *f.* Rižanka; —gisch, *adj.* rižki.
Rima-Szombath, (D.) Rimavska Sobota.
Rimnik, (St.) Rimnik; von —, rimnički.
Rio Janeiro, (St.) Rio Žanejro.
Risano, (Fl.) Rižana; (St.) Risan; Einer von —, Rišnjanin; Eine von —, Rišnjanka; zu — gehörig, rišnjanski.
Rißdorf, (St.) Ruskinovci.
Rizmagna, (D.) Ricmanje.
Rjäsan, (St.) Rezan; —er, *m.* Rezanin; —in, *f.* Rezanka; —er, *adj.* rezanski.
Robert, *m.* Roberto. [ski.
Rochefort, (St.) Rošfort; von —, rošfortRochelle, (St.) Rošelj; aus —, roščeljski.
Rochester, (St.) Ročester.
Rochlitz, (D.) Ruketnice.
Rochus, *m.* Rok (*fam.* Roko).
Roderich, *m.* Roderik.
Robda, (D.) Ronč.
Roger, *m.* Roger.
Rohitsch, *n.* (D.) Rogatac; —er Sauerbrunn, Slatina (štajerska); —er, *adj.* Roland, *m.* Orlando. [rogatički.
Rom, *n.* (St.) Rim.
Romanien, *n.* (L.) Romanija.
Rombon, (B.) Veliki vrh.
Römer, *m.* Rimljanin; —in, *f.* Rimljanka.
Römerbad, *n.* Vlaške toplice.
Römerstadt, (D.) Rimarov.
Römisch, *adj.* rimski.
Romanus, *m.* Roman.
Rosalia, *f.* Ružalija.
Rosamunda, *f.* Rozamunda.
Röschen, *n.* Ružica.
Rose, Rosine, *f.* Ruža, Ružica.
Rosenthal, *n.* (ein Thal in Kärnthen), Rosenthäler, *m.* Ružanin. [Ružje.
Rosenau, (St.) Rožnava.
Rosenberg, (St. in Böhmen), Rožmberk; (in Schles.) Olešno.
Roslau, *f.* (Fl.) Roslava.
Roßwein, (D.) Rozvin; (Fl.) Radona.
Rostock, (St.) Raztok; —er, *adj.* raztočki.
Rostow, (St.) Rostov; —er, *m.* Rostovljanin; —in, *f.* Rostovljanka; —er, *adj.* rostovski.
Rothenhaus, (Schloß), Crveni Gradak (Crveni Gradić).
Rothes Meer, *n.* Crljeno, Cryeno more.
Rottenmann, (D.) Crminje, Črminjah.
Rouen, (St.) Ruan.
Roveredo, (St.) Roveredo.
Rovigno, (D.) Rovinj.
Rudig, (D.) Rudik.
Rüdiger, *m.* Roger.
Rudolf, *m.* Rudolfo.
Rügen, (Ins.) Rujana; von —, rujanski.
Rumelien, *n.* (L.) Rumelija; von —, ruRuprecht, *m.* Roberto. [melijski.
Ruschtschuk, (St.) Ruščuk.
Rußbach, (D.) Blatnik.
Rußland, *n.* (L.) Rusija, Ruska (zemlja).
Russe, *m.* Rus; —in, *f.* Ruskinja; —sisch, Rust, (St.) Rušta. [*adj.* ruski.
Ruthene, *m.* Rusin; —nisch, *adj.* rusinski.
Ryswick, (St.) Ryswick (*izg.* Rajzvik).

S.

Saale, *f.* (Fl.) Sala.
Saalfeld, *n.* (Ebene), Gospino polje.
Saar, *f.* (Fl.) Sara; (D.) Ždar.
Saaz, (St.) Žatec.
Sabatberg, (D.) Sveta subota.
Sabbas, *m.* Sava.
Sabine, *f.* Sabina.
Sabiner, *m.* Sabinac, Sabinjanin, Sabin; —in, *f.* Sabinka.
Sabioncello, *n.* (Halbins.) Pelješac, Rat; aus —, pelješački.
Sachse, *m.* Sas, Saksonac; —in, *f.* Saskinja, Saksonka.
Sachsen, *n.* Saksonija, Saska (zemlja).
Sächsisch, *adj.* saski, saksonski.

Digitized by Google

Safnitz, (D.) Žabnica; (in Steiermark) Sagan, (St.) Žagan. [Sagvci.
Sagard, (D.) Zagrad.
Sagor, (D.) Zagorje.
Sahara, *f.* (Wüste), Sahara.
Saidschitz, (D.) Zaječice; —er, *adj.* za-
Saitrach, (D.) Žiri. [ječički.
Saisenberg, (D.) Žužemberk.
Sajo, (Fl.) Slana.
Salamanca, (St.) Salamanka; aus —, Salamis, (Inf.) Salamina. [salamanski.
Salcano, (D.) Solkan.
Saldenhofen, (D.) Vozenica. [nanski.
Salerno, (St.) Salerno; von —, sa'er-
Salisbury, (St.) Selisberi; von —, se-
Salome, *f.* Salomea. [lisberski.
Salomo, *m.* Salamun.
Salona, (St.) Solin; Einer von —, Solinjanin; Eine von —, Solinka, Solinkinja; zu — gehörig, solinski.
Salona, (Fl.) Jadar; aus —, jadarski.
Salzburg, (St.) Salcburg; —er, *adj.*
Salzmeer, *n.* Slano more. [salcburški.
Salzwedel, (St.) Losdi.
Samaria, *f.* (L.) Samarija.
Samaritaner, *m.* Samaritanin, Samaritanac; —in, *f.* Samaritanka.
Samasco, (D.) Zamašk.
Samniter, *m.* Samnit.
Samojede, *m* Samojed; —in, *f.* Samojedka; —disch, *adj.* samojedski.
Samojitien, *f.* (L.) Samojicija, Žmud (*f.*).
Samuel, *m.* Samojlo, Samuil.
Sandau, (D.) Žandov. [domirski.
Sandomir, (St.) Sandomir; aus —, san-
Sandwich-Inseln, *pl.* Sendvičeva ostrva.
Sankt, s. auch St.
Sankt Georg, (D. in Kroat.) Gjurgjevac; (in Krain) Sveti Juri; Šent Jur.
Sankt Hermagor, (D.) Sveti Mihor.
Sankt Märten, (D.) Šmartno.
Sankt Michael, (D.) Šmihel, Sveti Mihel.
Sanne, *f.* (Fl.) Savica.
Sansego, (Inf.) Sušak.
Sanskrit, (Sprache), Sanskrit; —-Sprache, Sanskritski jezik.
Santomischel, (D.) Zanemisao.
Saone, *f.* (Fl.) Sona.
Saporoger, *m.* Zaporožac.
Sara, *f.* Sara.
Saracene, *m.* Saracen; —in, *f.* Saracenka; —nisch, *adj.* saracenski.
Saragossa, (St.) Saragosa: ein Einwohner von —, Saragosanin; von —, saragoški. [tovski.
Saratow, (St.) Saratov; von —, sara-
Sárchen, *n.* Sarica.
Sarbica, *f.* (St.) Sredac.
Sarde, *m.* Sardinjanin; —in, *f.* Sardinka.
Sardinien, *n.* (L.) Sardinija.
Sardisch, *adj.* sardinski.

Sarepta, (St.) Sarepta; von —, sarep-
Saretze, (D.) Zarečje. [tanski.
Saros, (D.) Šariš; —scher, *adj.* šariški.
Saros-Patak, (St.) Šariški potok.
Sarviz, (Fl.) Blatna. [ski.
Sau, *f.* (Fl.) Sava; zur — gehörig, sav-
Saugebiet, *n.* Posavina, Posavje; ein Bewohner d. —es, Posavac; eine Bewohnerin des —es, Posavka, Posavkinja; zum —e gehörig, posavski.
Saul, *m.* Savò (*gen.* Savla).
Saumur, (Fl.) Saumur (*izg.* Somir).
Sauratz, (D.) Zavrac.
Sauritsch, (D.) Zavrje.
Saufaler(wein), *m.* suselica.
Save, s. Sau.
Savegna, (D.) Zavodnja. [Savojkinja.
Savoyard, *m.* Savojanin; —in, *f.* Savojka,
Savoyen, *n.* (L.) Savoja; zu — gehörig, Saybusch, (D.) Živac. [savojski.
Sazau, (St.) Sazava.
Scardona, *n.* (St.) Skradin; zu — gehörig, skradinski; der Wasserfall von —, Skradinski slap; Einer von —, Skradinjanin; Eine von —, Skradinkinja.
Schaffhausen, (St.) Safhauzen.
Schandau, (D.) Žandov.
Scharding, (D.) Šarnica.
Schelimle, (D.) Želimlje.
Schelde, *f.* (Fl.) Šelda, Skalda.
Schelletau, (D.) Želetov.
Schemnitz, *n.* (St.) Štavnica; —er, *m.* Štavničanin; —in, *f.* Štavničkinja; —er, *adj.* štavnički.
Scherendorf, (D.) Crnoća vas.
Scheuern, (D.) Širje.
Schildberg, (St.) Ostreževo.
Schirgiswalden, *n.* (St.) Šerjahov.
Schlackau, (D.) Slavkov.
Schlackenwald, (St.) Slavkov.
Schlackenwerth, (St.) Ostrov.
Schlan, (St.) Slani.
Schlesien, *n.* (L.) Slezija, Slezka (zemlja); —er, *m.* Slezak; —in, *f.* Slezakinja; —fisch, *adj.* slezki.
Schleswig, (L.) Šlesvig; —er, *adj.* šlesvižki. [grad.
Schloßberg, (D.) Gradišće; (b. Cilli) Za-
Schlüßelburg, (Schloß), Lnar (Lanar).
Schmölln, (D.) Smolin.
Schmölnitz, (St.) Smolnik.
Schneeberg, *m.* (B.) Snežnik.
Schneekoppe, *f.* (B.) Snežka.
Schneidemühle, (D.) Pila.
Schöckel, (B.) Sokol.
Schöles, (D.) Žigla.
Schönberg, (St.) Šumberk(a).
Schönbrunn, (Schloß), Šenbrun; von —, šenbrunski; (in Krain) Vrzdenec.
Schöneck, (St.) Skarevo. [ski.
Schonen, *pl.* (L.) Skanija; von —, skan-

Digitized by Google

Schönfeld, (St.) Tuhomisao.
Schönlauke, (St.) Trćenka.
Schooßberg, (D.) Šaštin.
Schotte, *m* Škot; —in, *f.* Škotkinja.
Schottland, (L.) Škocija, Škotska (zemlja).
Schottisch, *adj.* škotski.
Schreckenstein, (Burg), Strekov.
Schrems, (Fl.) Skremlica.
Schumla, (St.), Šuman.
Schurz, (D.) Žireč.
Schütt, *f.* (Inf.) Čalokez.
Schüttenhofen, (St.) Sušice. [Švabkinja.
Schwabe, *m.* Švaba; —in, *f.* Švabica,
Schwabenland, *n.* Švabska (zemlja).
Schwäbisch, *adj.* švabski.
Schwarzau, (Fl.) Svratka, Švarcava.
Schwarzenbach, (D.) Crna.
Schwarzenberg, (D. in Krain), Crni vrh; (B.) Crni prst.
Schwarzes Meer, *n.* Crno more; zum — gehörig, crnomorski.
Schwarzwald, *m.* Crna šuma; Švarcvald.
Schwarzwasser, (D.) Strumen.
Schwede, *m.* Šved; —in, *f.* Švedkinja.
Schweden, *n.* Švedska (zemlja), Švecija.
Schwedisch, *adj.* švedski.
Schweidnitz, *n.* (St.) Svidnica.
Schweinberg, (D.) Vrh.
Schweinbüchel, (D.) Svinja gorica.
Schweinfurt, (St.) Švajnfurt.
Schweiz, *f.* Švajcarska (zemlja); —er, *m.* Švajcar; —in, *f.* Švajcarka, Švajcarkinja; —erisch, *adj.* švajcarski.
Schwerin, (St.) Svěrin; —er, *adj.* svě-
Schwerz, (D.) Zvirče. [rinski.
Schwetz, (St.) Svěće.
Scios, (Inf.) Hios; —ote, *m.* Hiot; —otisch, *adj.* hiotski. [ljanski.
Scopia, (St.) Skoplje; aus —, skop-
Scopliaco, (D.) Škopljak.
Scuttari, *n.* Skadar; ein Einwohner von —, Skadranin; eine Einwohnerin von —, Skadarka, Skadarkinja; zu — gehörig, skadarski; d. See von —, Skadarsko blato, jezero.
Scyros, (Inf.) Skiros.
Scythe, *m.* Skita.
Scythisch, *adj.* skitski.
Sebastian, *m.* Sebastian, Šebešćan.
Sebastopol, (St.) Sevastopolj; —er, *adj.* sevastopoljski.
Sebenico, *n.* Šibenik; ein Einwohner von —, Šibeničanin; eine Einwohnerin von —, Šibeničanka; zu — gehörig, šibe-
Sebnitz, *f.* (Fl.) Zebnica. [nički.
Seckau, (St.) Sekava.
Sedlitz, (D.) Sedlica.
Seebach, *m.* (Kanal), Jezernica; (D.) Mliuo; (b. Krainburg), Zapoge.
Seedorf, (D.) Jezero.
Seeland, *n.* (Inf.) Zelandija; —länder, *m.* Zelandez; —in, *f.* Zelandezkinja; —ländisch, *adj.* zelandezki.
Seelau, (D.) Želiv.
Seelowitz, (D.) Židlohovice. [govijski.
Segovia, *f.* (St.) Segovija; aus —, se-
Seidenberg, (St.) Hedvice.
Seidlitz, (D.) Sedlice; —er, *adj.* sedlički.
Seine, *f.* (Fl.) Sena; zur — gehörig, sen-
Seisenberg, (D.) Žuženberg. [ski.
Seitzdorf, (D.) Žiče.
Sele, (D.) Želje *pl.*
Selencia, *f.* (L.) Selevkija.
Selimno, (St.) Slivno.
Selters, (D.) Selters.
Selterswasser, *n.* Selterska voda.
Selzach, (D.) Selco. [smederevački.
Semendrien, (St.) Smederevo; aus —,
Semering, *m.* (B.) Semernik, Smreknik; —er, *adj.* semernički.
Semlin, *n.* (St.) Zemun; —er, *m.* Zemunac; —in, *f.* Zemunka; —er, *adj.*
Semur, (St.) Semir. [zemunski.
Senegal, *m.* (Fl.) Senegal; aus —, senegalski.
Senegambien, *n.* (L.) Senegambija; aus —, senegambijski.
Senftenberg, *n.* (D.) Žamberk; (in Preuß.)
Sennaar, (L.) Senaar. [Komorov.
Senoschetz, (D.) Sěnožeće.
Seraphine, *f.* Serafina.
Serbe, Serbier, *m.* Srb, Srbljin; —in, *f.* Srbkinja.
Serbien, *n.* (L.) Srbija, Srbska (zemlja).
Serbisch, *adj.* srbski.
Servola, (D.) Škeden, Škedna.
Sesana, (D.) Sežana.
Sestra, *f.* (Fl.) Sestra.
Setubal, (St.) Set·bal.
Seuze, (D.) Seoce, Selce.
Sevilla, (St.) Sevilja; aus —, seviljski.
Sèvres, (St.) Sevr.
Sewastopol, s. Sebastopol.
Sgombich, (Inf.) Zgombić.
Sheffield, (St.) Šefild.
Shelburne, (St.) Šeborn. [mirski.
Shitomir, (St.) Žitomir; aus —, žito-
Shrewsbury, (St.) Shrewsbury (*isg.* Šrusberi).
Siam, (L.) Siam; —ese, *m.* Siamac, —esisch, *adj.* siamski.
Sibirien, *n.* (L.) Sibirija; —er, *m.* Sibirac; —in, *f.* Sibirkinja; —risch, *adj.* sibirski.
Sichelburg, *n.* (Burg), Žumberak; —er, *m.* Žumberčanin; —in, *f.* Žumberkinja; —er, *adj.* žumberački.
Sicilien, *n.* (L.) Sicillja; —lianer, *m.* Sicilijanin, Sicilijanac; —in, *f.* Sicilijanka; —lianisch, *adj.* sicilijanski.
Sidney, (St.) Sidnej; aus —, sidnejski.
Sidonia, *f.* Sidonija.

Digitized by Google

Sidonius, *m.* Sidonij, Sidonio, Sidonie.
Siebenbürgen, *n.* Erdelj; —er, *m.* Erdeljac; —in, *f.* Erdeljka; —gisch, *adj.* erdeljski.
Siedlce, (St.) Sedlce; aus —, sedlački.
Siegersdorf, (O.) Ziganja vas.
Siegfried, *m.* Vitomir.
Siena, (St.) Siena.
Sierra Leone, (Fl.) Siera Leona.
Sigismund, Sigmund, *m.* Šisman (*fam.* Šiga).
Signo, (St.) Sinj.
Silein, (O.) Žilina.
Silvester, *m.* Silvestar (Salveštar).
Silvan, *m.* Silvan.
Silvine, *f.* Silvina.
Simbirsk, (St.) Simbirsk(o); aus —, simbirski.
Simeon, *m.* Šimun, Simeon (*fam.* Simo, Šime).
Simpheropol, (St.) Simferopolj; aus —, simferopoljski.
Simson, *m.* Sanson.
Sinai, (B.) Sinaj.
Sinigaglia, (St.) Sinigalja.
Siffano, (O.) Sežan, Sisan.
Siffek, (O.) Sisak; —er, *m.* Siščanin; —er, *adj.* sisački.
Siftiana, (O.) Sustljan.
Siftow, (St.) Svištov.
Sitka, (St.) Sitka.
Sittersdorf, (O.) Šetara vas.
Sittich, (O.) Zatična.
Sirtus, *m.* Sisto.
Skalis, (O.) Škale.
Skalitz, (St.) Skalica; —er, *adj.* skalički.
Skandinavien, (L.) Skandinavija; —er, *m.* Skandinavac; —isch, *adj.* skandinavski.
Sklavenküste, *f.* Robsko primorje.
Skotschan, (O.) Skočov.
Skupi, (St.) Skoplje.
Sky, (Inſ.) Skej.
Slave, *m.* Slav, Slavenin, Slavjanin, Slověnin (*pl.* Slavjani itd).
Slavin, *f.* Slavenka, Slavjanka, Slověnka.
Slavenland, *n.* Slavija, Slavenska, Slověnska (zemlja).
Slavisch, *adj.* slavenski, slavjanski, slověnski.
Slavonien, *n.* (L.) Slavonija; —er, *m.* Slavonac; —in, *f.* Slavonka; —isch, *adj.*
Slawotinzen, (O.) Slabtinci.
Slebitsch, (O.) Žlebić.
Sleindorf, (O.) Slamna vas.
Slobodische Ukraine, *f.* (L.) Slobodska Ukrajina.
Slough, (St.) Slough (*izg.* Sló)
Slnin, (O.) Slunj; —er, *m.* Slunjanin; —er, *adj.* slunjski.
Smirna, Smyrna, (St.) Smirna, Žmirna; —er, *adj.* smirnjanski, žmirnjanski.
Smolensk, (St.) Smolensk(o); aus —, smolenski.
Sohler Gespanschaft, *f.* Zvolenska stolica
Sohran, (O.) Zarov.
Solothurn, *n.* (L.) Soloturan; —er, *adj.* soloturanski.
Solta, (Inſ.) Šolta, Maslinica.
Somme, (Fl.) Soma.
Sommerein, (O.) Šomorin.
Somos, (O.) Drinov.
Sonnegg, (O.) Senek.
Sophia, *f.* (St.) Sredac, Sofija.
Sophie, *f.* Sofija (*fam.* Sofa).
Sossich, (O.) Sosić.
Sottl, (Fl.) Sutla.
Sovignacco, (O.) Sovinjak.
Spalato, *n.* (St.) Splět; —ter, *m.* Splećanin; —in, *f.* Splětkinja, Splećanka; —ter, *adj.* splětski.
Spandau, (St.) Spandava; —er, *adj.* spandavski.
Spanien, *n.* (L.) Španjolska (zemlja); —er, *m.* Španjol, Španjolac; —in, *f.* Španjolka; —isch, *adj* španjski, španjolski.
Sparta, (L.) Sparta; —ner, *m.* Spartanac; —in, *f.* Spartanka; —nisch, *adj.*
Speier, (St.) Špajer, Špira.
Spirding, *f.* (Fl.) Smiardva.
Spiridion, *m.* Spiridiun (*fam.* Spiro).
Spitzbergen, (Inſ.) Špicberga.
Sporaden, *pl.* (Inſ.) Sporade.
Spree, *f.* (Fl.) Sprevo.
Spremberg, (St.) Gradek (Gradac).
Spuzza, (St.) Spuž.
St. ſ. auch Sanft.
St. Brictius, (O.) Brckovljani; aus —, brckovljanski.
St. Georg, (in Ung.) Sveti Juraj; —er, *m.* Svetojurac; —in, *f.* Svetojurka, Svetojurkinja; —er, *adj.* svetojurski.
St. Georg, (O. in der Waraſdiner Grenze) Gjurgjevac; e. Einwohner von —, Gjurgjevčanin, Gjurok; eine Einwohnerin von —, Gjurgjevčanka; zu — gehörig, gjurgjevački.
St. Germain, (St.) Sveti German; Saint Germain (*izg.* Senžermen).
St. Leonhard, (O.) Šent Lenard.
St. Lorenzfluß, *m.* rěka svetoga Lovrěnca.
St. Pölten, (St.) Sveti Hipolit.
St. Paul, (O.) Šent Pau (*gen.* Šent Paula).
St. Quentin, (St.) St. Quentin (*izg.* Sen
St. Veit, (O.) Šentvid. [Kantem).
Staaz, (O.) Stožac.
Stab, (St.) Stod.
Stadeldorf, (O. in Steierm.) Imeno; (in Kärnth.) Gumno.
Stagno, *n.* Ston; aus —, stonski.
Stainz, (Fl.) Stavnica.
Stallupöhnen, (St.) Stalupjani.
Stambul, (St.) Stambol; —er, *m.* Stambolin, Stambolija; —in, *f.* Stambolka; —er, *adj.* stambolski.
Stampfen, (O.) Stupava.
Stanislaus, *m.* Stanislav (*fam.* Stanko).
Stannern, (O.) Stonarov.
Stargard, (O.) Stargrad.
Starkenbach, (St.) Jilemnica.

Digitized by Google

Stativ, (D.) Stada.
Stawropol, (St.) Stavropol; —er, *adj.*
Stecken, (D.) Stoki.
Stefelsdorf, (D.) Štefanovci.
Steier, (St.) Štajer; (Fl.) Štira.
Steiermark, *f.* (L.) Štajer, Štajerska (zem-
Steierer, *m.* Štajerac; —in, *f.* Štajerka,
Steierisch, *adj.* štajerski.
Stein, (D.) Kamenik.
Steinamanger, (St.) Subotište.
Steinau, *f.* (Fl.) Stinava.
Steinau, (St.) Stinava.
Steinbrücken, (D.) Zidani most.
Steinbüchel, (D.) Kamena gorica.
Steine, (Fl.) Stěnava.
Steiner-Alpen, (Geb.) Kamenička planine.
Steinitz, (D.) Ždanice.
Steinwand, (D.) Posterica.
Stephan, *m.* Stěpan (*fam.* Stěpo, Stěpo).
Stephanie, *f.* Stěpanija.
Stephanstag, *m.* Stěpanj-dan.
Stephchen, *n.* Stěpko, Stěpica.
Stettin, (St.) Stetin.
Stiacco, (D.) Stijak.
Stignano, (D.) Stěnica.
Stockendorf, (D.) P anina; Stojanski vrh.
Stockholm, (St.) Stokholm; —er, *adj.* stokholmski.
Stolpe, (Fl.) Stupa; (St.) Stupje.
Stolpen, (D.) Stolpno, Stupin.
Stolvizza, (D.) Stolbica.
Stopna, (D.) Stupno.
Storchnest, (D.) Osečno.
Strakonitz, (St.) Strakonice.
Straschnitz, (D.) Stražnica.
Straßburg, (St. in Frankr.) Strasburg; (in Preuß.) Brodnica; —er, *adj.* strasburski.
Strasse von Gibraltar, *f.* Gibraltarski pro-
Strechau, (Burg), Strehov.
Stregna, (D.) Stranja.
Strehlen, (D.) Strelin.
Strelitz, (St.) Strelice.
Strigau, (St.) Strigovo.
Strochain, (D.) Strohinj.
Strymon, *m.* (Fl.) Struma; zu — gehörig,
Stuhlweißenburg, *n.* (St.) Stojni Biograd; —er, *m.* Stojnobiogradjanin, Stojnobiogradac; —in, *f.* Stojnobiogradka; —er, *adj.* stojnobiogradski.
Sturia, (D.) Štur'a.
Sturmhaube, *f.* (Berg), Šišak.
Stuttgart, (St.) Stutgarda; —er, *adj.* Suchen, (D.) Draga.
Suczawa, (D.) Sučava.
Südamerika, *n.* Južna Amerika; —ner, *m.* Južnoamerikanac; —in, *f.* Južnoamerikanka; —ner, *adj.* južnoamerikanski.
Süddeutschland, (L.) Južna Němačka.
Südeuropa, *n.* Južna Evropa.
Sudeten, *pl.* (Geb.) Sudetske gore.
Südsee, *f.* Južno more; zur — gehörig, južnomorski.
Südslave, *m.* Južni Slavenin i. Slavjanin; —visch, *adj.* jugoslavenski.
Suez, (Landenge), Suec.
Sulau, (D.) Sulejevo.
Sulinamündung, *f.* Su insko gr'o i. ušće.
Sulpiz, Sulpicius, *m.* Sulpicij, Sulpicio,
Sulzbach, (Fl.) Sučava.
Sund, (Meeresstraße), Zund, Sud.
Sund- (in Zus.) zundski, sudski.
Susanne, *f.* Suzana (*fam.* Žuža).
Suschen, *n.* Suzika (*fam.* Žužica).
Susdal, (St.) Suzdal: —er, *m.* Suzdalac; —er, *adj.* suzdalski.
Süssenberg, (D.) Sladka gora.
Süssenheim, (D.) Šusem.
Sussnegvizza, (D.) Šušnjovica.
Swille, (D.) Zbilje, Žeje.
Syracus, *n.* (St.) Sirakuza; —aner, *m.* Sirakuzanin, Sirakuzanac; —in, *f.* Sirakuzanka, Sirakuzkinja; —anisch, *adj.* sirakuzki, sirakuzanski.
Syrien, *n.* (L.) Sirija; —er, *m.* Sirijanin; —in, *f.* Sirijanka; —isch, *adj.* sirijski.
Syrjäne, *m.* Zirjanac.
Syrmien, *n.* (L.) Srěm; —er, *m.* Srěmac; —in, *f.* Srěmkinja; —isch, *adj.* srěmski.
Szalader, *adj.* zaladski.
Szalatna, (D.) Slatina.
Szecs, (D.) Sečovci.
Szecseny, (D.) Sěčani.
Szekler, *m.* Sikulac.
Szelnicze, (D.) Silnica.
Szent Miklos, (D.) Sveti Mikulaš.
Szerdahely, (D.) (Mursko) Središte.
Szinna, (D.) Snina.
Szobotist, (D.) Sobotište.
Szolnok, (St.) Solnik.

T.

Tabago, (Inf.) Tabago; aus —, tabažki.
Tachau, (St.) Dřevnov.
Tafelberg, *m.* Stolova gora.
Tahiti, *f.* Otahaiti.
Tainach, (D.) Tinje.
Tajo, (Fl.) Tajo, Tag.
Taman, (St.) Teman; aus —, tamanski.
Tankred, *m.* Tankred.
Tanzberg, Tanča gora, Tanči vrh.
Taranto, (St) Taranto.
Tarsus, (St) Tars.
Tarvis, (D.) Trebič.
Tatar, *m.* Tatarin; —in, *f.* Tatarkinja,
Tatarei, *f.* (L.) Tatarija, Tatarska (zemlja).
Tatarisch, *adj.* tatarski.
Tatzmannsdorf, (D.) Tarča.

Digitized by Google

Tauren, (Geb.) Ture.
Taurien, *n.* (L.) Tavrija.
Tauris, (St.) Tavris.
Tauriſch, *adj.* tavrijski.
Tauß, (St.) Domažlice.
Tecsö, (D.) Tačova.
Teheran, (St.) Teheran; —er, *adj.* teheranski.
Temes, (Fl.) Tamiš; temeſcher Banat, tamiški banat.
Temesvar, (St.) Tamišgrad, Temišvar; —er, *adj.* tamišgradski, temišvarski.
Tempe, *n.* (Thal), Tempe; aus —, tempejski.
Teneriffa, (Inſ.) Tenerifa; aus —, teneriſki.
Tenneſſee, (L.) Tenesi.
Tepel, (Fl.) Topla.
Terceira, (Inſ.) Tercera.
Terebes, (D.) Trebišov.
Terek, (Fl.) Terek; aus dem —, terečki.
Terglou, *n.* (Berg), Triglav.
Terſain, (D.) Terzin.
Terſatto, (D.) Trsat.
Teſſin, (St.) Tesin; (Fl.) Tičin.
Teſchen, (St.) Češin.
Tetſchen, (St.) Děčin.
Teutone, *m.* Tevton; —niſch, *adj.* tevtonski.
Texel, (Inſ.) Teksel; aus —, tekseoski.
Thaddäus, *m.* Tadija.
Thaja, (Fl.) Dija.
Theben, (St.) Teba, Tiva; (in Ung.) Děvin.
Theinitz, (D.) Tajnice.
Theiß, *f.* (Fl.) Tisa; zur — gehörig, tiſki.
Theißgebiet, *n.* Potisje; ein Bewohner des —es, Potisac; eine Bewohnerin des —es, Potiska, Potiskinja; zum — gehörig, potiski.
Theißholz, (D.) Tisovac.
Thekla, *f.* Tekla.
Themſe, *f.* (Fl.) Temza.
Theobald, *m.* Teobaldo.
Theodor, *m.* Božidar, Todor (*fam.* Tošo.)
Theodora, *f.* Božidara, Toda (*fam.* Todica).
Theodorich, *m.* Todorik.
Theodoſia, (St.) Teodosija.
Theodoſius, *m.* Teodosij, Teodosio, Todosije.
Thereſe, *f.* Tereza (*fam.* Rezika).
Thereſienſtadt, (Feſtg.) Terezin.
Thereſiopel, (St.) Subotica.
Thereſowatz, (D.) Suvopolje.
Thermopylä, (D.) Termopile.
Theſſalien, *n.* (L.) Tesalija; —liſch, *adj.* tesaoski.
Theſſalonich, *n.* (St.) Solun; ein Einw. von —, Solunjanin; eine Einw. von —, Solunka, Solunkinja; zu gehörig, solunski.
Theſing, (St.) Tiužim.
Thibet, (L.) Tibet; —er, *m.* Tibetanac; —aniſch, *adj.* tibetanski.
Thomas, *m.* Toma (*fam.* Tomo, Tome).
Thomaſia, *f.* Tomazia.
Thorenburg, (St.) Torda.
Thorn, (St.) Torunj; —er, *adj.* torunjski.
Thoun, *n.* (D.) Togunj; —er, *m.* Togunjanin; —iu, *f.* Togunjka; —er, *adj.* togunjski.
Thracien, *n.* (L.) Trakija; —er, m. Trak; —in, *f.* Trakija; —iſch, *adj.* trački; die —e Halbinſel, poluotok trački.
Thurdoſchin, (D.) Tvrdošin.
Thurgau, *n.* (L.) Turgova; —er, *adj.* turgovski.
Thüringen, *n.* (L.) Turinga; —er, *adj.* turinžki.
Thurez, (Gebiet), Turac; —er Geſpanſchaft, turčanska županija.
Tiber, *f.* (Fl.) Tibar, Tever; zur — gehörig, teverski.
Tiburz, Tiburcius, *m.* Tiburcij, Tiburcio, Tiburcije.
Tiefenthal, (D.) Glubodol.
Tigris, *m.* (Fl.) Tigar; aus dem —, tigarski.
Tilſit, (St.) Tilža; —er, *adj.* tilžanski.
Timavus, (Fl.) Timav.
Timotheus, *m.* Timotej.
Tinin, (D.) Knin.
Tißholz, (D.) Tisovac.
Tiſſina, (D.) Tišina.
Titus *m.* Tit, Tito.
Tivoli, (St.) Tivoli, Tibur.
Tobias, *m.* Tobija.
Tobitſchau, (St.) Tovačov.
Tobolsk, (St.) Tobolsk(o); —er, *adj.* tobolski.
Todtes Meer, *n.* Mrtvo more; zum — gehörig, mrtvomorski.
Tokai, (D.) Tokaj; —er, *adj.* tokajski.
Tokaierwein, *m.* tokajština.
Toledaner, *m.* Toledanac.
Toledo, (D.) Toledo; aus —, toledski.
Tolmein, (D.) Tmin, Tomin.
Tolmeiniſches Gebirge, *n.* Tominske gore.
Topliacco, (D.) Tupljak.
Töplitſch, (D.) Topoliče.
Töplitz, *n.* (D.) Toplice; —er, *adj.* toplički.
Topusko, (D.) Toplice, Topusko.
Topſchau, (D. Dobšina.
Torgau, (St.) Torgov.
Torre (Fl.) Tar.
Toscana, (L.) Toskana.
Toscaner, *m.* Toskanac; —iſch, *adj.* toskanski.
Toulon, (St.) Tulon.
Toulouſe, (St.) Tuluza.
Tours, (St.) Tur.
Trachenberg, (D.) Smogorjev.
Trakenburg, (D.) Kozje.
Transalpiniſch, *adj.* zaalpinski.
Trapezunt, (St.) Trebizond; —er, *adj.* trebizondski.
Trau, (St.) Trogir; ein Einw. von —, Trogiranjin; zu — gehörig, trogirski.
Trautenau, (St.) Trutnov.
Trave, *f.* (Fl.) Trav(n)a.
Travemünde, *f.* (D.) Travemunda.
Trebeln, (D.) Trebelevo.
Trebich, (D.) Trebič.
Trebnitz, (D.) Trebenice.
Treſſen, (D.) Trebno, Trebnje.
Tremles, (D.) Strmilov.
Trennenberg, (D.) Dramlja.

Digitized by Google

Trevisaner, *m.* Trevizanac.
Treviso, (St.) Trevizo; aus —, trevižki.
Trient, (St.) Tridenat; —er, *adj.* tridentinski.
Trier, (St.) Trevir; aus —, trevirski.
Triesch, (D.) Trešće.
Triest, *n.* (St.) Trst; —iner, *m.* Tršćanin; —in, *f.* Tršćanka; —er, tršćanski.
Trifail, (D.) Trebovlje.
Tripoli, (L.) Tripolje; aus —, tripoljski.
Troffin, (D.) Trebonje.
Troja, *n.* (St.) Troja; —ner, *m.* Trojanin, Trojanac; —in, *f.* Trojanka.
Trojaner, Trojer, Trojanisch, *adj.* trojski, trojanski.
Troppau, (St.) Opava.
Troyes, (St.) Troa.
Trurillo, (St.) Truhiljo.
Tschaikist, *m.* Šajkaš.
Tschakathurn, *n.* (D.) Čakovac; Einer von —, Čakovčanin; Eine von —, Čakovkinja; zu — gehörig, čakovački.
Tscheremisse, *m.* Čeremis; —isch, *adj.*
Tscherkask, (L.) Čerkask(o).
Tscherkesse, *m.* Čerkes; —ssisch, *adj.* čerkeški.
Tschernigow, (St.) Crnigov; —er, *m.* Crnigovac; —isch, *adj.* crnigovski.
Tschernembl, (St.) Crnomelj.
Tschernomorien, *n.* (L.) Crnomorija.
Tschesma, (St.) Česma; aus —, česmanski.
Tschernutsch, (D.) Črnuće.
Tschetschenze, *m.* Čečanac.
Tschetschenzenland, *n.* Čečna; —zisch, *adj.*
Tschitsche, *m.* Čič; —tvoden, Čičarija.
Tschubar, (D.) Čabar.
Tschuwasche, *m.* Čuvaš; —isch, *adj.* čuvaški.
Tübingen, (St.) Tubinga.
Tuchein, (D.) Tuhinj.
Tüchern, (D.) Teharje.
Tüffer, (Bad), (V)laško (mjesto).
Tula, (St.) Tula; aus —, tulski.
Tullus, *m.* Tulij, Tulio.
Tunguse, *m.* Tunguz; —isch, *adj.* tunguzki.
Tunis, (L.) Tunis; von —, tuniški.
Turin, (St.) Turin; —er, *adj.* turinski.
Türke, *m.* Turčin; (Alttürke), Stocktürke, Turkuša; zum —n machen, poturčiti; Ein — werden, poturčiti se; wie ein — leben, turkovati.
Türkei, *f.* (L.) Turska (zemlja); —in, *f.* Turkinja; —isch, *adj.* turski.
Turkestan, (L.) Turkestan; aus —, turkestan.
Turkomane, *m.* Turkmenac, Truhmenac; —nisch, *adj.* turkmenski, truhmenski.
Tüs, (D.) Tučno.
Twer, (St.) Tver; —er, *m.* Tveranin; —in, *f.* Tveranka.
Twimberg, (D.) Teminje.
Tyrnau, *n.* (St.) Trnava; —er, *m.* Trnavljanin; —in, *f.* Trnavkinja; —er, *adj.* trnavski.
Tyrol, *n.* (L.) Tirol; —er, *m.* Tirolac; —in, *f.* Tirolkinja; —er, *adj.* tirolski.
Tyrus, (St.) Tir; aus —, tirski.

U.

Udine, (St.) Vidam; —r, *adj.* vidamski; —r, *m.* Vidmanin.
Ufer, (Fl.) Ukra.
Ukraine, *f.* (L.) Ukrajina; Einer aus —, Ukrajinac; Eine aus —, Ukrajinka; zur — gehörig, ukrajinski.
Ulbo, (Inf.) Olib.
Ullersdorf, (D.) Losina.
Ulm, (St.) Ulma; —er, *adj.* ulmenski.
Ulrica, *f.* Ulrika.
Ulrich, *m.* Ulrik.
Ulrichsberg, (B.) Šenturška gora.
Umago, (D.) Umag.
Umbrien, *n.* (L.) Umbrija.
Ungar, *m.* Ugrin; —in, *f.* Ugarka, Ugarkinja; —isch, *adj.* ugarski.
Ungarisch-Altenburg, (D.) Stari gradi; aus —, starogradski.
Ungarn, *n.* (L.) Ugarska (zemlja).
Ungarschitz, (D.) Uherčice, Ugarčice.
Unghvar, (D.) Užgorod (Užgrad); —er, *adj.* užgorodski.
Unhost, (D.) Unošt.
Uni, (Inf.) Nia.
Unruhstadt, (St.) Kargova.
Unter-Bauzen, (D.) Dolnji Busov.
Unter-Steiermark, (L.) Mali Štajer.
Unz, (Fl.) Unica.
Upsala, (St.) Upsala; aus —, upsaoski.
Ural, *m.* (Geb.) Ural; —er, *adj.* uraoski.
Urban, *m.* Vrban.
Urem, (D.) Vrême.
Uri, (L.) Urij; von —, urijski.
Urkantone, *pl.* prvi kantoni.
Ursin, Ursinus, *m.* Ursin.
Ursula, Ursel, *f.* Uršula (*fam.* Urša).
Uskoken-Gebirge, *n.* Gorjanci.
Usting, (St.) Ustjug; aus —, ustjužki.
Utrecht, (St.) Utrehta; —er, *adj.* utrehtski.

V.

Valenciennes, (St.) Valansien.
Valens, *m.* Valento.
Valentia, (St.) Valencija.
Valentin, *m.* Valentin.
Valeria, *f.* Valerija.
Valerian, Valerianus, *m.* Valerijan.
Valerius, *m.* Valerij, Valerio, Valerije.
Valetta, (St) Valeta.
Valle, (D.) Bal; — die Besca, (Inf.) Draga Baščanska.
Vallon, (Inf.) Valun.
Valmovrasa, (D.) Mavraza.
Valpo, (D.) Valpovo.
Vandale, *m.* Vandal; —isch, *adj.* vandaoski.
Varna, (St.) Varna; aus —, varnanski.
Vaucluse, (Thal), Vaucluse (*isg.* Vokliz).
Vaudemont, (St.) Vaudemont, (*isg.* Vodmon).

Digitized by Google

Verden, (St.) Verdi.
Verdún, (St.) Verduna.
Verebely, (D.) Vrablje.
Vereinigte Staaten von Nordamerika, sěverno-amerikanske sjedinjene države.
Vermo, (D.) Beram.
Vernsen, (D.) Vrža.
Veronica, *f.* Veronika.
Veglia, (Insel u. Stadt), Krk; Ein Einwohner von —, Krčanin; Eine Einw. von —, Krčkinja; zu — gehörig, krčki.
Veit, *m.* Vid.
Veitenstein, (D.) Vitana.
Velben, (D.) Vrba.
Velden, (D.) Vrbje.
Veldes, (D.) Bled.
Vellach, (D.) Běla.
Venden, *f.* (L.) Vandeja; —er, *m.* Vandejac; —isch, *adj.* vandejski.
Vendôme, (St.) Vandom.
Venedig, *n.* (St.) Mletci (*gen.* Mletakah).
Venetianer, *m.* Mlečanin, Mlečić; —in, *f.* Mletačkinja; —isch, *adj.* mletački.
Venus, *f.* Venera, Venere.
Verbenico, *n.* (St.) Vrbnik; Ein Einw. von —, Vrbničanin; Eine Einw. —, Vrbničkinja; zu — gehörig, vrbnički.
Vercelli, (St.) Verčeli.
Vercoglia, (D.) Vrhovlje.
Veröze, *n.* (D.) Virovitica; —er, *m.* Virovitičanin; —in, *f.* Virovitičkinja; —er, *adj.* virovitički.
Versailles, (St.) Versalje (*pl.*); Ein Einwohner von —, Versaljanin; Eine Einw. von —, Versaljanka; zu — gehörig, versaljski.
Vesuv, *m.* Vezuv; vom —, vezuvski.
Viborg, (St.) Viborga; —er, *adj.* viborski.
Vicenza, (St.) Vičenca.
Victor, *m.* Viktor.
Victoria, *f.* Viktorija.
Vienne, (St.) Viena; —r, *adj.* vienski.
Vierwaldstädter See, *m.* Vierwaldstadtsko jezero.
Vigaun, (D.) Begne.
Viktring, (D.) Viktrinj, Kloštar.
Villach, (D.) Bělak; —er, *adj.* bělački.
Villa de Cani, (D.) Pasja vas.
Villanuova, (D.) Nova vas.
Vincenz, *m.* Vinceta, Vincenco, Vicentij, Vićentije, (*fam.* Vinko, Vicko, Vice).
Vincentia, *f.* Vicentija, Vicenca, (*fam.* Vicka, Vice).
Vipulzano, (D.) Vipuže.
Virgilius, *m.* Virgil, Virgilij, Virgilio, Virgilije.
Virginia, *f.* Virginija.
Virginien, (L.) Virginija; —er, *m.* Virginac; —in, *f.* Virginka; —isch, *adj.* virginski.
Visegrad, (Burg), Višegrad; —er, *adj.* višegradski.
Visnada, (D.) Višnjana.
Vissnano, (D.) Vižinjan.
Visk, (D.) Viška, Viskova.
Vitalis, *m.* Živan, Živko, Vido.
Vliessingen, (St.) Flisinga; aus —, Flisingenski.
Vogesen, *pl.* Vogeze, Vogezka zemlja.
Volhynien, s. Wolhynien.
Völkermarkt, (D.) Velkovac (Velikovac).
Vorarlberg, (L.) Predaralska.
Vorau, (D.) Borova.
Vorgebirge der guten Hoffnung, *n.* Glavina i. Rat dobre nade.
Vormarkt, (D.) Predtrg.
Vornschloß, (D.) Predgrad.
Vöttau, (D.) Bilov.
Vragna, (D.) Vranja.
Vulcan, Vulcanus, *m.* Vulkan.

W.

Waadtland, (L.) Vatlandija.
Waadtländer, *m.* Vatlandez; —isch, *adj.* vatlandezki.
Waag, Wag, *f.* (Fl.) Vag.
Waal, (Fl.) Vala.
Wachsenstein, (D.) Belaj.
Wagstadt, (St.) Bilovce.
Wagthal, *n.* Považje.
Wahabite, s. Wehabite.
Waidhofen, (D.) Bidov.
Waitra, (D.) Vitoraz.
Waizen, *n.* (D.) Vac; —er, *m.* Vačanin; *adj.* vački.
Wakendorf, (D.) Věčna vas.
Walach, *m.* Vlah, Karavlah, Rumunin.
Walachei, *f.* (L.) Vlaška, Karavlaška (zemlja); —isch, *adj.* vlaški, karavlaški.
Walburgis, *f.* Valpurga.
Wald, (D.) Rute, Gvozd.
Waldmünchen, (D.) Mnihov nad Lesom.
Wales, (L.) Vels; von —, velški.
Walcheren, (Ins.) Valahrija.
Wallendorf, (St.) Vlaška.
Wallern, Walern, (D.) Volari.
Wallis, (L.) Valis.
Wälsche, Wälschland, s. Italiener, Italien.
Waltendorf, (D.) Balta vas.
Walther, *m.* Valter.
Warasdin, *n.* (St.) Varaždin; —er, *m.* Varaždinac; —in, *f.* Varaždinka; —er, *adj.* varaždinski.
Warmbad, (D.) Toplice.
Warschau, *n.* (St.) Varšava; —er, *m.* Varšavljanin; —in, *f.* Varšavka, Varšavkinja; —er, *adj.* varšavski.
Wartberg, (D.) Senac.
Wartenberg, (D.) Straž; (in Schles.) Sicov, Cicov.
Warthe, *f.* (Fl.) Varta.
Washington, (St.) Vašington.
Watsch, (D.) Beč.
Wedgewood, (St.) Vedžvud; —er, *adj.* vedžvudski.
Wegstädtl, (D.) Veti.
Wehabite, *m.* Vehabit; —er, *adj.* vehabitski.
Wehlen, (D.) Velin.
Weichsel, *f.* (Fl.) Visla, zur — gehörig, vislanski.

Weichſelburg, (D.) Višnja gora.
Weichſelſtein, (D.) Novi dvor.
Weidenau, (D.) Vidnava.
Weidendorf, (D.) Bedenj.
Weikersdorf, (D.) Goričja vas.
Weimar, (L. u. St.) Vojmir; aus —, Weindorf, (D.) Vinja vas. [vojmirski.
Weinitz, (D.) Vinica; (bei Reifnitz) Vi-
Weißach, (D.) Jesani. [nice.
Weiße Meer, *n.* Bèlo more
Weißenfels, (Burg), Bèla peć.
Weißeritz, (Fl.) Bistrica.
Weißkirchen, (D. in Banat) Bèla crkva; (in Mähren), Granica; —chner, *adj.* bèlo-crkveni. [Bèle vode.
Weißwaſſer, (in Böhm.) Bèla; (in Steierm.)
Weitenſtein, (D.) Vitanja, Vitanje.
Weitra, (D.) Vitoraz.
Weitſch, (D.) Vič.
Welau, (St.) Velov.
Wellitſchen, (D.) Voličina.
Wels, (St.) Veles.
Welſchland, ſ. Italien.
Weltſchberg, (B.) Belč-vrh.
Welwarn, (D.) Velvari.
Wende, *m.* Slovenac.
Wendenland, *n.* Slovenija, Slovenska.
Wendiſch, *adj.* slovenski.
Wenzel, Wenzeslaus, *m.* Višeslav, Vaclav.
Werben, (D.) Vrbno.
Wernſen, (D.) Vršje.
Werre, *f.* (Fl.) Vera.
Werſchetz, (St.) Vršac.
Werth, (D.) Na jezeri.
Weſel, (St.) Vezel.
Weſenberg, (St.) Rakovo.
Weſer, *f.* (Fl.) Vizera.
Weſer- (in Zuſ.) vizerski.
Weſeritz, (D.) Bezdružice.
Weßnitz, (D.) Bèsnica.
Weſtgothen, *pl.* Zapadni Goti.
Weſtindien, ſ. Indien.
Weſtphalen, *n.* (L.) Vestfalija; —er, *m.* Vestfalac; —in, *f.* Vestfalka; —iſch, *adj.* vestfalski.
Wetzlar, (St.) Veclar.
Wiáſma, (St.) Vezma; aus —, vezamski.
Wiätka, (St.) Vetka; aus —, vetski.
Wiburg, ſ. Viborg.
Wieliczka, (Salzbergw.) Vèlička.
Wien, (St.) Beč; —er, *m.* Bečanin; —in, *f.* Bečkinja; —er, *adj.* bečki.
Wiener-Neuſtadt, (St.) Bečko Novomèsto.
Wieſelburg, (St.) Mošonj; —er, *adj.* mošonjski.
Wight, (Inſ.) Wight (*izg.* Vajt).
Wigſtadtl, (D.) Vitkov.
Wihandsberg, (D.) Četrtak.
Wildenſchwert, (St.) Ustje nad Orlicom.
Wildſchütz, (D.) Vučice.
Wilhelm, *m.* Vilelmo.
Wilhelmine, *f.* Vilelmina.
Wilibald, *m.* Vilibaldo.
Wilija, *f.* (Fl.) Vilija; aus der —, vilijski.
Wilna, (St.) Vilna; —er, *adj.* vilnanski; —er, *m.* Vilnanac.
Wincheſter, (St.) Vinčester.
Windau, (D.) Vindava.
Windiſchbüchel, *pl.* Slovenske gorice.
Windiſchdorf, (D.) Slovenska vas. [ca.
Windiſch-Feiſtritz, (D.) Slovenska Bistri-
Windiſchgratz, (D.) Slovenski Gradac.
Windiſch-Landsberg, (D.) Podčetrtak.
Winkel, (D.) Kut.
Winklern, (D.) Uglje (Voglje); (in Kärnten) Ugljiče (Vogliče).
Windſor, (St.) Vindsor; aus —, vind-
Winterberg, (D.) Vimperka. [sorski.
Wippach, *f.* (Fl.) Vipava, Ipava.
Wiſchau, (St.) Viškov.
Wiſchberg, (D.) Viša gora.
Wiſowik, (D.) Bizovik.
Wiſternitz, (D.) Bistrica.
Witſchein, (D.) Svěčina. [vitenberžki.
Wittenberg, (St.) Vitenberga; —er, *adj.*
Wittichenau, (St.) Kulov.
Wittingau, (D.) Trebonj. [dimirski.
Wladimir, (St.) Vladimir; aus —, vla-
Wochein, *f.* (Fl.) Bohinj; —er See, bohinjsko jezero.
Woditz, (D.) Vodice.
Wogule, *m.* Vogul.
Wohlau, (St.) Volov.
Wolfenbüttel, (L.) Volfenbutela; aus —, volfenbuteoski.
Wolfgang, *m.* Vuk.
Wolfsbach, (D.) Vučji potok.
Wolfsberg, (D.) Vučja gora, Volšperg.
Wolga, *f.* (Fl.) Volga; aus der —, volžki.
Wolgaſt, (St.) Voligost.
Wolhynien, (L.) Volinj; aus —, volinj-
Wolin, (D.) Volinja. [ski.
Wollanbach, (D.) Velenja.
Wollau, (D.) Velenje.
Wolmar, (St.) Volmar, Livonski Vladi-
Woltſchach, (D.) Uče, Vuče. [mirac.
Woolwich, (St.) Woolwich (*izg.* Vulič); —er, *adj.* vulički. [lički.
Wörlitz, (D.) Orlice; —er, *adj.* or-
Worms, (St.) Vorma; —er, *adj.* vormenski. [ronežki.
Woroneſh, (St.) Voronež; aus —, vo-
Wörther-See, *m.* Vrbsko i. Čelovačko
Wotawa, (Fl.) Otava. [jezero.
Wotiake, *m.* Votjak.
Wotſchberg, (D.) Boč.
Wreſchen, (St.) Vrsenja.
Wreſin, (D.) Brezje.
Wruſnitz, (D.) Brusnice.
Wuje, (D.) Buje.
Wſcherau, (D.) Všerubi.
Wünſchelburg, (D.) Gradak.
Würtemberg, (L.) Virtemberga; —er, *m.* Virtemberžanin; —in, *f.* Virtemberžanka; —er, *adj.* virtemberžki.
Wurz, Wurzen, (Berg), Korěn; (D.) Pod

Digitized by Google

Korênom; —er See, Korên-sko jezero; —er Paß, Korên, Koran.
Würzburg, (St.) Vircburga; —er, m. Vircburžanin; —er, adj. vircburški.
Wurzen, (D.) Pod Korênom; (in Sachsen), Vrčin.
Wustrow, (D.) Ostrov.
Wutainova, (D.) Butajnova.
Wuttarai, (D.) Butoraj.

X.

Xaver, Xavérius, m. Ksaverij, Šaverij,
Xarid, (D.) Žažid. [Žaver.
Xenophon, m. Ksenofon (gen. Ksenofonta).
Xerez, (St.) Herez.
Xerres, m. Kserkse, Serse.
Xicoco, (Inſ.) Ksikoko.
Xuppa, (D.) Župa.

Y.

Y, (bei Amſterdam), Aj.
Yarmouth, (St.) Jarmut; —er, adj. jarmutski.
Yemen, (L.) Jemen.
York, (St.) Jork.
Yſſel, f. (Fl.) Ajsela, Isla.
Yukatan, (L.) Jukatan.
Yverdun, (St.) Iverdin.
Yviza, (Inſ.) Iviza.
Yvo, m. Ivo.

Z.

Zaandam, Zaardam, (St.) Zardam; aus —, zardamski.
Zacharias, m. Zakaria.
Zachäus, m. Zakej.
Zähringen, (St.) Ceringa.
Zalatna, (D.) Zlatna.
Zaluſch, (D.) Zalužje.
Zampelburg, (St.) Sempolno.
Zanguebar, (L.) Zangebar; die Küſte von —, Zangebarsko primorje.
Zante, (Inſ.) Zanta.
Zara, n. (St.) Zadar; — vecchia, Biograd (morski).
Zarace, adj. zadarski.
Zaratiner, m. Zadranin; —in, f. Zadarka.
Zarskoje-Selo, (Schloß), Carsko selo; aus —, carsko-seoski.
Zauchen, (D.) Suha.
Zauchtel, (D.) Suhdol.
Zeben, (St.) Sabinov.
Zehdenik, (St.) Cedjenik.
Zedlitzdorf, (D.) Sedlice.
Zeiden, (D.) Kotleja.
Zeier, (Fl. u. D.) Sora.
Zellnitz, (D.) Selnica.
Zelting, (D.) Canjkovci.
Zeltschach, (D.) Selše.
Zemplin, (D.) Zemno.
Zembla, Nova, (Inſ.) Nova zemlja; Einer von —, Novozemac; Eine von —, Novozemka; zu — gehörig, novozemski.
Zeng, n. (St.) Senj; —er, m. Senjanin; —in, f. Senjka; —er, senjski.
Zentha, (D.) Senta.
Zerbſt, (St.) Srbište.
Zermagna, (Fl.) Zrmanja.
Zigeuner, m. Ciganin; —in, f. Ciganka, Jegjupka; —iſch, adj. ciganski.
Zilli, n. (St.) Celje; Einer von —, Celjanin; Eine von —, Celjka; zu — gehörig, celjski.
Zipſ, f. (L.) Spiš, Šipuš; —er, adj. spiški, šipuški.
Zirke, (St.) Serakov.
Zirklach, (D.) Crklje.
Zirknitz, (D.) Cirknica.
Zirknitzer See, m. Cirknićko jezero.
Zirona, (Inſ.) Drvenik.
Zittau, (St.) Žitava; —er, adj. žitavski.
Zna, f. (Fl.) Cna.
Znaim, (D.) Znojam, Znojmo.
Zobten, (St.) Sobota; —berg, Sobotka.
Zohſe, (D.) Zosova.
Zſchopau, f. (Fl.) Čopava.
Zſchambokreth, (D.) Žabokreki.
Zug, (St.) Cug.
Züls, (D.) Bjali (Bieli).
Zuri, (Inſ.) Žirija.
Zürich, (St.) Curih, Cirih; —er, adj. curiški, ciriški.
Zweibrücken, n. Zvajbriken; zu — gehörig, zvajbrikenski.
Zweinitz, (D.) Svinica.
Zwenekau, (D.) Zvenkov.
Zwettel, (D.) Světla. [kovski
Zwickau, (St.) Zvikov; —er, adj. zvi-
Zwiſchenwäſſern, (D.) Medjvode, Medjvodami.
Zwittau, (St.) Svitava.

Digitized by Google

Zusätze und Berichtigungen.

(a. = adde; corr. = corrige; del. = deleatur.)

Aalbastard, *adde* hulj.
Aalflöße, *a.* ugorovo perje.
Aas, (nach mozolj *a.*) čir.
Aasfliege, *a.* crvljivica.
Aasgeruch, *corr.* mrcetina (nicht mrci-
a. Aasplatz, *m.* mrcinište. [nina).
Ab, (nach doli *a.*) dolě; (nach rt *a.*) vrh; (nach odkrij se *a.*) skini, snimi kapu! (*merc.*) manje.
Abärgern, (nach izjediti se *a.*) izjesti se, izjedati se; ich habe mich abgeärgert, živ se izjedoh.
Abarten, (nach otca *a.*) nije se uvrgao i. turio na otca.
Abbacken, (nach kruha *a.*) kruh se je podmèhurio, odsèla je kora od kruha.
Abbetteln, *a.* izdranjčiti.
Abbetten, (nach žene *a.*) razstati se.
a. Abbracken, *v. a.* popljeskati. [šprâche).
Abbrechen, *corr.* Gespräch (nicht Ge-
Abbüßen, (nach grèhe *a.*) pokajati grèhe.
Abdrehen, (nach Kerl *a.*) presukanac.
Abdruck, (nach odponac *a.*) zub.
Abecken, (nach uglove *a.*) razugliti.
Abeggen, *a.* pobrnati, pobranati.
Abend, den — darauf, sutra veče (nicht u večer zatim).
Abendfalter, ljiljak, večernjak (nicht věštica, denn das ist Nachtfalter).
Abendgeläute, *a.* nach dem —, kad odzvoni (na) zdravu Mariju.
Abendmahlsbrod, *a.* čest, čestica, brašanac, hostija.
Abenteuern, *a.* leventovati. [bilo.
Aber, *a.* das wäre — schön, ala bi lèpo
a. Abergläubige, *m.* sujevěrac, sujevěrka.
Abessen, (nach izjesti *a.*) doručati; ich habe mich an Fischen abgegessen, prejio sam se ribom, dojele su mi se ribe.
Abfädeln, *a.* čehati (čijati).
Abfallen, (nach sušiti se *a.*) porušiti se, obhrljati.
Abfällig, (nach uveoka *a.*) crvenjci.
Abfaſern, (nach čimka *a.*) osipa se.
Abfechten, na sablji dobiti (nicht mačenjem dobiti).
Abfetten, (nach zamastiti *a.*) začiniti, politi masti.
Abfiedeln, *a.* odškripati.
Abfiederbesen, *a.* umet.
Abfiedern, *a.* umetati.
Abfließen, *a.* odtěcati.
Abflußwehr, *a.* bent.
Abfoltern, (nach mukah *a.*) i. mukami; izmučiti koga. [pa odpasti.
Abfrieren, (nach odzebsti *a.*) ozebsti
Abfrühstücken, *adde* i. doručak.
Abfühlen, Einem etwas —, izpipati, izmusti što iz koga.
Abführen, (nach odvesti *a.*) uvesti.
Abführmittel, *a.* vraštvo.
Abgabe, (nach Steuer *a.*) podanak.
Abgängig, *a.* es ist —, neima.
Abgeben, *del.* od njega.
Abgemagert, *a.* (spr.) kao da je na na crkvu obećan.
Abgipfeln, *corr.* prevršiti.
Abgetragen, *a.* haran, uharan.
Abgott, balvan (nicht bolvan).
Abgrund, *a.* bezdanica.
Abgrünen, *del.* se.
Abgurgeln, *a.* izgrgljati.
Abhaken, *corr.* skačiti (nicht odkučiti).
Abhandeln, (nach govoriti *a.*) i. besè-
Abhang, (nach bok *a.*) bočina. [diti.
Abhängen, die Sache hängt von der Einwilligung eines Höheren ab, *corr.* ako stariji reku; tu stariji ima govoriti; Alles hängt davon ab, *a.* sve je za tim stalo.
Abhauen, (nach odrubiti *a.*) srubiti; (nach odvrakati *a.*) odcapariti.
Abhäufeln, *corr.* na kupce podèliti.
Abkehlen, (nach zaklati *a.*) jabučicu izvaditi, iztrgnuti.
Abkosen, *corr.* laskanjem, milovanjem izmamiti. [poreklo.
Abkunft, (nach podrětlo *a.*) podreklo,
Abkürzen, *corr.* prevršiti, prevršivati.
Abkürzen, den Weg —, *a.* presèći put.
Abladen, die Waaren vom Wagen —, *a.* skladati robu s kolah.
Abladen, *corr.* skladač.
Ablaufen, (nach more *a.*) spustiti, spuštati (u more); die Uhr ist abgelaufen, sat je stao.
Ablocken, (nach izmamiti *a.*) izluditi.
Ablösen, (nach odměnjivati *a.*) izručiti, izporučiti.
a. Abmahlung, *f.* meljačina. [bondža.
Abmergeln, *a.* abgemergelter Mensch,
Abmühen, sich, *a.* izdirati, namučiti se.

Digitized by Google

Abnehmen, (nach odvezati *a.*) zavoj (nicht povoj); (nach splasnuti *a.*) smaniškati; die Kälte nimmt ab, *a.* zima *a.* Abnehmſtange, *f.* podhvatača. [jenja.
Abplacken, ſich, *a.* izdirati.
Abreißen, (nach odtrgnuti *a.*) odbuciti.
Abſähnen, *corr.* Abſahnen.
Abſchaben, der Ochs hat ſich den Hals abgeſchabt, vol je ogulio i. nabio vrat.
Abſchabſeln, *a.* grebanica, grebice.
Abſchätzen, *a.* einen Schaden —, osèći, ob'ožiti kvar.
Abſchied, (nach ostaj *a.*) otide, pa ni s Bogom nereče; otide, pa ni hvala ni Bog dao.
Abſchirren, *a.* izhamiti (izajmiti).
Abſchmälern, suziti, zauziti, uziti (nicht suziti, zaužiti, užiti). [kalnšiti.
Abſchmunzeln, *corr.* izglamazuti, iz-
Abſchnäbeln, ſich —, *a.* nacmokati se.
Abſchnipperling, *corr.* Abſchnitzel (nicht Abſchnittſel).
Abſchnitzel, *a.* ostrižak, striža, reza.
Abſchrecken, *a.* Waſſer —, gasiti ugljevje.
Abſchreiben, *a.* ich habe mir faſt die Finger abgeſchrieben, ukočiše mi se prsti od pisarije.
Abſchwemmen, der Fluß ſchwemmt das Ufer ab, *a.* voda podriva.
Abſchwören, (nach widerrufen *a.*) odpriseći se.
Abſehen, (nach dogledati *a.*) ich kann die Länge —, mogu okom izmèriti.
Abſetzen, (nach preduška *a.*) piti u dušak i. na dušak; Lämmer —, lučiti, odlučiti, poluèiti jagnjad.
Abſetzlamm, *a.* odlučeno jagnje.
Abſitzen, dugu *corr.* dug.
Abſolute Stimmenmehrheit, više od polovice glasovah (nicht nedpolovična većina glasovah).
Abſondern, abgeſonderte Brüder, oddèljenici, podèljenici. [odmatalica).
Abſpuler, —in, *corr.* odmatalja (nicht
Abſtechen, dieſe Farben ſtechen ſehr ab, *a.* ova se mastila neslažu ni malo.
Abſtemius, *a.* vodopija.
Abſtoppeln, *a.* obiračiti. [se.
Abſtoßen, *a.* ſich die Haut —, oguliti
Abſtreichen, (v. Fiſchen), *a.* omlèstiti.
Abſtutzen, dem Pferde den Schweif —, odkusati, kusati, kusiti konja.
Abtheilen, ein abgetheilter Bruder, oddèljenik, razdèlnik, oddèljen brat; abgetheilte Brüder, podèljenici; er iſt abgetheilt, oddèlio se je, sam za se je, o se je.
Abtheilung, (nach dio *a.*) dèl, oddèl; (nach razdio *a.*) predèl, razdèl, razdèlak.
Abtragen, ein abgetragenes Kleid, polovna, nošena, uhorana, vetha (vegda)
Abtrillern, *a.* izgunguliti. [haljina.
Abtrippeln, *a.* odkaseljiti, odèeprkati.
Abtritt, (nach zahod *a.*) izhod.
Abwaſchen, *a.* ſich —, umiti se.
Abweichen, *a.* (*phys.*) zastraniti.
Abweichung, *a.* (*phys.*) zastrana.
Abweichungs- uſw. *a.* zastrani.
Abwiſchtuch, *a.* utirač.
Achten, er achtet gar nicht darauf, *a.* on toga ni na um reuzima.
Acquiriren, *a.* privrèditi, namaći.
Aderlaſſer, krvar (nicht krvopustnik).
Aderlaßeiſen, sèčivce (nicht škljoca).
Aderlaßzeug, sèčiva, spr va za puštanje krvi (nicht krvopustna ili žilosèčna sprava).
a. Adlerfarn, f. Saumfarn.
Advent, *a.* (b. Or.) božićni post.
Affektiren, *a.* (beim Sprechen) precè-
Affodill, *a.* čepljez. [ravati se.
Afteröffnung, *a.* zvrk (b. Kind.) zvrčak.
Afterſohn, *a.* kopilan.
Afterſtein, stakleni dragac (nicht nepravi kamen).
Agnat, das Wort debeloj iſt zu ſtreichen.
Ahneln, *a.* naličiti.
Alabaſter, *a.* ubèlak.
Alaun, *a.* gebrannter —, pureni kocelj.
Allabendlich, *a.* svaku večer i. svako veče.
Allee, *corr.* redak (nicht drvored).
Allein, *a.* sam je kao okresano drvo.
Aller, man kann nicht Alles wiſſen, *a* čovèk nemože sve (nicht svašt) znati.
Allerheiligſte, *n. adde* (b. Or.) svetaja.
a. Allerſeelentag, *m.* dušnice, dan mrtvih.
Allgerecht, *a.* svepravedan (nicht pre-
Allophan, *a.* inolik. [pravedan).
Aloſe, *a.* kobla, laska.
Alvari, *a.* razom.
Alpenſorelle ſ. Saibling.
Altweibiſch, *a.* sbabast.
Amarellenbaum, (ſetze vor:) Ama- *a.* Ammon, ſ. Ziegenhirſch. [relle, *f.*
Amulet, *a.* božek.
Anbetracht, in —, *a.* budući da . . .
Anbieten, (nach nuditi *a.*) nu(')kati.
Anblick (nach pogled *a.*) gled.
Anbrennen, das Holz will nicht —, drva neće da planu (beſſer als uzgore).
Andacht, (nach molitva *a.*) bogomolje.
Andreasfreutz, kosi (nicht popreki) križ i krst.
Androhen, *a.* nagražati.
Anfangen, er weiß nicht, was er — ſoll, nezna šta će; nezna, šta bi (nicht nezna što da radi).
Anfechten, *a* ein Urtheil —, pobijati, obarati presudu.

Digitized by Google

Anfliegen, an etwas —, naletěti na što (nicht leteć se zaletěti o što).
Anfragen, *a.* pripitati.
Anfüllen, voll —, *a.* nabacati.
Angehen, (nach tiče *a.*) kasa; was geht das dich an *a.* šta je tebi od toga briga?
Angelegentlich, — empfehlen, svesrdno preporučiti.
Angelöbniß, *a.* zavěrak.
Angenehm, Gott —, Bogu prijatan, priman; er iſt Gott —, Božji ugodnik je.
Angeſicht, (nach kruh *a.*) u znoju lica svoga usw.
Angeſichts, (nach pomol *a.*) i. pomolak; na vidiku.
Angina, *a.* zadušnica, zadavica.
Anglotzen, *a.* izbečiti, razrogačiti oči.
Anglühen, (nach zažariti *a.*) i. ožeći.
Angreifen, *corr.* er weiß die Sache nicht anzugreifen, nezna početi, nezna kako bi započeo; ſein Erſpartes —, načeti ćupić.
Angſt, *a.* es befiel ihn —, uzela ga sujma, uzmući se (od . . .)
Angſtausruf, *corr* vriska.
Angſtgefühl, *corr.* sujma, těskoba.
Anhaltend, (nach razkišilo se je s.) okišalo se je, zalegla i. zategla je kiša.
Anhäufeln, kommt zweimal vor, das zweite Mal ſoll es aber heißen Anhäufen.
Anſetzen, (nach napujdati *a.*) napikati.
Anhieb, *a.* zasěčak.
Ankerarm, *corr.* lakti (od kotve).
Ankerkreuz, *corr.* okružje od kotve.
Ankerruthe, *corr.* vreteno od kotve, fuz.
Ankerſchaufel, *corr.* nokat od kotve.
Ankertalje, *a.* kolabra.
Anlage, (nach nametnuti *a.*) udariti.
Anlangend, *a.* — den Bruder melde ich, daß . . . za brata javljam, da . . .
Anmuthig, *a.* blagoličan, blagolik.
Anmaßen, ſich etwas —, *corr.* svojačiti, prisvojiti (nicht si) što.
Annehmen, ſich Jemandes —, *a.* (poët.) uzeti koga pod svoju dušu.
Anpurzeln, (nach dovrludati *a.*) doplesti.
Anrede, *corr.* besěda, slovo; — halten, besěditi (komu).
Anreden, *corr.* progovoriti s kim, dati komu prvu rěč.
Anräuchern, *del.* zasmuditi.
Anrichten, (Speiſen), *a.* klasti, izklasti.
Anrichtung, (v. Speiſen), kladenje izkladanje.
Anſchäften, *corr.* usaditi (nicht nasaditi).
Anſchicken, *a.* ſich wohin —, namisliti namèriti kamo (kud).
Anſchlag, *corr.* zehnfacher —, deset putih toliko, koliko je zaćènjeno.
Anſchlagen, das Gewehr —, *a.* naněti, pušku na oko, pasti po pušci; das Eſſen ſchlägt bei ihm nicht an, neprima ga se jelo (beſſer, ali neprudi mu jelo); (nach prudio *a.*) i. hasnio.
Anſchmauſen, ſich, *a.* najesti se.
Anſchmiegen, ſich, *a.* prilagoditi se.
Anſchneiden, (ſtatt na jelo *corr.*) po jelu; auf dem Kerbholze —, *a.* urabošiti, urovašiti.
Anſchreiben, an das Gewähr —, *a.* [uknjižiti.
Anſehen, *n.* (nach veli *a.*) i. sluti; dem äußern — nach, vidi mi se, kako se men vidi.
Anſetzen, das Schwein ſetzt gut an, *a.* krmak se pomaže, krmak baca meso na se, prima se hrana krmka.
Anſicht, *a.* ich bleibe bei meiner —, ja ostajem pri mom.
Anſieden, (ſtatt provreti, provirati *corr.*) [uzavreti.
Anſitzen, ſich den Schnupfen —, *corr.* dobiti kihavicu i. hunjavicu od sědje.
Anſprache, — an das Publikum, govor občinstvu (nicht na občinstvo).
Anſprechen, Einen —, *corr.* progovoriti komu i. s kim; er hat mich angeſprochen, on mi je dao prvu rěč.
Anſteckend, *a.* prilěpljiv, prelazljiv; dieſe Krankheit iſt —, *a.* ova se bolest prilěpljuje; ova bolest prelazi, prianja.
Anſtieren, *a.* bečiti i. drečiti oči; gvìriti, pìždriti u . . .
Anſtopfen, *a.* natiskati.
Anſtoß, (nach udar *a.*) drm, drmnuće.
Anſtoßen, (nach naletěti *a.*) natrčati; (nach šišlati *a.*) šušljekati.
a. Anſtoßſchnur, *f.* podrubica; die — annähen, podrubiti, podgajtaniti haljinu.
Anſtrengen, den Kopf —, *a.* trti glavu.
Anſtützen, ſtatt batinu beſſer palicu.
Antaſten, Eines Ehre —, *a.* darnuti u koga, zapeti komu za obraz.
Anticipation, unapred (nicht unapred).
Anticipiren, *a.* uzeti naprěd.
Antipathie, — gegen wen hegen, neAnwelle, *a.* teč. [trpiti koga.
Anzapfen, (nach čep *a.*) zatočiti.
Anzechen, ſich, *a.* oljoljati se, nakriviti se, urediti se, opiti se.
a. Apfelgarten, *m.* jabučar, jabučik.
Apfelkern, *a.* i. špica.
Apfelſtiel, *a.* i. rep.
Apoſtel, Apoſtelamt, *del.* blagověstnik und blagověstništvo.
a. Apothekerbirn, *f.* batvača.
Appellation, — ergreifen, *corr.* prizvati (viši sud).
a. Appelliren, prizvati (viši sud); an die Banaltafel —, prizvati banski stol.
Appetit, ich habe — bekommen, *a.* poračilo mi se jesti; ich habe —, rači mi se jesti; ich habe keinen —, nerači

Digitized by Google

mi se; er hat guten —, *a.* kusan je; guten —, *a.* dobar kus i. rač. [nost.
Appetitlosigkeit, neješa (štatt neteč-
April, d. erste —, varavica; (nach aprilj *a.*) u bezjake, u budale.
Aprilschramm, *corr.* Aprilschwamm.
Arbeit, (nach dělo *a.*) radjevina; schwere —, *a.* težak posao, krvopija, krvoslija.
Arbeitsam, *a.* — werden, proraditi se.
Arbeitsverdienst, *a.* znradak.
Archipelag, *corr.* ostrvlje.
a. Arena, *f.* borište.
a. Areometer, *m.* prostoromèr. [kava).
Arm, — des Flusses, rukavac (nicht ru-
Armadille, *corr.* Armadill; *a.* s. Gürteltbier.
Arme, (nach ubogar *a.*) ubožar.
Armleuchter, *corr.* parežnjak, parož st svěćnjak (nicht svěćnik). [nica).
Armpolyp, *corr.* sveživ (nicht trakat-
Armschiene, (nach daščica *a.*) u dlaga.
a. Asch, crèp.
Aschkuchen, *a.* provrtač.
Ästhetiker, *a.* krasoumac.
Ästhetisch, *a.* krasouman.
Athem, er verlor den —, *a.* para mu je u grudih zastala; er läßt ihn nicht zu — kommen, neda mu dahnuti.
Athmen, *a.* —d, duhat.
Atlas, *corr.* zemljovidnik.
Atlaß, *a.* (*anat.*) glavonoša.
Auf, — und davon, *a.* hajdac, čistac.
Aufbauen, (nach s gradjivati *a.*) izzi-
Aufbellen, *a.* prolajati. [dati.
Aufberſten, (nach purenjak *a.*) izcěrio i. izbulao se je pečenik.
Aufbewahren, *a.* etwas im kalten Waſſer —, držati što u hladnoj vodi.
Aufbieten, Verlobte —, *a.* oglasiti u crkvi. [durnovit.
Aufbrauſend, (nach durljiv *a.*) duran,
Aufdrucken, (nach pritisnuti *a.*) natisnuti. [nuti.
Auffahren, (nach nèbo *a.*) (*fig.*) djis
Auffahrt, *a.* uznesenje.
Aufhärken, *corr.* Aufharken.
Aufhauben, *a.* povezati i. načiniti mla u; metnuti povezču i. peču.
Aufheften, *a.* razapeti.
Aufhören, *a.* (v. Regen usw.) pati(h)nuti, patisati; der Regen will nicht —, ide kiša, nepatiše.
Aufhören, *n.* ohne —, *a.* bez patiska.
Aufhügeln, *corr.* nahumiti, nagomilati.
Aufjammern, *a.* zaridati.
Aufklaftern, uhvatiti (nicht nahvatiti) drva, uklaftriti, sklaftriti.
Aufknacken, *a.* krcati, razhrsnuti, razhrkati orahe.
Aufknöpfen, odpučiti, odpučati itd.
Aufknurren, *a.* regnuti.
Aufkrampen, kommt zweimal vor, das zweite Mal soll es heißen Aufkrämpen.
Aufkritzeln, namrčiti (nicht namrčati).
Aufladen, *v. n. corr. v. a.* naklasti, nakladati; (beladen), natovariti usw.
Auflader, *corr.* nakladač (nicht tovarnik).
Aufladung, *a.* nakladanje; (Beladung), tovarenje usw. [propuhaše.
Aufleben, *a.* die Todten lebten auf, mrtvi
Auflegen, Holz aufs Feuer —, *a.* metnuti, metati drva na vatru.
Auflockern, die Betten —, *a.* protresti, nadignuti perinu.
Auflösbar, (nach raztopljiv *a.*) topak.
Auflösbarkeit, (nach raztopljivost *a.*) topkoća.
Auflösen, einen Vertrag —, *a.* razvrći pogodbu; im Waſſer —, raztopiti, otopiti u vodi; ſich —, (*fig.*) razsuti se, razpasti se.
Auflösung, (nach r ztvorba *a.*) (*fig.*) razsap, razsutak usw.; (nach (*chem.*) *a.*) otopina. [(vojsku).
Aufmarſchiren, *a.* — laſſen, izvesti
Aufnehmen, (nach prihvatiti *a.*) er iſt überall gut aufgenommen, (ſpr.) u svakom mlinu ima red. [kom.
Aufrecht, *adv.* stubočice, stubce, dub-
Aufregen, *a.* uzbuditi. [se.
Aufregung, in — gerathen, *a.* uzbućati
Aufrichten, (nach ustubočiti *a.*) poperiti.
Aufrichtig, *a.* — geſtanden o. geſprochen, ich war nicht dort, da pravo kažem, nije me ondè bilo.
Aufrufen, *a.* uzazvati.
Aufſchichten, *a.* (z. B. Bretter), uvitlati (daske).
Aufſchneider, *a.* lazanja. [pečke).
Aufſchnitzeln, *corr.* popečke (ſtatt
Aufſchreien, (nach zavrištati *a.*) zagrajati.
Aufſeher, (nach prigledač *a.*) vidok.
Aufſein, (nach n'loš *a.*) nisam sav, nisam sam svoj.
Aufſieden, (nach *v. a. adde*) uzvariti; (nach *v. n. adde*) uzavreti.
Aufſpringen, (nach djipiti *a.*) djiknuti, djasnuti, klisiti.
Aufſtellen, Netze —, *a.* zapeti, podapeti mrežu; eine Falle —, *a.* postaviti, podapeti stupicu.
Aufſtoppeln, *a.* nabiračiti.
Aufſtriegeln, *a.* nadjindjuriti se.
Auftreiben, Menſchen —, uganjati.
Aufwarten, *a.* služiti, šenit.
Aufwecken, (nach uzkrisiti *a.*) uzkrsiti.
Auge, *a.* vor den —n des Richters, na očigled, na očigledce i. naočice sudca.
Augenkrankheit, *corr.* bolest očijuh.
Augenlos, *corr.* bezok, slèp.
Augenzeuge, *a.* vidac.

Digitized by Google

Auguſtapfel, *a.* gospojinjača.
Aus, es iſt — mit ſeiner Herrſchaft, *a.* prošo ga je gospodstvo.
Ausathmen, (nach dahnuti *a.*) iz sebe.
Ausbeuteln, *corr.* na mindros (nicht za mindros).
Ausbilden, den Verſtand —, (ſtatt naobraziti beſſer) uzobr ziti um; ſich —, *corr.* uzobraziti se, obrazovati se.
Ausbildung, obrazovanost (nicht naobraženje).
Ausblaſen, Einem das Lebenslicht —, *a.* ukinuti i. skinuti koga s glasa.
Ausbleiben, *a.* bleibe nicht aus, nemoj da nedodješ.
Ausbrechen, einen Zahn —, *corr.* izbiti, izvaliti, pretrgnuti, prebiti zub; die Peſt iſt ausgebrochen, *a.* kuga je sèknula i. udarila.
Ausbreiten, den Miſt —, *a.* razkidati, razastirati; vor uns breitet ſich eine Ebene aus, *corr.* pred nami je pukla otišla, protegla se i. gnula se je ravnica.
Ausbruchwein, *a.* ſ. Tropfwein.
Ausdauer, *a.* pretraja.
Ausdauern, (nach rajati *a.*) pretrajati.
Auseinanderbiegen, *a.* razvrat ti.
a. Auseinanderlaufen, *v. n.* razbèći se, raztrèati se u raztik.
a. Auseinanderlaufen, *n.* raztrk.
Auseinanderſchüren, *a.* raztaći.
Auseinanderthun, *a.* razonoditi.
Auserkuren, *a.* dožnjeti.
Ausfachen, *a.* izdrndati.
Ausfauſten, (b. Hutm.) *corr.* izpestati.
Ausführen, *a.* etwas weiter —, dalje što izpredati.
Ausgähren, *a.* dokisnuti.
Ausgehen, (v. Farben) *a.* izdati; der Wein iſt ausgegangen, *a.* pribrelo se vino, iztančalo i. izčiljelo je vino.
Ausgleichen, (nach izjednačiti *a.*) pojednačiti.
Ausgrämen, *a.* (*poët.*) odtužiti se tuge.
Ausguß, *a.* ſ. Gußſtein.
Aushalten, (nach podnèti *a.*) otrpljeti.
Ausheitern, das Wetter hat ſich ausgeheitert, *a.* razčinilo se vrème; es heitert ſich aus, provedrava se.
Ausherrſchen, *a.* dostolovati; er hat ausgeherrſcht, prošlo ga je gospodstvo.
Ausheßen, *corr.* napikati i. napustiti (na koga) pse, pa izèrat.
a. Ausheuchelu, *v. n.* er hat ausgeheuchelt, [doljao je.
Ausländer, *a.* stranac.
Auslaufen, *a.* der Acker läuft in eine Spitze aus, njiva ide na oklis; es läuft in eine Spitze aus, oštrljasto je.
Auslecken, *v. a. adde* polizati.
Auslegen, *corr.* ukladati (nicht izkladati).
Auslöſchen, (nach iztrti *a.*) (*fig.*) zagladiti.
Auslöſen, *a.* Bohnen —, grah i. pasulj kominjati, ljuštiti.
Auslüften, die Kleidung —, *a.* iznèti haljine na polje, da ih vètar promahne.
Ausmäſten, (nach uhraniti *a.*) izhraniti.
Ausnahme, (nach slučaja *a.*) oliš dva slučaja. [ovat.
Ausnarren, *corr.* dom hnitati, dolu-
Ausnuthen, *corr.* Ausnutſcheln.
Ausplatzen, (nach *fig. a.*) bluznuti, bubnuti (što).
Ausprägen, (nach utištiti *a.*) čakaniti.
Ausrauchen, *a.* izćućati.
Ausräuchern, *del.* nasmuditi.
Ausreißer, *a.* (Wb.) šišulja.
Ausſagen, *a.* gegen Einen —, kazati, kazivati (što) na koga.
Ausſaufen, (nach polokati *a.*) poguliti.
Ausſchieben, *corr.* iztoskati (nicht izturiti, izrinuti). [razbijati.
Ausſchlagen, Erze —, *a.* rudu razbiti,
Ausſchwemmen, (nach izlokala *a.*) izderal i. izvalila.
Außer, (nach manj *a.*) oliš.
Ausſetzen, ein Kind —, *corr.* povrći, odbaciti dète; er hat an Allem etwas auszuſetzen, *a.* (ſpr.) u svakom jelu tu n lazi trun; der Beſchädigung ausgeſetzt, na umetu, na udarcu. [hod.
Ausſetzling, *corr.* povrženo dète; na-
Ausſingen, *corr.* op jati (nicht opojiti), opèlo očatati. [špekati.
Ausſpicken, (nach naslaniniti *a.*) na-
Ausſpielen, eine Karte —, *corr.* zaigrati, izigrati, izbaciti.
Ausſtechen, *a.* Einen bei Jemanden —, izpèhnuti koga.
Ausſtecken, (nach *v. a. adde*) izturiti.
Ausſtellen, *corr.* pogibiju (nicht pogibu).
Ausſtochern, *a.* iztarkati zube.
Ausſtreichen, mit der Feder —, *corr.* prevući perom, (*fig.*) izbrisati.
Austoben, *corr.* naplahovati (nicht naplohovati).
Austragen, *a.* er muß das Bad —, (ſpr.) njemu to u ledjih puca; na njem su se slomila kola. [dočurlikati).
Austrillern, *corr.* dočurlikati (nicht
Auswanderer, *a.* odsel c.
Ausweichen, Einem —, *a.* zazirati, ulibati se od koga. [ſagen).
Ausziehen, *corr.* Ausſaugen (nicht Aus-
Anweh, *a.* uvi.
Ave-Maria, *a.* Gospin pozdrav.
Backe, (nach lanita *a.*) j bučica.
Backenbart, *a.* solupi.
Bader, (nach kupičar *a.*) krvar.
Badewanne, *a.* kaca, kada, banjica.
Bäheſchnittchen, *corr.* prženica.

Digitized by Google

Baſonnet, *a.* nastavak, baganet, špika.
Balge, *a.* kablina. [se.
Balgen, ſich, *a.* kkati se, krčumati
Ballen, *corr.* pesnicom (nicht pèsnicom).
Balſamöl, *corr.* miomirisno (nicht bla-
Bannen, *a.* razklinjati. [govono).
Bannmeile, *a.* okoliš, ogradje.
a. Bärenzucker, ſ. Lakritzenſaft.
Bart, einen — bekommen, *a.* (*fig.*) očupaviti, orunjaviti; den — pflegen, gojiti bradu; am Schlüſſel, bradica.
Bartbeißker, *corr.* bradovatica (nicht bradova tica).
a. Bärtige, *m.* brad š, bradonja.
Bartlos, *a.* (der den Bart ſchert), brico.
a. Baßgeigen, *v. n.* gudèti.
Baſtard, *a.* umetak.
Bauch, (nach želudca *a.*) gladnije su mu oči od želudca.
Bauchgrimmen, griz (nicht griža); *a.* — bekommen, ozlobiti. [stablati).
Baum-Epheu, *corr.* stablasti (nicht
Baumgans, *corr.* kazarka.
Baumfohl, *corr.* raštan. raštika.
Baumlang, *a.* (ſpr.) dohvatio bi s neba tarane.
Baumſchere, *corr.* strizalo vrtlarsko.
Baumſtamm, *a.* klada.
Bausbäckig, *a.* bucmast.
Bauſch, in — und Bogen kaufen, *a.* ucènice kupiti. [ćemu).
Beanſtänden, *a.* zabavljati, zabaljkati
Beantworten, ein Brief —, *a.* (*poët.*) odkititi knjigu.
Bearbeiten, (nach težati *a.*) težiti.
Beauffichtigen, *a.* vidjati.
Bedachung, *a.* postreha. [ga je.
Bedauern, *a.* ich bedaure ihn, mi lo mi
Bedecken, der Schnee bedeckt die Gipfel der Berge, *a* bèli se snèg po brdih, visovih, po planini; obèlio je snèg po brdih. [sètiti se.
Bedenken, *v. a.* ſich anders —, *a.* pre-
Bedenken, *n.* ich trage — es zu thun, *a. corr.* omišljam se, bih-li učinio; ustručavam se to učiniti.
Beeilen, ſich, *a.* pospèšiti.
Beerdigen, *a.* ugrobiti.
Beermoſt, Beerwein, *corr.* suškovina.
Beete, *a.* cikla.
Befallen, *a.* es befiel mich ein Fieberfroſt, Hitze, poduzela me je zima, vatra; es befiel ihn ſchwere Noth, onevoljio se je.
Befangen, *a.* prinzet.
Befangenheit, *a.* priuzetost. [tvrditi.
Befeſtigung, *a.* die — vollenden, do-
Befeſtigungswerk, *a.* gradina.
Befinden, ich befinde mich wohl, *corr.* dobro mi je; zdrav sam; ich befinde mich dabei ganz wohl, *corr.* dobro mi je to došlo; pak sam i opet čitav i. zdrav.
Befolgen, ſeinen Rath —, *a.* držati se njegova savèta; er befolgt es nicht, *corr.* nesluša (nicht on to nesluša ništa).
Befördern, ich will ſein Beſtes —, *corr.* nastojat ću o njegovu boljku. [si.
Befreunden, wir ſind befreundet, *del.*
Befriedigen, *a.* ſein Herz iſt befriedigt, zadovoljio je svoje srce; došlo mu je srce na mèru.
Begaffer, *a.* zule.
Begeben, (nach gine *a.*) (ſpr.) tko se penje, ubit će se; vo(l) bodač roge slomi. [postići.
Begreifen, (nach dokučiti *a.*) dopréti,
Begriff, *a.* ich war im —e ihm es zu ſagen, pojmih i. podjoh da mu kažem.
Behagen, *n. adde* godje; er findet darin kein —, negodi mu.
Behende, *a.* okoneran
Bei, es iſt — weitem nicht ſo gefährlich, *corr.* neima tu pogibije.
Beichten, *a.* izpovèditi svoje grèhe.
Beiderlei, *a.* po l oba vida. [pru.
Beilegen, einen Streit —, *a.* miriti raz-
Beimiſchen, *a.* priliti vode u vino.
Beinähnlich, *a.* koščat.
a. Beinſame, ſ. Knochenſame.
Beinſchiene, *a.* udlaga.
Beiſpiel, zum —, *a.* n jedan primèr.
Beiſtand, (nach stari svat *a.*) (*fam.*) starojko; — ſein, starosvatovati; zum — bitten, starosvatiti; das Amt eines —es, starosvatstvo.
Bejahen, *a.* pojestnuti. [čan.
Bejahend, (nach *adj. adde*) ječući, je-
Bejahung, *a.* jekanje. [silo.
Bekannt, (nach razglasilo *a.*) i. ogla-
Bekleiden, (nach preodènuti *a.*) zaodènuti.
Bekleidung, — der Thür, *a.* obuća.
Bekleiſtern, die Haare mit einer Salbe —, *a.* nacackati, natackati, ulèpiti kosu pomasti.
Bekreuzen, ſich, *a.* prekrstiti se.
Beladen, *a.* teretan; der Kirſchbaum iſt mit Früchten —, rodila trešnja kao vènac.
Belagern, (nach obsès i *a.*) izstajavati.
Belecken, ſich, *a.* oblizivati se, oslinkivati se. [potliti.
Belegen, *a.* den Boden —, popoditi,
Beleidigen, (nach živac *a.*) ukresao mu je u vèru; darnuo mu je u zènicu.
Beliebt, (nach omilio *a.*) (komu); primljen (kod koga). [nagradjivati.
Belohnen, (nach *v. a. adde*) nagraditi,
Belohnung, *a.* nagrada. [drila).
Bemaſten, *corr.* jedrenjake (nicht je-
Benarben, *a.* ohrapaviti.

Digitized by Google

Beobachten, heimlich —, *a.* pripažati; einen Gebrauch —, zadržavati običnj.
Bequem, (nach lagodan *a.*) lagašan, lakotan (n. p. život).
Bequemlichkeit, (nach last *a.*) lakost, lakota; ich habe meine —, imam svoju
Bequemling, *a.* uzurlija. [priličicu.
Berasen, *a.* der Hügel ist berast, brežuljak se je uledinčio i. utratinio; uhvatila se tratina po brežuljku. [tovati.
Berathen, (nach savètovati *a.*) nasvè-
Berauchen, *a.* zapurnjaviti.
Bereitschaft, *adde* (*mil.*) in — sein, biti na mahu. [pohodito.
Bergab, (nach pod nogu *a.*) počko,
Bergabrutschung, *a.* otiska, otisao *f.*
Berghau, *a.* brdaština, rebarština.
Bergkeller, *a.* gat, lagum.
Beriechen, *a.* povonjati. [dète.
Beruhigen, *a.* ein Kind —, tašunati
Berühmt, *a.* ein —er Mann, slavnik.
Berühren, (nach taknuti se *a.*) doděti se.
Berührung, *a.* taknuće; in — kommen, *a.* sastajati se s kim.
Berunzeln, *a.* namrežkati, smrežkati.
Besänftigen, *a.* blažiti.
Besanmast, (nach *m. adde*) katarka.
a. Besatz, *m* obšav, ošva, ošvica.
Bescharren, *a.* zagrnuti.
Beschreiben, Einen zu sich —, *a.* ročiti koga k sebi.
Beschleichen, es beschleicht ihn Fieber, zima ga poduzima; es beschleicht ihn Furcht, pribojava se.
Beschließen, (nach odlučiti *a.*) uměniti.
a. Bescholten, *s.* Unbeschotten.
Beschwerlich, (nach dotežèati *a.*) biti na potegu. [nelagod *f.*
Beschwerlichkeit, (nach neprilika *a.*)
Beseifen, *corr.* nasapunati.
Besonders, (nach osobito *a.*) navlast.
Bespülen, (nach plaču *a.*) i. stružu.
Besser, *a.* ein wenig —, boljahan.
Bestauden, sich, *a.* bogositi se.
Bestehen, auf etwas —, *a.* ukopistiti se; goniti svoju.
Besticken, *a.* ovezti.
Bestimmt, (nach urečeno *a.*) uročito.
Bestreuen, (nach potrusiti *a.*) popršati.
Betäuben, (nach zapanjiše *a.*) i. okameniše; uprestravi-e se.
a. Betreffende, *m.* dotičnik.
Betretungsfall, *a.* zatečaj.
a. Betriebsanlage, *f.* (eines Gewerbes), obrtište.
Betrügen, (nach forintih *a*) prevariti koga za 10 for; zakvačiti od koga
Bettage, *pl.* pokrižci. [10 for.
Bettdecke, *a.* pokrivač.
Bettellumpen, *a.* dronjci.
Bettelmann, *a.* bogar.
Bettelstab, *a.* prosjačka palica; an den — kommen, *a.* obožjačiti.
Bettfrau, *corr.* ložničarka.
Bettgeher, (nach posteljaš *a.*) načar.
Beule, (nach guka *a*) guta; er bekam eine — auf der Stirn, izskočio mu čvor na čelu; (nach hrga *a*) čvoruga.
Beurtheilungsgabe, *a.* razsudak.
Beutelmeise, *a.* mošnjarka.
Beutelthier, *corr.* tobolčar. [hati.
Bewältigen, (nach obhrvati *a.*) spla-
Bewässern, *corr.* povodniti, zaplaviti, metnuti pod vodu (livadu); napustiti vodu (na livadu).
Bewunderung, *s.* voll — sein, divom se diviti.
Beziehen, (nach navući *a*) naviti.
Bezug, *corr.* navijanje (nicht napinjanje); (nach navlaka *a.*) navlačak.
Bibel-, *a.* biblijski.
Bibergeil, *a.* dabrova kesica.
Bilden, *corr.* uzobraziti (nicht naob-
a. Bildungsmittel, *n.* obrazovalo [raziti.
Bimsen, *a.* plovućati.
Bimsstein, *a.* sundjerski kamen.
Binder, *a.* (b. Maur.) prěčnjak.
Binnen, *a.* — drei Tagen, u tri dana; uz t i dana.
Bis, *a.* — morgen Früh, do u jutro.
Bisambiber, *corr.* (*Sorex moschatus*), moškati vuhuhalj; (*Fiber zibethicus*), ondatra, kanadski dabar.
Bisamkäfer, *corr.* Silpha (nicht Silva).
Bissewurm, *a.* obad.
Bittererde, *corr.* gorčika.
Bitterlich, (nach nagrk *a.*) gorčast
Blase, —n werfen, *a.* podklobučiti se.
Blasen, *a.* (auf eine heiße Speise —), piriti na jelo; die Flöte —, *corr.* frulati; (zürnen), duhati, bućiti se.
Blatter impfen, *a.* prepisati.
Blatternarbig, *a.* boginjav, rohav.
a. Blattschneider *s.* Rosenschneider. [men.
Blaustein, *a.* modra galica. plavi ka-
Blautraube, *corr.* Blautaube.
a. Blaustiel, *m.* (Wb.) slaština.
Bleiben, dabei blieb es, *a.* kako onda i lani; tu i tutilo.
Bleihaltig, *corr.* olovit.
Bleistift, *a.* tuška.
Block, (nach panj *a.*) krlja. [škripca.
Blockscheibenbüchse, *corr.* čep od
Bloß, *a.* — deinetwegen, ni za što drugo nego tebe radi.
Blutenesche, *corr.* Blüteneschc.
Blutholz, *corr.* lakam.
Boden, (Ober—), podkrovje.
a. Bodenhold, *adj.* voljnozemni.
Bodenrad, *corr.* dolnje kolice.
a. Bodenstett, *adj.* jednozemni.
a. Bodenwag, *adj.* svakozemni.

Digitized by Google

a. Bogenrebe, *f.* svijač, kondèr, lucanj.
a. Bogenweite, ſ. Spannweite.
Bohrmuſchel, *a.* (*Pholas*), kamotoč.
Bohrung, *a.* vrtež.
Bohrwurm, *corr.* šašanj.
a. Bojſeil, *n.* vètarka.
Bolz, (nach zavoranj *a.*) svornjak.
a. Bombardierkäfer, ſ. Platzkäfer.
Borax, *corr.* bura, boraè, teneèar.
Borſtwiſch, *corr.* per. jača, ometač.
Borte, *a.* poplet.
Böſchung, *a.* klisak. [zlim tèra.
Böſe, *adj.* (nach vertreiben *a.*) zlo se
Böſe, *n. adde:* deš —n denft man lange, ako je muka trpiti. nije pamtiti.
Brand, (an Bäumen), *a.* crn *f.*
Branden, das Meer brandet, *a.* more pljuska. more se uzpljuskuje.
Brandfuchs, *corr.* ridja lisica.
Brandgeruch, *a.* smudjevina.
Brandung, *corr.* plj skavica.
Braſſe, *a.* u aèa.
Braſſen, *a.* obraćati.
Brauneiſenſtein, *a.* gnjedac.
Braut, (nach mlada *a.*) udavaèa.
Brechen, in Stücke, prsnuti na dvoje, na troje.
Brecherlich, es iſt ihm —, *a.* guvi mu se.
Brechwurzel, *a.* glavašica.
Brennſchlange, *corr.* Ammodytes.
a. Broche, *f.* sapinjaèa, špiuda.
a. Brocoli, brokule, prokule, kaulin
Brod, *a.* mit — ausfommen, dokrušiti. skrušiti; *corr.* srèeš (nicht srèes).
Brodſchaufel, *corr.* Brodſchiebe.
Brodſchiebe, *corr.* Brodſcheibe.
Broſame, *a.* drobuica.
Bröſeln, *a.* mrvoljiti: ſich —, *r. v.*
Bruchband, *a.* podpašaj. [truniti se
a. Bruchfläche, *f.* prelomina.
Brücenamt, *a.* mostarnica.
Brückenmauthamt, *a.* mostovnica.
Brunnenſäule, *a.* stožer, raslina.
Brunnenſchwengel, *a.* mahaèa. vaga.
Brunnenſtange, *a.* prut, šprulja (od
Bruſtbein, *a.* kobilica. [zdenca).
a. Bruſteinſatz, *m.* (am Hemde) naprsnjak.
Bruſttuch, *a.* zalistavac.
Bücherſcheu, *a.* zazor od knjige.
a. Bücherſcheu, *adj.* er iſt —, bèži, zazire od knjige.
Bücherſkorpion. *corr.* rakovka, nilac.
Bugholz, *a.* apustol.
Bugſpriet, *corr.* kostrmna, kosnjak.
Buttereimer, *a.* bućka.
Buttern, *a* izbijati maslo, mutiti.
Candiszucker, *corr.* ledenac.
Cardamome, *a.* mirisavac, kakula.
a. Carrraghenmoos, ſ. Perlmoos.
a. Carfiol, ſ. Blumenkohl.
Charlatan, *a.* èarod, lažomaza.
Charlatanerie, *a.* èarodija.
a. Chronometer, *m.* èasomèr.
a. Cibebe, *f.* suhva, suhvica, morsko grož-
Cocon, *a* predivka. [dje.
Coliſion, *a.* skos, stuk; in — gera-then, *a.* stuknuti se, skositi se.
Compilator, *corr.* posmrduša.
Compiliren, *a.* smrdati.
Congruent, *a.* takmen.
Congruenz, *a.* takmenost. [vama.
Coquettiren, *a.* (*poët.*) uzvijati obr-
a. Cultivator, *m* plèvilo. [but.
Cylinder, *a.* oblić, oblica; ſ. Cylinder-
Cylinderförmig, *a.* valjast.
a. Cylinderhut, *m.* klobuk [krova.
Dachrinne, *corr.* postrešnica. žlèb od
Dämmern, (nach sumraèje *a*) i. sèrak.
Dammweg, *a.* nakopanik.
Dampf, b. Pferden *a.* sipnja.
Dämpfen, Fleiſch —, *a.* podusiti.
Dareinreden, *a.* govoriti komu preko rèèi.
a. Darmſchleimhaut, *f.* crèvna sluznica.
Delikat, *corr.* sladopiéan.
Delikateſſe, —n, *a.* oblizci.
Denken. er denft hoch hinaus, *a.* na visoko kuća.
Denktafel, *corr.* spomen-ploča.
a. Desinficiren, r. *a.* razkužiti, odkužiti.
Diät, *a.* olaka.
Diätmäßig. *a.* po olaci.
Dicht, *a.* —er Wald, mrèava.
Dichten, ein Lied —, skladiti pèsmu.
Dickhals, nach *m. adde*; vratonja.
Dickicht. *a.* gust *f.*, gustava.
Dickpeitſche, *a* oputnjaèa.
Dictiren, *a.* predricati.
a Dienſtbuch, *n.* službovnik.
Döbel, *del.* Bratſiſch; *a.* (Cyprinus Dobula), glavonja, bucov.
Dodefaeder, *n.* dvanaestorac.
a Dogmatiker, *m.* vèroznanac.
a. Doppelart, *f.* sèkač.
Doppelblume, *corr.* trće.
Doppelflinte, *a.* dvojica. dvojkinja.
Doppelf. öte, *a.* prebiraće.
Dorndreher, *a.* sètnica.
Drehbaum, *a.* obrtaljka. [jez.
Drehe, (nach metiljanje. *a.*) vrtoglavost,
Drehwurm, *corr.* brvak.
Dreidecker, *a.* trobojnjak.
Dreifelderwirth, *m.* tropoljar.
Dreifelderwirthſchaft, *corr.* tropolj-stvo. [dostvast).
Dreigabelig, *corr.* ostvast (nicht
Dreſchflegel, *a* mlata.
Drilling, (Mühl), *a.* krug; —e gebären, otrojniti se.
a. Drücken, *n.* tišnja.
Drüſe, (nach keh *corr.*) kah, smolika (nicht gunturać, hrmija.)

Digitized by Google

Dumpfigkeit, *a.* patuha, patušina.
Dünkelhaft, *a.* domljiv.
Dünkling, *a.* domnilac.
Dünnbeinig, *a.* štrkljast.
Durcharbeiten ſich, *a.* provrèti.
Durchbohren, (nach proburaziti *a.*) razbučiti. [umiti.
Durchdenken, (nach promisliti *a.*) pro-
Durchtrieben, *a.* preliven.
Durchzug, (Bauw.) *corr.* tetiva, okagača.
Dürr, —es Reisholz, *a.* suhad.
Durſtig, *a.* ein wenig —, žedjahan.
Ebbe, — und Flut, *a.* odlèv i zalèv.
a. Ebenbürtige, *m* premac.
Edikt, *a.* razkaz.
Eicheltraube, *corr.* sisice, sisak.
a. Eierkorb, *m.* krošnjica za jaja.
Eigenmacht, *a.* samoseg. [mosegom.
Eigenmächtig, *a.* samosežan; *adv.* sa-
Eigenſinn, *a.* samovoljica.
Eigentlich, *adv. adde*: za pravo; da pravo kažem.
Einbilden, ſich, *a.* umisliti; domljivati se.
Einbilderiſch, *a.* domljiv.
Einbildling, *a.* domnilac
Einbruchſtation, *corr.* ulazište.
Eindruck, nach *fig. adde*: dojam; das machte auf ihn keinen —, nije ga se dojmilo.
Einfaſſen, mit einem Rahmen —, *a.*
Einfaſſung, *a.* obdèl. [obdèlati.
Einflieben, *corr.* Einfliegen.
a. Einräucherung, *f.* prekada. [ćić.
Einſatz, (nach umetak *a.*) umetić, umet-
Einſchieben, (nach usunuti, *a.*) utoskati.
a. Einſchiebling, *m.* uležˌ utoskalo.
Einſchläfern, *adde*: *dim.* uspavkati.
Einſchlagen, *a.* ein Buch in Papier —, obložiti knjigu hartijom i. papirom; den Fuß in ein Tuch —, obložiti nogu krpom. [ćiti se.
Einſiedler, *a.* — werden, popustinja-
Einſtecken, (nach tata *a.*) (ſcherz.) strpati tata u buturnicu [urazumèti se.
Einverſtehen, (nach porazumèti se *a.*)
Einziehen den Athem, *a.* povući paru.
Einzig und allein darum, ni za što drugo, nego da . . .
Eisſcholle, *a.* krija.
Elektroſkop, *corr.* munjojav.
Elementar-Ereigniß, *corr.* prirodna nesgoda; nesreća.
Elfenbeinen, *corr.* bèlokoštan.
Elle, *a.* (*anat.*) podlaktica.
Elliptiſch, *a.* pakružan.
Emailleur, *corr.* caklar (nicht ocaklar).
Empfindlich, *a.* (*fig.*,) žaljiv, razžaljiv.
a. Empfindungsorgan, *n.* sètilo.
Ende, *corr.* zu — führen (nicht bringen), *a.* otisnuti kraju; ein — machen, *a.* staviti (čemu) kraj i. konac.
a. Endenwirbel, *m.* repni kralješak.
Enge, in die — treiben, *a.* (ſpr.) prièrati koga plotu. [pulja.
Engerling, (nach Maikäfers *a.*) škra-
Entblößen, den Kopf —, *a.* skinuti, snimiti kapu i. šešir.
Entheiligen, *corr.* odsvetiti.
Entlegen, *a.* daljni. [se.
Entſtehen, (nach začе se *a.*) zapodènu
Entwäſſern, *a.* odmočiti.
Entzweien, *a.* (v. Freunden), razbra-
Erdäpfel, *a.* čičoka [titi se.
a. Erdglobus ſ. Erdkugel.
a. Erdriß, *m.* urvina, otiska.
Erdzunge, *a.* kosa.
Ereignen, *a.* es hat ſich etwas wunderbares ereignet, čudan se je dogadjaj desio
Erfindung, (nach izum *a.*) izumak.
Erheben, (nach upraviti *a.*) i. podići.
Erhöhung, *a* povišica.
Erſtönen, *corr.* Eröffnen.
Erwähnen, *a.* nagovèstiti.
Erzählung, *a.* die — beenden, izpričati priču.
Erzjude, *corr.* prava Čifutina.
Eßbeſteck, *a.* jestila.
Eſtrich, (nach strlet *a.*) tlak.
Eulenwinkel, *corr.* sovjak.
Evidenz, *f. adde:* očitost; in — halten, *a.* držati očito i. na vidiku.
Exceß, *a.* bezputica, bezpuće.
Exceſſiv, *a* bezputan.
Exſtirpator, *corr.* rovilo.
Fach, (Abtheilung), *a.* prèsèk. prèklet.
Fadennudel, *a.* lapša.
Fadenwurm, *corr.* žičica.
Fahlerz, *a.* grušac. [pobrsnuti.
Fahren, *a.* mit der Hand worüber —,
Falke, (nach *albus*, adde:) bistrac.
Fallen, *a.* vom Pferde —, s konja pasti, smotati se s konja.
Fälteln, *corr.* mrežkati, namrežkati.
a. Faſtenente, *f.* čiga, postna patka.
Faulenzer, ſ. Linierblatt
Fegewiſch, *corr.* omet, ometo, ometa.
Feierabend, *a.* lazno; — halten, *a.* laznovati.
Feierabendarbeit, *corr.* laznina.
Feige, (nach Baum *a.*) smokvina.
a. Feigenhaus, *n.* smokvenjak.
Feile usw. *corr.* piljak (ſtatt pilnjak).
Feinhörig, *corr.* čutak.
Ferne, *a.* (ſpr.) to je jošte na dugačku štapu; to je jošte na dugih granah.
Feſſeln, (nach Pferdes *a.*) glezanj.
Feſſelbaum, *corr.* članak.
Feuer, *a.* — machen, uznèstiti oganj; naložiti vatru.
Feuerſchwamm, *a.* krèsna gljiva.
Finger, (nach „fangen" *a.*) izsisati iz prsta.

Digitized by Google

Finne, (*b.* Schwein) *a.* jaglost *f.*
a. Fiſche, *f.* (Schiffw.) gola. škaca.
Flachbärtig, *corr.* Flachsbärtig.
a. Flaggenſchnur, *f.* bumaljka.
Flatterthier, *corr.* prśnjak.
Flechſe, *a.* tetiva.
Fleiſchhaken, *corr* grudnik.
Fliehen, (nach bègati *a.*) strugati.
Fließblättern, *corr.* pljuska, pljuska-
Flitter, (nach šljoka *a.*) šik. [vice.
Flußbett, *a.* log.
Forſthammer, *corr.* podbèlač.
Fortzucht, *a.* podsad, prehranak.
Frei, es ſteht ihm —, *a.* od volje mu; na volji mu stoji. [na grani.
Freudenleer, *a.* (ſpr.) živim kao ptica
Freventlich, — ſündigen, *a.* nahvalice
Fremde, *m. adde*: stranac. [grèšiti.
a. Friction, ſ. Reibung.
Friſch, —es Waſſer, *a.* cèla, mrzla, skora voda; —e Luft, *a.* hladan zrak; —es Obſt, *a.* rosno i. neobrošeno voće; voće sa grane; —es Ei, *a.* mlado jaje; —es Brod, *a* današnji, topao kruh; —e Wäſche, *a.* bèla rubina; —es Mädchen, *a.* živo, okretno djevojče.
Friſchen, Eiſen —, *a.* pretaliti.
Friſirkamm, *a.* razdèljač, podèljač.
Friſten, *a.* tračiti život.
Fröhnen, (nach slasti *a.*) pohoti.
Froſtbeule, *a.* zeblina.
Froſtwetter, *a.* smrza.
Fruchtaſt, *corr.* rodkinja.
Fruchthandel, *a.* žitarstvo.
a. Fruchttrebe, *f.* loza-rodkinja.
Frühlingsnachtgleiche, *corr.* dana i noći (ſtatt dnevonoćna).
Fuchs, (nach lisjak *a.*) lijač.
Function, *a.* obava.
Fundus inſtructus, *a.* nared.
Fünffach, *corr.* petorni (nicht petroni).
Fünfzählig, *corr.* petorni.
Fürſorge, *a.* bratu čedo preporučuje.
Fünfzigmal, *corr.* krat (nicht kratih.)
Fürſtenpaar, *a.* knez i kneginja.
Fuß, es brennt ihn unter den Füßen, *a.* svrbe ga tabani.
Fußfall, (nach nica *a.*) ničice.
Fußtritt, *a.* stopa.
Fußtuch, *corr.* utirač.
Fußwurzel, *a.* predgranje.
Futter, am Hemde, *a.* podkrpa.
Gabe, — Gottes, *a.* dar Božji.
Galle, bitter wie —, *a.* grk kao žuč.
Gang, (*met.*) *a.* greda.
Gänger, *a.* brzac, brzohodac.
Gänſelaus, *adde*: i. uš.
Gänſefingerfuß, *del.* steža.
Garnſträhne, *a.* motovilo, kančeo.
Geburt, *a.* nezakonsko i. naravno dète.
Geburtsſchmerzen, *a.* prènos.
Gediegen, —es Gold, *a.* samorodno zlato.
Geduld, *corr.* dozlogrdilo und trpljen (nicht ztrpljen).
Gefallen, (nach povoljnost *a.*) povoljica.
Gegenkaiſer, *corr.* lažni car.
Gehen, er geht ins dreißigſte Jahr, hvata se tridesete godine.
Geieradler, *corr.* ſ. Lämmergeier.
a. Geißtutte, *f.* kozjak, drènak.
Geiſt, (nach čovèk *a.*) neima ga samo vi- [dak.
Geizen, *a.* tvrdovati.
Geldgierig, Geldſüchtig, *a.* lakom na novac; — ſein, drhtati na novac.
Geldnoth, *a.* es herrſcht große —, velika je stega za novce.
Gelten, *a.* das gilt nichts, ta se nebroji.
Gemächlich, (nach lagodan *a.*) lagašan,
Gemächlichkeit, *a.* lakota. [lakotan.
Gemanſche, *corr.* kalabura, bucvara, bućurič.
Gemüthlich, (nach poćudan *a.*) svojski.
Gen, (nach uzpeti se *a.*) uznèti se.
a. Genickſchlag, *m* zavratnica.
Genoſſenſchaft, *a.* zadruga.
Gepränge, (nach ponosom *a.*) i. slavom.
Gerathen, *corr.* u tudje (nicht nepravе).
Gerölle, *a.* valutica, oblutak, (*coll.*)
Gerſtenbirn, *a.* jèčmenjača. [obluće.
Geſchäftig, *a.* tutljav.
Geſchiebe, (*mont.*) *corr.* valuće.
Geſchimpfe, *a.* grdnja, ružnja.
Geſchier, *corr.* nićaonica (nicht brdo).
a. Geſchlechtstheil, *m.* stidno udo.
Geſchmack, *corr.* slasti (nicht teka).
Geſchmacksnerve, *m.* kusni živac.
Geſellſchaftlichkeit, *a.* zadružnost.
Geſetz, *a.* zum —e machen, uzakoniti što.
Geſichtskreis, *corr.* netuvi (nicht neto-
Geſpann, (nach sprega *a.*) plug. [vi.
a. Geſpenſterſüchtige, *m.* vidovnjak.
Geſpenſterſüchtig, *corr.* vidovit (nicht vèdovit).
Geſprächsweiſe, *a.* razgovorno.
Geſpritze, *a.* brizgavica.
Geſproß, *a.* brst.
Geſtade, *corr.* rub, obrežje, žal.
Geſtalt, (nach oboje *a.*) i. pod oba vida.
Geſund, — machen, *a.* izcèliti.
a. Geſunde, *m.* zdravac, zdravić.
Gewalt, Einem — anthun, *a.* posiliti koga; unter ſeine — bringen, *a.* uzeti pod svoju ruku; (ſpr.) — wird nicht alt, svaka sila do vremena.
Gewaltſam, (nach silovita *a.*) i. nasilna; (nach silje *a.*) na silu Boga, pod silu, pod silnu ruku, usilno.
Gewaltſamkeit, *a.* usilnost, nasilnost.
a. Gewehrrechen, *m.* oružnica.
Gewerbslokale, *corr.* obrtovnica (nicht
Gewieher, *a.* njiska. [obrtovinica).
Gewinſel, *a.* kveka.

Digitized by Google

Gewiſſen, *a.* etwas auf ſein — nehmen, zavezati što za svoju dušu.
Gewogen, *a.* er iſt ihm —, ima ga u volji.
a. Gewohnt, *adj.* učan, vičan.
Gewürz, *a.* činba.
a. Gewürztraube, *f.* sladina, sladinka.
a. Gicn, *n.* tezaljka, kaljorna.
Glatteiſen, *a.* uhvatio se je vedrac.
Gleich, (nach sramotu *a.*) vratiti komu zajam.
Gliederreißen, (nach *n. adde:*) drav.
Gliedkraut, *a.* živika.
Glückrad, *a.* ide kolo naokolo.
Gnade, (nach pregnuti *a.*) prekloniti.
Goldlahn, *corr.* bit *f.*
Goldprobe, *a.* (*met.*) ogled za zlato.
Götterabend, *corr.* prekrasna večer.
Gottesfurcht, *a.* pobožnost.
Gottesfürchtig, *a.* pobožan; ein —er Menſch, zakonski čovèk. [djati.
Gottgefällig, *a.* — leben, Bogu ugo-
Gourmand, *a.* oblizja.
Grabſtätte, *a.* grobovište.
Gränzen, (nach r. *n adde:*) medjiti.
Grasſenſe, *corr.* kosèrača.
Graviren, *a.* usèći.
Grillenfängeriſch, *a.* muſiv.
a. Grillentraube, *f.* zrikavac.
Grinſen, (nach cèriti se *a.*) cèrekati se.
Großartig, *a.* velebitan.
Großhandlung, *a.* eine — haben, tr-
Grotte, *a.* jama. [govati na veliko.
Grübeln, (nach kopkati *a.*) koparati; (nach *fig. a.*) kutriti.
Grund, (nach zatrti *a.*) satarisati.
Grünling, *a.* (Wb.) zelenika.
Grünſpan, *a.* omèd.
Grunzen, *a.* gunjikati.
Gurgeln, (nach *v. n. adde:*) grkljati.
Guß, (Ausguß), *a.* slèv, izlèv, oluk.
Gußeiſen, *a.* lèvik.
Güte, in der —, *a.* s dobra.
Häckerlingsbank, *corr.* sèčkarnica
Hahnenfuß, *a.* (Schiffw.) ušice, branke.
Häſſe, *a.* ras.
Haletuch, *a.* nagutina. [čan.
Haltbar, (nach dauerhaft *a.*) stalan; vè-
Hammerfiſch, *corr.* jaram.
Handelsangelegenheit, in —en das Land bereiſen, zemlju proći za trgovinom.
Handkorb, *a.* košarica, priručna košara.
Harnen, *a.* močati, curati. [nica.)
Harnröhre, *corr.* vodopust (nicht moč-
Hauptſchlüſſel, *a.* kuka.
Hausbaum, *a.* dolnja blazina.
Haut, mit der — bezahlen, *a.* platiti kao vuk kožom.
Hechel, (nach perajica *a.*) perajka, perajac.
Heerſchaar, *adde:* i. sile.
Heften, die Augen auf etwas —, okomiti oko na što.
Heide, *a.* krivobožac.
Heil, (nach sebe *adde:*) ima bolèticu.
Heimiſch, *corr.* odomaćiti (nicht udomaćiti.
Heiß, —e Thränen, *a.* tople suze.
Hemmkette, *a.* zapinjač.
Herabkommen, (nach sići *a.*) sdoći.
Herablaſſen, *a.* učitelj neka govori kao děca.
Herabwürdigen, ſich unter das Thier —, *corr.* gorji biti od živine.
Heranrufen, *a.* prizovnuti.
Heranwackeln, *a* doplesti, dobazgati, dovrljati, dogiljati. [na prozor.
Herausbrennen, (nach prozora *a.*) i.
Herbſtnachtgleiche, *corr.* jesenska jednač dana i noći.
Herde, (nach krdo *a.*) stado.
Herausſtürzen, *a.* izvaliti se.
Herhalten, *a.* njemu to puca u ledjih.
Hermachen, ſich über etwas —, *a.* naklopiti se na što. [landovati.
a. Herumſchweifen, *v. n.* lutati, basati, ba-
Hervorſtürzen, *a.* izvaliti se.
Herz, (nach uzkuca *a.*) i. kucalo bude.
a. Herzruthe, *f.* stup.
Hinſcheiden, *a.* (*poèt.*) otići na istinu.
Hoffentlich, (nach *adj. a.*) nadnji; — *adv.*
Hohl, *a.* die —e See, trbuljina.
Horn, Einem die Hörner bieten, *a.* razrogačiti se na koga.
Hunger, *a.* (Mangel), suhotinja.
a. Hungerfoſt, *f.* suhota.
Hungertuch, *a.* suhotovati.
Inbrunſt, (nach užgano *a.*) usrdno i. svesrdno.
Irgend, (nach moguće *a.*) ako ikako mogao budem.
Irre, *a.* — reden, bulazniti, bulaviti.
Jagdflinte, *a.* acaliņka.
Jagdleute, *a.* nagon.
Jahresgehalt, *corr.* ſ. Jahrgehalt.
Jüngferlich, *corr.* Jungferlich.
Jünglingsbart, *a.* mah.
Kaiſer, ein — werden, *a.* zacariti se; über des —s Bart ſtreiten, *a.* svaditi se za maćji kašalj. [vecaria).
Kalambat, *corr.* Excoecaria (nicht Exo-
Kaminfeger, *a.* badžomet.
Kaulbörs, *corr.* okač.
Kegel, (b. Schriftg.) *a.* stapka.
Keimfähigkeit, *corr.* kličnost.
Keſſelbügel, *a.* teljizac.
Kindesnoth, *a.* prenositi.
Kirchenleuchter, *a.* cvèt. [acker.
Kirchhof, *corr.* Gottesacker (nicht Kottes-
Kirchweihe, (nach *f. adde:*) posvetilo.
Klăre, *corr.* tančina (nicht taučina).
Kleck, (nach mačka *a.*) šljoka, kapljotina.
Klirren, *corr.* zveka (nicht cveka).
Klugheit, *corr.* mudro (nicht mu dro).

Digitized by Google

Klunker, *a.* er hat ſich mit —n behängt, vise niz njega lapaćuri i. pandrusi.
Klúsholz, *corr.* apustol.
Knapp, (nach oskudan *a.*) ogodan.
Knebel, *a.* aglavak.
Knicken, (nach kimati *a.*) i. klimati.
Kniekehlen-Schlagader, *corr.* kucavica (nicht kuvica).
a. Knöchelbein, ſ. Sprungbein.
Kochen, *a.* es focht in ihm, uzkipio je.
Kochſalz, *corr.* jedaća sol.
Kolpenhals, *corr.* Kolbenhals.
Kolik, *a.* griz.
Kommen, zu ſich —, *a.* povratiti se; (v. Krank.) okrijati se.
Kopf, S. 779. 2. Spalte 4. Zeile *corr.* kape (nicht klape).
Königsmord, *corr.* usmrtiti kralja.
Kraft, *corr.* obladala (ſtatt iznemogla).
Krämer, *a.* trgovčić, tržac.
Kränkeln, *a.* hrljudati, hahuljati.
Krankheit, *a.* in eine ſchwere — fallen, težko se obolestiti.
a. Krawall, *m.* kramola.
Kreis, *a.* im —e ſchwingen, koletati.
Kreuzzeichen, *a.* das — beiſetzen, križ vrći na . . .
a. Kronenfiſtel, *f.* kopitnjača.
Kronentritt, *corr.* očepina.
Krumm, (nach kriv *a.*) nahero.
Krummhaue, *a.* bradva.
a. Kupfernaſig, *adj.* paprikasta, brocasta
Kurbe, *a.* recelj. [nosa.
Kutſcher, *a.* psuje kao hajoš.
Kutſchritt, *corr.* Kutſchtritt, *m.* stopa.
Laden, (nach „auf —" *a.*) nakladati; (nach podleći *a.*) toga nemogu na se uprtiti; blind —, *a.* šlepićem nabiti.
Ladung, blinde —, *a.* šlepić.
Lage, er befindet ſich in einer mißlichen —, *a.* u zloj je koži.
Lagerapfel, **Lagerbirn** uſw. *corr.* ostavu (nicht postavu).
Lagern, *a.* brljugati.
Lähmen, gelähmt, *a.* oduzet.
Lampendocht, *corr.* stěnj (nicht stěnje).
Landſtraße, *corr.* kopnu (nicht kupnu).
Lang, *corr.* kule (nicht kile).
Laub, *a.* grünes —, brst, lastar.
Laubfäfer, *corr.* trčak.
Launenhaft, *a.* er iſt —, (ſpr.) ima u njemu mamutove dlake.
Leben, ſich das — nehmen, *a.* usmrtiti se.
Lehm, (nach ilo *a.*) ilovica.
Lehnen, *corr.* na zid (nicht o zid).
Leimruthe, *a.* šibica.
Leimzwinge, *corr.* stegača.
a. Lichtglied, *n.* padajući članak.
a. Localbefund, *m.* městni nalaz; što se je našlo městimice.
Löſen, *corr.* ima vlast razvezati (nicht rěšiti) i svezati. [vanje.
Lüftung, *corr.* Lüftung, *f.* provětri-
a. Lungenſeuche, *f.* gnjiloća plućah.
Luſtgelage, *corr.* radovanka (nicht za-
a. Luxusbäcker, *m.* kolačar. [dovanka.
a. Luxusbäckerei, *f.* kolačnica.
a. Luxusgebäck, *n.* kolači.
Manſch, *a.* bucvara, bućurić.
Maßglas, *a.* okanica. [krica.
Maueresel, *a.* (*Oniscus asellus*), mo-
Mauke, (b. Pferd.) *corr.* rape.
Meerkohl, *corr.* štulac (nicht kuka).
Meinung, *a.* das iſt meine —, tako moja pamet sěca.
Melkfuh, *a.* muznica. [žabnik.
Meßbuch, *a.* (b. Or.) služavnik, slu-
Meſte, *a.* brema, ludrica.
Metzeln, *a.* škrtati.
Milchkammer, *a.* mlěčarnica.
Mild, *a.* —er Wein, voljko vino.
Mittelring, *corr.* karika čelna i. na čelištu.
Muthmaßlich, *a.* věrovatan.
Mutterſtock, *a.* přesad, přchranak.
Nachnahme, (nach *f. adde*) poplata.
Nachnehmen, (nach *v. a. adde*) poplaćivati.
Nadelbüchſe, *corr.* iglenjača, iglenka.
Nagel, der — blüht, *a.* (ſcherz) pokradena jaja.
Nähnadel, *a.* šivača.
Nähring, *a.* juksuk.
Naſchhaft, *a.* oblazan.
Naſchhaftigkeit, *a.* oblaznost.
Naſchwerk, *a.* (ſcherz.) kacmac.
Naſenbutzen, *a.* sopolina.
Naß, — werden, *a.* smoknuti.
Nothleidende, *a.* zlopatnik.
Nußſtrudel, *a.* orahnjača, orahnjuša (orenjača, orenjuša).
Obduciren, *a.* rezati.
Obduction, *a.* rezanje.
Ochſenbeichſel, *a.* pracěp.
a. Ochſenwagen, *m.* volujska kola.
Octant, *a.* osmilo. [podatljiv.
a. Opferwillig, *adj.* pripravan na žrtve;
Pachthof, *a.* zatka.
a. Peſtſtall, *m.* kužara.
Pferchhütte, *corr.* kućer.
Pferdeſchinder, *corr.* konjoder (ſpött.) koljikonjević, derikobila.
Pfingſtdienſtag, *a.* (b. Or.) Amin.
Pieke, *a.* von der — an dienen, početi
a. Piephaſe, *f.* baušac. [od puške.
a. Quarantaineſtall, *m.* sumnjara.
Raufe, (in Ställen) *corr.* lěstva, lojtra.
Rehe, *corr.* baga (nicht ukočenost no-
a. Rohmaterial, *n.* sirovina. [guh).
Rückgrath, *corr.* kraléši, krléši.
Rückgrathsbein, *corr.* krléšak.
Salmiak, *a.* čipavac.
Salmiakgeiſt, *a.* čipavka.
a. Scarificator, *m.* paralo.
Schale, *a.* (b. Pferd.) žulj.
Schalwage, *a.* zdělar.

Digitized by Google

Schattig, —er Ort, *a.* zapadina, sěn.
Schleim, (nach dlena *a.*) pljuvača.
Schmierig, (nach lěpčiv *a.*) smolav.
Schnapper, *corr.* sěčivce (n. škljocka).
a. Seuchenausbruch, *m.* puknuće pošast.
a. Seuchenbericht, *m.* izvěšće o pošasti i. pošlici.
a. Seuchengebiet, *n.* kužište. [pošast.
a. Seuchenkommission, *f.* pověrenstvo za
Schnupfen, *a.* einen — bekommen, dobiti kihavicu; (scherz.) uhvatiti zebu na
Schnürlatz, *corr.* utega. [nosu.
a. Schubgeld, *n.* zapratni novci.
Spleiße, (nach cěpak *a.*) prljak.
a. Stallbeule, *f.* guta.
Steckrübe, *corr.* broskva.
Stochern, (nach čačkati *a.*) tarkati.
Stoppeln, *a.* biračiti.
a. Streitbaum, *f.* Stallbaum. [častnik.
Subaltern-Officier, *corr.* područni
a. Tupfmuster, *n.* šupljika.
Überhaupt, (nach u obćeno *a.*) sploham.
Umstoßen, *a.* ein Urtheil —, oboriti, pobiti presudu.
Verbrennung, *a* paljevina.
a. Verhältung, *f.* naboj.
Verschlag, *a.* (b. Pferd.) baga.
Vorschrift, *a.* nach — des Gesetzes, po zakonu; kao što je uzakonjeno.
Vorsichtsmaßregel, (nach *f. adde*) pazka.
Weißbrod, *a.* cipov. [narstvo.
Wiesenbau, Wiesencultur, *a.* sě-
Willkommen, *a.* dočekati koga s dobro došao.
Witterungskunde, *corr.* vremenarstvo, pogodarstvo.
a. Witterungskenner, *m.* vremenar.
Zahnstocher, *a.* tarkalica.
Zahnstochern, *a.* tarkati.

Verzeichniß

der mit š geschriebenen Wörter sammt Angabe ihrer schriftgemäßen Aussprache.*)

Běčva — bječva.
Běda, bědan, běditi itd. — bieda, biedan, biediti itd.
Běg — bieg.
Běgati, běgunac itd. — bjegati, bjegunac itd.
Běl (bio = weiß), běla (biona = Staar), bělac, bělити, bělka, bělonja, bělj (bilj, gunjac) — biel, biela, bielac itd.
Běl (vrst hrasta), bělajica, bělance, bělja, bělana, bělasati se, bělača, bělaš, bělitba, bělilo, bělilja, bělj ili bělika (= Splint), bělina, bělica, bělov, bělokost, běloša, běljug, bělutak, bělušina, bělar, běljina (velik gunjac), bělobrk, bělobag, bělonog — bjel, bjelajica, bjelance itd.
Běs, běsan, běst — bies, biesan (*comp.* bješnji,) biest.
Besěda, besěditi — besjeda (*gen. pl.* besiedah), besjediti.
Běsnilo, běsniti, běsomučan, běsnoća, — bjesnilo, bjesniti, bjesomučan, bjesnoća.
Bezcěn (bezcěnan), bezcěnje, — bezcjen, bezcjenje.
Bezcěvnica — bezcjevnica.
Bezprimĕran — bezprimjeran.
Bĕžati — bježati, bježanje.
Bilěg, bilěgovati, bilěžiti, bilěžnik itd. — biljeg, biljegovati, bilježiti, bilježnik itd.
Bistĕrna — bistierna.
Blagovĕst — Blagoviest.
Blagovĕstnik — blagovjestnik.
Blěd, blědĕti, blědost — blied (a bljedji), bliedjeti, bliedost.
Blědahan, blědilo, blědoća — bljedahan, bljedilo, bljedoća.
Blěćkati, blěćkavica — bljećkati, bljećkavica.
Blěska, blěšnjak, blěštiti — blieska, bliešnjak, blieštiti (a blistati).
Boléti, bolětica — boljeti, boljetica.
Brěg — brieg (*nom. pl.* bregovi itd.)
Brěgovit — bregovit i brjegovit.
Brěme itd. — breme itd.
Brěskva — breskva.
Brěžnjača — briežnjača i brježnjača.
Brěžuljak — brežuljak i brježuljak.
Brěst, brěšće — briest, briešće.
Brěstov, brěstovina itd. — brestov, brestovina itd.
Brěza itd. — breza (*gen. pl.* brieżah) itd.
Briděti — bridjeti.

*) In den hier nicht angeführten zusammengesetzten und abgeleiteten Wörtern wird das š ganz so wie in dem betreffenden Wurzelworte (welches daher nachzuschlagen ist) ausgesprochen; z. B. Nevěra s. Věra.

Digitized by Google

Cěć — cieć.
Cěća — cjeća.
Cědj, cěditi — ciedj, ciediti.
Cědilo, cěditka, cědka, cědilar, cědjač — cjedilo, cjediljka, cjedka, cjedilar, cjedjač.
Cěl (cio), cělac, cěliti — ciel, cielac, cieliti.
Cělica, cělcat, cělokupan, cěliv, cělov, cělivati — cjelica, cjelcat, cjelokupan, cjeliv, cjelov, cjelivati.
Cěn (pravije cěnan, cěnna, cěnno), cěna, cěniti — cien (*comp.* cjenji), cienа, cieniti.
Cěp, cěpati, cěpac, cěpalo (koji ciepa) — ciep, ciepati, ciepac, ciepalo.
Cěpalo (»Scheit), cěpanik, cěpka, cěpača, cěpan — cjepalo, cjepanik, cjepka, cjepača, cjepan.
Cěv, cěvka — ciev, cievka.
Cěvanica, cěvnjak, cěvčina, cěvčica — cjevanica, cjevnjak, cjevčina, cjevčica.
Crěp, crěpnja — criep, criepnja.
Crěpar, crěpara, crěpovit — crepar, crepara, crepovit i crjepar, crjepara, crjepovit. [tovi).
Crět — criet (*nom. pl.* cre-
Crěvo, crěvce — crievo, crievce.
Crěvlja itd. — crevlja.
Crněti — crnjeti.
Cvěliti, cvěljati — cvieliti, cvieljati; cviljeti.
Čerati — gl. Tjerati.
Čutěti — čućeti, čutiti.
Čověk, čověčji itd. — čovjek, čovječji itd.
Děl (dio), děliti, dělba, dělivo, dělitelj — diel, dieliti, dielba, dielivo, dielitelj.
Dělati, dělatnost, dělatan, dělatnik, dělo, dělovati, dělovnost — djelati, djelatnost, djelatan, djelatnik, djelo, djelovati, djelovnost.
Děte, dětiti se — diete (djeteta), dietiti se.
Dětence, dětešce, dětinji, dětinjiti — djetence, djetešce, djetinji, djetinjiti.
Děva — dieva.
Děvica, děvovati, děvojka, děvojčiti, děvojački — djevica, djevovati, djevojka, djevojčiti, djevojački.
Děvati — dievati.
Děvenica, děsti — djevenica, djesti.
Děd, dědovina itd. — djed, djedovina itd.
Děnuti — djenuti. [lić.
Dětao, dětlić — djetao, djet-
Dětelina — djetelina.
Děver, děveruša — djever, djeveruša.
Dlěto, dlětiti, dlětašce — dlieto, dlietiti, dlietašce itd.
Dlětisati — dljetisati.
Doběgalac itd. — dobjegalac.
Dogrděti — dogrdjeti.
Dokoléti — dokoljeti.
Doletěti — doletjeti.
Dolětati — dolietati.
Dolěvati — dolievati.
Dolěvak — doljevak.
Dolě — dolje.
Donéti — donieti.
Dopěvati — dopievati (trajuće); dopjevati (min).
Doprěti — doprieti; (a doprem, dopirati).
Dosěći — dosjeći, (a doseći = langen).
Dosěcati — dosiecati.
Doslě — doslie i dosele.
Dosětan, dosětljiv, dosětiti se, dosěćati se itd. — dosjetan, dosjetljiv itd.
Dospěvati — dospievati.
Dospětak, dospěti — dospjetak, dospjeti (dospiem itd.)
Dotěcati — dotjecati (hinreichen), a doticati (berühren).
Dozréti — dozreti.
Dozrěvati — dozrievati.
Drěm, drěmalo, drěmati drěmež — driem, driemalo, driemati, drjemež.
Drěmljiv, drěmovan, drěmovac — dremljiv i drjemljiv, dremovan i drjemovan, dremovac i drjemovac. [drienak.
Drěn, drěnak — drien,
Drěnik, drěnić, drěnica, drěnov, drěnovac, drěnovača, drěnovina — drenik, drenić itd. i drjenik, drjenić itd.
Drěšiti — driešiti.
Drěti — drieti (a derem).
Drěvo — drievo.
Drězga — driezga.
Dublěr (duplir) — dublier.
Dugověčan — dugovječan.
Dvě — dvie.
Dvěsta — dvjesta.
Dvočevka — dvocievka.
Gdjě, gděkoji — gdje, gdjekoji.
Gnězdance — gnjezdance.
Gnězditi, gnězdo — gnjezditi, gnjezdo.
Gnětiti, gnětati — gnjetiti, gnjetati.
Gněv, gněvan itd. — gnjev, gnjievan itd. i gnjev, gnjevan itd.
Golěn — golien.
Golěnica — goljenica.
Goréti — gorjeti.
Grěh, grěšan, grěšiti, grěška — grieh, griešan, grieši, grieška.
Grěhovati, grěhota, grěšnik — grehovati, grehota, grešnik, i grjehovati, grjehota, grješnik.
Grmělica — grmjelica.
Grměti, grmléti — grmiti, grmljeti.
Gusěnica — gusjenica.
Hitěti (eilen) — hitjeti, a hititi (werfen).
Hladněti — hladnjeti.
Hlěb, hlěbar, hlěban — hljeb, hljebar, hljeban.
Hotěti, htěti — hotjeti, htjeti.
Igdě — igdje.
Inověrac — inovjerac (*gen.* inovierca itd.; *gen. pl.* inovjeracah).
Inověrka — inovierka.
Izběći itd. — izbjeći.
Izcěditi — izcěditi.
Izcědjivati — izcjedjivati.
Izcěliti — izcieliti.
Izcěljivati — izcjeljivati.
Izčilěti — izčiljeti.
Izgorělica, izgoréti — izgorjelica, izgorjeti.
Izměniti, izměnjati — izmieniti, izmienjati.
Izměna, izměnjivati — izmjena (*gen. pl.* izmienah), izmjenjivati.
Izněti — izmieti.
Izpěvati — izpjevati.
Izpověd, izpověst, izpovědati — izpovied, izpověst, izpoviedati.
Izpréd — izpred.

Digitized by Google

Izpòvěditi, izpovědnik, izpovědnica, izpovědaonica — izpoviediti, izpovjednik itd.
Izprěda — iz prieda.
Izprěko, iz prěka, izprěčati — izpreko (n. p. Save), iz prieka, izpriečati (a izpričati = entschuldigen).
Izsěcati — izsiecati.
Izsěći, izsěk — izsjeći (izsiečem), izsjek (*gen. pl.* izsiekah).
Izsěvati — izsievati.
Izsěvci — izsievci (*gen.* izsjevakah).
Izuměti (erfinden) — izumjeti; (izumiti = bethören).
Izvěstiti, izvěstitelj, izvěst, — izviestiti, izviestitelj.
Izvěstnik, izvěstnica, izvěstan, izvěšće — izvjestnik, izvjestnica itd.
Jastrěb — jastrieb (a jastrebovi).
Jastrěbast — jastrebast.
Jědem, jědak, jěd itd. — jedem, jedak, jed itd.
Jednolětkinja — jednoljetkinja.
Kipěti — kipjeti.
Kiplěti — kipljeti.
Klěn — klien i klen.
Klěnit — kljenit.
Klěšte — kliešte.
Klěštice — klještice.
Klět, klětka — kliet, klietka.
Kněziti se — knjeziti se.
Kolěno, kolěnati itd. — koljeno, koljenati itd.
Kolěnce — kolience.
Kolěvčar — koljevčar.
Kolěvka — kolievka.
Korěn, korěnak, korěniti, korěnje — korien, korienak, korieniti, korienje, (a korenje = Rügen).
Korěnika, korěnčić — korjenika, korjenčić.
Kosěr — kosier.
Kostrět, kostrěšiti (se), kostriet, kostriešiti se.
Krěpak, krěpkoća — krepak, krepkoća.
Krěpost, krěpiti — kriepost, kriepiti.
Krěs, krěsnica, krěsiti — kries, kriesnica i krjesnica, kriesiti.
Krěš — krieš.
Krěšva — kriešva.
Krlěši — krlieši.
Kuděr — kudier,
Kudě — kudje.
Kudělja — kudjelja.
Kukurěk, kukurěkati — kukuriek, kukurěkati.
Kulěš — kulieš.
Kulěn — kuljen.
Lěgati — liegati.
Lěha (= Beet) — lieha (a liha = unpaar).
Lěk, lěčak, lěčnik, lěčiti, — liek (Arznei, a liko = Bast), liečak, liečnik, liečiti.
Lěkar, lěkarnica, lěkovit — ljekar, ljekarnica, ljekovit.
Lěn, lěniti, lěnština, lěnost — lien, lieniti, lienština, lienost.
Lěniv, lěnivac, lěnivica — ljeniv, ljenivac, ljenivica; (a linj = Schleiche; linjati se = sich hären).
Lěnka — lienka (= Hangestange).
Lěp, lěpiti, lěpak (Mistel) — liep (= Ritt), liepiti, liepak.
Lěpak (= klebrig), lěpljiv, lěpljivost — ljepak, ljepljiv, ljepljivost.
Lěp (schön), lěpost — liep, liepa (= schöne, a lipa = Linde), liepost.
Lěpši, lěpota, lěpotica, lěpšati, lěporečica — ljepši, ljepota, ljepotica, ljepšati, ljeporečica.
Lěr — lier (Lilie, a lira = Leier).
Lěs, lěsan — lies, liesan.
Lěsa, lěsica — ljesa (= Flechte, a lisa = Bläße), ljesica (= Horde, a lisica = Fuchs).
Lěska, lěšće — lieska (= Haselstaude, a liska = Rohrhenne), liešće.
Lěstve itd. — ljestve.
Lěskov, lěskovac, lěskovača, lěšnik, lěštak, lěštarka — ljeskovac, lješnik, lještak, lještarka.
Letěti — letjeti.
Lětati — lietati.
Lěto, lětina, lětnik itd. — ljeto (= Sommer, a leto = Flugloch), ljetina, ljetnik itd.
Lězti — ljezti (lezem).
Lěvi, lěvke — lievi, lievke.
Lěvák, lěvaka, lěvoruk — ljevak, ljevaka, ljevoruk.
Lěv, lěvak (Trichter), lěvnica, lěvac, lěvke, lěvati — liev, lievak, lievnica, lievač, lievča, ljevati i lievati.
Malověčan — malovječan.
Malověćnik — maloviećnik.
Měd, měden, mědenica, mědenjak — mjed (= Kupfer, a med = Honig), mjeden, mjedenica, mjedenjak.
Medvěd, medvědina — medvjed, medvjedina.
Měh, měšnica — mieh, miešnica.
Měhur, měšina, měščić — mjehur, mješina, mješčić.
Měna, měniti, měnjati — miena, mieniti, mienjati.
Měnica, měnjač — mjenica, mjenjač, (a mijenje = Waschen).
Měra, měrač, měriti — mjera (*gen. pl.* mierah), mjerač, mjeriti.
Měsiti, měšati, měšnja — miesiti, miešati, miešnja.
Měšavina, měšaja, měšajica, měšovit — mješavina, mješaja, mješajica, mješovit.
Měsec, měsečina itd. — mjesec, mjesečina itd.
Město, městav, městiti, měštanin itd. — mjesto (*gen. pl.* miestah), mjestav, mjestiti, mještanin itd.
Milěti — miljeti.
Mladěnci — mladienci i mladjenci.
Mladěšina — mladješina.
Mlěko, mlěč, mlěčan, mlěčer, mlěčnica — mlieko, mlieč, mliečan, mliečer, mliečnica.
Mlětci, Mlětak (Venecia), Mlěčić — Mljetci, mljetak, mlječić.
Mlěkar, mlěkarica, mlěčar, mlěčarica, mlěčika mlěčina — mljekar, mljekarica, mlječar, mlječarica, mlječika, mlječina.
Mlěti — mljeti.
Mlěskati — mljeskati (mlještem).
Mlězinac — mljezinac.
Mněnje — mnienje i mnenje.
Mrěža, mrěžica, mrěžotina — mreža (*gen. pl.* mriežah), mrežica, mrežotina.

Digitized by Google

Mrežnica — mriežnica.
Mrêst, mrêstiti, — mriest, mriestiti.
Mrêstnjak — mrestnjak.
Mrêti — mrieti.
Mrkvêla — mrkvjela.
Nadoléti — nadoljeti.
Nadstrêliti — nadstrieliti.
Nadstrêljivati — nadstreljivati
Nagovêstiti, nagovêst — nagoviestiti, nagoviest.
Nagovêšćivati — nagovješćivati. [poslie.
Najposlê — najposlje i najNajpotlê — najpotlje.
Najprê — najprije.
Naležgati, naležem — naliegati, naliežem.
Naležan, naležnost — nalježan, nalježnost.
Nalêp — naliep.
Nalêvak — naljevak (*gen.* nalievka).
Nalêvati — nalievati.
Nalêzti, naležba — naljezti, nalježba.
Naměniti, namieniti.
Naměnica, naměnjivati, naměna — namjenica, namjenjivati, namjena.
Naměra, naměriti itd. — namjera (*gen.* namiereh), namjeriti itd.
Naměstnik, naměštati — namjestnik itd.; namještati.
Napôvka — napievka.
Napêv, napêvati se, napêvnik — napjev, napjevati se, napjevnik.
Naprêčac — naprečac.
Naprêd, naprêda — napried, naprieda.
Naprêdak, naprêdan, naprêdovati — napredak, napredan, napredovati.
Nasêcati anhauen) — nasiecati (nasiecam).
Nasêcati (in Menge hauen), naséći — nasjecati (nasjecam), nasjeći (nasjećem).
Nasêdati, nasêsti itd. — nasjedati, nasjesti itd.
Naslêditi — nasliediti.
Naslêdnik, naslêdstvo, naslêdba, naslêdovati — nasljednik, nasljedstvo, nasljedba, nasljedovati.
Nasmêhnuti se, nasmêhivati se — nasmiehnuti se; nasmjehivati se.
Naspêti — naspjeti
Naspêvati — naspievati.
Nasrêd — nasred i nasrjed.
Nastrêti — nastrêti.
Nedêlja, nedêljni itd. — nedjelja, nedjeljni itd.
Nêdra, nêdarca, — njedra, njedarca.
Nêga, nêgovati — njega, njegovati.
Nêgda, nêgde, nêkada, nêkakov, nêki, nêtko, nêkamo, nêkoliko, nêkud — njegda, njegde, njekada, njekakov, njeki, njetko, njekamo, njekoliko, njekud.
Nêk, nêkati, nêčni — nijek, nijekati, niječni.
Nêm, nêmiti — niem, niemiti.
Nêmota — njemota.
Nêmac, nêmčiti, nêmština — niemac, niemčiti, niemština.
Nêmački, nêmica, nêmčariti, nêmčarija, nêmčati, nêmadija — njemački, njemica, njemčariti, njemčarija, njemčati, njemadija. niesu.
Nêsam, nêsu — niesam,
Nesmêlica, nesmêti — nesmjelica, nesmjeti (nesmiem).
Nesrêća, nesrêtan itd. — nesreća i nesrjeća (*gen. pl.* nesriećah), nesretan i nesrjetan itd.
Nesvêst — nesviest.
Nesvêstica — nesvjestica.
Obastrêti — obastrieti (obastrem).
Obadvê — obadvie.
Obavêst, obavêstiti — obaviest, obaviestiti.
Obavêstnica, obavêstnik, obavêšćivati — obavjestnica, obavjestnik, obavještćivati.
Obêd, obêdovati — objed, objedovati, objesti se.
Obêditi — obiediti.
Obêda, obêdjivati — objeda, objedjivati.
Obêliti, obêléti — obêliti, obieljeti (weiß werden).
Obêlodaniti — objelodaniti.
Obêst, obêstan — obiest, obiestan.
Obêkoliti — objekoliti.
Obêsiti, obêšenjak — objesiti, obješenjak.
Oblêpiti — obliepiti.
Oblêpljivati — obljepljivati.
Obnêti — obnieti.
Ocêdine, ocêdjivati — ocjedine, ocjedjivati.
Ocêditi — ocjediti.
Odaprêti — odaprieti (odaprem, odapirem).
Odastrêti — odastrieti (odastrem).
Oddêliti — oddieliti.
Oddêlivati, oddêljenje, oddêlit — oddjelivati, oddjeljenje, oddjelit.
Odêća — odjeća (*gen. pl.* odiećah).
Odêsti — odjesti.
Odêvati, odêlo — odievati, odielo.
Odlêpiti — odliepiti.
Odlêpljivati — odljepljivati.
Odmêniti — odmieniti.
Odměna, odměnjivati — odmjena (*gen. pl.* odmienah), odmjenjivati.
Odnêti — odnieti.
Odrêšiti — odriešiti.
Odrêšivati, odrêšito — odrješivati, odrješito.
Odsêcati — odsiecati.
Odsêći, odsêčak, odsêk — odsjeći (*praesens* odsiećem; a odsjećen), odsječak, odsjek (*gen. pl.* odsiekah).
Odvêt, odvêtnik, odvêtovati itd. — odvjet (*gen. pl.* odvietah), odvjetnik, odvjetovati itd.
Ogladnêti — ogladnjeti.
Ogolêti — ogoljeti.
Ogorêti, ogorêlište — ogorjeti, ogorjelište.
Oklêvati — oklievati.
Okrêčina — okrečina.
Okrêk — okriek.
Okrêpa — okrepa.
Okrêpiti — okriepiti.
Omladnêti — omlednjeti.
Onesvêstiti (se) — onesviestiti (se). [nuti.
Onesvêsnuti — onesvjesOpêlo — opielo.
Opêvati — opjevati.
Oplên — opljen.
Opovidêti itd., gl. Povidêti.
Osêdelica — osiedljelica.
Osêcati itd. gl. Odsêcati.
Osêk (odsêk) — osjek.
Osêk (grad), Osêčanin — Osiek, Osječanin.
Osêvci, osêvati — osievci, (osjevakah), osievati.
Osêvine — osjevine.

Digitized by Google

Osětiti, osěćati — osjetiti, osjećati.
Osirotěti — osirotjeti.
Oskupléti — oskupljeti.
Oslépiti, oslépléti — oslijepiti, oslijepljeti.
Osmèh, osmêhnuti se, osmêvati se, — osmieh, osmiehnuti se, osmievati se.
Osrédak, osrédnji — osredak, osrednji.
Ostarêli, ostarêli — ostarjeti, ostarjeli.
Osvêstiti — osvietiti.
Osvêstica — osvjestica.
Osvětliti — osvietliti.
Osvětlati — osvjetlati (a osvit, osvitak, osvitati = tagen).
Otêcati — otjecati.
Otêsniti — otiesniti.
Otêsnêti — otješnjeti (eng werden).
Otrêbiti — otriebiti.
Otrêbine — otrebine i otrjebine.
Otrêskati se — otrieskati se.
Ovdê — ovdje.
Ovrêći — ovrieći i ovrći.
Oždrêlje — ožđrielje.
Ožednêti — ožednjeti.
Palêtak, palêtkovati — paljetak, paljetkovati.
Pastêr — pastier i pastir.
Pêga, pêgav — pjega, (*gen. pl.* piegah), pjegav.
Pêhati, pêhnja — piehati, piehnja.
Pêna, pêniti, pênušica itd. — pjena (*gen. pl.* pienah), pjeniti, pjenušica itd.
Pêrka — pierka.
Pêsak — piesak.
Pêskovit, pêskulja, pêskuša, pêščan, pêščanica — pjeskovit, pjeskulja, pješkuša, pjesčan, pjesčanica.
Pêsma, pêsnik — pjesma, pjesnik itd.
Pêšak, pêšadija itd. — pješak, pješadija.
Pêtao — pietao.
Pêtlić — pjetlić.
Pêvac, pêvnica — pievac, pievnica.
Pêvak, pêvalište, pêvati, pêvač — pjevak, pjevalište, pjevati, pjevač.
Plên, plêniti, plênjati, plênjač, plênilac — plien, plieniti, plienjati, plienjač itd.
Plênitba — pljenitba, pljenitben itd.
Plês, plêsak, plêsnuti — pljes (Geflatſche), pljesak, pljesnuti (a ples = Tanz).
Plêsan — pliesan.
Plêsniv, plêsniviti — pljesniv, pljesniviti.
Plêšiv — plješiv.
Plêviti, plêvor, plêvilac, plêvač — plieviti, plievor, plievilac, plievač.
Plêtva, plêtvar, plêti — pljetva, pljetvar, pljeti.
Plêva, plêvara, plêvni, plêvnjak, plêvica — pljeva, (*gen. pl.* plievah), pljevara, pljevni, pljevnjak, pljevica.
Pobêditi — pobiediti.
Pobêda, pobêdljiv, pobêdjivati — pobjeda, pobjedljiv, pobjedjivati.
Pobêliti — pobieliti.
Pobêlêti — pobjeljeti (weiß werden).
Pobêći, pobêgljiv — pobjeći, pobjegljiv.
Pobêsniti, pobêsnêti — pobjesniti, pobjesnjeti i pobiesniti.
Pobolêvati — pobolievati.
Pobolêti — poboljeti.
Podbêl — podbjel.
Podbêliti — podbieliti.
Podgrêvati — podgrievati.
Podêliti — podieliti.
Podêla, podêljivati — podjela, podjeljivati.
Podkrêpiti — podkriepiti.
Podkrêpa, podkrêpljivati — podkrepa, podkrepljivati.
Podmêsiti — podmiesiti.
Podmêsivati — podmjesivati.
Podnêti — podnêti.
Podrêtlo — podrietlo.
Podsêći — podsjeći.
Podsêcati — podsiecati.
Podsmêh, podsmêhnuti se, podsmêvati se — podsmieh, podsmiehnuti se, podsmievati se.
Podtêcati, podtêčem — podtjecati, podtječem.
Poduprêti — poduprieti (a poduprem, podupirati).
Poduvrêti — poduvrieti a poduvrem.
Pogrêvati, pogrêvci — pogrievati, pogrievci (*gen.* pogrevakah).
Pogrêšiti — pogriešiti
Pogrêška — pogreška i pogrješka.
Polêvka, polêvati — polievka, polievati.
Polêvaći, polêvačina — poljevaći, poljevačina.
Polêno — poljeno.
Poluděti — poludjeti.
Pomêriti — pomjeriti.
Pomêrati — pomierati.
Pomêstiti gl. Namêstiti.
Ponedêljak — ponedjeljak.
Popêvati, popêvka — popievati (traj.), popievati; (min.), popievka.
Poprêko — poprieko
Poprêčke — poprieške.
Poprêti — popreti.
Poprêtiti — poprietiti.
Poprêćivati — poprećivati.
Posêk (Gemetzel), posêćati — posiek, posiecati.
Posêk (= zimina), posêći — posjek, posjeći (posiečem, a posječen).
Posêlo — posielo.
Posêd, posêdnik, posêsti itd. — posjed (*gen. pl.* posiedah), posjednik, posjesti itd
Poskupléti — poskupljeti.
Poslê — poslie i poslje.
Poslêd — poslied.
Poslêdak, poslêdnji itd — posljedak, posljednji itd.
Pospêh, pospêšni, pospêšiti — pospjeh, pospješni, pospješiti.
Posrêd, posrêdnik, posrêdovati — posred, posrednik, posredovati.
Posêt, posêtiti — posjet, posjetiti.
Posvêdočiti — posvjedočiti.
Potamnêti — potamnjeti.
Potêra itd. — potjera itd.
Potlê — potlje.
Potrêba, potrêbnik, potrêbovati — potreba, potrebnik, potrebovati i potrjeba itd.
Potrêban — potrieban.
Poviděti, povêditi — povidjeti, povjediti.
Povêdati, povêst — poviedati, poviest.
Povêstnik, povêstnica — povjestnik, povjestnica.
Poviléti — poviljeti.
Povêrovati, povêrba itd. — povjerovati, povjerba itd.
Povêsmo — povjesmo.

Digitized by Google

Povrědíti — povriediti.
Povrědjivati, povrěda — povredjivati, povreda (*gen. pl.* povriedah).
Povrěslo — povrieslo.
Pozelenèti — pozelenjeti (= grün werden) a pozeleniti = grün färben.
Pozlěditi — pozlieditі.
Pozlěda — pozljeda.
Požutèti — požutjeti (a požutiti = gelb färben).
Pramaléće — pramaljeće.
Preběg, preběći — prebjeg, prebjeći.
Prěboj — prieboj (a prebiti).
Preboléti — preboljeti.
Preboléwati — prebolievati.
Precěditi — precjedити.
Precědjivati — precjedjivati.
Precěna, precěnjivati — precjena, precjenjivati.
Precěniti — precieniti.
Prěći — prieći (a prešao).
Prěćac, prěćaga — prećac, prećaga.
Prěćiti, prěćati, prěćnjak — priećiti, priećnjak itd.
Predèvati — predjevati.
Predèvak, predèsti — predjevak, predjesti.
Prědor — priedor.
Predrěti — predrieti (a predrem).
Predsědati, predsědnik itd. — predsiedati; predsjednik itd.
Prěglavica — prieglavica.
Prěgon — priegon (a pregonica, pregoniti).
Pregrěbati — pregriebati (a pregrebati).
Prěhod — priehod (a prehoditi itd.)
Prěhranak — priehranak (a prehraniti).
Prěk — priek (*comp.* preći).
Prěko — preko vode; a otići prieko. | morac itd.
Prěkomorac itd. — prekoPrěklad — prieklad (a prekladati i prikladan).
Prěkor — priekor (a prekoran, prekoriti).
Prěklet — prieklet (a prekleti).
Prělog — prielog (a prelagati; prilog = Beitrag).
Prělaz — prielaz (a prelaziti).
Premèstiti, premèštati — premjestiti; premještati.
Premèt — premet (Burgelbaum), priemet (= smrzlo vino).
Prenèti — prenieti.
Prepěcati, prěpek — prepjecati, priepek, (a prepeći, prepeka, prepećnica).
Prepis — priepis (a prepisati, prepisar.
Preprěčiti — prepriečiti.
Preprěka — prepreka.
Preprěčiti se — prepriečiti se
Prěrov — prierov (a preroviti)
Prěručan — prieručan (a preručiti).
Přesad, přesadnica, přesjed — priesad, priesadnica, priesjed (a presada, presaditi). | presijati).
Preséwati — presievati (a
Preséćati — presiecati.
Preséći, presék — presjeći (a presiećem), priesjek (*gen. pl.* presiekah).
Pretěcati — pretjecati (a preteći, preteka).
Pretěrati, pretěran — pretjerati, pretjeran.
Prěvara, prěvaran — prievara, prievaran (a prevariti). | voziti).
Prěvoz — prievoz (a preПrěvès, prevèsiti — prievjes, prevjesiti.
Prezrěti, — prezreti, (a prezrem, prezirati).
Pricěpiti — priciepiti.
Pricěpljivati — pricjepljivati.
Pridèvati — pridievati.
Pridèvak itd. — pridjevak.
Prěpona — priepona (*gen. pl.* preponah).
Présan, přesnac — priesan, priesnac.
Přestol itd. — priestol itd.
Prět, prětiti, prětnja — priet, prietiti, prietnja (a pretati = verscharren).
Prětran — prietran.
Prěvornica — prievornica,
Prigrěvati — prigrievati.
Prilěpiti — priliepiti.
Prilěpčiv, prilěpčivost — priljepčiv, priljepčivost.
Prilěpljivati — priljepljivati.
Priměniti — primieniti.
Priměna, priměnjivati — primjena (*gen. pl.* primienah), primjenjivati.
Primèr, primèran itd. — primjer (*gen. pl.* primierah), primjeran itd.
Primèsiti — primiesiti.
Primèsa, primèšivati — primjesa, primješivati.
Primětiti — primietiti.
Primětba, primećavati — primjetba (*gen. pl.* primietbah), primjećavati.
Prinèti — prinieti.
Pripèvati, pripèvka — pripievati (trajuće), pripievka.
Pripèvati (min.), pripèv — pripjevati, pripjev.
Pripovèditi, pripovidèti — pripovjediti, pripovidjeti.
Pripovědalo, pripovědati, pripovědka, pripovèst — pripoviedalo, pripoviedati, pripoviedka, pripoviest.
Pripovědni, pripovědnik — pripovjedni, pripovjednik. | prem).
Priprěti — priprieti (pri-
Priprětiti — priprietiti.
Pripréćivati — pripreći-vati.
Prisědati — prisiedati.
Prisědnik itd. — prisjednik
Prisěsti — prisjesti. | itd.
Prisěvati — prisievati.
Prispěti — prispjeti.
Prispěvati — prispievati.
Pritěsniti — pritiesniti.
Privrèditi — privrieditі.
Privrèda — privreda.
Procèditi, procèdj — prociediti, prociedj.
Procèdjivati, procèdina — procjedjivati, procjedina.
Procèniti — procieniti.
Procèna, procènba, procènben, procènilac, procènjivati — procjena, procjenjivati itd.
Procèp — prociep.
Prolèt, prolètati — proliet, prolietati (prolićem).
Proletèti — proletjeti.
Proléće, prolètan — proljeće, proljetan.
Prolèv — proljev. | ljevati.
Prolèvati — prolievati, pro-
Proměniti — promieniti.
Proměna, proměnljiv, proměnjivati — promjena, *gen. pl.* promienah), promjenljiv, promjenjivati.
Promèr, promèrni — promjer, promjerni.

Digitized by Google

Pronêti — pronieti.
Propêvati (traj.), propêvka — propievati, propievka.
Propêvati (min.) propêv — propjevati, propjev.
Propovêdati, propovêd — propoviedati, propovied.
Propovêdnik, propovêdni, propovêdnica, propovêdaonica — propovjednik, propovjedni, propovjednica itd.
Prorêditi — prorieditі.
Prosêk (Zwerghacke), prosêč, prosêcati — prosiek, prosieč, prosiecati.
Prosêk (Durchhau), prosêći — prosjek (*gen. pl.* prosiekah), prosjeći (a prosiečem).
Prostrêti — prostrieti (a prostrem, prostirati).
Prosvêd, prosvêdovati — prosvjed, prosvjedovati.
Prosvêtliti — prosvietliti.
Prosvêta, prosvêtni — prosvjeta, prosvjetni.
Protêcati — protjecati.
Provrêti — provrieti (provrem = Seitenſtechen haben), provrim (= aufſtieben). [proždrem.
Proždrêti — proždrieti (a
Prvenac — prvienac (kod svatovah), a prvenac=roj.
Razastrêti — razastrieti (razastrem, a razastirati).
Razcêpiti, razcêp — razciepiti, razciep. [ljivati.
Razcêpljivati — razcjep-
Razdêliti — razdieliti.
Razdêljivati, razdêlak, razdêla — razdjeljivati, razdjelak, razdjela.
Razgovêtan — razgovietan (*comp.* razgovjetniji).
Razgrêvati — razgrievati (a razgrijati).
Razlêgati se — razliegati se (a razleći se).
Razmêniti — razmieniti.
Razmênjivati, razmêna — razmjenjivati, razmjena (*gen. pl.* razmienah).
Razmêrje, razmêran — razmjerje, razmjeran.
Razmêsiti — razmiesiti.
Razmêšivati, razmêsa — razmješivati, razmjesa.
Raznêti — raznieti.
Razrêditi — razrieditі (lichten); a razrediti (abtheilen).
Razrêdjivati — razredjivati.
Razrêšiti — razriešiti.
Razrêšivati — razrješivati.
Razsêcati — razsiecati.
Razsêći, razsêk — razsjeći (razsiečem), razsjek (*gen. pl.* razsiekah).
Razsêsti se, razsêlina — razsjesti se, razsjelina.
Raztêcati — raztjecati.
Rêdak — riedak (dünn, ſelten; a redac, redak = Zeile), *comp.* rjedji.
Razumêti — razumjeti (verſtehen), a razumiem, razumiti (= begreiflich machen).
Razumêvati — razumievati.
Rêz — riez, (a rezati.
Rêk, rêč, rêčca, rêčan, rêčati se — riek, rieč, riečca, riečan, riečati se.
Rêčit, rêčitost — rječit, rječitost.
Rêka, rêčki, rêčni — rieka (a rika = Gebrüll), riečki, riečni.
Rêčica — rječica.
Rêšiti — riešiti.
Rêšavati, rêšitba — rješavati, rješitba.
Rudêti — rudjeti.
Rukovêt, rukovêtati — rukoviet, rukovietati.
Sarêzati (traj.) — sariezati (srezivati), a sarezati (srezati, *min.*)
Sasêcati — sasiecati.
Sasêći — sasjeći (a sasiečem).
Sasvêm — sasvim. [čem).
Savêst, savêstan — saviest, savieſtan.
Savêt, savêtnik, savêtovati — savjet, savjetnik, savjetovati.
Savrêti — savrieti se.
Sdêlan — Sdjelan.
Sêčanj, sêčem; sêčenje — siečanj, siečem; sječenje.
Sêći, sêča, sêčka, sêčivica, sêk, sêkač, sêkira, sêcala, sêkavac — sjeći (a siečem), sječa, sječka, sječivica, sjek (*gen. pl.* siekah), sjekač, sjekira, sjecalo, sjekavac.
Sêd (grau), sêdlti (grauen) — sied, siediti.
Sêda — sieda (das Sitzen).
Sêdalo, sêdati, sêdnica, sêsti, sêdêti — sjedalo, sjedati, sjednica, sjesti, sjedjeti i sidjeti (ſitzen).
Sêlo, Sêliti — sielo (= sastanak), sieliti (= ići po sielih), a selo = Dorf.
Sême, sêmenka itd. — sjeme, sjemenka itd.
Sên, sêna, sênit, sêniti, sênica, sênjaj — sjen, sjena (Schatten, *gen. pl.* sienah) sjenit, sjeniti, sjenica, sjenjaj (na puški).
Sêno — sieno.
Sênara, sênina, sênokos, sênjak — sjenara, sjenina, sjenokos, sjenjak.
Sêr, sêri — sier, sieri,
Sêrak — sierak (Moorhirſe).
Sêrčan, sêrčanica, sêra — sjerčan, sjerčanica, sjera.
Sêvak, sêvati — sievak, sievati. [sjeverina.
Sêver, sêverina — sjever,
Sêta, sêtan, sêtiti se, sêćati se — sjeta, sjetan, sjetiti se, sjećati se.
Sêtva — sjetva. [diti.
Slêd, slêditi — slied, slie-
Slêdnik, slêdba, slêdstvo — sljednik, sljedba, sljedstvo.
Slêp, slêpac, slêpiti, slêpljêti — sliep, sliepac, sliepiti, sliepljeti.
Slêparija, slêpački, slêpić, slêpota — sljeparija, sljepački, sljepić, sljepota.
Slêz — sliez i šljez.
Slêzovina, — sljezovina.
Slêzti — sljezti.
Smêh, smêšan, smêšiti se — smieh, smiešan, smiešiti
Smêsa — smjesa. [se.
Smêstiti, *gl.* Nameštiti.
Smêr, smêran, smêrnost, smêriti, smêrati — smjer, smjeran, smjernost, smjeriti, smjerati.
Smêšljiv — smješljiv.
Smêšati — smiešati.
Smêti, smêlost, smêlo — smjeti (smiem = ich darf; a smijem se = ich lache), smjelost, smjelo.
Smrdêti — smrdjeti.
Smrêka — smreka (*gen. pl.* smriekah).
Snêg, snêžiti, snêžnica — snieg, snieżiti, snieżnica.
Snêžan, snêžanik, snêžanica, snêgopad — snježan, snježanik, snježanica, snjegopad.
Snêt — sniet
Snêtljiv — snjetljiv.

Digitized by Google

Snèti — snieti (snesem).
Spèšiti, spèšan — spješiti, spješan.
Sporèciti se — spornièiti se.
Srèća, srètan, srètnik — sreća (*gen. pl.* sriećah), sretan, sretnik.
Srèd (*praep.*), srèdište, srédstvo — sred, središte, sredstvo (*gen. pl.* sriedstvah). [sriedj.
Srèda, srédj — sriedа,
Srédovèčan — sredovječan.
Srèm, Srèmac, srèmski — Sriem, Sriemac, sriemski.
Srèš — srieš.
Starovèrac — starovjerac.
Starovèrka — starovierka.
Starèšina, starèti, starèšovati — starješina, starjeti, starješovati. [lac.
Starosèdilac — starosjedi-
Stidèti se — stidjeti se.
Stèg — stieg.
Stèna, stènjak, stènje — stiena, stienjak, stienje.
Stèsniti — stiesniti.
Stècati — stjecati se.
Stoléće — stoljeće.
Strèha — streha.
Strèka — strieka.
Strèla, strèljati, strèlac, strèlni — striela, strieljati, strielac, strielni.
Strèljač, strèlište, strèljana, strèlica, strèlimke — streljač, streliště itd.
Studèti — studjeti.
Subèl — subiel.
Suvèrica, suvèrac — suvjerica, suvjerac.
Suždrèban — suždreban.
Svèrovati — svjerovati.
Svèdočiti, svèdok — svjedočiti, svjedok.
Svèćati — sviećati.
Svèst, svèstan, svèstnik — sviest, sviestan, sviestnik.
Svèt, svètovati — svjet (Rath), svjetovati.
Svèt, svètao, svètliti, svèća, svèćnjak — sviet (Welt), svietao (svietlo = glänzend), svietliti, svieća, sviećnjak.
Svètina, svètski, svètovni, svètlo, svètlost, svètlucati, svètlica — svjetina, svjetski, svjetovni, svjetlo (Licht), svjetlost, svjetlucati, svjetlica.
Svrbèti, svrblèti — svrbljeti, svrbjeti.
Svudè — svudje.
Šlèdnik, slèz — gl. Slèdnik.
Šlème — šljeme i ljeme.
Štogdè — štogdje.
Štogodèr — štogodier.
Šutèti — šutjeti.
Tetrèb — tetrieb (*pl.* tetrebovi i tetriebi).
Tèk — tiek (Lauf).
Tèlo — tielo.
Tèlesni, tèlesina, tèlesa — tjelesni, tjelesina, tjelesa.
Tème, tèmenjača itd. — tjeme, tjemenjača itd.
Tèna, tènica — tjena, tjenica. [tjerba itd.
Tèrati, tèrba itd. — tjerati,
Tèsak — tiesak.
Tèstiti — tješiti i tištiti.
Tèsan, tèsniti — tiesan, tiesniti.
Tèskoba, tèskoća, tèsnoća, tèsnac — tjeskoba, tješkoća, tjesnoća, tjesnac.
Tèsto — tiesto.
Tèstavan, tèstan, — tjestavan, tjestan.
Tèšiti — tješiti.
Trèba — trieba (Bedürfniß).
Trèbati — trebati.
Trèm — triem.
Très, trèsak, trèšće — tries, triesak, trieśće. [trieslo.
Trèsla, trèslo — triesla,
Trèzan, trèzniti, trèznost, trèznovati — triezan, trieznіti, trieznost, trieznovati. [trpljeti.
Trpèti, trplèti — trpjeti,
Tudèr — tudier i tudjer.
Ubavèst itd. — gl. Obaviest.
Ucèditi — uciediti.
Ucèdjivati, ucjedjivati.
Ucèna, ucènjivati — ucjena, ucjenjivati.
Ućutèti — ućutjeti.
Ucvèliti — ucvieliti.
Udèliti — udieliti.
Udèlak — udjelak.
Ugrèvati — ugrievati.
Ukorèniti — ukorieniti se.
Ukorèpiti — ukoriepiti se.
Ulèvati — ulievati.
Ulèvak — uljevak.
Ulèpiti — uliepiti.
Ulèpak, ulèpljivati — uljepak, uljepljivati.
Ulèz, ulèzti — uljez, uljezti.
Umèstiti, umèštati — umjestiti; umještati.
Umèće, umèćan, umènost itd. — umjeti (umjem) umjetan, umjetnost itd.
Umlèčiti — umliečiti.
Unèti — unieti.
Uplèhati — upljehati.
Uplesniviti se — upljesnivjti se.
Upotrèbiti — upotriebiti.
Upotrèbljavati, upotrebni, upotrèba — upotrebljavati, upotrebni, upotreba.
Uprèko, uprèkrst — uprieko upriekrst. [rati).
Uprèti — uprieti (a upi-
Urèzan — uriezan (= scharf), a urezan = eingeschnitten.
Urèz, urèzati, urèznik itd. — urez (*gen. pl.* uriezah), urezati, ureznik.
Usèknuti, usèka — usjeknuti (oganj), usjeka.
Usèlina, usèsti se, usidèlica — usjelina, usjesti se, usidjelica.
Usèv — usjev.
Uslèd — uslied.
Utèha, utèšiti itd. — utjeha, utješiti itd.
Utècati — utjecati.
Uvèk — uviek.
Uvèriti — uvjeriti.
Uvèt, uvètan itd. — uvjet, uvjetan itd.
Uvrèda — uvreda.
Uvrèditi — uvrieditі.
Uzbèći — uzbjeći.
Uzvèrati se — uzvjerati se.
Vavèk — vaviek.
Vèdro — viedro i vjedro (= Eimer), a vedro (flat).
Vidèti, vidèlo, — vidjeti, vidjelo.
Vèćati, vèće, vèćnik — viećati, vieće, viećnik.
Vèdja — vjedja.
Vèk, vèčan — viek, viečan (dauerhaft).
Vèčan, vèčit, vèčnost, vèkovit, vèkovati — vječan (ewig), vječit, vječnost, vjekovit, vjekovati.
Vènac — vienac.
Vènčati, vènčanica itd. — vjenčati, vjenčanica itd.
Vèst, — viest.
Vèstnik — vjestnik itd.
Vèdogonja — vjedogonja.
Vèra, vèran, vèrnik, vèrovati, vèriti, vèrnost, — vjera (*gen. pl.* vierah), vjeran, vjernik, vjerovati, vjeriti, vjernost.
Vèšati, vèšala — vješati, vješala.
Visèti — visjeti (a visim).

Digitized by Google

Vĕšt, vĕštak, vĕština, vĕštica, vĕštiti, vĕšbati — vješt, vještak, vještina, vještica, vještiti, vješbati.
Vĕštac (Zauberer) — vještac.
Větar, větriti itd. — vjetar, vjetriti.
Věverica — vjeverica.
Vodĕr — vodier i vodir.
Voléti — voljeti.
Vréća itd. — vreća (*gen. pl.* vriećah).
Vréći — vrieći (vršem).
Vrĕd, vrĕdan, vrĕditi, vrĕdjati, vrĕdnost — vried, vriedan, vriediti, vriedjati, vriednost.
Vrĕdnota — vrednota i vrjednota.
Vrème — vrieme (*gen.* vremena).
Vrĕs, vrĕsak — vries, vriesak.
Vrésika — vresika.
Vrĕža, vrĕžiti — vrieža, vriežiti.
Vrtéti — vrtjeti.
Vrvéti, vrvléti — vrvjeti, vrvljeti.
Zabĕliti — zabieliti.
Zabĕloglaviti se — zabjeloglaviti se.
Začéniti — zacieniti.
Začéna, začénjivati — zacjena (*gen. pl.* zacienah), zacjenjivati.
Zagorĕti, zagorĕlica — zagorjeti, zagorjelica.
Zagorĕl, zagorĕvati — zagoriel, zagorievati.
Zahtĕvati — zahtievati.
Zahtĕlo, zahtĕv — zahtjelo (mi se); zahtjev.
Zajédati, zajésti — zajedati, zajesti.
Zalépiti — zaliepiti.
Zalépak, zalépljivati — zaljepak, zaljepljivati.
Zalétati — zalietati.
Zaletĕti — zaletjeti.
Zalévati (traj.) — zalievati.
Zalévati (min.), zaléva — zaljevati, zaljeva.
Zaludĕti — zaludjeti (irre werden), a zaluditi (bethören).
Zaméniti — zamieniti.
Zaména, zaménik, zaménjivati — zamjena (*gen. pl.* zamienah), zamjenik, zamjenjivati.
Zaměsiti — zamiesiti.
Zaměsa, zaměšivati — zamješivati, zamjesa.
Zamĕtiti — zamietiti.
Zamĕtba, zamĕćivati — zamjetba, zamjećivati.
Zaměstiti, zaměštati — zamjestiti, zamještati; pravije zamieštati.
Zamléčiti — zamliečiti.
Zamléčivati — zamlječivati.
Zanéti — zanieti.
Zanémiti — zaniemiti.
Zanovĕt, zanovĕtati, zanovĕtalo — zanoviet, zanovietati, zanovietalo.
Zanovĕtaš — zanovjetaš.
Zapévati, zapévka — zapievati (traj.) zapievka.
Zapévati — zapjevati (min.)
Zaplavĕti, zaplavlĕti — zaplavjeti, zaplavljeti.
Zaplĕhati — zapljehati.
Zapovidĕti, zapovĕditi, zapovĕdnik, zapovĕdnica — zapovidjeti, zapovjediti, zapovjednik, zapovjednica.
Zapovéd, zapovĕst, zapovĕdati — zapovied, zapoviest, zapoviedati.
Zapréka — zapreka i zaprjeka (*gen. pl* zapriekah).
Zaprĕčiti, zaprĕčati — zapriečiti, zapriečati.
Zaprĕčivati — zaprečivati, zaprjećivati.
Zapréti — zaprieti (a zaprietoti).
Zaprétiti — zaprietiti (a zapretoti).
Zaprétnja, zaprĕćivati — zapretnja, zaprećivati.
Zasĕcati — zasiecati.
Zasĕk, zaséka, zasĕći — zasjek, zasjeka (*gen. pl.* zasiekah), zasjeći (zasiećem).
Zaséda — zasjeda (*gen. pl.* zasiedah).
Zasédati — zasiedati (traj), zasjedati (min.).
Zastréti — zastrieti (a zastrem, zastirati).
Zatĕcati — zatjecati.
Zatréti — zatrieti i zatrti.
Zatruněti — zatrunjeti.
Zdéla — zdjela.
Zeleněti — zelenjeti.
Zĕv, zĕvati, zĕvalica, zĕvavica — ziev, zievati, zievalica, zievavica.
Zénica — zjenica.
Zléd, zlĕditi itd. — zlied, zliediti.
Zlosrétnik — zlosretnik.
Zvĕr, zvĕrac, zvĕrje — zvier, zvierac, zvierje.
Zvĕrad, zvĕrka, zvĕrinjak, zvĕrinje, zvĕrinac, zvĕrati — zvjerad, zvjerka, zvjerinjak, zvjerinje, zvjerinac, zvjerati.
Zvézda — zviezda.
Zvézdar, zvézdan, zvézdica, zvézdoslovje, zvézdast — zvjezdar, zvjezdan, zvjezdica, zvjezdoslovje, zvjezdast.
Ždrĕb — ždrieb (= Los).
Ždrébati — ždrebati (losen).
Ždrébac, ždrébe, ždrébiti — ždriebac, ždriebe (*gen.* ždrebeta), ždriebiti.
Ždrében, ždrébad, ždrébanik, ždrébence, ždrébeçak, ždrébčanik, ždrebeći, ždrébica — ždreban, ždrebad, ždrebanik
Ždrélo — ždrielo. [itd.
Žedněti — žednjeti.
Želézo itd. — željezo.
Želéti — željeti.
Živléti — življeti.
Žléb, žlébiti — žlieb (*plur.* žliebi, a žljebovi), žliebiti.
Žlébčić, žlébovit, žlébnjak — žljebčić, žljebovit, žljebnjak.
Žlézda — žliezda.
Žlézdica, žlézdovit — žljezdica, žljezdovit.
Žuděti — žudjeti.
Žutéti — žutjeti.

658:2
Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BSI
SIBLIOTECA STATALE ISONTINA
GORIZIA
BSI
SIBLIOTECA STATALE ISONTINA
GORIZIA
Digitized by Google

Digitized by Google